

ANGELO MARIA BANDINI

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM
BIBLIOTHECAE MEDICEAE LAURENTIANAE

accedunt

SUPPLEMENTA TRIA

AB E. ROSTAGNO ET N. FESTA CONGESTA

neque

ADDITAMENTUM

EX INVENTARIIS BIBLIOTHECAE LAURENTIANAE
DEPROMPTUM

accuravit

FRIDOLF KUDLIEN

VOLUMEN SECUNDUM

LIPSIAE MCMLXI

ZENTRAL-ANTIQUARIAT DER DEUTSCHEN DEMOKRATISCHEN REPUBLIK

CATALOGI CODICUM GRAECORUM LUCIS OPE REIMPRESSI

CONSILIUM EDENTIU

Alphonse Dain (Paris)

Milton Anastos (Washington) Aubrey Diller (Bloomington/Ind.) Ivan Dujčev
(Sofija) Alexander Elian (București) Willi Göber (Berlin) François Halkin
(Bruxelles) Carsten Høeg (København) Herbert Hunger (Wien) Johannes
Irmischer (Berlin) Kazimierz Kumaniecki (Warszawa) Elpidio Mioni (Padova)
Gyula Moravcsik (Budapest) Theodore D. Moschonas (Alexandrie) Linos Politis
(Thessaloniki) Marcel Richard (Paris) Stig Y. Rudberg (Uppsala) Antonín Salač†
(Praha) Ihor Ševčenko (New York) Alexander Turyn (Urbana/Ill.)

COLLEGIUM RECOGNOSCENTIU BEROLINENSE

Willi Göber Johannes Irmischer Fridolf Kudlien Franz Paschke
Eberhard Rechenberg Christa Samberger Kurt Treu

LIPSIAE MCMLXI

ZENTRAL-ANTIQUARIAT DER DEUTSCHEN DEMOKRATISCHEN REPUBLIK

Ap. B.ßA. Elong: 12422 ✓

Mit Unterstützung des Akademie-Verlages, Berlin W 8, Leipziger Straße 3-4
herausgegeben

vom Zentral-Antiquariat der DDR

Copyright 1961 by Zentral-Antiquariat der DDR

Alle Rechte vorbehalten

Ag 730/03/61/DDR

Satz: IV/2/14 · VEB Werkdruck Gräfenhainichen · 1593

Druck: III/29/2 · F. Ullmann KG, Zwickau

Einband: H. Sperling, Leipzig

Printed in Germany

ES 7 M

C A T A L O G V S

C O D I C V M G R A E C O R V M

BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE

T O M V S S E C V N D V S.

C A T A L O G V S
C O D I C V M G R A E C O R V M
B I B L I O T H E C A E L A V R E N T I A N A E
S V B A V S P I C I I S
P E T R I L E O P O L D I

R E G I P R I N C I P I S H V N G A R I A E E T B O I O H E M I A E

A R C H I D V C I S A V S T R I A E

M A G N I E T R V R I A E D V C I S

A N G . M A R . B A N D I N I V S I . V . D .

E I V S D E M B I B L I O T H E C A E R E G I V S P R A E F E C T V S

R E C E N S V I T , I L L V S T R A V I T , E D I D I T .

T O M V S S E C V N D V S

I N E O A S T R O N O M I , M A T H E M A T I C I , P O E T A E , P H I L O L O G I , O R A T O R E S E T H I S T O R I C I
V E T E R I S A C R E C E N T I O R I S A E V I , Q V I I N S I N G V L I S C O D I C I B V S C O N T I N E N T V R
Q V A M D I L I G E N T I S S I M E R E C E N S E N T V R .

*Operum Singulorum Notitia Datur, Vetusiorum Specimina Exhibentur,
Edita Supplentur Et Emendantur.*

P L V R A A C C E D V N T A N E C D O T A .

F L O R E N T I A E T Y P I S R E G I I S
A N N O C I D . I D . C C . L X V I I I

P R A E S I D I B V S A D V E N T I B V S .

2 7 3 0

W. S. C. C.

W. S. C. C.

TIBI . SERENISSIME . ARCHIDVX
ET . MARIAE . ALOYSIAE
CONIVGI . INCOMPARABILI
OMNI . LAVDE . MAIORI
AD . AETERNITATEM . ET . GLORIAM
ETRVSCAE . GENTIS . PROPAGANDAM
TVENDAM . EXORNANDAMQVE . DIVINITVS . DATAE
FELICIA . OMNIA . TEMPORA . AETERNVM
VOVEO
VESTRIS . GLORIOSIS . NOMINIBVS
ET . MERITORVM . PERENNITATI . CONSONA
TVQVE . PETRE . LEOPOLDE
VIVAS . VALEAS . FLOREAS
REGNES . TRIVMPHES . FELICITER
ET . SIQVID . OTII . ALIQVANDO . ERIT
AD . HAEC . ET . QVAE . IN . POSTERVVM
TE . AVSPICE . IN . LVGEM . PRODIRE . GESTIVNT
CATALOGI . MEI . VOLVMINA
OCVLOS . PAVLLISPER . DEMITTERE
NE . DEDIGNARE .

I
PETRO LEOPOLDO
REGIO PRINCIPI HVNGARIAE ET BOIOHEMIAE
ARCHIDVCI AVSTRIAE
MAGNO ETRVRIAE DVCI
PIO FELICI SAPIENTI
PATRI PATRIAE

ANG. MAR. BANDINIVS
PERENNEM FELICITATEM.

*B*ibliothecae Laurentianae Catalogum dudum votis omnibus expetitum, iubente FRANCISCO ROMANORVM IMPERATORE, eodemque Magno Etruriae Duce, a me improbo quidem & numquam intermisso labore novem ante annis inceptum, in dies faustis ominibus progredi, PETRE LEOPOLDE,
AR-

ARCHIDVX AVSTRIAE, ETRVRIAE MAGNE DVX SERENISSIME,
summopere laetabar.

Ac licet in hac tam gravi provincia obeunda, in qua de reconditis alte, longoque annorum intervallo sepultis Graecorum & Latinorum thesauris, quasi è profundissimis latebris eruendis, & in eruditorum conspectum, deterso squalore producendis agebatur, ardua mihi res, & vix optanda videretur, vota litteratorum omnium explere, ac suffragia promereri; deficientem tamen animum meum erigebat hinc rei litterariae incrementum, illinc publicae utilitatis studium, hinc exterorum desideria, & consilia. Praecipue vero animos addebat, vires, ingenium, doctrinam quodammodo ministrabat memoriae numquam interiturae Augustissimus Parens Tuus, a quo, quum fuisset iam a teneris annis in Pisana Academia innutritus, ac postmodum celeberrimae totius Orbis Laurentianae Magnorum Etruriae Ducum Bibliothecae, quae scientiarum omnium altrix, & custos iure merito nuncupatur, Regii Praefecti titulo insignitus, mihi temperare non potui, quin effusissimae in me optimi Principis obsequerer voluntati, ut quot, & quantae in Laurentianis Codicibus occulerentur litterariae divitiae in propatulo collocarem.

Itaque auctore & auspice CAESARE, Catalogi mei primo Volumine, in quo Graecae Ecclesiae Scriptores paene innumeri continentur, in lucem emisso, quum maxima ex eo voluptate perfusus, mihi quodammodo gratularer, quod tam magnificum opus, & aleae plenum periculosa, a multis duobus ante saeculis frustra tentatum, ad optatum finem deducere datum esset; quae rerum humanarum vicissitudo est, repente ego totus immutatus sum, sensique omne meum gaudium, in acerbissimum dolorem luctumque conversum. Accidit enim, ut paullo post, dum uberrimos laborum & vigiliarum mearum fructus percipere me posse tuto considerem, FRANCISCVS AVGVSTVS nobis heu nimium acerbo funere praeripere-
tur,

tur, ingenti cum dolore ac fletu totius orbis, Etruriae, meoque potissimum, qui communis Parentis iacturam, interrupta per aliquot menses Operis impressione, effusis lacrymis sum persequutus; neque umquam maerori finem imposuissem, nisi Te, SERENISSIME PETRE LEOPOLDE, illi successorem divinitus nobis concessum esse vidissem, qui nullam earum virtutum, quae in Augustissimo Patre mirabili quadam consensione eminebant, desiderari in Te passus es.

In tantis igitur rerum angustiis constitutus, quum animus meus maxime fluctuaret, ad Regiam Tuam Celsitudinem confugere, Tibique sapientissimi CAESARIS consilium de Bibliothecae Laurentianae Catalogo contexendo aperire in animum induxi. Quo Tibi vix cognito, statim pro incredibili Tuo, & Maiorum Tuorum erga litteras amore, mihi adflicto & iacenti dexteram porrigere, Opusque meum a morte ad vitam, a desperatione ad spem, ab exitio ad salutem revocare non es dedignatus.

En igitur Tuis sub auspiciis, SERENISSIME MAGNE DVX, in publicum prodire gestit secundum hoc Catalogi mei Volumen, Graecos profanos Scriptores ab interitu & oblivione vindicatos exhibens, Tibi iure-merito nuncupatum, qui petitis ab omni antiquitate, fortitudinis, iustitiae, Regiarumque omnium virtutum exemplis, id es asequutus, ut Patriae nostrae Pater uno omnium ore dicereris, & esses; adeo ut si omnia vindicat sibi Patria, prima quidem animi mei officia, Tibi Patriae Patri, & Principi artium & litterarum fautori maximo debeantur.

Florentia siquidem expulsas ab omni Graecia litteras & extorres, amplissimis propositis praemiis, olim excepit; & QUONIAM FLORENTINIS INGENIIS NIL ARDVI EST, prima veterum Poëtarum tentamina ex Laurentianis hisce Codicibus expressa, nitidissimis typis in lucem protulit. Erant enim Graecae litterae apud Latinos a septingentis & amplius annis in-

termortuae, quum eas maiores nostri saeculo decimoquinto feliciter excitarunt, unde Lutetiam primum Pariflorum, deinde in omnem late Europam diffusae sunt ac propagatae; &, quemadmodum eadem Athenis iampridem exstinctae, sic Florentiae ad novam quodammodo vitam sunt revocatae. Haec autem rei litterariae pro viribus promovendae & exornandae gloria, tamquam pretiosissima quaedam hereditas, Magnis Etruriae Ducibus relicta est, ut eam pro se quisque certatim augeret & amplificaret, donec ipsa tandem, veluti per manus tradita, ad Te pervenit, SERENISSIME PETRE LEOPOLDE, ut in aemulandis, & si fieri umquam potest, in superandis etiam clarissimis Praedecessorum Tuorum exemplis, nervos omnes ingenii atque industriae contendas.

Prima quidem propensissimae Tuae ad bene de litteris sperandum voluntatis signa nobis omnibus sustulisti, quum non modo Graetorum Laurentianae Tuae Bibliothecae Scriptorum, qui olim magno studio collecti, atque è Graeciae ruinis incendiisque erepti sunt, & quovis pretio comparati, aliorumque etiam pretiosissimorum Codicum, qui ibidem religiosissime custodiuntur, exactissimam notitiam me ad usus eruditorum vulgare iussisti; verum etiam alteram celeberrimam manuscriptorum supellectilem in hanc nuper inferri voluisti. Quo quidem pro beneficio quantas Tibi studiosorum caetus universus referre gratias, & quam artis benevolentiae vinculis obstrictos Tibi animos exhibere debeat, nemo non videt.

Nam si superiores Tui summam inde laudem adepti sunt, quod immanibus sumtibus has veluti tabulas ex ingenti omnium bonarum artium naufragio collectas compararunt, & domi clausas babuerunt; quanto maiore Tu gloria dignus eris, qui per omnes terras ipsas disseminaveris; ut eodem pacto & studiosorum utilitati, & eorum Codicum dignitati atque aeternitati consulatur!

Quot igitur novos aetas nostra Scriptores in hoc Opere

inveniet ! quot rara & incognita scripta, Orientis praesertim sub caelo nata ! quam incredibiles dialectorum divitias, innumeras Poëseos veneres, luculenta Oratorum exempla ! quam ignota, sive matheſeos, sive physices arcana, & inventa ; inauditas superiorum temporum historias ! quam dives Civilium & Ecclesiasticarum legum promptuarium ! quot, uno verbo, variarum artium ausus, quanta certamina, triumphosque mirabitur !

Nova profecto Litterarum Respublica, immo novus ecce panditur scientiarum orbis, primum Augustissimi Patris Tui providentia & auctoritate tentatus, nunc Tuo propagatus auspicio, Tuo nobilitatus nomine, SAPIENTISSIME PETRE LEOPOLDE, quem pietas & religio mirifice commendat, tum maxime obvia commitas, cunctisque exposita mansuetudo atque clementia. Tu egenos & miseros aequae ac divites & beatos ; infimos aequae ac summos, semel in hebdomada comiter excipis, neminem despicis, neminem abigis : omnium preces, querelas, expostulationes, sine fastidio, sine satietate, patienter audis ; persugium, portus, praesidium, levamen miserorum, qui Te, veluti numen e caelo delapsum devoti Maiestati Tuae venerantur & colunt.

Quid Tuam in consiliis de optimo statu Reipublicae capiendis alacritatem, in periculis propulsandis providentiam, in sententia simpliciter dicenda ingenium, in perferendo labore fortitudinem, in populorum commodis augendis industriam, in summa denique potestate rerum omnium modum, ingrato silentio praeteream ?

Neminem profecto latet gravissimas inter occupationes & curas, quibus praegravaris, nec ultimum sibi locum vindicare, studium illud Viro Principe dignum, ac prope divinum, promovendae scilicet arborum ubertatis, rei frumentariae in maxima caritate, qua per tres annos adfligimur, sustentandae, commercii propagandi, artificum industriae exercendae, e quibus

bus Reipublicae salus atque opulentia dimanat; ut non immerito Te unum, veluti publicae salutis auctorem, & generis humani delicias, & ornamentum certatim universa Etruria undequaque summis laudibus efferat.

Sentit iam Senensis ille, & Volaterranus ager contumaci morbo oppressus, remediis olim a viris clarissimis indicatis, morbosum habitum se tandem exuere; eamque gloriam suo POTISSIMUM PETRO LEOPOLDO acceptam refert, qui tutissimam iniri posse viam monstravit, qua haec squalida Etrusci agri pars, non uno tempore, sed paullatim ad eum statum reduci possit, ut ibi non minus, quam Florentiae saluberrimo caelo homines perfruantur.

Gaude igitur Tuis hisce tam excellentibus bonis, & frueri cum fortuna & gloria, tum etiam natura & moribus Tuis, ex quo quidem maximus est fructus utilitasque sapienti; nam illud a Platone monumentis proditum non ignoras, fortunatam esse beatamque Civitatem illam, quae iustum bonumque Principem, qualis nobis divinitus obtigit, nata est.

Vtinam vero in privatae Tuae Bibliothecae forulis postremum angulum haec Volumina obtineant, quae, sive Paternae hereditatis, sive Regiae dignitatis iure, tum quibus prodeunt auspiciis, & quo superbiunt inscripta nomine, Tua sunt: sic enim Te quam diutissime incolumi, semperque florente, studiorum meorum fautore clementissimo, quod valde in votis est, perpetuoque erit, Tuum astris omnibus sidus longe auspicius ac felicius mihi gratulabor benefico lumine micantissimum adfulsisse.

bus Reipublicae salus atque opulentia dimanat; ut non immerito Te unum, veluti publicae salutis auctorem, & generis humani delicias, & ornamentum certatim universa Etruria undequaque summis laudibus efferat.

Sentit iam Senensis ille, & Volaterranus ager contumaci morbo oppressus, remediis olim a viris clarissimis indicatis, morbosum habitum se tandem exuere; eamque gloriam suo POTISSIMUM PETRO LEOPOLDO acceptam refert, qui tutissimam iniri posse viam monstravit, qua haec squalida Etrusci agri pars, non uno tempore, sed paullatim ad eum statum reduci possit, ut ibi non minus, quam Florentiae saluberrimo caelo homines perfruantur.

Gaude igitur Tuis hisce tam excellentibus bonis, & frui re cum fortuna & gloria, tum etiam natura & moribus Tuis, ex quo quidem maximus est fructus utilitasque sapienti; nam illud a Platone monimentis proditum non ignoras, fortunatam esse beatamque Civitatem illam, quae iustum bonumque Principem, qualis nobis divinitus obtigit, nata est.

Vtinam vero in privatae Tuae Bibliothecae forulis postremum angulum haec Volumina obtineant, quae, sive Paternae hereditatis, sive Regiae dignitatis iure, tum quibus prodeunt auspiciis, & quo superbiunt inscripta nomine, Tua sunt: sic enim Te quam diutissime incolumi, semperque florente, studiorum meorum fautore clementissimo, quod valde in votis est, perpetuoque erit, Tuum astris omnibus sidus longe auspiciatus ac felicius mihi gratulabor benefico lumine micantissimum adfulsisse.

Specimen Cod. XVIII. Plut. XXVIII. qui Theonis in magnam Ptolemaei Construct. Comment. continet.

ΘΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΥΤΟΥ
ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ Β ΤΗΣ ΣΥΝ
ΤΑΞΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ: ΓΓ: ~
ΔΙΕΞΗΛΩΘΗ Ο ΑΓΓΕΛΙΟΣ ΕΝ ΤΩ ΠΡΩΤΩ ΤΩ ΤΗΛΕΥΤΑΤΕ
ΡΙ ΤΩ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΤΗΚΑΘ' ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΑΥΤΟΥ

Fasti Consulares ex Cod. XXVI. Plut. XXVIII. Saec. IX. Manethonis Apotelesmata ex Cod. XXVII. Plut. XXVIII. Saec. XI.

+ ὕπατοι ῥωμαίων

MANÉΘWOC ANOTAEKMATHEΩN BIBΛION ΠΡΩΤΟΝ

ΕΘΝΑΙΩ	ΕΘΝΑΙΩ	ΕΠΑΙΤΑ	ΤΕΤΡΑ		
ΑΛΕΞΑΝ	ΑΥΓΟΥ	ΗΤΟΙΣΜ	ΕΤΗΡΙ		
ΔΡΟΥ	ΣΤΟΥ	ΒΟΛΙΜΟΙ	ΔΕΣ		
ΥΣΑ	ΡΙΣ	Μ	Β	ΑΝΤΩΝΙΟΣΕΥΣΕΒΗΣ	ΚΑΙΚΑΡΜΕΡΙΝΟΣ
ΥΣΒ	ΡΙΗ	Μ	Γ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ Β	ΚΑΙΙΠΡΕΣΕΝΤΟΣ
ΥΣΓ	ΡΙΟ	ΜΑ	Δ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΚΑΙΔΥΡΑΝΙΟΣΚΑΙΚΑΡ
ΥΣΔ	ΡΟ	ΜΑ	Α	ΣΙΔΡΑΣ	ΚΑΙΕΣΥΜΡΟΣ
ΥΣΕ	ΡΟΑ	ΜΑ	Β	ΡΟΥΦΟΥΣ	ΚΑΙΚΟΥΔΑΡΑΤΟΣ
ΥΣΣ	ΡΟΒ	ΜΑ	Γ	ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ	ΚΑΙΑΤΤΙΚΟΣ
ΥΣΖ	ΡΟΓ	ΜΒ	Δ	ΜΑΣΙΜΟΣ	ΚΑΙΔΥΟΥΙΤΟΣ
ΥΣΗ	ΡΟΔ	ΜΒ	Α	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΚΑΙΔΥΡΑΝΙΟΣΚΑΙΚΑΡΤ
ΥΣΘ	ΡΟΕ	ΜΒ	Β	ΚΛΑΡΟΣ	ΚΑΙΚΑΥΔΙΟΣ
ΥΟ	ΡΟΣ	ΜΒ	Γ	ΛΑΡΓΟΣ	ΚΑΙΜΕΣΑΙΝΟΣ

ΧΑΙΡΕΙΣ ὁ ἀποθνήσκων μακάριος ἰδαντὶ μὴν
γαίῃ καὶ ἔσθῃ καὶ σματὶ φανεῖ ἡσυχασίῃ
ἀγία αἰὼνι τὰς ἐκείνων φέρονται μὴ δὸς ἀρχὴν

*Aristophanis in Sophoclem argumentum
ex Cod. IX. Plut. XXXII Saec. X.*

[illegible]

*Theonis in promptos Ptolemaei Canones Commentarius
ex Cod. XXVI. Plut. XXVIII. Saec. XIV.*

+ θηέντος δὲ μελέα εἰς τὴν προχίρην κανόνισατο ποδόμενον· καὶ
 ἡμελοπικτὲρ αἰφροδοτήσας αὐτῶν προχειρῶν κινδύνον
 τῆς φοφορίας τῶν δ' αἰσίων τῆς προνοίας φάσιντες, γεγονός ἡμῶν
 σωθῆναι βεβαίως πάντες βελτίσιμόν ἐτιώσωσιν αἰγλαπῆ.

Hipparchi in Aratum et Eudoxum Commentarius ex Cod. XXXIX. Plut. XXVIII. Saec. XI.

† ἱππάρχου βηθνῶν τῶν
ἀρά του καὶ ἐν δόξου φαίνομε-
νων ἐξηγήσων τὸ ᾠ:—

1 παρὰ χροαίχρῳ, χῳράμ, ἡδὲ σῳσῳσ
γρῳδῳσῳσ, ῳσῳσῳσ, ῳσῳσῳσ
τῳσῳσῳσ, ῳσῳσῳσ, ῳσῳσῳσ, τῳσῳσ

Homeri Ilias cum glossa interlin. a Theodoro Gaza exarata. Cod. I. Plut. XXXII. Saec. XV.

[illegible]

ὅς γε ἔφατ' ἄδεισε δὸ γῶν καὶ σπ' γε τομύθω

[illegible]

Euseb. Pamphili Histor Eccles.

+ φλαῖον ἰσκη ποιητῆς ἀρχαίου τοῦ τοῦ δαίμων ἀπ' αὐτοῦ
καρπὸν μὲν ὑπομαμάου καὶ διὰ τὴν ὑβρίτην ἀρχαίου
μοῖαν συγγραφῆς κατὰ τὰς ἀδελφὰς ἀφ' ὅθεν τοῖς
ἐνταῦθα μένοις αὐτῇ πωοῖν μετὰ φαρμάκων ὑβρίτου

Τα μὲν δὲ κατὰ τοῦ Ἰουδαίου ὄργου
 τοιοῦτ' ὤν· τῶν δὲ ἑρῶν τοῦ ὄρ-
 γῆν ἀποφύλαξι μάστιγι
 ἑξ' ἁπάσαις ἀποφύλαξι

Ἀρχεται δὲ ὁ πόλεμος. Ἐν θύρῳ δὲ ἦδη
ἀθηναίων καὶ πόλεοι πόρῃσι καὶ
τῶν ἐκατόβοις, ἑξαμάχων. Ἐν αὐτοῦ

✠ ΦΙΛΩΝΟΣ

παιδί του βίμω σελο σ₂

ὡς ὡς τοῦ κατὰ μέγ πηρασμομοχί τῷ ἰουδαίῳ
 κατὰ δὲ τινασ ἐρμηνης ὡς νόμων ἐρῶν τοῦ βίου
 θου ἀναγρᾶ τῶ διανοήσῃ. ἀνδρὶ τὰ πάντῃ μετᾷ σου καὶ
 καὶ πλῆ = τὰ τῶ. ἐγὼ ῥίμῃ τοῖς ἀείονς καὶ ἀποχῇ

† φιλοφρά τῶν νέων τῶν ἐκ
πρεβ. τοῦ ἱεροσολ. καὶ ὅσοι τὴν ἐκκλησίαν διαφύ-
χει· καὶ ὅτι πρεβ. αὐτὸν θαῦμα, ταῦτ' ἐχρήμυσεν.

✠ ἀλλ' ἵνα σοὶ ἀδελφεῶ ✠

Οὐκ ἔστι οὐδ' αὖτο κεῖν ἄλλ' ἔστι ὡς μετὰ καὶ ἐξ οὗ ἐρροῦν τ' ἰουλόμ' ἔδειξας
ταῦτά μοι καὶ σὺ συγγραψὼν παραπέμποι. ἀλλὰ δὴ νῦν περὶ τῆς κασιγῆς

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS XXVIII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XLIX.

C O D E X I.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΤΝΤΑΕΙΣ.

PTOLEMAEI MAGNA CONSTRUCTIO.

Ac praeterea

Theonis in ipsam Commentariorum Libri II. & Euclidis Elementorum Libri XIII. & Data.

I. p. 1.

Raecedunt Προλεγόμενα τῆς μεγάλης συντάξεως. Prolegomena Magnae Constructionis, & quidem sine nomine auctoris. Inc. Τὴν ἀστρονομίαν ἐν τοῖς πρὸς Σύρον γενεθλιαλογικοῖς τέτρασι βιβλίοις ὁ Πτολεμαῖος ἔτις ὠρίσατο. Def. τῶς δὲ πλείους διεσώτες ὑφῆσαν. Theoni & aliis tribuuntur in Cod. CCCX. Bibl. Venetae ad D. Marcum, Catalog. pag. 145. In nostro vero, Theonis, & Pappi nomen nonnullis prope finem Capitibus praefigitur. Pag. 15. b. occurrit Titulus Libri I. deinde Capitulum Tabula, quae sunt XV. Inter Tabulam vero, & initium Libri, quod incidit in pag. 23. inserta sunt plurima alia Geometrica, & Astronomica (1), diversa, ut videntur, manu conscripta; ac praeterea Tabulae celebriorum Europae, Libyae, atque Asiae urbium nomina exhibentes. Tandem pag. 23. occurrit ipsum Ptolemaei Opus in Libros XIII. divisum. Prooemium Libri I. inc. Πάνα καλῶς οἱ γνησίως φιλοσοφῆσαντες, ὡς Σύρε, κ. λ. Ultimi Libri finis est: ἡ σύμμετρον εἰλήφει τὸ τέλος ἡ παρούσα πραγματεία. Concordat cum edit. Graec. Basil. apud Io. Valderum MDXXXVII. fol. Pauca quae obiter deprehendimus discrimina, haec sunt. Deest in edit. Tabula Capitulum Libri I. Post Tabulam Capitulum Libri V. adnotantur in Cod. Empedoclis & Eratosthenis sententiae de Solis, ac Lunae distantia a Tellure, quae

in editione desiderantur. In calce Libri VII. Codex illis quatuor versibus caret, in quibus astrorum Borealis hemisphaerii, eorumque magnitudinis summa adfertur. Notandum, tam Ptolemaei Opus, quam Prolegomena, figuris geometricis, & mathematicis ad rei demonstrationem pertinentibus esse instructa, iis quidem summa diligentia delineatis.

II. pag. 168. Κλαυδίου Πτολεμαίου σαφήνεια ἡ διάταξις τῶν προχείρων κανόνων τῆς ἀστρονομίας, ἡ ὅπως χρῆσθαι αὐτοῖς, μέθοδος ἐναργής. Claudii Ptolemaei declaratio & ordinatio expeditorum Canonum Astronomiae, & quomodo iis utendum sit, methodus perspicua (2), ad Syrum. Inc. Ἡ μὲν σύστασις, ὡς Σύρε. Def. διὰ τῶν ἐν τῷ τρίτῳ σελιδῷ παρακειμένων. Subiicitur deinde titulus: Κλαυδίου Πτολεμαίου προχείρων κανόνων διάταξις ἡ σαφήνεια, quo indicatur, Opus in mox adlatis verbis absolvi. Exstat etiam in Cod. Reg. Parisiensis Bibliothecae MCCCXC. ubi in Capita dividitur viginti. Sequuntur deinde a pag. 171. ad pag. 177. alia Astronomica, suis distincta laterculis ac figuris, quae videntur ex Theonis Alexandrini in expeditos Ptolemaei Canones Astronomiae Commentario (3) desumpta. Horum initium est: Ἦνα δὲ καὶ ἐπὶ ὑποδείγματος φανερὰ ἡμῖν γένηται. Def. ἐὰν δὲ ἀφαιρετική, ἀφαιρεῖ.

III. pag. 177. b. Τὴ αὐτὴ ὑπόθεσις τῶν πλατωνικῶν ἀστέρων. Eiusdem Hypothesis stellarum errantium, ad Syrum. Inc. Τὰς ὑποθέσεις, ὡς Σύρε, τῶν ὑρανίων φωρῶν. Def. περὶ τὸ κέντρον αὐτῶ ἰσοταχῶς. Liber hic Latina versione, & formis mathematicis illustratus a Io. Bainbridge

A

(1) Capitulum Astronomicorum tituli sunt: Ὅμοια τῶν πέντε πλατωνικῶν κατὰ Πτολεμαῖον. Ἀπόδειξις δι' ἐπιλογισμῶν τῶ λόγου τῆς ἐκκεντρότητας τῶν τῶ Πτολεμαίου τριῶν ἐκλείψεων. Ἀπόδειξις τῶ λόγου τῆς ἐκκεντρότητας τῆς σελήνης δι' ἑλλαν τριῶν κατὰ τὸν ἐκλείψεων.

(2) Titulum tum huius, tum sequentis Operis ex aliis Codicibus mutuati sumus, quum in hoc aenigrapha essent.

(3) Intelligi secundum Theonis in expeditos Ptolemaei Canones syntagma, quale habetur in Cod. VII huius Plutci §. I. & alibi.

bridge prodit Lond. MDCCX. 4. teste Fabric. B. G. Vol. III. pag. 449. §. X.

IV. pag. 180. b. Τὸ αὐτὸ φάσκει ἀπλανῶν ἐπιστημοσύνη. Eiusdem apparentiae stellarum fixarum, earumque significationes iuxta mentes Alexandrinorum. Inc. Μὴν Θεῶν, ἡτοι Σπέρμα βίος α'. ὥρα ιδ'. ὁ ἐπὶ τῆς ἑρᾶς, κ. λ. Def. Αἰγυπτίους ζέφυρος ἀργέτης. Sequuntur deinde Epagomena, & de stellis primae & secundae magnitudinis &c. quorum postrema sunt: διατείνει τὸ μέγεθος τῶν μεγίστων ἡμερῶν. Est autem haec longioris Ptolemaei παρατήρηματος posterior tantum Pars Gr. & Lat. edita a Dionysio Petavio S. I. in Vranologio Antuerpiae, seu potius (ut adfirmat Fabric. loc. cit. pag. 421.) Amstelodami MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 42. seqq. Primam partem integram Gr. & Lat. ex versione Friderici Bonaventurae Vrbinatis (1) prior edidit Fabric. loc. cit. pag. 422. seqq. ex Cod. Saviliano descriptam: alterius vero partis ea tantum loca ex eodem Codice adnotavit ibid. pag. 432. seqq. quibus Petaviana ἐκδοσις vel emendari, vel suppleri possit.

V. pag. 184. b. Τὸ αὐτὸ περὶ κριτηρίου, & ἡγεμονικῆς. Eiusdem de iudicandi facultate, & animi principatu. Inc. Τὸ κριτήριον τῶν ἐν τῶν ἐφοδευσάμεν ἄν. Def. αἱ κυριώταται τῶν αἰσθήσεων. Graece cum versione, & notis edidit primus Ismaël Bullialdus Paris. MDCLXIII. 4.

VI. pag. 187. Θεῶνος Α'λεξανδρέως. Theonis Alexandrini, scilicet in Ptolemaei Magnae Constructionis Libros duos priores Commentarius ad Eriphanium filium. Inc. Συνεχίζετον προτρεπόμενος παρὰ τῶν ἀκροατῶν. Def. & ἐστὶν ἡ ἐκδοσις τῶν κανονίων τοιαύτη. Exstat Graece tantum in cit. Ptolemaei edit. Basil. MDCCXVIII. a pag. 1. ad pag. 130. cum qua concordat, si divisionis discrimen excipias. Etenim Commentarius in Librum I. (quemadmodum etiam exhibetur in Cod. XVIII. huius Plutei, vetustissimo) duas partes complectitur; quarum prior definit in verbis: συνάγεται ὁ μῦθος κ. λ. ἑγγιστα, (2) adiecto propterea in fine titulo: Θεῶνος Α'λεξανδρέως εἰς τὰ τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως ἰσὺν εἰς δύο τὸ πρῶτον. Pars altera; sine alio titulo incipit a verbis immediate sequentibus, Διαλαβόντες ἐν τῷ πρῶτῳ τῷ βιβλίῳ περὶ τῶν καθόλου, κ. λ. & progreditur usque ad verba mox relata, καὶ ἐστὶν ἡ ἐκδοσις τῶν κανονίων τοιαύτη, in qua propterea comprehenditur etiam Commentarius in Librum Ptolemaei secundum, incipiens a verbis: Διεξελέγη ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρῶτῳ τῆς συντάξεως, κ. λ. quae incidunt in Cod. pag. 221. b. nullo novi libri signo appposito.

VII. pag. 245. Euclidis Elementorum Mathematicae purae Libri XIII. Concordant cum edit.

Graec. Basil. apud Io. Hervagium MDCCXIII. fol. curante Simone Grynaeo (3) & duobus Codd. Mss. Veneto altero, altero Parisiensi. Primus Liber inscribitur: Εὐκλείδης στοιχείων α' ἀπὸ συνουσιῶν τῶ Θεῶνος. Euclidis Elementorum Primus (Liber) ex Confabulationibus Theonis. Quartus in fine quatuor circiter versus longior est in Cod. quam in edit. Scholia praeterea Anonymi, quae in editione V. & VI. praemittuntur Libro, in nostro desiderantur.

VIII. p. 326. b. Εὐκλείδης δεδομένα. Euclidis Data, sive Theoremata Geometrica XCIII. Inc. Δεδομένα τῷ μεγέθει λέγεται, κ. λ. Def. δοθέν ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀδ εζ. In fine reperitur titulus hoc pacto: Εὐκλείδης δεδομένα τῆς Θεῶνος ἐκδόσεως. Euclidis Data ex Theonis traditione. Horum Theorematum non in omnibus Codicibus idem numerus est; modo enim ex uno plura, modo ex pluribus unum factum esse animadvertimus, quod parvi refert.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. nitidissimus, optimeque servatus, ac figuris geometricis, ubicumque res postulet, diligentissime in margine delineatis instructus. In primo folio legitur: Iste liber est (deinde substitutum erat) Demetrii Chidoni Graeci, & est Astronomica. Constat fol. scriptis 337.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

Ac praeterea

Eiusdem Data.

I. pag. 1. **E**uclidis Elementorum Lib. XV. COD. 11. cum Scholiis marginalibus vetustis. Concordat initium & finis singulorum Librorum cum cit. edit. Basil. Primus inscribitur: Εὐκλείδης στοιχείων πρῶτον ἀπὸ συνουσιῶν τῶ Θεῶνος. Euclidis Elementorum I. ex confabulationibus Theonis. XIV. titulus est. Τῷ Ψυλλεύς τὸ εἰς τὸν Εὐκλείδην ἀναφερόμενον. Hypsiclis (Liber) in Euclidem (sive inter Euclidis Opera) relatus. Ex quo titulo patet, Libros duos posteriores, nempe XIV. & XV. auctorem Euclidem non habere, sed Hypsiclem Alexandrinum, Ac profecto Praefatio XIV. Libro praemissa, quae inc. Βασιλείδης ὁ Τύριος, ὁ Πρώταρχος, κ. λ. ac refertur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 371. seq. Isidori, Hypsiclis magistri, mentio quae sit in Propositione V. Lib. XV. & alia multa Hypsiclem magis, quam Euclidem respiciunt. Adde, quod in hisce duobus Libris eadem quinque corpora solida conferuntur in se, de quibus

(1) Huius Latina versio totius Operis prodit cum notis Vrbinii MDCCX. 4. Ad rem facit Suidas, qui inter Ptolemaei scripta memorat, Περὶ φάσεων & ἐπιστημοσύνης ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλίον β'.
(2) Incidunt haec verba in edit. pag. 42. vers. 39.
(3) Adiecit Grynaeus item Graece ex Cod. Oxoniensi, sed admodum inemendate, Commentariorum Libros IV in primum Elementorum Librum, auctore Proclo Philosopho, qui

Euclidem perinde ut Pappus, laudat sub nomine γεωμέτρων, vel στοιχείων, & Lib. III. pag. 55. ait se ex antiquioribus Euclidis Commentatoribus, Gemino, aliisque, τὰ γλαφυρότερα collegisse, eorumque ἀπὸ τῶν πολλοῦν in compendium redigisse. Hosce Procli Commentarios Latine vertit ediditque cum scholiis ac figuris Franc. Barocius Patricius Venetus, Patavii MDVI. fol.

bus agunt Libri XI. XII. & XIII. cuius postremi Propositio ultima, veluti colophonem operi imponit. Non sine ratione igitur tredecim tantum *Στοιχείων* libros agnoscit Marinus protheoria ad Data, & in Arabica versione Nasridini Tufini Persae, Romae MDXCIV. fol. ex typogr. Medicea, duosque praedictos Libros sub Hypsiclis nomine Latine vertunt Georgius Valla, & Barptolemaeus Zambertus Venetus. Vid. Fabric. loc. cit. Confirmatur ulterius opinio ex eo, quod in hoc nostro Codice XIII. & XIV. Libri, ita sunt invicem disuncti, ut inter illos inserta fuerint Euclidis Data, quae sequuntur.

II. pag. 245. *Εὐκλείδου Δεδομένα. Euclidis Data*, sive Theoremata Geometrica XCIV. ut in Cod. I. superiori. Heic tamen parvus praecedit Prologus quatuor versuum, cuius initium: *Τῶν δεδομένων τὰ μὲν εἴσσι, κ. λ.* plurima praeterea adiecta sunt scholia marginalia anonymi, quorum illa, quae habentur post ultimum Theorema, incipiunt: *Πόθεν εἴτι ἡ πρὸς ὁρῆς αὐτῇ ἀγομένη, κ. λ.* & desinunt: *τετέστι τὸ ὑπὸ αβζ, τετέστι τὸ ὑπὸ αβγ.* Occurrunt etiam infra in Cod. X. sed ita cum ipso Textu coniuncta, ut ad eundem Euclidem videantur pertinere. Circa finem huius Operis duo folia praepostere a bibliopecto compacta fuerunt. In fine Codicis Epigramma legitur hexastichum in Euclidis laudem, quod est sequens:

*Εὐκλείδης νόον ἔχον' ἀειζῶντος γραμματοῖ,
Πάντα τε ἀτρεκέως ἐξεργάσασθαι βροτοῖς,
Ὅππῃσα μήσατο τηλεθώμα φῦσις συμβαίνειν,
Σχήμασιν, ἢ δ' ὕγκοις, διαιρέλιόν γε τῶδε
Πάσης μὲν τευτηγήμενος σοφίης, κῶσρῳ δὲ
Παντὶ εἰς προλιπὼν σύμβολον εὐμαθίης.*

Cod. Graecus bombycinus Ms. in fol. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 328. quorum postrema duo manu recentiori suppleta sunt.

ΕΤΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

Seu potius

*Matheseos Elementorum Libri XV. Optica,
& Phaenomena.*

COD. III. I. pag. 1. **E**lementorum Euclidis Libri XV. ut in cit. edit. Basileensi. Titulus primi est: *Εὐκλείδου Στοιχείων α' τῆς Θέωνος ἐκδόσεως.* Decimiquarti vero: *Εὐκλείδου ιδ'. Ὑψικλέους τὰ εἰς Εὐκλείδου ἀναφερόμενα.* Haec Elementa Scholiis instructa sunt marginalibus antiquissimis, rarioribus tamen, quam quae in Codice superiori exhibebantur. Ad-

cedit in fine Epigramma in laudem Euclidis.

II. pag. 189. *Εὐκλείδου ὁπτικῶν ὅροι. Euclidis Optica Elementa (1).* Inc. *Ἦτονείσθω τὰς ἀπὸ τοῦ ὕμματος, κ. λ.* Def. *καθάπερ ἐν τοῖς κύκλοις.*

III. pag. 209. *Τῶ αὐτῷ φαινόμενα. Eiusdem Phaenomena*, sive *Principia Astronomiae (2).* Inc. *Επειδὴ ὁρᾶται τὰ ἀπλανῆ ἄστρα.* Def. *τὸ φανερόν ἡμισφαίριον ἥπερ ἡ κλ.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. pluribus in locis resectus, & a manu Saec. XVI. suppletus, ac praecipue a pag. 65. ad pag. 87. inclusive, in quibus incidit initium Libri VIII. & IX. & a pag. 145. usque ad finem. Constat foliis 223.

ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ ΠΕΡΙ ΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΚΥΛΙΝΔΡΟΥ.

ARCHIMEDIS DE SPHAERA ET CYLINDRO.

Seu potius

Archimedis Opera varia, Eutocii Ascalonitae in ipsum Commentarii, & Heronis Excerptum de Mensuris.

I. pag. 1. **A**rchimedis Opera sunt I. *De Sphaera & Cylindro* Libri II. ad Dositheum, quorum secundus incipit p. 28. b. COD. III.

II. pag. 38. *De Dimensione Circuli* Liber.

III. pag. 39. b. *De figuris Conoidibus, & Sphaeroidibus* Liber ad eundem Dositheum, qui in edit. Francisci Maurolyci Nobilis Siculi Panormi MDCLXXXV. in duos dividitur, contra veterum editionum, & Codicum Mss. fidem.

IV. pag. 71. b. *De lineis Spiralibus* ad eundem Liber. In fine huius Libri pag. 92. adiicitur Scholium in XIX. Propositionem.

V. pag. 92. b. *De planis aequiponderantibus, sive de centrīs gravium planorum* Libri II. quorum secundus incipit pag. 98.

VI. pag. 104. *Arenarius*, sive *de numero arenae* ad Regem Gelonem Liber.

VII. pag. 111. b. *De quadratura parabolae* Liber ad Dositheum. In fine Libri post tituli repetitionem, quod huic Codici solemne est, subiungitur: *Εὐτυχίης λέον γεόμετρα.*

Πολλὰς ἐς λυκίσαντας τοῖς πολυφίλις μετρίαις.
Sis felix Leo Geometra.

In multos vivas annos carissime Musis (3).
Edita fuerunt Archimedis Opera Graece & Latine (Latinis tamen separatim in calcem voluminis reiectis) Basileae primum typis Io. Hervagii (4) MDXLIV. fol. quibus adiecti sunt etiam Eutocii Ascalonitae in eadem Commentarii; Parisiis deinde apud Claudium Morellum MDCCXV. fol. curante Davide Rivalto (5),
A 2 fine

(1) Edidit haec Euclidis Optica Ioannes Pena Parisiis typis Dionysii Duvalii A. MDCCIV. 4. sed latine tantum, posteaque ea editio ope huius antiquissimi Codicis non mediocriter locupletari.

(2) Graece & Latine, at sine demonstrationibus in turbam dedit Contr. Dalfypodius inter cetera Euclidis scripta Argentorati MDCCXI. 8.

(3) Nullum Leonem Geometram, Fabricius memorat in Diatriba de Leonibus B. G. T. VI. pag. 379. & X. pag. 526.

(4) Hanc rarissimam editionem ad Kal. Decembris A. MDCLXIII.

dicavit amplissimo Senatorum Ordini Reip. Norimbergensis Thomas Gechau cognomento Venatorius, qui haec Opera latinitate iam olim donata, prior in lucem extulit IV. Kal. Febr. MDCLIV.

(5) Hunc Rivalto Scriptorem in levioribus quibusdam emendavit, ubi tamen erat nodus vindice dignus, nihil est molitus. Quae mutavit, id fecisse videtur, non auctoritate Codicis alicuius fide dignioris, sed ex coniectura sua, eaque non in omnibus, ne quid gravius dicam, satis felici.

sine praedictis Commentariis . quae vero recensuimus habentur in prima edit. a pag. 1. ad pag. 139. in altera vero a p. 1. ad pag. 472.

VIII. pag. 121. Sequuntur *Eutocii Ascalonitae*, Iulidori (1) Milesii Mechanici discipuli, in *Archimedis Opera quaedam Commentaria*, ac primo quidem in duos de *Sphaera*, & *Cylindro* Libros, ad Ammonium.

IX. pag. 158. Eiusdem in *Librum de Circuli dimensione*.

X. pag. 162. Eiusdem in Libros duos de *planis aequiponderantibus*, ad Petrum quemdam.

XI. pag. 171. *Ἡρώδης περὶ μέτρων*, *Heronis de mensuris* Excerptum. Inc. Τῶν σφαιρῶν ἐστὶν εἶδη γ'. Def. ἡ ἀνεῖνα ἔχει π. ιβ'. Est fortasse pars integrae Heronis Geometriae, quae habetur in Cod. Reg. 2724. cuius excerpta G. L. cum versione Bernardi de Montfaucon ediderunt Monachi Benedictini S. Mauri Tom. I. Analest. Graecor. Continentur autem in hisce Excerptis rationes variarum rerum dimetiendarum, putei nimirum, lapidis, columnae, turris, navis &c. In fine pag. 176. b. subiunguntur alia quaedam de ponderibus, & mensuris, fortasse eiusdem Heronis. Inc. Τάλαντον τῶτο πλεῖ. Def. τὴν ὁμοσιότητα.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori Saec. XIII. sine accentis exaratus, figuris vero geometricis, suis locis instructus. Constat fol. scriptis 177.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

STRABONIS GEOGRAPHICA.

COD. V. **C**ontinet Strabonis Rerum Geographicarum Libros primos X. quos cum editione G. L. Amstel. mdcxvii. concordere reperimus, exceptis iis, quae sequuntur. Liber V. desinit in verbis, Ἰάσονος Ἰδρυμα, quae paullo post initium Libri V. reperies; quaeque deinde habet etiam suo loco. Idem fit in fine libri VI. Septimus autem argumentum habet, nimirum: Τὰ ἐκτὸς ἰσχυρὰ ἀπὸ Γερμανίας μέχρι Τανκίδος, & τὰ ἐντὸς ἀπὸ Ἀδρίου μέχρι Μακεδονίας & Προποντίδος & τῶν Ἀρίστου τόπων τῷ Πόντῳ. Liber VIII. antiquitas incipiebat a verbis: Ἀποδώσωμεν νυνὶ τὰ λοιπὰ, κ. λ. quae deerant tamen, posterius ad marginem sunt adiecta: desinebat autem in verbis: Ἀργυρὸν δὲ Τήμερον. sed postea, quae deerant, suffecta sunt. X. tandem Libro sequens praecedit σύνοψις: Τὸ δέκατον τὰ περὶ Αἰτωλίας καὶ τὰς παρακειμένας νήσους, ἐπεὶ δὲ Κρήτην πᾶσαν, ἥ & μάλιστα ἐγχρονίζει, νόμισα τε αὐτῆς διηγόμενος, & τῶν Κυρήνων, πρὸς γε & τῶν Ἰδαίων διδασκάλων τὴν ἐν αὐτῇ γένεσιν & τιμὴν & ἔργα ἐπεξεῖον, & τὸ ἴδιον γένος Στράβων ἀπὸ Κρήτης λέγει. ἐπεὶ δὲ καὶ τὰς περὶ Κρήτην νήσους, πολλὰς ὕσας περὶ τὸ βυβλίον, ἐν αἷς εἰσι & αἱ Σποράδες & τῶν Κυκλάδων ἔναι. VIII. & IX.

(1) In fine enim singulorum Commentariorum post tituli repetitionem legitur: Ἐκδόσις παρασημασμένης τῇ Μουσῇ μηχανικῇ ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ διδασκάλῳ. Adiecto insuper ad finem Commentarii in Lib. II. de *Sphaera* &c. disticho illo, quod

multis olim defectibus scatebant, qui deinde ab eadem manu recentiori suppleti sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 293.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

EVclidis Elementorum Libri XV. cum Epigrammate in fine, *Optica Elementa*, & *Phaenomena*, ut in Codice III. huius Plutei, omnia cum Scholiis marginalibus ab eadem manu, charactere minuto exarata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. Constat foliis 335.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

THEONIS EXPOSITIO IN ASTRONOMIAM.

Adde

Claudii Ptolemaei, Procli Diadochi, Paulli Alexandrini, & aliorum Astronomorum Opera varia.

I. p. 1. **Θ**ΕΩΝΟΣ Ἀλεξανδρείας εἰς τὰς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας ἐξηγήσεις, ἢ παράδοσις. Theonis Alexandrini (2) in promissis Ptolemaei *Canones expositio, seu traditio*, ad Epiphanium filium. Prooemium inc. Ἡ μὲν λογικώτερα ἔφοδος τῆς διὰ τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας τῶν ἀστέρων, τέκνον Ἐπιφάνιε, γέγονεν ἡμῖν δι' ἀκριβείας ἐν πέντε βιβλίοις ἐν ἐτέρῳ συντάγματι. Ἐν τούτῳ δ' ἐπειδὴ οἱ πλείστοι τῶν προσόντων ἡμῖν πρὸς τὴν τῆς τοιαύτης διδασκαλίας μάθησιν, μετὰ τῷ μηδὲν τοῖς πολλαπλασιασμοῖς, ἢ μερισμοῖς τῶν ἀριθμῶν ἱκανῶς παρακολουθεῖν δύνασθαι, ἐπεὶ τε & ἐμύητοι πάντας τῶν γραμμικῶν ἀποδείξεων τυγχάνουσιν, ἐκτυδάμεν & πρὸς τούτους κατὰ τὸ δυνατόν μεθοδικώτερον ὑποσηματίσασθαι ψιλάς τὰς ἐφ' ὅδους παρατιθέμεν πρὸς τὸ καταδηλωτέραν αὐτοῖς τὴν ἐκθεσιν ἰσῆς διδασκαλίας καταφαίνεσθαι, κ. λ. Sequitur p. 3. Opus, cuius Capita sunt: Περὶ τῆς κατὰ μῆκος τῆς ἡλίου ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν ὡρῶν διακρίσεως. Πῶς ἂν τὰς ἐν ἐτέρῳ οἰκῆσαι δεδομένας ἀπὸ μεσημβρίας ὥρας ἰσημερινὰς μεταλάβωμεν πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεσημβρίας. Περὶ τῆς πρὸς τὰ ὁμαλὰ νυχθημερά διακρίσεως. Περὶ ὁροσκόπου. Περὶ μεσημεριανῆς. Περὶ τῆς κατὰ μῆκος σεληνιακῆς ψηφοφορίας. Περὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἐκ τῶν ε'. κεφαλαίων συναγομένων ἀνωμάτων κινήσεων ἡλίου & σελήνης. Περὶ τῆς τῶν πέντε πλανημένων κατὰ μῆκος ψηφοφορίας. Περὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἐκ τῶν ε'. κεφαλαίων συναγομένων ὁμαλῶν παρόδων τῶν ε'. πλανημένων. Περὶ τροπῆς. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου λοξώσεως. Περὶ τῆς πρὸς τὸ διὰ μέσον τῶν ζωδίων κατὰ πλάτος τῆς σελήνης ἀποστάσεως. Περὶ τῷ

refert Fabric. Bibl. Graec. Vol. 2. pag. 561. in not.

(2) Theon Alexandrinus vixit sub Imperatore Theodosio Magno, sive seniore, qui imperare coepit A. C. cccxxix.

τῷ ἀναβιβάζοντι, καὶ καταβιβάζοντι. Περὶ τῶν κατὰ πλάτας ἀπὸ τῷ διὰ μέσων τῶν ζωδίων ἀποσάσεων τῶν ε'. πλανωμένων. Περὶ σιγισμῶν. Περὶ φάσεων. Περὶ τῶν τῆς σελήνης παραλλάξεων. Περὶ συνόδου καὶ πανσελήνων. Περὶ τῶν σεληνικῶν ἐκλείψεων. Περὶ τῶν τῆς σελήνης προσνεύσεων. Περὶ τῶν τῷ ἡλίῳ ἐκλείψεων. Περὶ τῶν τῷ ἡλίῳ προσνεύσεων. Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀέρον ἐποχῆς. Primum Caput inc. Εἰπεὶ δὲ τῶν ἀναδιδόμενων χρόνων. Ultimum def. ἦσαν ἐπὶ τὰ σύ- τὰ τυγχάνωσιν. Quamvis vero alia sequantur item Astronomica (1); quum tamen in allatis verbis definant alia huius Commentarii exemplaria, ac praecipue antiquissimum Codicis XXVI. huius Plutei, & nos eundem cum illis finem statuimus. Duo igitur exstant Theonis syntagmata eis τὴν προχείρως Πτολεμαίου κανόνας, ut ex allato Prooemii principio colligitur, & quidem inedita. Prius constat Libris V. & habetur infra Cod. XII. §. II. Posterius est, quod mox recensuimus; cuius etiam meminit Fabricius B. G. Vol. VIII. pag. 212. §. 2. ubi ait; Theonis Commentarius in Canones Ptolemaei ad Epiphanium filium Ms. exstat in Bibl. Laurentiana Florentiae in Codice Sec. XIV. Habes hoc syntagma secundum etiam in Veneta ad D. Marcum Bibliotheca Cod. CCCXV. ut ex eiusdem Catalogo eruitur pag. 146. ubi accensetur inter inedita; & in Bibl. Caesarea Vindob. duo exemplaria, de quibus vide Nesselii Catal. T. IV. p. 12. & 91.

II. p. 33. Claudii Ptolemaei declaratio, & ordinatio promittorum Astronomiae Canonum, & quomodo iis utendum sit, methodus perspicua (2). Vt in Cod. I. huius Plutei §. III. Sequuntur & in hoc, pag. 49. b. alia pauca astronomica ex pluribus illis, quae in dicto Codice legabantur a pag. 171. ad pag. 177. Inc. Εἰν τὸ κέντρον τὸ κεκαθαμένον διὰ τῷ τρίτῳ σελιδίῳ. Def. ὁρᾷ τὴν ἀπειλημμένην μοί. τῷ. (sic)

III. p. 41. b. Eiusdem Hypothesis Stellarum errantium. Vt in dicto Cod. I. §. IV. Sequuntur deinde quaedam de positione Solis, & Lunae, quorum initium est: Οἱ ἡλίου κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος Ναβονασσάρου ἐπέτρε μέσος τῶν ἰχθύων. Def. ἂν ἡ παρέρηκεν ὁ Πτολεμαῖος τῷ α' εἰχῶ τῷ τῶν κα' ἐτηρίδων κανόνες κατὰ τὸ εἰκόνιον αὐτῷ σελιδίον, quae unius paginae spatium occupant, & ad explanationem fortasse pertinent quarumdam ex subiectis Tabulis Astronomicis, quae a pag. 50. usque ad p. 109. progrediuntur, & vulgo dicuntur Canon Mathematicus, vel Astronomicus, cuius recensionem vide inferius Codice XXVI. huius Plutei, omnium exemplarium vetustissimo; ubi singularum Tabularum titulos exposuimus. Id vero in aliis minus vetustis Codicibus praestare supersedimus, quum & immensi temporis, ac laboris provincia sit, & a nostro ab-

horrens instituto; quare Tabularum eiusmodi discrimina, si quae fuerint, novus aliquando editor, si quis futurus est αὐτόπτης poterit animadvertere. In hoc aliqua identidem Scholia in margine apposita leguntur.

IV. pag. 110. Πρόβλη Διαδόχου Πλατωνικῆς ἐποτύπωσης τῶν ἀστρονομικῶν ὡποθέσεων. Procli (Lycii) Diadochi Platonici Hypotyposis Astronomicarum positionum. Inc. Πλάτων ὁ μέγας, ὃ ἐταίρε, τό γε ὡς ἀληθῶς φιλόσοφος ἀξιοῖ, Def. ἵνα γένηται καταληπτὴν τὸ μέτρον τῶν ἐν αὐτοῖς (3). Est compendium praecipuorum traditorum ab Hipparcho, Aristarcho, & quo interdu diffentit Claudio Ptolemaeo, Graece editum Basileae MDXLI. 4. Latine verterat Georgius Valla, eiusque versio prodiit Venetiis cum Psello de victus ratione, & aliis, MCCCXC. fol. & iterum una cum Ptolemaei magna Syntaxi Basileae MDXLI. fol. Huius Libri pars, quae agit περὶ τῷ ἀερολαβικῷ ὄργάνῳ, de fabrica & usu astrolabii, seorsum quoque vulgata est Latine Venet. MCCCXC. & Paris. MDLVII. 8. cum Nicephori Gregorae Astrolabio. Vide plura apud Fabric. B. G. Vol. VIII. pag. 518.

V. pag. 142. b. Εἰν τῶν Γεμίνου περὶ ἐξελιγμῶν. Ex Gemini scriptis de exeligno, seu evolutione, Excerptum. Inc. Εἰς ἐξελιγμὸς ἐστὶ χρόνος ἐλάχιςτος περὶ ὧν ὅλας μῆνας, ἢ ὅλας ἡμέρας, κ. λ. Def. ἡλεργωνικὴν πλευρὰν τῷ δοθέντος ποιῶ. Est fortasse desumptum ex eius insigni libello, inscripto, Εἰσαγωγή εἰς τὰ φαινόμενα, sive Elementa Astronomiae, cum versione Edonis Hilderici, ac Petavii notis in Vranologio Petaviano edito Paris. MDCCXX. & Amstelod. MDCCIII. fol. (4).

VI. pag. 144. b. Leguntur versus quidam iambici in laudem Deiparae Virginis, posterius ab alia manu in duabus paginis, quae vacuae inter superiorem, ac sequentem Tractatum supererant, exarati. Inc.

Σοὶ τῷ στρατηγῷ, τῶν βροτῶν ὑπερμάχῳ. Def. ὃ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.

VII. pag. 146. Παύλου Α'λεξανδρίνου εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν. Paulli Alexandrini Introductio in Apotelesmaticen ad Cronamonem. Prooemium inc. Πάντα καλῶς, ὃ φίλε πατὴρ Κρονάμων. Def. ἐν ταῖς τῶν ζωδίων ἀναφοραῖς. Liber inc. Οἱ ζωδιακοὶ κύκλοι νινεῖται λοξῶς, διηρημένοι εἰς τμήματα ιβ'. Def. ἴδεν & οἰκητήρια αὐτῶν, αὐτὰ τὰ ζώδια κατανόμεσαι. Editus Graece cum versione Andreae Schattonis Wirebergae MDLXXXV. ex Biblioth. illustris Henrici Ranzovii Sereñis. Danorum Regis per Hofsatiam & Dithmarsiam tum Legati, Multa autem in margine anonymi scholia rubris litteris sunt exarata. Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 504. integrum attulit Prooemium, pluribusque de hoc Paulli ope-

(1) Istorum Capitum tituli sunt:
Τρίπλος ἡμερολόγιος πρὸς τὰς τῶν ἀστέρων ἐπιστάσεις.
Περὶ τῷ ἡμερολόγιῳ τῆς τῶν ὀριζήτων κίχλοι καταγραφῆς.
Ὅπως διὰ τῷ κανόνος τῷ ἡμερολογίου ὡς ἀρίστην ἰσχύα τὴν τὴν μὲν τῆς μηνός τῆς μηνός ἡμέρας.
Ὅπως ἀρίστην διὰ ἑκάστη τῷ μηνὸς ἡμέρας πᾶσι ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος ἴσῃ.
(2) Vid. Fabric. Tom. III. p. 420. §. 6. & p. 449. Vixit

sub Marco Aurelio Antonino maximam partem Alexandriae. Consulte Iac. Bruckeri Hist. Critic. Phil. T. II. p. 629.

(3) Huius praestantissimi Operis Capita duo Περὶ τῷ ἀερολαβικῷ ὄργάνῳ, & Εἰσαγωγή εἰς τὰ φαινόμενα, inscripta, exstant etiam in Bibl. Caes. Vindobon. Nessel. test. Catalog. P. IV. pag. 91.

(4) Vid. Fabric. B. G. Vol. II. pag. 98.

opere edisserit; scholiorum vero auctorem vel Apomafarem, vel Stephanum Atheniensem esse suspicatur.

VIII. pag. 170. Ρητορίη Ξησερις ἐκ ἐπίλυσε περι τε τῶν προειρημένων δώδεκα ζώδιων, ἐκ τε ἐτέρων διαφορῶν, ἐκ τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν. Rhetorii expositio, & solutio de praedictis XII. signis, & de variis aliis, ex Thesauris Antiochi (1). Inc. Τίνας ἔνεκα τῶν ἰβ' ζώδιων κηλοειδῶς τετυχηκότων. Def. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀποτελέμενα βίαια πράγματα. Inter Astrologos ineditos accensetur a Fabric. loc. cit. pag. 515. Huius autem Excerpta ex Antiochi Thesauris Apotelesmatum Mss. exstant in Bibl. Caesarea. Sequuntur p. 175. duo laterculi diligentissime elaborati, menses Romanorum, & Arabum inter se collatos exhibentes, ad inveniendum quo hebdomadis die incidat Novilunium: & ead. pag. b. regulae quaedam ad inveniendos quolibet die gradus solis elevationis &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 176.

ΕΤΚΑΒΙΔΙΟΤ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

COD. VIII. **E**T quidem initio mutila; incipiunt enim a verbis... τετραπλεύρων σχημάτων τετράγωνον μὲν ἔστιν, κ. λ. quae pertinent ad Definitiones Libri I. quare videtur deesse folium unum. Reliqua cum Cod. II. huius Plutei concordant, si illud excipias, *Euclidis Data*, quae in illo inter XIII. & XIV. Elementorum Libros erant inserta, in hoc postremum locum obtinere. Deest praeterea Epigramma in laudem Euclidis, quod supra retulimus. Scholia tandem marginalia rariora sunt in hoc, quam in aliis Codicibus. In primis tamen septem paginis fragmenta quaedam habentur Geometrica ἀκρίβεια & ἀτελής, quae unde fuerint excerpta, nondum comperimus: nonnullis pag. 3. adscriptum legitur nomen Maximi Planudis. Pag. 5. de colore quaedam traduntur, iuxta Aristotelis sententiam.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 228.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΩΗΓΗΣΙΣ.

CLAVDII PTOLEMAEI GEOGRAPHICA SVB FIGVRA.

Seu potius

Claudii Ptolemaei Geographicae Enarrationis Libri VIII. sine tabulis.

COD. IX. **I**Nitium, & finis singulorum Librorum concordant ut plurimum cum editione G. L.

(1) Hunc eundem Tractatum habet Biblioth. Caesarea Vindobon. V. d. Nessel. IV. pag. 103.

(2) Huius Operis celeberrimus exstat Codex in Veneta Beffarionis Bibliotheca, Catalog. pag. 185. Alterum servat plane egregium Coislinianum, cuius variantes lectiones Clariss. Montfauconius edidit Catalog. p. 611.

Amstelodam. mdcv. cum notis Gerardi Mercatoris (2). Discrimen aliquod occurrit in Indice Capitorum, seu locorum, secundo Libro praemisso; qui ibi fusior aliquanto est, quam in Codice. Tum in fine libri V. desideratur in Codice ultima vox Πάτρα. Tandem post ultima Libri VIII. verba ἕως τῶν πόλεων ἀμφοτέρων τῶ ζωδιακῶ, in quibus definit editio, alia subiunguntur in Codice, in quibus agitur de Zodiaco, de Gange, insula Taprobana, Monte Sardonycho &c. trium circiter paginarum, quorum initium est: Γούνοιο ἥλιος καρκίνου, κ. λ. Finis: ἡδὲ ἐκ αὐτῆς αἰνομένη Σκυθίας χαλεπὸν γένος ἄχρης (lacuna duarum vocum) Σηρῶν τε, τὸ γὰρ πέραν ἀνατολικῆς γῆς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori Saec. XIV. binis columnis exaratus. Constat foliis scriptis 132.

ΕΤΚΑΒΙΔΗΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

EVCLIDES SINE PRINCIPIO.

Titulus reddendus

Euclidis Data, Optica, & Phaenomena.

I. p. 1. **E**uclidis *Data* anepigrapha. HO. COD. X. rum initium concordat cum illis Codicis I. huius Plutei §. VIII. (3) Finis vero diversus est, quam desinant in verbis, τῆς τε τοῦ ἀγ. ut innuimus supra in Codice II. §. II.

II. pag. 40. *Eiusdem Optica*, sive *Perspectiva*, item anepigrapha. Inc. Ἰπποδαμίδι τὰ κατὰ τὴν ὕψιν, κ. λ. Def. καθάπερ ἐκ ἐν τοῖς κύκλοις. Longiora sunt in principio iis, quae habentur in Codd. III. & VI. ubi incipiebant a verbis: Ἰπποκρίστῳ τὰς ἀπὸ τοῦ ὕψους, κ. λ. quae post duas circiter paginas in hoc occurrunt. Id occasionem dedit Montfauconio adfirmandi, eiusmodi Optica esse sine principio; quod tamen falsum.

III. pag. 60. *Eiusdem Phaenomena*, item anepigrapha. Concordant cum dictis Codd. III. & VI.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. Saec. XV. scholiis heinc einde in margine adpersus. Constat fol. scriptis 83.

ΜΑΝΟΘΑ ΒΡΥΕΝΝΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗ.

MANVEL BRYENNII MUSICA,

Ac praeterea

Michaëlis Pselli opuscula quaedam.

I. pag. 1. **M**anuelis Bryennii *Harmonica* COD. XI. rum Libri III. Primus τμήματα, seu sectiones continens novem, inc. Εἴτε-

(3) Lucas Holstenius non satis recte in prima pagina αὐτοῦ ἐπ' adnotavit: *Euclidis Data sive principio: habentur integra in I. Codice huius Scammii*; eumque sequutus idem adseruit Montfauconius in suo Catalogo: initium enim huius concordat cum dicto Codice I. finis vero ideo diversus, quod longius, quam ille progrediatur.

Επειδήπερ ὁ χρόνος. Def. κ' τὰ τέτοια ὅμοια. II. pag. 15. in sectiones XV. divisus inc. Επειδήπερ περὶ τῶν θεωρημένων μερῶν. Def. ὑποδείγματι δέκνυται. III. pag. 45. inc. Διαλαβόντες συντόμως. Def. τὸτο γὰρ κ' εἶδε ποιήσαι. Quot Capita habeat tertius hic Liber, non satis apparet, quum non omnibus suis sit numerus, & inscriptio apposita. Exhibentur ubique diligentissime delineata schemata varia instrumentorum musicorum ad eorum, quibus de agitur declarationem. Habetur hoc Bryennii Opus etiam in Bibl. Vindobon. apud Nesselium Part. IV. pag. 47. & in Venet. Cod. CCCXXI. (1)

II. pag. 72. b. Τοῦ Ψελλῦ εἰς τὴν ψυχογονίαν τῶ Πλάτωνος. Pselli de generatione animi apud Platonem. Inc. Τὸ μὲν λεγόμενόν ἐστι. Def. ἔ τὴν ἀκρότητα. Inter inedita accensetur in Diatriba Leonis Allatii de Psellis in calce Vol. V. Bibl. Gr. Fabric. pag. 38. & 49.

III. pag. 78. b. Τὸ αὐτοῦ περὶ παραδόξων ἀναγνώσμάτων. Eiusdem de incredibilibus lectionibus, sive libellus admirabilium lectionum medico-physicarum, Michaëli Caerulario Patriarchae Constantinopolitano dicatus. Inc. Μηδὲ καινῶν ἀναγνώσμάτων. ἴσθι τοιγαρὺν, ὡς ὁ Εὔριπιδος. Def. ἀντιλέγει τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς (2).

IV. pag. 80. Τὸ αὐτὸ περὶ ὁμοπλατυσκοπίας, κ' οἰωνοσκοπίας. Eiusdem de Omoplatoscopyia, & de Oionoscopyia; sive Libellus ad eundem Patriarcham de divinatione ex ossibus humerariis mactatorum animalium, & ex avibus. Inc. Οἱ Σωκράτης ἐκείνος ὁ σοφροφίαν. Def. παρὰ τοῖς ἄνω ψευδαυροῖς ἔασον.

Cod. Graecus membranaceus Ms. Saec. XV. in fol. nitidissimus, in prima pagina, minio, auro, aliisque coloribus eleganter depictus, ac stemmate Mediceae gentis ornatus. Constat fol. scriptis 82.

ΘΕΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ.

THEONIS SMYRNAEI DE MATHEMATICIS VTILIBVS AD PLATONIS LECTIONEM.

Ac praeterea

Theonis Alexandrini, Claudii Ptolemaei, & Procli Diadochi Opera quaedam.

COD. XI. I. pag. 1. Εἰς τὸν Σμυρναίου περὶ τῶν κατὰ τὴν μαθηματικὴν χρῆσιν εἰς

(1) Bryennii Harmonica edere & illustrare Meibomius promissit; sed quum in dies rem differet, laborem hunc Io. Valisius, qui optime potuit, occupavit; edita igitur sunt ex tribus Codd. Mss. praestantissimo uno Magdalensia Collegii Oxoniae, & aliis duobus Bibl. Bodleianae, Gr. & Lat. in Tom. III. Operum Vallisii Oxoniae mscic. fol. una cum Ptolemaei Harmonicis, & Porphyrii in eadem Commentariis.

(2) Est totus hic libellus publica luce dignus, ut ex ipso patet principio, quod valde notabile est propter Epimenideos trochiscos alinos, sive Epimenideos passillos contra fatem, quorum usus olim frequens erat in obsidionibus urbium, ut testatur Hero Tertius in prooemio Libri de Machinis bellicis iuxta Lati-

nam τὸ Πλάτωνος ἀνάγνωσιν. Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis utiliq sunt ad Platonis lectionem. Inc. Οἷ μὲν ἔχ οἶδν τε συνίηαι τῶν μαθηματικῶν λεγομένων παρὰ Πλάτωνι μὴ κ' αὐτὸν ἡσηκμένον ἐν τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ, πᾶς ἂν που ὁμολογήσειεν. Def. λείπεται δὲ μνημονεύσαι σοχειωδῶς κ' τῶν κατὰ ἀστρονομίαν. Scripsit Theon de quatuor mathematicis disciplinis, Geometria, Arithmetica, Musica, & Astronomia Compendium in Platonis Libros. Ex hoc tamen ea tantum, quae sunt de Arithmetica, & Musica, Graece edidit e Codice Ms. Thuano (collaris quatuor Codd. Bibl. Reg.) ac versione Latina, notisque eruditis illustravit Ismaël Bullialdus, Parisi, MDCXLIV, 4. Et haec eadem exstant in nostro Codice. De hoc Theone (3) vide plura apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 101.

II. pag. 40. Theonis Alexandrini Commentarius in promtos Ptolemaei Canones, Libris seu Tomis IV. digestus, ac figuris geometricis ubique instructus, ad Eulalium, & Origenem. Prooemium inc. Τὴν λογικὴν ἔφοδον τῆς τῶν προχείρων κανόνων πραγματείας ὀρίσασιν ὑμῖν διεξεληγῆναι, ἐμοὶ ἐταῖροι, Εὐλάλιε τε κ' Ὀρίγηνες, ὡς ἐνεσιν ἐξετασικώτερον ἐπελθὼν ὑπομνηματίσας, ὃ μικρὰν προσθήκην τῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ κ' αὐτοῖς τὴν τοιαύτην πραγματείαν εἰς ἐνέργειαν ἡγησάμεν, πεποιήμεθα δὲ τὴν τῶν προκειμένων διδασκαλίαν ἐν πέντε βιβλίοις, κ. λ. Libri I. Capita sunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπισήμων πῶλεων κανόνων. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπὶ ὀρθῆς τῆς σφαίρας ἀναφορῶν. Περὶ τῶν κατ' ἑκάστον τῶν κλιμάτων συναφορῶν. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ὁμαλῶν τῶ ἡλίῳ παρόδων. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς ἡλιακῆς ἀνωμαλίας κανόνος. Περὶ τῶν κατὰ τὰς μοίρας καὶ τὰ ἐξηκοστὰ πολλπλασιασμῶν. Περὶ τῆς τῶ ἡλίῳ ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν ὥρων διακρίσεως. Οἷτι ἂν αἰσθῇ τὸν διάφορον γίνεται τῷ χρόνῳ παρὰ τὸ ἐν τῆς τοῦ καιρικοῦ χρόνου ψηφοφορίας παρεληφθῆναι τὴν τοῦ ἡλίῳ ἐποχὴν. Περὶ Ὀροσκόπου. Περὶ μεσουρανῆσεως. Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ τῆς δεοτέρας καὶ καθόλου σεληνιακῆς ἀνωμαλίας κανόνος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀπογείου ἐκκέντρου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐκκέντρου τῶ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τῆς σεληνῆς σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ βορείου πέρατος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς ἀνωμαλίας τῆς σεληνῆς κανόνος. Περὶ τῆς κατὰ μέγεθος τῆς σεληνῆς ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίῳ λοξώσεως. Περὶ τοῦ καταβιβάζοντος κ' ἀναβιβάζοντος. Inc. Πρὸς τῆς πραγματείας τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως, κ. λ. Def. τὴν κατὰ τὸ β' ἀναβιβάζοντα.

Libri II. (p. 59.) Capita sunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς τῆς διορθώσεως τῶν παραλλακτικῶν κανόνων τῆς

nam Franc. Baroccii versionem; ipse enim Graecus contextus, quod sciam, nondum prodit. Ceterum inter alia multa, quae in hoc libello observanda occurrunt, notandum in primis est, Sextum Iulium Africanum, ibi non solum nominatum citari, verum etiam ex illius Cestorum Enneabiblo varia arcana medica, physica, & magica summam recenseri, quem locum integrum Graece exhibet Lambec. Lib. VII. Comment. pag. 222. seq.

(3) Seniores esse Theone Alexandrino pluribus probat laudatus Bullialdus in Praefat. citati Operis, eiusque verba refert idem Fabric. loc. cit. pag. 100. & lac. Bruckerus Hist. Crit. Philosoph. T. II. p. 164.

τῆς σελήνης. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς διορθώσεως κανόνος. Περὶ τῆς τῶν παραλλήλων ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν συνόδων καὶ πανσελήνων ψηφοφορίας. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν παραλλακτικῶν τῆς σελήνης κανόνων. Inc. Διεξιλλόντες ἐν τῷ α' τόμῳ. Def. τὴν τότε κατὰ μῆκος ὥριασαν παράδοξον.

Libri III. (pag. 70. b.) Capita sunt: Περὶ τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων ψηφοφορίας. Περὶ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων ψηφοφορίας. Περὶ προσνεύσεως. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν εἰς τὰς προσνεύσεις συντελούντων κανόνων. Περὶ τῆς τῶν προσνεύσεων ψηφοφορίας. Ἀρχὴ τῆς καθάρσεως χρόνου. Inc. Διεξιλλόντες ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ. Def. ἦτοι ἀνέλθεν καταλαμβάνονται.

Libri IV. (p. 87.) qui inscribitur, Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων πραγματείας, & in quo Epiphanium filium adloquitur, Capita sunt: Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς λέοντος ἀστέρος τῆς ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Κρόνου ἀστέρος τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κέντρου τοῦ Κρόνου ἀστέρος σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Διὸς ἀστέρος τῆς ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς κέντρου τοῦ τοῦ Διὸς ἀστέρος σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ Ἀ'ριος σελιδίου, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τῆς Ἀ'φροδίτης σελιδίου καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ Β'ερμού τοῦ ἀστέρος σελιδίου, καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Περὶ τῆς τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ε' πλανωμένων ἐκδόσεως. Inc. Διεξιλλόντες ἐν τοῖς πρὸς τούτοις τριῶσι τόμοις, τέκνον Ἐπιφάνιε, περὶ τοῦ ε' τῆς τῶν ε' ἀστέρων διακρίσεως καὶ τῶν συνόδων ἡλίου καὶ σελήνης, κ. λ. Def. οἷον ἡ ὑπεροχὴ πρὸς τῇ μέσῃ παρόδῳ μεγίστη (1) . . . . πρὸς τῇ κατὰ τὸ ἀπόγειον . . . . Videntur mutila tum hic quartus Liber, tum πραγματεία tota, quam libris quinque constare debuisse, tum ex Prooemii fragmento supra relato didicimus, tum ex initio alterius eiusdem Theonis syntagmatis in Promptos Ptolemaei Canones ad Epiphanium filium, quod protulimus supra Cod. VII. §. I. & occurrit etiam paullo post in hoc ipso Codice. Ineditum igitur est & hoc Opus Theonis de quo ne verbum quidem apud Fabricium. Sparsae vero sunt ubique figurae geometricae; variae referuntur observationes; epochae quaedam stabiliuntur a Nabonassare ad Philippum, a Philippo ad Augustum, & ad Antoninum. Nemo praeter Ptolemaeum, quod viderim, citatur. Distio simplex, & qualis Geometram decet.

III. p. 95. *Claudii Ptolemaei expositio promptorum Astronomiae Canonum ad Syrum*, ut in Cod. I. huius Plutei §. II. Sequuntur deinde & haec eadem prorsus illa, quae habebantur in illo = pag. 171. ad pag. 177. cum hoc tamen discrimine, quod ibi ut plurimum Capita suis erant instructa titulis, ac laterculis, seu figuris astronomicis ad rem melius ob oculos ponendam inserta; haec vero nihil est huiusmodi.

IV. pag. 113. *Eiusdem de iudicandi facul-*

tate, & animi principatu, ut in dicto Codice, §. V.

V. pag. 121. *Eiusdem Hypothesis Stellarum errantium ad Syrum*, Ibid. §. III.

VI. pag. 130. *Theonis Alexandrini in promptos Ptolemaei Canones*, Syntagma alterum ad Epiphanium filium; cum scholiis marginalibus. Initium & finis concordat cum Cod. VII. huius Plutei §. I. Sequuntur deinde Tabulae, seu Canones Astronomici, & ipsi uberrimis scholiis, instructi; quibus etiam variae identidem insertae sunt explanationes. Occurrit itaque primo Geographicarum Ptolemaei Tabularum brevis synopsis, continens singularum extensionem, & fines, quibus unaquaeque concluditur. Decem numerantur tabulae Europae, quatuor Libyae, duodecim Asiae: quibus subiiciuntur scholia circa rectam chronographiam. Sequitur deinde enumeratio insigniorum Europae, Libyae, & Asiae urbium iuxta praedictas tabulas cum gradibus ipsarum longitudinum, & latitudinum. Tum laterculi Regum Persarum, Macedonum, & Aegyptiorum; Imperatorum Romanorum, & Consulium usque ad ἔτη ἀνύτατα, & alia deinceps omnia, ut in Codice XXVI. huius Plutei, Theonis Commentarios continente, cum quo partim conveniunt, partim differunt, ac praecipue Menologium variarum gentium; in hoc enim sunt menses quoque Gazaeorum, Ascalonitarum, & Seleuciorum, qui in illo defunt. Insuper Tabula quaedam exhibet menses Aegyptiorum cum Romanis mensibus collatos &c. Ultima Tabula sphaerae rectae delineationem exhibet.

VII. pag. 293. *Méthodes ἀπλυστέρα*, δι' ἣς εὐρίσκεται σύνδοδος καὶ πανσελήνος. *Methodus simplicior inveniendi interluniae, & pleniluniae*, Auctore Anonymo. Inc. Ἀπογραφόμεθα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνόδου ἢ πανσελήνης τὰ δ' κεφάλαια, κ. λ. cum aliis in fine laterculis εἰκοσιπεντατηρίδων Solis, & ἐννεαδεκαετηρίδων Lunae &c.

VIII. pag. 335. Περὶ τῶν κατὰ μέρος ταῖς ἀναφοραῖς παραπολυθύντων. *De iis, quae particulatim collationes temporum consequuntur*, sive continuatio superioris Chronologicae expositionis, Auctore Anonymo. Inc. Ο . . . τῶν ἀναφορικῶν χρόνων τὸν προκείμενον τρόπον ἡμῖν ἐκτεθειμένων, κ. λ. Def. καὶ τὰς ἐσχάτας τῶν ἐκλείψεων καὶ τῶν ἀναπληρώσεων ἐπισημασίας.

IX. pag. 347. *Procli Diadochi Hypotyposis Astronomicarum positionum*, cum figuris. Concordat cum Cod. VII. huius Plutei §. IV. Nonnulla sunt ad marginem scholia ab eadem manu exarata.

X. pag. 383. Occurrunt tandem fragmenta nonnulla Anonymi de phasibus, sive apparitionibus planetarum, de epochis, sive positionibus stellarum fixarum, de exaltationibus Solis, sideribus fixis, & eorum significationibus, & aliis rebus Astronomicis Inc. . . . . ὁ εἰλβων τὰς φάσεις ὕτως, πρώτην μὲν τὴν ἐσπερίαν ἀνατολήν, κ. λ. In fine nonnulla adiciuntur de annis Diocletiani &c.

Co-

(1) Vbi puncta illa apposuimus, lacuna est in Codice, cuiusmodi plures sunt sub finem huius quarti Libri.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 399.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΤΕ ΠΕΡΣΙΚΟΤΣ
ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ.

TRADITIO IN PERSICAS RE-
GVLAS ASTRONOMIAE.

Adde

Isaaci Argyri, Hephaestionis Thebani, Mercurii Trismegisti, Galeni, ac Stephani Alexandrini
Opuscula varia.

COD. XIII. IN prima pagina occurrit Θεμάτιον γεγόνος μηνὶ Σεπτεμβρίῳ καὶ τοῦ εἴκοσι. ἔτος ἐπ' αὐτῆς τῆς μεσημβρίας, *Thematium factum mense Septembri, die XXV. anno 6882.* (Christi MCCCLXXIV.) *sub ipso meridie*: cui subiicitur explicatio. In averſa vero huius paginae parte legitur: *Olim Petri de Medicis, repertus inter libros Comitis Iohannis Mirandulani*: ac tandem Latinus Opusculorum huius voluminis index.

I. pag. 2. Παράδοσις εἰς τὴν Περσικὴν κανὼνα τῆς ἀστρονομίας. *Traditio in Persicos Canones Astronomiae.* Inc. Ἡ τῶν Περσικῶν κανόνων σύστασις γέγονε τοῖς ἐκείνοις μαθηματικοῖς, κ. λ. Def. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Canones isti, ut in Prooemio dicitur, compositi sunt ab illius regionis Mathematicis, Isidagerdae Sarier filii Mastrè Regis Persarum anno primo, qui incidit in annum exactum 6139. (Christi DCXXXI.) Sequitur p. 17. Caput de praenotionibus ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλάμῃ γραμμῶν, α. lineis, quae sunt in palma. Inc. Τί ὀρίζειν χρὴ καὶ καλεῖν τὸ ἀπὸ τῶν γραμμῶν μέρος. Def. εὐχερῶς ἀπατάμενοι ὑπὸ γυναικῶν. Tandem pag. 20. succedunt Canones ipsi Persici Astronomici, longitudinis nimirum, & latitudinis insigniorum urbium; mensium, dierum Persicorum, &c. qui ad paginam usque 89. progrediuntur. Exstat etiam in Bibliotheca Veneta Cod. CCCXXIII. Catalog. p. 148. & alibi.

II. pag. 90. Ἰσαὰκ μοναχὸς τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Οἰναιώτη κυρτὸν Ἀνδρονίκῳ μεθόδους αἰτήσαντι λογικὰς ἐκδόσθαι ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων, καὶ τῶν τέτοις ἐπομένων. *Isaaci monachi Argyri ad Oenacoten Dominum Andronicum, qui ratione traditas metodos postularat Solis, ac Lunae cyclorum, & eorum, quae ex his consequuntur.* Prooemium inc. Εἰπεὶ δὲ τὰς ἄλλας. Def. ἀξίους τοῦ πράγματος κέρειναι. Cap. I. Περὶ τῶν ἡλιακῶν κύκλων, *De cyclis Solaribus*, inc. Εἴς τι δὲ πρῶτον ἡμῖν. Ultimum Περὶ τῆς τοῦ κανονίου σφαλερότητος, *De laterculi defectu, sive de correctione Paschatis*, def. τὸ παρρησιάζεσθαι παραιτήσανται. Exstat G. & L. hic Isaaci Argyri Computus in Dionysii Petavii Opere de *Doctrina Temporum*, edit. Antwerp. MDCCIII. fol. Tom. III. a pag. 194. ad pag. 205. Aliquod tamen discrimen identidem adnotavimus, tum in divisione, tum in titulis

Capitum, quemadmodum etiam nonnullos in Codice defectus: primo enim ex Cap. IV. desideratur paragraphus ille, qui inc. Αἱ μὲν ἐν νομνίαις, κ. λ. usque ad verba: Τὰ μὲν δὲ περὶ τῶν ἡλιακῶν κύκλων, κ. λ. Tum integra Capita VIII. & XIV. tabulaeque omnes Capitibus interfertae, praeter duas illas, quae incidunt in cit. edit. pag. 201. Tandem post ultima verba, ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἀξιόλογον ἀπεργαζομένης, in quibus editio definit, Codex alia pauca subiungit, quorum initium: Σοὶ δ' αὐτῷ συνετὸν γε ὄντι, καὶ κρίνειν ὁρθῶς εἰδότες τὰ τ' εὐχόμενα τῶν τοιούτων, κ. λ. Finis idem, quem mox dedimus.

III. pag. 98. Εἰς τῶν Ἡφαιστίωνος τοῦ Θεβαίου ἀποτελεσματικῶν καὶ ἐτέρων παλαιῶν. *Ex Hephaestionis Thebani & aliorum antiquorum apotelesmaticis, Excerpta.* Caput I. περὶ τῆς τῶν ἰσθ' μοιρῶν ὀνομασίας καὶ δυνάμεως, inc. Τὸν ζωδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ἰσθ' τμήματα διέτλαν. Ultimum est περὶ δραπέτων. Def. τῶν ἡ συνήθεισι σημαίνει μετὰ πόδας ἡμέρας εὐρεθήσεται ὁ δραπέτης. Inferuntur Excerpta quaedam apotelesmatica, nimirum p. 143. Θεοφίλου περὶ καταρχῶν, pag. 147. b. Περὶ μηνὸς κατὰ τὸν Νεχεψῶ, pag. 148. b. Περὶ κατασημάτων τῶν ζ' ἀστέρων, Ἰωάννου, pag. 149. b. Περὶ ἡστέων ἀπὸ φωνῆς Σύρου τινος, &c. Excerpta ex Hephaestione, & aliis veteribus Scriptoribus de XII. caeli signorum appellationibus, & adfectionibus, exstant in Collect. Ioachimi Camerarii, Norimbergae MDXXXII. 4. ut ex Catalogo Bibl. Venet. pag. 149. eruitur, Cod. CCCXXIV. & pag. 154. Cod. CCCXXXV.

IV. pag. 220. Ἰατρομαθηματικὰ Ἐρμού τοῦ Τριμεγίστου πρὸς Ἀμμόνα Αἰγυπτίον. *Medico-mathematica Mercurii Trismegisti ad Ammonem Aegyptium.* Inc. Τὸν ἄνθρωπον, ὃ Ἀμμόν, κόσμον φασὶν οἱ σοφοί· ἐπειδὴ ἀφομοιοῦνται τῇ τοῦ κόσμου φύσει. Def. χωρὶς γὰρ τῆς κοσμικῆς συμπαθείας τοῖς ἀνθρώποις ἄδεν ἐπιγίγνεται. Hunc librum sub titulo, *Mercurii Trismegisti de decubitu infirmorum*, primus Latine edidit Andreas Wechelus Paris. MDLV. 4. Graece primus Ioachimus Camerarius Norimb. MDXXXII. 4. Graece vero, & Latine emendatorem pleniorēque postea cum notis ex Ms. Augustano vulgavit David Hoefschelius Augustae Vindel. MDXCVII. 8.

V. pag. 224. Γαληνοῦ περὶ κατακλίσεως νοσούντων προγνωστικὰ ἐκ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης. *Galenus de decubitu infirmorum prognostica ex mathematica disciplina, seu praenotiones astrologicae, ad Aphrodisium.* Inc. Περὶ μὲν τῶ ὑπαρκτικῇ εἶναι τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην. Def. εὐρόφως γὰρ ποιεῖ τῷ κάμνοντι. Exstant Tom. IV. Basil. edit. p. 473. & T. VIII. Paris. pag. 901.

VI. pag. 232. b. Πανχαρίου περὶ τῶν αὐτῶν. *Pancharii de iisdem rebus, scilicet de decubitu infirmorum prognostica.* Inc. Σκεπτόμενος περὶ νοσημάτων. Def. νοσεῖν παρασκευάζει. Inter perditos recenset Fabric. Vol. II. p. 517.

VII. pag. 237. b. Ἡφαιστίωνος περὶ τῶ αὐτῶν. *Hephaestionis de eodem argumento.* Inc. Ἰστέον
B δτι

ὅτι οἱ ἀρχαῖοι νοτεῖν. Def. σημαίνει ὅν κινδυνώδες εἶναι τὸ νόσημα. ἔσι δὲ τὸ κανόνιον τόδε. Tum subditur tabella numerica. Vid. Fabric. B. G. T. II. p. 506.

VIII. pag. 239. Στεφάνου Ἀλεξανδρίου φιλοσόφου καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου ἀποτελεσματικῆς πραγματείας πρὸς Τιμόθεον τὸν αὐτοῦ μαθητὴν, πρὸφασιν μὲν ἔχουσα τὴν νεοφανῆ ἑσθῆον νομοθεσίαν τῷ Μωαμεδ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν μελλόντων προαγορεύουσα. *Stephani Alexandrini philosophi, & oecumenici magistri Tractatus apotelesmaticus ad Timotheum eius discipulum, composuit quidem occasione recens nativae & impietatis sectae Mohamedis, verum & multa alia futurorum praedicens.* Inc. Τοῖς ἤδη πεπονημένοις τῶν πάλαι σοφῶν βιβλίοις. Def. διὰ τὴν τῶν καιρῶν μεταβολὴν, ἣ τὴν τῶν κρατύντων ὁμότητα. Inter Astrologos ineditos accenset Fabricius B. G. Tom. II. p. 515.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 246.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ ΤΩΝ ΙΒ' ΖΩΔΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΥΩΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

INTERPRETATIO TRIANGVLORVM XII. SIGNORVM, ET EORVM ELEVATIONIS INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Syntagma ex variis Astrologiae Iudiciariae Scriptorum Excerptis contextum.

COD. XII. I. pag. 1. O Ccurrit Index Latinus Operum, quae in hoc Codice continentur; tum folio verso duo Circuli, duodecim Zodiaci signa, ac Solis, Lunae, aliorumque planetarum varias conjunctiones exhibentes; pag. vero 2. b. Ἑρμηνεία περὶ τῶν τριγώνων τῶν ιβ' ζωδίων, καὶ τῶν ὑψωμάτων αὐτῶν. *Explicatio triangulorum XII. signorum Zodiaci, & elevationum ipsorum, Anonymi;* tum p. 3. alia pauca περὶ ὁροσκοπίου, de Horoscopo. II. pag. 3. b. De Astrologia Poëma iambicum valde longum, absque ullo titulo; quod tamen esse Ioannis Camateri ad Manuelem Porphyrogenitum, ex initio deprehenditur. Inc.

Ἐξ ὁραίων ἀντύγων σοι βιβλίον
Γράψας προσάγω, δέσποτα σεφερόβε,
Ἀναξ Μανυῆλ, πορφυροβλάστει κλάδε,
Ὁ Καματηρὸς ἐκ γένους Ἰωάννης,
Τῷ σὺ δὲ κράτει πιστότατος οἰκέτης, κ. λ.

Integrum Prooemium speciminis loco exhibetur Biblioth. Taurin. Catalog. Part. I. pag. 315. Cod. CCXXIX. quem vide. Inter notandum, in nostro Codice Poëma istud fuisse recentius exaratum in iis foliis, quae tum in principio, tum in fine vacua superfuerant. Postrema sunt:

Συσχηματισθεὶς κακοποιῶ Ζεὺς πάλιν

(1) Corrige Montfaucon, Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 297. lit. II qui annum 6891. ponit pro anno 6894.

(2) Male igitur Montfaucon. qui loc. cit. lit. C. ait eiusmo-

δι' ἡμισφαιον αὐτῷ τὴν φύσιν εἰς βελτίω.

Ἡ δ' Ἀφροδίτη τῷτο ὄργῃ ἔπω σθένει.

quae tamen imperfecta videntur, Codice in fine mutilato.

III. pag. 9. Incipit Tabula argumentorum, quae in toto pertractantur Volumine, Capita continens CCCCLXV. quorum primum est: Μέθοδος συνόδων καὶ πανσελήνων, ὧν ἡ ἀρχὴ, μέθοδος τῶν συζυγιῶν. *Methodus conjunctionum, & pleniluniorum: quorum initium, μέθοδος, κ. λ.* Ultimum est: Περὶ τῆς δηλώσεως τῶν σημειωμένων σοιχείων. *De significatione subscriptarum notarum.*

IV. pag. 17. Incipit Syntagma ipsum Astrologicum, omnium, quae in hoc Astrologorum Pluteo occurrunt, uberimum. Primis XXV. huius collectionis Capitibus praecedat titulus valde longus, cuius propterea partem tantummodo proferimus. Ita vero habet: Διὰ συντόμων εὑρεσις κατὰ τὸν ζητούμενον Ρ'ω. μαίκεν μήνα τοῦ ἐνισταμένου ἔτους, τῷ τε τόπῳ καὶ τοῦ χρόνου τῶν συνόδων καὶ τῶν πανσελήνων διὰ κανόνιον νέου μεταποιηθέντων ἀπὸ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Πτολεμαίου συντάξει ἐν ταῖς συνόδοις καὶ πανσελήνοις, ἣ διὰ κανονίων τῆς ἀνωμαλίας ἡλίου τε καὶ σελήνης, κ. λ. *Brevis modus invenienti secundum quaesitum mensem Romanum currentis anni, locum & tempus conjunctionum & pleniluniorum per novos canones translato a magna Ptolemaei Constructione in conjunctionibus & pleniluniis, & per canones inaequalitatis Solis ac Lunae &c.* Incipit primum Caput: Ἡ σύνοδος ἡ πανσελήνος ἦτε ὁμαλή καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλειται ἐν κανονίοις, κ. τ. λ. XXV. inscribitur: Αἱ ἐκλείψεις, & est eclipsium Solis ac Lunae sui temporis historia, incipiens ab illa Solis, quae incidit anno 6884. (Christi MCCCCLXXVI.) die XVII. Iulii, usque ad illam pariter Solis, quae incidit anno 6894. (1) (Christi MCCCCLXXVI.) die I. Ianuarii, Huic manus posterior alias adiunxit insequentiam annorum eclipses.

V. pag. 33. Ἐκ τῶν Ἡφαιστίων τοῦ Θεβαίου ἀποτελεσματικῶν, καὶ ἐτέρων παλαιῶν. Excerpta ex Hephaestionis Thebani, & aliorum antiquorum apotelesmaticis, Haec iuxta continuationem Operis incipiunt a Capite XXVI. & desinunt in Capite CCXXIV. (2) Illud igitur inscriptum, Περὶ τῶν ιβ' μορίων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως, inc. Τὸν ζωδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ιβ' τμήματα διέτλυν. Hoc Περὶ τῶν ζ' ἁσέρων, def. ποιεῖ κατὰ οἶκον ἡμέρας β., ἀγαθοποιόν. Haec vero magnus Codicis defectus intercedit, duorum scilicet quaternionum, ut ex vetere ipsorum numeratione colligitur, in quibus ex indice Capitem praemisso apparet fuisse Mercurii Trismegisti *latromathematica*; Galeni de *decubitu infirmorum prognostica*, Pancharii, & Hephaestionis de eodem argumento &c. quae a numero CCXXV. ad CCXLIII. inclusive progrediebantur: & quae in Codice superiore eadem ferme continente habentur a §. IV. ad §. VII. inclusive.

VI.

di Hephaestionis, & aliorum excerpta Capitibus CCXXIV. esse comprehensa; si enim ex hoc numero, Capita demas XXV. reliqua erunt CXC.

VI. pag. 153. *Ἀστράμφυχης Αἰγυπτίου πρὸς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον περὶ προφητείας διαφόρων ζητημάτων. Astrampsychi Aegyptii ad Regem Ptolemaeum de praedictione ad varias quaestiones.* Prooemium, seu introductio inc. Ὅτι μηδὲν ἔφειλέ σε τῶν καλῶν λανθάνειν, κ. λ. Def. ἀδιέλπειτον ἔξεις τὸ κλέος ἐν ἀπασιν ἀνθρώποις. Εἰρήσο. Sequitur Oratio quaedam brevis dicenda, tum ab eo, qui quaestionem proponit, tum ab eo, qui illam soluturus est; ac deinde canones, seu regulae proponuntur. Et haec quidem duobus Capitibus, nimirum CCXLIV. & CCXLV. continentur (1).

VII. p. 163. *Stephani Alexandrini philosophi Tractatus Apotelesmaticus ad Timotheum eius discipulum, composuit quidem occasione recens naturae, & impiae sectae Mohamedis, sed & multa alia futurorum praedicens.* Vide in Codice XIII. §. VIII. Vnico autem Capite continetur.

VIII. pag. 169. Caput CCXLVII. inscribitur: Πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς τῶν χρίτων, κ. τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς τέσσαρας τροπὰς τῆ ἐνιαυτοῦ. *Quomodo considerare oporteat annorum translationes, quaeque in iis accidunt iuxta quatuor anni conversiones.* Inc. Εἴτι δὴ περ ἡ ἀρχὴ τοῦ χρόνου γίνεται τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κριοῦ. Def. κ. αὐτὸς δὲ ἀγαθός, τὰ αὐτὰ ἐκείναι δηλοῖ.

IX. p. 172. b. Sequuntur Theophili quaedam, nimirum, περὶ καταρχῶν, περὶ βασιλικῶν κλήρου, περὶ τοῦ ἐνιαυσίου δεσπότητος. Tum adiungitur pag. 176. b. Caput Περὶ μηδὲ κατὰ τὴν Νεχεψῶ. Horum initium est: Τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν οἱ παλαιότεροι τῶν Αἰγυπτίων κ. σοφώτατοι ἀεροσκοποῖ ἐκ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς ὤρσαν εἶναι. Finis: ἔδν δὲ μετὶ τὴν ἡμέραν, κακόν. Duos Theophilos accenset inter Astrologos ineditos Fabric. B. G. Vol. II. pag. 515. Alterius memorantur ad Deucalionem filium Prognostica ex Astrologia (Vid. Lambec. VII. p. 256.) Alterius (Alexandrini) Introductio ad Apotelesmaticen laudatur a Cangio Glossar. in Προτοσάσιον, & alibi. Vtri vero adiudicandum sit nostri Codicis Excerptum Περὶ καταρχῶν &c. prorsus ignoramus.

X. pag. 177. *Ἀποotelesματικὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν Παῦλον ἐξηγητικῶν Ἡλιοδώρου & ἐτέρων ἀερονόμων. Excerpta apotelesmatica ex libris exegeticis Heliodori in Paullum, & aliorum Astroνομorum,* Capitibus XXIII. comprehensa; nam a CCLII. ad CCLXXIV. inclusive progrediuntur. Primum Caput est Περὶ τριγώνων καὶ ἐξαγώνων σχήματος κ. τῶν λοιπῶν, & inc. Τὸ ἐξαγώνον σχῆμα, ἀγαθόν ἐστ. Vltimum Περὶ οἰκοδεσποτίας κ. χρίτων ζωῆς. Def. αὐτῶ προσνεμητέον τὴν οἰκοδεσποτίαν τῶν τῆς ζωῆς χρίτων.

XI. pag. 212. *Εἰς τῶν τοῦ Ἡφαιστίωνος ἀερονομικῶν. Ex Hephaestionis Astronomicis Excer-*

pta. Prooemium inc. Τῆς θρανίας διαθήσεως. Def. δὲ οἱ πολλοὶ θεμάτων ἀνομάζουσι λέγεμεν. Primum Caput, quod iuxta operis continuationem est CCLXXXVI. (suis enim est etiam Prooemio numerus) inscribitur: Περὶ τοῦ θεματίου, ὅπως σχηματίζεται. Inc. Θεμάτων τοῖον λέγεται ἡ ὅλη θρανία διάθεσις τε κ. περιφορά. Vltimum περὶ ἐπεμβάσεως, def. ἦτοι τῶν μοιραίων ἐποχῶν αὐτῶν τῶν χρονοκρατόρων. Procedunt ad Caput usque CCCXCVII. Vtrum autem omnia ad Hephaestionem pertineant, non ita facile dignosci potest.

XII. pag. 249. Sequuntur alia Astrologica sine titulo, atque initio, in quibus agitur de apparitionibus stellarum, de significationibus XII. signorum, apotelesmata solarium ac lunarium eclipsium, de variis operibus faciendis secundum Lunam; pag. 274. Canon, & Ephemeris stellarum fixarum exposita anno ab Adamo 6854. (Christi mcccxlvi.) Persarum dcccxv. & tabulae quaedam Astronomicae: tum pag. 286. alia subiiciuntur, in quibus Pfellus, Blemmydes & Ptolemaeus laudantur. Hisce autem admiscuntur pag. 289. Ψηφοφορία γεγονῆα ἐπὶ τοῦ διὰ Βόζαντος παραλλήλου τοῦ σωξ' ἔτει ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ιζ'. ὥρα μετὰ μεσημβρίαν ια'. *Calculatio facta sub parallelo Byzantino, anno 6860. (Christi mcccclii.) Mense Ianuario die XVII. hora post meridiem XI.* Pag. 290. Θεμάτων ἐκλειψέως γεγονῆα σεληνιακῆς ἐν ἔτει σωπβ'. Ἀύγουστος κβ'. ὥρα γ'. τῆς νυκτός. *Thematium Eclipsis Lunaris factae anno 6882. (Chr. mcccxliv.) Augusti die XX. hora noctis III.* Pag. 291. Θεμάτων γενεθλιαλογικῶν γεγονῆα ἐπὶ τινὶ ἐνδόξῳ ἀνδρὶ ἀπὸ τῶν βενετικῶν ἐν ἔτει σωγ' Φεβρουαρίῳ δ'. ὥρα κβ' ἀπὸ μεσημβρίας. *Thematium genethliacum factum propter inclitum quemdam virum Venetum anno 6853. (Christi mcccxlvi.) Febr. IV. hora XXII. post meridiem.* Haec autem omnia Capitibus XXVI. continentur: ultimum enim est CCCXXIII.

XIII. p. 296. Anonymi item alia Astronomica Capita XII. de sphaera nimirum secundum Chaldaeos, de eclipsibus, de horoscopis &c. quorum primum inc. Διήγησις σοφωτάτου ἀνδρὸς περὶ ποιικίλης & πολυμήρου σφαίρας. Vltimum def. εἰ δὲ εἰς τὸ ἀεραγάλιν, ἀπρόσωπον τὸν ἀνδρα ἀπὸ τῆς ἔξω βίαις καλίσσιν.

XIV. pag. 301. *Αὐτολύκου περὶ ἐπιτολῶν ἀστέρων. Autolyki de ortibus stellarum.* Inc. Τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων αἱ ἐπιτολαί τε καὶ δύσεις, κ. λ. Sequuntur alia Capita, quorum ultimum quod est CCCXLII. περὶ ὀροσκοπῶν, def. ἔτι εὐρείον ἀνατολικόν. His pag. 302. quaedam alia succedunt e Persica Astrologia de eodem argumento. Plura habes exemplaria in Bibliotheca Regia Parisiensi. Vid. Catalog. p. 487. Libros II. de vario ortu & occasu siderum inerrantium Graece & Latine edidit Dasypodius Argentorati MDLXXII. 8. Vid. Fabric. T. II. p. 89.

B 2

XV.

(1) Vid. Catalogum Biblioth. Regis Galliae pag. 499. ubi adfertur opus hoc esse ineditum. Adfertur etiam in Veneta ad D. Marcum Bibliotheca, ut ex Catalogo eruitur pag. 449. inscribiturque, Ἰσρίως Ἀστράμφυχης ποίημα. Habentur prius quaesita plura in diversis materiis, quibus subiiciuntur responsa in decedat CCII distributa, praemittuntur preces & modus responsa

inveniendi, vulgo *Cabalam* appellant. Astrampsychi ad Ptolemaeum fors, qua interrogati, vel interrogantes divinant. Ms. fuit in Bibliotheca Cardinalis a S. Angelo, teste Labbeo p. 168. Bibl. Novae Ms. Ex praenisiis precibus auctor Christianus fuisse arguitur.

XV. p. 302. *b. Excerpta ex Critodemo, περί ἔχθρων τόπων καὶ ἀφίσεων, περί κρύψεως σελήνης, κ. λ.* Capitibus XII. quorum ultimum, nempe CCCCLXI. est περί τοῦ ἐν ποίῳ μηνὶ ὁ γεννηθεὶς τελευτήσει. Vid. Fabricium B. G. T. II. pag. 511.

XVI. pag. 305. Ultima quatuor Capita ita sunt inscripta: I. περί ἀλλομένων μελῶν, II. περί ἐνυπνίων, III. Ἰπὸδείξει διαλύσεως τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρώπου ἀλλοιούμενων (1), IV. Η' δήλωσις τῶν ζωδιακῶν σχημάτων, καὶ ἐτέρων τινῶν σεσημειωμένων, quibus conficitur numerus Capitum CCCCLXV. (2)

XVII. pag. 309. Tabula dierum utilium ad sanguinis emissionem, purgationem, & vomitum, & fragmenta quaedam Genethliaca, & Medico Astrologica.

XVIII. pag. 314. *b.* Occurrit reliquum Poëmatis Ioannis Camateri ad Manuelem Porphyrogenitum de Astrologia, de quo diximus supra §. II. quodque incipit a versu: Ο' δωδέκατος ἀπόκριμα τυγχάνει, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 320.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑ'.

GEOGRAPHIAE PTOLEMAEI LIB. XI.

Titulus corrigendus

Strabonis Geographicarum rerum pars altera, incipiens a Lib. XI. usque ad totum XVII.

COD. X. **C**oncordat prorsus cum editione citata. Singulis autem libris Hypotheses praemittuntur, quas vide in calce editionis Tom. II. pag. 1199. Hec notandus est error typographi in Montfaucon. Catalogo Biblioth. Bibliothecar. P. I. pag. 295. litt. A. ubi hunc Codicem describens ait: Codex Strabonis rerum Geographicarum pars secunda incipiens a libro XI. & finiens in XIII. &c.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. brevibus quibusdam adnotationibus adspersus. Constat foliis 233.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ.

CANONES ASTRONOMICI.

Scilicet

Aliud Syntagma Astrologiae Iudiciariae Scriptorum.

COD. XVI. **C**ontinet hoc etiam Volumen rerum Astronomicarum collectionem ex variis Auctoribus excerptam, & CCLXV. Capiti-

(1) Huius tamen Capitis praeter titulum, nil aliud exscriptum calligraphus

(2) Vbi notandus error in Catalogo Montfaucon. loc. cit. pag. 295. litt. A. ubi omnium summa Capitum centenarius maior innuitur, dum caput CCCCLXII. de palpatione membrorum, numero 562. & penultimum de membrorum dissolutione numero 564. denotatur.

(3) Nempe anno ab O. C. 6890. (Christi MCCCXXXII.) ubi vox αἰών, Latine Saeculum, pro mille annorum spatio accipienda est, ut vera scriptiois epocha statui possit.

(4) Vt ita explicem vocem φαῖλα, movet me Eustathius,

bus digestam, quorum indicem primae duae exhibent paginae. Indicem vero excipiunt versiculi decem, nimirum:

Α' βράμιοι παῖς γράφειν τήνδε βίβλον ἐξ χειρὶ, Η' τέρμα εἰληφέν αἰῶνος (3) ἐφ' ἐβδωμάτοιο, Α' ριζμοῦ δέοντος ἐτῶν δέκα καὶ ἑκατόν γε, Αἴξιν λαβεῖν μερόπων ἅπαν φύλον ἐν ἐπὶ γαίης· Η' πυκνὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας ματεύουσα πλανήτων Μυθίζεται μερόπτεσσιν ἀψευδῇ ἔπειά πάντα, Η' δὲ καλὰ τε (4) φαῦλ' ὅσα τοῖςδε πρόκειται πρὸς θεοῦ

Α' θανάτοιο ἐξομένου εὐρὺν ἐς ὕραν ὀν αἰεῖ· Η' εἰς ἔπειά μελιχδέα χυσοῦτο πολλοὺ κρείττω, Ὡς τε διὰ μερόπων τοῖς ἑόντες κλεινοὶ δεικνύνται. Abraami filius scripsit hunc librum sua manu, Qui finem accepit septimo saeculo, Demto numero annorum decem & centum, Ex quo exordium sumit universum hominum genus, quod est super terram.

Qui crebras hinc inde planetarum revolutiones indagans

Loquitur hominibus verba omnia sine mendacio, Et pulchra, & bona, quousque hisce continentur per Deum

Immortalem spatiofo in caelo semper sedentem. Cuius verba mellita multo auro praestantiora sunt,

Quae qui diligunt, inter homines inchoyati demonstrantur.

I. pag. 3. Παράδοσις εἰς τὴν Περσικὴν κανόνα τῆς Ἀστρονομίας. Traditio in Persicos Canones Astronomiae Capitibus XVIII. comprehensa, quorum ultimum est Προγνωστικὸν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλάμῃ γραμμῶν, Prognosticum a lineis, quae sunt in palma. Habes in Codice XIII. huius Plutei, §. I.

II. pag. 23. *b.* Capite XIX. continetur Μήθοδος κυροῦ Δημητρίου τοῦ Χλώρα περί τοῦ, τί ποῦν τις εὕρισκει τὸν ὥροσκόπον, ἥτοι τὴν ἀνατέλλουσαν μοῖραν ἀπταίσεως. Methodus D. Demetrii Chlari (5), qua ratione invenitur Horoscopus, seu pars oriens sine errore. Inc. Αἱ λεγόμεναι καιρικαὶ ὥραι πᾶσι μὲν κοινωνοῦσι ταῖς μεσημβριναῖς, κ. λ. Def. εὕρισκωμεν καὶ ὕτω τὴν πρῶτην τοῦ ζυγοῦ ἀνατέλλουσαν. Sequuntur duo Thematia, primum factum in creatione Domini Manuelis filii Imperatoris Ioannis Palaeologi anno 6882. (Christi MCCCLXXXIV.) mense Septembri, die XXV. in ipso meridie, (6) cum sua expositione. Alterum in ingressu Constantinopolim Imperatoris Domini Andronici Palaeologi, quem possessionem Imperii caperet, mensis Augusti die XII. hora III. diei ab ortu Solis anno 6884. (Christi MCCCLXXXVI.) In eodem Capite continetur pag. 35. brevis methodus ad inveniendum, in quo signo, & quali portione & minuto Sol existat, composita a quodam Eleu-

qui αὐτὸν ἀναρῶν usurpari aliquando adnotat, & Laërtius apud Platonem ἀπὸ καλῶς, sic tamen ut utriusque exemplum desideretur, nam hic quidem nullum addit, ille autem eiusmodi, quod non valde satisfaciat.

(5) Nihil de hoc Demetrio Chlari occurrit apud Fabricium; nam quem citari subinde in scholiis Graecis Nicandri adfirmat B. G. Vol. II. pag. 620. & Vol. XIII. pag. 137. Medicus potius, quam Astronomus habendus est.

(6) Hoc idem Thematium appositum erat in prima pagina Codicis XIII. huius Plutei.

Eleutherio, Scriptoris ut apparet magistro. Ad finem vero nonnulla sunt de stellis adiecta. Tandem occurrunt Canones Perfici Astronomiae Tabulis CXL. comprehensi.

III. pag. 107. *Isaaci Argyri ad quemdam suorum amicorum, qui petierat ab illo ratione traditas methodos solarium, & lunarium circulatorum, & quae ex iis consequuntur.* Habes in Cod. XIII. huius Plutei §. II. Heic tamen additur in fine computus Paschalis.

IV. pag. 116. *Excerpta ex Hephaestionis Thebani Apotelesmaticis, & aliorum veterum, quae a Capite XXI. usque ad CCXXXIII. inclusive progrediuntur.* Eadem vero sunt, atque illa, quae habentur in dicto Codice XIII. §. III. excepto ultimo Capite περί δραπέτων, quod in hoc desideratur, qui propterea definit in verbis: ὁμοίως λαμβάνονται, & ὡς κατὰ τὸ ἀνάπαιον.

V. p. 236. *Medicomathematica Mercurii Trismegisti ad Ammonem Aegyptium, unico Capite CCXXXIV. comprehensa.* In memorato Codice XIII. §. IV.

VI. pag. 240. b. *Galenus de decubitu infirmorum prognostica ex mathematica disciplina; tum alia omnia, quae loc. cit. recensuimus §. V.* Heic tamen post tabulam numericam, alia duo Capita sequuntur de eodem argumento, quorum ultimum iuxta continuationem operis est CCLVIII.

VII. pag. 258. Capite CCLIX. continetur *Stephani philosophi, & oecumenici magistri Alexandrini Tractatus apotelesmaticus ad Timotheum discipulum occasione recens natae, & impiae sectae Mohamedis &c.* Ibid. §. VI. Adiecta heic tamen est quaedam Appendicula cum tabula, quantum moveantur singuli planetae noctis unius, & diei spatio.

VIII. p. 268. Caput CCLX. exhibet *Canones aliquot longitudinis, & latitudinis insignium Civitatum; Caput CCLXI. tabulas longitudinis, & latitudinis stellarum; Caput CCLXII. Canones stellarum XXX. lucidarum, quae in apotelesmaticis assumentur; Caput CCLXIII. membra signorum, & planetarum coniunctiones.*

IX. pag. 279. *Ioannis (Philoponi) Grammatici Alexandrini de usu Astrolabii, & quid singula in ipso descripta significent.* In Codice XXI. huius Plutei §. I. cum quo concordat.

X. pag. 290. *Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ μέθοδος κατασκευῆς ἀστρολάβου ὀργάνου.* *Isaaci Argyri methodus faciendi Astrolabium instrumentum.* Prooemium inc. Ἐπεὶ καθάπερ ἀρχεῖπτος πίνωνας χρεὼν, κ. λ. Def. ἔχει δὲ ὡδε τὰ τῆς ὡσεύσεως. Opus in quinque Capita distributum inc. Τὸ μὲν ἔν ἐξωδοχείῳ, ὃ τὰ τύμπανα περιέχει. Def. εἰδότες ὡς ἀγαπητὸν, καὶ τὸ ἐφοροῦν τῶν τοιούτων ἐπιτυχεῖν. In fine adiicitur schematicus descriptionis circulatorum parallelorum. Exstat nondum editus Romae in Bibl. Vaticana, teste Gesnero. Notandum in titulo tum huius, tum alterius Operis, quod mox innotuimus §. III. expunctam fuisse vocem μοναχοῦ verbis Ἰσαὰκ & Ἀργυροῦ interiectam.

XI. pag. 297. *Κλαυδίου Πτολεμαίου τῆς πρὸς Σύρον συμπερασματικῆς τετραβίβλου, τὸ πρῶτον.* *Claudii Ptolemaei Sympersamaticorum ad Syrum Tetrabibli (quod vulgo dicitur Quadripartitum) Liber I. Post indicem Caputum XXIII. Prooemium inc. Τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας προγινώσκον τέλος παρασκευαζόντων.* Def. ἡ πρῶτον τῷ δυνατοῦ. Liber inc. Ὅτι μὲν τοῖνυν διαδίδεται. Def. ἀδύνατοι παντελῶς τυγχάνουσιν. Liber II. pag. 311. praevio indice Caputum XIV. inc. Τὰ μὲν κυριώτατα. Def. κατὰ τὴν προσήκυσαν ἀκολουθίαν ἐφοδεύσομεν. Liber III. pag. 323. praevio indice Caputum XIV. inc. Ἐφωδευμένη ἡμῖν. Def. ἡ εὐπροσκοπώτερον. Liber IV. pag. 337. b. item cum indice Caputum IX. inc. Τὰ μὲν ἔν πρὸ τῆς γενέσεως. Def. καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως. In fine: Τέλος τοῦ δ' βιβλίου ἡ τῆς καθόλου πραγματείας τῶν πρὸς Σύρον συμπερασματικῶν. Finis IV. Libri, ac iotius Tractatus Sympersamaticorum ad Syrum.

XII. pag. 347. *Περὶ τῶν καλουμένων κέντρων, ἐπιαναφορῶν τε καὶ ἀποκλιμάτων ἡ τῆς ἐκάστη τῶν ἱβ' τόπων ὁμοστασίας ἡ δυνάμειος.* De iis, quae vocantur centra, de adscensionibus & declinationibus, & de singulis XII. locorum appellationibus & adfectionibus. Inc. Τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου παρὰ τοῖς ἀστρονόμοις εἰς ἱβ' μέρη διαιρουμένη, ἕκαστον τῶν τοιούτων ἱβ' τμημάτων καλεῖται μὲν κοινῷ ὀνόματι ζώδιον. Def. ἐπὶ τὸ προγινώσκον τέλος ἐρχόμεθα. Opus Anonymi.

XIII. pag. 350. b. *Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίων ὃ καρπὸς ἐν κεφαλαίοις ε'. Claudii Ptolemaei Liber, qui inscribitur Καρπὸς, seu fructus librorum suorum, centum constans Capitis, seu Aphorismis, ad Syrum.* Inc. Προεκθέμενοι, ὡς Σύρον, τὰς ἐνεργείας τῶν ἀστέρων. Def. εἰ δὲ οὐ κινεῖται, ἐγγχώριος ἔσται ὃ ἐχθρὸς. Gr. & Lat. ex versione Iov. Pontani edidit Ioachim Camerarius & Phil. Melanchthon cum Tetrabiblo eiusdem Ptolemaei, Norimb. mxxxv. 4. Vid. Fabr. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 420. In fine legitur nomen Scriptoris, nimirum Ἰωάννης ὁ Ἀγράμιος, Ioannes Abraami filius.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis 356.

ΠΕΡΣΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ.

PERSICA CONSTRUCTIO ASTRONOMIAE.

I. pag. 1. **P**ost titulum exteriori prorsus confirmilem, Opus inc. Τὸ βιβλίον τὸδε κατ' Ἑλληνικὰς μὲν σύνταξις λέγεται, κατὰ δὲ τὴν τῶν Περσῶν διάλεκτον ζήζει. Ἀπὸ φωνῆς τοῖνυν τοῦ Σαμψιπυχάρης ἀνδρὸς τὸ γένος Πέρση πᾶσαν λογικὴν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξήστηκέν. ταύτην περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς κρείττονος τῶν ἄλλων ταύτης τὴν διδασκαλίαν ἀνήκα. Def. ὅτω δὲ ἀριθμῶνται, λαγῶς, κῆτος, ὄφεις, ἵππος, πρόβατον, μαιμῶ, ἄρνες, κύων, χοῖρος. In fine adnotatur ἔτος σωλᾶ, ἂπ' Ἀ'λεξάνδρου ἀρχῆς. Anno 683 i. (Christi mcccxxiii.) ab Alexandro 1634. (error in numeris.) Tandem sequuntur Tabulae Astronomicae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min.
Saec. XIV. Constat foliis scriptis 243.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

THEONIS EXPOSITIO MAGNAE CON-
STRUCTIONIS PTOLEMAEI.

COD. X. VII. I. p. 1.

Θ' ὄντος Ἀ'λεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γε-
γεννημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ Ἀ' τῆς συν-
τάξεως Πτολεμαίου Ὑπόμνημα. *Theonis Alexan-
drini ex traditione ab ipso facta in I. Librum Pto-
lemaei Constructionis Commentarius*, & quidem
in duas partes divisus. Prima pars inc. Συν-
χέερον προτρεπόμενος. Def. συνάγεται ὁ ἀφί-
κσις. ἔγγισα. In fine repetitur titulus hoc pa-
cto: Θέωνος Ἀ'λεξανδρέως ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀ'
τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως τῶν εἰς
τὸ β' τὸ Ἀ'. *Theonis Alexandrini Commentarii
in primum Librum Mathematicae Ptolemaei Con-
structionis, in duas partes divisi, pars prima*. Ex-
stat in Ptolemaei edit. Graeca Basil. MDXXXVIII.
supra cit. a pag. 1. ad pag. 42. Altera Pars,
nullo titulo praemisso, inc. pag. 35. Διαλα-
βόντες ἐν τῷ πρὸς τῷ β' βιβλίῳ. Def. ἰσοδυνα-
μεῖν τῷ ἐπ' ὁρῆς τῆς σφαίρας ὀρίζοντι. Titulus
huius secundae partis in fine ponitur hoc pa-
cto: Θέωνος Ἀ'λεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γε-
γεννημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ Ἀ' τῆς συντάξεως Πτο-
λεμαίου Ὑπόμνημα τὸ β'. *Theonis Alexandrini
expositionis ab ipso factae in primum Librum
Ptolemaei Constructionis Commentarius secundus*.
Ibid. a pag. 42. ad pag. 78.

II. pag. 70. Θέωνος Ἀ'λεξανδρέως τῆς παρ'
αὐτοῦ γεγεννημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ β' τῆς συν-
τάξεως Πτολεμαίου ὑπόμνημα. *Theonis Alexan-
drini ex traditione ab ipso facta in Librum II.
Constructionis Ptolemaei Commentarius*. Inc. Δι-
εξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς συντά-
ξεως, κ. λ. Def. ἡ ἔστιν ἡ ἐκδοσις τῶν κανόνων
τοιαύτη. In fine: Τέλος τοῦ ὑπομνήματος εἰς τὸ
β'. Ibid. a pag. 79. ad pag. 130.

III. pag. 126. b. Θέωνος Ἀ'λεξανδρέως εἰς τὸ
γ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως ὑπό-
μνημα ἐκδόσεως παραναγνωσθείσης τῇ φιλοσόφῃ
Βυγατρί μετ' Ἑπατίῃ. *Theonis Alexandrini in
Librum III. mathematicae Ptolemaei Constructio-
nis Commentarius ex traditione praelecta philo-
sophae filiae meae Hypatiae* (1). Inc. Διεξελθὼν
ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ α' & β' βιβλίῳ, κ. λ. Def.
διὰ τὸ τῆς κινήσεως αὐτῆς, ὡς ἔφαμεν, ἰάχος. In
fine repetitur titulus: Θέωνος Ἀ'λεξανδρέως εἰς
τὸ γ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως.
Pro hoc Theonis Commentario, exstat in
cit. edit. a pag. 131. ad pag. 194. alter Nicolai
Cabasilae. Hic Theonis Commenta-
rius in tertium Librum latuit profecto Fab-
ricium, quum Nicolai tantum Cabasilae in
eundem enarrationem exstare confirmet B.
G. Vol. VIII. duobus in locis, nimirum pag.
208. §. IV. ubi praeterea verba haec adfert:

Τὸ Θεώωνος τὸ τρίτον λείπει, ἡ δὲ εὐρίσκεται
τὸ σύνολον, & pag. 212. §. IV.

IV. pag. 165. b. Θεώωνος Ἀ'λεξανδρέως εἰς τὸ
τέταρτον τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως.
*Theonis Alexandrini in Librum IV. Mathematicae
Ptolemaei Constructionis*. Inc. Διεξελθὼν
ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ κ. λ. Def.
ἀπὲρ συμφώνως τοῖς τοῦ Πτολεμαίου ἐπιλογι-
σμοῖς. In fine: Θεώωνος Ἀ'λεξανδρέως ὑπόμνημα
εἰς τὸ δ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως.
Ibid. a pag. 195. ad pag. 230.

V. p. 204. Θεώωνος Ἀ'λεξανδρέως εἰς τὸ ε' τῆς
μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. *Theonis
Alexandrini in Librum V. Mathematicae Pto-
lemaei Constructionis*. Inc. Διεξελθόντες περὶ τῶν
ἐν τῷ ε' βιβλίῳ ἐκτεθειμένων. Def. ἡ ἐπὶ τὴν
τῶν ἀπλανῶν τε ἡ πλανωμένων ἀστέρων πραγμα-
τείαν. Ibid. a pag. 273. ad pag. 352.

VI. pag. 259. Πάππῳ Ἀ'λεξανδρέως εἰς τὸ ε'
τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον.
*Pappi Alexandrini in Librum V. Mathematico-
rum Claudii Ptolemaei Scholion*. Inc. Διεξελθὼν
ὁ Πτολεμαῖος ἡ ἐν τῷ δ' βιβλίῳ τῶν μαθημα-
τικῶν, κ. λ. Def. διὰ τοῦ τῶν γωνιῶν κανόνος,
ἡ τῶν ἐν κύκλῳ εὐθειῶν. Ibid. a pag. 231. ad
pag. 272. Defunt in Codice, quae ibi adfer-
runtur ex Theone a pag. 237. ad pag. 244.

VII. pag. 305. Πάππῳ Ἀ'λεξανδρέως εἰς τὸ
ε' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχό-
λιον. *Pappi Alexandrini in Librum VI. Mathe-
maticorum Claudii Ptolemaei Scholion*. Inc. Ἐν
τῷ ε' βιβλίῳ τῶν μαθηματικῶν ὑπὸ τῷ Πτολε-
μαίῳ, πρώτῳ κεφαλαίῳ, κ. λ. Def. . . . (2)
ζῶντος ἀντὶ τῆς ὑπὸ βῆδ' γωνίας. In fine repe-
titur titulus hoc pacto: Πάππῳ Ἀ'λεξανδρέως
εἰς τὸ ε' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν
σχόλιον. In dicta editione non apparet. Hic
quoque Pappi Commentarius in Librum VI.
latuit haecenus bibliographos, ac Fabricium
praecipue, qui loc. cit. Commentariorum in
magnam Ptolemaei Syntaxin suos cuique ἐρ-
μηνευτῇ libros adiudicans, ait: in quinti ini-
tium, & partem Pappo debetur: idemque paul-
lo ante pag. 208. §. IV. post adlatum Suidae
testimonium de Pappi in Libros IV. Ptole-
maei Constructionis Commentario, subdit,
sed hodie sub Pappi nomine habemus tantummodo
Commentarium in libri V. partem; illam nimi-
rum, quam mox recensuimus §. VI. & paul-
lo post ait „ si Codicum Mss. auctoritas ipsi
suffragaretur, se in eam sententiam itu-
rum, ut arbitrareretur, etiam Commentarium
in I. II. & IV. Librum Pappo tribuendum,
ita ut Pappus libros quatuor primos (ex
quibus perditus sit tertius) illustraret, & quin-
to fuerit immortalis &c., quod quidem nostri
Codices auctoritate falsum esse deprehendi-
mus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol.
Saec. X. cuius venerandam vetustatem litterae
grandiores, quibus est exaratus, ac maximam
partem accentibus, ac spiritibus destitutae,
ti-

(1) Fuit Isidori philosophi coniux, sed ita ut coniugii usu
abstineret, doctissima femina, e cuius scriptis nihil actatem tu-
lit. Vide quae de ea tradit Jac. Bruckerus in Hist. Critic. Phil.
T. II. p. 351.

(2) Puncta illa marginis externi lacerationem inveniunt, quae
in postremis quatuor huius Codicis paginis miserrime iniuria
temporis contigit.

tituli etiam Librorum caractere vere quadrato conscripti, ceterisque ut plurimum ornamentis instructi, quae Saeculo X. ineunte apud calligraphos erant in usu, apertissime demonstrant. Hunc Langius *optimum*, *rarum* & *insigne*, Holstenius vero *insigne librum ob scripturam*, & *antiquitatem* appellarunt; quorum postremus in schedis suis haec praeterea de ipso memoriae tradit: *Codex omnium quotquot vidi mathematicorum antiquissimus & pulcherrimus, ex quo editi exemplaris errores innumeri corrigi possent*. Fuit autem Angeli Politiani, ut in Codicis integumento interiori αὐτοχειρὶ adnotavit, Aliquot etiam scholia ad oram libri exhibet eiusdem vetustatis, sed ob recisos margines miserrime detruncata. Constat foliis scriptis 347.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΟΥ ΒΙΒΛΙΑ Η΄ ΑΠΟ
ΤΟΥ Γ΄. ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΖ΄.

STRABONIS GEOGRAPHI LIBRI VIII. A
X. VSQVE AD XVII.

COD. XIX. **C**ontinet Strabonis Rerum Geographicarum postremos libros VIII. cum argumentis, primo quidem initio Voluminis coniunctim appositis, iterum vero singulis distincte libris praefixis. Eorum, quae prima exhibet pagina, nonnulla longiora sunt in fine iis, quae in calce Strabonis Geographicorum. cit. edit. adferuntur, nimirum XIII. XIV. & XVI. Primum enim definit: ἐκ τοῦ πολέμου εἰτα Αἰολίδα, Λέσβον, Μυλιάδα, Κιβυράτιδα, Συλίαν, Μυσίαν κατακεκαυμένην. Secundum: Ἰωνίας λεγομένης, & Καρίας, Σάμου, Χίου, Ρόδου, Κῶς & Κύπρου. Tertium: καὶ τῇ ἐρυθρᾷ, ἐν εἰς ἔθνη, Ἑλμαῖοι, Παραιτάκαι, Χαλωνίται, Δολομῆνοι, Καλαχῆνοι, Χαζῆνοι, Γορδῶται, Μυγδάνες, & τὰ συνάπτοντα τῇ Ἀραβίᾳ & τῷ Νείλῳ. Quae vero unicuique libro praeuia sunt, ea cum editis ad amissum concordant: quemadmodum etiam librorum initium, & finis. In fine Libri XIII. haec leguntur: Τὸ γοῦν τρισκαίδεκατον περιέχει Τρώαδα, Αἰολίδα, Λέσβον, Μυσίαν κατακεκαυμένην, Κιβυράτιδα, Μυλιάδα. In fine XIV. haec alia: Ἐν τῷ ἰδ' εἰβλίῳ λέγει περὶ Ἰωνίας, & Σάμου, & Χίου, καὶ Καρίας, & Ρόδου, & Κῶς, & Λυκίας, & Παμφυλίας, & Κιλικίας, & Κύπρου. In fine tandem XVI. ita habet: Τὸ 15' βιβλίον περιέχει περὶ τῆς Βαβυλωνίας, & Ἑλμαΐδος, & Παραιτανῆς μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς, & Μεσοποταμίας, & τῆς ἐντὸς Εὐφράτης Συρίας, & Φοινίκης, & τῶν συνέθνων τῶν συναπτόντων τῇ Ἀραβίᾳ & τῷ Νείλῳ. Quae, ut unusquisque videt, sunt veluti brevissima eorum, quae in ipsis libris aguntur, ἀνακεφαλαιώσε.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 240.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

PORPHYRII INTRODVCTIO IN APOTELESMAΤΑ ΠΤΟΛΕΜΑΕΙ.

Ac praeterea

Claudii Ptolemaei, Procli Diadochi, & Anonymi Varia.

I. pag. 1. **Π**ορφυρίῳ φιλοσόφῳ εἰσαγωγή εἰς COD. XX.

τὴν ἀποτελεσματικὴν τῷ Πτολεμαίῳ. Porphyrii Philosophi introductio in Apotelesmaticen Ptolemaei, cum figuris geometricis ad marginem. Prooemium inc. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς συγκριτικῆς θεωρίας. Def. & τοῖς λόγων ἀμνήτοις εὐσύνοπτον. Primum Caput, Περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἡλίου & τῆς σελήνης & τῶν ἀστέρων ἐν ταῖς παρόδοις γινομένων ἐπισημασιῶν, inc. Ὁ ἥλιος τοῖνον καθάπερ τις κράτιστος. Vltimum, Περὶ τῶν ἀκτίνων τῶν πλανητῶν, def. ἔμπροσθεν ζ'. & ὀπισθεν ζ'. Hanc Isagogen alii ad Antiochum (1) referunt, ut Petrus Peritus p. 133. Observationum, & Thomas Gale ad Iamblichum de Myster. Aegypt. pag. 304. Prodiit Graece & Latine cum Hieron. Wolfii versione Basil. MDLIX. fol. ante scholia Demophili, & Hermetem de revolutionibus nativitatum.

II. pag. 19. b. Claudii Ptolemaei Liber, qui inscribitur Καρπὸς, seu fructus librorum suorum, centum constans Aphorismis astrologicis, ad Syrum. Concordat cum illo Cod. XVI. huius Plutei §. XIII. quem vide.

III. pag. 25. b. Anonymi Commentarius in Aphorismos praedictos. Inc. Ἡ πρόγνωσις διχῶς νοεῖται, μία μὲν ἀπὸ τῆς γνώσεως, ἡ ἄ. Def. αἱ μὲν σύνοδοι τῶν β' ἀστέρων γίνονται κα'. Imperfectus est. Habetur & in Bibl. Veneta Cod. CCCXIV. Catalog. pag. 146.

IV. pag. 58. Claudii Ptolemaei Quadripartitum, live, Apotelesmatum ad Syrum Libri IV. Concordant cum Codice XVI. huius Plutei, §. XI. exceptis titulis; in illo enim inscribuntur Συμπερασματικά, in hoc Ἀποτελέσματα.

V. p. 115. Sequitur Ἐξήγησις εἰς τὴν τετράβιβλόν Πτολεμαίῳ. Enarratio in Tetrabiblon Ptolemaei, seu in praedictos IV. Apotelesmatum Libros, auctore Anonymo. Primi Libri Enarratio inc. Τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ Πτολεμαῖος πρὸς τὰς τὴν ἀστρονομίαν μὴ οἰομένους τέχνην. Def. δηλοῖ ψύξιν & ἐμποδισμὸν τῆς συνουσίας. Libri II. pag. 155. b. inc. Τὰ μὲν ἐν καιριώτατα τῶν πτωτικῶς ἐκτεθειμένων πάντων. Def. τῦτον καταπαύει τὸν λόγον. Libri III. pag. 181. b. inc. Ἐφωδευμένης ἡμῖν. Σκοπὸς ἐστὶν αὐτῷ ἐν τοῖς προοίμοις τῷ γ' βιβλίῳ. Def. αἵτιος πάντων τῶν εἰρημένων καθίσταται. Quarti denique pag. 223. inc. Τὰ μὲν ἐν πρὸ τῆς γενέσεως ἐπλήρωσα κατὰ τὸ γ' βιβλίον. Def. ἔγνωμεν ὅτι ἡ σελήνη ἀναβαίνει τὰ βάρη παρὰ βαθμὸν τῷ ἀνέμῳ (2)... Hanc ἐξήγησιν sine auctoris nomine, una cum

(1) Illum intellige Antiochum Astrologum, cuius Apotelesmatica, seu Thesauri Apotelesmatum Mss. in variis occurrunt Bibliothecis.

(2) Definit in quadam numericae notae figura, quam adsequi minime potuimus.

Porphyrîi, seu Antiochi potius, (ut supra diximus) in Tetrabiblum Ifagoge, sed admodum corrupta, scholiis e Demophilo collectis, librisque duobus Hermeti tributis de revolutionibus nativitatũ &c. edidit Henricus Petri Basil. MDIC. fol. eamque nonnulli perperam cum Procli Lycii in idem Ptolemaei Opus paraphrasi confundunt, quam Graece edidit Philippus Melanchthon Basil. MDLIV. in 8.

VI. pag. 258. *Anonymi quaedam Apotelesmatica*. Inc. Ο' μὲν ἔν παντεπύκτης ἥλιος πυρώδης ὑπάρχων & φῶς νοερὸν, ψυχικῆς αἰσθήσεως ὄργανον. Def. πρὸ ἡμερᾶς συνόδου & πανσελήνης πρὸ μιᾶς ἡμέρας. Simile initium videre est & in Bibl. Venet. Cod. CCCXIV. Catalog. pag. 146.

VII. pag. 266. Ε'κ τῆς εἰς Τιμαῖον Πρόκλου ἐξηγήσεως. Ex expositione Procli in Timaeum, Excerptum Arithmeticum. Inc. Γ'στὶν, ὅτι ἀριθμητικὴ μεσότης ἐστὶν ἐφ' ἧς ὁ μέσος ἴσως κατὰ τὸ πόσον ὑπερέχει καὶ ὑπερέχεται. Def. αἱ ἄρα δύο μεσότητες περιέχονται ὑπὸ τῆς γεωμετρικῆς, & ἀντιστρέφονται ἀλλήλαις. Quinque exstant Procli in Platonis Timaeum Commentariorum Libri, opus vere insigne, & admirandum, quibus tamen quum non integer Timaeus, sed vix eius tertia pars explicetur, suspicari quis merito possit multo plures in illum Dialogum libris fuisse elucubratum, eosque deinde temporis iniuria intercidisse.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. in cuius prima pagina legitur: *Olim Laurentii de Medicis, repertus inter libros Comitris Iohannis Mirandulani*. Constat foliis scriptis 267.

ΙΩΑΝΝΟΤ ΤΟΤ ΦΙΛΟΠΟΝΟΤ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΑΣΤΡΟΛΑΒΙΟΥ ΧΡΗΣΕΩΣ.

IOANNIS PHILOPONI DE VSV
ASTROLABII.

Nec non

Theonis Alexandrini, Claudii Ptolemaei, &
Anonymi Varia.

COD. XXI. I. pag. 1. **Ι**ὸ ἀνενν Α'λεξανδρεὺς τοῦ φιλοπόνου περὶ τῆς τῆς Α'στρολάβου χρήσεως, & τί τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων σημαίνει ἕκαστον. Io. Alexandrini Philoponi (1) de usu Astrolabii, & quid singula in ipso descripta significent. Post tabulam Cap. XIV. prooemium inc. Τὴν ἐν τῷ ἀστρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας. Def. ἕκαστον ἐροῦμεν. Cap. I. inc. Αἱ μὲν ἔν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ. Ultimum def. διέστηκεν ἐπὶ θάτερα. Inter inedita recenset Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 367. Habetur etiam Ms. in Bibl. Regis Galliae Tom. II. pag. 419. & in Bibl. Caesarea apud Nesselium Tom. IV. p. 63.

II. pag. 15. Τὸ ὅπως τοῦ ἀστρολάβου. *Methodus Astrolabii*. Inc. Εἰ βύλει γινώσκῃς τὴν τοῦ ἀστρολάβου μέθοδον, μετέρχῃ ταύτην τὴνδε τὸν ἱρὸν. Def. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς μεθόδου τοῦ

ἀστρολάβου. Est Ammonii Philosophi, ut apparet infra ex Cod. XXXI. huius Plutei §. III. ubi inscribitur: Α'μμωνίῳ (2) φιλοσόφῳ περὶ τῆς ἀστρολάβου χρήσεως. *Ammonii Philosophi de usu Astrolabii*.

III. pag. 17. β. Ψηφοφορία κατ' Ἰνδὸς ἢ λεγόμενη μεγάλη. *Calculatio secundum Indos, dicta magna*, auctore Anonymo. Inc. Εἴπωμεν δὲ & περὶ τῶν ψήφων τῆς ἀστρονομίας. Γ'δὲ, ὡς ὁ ἀριθμὸς ἐπεὶ ἔχει, κ. λ. Def. τὴν πλευρὰν ἐξήτεις εὐρεῖς. Inter hoc, & sequens opus multa videntur deesse in Codice plurimum paginarum abscissione.

IV. pag. 31. Theonis Alexandrini in promissos Ptolemaei Canones Commentarius ad Epiphanium filium. Concordat cum Cod. VII. huius Plutei, §. I. Sequuntur deinde p. 64. β. alia Astronomica Capita anepigrapha, quorum tituli sunt: 1. Πῶς αἱ καιρικαὶ ὥραι ὀφείλουσι μεταβληθῆναι διὰ μιᾶς μεθόδου πρὸς τὰς ἐν Α'λεξανδρείᾳ μεσημβρινὰς, καὶ πρὸς ἰσημερινὰς ὥρας, & πρὸς ὁμαλὰ νυχθημέρα. 2. Μέθοδος εἰς τὸ ψηφίσαι τὸν ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τῆς ζωδίου ἐστίν. 3. Ψῆφος τῆς κατὰ μήκος ψηφοφορίας τῆς σελήνης. 4. Ε'ρμηνεία τῆς ἐξανάλυγος. 5. Περὶ ὧν ποιῶνται φάσεων πρὸς τὸν ἥλιον οἱ ἑστέρες. 6. Περὶ συνόδου πανσελήνων. 7. Μέθοδος ἀπλωστῆρα, δι' ἧς εὐρίσκειται ἡ σύννοδος καὶ πανσελήνος. 8. Ἡ'λίου ἐποχῇ. Primum inc. Ο'φείλομεν ἐν τῷ ζητούμενῳ κλίματι, κ. λ. ultimum def. & εἰς ἣν καταλήξῃ μοῖραν ὁ ἀριθμὸς, ἐκεῖνην ἐπέχει ὁ ἥλιος. Tandem pag. 74. succedunt Tabulae Astronomicae, cuiusmodi in aliis etiam occurrunt Codicibus, ac praecipue in XXVI. ubi singularum titulos protulimus. Prima haec est Συνόδων & πανσελήνων κανόνιον. Inter hanc, & secundam, quae inscribitur, Πόλεις ἐπίσημοι Εὐρώπης, inscribitur Caput, cui titulus, Περὶ μηνιαίων ἀποτελεσμάτων, *De mensium apotelesmatibus*, cuius initium est: Ο'σάντις ἔν ἐάν προαιρώμεθα. Finis: τὸν τε αἶρα & τὸ ὕδωρ μεταβάλλειν πέφυκεν. Tum alia manu nomina mensium apud Athenienses & Graecos. Nonnulla praeterea scholia marginalia in secundam, & tertiam Tabulam de mensibus variarum gentium, sunt adscripta. Ultima exhibet Horizontum delineationes per VII. climata, Meroës, Soënes &c. quales innuuntur infra Cod. XXVI. §. XXX. & XXXI.

V. pag. 154. Πτολεμαῖου μαθηματικῶν ἔκτον. *Ptolemaei Mathematicarum rerum, seu Mathematicae Constructionis Liber VI*. Capita continens XIII. quorum praecedat index. Concordat cum cit. edit. Basil. a pag. 135. ad p. 164. Accedunt scholia marginalia non pauca.

VI. p. 183. Ε'κ τῶν εἰς τὴν Πτολεμαῖου μαθηματικὴν σύνταξιν ἐπισκισίων. *E meditationibus, seu Commentariis in Mathematicam Ptolemaei Constructionem* Excerpta, auctore Anonymo. Sunt autem in primum, secundum, tertium, quartum, & sextum Librum. Inc. Ο'τι τότε ἀκριβὲς ἰσημερία γίνεται. Def. πληρωμένης δηλονότι & ἕως & ἐπιφωσπύσης. Postrema duo fo.

(1) Vixit saeculo post Christum nato sexto.

(2) Hic Ammonius est Hermiae F. praceptor Ioannis Philoponi.

folia manu diversa sunt exarata, sed penultimum non suo loco positum ante tres paginas invenies.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 203.

ANONYMOT GEOMANTIKH BIBAOΣ.

LIBER GEOMANTICVS INCERTI AVCTORIS.

Scilicet

Liber Geomantiae cum punctis & figuris Geomanticis Pythagorici Laxeuterii, sive Rhabolii, ita vocati Persice, in quo plurimae leguntur voces, ut arbitror, Persicae.

COD
XXII.

I. pag. 1. **P**Raemittuntur initio LXX. sententiae ad excitandam fiduciam in Deum, circa futurorum eventus. Inc. *Μεγάλη χαρά & εὐφροσύνη ἀνατίλλει σοι.* Def. *ὡς ἂν βέλεται τῇ αὐτῇ χάριτι.* Αὐμὴν. Pag. 10. descripta sunt XII. Zodiaci signorum, ac planetarum figurae cum suis explicationibus, & punctis, quibus haec verba leguntur adscripta: *Μιχαὴλος Ἀποστόλης Βυζάντιος ἐμετρίασεν.* Michael Apostolius Byzantius dimensus est: cuius manu exaratus videtur hic Codex. Pag. 11. sequitur Liber ipse Geomantiae, cum punctis & figuris Geomanticis, cui titulus: *Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῷ Πυθαγορικῷ Λαξευτηρίῳ, ἡτοι τοῦ Ραβολίου (1), ὅτω πως λεγομένου Περσιστῆ.* Initium cum Deo Pythagorici Laxeuterii, sive Rhabolii, ita vocati Persice. Inc. *Τὴ εἶδος τόδε τὸ ὄνομα ἐστὶ τοῦ λαχιά, ὅς ἐστι κύριος τοῦ πρώτου οἰκήματος.* Def. *ὡς ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν σκλάβων.* Adiciuntur in fine, pag. nimirum 57. b. tabulae XII. locorum, & explicationes notarum astronomicarum, de planetis; pag. 58. nomina Cometarum iuxta Aristotelem, & Apuleium; pag. ead. b. virtutes quorundam lapidum, arborum, herbarum, & animalium; pag. 61. alia pauca astronomica de Lunae cyclo, & septem planetarum significationes per totidem hebdomadae dies.

II. pag. 62. *Ἀρχὴ τῆς ἀστρονομίας. ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Μωϋσέως τοῦ προφήτου. Initium astronomiae; exordium autem a Moyse Propheta.* Inc. *Εὐ ἀρχὴ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἔρανον & τὴν γῆν.* Def. *ὡς τὰ ζώδια εἰς ἑβδ.* Est Tractatus Anonymi Astrologicus, & Apotelesmaticus; in principio tamen nonnulla traduntur de capite, vertebis, humeris, pectore, & aliis membris terrae; in fine vero tabula quaedam astronomica delineata est.

III. pag. 81. *Ἐρωτοαποκρίσεις φιλοσόφου τοῦ Ἀριστοτέλους. Interrogationes, & responsiones Philosophi Aristotelis de rebus astronomicis &c.* Inc. *Ἐρώτηση. Τί ἐστὶν ὁ ἔρανος.* Def. *τῆς τῶν τόπων ἐξαλλαγῆς.*

IV. pag. 83. *Ἀποφθέγματα σοφῶν ῥητόρων περὶ φύσεως. Sententiae sapientum Rhetorum de*

natura. Inc. *Ὁ ἔρανος, λέγει ὁ μέγας Βασίλειος, καπνοειδὲς ἐνι.* Def. *οὐ πιάνεται ἡ σελήνη.*

V. pag. 86. Modus inveniendi Pascha, litteram dominicalem, & aureum numerum cum suis tabulis, in quibus nonnulla leguntur Graece quidem, sed sine accentibus; alia Italice, & alia Italice quidem, sed litteris Graecis exarata: prorsus autem exilia mihi videntur.

VI. p. 95. b. *Περὶ προγνώσεων πραγμάτων, μεθόδος προγνωστικῆ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, & τῆ ψαλτηρίου. Ποίημα κυρίου Αἰνίου τοῦ σοφοῦ. De praedictionibus rerum, methodus prognostica a S. Evangelio, & Psalterio. Opus Domini Leonis Sapientis.* Inc. *Λαβὼν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον.* Def. *ἀπὸ ἐναντίου μετατρέπει.* Nihil de hoc Leonis Opusculo apud Fabricium.

VII. pag. 97. b. Astrologica quaedam, seu potius Cabalistica, ad inveniendum signum Zodiaci, in quo quis natus est; pag. 98. *Preces quaedam ad Deum Laxeuterii;* pag. ead. b. *Interpretatio XII. figurarum;* pag. 99. alia pauca de stellis, & potestatibus ipsarum; tandem pag. 101. b. de inveniendo thesauro &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat fol. scriptis 101.

ANONYMOT PROGNOΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ.

PROGNOSTICA TEMPORVM ANNI INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Belogae Geoponicae in Libros XX. distributae

I. pag. 1. **M**Vila est initio haec Geoponicorum Collectio: desideratur enim Praefatio ad Constantinum Porphyrogenitum, cuius iussu & auspiciis fuisse compositam patet ex elogio, quo illum Autor prosequitur, dum vocat *τερπνὸν τῆς πορφύρας ἀπάνδισμα;* quibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Operis initium fit a Capite, cui titulus: *Προγνωστικὰ μακροτέρῳ χειμῶνος. Prognostica longioris hyemis.* Inc. *Πρῶτοι, & δεῦτε τὸς καρπὸν πολλὸν φέρμασι, κ. λ.* Finis vero in illo, quod inscribitur, *Σύνθεσις δευτέρου, Compositio escae;* cuius ultima verba sunt: *ὡς πλάσαι κολλήρια ὡς τὰ θυμιάματα, ἔχραινεν ἐν σμικρῷ.* Autor huiusmodi *γεωπονικῶν συταγωγῆς* incertus. Varias hac super re variorum Scriptorum sententias vide apud Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 501. qui praeterea pag. 506. seqq. Scriptorum nomina, quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis, ordine alphabetico depromit.

II. pag. 119. b. In fine quaedam pauca Astrologica de diebus & horis, diversa manu sunt exarata, in quibus primus anni mensis ponitur Martius. Haec quum minuto, atque evanescente caractere fuissent exscripta, iterum alia manus eadem ad verbum exaravit.

C

Co-

(1) In Cod. Colbert. ungen. appellatur *ραβολίς* (al. *ραβουλός*) Vide Cangii Glossarium ad Scriptor. med. & infim. Graecit. in voce *Λαξευτήριον*, & *Ραββαλιν*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XIII. Hoc exemplar antiquum vocat Holstenius in schedis Mss. Constat foliis 121.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ
ΑΡΙΘΜΟΥ.

DE DECENNARIO NVMERO INCERTI
AVTHORIS.

Titulum corrige

Manuelis Moschopuli Erotemata emendata.

CO D. XXIV. I. pag. 1. **O**ccurrit in primis sex foliis fragmentum Grammaticum, initio & fine mutilum, cuius prima verba sunt . . . . . μετρεῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔως τοῦ τετάρτου. ἡ τελειῖται ὁ δέκατος ἀριθμὸς, κ. λ. postrema vero: τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ τὰ φωνήεντα εἰ ἡ δύναται καθ' ἑαυτὰ . . . . . Agitur autem in hoc de accentibus, apostrophis &c. In summo vero primi folii margine leguntur ista: περὶ τοῦ δεκάτου ἀριθμοῦ. Ταῦτα ἀκριβεστέρως ἐστὶν εὐρεῖν παρὰ Πλωτάρχῳ ἐν τῷ περὶ τῶν ἀρεσκύντων φιλοσόφου. De decennario numero. Haec accuratius licet invenire apud Plutarchum in libro de Placitis Philosophorum. Ex quibus verbis exteriori Codici titulum apponendi occasio data est.

II. pag. 7. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωμένων παρὰ τῷ κυρῷ Μανυῇ τῷ Μοσχόπουλῳ. Initium cum Deo Erotematum emendatorum per Manuelem Moschopulum. Ὁρὸς προσωδίας, Definitio Prosodiae. Inc. Τί ἐστι προσωδία; ποῖα τῶσδε ἐγγεγραμμένῃ φωνῇ ἡγιᾶται κατὰ τὸ ἐπαγγελτικὸν τῆς λέξεως ἐμφερόμενη. In calce huius paginae legitur: Τῆτο τὸ σύγγραμμα ἐν μὲν τισὶ διαφέρει κομιδῇ ἀπ' ἄλλου τοῦ Μοσχόπουλου ἰσχυριωτέρῃ συγγραμματος, ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν κατὰ τὰ αὐτὰ ἐστὶν ἐκείνου . . . . . (1) Hoc Opus in quibusdam valde differt ab alio notiore Opere Moschopuli, in pluribus vero convenit cum illo . . . . . Def. τῷ δὲ ἑτέρῳ τὴν περιεπωμένην ἀπέλειψεν τὸ ὑποτακτικὸν (2). In fine subscriptio legitur ita perplexe exarata, ut vix haec coniiciendo exsculpere potuerimus, de quibus tamen adhuc dubitamus. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ δημοφίτου μεγάλου Γεωργίου τοῦ Λασικάρεως, μηνὶ Ἰουλίου λα'. ἰνδ. θ'. ἔτους, σωξδ'. Completus est praesens liber manu mea condiscipuli magni Georgii Lascaris, mense Iulio, die XXXI. indicl. IX. anno 6864. (Christi mcccclvi.) (3).

III. pag. 121. Sequitur Declinatio nonnullo- rum nominum, & coniugatio primae barytonorum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis 133.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΤΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

DIONYSII TERRAE HABITABILIS
DESCRIPTIO.

Ac praeterea

Aeschyli, & Sophoclis Tragoediae.

I. pag. 1. **P**raecedunt prolegomena de Dionysii patria, genere, & operibus; de discrimine Geographiae a Chorographia; de ventis, de oceano, de insulis, de praecipuarum regionum, puta Aegypti, Alexandriae, Italiae figura, &c. ■ quibus tamen multa propter primi folii lacerationem, perierunt. Inc. Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν ὅδε Δίανος Ἀ'λεξανδρέως, κ. λ. Def. ἡ δὲ Ἰταλία εὐσσω, ἡ μὲν τοι Νάξος φύλλα ἀμπέλου. Pag. ead. b. incipit Dionysii Orbis Descriptio, cuius paraphrasis marginalis, auctore Anonymo, inc. Τὰ περὶ τὴν γῆν ἡ τὴν μέγαν πόντον εἶδεν ἀρχόμενος. Def. ὧν τινων ἕνεκα ἐκ τῶν μακαρίων ἡ ἀθανάτων Θεῶν ἡ ἀμοιβή, ὥσπερ ἡ ἀνταπόδοσις ἀνταξία γένοιτο. In fine legitur: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Διονυσίου οἰκουμένης περιηγήσεως, ὁμοῦ εἶχοι χίλιοι ρπε'. Finis cum Deo Dionysii Orbis Descriptionis, simul versus MCLXXXV. Hoc Dionysii Periegetae Opus editum est G. & L. inter Geographiae Veteris Scriptores Graecos Minores Oxoniae e Theatro Sheldon. mcccxi. in 8. Vol. IV. a p. 2. ad p. 199. Paraphrasis vero in calce eiusdem Tomi a pag. 1. ad pag. 33. Pauca, quae sequuntur in editione de duodecim ventis, eadem Codex habet in praedictis Prolegomenis.

II. pag. 39. Aeschyli Tragoediae III. cum scholiis marginalibus. Prima est: Prometheus Religatus cum argumenro, & Aeschyli vita. Illud inc. Προμηθεὺς ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένος. Def. ἔχει συμβαλεῖν. Haec vero: Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος. Def. αἰσθὺ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυτσίς ἔστανεν. Longior est in fine, quam in edit. Graec. MDLVII. ex officina Henr. Stephani. Scholia inc. Τηλερὸν διὰ τὸ πολὺ τῷ ὄρει ἐκάλεισεν αὐτὸ τηλερὸν. Def. ὡ μῆτηρ ἐμὴ ὦ θέμις. Habentur & haec in dicta edit. a pag. 5. ad pag. 64. In fine Epigramma iambicum decaftichon legitur de monte Aetna, nimirum:

Αἶτνη τίς ἐστιν Ἰταλῶν ὄρος μέγα,
ἔ' ἔ' ἡς καταρρεῖ παμφάγῃ τυρὸς νῆμα
Μέχρι πολίχνης Κατάνης λεγομένης.
Ροῖσδε δὲ δεινός, ὡς ποταμὸς ἐκρέων.
Πνεῦμα γὰρ ἐκ γῆς ἐκτεσθὲν ταῖς κοιλάσι
Κισσῆρεως νάφθης τε πεπληρωμένης
Χωροῦν σοβαρῶς ἐκπυροῦται τῇ βίᾳ.
Εὐρὸν δὲ ταῖς σίραγξιν ὑδὼρ ἐκρέων
Τὸ πνεῦμα παντάπασιν ἡραιωμένον
Ἀ'ναφλογωθεὶν ἐξανάττει πῦρ ῥέον.

Tum

(1) Alia erant exarata, sed recto margine exciderunt.

(2) Duo fuerunt Manueles Moschopuli, unus Cretensis, clarus circa A. C. mcccxi. alter huius patriae, Byzantius qui post captam Constantinopolim una cum aliis Graecis in Italiam profugus venit. Priori tribuuntur haec Erotemata in Cod. Baroc-

ciano XXXV. posteriorem auctorem habet liber de Vocibus Atticis in Philostrati Imaginibus &c. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 37.

(3) Montfauconii error corrigendus, qui pro 6864. supponit 6874. Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 296. lit. C.

Tum alii versus iambici in Prometheus, & Aeschylum, qui sunt eiusmodi:

Αὐτῷ ὦν τὸ πῦρ δέδωκεν ἀνθρώπων γένει,
Τρύχῃ βίᾳ φάραγγι προσπεπηγμένος.
Τὸ πῦρ, Προμηθεύ, ὃ βροτοῖς ἐχαρίσω,
Τ' ἂν πρὸς ἀκάματος εὐρέθῃ φλόγα
Ὀργῆς κατὰ σὺ πρὸς θεῶν πυρραμένης.
Αἰσχύλε, τί φῆς; τὸς θεῶς σὺ προσφέρεις
Πάσχοντας αἰσχρῶς ἐκ θεῶν ὁμοτρόπων,
Καὶ πῶς ἄρα λείψας αὐτῶν εἰς τέλος
Θεὸς σεβάζων τὸς παστῆτας τὴν φύσιν,
Καὶ μὴ δυνατός ἐκφυγεῖν τιμωρίαν;
Οὐαὶ Προμηθεύ κρώων, οὐαὶ σοὶ μέγα·
Χάριν βροτῶν γὰρ ἠπάτησας τὸν Δία,
Καὶ λάβρα τότε πῶς τὸ πῦρ ἐκεκλόφεις.
Εἴτ' ἂν εἰσαίης ὦν περ ἐσαυρωμένος
Τὸν ἐκβαλόντα τὸν θρόνον εἰπεῖν Δία·
Τῷ τοι κεραυνὸς ἐκ πολλοῦ κατηγμένος
Ἔργον τίθῃσι συντριβὴς σε τὸν τάλαν.
Αἶαζε τοῖνον, τῷτο γὰρ πάρεσί σοι.

III. pag. 72. *Eiusdem septem Duces adversus Thebas* cum argumento, quod inc. Ἀλῖος ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις, ἔσχε δὲ τὴν Γοκάστην γυναῖκα. Def. ἔσι δὲ καὶ ἑτέρα Θήβα ἐν Αἰγύπτῳ ἡ λεγομένη ἐκατοντάφυλος. Aliquantum differt ab edito. Scholia inc. Κάδμῳ πολίται. Ὁ Ἑτακλῆς προλογίζει. Def. τῷ κύματι, καὶ τὸ κατανυλῶσθαι τροπῇ ἐπήνεγκε. Ibid. a pag. 68. ad pag. 123. In fine versus iambici IX. in hanc Tragoediam leguntur, qui sunt:

Ἀνθρώπων, ζήτετε, τίνας ἔτι οἱ δύο
Οἱ πατράδελφοι ἐ ταχύμοροι τάχα
Οἰδίποδος φεῦ τοῦ πανοικτίστου γόνου.
Πληροὶ πατάρων πατρικῆς πεπρωμένη
Ἀλματι κληρώσασα λαῖα δόμον
Τοῖς πατράδελφοις συγγόνις λαβδακίδασι,
Οἷς οἶκος ἦδ' ἡς, Ἀχέρων, λίμνη, Χάρων,
Καὶ τὸ συνητὸν τῆς Στυγὸς σκηπτὸν ῥάμα·
Κτανθεῖσι καὶ κτείνασιν ἀλλήλους ξίφει.

IV. pag. 94. *Eiusdem Persae*. Argumentum inc. Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθοις. Def. Δαρεῖον εἶναι γράφουσιν. Scholia inc. Τάδε μὲν Περσῶν. Τῷτο δεικτικῶς. Def. ἀπὸ τῆς βάρβαρος ναυσι τρισπάλμοις. In fine legitur notatum. Ὁ Χρῖστὸς βοήθει ἰὼ δόλω σὺ Νικολάω ἰὼ Περδικάρῳ. O Christe, auxiliare servo tuo Nicolao Perdicario. Tum versus IV. in Darium, nimirum:

Ὁ γαυρίδων μέγιστα Περσικῶ ξίφει,
Καὶ βόσπορον πλὴν ξηρὸν δείξαι καθάπερ
Εἴρῃς βασιλεὺς, Δαρὶε παῖς Ἀτρώσεως,
Ἀθύρμα τοῦ δείκνυται Ἰάδων.

V. pag. 127. *Sophoclis Tragoediae III.* cum scholiis item marginalibus. Prima est *Ajax flagellifer*, cum Auctoris Vita, cuius initium: Ὁ Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος. Def. κατέμιξε. Exstat in Graeca Sophoclis edit. Genev. MDLXVIII. 4. curante Henrico Stephano. Pag. 128. b. Prolegomenon περὶ κωμωδίας, *De Comoedia*. Inc. Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμωδίας ἐκ τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν. Def. ὅς ἐστιν εἰς Ἡρακλέα. Deest in cit. edit. Pag. ead. Argumentum inc. Τὸ δράμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστὶ πραγμάτων. Def. τὸ δὲ μὴ καλυφθεὶς τρωτὸν ἔμεινεν. In fine aliquantum differt ab edito. Scholia marginalia inc. Ἀεὶ μὲν, ὃ καὶ

Κτητικὸν ἀντὶ τῆ κυρίας. Το δὲ ἐξῆς, αὐτὸ δὴ σε, ὃ Ὀδυσσεύ, πείρα ἐ δόλω μετιόντα τὸς ἐχθρὸς, κ. λ. Def. ὅθεν καὶ πολυτελὲς τρέπεζα, καὶ τὸ τελέμενον δημόσιον. Et haec ab editis differunt, utpote in Codice pauciora, ac breviora. Clauditur Drama versibus quibusdam ἡρωικαῖς, qui, ob marginem blattis corrosum, pessime sunt detruncati.

VI. pag. 166. *Eiusdem Electra* cum hypothefi, & scholiis. Illa inc. Ἰπτόκεται ὧδε τροφούς. Def. δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἀργεῖ. Haec inc. Ὡς τῷ στρατηγῶντος. Πολλὰ καὶ παρατηρούμεν, ὅτι οἱ παλαιοὶ, κ. λ. Def. μὴ πέρα λέγειν. Περισσὴ γὰρ ἡ ἀπίθανος διατριβὴ πρὸς τῷ τέλει ἐκτείνει λόγους. Legitur in fine sequens iambicum octastichon.

Λαίαναν, ἡ δρακαιναν, ἀλλ' ὃ μητέρα,
Καὶ τὸν σύνευνον ἄνδρα τὸν πατροκτόνον,
Ὁ τῷ πατρίτι τιμωρὸς ἐκτελὼν ὅπα
Τὴν τοῦ θεοῦ κρήτις ἀσκεὺς μένην
Κτανὼν ἔθαλλεν, ὡς οὐεῖροι τοῖς πάλαι
Εἶδ' ἑανοῦσα πρὶν θάνη τελεσφόρα.
Ἡ δ' αὐταδέλφῃ χαρμονῆς πεπλησμένη
Ἀφῆκε λυτὸν πτόχος, ἀσεγὲς δάκρυ.

VII. pag. 195 *Eiusdem Oedipus*, cui praecedit Hypothesis ἑμμετρος, & alia prolegomena, quae habentur in dicta edit. p. 145. praeter Caput illud, quod inc. Ὁ τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν, κ. λ. Scholia inc. Ὡς τέκνα. Φιλότιμον καὶ προνοητικὸν τὸ τοῦ Οἰδίποδος ἦθος. Def. καλῶς γὰρ τοῖς ἀέντοισι ἐπεπιπίπτει. δι' αὐτὰ γὰρ ἀπόλλυται, quae pertinent ad versum, Πύλαι δ' ὕψω, κ. λ. Mutila est enim in fine Tragoedia, ac definit in versu: Μνήμην παλαιῶν, κ. λ. quod incidit in cit. edit. pag. 201.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 12. Saec. XIV. tuncis multis corrofus. Constat foliis 221.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΤΕ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

THEONIS EXPOSITIO IN CANONES PTOLEMAEI.

Hic vetustissimus Codex continet Theonis Alexandrini Commentarium in promotos Ptolemaei Canones ad Epiphanium filium, qualis in Cod. VII. huius Plutei §. I. descriptus est, una cum Tabulis Astronomicis. Theonis quidem Commentarius, qui primas 30. paginas occupat, videtur confcriptus ineunte saeculo XIV. caractere minuto, membranis recentibus: Tabulae vero Astronomicae, quae a pag. 33. b. ad finem usque Codicis progrediuntur, saeculo X. ineunte, uncialibus characteribus, aureis, quadratis; ita ut conicere iure possimus, Commentarium ex antiquis membranis, laceris fortasse ac pereuntibus, fuisse restitutum, ac reliquis integris adhuc, ac superstitibus veteris calligraphi membranis adfuturum: quod animadvertendum erat Langio & Montfauconio, testantibus hunc insignem Codicem scriptum circa

annos DCCCC. quibus praenotatis, recensionem adgrediamur.

I. pag. 1. Laterculi duo occurrunt recentissima manu descripti, quorum alter exhibet icosipentaëterides, seu. vigintiquinquennalia quinque astrorum, nimirum Saturni, Iovis, Martis, Veneris, & Mercurii, ab anno 1501. ad annum 1726. alter repraesentat vigintiquinquennalia Solis, & Lunae inter spatium praedictorum annorum. Pag. vero 2. incipit *Θέωνος ἐρμηνεία εἰς τὰς προχείρας κανόνας τοῦ Πτολεμαίου*, Theonis Commentarius in expeditis Canones Ptolemaei, cuius initium & finis concordat cum illo dicti Codicis VII. Adiciunt statim, manu tamen diversa, sequens annorum computus: *Τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Φιλίππου τοῦ διαδόχου Ἀλέξανδρου ἐτη ἑρπε', μέχρι δὲ τοῦ πέμπτου ἔτους τῷ Αὐγύστῳ ἐπὶ δ' καὶ μέχρι τῷ Διοκλητιανῷ ἐψήβ'.* Ab initio mundi usque ad regnum Philippi successoris Alexandri anni sunt 5185. usque ad quintum annum Augusti anni 5484. & usque ad Diocletianum anni 5792. Sequuntur deinde alia quaedam de planetis; ac tandem alter annorum computus, ex quo, si esset Codicis scripturae synchronus, ipsius aetas statueretur. Ita vero habet: *Συμπληρωμένης τῆς 18' ἰνδ. τῷ 5792 ἔτους παρ' ἡλίου ἀπὸ μὲν ἀρχῆς τῷ πρώτῳ ἔτους Φιλίππου τοῦ Ἀριδαίου βασιλείας ἐτη Ῥωμαϊκῇ ἀρχῇ. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Αὐγύστου βασιλείας αἰτμγ'. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ αἰ. Exacta XII. indict. anni 6822. (Christi MCCCXIV.) elapsi sunt ab initio primi anni regni Philippi Aridaei anni Romani 1638. ab initio imperii Augusti anni 1343. ab illo vero Diocletiani anni 1030.*

II. pag. 34. b. Succedunt Tabulae Astro-nomicae, antiqua manu graphice depictae, nono scilicet exeunte saeculo, sub imperio Leonis Sapientis, quarum operae pretium ducimus, brevem indicem exhibere, titulos singularum proferendo. Hoc autem ordine procedunt;

I. Tabula pag. cit. *Ὁρίζοντων καταγραφὴ τῷ διὰ Βυζαντίου, κ. λ. Sphaerae delineatio cum circulis Finitioribus per quatuor partes, Signis Zodiaci, & Ventis.*

II. pag. 35. *Κλίμα τῷ διὰ Βυζαντίου παραλληλῶν, κ. λ. Clima paralleli Byzantii per Signa Arietis, Tauri, Geminorum, Cancri, Leonis, Virginis, Librae, Scorpii, Sagittarii, Capricorni, Aquarii, & Piscium.*

III. pag. 37. *Παράλλαξις τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλληλῶν, κ. λ. Parallaxis paralleli Byzantii per Signa Cancri, Leonis, Virginis, Librae, Scorpii, Sagittarii, Capricorni, Aquarii, Piscium, Arietis, Tauri, & Geminorum.*

(1) Leo Sapiens Imperator fuit ab anno DCCCLXXXVI. ad CMXI. ex quo Codicis vel IX. saeculo exeunte, vel X. incunte exarati certissimum argumentum eruitur; eo enim imperante scriptum fuisse ex eo colligitur, quod apud eum eius regni summa ab exscriptore omissa est, & ab altera manu, quae Catalogum continuavit, posterius suppleta.

(2) Totum hunc Catalogum edidit & illustravit Cl. Io. Lamius in Novellis Litterariis A. MDCCCLIX. die XX. Iunii N. XXV.

(3) Hadrianus Relandus ope Antonii Mariae Salviani adsequa-

IV. pag. 38. *Φάσις τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλληλῶν, κ. λ. Phasis Paralleli per Byzantium ab Oriente, & ab Occidente, deinde Φοσφόρος, & Στίλβοντος, Luciferi, & Mercurii stellarum.*

V. pag. 39. Tabula continens Catalogum Imperatorum suis laterculis distinctum, cum annis, quibus regnarunt. A Nabonassare autem usque ad Alexandri mortem computantur anni DCCCXXIV. Primus igitur Catalogus est Aegyptiorum regum, a Philippo ad Cleopatram; secundus Romanorum, ab Augusto ad Constantinum Palaeologum, quatuor tamen diversis manibus exaratus. Prima manus ad Leonem usque Sapientem (1) pertingit; secunda ab Alexandro ad Constantinum Monomachum; tertia a Domina Theodora ad Alexium Comnenum seniore; quarta tandem a Ioanne Comneno ad Constantinum Palaeologum: quorum postremis sex Imperatoribus nullus annorum numerus est adiectus. (2)

VI. pag. 40. *Ἰστορίαι Ῥωμαίων, Consules Romanorum*, sive Tabula chronologica complectens fastos Consulares, Anni autem dupliciter computantur, ab Alexandro nempe, & ab Augusto. Primus laterculus est Consulium Antonii Pii, & Carmerini anno ab Alexandro DCCCLXI. ab Augusto CLXVII. (Christi CXXXVIII.) Postremus Modesti, & Arenthei Consulium anno ab Alexandro DCCXCV. ab Augusto CCCC. Christi vero CCCCXXII. quousque Theo fortasse vixerat. Quare habentur heic Consules per lapsum CCXXXV. annorum (3).

VII. pag. 43. b. *Κανὼν σελήνης ἐκ συνόδου. Canon Lunae ex conjunctione iuxta menses Romanorum, & Aegyptiorum.*

VIII. pag. 44. *Ἡμέραι κατὰ σελήνην. Dies Lunares.*

IX. pag. 45. *Ἡμερολόγιον μηνῶν διαφόρων πόλεων. Hemerologium mensium variarum urbium*, continens scilicet diversas mensium appellationes apud quatuordecim nationes, cum comparatione dierum per singulos singularum urbium menses. Nomina populorum sunt, Romanorum, Alexandrinorum, Graecorum, Tyriorum, Arabum, Sidoniorum, Heliopolitarum, Lyciae, Asiae, Cretae, Cypriorum, Ephefi, Bithyniorum, Cappadocum (4).

X. pag. 51. Tabula longitudinum, & latitudinum insignium urbium Europae, Libyae, & Asiae, manu recenti tota exarata, eadem nimirum, quae Theonis Commentarium ex membranis laceris restituit.

XI. pag. 55. *Ὁρὴν σφαῖρα σὺν μεσημβρίῃ πανταχῇ. Sphaera recta cum medio caeli in universum: excutrit autem per XII. Zodiaci Signa.*

XII. pag. 57. Tabula exhibens Climata VII.

tus apographum huiusce tabulae, adici curavit Consularibus Fastis fratris sui Relandi. Vide eius Appendicem, & Praefationem editionis Amstelod. MDCCXL. 8. pag. 515. seqq.

(4) Hanc quoque Tabulam illustravit laudatus Io. Lamius in suis Litterariis Novellis A. MDCCCLVIII. die V. Ianuarii N. I. Idipsum praestitere Gerardus Audrichius in suis Institutionibus ad Antiquitatis studium, Ioannes Massonius, & omnium primus Dodwellus.

VII. Regionum, scilicet Meroës, Soënes, & τῆς κάτω χώρας (sc. Regionum Inferiorum), Rhodi, Helleponti, Mesoponti, & Borysthenis.

XIII. pag. 71. Κανὼν εἰκοσιπενταετηρίδων ἡλίου & σελήνης. *Canon vigintiquinquennialium Solis, & Lunae.*

XIV. pag. 72. Ἐτη ἀπλὰ ἡλίου & σελήνης. *Anni simplices Solis, & Lunae.*

XV. pag. ead. b. Μῆνες Αἰγύπτιοι ἡλίου καὶ σελήνης. *Menses Aegyptii Solis, & Lunae.*

XVI. pag. 73. Ημέραι Αἰγύπτιαι ἡλίου καὶ σελήνης. *Dies Aegyptii Solis & Lunae.*

XVII. pag. ead. b. Ὡραι ἀπὸ μεσημβρίας ἡλίου καὶ σελήνης. *Horae meridionales Solis & Lunae.*

XVIII. pag. 74. Κανὼν ἀνωμαλίας ἡλίου & σελήνης. *Canon inaequalitatis Solis & Lunae.*

XIX. pag. 77. Κανὼν ἡλίου λοξώσεως, & σελήνης πλάτους. *Canon Solis obliquitatis, & Lunae latitudinis.*

XX. pag. ead. b. Κανόνιον διορθώσεως, & κανόνιον προσνεύσεων ἡλίου & σελήνης. *Canonion rectificationum, & canonion inclinationum Solis, & Lunae.*

XXI. pag. 78. Ημέρησιον κίνημα· περὶ τῶν τῆς σελήνης μεταβάσεων. *Diurnus motus; de Lunae progressionibus.*

XXII. pag. ead. b. Κανόνιον σελήνης πλάτους. *Canonion Lunae latitudinis.*

XXIII. pag. 79. Ἡ ὥρα ἔχει λεπτὰ ἑννακόντια. *Hora habet minuta nongenta.*

XXIV. pag. ead. b. Κανόνιον ἡλίου ἀπὸ ἰσημερίας. *Canonion Solis ab aequalitate dierum.*

XXV. pag. 80. Κανόνιον μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης. *Canonion magnitudinis Solis, & Lunae.*

XXVI. pag. ead. b. Κανὼν ἡλιακῶν ἐκλείψεων. *Canon Solarium eclipsium.*

XXVII. pag. 81. Κανὼν σεληνιακῶν ἐκλείψεων. *Canon Lunarium eclipsium.*

XXVIII. pag. ead. b. Ἐξάρμα πόλου, καὶ ὠρῶν ὑπεροχῆ. *Elevatio poli, & horarum excessus.*

XXIX. pag. 82. Κανόνιον μεσημβρινῶν ὥρῶν καὶ παραλλήλων εἰς τὰς ἐκλείψεις. *Canonion meridionalium horarum, & parallelorum ad usum eclipsium per XLVIII. varias regiones, nimirum*

I. ἐπὶ τῇ διὰ Τίγγρεως.

II. ἐπὶ τῇ δι' Αἰθιοπίας.

III. ἐπὶ τῇ διὰ Ρώμης.

IV. ἐπὶ τοῦ διὰ Ἡλίδος.

V. ἐπὶ τοῦ δι' Αἰξινδρείας.

VI. ἐπὶ τοῦ διὰ Βαβυλῶνος.

VII. περὶ τὸν κατὰ βορίον ὠκεανόν.

VIII. περὶ μέσην τὴν Λουγδονησίαν.

IX. περὶ τὴν ὑπὲρ Νόριον Γερμανίας.

X. περὶ τὰ νότια τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Σαρματίας.

XI. περὶ τὴν Ταυρικὴν Χερσόνησον.

XII. περὶ τὰ νότια τὰ τῆς Σαρματίας.

XIII. περὶ τὰ βορρολιβικώτατα τῆς Ταρρακωνισίας.

XIV. περὶ μεθόριον Αἰκουτανίας καὶ Ταρρακωνισίας.

XV. περὶ μεθόριον Ἰταλίας & Λιβυρίας.

XVI. περὶ τ' ἀνω τῆς Δακίας.

XVII. περὶ μέσον τὸν Πόντον.

XVIII. περὶ μέσην τὴν Ἰβηρίαν.

XIX. περὶ τὴν παράλιον Μεσηλυτανίας.

XX. περὶ τὸν Γαλατικὸν κόλπον.

XXI. περὶ τὴν ὑπὸ τῆς Ρώμης παράλιον.

XXII. περὶ τὰ βόρεια τῆς Μακεδονίας.

XXIII. περὶ τὸν μεθόριον Ἀσίας & Βιθυνίας & Γαλατίας.

XXIV. περὶ μέσην τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν.

XXV. περὶ τὸν Ἡράκλειον πόρθμον.

XXVI. περὶ τὸ Σαρδόνιον πέλαγος.

XXVII. περὶ τὰ πέρι τὰς Σικελίας.

XXVIII. περὶ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου.

XXIX. περὶ τὴν παράλιον τῆς Λυκίας.

XXX. περὶ μέσην τὴν Μεσοποταμίαν.

XXXI. περὶ τὴν παράλιον τῆς Πηγάνης.

XXXII. περὶ μέσην τὴν Μαυριτανίαν.

XXXIII. περὶ μέσην τὴν Ἀφρικὴν.

XXXIV. περὶ μέσην τὴν Κυρηναϊκὴν.

XXXV. περὶ τὰ μικρονωτιώτερα τῆς Ἀλεξανδρείας.

XXXVI. περὶ τὰ νότια τῆς ἐρήμου Ἀραβίας.

XXXVII. περὶ τὴν παράλιον τῆς Γετυλίας.

XXXVIII. περὶ μέσην τὴν Γετυλίαν.

XXXIX. περὶ τὰ ἀνατολικά τῆς Γετυλίας.

XL. περὶ τὰ βόρεια τῆς Μαυρικῆς.

XLI. περὶ τὴν δωδεκάσχοινον τῆς Θηβαίδος.

XLII. περὶ μέσην τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν.

XLIII. περὶ τὰς μακάρων νήσους.

XLIV. περὶ τὸν Τίγγριν ποταμὸν τὸν ὑπὸν Λιβύης.

XLV. περὶ τὰ δυτικώτερα τῆς Γαλαμαντικῆς.

XLVI. περὶ τὴν κατὰ Μερόην Αἰθιοπίαν.

XLVII. περὶ τὰ νότια τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας.

XLVIII. περὶ τὰ ἀνατολικά τῆς Ἀδαμαντικῆς.

XXX. pag. ead. b. Delineatio Horizontum per septem Climata, Meroës, Soënes, Aegypti, Rhodi, Helleponti, Mesoponti, & Borysthenis.

XXXI. pag. 83. Οριζώντων καταγραφὴ. *Horizontum delineatio, distinctius descripta per quatuor Mundi partes, cum ventis, & signis Zodiaci.*

XXXII. pag. ead. b. Tabula exhibens Parallaxes Climatum VII. Meroës, Soënes, Regionum Inferiorum, Rhodi, Helleponti, Mesoponti, & Borysthenis per XII. Zodiaci signa.

XXXIII. pag. 90. b. Κανὼν εἰκοσιπενταετηρίδων τῶν ἑξ ἁστέρων. *Canon vigintiquinquennialium quinque astrorum, scilicet Saturni, Iovis, Martis, Veneris, & Mercurii.*

XXXIV. pag. 92. b. Ἐτη ἀπλὰ τῶν πέντε ἁστέρων. *Anni simplices quinque astrorum, ut supra.*

XXXV. pag. 93. b. Μῆνες Αἰγύπτιοι τῶν πέντε ἁστέρων. *Menses Aegyptii quinque astrorum.*

XXXVI. pag. 94. b. Ημέραι Αἰγύπτιαι τῶν πέντε ἁστέρων. *Dies Aegyptii quinque astrorum.*

XXXVII. pag. 95. b. Ὡραι ἀπὸ μεσημβρίας τῶν πέντε ἁστέρων. *Horae meridionales quinque astrorum.*

XXXVIII. pag. 96. b. Tabula exhibens Canones inaequalitatum quinque astrorum, cum ipso-

ipforum ἐπιλήψει, progrediturque ad paginam usque III.

XXXIX. pag. III. b. Tabula exhibens *Latitudines Boreales, & Australes eorumdem quinque astrorum*.

XL. pag. 116. b. Tabula exhibens stationes (στῆριγμῆς) eorumdem quinque astrorum latentium in caeli altitudine.

XLI. pag. 119. Tabulae plures exhibentes eorumdem quinque astrorum apparentias hoc ordine :

Κρόνου φάσεις ἑώας ἀνατολῆς ἀπὸ α' ἕως ρπ'. Saturni apparentiae matutini ortus a I. (intellige gradu) ad CLXXX.

Κρόνου φάσεις ἑσπερίας δύνσεως ἀπὸ ρπα' ἕως τξ'. Saturni apparentiae vespertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.

pag. ead. b. Διδε φάσεις ἑώας ἀνατολῆς ἀπὸ α' ἕως ρπ'. Iovis apparentiae matutini ortus a I. ad CLXXX.

Διδε φάσεις ἑσπερίας δύνσεως ἀπὸ ρπα' ἕως τξ'. Iovis apparentiae vespertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.

pag. 120. Α'ρεως φάσεις ἑώας ἀνατολῆς ἀπὸ α' ἕως ρπ'. Martis apparentiae matutini ortus a I. ad CLXXX.

Α'ρεως φάσεις ἑσπερίας δύνσεως ἀπὸ ρπα' ἕως τξ'. Martis apparentiae vespertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.

pag. ead. b. Α'φροδίτης φάσεις ἑσπερίας ἀνατολῆς ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρλξ'. Veneris apparentiae vespertini ortus a gradu I. ad CXXXVII.

Α'φροδίτης φάσεις ἑώας δύνσεως μετὰ σκυ' ἕως τξ'. Veneris apparentiae matutini obitus post CCXXIII. ad CCCLX.

pag. 121. Α'φροδίτης φάσεις ἑώας κρύψεως ἀπὸ ρπα' ἕως σκυ'. Veneris apparentiae matutinae occultationis a CLXXXI. ad CCXXIII.

Α'φροδίτης φάσεις ἑσπερίας κρύψεως ἀπὸ ρλξ' ἕως τξ'. Veneris apparentiae vespertinae occultationis a CXXXVIII. ad CCCLX.

pag. ead. b. Ἑρμῆ φάσεις ἑσπερίας ἀνατολῆς ἀπὸ μ. α' ἕως ρβ'. Mercurii apparentiae vespertini ortus a gradu I. ad CXII.

Ἑρμῆ φάσεις ἑώας ἀνατολῆς ἀπὸ ρπα' ἕως σμξ'. Mercurii apparentiae matutini ortus a CLXXXI. ad CCXLVII.

pag. 122. Ἑρμῆ φάσεις ἑώας κρύψεως ἀπὸ σμδ' ἕως τξ'. Mercurii apparentiae matutinae occultationis a CCXLIX. ad CCCLX.

Ἑρμῆ φάσεις ἑσπερίας κρύψεως ἀπὸ ργ' ἕως ρπ'. Mercurii apparentiae vespertinae occultationis a CXIII. ad CLXXX.

XLII. pag. ead. b. Φάσεων ἀποστάσεις πρὸς τὸν ἥλιον, κ. λ. Apparentiarum distantiae a Sole, &c. eorumdem quinque astrorum per XII. Zodiaci signa.

XLIII. p. 123. b. Μίγισται ἀποστάσεις. Maximae distantiae, Veneris tantum, & Mercurii.

XLIV. pag. 124. b. Ε'ποχαὶ ἀπλανῶν ἀστέρων. Gradus fixarum stellarum cum longitudine, latitudine, & magnitudine per XII. signa, eorumque singulas partes, incipiendo a medio signo Leonis (καρδία).

XLV. pag. 127. b. Περὶ μελῶν ζωδίων. De singulis singulorum Zodiaci signorum partibus. In fine Codicis manu recentiori adscriptum est parvum fragmentum, cuius titulus : Ε'ρμηνεία τῆ ἐξαναλόγου. Tum Catalogus Regum Assyriorum & Medorum a Nabonassare ad Nabonadium, Persarum a Cyro ad Darium tertium, Graecorum ab Alexandro Macedone ad alium Alexandrum. Tandem alia pauca item astronomica, quae tamen ob evanidum characterem vix legi possunt; videntur autem ab eadem illa manu, quae Theonis Commentarios, uti diximus, supplevit, exarata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. IX. quoad Tabulas Astronomicas, Saec. XIV, quoad Theonis Commentarium. Constat fol. scriptis 129.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

MAXIMI POETAE APOTELESMATA.

Titulus restituendus.

Maximi Philosophi carmen de Electionibus, & Manethonis Poetae Apotelesmatum Libri VI.

I. pag. 1. **M**Vtilum initio est Maximi philosophi (1), quem Iulianus audivit, & magni fecit, Carmen, Suidae itidem memoratum, de Electionibus, sive Auspiciis actionum. Incipit enim a versu :

Εἰ δὲ νερμειῆται μέσην κατὰ μοῖραν ὀδόντι,

Def. H'δὲ εἰ ἀνυδρόμοιο φερεπτέρη Ε'ρμῶνος, E Lunae igitur cursu per signa Zodiaci, vel vario respectu ad alias stellas errantes, diiudicatur in hoc Poëmate, quodnam sit auspiciatissimum tempus suscipiendi itineris; vel nuptiarum contrahendarum; vel qui futurus sit eventus morbi, vel quando sectio venae, aut alia chirurgica operatio optime institui queat, quando auspiciato conducantur servi, pueri optime instituantur, ager colatur; quando sit speranda e vinculis & captivitate liberatio, vel restitutio rei furtivae, &c. Sunt autem versus hexametri plures sexcentis, quos ex hoc ipso exemplari vetustissimo sibi descriptos publici iuris fecit Io. Albertus Fabricius Graece & Latine Vol. VIII. p. 415. Bibl. Graecae.

II. pag. 8. b. Sequitur Manethonis ἀποτελεσματικῶν, seu de viribus & effectis astrorum Poë.

(1) Maximum hunc Byzantinum, sive Epirotam, ab alio Maximo philosopho Ephesio, Iuliani itidem magistro, distinguunt Socrates III. 1. & Nicephorus X. 1. Eius scripta, teste Suida, sunt περὶ ἀστρον., in Aristotelem ἐπισημασμένα, nec non quaedam

Iuliano inscripta, κατὰ ἀλλότῃ ἀντιδίτισιν, quae in lucem G. & Lat. edidit Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 570. & περὶ καταιγίδων.

Poëma Libris VI. comprehensum; quorum primo praecedit index Cap. LXX. quae etiam suis locis in progressu poematis ad marginem repetuntur, ac desiderantur in editione, de qua mox dicemus. Pag. 9. b. incipit Liber I. *Χαίροις, ὦ Πτολεμαίε, λαχὼν βασιλῆϊδα τιμὴν.* Liber VI. & ultimus def.

Γ'λατε, ἡ καλὸς αἰὲν ἐμῇ πορσύνει' αἰοιδῇ. Initia, & fines cuiuscumque libri dare supersedemus, quum ex hoc ipso Codice adornata fuerit elegantissima huius Poëtae editio G. L. quae prodiiit curante Iacobo Gronovio Lugduni Batavorum apud Fredericum Haaring MDCCXVIII. in 4. cuius consulenda est Praefatio, ex qua patet hunc Poëtam a clarissimo Luca Holstenio indicatum, Gronovium integra fide descripsisse, deinde numerum versuum ad Ms. exegisse, postea vero, ne vel suspicio erroris ulla remanere posset, apographum cum ipso archetypo. diligentissime contulisse (1).

III. pag. 46. b. Manu recentiori adscribitur Ioannis Damasceni fragmentum de VII. Planetis; mox versiculi Latini VIII. de ratione numerandi usque ad mille decies centena millia, quibus subscribitur. *Anno Domini MCCCXIII.* Adcedunt tabulae quatuor astronomicae de XII. Zodiaci signis, & notae quaedam marginales de caelestium siderum in singulas corporis partes influxu, quas tamen Latinus somniator conscribillavit.

Codex Graecus membranaceus Ms. insignis in 4. maiori, Saec. XI. minuto, sed perspicuo caractere exaratus. Constat foliis scriptis 47.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΦΕΣΕΩΝ.

PROCLI SVBFIGVRATIO ASTRONOMICARVM SVPPVTATIONVM.

COD. XXVIII. I. pag. 1. **P**rocli Lycii Diadochi Platonici *Hypotyposis astronomicarum positionum.* Concordat cum Codice VII. huius Plutei §. IV. quem vide.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus. Constat fol. scriptis 33.

ΠΛΗΘΩΝΟΣ ΤΩΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

PLETHONIS DIRECTIONES GEOGRAPHICORVM STRABONIS.

Scilicet

Strabonis Excerpta de magnitudine & figura terrae; Platonis opera varia, & Iosephi historici de Iudaeorum antiquitate Excerptum.

COD. XXX. I. pag. 1. **E**xcerptum primum inscribitur: *Στράβωνος περί μεγέθους καὶ σχήματος γῆς.* Strabonis de magnitudine & figura

terrae. Inc. *Ἡ γῆ κέντρον λόγον ἐπείχει πρὸς τὴν σφαῖραν τοῦ σερρώματος.* Def. *ὡς ἔγγιστα τριπλασιεφέβδομον.* Agitur autem de sola terrae magnitudine.

II. pag. 6. b. Secundum inscribitur: *Εἰς τῶν τοῦ Στράβωνος γεωγραφικῶν περὶ τοῦ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχήματος.* Ex Strabonis *Geographicis de universae terrae figura.* Inc. *Τὰ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχήμα χαλαροδοιῶδες τί ἐστιν.* Def. *τοσαῦτα ἔστι περὶ τῶν ἡπείρων.*

III. pag. 19. *Οἱ Πλάτωνος. Platonis definitiones.* Inc. *Ἀἰδίων τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὂν.* Def. *ἰσχύς κατὰ φύσιν σώζειν, τὸ περιποιεῖν εὐλαβῇ (2).* Inter eius Opera edit. Francofurt. apud Claudium Marnium MDCCII. fol. pag. 1337.

IV. pag. 25. b. *Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὰς τελευτήσαντας ἐν τῇ τῶν Πελοποννησίων πολέμῳ.* Eiusdem funebris Oratio in eos, qui in bello Peloponnesiaco occubuerant. Inc. *Ἐργὸν μὲν ἡμῖν.* Def. *ἀπολοφωρέμενοι ἄπιτε.* Ibid. pag. 516. ex Dialogo, qui inscribitur *Menexenus*, desumpta; eius autem initium incidit in p. 517. v. 45. finis vero in pag. 526. v. 22.

V. pag. 37. b. *Ὁ νοθεύμενος τῷ αὐτοῦ λόγος Κλεονίας, ἡ περὶ θανάτου.* *Adulterinus eiusdem Sermo, qui inscribitur Climias, sive de morte.* Inc. *Εἰδόντι μοι.* Def. *δεῦρο μετακλήθην.* Ibid. pag. 1303.

VI. pag. 45. *Τιμαίου τοῦ Λοκροῦ λόγος περὶ κόσμου καὶ φύσεως.* *Timaei Locri Oratio de mundo & natura.* Inc. *Τίμαιος ὁ Λοκρὸς τότε ἔφα.* Def. *ἀγεννάτω καὶ αἰωνία.* Ibid. p. 1089.

VII. pag. 56. *Γ'ωσήπου ἱστοικοῦ Ἑβδαίων ἀρχαιολογία.* *Iosephi Historici de Iudaeorum antiquitate.* Inc. *Μανεζῶν ἦν τὸ γένος ἀνὴρ Αἰγύπτιος.* Def. *ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα Μανεζῶν συνέγραψε, παραπλήσια δὲ τέτοις περὶ τῶν λεπτῶν καὶ λελοβημένων καὶ μικρῶν, καὶ περὶ Μωσέως συνέγραψε καὶ Χαϊρήμων, ὁ Λυσίμαχος, καὶ Μόλων, καὶ Ἀπίων.* Sunt excerpta ex eius contra Apionem Libro I. Operum edit. G. & L. Amstelæd. MDCCXXVI. fol. Tom. II. pag. 437. Prima autem huius fragmenti verba. incidunt in pag. 444. v. 40. ultima vero in pag. 462. v. 9. Ex interiectis vero multa desunt in Codice, ac praecipue totus paragraphus XXII. XXIII. XXIV. & XXV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat fol. scriptis 66.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΠΕΡΙ ΤΥΠΩΣ.

DE ALTITVDINE INCERTI AVCTORIS.

Titulus ita restituendus.

Dionysii Longini de sublimi genere dicendi Liber.

I. pag. 1. **H**uius opusculi, vere aurei, Holstenii manus rubris litteris titulum reddidit: *Λογγίνου περί ύψους λόγου.* Longini de sublimi genere dicendi ad Postulium

COD. XXX.

(1) Huius praestantissimi Codicis meminit Ant. Magliabechius in Ep. ad Panciatichum Prose Fior. Par. IV. Vol. II. p. 231.

(2) In edit. legitur: ἡ περιποιεῖν εὐλαβῇ.

mium Terentianum. Inc. Τὸ μὲν τὸ Κεκλίει συγγραμμάτων. Def. ἡ αὐτὴ τοῦ ὕψους μίρας ἐπεχόντων, ὡς ἡμῖν τέλος. Hic libellus omni laude maior, magna sui parte mutilatus ad nos pervenit; primusque illum e bibliothecarum latebris eduxit Franc. Robortellus Vtinenfis Basileae typis Io. Oporini A. MDLIV. 4. Pulcerrima omnium editio ea est, quae Veronae prodit cum Latina, Italica, & Gallica versione typis Io. Alberti Tumermani MDCCXXXIII in 4. Nostrum tamen exemplar rudī calamo exaratum videtur, quum plurimis orthographiae erroribus scateat.

Codex Graecus chartac. Ms. in 8. Saec. XV. variis lacunis interruptus, ac correctionibus in margine adspersus. Constat folijs scriptis 46.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ.

CANONES ASTRONOMICI.

Seu potius

Theonis Alexandrini, Ammonii philosophi, Io. Philoponi, & aliorum Opuscula.

COD.
XXXII

I. pag. 1. **T**heonis Alexandrini in promissum ad Epiphanium filium, una cum Tabulis Astronomicis in principio, quae ad paginam usque 84. progrediuntur, ubi Commentarius ipse incipit, praevio Caput XXV. indiculo: suus enim prooemio quoque titulus est additus, qui sequens est: Ὅσα δὲ προειδέναι τὴν ἀρχομένην τοῦ κανόνος, ἡ περὶ τῶν πέντε κεφαλαίων τῆς κατὰ μέγεθος ἡλίου, ἡ σελήνης, ἡ τῶν πέντε πλανημένων ψευδοφασίας. In reliquis concordat cum Codice VII. huius Plutei, §. I. Brevia identidem scholia margini sunt adspersa.

II. pag. 116. *Anonymi Capita quaedam Astronomica*, eadem nimirum, atque illa, quorum titulos protulimus supra in Cod. XXI. §. IV. Ultimum tamen, inscriptum Ἡλίου ἐποχή, longius aliquanto est in hoc, quam in illo; tum manu diversa aliud brevissimum Caput adiectum est, Περὶ ἀνέμων ἀπὸ χειρὸς, cuius ultima verba sunt: ἀπὸ δὲ τοῦ. ἔως καὶ. νότον ἀναβαίνει.

III. pag. 125. *Ammonii philosophi de usu Astrolabii*. Vide in dicto Cod. XXI. §. II.

IV. p. 127. b. Io. Philoponi Alexandrini de usu Astrolabii, quidque singula in ipso descripta significant. Ibid. §. I. Sequitur heic diversa item manu exaratum Caput, Περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς ὑπόδειγμα. De ortu Canis demonstration.

V. pag. 140. b. *De Mensum apotelesmaticis* Caput illud, auctore Anonymo, quod innuimus ibidem sub finem §. IV. Tandem pag. 141. b. alia pauca occurrunt astronomica, quorum finis deest.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 142.

ISAAC MONACHOS ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

ISAAC MONACHI ASTRONOMICA.

Ac praeterea

Pollucis Onomasticon Libris X.

I. pag. 1. b. **I**saaci monachi Argyri ad Oe-
naeoten Dominum Andronicum, COD.
XXXII.

qui ratione traditas methodos postulat Solis, ac Lunae cyclorum, & eorum quae ex his consequuntur. Concordat in omnibus cum Codice XIII. huius Plutei, §. II. quem vide.

II. pag. 11. b. Sequuntur alia Capita Anonymi auctoris, quorum titulos, prout in Codice iacent, in medium proferre lubet: sunt autem sequentes, I. Μέθοδος, δι' ἣς εὐρίσκονται αἱ κατ' ἐκάστην νύκτα ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζόμεναι τῆς νυκτὸς ὥραι. II. Περὶ διαφορᾶς ἀνέμων, ἡ ὅτι καθολικοὶ ἀνέμοι τέσσαρες εἰσιν. III. Παρασημειώσεις προγνώσεως περὶ τῆς μελλούσης τοῦ αἵρος καταστάσεως. IV. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν σελήνην. V. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν ὕραν συμβαινόντων. VI. Τί σημαίνει αἱ μείζους ἀστραπαὶ τῶν βροντῶν. VII. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς ἀστραπὰς εἰ τὴν ἀνέμους. VIII. Παρασημειώσεις ἀπὸ τῆς τῶν ἀλόγων ζώων διαθήσεως. IX. Περὶ τοῦ ἐρχομένου ἔτους, εἰ πρότερον ἔσαι, ἡ ὕψιμον. X. Περὶ τῶν ἐξ ἐκατέρων τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀναφερομένων δύο ἀνασημειώσεων ἀποτελεσμένων, ἡ γὰρ νεφέλης, καὶ ὕμβρου, βροντῆς τε καὶ ἀστραπῆς, ἡ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, Horum omnium initium est: Ἡ σελήνη γεννηθεῖσα ἀρχὴ κατ' ἐκάστην λεπτὰ δ', & εἰσιν εἰς τὴν ὥραν κ. λ. Finis: ἀδέποτε γὰρ τι τούτων ἀεὶ φανερόν ἐσθῆται κατεστηγμένον.

III. pag. 19. *Pollucis Onomastici Libri X.* Praecedat primo Epistola, Ἡμεῖς καὶ οἱ Πόλυδωρος χαίρειν. Iulio Caesari Pollux salvere. Inc. Ὡς πατὴρ ἀγαθὸς. Def. ὡς ἂν ἑκαστον ἐπέλθῃ, τάξομεν. Ἐρῶσο. G. & L. in edit. Amstelae. MDCCVI. fol. Tom. I pag. 1. Tum Capita Libri, quibus cum edito collatis, comparerimus deesse in Codice Caput VIII. Caput itaque primum, *Ὀνομαστικαὶ Θεῶν, Deorum appellationes*, inc. Θεὸς ἡ Θεοί, κ. λ. Ultimum περὶ μελισσῶν de apibus, def. εἰσὶ δὲ σχαδῶν εἰ δώδεμοι. Quae sequuntur in cit. edit. pag. 151. desunt in Codice, qui ita primum Librum concludit: Τὰτὶ τὸ πρῶτον βιβλίον ἐκ Θεῶν ἀρχάμενον, εἰς τὴν ἱερὰν γεωργίαν παύεται, Liber II. pag. 59. b. caret Praefatione: Caput vero Tabulae haec subiungit: Ἐπεὶ δὲ τὸ πρῶτον βιβλίον ἀπὸ Θεῶν ἔχει τὴν ἀρχὴν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἄρα τὸ δεύτερον ἀρχεται. Liber incipit a verbis, Ἐπεὶ ἂν τὸ σύνθημα ἀνθρώπου, κ. λ. ex quo vides desiderari Capitis primi Sectionem primam, *de hominum aetatibus & nominibus*. Def. τὸ δὲ ἐναντίον τῇ αἰσθήσει, ἀναισθησία. Ibid. a pag. 153. ad pag. 266. Liber III. pag. 90. Praefationem habet, cuius initium: Οἱ μὲν τῶν ὀνομάτων. Finis: μαρτύρων ἀρκεῖ. Caret tamen Caput Tabula, Caput I. continens, Γένος ἡ συγγενείας ὀνόματα

ματα, *Generis*, & *adfiniatis nomina*, inc. Εἰς τὸν δ' ἂν εἴη. Vltimum *περί γυμνασικῆς χωρίων*, *γυμνασῆς*, & τῶν *περί αὐτῶν*, *De gymnasi loco, praefide*, & *quae circa haec sunt*, def. & ἔσω τέλος τῷ βιβλίῳ. Ibid. a p. 267. ad p. 351. *Liber IV.* pag. 103. *b.* cum *Tabula Capitulorum XXVII.* & *Praefatione*. *Caput VI.* *περί σοφιστοῦ*, καὶ ἔργα σοφιστῶν, in alia duo dividitur, nimirum *VII.* *περί τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ*, & *VIII.* *ψόγοι σοφιστῶν*. *XXIV.* vero & *XXV.* sub unico numero comprehenduntur. *Praefatio*, sive *Epistola ad Commodum inc.* Οἶμαι καὶ σὲ, κ. λ. *Def.* ἔρῳ σο, κύριε. *Liber inc.* *Περὶ τοῖνυν*, *Def.* ἀμφαλιεῖρ. Ibid. a pag. 352. ad pag. 474. *Liber V.* pag. 121. *b.* *Praefatione* caret, *Tabula* vero *Capitulorum* eadem cum illa est, quae adfertur in notis num. 7. loc. cit. pag. 476. *Liber inc.* Θῆρα λέγουτ' ἂν & ἄγρα. *Def.* ἡ καρπάζιος τὸν λαγῶν, quae pertinent ad *Cap. XII.* *περί διαφόρων θηρίων*, *de diversis animalibus*; incidunt autem in pag. 516. v. 22. *Liber VI.* item pag. 132. *b.* *Capitulum* tantummodo *Tabulam* habet. *Prima Libri* verba usque ad illa, *Χρὴ λέγειν τὸ συμποσιῶν χωρίον*, κ. λ. recentiori manu sunt adiecta. *Def.* φορτικὸν δὲ τὸ σιγηλῶς. Ibid. a pag. 564. ad pag. 683. *Liber VII.* pag. 149. *b.* est anepigraphus, quemadmodum & reliqui omnes. Huic praeterea, & sequenti desunt *Praefatio*, & *Capitulum series*. Incipit a verbis: Εἴποις ἂν, τίχηναι βάνυστοι, ἀγοραῖοι, ἀνελεύθεροι, κ. λ. *Def.* ἐπὶ ἀγράφῳ τὸ βιβλίον εἰρηκεν Ἡρόδοτος εἰπὼν, Γράψας ἐν βιβλίῳ. Desunt in fine nonnulla. Ibid. *Part. II.* a pag. 689. ad pag. 851. *Liber VIII.* pag. 162. *b.* inc. *Δικαστικὰ ὀνόματα* εἴη ἂν, ὡς ἐγώμαι. *Def.* συνεισφορά, ἔρανος. Ibid. a pag. 854. ad pag. 973. *Liber IX.* pag. 181. *b.* *Epistola* tantum praecedat ad *Commodum*, cuius initium. Οἰομασικὸν τι πεποιεῖται. *Finis:* ἀκούσαι ποθεῖν, *Liber inc.* Ἴν' ἂν & *περί πόντων* τι. *Def.* ἀπ' ἐνίων σχηματισμοί. Ibid. a pag. 977. ad pag. 1145. *Liber X.* pag. 199. *b.* habet *Capitulum summarium*, ab editione maxime diversum, & *Praefationem*, quae inc. *Εὐτυχὸν ποτε*. *Def.* ἀλλὰ & τῶν ιδεῶν ἔδει. *Libri Caput I.* *περί σκευοτήτων*, & αὐτῶν τῶν σκευῶν ὀνόματα, κ. λ. inc. *Τὸ μὲν ὄνομα τῆς σκευοτήτης εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλῳ ψυχάγωγος*. Vltimum, cui nullus titulus, *def.* κιβωτῶν, λύχνων. Ibid. a pag. 1146. ad pag. 1388. Magna pars huius libri, nempe a verbis, *εὐξέσαι λάσαντο*, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 1224. v. 4. in Codice vero prima sunt paginae 215. usque ad finem, diversa manu ac recentiori est exarata, nulla *Capitulum* divisione facta. Nullae praeterea *Capitulum* inscriptiones in *Libris VII.* *VIII.* & *IX.* occurrunt, in reliquis vero margini sunt adscriptae. Lectio Codicis valde discrepat ab edita, eaque multo contractior apparet, ita ut interdum integra *Capita* desiderantur, alia vero confusa mirum in modum sunt, atque transposita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. in cuius pag. 18. *b.* legitur: Ἡ βίβλος αὐτῆς Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου ἐστὶ καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. Hic liber est *Francisci Philelphi*, & *amicorum eius*. Constat fol. scriptis 234.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΣΜΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΜΑΣΑΡ.

DE MVNDANIS APOTELESMATIBVS
EXCERPTVM EX LIBRO ALBVMA-
SARIS.

Corrige.

Ex *Apomafare Excerpta Libris III.* & alius
Liber Apotelesmaticus, qui inscribitur
Palch.

I. pag. 1. **L**iber primus inscribitur: Αἴτια τῶν τελεσμάτων βίβλος τῶν μυστη-
ρίων τοῦ Αἰπομάσσαρ. *Liber Apotelesmaticus my-*
steriorum Apomafaris; (1) & *Capita* continet
CLXIV. quorum praecedat *Index*. Primum
est *περί κοσμικῶν ἀποτελεσμάτων*, inc. Ἰδε τὸν
Κρόνον, & τὸν Αἰρεα. Vltimum *περί οὐρανῶν*.
Def. τύχῳσιν ἀμφότεροι. *Liber II.* pag. 67. *b.*
Τῶν μυστηρίων τῆς ἐπιστήμης τοῦ Αἰπομάσσαρ,
Mysteriorum Scientiae Apomafaris inscriptus,
Capitibus constat CCXXI. Primum *Περὶ τοῦ*
πότε μήτε ἀνέτη, μήτε ἀφέντη εὐρεθέντος ἐν τῷ
γενεθλίῳ γίνονται οἱ ἀνθρώποι πολυχρόνιοι, κ. λ.
inc. Εἶπεν ὁ Σαδᾶν, ὅτι ἦκουσα τοῦ Αἰπομάσσαρ
λέγοντος, κ. λ. Vltimum *περί φήμης*, *def.* ἡ
ἐφορὰ αὐτοῦ. *Liber III.* pag. 137. *Εἰσαγωγῆς*
τοῦ Αἰπομάσσαρ, *Introductionis Apomafaris*, habet
Capita LXVI. Primum *περί τοῦ*, ὅτι *διαδίδεται*
τις δύναμις ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἐπὶ τὰ ἐπίγεια,
inc. Οὔτι μὲν *διαδίδεται*, κ. λ. Vltimum iuxta
indicem praemissum est *περί τῶν κλήρων τῶν μὴ*
ἀναφερομένων μήτε εἰς τὰς ζ' πλανήτας, μήτε εἰς
τὰς ἰβ' τόπους, & *def.* κακῶς δὲ ψευδεῖς. In con-
textu vero alia duo subnectuntur *Capita*,
Περὶ ἀγορᾶς δύλων, & *περί ἀποδημίας*, quorum
postrema verba sunt: & *ἐπὶ πόντον & κυνη-*
γέσια.

II. pag. 191. *Liber Apotelesmaticus*, qui in-
scribitur Πάλλχ, *Capitibus* constans CXLVIII.
Primum *Περὶ τῶν ἰβ' ζωδίων & τῶν δ' καιρῶν*.
inc. Δείν τιθέναι τὰ ἀπὸ τοῦ Αἰδᾶμ ἔτη. Vlti-
mum *περί δεξιῶν & εὐωνύμων σχημάτων*. *Def.*
εὐώνυμον δὲ τὸ τῷ ζυγῷ. Tum rubris litteris
haec subscriptio sequitur: Τῷ ἀπὸ Χριστοῦ αἰφύβ.
μηνὶ Φεβρουαρίῳ εἴς. παρασκευῇ, εἴς ὥρην τῆς νυκτὸς
τέλος εἴληφεν ἡ παρῶσα βίβλος. Τῷ συντελεσθῇ
τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Anno a Christo nato MDXLII.
mense Februario, die XVI. feria VI. hora VI.
noctis absolutus est praesens Liber. Perfectiori
bonorum operum. Deo gratia.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4.
minori, Saeculi XVI. Constat foliis scriptis
312.

D

EP.

ΕΡΜΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

HERMI MEDICI MATHEMATICA.

Seu potius

*Syntagma Astrologicum ex variis collectum
Astrologiae Iudiciariae Scriptoribus.*COD.
XXXIV.I. pag. 1. **M**ercurii Trismegisti. Medicomathematica ad Ammonem Aegyptium. Vide in Cod. XIII. §. IV.

II. pag. 5. Galeni de decubitu aegrorum. Ibid. §. V.

III. pag. 15. Pancharii Epitome de eodem argumento. Inc. Σελήνη πρὸς Ἀφροδίτην, ἢ ἥλιον παρὰ τὴν ἄστρα. Def. καὶ εἰς χρόνια πάση.

IV. pag. 17. Alia Anonymi de eodem argumento. Inc. Συνεπτόμενος περὶ νοσημάτων. Def. συνδίστασις. Concordant ferme cum illis, quae recensuimus in dicto Codice, §. VI. & VII. Inferitur pag. 20. b. Κανὼν Πτολεμαίου, Canon Ptolemaei. (1)

V. pag. 25. Brevis Tractatus Astronomicus, Quomodo oporteat considerare translationes annorum, & quae contingunt in quatuor anni versionibus. Exstat & in Cod. XIV. huius Plutarchi, §. VIII.

VI. pag. 28. b. Εἰς τὰ Πτολεμαίου ἀποτελεσματικά. In Ptolemaei Apotelesmatica Commentarius Anonymi, & quidem, ut videtur, in duos libros priores. In primum inc. Τὰ προοίμια ὁ Πτολεμαῖος ποιεῖται πρὸς τοὺς τὴν ἀστρολογίαν, κ. λ. Def. λέγει διὰ τὸν ἔβδωμον, & ἕνα τὸν τόπον. In secundum pag. 51. b. inc. Τὰ μὲν δὴ κυριώτερα τῶν πινακικῶν. Def. εἶναι τὸν χρόνον τῆς κολλήσεως.

VII. pag. 58. b. Τοῦ Θεοφίλου ἐπισυναγωγὴ περὶ κοσμικῶν καταρχῶν. Theophili Collectio de mundanis principiis. Inc. Τὴν τῷ ἔτους ἀρχὴν οἱ παλαιότατοι καὶ Αἰγυπτίῳ. Def. καθὼς συνέβη καὶ ἐν τῇ ἑξορίᾳ Φωτίῳ τῷ πατριάρχῃ. Haec quaedam inferuntur a Ptolemaei ad Regem Nechepsum (2) περὶ μηνὸς ἀγαθῆς καὶ φαύλης, Iuliano περὶ τῶν καταρχῶν, & Valente (3) περὶ τῆς τῶν ἱερῶν τόπων διακρίσεως. Exstat etiam in Biblioth. Regis Galliae Cod. 1405. 1991. 2139.

VIII. pag. 84. Εἰς τὴν Ἀντιόχου θησαυρῶν ἐπίλυσιν καὶ διήγησιν πάσης ἀστρονομικῆς τέχνης. Ex Antiochi Thesauris resolutio & enarratio totius Astronomicae facultatis, auctore Rhetorio. Inc. Τίτος ἕνεκα τῶν δώδεκα ζωδίων. Def. ἀλλὰ διὰ μέσσω τῶν ἀνέμων ὑπάρχων. Inter ineditos Astrologos recensentur Antiochus & Rhetorius apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 510. & 515. Vid. Nessel. P. IV. pag. 63. 103. 104.

IX. pag. 93. Tractatus Apotelesmaticus valde longus, auctore Anonymo, cui sequens titulus: Τὰ σημαίνοντα ἐν ταῖς ἑσέραις, ἀνε-

μοι, βροχαὶ, βρονταὶ, πρησῆρες, αὐχμοὶ, λιμοὶ, λοιμοὶ, σεισμοί. Χαλδαίων, & Αἰγυπτίων περὶ τῶν κυριεύοντων τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν ἀστέρων τὴν ἀποτελεῖσιν· καὶ περὶ μεταβάσεως ἀστέρων κατὰ τὸν ζωδιακὸν, καὶ ἰδιοτήτων αὐτῶν τε & τῶν ἀπλανῶν· καὶ περὶ τροπῶν, ἐκλείψεων, καὶ σεισμῶν. Quae heic designantur futura, sunt venti, pluviae, tonitrua, fulmina, siccitates, fames, pestilentiae, terraemotus. Chaldaeorum, & Aegyptiorum (doctrina) de dominantibus terminis conjunctionis astorum; quatenam praenuncient; de transitu astorum iuxta Zodiacum, & de proprietatibus tum errantium, tum fixarum; & de conversionibus, eclipsibus, & terraemotibus. Inc. Κρένους κυριεύσας τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν Φωσῆρων ἐν κριῶ, κ. λ. Def. ἐν ᾧ ὁ κύριος τῆς συζυγίας ἔτυχεν ἀποφαίνει, quae sunt extrema scholii cuiusdam excepti ab ore Symeonis monachi, cognomento Chrysographi (4).

X. pag. 113. b. Περί καθολικῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀποτελεσμάτων. De universalibus disquisitionibus & apotelesmatibus. Inc. Τῶν ἑσέραις προεπετεθειμένων ἀκόλουθος ἦν, κ. λ. Def. ἡ τῶν ἀστρονομικῶν μαρτυρούμενα. Videtur continuatio superioris Tractatus Apotelesmatici.

XI. pag. 124. Περί ἐπιτελούντων καὶ δυνόντων ἀστέρων, καὶ ἐφημερίδων καλυμμένων, καὶ ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, καὶ δύσεσιν αὐτῶν ποιόντων ἀνέμους, ταραχὰς, καὶ βίαιας θάλασσης, ὑμβρῆς τε καὶ εὐδίας, & ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν φαινόμενων ἀστέρων. Ephemerides, seu de orientibus & occidentibus stellis, & quam quaeque ipsarum in ortu, & obitu mutationem in aëre efficiat, nimirum, ventos, turbines, procellas maris, pluvias, & serenitates, & quae sunt alia huiusmodi: sunt autem haec ex apparentibus stellis. Incipiunt a mense Ianuario, hoc pacto: Α'. Κάλανδες μακρὰς ἡμέρας ἀρχονται, κ. λ. Desinunt in die V. Decembris, in verbis, καὶ πολλὰς βορρᾶς. . . . . Haec, ut ad paginae calcem Graeca manu recentiori adnotatum est, desunt duo folia.

XII. pag. 130. Sequuntur alia item Astrologica de sortium inventionem, ac de virtute XII. Zodiaci signorum, &c. ob praedictum defectum mutila in principio, quorum prima verba sunt. . . . μέθοδον τῆς τῶν κλήρων εὐρέσεως, κ. λ. Ultima vero: ὁδεύοντας πνευματευομένους.

XIII. p. 134. b. Περί τῶν παρανατελλόντων τοῖς ἱερῶν ζωδίοις κατὰ Τευκρον. De iis, quae una cum XII. Zodiaci signis exoriuntur iuxta Teucrum. Inc. Τῷ κριῶ παρανατέλλουσιν ἄλλοις, κ. λ. Def. κληρονόμων δηλοῖ. Labbeus Bibl. Nova Mss. pag. 277. narrat in Biblioth. Regis Galliae Cod. DLIX. exstare inter alia, astrologica quaedam ex Teucro, sive Zeucho, teste Fabric. B. G. Vol. II. pag. 510. Subnectitur pag. 136. b. observatio horarum uniuscuiusque diei, & dierum ipsorum secundum septem planetas.

XIV.

(1) De Ptolemaei, eiusque aequali Rege Aegypti Nechepso, antiquissimis Astrologiae Iudiciariae scriptoribus, multa erudite colligit Marshimus in Canone Chron. pag. 477.

(2) Eius Epistolam vide apud Lambec. VI. 94. & 105. VII. 118.

(3) De Valente vid. Fabric. B. G. Vol. II. pag. 506.

(4) Memorat hoc idem scholion Allatius in Diatriba de Symeonibus edit. Paris. MDCLXIV. pag. 194. teste Fabric. B. G. Vol. X pag. 297.

XIV. pag. 137. Ημεροδρόμιον Πάντων τῶν διεπόντων καὶ πολεόντων. *Hemerodromium Papan de iis, quae res gubernant, & administrant.* Inc. Εβδόμη ἡμέρᾳ Κρόνου, κ. λ. Def. ἄχρι τῶν κδ' ὥρων. Tum alia multa eiusdem generis cum tabulis planetarum in fine.

XV. pag. 144. Καθολικὴ παραγγελία περὶ κατασημάτων, Σύρου. *Universalis praeceptio de aëris qualitate, Syri.* Inc. Τὴν ἀρχὴν τῆς παρατηρήσεως, κ. λ. Def. εἰ δὲ μετὰ καιρὸν ὄψιμον. Sequuntur septem planetarum nomina epitheta, & alia de tropicis, & aequinoctiis, de astrorum elevationibus, figuris, &c.

XVI. pag. 153. Καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνης περὶ κεραυνῶν καὶ ἄλλων κατασημάτων, ἐκ τῶν Λαβίωνος κατ' ἐρμηνείαν παρὰ λέξιν. *Universalis observatio ex Luna de fulminibus, & aliis aëris adfectionibus, ex Labone iuxta interpretationem ad verbum.* Inc. Εἰ κατὰ τὴν α' τῆς καρκίνου μοῖραν σελήνη εἴη. Def. καὶ ὅσοι θάλασσης ἔξω μειωθῇσονται. Sequuntur alia de electionibus, de regionibus XII. signorum Zodiaci, eorumque significationibus, & dominiis, de eclipsium signis, de annis climacteribus iuxta philosophum Heliodorum (1), & alia apotelesmatica.

XVII. pag. 164. Μαξίμου περὶ καταρχῶν μεταφρασθὲν περὶ λέξεϊ ἐκ τῶν ἡρώικων μέτρων. *Maximi de Electionibus (Carmen) ex heroico metro in pedestrem dictionem translatum.* Praecedunt tres hexametri, nimirum:

Εἰ δ' ἄγε μοι κῆρυ Πιπληϊάδης ἐννεπε μῦθον
Μήνιν ἱερὸφαιτον, ὅπως ἄνδρεσσιν ἔκαστα

Σηραίνης, σχολιωτὸν ἐπισίχουσα κέλευθον.

quibus fortasse Maximus suam invocationem, & propositionem complexus fuerat. Metaphrasis inc. Πῶς ὁ τεχνεὺς ἀνθρώποις αὐξήσεται τῆς σελήνης ἔμπρακτος ἔσται, κ. λ. Primum Caput est Περὶ κτήσεως δόλων, secundum Περὶ πλῆθους ἁπορίας, tertium Περὶ ὁδοπορίας, quod Fabricius inscribit Περὶ ξενιτείας, & unde incipit Poëma ab ipso editum, de quo egimus supra in Cod. XXVII. §. I. Reliquorum Metaphrasis Capitulorum tituli, cum illis dicti Poëmatis concordant; ultimum Περὶ κλοπῆς, def. ἀνέμετον ποιεῖ τὸ ἀπολόμενον. Gaudendum igitur est, quod duobus, vel tribus Capitibus mutilo Maximi Carminis, eius saltem metaphrasis integra ad nos pervenerit. Haec Montfauconii diligentiam effugit.

XVIII. pag. 167. Sequuntur alia Anonymi auctoris Astrologica Περὶ τῶν ἑβ' ζωδίων (2), Περὶ ὧν ποιεῖνται φάσεων οἱ ε' ἀστέρες πρὸς τὸν ἥλιον, Περὶ πολιορκημένων πόλεων, Περὶ ἐπιστρατείας, Πρὸς τὸ πολιορκῆσαι πόλιν, Εἰς τὸ πῆξαι κορτίναν, &c. Horum omnium prima sunt: Ο' ζωδιακὸς κύκλος κινεῖται λοξῶς. Ultima vero: ἐκ πολέμου ἢ πυρὸς κίνδυνον φέρη.

Mutilus est in fine Codex; ultimus enim versus ita habet: Ἐκ τοῦ ἰ κεφαλαίου τῆς ἑβ' τροπ... τῶν καταρχῶν ἐὰν γίνε... Ex praefixo autem Codici indiculo manu, ut vi-

detur saeculi XV. colligimus, quod sequi debuerat *Prophetia de fine Machumeticæ sectæ, quo anno erunt quinque planetae in Leonis signo, quae est ad chartas huius libri 171. idest 102.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. Scriptor huius Codicis adhibet passim η pro ει, & vicissim ει pro η. Constat foliis scriptis 170.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

INTRODVCTIO IN ARITHMETICAM SCIENTIAM.

Seu potius

Nicomachi Geraseni de Arithmetices Introductione Libri II. cum scholiis marginalibus.

I. pag. 1. **P**Raecedunt Prolegomena ad Arithmeticae definitionem, di-

visionem, & scopum pertinentia: tum pag. 2. *Νικομάχου Γερασηνίου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. Nicomachi Geraseni Arithmetices introductionis duorum librorum primus.* Inc. Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες. Def. τετράγωνος αὐτὸς ἐστίν. Liber II. p. 31. b. inc. Ε'πειδὴ δὲ σοιχείον λέγεται καὶ ἐστίν. Def. τῆς αὐτῆς ἀπαρallaκτικῆς λόγου διατηρήσεως... Imperfectum est Opus. Scholia marginalia incipiunt: Διὰ δύο συλλογισμῶν δεικνυσὶν ὁ Νικομάχος. Def. αἱ τε ἄλλαι πᾶσαι καὶ πάντες οἱ ἀρμονικοὶ ἐξηγεῖνται λόγοι. Graece duos hosce libros excudit Christianus Wechelus Paris. MDXXXVIII. 4. Latine verterat Apuleius; sed eius versio intercidit. Ex Graecis in hanc Arithmeticae ἐρμηνεύσει nominantur Heronas, Proclus Laodiceus, Asclepius Philosophus Trallianus, & Io. Philoponus, quorum scholia adhuc supersunt in variis Bibliothecis Angliae, Italiae, Galliae, Germaniae &c. Vid. Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 5.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. non satis emendate scriptus; saepe enim η pro ε usurpatum notavi. Constat foliis 50.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

PTOLEMAEI APOTELESMATA.

EVmdem prorsus Tractatum continet, quem Codex XXXIII. huius Plutei, nisi quod heic definit in primis verbis Capituli LXXXII. Libri II. quae sunt ista: Εἰπεν ὁ Ἀπομάσαρ· ἐνδυναμοῦνται αἱ ἡμερῶν γενέσεις διὰ τοῦ ἡλίου, ὅτε συσχηματίζεται...

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. min. Saec. XV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 102.

D 2

APA-

tum est ex Paulli Alexandrini Introductione in Apotelesmaticen, cuius primum Caput eodem modo inscribitur: περὶ τῶν ἑβ' ζωδίων, de quo quidem Opere vide supra Cod. VII. §. VII.

(1) Forte idem est cum illo, cuius Excerpta ex libris exegeticis in Paulli Alexandrini doctrinam Astrologicam inuimus supra in Cod. XIV. §. X.

(2) Hoc tamen primum Caput de XII. Zodiaci signis desum-

ΑΡΑΤΟΤ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

ARATI APPARENTIA.

Adde

*Cum Prolegomenis, & Commentariis Variorum.*COD. I. pag. 1. **Τ**ΩΝ Α'ράτω Φαινομένων προοίμιον. XXXVII.

In Arati Phaenomena Prooemium.
Inc. Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν Φαινομένων. Def. ὅπως μὴδὲν σε λαμβάνη τῶν παρ' αὐτοῦ εἰρημένων. Est Dissertatio quaedam in Aratum, quam sub Eratosthenis, alias Hipparchi nomine edidit primus Graece Petrus Victorius Florentiae MDLXVII. fol. pag. 117. (1) deinde Gr. & Lat. Dionysius Petavius in Vranolog. Paris. MDCXXX. fol. recuso postea Antwerp. (2) MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 142. quam nos editionem prae manibus habuimus; progreditur autem usque ad Caput, quod inscribitur, Περὶ μεταρσίων.

II. pag. 4. Γένος Α'ράτω. *Arati Vita.* Inc. Α'ράτος πατὴρ μὲν ἐστὶν Α'θήνων, κ. λ. Def. καὶ περὶ μὲν τούτου τοσαῦτα. Dissert ab edita citatis locis, ac multo brevior est.

III. pag. 5. Α'στροεστίαι ζωδίων. *Constellationes signorum caelestium.* Prima est Α'ράτω μεγάλη, *Vrsae maioris.* Inc. Ταύτην Ἡσίοδος φησι Λυκάονος θυγατέρα. Ultima Γαλαξίας, *Circulus lacteus.* Def. ἀποτελεσθῆναι τὸν γαλαξίαν κύκλον. Est Anonymi historicomythica enarratio singularum caeli Constellationum, quae desideratur in citatis editionibus.

IV. pag. 18. b. Α'ράτω Φαινόμενα (3). *Arati Phaenomena* cum scholiis uberrimis. Arati textus initium & finis concordat cum edito. Scholia inc. Ε'κ Διὸς. Πάνυ προπόντως δ' Α'ράτος τὴν τῶν ἄστρον μέλλων διεξίναί. Θέσιν, τῶν τὸν πατέρα ἔδημιργεν Δία ἐν πρώτοις προσφωνεῖ, κ. λ. Def. Οὐδέποτε σχεδὼς. Οὐδέποτε σχεδιάσει τὰ περὶ τῷ ἄερος, ἀλλ' ἀκριβῶς. Haec scholia, auctoris nomine heic destituta, in Cod. XLIV. huius Plutei §. V. Theonis Alexandrino adiudicantur. Grotius tamen ad Aratum, ait, non esse unius Theonis, sed & aliorum: nam & saepe idem iteratur, quod Scholiastae facere non solent, & contrariae sententiae inferuntur. In fine legitur sequens amanuensis subscriptio: Τέλος τῶν Φαινομένων Α'ράτω. Ε'γράφη διὰ χειρὸς Ἰωάννου Θετταλοῦ τοῦ Σκαταρίωτου ἐν Φλωρεντίᾳ (4) . . . ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αὐτοῦ. μηνὶ Ἰαννουαρίῳ 15'. ἡμέρᾳ σεληνιακῇ. *Finis Phaenomenorum Arati.* Scriptus est (Liber) manu Ioannis Thessali Scutariotae Florentiae . . . anno a Christi nativitate MCCCCLXIV. mensis Ianuarii XVI. die Lunae. Multos Ioannem hunc Codices

(1) Haec rarissima editio in publica adservatur Maglibech. Bibl. Operum vero, quae in ipsa continentur, catalogum esse apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 96. in nota secunda, qui tamen male ait, prod. sic MDLXI. Laudatur in Epist. Nuncupat. Cosmus I Magnus Etruriae Dux ob eius industriam in conquirendis Codicibus. In Epist. vero ad Lectores agitur de fragmento Theonis Alexandriani, & de versione Latina Hipparchi Bithyni in Aratum, quam Petrus Victorius se brevi editorum adfirmat. Nos quoque de eadem editione egimus in Vita P. Victo-

scripsisse anno MCCCCLII. & sequentibus testatur in Palaeogr. Graec. p. 101. Montfaucon. hanc tamen subscriptionem omittit.

Codex Graecus membranaceus. Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus, in cuius postremo folio Angelus Politianus αὐτοχειρὶ adnotavit: EmieGo hunc librum Angelus Politianus de heredibus Pauli Medici Astronomi Florentini (5). Constat fol. scriptis 62.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHIA.

EAdem prorsus, atque illa, quae exhibitur in Codice IX. huius Plutei.

COD. XXXVIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. nitidissimus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 177.

ΙΠΠΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΔΟΞΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

HIPPARCHI EXPOSITIO APPARENTIVM EVDOXI ET ARATI.

I. pag. 1. **Η**Ιππάρχου Βιθυνίου Enarrationum ad Arati & Eudoxi Phaenomena Libri tres. Primus inc. Ἡ παρχος Αἰσχρίων χαίρειν. Ἡ δὲως, κ. λ. Ultimus def. ποσὶ λαμπρὸς. Graece edidit primus ex hoc ipso Codice Petrus Victorius Florentiae apud Iuntas MDLXVII. fol. (6) deinde Gr. & Lat. Dionysius Petavius in Vranologio citatae superius edit. Tom. III. pag. 97. seq.

COD. XXXIX.

II. pag. 98. Ε'κθεσις τοῦ κατὰ τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἀστερισμῶν. *Expositio Asterismi secundum Septentrionale hemisphaerium.* Inc. Α'ράτου μικρὸς ἀστερισμός. Ο' ἐπ' αὐραὶ τῆς ὕψους. Def. δ' ἐπόμενος τῶν γ' ζυγῶ ε'.

III. pag. 115. b. Ε'κθεσις τοῦ κατὰ τὸ νότιον ἡμισφαίριον ἀστερισμῶν. *Expositio Asterismi secundum Meridionale hemisphaerium.* Inc. Χηλὼν ἀστερισμός. Τῶν ἐπ' αὐραὶ τῆς νοτίας. Def. δ' βορειότερος αὐτῶν αἰγώνκερος 19'. Sunt duo Excerpta ex Claudii Ptolemaei Magnae Constructionis Libro VII. & VIII. quae perperam Petrus Victorius Hipparcho Bithynio tribuit, & sub eius nomine cum supra memoratis ipsius genuinis Commentariorum libris edidit loc. cit. Subiicitur deinde in Cod. manu diversa sequens subscriptio: Ἡ βιβλος αὐτῆ τοῦ χαρτοφύλακος τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας Νικήτα τοῦ Κυπριανοῦ. *Hic liber est Chartophylacis sanctissimae magnae Dei Ecclesiae Nicetae Cyprii.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. insignis, Saec. XI. Constat fol. scriptis 130.

ΣΤΡΑ.

rii, editioni eius Epistolarum praemissa T. I. pag. 61.

(2) Seu potius Amstelodam. ut contendit Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 105.

(3) Arati Phaenomena suis se explicasse discipulis Petrus Victorius testatur Epp. Lib. VI. pag. 136 & 150. seqq.

(4) Litura est in Codice.

(5) De Paulo Astrologo Florentino consule quae diximus Tom. I. p. 52. Speciminis Histor. Litterar. Florent.

(6) Vide supra Cod. XXXVII. in not. 1.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

STRABONIS GEOGRAPHICA.

Scilicet

Libri primi X.

cod. XL. I. pag. 1. **C**oncordant cum editis. In fine Libri V. & VI. repetuntur aliqua ex initio sequentium librorum, ut in Codice V. Argumenta item libris VII. & X. praecurrunt, ut in dicto Codice.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. eleganter scriptus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 207.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΤ ΤΟΤ ΚΡΗΤΟΤ ΛΟΓΟΣ.

FRANCISCI CRETENSIS SERMO.

cod. XL. I. pag. 1. **S**ine alio titulo interiori inc. Γέγραπται ἑκταλκι ἐπ' ἀληθείᾳ ἱεροῖς ἐν θεοπνεύσοις δέλτων ῥήσεσιν, δοσιώτατε πατερ πατέρων, παντὸς ἱερωτάτου τάγματος καὶ ἀξιώματος, τοῦ Θεοῦ αὐτῷ ἐλέει, νεύσει τε προνοίας θείας, καὶ ταύτῃ τελειοτάτῃ χάριτι κατηγεμένων μακαριώτατε, ὡς ἐχημάτισθ' ποτε ἀνδρὶ θεοσεβείᾳ προσβυτάτῳ Συμεῶνι, θανάτῳ οὐ μὴ γεύσασθαι, ἕως ἂν εἶδῃ τὸ σωτήριον κυρίου. προσέτι ἐν ἑτέροις, ὡς ἐχάρη ἂν Ἀβραὰμ εἶδεν τὴν τότε ἡμέραν, ἣν μετὰ πολλῶν τῶν χρόνων ἄλλοι θεωρῶντες τὴν ἐκείσε χάριν πλήν τινων οὐκ ἔγνωσαν. Διὸ ἡ μὴν κἀμοὶ περισκοπεῖν τὸ ἐνδιάλλακτον περιδρομῆς τῶν χρόνων, καὶ θείας νέας ἐκλογῆς τὸ ἀρχιερατικὸν τῆς ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς δυνάμει καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ σὴ ἀποτελεσθῆν μακαριότητι, τίς εἶδεν εἰ ἔμελλε γενέσθαι τοιαύτη χρησμωδία, ὅτε τὰ πάντα ἐν ἀποκρύφοις προδιώρισται, καὶ χαρίσομαι κἀγὼ εἶδεν ἡμέραν τὴν ἐκ λυπηρῶν πολλῶν σωτήριον, κ. λ. Def. Διὸς ἂν Θεοῦ τῶν πάντων ἀγαθῶν ἀξιέπαινος δοτὴρ εἶδεν τὸ περιπέδητον ἐν σὴ μακαριότητι, καὶ τότε εἴποιμι εὐκαίως καὶ ἠδέως, Νῦν ἀπολύσει τὸν δούλον σου, δέσποτα, κ. τ. λ. Καὶ τότε ὄφελον χαρίσομαι ὡς Ἀβραὰμ, εἰ θεωρῶν ἔσομαι ἡμέραν ἐκείνην τὴν χαρμύσυνον. Εὐλαχίστος δούλος σεβασμίας σῆς μακαριότητος Φράγκισκος ὁ ἐκ Πόρτου τὸ ἐπίκλην, τῇ δὲ πατρίδι Κρής, δεόμενος τὰ εὐάρεστα αἰεὶ Θεῷ τῷ παναγέτω. De auctore huius Sermonis, sive Epistolae ad quemdam Pontificem, Lucas Holstenius in prima Codicis pagina, ut adfolet, αὐτοχειρὶ ita adnotavit: Hic est Franciscus Portus, qui apostata & haereticus Genevae obiit. Fortasse ille est, cuius exstant Commentarii in Thucydidis Opera edit. Graec. Lat. Francof. MDIC. fol. per Aemilium Portum, ut habet Fabric. B. G. Vol. I. pag. 876. N. 2. itemque in varia Xenophontis Opuscula Morgii MDLXXXVI. 4. teste eodem Fabric. B. G. Vol. II. p. 78. in not. fuitque praediicti Aemilii Porti pater. Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat fol. scriptis 5.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHIA.

I. pag. 1. **E**Adem cum illa Codicis IX. cod. XLII. huius Plutei. In fine ipsius Calligraphi manu scriptum legitur: Τέλος τῆς Γεωγραφικῆς Πτολεμαίᾳς. Εἰ γὰρ δὲ χειρὶ Δημητρίου 1445. μηνὶ Μαΐου 19'. Ἡ δὲ τέλος πέφυκεν ἡ βιβλος αὐτῇ. Finis Geographicae (Enarrationis) Ptolemaei. Scripta autem est manu Demetrii 1445. mense Maio, die XIX. Finem iam accepit hic liber. Haec subscriptio memoratur a Montfauconio in Palaeographia Graeca pag. 79.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat folis 147.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΡΟΝ.

CLAVDIVS PTOLEMAEVS DE SYM-PRAGMATICE AD SYRVV.

Scilicet

Claudii Ptolemaei Quadripartitum, & Procli Diadochi Hypotyposis Astronomicarum positionum.

I. pag. 1. **C**laudii Ptolemaei Terrabiblos ad Syrym, vulgo Quadripartitum, cod. XLIII. ut in Cod. XVI. huius Plutei §. XI.

II. pag. 42. Sequuntur Tabulae quaedam Astronomicae iuxta Persas, praevia ipsarum brevi explanatione.

III. pag. 44. Procli Diadochi Platonici Hypotyposis Astronomicarum positionum, ut in Cod. VII. §. IV.

IV. pag. 66. b. Subnectitur fragmentum Astronomicum, ὅτι ἡ α' τῷ Σεπτεμβρίῳ ἐστὶ κυρίως ἀρχὴ τοῦ ἔτους, καὶ ἕχ' ἑτέρα παρὰ ταύτην. Quod trigesima dies Septembris est proprie initium anni, & non alia praeter ipsam.

Cod. Graec. papyraceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat fol. scriptis 66.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΠΕΡΙ ΚΛΙΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ.

DE CLIMATIBVS TERRAE INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterca

Adamantii Sophistae de ventis, ac variorum in Aratum Commentarii.

I. pag. 1. **Π**ερὶ τῶν κλιμάτων τῆς γῆς, ἐν cod. XLIV. οἷς συμβαίνει αὐξήσεις καὶ μείωσεις τοῦ νυχθημέρου ἐναλλάξ. De Climatibus terrae, in quibus mutatis vicibus contingit auditio & decretio noctis ac diei, auctore Anonymo. Inc. Κλίματα ἐπὶ τῇ γῆς ὅλης ὑπάρχει γῆς. Def. καὶ τοῖς βορείοις μέρεσιν.

II.

II. pag. 2. *δ. Αἰδαναντίου σοφιστῆς περὶ ἀνέμων. Adamantii Sophistae de ventis. Inc. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων οἱ ἀνεμοὶ γεννῶνται. Def. ὁ οἰκεϊότεροι μᾶλλον τοῖς σώμασιν ἡμῶν. Exstat Ms. etiam in Regia Parisiensi Bibliotheca. Cod. MCCXIII. teste Fabric. B. G. Vol. II. pag. 171. in not.*

III. pag. 5. *Ἐκ τῶν Ἀχιλλέως πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Ἀράτου φαινόμενα. Ex Achille (Tatio) Isagoge, seu introductio in Arati Phaenomena. Inc. Μισῶ μὲν δὲ τις ἀφανῆ, κ. λ. Def. ἡ τὴν τρυγητὸν ἐσημειοῦντο. In fine repetitur titulus. Graece primus edidit Petrus Victorius Florentinae MDLXVII. fol. (1) deinde Gr. & Lat. Dionys. Petavius in Vranologio cit. edit. Tom. III. pag. 73.*

IV. pag. 35. *Ex tertio Libro Hipparchi in Arati & Eudoxi Phaenomena de astris una cum duodecim Zodiaci signis exorientibus Excerptum. Incipit a verbis: Ἐπειδὴ τῶν ἐκτὸς τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου, κ. λ. usque ad finem Libri. Ibid. p. 136. seqq.*

V. p. 43. *Ἐκ τῆς εἰς τὰ τῶν Ἀράτου φαινόμενα θείων ἐξηγήσεως ἐκλογαὶ διορθωθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. Excerpta e Theonis Enarratione in Arati Phaenomena, digesta a sapientissimo Monacho D. Maximo Planude. Inc. Πάνυ τρεπόντως, κ. λ. Eadem sunt cum scholiis, de quibus supra in Cod. XXXVII. §. IV. egimus.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saec. XV. nitidus. Constat foliis scriptis 79.

ARISTOTELIOTIS ΜΗΧΑΝΙΚΑ.

ARISTOTELIS MECHANICA.

Adde etiam

Theophrasti Metaphysica, & Michaelis Pselli de Daemonum operatione Dialogus.

COD. XLV. I. pag. 1. *Ἀριστοτέλους μηχανικά. Aristotelis Mechanica cum mathematicis figuris in margine minio expressis. Inc. Θανμάζεται μὲν κατὰ φύσιν. Def. ἀπορίζεσθαι. Inde legitur haec subscriptio: Ἐγρῶν ἐν Μεδιολάνῳ τῇ Γαννουαρίῳ γ'. ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γεννήσεως αὐμῆ. Scriptus est Mediolani XIII Ianuarii, Anno a D. N. I. C. Nativitate MCCCCLV. Exstant inter Aristotelis Opera Tom. I. a pag. 1183. ad 1200. edition. Parisiensi Guillelmi Du-Val A. MDCCXIX. fol.*

II. pag. 54. *Θεοφράστου μετὰ τὰ φυσικά. Theophrasti Metaphysica. Inc. Πῶς ἀφορίζεται δὲ. Def. πρὸς ἀλλήλα. Exstant haec Theophrasti Eresii, discipuli & successoris Aristotelis, Metaphysica Graece in Friderici Sylburgi editione Graeca Operum Aristotelis Wecheliana Francofurti A. MDLXXXVII. in 4. &*

quidem in Tomo antepenultimo a pag. 252. usque ad 262. ubi inscribitur: Τῶν μετὰ τὰ φυσικά, ita ut subintelligatur βιβλίον, seu ἀπόσπασμα.

III. pag. 71. *Τὸ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων. De operatione Daemonum Dialogus, auctore Michaeli Psello, qui circa annum Christi MLXXXVIII. obiit. Vide in Codice XXXII. Pluteo IX. Catalogi nostri pag. 444. §. XVIII. & Not. 2. Adponuntur in margine brevia scholia, seu potius summa eorum, quae pertractantur in Dialogo. Subiicitur notula insequens: Ἐγρῶν ἐν Μεδιολάνῳ τῇ Γαννουαρίῳ κβ'. Scriptus est Mediolani, Ianuarii die XXII.*

Codex Graec. chart. Ms. in 8. maior. Saec. XV. nitidus. Constat foliis scriptis 111.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΕ ΠΛΑΝΟΥΜΕΝΟΥ ΤΠΘΕΣΕΩΝ.

PTOLEMAEI DE SVPOSITIONIBVS SECVNDVM ERRANTES STELLAS.

Adde

Theonis Alexandrini, & Theodori Metochitae Astronomica.

I. pag. 1. **E**X huius Codicis mutilatione, quae pluribus in locis contigit, nonnullorum Operum, quae inibi continentur, initia, ac proinde auctorum nomina desiderantur. Prima septem folia continent duo fragmenta Ptolemaei Operis, quod inscribitur, *Hypothesis Stellarum Errantium*. Primum ab initio incipiens, progreditur usque ad verba: τῶν περιεχοσθῶν αὐτὰς σφαιρῶν, . . . & est unius integrae paginae. Alterum a verbis, . . . ἐμβαλλομένην εὐθείαν ἀπολαμβάνειν, κ. λ. pergit usque ad illa τῶν κέντρων αὐτοῦ τε ἡ τοῦ ἀπογειοτέρου, . . . & sex reliquas paginas occupat: videntur autem inter primum & secundum fragmentum duo folia desiderari. Habes integrum Opus supra in Cod. I. §. III. & alibi.

II. pag. 8. Continet hoc folium unicum, fragmentum alterius Ptolemaei Operis, inscripti, *Declaratio, & ordinatio promtorum Astronomiae Canonum*, incipiens a verbis, καὶ τὰς ἐν δευτέρῳ σελιδίῳ τῶν παραλήξεων, κ. λ. quae pertinent ad Caput, quod in Cod. I. inscribitur, *Περὶ τῶν σεληνιακῶν προσνεύσεων*, & desinens in illis, ἡ πρὸς μεσημβρίαν ἐξηκοστὴ μζ' ἐν ἡδὲν τῶν ἐκ . . . quae occurrunt paullo post initium sequentis Cap. *Περὶ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων*. Habes integrum in dicto Cod. I. §. II. & alibi.

III. pag. 9. Tractatus Anonymi de Astronomia valde longus, Capicibus constans XXXIII. Primi tamen Capitis initium deest, ob memoratum defectum. Secundi titulus est: *Περὶ τῶν ἐκ κεφαλῶν τῆς κατὰ μήκος ἡλίου καὶ σελη-*

(1) In praefat. ait: *Achillis isidem duo exemplaria nostrum sum, non parum inter se multis locis discrepantia, quod facit*

tamen ad verba potius, & ipsorum seriem, quam ad sententiam auctoris magis variandam.

σελήνης & τῶν ε' πλανημένων ψηφοφορίας. Initium vero: Ἐπειδὴ ἐκ χρόνου τινὸς καὶ τότε τὴν ἀστρον. κίνησιν ἀριθμεῖν ὠρίσθη ὑπὸ Κλαυδίου Πτολεμαίου τοῦ γράψαντος περὶ τῆς τῶν ἀστρον. κινήσεως, κ. λ. Ultimum, quod est Μέθοδος, δι' ἧς εὐρίσκεται τὸ πᾶσχα κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, def. χαίροντες & συνδοξάζοντες τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα σὺν τῷ ἀχράντῳ πατρὶ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι, κ. λ. Scriptus igitur apparet a quodam Christiano, & quidem post annum Philippi DCCCXLI. Indict. VI. nam mentio in eo fit coniunctionis eclipticae mensis Novembris, sive secundum Alexandrinus Athyr, anno, & indictione supradicta. Innititur autem auctor super Ptolemaei προχειρὸς κανόνες, quos in omni ferme paragrapho citat, & iuxta ipsius praecepta suas peragit Astronomicas observationes. In fine leguntur hi versiculi:

Οὐρανίων ἀστρον. πορείαν καὶ κύκλου σελήνης
Ἐξεθέμεν σελίδεσσι πολύφρονι δάκτυλῳ κάμπῳ,
Caelestium astrorum cursum, lunaeque meatus
Exposui chartis digitos multa arte retorquens.

IV. pag. 142. Theonis Alexandrini in promptos Ptolemaei Canones Syntagma alterum ad filium Epiphanium, ut in Cod. VII. §. I. Sequuntur p. 190. alia Capita, quorum hi tituli:

Μέθοδος εἰς τὸ εὐρεῖν τὸν ἥλιον ἐν τοῖς μοίραις τοῦ ζωδίου ἐστίν.

Ψῆφος τῆς κατὰ μῆκος σελήνης.

Ἑρμηνεία τοῦ ἐξαναλόγου.

Περὶ ὧρων μεταβολῆς.

Περὶ τῆς τῶν ἐφημερίδων ἐκτίσεως.

Περὶ ἡμερησίων ὧρων καὶ τῶν ταύτης μορίων.

V. pag. 202. Ἐκ τῆς ἀστρονομικῆς προχειρῆσεως μεγάλῳ Λογοθέτῳ τοῦ Μετοχίτου. Ex Astronomica Institutione Magni Logothetae Metochitae, excerpta Capita. Inc. Ἐν μὲν ἐν τῷ πρώτῳ κανόνι τῷ τῶν οὐτωκατεστημένων ἐπιγραφόμενῳ. Def. ταῦτ' δὲ εἰπεῖν καὶ Ῥωμαϊκόν. Capitum, quae pertractantur, tituli sunt:

Διασάφισις τῆς ἐκτίσεως τῶν ἐτηρίδων, καὶ τῶν λοιπῶν, ἧτοι ἀπλῶν ἐτῶν, μηνῶν, & ἡμερῶν, καὶ ὧρων Αἰγυπτίων.

Περὶ τῆς τοῦ ἀνωμάλου τοῦ ἡλίου κινήσεως, καὶ ἐκτίσεως κανόνος τῆς τοιαύτης κινήσεως.

Διασάφισις τοῦ κανόνος τῆς τοῦ ἡλίου ἀνωμάλου κινήσεως.

Κανόνιον τὸ λεγόμενον προκατόνιον.

Τίς ὁ καλούμενος τοῖς μαθηματικοῖς ἐξαναλόγῳ ἀποδεικτικὸς τρόπος, καὶ πῶς ἐστὶν αὐτῷ χρῆσθαι, καὶ κατὰ τίνα λόγον τὸ ἀληθές καὶ ἀσφαλές ἔχειν.

Παράδοσις, πῶς διὰ τῶν τοιούτων κανόνων ἔξεστι ἀνευρίσκειν ἐκάστοτε συνεδικὰ καὶ πανσεληνιακὰς συζυγίας.

Huius Theodori Metochitae (1) Astronomicae Institutionis Liber I. Capita continens XXXI. habetur in Venet. ad D. Marcum Bibl. Cod. CCCXXIX. Catalog. pag. 151. & inter inedita recensetur. Eiusdem praeterea

(1) Hic Theodorus Metochita, Georgio Metochita paulo iunior, sub Andronico Palaeologo seniore. amplissima Magni Logothetae dignitate functus est ab Anno Christi MCCCXIV. & filium suum Irenem Ioanni Palaeologo panhypersebasta, Constantiniani Palaeologi filio, nuptiis collocavit. Plura scripsit, partim edita, partim inedita, de quibus vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 214. seqq.

tum Mathematica, cum in Ptolemaei Magnam Syntaxin Commentarios exstare item ineditos, testatur Fabric. B. G. Vol. IX. p. 229. §. IV. Sequuntur deinde a pag. 222. usque ad finem Tabulae Astronomicae, pauciores tamen, quam in aliis Codicibus; multae enim defunt, mutilato in fine Codice.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 266.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

CLAVDII PTOLEMAEI MATHEMATICA CONSTRUCTIO.

Et alia eiusdem Opera.

I. pag. 1. **M**athematicae, seu magnae Constructionis Claudii Ptolemaei COD. XLVII.
Libri XIII. cum scholiis quibusdam marginalibus, ut in Codice I. huius Plutei a pag. 23. ad pag. 168.

II. pag. 270. Eiusdem declaratio, & ordinatio promitorum Canonum Astronomiae &c. cum aliquot astronomicis tabulis in fine. Ibid. §. II.

III. pag. 291. b. Eiusdem apparentiae stellarum fixarum, earumque significationes, iuxta menses Alexandrinos, cum quibusdam in fine de stellarum magnitudine. Ibid. §. IV.

IV. pag. 303. b. Eiusdem de iudicandi facultate, & animi principatu. Ibid. §. V.

V. pag. 311. b. Eiusdem Hypothesis stellarum errantium, ad Syrium. Ibid. §. III. Interiecta sunt autem in Codice quaedam scholia.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tinea valde corrosus. Constat foliis 319.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΤΠΟΤΗΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΩΝ.

PROCLI SVCCessoris DESIGNATIO ASTRONOMICORVM.

Insuper

Theonis Alexandrini in promptos Ptolemaei Canones Commentarius.

I. pag. 1. **P**rocli Lycii Diadochi Platonici COD. XLVIII.
Hypotyposis Astronomicarum Positionum, cum scholiis, & figuris mathematicis in margine. Vid. supra in Cod. VII. §. IV. Sequitur deinde Caput inscriptum: Πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὰ τῆς ἀστρονομίας πέντε κεφάλαια.

II. pag. 25. Theonis Alexandrini in promptos Ptolemaei Canones Syntagma secundum ad Epiphanium filium, cum Tabulis Astronomicis, (2) ut in dicto Cod. VII. §. I. Heic tamen interiecta sunt quaedam scholia manus aequae antiquae. In fine Tabularum versus iam-bici octo apponuntur. II vero sunt:

B^o.

(2) Placet heic adnotare, in Tabula annorum Romanorum Imperatorum ultimum poni Leonem, & ad Diocletiani annos adscriptum esse, Pappum sub illo scripsisse: in laterculo deinde Consulatum procedi a temporibus Antonini Pii usque ad annum nonum post Consulatum Mauricii Tiberii Augusti solius.

Εἴθεν σελήνη ἀφ' ἵτου καθήμεραν
Θεῖος δρόμος τάχιστα ἐξηχεύεται,
Εἴπ' ἂν μετρήσῃς ἡμέρας ὅσας ἔχει,
Α' φ' ἔ' προσήλθεν ἡλίῳ τῷ παμφαεῖ,
Ταύτας δ' εἰσάξας ἐν πρώτῃ θέσει εἶχε
Ζῶον κατ' ἰσὺ τῷ ζῶνι τεταμένον
Δίδεξο νέρθεν ἡλίῳ περισκοπῶν,
Εἴ' ὃ περ αὐτὸς ἠνιοσραφεῖ παρών.

qui pertinent ad explanationem postremae
Tabulae, Lunae cursum exhibentis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8.
Saec. XI. Constat fol. scriptis 162.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΡΩΓΗΣΙΣ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHICA NARRATIO.

Cod. Concordat cum edit. G. L. Amstelod. cit.
XL IX. superius in Cod. IX. Primis autem VII.

(1) Ita scriptum est in Codice disiunctim, non autem Α' γ' α'-
δ' α' μ' α', ut legitur coniunctim in editione Bertiana. Haec
vero nostri Codicis subscriptio adfertur a Montfauconio in

Libris appositae sunt suis locis Tabulae Geo-
graphicae, diligentissime ab eadem manu
depictae. In fine septimi Libri sequior ma-
nus nonnulla adiecit item Geographica, ita
propere tamen ac negligenter exarata, ut vix
legi possint. Octavus definit, ut in dicto Cod.
IX. apposita deinde subscriptione: Εἴ' τῶν
Κλαυδίου Πτολεμαίου γὰρ γραφικῶν βιβλίων οὕτω
τὴν οἰκωμένην πᾶσαν Α' γ' α' δ' α' μ' α' (2) Α' λε-
ξανδρεὺς μηχανικὸς ἐπετυπώσατο. Ex Claudii
Ptolemaei Geographicae Libris VIII. orbem ter-
rarum universum Agathos Daemon Alexandri-
nus Mechanicus delineavit. Sequuntur tandem
alia eiusdem recentioris manus, de qua su-
pra, item Geographica, in quibus de longi-
tudinum, ac latitudinum gradibus invenien-
dis agi videtur.

Codex Graecus membran. Ms. in fol. Saec.
XIV. Constat fol. scriptis 111.

Palaeogr. Gr. pag. 92. ubi Agathodaemon scriptum repe-
ries.

Quum supra pag. 47. in not. 3. Hadriani Relandi mentio inciderit, qui Fastos Consulares
ex Cod. XXVI. huius Plutei descriptos, typis excudit, placet heic ex eius Praefat. ad
Appendicem, Theod. Iansonii ab Almeloveen Fastorum Romanorum Consularium Libris
duobus Amstel. MDCCXL. in 8. subiectam, ea, quae ad hanc rem faciunt, pro Plutei coronide
in medium adferre. Ita igitur incipit Praefatio:

HADRIANVS RELANDVS L. S.

Postquam Idus Februariæ anni elapsi fratrem meum rebus humanis eripuerant, in bibliotheca
ipsius codicem manu exaratum inveni hoc titulo: Catalogi duo Bibliothecae Florentinae,
Langii alter, alter Holstenii, quibus etiam nonnulla Morus ab iis praetermissa suis adiecit
locis. Hunc versans deprehendi Holstenium scamno 28. mentionem libri facere, in quo exstabant
fasti Consulares ab Imperio Antonini incipientes, quos in principio Codicis legum olim exstitisse
auctor testatur. Suspicebam illico fastos illos, quoniam in usum iuris consultorum scripti erant,
utiles futuros rei litterariae, si cum fastis fratris mei, qui & ipsi ex codice Imperatorum Theodo-
si & Iustiniani deprompti erant, ederentur. Nec alios esse mihi persuadebam, quos vir eximius,
Henr. Dodovellus, in Appendice ad dissertationes Cyprianicas ediderat; quoniam uti Holstenius
eos initium capere ab Imperio Antonini notaverat, utrique fasti, & quos Theonis, & quos Hera-
clianos vocat, ab Antonini consulatu inchoantur. Praeterea, quum Dodovellus ex apographis Savilia-
no & Vossiano fastos descripsisset, probabile mihi videbatur, illa apographa codicibus Bibl. Flor. or-
tum suum debere. Rogavi itaque per litteras virum humanissimum Antonium Magliabechium, quicum
mibi erat amicitia, curaret mihi describi fastos illos in Bibl. Laur. latentes: verum dum aliquot
mensium intervallo frustra responsum Florentia exspecto, nuncius ad nos deferretur de obitu viri,
quem respublica litterarum, cui multum profuit, exstinctum luget. Imploro protinus opem Ant.
Mar. Salvini, publici Graecarum litterarum Florentiae Professoris, cuius eruditio uti publicis mo-
numentis testata est, ita de humanitate ipsius privatis mihi constabat testimoniis. Explevit ille ex-
spectationem diuturni desiderii mei, & per eruditissimum iuvenem Io. Bottarium descriptos mihi fa-
stos transmissit, quos collatione instituta deprehendi plane eosdem esse, ac illos, quos Theonis nomine
ediderat Dodovellus. Quare non dubitavi illos Florentinos minores appellare: atque ita in ipsis fastis
consularibus fratris mei, pro eo quod ipse fastos Theonis memoraverat, Fastos Florentinos minores
scripsi; ratus non sufficere ut Theonis foetus habeantur, quod in eodem Codice quo Theonis opuscula
continententur. Ceterum in hac opinione me confirmavit Io. Massonii, viri eruditissimi, & variis do-
ctrinae atque ingenii monumentis editis notissimi, observatio, quam Hemerologio mensium varia-
rum gentium, quod prelum exercet, pag. 6. & 7. inseruit, fastos illos consulares, qui manu exa-
rati exstant in Bibliotheca Laurentiana Medicea Pluteo XXVIII. num. 26. & 12. esse eosdem,
quos Dodovellus publici iuris fecerat, quibusque nomen Theonis Heracliique praefixerat, & codicem
Vossianum apographum esse codicis Medicei. Quod quidem gaudeo ab viro mihi amicissimo depre-
hensum, & variis argumentis demonstratum esse, quum ego ex lectione catalogi Holsteniani illud
modo suspicatus fuisset. Quare, uti fastos, qui Theonis haec nomen praetulerunt, Florentinos mi-
nores appellavi; ita illos, qui temere nimis Heracliani crediti sunt, Florentinos nuncupavi maiores,
Hi illi fasti sunt, quos primo loco in hac appendice exhibemus &c.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS XXXI.

CONTINENS GRAECOS CODICES MSS. XXXIII. EDITOS VI.

C O D E X I.

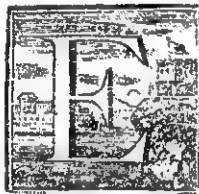
A I Σ X T Λ Ο Σ.

A E S C H Y L V S.

Titulum corrige

Euripidis, Sophoclis, & Aeschyli Tragoediae.

I. p. 1.

Euripidis Tragoediae

XI. Prima est *Rhesus*, II. pag. 6. *b. Iphigenia in Tauris*, III. pag. 14. *Iphigenia in Aulide*, IV. pag. 22. *b. Pentheus*, V. p. 31. *Supplices*, VI. pag. 37. *b. Cyclops*, VII. pag. 41. *Heracleidae*, VIII. pag. 47. *Hercules furens*, IX. pag. 54. *Helena*, X. pag. 63. *Ion*, XI. pag. 70. *b. Electra*. Initium & finis singularum concordat cum edit. G. L. Genevensi A. MDCII. apud Paullum Stephanum, Part. II. Argumenta praeferunt prima, secunda, sexta, septima, octava, & decima, quae cum editis item concordant, praeter argumentum primae, quod in Codice longius aliquanto progreditur. In reliquis nulla hypothesis. Tragoediae IV. quae heic inscribitur *Pentheus*, in edit. titulus est *Bacchae*, cuius ferme dimidium recentiori manu suppletum fuit.

II. pag. 77. *Sophoclis Tragoediae VI.* cum argumentis. Prima est *Ajax Mastigophoros*, seu *Flagellifer*, II. pag. 85. *Electra*, III. pag. 93. *Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 101. *Philoctetes*, V. pag. 109. *Antigone*, VI. pag. 116. *Trachiniae*. Initium & finis singularum concordant cum Graeca Sophoclis editione Genev. MDLXVIII. 4. curante Henr. Stephano. In argumentis tantum aliquod discrimen occurrit. Aiacis enim hypothesis inc. *Αἶας δ Τελαμώνιος σὺν τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατεύσας*. Def. *ἐκ ἀξίων ζῆν, ἐπεὶ τοιαῦτα ἔπραξεν*. *Electra*, praeter hypothesis illam editam, quae inc. *Ἵπὸ κείναι ὠδε τροφείη, κ. λ.* aliam praefert multo longiorem, cuius initium est: *Τάνταλος ὅς Διὸς ἦν*. Finis: *καὶ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ δράματι ζητῶν εὐρήσεις*. *Oedipo ἕμμετρον* tantum Aristophanis gramma-

tici argumentum praecit, quo caret *Philoctetes*. *Antigones*, & *Trachiniarum* argumenta, paucis exceptis, cum editis conveniunt. *Trachinias* praeterea tredecim versus heroici praecedunt, totidem *Herculis* labores exprimentes. II sunt:

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέῳ Σριαρὸν κατέπεφνε λείοντα.
Δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχαιον ἔκτανεν ὕδραν.
Τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ Ἰ. & Ε' ῥ' μακρὸν ἐκλανε κάρπον.
Ἰ ψίνερον δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσεν ἱελαίην.
Πέμπτον δ' ὄρνιθας Στυφελίδων ἐξεδίωξεν.
Ἐκτον Ἀμαζονίδος κύμισε ζωστήρα φαεινὴν.
Ἑβδόμον Ἀργεῖν πολλὴν κάρπον ἐξεκάρηεν.
Ὅγδοον ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤλασεν ἵππου.
Ἐννατὸν ἐκ Κρήτης πυρπυρσοῦν ἤλασεν ταῦρον.
Γηρυόνης δέκατον βόας ἤλασεν ἐξ Ἰμβρίης.
Ἐνδέκατον δ' ἀνάγκη κύνα Κέρβερον ἐξ αἰδῶ.
Δωδέκατον δ' ἤγεγκεν ἐς Ἑλλάδα χράσσει μῆλα.
Θυσίῳ θυγατρὶν τρισκαίδέκατ' ἐπέλεν ἄλλος.

Clauditur verò Tragoedia sequenti amanuensis nota: Τὴ λογιστάτη αὐθεντὸς κυρία Φραντζίσκη τῷ Φιλέλφῳ ἐστὶν ἡ βίβλος αὕτη. Eloquentissimi auctoris Domini Francisci Philelphi est hic liber; quam sequuntur versiculi tres, nimirum:

Οἱ δέλεον ἔχειν τήνδε μέλλοντες πύθω,
Σὺν τῷ ἐπιτάξαντι κ' τῷ γραφέντι
Ἀναξίῳ μέμνησθε ὅτις Ἀγγέλου.

Qui librum hunc estis cum adfessu complexuri,
Et eius, qui hunc scribendum iussit & scriptoris
Indigni recordemini sacerdotis Angeli.

III. pag. 124. *Aeschyli Tragoediae III.* sine argumentis. Prima est *Prometheus*, II. pag. 130. *Septem Duces adversus Thebas*, III. pag. 135. *Persae*. Concordant quoad initium & finem cum edit. Graeca MDLVII. ex officina Henr. Stephani.

Codex Graec. chartac. Ms. in folio Saeculi XV. ineuntis, cuius extrema pagina diversa manu est exarata. Constat foliis scriptis 140.

E

KA-

KANONEΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΔΙΣΧΤΑΟΤ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Γ'.REGVLAE GRAMMATICAE, ET
AESCHYLII TRAGOEDIAE III.

Quibus adde

Theodori Prodromi Carmina quaedam, & alia.

COD. II. I. p. 1. **M**Vtjilum initio Codicem, primi Operis sequens titulus edocet: Τὴ αὐτὴ μονόστιχα εἰς τὰ τέλη τῶν ἐκάστης ἡμέρας μνημονευομένων ἐν βλῶ τῷ ἔτει, συνεφαρμομένῃ καὶ τῷ ἐκωνύμῳ τῷ ποιητῇ τοῖς ἐν ἐκάστῳ μὲν ἀρκατικοῖς τῶν πρώτων στίχων στοιχείαις. Eiusdem Monosticha (iambica) in festa Sanctorum cuiuslibet diei totius anni, primorum cuiusque mensis versuum initialibus litteris auctoris cognomen indicantibus, quod est Prodromus, acrostichis enim est τοῦ Προδρομοῦ. Incipit igitur Menologium istud iambicum a prima die Septembris, qua S. Symeonis Stylitae memoria colitur, hoc pacto:

Τὸν Συμεώνην ἐν σὺλῳ πτόλος φέρει.

Desinit in trigesima prima Augusti, depositioni sacratissimae Zonae Mariae Virginis dicata, cuius hoc monostichum;

Ζωστὴρ κέρης σὺς, σὴν περισφίγγει πτόλιν.

Ex duobus Theodori, qui hoc Prodromi cognomine sunt insigniti, ad iuniorum referenda esse haec Monosticha iambica arbitramur, ad eum scilicet, qui circa saeculi a Christo nato XII. initia, Alexio ac deinde Ioanne Comneno imperantibus, vixit. Inter eius tamen scripta, tam edita, quam inedita, quae recenset Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 815. seqq. non adparent,

II. pag. 6. b. Ὕμνος τῷ βασιλεῖ κυρῷ Ἰωάννῃ ἐπὶ τῇ γεννήσει Χριστοῦ τοῖς δῆμοις. Hymnus ad Imperatorem D. Ioannem in Nativitate Christi ad populos, versibus politicis. Inc.

Πάλιν γενέθλιον Χριστοῦ καὶ νίκην βασιλεύς.

Def. Καὶ πολυχρόνιον ζῶν βασιλεύσῃ σου ἰσὺ κράτει. Fortasse eiusdem Theodori Prodromi, qui expositionem in Cantica ecclesiastica composuit, in praecipuis sacris solemnitatibus cantari solita, quae exstant in Caesarea Bibl. teste Nesselio Catalog. P. I. pag. 200.

III. pag. 7. Ὕμνος τῷ βασιλεῖ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ ἐπὶ τῇ βαπτίσει Χριστοῦ τοῖς δῆμοις. Hymnus ad Imperatorem D. Ioannem Comnenum in Baptismate Christi ad populos, auctore, ut videtur, eodem, versibus item politicis, Inc.

Ἰδὲ διτλὴ πατήγυρις, διτλὴ χαρὰ Ῥωμαίοις. D. καὶ τριῖς τῆς σεπτῆς τῶν σεβαστοκρατορῶν.

IV. pag. ead. b. Τὴ αὐτοῦ τιτάνιον πρὸς τὸν Βαρδαχλᾶν κυρὸν Κωνσταντῖνον, ὡς ἀπὸ τῶν εὐχῶν τῆς μονῆς τῶν Πασχασίων. Eiusdem (nempe qui superiores hymnos composuit) Breve, seu Epistola ad D. Constantinum Bardachlam, tamquam ab Orationibus Monasterii Paschasiorum nomine universi Collegii Fratrum, Inc. Πάρε-

μύτῃ, καὶ ἐν ἀγίῳ Θεῷ ἀγαπητὴ ἡ τῆς κατ' ἡμᾶς ἀγίας μονῆς κύριε Κωνσταντῖνε Βαρδαχλᾶ κ. λ. Def. ἦτε τὰς πρὸς Θεὸν ἰκετείας καὶ περὶ τῷ μακαρίτῃ ἐκείνῳ αὐταδέλφῳ σε ἀναφέρωμεν.

V. pag. 8. b. Τοῦ ἀρχιδιακόνου. Archidiaconi, nempe alia Epistola. Inc. Ἰδὲ καὶ δευτέραν ταύτην γραφὴν δεήτως πρὸς τὸ σὺν ὕψος ἐπιστάλειν κατατολμῶ. Def. ἀντιμισθία σοὶ ταμειωθήσεται ἀπὸ χειρὸς Θεοῦ παντοκράτορος.

VI. pag. 9. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν συντάξεων. Πόημα Χριστοδῶλου μαίετρος τοῦ σοφοῦ. Τὸ α πρὸ τοῦ γράμματος. Initium cum Deo Constructionum, Opus Christoduli Magistri sapientis: α ante γ. Inc. Ἀγορανομῶ γενικῇ. Ἀγορανομῶν δὲ Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Σέλευκος, Ἀγχισεύῳ γενικῇ. Καὶ παραδόντων αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀγχισεινόντων τοῦ αἵματος, κ. λ. Desinit in littera Π, in verbo Παιδαγωγῶ, αἰτιατικῇ. Πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσατε . . . reliqua desunt. Est Lexicon verborum iuxta ordinem litterarum, indicans casus, quibus iunguntur, & brevia exempla constructionum unicuique subiiciens. Habetur Ms. etiam in Codice Regio Paris. mdxxxviii. teste Fabric. B. G. Tom. VII. pag. 48.

VII. pag. 26. Aeschyli Tragoediae III. cum argumentis, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Prima est Prometheus Religatus, cui praecedat fragmentum Aeschyli Vitae, definens in verbis, καὶ τῶς τοῖς δυναμένοις, quae incidunt in pag. 1. vers. 15. editionis illius, quam citavimus in Codice XXV. Plur. XXVIII. §. II. Tum grammaticalia quaedam de variis poetarum & poematum generibus, non illa quidem magni momenti; tandem versiculi quatuor iambici. Huius scholia ferme cum editis concordant. II. pag. 47. Septem supra Thebas, cuius argumentum, & scholiorum initium cum dicto Codice conveniunt: in fine vero, utpote rariora, ab ipso discrepant. Post argumentum huius Tragoediae, recentior Graecus, quaedam de nomine, ac potestate XXIV. Litterarum Graecarum adiunxit. III. pag. 67. Persae, in fine mutila; desinit enim in versu, Εἰ μὴ στρατεύοις? ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, qui in editione incidit in pag. 163. Huius argumentum item cum memorato Codice concordat: scholia vero rarissima sunt.

VIII. pag. 75. b. Θεοδῶρου τοῦ Προδρόμου τετραστιχα ἱαμβεῖα καὶ ἡρώα εἰς τὰ κεφαλαίως ἐκθέμενα παρὰ τῶν δ' εὐαγγελιστῶν. Theodori Prodromi tetrasticha iambica & heroica (LXXXI.) in Capita rerum, quae enarrantur a quatuor Evangelistis. Primum est eis τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου, in Nativitatem Deiparae. Inc.

Ναὶ λυχνία πρᾶξεο, καὶ πλαστὰς πλέκω. Ultimum εἰς Ὁζᾶν τὸν ἀψάμενον τῆς κιβωτοῦ ἀναξίως, & ἀποθνήσκοντα ἐκ τῆς παραχρῆμα. In Ozam, qui quum Arcam tetigisset indigne, proinde e vestigio occubuit. Def.

Φρίξωμεν οἱ πρόσμεν οὐκ ἀπαξίως. Etenim praeter res ab Evangelistis enarratas, multa etiam alia inferuntur, quae ad alios

Sae

Sacrae Scripturae Libros pertinent, Actus nimirum Apostolorum, Libros Regum, &c. Edita autem sunt Graece, parum tamen emendate, una cum ceteris eiusdem Prodrumi Poëmatiis ex Sym. Grynaei Codice ab Io. Hontero, & Hieronymo Guntio, Basileae MDXXXVI. in 8. cum Latina vero versione, argumentis, & notis Hieron. Erardi, Lypliae MDXCVIII. 8. Prodierunt etiam separatim G. & L. Iuliomagi MDCXXXII. 4. sub titulo: *Cyri* (1) *Theodori Prodrumi Epigrammata nunc primum* (2) *Latinitate donata, cura, & interpretatione Guidonis de Sovoigny Blaesensis, Congregat. Oratorii Domini Iesu presbyteri* (3). Haec autem tetraſticha in Codice nostro exarata fuerunt in ea paginarum parte, quae excipiendis scholiis in *Persas* vacua relicta erat; quemadmodum etiam sequens Epistola.

IX. pag. 80. b. Legitur Εἰς τὴν γράμματιν, *Epistola ad amasium grammaticum*, auctore Niceta Eugenio. Inc. Ἡγήσας, ὃ χάριεσσα, εἶχευ ἡμετέρους ἐρωτικὰς, κ. λ. Def. τὸτο τὰ κάλλη ταῖς γυναιξὶν ἔσαι. In hac suam de Chariclis & Drosillae amoribus poësin commemorat, de qua vide Labbeum Bibl. Nov. Mss. p. 220.

Cod. Graec. papyr. Ms. in 4. Saec. XV. tipis valde corrolus. Constat fol. 80.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

Titulum corrige

Oppiani Halieutica, & Cynegetica; Aeschyli Tragoediae II. & Anonymi quaedam.

cod. III. I. pag. 1. **O**ppiani de Piscacione Libri V. ad Antoninum Caracallam, quorum singulorum initium, & finis concordat cum editione Lugduni Batavorum ex officina Plantiniana apud Franciscum Raphelengium MDXCVII. 8. studio Conradi Rittershusii, quemadmodum etiam sequens auctoris Vita, quae inc. Οὔπιανος ὁ ποιητὴς πατὴρ μὲν ἦν Ἀγχιλάου. Def. τοῦτο δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί. Hanc excipiunt nonnulla de variis heroicorum versuum speciebus. Primis tribus libris stichometria subscribitur. Primus habet σίχες ψυζ'. versus DCCXCVII. Secundus χγ'. DCXC. tertius χγγ'. DCXCIII. Primum Librum claudunt Epigrammata tria, nimirum

I. Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον ἐξῶτα πρὸ τῶν πυλῶν & σπάθην ἐπιφερόμενον. In militiae (caelestis) Principem stantem ante portas, & ensē inferentem.

Ὁ ταξίαρχος στρατιωτῶν τῶν ἄνω

Εἴ κ' τῶν ἀδύτων ἄραν σφαιρωμάτων

Ἀρτί κατῶν πτηνῶν αἰφεροδρόμος

Εἴδ' ἐμ καθάπερ τοῦ ποῦ τηρεῖ πύλας

(1) Illud *Cyri* non pro nomine proprio Theodori Prodrumi accipias, quum honoris causa *Cyri*, hoc est *κύριος*, seu *κύριος*, Dominus Theodorus a Graecis dicatur.

(2) Non tamen primus haec Epigrammata Sovignius transtulit, nam multis ante annis Ioannis Ribitti versionem Genevae

Γυμνὴν ἀβάλε δεξιᾷ φέρων σπάθην.

Τί τὸτο δηλῶν, ἢ τομὴν ὀλεθρίαν

Τοῖς μὴ καθαροῖς, μηδὲ χωρὶς σπιλάδων.

Προσχωμένον οὐκ αὖν μὴ διχαδόμενον φίλοι.

II. Εἰς τὸν ἄγγελον. In Angelum.

Πρῶτε φάος ὡς δεύτερον θεῖον σέλας

Τρίτε φωτὸς φώτιζε τὸν τρίττον ζόφον

Καὶ τὴν τετρακτὴν τῶν θυρῶν τὴν πεντάδα

Τὴν μὲν, χαλίνῃ, τὴν δὲ, σωφρονῶν δίδου.

Τῆς ἐξάδος γυνὴ τὴν διπλὴν ἀταξίαν

Μερῶν μελῶν τε μὴ δυσίβδομον θέσιν

Ἡρὸς τάξιν ἰθύνειας ἐν τῷ σῶ θένει.

III. Εἰς γραμματικὸν κερατῶν. In Grammaticum cornutum.

Εἴξω παιδεύεις Πάριδος κατὰ κ' Μενελάου,

Εἴνδον ἔχων πολλὰς σῆς Εἰλένης Πάριδας.

Praeter Librum primum, reliqui omnes praefixum habent Capicum indicem, varia piscium genera, de quorum piscatione agitur, complectentem. Scholiis undequaque marginalibus ambiuntur, quae incipiunt: Διὰ τί εἶπεν ἔθνεα, κ' ὅκ' εἶπε πλήθ' ἢ φύλα; διὰ τὸ γινώσκειν τὰ θαλάττια ζῶα ἄλληλα ἐσθίωντες δίκην ἔχον. Def. βροῦμα γὰρ παρὰ Λατίνοις ἢ πᾶχυν, ἢ ἡ χιών. ἐπὶν δὲ κ' ἔποι. δαίτυα κατὰ πόν χειμῶνα διὰ τὸ συναγμένον εἶναι τὸν στρατὸν. Haec quoque habentur edita in calce cit. edit. sed in fine aliquantum sunt diversa. Tum sequitur haec amanuensis subscriptio: Εἰτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανυὴλ τῷ Σφοντά κατὰ μῆνα Μάιον ἰνδ. ιε'. ἔτους σψψδ'. *Absolutus est hic liber manu mei Manuelis Sphineae, mense Maio, indi. XV. Ann. 6799.* (Christi mcccxc.) Scriptor ignotus Montfauconio in Palaeographia Graeca.

II. pag. 101. *Eiusdem de Venacione Libri IV. ad eundem Antoninum Caracallam*, cum paraphrasi anonymi ad marginem. Oppiani textus concordat cum cit. edit. Paraphrasis, quae in ipsa desideratur, inc. Σοὶ τὰς περὶ κυνηγεσιῶν ἀνατίθηναι πόνους, θεοῦτατε βασιλεῦ Ἀντωνίνα. Def. οἷα φιλεῖ συμβαίνειν πολλάκις ἐν τοῖς τοιαῖς τοις, ἐνθὲν τοι κ' ταχὺ τὴν ἔρκτον πεδήσαντες, οἷκαδε ἡγαγον. Forte eadem est, de qua Lambeccius Bibl. Caesar. Lib. II. pag. 595. meminit, adfirmans exstare in ipsa Eutecnii Sophistae paraphrasin Graecam in Oppiani Ixeutica; tum in Halieutica eiusdem, & Cynegetica &c. teste Fabric. B. G. Vol. III. pag. 629. in not. Praecedunt iambici versus octo in ipsam Paraphrasim, qui ita habent:

Τὰς Οὔπιανου τῆς κυνηγίας βίβλους

Εἴ κ' τῆς σκοτεινῆς τοῦ μέτρου δυσφωνίας

Εἰς πεζὸν εἶδος τοῦ λόγου μεταρμόσας

Προῦθηκά σοι μέγιστε Καῖσαρ ἐνθάδε,

Θηρατικῆς μάθημα πάγκαλον τέχνης.

Εἴντυγχάνων οὖν εὐκόπως τὸ βιβλίον,

Καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ συλλέγων εὐκαρτίαν

Πονῶν με πεῖθε μὴ πατοκνεῖν εἰς πόνους.

Tum alii hexametři quatuor in Oppiani laudem, nimirum:

II 2

Οὐ-

excudisse traditur Crispinus, licet in hanc editionem nunquam incidimus.

(3) Eiusdem Prodrumi Tetraſticha Sacra cum anonymi cuiusdam Commentario grammaticali exstant in Biblioth. Caesarea, ut habet Nesselius Catalog. P. II. p. 33. Cod. XV. §. 12.

οὐδὲ σέθεν γεραρὴν ἰδ' ἐρατὴν πυκτῆϊδα
 Ἡμιτελὴ παρέθηκα σοφίης ὄρχαμε ὥσχε
 Ὀπτιανὲ θρυλλέμενε κλυτὴς εἶνε' αἰοῖδε
 Ἀλλ' ἀνύσας θηησάμην σέο καλλιέπειαν.

In fine vero nonnulla recentior manus adscripsit parvi quidem momenti, qua ratione nimirum sopor aegrotō inducatur, ac dignoscatur, utrum moriturus sit, nec ne; de vino, merum ne sit, an aqua immistum, &c.

III. p. 145. b. Εὐμολογίαις ἡ ἀλλάξι τῷ πρῶτῳ δράματι τοῦ Εὐριπίδου τοῦ περὶ τῆς Εὐκλῆβους. Etymologiae, & alia quaedam primi Euripidis Dramatis de Hecuba. Inc. Κεῖθ' ὅταν εὐμολογῆται ἀπὸ τοῦ κεύθῳ, κ. λ. Def. διατῆτο γὰρ γινόμενων ἰσὺς τῆς γῆς ἀναδυμιάσεων . . . . Mutila videntur. Subiiciuntur his alia pauca de variis pedum metricorum generibus. Pag. 147. b. haec legitur nota: Ἀρχὴ εἰς τὸ ἔπος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγενήθη ὁ μί . . . ἡμέραν εἴ. Ὥραν δ' τῆς ἡμέρας, ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ κ. εἴνε ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αὐτοῦ. Initium in nomine D. N. I. C. natus est. . . . feria V. hora IV. diei, mensis Aprilis XX, anno ab Incarnatione MCCCCLVII. In calce vero huius paginae alia curiosa leguntur de vino odorifero praeparando, eiusdemque acrimonia tollenda.

IV. pag. 148. Occurrunt Anonymi Excerpta quaedam ex Scripturis Sanctis, de creatione Mundi, de Hebraeis, eorumque Regibus, ac praecipue Salomone, cuius describitur opulentia. Ad Latinorum deinde descendit originem, multa de Remo ac Romulo narrans. Adferuntur septem mundi miracula versibus iambicis expressa; septem item mundi Aetates, usque ad Christi Adventum: tandem de Petro Apostolo nonnulla adtinguntur, Horum finis mutilus est.

V. pag. 152. Aeschylī Tragoediae II. cum Poetae Vita in principio, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Vita longior est, quam in edito; post enim verba, νῆακ' ἀπηνέγκωτο, sequitur, Πρῶτος Αἰσχύλου πάθει γενικωτάτοις τὴν τραγωδίαν, κ. λ. Finis: μικτὰ γὰρ εἴσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν. Clauditur hisce verbis: Χρὶς ἂναξ σαλὰν κἀβαλες, ἄδω σοι δόξαν. Sequitur Εἰς τὸν τάφον Αἰσχύλου. Αἰστού δι' ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν. Prima Tragoedia est Prometheus Religatus, cui praevia hypothesis, desinens in verbis, Προμηθεὺς δῖσις, ut in edit. Henr. Stephani, quam citavimus supra Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. II. Clauditur vero versibus iambicis XVIII. in Prometheus, quos retulimus in dicto Codice XXV. Scholiorum initium differt aliquantum ab edito; finis concordat. II. pag. 181. b. ea est, cui titulus: Septem supra Thebas. Huius hypothesis aliquantum ab edita discrepans inc. Λαῖος ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις, ὥσχε δὲ τὴν ἰουάνην γυναῖκα. Def. ἡ θάνατος Εἰσιόνκλους καὶ Πολυνείκους. In fine Tragoediae versus IX. iambici leguntur, ut in dicto Codice §. III. Scholia fere cum editis concordant.

VI. pag. 205. b. Hypothesis Persarum,

editae prorsus adsimilis, in qua desinit Codex.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tinea in marginibus praesertim corrosus. Constat foliis 205.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

I. p. 1. A Ristophanis Comoediae IV. cum cod. IV. prolegomenis, argumentis, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. I. est Plutus, II. pag. 46. b. Nubes, III. p. 99. Ranarum, IV. pag. 145. Equites. Prolegomena sunt ex Hephaestione, Demetrio Triclinio, Platonio, & Thoma Magistro, ut in editione G. L. Amstelod. MDCCX. fol. a pag. IX. ad p. XV. ex quibus tamen in Codice desunt Capita illa, quae inc. Τὴν κωμωδίαν, κ. λ. & Τὸ παλαιόν, κ. λ. pag. XI. seq. ex Capite vero Ὅτι ὁ γέλως, κ. λ. pag. XIII. omnia illa a verbis, ὡς δὲ Διδύμοις εἰς Ξανθίαν, κ. λ. usque ad finem; tum Caput, cuius initium, Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιεῖς, πατὴρ μὲν ἦν Φιλίππου, κ. λ. Hypothesis Pluti, prima est ex iis, quae sunt editae loc. cit. pag. 1. Hypotheses Nubium, & Ranarum sunt illae, quae auctorem habent Thomam Magistrum, ibid. pag. 51. & 115. Equitibus vero triplex hypothesis praecurrit, ibid. pag. 172. seq. Scholia marginalia breviora quidem sunt editis, ex iis tamen contracta; nulla vero in versu 271. ultimae Comoediae usque ad finem; quum posteriori manu suppleta fuerit haec Comoediae pars.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 191.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

EURIPIDIS PHOENISSAE.

Ac praeterea

Hesiodi, Pindari, Theocriti, & Homeri quaedam.

I. pag. 1. E Vripidis Phoenissae cum hypo- cod. V. thesi, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Hypothesis, prima est ex illis tribus, quae habentur in editione, quam supra memoravimus in Codice I. huius Plutei, Part. I. pag. 268. Scholia vero marginalia rariora sunt, quam edita, ex iis tamen excerpta.

II. pag. 45. Hesiodi Opera & Dies, cum Commentario ad marginem, & glossis interlinearibus. Hesiodi textus Graecus concordat cum editione G. L. Amstelod. MDCCI. 8. ex recensione Io. Clerici, a pag. 196. ad pag. 326. Commentarius vero, qui totum undequaque marginem ambit, inc. Ἰστέον, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀδύναμιν ἔχοντα ἔωρον, ἐν ἄνευ ἐπιστάσις θεῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐνεργεῖν ἐνόμιζον. Def. εὐδαίμων ἐστὶ καὶ ὁλόγιος, ἥτοι μακάριος. Hu-

Huius Operis duodecim postremae paginae recentiori manu suppletæ sunt, quemadmodum etiam Commentariorum pars illa, quæ in inferiori margine incidit, utpote quæ madore perfusa deperierat.

III. pag. 80. *Pindari in Olympionicas Odae* XIV. cum scholiastæ perpetuo ad marginem. Initium & finis singularum Odarum concordant cum editis G. L. Heidelberg. apud Commelin. MDXCVIII. 8. ex recensione Aemilii Porti. Scholia in primam Odem inc. Αῖριον. τὰ μὲν ἑστέρ . . . . . πρὸς δὲ τὴν ἑστέραν ἔχει πολλὰν λέγεται. In ultimam desinunt: κατ' αἰτιατὴν δὲ λέγεται ἐν τέτοις τένομα. τὸ γὰρ λέγειν αἰτιατὴν αἰεὶ λαμβάνει, ὅτε πρὸς τὸ λεγόμενον ἀποτείνει.

IV. pag. 112. *Theocriti Idyllia XIII.* (1) Primum est *Thyrsis*, II. pag. 119. *Pharmaceutria*, III. pag. 124. *b. Amaryllis, vel Aepolus*, IV. pag. 126. *b. Pastores, Battus & Corydon*, V. pag. 128. *b. Viatores, vel bubulci, Comatas, & Lacon*, VI. pag. 133. *Bubulci, Damoetas & Daphnis*, VII. pag. 134. *b. Thalyfia, seu vernum iter*, VIII. p. 139. *Pastores, vel bubulci, Daphnis, & Menalcas*, IX. pag. 142. *Pastor, seu bubulcus, Daphnis, & Menalcas*, X. pag. 143. *Operarii, vel messorum, Battus, & Mison*, XI. pag. 144. *b. Cyclops*, XII. p. 147. *Aetæas*, XIII. pag. 148. *Hylas*. Initium, & finis singulorum concordat cum Graeca edit. Venet. MDXXXIX. 8. Hypothesim habent omnia, praeter ultimum. Argumenta Idyllii IV. & VII. tribus aut quatuor versibus longiora sunt in fine, quam in dicta edit. Contra argumentum VIII. brevissimum est, idemque cum illo, quod editum est ibidem primo loco pag. 21. *b. Argumentum XI.* prorsus diversum: incipit enim: Ἰπὸ κελῶφι παρηγορῶν αὐτὸν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα. Def. Δωρίδι διηγηματικόν. Scholia vero marginalia (idem etiam de glossis interlinearibus intellige) desinunt in Idyllio VIII. quæ ut plurimum cum iis, quæ habentur edita loc. cit. post Theocriti Opera, concordant.

V. pag. 150. *Homeri Iliados Liber I. & pars secundi*, nimirum usque ad versum 494. ubi incipit navium, quæ sub Ilium venerunt enumerationatio, cum perpetua paraphrasi ad marginem, & scholiis uberrimis, auctore Anonymo. Paraphrasis Libri primi inc. Θεὰ Καλλιόπη, εἰπὲ ἀκριβῶς ἐν ἐμμελείᾳ ποιητικῇ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως τὸ τοῦ Πηλέως. Scholia vero, seu adnotationes inc. Μῆνιν ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, & χολᾶσθαι ταῦτ' ἐν, πλὴν ὅτι τα μὲν εἰσι παρὰ ταῖς κοινοῖς ἐν χρήσει, τὸ δὲ χολᾶσθαι, ποιητικόν. Paraphrasis def. παρ' αὐτῷ δὲ ἀνεπαύσατο ἡ Ἥρα ἢ τὴν λαμπρὰν ἔχουσα καθέδραν & τιμίαν. Scholia vero def. ὅσα δὲ ἐνεσώτων εἰσὶ, & ἀντὶ μελλόντων λαμβάνεται. Paraphrasis secundi p. 183. *b. inc.* Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι θεοὶ τὴν & οἱ ἄνδρες οἱ ἐφ' ἵππων ὁπλῆται διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ὑπνῶλλον. Scholia vero p. 184. *b. inc.* Ἄλλοι μὲν. Τῶν παραπληρωματικῶν μα-

τουλλάβων συνδέσμων οἱ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἀρ- γόμενοι. Finis, uti iam dictum est, mutilus. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 292. seq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. tincis ac vetustate male redactus. Constat foliis 206. quorum postrema duo recentiori manu suppleta sunt.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣ ΗΕΚΥΒΑ.

Adde

Orestes, & Phoenissas.

I. pag. 1. **E**uripidis *Tragoediae III.* quarum cod. vi. prima est *Hecuba*, II. pag. 48. *Orestes*, III. pag. 108. *Phoenissae*. Concordant cum cit. edit. G. L. Part. I. a pag. 4. ad p. 402. *Hecuba* nullam habet hypotheseim. *Orestes* eandem cum edita, excepto paragra- pho illo, qui inc. Ὀρέστης διὰ τὴν, κ. λ. qui deest: *Phoenissae* vero primam tantummodo ex tribus illis, quæ sunt editae loc. cit. p. 268. Plurimis abundant glossis interlinearibus: scholia vero marginalia paullo sunt rariora, eadem tamen cum editis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 170.

ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

Ac praeterea

Musaei, & Euripidis Carmina quaedam.

I. pag. 1. **A**pollonii Rhodii *Argonautica* Li- cod. vii. bris IV. cum scholiis Graecis in margine per singulas paginas adiectis, & excerptis ex Lucillo Tarrhaeo, Sophocleio, & Theone. Praecedat Poëtae duplex vita. Prima vero poematis pagina litteris aureis, picturis, variisque coloribus ita est exornata, ut nihil hoc in genere pulcrius intueri possis.

II. pag. 174. *Sententiae monostichae*, ex diversis auctoribus collectae, & sub titulis iuxta litterarum ordinem digestae.

III. pag. 185. *b. Musaei Amores Herus, & Leandri.*

IV. pag. 192. *b. Euripidis Medea, Hippolytus, Alcestis, & Andromacha*, cum argumentis.

Codex Graecus membranaceus nitidissime elegantissimeque litteris quadratis, five capitalibus impressas primum Florentiae Anno MCCCXCVI. in 4. non in folio, ut habet Hallervordus. Constat foliis 289. de quo fufius loquitur Cl. Mattaire Annal. Typogr. Tom. I. pag. 101.

ΑΙΣ-

(1) Montfauconium corrige, qui in suo Catalogo pag. 303. litt. B. ait: *Theocriti Idyllia VI. cum schol. & gloss. interlin.*

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

AESCHYLVS ET SOPHOCLES.

Adde.

Dionysium Periegetem, & Lycophronem.

cod. vii. I. pag. 1. **I**N primis duabus paginis, quae vacuae supererant, recentior manus compendium Vitae S. Martyris Georgii Cappadocis descripsit, cuius initium: Εἰκοστὴ τρίτη ἡμέρα τοῦ ἐνεστώτος μηνός. Ἀθλοῖς τῷ ἁγίῳ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐκ Καππαδοκίας, δεῦρο ἐκδοξὸς καὶ θαυμαστὸς ἦν κατὰ τὰς χρόνους Διοκλητιανοῦ, κ. λ. Finis: ταῖς τοῦ σὺ ἀγλοφύρου πρεσβείαις, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλθόν σου καὶ σῶσον πάντας ἡμᾶς. Contrafactum fortasse est ex longioribus huius Sancti Martyris Actis, quae Graece adferuntur ad diem XXIII. Aprilis, apud Bolland. Tom. III. huius mensis in calce pag. IX. seqq.

II. pag. 3. *Aeschyli Tragoediae V.* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus, Praecurrat Vita Poetae, qualis est in cit. edit. pag. 1. Tragoediae vero sunt, prima pag. 4. *Prometheus Religatus*, II. p. 28. *Septem supra Thebas*, III. pag. 49. *Persae*, IV. pag. 71. *Agamemnon*, V. pag. 107. *Eumenides*. Hypothesis primae diversa est ab edita; incipit enim: Προμηθεὺς ἐκ Διὸς κεκλοφέντος τὸ πῦρ. Def. βροντὴ καταβλαγείσα αὐτὸν ἀφανίζει. Secunda, & tertia carent. Quartae & quintae argumenta concordant cum editis: quemadmodum etiam scholia ut plurimum marginalia, praeter pauca quaedam initio cuiuslibet Tragoediae apposita de variis versuum, quibus constat generibus, quae in edito desiderantur. Glossae interlineares desinunt in principio Agamemnonis. In fine Eumenidum leguntur Δίστιχα παλαιὰ εἰς τὰ τοῦ Αἰσχύλου δράματα. *Disticha antiqua in Aeschyli dramata.* Ea vero sunt:

Εἰς τὸ Προμηθεὺς,

Ὁ μὲν Προμηθεὺς δὲς δίκην, καθὰ θέμις,
Δείκνυσιν ἡμῖν, ὡς κακὸν σὺλᾶν μέγα.

Εἰς τὸ τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις.

Δεινοπροσώπησασα τέμνεται ξίφει
Δυὸς ἀδελφῶν ἢ μιαφονωτάτη.

Εἰς τὸ τῶν Περσῶν.

Εἰρήνη δὲ πάλιν δυοῖν ἡττηθεὶς μάχαις
Πέπεικεν ἡμᾶς ἀδικεῖν μὴ τὸν πέλας.

Εἰς τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Σφραγίδες Ἀγαμέμνωνος δὲ συζύγου πάρα
Βοᾷ πρὸς ἡμᾶς, ὡς κακὸν γυνὴ μέγα.

Εἰς τὸ τῶν Εὐμενίδων.

Ὁ δ' αὖ Ὀρέτης τὰς φρένας βλαβεὶς ὄλος
Σαφῶς παραινεί μὴ καθάπτεσθαι φόνου.

III. pag. 129. *Sophoclis Tragoediae II.* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. I. est *Ajax Mastigophoros*, II. pag. 160. *b. Electra*, quae tamen mutila est: desinit enim in versu:

(1) Expunctum fuit nomen.

Πηγὰς γάλακτος ἐπερισεφῇ κύλῳ,

qui incidit in edit. cit. pag. 121. Primae argumentum nullum; secundae aliquantum ab edito discrepans, inc. Ἦ τῆκεται ὧδε τροφὴς δεικνύς τῷ Ὀρέτῃ τὰ ἐν Ἀργεῖ. Def. δείκνυσιν αὐτῇ τὰ ἐν Ἀργεῖ. Scholia ut plurimum cum edito concordant.

IV. pag. 181. *Dionysii Periegesis*, seu *Orbis descriptio*. Concordat initium, & finis cum editione, quam citavimus supra in Codice XXV. Plut. XXVIII. §. I.

V. pag. 208. *Λυκόφρων. Lycophron*, scilicet *Lycophronis Cassandra*, seu *Alexandra*, cum glossis interlinearibus.

Inc. Λέξω τὰ πάντα νητρεῶς ἀμ' ἰσορρεῖ.

Def. Σῶζον παλαιῶν Βεβρύκων παγκληρίαν. Concordat initium & finis cum editione Graeca & Latina Oxoniensi e Theatro Sheldon. mdccl. fol. Initio huius Poëmatis amanuensis nomenq̄ apparet his verbis expressum: Γένε βροτῶς, Χριστὸς, τῷ Κωνσταντίνῳ. In fine vero stichometria adiecta, nimirum, στίχοι αὐτοῦ. versus mcccclxxix. Tum ab alia manu, eius fortasse, qui Codicem possedit, haec notula subscripta est: τῷ, ἑωπθ' τῆς ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, μηνὶ Γανουαρίῳ εἰς τὰς δευτέρων, ἡμέρᾳ κυριακῇ ἐκοιμήθη ὁ ἀσπίδος... (1) μὲν, ἐξέφυγεν ὅρα τρίτη νυκτός, ἐτάφη δὲ ἡμέρᾳ δευτέρᾳ. Οἱ ἐντυγχάνοντες μέμνησθε Ἀννης συζύγου... Anno 6882. (Christi mcccclxxiv.) Indi. XII. mensis Ianuarii VIII. die Dominica decubuit celebris... exspiravit hora tertia noctis; sepulta vero est feria II. Qui legitis memento Annæ coniugis...

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 244.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac praeterea

Sophocles, & Nicephori Gregorae fragmentum.

I. pag. 1. **E**Vripidis Tragoediae III. cum cod. ix.

glossis interlinearibus, scholiis marginalibus, & Poetae vita in principio, quae inc. Εὐριπίδης Μησαρχία, ἢ Μησαρχίδης, ἐ Κλειταίῃ. Def. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνενηκιστῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος. Prima est *Hecuba*, II. p. 45. *b. Orestes*, III. pag. 100. *b. Phoenissae*. Concordant cum cit. edit. Primae argumentum ab ipsa discrepans, inc. Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες, κ. λ. Def. ἐκρίθη γὰρ ἅπα ἄρχων ὁμόθυτος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατὰρξαντα. Secundae, & tertiae concordant cum Cod. VI. huius Plutei. Scholia marginalia breviora sunt editis, ab ipsis tamen minime diversa. In fine legitur amanuensis subscriptio characteribus ita perplexis, atque intricatis exarata, ut vix haec pauca exsculpere liceat: Εἰτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γωάννου τοῦ... μηνὶ Γανῶ κα'. ἡμέρᾳ πα-

ρα.

ρυσκευῇ ἰνδ. ια'. . . . . *Absolutus est praesens liber manu mea Ioannis . . . . . mense Iunio, die XXI. feria sexta, indit. XI. . . .*

II. pag. 155. *Sophoclis Tragoediae III.* cum scholiis item ad marginem, & glossis interlinearibus. Prima est *Ajax Mastigophoros*, II. pag. 201. *Electra*, III. pag. 246. *b. Oedipus*. Harum initium & finis cum citata editione concordant. Scholia in *Aiacem* inc. *Οἰκείως ἔχουσιν οἱ παρακείμενοι ἀντὶ ἐρεσῶτων λαμβάνεσθαι, & μὴν πάντες παρακείμενοι ὅτω λαμβάνονται*, κ. λ. quae pertinent ad vocem *δέδωκα*. Def. *μέλαν μένος. ἀντὶ τοῦ μέλαν αἷμα μετὰ ἰσχύος*. In fine pentastichon iambicum in *Aiacem*, quod ita habet:

Ο' κλεινός Αἴας τῶν Ἀχελλείων ὅπλων
Χόλῳ βαρυνθεῖς, Εὐκτορος θνήσκεϊ ξίφει.
Αἰασμάτων ἄξιός Αἴας τυγχάνει.
Συῶτ' ἄρ' ὅπως ἐκμελανθεῖς τὰς φρένας
Εἰαυτὸν ἀπέσφαζεν Εὐκτορος ξίφει.

Electrae praecedit hypothesis, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. VI. & hexastichon elegiacum περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος, de *elegiatae huius vitae*, cuius initium: *Εἰπέ ποῦ ἢ χθες ἔβη*. Def. *ἔδρα τις ποτίει*. Primum scholion in verba, *ἐδ γὰρ παλαιὸν Ἀργός*, κ. λ. inc. *Το παλαιὸν ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον* Ultimatum est: *ὃ σπέρμ' Ἀτρείως πλεῖστα παθὼν μόλις διὰ τέλους ἡλευθερώθη, κατὰ τὴν νῦν ἐπιχείρησιν*. Scholia in *Oedipum* inc. *Ἀνατροπὴ, ἢ ἀνατρέφει τις τινα, ἢ ἢ ἀνατρέφεται τις ἐπὶ τινος*. Def. *μηδὲν δεῖν πεπονθῆαι*.

III. pag. 293. *b. Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορά περὶ τῆς τῶν κανόνων ἀσασίας* . . . . . (1) *Sapientissimi Domini Nicephori Gregorae de regularum instabilitate* . . . . . Excerptum. Inc. *Ο'τι ὁ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς βήμασιν ὁμοιότητας ἀσασίας*. Def. *ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου τὸ ὑπομαι, ἢ τὸ μέγετε*. Memoratur a Fabricio B. G. Vol. VI. pag. 306. in serie eius Operum Grammaticalium. Exstat & in Cod. Reg. mclxx. atque esse ineditum adfirmant in Catalogo T. II. pag. 271. His adcedunt alia quaedam pauca de pedibus, & mensuris versuum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 294.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΕΣ.

Ac praeterea

Sophocles.

COD. X. I. pag. 1. *Εὐριπίδης Tragoediae VIII.* quarum I. est *Hecuba*, II. p. 20. *b. Orestes*, III. p. 46. *Medea* (2), IV. p. 64. *b. Phoenissae*, V. pag. 87. *b. Alceſtis*, VI. pag. 100. *b. Andromache*, VII. pag. 117. *Hippoly-*

tus, VIII. p. 135. *Rhesus* (3), quae tamen mutila est in fine, definit enim in versu 714. *κρυφαῖος ἐν πέπλοις*, edit. cit. Part. II. p. 269. Prima & ultima nullam habent hypotheseſim: secunda illam, quae edita est primo loco: tertia brevior quam in edito; definit enim in verbis, *τὸν Γάσωνα νέον ποιήσεις*. Quarta ultimam ex tribus editis, ac praeterea Sphingis Aenigma, quod inc. *Εἴς διπλὸν ἐπὶ γῆς, κ. λ.* Quinta longiorem; post enim verba *ἔδειξεν ἢν ἐπέλαθ' (4)* sequuntur alia pauca, quorum initium: *Ἀλκίσις ἢ Περίου θυγατὴρ, κ. λ.* Sexta brevior: definit enim in verbis: *τυχῶν δὲ αὐτῆς, εἰς Μακάρων νήσους ᾤκησεν*. Septima ferme similem cum edito. Rara sunt in his Tragoediis scholia marginalia. *Hecuba* habet etiam interpretationem Latinam interlinearem, quae tamen definit in versu 466. *Η' Παλλάδος ἐν πύλαις*, edit. cit. Part. I. pag. 42. In fine Euripidis Tragoediarum, unum folium male insertum est, quod videtur ad Sophoclis *Electram* pertinere.

II. pag. 143. *Sophoclis Tragoediae VII.* quarum prima *Ajax Mastigophoros*, I. pag. 160. *b. Electra*, III. pag. 178. *Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 197. *b. Antigone*, V. pag. 212. *b. Philoctetes*, VI. pag. 228. *b. Oedipus Coloneus* (5). VII. pag. 250. *Trachiniae*. *Electram* praecit hypothesis, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. VI. *Oedipodem* illa tantum, quae inc. *Ο' τύραννος Οἰδίπυς ἐπὶ διακρίσει*, κ. λ. *Antigonem* pentastichon illud heroicum, *Λαίης Λαβδακίδη κ. λ.* quod in edit. cit. praepositur *Oedipodi Tyranno*; *Philocteren* hypothesis, quae inc. *Ἀπαγωγὴ φιλοκτεῖς, κ. λ.* *Oedipus Coloneus*, & *Trachiniae* omni carent hypothesis. Nonnulla autem habent scholia marginalia, & interlineares glossas, praeter *Philocteten*, & *Oedipodem Coloneum*, reliquae omnes.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. tuncis male habitus. Constat foliis 265.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

A Pollonii Rhodii *Argonauticorum Libri IV.* COD. XI. cum Apollonii vita, argumento, & scholiis ad marginem, quorum omnium initium & finis concordat cum editis Florentiae anno mccccxvi. de quibus supra p. 82. ita ut ex hoc Codice profluxisse editionem illam elegantissimam opinemur. Praeter scholia marginalia, nonnullae etiam interlineares verborum explicationes leguntur, rubro caractere ab eadem manu conscriptae.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. optimae, ac nitidissimae scripturae. Constat foliis 159.

API-

(1) Longiorem titulum Codex habet, sed reliqua prosus evanida adsequi minime possumus.

(2) Haec omisa est in Catalogo Montfaucon.

(3) Haec quoque praetermissa in Catalogo Montfaucon.

(4) In edit. legitur *ἔδειξεν ἢν ἐπέλαθ'.*

(5) Haec omisa fuit in Catalogo Montfaucon.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XII. Codex typis impressus, in quo continetur *Aristophanis Comoediae IX.* cum scholiis marginalibus antiquis, nempe *Plutus*, *Nebulae*, *Ranae*, *Equites*, *Acharnes*, *Vespaes*, *Aves*, *Pax*, *Concionantes*. Praecedir in Aristophanem Epigramma Graecum; Aldi Manutii Romani ad Danielelem Clarium Parmensem Epistola (1) Latina, Graeca Marci Mufuri Cretensis ad lectores, ac Scipionis Carteromachi Pistoriensis Epigramma Graecum in laudem Aldi Manutii: tandem e Graecis Grammaticis Prolegomena (2).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XIII. I. pag. 1. *Aristophanis Comoediae IV.* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Prima est *Plutus*, II. pag. 31. *Nubes*, III. pag. 64. *b. Ranae*, IV. pag. 98. *b. Equites*. Praecedir primae Aristophanis Vita, qualis in Prolegomenis legitur edit. Amstelae. A. MDCCX. fol. pag. XIV. Thomae Magistro tributa, quae tamen desinit in versu:

Ζητῆσαι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

Tum argumentum, cuius initium: *Βυλόμενος Ἀριστοφάνης, κ. λ.* ut loc. cit. p. 1. §. I. cui adnectuntur Dramatis personae, ac deinde §. V. qui inc. *Ἰστὸν δὲ, κ. λ.* ibid. pag. 2. Secundae argumentum inc. *Τὸ δράμα τῶν Νεφέλων κατὰ Σωκράτους γέγραπται.* Def. *Ἦτι δὲ τὸ δράμα τῶν πάντων δυνατῶς πεποιημένων.* Est contextum ex tribus illis, quae leguntur loc. cit. pag. 50. Tertia duplicem habet hypothesim; prima inc. *Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους, κ. λ.* Def. *ἀφικνεῖται Θεοῦ δὴντα, & cum illa ferme concordat, quae legitur in edito pag. 117. nisi quod in Codice nulla metri habetur ratio. Altera inc. Ὁ Διόνυσος μετὰ θεράποντος Εὐαγγελίου, κ. λ.* Def. in verbis: *ὡς τὴν ζῶντα ἀνέρχεται.* Legitur ibid. pag. 115. Ultimae vero nulla est hypothesi. Notandum, tam hypotheses omnes praeter illam in *Plutum*, quam scholia, & glossas manu multo recentiori fuisse adiectas; quemadmodum etiam totam ferme quartam Comoediam, alia tertia manu fuisse exaratam.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 124.

(1) Haec ex Aldi Epistola ad Clarium Parmensem excerpta sunt: Optime igitur Tu, mi Clari, in praesentia ista & opulenta Urbe Raguso iuvenatui consulis, qui eam & Graeco, & Latine simul, ut praecipit Quintilianus, summo studio ac fide, iam multos annos publico conducens stipendio doces; quod ut tibi factu facilius sit, mitto ad te Aristophanem, ut illum non modo legendum, sed ediscendum quoque discipulis praebeas suis; quem in tuo nomine publicare volumus, ut continuationem studiorum, amorisque nostri, quo possem munere, declararem &c.

(2) Anno MCCCXCVIII. ad Graecae Poeseos genus, adhuc apud typographos intentatum, & novum, nempe scenicum, Aidus se convertit: & novem has Aristophanis Comoedias Graecis scholiis illustratas excudit, Danieli Clario Parmensi nuncupatas, cum Graecis Marci Mufuri Praefatione, & Scipionis

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

Ac praeterea

Eiusdem Aristotelis, & Hermogenis Rhetorica.

I. pag. 1. *Aristotelis de Poëtica Liber inc.* **COD. XV.** *Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν.* Def. *εἰρησθῶ τοσαῦτα.* Exstat in eius Operum edit. Paris. G. L. MDCCXIX. fol. Tom. II. pag. 652. seqq.

II. pag. 21. *Eiusdem de Arte Rhetorica Libri IV.* quorum primus inc. *Ἡ Ῥητορικὴ ἐστὶ ἀντίστροφος.* Ultimus def. *ἀκηκόατε, ἔχετε, κρίνατε.* Ibid. a pag. 512. ad 607. (per errorem 606.) ubi sunt tantum Libri III. Primus enim Liber in Codice in duos dividitur.

III. pag. 106. *Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum.* Inc. *Ἐπεξελάς μοι.* Def. *πλήθος πολιτῶν.* Ibid. pag. 608. seqq.

IV. pag. 144. *Hermogenis Rhetorica Libris IV.* Primus inferibitur *Τέχνη Ῥητορικὴ περὶ εἰσεύσεων, Ars Rhetorica de statibus, seu quaestionibus Oratoriis.* Inc. *Πολλῶν.* Def. *τα χρυσία.* Concordat cum edit. G. L. Colon. Allobr. MDCCXIV. in 12. cum versione, & Commentariis Casparis Laurentii (3) a p. 1. ad p. 79. Secundus p. 168. *Περὶ εὐρέσεως, De Inventionne,* in IV. sectiones divisus inc. *Ἡ πρώτη.* Def. *περιστάσεων.* Ibid. a pag. 81. ad pag. 236. Tercius pag. 216. *Περὶ ἰδεῶν, de Formis Oratoriis,* in sectiones IX. tributus inc. *Ἐπεὶ ἀλλόττι.* Def. *τὸ πρᾶγμα φημι.* Ibid. a pag. 237. ad pag. 516. Quartus pag. 297. *Περὶ μεθόδου διενότητος, de methodo apti & ponderosi generis dicendi,* inc. *Πάν μέρος.* Def. *δεδήλωται.* Ibid. a pag. 517. ad pag. 567. Scholiis nonnullis marginalibus haec Hermogenis Opera sunt adspersa, quorum nonnulla nomen Syriani praeferunt.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. maiori, Sec. XV. optime servatus. Constat foliis 308.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EURIPIDES.

Adde

Aristophanis Comoedias aliquot.

I. pag. 1. *Euripidis Tragoediae IV.* cum scho- **COD. XV.** liis marginalibus. Prima est

Hip- Carteromachi Epigrammate. Ad calcem registrum: *Ἀπαντὰ ἐν τετραδίοις, πλὴν τῶν δ. α. π. πενταδίων, & τῶν θ. ζ. τ. τριαδίων, & τῶν μ. διαδίων.* Omnes sunt quaterni, exceptis δ. α. π. quaternis, & θ. ζ. τ. ternis, & μ. duobus. Vinctis apud Aidum M. D. non MCCCXCIX. ut in Catilog. Montfaucon. perperam indicatur. Idibus Quentilis. In Aristophanis textu specimen Graecorum suorum maiorum (quantum adhuc videre contigit) ultimum dedit, in scholiis minorum, sed elegantia illis maioribus non absumitur, primum dedit; quibus uti in reliquis deinceps libris usque ad huius centuriae finem maluit.

(3) Hos Commentarios, qui in calce Operum Hermogenis leguntur in editione nostra, Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. p. 432. promitti quidem in titulo, sed nullos in libro ipso se vidisse confirmat.

Hippolytus, II. pag. 19. *b. Medea*, III. p. 39. *Alceſtis*, IV. pag. 52. *b. Andromache*. Hypothesis primae aliquot versibus in fine longior est in Codice, quam in editione. Secunda habet duplicem hypothesim, ut in edito; sed primam aliquot item versibus longiorem. Tertiae & quartae similes sunt illis Codicis X. huius Plutei. Notandum paginam 32. fere totam abscissam, novo folio fuisse restauratam: inter Medeam vero, & Alceſtidem duo folia esse inserta, quae quorsum pertineant, nondum comperimus.

II. pag. 67. *Aristophanis Comoediae VI.* item cum scholiis marginalibus. Prima est *Acharnenses*, II. pag. 83. *Concionantes*, quae tamen desinit in versu 1127. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι. III. pag. 98. *b. Equites*, IV. pag. 118. *b. Aves*, & haec mutila in fine; desinit enim in versu 1419. Ὁ δὲ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτε δεῖ χρεὶ λῆγειν (1). V. pag. 138. *Vespae*, initio & fine mutila; incipit enim a versu 419. Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον, κ. λ. & desinit in versu 1387. Οὐ τοι μὰ τῷ θεῷ καταπρόξει Μυρτίαι (2). VI. pag. 152. *Pax*, item initio ac fine mutila; incipit enim a versu 377. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι, κ. λ. & desinit in versu 1298. Εἰπέ μοι, ὦ πρόδω, εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρ' ἄδει; Prima, duo praecedunt argumenta, ut in editione: duo item secundae, quorum primum metricum, in fine diversum sic habet:

Εἰκέλευσέ τε εἰς κοῖνὸν φέρων τὰ χρήματα,
καὶ χρῆσθαι ἅτασιν ἐξ ἴσου ταῖς δόλαις,
καὶ ταῖς γυναῖξιν μετατίθεσθαι τὸς νόμους.

Alterum est illud, quod inc. Αἱ γυναῖκες, κ. λ. Tertiae vero praeter ea omnia argumenta, quae leguntur in edit. sed diverso ordine disposita, praemissa sunt etiam σχόλια τῆς ἐπίστασις ἐρμηνείας, quae integram paginam occupant, minutissimo charactere exarata, & inc. καὶ τελώνη. Διεβέβλητο τὸ τῷ τελώνῃ ὄνομα, ὡς καὶ τῷ Κλέωνος ὄντος, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος, κ. λ. Quartam quoque plures praecedunt hypotheses; prima est, quae inc. Τῆς τῶν Ἀθηναίων, κ. λ. desinit autem in verbis: πρὸς τὴν θεῶν περὶ τῆς ἀρχῆς. Huic adnectitur scholion in illam vocem, Εἰς ἑκατέστης, quae incidit in Comoediae versu undecimo, suo loco editum in edit. pag. 382. Alia est metrica; tertia, quae inc. Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν, κ. λ. ac desinit in verbis: τρίτος Φρύνιχος μονοτρόπος. Quinta propter memoratum defectum caret hypothesi. Sextae denique tres sunt, quarum tertia, cuius initium: Τρυγχιός ἄγροικος, κ. λ. desinit in verbis: μέχρη μὲν τινος ἔνα... Scholia in has Comoedias sunt uberrima, & fere editis similia; glossae item interlineares valde sunt spissae.

Codex Graecus papyraeus Ms. in fol. Saec. XIV. tuncis ac vetustate valde consumptus. Constat foliis scriptis 162.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

I. pag. 1. *Aristophanis Comoediae VIII.* fine nullis scholiis. Prima est *Plutus*, II. pag. 29. *Nubes*, III. pag. 62. *b. Equites*, IV. pag. 94. *b. Ranae*, V. pag. 128. *Acharnenses*, VI. pag. 155. *Aves*, VII. pag. 198. *b. Vespae*, VIII. pag. 235. *b. Lystrata*. Prima deest hypothesi. Secunda illa est, quae in edit. nomen praefert Thomae Magistri. Tertiae, omnes illae praecedunt hypotheses, licet ordine immutato, quae leguntur in edito, praeter initium secundae, a verbis nimirum: Ὁ σκοπὸς αὐτῶ, κ. λ. usque ad illa, εἰτα προφανὲς αὐτῷ τὸ ἀνεδίδαξαι τὸ δράμα; quae omnino desiderantur in Codice. Quartam denique praecedit argumentum metricum, ac deinde illud, quod inc. Διόνυσος ἐστὶ μετὰ θεράποντος, κ. λ. desinit autem in illis: Φιλωνίδης ἐπεγράφη, εἰκόνα Φρύνιχος δύο Μέσσαι. Reliquae carent omni hypothesi.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 259.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EURIPIDES.

I. pag. 1. *b. Euripidis Tragoediae II.* cum scholiis nonnullis marginalibus, & glossis interlinearibus, quarum prima est *Hecuba*, II. pag. 50. *Orestes*. Prima nullam habet hypothesim; secundae eadem sunt, atque editae, praeter illam, cuius initium: Ὀρέτης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, κ. λ. quae in Codice desideratur. Scholia in hanc Tragoediam inc. Πάθος ἐπὶ σώματος τὸ τραῦμα καὶ ἡ πληγὴ· ἢ εἴφη τις ἐπὶ πληγῇ, ἢ τοῖς τοῖσι, δ' ἀπὸ μὲν τῷ ποιῆντος λέγεται πᾶγμα ἐπὶ τῷ ξίφει, ἀπὸ δὲ τῷ πάσχοντος πᾶθος. ὥσπερ τὸ λῆμμα ἀπὸ μὲν τοῦ λαμβάνοντος λέγεται λῆμμα, ἀπὸ δὲ τῷ δίδόντος δῶρον. ἀπὸ τούτου πᾶθος καὶ ἐπὶ ψυχῇ ἢ ἥττα, κ. λ. In calce Codicis, amanuensis sequens legitur subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἰωάννου κατὰ μῆνα Γέλιον, τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐν ἔτει 577. ἀθ'. ἰνδ.... Completus est praefens libellus manu mea Ioannis humilis mense Iulio, die V. eiusdem mensis, anno 6939. (Christi mccccxxxi.) (3) indit.... Hoc idem nomen adscriptum est etiam in fine primae Tragoediae pag. 48. ubi etiam folio verso hoc aliud legitur: ὦ Χριστέ, βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Μανουῇ τῷ Ξανθοπόλῳ. Ὁ Χριστέ, auxiliare servo tuo Manueli Xanthopulo.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XV. cuius pagina prima, diversa manu suppleta est. Constat foliis scriptis 111.

ET-

F

(1) Inter hanc, & sequentem Comoediam in Catalogo Montfaucon reponitur *Lystrata*, quam tamen non invenimus.

(2) In regione huius versus in margine ab alia manu, aequae tamen antiquae, adscriptum est sequens monitum: λείπει ἔργον

ἢ εἴη, μετὰ δὲ τοῖσις τὸ λοιπὸν ζήτησιν ὁμοῦ, ὅθεν ἄρχεται τοῦ ἡμετέρου.

(3) Hanc subscriptionem, sed non ut iacet in Cod. adfert Montfaucon. Palaeogr. Graec. pag. 78.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EURIPIDES.

Ac

Theocriti Idyllia IV.

cod. XVIII. I. pag. 1. **E**Vripidis Tragoediae III. Prima est *Hecuba*, II. pag. 28. *Orestes*, III. pag. 61. *Phoenissae*. Sed Orestis finem (a versu nimirum 1666.) & Phoenissarum initium (ad versum usque 460.) require inter pag. 90. & pag. 101. integer enim quinternio, suo loco avulsus, inter Theocriti Idyllia perperam insertus est. Praecedat primae Euripidis Vita, & argumentum, ut in Cod. IX. huius Plutei. Secundae vero, & tertiae argumenta cum Codice VI. concordant. Scholia tantum in primis tribus paginis occurrunt.

II. pag. 87. *b. Theocriti Idyllia IV.* quorum primum est *Thyrsis*, II. pag. 90. *b. Viatores, vel bubulci, Comatas, & Lacon*, III. pag. 103. *b. Bubulci, Damoetas & Daphnis*, IV. p. 104. *b. Pastores, Battus, & Corydon*; quae in editione, quam inuimus in Codice V. sunt I. V. VI. & IV.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis, nitidissimus. Constat foliis 105.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΕ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ARISTOPHANIS PLUTVS.

cod. XIX. **A**ristophanis *Plutus* nullo argumento, nullisque marginalibus scholiis Graecis instructus. Concordat cum edit. cir.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. nonnullis glossis interlinearibus Latinis initio adspersus. Constat foliis scriptis 46.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI THEOGONIA.

Ac praeterea

Phocylidis, Theognidis, Homeri & Pythagorae Carmina.

cod. XX. I. pag. 1. **H**esiodi *Theogonia, sive Deorum Generatio*. Concordat cum editione G. L. quam citavimus supra in Cod. V. huius Plutei, a pag. 4. ad pag. 145.

II. pag. 22. *Eiusdem Scutum Herculis*. Ibid. pag. 150. In Codice praecedat hypothesis, cuius initium est: *Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῇ τετάρτῃ καταλήγει φέρεται*. Finis: *Μῆσωρ, Τηλεβόας, Τάφιος*. In fine legitur: *εἰχοί υἱ*. Versus CCCCLXXX.

III. pag. 30. Fragmentum quoddam de speciebus tragicarum poëseos, auctore Anonymo. Inc.

Τῆς τραγικῆς ποιήσεως εἶδη εἰσὶ δέκα. Def. ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰς ὁδὸν φέρεται. ἀμύν.

IV. pag. 31. *Phocylidis Carmina*, cum disticho in principio in laudem auctoris, quod sequens est:

Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν εὐλεόμενα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁσιώτατος ἔλβια δῶρα.

Exstant G. & L. inter Poetas Graecos Veteres Iac. Lectii Aureliae Allobrog. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 722. sub titulo *Poëmatis Admonitorii*.

V. pag. 35. *b. Theognidis Megarensis Carmen Elegiacum*. Ibid. pag. 704.

VI. pag. 57. *b. Homeri Batrachomyomachia*. Ibid. pag. 413. Hic iterum scriptor incoepit Phocylidis carmina, superius relata, describere; sed errore animadverso, in octavo versu desit.

VII. pag. 64. *Pythagorae Samii Carmina aurea*. Ibid. pag. 726.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 65.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EURIPIDIS HECVBA.

Seu potius

Tragoediae III.

I. pag. 1. **E**Vripidis Tragoediae III. cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Hecuba*, II. pag. 38. *b. Orestes*, III. pag. 83. *b. Phoenissae*. Praecedat primae Vita Euripidis, & argumentum, ut in cod. IX. huius Plutei. Secundae vero argumentum idem cum illo Codicis VI. Tertia tandem habet primam ex tribus hypotheseibus; deinde sphingis aenigma, eiusque solutionem, quae uno tamen disticho auctior est: incipit enim:

Λῦθι κ' ἐκ ἐφέλουσιν κακώτερος μῦθος θανόντων
Φωνῆς ἡμετέρας σὺν τέλος ἀμπλακίης.

Ἀνθρῶπον, κ. λ.

tum dramatis personae sequuntur, aliaque pauca, quorum initium: *Ἐπιγράφεται τὸ δράμα Φινίσσαι, κ. λ.* Finis: *ὑπερεστὶν κατεσάθησαν*. Scholia sunt quidem breviora, quam in edito; ab ipsis tamen minime diversa.

II. pag. 129. *Ἀνδρονίκου Βυζαντίου ἐπιγράμματα ἐν ἑξαμέτρῳ εἰς τὸ Βησσαρίωνος καρδινάλεως καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ Πλάτωνος βιβλίον*. Andronici Byzantini Epigramma versibus hexametris in librum a Bessarione Cardinale, & Patriarcha Constantinopolitano pro Platone compositum. Hic titulus margini est appositus: in medio vero ita legitur: *Εὐτυχῶς τῷ δεσπότη.*

Inc. *Αἰγλήεις παραδείσους μυσῶν ἀγλάων ἄλσος.*

Def. *Ὁ ἄβιον, ἄκρον ἀνιέονται σοφίης ἀγνὸν ἄνθος*. In fine: *Εὐτύχει μνηγέτα*.

Hoc Carmen diversa, ac recentiori manu exaratum est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 130.

API-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ARISTOPHANIS NEBVLAE.

COD.
XXII.

Aristophanis Nubes cum scholiis, glossis interlinearibus, & argumento, quod in edit. Thomae Magistro tribuitur. In fine legitur: Τὸ τέρμ' ὧδ' ἐστὶ δράματος τῷ δευτέρου. Scholia sunt uberrima, & ab editis minime diversa.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius primae quatuor, totidemque postremae paginae manu recentiori suppletæ sunt, Constat foliis scriptis 50.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Adde quaedam

Procli Diadochi, Maximi Planudis, Demetrii Melidonis, Isaaci Monachi, & aliorum.

COD.
XXIII.

I. pag. i. **H**esiodi Opera & Dies cum uberrimo Commentario; nec sine plurimis glossis interlinearibus rubrica conscriptis. Hesiodi textus cum edito, Commentarius cum illo Codicis V. huius Plutei concordat. In fine apposita sunt septem planetarum nomina, ac figurae: tum pag. 43. b. Gregorii Theologi de decem Aegypti plagis versus Elegi XII. ut in edit. eius Operum Billiana Tom. II. pag. 99. aliique eiusdem versus heroici XI. quorum initium quum inter eius Carmina non invenerimus, heic uti iacent in Codice proferimus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς δ' ἔρ' ἂν λίγῃσι περιγραφοῦτο φωναί,
οὐτέ μιν ἠμάρδυνε βίην χρόνος οἷά τε καπνός,
ἠέρος ἐν λαγόνεσσιν αἰσώδεντα τάχιστα,
τοῖος γὰρ ψαφάρειο κλέος νόμος αὐτίκα πίπτει·
ἀλλ' αἰεὶ πάντεσσιν αἰοίδιμος εἰσέτι μάλλον
αἶεν ἐπερχομένοισιν ἀεζόμενος λυκάβρασιν
Πειδομαι ὥς ποτε γαῖαν ὕλην δεσμοῖσι καθέξει.
Ὡς γὰρ θεσφατόν ἐστι, λόγος δ' ἐπὶ ἔργον ὀδεύει,
ἀλλὰ τὸ μὲν μέγαλοισι θεῶν γένησιν κείσθω.
Αὐτὰρ ἐῴω τά με Χρῆστος ἐμὸν φάος ἐξέδιδάξεν,
ἔξερτα μύθοιο θεμελίῳ πάντ' ἀναφαίνων.

II. pag. 44. Συλλογὴ τῆς ἐξηγήσεως Πρόκλου τοῦ Διαδόχου τῆς εἰς τὰ ἔργα καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡσιόδου. Collectio Expositionis Procli Diadochi in Hesiodi Opera & Dies. Inc. Ὡς μῦσαι αἱ ταῖς ὑμετέραις φωναῖς θαλάσσαις ἡμᾶς τοὺς ποιητάς. Def. ὑπερβασίας δὲ, τὰς ὑπερβασεὶς τὴν καλῶς ἔχοντος. τούτοις δὲ ἐπάγουσί τινες τὴν ὀρνιθομαντείαν, καὶ τινὰς ἀπολλώνιος ὁ Πόδιος ἀφαιρεῖ. Quibus ultimis adscripta est vox, ἄλλως, ut coniiciamus non ex solo Proclo, sed ex plurium interpretum excerptis commentarium hunc esse contextum, de quo vide Fabric. B. G. Vol. VIII. p. 521.

III. pag. 75. Τοῦ Πλανύδη. Planudis (Maximi) de verborum Constructione Libellus, cum glossa interlineari. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαίνουσιν ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἔχει. Def. τὰ δὲ ἐπὶ ὀρθώσεως μόνον αἰτιατικῇ, εἰόν, βλέπω σε, ὄρω σε, ἀτενίζω σε. Inter Grammaticos ineditos recensetur Planudes a Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 47. In fine hi versiculi leguntur, ad quemdam sacerdotem, nomine Ioannem, ut ex verbo χαριτόνουμε eruitur.

Παναγιώτα χαριτόνουμε ἦντα,
ἀντωνίῳ μέμνησο συντεθειμένος
Κανὼνα τόνδε τοῖς τρισὶ διδασκάλοις,
Ὅπως λάβοιμι πλημμελημάτων λύσιν.
Ἐχὼ τὸν οἶκον ἐξ ἐκείνου τὸν πέλας,
Ὅς δ' εἴπας ὕδωρ, ὕδαμῶς σοφὸν κάρα·
καὶ μοι πέπονθεν ἦπαρ πῶς οἶε ταλαν,
Σὺ δ' ἀλλ' ἔπας ἱαίρα σὺ πέμπτης τέκνῳ.
Sanctissime, & gratiosi nominis sacerdos,
Antonii recordare, qui composuit
Canonem istum ex tribus doctoribus.
Vt recipiam meorum errorum veniam.
Mihī domus est ab illo proxima.
Quam vero mihī promissisti aquam, nullatenus habeo, sapiens caput (1).

Mihī autem dolebat iecur male misero.

Sed tu fac, ut medelam tuo porrigas filio.

IV. p. 87. Ἀρχὴ συνθεῶν ἀγία μερική Ομήρου τεχνολογίας ἀπὸ φωνῆ κυρίῳ Δημητρίῳ τοῦ Μελιδόνου. Initium cum Deo sancto particularis in Homerum grammaticalis explicationis, a voce Domini Demetrii Melidonis. Inc. Μῆνις ἀπὸ τῷ μένειν, ἡ ἔρμηνος ὀργή. Αἰεῖδω, τὸ ἐμμελῶς λέγω, ἐξ ἑ & αἰοίδω, ἡ φῶδῃ, καὶ ᾄδω. Def. Ἐπταν, κτήμι, ὁ δεύτερος ἀδελφός ἔκτεν, καὶ τροπὴ τοῦ καὶ εἰς α ἔκταν. Nihil de hoc Demetrio Melidone apud Fabricium occurrit.

V. pag. 103. Sequuntur Canones quidam Grammatici de dialectis Ionica, Attica, Dorica, Aeolica, & Boeotica, sine ullo titulo. Inc. Τὰς εἰς αε λεγόμενας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰς ηε ἐκφέρουσιν οἱ Ἰῶνες. Def. τὸ ἐχλ, ἀνὶ λέγει, τὸ ἐτύφθησαν, ἐτύφθων.

VI. pag. 111. Ἰσακὴ μοναχῷ τῷ Ἀργυροῦ περὶ μέτρων ποιητικῶν. Isaaci Argyri Monachi de metris poetis. Inc. Μέλλοντες περὶ μέτρων τῶν ἐν ταῖς ποιητικαῖς βίβλοις ἐμφορομένων βραχεῖαν τινὰ πρὸς τὰς νέας τὴν διδασκαλίαν ποιήσασθαι. Def. ὥς καὶ ταύτας ταῖς κοινὰς συναρμολογίας συλλαβὰς. Agitur autem in hac brevi didascalica de pedum qualitate, & appellatione, de monometris, versibus dimetris, trimetris, tetrametris, pentametris, hexametris &c. Fuit idem opusculum etiam apud Ioannem Sambucum. Vide & Catalogum Mss. Angliae Tomo II. pag. 246. N. 8558.

VII. pag. 119. Agmen claudit Tractatus Latinus item de Arte Metrica, e Donato maiore, Beda, Isidoro, & Honorato cognomine Servio, ex libro, quem ipse scripsit ad Episcopum Aquilinum, compositus a Fratre quodam Ord. Praed. ut in fine eiusdem dicitur.

F 2

Inc.

(1) Vt ita versum hunc explicem, Scholiastes monst, qui verbo αἰεὶ superascipit καὶ ἔχω μοι, & verbo οὐδαμῶς, ἔχω. κατὰ τοιοῦτον.

Inc. *Ultimo de arte metrica pauca subduntur imitando Donatum maiorem, & Bedam, qui ipsum sequitur, & Ysidorum, &c.* Def. *clarifica dixit nomen tuum, magnaue celo. Haec ad laudem Dei, & utilitatem cuiuslibet in nostro Praedicatorum Ordine soti sunt compacta, excitante, dirigente, & perficiente Domino Iesu Christo, a quo huius primordium, medium, & ultimum, cui est honor per infinita secula seculorum, amen.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. diversa manu conscriptus, cuius dimidia pars tineis corrota aliquantum, ac madore corrupta est. Constat foliis scriptis 122.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Ac praeterea

Theogonia, ac Scutum Herculis, & in eadem Commentarii; tum Iuliani, & Phalaridis Epistolae quaedam.

cod. I. pag. 1. **H**esiodi Opera, & Dies. Exstat in dicta Iac. Lestii Collectione Tom. I. pag. 445.

II. pag. 24. *Eiusdem Theogonia.* Ibid. pag. 464. duobus in fine versibus longior, qui in Codice desiderantur.

III. pag. 51. *Eiusdem Scutum Herculis.* Ibid. pag. 457. Haec autem omnia glossis interlinearibus sunt adpersa.

IV. pag. 64. *Εκ τῆς Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐξηγήσεως. Ex Ioannis Tzetzae enarratione* Excerptum de Differentia Poëtarum, & Vita Hesiodi. Inc. *Περὶ τῆς τῶν ποιητῶν διακρίσεως καὶ πρώην μὲν μοι ἐξεργασαί μικρὸν συγγραμμάτων.* Def. *Ἡσίοδ' ἀνδρώποις μέτρον ἔχον σοφίης.* Vide Fabric. B. G. Vol. X. p. 252.

V. pag. 67. *Εκ τῆς Ἡσίοδου Θεογονίας σχόλια τινὰ μερικὰ παλαιά. In Hesiodi Theogoniam scholia quaedam particularia antiqua.* Inc. *Ἰστέον, ὅτι ὁ περὶ τῆς Θεογονίας λόγος φυσικῆς διήγησιν τῶν ὄντων ἐπαγορεύει.* Def. *ἦν ὁ ἥλιος ἐπιλάμψας διασκεδάσει.* Leguntur in Syntagma Poëmatum Hesiodi cum variorum veterum auctorum scholiis Graecis a Daniele Heinio Lugduni Batavor. apud Raphelengium A. MDCLIII. 4. edito, pag. 233. Quae quidem scholia, non solius Tzetzae esse, sed ex Tzetza, & antiquioribus excerpta putat idem Heiniius l. c. p. 225. Enimvero in Theogoniam exstant Commentarii Graeci duplices, quorum unus inscribitur: *Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννη Διακρόνου τοῦ Γαληνοῦ εἰς τὴν Ἡσίοδου Θεογονίαν ἀλληγορίαι*, alter vero, ut ex nostro Codice patet, *Σχόλια εἰς τὴν Ἡσίοδου Θεογονίαν παλαιά*, quorum auctorem

Didymum existimasse videtur Natalis Comes Lib. VI. Cap. XVIII. *Mythologiae* pag. 633. Ioannes Alexander Braccianus A. MDXXX. Praefatione ad Salvianum testatur esse, se habere Ioannis Philoponi, cognomento Grammatici, Commentarios in Hesiodum, fortassis non alios intelligens, quam quos sub Ioannis Galeni nomine habemus, vel Commentarios in *ἔργα καὶ ἡμέρας*, sed qui Tzetzae sunt, non Philoponi.

VI. pag. 88. *Τῆς Βουλγαρίας χαρτοφύλακος Πόθου (1), τοῦ καὶ ἐσώτατου τῶν φιλοσόφων κατὰ Ἰωάννη Διακρόνου τῆς Πεδιασίμου (2) τεχνολογίας εἰς τὴν τοῦ Ἡσίοδου Ἀσπίδα.* *Bulgariae Chartophylacis Potbi, & philosophorum principis, D. Ioannis Diaconi Pediaismi Commentarius Grammaticus in Hesiodi Scutum.* Inc. *Ὅλα καὶ ὅποια ἐκ μεγάλης καὶ ἐνταῦθα, ὁρῶνται δὲ ὅτι τὸ αὐτὸν ἐστίν.* Def. *βροθέντα δὲ, ἦγον αἱματώδη, βρότος γὰρ τὸ μετὰ κίνεως αἷμα.* Confer Lambecium VII. p. 233. quae iudice Ioannes Galenus Diaconus, cui Commentarius in Theogoniam tribuitur, idem est cum Ioanne Pediaismo. In hoc Poëma habemus etiam Commentarios Graecos Ioannis Tzetzae.

VII. pag. 97. *Brevissima Sylloge, seu Collectio fabularum poetarum, cui titulus est: Εἰς τινὶ ταῦτα εὐρέθην παλαιῶν βιβλίων. In quodam veteri libro haec inventa sunt.* Inc. *Ταυτέτη καὶ Ἡλέκτρα Ἀτλαντος ἐγένοντο θυγατέρες.* Def. *οἱ χρόνοι βαρβαρώδεις ἐλέγοντο σολοικίζειν, ἀφ' ἧ καὶ σολοικισμός.* Auctor Anonymus. Habetur etiam in Bibl. Vindob. Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 21. §. VII.

VIII. pag. 98. *Εκ τῶν σχολίων Πρόκλου ἐκλογὴ τῶν ἀναγκασιτέρων. Ex Procli scholiis selectio rerum magis necessarium.* Inc. *Ὁ σκοπὸς τῆς βιβλίου παιδευτικὸς ἐστίν, ὥπως τὸν ἴδιον βίον κοσμήσαντες, ὥσω καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον γνώσεως μέτοχοι γενώμεθα.* Def. *καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν ἐκλογὴν.* Hic scholiorum delectus in Hesiodi Opera & Dies auctorem habet Demetrium Triclinium, ut in ipsorum fine adnotatur hisce verbis: *Αἱ ἐκλογαὶ αὗται αἱ ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Τζέτζου τε καὶ τοῦ Πρόκλου, εἰσὶν ἐκλογαὶ παρὰ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου.* Demetrii Triclinii Scholia in Theogoniam Hesiodi manuscriptorum exstare in Bibliotheca Vindobonensi testatur Nesselius loco supra citato. aliquantulum tamen videntur diversa a nostro Codice.

IX. pag. 136. *Καὶ ταῦτα εἰς τὴν Ἀσπίδα τοῦ Ἡσίοδου. Et haec in Herculis Scutum, nimirum Excerpta brevissima.* Inc. *Ἀπὸ τῶν δ' ὕψα πατρίδα γαίαν.* O. *Ἀμφιτρύων ἀπέκτεινε τὸν πατέρα τῆς Ἀλκμήρας Ἡλεκτρῶνα.* Def. *θαυμάσθην γὰρ ἐκάτερον ἢ τῆς ἀσπίδος ἀπέδειξε ταύτης κατασκευή.*

X. pag. 138. *Andronici Byzantini Epigramma versibus hexametris in laudem libri Cardinalis Bessarionis pro Platone.* Vide in Cod. XXI. huius Plutei §. II. cum quo concordat.

XI.

(1) Potbi fortasse cognomen inde habuit, quod Πόθου, sive Iambos de muliere mala & bona composuit, quos G. & L. vulgavit Holstenius, cum Demophili & Democratis sententiis Rom. MDCCXXVIII. 12. & Thom. Galeus in Opuscul. Mythol. Cantabrig. MDCLXXI. 8.

(2) Ioannes Pediaismus, sive aequanimitas a planitie πῆδος, idem etiam Ioannes Galenus a γαλήνῃ, sive mentis serenitate appellatus, Saeculo XIV. Primae Iustinianae, & Bulgariae Chartophylax fuit, ὡς καὶ φιλοσόφος, & Diaconus.

XI. p. 139. *b. Eπιστολὰι τοῦ σοφωτάτου καὶ γα-
ληνοτάτου βασιλέως Ἰουλιανοῦ. Sapientissimi, ac
serenissimi Imperatoris Iuliani Epistolae*, nume-
ro XVIII. quae iuxta ordinem, quem obti-
nent in eius Operum edit. G. L. curante Eze-
chiele Spanhemio Lipsiae MDCCXVI. fol. Tom.
I. pag. 372. seq. sunt, I. quae est ἀνεπίγρα-
φος, II. III. XIV. XX. XVIII. (quae in Cod.
inscribitur Εὐμένιος) XVI. IV. (quae in Cod. in-
scribitur Ἀριστοτέλης φιλοσόφῳ) XXVI. VI. VII.
(quae in Cod. inscribitur Ἀταξίω ἰδιόγραφον)
VIII. anepigrapha. IX. XXIII. XV. XII.
LVIII. & LIX. sed ex hisce duabus postremis
unam tantum facit Codex, ita ut extrema unius
cum primis alterius in eadem linea coniun-
gantur.

XII. pag. 147. *Eπιστολὰι Φαλάριδος τυράννου
Ἀγριγεντινῶν. Phalaridis Agrigentini ty-
ranni Epistolae*, numero XCVII. Prima ad
Alciboum inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος, ἔκ-
κηγορεῖ παρὰ τοῖς πολιταῖς προδοσίαν, κ. λ.
Ultima ad Stesichorum def. ἀ τὰς παρῶσας
ἐπανήσει φροντίδας. Exstant omnes editae in
Gr. Lat. Epistolarum Graecarum Collectione
Cuiaciana Aurel. Allobrog. MDCCVI. fol. a pag.
59. ad pag. 107. quae quidem usque ad tri-
gesimam secundam inclusive eundem ordinem
in Codice, quem in editione obtinent, dein-
ceps vero, quum multo pauciores sint editis,
ab ipsa recedunt.

XIII. pag. 176. *b. Epigramma quatuor
versuum in praesentis vitae breuitatem, quod
frequens est:*

Καὶ τί μέγα ζῶσιν τὸν αὐτίκα νεκρὸν ἔχοντα;
Ὁ χρόνος ἀπατεί. Φύλλα ἔοικε φύσις.
Γαῖα βρέτος καὶ ὕδωρ· τὰ δ' ἀπ' αὐτῶν ἐς τὰδε
δύνει.

Ὅς τε μάτην ὁ βίος, καὶ ὅσα τις ποιεῖ.
Tum fragmentum historicum de Priamo, le-
vis prorsus momenti.

Codex Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XVI.
nitide conscriptus, optimeque servatus, in
cuius pagina prima haec legitur epigrapha:
Αὕτη ἡ βίβλος Πέτρου ἐστὶ τῷ Λαυρεντίῳ υἱοῦ, τῷ
Μέδικῳ, Φλωρεντίνῳ, ἣν αὐτῷ ὁ αὐτὸς ἐδωρή-
σατο πατὴρ εὐφύας τε καὶ φιλομαγίας χάριν. Hic
liber est Petri F. Laurentii Medices Florentini,
quem ipsi pater eius ob bonam indolem, ac di-
scendi cupiditatem donavit. Constat foliis scri-
ptis 176.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECUBA.

Et

Theocriti Idyllia IX.

cod.
xxv.

I. pag. 1. *E*Vripidis Tragoediae duae, qua-
rum prima est *Hecuba*, II. p.
50. *Orestes* (1). Primae nulla hypothesis, se-
cundae eadem prorsus, quae in edito: illa

(1) Male Montfauconius in suo Catalogo, tertiam quoque
Tragoediam, nempe *Phoenissas*, adiungit: haec enim nulla est
in Codice.

(2) Huius Codicis variantes lectiones excipit Coluthi editio

pluribus, haec paucioribus scholiis adspersa
est, cuius etiam fere dimidiam partem diver-
sa manus exscripsit.

II. pag. 97. *Theocriti Idyllia IX.* quae sunt
totidem prima ex XXXV. editis Venetiis ap-
ud Salamandram MDXXXIX. 8. ita tamen
exarata, ut nullum versuum discrimen adpa-
reat, sed pedestris orationis speciem praesefe-
rant. Praecedat Poetae Vita, ut in edit. cit.
pag. 3. *b.* tum quaedam pauca de Dorica dia-
lecto. In primo Idyllio scholia quaedam oc-
currunt, quae ut plurimum cum editis loc.
cit. in calce Operum, concordant. Glossas ve-
ro interlineares, duobus ultimis exceptis,
reliqua habent. Argumenta nulla sunt.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saec.
XVI. in cuius pag. prima ita legitur: Αὕτη
ἡ βίβλος ἐστὶν Ἀρμονίῳ τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει Φλορ.
β'. Hic liber est Harmonii Atheniensis, cuius
floreus duobus. Constat foliis scriptis 134.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

A Pollonii Rhodii Argonauticon Libri IV. quo-
rum initium & finis concordat cum ni-
tidissima illa edit. Florentina, quam innuimus
supra in Cod. VII. huius Plutei. Praecedat
Libro I. duplex Poetae Vita, ut in dista edit.
tum scholia in eundem Librum, quae usque
ad paginam 15. progrediuntur, unde Apollo-
nii textus incipit. Reliquis tribus Libris ar-
gumenta praefixa sunt; secundi brevissimum
inc. Ἀΐμιος ἐβασίλευε Βεβρύκων τῆς Βιθυνίας,
κ. λ. & est pars scholiorum, quae sub ini-
tium illius libri occurrunt. Tertiis vero, &
quarti concordant cum editis; quemadmo-
dum etiam scholia ut plurimum, tum quae
supra memoravimus, tum alia, quae in mar-
gine adposita identidem leguntur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec.
XV. exeuntis, cuius undecim paginae initium
Libri primi continent, recentissima manu,
non satis perita, suppletur sunt. Constat fo-
liis 225.

ΚΟΛΛΟΥΘΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLUTHI POETAE RAPTVS HELENAE.

Adde

*Tryphiodorum, Dionysium Periegeten, &
Oppianum.*

I. pag. 1. *C*oluthi de Raptu Helenae Car-
men (1). Exstat inter Poetas
Graecos Veteres Heroici Carminis Scripto-
res, ex recensione Iac. Lescii, Aurel. Allo-
brog. MDCCVI. fol. Tom. I. pag. 682.

II. pag. 8. *b. Tryphiodori de Troiae Everfo-
ne Poëma.* Ibid. pag. 688.

III.

curante Io. Daniele a Lennep Leovardiae typis Guil. Coulon
MDCCXLVII. 8. necnon Coluthi ipsius, & Tryphiodori Florenti-
nae editiones, quae cura nostra prodierunt A. MDCCXLV. 8. typis
Caesareis.

cod.
xxvi.

cod.
xxvii.

III. pag. 21. *b. Dionysii Orbis descriptio*.
Ibid. pag. 664.

IV. pag. 44. *b. Oppiani de Venatione Libri*
IV. Ibid. Tom. II. pag. 87. seqq. In Codice
vero praecedat Poetae Vita, cuius initium:
Οππιανός δ ποιητής πατὴρ μὲν ἦν Ἀγασιλάου.
Finis: τέθνηκεν Οππιανός τριακονταετής ὢν.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min.
Saec. XVI. Constat foliis scriptis 86.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ,

EPIGRAMMATA.

COD. XXVIII. Continet hic Codex Anthologiam, sive
Florilegium variorum Epigrammatum,
in VII. Libros divisum, & a Maximo Planu-
de collectum, ut ex primi Libri titulo paene
evanido eruitur. Singulis autem Libris Index
Capitum praecedat, rubrica conscriptus;
itemque uniuscuiusque Epigrammatis titulum,
auctorisque nomen rubrae litterae distinguunt.
Nec desunt quandoque in margine parva
quaedam scholia ab eadem manu exarata.
Hunc itaque Codicem, maxima diligentia
conscripsum, praecipua quadam recensione
dignum existimavimus; ac propterea singula
Epigrammata in ipso contenta, cum Florile-
gio edito in corpore Poetarum Graecorum
Veterum Iac. Lestij ita contulimus, ut eo-
rum initium ac finem in utroque exemplari
inter se componentes, quae vel deesse, vel
abundare in alterutro comperimus, ea omnia
lectoris significare operae pretium duxerimus.
En igitur discrimina a nobis animadversa.

Pagina Codicis sexta omittitur Epigram-
ma, quod in editione est XIII. Cap. V. Lib.
I. pag. 497.

Pag. 8 Epigr. VI. Cap. VI. unico versu
constat, qui inc. Οὐδέ τις, κ. λ.

Pag. 14. *b. Epigr. VII. Cap. XVI.* tetra-
stichon, in duo dividitur in Codice, distichon
primum *Philoni* tribuitur, alterum *Luciano*.

Pag. 15. Epigr. V. Cap. XVII. quarto ver-
su caret in Codice.

Pag. 16. *b. Epigr. V. Cap. XIX.* deest,

Pag. 22. *b. Epigr. I. Cap. XXVI.* quod in
edit. *Ἄδελον* inscribitur, in Codice tribuitur
Lucilio.

Pag. 32. *b. Epigr. I. Cap. XXXIV.* tribui-
tur *Palladae*.

Pag. 34. Epigr. VI. Cap. XXXVII. *Crina-*
gorae adscribitur.

Pag. 44. Inter Epigr. VIII. & IX. Cap.
XLVI. interiacet σχόλαιον Μαξίμου μοναχῶ τοῦ
Πλανούδη. Inc. Λῆμμα εἰς τὰ προκείμενα προβλή-
ματα εὔρειν ἀριθμὸν τὸν πρῶτον ἀπὸ μονάδος
ἔχοντα τὰ διδόμενα μέρη, κ. λ. Duas circiter
paginas occupat.

Pag. 47. Ultimum Epigr. Cap. XLVIII. in
edit. *Iuliano* tributum, in Codice adscribitur
Palladae.

Pag. 55. Inter Epigr. III. & IV. Cap. LIX.
inseritur in Codice Epigramma octastichon
Ἄδελον, quod inc.

Τίς ποτ' ἀκηδέσσι οἰοῖτο βροτῶν βάνχην, κ. λ.
Pag. ead. *b. Epigr. VII.* eiusdem Cap. quod
in edit. *Nicerato* tribuitur, in Codice *Ἀδέσπο-*
τον est, eique subditur Epigr. monostichon
Palladae, quod inc.

Ἰπποὶ μὲν σφηκῶν, κ. λ.
quod in edit. est VIII. sequentis Cap. & *Ni-*
candro adscribitur.

Pag. 59. Inter Epigr. IV. & V. Cap. LXV.
inseritur Epigr. tetrastichon *Antiphili*, quod inc.
Κρηναῖαι λιβάδες τί πεφεύγατε; τοῦ τόσον
ὕδαρ, κ. λ.

Pag. 60. Inter Epigr. III. & IV. Cap. LXVI.
inseritur distichon *Palladae*, quod inc.

Ἦς ἐπέβην γυμνός, γυμνός δ' ἐπὶ γαῖαν ἄπειμι.

Pag. ead. Inter Epigr. V. & VI. eiusdem
Cap. inseritur Epigr. hexastichon, sine titulo,
quod inc.

Τόνδε πολυκτέανον, & πλάστιγγον ἐστὶ δίκαιον, κ. λ.

Pag. 64. *b. Epigr. IV. & V. Cap.*
LXVIII. inseritur tetrastichon heroicum *Ἄδη-*
λον, quod inc.

Εὐνεῖα μ' ἐέλασσε, θέλοντά μιν ἄδδ φιλήσαι, κ. λ.

Pag. 68. Post Epigr. XXIII. Cap. LXX.
subiungitur aliud item *Ἄδελον* sex versuum,
quod inc.

Ἰλίοισι πολυὺς, & μὲν χρυσουγί νηῶ, κ. λ.

Pag. 70. *b. Notandum*, in ultimo Epigram-
mate iambico Cap. LXXVI. quod tamen pri-
mum est in Codice, deesse in edit. ultimum
versum Graecum, typographi quidem la-
psu; versio enim Latina integra est.

Pag. 77. Epigramma II. Cap. LXXXVI. in
edit. decastichon, in Codice est pentastichon;
desinit enim in verbis; ἐσφειν τε θαλαίσις.

Pag. 78. *b. Epigr. II. & III. Cap.*
LXXXVII. inseritur tetrastichon Elegiacum
Bianoris, cuius initium:

Ἦριπεν ἐξ ἄκρας δόμος ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παῖδι, κ. λ.

Pag. 81. In fine Cap. XCI. in Codice oc-
currit Epigr. versibus heroicis XXIII. con-
stans *Ἄδελον*, eis τὸ ἔαρ, auctoris incerti in
ver. Inc.

Χείμαρτος ἠνεμέβεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο, κ. λ.
Lib. II.

Pag. 87. In Epigr. VI. Cap. IX. secundi
versus lacuna, ex Codice ita suppletur:

Ἐββαλε. πολλὰ λίην πράγματα μοι παρέχου.

Pag. 89. *b. Caput XI.* quod in edit. unicum
tantum Epigramma continet, in Codice ha-
bet duo; quorum primum tetrastichon inscri-
bitur, εἰς γυναῖκας, Μακεδονία ἰωάντη. In *mu-*
lieres, *Macedonii Consulis*. Inc.

Ἐπταρον ἄγχι τάφῳ, ἢ ἦσαν αὐτὸς ἀπῆσαι, κ. λ.

alterum est distichon, quod exstat etiam in edit.
Pag. 104. *b. Epigr. XIV. & XV. Cap.*
XI. interiacent duo disticha; primum sine
titulo inc.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, κ. λ.

alterum *Ἄδελον* inc.

Πάντα μὲν οἶδα λέγεις, κ. λ.

Lib. III.

Pag. 125. Deest in Cod. Epigr. XXI. Cap.
V. quod inc.

Ἀκμᾶς ἐσηκῶν, κ. λ.

Pag.

Pag. 132. *b.* Inter Epigr. XL. & XLI. Cap. VI. interiacet in Codice tetrastichon *Apolloniadae*, quod inc.

Ε'φθανεν Η'λιόδωρος, ἐφίσπετο δ' ὕδ' ὕσον ὤρη.

Pag. 149. Epigr. XVI. Cap. XIV. uno disticho auctius est in Codice, quod inc.

Εἰ δ' ὀλίγην ἀφρῆς ἐπ' ἐμοὶ κύνιν, κ. λ.

Pag. 150. Ante ultimum Epigr. Cap. eiusdem, hoc monostichon legitur *Γεμίνου*.

Ὡδὲ μέγας κείσαι Ζῆν, ὃν διακικλήσουσιν.

Pag. 155. Pro *Bianoris* Epigrammate, quod est XXV. Cap. XXII. legitur in Codice Epigr. octastichon *Τοῦ αὐτοῦ* (nempe *Philippi*, cuius est praecedens) Inc.

Η'ίδνι τῶδε σῆμα, βροτῆ παντλήμονος, ἄφρει.

Pag. 170. Epigrammata XI. XII. XIII. XXI. XXIV. XXV. XXIX. XXXV. XXXVI. XXXVII. XLII. XLIII. LXI. LXII. LXV. LXXIV. Cap. XXV. omittuntur suo loco:

restituuntur autem omnia in fine eiusdem Capitis, quibus praeterea aliud accedit Epigr. tetrastichon *Διονάντε*, quod inc. pag. 177. *b.*

Οὔτι φύσει θήλεια, κ' ἔ πολιοῖο παρήνυ, κ. λ.

Lib. IV.

Pag. 189. *b.* Inter Cap. II. & III. Codex interserit omnia illa Epigrammata, quae in edit. magnam partem constituunt Libri V. nimirum a N. LXXX. usque ad finem, quibus titulus est: *Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουβίαις σήλαις τῶν ἀθλητῶν ἐπιγράμματα*, quaeque propterea suo loco deinde omittuntur in Codice.

Pag. 199. Inter Epigr. XVI. & XVII. Cap. IV. inseritur Epigr. tetrastichon, nullo titulo, quod inc.

Πᾶσα φύσει βασιλεία τενὶ κράτος αἶν ἀείδει.

Pag. 200. Inter Epigr. III. & IV. Cap. IV. ponitur in Codice distichon, cui titulus: *Κύρου ἀπὸ ἰωάννου εἰς Σοφίαν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα*. Inc.

Τῆς Σοφίης τῶδ' ἄγαλμα, κ. λ.

Pag. 202. Inter Epigr. XXV. & XXVII. Cap. VII. ponitur in Codice distichon cum titulo: *Γυλιανὸ ἀπὸ ἰωάννου*. Inc.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, κ. λ. quod in edit. deest, typographi fortasse culpa, quum omisus fuerit numerus XXVI.

Pag. 204. Inter Epigr. IV. & V. Cap. VIII. interiacet in Cod. Epigr. octastichon *εἰς τὰς ἐξ' Ἀλλεῖς Η'ρακλέως*. Inc.

Δέρκεο μυριόμοχθε τένος Η'ρακλὲς ἀγῶνας.

Pag. 208. Epigrammata Capitis VIII. a numero XL. usque ad XLVI. inclusive, in Codice habentur in fine Capitis IX. sequentis.

Pag. 214. Deest in Codice Epigr. XIV. Cap. XII.

Pag. 220. Inter Epigr. LXVIII. & LXIX. eiusdem Cap. inseritur in Codice distichon *εἰς εἰκόνα Πολυμνίας, τοῦ αὐτοῦ* (nempe *Ioannis Barbucalli*, cuius est Epigr. praecedens) Inc.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἦδε, Πολύμνια, κ. λ.

Pag. 221. *b.* Inter Epigr. LXXVII. & LXXVIII. eiusdem Cap. duo interiacent tetrasticha. Primum *ἀνεπίγραφον* inc.

Ε'ρχεο κ' κατ' ἐμὴν ἕξεν πίτυν, ἢ τομελιχρόν. Alterum, *εἰς τὸ αὐτὸ, Πλάτωνος*, inc.

Τ'ψικρομον παρὰ τήνδε καθίζεο φωνήεσσαν.

Pag. 229. *b.* Inter Epigr. II. & III. Cap. XVI. inseritur aliud octastichon *Α'λακίης εἰς σήλην σάτυρος*. Inc.

Οὐκέτ' ἀνὰ φρούριον πτυνοτρόφον, ὥς ποτε μέλψεις.

Pag. 234. *b.* Desunt in Codice duo ultima Epigrammata Cap. XX. (in edit. per errorem XXI.) & integrum Cap. XXI. (per errorem XXII.) quod inscribitur *ἀπὸ κυνηγῶν, de venatoribus*, quodque longissimum est, quum sex editionis paginas integras completatur.

Pag. 239. *b.* seq. Epigrammata Cap. XXVII. a N. 8. usque ad finem, varie sunt in Codice disposita: deest tamen omnino ultimum eiusdem Capitis Epigramma, quod inc. *Ε'λθετε, κ. λ.*

Pag. 242. *b.* Inter Epigr. XIV. & XV. Cap. XXVIII. inseritur in Codice illud, quod in edit. est XIX. eiusdem Capitis: Epigr. vero XVIII. hoc versu longius est in Codice.

Δῶμος ἀεὶ μακάριστος, δε ἄσσειν Η'ρακλείης Οὐρανίων.

loco vero Epigrammatis XIX. habetur hexastichon, nullo titulo, cuius initium:

Τὸν με λίγον μέμνησο τὸν ἡχήμεντα πατέρων.

Pag. 243. *b.* Inter Epigr. XX. & XXI. eiusdem Cap. inseritur in Codice octastichon *Φιλίππου*. Inc.

Ε'ξευξ' Ε'λθέσποντον δ' βράβαρος ἄφρονι λύσση.

Lib. V.

Pag. 256. Liber V. definit in Epigr. LXXIV. quod est in *Virgilium*. Reliqua praemiit Codex inter Cap. II. & III. Libri IV. a pag. 189. *b.* ad pag. 197. uti iam superius monuimus.

Lib. VI.

Pag. 265. *b.* Deest in Codice Epigr. VIII. Cap. VIII.

Pag. 266. *b.* Inter Epigr. XV. & XVI. eiusdem Cap. inseritur in Codice decaastichon *Τοῦ αὐτοῦ* (Antipatri, opinor, Sidonii, cuius est praecedens.) Inc.

Σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλαττήρια ταῦτα βίβιννα.

Pag. 269. Inter Epigr. II. & III. Cap. XII. interiacet distichon *Τοῦ αὐτοῦ* (nempe *Leonidae Alexandrini*, cuius est antecessor) Inc.

Οἰδιπόδης κάσιε ἦν τεκνίων, κ. λ.

Pag. 270. *b.* Ab Epigr. IV. Cap. XIV. huius Libri VI. quod inc.

Ροίην ξανδοχίτωνα, κ. λ.

usque ad Epigr. XXXVI. Libri VII. sequentis inclusive, quod inc.

Ε'λαος ἔχω τὸν ἔρωτα, κ. λ.

omnia desunt in Iac. Lestii editione, quam prae manibus habemus, typographi fortasse incuria praetermissa: quare in his recensendis praesto nobis fuit Anthologiae editio Graeca Francof. mdc. fol. cum adnotationibus Io. Brodaei, Vincentii Obsopoei, & Henr. Stephani.

Pag. 276. *b.* Epigr. V. Cap. XXIV. quod in edit. *ἀδέσποτον*, in Cod. *Α'ύτης* nomen praec-

praeferit; contra sequens, in edit. A'vuy tributum, in Cod. ἀδελφότητος est.

Pag. 277. b. Epigr. VIII. Cap. XXV. in edit. Εὐτολμίου Ἰλλυρῆος, in Codice Εὐτολμίου tribuitur.

Lib. VII.

Pag. 293. Deest in Codice Epigramma LXVI.

Pag. 302. b. Post ultimum Libri VII. Epigramma, quod def. οἱ Μίδεοι κάλαμοι, in Cod. aliud sequitur οὐσάκχον ἀδελφόν, quo, Libro finis imponitur, & est sequens:

Μάλλον τῶν σοβαρῶν τὰς δαλίδας ἐκλεγομένοισιν

Οἱ μὴ τοῖς στατάλοις κλέμασι τερπόμενοι.

Ταῖς μὲν χρῶς ἀπόδωδε μύρην, σοβαρὸν ἰε Φρύαμα,
καὶ μέχρι κινδύνου ἐσομένη σύνδοξ.

Ταῖς δὲ χάρις, καὶ χρῶς ἰδίοις, καὶ λείπρον ἔτοιμον
Δάροις ἐκ στατάλης δὲ ἀλεγεινόμενον.

Μυρμαῖ Πύρρον τὸν Ἀχιλλεύς, δὲ προέπρινεν
Εὐρύκην ἀλόχου τὴν λάτριν Ἀνδρομάχην.

In fine rubris characteribus conscripta legitur haec nota: Τίλος τοῦ ἑβδόμου τμήματος τῆς ἀνθολογίας τῶν ἐμπεριεχομένων διαφόρων ἐπιγραμμάτων, καὶ δὴ δηλοῦν τε καὶ διαρρῶσθαι, ὡς ἐνὲν, ἐγὼ τε Δημήτριος ὁ Καλχοπανδύλης (sic) καὶ Γεώργιος ὁ τῆς Λαυρεντίας ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς κυριακῆς γεννήσεως χιλιοσῷ τετρακισιοσῷ ἑξήκοστῳ ἔτη. Finis septimi Tomi Anthologiae diversorum una simul comprehensorum epigrammatum, quae plane expendimus, & ut licuit emendavimus, ego Demetrius Chalcondyla, & Joannes Laurentii anno a Nativitate Domini MCCCCCLXVI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. optime servatus, diligenterque conscriptus. Constat foliis scriptis 303.

ΚΟΙΝΤΟΙ ΚΑΛΑΒΡΟΙ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ
ΟΜΗΡΟΥ.QVINTI CALABRI DERELICTA AB
HOMERO.

Adde

Tryphiodorum & Coluthum.

COD. I. pag. 1. **K**οῖντον Καλάβρου παραλειπομένων
XXIX. Ομήρου βιβλία τεσσαρεσκαίδεκα. Cointi, seu Quinti Calabri paraleipomenon, seu derelictorum ab Homero, Libri XIV.

II. pag. 152. Τρυφιδώρου Αἰγυπτίου γραμματικῷ & ἑποποιῷ, Γ' αἰῶνος ἑλλασίς, Tryphiodori Aegyptii Grammatici & versificatoris, Troiae Captivitas.

III. pag. 164. Κολούθου Θεβαίου Λυκαπολῆτου ἑποποιῷ, Ε' αἰῶνος ἀρπαγή. Coluthi Thebaei Lycopolitae versificatoris, Helenae Raptus. Praecedit Poetae Vita, & Poematis argumentum.

Codex Graecus membranaceus impressus apud Aldum in 8. min. sine temporis nota. Constat foliis 171.

(1) Scipionis Fortiguerrae, Carteromachi nuncupati, vitam ab Iusto Fontaninio descriptam vide in Diario Litterarum Italiae Tom. XX. Artic. XI. §. II.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EPIGRAMMATA.

Florilegium diversorum Epigrammatum in septem Libros digestum. Post Aldinum stemma, insequens novus titulus subiicitur: **ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ**, ἀρχαίως συντεθειμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν, ἐρμηνεῖαι ἔχοντων ἐπιδείξιν ἐπραγμαμάτων, ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν. διαιρεῖται δ' εἰς ἐπὶ τὰ τμήματα τὸ βιβλίον, καὶ ταῦτα εἰς κεφάλαια κατὰ χοίρειον διεκτίθεται. In calce haec legitur Scipionis Carteromachi (1) ad Aldum Epistola.

Σκιτίων Καρτερόμαχος Ἀλδῷ τῷ Ῥωμαίῳ
εὖ πράττειν.

Τὰ τίμια ὅσῳ μικρότερα, τοσούτω καὶ χαριέστερα δοκεῖ τοῖς πολλοῖς. ὡς γὰρ Φησι τὸ ἐπίγραμμα, χάρις βαιοῖσιν ὀπιδεῖ. τὸν οὖν ἐπιγραμμάτων βιβλίον ἐπιγραφόμενον, τῶν ποιητικῶν πάντων τὸ τιμιώτατον, εἰς βραχυτάτον ὡς οἶόν τ' ἦν, συναγαγὼν οὐ τῇ τυτώσει, χαριέστατον ἔπασσι παρεσκευάσθαι, ὡς μηδὲν ἂν εἶναι τὸν μὴ ἰῶ τοιούτῳ ἐπιμανησόμενον. ὁ γὰρ τοσούτον τῶν ἐμπεριειλημμένων τὸ φίλτρον προσάξεται αὐτῆς, ὅσον τὸ εὐμεταχείριστον. πλείεσται οὖν ἀφελήσας αὐτὰς τῆς φιλονεικίας εἰς τὴν τῶν βιβλίων κτῆσιν, πῶς ἂν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν ἡδὴ αὐτῶν ἀφελόιντο προσετινέοντες, μὴ τῷ τῶν κρατεμένων ὄγκῳ βαρύνεσθαι, τῶν ἀναγινωσκομένων τῆς διανοίας ἀπασχολήσειεν. Ἐμῶς.

Venetis in aedibus Aldi mense Novembri
M. DIII.

Cod. Graecus nitidissimus membranaceus excusus in 8 Constat foliis 292.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

EURIPIDIS TRAGOEDIAE.

Euripidis Tragoediarum Pars II. in qua continentur Rhesus, Troades, Bacchae, Cyclops, Heraclidae, Helena, Ion, Hercules Furans, una cum argumentis in singulas.

Codex Graecus impressus in membran. Venetiis apud Aldum mense Februario MDIII. in 12. Constat foliis 189.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

HESIODVS.

Ac praeterea

Homeri Hymni, & Arati Phaenomena.

I. pag. 1. **H**esiodi Scutum Herculis. In di-
sta Iac. Lectii Collectione T. COD. XXXIX.

I. pag. 457.

II. pag. 11. Eiusdem Theogoniae Fragmentum, quod definit in versu 577.

Γερ-

Ἰμερτὸς παρέθηκε κρήνη Πάλλας Ἀθήνη.
Hinc relicta sunt duo folia vacua ad defectum
supplendum.

III. pag. 23. *Homeri Hymni XII.* nimirum
in *Mariem, Dianam, Venerem, Palladem, Iu-*
nonem, Cererem, Rheam, Herculem, Aescula-
pium, Castorem & Pollucem, Mercurium, &
Apollinem. Primi undecim incidunt loc. cit.
pag. 439. & 440. Duodecimus vero pag. 417-
seqq. mutilus tamen in Codice; definit enim
in versu 185.

Χρυσὴν ὑπὸ πλῆκτρον παναχὴν ἔχει ἡμερὲσσιν.

IV. pag. 29. *Arati Phaenomena.* Ibid. pag.
619. seq. Sunt autem ad marginem adscripti
quandoque versus Latini ex Ciceronis versio-
ne desumpti: nec non aliqua identidem scho-
lia Graeca.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4.
Saec. XV. Latinis notulis adspersus. Constat
foliis scriptis 52.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

COD.
XXXIII

Anthologia diversorum Epigrammatum. (1)
Florentiae per Laurentium Francisci de
Alopa Venetum. III. Idus Augusti. M. CCCC.
LXXXVIII. (2) cum prima pag. auro variif-
que coloribus, antiquisque cimeliis egregie
depicta, una cum Mediceo stemmate. Haec
autem a Leone Allatio (3) scribitur anno
MCCCCLXXXIV. Florentiae edita, toto decen-
nio antequam nostra. Vitium puto numeris
subesse typographicum. Illam enim editionem
a viro eruditissimo, summo antiquitatis inda-
gatore, ignorari vix credibile est, neque ul-
lam anno MCCCXCIV. vetustiore existit-
se verisimile; quum praeterea ante annum
MCCCCLXXXVIII. quo Homeri Opera prodie-
runt, Florentiae nil Graece excusum fuisse
ex Homeri Praefatione, cuius excerpta dabi-
mus Plut. seq. Cod. VII. lector facile conii-
ciat (4). Quod vero nonnulli huius Anthologiae
Codices, qualem olim vidi apud Chartusia-
nos extra Florentiam, anni indicio careant;
id causae esse crediderim, quod Lascaris Epi-
gramma Graecum & Latina ad Petrum Me-
dicem Epistola a calce libri avulsa, & a qui-
busdam Litterariae antiquitatis studiosis se-
orsim, eruditionis alibi rarae, quae ibi dif-
funditur gratia, fuerint servata. Verum non
patiar hoc κειμήλιον diutius, tamquam pro
deperdito, prae magna exemplarium pauci-
tate haberi, & in omnium quotquot sunt
politicorum doctrinae studiosis, manibus non
frequentari. En ergo, Lector, tibi Lascaris Epi-
gramma, & Epistolam in omnibus, quae il-
lam primam rarissimam sequuntur, Antho-

logiae editionibus, ob typographorum avari-
tiam, maxime desideratam.

Χαλκοτύποις σελίσι μουσῶν ἄγος ἔδρακε δώρων
Ὀ' γυγίων Δανάος τὸν ποτ' ἔδειξε τύπον.
Χῆ' φ' Ἐ' λικονιάδεσσιν ἱμέλλομεν; ἐς πάλιν αὖθις
Ἐ' λθομεν ἡμερίων. Ἐ' λλάς ἰδ' αὖ θαλέθει.
Ὅδ' ἱ δολοφρονέων Ζηνὸς φρένα πέτσει Προμηθεὺς
Ἡ' δος ἔμεν μερόπων μηδὲν ἄνευ σοφίης.
Ἡ' φαίς τε πρᾶτιδεσσι καὶ ἐνεσίαισιν Ἀθήνης
Ἀ' φ' ἵτ' ἀκιδνοτέρων φάρμακ' ἔδεκτο νόος.
Γράμμα λίθων γαίης παναληθείας ἕς τις ἀπορήσῃ
Ἐ' σόρεσ' ἡμνοπόλων δαφνοκόμης τροχίας.
Ἡ' μετέρη λειμῶνος ἰδ' ἄλγεια. εἰρεσιώνην,
Κήτη ἐνὶ προθύροις ἀνέκων σελίδων.
Γ' λαδὸν ἡμναγόραι θείην καλέσιν ἀρωγὴν.
Σώσατε Πιερίδες πατρίδ' ἀγλαίην.
Ἐ' νυπε Λητοίδης. ὥκως θεὸς ἔργον ἀνύσαι
Ἡ' γεν' ἐφ' Ἐ' στερήν. νεῦσε δ' ἀναξ Κρονίδης.
Σίησε' ἑλευθερίας θάσσον χορὸν ἀγλαὰ τέκνα
Ἐ' λλάδος ἡγαθέης ἤγεα μαίόμεναι.
Λασκάρως.

Io. Lascaris Rhyndacenus Petro Medici S.

Quum Graecas Litteras, quae per multas iam
aetates sopitae non minus profunda, quam Latinae
dormitatione obtorpuerant, expervectas sensim-
que ab interitu sese recipientes inspicere: ut
eas aliquando a foedissima barbarie, qua diu iam
& iniquissime opprimuntur in pristinum nitorem
& dignitatem remeare posse confiderem: non
alienum ab officio meo esse existimaui, ut si
quid esset, in quo his opitulari possem, quidquid
foret id tandem praestare eniterer, atque adeo
monitus Epicteti sententia, qui nec minima in
quovis studio praecipit esse despicienda, novam
hanc & litterarum studiosis perutilem im-
primendi occasionem nactus, litterarum Graecarum
elementa a deformi & indecenti admodum de-
pravatione vindicare constitui. Quumque animad-
verterem earum notas, quae impraesentia sunt
in usu impressioni adhibitae, nec excudi com-
mode, nec apte invicem cohaerere posse, quod
perplexae nimium & circumvolutae sint, priscas
litterarum figuras iam diu obsoletas diligentius
inquiri, atque huic imprimendi artificio per
excusores, atque id genus opifices accommoda-
tas impressoribus tradidi: curavique, ut his Epi-
grammatum ante omnia rarissimum, & egre-
gium opus in quamplurima editum exemplaria
litterarum studiosis passim legendum exhiberetur,
quo ex hac re librorum quoque penuriae pro
virili mea consulerem. Id autem quodcumque est
studii & laboris mei tibi, Petre Medice, dedicare
constitui, non solum quod mea tibi omnia de-
beo, verum etiam quoniam quidquid ad antiqui-
tatem quovis modo, aut ad rem litterariam per-
tinet tibi praeter ceteros debere existimo. Tu
enim es Medicum familiae columen, quae ad
an-

G

Cod. VII. α, αῦ, &c. β, βῦ, etiam ad ultimae lineae latus; uti
αῖ, αῖῦ, αῖῦῦ.

(2) Fabricius B. G. Vol. II. p. 698. hanc editionem in annum
MCCCCLXXXVIII. perperam relinquit.

(3) Animadvers. in Antiq. Graec. fragm. Paris. 1640. p. 61. 62.

(4) Consulendus Cl. Mich. Mattaire in Annalib. Typogra-
phicis pag. 268. seq. Hagae Comitum apud Isaacum Vailant
MCCCLX. in 4.

(1) In hac Anthologiae editione, aliisque libris, ubi litterae
maiusculae solae adhibentur, registrum non invenio. Signatu-
ras indicant litterae Graecae maiusculae in Anthologia & Calli-
macho, AI, AII, AIII, AIIII, BI, &c. FI &c. aliquando ad
ultimae aut penultimae lineae latus positae; uti in Antholog.
AII. AIII. Latinae minusculae in Gnomis & Musaeo, ai, aii,
aiii, aiiv. &c. ad ultimae nonnumquam lineae latus; uti biii,
aiiii. Graecae minusculae in Apollon. Argon. de qua dictum

antiquitatem reparandam tantam curam suscepit, tantumque ante alios studium adhibuerit, ut soli fere omnium his temporibus maiores tui perspexisse videantur, quantum utilitatis & decoris praeclarissima antiquorum exempla adferre possint posterioribus saeculis. Nec vero ea nunc tuorum facta mihi commemoranda sunt, quae ante aetate aetatis praestantium virorum ingenia ingenti praekonio celebrant, quae Bibliothecae publicae attestantur tuorum exstructae sumptibus, & librorum varietate multiplici refertae. Laurentii certe parentis tui praestantissimi viri incoepum ad magnam antiquitatis partem reparandam tu facilius perfectum reddes, quam ego pro meritis laudare queam. Ille enim quum Antiquitatis usque studiosissimus fuerit, & aliorum opificum ingenia non vulgaribus praemiis excitaverat, & ad disciplinas revocandas decem nuperrime Antiquorum volumina e Graecia & finitimis regionibus collecta, in hanc praeclarissimam civitatem magna diligentia & sumptibus transferenda curaverat; inter quae non minus quam octoginta opera hac tempestate incognita, nonnulla etiam, quorum vel auctorum nomen ignorabatur, iamdiu neglecta, siquidem τὰ χερσὶν αὐτῆς, Poëta ait, ab interitu sunt recuperata, quae tu mox omnia, Petre Medices, & permulta alia iamdiu conquesta in pulcherrimam illam Bibliothecam tuam, quae iam semistructa conspicitur ad communem studiosorum utilitatem solita benignitate Familiae collocabis, ut tuum quoque nomen non ab uno, εἰς γὰρ αὐτῶν ἀδελφεῖς αὐτῶν, καὶ πᾶς ἑλπίδων ἐπὶ οὐ ποιεῖ, verum a quamplurimorum ingeniis hoc beneficio excultis, & auctis apud posteros illustretur, non minori laude quam Prolemaei Regis: ille enim celebratissimis illis Bibliothecis florentibus ea tempestate fovit disciplinis; tu autem ex hac tanta, ac iam rara veterum auctorum copia disciplinas omnes a colluvie, qua nimio iamdiu dedecore obruuntur emergere tenantes, viriliter eximes, purgabisque, & in pristinum nitorem dignitatemque restitues, ut nostrum etiam hoc circa antiquitatem studium ad quantulumcumque eius particulam reparandam attingat. merito tibi censuerimus esse dedicandum, quando & iure familiae ad te pertinet, & debetur id quidem beneficio quod expectant a te litterarum studia, & Graecarum praecipue, in quibus etiam a pueritia non sine magna ingenii tui laude versatus es. Has itaque litterarum figuras, ut vel ab elementis ipsis barbaries abstergatur, atque exterminetur, probabis tu quidem, quale tuum ego novi iudicium, & prodeuntes iam in medium tuo patrocinio alios quoque probare compuleris, si quamplurimi antiquorum Codices tuo iussu & beneficio his elementorum figuris imprimantur. Ego vero nequid in hac re temere videar innovasse, vel eorum causa, qui non facile admittunt hanc litterarum instaurationem, brevibus ostendere tentabo his elementorum figuris, quae modo a nobis traditae sunt impressoribus antiquissimos esse usos. Nec tamen crediderit quispiam quod ego existimari velim solum me, aut primum litterarum advertisse figuras, quibus anti-

quitas videretur, quando ex numismatum, marmorumque, atque id genus inscriptionibus, vel cuius sese offerunt: verum quod opus fuit praestitum, ut illam potissimum formam eligerem huic imprimendi muneri accommodandam, quae vetustissima, & imprimis vera esse videretur: quae res eo exstitit factu difficilior, quo pluribus modis hae litterarum notae & varie admodum expressae inveniuntur, adeo ut quidam etiam talium antiquitatum investigatores hinc adfirmare ausi fuerint, quot linguis Graecos, tot etiam usos litterarum figuris; quibus baudquaquam assentior, qui minime putem priscos illos Graecos, sive Cadmo & Danao, sive Orpheo admonente, modis adeo variis litterarum exarasse figuras, sed unam & eandem primum constitutam, ac vulgo deinde corruptam vetustatis iniuria in varias recessisse; quod etiam in his, quibus Romani a principio usi sunt elementis contigisse videmus. Idem enim figurarum modus quum ad varias nationes, velut in colonias transmigraverit, varius apud singulas, atque ab archetypo admodum dissimilis corruptus inspicitur. Nam quis adseveraverit alias esse Theuionum, alias Hispanorum, aut ipsorum quoque in Italia Lygum elementorum figuras, nisi qui & mercatorum indiscretas notas inter litterarum formas contenderit esse connumerandas? quod certe absurdum esset. Omnes enim hae figurae Latinae volunt esse, & quum a Romanis unis defluerint exscribentium vitio magis atque magis in incertas ac multiplices tempore abierunt, idem etiam in Graecis contigisse existimandum est, si dederimus his varie antiquos esse usos. Non tamen quod cessit vitio sequendum est, neque idcirco figuras omnes diligenter conservare debemus, sed antiquissimam & ab omni parte aequalem, atque pulcherrimam: nam in linguis alia ratio est. Quum enim multa essent antiquorum opera, aut arctioribus, aut magis solutis composita numeris, neque eadem lingua omnia, verum utrumque, vel solo nati, & genere auctores, vel disciplinae participes exstiterent, vel maiestatis, & excellentiae cupidum in elocutione, quae facile in poemate ex varietate etiam linguarum comparatur, quum is sit linguarum usus, ad auctorum intelligentiam, & metricae scribendi commoditatem omnes amplectamur necesse est, quum in ipsis auctoribus praescriptae castigataeque, ac rationibus nonnullis, & methodis per antiquos Grammaticos in brevem quamdam differentiam redactae sint. In litteris autem utinam librariorum quoque manus coerceri & ad simpliciorum formam dirigi potuissent. Non enim ita maiori ex parte & Latini, & nostri Codices corruptissimi legerentur, sed librariorum illud vitium, quod celeritati consuleretur, aequiori ferendum est animo: in imprimendo autem inconsulti videtur esse hominis, ita corruptas, & indiscretas notas, confusasque & inter se complicatas, ac pro indoctissimorum quorumque arbitrio deformatas, nullo elegantiore studio operaque fuisse persecutum, quum verae & simplices figurae facilius excudantur, & aptius propter paritatem cohaereant, & quae quum pulcherrimae sint maiestatem quamdam praeser-

forre videantur, ut solae quodammodo dignae appareant, quibus praeclarissima antiquorum memoria renovetur. Difficultatem vero legendi obicientibus in his tam simplicibus nihil respondendum est: nam eorum quoque ineptitudinem usus, certo scio, non multo negotio redarguet: quod autem his figuris antiquissimi usi sunt, & antiqua, ut dictum est, numismata ad Alexandri usque, & Philippi tempora satis idoneum testimonium perhibent, verum certioribus etiam indicibus diligentius investigantes id deprehendere possumus. Et Alpha primum elementum forma ex pentagono figura dignoscitur: eam enim, quod ex quinque $\alpha\lambda\phi$ talis figurae, qualem approbamus invicem implicitis connexa sit hoc modo $\pi\epsilon\pi\tau\alpha\lambda\phi$ appellatam in reliquiis magicorum librorum, qui sub Hermetis, & Pythagoricorum feruntur nomine invenire licet. Gamma vero figuram γ quam, quo vetustissimi utebantur in principis dictionum a vocali incipientibus recte signatum indicaverit. Si enim γ ex duobus est lateralibus lineis, ut ait Dionysius, uni rectae coniugatis, hoc modo Γ , una uni coniugata $\mu\omicron\upsilon\gamma\alpha\mu\mu\alpha$ conficiet: verum huius elementi talem figuram & proportionem ex quarto etiam Iamblichi de secta Pythagorica, ubi de habitu & proportionem numerorum docens, qui ad aliquid considerantur, Γ appoetides voce utitur, exactissime possumus deprehendere. Delta triangularem apud antiquos habuisse figuram, & Aegyptus ipsa propter triangularem formam $\delta\epsilon\lambda\tau\alpha$ appellata, & pars in Aegypti medio eiusdem nominis, & libelli $\delta\epsilon\lambda\tau\alpha$ nominati, quod epistolae etiam antiquitus triangulari figura plicarentur, & $\epsilon\pi\sigma\omicron\lambda\omicron\nu$ acies ad cunei speciem structa, & media pars figurae rombi, & demum $\delta\epsilon\lambda\tau\omega\tau\omicron\nu$ fidus hanc $\delta\epsilon\lambda\tau\alpha$ figuram manifestissime approbant. Quin & Galenus in libello, qui Medicus inscribitur figuras quasdam fronti accidentibus triangulares ait, & delia similes. De Eta quoque legere est in Commentariis, quae in Thracem Dionysium Diomedis, & Porphyrio adscribuntur, quod Eta nunc appellatur, dum Hellenes sexdecim adhuc litteris uterentur spiritus locum tenuisse, additumque, vel detractum vocalibus adspirationem, aut levigationem significasse. Ex quo vera inter litteras connumeratum longi E locum obtinuit, eadem figura in duas perpendiculariter partes dissecta, alterum semisectum adspiratum praebeuit spiritum, alterum vero tenuem. Legitur praeterea apud eosdem Grammaticos lateralem lineolam rectae exterius, idest a parte adiunctam dextera hoc modo ϵ adspiratum accentum reddere, interius vero ϵ tenuem. Tales igitur spiritus invicem coniuncti Eta litterae figuram demonstrabunt. Lambda figura ex acuto, & gravi accentu quos disectum facit, ut iidem dicunt Grammatici constare potest: de accentibus autem nihil necesse est in praesentia dicere, quum a Grammaticis figurentur. Lambda tamen forma, & a sutura occipitis, quam $\lambda\alpha\upsilon\beta\delta\omicron\epsilon\iota\delta\eta$ vocant Medici, & a monangulo, qui ad $\lambda\alpha\upsilon\beta\delta\alpha$ speciem $\lambda\alpha\upsilon\beta\delta\omega\mu\alpha$ appellatur apud Arithmeticos facile dignoscitur. Kappa quoque & Sigma, quae $\kappa\omicron\pi\tau\alpha\tau\iota\alpha\varsigma$, & $\sigma\alpha\mu\pi\phi\omicron\rho\delta\epsilon\varsigma$ equos antiqui-

us nuncupabant, non ad auctoris id apud Suidam referentis solummodo tempora, sed quod mirum forte videbitur ad hanc usque aetatem in Asia equis inusta figuram suam liquido patefaciunt. Tau & T, alterius figura apud Lucianum in libello, cui $\Delta\iota\alpha\gamma\ \Phi\omega\nu\eta\epsilon\tau\omega\nu$ est titulus ex ea poena, quam $\sigma\iota\gamma\mu\alpha$ elementum tau litterae putat esse statuendam, quod eius locum subripiat, manifesta est. T autem neminem latet: namque & Hyacinthus flos celeberrimus, & vulgo feruntur versiculi:

Littera Pythagorae discrimine secta bicorni. Sed & quoque formam nos edocuit, qui caduceum scribit baculum esse mediocris mensurae, anguibus utrinque supra eius medium complicatis in circuli modum, ut baculus sit diameter, ad similitudinem Φ litterae. Xi autem ex diagonio, sive dialello figura, quam & $\chi\iota\alpha\tau\omicron\nu$ & $\chi\iota$ appellant Rhetores discernimus, & asseriscum in hunc modum χ signatum invenimus. Scribit autem Eustathius χ litteram, quatuor punctis inter lineas, ad ipsam coniunctionem distinctam asterisci praebere signum: quin etiam ex Timaeo Platonis, ubi harmonicam animae constitutionem quasi producit in longum, mox per longitudinem dividit, lineisque duabus effectis alteram per medium admoveat alteri, atque eiusmodi intersectionem χ litterae similem dicit: hinc etiam huius elementi figuram dignoscimus, siquidem axium inter sese, & zodiaci cum aequinoctio intersectiones auctore Proclo hoc loco allegorice ponit Plato, χ litterae formam praeferebant. Pi duplici figura signavimus, quod possum utraque inventa sit, ut minime potuerim antiquiorem discernere, quum praesertim alteram Pi Latinum inde deductum parva declinatione referre videatur, alterius autem figura, quod levae dexteram lineae demittit aequalem, ex notis illis constare possit, quibus etiam antiquissime numeri signabantur, ut in decretis, & in antiquis monumentis inventum est, quibus etiam notis Solonis leges memoria proditum est poenas pecuniarias signatas habuisse: in illis enim compervio in antiquis adhuc voluminibus in calce operum quandoque signatis Π Delta medium in se continens hoc modo Π quinquaginta significare, item Π Eta medium in se continens, hoc modo Π quingenta, item Π Xi medium in se continens, hoc modo Π quinque milia. Π enim quinque significat, Delta decem, Eta centum, Xi mille, quae π contenta, id est quinquies repetita, praedictos reddunt numeros: sed haec sic habent, non omnino praeter rem hoc loco interpretata, quandoquidem & notae sunt antiquissimae, & eas admodum paucis existimem esse cognitae. Π autem tunc forte dicitur aptius Delta & Eta, & χ in se medias continere, si laevae lineae parem habuerit dexteram. Quid quod & Theta figuram lugubris litterae ex fabarum floribus, auctore Varrone, ut refert Plinius, possemus asserere, & de Mu, & Nu aliquid in medium adferre ex fragmentis Florentii de ponderibus & numeris, nec non & de Iota, & Omega per nomen IQ ex Ovidii versu,

Littera pro verbis, quam pes in pulvere duxit, & de

Ψ & de Ψ; figura ex trifidili epibeto, immo & Pō figuram, & utriusque O, quemadmodum & Αλφα ex earum prolatione, quam Dionysius Halicarnassensis distinguere docuit conicere posset aliquis, & Ζητα figuram a Zeta parte aedum: non enim απο τῷ ζῷ, neque ἀπὸ τῷ ζῆτι zeta, & zeteculam, ut quidam etymologiae ratione minus habita, sed a Ζητα litterae figura; quemadmodum & Σίγμα sedile apud Martialem ab elementi forma denominatum existimo. Et Βῆτα sane formam mediae litterae ex partibus quarum fit media figurare tentarem. Verum ne in ἀπειροκαλίαν incidisse videar de bis, ac de reliquis aliis, si cui curae fuerit investigandum relinquero, praesertim quum de quibus disseruimus liquidum fere constet, ut sit existimandum reliquas etiam, quas quum bis inventas, ut aptissime cohaerentes approbavimus veras esse elementorum figuras, quibus antiquitas uteretur. Et haec quidem attigisse de veterinibus litterarum figuris non ab re, mihi visum est; Petre Medices, quum tibi ante omnia rem gratam facturum me esse existimaverim antiquitati summo opere dedito: quod mebercules excellentis puto iudicii, quum in omni antiquorum conatu omnique opere magna semper aliqua & occulta deprehendatur ratio, unde & hae quoque litterarum figurae talem dimensionem, & responsionem invicem habere videntur, ut demonstrare facile quis possit nullas alias figuras, tam varias inter se ex tanta linearum quantitate, tantam proportionem convenientiamque servare potuisse, ut non immerito sit fides historiae praebita Cadmum secessum sibi delegisse Epigrammeam fontem e re denominatum ad earum excogitationem. Ad tam pulchram enim, tam insignem, tam denique artificiosam figurarum dispositionem & loco opportuno, & tempore opus fuit, quandoquidem & forma, & vox, & nomen earum symbolum aliquod praeseferat Plutarchi testimonio. Quod enim gravissimus, & sapientissimus auctor in eo libello, quem de EI, quod erat in Delphis composuit de una adfirmat littera, de reliquis etiam coniectari licet. Haftenus de litteris. De libro autem epigrammatum nihil ducimus in praesentia differendum. I. sa enim passim iam edita apud egregia studiosorum ingenia suam sibi gloriam vendicabunt. Illud unum non praetermittam hoc epigrammatum Αἰθολόγιον ab Agathia concinnatum esse praestantissimo historico & poeta sui temporis, non a Planude, ut nonnullis est temere persuasum. Planudes enim monachus, ut eos appellant, non magis disposuit quam mutilavit, & ut ita dicam castravit hunc librum detrahis lascivioribus Epigrammatis, ut ipse gloriatur: quid tamen inde sit meritum aliorum sit iudicium. Ego hoc unum scio non ex solo sensu epigrammatis, aut cuiuslibet scripti iuvare nos pos-

se, sed antiquorum salem, & acumen in similibus admirati, artem quoque & dictionem, aut historiam in qualibet materia ducimus expetendam. Si qua vero Planudes his epigrammatis interposuit, ea certe sunt, quae ut ineptiora libentissime abstulerim. Sed ne cuiuspiam nostro etiam exemplo meliora forte aliqua subtrahendi detur occasio, quum ea pauca sint neque omnino utilitate careant: nihil fere quidquam attigimus. Verum de his iam satis superque. Tu autem Petre Medices lucubratiunculam hanc nostram; quae tua est humanitas grato animo accipias: quodque tibi hereditario iure cessit more parentum Graecis litteris praecipue faveas, ut non immerito & spes, & ratio horum studiorum in te uno maxima ex parte posita esse videatur. Vale.

Finis.

Impressum Florentiae per Laurentium Francisci de Alopa Venetum. III. Idus Augusti. M. CCCCLXXXVIII.

Non tantum adlatum Lascaris Epigramma, sed etiam Latina eius Epistola capitalibus litteris tota excuditur. Nullum aliud Latinarum maiuscularum in typographia specimen huiusmodi praeter monumenta, aut inscriptiones umquam vidi. In hisce Graecis per capitales litteras editionibus pauca haec adnotabo: accentuum scilicet (1) notas imprimi: pro utroque spiritu dissectas litterae H partes (F-I) usurpari (2), circumflexi eadem, quae in Latinis figuram, ex acuti & gravis coniunctione effictam (Δ) adhiberi. Litterarum certe, quod observat Leo Allatius (3), Romanarum forma, (4) Graecarum simillima, nonnisi capitalis esse potuit, nomen sortita a quantitate vel modulo: modo maxima a Cicerone (5); grandis ab Ovidio Lib. III. Trist. cubitum longa a Plauto (6) Poenul. & (7) Rudent. minuta & minutissima ab eodem (8) Bacchid, Cicer. apud Plin. Lib. VII. Cap. 21. Senec. Epistol. 95. modo rotunda ab aliis, modo quadrata a (9) Petronio. Quin etiam idem Leo Allatius (10) capitalium usum fuisse antiquum probat eo quod ab illis errata contrivarint. Pluribus hoc explicat argumentum vir doctissimus (11), ad quem Lectorem refero.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ ΕΚΛΟΓΗ.

EVRIPIDIS HECLVBA.

Seu potius

Tragoediae III.

I. pag. 1. **E**Vripidis Tragoediae III. cum brevibus scholiis, & glossis inter-
li.

(1) Haec, quoties in Capitum titulis maiuscularum usus est, habet Aldus in suis primis editionibus.

(2) Sic Aldus plerumque in primis editionibus, & Henricus Stephanus in heroicis poetis.

(3) Animadv. in Ant. q. Etrusc. Fragm. p. 57.

(4) Plin. Nat. Hist. Lib. VII. Cap. 58. Tacit. Annal. Lib. II. p. 171. edit. Lips.

(5) Epist. ad Quint. Lib. III. Epist. I.

(6) Aët. IV. Sc. 2. v. 15.

(7) Aët. V. Sc. 2. v. 7.

(8) Aët. IV. Sc. 9. v. 67.

(9) Cap. 29.

(10) Ibid. p. 55.

(11) Lege Leonem Allatium in Anim. ad Ant. Etrusc. Frag. a pag. 55. usq. ad p. 81.

linearibus Graecis, & una vel altera etiam Latina. Prima est *Hecuba*, II. pag. 33. *b. Orestes*, III. pag. 74. *Phoenissae* (1). Nulla sunt argumenta. In fine legitur Ποῦταε Vita, cuius initium: Εὐρυπιδῆ τῷ ποιητῇ ἦν γένος μὲν Αἰθναῖοι, κ. λ. Finis: Αἰμειφάνης σκώπτων Φησὶ, σφυρὸς ἐμοὶ γὰρ μοῖ προσεπέειν Εὐρυπιδῆς, Φω . . . Mutila est in fine.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8, Saec. XV. Constat foliis 115.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD.
XXXV.

I. pag. 1. **A**ristophanis Comoediae III. cum scholiis uberrimis, & glossis interlinearibus. Prima est *Plutus*, II. pag. 40. *b. Nubes*, III. pag. 88. *Kanae*, Praecedat primae, Aristophanis Vitae compendium, quod in cit. Operum editionis Prolegomenis p. XIV. Thomae Magistro tribuitur; definit autem in verbis, καὶ τῷ δῆμῳ λυσιστελῶντας. Sequitur dramatis argumentum, quod primum est ex tribus illis, quae exhibentur ibid. pag. 1. In fine huius primae Comoediae versus quidam leguntur in eius argumentum, non magni momenti: in margine vero scriptum est nomen Μχαὴλ Ἰωαννικίου. *Nubium* argumenta plura sunt: primum est Thomae Magistri, ibid. pag. 51. alterum Anonymi, cuius initium: Πρεσβύτερος τις Στρεψιάδης, κ. λ. ibid. pag. 50. tertium inc. Αἱ πρῶται Νεφέλαι, κ. λ. def. Μέλιτος, & Αἴνυτος. Ibid. pag. 51. v. 31. seq. Sequuntur deinde dramatis personae, ac tandem alia pauca, quae incipiunt: Ἡ εἰσαγωγή τοῦ δράματος, κ. λ. ibid. pag. 56. *Ranarum* tandem unica est hypothesis, & quidem Thomae Magistri ibid. p. 115.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. Constat foliis 146.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD.
XXXVI.

I. pag. 1. **A**ristophanis Comoediae II. cum scholiis brevibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Plutus*, II. pag. 51. *Nubes*. Praecedat primae, Vita Poetae, & argumentum, ut in Codice superiori. Secundae vero, Thomae Magistri hypothesis, ut in edit. pag. 51.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. in cuius prima pagina legitur nomen *Iohannes de Sarzana*: pagina vero 2. αὐτῇ ἡ βίβλος ἐστὶν Ἀρμονίῳ τοῦ Αἰθναίου. Hic liber est *Harmonii Atheniensis*. Constat foliis scriptis 106.

(1) Hanc omisit Montfaucon in suo Catalogo.

(2) Hic titulus quum ita paulatim evanesceret, ut vix legi posset, recentissimus Graecus in anteriori pagina illum exscriptit una cum initio singulorum librorum huius Dialogi.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Ac praeterea

Variorum Opera Theologica, Dialectica, ac Philosophica.

I. pag. 1. **P**ost Operum, quae in hoc continentur Volumine, Latinum Indicem, occurrit Hesiodi Carmen, cui titulus: *Opera, & Dies*, ut habetur in editione, quam citavimus supra in Cod. V. huius Plutei §. II. Multis autem locis est interpolatum; pagina enim prima, nona, ac postremae tres manu recentiori, saeculi nimirum XVI. suppletæ sunt. Accedunt glossæ quaedam, ac correctiones interlineares. De hoc Poëmate fusius loquitur Fabricius Bibl. Graec. Vol. I. pag. 372. seqq.

II. pag. 21. Τὸ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης, & γερονότου χαρτοφυλάκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυροῦ Νικήτα τοῦ Μερωνεῖας ἐξέτασις περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως (2). *Beasfimi Thessalonicensis* (Metropolitæ) *Domini Nicetae* (3) *Maronitæ*, qui fuit etiam magnæ Ecclesiæ *Chartophylax*, *disquisitio de Processione Spiritus Sancti*, in sex Libros, seu Dialogos inter Graecum & Latinum distributa. Prooemium inc. Ο' μὲν σκοπὸς τῶ λόγου. Def. ἐστὶν αὐτὴν διαφορὰν ἐπὶ τοῦ ἡοῦ. Liber I. inc. Φέρει δὲ ὁ Λατίνος, κ. λ. Def. φιλαλήως ἀνακλῦψομεν. Liber II. pag. 32. *b. inc.* Ε'τηγγελω μὲν ἑναγγέλιον, ὁ Γραικὸς, κ. λ. Def. ἡ παρούσα διάλεξις. Lib. III. pag. 49. *b. inc.* Ε'τι ταύτην ἀρχὴν & αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν. Def. ἐν ταῦτα τὴν γλῶτταν ἐπέσχωμεν. Lib. IV. pag. 54. *inc.* Φέρει δὲ νῦν ἰδωμεν, ὁ Λατίνος. Def. τίς ἡ κατὰ τὴν τοῦ δόγματος, συνηφώμεθα. Lib. V. pag. 66. *b. inc.* Λατίνος εἰ τίς σοι λόγος. Def. ταῦτα δὲ φημι & αὐτὸς. Lib. VI. pag. 71. *b. inc.* Ἀλλὰ τίνας ἂν εἶεν, ὁ Λατίνος. Def. καὶ πληροῦν τοῦ τῶν ὑμῶν βασιλείας γενωμεθα, ἀμήν. Vide Allatium de Consensu Lib. II. Cap. XIII. pag. 705. seq. qui Hugonem Ethe-rianum ab eo confutatum adnotat. Idem ex Dialogo VI. fragmentum adfert Lib. contra Hottingerum pag. 467. seq. Initia singulorum librorum adfert etiam Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 434.

III. pag. 86. Auctoritates SS. PP. *quomodo dicamus Deum crucifixum, Deum passibilem*, nimirum Amphilo- chii ex Epistola ad Seieucum, Leonis Papae ad Flasicum, Pauli Etneseni, Iudori, Athanasii ad Epistolum, iterum Amphilo- chii, Cyrilli ad Succensum, & Chrysostomi ad Caesarium.

IV. pag. 88. Τοῦ Συμωναίου λόγος περὶ τῶν ἀζύμων, & περὶ τῆς λεγομένης παρὰ Ῥωμαίους τῆς πνεύματος ἐκ τοῦ ἡοῦ ἐκπορεύσεως. *Smyrnaei Ser-*

(3) Hic Nicetas, qui floruit circa annum Christi mccc. perpe- ram cum Niceta Choniata confunditur in indice Catalogi MSS. Angliæ Tom I.

Sermo de Anymis, & de ea, quae apud Romanos dicitur, Spiritus ex Filio (1) *Processione*, Capitibus XX. comprehensus. Inc. Πρὸς τὴν ἐκ Ρώμης, ἢ ἰσὺ Ρώμην ἡμῖν ὁ λόγος. Def. καὶ ἡμέρα δηλώσει, εἴτε ὑμεῖς περὶ θύραν, εἴτε ἡμεῖς ἡμαρτήκαμεν. Quinam sit iste Smyrnaeus, nondum comperimus, quum nihil de eo occurrat apud Fabricium.

V. pag. 102. Λέοντος τοῦ σοφοῦ βασιλέως πρὸς γεωργίαν τῶν ἀρετῶν, διακινητικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις. Προοίμιον. *Leonis Sapientis Imperatoris ad culturam virtutum, gubernatoria animarum Hypotyposis. Prooemium.* Sed post hunc titulum lacuna trium ferme paginarum sequitur immediate, ita ut desit Prooemium, & Capita priora XXXVI. (2) Incipit enim a verbis . . . τηδόνος θείας κατηξίωτο, quae sunt ultima Capituli XXXVI. Caput verò XXXVII. inc. Οὐδεὶς τὴν ἐν πάσι τῶν κρυφίων ἐκφανταρίαν ποιεῖσθαι, κ. λ. Singulis autem Capitibus, seu brevibus sententiis subiicitur ἑρμηνεία Anonymi. Ultimum Caput, quod est LXXXI. ita habet: Δύσφωτος σάπτιγξ, πνεύματος πόρθησις. Ἑρμηνεία def. & τὴν ψυχὴν ποιεῖται ὑποχείριον. Sequitur pag. 107. Βιβλίον δεύτερον, *Liber secundus*, qui centum continet eiusmodi Capita, seu sententias, item cum sua expositione. Prima inc. Ἐπιβελὴ τὴν κατὰ λόγον ἀγῶνα φεύξασα, κ. λ. Ἑρμηνεία inc. Ὅτι κατὰ λόγον τὴν ἀσκητικὴν ἀγωνιζόμενα, κ. λ. Ultima def. Ἐν εὐμενῶς ἐπίδοι. συγγνωμονῶν τὰ σφάλματα. Interpretatio def. τὰ παραπτώματα συγχωρούμενος. In fine legitur: Τέλος τοῦ βιβλίου τοῦ φιλοσόφου βασιλέως. Habetur hic Tractatus, praecepta varia complectens ad mores informandos in primis idonea, etiam in Cod. III. Plut. X. §. I. & II. Catalogi nostri pag. 471. nulla tamen expositione, nulloque auctoris nomine. Exstat etiam in Codice Bibliothecae Regiae Paris. m. ut ex Catalogo emittitur T. II. pag. 199. Nihil tamen de hoc apud Fabricium.

VI. pag. 119. b. *Excerpta ex IV. V. & II. Capite Mysticae Theologiae S. Dionysii Areopagitae*, cum scholiis quibusdam S. Maximi ad marginem, quorum primum in verba, ἔρε ἀνέσις ἐστίν, κ. λ. ita habet: Ἀναγκαιὸς ὁ πατὴρ διὰ τέτων προσηφαλισατο τὸν ἀκρατήν, ὥστε μὴ ταῖς ἐξῆς ἀποφάσεσιν οἰσθαι ὕλως, μὴ εἶναι τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐν τέτοις μὲν τὸ εἶναι αὐτὸ ὑπάρχει, ἐν ἐκείνοις δὲ τὸ κατὰ μηδὲν τῶν ὄντων εἶναι, ἀλλ' ὑπερβῆσιν. Occurrit Operum S. Dionysii edit. Venet. Gr. Lat. MDCLVI. fol. Tom. II. pag. 238.

VII. pag. 122. *Dionysii Areopagitae Liber de Coelesti Hierarchia*. Inc. Πᾶσα δόσις ἀγαθή. Def. σιγῇ τιμήσαντες. In primis quatuor paginis scholia sunt marginalia, quae in reliquis deinceps, utpote recentius exaratis, nulla sunt. In dicta edit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 152.

VIII. pag. 157. Ἐπικτῆτου φιλοσόφου ἐκ τοῦ ἑγχειριδίου. *Epicteti philosophi ex Enchiridio*

excerpta Capita XXXV. Primum inc. Ἐφ' ἐκάστῃ τῶν ψυχαγωγούντων, ἢ χρεῖαν παρεχόντων. Ultimum def. τὰς δὲ δεῖ ἀποδεικνύναι, ὅτι ὁ δεῖ ψεύδουσαι πρόχειρον ἔχομεν. In fine: Τέλος τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐκ τοῦ ἑγχειριδίου τοῦ Ἐπικτῆτου. In his quaedam paginarum inversio contigit in Codice. Epicteti Enchiridii, seu Manualis, in quo aphorismi praeceptui doctrinae Stoicae moralis, veluti πρόχειρα βοηθήματα, animo & memoria inscribendi continentur, editiones paene innumerae prodire; nobis praesto fuit Amstelodamensis Gr. Lat. Anni MDCLXXXIII. in 8. in qua habentur etiam Arriani *Tactica*, &c. Ex septuaginta igitur novem Capitibus, sive aphorismis, quibus constat Enchiridion, quod in dicta edit. habetur a pag. 237. ad pag. 322. nostra sunt VIII. X. XIII. non integrum, XIV. XV. XVI. XVII. item non integrum, XXI. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVIII. XLVIII. LI. LVI. EVIL LX. LXI. LXIV. LXV. LXVIII. mutilum, LXIX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXV. & LXXVI. Inter haec duo postrema Capita, breve quoddam inseritur Excerptum de Elephante, quod inc. Ὅτι φησὶν. ὅσοι δὲ ἀνθρώπων τὰ διὰ τοῦ σώματος ἐς τὸ ἐκτὸς ἐλέφασιν ἐξίσχοντα, ὀδόντας τῶν θηρίων εἶναι, καὶ ὁ κέρατα ἡγνῆται, κ. λ.

IX. pag. 160. Anonymi *Dissertatio de Psalmorum ordine, & ex Hebraica lingua in Graecam versionibus tum ipsorum, tum totius veteris Testamenti; ac tandem de argumentis primi, & secundi Psalmi*. Inc. Ψαλτήριον κυρίου ὁργάνον εἰδὸς ἐστὶ μουσικῆ. Def. ἀνέστη γὰρ καὶ ζῆ εἰς τὴν αἰδῶν, ἀμήν. Est ferme compendium prolixioris in SS. Patrum Catenam in Psalmos εἰσαγωγῆς, quam exhibet Codex III. Plut. VI. Catalogi nostri pag. 87. a §. I. ad §. XXIII. Adnectitur pag. 164. alius brevis Tractatus eiusdem fere argumenti, cui titulus iste praecedat rubrica conscriptus: Πρὸς τὰς ἐρωμένους λόγος, τί ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς γεγραμμένον, ἀγίῳ πνεύματι ἐνωσιδῇ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως Θεός. Ἰησοῦς γὰρ ἐστὶ πατὴρ ἡμεῶν καὶ ἡμεῖς ὁμοῖοι. Inc. Πῆλτον ἐν πρότερον, διατί ἡμεῖς τῶν ἀναβαθμῶν, καὶ οἱ πεντεκαίδεκα ψαλμοὶ ἐπεγράφησαν. Def. ἀλλ' ἀρκεῖ ὑμῖν ταῦτα εἰς ὑπόδειξιν. In fine pag. 167. b. hi leguntur versiculi:

Μικρὸν χρόνον τὸ κέρδος εὐρὺν τὴν βίαν
Ἐκτείνας ἄνδρα & σὺν αὐτῷ τὰς πόλεις.
Τί σοι τὸ μέλλον. ἀντὶ ρευσοῦ γὰρ βίαν
Κεῖσθαι τάφῳ νῦν δεξιὰν ἡμαγμένους
Κοιμώμενον λέοντα πυγμαῖος πίθηξ
Μένει τὰ φρικτὰ φεῦ κακῶν βουλευμάτων.

X. pag. 168. Ἀμμωνίου φιλοσόφου τοῦ Ἑρμεῖος ἀγόμενα εἰς πᾶσαν φιλοσοφίαν. *Ammonii Hermiae philosophi introductio in universam philosophiam*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἀρχεσθαι. Def. ὡς ἐν ἑτέροις δεῖξομεν. In fine: Τέλος τῶν τῆς φιλοσοφίας & τῆς εἰσαγωγῆς προλεγομένων. Haec Ammonii philosophi Introductio coniunctim cum

(1) Corrige Montfaucon. Catalogum, qui Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 304. E. pro ex Filio habet a Patre.

(2) Non Capita priora 37. ut perpetam ait Montfaucon. loc. mox cit.

cum sequenti in quinque Porphyrii Voces Commentario edita est Graece Venetiis apud Aldum MDXLVI. in 8. quam nos editionem prae manibus habuimus, ubi incidit a pag. 1. usque ad finem pag. 13. *b.* In Codice autem nostro, praeter scholia marginalia non pauca rubris characteribus exarata, pag. 176. inter verba *κὲ δικασκόν*, & *ὁ γὰρ πολιτικός*, quae in edit. cit. incidunt in pag. 9. vers. 25. inseruntur alia, unius circiter paginae, quae sunt primo schemation philosophiae divisionem exhibens; tum brevia Capita IV. quorum tituli, I. *Περὶ τῶν ἀρτίαις ἀρτίων*, II. *Περὶ κτιστῆ φύσεως*, & *ἀκρίτου*, III. *Περὶ τῶν πρὸς τι*, & *τῶν ὡς πρὸς τι*, IV. *Περὶ ἐπιρρημάτων*. Verbis vero, *Ὁ γὰρ πολιτικός*, κ. λ. apponitur titulus: *Περὶ τοῦ πολιτικοῦ φιλοσόφου*.

XI. pag. 180. *b.* *Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ε' φωνάς*. *Eiusdem in quinque Porphyrii voces Commentarius*, item cum scholiis marginalibus. Textus Porphyrii inc. *Ὅντος ἀναγκαίῃ*, *Χρυσάριε*. Commentarius inc. *Πάντα τὰ ὄντα αὐτοφύως ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ*. Def. *οὐχ ὁμοίως δὲ μέλας, ἢ λευκοί*. In fine: *Τέλος τοῦ γεγονότος ὑπομνήματος παρὰ Ἀμμωνίου φιλοσόφου τοῦ Ε' ρ- μείῳ εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου εἰσαγωγὴν*. Exstat in cit. edit. a p. 14. usque ad p. 77. *b.* vers. 20. Ultima tamen non omnino concordant; quum brevius aliquanto in Codice, quam in edito pertractari videantur. Tum aliquot tabulae, divisionem substantiae, & alia exhibentes, ac praeterea quatuor hi versiculi:

Το δρᾶσκειν κλένυ τε κὲ νοῦ δριμύτης
Τὴν ἀξίωτατον δριμύτητά μοι νθεῖ.
Νοημάτων δυνάμεις ἐστὶ δριμύτης,
Γ' οὖν χρηρῆται τοῖς λέγουσι δριμύτης.

XII. pag. 226. *b.* *Tractatus de modis divisionum*, & alia quaedam Dialectica. Inc. *χρὴ γινώσκειν*, ὅτι ἀντιδιωρόμενα λέγεται τὰ ἐκ γένους τμηθέντα β' εἶδη. Def. *ἐν ὅλῳ τὸ τοῦτο λέγεται*. Auctor Anonymus.

XIII. pag. 233. *Ἀριστοτέλους κατηγορίαι*. *Aristotelis Categoriae*, cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. Inc. *Ὁμώνυμα λέγεται*, ὡν ὄνομα μόνον κοινόν. Def. *οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι, σχεδὸν ἅπαντες κατηγοριζομένηται*. Exstant in eius Operum edit. Gr. Lat. Paris. MDCLXIX. fol. Tom. I. a pag. 14. ad pag. 36. Scholiorum initium, ac specimen sequens esto: *Ὁμώνυμα λέγεται*, ὡν ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τὸ ὄνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος, οἷον ὁ Αἰῶς κὲ Αἰῶς· οἱ γὰρ δύο Αἰῶντες, ὄνομα μόνον κοινόν ἔχουσιν, ὑπογραφεὶς δὲ, διαφόροι. σαφηνίσωμεν ὅν ἐκάστην λέξιν ἔσαν ἐν τῇ ὑπογραφῇ, ὁμώνυμα. Γ' δὲ εὐθὺς ἐκ θυρῶν ὁ ἱσχυρὸς σκοπὸς ἀναφαίνεται, ὅτι ἐπεὶ φωνῶν, κὲ περὶ νοημάτων, κὲ περὶ πραγμάτων ὁ σκοπὸς ταῖς κατηγορίαις, κ. λ.

XIV. pag. 262. *b.* *Excerptum Dialecticum*, in quo adferuntur Definitiones Philosophiae ex Pythagora, & Platone; tum gradus Philosophiae; atque alia de definitione, de divisione &c.

XV. pag. 264. *Εἰσαγωγὴ Πορφυρίου τῶν ε'*

φωνῶν. *Introductio quinque Vocum Porphyrii ad Chrysaorium*, cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. Inc. *Ὅντος ἀναγκαίῃ*, *Χρυσάριε*. Def. *κὲ τῆς ποιωνίας παράστασιν*. In citato Aristotelis Operum Tomo a pag. 1. ad pag. 14. Primus Graece ediderat Aldus una cum Aristotelis Libris Logics Venetiis MCCCCXCV. fol. In fine: *Τέλος οὖν Θεῶ ἀγίῳ τῶν πέντε φωνῶν τῆς φιλοσοφίας*. Tum quaedam Erotoapocryphis de iisdem quinque Vocibus.

XVI. pag. 279. *b.* *Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φωτῆς*. *Ioannis Damasceni de Luce*. Inc. *Ἐν ἀρχῇ μὲν ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς*. Def. *παρέρχεται ἡ σελήνη*. Attinguntur in fine nonnulla de Zodiaco, Sole, Luna, aliisque planetis. Tum pag. 282. sequuntur Capita quaedam brevissima, quorum tituli sequentes sunt: *Περὶ λύπης*, *Περὶ ἰατρικῆς*, *Περὶ προρρήσεως*, κὲ *προγνώσεως*.

XVII. pag. 282. *b.* *Σύνοψις ἀκριβῆς περὶ τῶν φιλοσοφίας ὅρων ἐκτεθειμένη*. *Synopsis accurata de philosophiae terminis, sive definitionibus*. Inc. *Καθάπερ ἐν τῇ προτέρᾳ θεωρίᾳ ὑπεσχημέθα*, ἔλθωμεν. Def. *περιέχει δὲ ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα*, ὡς τὸ πῦρ τὸν σίδηρον. Auctor Anonymus tum huius, tum sequentium Operum usque ad §. XXIV.

XVIII. pag. 288. *b.* *Συνοπτικὴ σύνοψις τῆς τοῦ ὀργάνου περιλήψεως*. *Synoptica synopsis organi Aristotelici*. Inc. *Τῆς φιλοσοφίας εἰς δύο διηρημένης, εἰς θεωρητικὴν τε & πρακτικὴν*. Def. *κὲ ἔτι τελεῖται τὴν τῶν προτάσεων ἀναλυτικὴν διδασκαλίαν*.

XIX. pag. 294. *Συνοπτικὴ σύνταγμα φιλοσοφίας*. *Compendium philosophiae*. Tum alius titulus: *Σύνοψις τῆς λογικῆς πραγματείας*. *Synopsis Logici Tractatus*. Inc. *Ὅσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες, πρῶτον μὲν τὰ στοιχεῖα μαθητάνουσιν*. Def. *ἀγχι ζεύγος, κὲ τὰ παραπλήσια τούτοις*.

XX. p. 299. *b.* Titulus in margine: *Ἐν τῷ περὶ ἐρμηνείας*. *Ex libro De Interpretatione*. Inc. *Ὅσπερ ἀπὸ στοιχείων τῶν κατηγοριῶν προοδεύοντας, κ. λ.* Def. *ἐπιστήμην πᾶσαν κὲ τέχνην ἰχνηλατεῖν*.

XXI. pag. 316. *b.* *Περὶ τῶν ὄντων, κὲ ὅτι τριτὰ*. *De entibus, & quod tria sunt*. Inc. *Τὰ ὄντα, τριτὰ ἐστὶν. ἡ γὰρ πάντῃ ἐνυλά εἰσι*, κ. λ. Def. *ὡς ὁ τετρασμένον τὴν ἐκδεσιν παραιτῆμενος*. Est quoddam compendium Arithmeticae.

XXII. pag. 326. *b.* *Τῆς μουσικῆς σύνοψις ἡκριβωμένη*. *Compendium Musicae accuratum*. Inc. *Τὴν μουσικὴν οἱ παλαιοὶ συνέχουν εἶπαι τὸ πᾶν*. Def. *τὰ μυρία τῶν μελωδιῶν κὲ ποικίλα κατασκευάζεται*.

XXIII. pag. 329. *b.* *Σύνοψις αὐτῇ γεωμετρίας λόγων*. *Compendium hoc est Geometriae rationum*. Inc. *Σημεῖόν ἐστιν, ὃ μέρος ἔδεν*. Def. *τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλέρως παραιτοῦμεθα*. In fine: *Τέλος οὖν Θεῶ τῆς καλλίστης καὶ μεγίστης γεωμετρίας*. Tum alia pauca ad arithmeticae spectantia.

XXIV. pag. 345. *Φορέτου ἐκ τῶν παραδ. δομένων ἐπιδραμὴ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν θεωρίαν Phor-*

Phornuti excursus ex rebus traditis, secundum Graecorum speculationem, sive de Deorum naturae Commentarius. Inc. Ο ἕρως ὁ παίδιον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν. Def. καὶ ἀμύνειν κατὰ τρόπον ἐν τοῖς ἐπιβαλλουσι καιροῖς, καὶ ἢ ἀρμολογίαν. . . . Mutilus in fine Tractatus. Graece primus edidit Aldus cum Aesopi fabulis, Palaephato, &c. Venet. MDV. fol. pag. 59. seq. Graece deinde & Latine cum versione Conradi Clauseri Tigurini, Basil. MDXLIII. 8. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 399. ubi alias huius libelli editiones recenset.

XXV. pag. 364. b. *Επιτομή χρονική Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, ἐν ᾗ καὶ περὶ τοῦ ἀγίου πάσχα*. Eusebii Pamphili Epitome Chronica, ubi & de sancto Paschate. Inc. Πλάνην εὐρόντες ὑπομινόντας τινὰς τῶν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, κ. λ. Def. ἐκτὰ δὲ προσδῆναι, καὶ ὡς καὶ ἀντίρρως εἴρηται.

XXVI. pag. 367. b. *Ὁρφέως περὶ σεισμῶν*. Orphei de terraemotibus, sive prognostica de significationibus terraemotuum, versibus heroicis. Inc.

Φράζο δὲ ἐτὶνδε λόγον, φίλον τέκος, ὅππότε κεν δῇ.

Def. Τετραπύδων, φθόρὰ ἔστι ἀν' ἅσια ἐ κατὰ χώρας.

In aliis Codicibus tribuuntur Hermeti Trifmegisto. Apponi autem solent in Appendice Anthologiae Epigrammatum Graecorum. Prodierunt etiam cum versione metrica Io. Antonii Bassii sub Orphei nomine Parisi, apud Morellum MDLXXXVI. 4. Quare fallitur C. C. F. qui hoc Catalecton, velut antea ineditum putavit primum se proferre ex hac Bibliotheca, ediditque Gr. & Lat. parum tamen emendate A. MDCCXI in 8. sine ulla loci nota.

XXVII. pag. 368. *Περὶ κομητῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀστεροειδῶν*. De Cometis, & aliis de genere stellarum, auctore Anonymo. Inc. Τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης, κ. λ. Def. ἐφ' ὅσας ἡμέρας ἡ τοιαύτη διοσημεία φανήσεται.

XXVIII. pag. 372. b. *Πλυτάρχου ἐν τῶν φυσικῶν το δεύτερον*. Plutarchi ex Physicis, sive de Placitis Philosophorum Liber II. Inc. Τετλειώως τοῖνυν σὺν περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ τῶν συνεδρευόντων αὐτοῖς λόγον. Def. ὅσων ὁ κατὰ Ἡράκλειτον ἐνιαυτός. ἄλλοι δὲ δι' ἐπτακισχιλίων ψοζ'. Exstat in eius Operum edit. G. L. Parisi MDCCXIV. fol. Tom. II. pag. 886.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cuius tres ultimae paginae manu saeculi XVI. suppletæ sunt. Constat foliis 377.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

cod.
XXXVIII.

I. pag. 1. *Aeschyli Tragoediae III.* cum scholiis marginalibus, usque uberimis, quae ab editis identidem diversa com-

perimus. Prima est Prometheus Religatus, cuius tamen duae ultimae tantum supersunt paginae. II. pag. 3. b. *Septem contra Thebas*, III. pag. 26. b. *Persae*. Haec ultima tantum habet hyporthesis editae prorsus adsimilem. In fine secundae leguntur versiculi IX. iambici, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. III. aliique septem in principio Persarum, dramatis personas continentes: tum haec subscriptio: Ω Χριστέ βοήθει τῷ σῷ δέλω Α'κινδύνῳ τῷ Περδικῇ. *Christe adiuvā servum tuum Acindynum Perdicam*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. vetustate, & incuria possessorum male habitus. Constat foliis 49.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ
ΚΑΙ
ΟΠΠΙΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΙΧΘΥΩΝ.

HESIODI OPERA ET DIES
ET
OPPIANVS DE PISCIBVS.

I. pag. 1. *Hesiodi Opera, & Dies*, cum glossis interlinearibus. Exstant cod.
XXXIX.

G. & L. in Collectione Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 445.

II. pag. 21. *Oppiani de Piscatione Libri V.* item cum glossis interlinearibus. Ibid. Tom. II. pag. 120.

In fine Oppiani pag. 105. sequens amanuensis legitur subscriptio:

Κύριε βοήθει τῷ ἔχοντι τὸτο.

Χρῶ τοῖς λόγοις τούτοις πάσῃ προθυμίᾳ,
καὶ ταχέως ἔξεις τὸ τῶν λόγων κρᾶτος.

Δὲς Χριστέ τῷ γράψαντι αὐτρου πταισμάτων,
κλέος γὰρ ἐσθλόν, ἐγκράτειαν καὶ τύχην,
ὡς τὸ τυχεῖν τῆς ἀνω δόξης λόγος.

Δέσποινά με φύλασσον τὸν σὸν ἱκέτην
Εὐώδεν πάσης βλάβης ἐχθρῶν τε ἀναγκῶν,
Κύριε βοήθει τῷ σῷ δέλω Γεωργίῳ.

Domine auxiliare tenenti hunc librum.

*Vtere hisce sermonibus cum omni alacritate,
Et statim consequeris sermonum potentiam.*

Da Christe ei, qui scripsit peccatorum remissionem:

*Praeclarum enim decus, una simul modum,
& fortunam tenere,*

Vt consequaris caelestem gloriam, docens liber.

Domina mea serva tibi supplicem virum

Longe ab omni damno & ab inimicis molestis.

Domine auxiliare servo tuo Ioanni.

Tum haec alia p. 106. Κύριε βοήθει τῷ σῷ δέλω Θεοφίλῳ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ κατενῷ καὶ ἀφροεῖ καὶ ἀμελήσαντι τούτων. Εὐλογεῖς δέσποτα. *Domine adiuvā servum tuum Theophilum peccatorem, & humilem, & indoctum & haec non curantem. Benedic Domine.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. celeri nec fatis diligenti manu conscriptus. Constat foliis 106.

BL.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLUTEVS XXXII.

CONTINENS GRAECOS CODICES MSS. L. EDITOS II.

C O D E X I.

ΩΜΗΡΟΥ ΡΑΠΤΩΔΙΑ, ΗΝ ΕΓΡΑΥΕΝ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΑΖΗΣ.

HOMERI RHAPSODIA, QVAM SCRIPSIT THEODORVS GAZA.

Seu

Homeri Batrachomyomachia, & Ilias, manu Theodori Gazae exarata.

I. p. I.

Μήν Batραχομυομα-
χία. Homeri Rana-
rum ac murium pu-
gna, cum perpetua
paraphrasi interli-
neari, ut ferunt,
Theodori Gazae,

qui Codicem hunc propria manu nitidissime accuratissimeque pro Francisco Philelpho (i) conscripsit; ut ex disticho Graeco, & Latino in fine Codicis, maiusculis rubrifque litteris exarato, fit palam, quod ita habet:

Τύτον ἀνὴρ Γαζῆς λόγιός τε φίλος τε Φιλέλφῳ
Φραγκίσκῳ μοι καλὸν Θεόδωρος γράφειν Ὀμήρου.
Eloquio pollens Gazae & amorē Philelpho
Hunc mihi Francisco Theodorus scripsit Home-
rum.

Homeri textus maiori ac nigro, paraphrasis vero minori rubroque caractere exhibetur. Batrachomyomachiae initium ac finis concordat cum edit. Graeca Florent. anni MCCCCLXXXVIII. in membran. de qua infra Cod. VII. huius Plutei. Paraphrasis vero initium sequens est: Ἀρχὴν τήνδε ποιούμενος, προηγουμένως τὸν τῶν Μουσῶν σύλλογον ἐκ τῆς ἑλικῶνος ἀφικέσθαι εἰς τὴν ἑμὴν ψυχὴν εὐχομαι, χάριν ὧδης καὶ ἐμμελίας ποιητικῆς, ἣν νεωστὶ ἐν πινακιδίοις καὶ χάρταις ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς γόνασιν ἔθνηκα, μάχην ἀπειρον καὶ κλείσιν, (superfcriptum est μεγίστην) ἔργον πολυτάραχον πολέμου (superfscr. Αἴρεος) δεόμενος εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐμβαλεῖν, κ. λ.

II. pag. 14. In hac pagina, cuius margines picturis elegantissimis sunt exornati, Iliados initium occurrit. Initialis littera hanc inscriptionem exhibet: Ἰλιάς ἥδε πέλει Φραγκίσκου δῖα Φιλέλφῳ. Singulorum Iliadis XXIV. libro-

rum initia & fines cum dicta editione concordant, excepto Libro Σ, qui ita definit:

Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστιο ἀνὰ κλῆος. Paraphrasis vero, quae item singulis Homeri versibus interseritur, specimen hoc esto, quod ex initio Poëmatis adferimus: Τὴν ὀργὴν εἰπὲς ἡμῶν, ὦ θεῶν, τῷ ἡοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἣτις πολλὰ τοῖς Ἑλλησιν ἀνὰρ ἐξείργασατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ ἄδῳ βλάβησεν ἐπεμψεν ἀνδρῶν ἡμιθέων τὰ σώματα δ' αὐτῶν σπαράγματα κατεσκεύασε τοῖς κυσὶ καὶ τοῖς θνέοις ἅπασιν· τῷ Διὶ δὲ ἐπληρῆτο βελὴ, ἀφ' ἧς δὴ τὴν ἀρχὴν διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὅτε ἡδὲ τοῦ Ἀτρείδης ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν, καὶ ὁ ἑνδοξὸς Ἀχιλλεύς, καὶ πρὸς ταῦτοις εἰπὲς, τίς δὴ αὐτὸς τῶν Θεῶν φιλονεικία συνέβαλεν, ὥς τε μάχεσθαι ὁ τῆς Λητῆς καὶ τοῦ Διὸς καὶς Ἀπόλλων. ἔτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον κατὰ τὸ σπασίτιδον διήγειρε βαρβαρῶν. ἐφθείροντο δὲ οἱ ὄχλοι, διότι τὸν Χρῆσιν τὸν ἱερεῖα ἀτίμως ἀπέπεμψεν ὁ Ἀγαμέμνων. ἔτος γὰρ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχέας ναῦς τῶν Ἑλλήνων λυτρωσόμενός τε τὴν Ἰουατίρα, καὶ νομίζων πλεῖστα δῶρα τῷ πλήθει, καὶ τὸ εἶμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ εὐρύωδεν τοξεύοντος Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῇ τιμῇ ῥάβδῳ, καὶ ἐνέτεμε πάντας τοὺς Ἀχαιοὺς, κ. λ.

Codex Graecus membranaceus Ms in fol. maximo, Saec. XV. nitidissimus, optimeque servatus, cum stemmate Francisci Philelphi, & initialibus singulorum Librorum litteris, auro minio, aliisque coloribus elegantissime exornatis, cui propterea inter omnia huius Poëtae exemplaria Graeca, quorum plurima in hoc adservantur Pluteo, iure optimo primus debetur locus. Constat fol. scriptis 630.

H

IO-

(1) Quanti faceret hunc Codicem Franc. Philelphus, patet ex duabus eius Epistolis ad Card. Bessarionem conscriptis, quae

sunt XXXIV. & XLII. Libri VI. edit. Venet. MCCCCLXXXIII. die XIV. Octobr. fol.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

Ac praeterea

Hesiodus, Euripides, & Aeschylus.

COD. II. IN prima pagina haec leguntur, quae ad libri possessionem fortasse pertinebant: Τῇ κγ' τῷ Γενίῳ μηνὲς τῷ, ὧντος' ἔτους τῆς α' ἰνδ. ἐγενήθη ἐπίσκοπος τοῦ Γέρακος ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς & τοῦ υἱοῦ & τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Die XXIII. mensis Iulii anni 6856. (Christi MCCCXLVIII.) indict. I. factus sum Episcopus Hieracis in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti.

Κατὰ τὴν ις' τῷ Γενίῳ μηνὲς τοῦ αὐτοῦ ἔτους & τῆς αὐτῆς ἰνδ, προεβιβάσθην εἰς τὴν ιερατικὴν ἡγεσίαν βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου με δεσπότη κυρίου Βερβάνδου (1) τοῦ Οσιέντου Καρδινάλιου τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας τῆς Ρώμης ἐν τῇ μορῇ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου πλυσίου τοῦ Ἀβινιδνός ἐν τῷ τόπῳ ἡ λεγομένη Βιτανόσα ἐν ὀνόματι τῷ πατρὸς & τοῦ υἱοῦ & τοῦ ἁγίου πνεύματος τῆς μίαις δεότητος. κ. λ.

Die XVI. mensis Iulii eiusdem anni & eiusdem indict. promotus sum ad sacros minores Ordines a sanctissimo Domino meo Domino Bertrando Hostiensis Cardinali sanctae Dei Ecclesiae Romanae in Monasterio S. Andreae prope Avenionem in loco dicto Villanova in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti unius Deitatis &c.

Τῇ ε' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὲς τῆς β' ἰνδ. τοῦ, ὧντος' ἔτους, χάριτος δόσεως εἰδικῆς παρὰ τοῦ δειοτάτου πάπα τοῦ κ' Κλήμεντος γενέσθαι βασιλεὺς, ἡν δὲ ἡμέρα σάββατον, ἐχειροτονήθη προσβύτερος ὑπὸ τῷ Βάβρα ἐπισκόπῳ ἐν τῷ παρ. ὄνῳ τῆς ἁγίας Καθερίνης τῷ ἐν Ἀβινιδνῷ.

Die VI. mensis Decembris indict. II. Ann. 6857. (Christi MCCCIL.) speciali gratia concessa a SS. Papa Clemente VI. ut fieret Ordinatio, erat autem dies sabbati; consecratus sum presbyter a Babra Episcopo in templo S. Catharinae, quod est in Avenione.

Τῇ δὲ ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὲς ἡμέρα κυριακὴ ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος ἐν τῷ ναῷ τῶν Πραδικατῶρων ὑπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου Καρδινάλιου τοῦ Εβραιδνῆ.... (2)

Die vero VII. eiusdem mensis, die Dominica consecratus sum Episcopus in templo Praedicatorum a celsissimo Cardinali....

In eadem pagina sequitur enumeratio singulorum Librorum veteris, ac novi Testamenti.

I. pag. 2. *Sophoclis Tragoediae VI.* cum argumentis. Prima est *Ajax flagellifer*, II. pag. 12. *Electra*, III. pag. 23. b. *Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 34. *Philoctetes*, V. pag. 44. *Antigone*, VI. pag. 53. *Trachiniae*. De argumentis vide quae adnotavimus in recensione Codicis I. Plut. XXXI. Eadem enim prorsus in utroque occurrit. In hoc praeterea leguntur scho-

lia quaedam marginalia, & raras glossae interlineares.

II. pag. 62. *Hesiodi Opera & Dies*, praevia Poetae vita, cuius initium: Ἡσιόδος ὁ ποιητὴς, παῖς ἐγγόνει Δίῳ, κ. λ. argumento, & uberrimis scholiis marginalibus, glossisque interlinearibus.

III. pag. 68. *Euripidis Tragoediae XVIII.* Prima *Supplices*, (sed huius Tragoediae extrema post octo paginas, quae male insertae sunt, requiras) II. pag. 76. *Penheus* (in edit. *Bacchae*), in fine mutila; definit enim in versu 754. Ὅτ' ὅσα δ' ἐπ' ὤμοις, κ. λ. ac propterea duo folia vacua relicta sunt. III. pag. 82. *Cyclops*, IV. pag. 87. *Heraclidae*, V. pag. 94. b. *Hercules*, VI. pag. 104. *Helena*, VII. pag. 116. *Rhesus*, VIII. pag. 122. b. *Ion*, IX. pag. 131. b. *Iphigenia in Tauris*, X. pag. 141. b. *Iphigenia in Aulide*, XI. pag. 152. *Phaedra* (live *Hippolytus*). XII. pag. 161. b. *Medea*, XIII. pag. 171. b. *Alcestis*, XIV. p. 179. *Andromache*, XV. pag. 187. *Electra*, XVI. pag. 196. *Hecuba*, XVII. pag. 204. b. *Orestes* (quae in Codice male inscribitur *Electra*) XVIII. p. 216. *Phoenissae*. Concordant omnes cum edit. cit. si ordinem excipias, quem habent in Codice. Notandum tamen, singulis numerum ad marginem adiectum, quo diversa ipsarum series indicatur. Argumenta habent *Supplices*, *Cyclops*, *Heraclidae*, *Hercules furens*, *Rhesus*, *Ion*, *Iphigenia in Tauris*, *Medea*, *Alcestis*, & *Andromache*, & quidem editis similia, praeter *Rhesum*, cuius hypothesis concordat cum illa Codicis I. Plut. XXXI. *Medeae* argumentum, primum est ex duobus editis, & in fine Tragoediae reperies; *Alcestidis* vero praefert nomen *Δικαιάρχου*.

IV. pag. 228. *Aeschyli Tragoediae III.* Prima est *Prometheus Religatus*, II. pag. 235. b. *Septem contra Thebas*, III. pag. 242. *Persae*, quae tamen mutila est in fine; definit enim in versu, γὰρ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν, qui incidit in edit. cit. pag. 169. v. 8. Secunda nonnullas habet glossas interlineares.

Codex Graecus papyraceus Ms. in fol. Saec. XIV. varia manu conscriptus. Constat foliis scriptis 247.

ΟΜΗΡΟΤΙΛΙΑΣ.

HOMERILIAS.

Ac praeterea

Batrachomyomachia.

I p. 1. **H**omeri Ilias cum uberrimis scholiis marginalibus partim ab eadem vetusta manu conscriptis, partim ab alia recentiori, quorum tamen magna pars, in primis praecipue octoginta circiter Cod. paginis, qua litteris oculorum aciem fugientibus, qua

(1) Fuit Card. Ostiensis ab Ioanne XXI. dicto XXII. electus A. MCCCXVI. Vide Ciaccon. Tom. II. pag. 409.

(2) Huius vocis vim adsequi minime licuit, quamvis Ciaccon. Hist. Pont. ■ Card. ac Baudrandi Lexic. Geogr. consuluerimus,

qua marginum iactura deperit. Horum igitur specimen aliquod ex Libro VI. ex quo scriptura Codicis integra esse incipit, adferre iubet. Ad prima igitur huius Libri verba, Τρώων δ' οἰώθη, κ. λ. haec adnotat Scholiastes antiquior: Τρώα τὰ μὲν θαλάσσια πρὸς Ἑλλάσποντον ἔχει, τὰ δὲ βόρεια πρὸς Ζέλειαν, τὰ δὲ ὑποκαίμενα, Φρυγίαν, τὰ δὲ μεσημβρινὰ, πρὸς Λυδίαν· ὡς Φιλέκην δὲ ἀπάγει τὴς γαίης, καὶ ἐξέτασιν ἀμφοτέρων ποιεῖ. Ἐμμένωθι δὲ ἡ μάχη τῆς τῶν θεῶν συμμυχίας ἕως. Ἡ' ῥα μὲν γὰρ καὶ Ἀθήνη εἰς τὸν Ὀλύμπου ἀπείσιν. Ἀ' πόλ-λων δὲ εἰς Πέργαμον, ὃ δὲ Ἀ'ρης καὶ ἡ Ἀ'φροδί-τη τέτρωται ὑπὸ Διομήδους. Τινὲς δὲ τὸ οἰώθη ἀντὶ τοῦ οἰώθη, ὁμοιώθη. Φύλοπις δὲ, ὃ ἐμφύ-λιος πόλεμος κακῶς παρὰ τοῖς λέγεται. ἀλλ' ἡ μετὰ βοῆς φύλα συνάπτουσιν ἀμφοτέρω τῶν τε Τρώων καὶ Ἑλλήνων μάχη. λέγεται δὲ καὶ ἡ κατὰ φύλα, οἶον, ἔθνους μετὰ ἑτέρω οἰκίῳ, πολε-μούντων ἄλλων διὰ τὸ ὁμοφυχεῖν. κρῖνε γὰρ, φησιν, ἄνδρας κατὰ φύλα κατὰ φρήτρας, ἀ'γάμενον. Ultima duo in Iliadem scho- lia haec sunt. Primum ad verba, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη, vers. 799. Lib. XXIV. respondens, ita habet: Στρατηγῶν τὸ μὴ ταῖς σπαρδαῖς πιεῖσθαι, ἀσρατηγῶν τε αὐ- τῶς τοῖς πολεμίοις Ἑλλήσι παραδύναι, καὶ νυ- χείας πολλῆς. Alterum, quod ad ultimum totius poematis versum pertinet, sequens est: Μενελάου φησὶν, αἰσθόμενον ἑαυτοῦ ἀσθενείας τὸν ποιητὴν, καὶ τὸ μὴ ὁμοίως δύνασθαι φράζειν, ἐκ-σαι τὰ μετ' Ἐκτορα· καλῶς δὲ ἐταμιεύσατο ἑαυτῷ τὰ λοιπὰ τῶν ζητημάτων εἰς τὴν Ὀδύσ-σειαν. μικρὰ γὰρ ἦν ἡ ὑπόθεσις, περὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσεύος μόνον. ἐν τῷ μέσῳ ἔν τὰ περὶ Μενελάου καὶ Νέστορος καὶ Ἀγαμέμνονος, καὶ ἄλλως περὶ τοῦ ἀπτόλου διέκειτο, καὶ τοῦ θυρεῖν ἔπαιον, ἄλλως τε πολιορκίαν ἔκρινεν, ἢ καὶ ἄξιον διηγεῖ-σθαι αὐτόν. Initium, & finis librorum con- cordat cum editione, quam citavimus in re- censione Codicis I. huius Plutei. Scholia an- tiqua Anonymi sunt: eademque omnino esse cum illis, quorum specimina quaedam ex Libro Iliados II. adferuntur primo loco in Catalogo Graecorum Codd. Mss. Bibliothecae Venetae ad D. Marcum p. 243. tum ex ipsorum speciminum collatione cum nostris inita com- perimus, tum etiam ex initio, & fine scho- liorum in totum Librum I. quae per exten- sum edidit cum Latina versione ac notis An- tonius Bongiovanni Venetiis MDCCXL. 4. Ea- dem quoque esse recentiora suspicari possumus, non tamen certo adfirmare, quum cha- racteres, quibus scripta sunt, ita evanuerint, ut eadem cum specimine adlato loc. cit. con- ferre nullo modo licuerit.

II. pag. 419. Eiusdem Ranarum & murium pugna. Concordat cum dicta editione. Nulla in hanc scholia. In fine manu diversa scripta sunt nomina XII. mensium apud Latinos, Graecos, Aegyptios, & Hebraeos.

Codex Graecus membranaceus, Ms. in fol. Saec. X. vetustate, ac possessorum incuria male redactus. Constat foliis 424.

ΟΜΗΡΟΤΙΔΙΑΣ.

HOMERILIAS.

Ac praeterea

Odyssæa, Batrachomyomachia, & Hymni.

PRaemittuntur Prolegomena in Homerum, COD. IV. nimirum duplex Poëtae Vita, altera ab Herodoto Halicarnassæo, altera a Plutarcho conscripta, & Dionis Chrysostomi de Home- ro Oratio LIII. quae omnia usque ad pag. 43. progrediuntur, & cum cit. edit. con- cordant.

I. pag. 43. *Homeri Iliad*, accurate conscri- pta. Prima igitur huius Poëmatis pagina ita eleganter auro variis coloribus intermixto adornata, atque depicta est, ut hoc in gene- re, vix quidquam magnificentius, elegantius- que excogitari umquam possit. In prima e- nim initiali littera superius exhibetur Homeri Volumen manu gestantis, inferius vero mili- tis concitato equo insidentis effigies, Achillem fortasse repraesentans; in marginibus vero, suis veluti tabellis distincta, Graecorum ta- bernacula, atque castra, praelia cum hosti- bus, Troiae incendium; nec non plures he- roes armati, quorum mentio fit in Iliadæ, repraesentantur: nec defunt Mediceae Gentis stemmata, atque emblemata, summo artificio eiusmodi picturis interfusa. Praeter haec or- namenta initio poematis apposita, singulorum etiam Librorum initiales litterae aureae sunt, aliisque coloribus variis mirifice ornatae, au- reisque etiam tituli, litteris maioribus exara- ti. Vbi notandum, interdum ab illuminato- re unam litteram pro alia fuisse per errorem depictam. ut initio Libri VI. ubi pro littera T, litteram H depinxit. Atque haec quoad ornatum dicta sufficiant. Initium igitur & fi- nis cuiuslibet libri cum cit. edit. concordat. In Argumentis, quae singulis praefiguntur libris, quaeque cum editis in nuperrima Lon- dinenfi edit. MDCCCLIV. 4. contulimus, aliquot discrimina deprehendimus, quae heic ordine subiicienda existimavimus. Ab A usque ad Σ inclusive unicum tantum singulis rhapsodiis argumentum est praeivium.

Rhapsodia A habet diversum ab edito. In- cipit enim Χρύσης ἱερὸν Ἀ'πόλλωνος παραγί- νεται, κ. λ. Def. καὶ γέλωτα κινεῖ τοῖς θεοῖς οἰ- νοχόον.

Ὅστω sequentes illud, quod in edit. primo loco habetur.

K idem cum edito.

A secundum ex duobus editis.

M idem cum edito.

N primum ex duobus editis.

Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ eadem cum editis.

T habet duo, quorum primum idem est cum edito; alterum inc. Θέτις λαβύσα τὴν παντευχίαν, καὶ κορίσασα ἐπὶ τὰς ναῦς. Def. καὶ ὁ μὲν καταφρονήσας τοῦ ἔργατος ἐπιβαίνει.

H 2

T

T item duo, quorum primum editum; alterum inc. Καθ' ὅπλιστα μένος Ἀχιλλεύς μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Def. καταφυγεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει.

Φ idem cum edito.

X duo, ut in edit. sed postposita.

Y duo, quorum primum inc. Θρήνη πολλὰ γενομένη περὶ τὴν τῶν Γαίων πόλιν. Def. παρ-εἴχετο τὸν λαμβάνειν δυνάμενον. alterum est editum.

Ω tandem duo; primum editum; alterum inc. Λυγέτος τῷ ἄγωνος, οἱ μὲν ἄλλοι ἀναχω-ρῶσιν ἐπὶ τὰς ἰδίας σκηνάς, κ. λ. Def. ἐνταύ-θα λήγει ἡ Ὀμήρου Γαίως.

II. pag. 270. *Eiusdem Odyssea*, quae item convenit cum dicta edit. Heic quoque continuantur eadem ornamenta, quae in Iliade animadvertimus; singulis enim libris initiales litterae aureae, varieque depictae praefiguntur, cum titulis item caractere maiori atque aureo conscriptis.

De Argumentis, quae item cum Londinensi editione contulimus, haec libet adnotare.

Rhapsodiae A, B, Γ, Δ, Ε, Ζ, & Η eadem habent argumenta cum editis.

Θ habet duo, quorum primum inc. Ἐκ-κλησία γίνεται τῶν Φαίλων. Def. τίς ἐκ πόθεν ὁ ξένος. Alterum concordat cum edito.

I habet unicum, ut editum.

K duo. Primi quidem initium ab edito non dissimile sequens est: Τὰ περὶ τὸν Αἰόλον ἀπα-γάλλει, κ. λ. Finis vero diversus est: ἐκ ὡς παρ' αὐτῇ ἐνιαυτὸν ἔμεινεν. Alterum inc. Διη-γέται ὁ Ὀδυσσεύς, πῶς Αἰόλος αὐτὸν ἐξέπεμ-ψεν, κ. λ. Def. εἰς ἔδην πέμπεται πεισόμενος Τειρεσίῳ.

Λ item duo, quae in unum videntur con-tracta in edit.

M, N, Ξ, eadem cum editis.

O duo, quorum primum inc. Ἀθήνας Τη-λεμάχῳ κατ' ὄναρ παρακλευσάσης, κ. λ. Def. καὶ Λαέρτῳ πειρᾶται δεσπότην. Alterum con-cordat cum edito.

Π item duo; primum concordat cum edit. alterum inc. Τηλέμαχος πρὸς Εὐμαίων ἀφικέ-μενος. Def. εἰς τὸν ἀγρὸν ἐπανέρχεται.

P idem duo; primum convenit cum edi- to: alterum inc. Ὀδυσσεύς ἀφίξις εἰς τὴν πό-λιν. Def. ἐκ ἐν τέτοις λήγει ἡ βασιλεία.

Σ duo, quorum neutrum cum edit. con- cordat: primum enim inc. Γενομένης μάχης Ὀδυσσεύς. Def. περὶ τίνος ἄλλου ἐν συμποσίῳ. Alterum inc. Ὀδυσσεύς ἐκ Γ' ἔρ' ἀπὸ πειρᾶται δὲ ἐκ τῶν θεραπευίδων Ὀδυσσεύς.

T duo; primum editum: secundum inc. Ὀδυσσεύς τῶν ὄπλων μετάφρασις. Def. ἐπὶ τῆς τροφῆς διὰ τῆς ἄλλης.

T unicum, ut, in edit.

Φ duo, primum editum; alterum inc. Προ- τίθησι Πηνελόπη μνηστῆρας τὸ τόξον. Def. ἐγ- κρατῆς γέγονε τοῦ τόξου Ὀδυσσεύς.

X duo, primum editum, alterum brevissi- mum inc. Τὸν μνηστροφονίαν περιέχει. Def. τὸν οἶκον ὁ Ὀδυσσεύς.

Y duo, primum editum, alterum inc. Ἀ' γ-

γελία Εὐρυκλείας Πηνελόπης. Def. ἐκ Εὐμαίῳ, ἐκ Φιλοτίμῳ ὠπλισμένων.

Ω tandem duo, primum editum, alterum inc. Ψυχοπομπίαν ἔχει. Def. ἐκ συνθήκης Ἀ' θη- νῶς πελευσάσης.

III. pag. 446. *Batrachomyomachia*.

IV. pag. 450. *b. Hymni*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. XV. nitidissimus, accuratissime conscriptus, optimeque servatus. Constat foliis 476.

ΟΜΗΡΟΤΙΛΙΑΣ,

HOMERI ILIAS.

IN primis tribus paginis quaedam occur-

runt ex Pindari Olympionicis Fragmenta. Primum inc. Πρὸς εὐανθῆς . . . . . ἐτοίμον ἀνεφρόντισε γάμον . . . δοξον ἵπποδάμειαν . . . Def. τίς ἂν θράσαι δύνατο; Aliud Carmen inc. Τυνδαρίδαις ἱε φιλοξένου ἀδελφῶν. Def. αὐτὰς τ' ἀδ-ελφοὺς ἐκ πόλιν. Aliud inc. Τὸ μὲν Ἀ'ρχιλόχῳ μέ-λος. Def. κωμῶντι φίλοις Ε' φαρ . . . . . Pag. 3. *b.* haec scriptoris notula legitur, mendosissi- me exarata: Ἐγὼ Γεώργιος ὁ Φιλανθρωπῆνος ὁ Χῦμος (1) ἠρευσάμην τὸν Ὀμήρον μετὰ τὸν συμ-φοιτήτην . . . τὸν Μαγυλᾶν τεσσαρακοστῇ μηνὶ Μαρ-τίῳ ἡμέρᾳ δεκάτῃ. Ὁ Χρῆστος ἐστὶν αὐτοῦ ἀρχὴ ἐκ τέλους. Ego Georgius Philanthropenus Chummus coepi Homerum scribere cum discipulo meo Ma- gula, mense Martio die decima. Christus est ipsius principium, & finis. Tum argumentum primi Iliados Libri, quod cum illo concor- dat Codicis IV. superioris, quemadmodum & reliqua omnia, quae singulis praefiguntur rhapsodiis. Pag. 4. diversa manus pauca quae- dam adscripsit grammaticalia, ad prima Poë- matis verba spectantia. Sequitur Epigramma octastichum Palladae ad Grammaticos Ho- meri interpretes, quod legitur in Antholo- giae Lib. I. Cap. XVII. N. IV. & inc. Ἀ'ρχὴ γραμματικῆς, κ. λ.

I. pag. 5. *Homeri Ilias* cum scholiis qui- busdam marginalibus, & glossis interlineari- bus. Ad libri secundi partem alteram, quae vulgo appellatur *Catalogus*, heic autem inscribitur; Ἀ'ρχὴ τῆς Βοιωτίας Ὀμήρου, Scho- liastes ad marginem adnotavit; Ἀ'ρξασθαι φα- σιν ἀπὸ Βοιωτῶν τοῦ καταλόγου τὸν Ὀμήρον, ὡς τι κεχωρισμένον πρᾶττων. Quae in extremis octo Poëmatis paginis continebantur, quum vetustate paene oblitterata essent, novis pa- ginis ante illas insertis, recentiori manu fue- runt exarata.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. ma- iori, Saec. XIV. vetustate ac madore in prin- cipio praesertim ac fine corruptus; ac prae- terea multarum paginarum marginibus in me- dio ita detruncatis, ut scriptionis interdum aliquid interierit. In calce pag. 5. haec notu- la legitur; *Ilias Homeri, & Batrachomyoma- chia, Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praedicatorum in banco VI. Occidentis Graecae Librariae*. Constat foliis 269.

ΟΜΗ.

(1) Hunc omittit Montfaucon in Palaeogr. Graec.

ΟΜΗΡΟΤ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. VI. **H**omeri Opera, nimirum I. p. 1. *Ilias*, II. pag. 224. *Odyssea*, III. p. 397. *Batrachomyomachia*, manu Ioannis Rhofi Cretensis exarata, cuius haec subscriptio legitur in fine *Odysseae* apposita: Εἰς τὴν αὐτὴν ἢ τοῦ Ὀμήρου Ὀδυσσεύς διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ρώσου τοῦ Κρητὸς ἐν ἔτει αὐξή. μηνὸς Νοεμβρίου τρίτῃ ἐν Βονωνίᾳ. Absoluta est *Homeri Odyssea* manu mea Ioannis Rhofi presbyteri Cretensis anno MCCCCLXV. mense Novembri die tertia Bononiae. Memorat hunc Codicem Montfauconius in *Palaeogr. Graec.* p. 81. In hoc Codice secunda pars Libri II. inscribitur: Νεὴν κατάλογος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus, initialibus librorum litteris auro, variisque coloribus depictis. Constat foliis scriptis 400.

ΟΜΗΡΟΤ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Adde

Odysseam, *Batrachomyomachiam*, & *Hymnos*, cum *prolegomenis*.

COD. VII. **O**pero hoc, ac praestantissimo Volumine, Homeri inter poetas principis Opera omnia continente, orbem eruditum donavit ingeniorum mater & altrix Florentia A. MCCCCLXXXVIII. Ea enim, dum aliae Italicae urbes in limine & initiis tantum, conatibus adhuc immaturis, in Graeca arte typographica exercenda subsisterent, primo & uno, sed ingenti gravique molimine ad ipsum culmen pervenire voluit, vetuitque quidquam relinqui, quo superari posset. Hac itaque Homeri editione, si membranae nitorem & pompam, si egregias initialium litterarum picturas, aequata marginum intervalla, iustam linearum distantiam, totum denique impressionis ordinem & dispositionem spectes, nil certe aut antea, aut postea in lucem elegantius prolatum est. Primas Rhapsodiarum singularum litteras omisit typographus, spatio amplissimo dato, ubi illuminator (sic eiusmodi artifices olim vocabant) ut revera in nostro hoc nitidissimo exemplari conspiciamus, litteram affabre depictam, variisque colorum generibus lucentem calamo duceret: nec spatium illud solum, sed marginem etiam exteriorem, una & forsitan interiorem, ut heic factum esse observamus, illuminaret. Proprium nominum initia, maiusculae non distinguunt litterae, neque quidem carminum, nisi

ubi aliquam orationem, aut novum sententiae filum orditur Poeta. Quo autem principis huius editionis auctores, & adiutores melius cognoscas, ex duabus Praefationibus, illa Latina (1), hac Graeca, ea, quae ad rem faciunt, lubenter adiciam.

Bernardus Nerlius Petro Medicae Laurentii filio S.

Quum doctissimorum virorum — sententia Graecas litteras Latinis — pernecessarias esse animadvertentem — nonnullos litterarum Graecarum studiosos, ob inopiam librorum magno adfeci incommodo — decrevi Graecum aliquem auctorem, qui & — nobilissimus — & perutilis foret, imprimendum suscipere. Quod etsi arduum & perdifficile videbatur, tamen quum ea quae ad hoc opus conficiendum necessaria erant, in hac nostra civitate concurrerent, eiusmodi occasionem minime praetermittendam putavi. Nam ut omitam Nerii fratris liberalitatem, & Ioannis Accaioli auxilium, Demetrii quoque Cretensis dexterritatem, id in primis mihi opportunum fuit — quod ad hanc rem Demetrium Chalcondylem Atheniensem nactus eram, virum — tempestate nostra doctissimum, praeceptoremque meum, quo huiusmodi opus accuratissime recognosci posset. — Itaque ex illius consilio Homerum, ut vetustate primum, ita etiam divino quodam ingenio, summum poetam ac litterarum fontem elegi: qui quidem ob incuriam atque negligentiam librariorum ita sui dissimilis videbatur, ut in nullo fere Codice quamvis perveteri integer agnosceretur. Quamobrem eruditissimi sane viri opera, qualem Demetrium nactus est, summo opere indigebat: qui — ipsa Homeri Opera singulari diligentia summoque studio cum Eustathii commentariis conferens examinavit atque emendavit; cuius quidem viri diligentiam aut nihil arbitror praeterisse, aut si qua praeterisse videbuntur, ea certe vel dubia quaedam sunt, vel eiusmodi, ut ea in tali tantoque opere iustus aequusque rerum aestimator, non magni faciat. Ad haec non solum Homeri opera quaecumque reperiuntur, quaeque eius feruntur, imprimenda curavi, verum etiam his adieci Herodotum, Plutarchum, atque Dionem, qui & Poetae vitam litteris diligentissime mandaverunt, & sensus utriusque divini operis — discusserunt —. Quae omnia quum iam ad optatam metam perducta sint, multoque felicius, quam ab initio existimaram, annuente Deo successerint; constitui Petre Medices, ut haec omnia nomine tuo impressa ederentur, quem a pueritia Graecis institutum litteris cognovi, videoque in Homeri praesertim lectione quotidie versari — Vale. Florentiae, idibus Ianuariis. M. CCCC. LXXXVIII.

Mox sequitur

Δημήτριος ὁ Χαλκονδύλης τοῖς ἐντευχομένοις εὖ πράττειν.

— Εἰς δὲ εὐρυταί μὲν πάλαι κοινὸν ἀγαθὸν τοῖς φιλολόγοις τε καὶ σπουδαίοις εἰς εὐτορίαν βιβλίῳ Λατινικῶν, λέγω δὲ τῇ τῶν ἐντύ-
τω.

(1) Latina Praefatio in hoc exemplari impressorum incuria adeo evanida est, ut vix aliquibus tantum in locis legi queat.

Suppleri tamen potest ex alio eiusdem editionis exemplari, quod in hoc Pluteo delitescit Cod. XIV.

πρῶτον, ἐποθεῖτο δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ἑλλήνικοις βιβλίοις· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα μέχρι καὶ νῦν ἑαυτὸν ἐς τοῦτο καθεῖναι, ὅ, τι καὶ λόγῳ ἄξιον, δεδίωκε (οἶμαι) τὴν τῷ πράγματι δυσχέρειαν, τῶν τινες ἐκ τῆς περιφανείας πόλεως Φλωρεντίας εὐπεφυκότων νέοι καλοὶ τε καὶ γὰρ τοὶ φιλομαθεῖς τε καὶ φιλέλληνες, δύο μὲν ἀδελφῶν Βέρναρδος καὶ Νέρις τῶν Νερίων, τρίτος δὲ σὺν τούτοις ἐπαῖρος αὐτοῖς Ἰωάννης ὁ Ἀγκίολος, καὶ οἱδ' ὅπως, ἐπιτιμῶν τινὶ ἀνεφάνησαν εὖ μάλα πρόθυμοι ἐς τὸδε τὸ ἔργον. Συμβουλευσάμενοι δὲ καὶ μοὶ περὶ τούτου, καὶ συναινούντά με καὶ συνεπισπεύδοντα πρὸς τοῦτον εὐρόντες, πρὸς δὲ καὶ τὴν παρ' ἐμοῦ βοήθειαν ἐπαγγελλόμενοι, ἔτι καὶ μᾶλλον ὥρμησαν ἐγχειρῆσαι τῷ πράγματι μηδὲν ὑπερβέμενοι, καὶ δὴ τότε σὺν πάσαν τὴν Ὀμήρου ποιήσιν, Ἰλιάδα τε καὶ Ὀδύσειαν, ἔτι δὲ Βατραχομουσικήν, καὶ τὰς ὡς Ὀμήρου φερομένους Ἰμνους· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν συγγραφῶν τοὺς μὴ μόνον τὸν βίον αὐτοῦ συγγεγραφότας, ἀλλὰ καὶ μετ' ὅσας ὑπεροχὰς καὶ κάλλος καὶ τέχνης τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα συνέθετο, παραστήσαντας, ταῦτα δὴ πάντα ἐν μιᾷ εἰς βιβλῶν δι' ἐντυπώσεως περιλαβεῖν ἐγνωκότες, ἐπιμελείᾳ τε πάσῃ, ὣν ἔδει πρὸς ταῦτα, καὶ τύχῃ χρησάμενοι ἀγαθῇ, καλὸν τε καὶ τέλειον πάντῃ τὸ ἔργον ἀπετέλεσαν, τῆς δυνατῆς καὶ παρ' ἡμῶν διορθώσεως τετυχηκός. Σφόδρα γὰρ ἡμῖν πλείονων ἔνεκα διὰ σπουδῆς ἐγένετο, ἐφ' ὅσον οἷόν τε τὴν διορθώσασθαι τὰδε Ὀμήρου ποιήματα προσχησάμενοις ἐ τοῖς τοῦ Εὐσταθίου ὑπομνήμασι, καὶ τὰ τῶν συγγραφῶν περὶ αὐτοῦ πεποιημένα. Εἰ δέ τι καὶ διέφυγεν ἡμᾶς ἐν τούτῳ πραγματείᾳ, συγγνώμῃς ἂν ὑπὸ τῶν εὐγνωμόνων κρίναι ἐξελόντων δικαίως ἄξιόητο, κ. τ. λ.

In hac editione nullum registrum; sed signaturae exprimuntur litteris Romanis maiusculis A. AII. AIII. AIII. BI. BII. BIII. BIII. &c. Hae signaturae, quae plerumque sub extrema paginae linea poni solent, aliquando reperiuntur ad extremae lineae latus locatae, uti GIII.

Codex Graec. membranaceus impressus Florentiae V. Idus Decemb. Anno MCCCCLXXXVIII. in fol. Constat foliis 320.

ΟΜΗΡΟΤΙΔΙΑΣ.

HOMERILIAS.

COD. VIII. **H**omeri Ilias cum scholiis aliquot marginalibus, & glossis interlinearibus, in fine mutila unius folii abscissione: definit enim in versu:

Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποικίμενος κατέπεφνεν, qui est 759. Libri XXIV. Pars secunda Libri II. inscribitur Νεῶν κατάλογος. De praestantia huius Codicis haec habet Holstenius in schedis suis Mss. Homeri Ilias cum scholiis antiquis non editis optima sane notae. Hunc Scholiastem eundem esse deprehendi cum eo, quem Salviani pro cimelio adseruant, nisi quod illi, primis aliquot paginis, farrago diversarum adnotationum adiungitur, quo asumentum Codex Medicus caret. Sane operae pretium esset exemplar hoc ve-

tustate passim amosum, & exesum a viro quodam docto recenseri, & conferri cum Codice Salvatorum, & cum altero item vetusto, qui exstat apud Marchionem Riccardum. Posset enim ex cunctis egregius scholiorum cento contexti.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. binis columnis exaratus, in principio tincis valde corrosus, ac mutilus in fine. Constat foliis 106.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

Ac praeterea

Aeschylus, & Apollonius Rhodius.

I. pag. 1. **S**ophoclis Tragoediae VII. cum icho. con. ix. liis marginalibus vetustissimis, & argumentis. Prima est *Ajax Flagellifer*, cui nulla hypothesi. II. pag. 17. *Electra*. Hanc praecedat argumentum ab editione paululum discrepans: incipit enim: Ἐπὶ δὲ τῷ ὄντι τροφῆς, κ. λ. Def. δεινύουσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἀργεῖ. Quod vero sequitur in edito, inscriptum *Παρασημείωσις*, heic in margine apponitur, addita voce *Σχόλιον*. III. pag. 33. *b. Oedipus tyrannus*, cum Aristophanis grammatici hypothesi iambicis versibus expressa, & altera, cui titulus, *Διὰ τί Τύραννος ἐπιγράφεται*. Praeterea in margine recentior manus Epigramma Heroicum versibus XVIII. constans in hanc ipsam Tragoediam adscriptum; Inc.

Φράζο δὲ με μῦθον Ἀγχιόροσς ἔκχευε Κάδμω. Def. Ἀθανάτων λεχίων ἀνέστης ὄλβιος Κάδμω. In fine subiungitur Oraculum datum Laio Thebano, & Sphingis Aenigma, quae in edito sunt in principio. IV. pag. 50. *Antigone*, cum Aristophanis grammatici argumento in principio, ac duobus aliis in fine, quorum alterum Anonymi illud est; quod in editione legitur, Tragoediae primo loco praefixum; alterum *Σαλευσίη* nomen praefert, & inc. Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέως. Def. ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχιόνη. V. pag. 65. *Trachiniae* cum hypothesi ex Apollodori Bibliotheca in principio; in fine vero tredecim versibus hexametris, totidem Herculis labores continentibus. VI. pag. 80. *Philoctetes* cum duplici argumento, metrico altero, altero prosaico. VII. pag. 97. *Oedipus Coloneus*. Haec quoque duplex habet argumentum, ut in edito. Alterum, quod incipit: Ὅ ἐπὶ Κολωνῷ, κ. λ. in principio, una cum Epigrammate Elegiaco, *de Vitae brevitate*; alterum, quod inc. Τὰ τραχύνοντα, κ. λ. in fine Tragoediae scriptum est, cum hoc titulo: *Σαλευσίη ὑπόθεσις, Πυθαγόρας ἄλλος*. Tandem recentior manus Tragoediarum indiculum hoc pacto descripsit:

Περίχει ἡ βίβλος τοῦ Σοφοκλέως δράματα ζ'. Πρῶτον μὲν Αἴαντα μαρτυροφόνον. Φύλλα 15'. σίχης, αὐτῷ.

Δεύτερον Ηλέκτραν ἐπιβουλευμένην κατὰ τῆς
μητρὸς. Φύλ. ις'. εἰχες, αμ'.
Τρίτον Οἰδίπουν Τύραννον. Φύλ. ις'. εἰχ. αζ'.
Τέταρτον Ἀντιγόνην. Φύλ. ιδ'. εἰχ. αρμζ'.
Πέμπτον Τραχινίαν. Φύλ. ιδ'. εἰχ. ασκ'.
Ἑκτον Φιλοκτήτην. Φύλ. ις'. εἰχ. αυε'.
Εἴβδομον Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ. Φύλ. κ'.
εἰχ. αχλ'.

Scholia marginalia huius Codicis ab alia videntur manu exarata, eiusdem tamen aevi; eorumque character paullo grandior est, quam ille, quo textus exprimitur, ac ferme ad quadratum adcedens.

II. pag. 119. *Aeschyli Tragoediae VII.* item cum scholiis antiquis marginalibus, glossis interlinearibus, & argumentis. Prima inscribitur *Persae*, cuius hypothesis brevior, quam in editione, definit in verbis: δευτέρα ἔρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς. II. pag. 131. *Agamemnon*, sed valde mutila; primum enim defunct omnia illa, quae interiacent inter verum,

Καίπειρ Ἀτρεΐδων ἐς τόγῃ σκήπτει σέβας,
cit. edit. pag. 186. v. 18. & versum,

Πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος, ibid. pag. 208. v. 20. tum a versu 3. pag. 212.

Nūn δ' ἀμφὶ Κωνυτὸν τε, καὶ χερσέσσιν, inclusive usque ad finem (1). III. pag. 136. *Choëphori*, sine argumento, utpote initio mutila, ut notatur in editione: heic tamen incipit a littera minuscula, nullumque defectus indicium apparet. IV. pag. 147. *b. Prometheus Religatus*, cuius hypothesis definit in verbis: Προμηθεύς δέσσις. V. pag. 159. *b. Eumenides*, cum hypothesis, quae cum edita concordat, & Aristophanis grammatici nomen praesefert. VI. pag. 169. *Septem contra Thebas*, cum brevissimo argumento, cuius initium: Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, κ. λ. pars est longioris in edito, ut videre est ibid. pag. 67. VII. pag. 179. *Supplices*, sine argumento. In fine occurrit *Aeschyli Vita* multo longior, quam edita; post enim verba, μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκαστο, sequuntur alia, quorum initium: Πρῶτος Ἀίσχυλος πάθισι γεννικωτάτοις τὴν τραγωδίαν ἠύξησεν, κ. λ. Finis: φασὶν ἰσθ' Ἰέρωνος ἀξιοθέοντα ἀναδιδάξαι τοῦ Πέρσας ἐν Σικελίᾳ, καὶ λίαν εὐδοκίμειν. Tum aliud Excerptum brevissimum *Εἰς τῆς μουσικῆς ἱστορίας*, *Ex Musicae historia*, cuius initium: Ταύτη καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Ἀίσχυλος κρίνεται, κ. λ. Nonnulla praeterea de variis Poëmatum generibus. Tandem omnium *Aeschyli Dramatum Catalogus*, alphabetice digestus, ut in edit. pag. 3.

III. pag. 190. *Apollonii Rbodii Argonauticon Libri IV.* (2) cum scholiis pariter antiquissimis ad marginem; & *Vita Poëtae* in fine, quae concordat cum edit. Florent. Anni mccccxcvi. in pergamena, quam habemus in Medicea. In fine tandem *Catalogus subiungitur Argonautarum*, qui in dicta edit. defi-

deratur. Scholia quoad principium, & finem concordant cum editis apud Aldum Venetiis mxxxi. in 8. Quod vero pertinet ad textum Poetae, diligenter ille quidem, emendateque conscriptus est, accentibus, ac spiritibus exceptis, qui aliquando, ut in scriptura Saec. X. fieri adfolet, omittuntur: iota, quos vocant *subscriptos*, *adscriptos* potius dicere possumus; ita enim exhibentur: ex. gr. τῆσιν pro τῇσιν, τιμῇ pro τιμῇ, κ. τ. λ. quod magnae antiquitatis certissimum est indicium. Holst. in schedis suis Mss. ita de hoc loquitur Codice: *Sophoclis*, & *Aeschyli Tragoediae cum Scholiaste antiquo*. Item *Apollonii Rbodii Argonautica cum scholiis*. Huic Codici nihil antiquitate comparandum. Eo *Victorius usus est in Tragicis Graecis recensendis*. *Apollonius etiam ex eodem, primo Florentiae excusus fuit*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. X. vere insignis, cuius scriptura eadem ferme est cum illa Codicis X. Plut. VII. Constat foliis 264.

Ο Μ Η Ρ Ο Τ Ι Λ Ι Α Σ.

HOMERILIAS.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. cod. x. Saec. XV. nitidissimus, diligenterque exaratus, cum litteris initialibus Librorum aureis, aliisque coloribus depictis. Constat foliis 253.

Ο Μ Η Ρ Ο Τ Ι Λ Ι Α Σ.

HOMERILIAS.

I. pag. 1. Ο' Νομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλε-
γείσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν
Εἰκόνων τῷ Φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος
κύριος Μανυὴλ ὁ Μοσχόπουλος, καὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων
τῶν ποιητῶν. συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ
σοιχείον. Vocum Atticarum collectio selecta a
Technologia Imaginum Philostrati, quam publicavit
sapientissimus D. Manuel Moschopoulos, & a libris poetarum: digesta vero heic est secundum
ordinem litterarum. Inc. Τὸ α μῦθον, πο-
τὲ μὲν δηλοῖ σέβασιν, ὡς ἐν τῷ ἄλλω, ποτὲ δὲ
ἄγροισιν, ὡς ἐν τῷ ἄλλω, κ. λ. Def. in littera
B. cuius ultima verba sunt: Βαῦνον λέγεται
τὸ πῦρ, καὶ βαύνωσις τέχνη ἡ διὰ τῷ πυρὶ ἐν-
εργουμένη. Βλέπω τὸ . . . . Edit. est Venet.
mdxxiv. fol. apud Aldum, & Paris. apud
Vascosan. mdxxxii. 8. Vide Fabr. Bibl. Graec.
Vol. IV. pag. 48. Integram habes infra Cod.
VI. Pl. LVI. & alibi.

II. pag. 10. *Homeri Ilias* cum scholiis nonnullis marginalibus, & glossis interlinearibus. Scholiorum hoc est initium: Τῆς ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου; σκοπὸν ἔχει ἐνταῦθα διδάξαι καὶ εἰπεῖν, ὅσα κατὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῷ Ἀχιλλέως μῆνιδος καὶ

(1) De hoc defectu nulla apud Montfaucon. mentio.

(2) Apollonii Argonautica diligenter cum Aldino textu confectus mense Octobri A. mdcclxv. ut nova huius Poetae edi-

tio, quae Tiguri adornatur, magis, magisque novis castigationibus, & additionibus augeatur.

καὶ οἱ Τρῶες ἔοι Εἴλληνες ἔπαθον, καὶ μέλιστα οἱ Εἴλληνες. Τίς ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου; Ἡ ἐπιγραφὴ τῆς βιβλίου ταύτης οὐκ ἔστιν ἀπλή, ἀλλὰ τριπλή. πρώτη αὐτῇ Ἰλιάδος ἄλφα, δευτέρα ῥαψωδία, καὶ τρίτη γράμμα. ἐπιφέρονται ἱ ἔτεροι ἐκείνου γράμματος ἐπιγραφαι, κ. λ. In pagina vero anteriori rudi calamo depicta est Homeri imago stans, ac volumen, in quo poematis initium exscriptum est, manu explicans. Inter primum & secundum Librum sex versiculi hexametri ab eadem manu sunt exarati, non magni momenti, quorum initium:

Οὐ νέμεσις ἀπαφίσκειν, ὅδ' θεοὶ βασιλῆας, κ. λ. Pars vero Libri VIII. paraphrasim habet in margine, diversa manu conscriptam, & singulis versibus respondentem.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XIV. cuius quatuor paginae partem Libri V. Iliados continentes, recentiori manu suppletæ sunt. Constat foliis 289.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

ODYSSEEA.

Adde

Catonis Romani Sententias Graece translatae.

COD. XII. I. pag. 1. **H**omeri *Odysea* cum argumento differt. Incipit enim: Τῶν θεῶν ἐβελήσαντων ἀπαγαγεῖν εἰς Ἰθάκην τὴν Ὀδυσσεύα, κ. λ. Def. καὶ νυντὸς ἐπελθούσης εἰς ὕπνον τρέπονται. Reliquis Libris nulla hypothesis praecurrit, spatium tamen vacuum ad illam excipiendam relictum fuit. Defunt autem pag. 147. multa ex Libro XVII. nimirum a versu,

Ἐγχοι μὲν ῥ' ἔτῃσθε φέρον τρεῖς κίονα μακρὴν, usque ad versum,

ὧς ἔφατ' Ἀτρεΐδης θυρικλυτὸς Μενέλαος inclusive; qui sunt versus 119. pro quo defectu paginae sex vacuae relictæ sunt. Iterum post pag. 154. alius defectus occurrit, quo eiusdem Libri XVII. postremi versus 109. & sequentis undecim primi periere; sed huius secundi defectus nullum signum in Codice, In fine *Odyssæae* nota scriptoris legitur hoc pacto: Ἀντώνιος Δαμιλάς (1) κρῆς τὸ ἔδνος καὶ τὸ ἐξέγραψα οὐκ ἄνευ μέντοι γε μισθοῦ, συνδρομῇ καὶ ἀναλώμασι καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ μαγίστρου Λαυρεντίου τοῦ καὶ ἐκ Φλωρεντίας. Antonius Damilas genere Cretensis & hoc exscripsi non sine quidem mercede, auxilio, & sumtibus, & alia cura Magistri Laurentii de Florentia. In margine apponuntur quandoque Virgilii versus ad ea loca, quae fuerat ipse imitatus.

II. pag. 216. *Catonis Romani Disticha, seu sententiae in Latino in Graecum versae*. Inc. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νῦν, ὡς πλεῖστοι δὴ τῶν

ἀνθρώπων τῆς τῶν ἡθῶν ὁδὸν παρατρέπονται συλλαγμένον, κ. λ. Def.

Τὸ δὲ νῦν βραχυλῆς δρᾶς σὺν δύο ταῦτα ἱερεῖσα, Τέλος Κάτωνος Ῥωμαίου.

Exstant etiam in Biblioth. Caesar. Plura de his distichis, eorumque auctore, & translatione Graeca Maximi Planudæ Monachi Constantinopolitani vide Lib. V. Commentarior. Lambeccianorum p. 215.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 222.

LIBANII MONACHIA.

LIBANII CARMEN LVGVBRE.

Titulum corrige

Libanii Sophistæ, ac Luciani Opera varia.

Libanii Orationes, quae in hoc continen-
tur Codice, sunt XXI. quarum series
sequens est:

I. pag. 1. inscribitur, *Μοναχία ἐπὶ Ἰουλιανῷ. Lamentatio in Iulianum*. Concordat cum eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. apud Claudium Morellum MDCXXVII. fol. Tom. II. pag. 251. seq.

II. pag. 3. b. *Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ. Concio Funeris in Iulianum*. Ibid. pag. 260.

III. pag. 26. b. *Μοναχία ἐπὶ Νικομηδείᾳ. Lamentatio super Nicomedia*. Ibid. pag. 202.

IV. pag. 28. *Εἰς Κωνσταντίον καὶ Κωνσταντά. In Constantium, & Constantem*, cum prolocutione. Ibid. pag. 100.

V. pag. 42. b. *Ἀντιοχηκός. Panegyricus Antiochenus*. Ibid. pag. 332.

VI. pag. 59. *Προσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν. Legatio ad Iulianum*. Ibid. pag. 151.

VII. pag. 64. *Πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Ad Antiochenos de Imperatoris (Iuliani) ira* (2). Inc. Ἀὖ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, κ. λ. Def. εἰ δ' ἐνθάδε σιγήσαι, οἵκοι μοι κακῶς ἐρεῖ, θαυμάσεται μὲ τοῦ χειμῶνος ἄμα δάκρυον. Deest haec Oratio in cit. edit. Morelliana; edidit tamen primus Fabricius (3) cum Godfridi Olearii versione B. G. Tom. VII. p. 207. seq. sed in fine mutilam; ultima enim verba sunt: Ἡν μὲν ὁ φρονιζόντων * * * Noster vero Codex integram exhibet; post enim verba mox adlata, in quibus definit Fabriciana editio, nulla defectus nota adposita, sequuntur pag. 66. πόλεως ἀνθρώπων, πάσαι ταῦτα ἐκκῶσαι, καὶ μηδὲ τὸν ὑπτιον Κωνσταντίον περιδεῖν ὑβρίζοντον, κ. λ. usque ad finem, quom recitavimus: haec autem duas circiter paginas occupant.

VIII. pag. 67. b. *Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὑπατον. In Imperatorem Iulianum Consulē*. In edit. Morell. cit. Tom. p. 227.

IX. pag. 73. b. *Προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ. Panegyricus Iuliano dictus*. Ibid. pag. 173.

X.

Salvatoris, & in aliis fortasse. Scripsit autem annis MCCCCLXXX. MCCCXC. & aliis circiter.

(2) Hanc omisit in suo Catalogo Montfauconius.

(3) Ita ipse ait cit. Tom. VII. pag. 396.

(1) De eo haec habet Montfauconius in Palaeogr. Graec. p. 97. Antonius Damilas Mediolanensis, qui & Cretensis dictus, quia in Creta natus, & educatus est, multos Codices scripsit, qui habentur in Bibliothecis Regia, Laurentiana, Bononiensi &

X. pag. 76. *b. Ἦπερ Ἀριστοφάνους. Pro Aristophane.* Ibid. pag. 210.

XI. pag. 81. *f. Προς Θεοδοσίον βασιλέα περί τῆς εἰσεως. Ad Theodosium Imperatorem de seditione.* Ibid. pag. 389.

XII. pag. 85. *b. Πρὸς Θεοδοσίον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς. Ad Theodosium post conciliationem (cum Antiochenis).* Ibid. p. 406.

XIII. pag. 89. *b. Πρὸς Ἑλλέβορχον. In Ellebichum.* Ibid. pag. 525.

XIV. pag. 92. *b. Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλίου. De ulciscenda Iuliani caede. G. & Lat. Fabricius edidit cum notis Bibl. Graec. Tom. cit. pag. 145. seqq.*

XV. pag. 96. *Πρὸς τὰς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. Ad eos, qui molestum eum appellabant.* Fabric. loc. cit. pag. 179. seqq.

XVI. pag. 100. *Πρὸς τὰς νέας περὶ τοῦ λόγου. Ad Iuvenes de Oratione.* In edit. Morell. Tom. cit. pag. 568.

XVII. pag. 101. *b. Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν. De eo quod ipse non deliret. Gr. & Lat. cum notis edidit Ant. Bongiovanni Venetiis MDCCCLV. 4 pag. 15.*

XVIII. pag. 104. *Πρὸς Πολυκλέα. Ad Polyctem.* Habes ibid. pag. 116.

XIX. pag. 106. *Πρὸς Ἀντιόχειν συνηγορία. Ad Antiochenos defensio.* Ibid. pag. 53. sub titulo diverso.

XX. pag. 109. *Περὶ δουλείας. De servitute.* In edit. Morell. Tom. cit. pag. 642. seqq. In Codice tamen longior una circiter pagina est in fine; etenim post verba: ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μὴδ' αὐτὸς διαφεύγειν δουλείαν, in quibus definit editio, licet aliquantum diversis, sequuntur alia, quorum initium: τὸ γὰρ καταφυγὴν οἱ κατασκευάσασθαι τὸν πῖνον, καὶ δεδῆναι τὸν ἵππιταττόμενον αὐτὸν, κ. λ. Finis: εἰ δ' ὅς τις φιλοσοφῇ, σκεψώμεθα, ὃ ἄνδρες, ἐν ἐτέρῳ περὶ τούτου συλλογῶ.

XXI. pag. 115. *Εἰς Καίσαρον μέγιστον. Ad Caesarium Magistrum.* Ibid. pag. 515.

Sequuntur deinde Luciani Opera sequenti ordine, nimirum:

I. p. 118. *Φάλαρις α'. Phalaris prior.* Exstat G. & L. cum notis in nupera eius Operum edit. Amstelodam. MDCCXLIII. 4. curante Io. Frederico Reitzio Tom. II. pag. 187.

II. pag. 120. *Φάλαρις δεύτερος. Phalaridis secundus.* Ibid. pag. 201.

III. pag. 121. *Πατρίδος ἐγκώμιον. Patriae eucotium.* Tom. III. pag. 229.

IV. pag. 122. *Δίκη Φωνήεντων. Iudicium vocalium.* Tom. I. pag. 83.

V. pag. 123. *Κατάκλυς, ἢ τύραννος. Tyraeus, seu Tyrannus.* Ibid. pag. 620.

VI. pag. 127. *b. Ζεὺς ἐλεγχόμενος. Iupiter confutatus.* Tom. II. pag. 626.

VII. pag. 129. *b. Ζεὺς τραγῳδός. Iupiter Tragoedus.* Ibid. pag. 642.

VIII. pag. 136. *b. Ὀνειρος, ἢ ἀλεκτρούς. Somnium, vel Gallus.* Ibid. pag. 702.

IX. pag. 142. *b. Ἑρμῆς, Προμηθεύς. Mercurius, Prometheus.* Tom. I. pag. 185.

X. pag. 145. *Ἰκαρομένηππος, ἢ Ὑπερνήβελος. Icaromenippus, seu Hypernephelus.* Tom.

II. pag. 751.

XI. pag. 150. *b. Τίμων, ἢ μισάνθρωπος. Timon, seu Misanthropus (1).* Tom. I. p. 98.

XII. pag. 156. *b. Πρὸς τὸν ἀπαιδευτὴν, καὶ πολλὰ βιβλία ὠνόμενον. Adversus indoctum, & libros multos ementem.* Tom. III. pag. 99.

XIII. pag. 160. *b. Χάρων, ἢ ἐπισκοπῶντες. Charon, seu Contemplantes.* Tom. I. p. 487.

XIV. pag. 165. *Νεκρικοὶ διάλογοι. Dialogi mortuorum, hoc ordine, Diogenis & Pollucis.* Ibid. pag. 328. *Charontis, Menippi, & Mercurii,* pag. 423. *Pluto, seu contra Menippum,* p. 336. *Menippi, & Cerberi,* pag. 420. *Menippi, & Mercurii,* pag. 408. *Menippi, & Aeaci,* pag. 412. *Menippi, & Tantalii,* pag. 406. *Menippi, & Chironis,* pag. 434. *Menippi, & Tiresiae,* pag. 445. *Menippi, & Trophonii,* pag. 338. *Diogenis & Herculis,* pag. 402. *Philippi & Alexandri,* pag. 394. *Diogenis & Alexandri,* pag. 389. *Terpsionis, & Plutonis,* pag. 346. *Zenophantae, & Callidemidae,* pag. 355. *Simyli, & Polystrati,* pag. 359. *Cratetis, & Diogenis,* pag. 376. *Diogenis, & Antisthenis, & Cratetis,* pag. 437. *Alexandri, & An nibalis,* pag. 380. *Achillis, & Antilochi,* pag. 399. *Aeaci & Protefilai,* pag. 410. *Plutonis, & Protefilai,* pag. 426. *Diogenis, & Mausoli,* pag. 429. *Mercurii, & Charontis,* pag. 341. *Plutonis & Mercurii,* pag. 343. *Cnemonis, & Damippi,* pag. 358. *Charontis, & Mercurii,* pag. 363. *Nirei, Therpsitae, & Menippi,* pag. 431. *Aiacis, & Agamemnonis,* pag. 448. *Minois, & Soffrati, & Mercurii,* pag. 450.

XV. pag. 177. *Θεῶν διάλογοι. Deorum Dialogi, hoc ordine, Martis & Mercurii,* pag. 267. *Panis & Mercurii,* pag. 269. *Apollinis, & Bacchi,* pag. 273. *Mercurii, & Moenae,* p. 275. *Promethei & Iovis,* pag. 204. *Cupidinis & Iovis,* pag. 205. *Iovis, & Mercurii,* pag. 207. *Iovis & Ganymedis,* pag. 208. *Iovis & Iunonis,* pag. 213. *Iunonis & Iovis,* pag. 216. *Vulcani & Apollinis,* pag. 220. *Neptuni & Mercurii,* pag. 227. *Vulcani & Iovis,* pag. 224. *Mercurii & Solis,* pag. 229. *Veneris & Lunae,* pag. 231. *Veneris & Cupidinis,* p. 233. *Iovis, Herculis, & Aesculapii,* p. 235. *Mercurii & Apollinis,* p. 238. *Mercurii & Apollinis,* p. 241. *Latoniae & Iunonis,* p. 243. *Mercurii & Apollinis,* p. 245. *Iunonis & Iovis,* pag. 247. *Veneris & Cupidinis,* pag. 249. *Iovis & Solis,* pag. 277. *Apollinis & Mercurii,* pag. 280. *Deorum Iudicium,* pag. 252.

XVI. pag. 186. *b. Ἐνάλαιοι διάλογοι. Dialogi Marini.* Concordant cum cit. edit. Tom. I. a pag. 288. ad pag. 327. eundemque ordinem cum ipsa obtinent.

XVII. pag. 190. *b. Ἐταίρικοι διάλογοι. Dialogi Meretricii, & quidem hoc ordine, Glycerae & Thaidis,* Tom. III. pag. 280. *Myrtii, Pamphili, & Doridis,* pag. 281. *Philinnae & Matris,* pag. 284. *Melissae & Bacchidis,* pag. 286. *Leaenae & Clonarii,* pag. 289. *Doridis & Myr-*

(1) Hunc Sermone[m] omisit in suo Catalogo Montfaucon.

& *Myrtales*, pag. 319. *Cochlidis & Parthenis*, pag. 322. *Crobyles & Corinnae*, p. 292. Tum reliqui eodem ordine, quem in edit. obtinent a pag. 295. ad pag. 319.

XVIII. pag. 199. *Μύαε ἐγκώμιον . Muscae Encomium*. Tom. III. pag. 91.

XIX. pag. 200. *Πρὸς Νιγρίνον ἐπιστολή . Ad Nigrinum Epistola*. Tom. I. pag. 37.

XX. pag. 204. *β. Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιστεύειν διαβολῇ . De non temere credendo delationi*. Tom. III. pag. 125.

XXI. pag. 208. *Περὶ οἴκου . De Domo (1)*. Ibid. pag. 190.

XXII. pag. 211. *β. Ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ προσεγγιζούσῃ πτήματος . Pro lapsu in salutando*. Tom. I. pag. 724.

XXIII. pag. 213. *β. Ἑρμότιμος, ἢ περὶ αἰσθησέων . Hermotimus, seu de sensibus*. Ibid. pag. 739.

XXIV. p. 228. *Ψευδοσοφιστής, ἢ σολοικιστής . Pseudosophista, seu Soloecista*. Tom. III. pag. 552.

XXV. pag. 230. *Βίων πράξεις . Vitarum actiones*. Tom. I. pag. 540.

XXVI. pag. 234. *Ἀναβιβύοντες, ἢ ἀλιεύς . Reviviscentes, vel Piscator*. Ibid. p. 570.

XXVII. pag. 241. *Δις κατηγορούμενος, ἢ δι-καστήριον . Bis accusatus, seu Tribunalia*. Tom. II. pag. 791.

XXVIII. pag. 247. *β. Περὶ θυσίων . De Sacrificiis*. Tom. I. pag. 525.

XXIX. pag. 249. *Ἀνάχαρις, ἢ περὶ γυμνασίων . Anacharxis, sive de Exercitationibus*. Tom. II. pag. 883.

XXX. pag. 256. *β. Περὶ πένθους . De luctu*. Ibid. pag. 922.

XXXI. pag. 258. *β. Ῥητοροδιδάσκαλος . Rhetorum praeceptor*. Tom. III. p. 1.

XXXII. pag. 262. *β. Περὶ ἀστρολογίας . De Astrologia*. Tom. II. p. 360.

XXXIII. p. 264. *β. Πάμφιλος εὐνύχος . Pamphilus Eunuchus*. Ibid. p. 350.

XXXIV. pag. 266. *Ἐρωτες . Amores*. Ibid. pag. 397.

XXXV. pag. 275. *β. Μένιππος, ἢ νεκρομαντία . Menippus, seu Oraculum mortuorum consultum*. Tom. I. pag. 455.

XXXVI. pag. 279. *β. Συμπόσιον, ἢ Λατί-φαι . Convivium, seu Lapithae*. Tom. III. pag. 418.

XXXVII. pag. 285. *β. Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων . De mercede conductis potentium familiaribus*. Tom. I. pag. 651.

XXXVIII. pag. 294. *Ἀπολογία περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων . Defensio eorum, qui mercede conducti in potentiorum convivio sunt*. Ibid. pag. 704.

XXXIX. pag. 296. *β. Δημόνακτος βίος . Demonachis Vita*. Tom. II. pag. 374.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. scholiis nonnullis marginalibus adpersus ad Opera Luciani. Constat foliis 300.

(1) Hunc Sermonem omisit in suo Catalogo Montfaucon.

(2) De hoc vide Flaminii Rai Oracionem de Laudibus An-

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

Ac praeterea

Batrachomyomachia, & Hymni.

EAdem editio Florentina in membrana, COD. XIV. atque illa, de qua egimus supra Codice VII. quem vide. Heic tamen deest *Ilias*. Ceterum praecedunt Epistola Latina Bernardi Nerli Petro Mediceo Laurentii filio, & Demetrii Chalcondylae Graeca Praefatio: tum Herodoti Halicarnassaei de Homeri ortu & vita; Plutarchi Vita Homeri, & Dionis Chrysostomi de Homero Oratio LIII. ut in dicta editione. Notandum in hoc exemplari nullas esse initiales librorum litteras ab illuminatore, ut aiunt, depictas. Huius autem editionis aliud exemplar, chartaceum tamen, apud Benedictum Moneta, quem honoris causa nomino, vidisse me memini: in hoc notae sunt quaedam manu Angeli Bargaei (1), ex cuius hereditate se illud Pisis redemisse, laudatus vir mihi adfirmavit.

Codex Graec. membran. impressus Florentiae V. Idus Decembris Anno MCCCCLXXXVIII. in fol. Constat foliis 228.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Concordat cum editione Florentina COD. XV. dicis VII. exceptis Libris XX. & XXI. qui heic postponuntur. In hoc Codice quum paginae satis multae, diuturnitate temporis oblitteratae paene essent, evanidam scripturam novus amanuensis, priorum characterum vestigiis inhaerens, iterum expressit, & ad vitam quodammodo revocavit. Primos vero quatuor Libros de integro prorsus exscripsit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XI. Constat foliis 233.

ΝΟΝΝΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

NONNII POEMATATA DIONYSIACA.

Et alia aliorum permulta.

I. pag. 1. **O**ccurrit Index Latinus eorum, COD. XVI. quae in hoc Volumine habentur. Pag. 2. Fragmentum quoddam sequitur Latinum de *manumissionibus*, apposita Graeca paraphrasi.

Pag. 4. Epigrammata nonnulla ex Anthologia fortasse desumpta, quorum primum inc. *Ἡ γῆταις ἔκ ἐξ τὸς πόντος, ἀπὸ πόντος ἡμῶν, κ. λ.* In-

tonii Angeli Bargaei Episcopi Massae & Populoniae ad Petrum Victorium Flor. per Marcscottum MDCXIII.

Inter haec unum inscribitur εἰς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον. Inc.

Πάντα καὶ Ἀιακίδαο φέρεται ἀριτεύετα ἔργα, κ. λ. Ultimum est ἐπιγραφή εἰς τὸν τάφον Σαρδαναπάλου. Inc.

Εὖ εἶδος ὅτι γνητὸς ἔσται, κ. λ.

Pag. 8. Τὴ ἀγίῃ Γοδόχῃ ἐπισκόπῃ Φωτικῆς. S. Iodochi Episcopi Photices Excerptum. Inc. Μηδεὶς ἀκούων αἰσθῆσαι νόδε, ὁρατὸς αὐτῷ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ ὁφθῆναι ἐλπιζέτω. Def. ἵνα μὴ ὁ Σατανᾶς ἐτοίμῃν εὖργ τὴν ψυχὴν ἐντεῦθεν εἰς ἀρπαγὴν. Nihil de hoc apud Fabricium occurrit.

Pag. 9. b. Totius Codicis haec adscribitur Epigrapha Graece primum, tum Latine: Ποιηταὶ πλείους, πρῶτον Διονυσιακὰ. Poëtae plures, & primum Dionysiacae. Infra legitur nomen Φραγκίσκου Φιλέλφου, Francisci Philelpsi huiusmodi Codicis possessoris, cum hac notula ab eiusdem manu exarata: Emittus Constantino- poli ἀπὸ τῆς (1) γυναικὸς viri clarissimi Iohannis Chrysolorae sub anno MCCCCXXIII. pridie Nonas Ianuarias.

In infima tandem pagina, diversa manus hos adiecit versiculos:

Ἐλῆψε καλῶς ὁ βίβλος αὕτη πέρας
Τῷ πρὶν Μανυῆλ, ἀρίως δὲ Μαξιμῷ.
Θεὸν βοῶν τῇδε συγκεκμημένον.
Finem accepit liber hic feliciter,
Qui quondam Manuelis, nunc autem est Maximi
Deum auxiliatorem una cum eo possidentis.

II. pag. 10. Nonni Panopolitae Dionysiacorum Libri XLVIII. quorum initium & finis concordat prorsus cum editis in Collectione Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lestii cit. edit. Tom. II. pag. 307. seq. In Codice praecedunt Libro I. ἐπιγραφαὶ τῶν καὶ τμημάτων τῶν Διονυσιακῶν. Inscriptiones XXIV. Librorum Dionysiacorum, duobus versibus hexametris singulae comprehensae. Primi libri inscriptio sequens est:

Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα Φαεσφόρον ἄρπαγα νόμου,

Καὶ παλάμαις Τύφωνα ἀρασσόμενον πῶλον ἄστρον. Libro vero XXV. praemittuntur reliquae, cum hoc titulo: Ἐπιγραφαὶ τῶν ὑπολειπομένων Διονυσιακῶν ποιημάτων. Inscriptiones reliquorum Dionysiacorum Poëmatum, disticho item hexametro comprehensae. Prima, quae ad Lib. XXV. pertinet, ita habet:

Εἰκός ἐν κατὰ πεμπτον ἔχει Περσῆος ἀγῶνα,
Καὶ κρίσιν Ἡρακλῆος ἐς ἡνιόχην Διονύσου.

In fine totius Operis legitur: Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅτι μὲν τὸ ἀπεξέβηλες.

III. pag. 175. b. Theocriti Idyllia XIX. cum glossis interlinearibus, argumentis, & aliis quibusdam in principio circa Doricam dialectum. Idyllium primum inscribitur Thyrsis Dardidi; ultimum est Epithalamium in Menelaum & Helenam. Eorum ordo idem ferme est, atque editorum Venetiis apud Salamandram MDXXXIX. 12. a pag. 5. ad pag. 44. nisi quod quartum in edito, est septimum in Cod. & decimum quintum in Cod. est decimum nonum in

editione. Argumenta Idylliorum VIII. X. XI. XII. & XIII. breviora multo sunt, quam edita; reliquorum vero cum illis concordant, excepto Idyllio XVIII. (in edit. XVII.) cui nulla hypothesis. In Idyllio XV. (in edit. XIX.) absunt sex illi versus, quos Marcum Musurum supplevisse ferunt pag. 43. b.

IV. pag. 191. b. Apollonii Rhodii Argonauticorum Libri IV. quorum initium & finis concordat cum editione Florentina, de qua supra in Codice VII. Plut. XXXI.

V. pag. 235. Hesiodi Opera, & Dies, cum scholiis nonnullis marginalibus, glossis interlinearibus, & Vita poëtae in principio. Teuxus Poëtae concordat cum cit. Iac. Lestii edit. Tom. I. pag. 445. Vitae initium sequens est: Οὗτος ὁ Ἡσίοδος ἀνὴρ ἀδελφῷ Πέρῃ πατρὶ ἐγγενέει, δι' ἃ καὶ Πυκνὴς Κυμαίων αἰσίων πενήτων ἀνδρώπων, κ. λ. Primum scholion est: Τὸ θεὸς πέντε σημαίνει, σοφῆς, βασιλεῖς, τὰ σοιχεῖα, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις & τὰ πάθη, & τὴν εἰμαρμένην, ἣν ἕτεροι πρόνοιαν φασιν.

VI. pag. 241. Eiusdem Theogonia. Loc. cit. pag. 464. ubi in fine duobus versibus longior.

VII. pag. 249. Eiusdem Scutum Herculis. Ibid. pag. 457.

VIII. pag. 253. Oppiani de Venatione Libri IV. Ibid. Tom. II. pag. 87. seqq.

IX. pag. 270. Eiusdem de Piscacione Libri V. (1) Ibid. pag. 120. seqq. In fine annus scriptiois adicitur hoc παλαιο: Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α'. ἡδ. 9'. ἔτος σπ'πγ'. Mense Septembri, die I. indi. IX. anno 6789. (Christi MCLXXXI.)

X. p. 296. b. Moschi Siculi Syracusii Europa. Ibid. Tom. I. pag. 605. seqq.

XI. pag. 297. b. Eiusdem Amor fugitivus. Ead. pag. 605.

XII. pag. 298. Eiusdem Megara uxor Herculis. Ibid. pag. 610.

XIII. pag. 299. h. Nicandri Theriaca, sine principio; incipiunt enim a versu 61.

Πολλὰ γὰρ λυβάζειν παραίτεται, ἀμφὶ τε χεῖλη. Alius praeterea defectus occurrit in medio, nimirum a versu 194. ad versum 260. inclusive. Ibid. pag. 637. Variantes dedimus lectiones in nostra Nicandri editione Florentina Anni MDCLXIV. 8.

XIV. pag. 307. Eiusdem Alexipharmaca. Ibid. pag. 654. In fine legitur fragmentum Latinum piae cuiusdam Orationis ad Iesum Christum. Huius quoque varias dedimus lectiones in cit. edit.

XV. pag. 313. Tryphiodori Captivitas Troiae. Ibid. pag. 688. Huius etiam poematis variantes lectiones selegimus in nostra Tryphiodori editione Florentina MDCLXV. 8.

XVI. pag. 318. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Πλανύδη, Ex Epistolis Planudae Excerpta, ex iis fortasse CXXII. quae Mss. habentur in Bibl. Caesarea, teste Fabric. B. G. Tom. X. pag. 535. num. 21. Vide Nessel. IV. p. 138. Prima inc. Ἡδὺ μὲν ἐν θέρει σοιᾶ. Ultima, quae inscribitur in margine παραμυθητικὴ, Con-

solatoria, inc. Χαίρειν μετὰ χαίρόντων, κ. λ. Def. οὐκ ἂν σοι μαρτύρων . . . videtur imperfecta.

XVII. pag. 319. *Phocylidis Sententiae* versibus heroicis expressae cum emendationibus, & variis lectionibus ad marginem, mutilae tamen in fine; desinunt enim in versu 199. In citata Lestii Collectione Tom. I. pag. 722. In Codice tamen duobus ab initio versibus, tamquam titulo, praeceduntur, qui sunt:

Ταῦτα δίκης δίδωσι θεοῦ βουλευματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ἑλβια δῶρα.

XVIII. pag. 320. *b. Eadem Phocylidis Sententiae* integrae, solutae tamen orationis ad instar exaratae.

XIX. pag. 322. *Gregorii Nazianzeni Carmina Heroica & Elegiaca*, hoc ordine. Primum est de rebus suis, & vitae vanitate. In edit. Billiana G. L. Paris. MDCCXXX. fol. Tom. II. p. 31. seqq.

II. pag. 326. *de Virginitate*. Ibid. pag. 42. seqq.

III. pag. 338. *b. Praecepta ad Virgines*. Ibid. pag. 55. seqq.

IV. pag. 344. *In seipsum*. Ibid. pag. 68.

V. pag. 346. *b. In se ipsum post reditum*. Ibid. pag. 73.

VI. pag. 347. *b. De externi hominis vilitate*. Ibid. pag. 75.

VII. pag. 348. *In se ipsum, & malas adfectiones*. Ibid. pag. 76.

VIII. pag. ead. *Ad se ipsum per interrogationem & responsonem*. Ibid. p. 77.

IX. pag. ead. *b. In templum S. Anastasiae, quod ipse Constantinopoli fixit*. Ibid. pag. 78.

X. pag. 349. *b. In Episcopos*. Ibid. p. 79.

XI. pag. 350. *Aliud ad Episcopos*. Ibid. pag. 81.

XII. pag. 352. *Aliud ad Episcopos*. Ibid. pag. 85.

XIII. pag. ead. *De humana natura*. Ibid. pag. 86.

XIV. pag. 353. *Aliud de externi hominis vilitate*. Ibid. pag. 88.

XV. p. 354. *b. De praesentium rerum vanitate*. Ibid. pag. 90.

XVI. pag. 355. *Diversarum vitarum Beatitudines*. Ibid. pag. 91.

XVII. pag. 356. *Οἱ βίη. Definitiones vitae* (forte tamen legendum *Οἱ βίη*, ut inscribitur in edit.) Ibid. p. 92.

XVIII. pag. ead. *b. Adversus carnem*. Ibid. pag. 93.

XIX. pag. 357. *b. Adversus Diabolum*. Ibid.

XX. pag. ead. *Adversus eundem*. Inc. Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδίας. Def. ταυρὸς ἐμοὶ τὸ κλέος. Ibid. pag. 94. duplo longius.

XXI. pag. 358. *Aliud sine titulo*. Inc. Ἀλλήλως μὲν ἐγώ. Def. σύν τ' ἀγανοφροσύνην.

XXII. pag. ead. *Aliud sine titulo*. Inc. Ἐγὼ γὰρ ἀγών βίβω. Def. ἔχει βίβω. Ibid. p. 98.

XXIII. pag. ead. *b. Sui ipsius cohortatio, ut ad Deum mentem convertat*. Ibid. pag. 94.

XXIV. pag. 359. *sine titulo*. Inc. Θυμὲ βλέψον ἄνω. Ibid. pag. 95.

XXV. pag. ead. *Lustus*. Inc. ὦ μοι ἐγών. Ibid.

XXVI. pag. ead. *De Dei desiderio*. Inc. Μήτερ ἐμή. Ibid.

XXVII. pag. ead. *Ad animam*. Inc. Πολλάκις. Ibid. pag. 96.

XXVIII. pag. ead. *b. Lustus*. Inc. Αἱ αἰ τῶν παθόντων. Ibid. pag. 97. In Codice tamen inter distichon Νῆσον, & Η' σῆσον, insertum est aliud, quod ita habet:

Τέτρωμαι πολλοῖσι πακοῖσι & ἄλγεσι σαρκός,
Σοὶ δὲ Χριστὲ χάρις, ὅς με πυροῖς πάθεισιν.

XXIX. pag. ead. *Heptastichon Heroicum sine titulo*. Inc. Μή τις ἐμοῖς παθέσσει. Def. σέο λαβέσθαι. Edidit Muratorius in *Anecdotis Graecis Patav.* MDCCIX. sub N. CCXXVIII. pag. 216.

XXX. pag. ead. *Carmen simplex*. Inc. Χριστὲ φάος. In citato Bill. editionis Tomo pag. 97.

XXXI. pag. 360. *sine titulo*. Inc. Χριστὲ ἄναξ. Ibid.

XXXII. pag. ead. *De veris & germanis divinae Scripturae libris*. Ibid. pag. 98.

XXXIII. pag. ead. *b. De Christi Genealogia*. Ibid. pag. 99.

XXXIV. pag. 361. *Christi Miracula secundum Matthaeum*. Inc. Ματθαίος βίβλω. Ibid. pag. 101.

XXXV. pag. ead. *b. Parabolae*. Inc. Εἰ δ' ἄγε & σιωτήν. Ibid. pag. 102.

XXXVI. pag. ead. *Christi miracula secundum Lucam*. Ibid.

XXXVII. pag. 362. *Parabolae versibus iambis*. Ibid. pag. 103.

XXXVIII. pag. ead. *Christi miracula secundum Marcum*. Ibid.

XXXIX. pag. ead. *Parabolae versibus sex, nimirum:*

Ὅσσα Χριστὸς ἔρεξε μέγας, μῦθος δ' ἀγέρευσε
Παρθένον ἐπὶ γαίαν ἕνα σπέρρον ἔτι ὕμνον
Καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματι συμφύει,
Καὶ νέτῳ πληρυνόμεν το θανόντ' ὑπὸ χερσίν
ἀδύμοις

Μάρκος μὲν δὴ τὰ Πέτρου φερέν, εὐρυχρόν δὲ
Ἑλλάδι Παύλοιο Λυκαῖς ἔγραψε τὰς.

Hos non invenimus in edit.

XL. pag. ead. *Christi miracula secundum Ioannem*. Ibid. pag. 102.

XLI. pag. ead. *Parabolae quatuor Evangelistarum*. Inc. Δεῖδω. Ibid. pag. 103.

XLII. pag. 363. *Ad Monachos in coenobio agentes*. Ibid. pag. 105.

XLIII. pag. ead. *In Magnum Basilium Epitaphia*. Ibid. pag. 152.

XLIV. pag. ead. *b. In divitem male moratum*. Ibid. pag. 126.

XLV. pag. 364. *Profecturi precatio ad Christum*. Ibid. p. 127.

XLVI. pag. ead. *De silentio, quod Ieiunii tempore coluit*. Ibid. pag. 128.

XLVII. pag. 366. *Hymnus ad Christum post silentium in Paschate*. Ibid. pag. 131.

XLVIII. pag. ead. *b. Adversus mulieres ambiciosius sese adornantes*. Ibid. pag. 147.

II. p. 369. *Ad Olympiadem*. Ibid. pag. 132. L. pag.

L. pag. 370. *De se ipso post reditum Constan-*
tinopoli. Ibid. pag. 134.

LI. pag. ead. *b. De virtute.* Inc. Τὴν ἀρε-
τήν. Ibid. pag. 135.

LII. p. 371. *b. Ad fictos Monachos.* Ibid. p. 138.

LIII. pag. 372. *In morbum.* Ibid.

LIV. pag. 373. *Eis Ἑλλήνιον τὸν ἐξισωτήν.*
Ad Hellenium Exaequatorem. Ibid. pag. 106.

LV. pag. 376. *Ad Nemesium.* Ibid. p. 140.

LVI. pag. 378. *b. Sententiae admonitoriae.*
Inc. Γυμνὸς ὅλος. Ibid. pag. 146. In fine: Τέ-
λος τῶν ἐπῶν τῷ ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Γρηγο-
ρίᾳ τῷ Θεολόγῳ. *Finis Carminum S. P. N.*
Gregorii Theologi.

XX. pag. 379. *b. Εἰς τῆς Θεοδοσίας.* *Ex*
Theosophia Excerpta quaedam, in quibus
continentur *Oracula Apollinis, & Serapidis.*
Primum, cui titulus, Θεοφίλου τινὸς τῆνομα
ἐρωτήσαντος τὸν Ἀπόλλωνα, σὺ εἰ θεὸς, ἢ ἄλ-
λος, ἔχρησεν ὕτως. *Quum interrogasset quidam*
nomine Theophilus Apollinem, tu es ne Deus, an
alius, ita respondit:

Εἴθε ὡς ἐρᾷς ὁρᾷς κῦλεος καθ' ὑπερθε λελοῖχες, κ.λ.
Ultimum vero, quod inscribitur ita: Πρὸς τὸν
ἐρωτήσαντα εἰ ἁμαρτάνων τις λανθάνει Θεὸν, εἴ-
πεν Ἀπόλλων. *Interroganti cuidam, an qui*
peccat, Deum lateat, respondit Apollo. Def.

Πάντα ζωογονῶν ὅπου πνέει τε καὶ ἔρπει.
Inter *Oracula metrica Iovis, Apollinis, Mer-*
curii, Serapidis &c. ab Ioanne Opsopoeo col-
lecta, & Graece ac Latine edita ad calcem
Oraculorum Sibyllinorum Paris. mdc. in 8.
non invenimus.

XXI. pag. 380. *b. Αἰνίγματα. Aenigmata.*
Primum inc.

Πέντ' ἄνδρες δέκα νηυσὶ κατήλυτον εἰς ἓνα χώρον,
κ. λ.

Ultimum def.

Ἀρματος ὕπο . . λος λύομαι εἰναλίη.

XXII. pag. 381. *Ἐπιγράμματα δι' ἐρωτε-*
γείων εἰς τὰς ἐν τῷ Ἰπποδρόμῳ Κωνσταντινουπό-
λεως ἱσαμέναις σήλαι τῶν ἐν αὐτῷ νικησάντων
τεθρίππων, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα δηλῶνται ἐν τοῖς
αὐτοῖς ἐπιγράμμασιν. *Epigrammata versibus he-*
roelegiacis ad columnas in Hippodromo Constan-
tinopolitano erectas eorum, qui in ipso vicerunt
quadrigis, quorum nomina in ipsis Epigramma-
tis significantur. Primum in *Porphyrium* inc.

Πορφύριον Κάλχαντος ἄναξ καὶ δῆμος ἐγείρει, κ.λ.
Ultimum in *Vranium*, inc.

Ἀμφοτέροις εἰς μῦθος ἀριστέως παρὰ δῆμοις.
Sunt *Epigrammata XXVII.* ex *Anthologiae*
Lib. V. desumpta, quae iuxta seriem, quam
obtinent in *Iac. Lescii* edit. sunt LXXV. LXXVI.
LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXXIX. XC. XCI. XCVII.
IC. CII. CIII. CIV. CV. CVI. CVII. CX. CXII. CXIII.
CXVIII. CXX. CXX. (eodem enim numero duo
Epigrammata per errorem notantur) CXXII.
CXXIII. CXXIV. CXXV. & CXXVII.

XXIII. pag. 382. *b. Redeunt nunc alia*
Gregorii Nazianzeni Poëmata, quorum pri-
imum est de Incarnatione. Inc. Νήπιος ὅς τις ἀνα-
πτα, κ. λ. Edidit Muratorius in *Anecdosis*
Graecis Patav. mdcclx. sub N. ccxxiv. p. 211.

II. pag. ead. *Eis Παρθένες, ad Virgines.* Inc.

Παρθένε παρθένος ἴσθι, κ. λ. Def. Φάρμακον ἐν-
δον ἔχειν; Ibid. pag. 192. duplo longius.

III. *In Agapetos.* Ibid. pag. 184.

IV. *Ad Monachos.* Inc. Οἱ μοναχοί, κ. λ. Def.
Φίλοι δυνάδες. Ibid. pag. 197. tribus distichis
longius.

V. Item sine titulo. Inc. Παρθένε, Χριστὸν
ἔχεις, κ. λ. Def. ἐλκομένη τις. Est decaetichon
ex duobus *Epigrammatis* conflatum, quae
sunt ccii. & ccvii. sed ita, ut hoc secundum,
quod in edit. est *Elegiacum*, in *Codice* sit
heroicum, & quidem ita:

Ὡς χαλεπὸν σάρκεσσι φυγεῖν κλόνον ἐγγυὲς
ἐῶσαι!

Τένεκα θηλυτέρων, μοναχοί, ἀποτηλόθεν ἐσέ.
Πολλὰ γὰρ ἐστὶ γάμος μυσῆρια, καὶ πρὸ γάμοιο,
Ὅς μολύνει ψυχὴν ὅφει σπέρρον ἐλκομένη τις.
VI. Inc. Πῦρ ἐγγυὲς καλάμῳ. Ibid. p. 187.
VII. *De Synisactis* inc. Λευκὴ, καὶ μέλανος.
Def. τὸ πρᾶγμ' ἐπαινέσομαι. Ibid. sed quinque
distichis longius.

VIII. Inc. Ἀρσενά πάντ' ἀλείψαι. Def. πείθεθ
μοι. Ibid. pag. 195. quatuor versibus lon-
gius.

IX. pag. 383. Πρὸς τὴν ψυχὴν. *Ad Animam.*
Inc. Ἄλλοι μὲν χρυσόν. Ibid. p. 137.

X. pag. ead. *Adversus Diabolum.* In cit. Tom.
edit. *Billianae*, pag. 98.

XI. *Aegypti plagae.*

XII. *Decalogus.*

XIII. *Patriarchae.*

XIV. *Discipuli Christi.* Ibid. p. 99.

XV. *In Iulianum Exaequatorem.* Ibid. p. 111.

XVI. pag. ead. *b. Ad Nicobulum patrem, Ni-*
cobuli filii nomine. Ibid. pag. 112. In *Codice*
tamen mutilum in fine, ob unius folii iactu-
ram inter pag. 384. & 385. definit enim in
versu,

Ἀντίπαλ' ἀφραδέυσιν ὕπ' ἀντιπάλαισι θεῖταις.

XVII. p. 385. *Nicobuli patris ad filium.* Ibid.
pag. 115. sed in *Codice* ob memoratam folii
iacturam, initio mutilum; incipit enim a
versu,

Ἡ σχίσω θυσίας τε καὶ εὐχολῆσι γεραίρειν.

XVIII. pag. 386. *b. Ad Vitalium, filiorum*
nomine. Ibid. pag. 120. In fine iterum pos-
sessoris nomen adscriptum est hoc pacto: Ἡ
βίβλος αὐτῇ τῷ Φραγκίσκῳ τοῦ Φιλέλφου ἐστίν.
Hic Liber est Francisci Philelpi.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec.
XIII. optimae notae. Constat foliis scriptis 389.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

LYCOPHRON CVM SCHOLIIS ISAAC.

I. pag. 1. **L** *Lycophronis Alexandra* cum glos-
sis interlinearibus, & scholiis
Isaaci Tzetzae, ac *Prolegomenis* in principio.
Prolegomena sunt, primo *Epigramma* terra-
stichon in *Lycophronis* Librum, ab *Isaacio*
Tzerza explicatum, quod inc. βίβλος μὲν τε-
λεθῆσα, κ. λ. secundo *Tractatus* de poetarum
differentia, quorum initium: Τοῖς τῶν
ποιητικῶν βιβλῶν, κ. λ. tertio *Lycophronis*
vita,

vita, quae inc. *Αυτὸφρων ἑτοσι, κ. λ.* Def. καὶ γὰρ οἱ Λύκοι πανῶργοι. Exstant omnia in Lycophronis Graeco-Latina edit. Oxon. e Theatro Sheldon. MDCCII. fol. ubi tamen Vita Poëtae tresdecim circiter versus longior habetur. Cum dicta editione concordant etiam initium, & finis tum poematis, tum etiam scholiorum, quae inc. *Λέξω τὰ πάντα. Τοῦτο τὸ σχῆμα, κὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπιγραφὴ καλεῖται.* Def. τινὲς δὲ ὄνομα κύριοι ἀγγέλου τῶτο νοοῦσιν. Notandum, hunc Codicem duplici manu fuisse conscriptum, & quidem vetustiore scripturam, quae ad paginam usque 113. progreditur, alii adhuc antiquiori ac deinde penitus abrasae, fuisse superinductam.

Codex Graecus membranaceus Ms. a pag. 1. usque ad pag. 113. Saec. XIII. deinceps vero chartaceus Saec. XV. in 8. Constat foliis 191.

ΟΜΗΡΟΤΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. XLIII. I. pag. 1. **H**omeri *Ilias* nitide accurateque exarata, cuius in calce leguntur Antipatri Sidonii in Homerum Epigrammata, & alii versus, ex Anthologia fortasse desumpti. Tum amanuensis subscriptio sequens: *Ἐτελειώθη ἡ παρῶσα βιβλος διὰ χειρὸς ἐμῆς Ἰωάννου Θεοτόκου τῷ Σκυταριώτῃ ἐν πόλει Φλωρεντίας ἐν ἔτει αὐτοῦ. μηνὶ Μαΐῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.* Absolutus est hic liber manu mea Ioannis Thessali Scutariotae in urbe Florentia anno MCCCCLII. mense Maio, die XIV. Hanc ipsam subscriptionem memorat Montfauconius Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 80. ubi *Maii* 4. habet pro *XIV*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 281.

ΜΑΝΟΤΗΛΑ ΤΟΥ ΦΙΛΗΣ ΕΠΗ ΔΙΑΦΟΡΑ.

MANVEL PHILIS CARMINA VARIA.

COD. XLV. **M**anuel Philes, cuius in hoc Volumine Carmina continentur, Ephesus fuit, floruitque circa tempora Michaelis Palaeologi iunioris A. C. mcccxxi. e vivis sublatus. Huic enim Opus suum *de animalium proprietate* dicavit, quod in Mss. inscribitur: *Τῷ Φιλῇ κυρῷ Μαννῇλ εἰχοὶ ἱαμβικοὶ περὶ ζώων ιδιότητος εἰς τὸν βασιλεῖα κυρῷ Μιχαῆλ Παλαιόλογον τὸν νέον.* De hoc Opere paullo fusius agemus infra §. XXIII. Interim Codicis recensionem adgrediamur.

I. pag. 1. *Ἡ ὁμοίᾳ δραματικῇ ποιηθεῖσα τῷ Φιλῇ, κὶ ἐγκωμίων ἐπὶ ὁμοίᾳ ἔχουσα τῷ λαμπροτάτῳ μεγάλῳ Δομestικῷ, τῷ Χαριτωνύμῳ Φημι κατὰ τὴν ἐξῆς. Εἰσὶ μὲν τοὶ τὰ πρόσωπα Νῆς ὁ Φιλῆς. προλογίζει δὲ Φιλῆς. Εἰς ὁμοίᾳ dramatica a Phile composita, ac laudibus dicata illustrissimi Magni Domestici, Ioannis, inquam,*

Cantacuzeni. Colloquuntur igitur Mens, & Phile: Prologum vero agit Phile. Huic titulo praecedat Prooemium versibus iambicis septem, quod refert Fabric. Bibl. Gr. Vol. VII. p. 710. Drama inc.

Φιλῆς.

Παιδευτὰ νῦν πρέσβη τῆς Βυζαντίδος.
Ὅστις γὰρ εἴ σὺ, κὶ πτερὸν δίχῃ τρέχεις,
Καὶ ῥεύμα νικᾷς, κὶ πνοὴς κύβην χύσιν,
Καὶ τυρὸς ἀκμάζοντος ἐν χόρτῳ φλόγα·
Καὶ γνῆς ὅπῃ γῆς ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγαι
Εἴπειθεν ἡμῖν εὐσταλὴς παλινδρόμει.
Καὶ γὰρ ἂν ὁ χερσὺς ἔχοι φράσεις. (1)

Def.

Ὁ μέγας Δομestικός.

Μὴ μὴ πτοηθῇς· ἐντελὴς γὰρ ἡ σχέσις,
Καὶ τῶν ὅσων δίδωσιν ἀκμάτος πόθος,
Οὐκ ἔστι μικρὸν τῷ σκοπῶντι σωφρονῶς.
Σαίνει δὲ κὶ ψέλλισμα πατέρα βρέφους.
Ἡ γὰρ φύσις τίθει τὰς ψήφους τέως.
Εἴ γὰρ δὲ τὸν σὸν τεχνικὸν τόνδε κρέτον,
Εἴρωτος ἄνδρος ἀκριβὲς δείγμα κρινῶ.

Tum subiicitur: *Πρόσωπα ρη'. κὶ εἰχοὶ τῷ εἰς.* Personae CXXXVIII. ac versus DCCCCLXVI. (secluso nimirum Prooemio) In hoc Dialogo inducuntur etiam Virtutes Magnum Domesticum laudantes, Prudentia, Fortitudo, Iustitia, Temperantia; tum Veritas, Memoria, Misericordia, Clementia, Sagacitas, Rectitudo, Continentia, Modestia &c. Ineditum videtur ex Fabric. loc. cit.

II. pag. 23. b. Πρὸς τινὰ τῶν φίλων παραινετικοί. *Ad quemdam amicicum (2) versus parastichici numero centum.* Inc.

Ὅτι σε κατένυξα τῇ παραινέσει.

Def.

Αἶψ' ὅχ' κατένυξα τοῖσδε σε πλείων;

III. pag. 25. b. Εἰς τὸν βασιλεῖα Αἰλίανδρον. *In Regem Alexandrum* versus L. Inc.

Ὅ μὲν τύχη δείκνυσσι, καλύπτει χερσὶν.

Def.

Παντὸς μίσους ἀγρευτὸν ἀθρῶν τὸ κράτος.

Exstant etiam in Catalogo Mss. Bibl. Regiae Paris. Tom. II. Cod. CMXLI. & MDCXLII. ubi inediti vocantur.

IV. pag. 26. b. Εἰς τὸν αὐτοῦ γάμον. *In eiusdem nuptias* versus XXXIII. Inc.

Θάλαμος ἰδοῦ, νυμφικὴν φέρον κλίνην.

Def.

Τῶν Αἰρείων εἶχετο σπουδασμάτων.

Habentur hi quoque in dictis Codicibus Bibl. Regiae.

V. pag. 27. b. Ὡς ἀπὸ τινος διφθερονόμου βαρβαρίζοντος ἐκ τῆς ἐκεῖνη γλώττης, τῷ Πατριωτῇ. *Tamquam ex persona cuiusdam Diphtheronymi barbarizantis ex lingua ipsius, ad Patriotam, versus XVI. Inc.*

Αἵτερον γῆν κὶ καθημαρτημένην.

Def.

Ὁ πρὸς λόγους Ἡρακλῆς, ὃ νοῦ γεννάδα.

VI. pag. ead. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. *In quadriduanum Lazarum, tetraestichon.* Inc.

Εἴταυθα Χριστὸς ἐξεγείρει τὸν φίλον.

VII.

(1) Claudicat versus; cui propterea vox addita quaedam est in margine, quae tamen evanuit.

(2) In margine vero adscribitur *Σεβαστῇ τῇ Πατριωτῇ.*

VII. pag. 28. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος. In *imaginem Dei matris*, tetrastichon. Inc.

Ἀγνή κόρη ζῆς, εἰ δὲ σιγᾶς, ὃ ξένον.

VIII. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἰσοδὸν αὐτῆς. In *ipsius ingressum in templum*, octastichon. Inc.

Ἡ δὴ κινῆσα τὰς σκιάς καὶ τὰς τύπας.

IX. pag. ead. Τῷ σεβαστῷ Πατριζιώτῃ. Ad *Sebastum Patriciotam*, varia Epigrammata iambica. Primum inc.

Τὴν εὐγενὴ καλύπτραν ὁ χρυσοῦς φίλος.

Vltimum def.

Χαρισμάτων ὄργανον ἐξελεγμένον.

X. pag. 31. Μεταφραστικοὶ εἰς τὰς οἰκίας τῆς ἀκαθίστου. *Metaphrastici in domum Acatistae* (1). Inc.

Σοὶ τῇ στρατηγῷ τῶν βορῶν ὑπερμάχῳ.

Def.

Τὸς τῷ Θεῷ βοδύντας, ἀλληλεύια.

Sunt versus satis multi in laudem Virginis, quos habes etiam in dicta Bibl. Regia Tom.

II. cit. Cod. MMDCCXLVIII.

XI. pag. 37. b. Εἰς ποτήριον. In *Calicem*, tetrastichon. Inc.

Ἰδὼ κρατὴρ εἰς, ἀλλ' ἀποχρῶν τῇ κτίσει.

XII. pag. ead. Εἰς δίσκον τοῦ πρώτου. In *Discum primi*, hexastichon. Inc.

Οὐρανίαν τράπεζαν ἐνθάδε βλέπω.

XIII. pag. ead. Εἰς δίσκον τοῦ δευτέρου. In *Discum secundi*, aliud hexastichon. Inc.

Εἰς δευτέραν τράπεζαν ἐκ πρώτης τρέχων.

Δίσκος ἱερός, ἅγιος, ἐστὶ sacer discus, in quo Graeci inter Mithrae solemnia sanctum panem reponunt, cuius figuram exhibuit Goarus in Euchologio p. 117. Du-Cange in Glossariis ad Med. & Infim. Graecitatem & Latinitatem in verbo δίσκος.

XIV. pag. 38. Εἰς τὸν τοῦ ποτηρίου δίσκον. In *Discum Calicis*, aliud hexastichon. Inc.

Τὸν ἀργύρου πρᾶξέντα καὶ τεθυμένον.

Ποτήριον, *Calix*, in quo Christi sanguis confecturatur. Vide Du-Cangium l. c.

XV. pag. ead. Εἰς τὸ ἵχθυος τοῦ μεγάλου Παύλου εὐρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ τῆς παναρχάντου. In *vestigium magni Pauli inventum in monasterio intemeratae Deiparae*, versus LXXXVIII. Inc.

Ἰχθυηλατὼν μοι Παῦλε τὴν σωτηρίαν.

Def.

Καὶ τῶν ποδῶν τὸ βῆμα τῶν μακαρίων.

XVI. pag. 40. Ad *Patriciotam* alia Epigrammata iambica, quorum primum inc.

Τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς νεκρικὸν ἔχων σκέλος.

Vltimum def.

Ἀνέλεν αὐτὸν ἀργυρῶν κλώσας βρόχον.

XVII. pag. 43. Εἰς τὴν Θεοτόκον. In *Deiparam*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ἵππερ Μιχαῆλ, Μιχαῆλ πρέσβιν δέχου.

Alterum inc.

Ο'λην ἐμαυτὴν ὃ τὸ νῦν δῶρον μόνον.

XVIII. pag. ead. Εἰς τὴν Θεοτόκον τὴν ὕσαν ἐν τῇ πύλῃ τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν. In *Deiparam existentem in porta Monasterii Ὁδηγῶν*, versus XII. Inc.

Πύλῃν ἀδιόδευτον εἰς βατὴν πύλῃν.

XIX. pag. ead. b. Ad *Patriciotam*, versus x. inc.

Μὴ μνησικακῶν τοῖς καθημαρτημένοις.

XX. pag. ead. Εἰς τὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαργάνων λελατορημένον ἐκ λίθου λευκοῦ ἄγιον Γεώργιον. In *S. Georgium in monasterio Mangunorum ex albo lapide excisum*, versus VIII. Inc.

Παῖς Ἀβραάμ ὁ μάρτυς ἔστος ἐκ λίθων.

XXI. pag. 44. Ad *Patriciotam*, versus XLVI. Inc.

Κλέπτει Προμηθεὺς ἐκ Διὸς τὸ πῦρ πάλαι.

XXII. pag. 45. Ad *eundem*, tetrastichon. Inc.

Ἡ σὴ φύσις, φῶς· ἡ δ' ἐμὴ τύχη, σκότος.

XXIII. pag. ead. Τὸ περὶ ζῶων ιδιότητος τοῦ αὐτοῦ Φιλῆ προοίμιον. *Eiusdem Phile de animalium proprietate Prooemium*. Inc.

Ἐχρῆν μὲν Ἀδάμ τὸν γενέσχεον τὸν μέγαν.

Def.

Ὅς ἐστὶ φῶς ἀνῶθεν ὦσεν τὸ σκότος.

Concordat cum edito in nuperrima huius Operis edit. Gr. Lat. Traiecti ad Rheenum MDCCXXX. in 8. cura Io. Cornelli de Pauiff, quam in hoc recensendo Codice prae manibus habuimus. Hoc igitur nostrum exemplar quum non contemnendae sit antiquitatis, visum est singulorum Capitum titulos, divisionem, atque adeo versuum numerum cum edito conferre, & quae identidem discrimina sese nobis obtulerint, ea tibi, amice Lector, sub oculos ponere: quem quidem laborem nostrum aequi bonique facias, rogo, ac pro certo habeas, editiones licet recentissimas, non ita tamen omnibus esse numeris absolutas, ut non iis ex novorum Codicum collatione, aliqua semper fieri possit accessio.

Cap. II. in edit. Περὶ γρυπῶν, de *Grypho*, in Codice inscribitur Περὶ γυτῶν, de *Vulturibus*, & usque ad septimum versum, qui inc. Καὶ μακρόθεν βλέπη, κ. λ. progreditur: tum immediate sequitur versus Πλὴν μαντικὴν ἔχουσιν, κ. λ. qui est quartus Capituli sequentis, Περὶ γυτῶν, iis, quae interiacent, penitus omisiss: definit autem in versu, Εἶναι δὲ καὶ μέλανας, κ. λ. qui est antepenultimus in edit.

Cap. III. in Cod. inscribitur, Ἐττοεὶ περὶ γυτῶν, *Alii versus de Vulturibus*, & continet versus XI. quos, quum in edit. desiderentur, heic subiicimus. Ita vero habent:

Προγνωστικὴν ἔχουσι εἰ γυτῶν φύσιν,
Ὅδε μίξεως πλὴν καὶ σπορᾶς λόγος κύειν
Σπῶντας πνοῆς ὀλισθῶν ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Ὅταν κατ' ἀνδρῶν τακτικῶς ὀπλισμένων
Ἀλλὰς ὁ τῆς ἐριδος ὀπλίξῃ χρόνος,
Σφριγῶντος αὐτοῖς τοῦ κατ' ἀλλήλων θράσους.
Ἰσασὶ γὰρ δὴ τὴν ἐκατέρων τύχην,
Καὶ τὰς νεκρὰς πρὸ σφαγῆς ἢ τραυμάτων.
Ὡς περ πάλιν ἴσασὶ τὰς θανατέρας,
Καὶ τοῦτο σαφὲς ἐκ τινων γνωρισμάτων,
Ὅς εὐδόχως δίδωσιν ἢ πείρα κρίνειν.

Cap. V. in edit. Περὶ ἐρωδιῶν, de *Ardeis*, deest totum in Codice: heinc Capituli numeratio in posterum non concordat.

Cap.

(1) Vid. Du-Cange Gloss. III Scriptores Mediae, & Infimae Graecit. V. ἀκαθίστου.

Cap. ix. in edit. *Περὶ πελεκάντων, De Pelecanis*, in Cod. inscribitur, *Περὶ πελεκάνων*.

In Cap. xii. *Περὶ περδίων, de pernicious*, deest in Cod. versus 68.

Cap. xiv. in edit. *Περὶ νήτης, de Anate*, in Cod. inscribitur *Περὶ νητῶν* plur. num. quemadmodum & sequentium duorum Capitum tituli.

Cap. xxiv. in edit. *Περὶ κίγκλων ἢ πυριγόνων, de cinclis & pyraustis*, in Cod. inscribitur tantum *Περὶ πυριγόνων*.

Cap. xxvi. in edit. *Περὶ κίρκων, de circis*, in Cod. inscribitur, *Περὶ τῆς τῶν θρακῶν γήρας*.

Ex Capitibus xxviii. & xxix. unum tantummodo conflatur in Codice.

Cap. xxx. in edit. inscriptum, *Τὰ ταῖς μελίσσαις πολέμια, ἢ ὅσα ἕτερα ἄλλων ζῶων βλαπτικά, Quae aribus sunt inimica, & quae aliis nocentia sunt animantibus*, in Cod. dividitur in duo, quorum primum titulum habet: *Ποῖα τῶν ζῶων εἰσὶ πολέμια τοῖς ἄλλοις*, & desinit in vers. 25. Alterum, cui titulus, *Ποῖα τῶν ζῶων ἀπεχθάνεται κατὰ κράτος τοῖς ἄλλοις*, incipit a versu 26.

Cap. xxxii. deest in Cod.

Cap. xxxiv. & xxxv. carent titulo in Cod.

Cap. xxxvi. deest in Cod.

Cap. xxxviii. in edit. *Περὶ μαντιχόρου, De Mantichora*, in Cod. inscribitur *Περὶ μαντιχώρου θηρίῳ Ἰνδιῷ*.

Cap. xxxix. deest in Cod.

Cap. xl. *Περὶ μονοκέρωτος, De Monocerate*, in duo dividitur in Cod. quorum primum desinit in versu 27. Ἐὼς τὸ βένδον, κ. λ. sed in margine alii duo iambi sunt apposti, quibus Capituli finis imponi videtur; iique sunt:

Ἀλίσκεται δ' ἐν ὁ θρασύς ξενοτρόπως

Κόρης ἀπατῆς ὄψει ἢ μελουργία,

& in edit. desiderantur. Alterum incipit a versu 28. cui titulus est: *Αἰτιολογία, ὅπως γίνεται τοῖς ζῴοις τὰ κέρατα*.

In titulo Capituli xli. desunt in Cod. verba, *ἐ τῷ κέρατος*.

Cap. xlii. in edit. *Περὶ κυνοκεφάλων, De Cynoccephalis*, in Cod. inscribitur: *Περὶ κυνοπροσώπων ἀνθρώπων*, & caret versu 9.

Cap. xliii. in Cod. caret titulo.

Cap. xliiv. in edit. *Περὶ οὐνοκενταύρου, de Onocentauro*, in Cod. inscribitur: *Περὶ ἀνθρώπου μορφῶν θηρίῳ, ὅπερ καλοῦσιν οὐοκένταυρον*.

Capita xlv. & xlviii. desunt in Cod.

In titulo Cap. ii. desunt in Cod. verba *χερσαῖας τε ἢ θαλασσίας*. Inter hoc autem, & sequens Caput, in Codice tetrastichon interiacet, apposito titulo: *Ἐτεροι περὶ ὑαίνης. Alii (versus) de hyacina*, quod sequens est:

Τ' αἶνα φοιτᾷ τοῖς πραυλοῖς νύκτωρ,

Καὶ τὸς ἐμοῦντας καθάρως μιμνέμεν

Τὸς κύνας πλανᾷ προσέχοντας αὐτίκα,

Ἡ δὲ λαμβάνει ἢ καθεστῆται τάχος.

In titulo Cap. li. deest in Codice *ἰχθύος*.

Cap. liii. *Περὶ αἰγῶς, de Capra*, quod in edit. est distichon, in Cod. est tetrastichon, & his duobus versibus est longius:

Καὶ τὴν τελευταίην οἶδεν αὐτῆς πανσόφως,

Ἀγευσον τροφῆς ἐαυτὴν συντηρεῖσα.

Titulus Capituli liv. brevior, quam in edit. ita habet: *Περὶ λυκοσπάδος χιτῶνος*.

Cap. lvi. deest in Cod.

Capituli lvii. titulus ab edito diversus, ita habet: *Ποῖα τῶν ζῶων δοκεῖ βλέπειν κοιμώμενα*.

Cap. lviii. in edit. *Περὶ πτωκῶν, de Ieroribus*, in Cod. inscribitur *Περὶ λαγῶν*.

In titulo Cap. lxi. deest in Cod. *ἐνύδριον*.

In titulo Cap. lxii. desunt in Cod. verba, *ἢ λυγγυρίων*.

Titulus Cap. lxiii. brevior in Cod. habet: *Περὶ ἱπποκάμπου*.

Cap. lxvi. in Cod. dividitur in alia xii. & unicuique suus adscribitur titulus. Primum est enneastichon, & inscribitur: *Περὶ τῶν ἐν Αἰθιοπία θρακόντων*. Secundum tetrastichon *Περὶ ὄφως*. Tertium pentastichon *Περὶ τῷ αὐτοῦ*. Quartum tetrastichon *Περὶ ὕψους*. Quintum pentastichon *Περὶ δόγματος ἀσπίδος*. Sextum versibus xix. constans *Περὶ διαφόρων ὄφως*. Septimum versibus constans xxv. *Περὶ Ἰνδῷ ὄφως*. Octavum octastichon *Περὶ χερσίδρου*. Nonum decaastichon *Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ λίθου*. Decimum versibus constans xvii. *Περὶ τοῦ ἐν τῷ ποταμῷ τέττι φιδώληκος*. Undecimum enneastichon *Περὶ δόγματος φαλαγγίου*. Duodecimum tetrastichon *Περὶ δόγματος ῥαγῶς*.

Cap. lxviii. in edit. *Περὶ μυῶν Ἰνδικῶν, de muribus Indicis*, in Cod. inscribitur *Περὶ τῶν λεγομένων κανατάνων*.

Cap. lxx. in duo dividitur in Cod. primum enneastichon inscribitur *Περὶ γάμου ἔχως καὶ ἐχίδνης*, alterum hendecastichon *Περὶ συνδυασμῷ ὄφως ἢ μυραίνης*.

In titulo Cap. lxxi. Codex pro *ἰχθύων* habet *κητῶν*.

Titulus Cap. lxxii. brevior, quam in edito, est *Περὶ δελφίνων*.

Titulus Cap. lxxix. pro *σπόγγου* habet *σπογγῆς*.

Cap. lxxx. in duo dividitur in Cod. Primum versibus constans xv. inscribitur *Περὶ φυσάλου*, alterum hexastichon *Περὶ ἰχθύος ἀνωρύμου*.

Ex Capitibus lxxxii. & lxxxiii. unum conflatur in Cod. & inscribitur *Περὶ κροκοδείλου θαλαττίου*.

In Cap. lxxxvii. deest in Codice versus 19.

Cap. xc. quod in Codice inscribitur, *Περὶ τρυγῶν θαλαττίων*, est tetrastichon.

In titulo Cap. xcii. desunt in Codice verba *ἢ λαγῶν*.

Cap. xc. in duo dividitur in Codice, quorum primum inscriptum *Περὶ πίνης*, constat versibus xvii. alterum *Περὶ καρμίνου*, constat versibus xiv.

Capita tandem xcvi. cii. & ciii. desunt in Codice.

In fine subditur: *Τέλος, τὸ περὶ ζῶων ἰδιότητος, ποιητὴν παρὰ τῷ σοφωτάτῳ ἢ λογιωτάτῳ κυρῷ Μανυῇ τοῦ Φιλῆ. Finis, Liber de animalibus*.

malium proprietate, elaboratus a sapientissimo & eloquentissimo D. Manuele Pbile.

XXIV. pag. 83. Εἰς τὰς ἀγίας Θεοδώρους. In sanctos Theodoros, hexastichon. Inc.

Γράψαις ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ.

XXV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. Ad Imperatorem, versus xxxii. Inc.

Αὐτοκράτορ, σὺ εἰμι, σὲ πνέω μόνον.

XXVI. pag. ead. b. Εἰς τὸ τῆς παμμακαρί-
ου κοιμητήριον. In Coemeterium Pammacaristae,
hoc est, beatissimae Deiparae, versus xxx. Inc.

Ἀνθρώπη ταλαίπωρε, καὶ ἐν τῇ πνέεις.

XXVII. pag. 84. Τῷ Δομεσίτῳ. Ad Dome-
sticum, versus xii. Inc.

Ὡς τῶνδε τῶν νῦν συμπαθεσάτη φύσις.

XXVIII. pag. ead. b. Εἰς τὸν ἡνὶ
τῆς πρωτοστράτορις τὸν κυρὸν Ἀνδρέαν ἐκείνον τὸν
στρατηγὸς παλόν. Sepulcrales versus xlii. in fi-
lium uxoris Protostratoris, D. Andream illum
Strategopolum. Inc.

Ἀνθρώπη, δεῦρο σῆς, καὶ σκόπει τάδε.

Πρωτοστράτωρ autem erat, qui Stratoribus praece-
rat; στρατοὶς autem, equorum curatores. Eius
munus varium fuit; neque enim equuli dum-
taxat Imperatorio praeerat, sed & quum Im-
perator equum adscensus erat, apprehenso
freno usque ad quartam, vel quintam Palatii
partem illum adducebat; tum succedebat
Chartularius, equo usque ad portam dedu-
cto: idque e contra in ipsius ad Regiam red-
itu observabatur. Militari etiam munere fun-
gebatur Protostrator; in bellicis enim expe-
ditionibus defensor erat eorum, qui excur-
siones faciebant. Ea porro dignitas inter il-
lustriores in Aula Constantinopolitana semper
est habita: de qua vid. Nicephorum Bryen-
nium Lib. II. num. 2. Zonaram in Michaë-
le Theophili filio, & Du-Cangium Gloss.
Med. & Inf. Graecit. Tom. II. pag. 1463.
feqq.

XXIX. pag. 85. b. Μετάφρασις εἰς μῦθον
κοινόν. Metaphrasis in fabulam communem, ver-
sibus xxvii. Inc.

Ἀνὴρ ποτε κλῶψ εἰς φυτὸς θριγγίων.

XXX. pag. 36. Εἰς τὸν περὶ γυπῶν. Expo-
sitis de Vulturibus, versibus xi. Inc.

Προγινώσκων ἔχουσιν καὶ γύπτες φύσιν.

Iidem sunt, atque illi, quos retulimus paul-
lo ante in hoc ipso Codice §. XXIII. p. 150.

XXXI. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τῷ ἀσώματῳ
τῆς Λαύρας φιάλην. In Phialam, quae est in As-
mato Laurae, enneastichon. Inc.

Φρενὶν ὄφιν ἀντικρὺς, καὶ τέχνης λέων.

Φιάλη, Phiala, fons, seu receptaculum aqua-
rum in locis publicis ad civium utilitatem.
Consule Du-Cangium loc. cit.

XXXII. pag. ead. b. Εἰς ἐξωγραφημένον ἐν
τῇ γῇ λέοντα. In leonem in terra depictum,
pentastichon. Inc.

Ψυχὴν σαθρὰν εὐτυχῶν ὁ ζωγράφος.

XXXIII. ibid. Εἰς τὸ αὐτό. In idem argu-
mentum, hexastichon. Inc.

Ἀνὴρ ἔχων κίνησιν ἐν τύπῳ λέων.

XXXIV. ibid. Ἄλλοι versus iv. in
idem argumentum. Inc.

Λέων ἐπὶ γῆς πνευστῶν γεγραμμένος.

XXXV. pag. 87. Τῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Νί-
φωνι. Ad Patriarcham D. Niphonem, versus
xxiv. Inc.

Χριστὸς σὺ τοιμὴν, καὶ Φιλῆς σὸν ἀρνίον.

XXXVI. pag. ead. b. Εἰς τὸ τοῦ αὐτοκρά-
τορος κέκυρα (1). In Imperatoris pharetras ver-
sus xxxvi. Inc.

Ἐλκε Φυτευθὲν εἰς Φαρέτραν ὀσίνην.

XXXVII. pag. 88. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.
Ad Imperatorem, versus xvi. Inc.

Τὺς μὲν παλαῖας τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόνους.

XXXVIII. pag. ead. b. Πρὸς τὸν αὐτοκρά-
τορα, ὅτε ἐξήτει προμήθειαν ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ. Ad Imperatorem, quum ab eo peteret, ut filio
suo provideret, Epigrammata duo, quorum
primum versibus constans xxviii. inc.

Ἐν τοῖς ἐλγμοῖς δυσφορῶν τῶν σπαργάνων.
Alterum pag. 89. tetrastichum, & in margi-
ne appositum, inc.

Ἐν τῇ παρ' ἡμῶν κλαυθυρίζον τὸ βρέφος.

XXXIX. pag. 89. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε
ἐξήτει τὸ πρόσταγμα τῆς περὶ τὴν Μήδειαν οἰκο-
νομίας αὐτοῦ. Ad Imperatorem, quum quaceret
mandatum de sua circa Medeam administratio-
ne, versus xxvi. Inc.

Τὴν μὲν πάλαι Μήδειαν, Ἀύσονοκράτορ.

XL. pag. ead. b. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγίου
Ὁνουφρίου. In imaginem S. Onuphrii Epigram-
mata quatuor. Primum tetrastichon, & qui-
dem in margine appositum, inc.

Τὴν τῶν καλῶν γύμνασιν ἡμφιστάμενον.

Alterum versibus x. inc.

Γυμνὰς μὲν Ἀδάμ, ἀλλ' ὥς αἰδοῦναι ἐκρύβη.

Tertium versibus viii. inc.

Εἰ προσφορὰς δὲ τις, ἢ μνήμη χάριν.

Quartum versibus x. inc.

Ὁνέφρις, ζῶν ἀκριβῶς καὶ τοῖς τύποις.

XLI. pag. 90. Ἀνθρώπων ἀποστοματισθέντες πρὸς
τὸν αὐτοκράτορα περὶ ἀναστάσεως, εἴχοι ρεζ'.
Versus extempore recitati ad Imperatorem de
resurrectione, numero CLXVI. (sunt tamen
revera clxv.) Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιστε, τί τάχα ξένον.

XLII. pag. 93. b. Περί σίτου εἴχοι ρ'. De
frumento versus centum (sunt tamen nonagia-
ta novem.) Inc.

Χθρὸς κύνων ἰδὼν & λαβὼν τοῖς δακτύλοις.

XLIII. pag. 95. b. Περί βότρυος εἴχοι ρεζ'.
De Vva versus CLXVI. Inc.

Μετὰ εἴχην, μέγιστε, καὶ βότρυον δέχου.

XLIV. pag. 99. Περί ροιᾶς. De malo punico,
versus xx. Inc.

Ὡς τίς παρελθὼν τεχνικὸς γεωγράφος.

XLV. pag. ead. b. Εἰς εἰκόνα λιθίνην τῷ με-
γάλῳ Γεωργίῳ. In imaginem lapideam Magni
Georgii, tetrasticha duo. Primum inc.

Τοῦ μάρτυρος τὸ σῶμα, καρπὸς ἐκ λίθων.

Alterum inc.

Ἐμπνοὺς ὁ μάρτυς, καὶ δοκῶν ζῆν ἐκ λίθων.

XLVI. pag. 100. Ὁ νεῖρος, ὅτε βασιλεὺς βα-
ρὺς ἔσχε περὶ αὐτοῦ συκοφαντηθέντα. So-
mnium, quum Rex graviter ferret calumnias
ipsi inlatas, versus xlii. Inc.

Ἐλκε μεταξὺ τινος ἐξὼς ὑπὸ πύλης.

K

XLVII.

(1) Κούκουρος vertitur theca a Cangio loc. cit. T. I. p. 728.

XLVII. pag. 101. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐπὶ τινων ἐσυκοφαντήθη, εἰχοι ρ'. *Ad Imperatorem, quum quidam ipsum calumniati fuissent, versus centum* (sunt tamen nonaginta novem) Inc.

Εὐβλόμην ἔγωγε τοῦ λέγειν χάριν.

XLVIII. pag. 103. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφῳ, ἀναγνωσθέντες τῇ κυριακῇ τοῦ παραλύτου. *Ad Patriarcham D. Niphonem, versus pronuntiati in Dominica Paralytici*, qui sunt xxxvii. Inc.

Οὕτως ἐορτῆς πανταχῶ γῆς ἀρτίως.

Nipho Patriarcha Constantinopolitanus fuit ab anno mcccxi. ad mcccxiv. cui deinde ob varia male gesta depulso successit post anni, quo sedes vacavit spatium Ioannes Glycys.

XLIX. pag. 104. Εἰς προσώπῳ τοῦ κειμένου πρὸς τὴν θεομήτορα. *Ex persona iacentis ad Dei matrem*, pentastichon. Inc.

Εἰ γὰρ μὲν εἰς τὸ κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους.

L. pag. ead. Εἰς προσώπῳ τῆς θεομήτορος πρὸς τὸν δεσπότην. *Ex persona Dei matris ad Dominum*, tristichon. Inc.

Ἡμεῖς Φαῖδρὲ μουσικὴν ζῆσιν χέας.

LI. ibid. Εἰς προσώπῳ τοῦ δεσπότη πρὸς τὴν θεομήτορα. *Ex persona Domini ad Deiparam*, tetrastichon. Inc.

Ἰδὲ χάριν σὴν, μήτερ ἀγνὴ παρθένη.

LII. ibid. Εἰς κάλπιν χρυσὴν τῆς συγίδου τῆς αὐτοκράτορος. *In hydriam auream fratris Imperatoris*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ἰδὲ χρυσοῦν πῦρ. εἰ μὲν ἔν ὕδωρ φέροι.

Alterum inc.

Ἰδὲ τὸ πετρεβλυσον Ἰσραὴλ πίνων.

LIII. pag. ead. b. Πρὸς τινὰ τῶν φίλων. *Ad amicum quemdam*, tetrastichon. Inc.

Οἱ τῶν φυσικῶν ἀμπελῶν χαρισμάτων.

LIV. pag. ead. Εἰς προσώπῳ τῆς τῆς Πορφυρογεννίτης γυναικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον ἐπὶ λύχνῳ. *Ex persona uxoris Porphyrogeniti ad SS. Deiparam in Lumina*, hexastichon. Inc.

Εὐσπλαγχνίαι ἔχουσα, παρθένη, ζῆσιν.

LV. pag. ead. Εἰς δακτύλιον. *In anulum*, distichon. Inc.

Χρυσὴ κρεμάθρα καρδιῶν ἡ σφενδόνη.

LVI. pag. ead. Περὶ τῆς εἰς Κελτὰς προεβίαις. *De sacra expeditione ad Celtas*, versus clxxvi. Inc.

Εἰς ἐσπέρην λύσαντες ἐκ Βυζαντίδος.

LVII. pag. 108. b. Εἰς λίθον λευκὴν ἔχουσαν τὸν Χριστόν. *In lapidem album habentem Christum*, tetrasticha iv. Primum inc.

Ἰδὲ τὸν λίθον ἔτος, ὃν ἔντως λίθος.

Secundum inc.

Αἰμύχανον μὲν ἐστὶν εἰς ὕδωρ γράφειν.

Tertium inc.

Λίθος χαλασθεὶς εἰς ἐπὶ κρυσίν δρόσῳ.

Quartum inc.

Ἰδὲ τὸν λίθον, ἡ χιὼν αὐθις λίθος.

LVIII. pag. 109. Εἰς τὸν τάφον τῆς ἀγίας προφῆτις Δαυὶδ. *In sepulcrum S. Prophetae Danielis*, dodecastichon. Inc.

Εἰ γρηγορέων εἶχεν ἡ τέχνη τύπον.

LIX. pag. ead. b. Εἰς ἰασπιν ἔχουσαν φλέβας ἐρυθράς. *In iaspidem habentem venas rubeas*, tetrasticha duo. Primum inc.

Οἱ λίθος ὑγρὸς· ἀλλὰ πῦρ ἔνδον βλέπω.

Alterum inc.

Τὸν ἐξ ὅρας τμηθέντα προσέλεπον λίθον.

LX. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιερατῆρος. *In imaginem Archistrategi*, hexastichon. Inc.

Αἱ σωματικαὶ μίμησιν ἡ τέχνη γράφει.

LXI. pag. ead. Εἰς κηρόχυτον εἰκόνα τοῦ ἀρχιερατῆρος. *In ceream imaginem Archistrategi*, enneastichon. Inc.

Τὸ πλὴν ὕλης πῦρ τὴν αἰὶ ζῶσαν φλόγα.

LXII. pag. 110. Εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις ἐγλυμμένην ἑστίαν τῆς Αἰσαῶ. *In sacrificium Abrahæ in Blachernis insculptum*, tetrasticha duo. Primum inc.

Οἱ λίθος ἔτος ἀντὶ πάντων τῶν λίθων.

Alterum inc.

Εἰς τὴν ἀταχνῶς ἐκμαθεῖν ἡ τὰς λίθους.

LXIII. pag. ead. Τῷ αὐτοκράτορι, χαριστήριοι. *Ad Imperatorem, pro gratiarum actione*, versus xxxvi. Inc.

Νῦν εἶδον αὐγὴν ἀσφατῆς παλιμβόλου.

LXIV. pag. 111. Εἰς τὸν Αἰσαῶ. *In Abraham*, tetrasticha iv. Primum inc.

Ἡ τῶν εἰδῶν εἶπε Χριστὸς τὸν λίθον.

Alterum inc.

Μὴ μὴ, θεατὰ, μὴ παρέλθῃς τὸν λίθον.

Tertium inc.

Οἱ λίθος εἰ ζῇ ἡ δακτυλὶ τάχα πνέειν.

Quartum inc.

Τί τῶτο; βαβαί. ζῶσι μικρὰ εἰ λίθοι.

LXV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, tetrastichon. Inc.

Σὺ εἰς Φιλίππῳ καὶ σιγῇ, σὺς καὶ γράφῃ.

LXVI. pag. ead. b. *Ad eundem*, hexastichon. Inc.

Εἰ χρὴ πολὺν εὐλαβεῖσθαι πρεσβύτη.

LXVII. pag. ead. Εἰς παναγίριον. *In panagiarium*, tetrastichon. Inc.

Τρυφὴν ἔχων ἄρρευσον ἐκ σοῦ, παρθένη.

Παναγίριον autem vas erat, in quo reponbatur Παναγία, ut explicat Du-Cangius loc. cit. ubi ait: Παναγία a Graecis dicta erat quaedam caerimonia observata in buccellae panis benedictione, quam primo elebant, ac deinde ex ea particulam deshebant quatuor adfunt in honorem Deiparae. De hoc παναγίας exaltandae ritu apud Graecos audiendus in primis Leo Allatus in Dissert. I. de Libris Ecclesiast. Graecor. p. 100.

LXVIII. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, versus xvi. Inc.

Εἰς σπαργάνων πλατῶν σε θερμὴν προσάτιν.

LXIX. pag. 112. Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀρετάς. *In virtutes in Imperatorio palatio depictas*, hexastichon. Inc.

Αἱ χρωματουργίαι τὸν βασιλέως τρόπον.

LXX. pag. ead. Πρὸς τινὰ διασύροντα αὐτὸν ἰδεῖν εἰρηκότα ἐν τῇ Περσίδι γυναῖκα ὡτόκου ἐξ ἐπώδης. *In quemdam ipsum redarguentem, quod dixerat se vidisse in Perside mulieres oviparas ex incantatione*, versus xxix. Inc.

Εἰ γὰρ μὲν ἐξήνεγκα τὸν καινὸν τόκον.

LXXI. pag. ead. b. Tetrastichon sine titulo. Inc.

Εἰ γὰρ Θεὸς μὲν, ἀλλ' ἐπὶ σοῦ ἡ βρέφος.

LXXII.

LXXII. pag. 113. Πρὸς τὸν πρωτόστράτηγον τὸν Γλαβᾶν ἐκείνου. *Ad Glabam illum exercitus imperatorem*, versus iambici xxxix. Inc.

Νῦν ἡ μὲν ἐκμᾶς τῶν φουτῶν ἀπορρίπτει.

LXXIII. pag. ead. b. Τῷ Θεοδώρῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ. *Ad D. Theodorum Xanthopulum*, versus iambici lxxxiii. Inc.

Χειμῶνος ἀρχὴν τόνδε τὸν μῆνα βλέπων.

LXXIV. pag. 115. b. Τῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Νίφωνι χαριστήριος. *Ad Patriarcham Dominum Niphonem pro gratiarum actione*, versus iambici lxxxiv. Inc.

ὦ χαῖρε καὶνὲ πατριάρχα Φωσφόρε.

LXXV. pag. 117. Εἰς τὸν αὐτόν. *In eundem*, alii iambici nonaginta novem. Inc.

Σὺ μὲν ποθεῖν πατριάρχα τῇ κτίσει.

LXXVI. pag. 119. b. Εἰς τὸν βασιλέα (1). *Ad Imperatorem* versus centum Inc.

Τὴν ἔντονον δρῶν ἐκτεμεῖν τῶν βαρβάρων.

LXXVII. pag. 121. b. Alii versus xiii. sine ullo titulo, quorum primus:

Αἰτῶ δὲ Χριστὸν ταῖς λιταῖς τῶν ἀγίων.

LXXVIII. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus xxx. Inc.

Αἰγῶ, βασιλεῦ, ἔ σιγῶν ἔτι σέγω.

LXXIX. pag. 122. b. Πρὸς τὸν αὐτόν, ὅτε ἐρίσθῃ ἐάσαι τὸ εὐχεργεῖν ἔ μὴ πρὸς τινα γράφειν. *Ad eundem*, quum statuisset a versibus scribendis cessare, & in neminem scribere, versus xxiv. Inc.

Νοσῶ κατὰρῶ, ἀγνοῶ δὲ τὴν νόσον.

LXXX. pag. 123. Εἰς τὸν αὐτόν. *Ad eundem*, alii versus xxiv. Inc.

Τὰ μὲν πάλαι τρύχοντα ἢ νῦν με χρέα.

LXXXI. pag. 123. b. Εἰς τὸν αὐτόν, ὅτε γέγονεν ὃ ἐν τοῖς κυνηγῶσι ἐμπρησμός. *Ad eundem*, quum factum est inter venatores incendium, versus xi. Inc.

ὦ τω, βασιλεῦ, πυρπολεῖσθαί με κρίνεις.

LXXXII. pag. 124. b. Εἰς τὸν περὶ φθόνου λόγον τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ αὐθαρόν. *In Magni Basilii Sermonem de Invidia*, carmen extemporaneum, versibus constans xxi. Inc.

Ἀνδρες, κακῶν κἀκίστων ἀνθρώπων φθόνος.

LXXXIII. pag. 125. Περὶ ἐρωδιῶν. *De Ardeis dodecastichon*. Inc.

Ἐρωδιῶν νῆσός τις Ἑλληνὶς τρέφει.

Est Caput quintum Poëmatum de animalium proprietatibus inscripti, quod suo loco deesse monuimus supra pag. 150. sub finem.

LXXXIV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς διαφορὰς ὑποθέσεις. *Eiusdem versus in diversa argumenta*, scilicet tetrasticha septem. Primum inc.

Ἡ σωματῶν ἐμπνευσιν, ἢ τέχνη γράφει.

Vltimum def.

Πῶς ἢ πρὸς ὁρμᾶς ἐνδρομῆς ἡδὴ βλέπει.

LXXXV. pag. ead. b. Τῷ Πατριμῶνι. *Ad Patriciam*, tetrastichon. Inc.

Ἀναψυχῆς ὕδωρ σε τοῖς φίλοις κρίνων.

LXXXVI. pag. 126. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν δεσπότην κύριον Μανουὴλ, ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης.

Sepulcrales versus IV. in despotam D. Manuelem, tamquam ex persona dominae. Inc.

Ἀγνὴ κόρη σὺ, ἢ θεὸν φέρετε βρέφος.

Δεσπότης, Dominus, titulus erat primum Imperatoribus peculiaris; exinde tamen ipsorum adfinibus, ac praecipuis interdum proceribus ab iisdem Augustis concessus est, ita ut in Aulicam dignitatem transierit: tandem extrema Graecia, scilicet sub Palaeologis, Regionum, seu Provinciarum, vel Urbium, quas in hereditate sortem obtinuerant, domini, sese despotas inscribebant. Δεσποίνης item, dominae, nomine Imperatrices sunt appellatae; licet deinde Imperatorum quoque matres a filiis suis hac legantur appellatione donatae. Vide Du-Cangium loc. cit. Tom. I. pag. 282. seqq.

LXXXVII. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐξωγραφημένην φρόνησιν. *In depictam in Imperatorio palatio prudentiam*, tetrastichon. Inc.

Τί δὴ κόρη φρόνησις ἐξεκασίας.

LXXXVIII. Εἰς παναγίαριον. *In Panagiarium*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ἀνήμερον γῆν ἢ σπορᾶς ἀνευ σάχυν.

Alterum inc.

Ζωφὸρε τράπεζα τὸν νῦν με τρέφε.

LXXXIX. pag. ead. Ὡς ἀπὸ στόματος τοῦ δεσπότη κυρίου Κωνσταντίνου. *Tamquam ex ore despotae Domini Constantini in S. Stephanum*, tetrastichon. Inc.

Ἐν ὁσέῳ βλέπω σε μικρῷ τὸν μέγαν.

XC. pag. ead. Εἰς τὸ αὐτό. *In idem argumentum*, scilicet in S. Stephanum, tetrasticha septem. Primum inc.

Ἐν τῷ τῶν σὺν μαρτυρικῶν λειψάνων.

Vltimum def.

Λάμβανε ἢ πρόπινε ἔ τέρω ξένο.

XCI. pag. 127. Εἰς τὸν μέγαν Δρυγγάριον. *In magnum Drungarium*, tetrasticha tria. Inc.

Ἀνθρώπε φιλάνθρωπε τῇ χήρᾳ δέχου.

Δρυγγάριος. Drungarius, scilicet qui turmae militari praerat; δρυγγος enim caterva militum. Hinc δρυγγάριος τὸ εἶδος, Drungarius classis militaris; δρυγγάριος τῆς βίγλας, Drungarius vigiliae, seu qui turmae militari ad vigilias circa castra destinatae praerat: cui posterioribus saeculis additum est etiam nomen Μέγας, eiusque munus, teste Codino Cap. II. num. 24. circa vigilias tam diurnas, quam nocturnas in exercitu & castris versabatur. Plura de hisce Du-Cangius loc. cit. pag. 333. seqq.

XCII. pag. ead. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον. *In S. Stephanum*, tetrastichon. Inc.

Αὐτῇ ψυχικῇ ἐμπνευσὶν καχεξίας.

XCIII. pag. ead. Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον. *In SS. Theodoros*, tetrastichon. Inc.

Ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ὡς ἐμὲς ὑπερμάχης.

XCIV. pag. ead. b. Εἰς παναγίαριον. *In Panagiarium*, tetrastichon. Inc.

K 2

Δι-

(1) Longior est titulus, sed partim characterum evanescencia, partim marginis interni restauratio oculis impervium reddidit;

continet autem Carmen acclamationes ac plausus in victoriam quandam ab Imperatorio exercitu ex barbaris reportatam.

Λίθος πικρὸς ἐξ ὑελίνης δρόσου.

XCV. pag. ead. Εἰς τὸν μέγαν Οὐνέφριον. In *Magnum Onuphrium*, tetrastichon. Inc.

Τὴν τῶν καλῶν γύμνωσιν ἡμφιεσμένον.

XCVI. pag. ead. Tetrasticha X. sine titulo, videntur tamen ad amicū quemdam, fortasse Patriarcham Niphonem. Primum inc.

Τὴς τέτταρας σατήρας, θεῖς ἡγήσαρχον.

Ultimum def.

Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷ τὴν φύσιν.

XCVII. pag. 128. b. Πρὸς τὸν πεπαγωμένον πρόσταγμα ἐξαιτῶν δι' θεῖς ἀπώλεσεν ἵππους αὐτοῦ. In *edictum adfixum*, exquirens per quos amiserat suos equos, tetrastichon. Inc.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὴς βρυχηθῆναι τῷ κράτει.

XCVIII. pag. ead. Κυρίῳ Νίφωνι, *Ad Dominum Niphonem*, versus xxv. Inc.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς ὁλῆς οἰκουμενῆς.

IC. pag. 129. Χαρτοφύλακι τῷ (1) . . . . . *Ad Chartophylacem*, ... decaastichon. Inc.

Ὁ μὲν παλαιὸς τῆς παροιμίας λόγος,

Χαρτοφύλαξ erat *Archivi & chartarum Ecclesiae custos*, & inter dignitates, quas Ἐξωκατακόλων vocant, quinta recensēbatur. Huius munera, & iurisdictionem multis prosequitur Balsamon in *meditato* de duobus officiis Chartophylacis, & Proteclici, Lib. VII. Iuris Graec. Rom. pag. 453.

C. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. In *imaginem Servatoris Christi*, octastichon. Inc.

Σὺ μὲν διαπλάσσεις με χερσὶν ἰδίαις.

CI. pag. ead. Varia Epigrammata iambica, nullo titulo, sed videntur ad Imperatorem Ducam scripta, quorum primum inc.

Γνώτω βασιλεῦς ἡ προῃ τῶν Δυσόνων,

Sunt omnes simul versus LXI.

CII. p. 130. b. Ἐπιτάφιος τῷ δεσπότη κυρίῳ Μανυῇ. *Sepulcrales* versus xxxix. in *Despotam D. Manuelem*. Inc.

Πρὶν ἂν διδάχῃς τὴν ἐμὴν κλαύσιν πόνους.

CIII. p. 131. b. Τῷ Δομεστίκῳ τῆς ἐφῆας. *Domestico Orientis* versus lxxxii. Inc.

Εἴ τις παρίων εὖρεν εἰς ἐρημίαν.

De *Domestici* appellatione notandum est, Imperii Constantinopolitani themata bifariam fuisse divisa, quorum alia in Oriente, alia erant in Occidente; hinc *Δομέστικος* τῆς ἐφῆας idem est, opinor, ac *Δομέστικος* τῶν ἐφῶν θεμάτων, *Praefectus* nimirum *illarum regionum*, seu *provinciarum Imperii*, quae *ad Orientem* erant; θέματος enim nomine non legiones tantum in praefidiis positae, sed provinciae etiam ipsae, in quibus illae erant constitutae, appellabantur. Quum vero deinceps non tam pro provincia, quam pro quovis districtu Urbis hoc nomen usurpari coepisset, fortasse heic intelligi potest *Praefectus illius Urbis partis*, quae *Orientem respiciebat*. Varias *Domestico-rum* species, ac munera fufius persequitur Du-Cange loc. cit. Tom. I. pag. 319. seqq.

CIV. pag. 133. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος, ὡς ἀπὸ σώματος Νικηφόρου τῷ ἀποκαύκει. In *imaginem Deiparae, tamquam ex ore Nicephori Apostolici*, versus xxv. Inc.

Ἡ τῶν χερυβδιμ ὑπεραντισμένη.

CV. pag. ead. b. Τῷ σεμνῷ Παμφίλῳ. *Religioso Pamphilo*, versus xx. Inc.

Ὅσάνκις ἀπλῶς ἐσιᾶν δὴ τὴν φύσιν.

CVI. pag. 134. Ωραῖοι εἰς ναὸν τῆς θεομήτορος. *Aurei* (versus XLII.) in *templum Deiparae*. Inc.

Ναὸς θεῷ ζῶν ὀργανωθεὶς ἐκ βρέφους.

CVII. pag. 135. Εἰς παναγίαριον. In *Panagiarium*, tristichon. Inc.

Γῇ παρθενικῇ, ζατικὸν φύει σάχυν.

CVIII. pag. ead. Ἀπὸ σώματος τῆς Συργιάνης. Ex *ore Syrgiannae*, enneastichon. Inc.

Εὐοικεν ὑμᾶς εὐλογῶν ὁ δεσπότης.

Συργιάννης nomen proprium, ex Gallico fortasse compositum *Syre Iean*, *Dominus Ioannes*. In duo divisum Σὺρ γιάννης apud Ioannem Cantacuzenum occurrit Lib. I. Cap. II.

CIX. pag. ead. Εἰς μυραλὴν, ἐνθα ὁ προφήτης Δανιὴλ, ἐδ μέγας Δημήτριος. In *thecam*, sive *arcam*, in qua erant *Propheta Daniel*, & *Magnus Demetrius*, octastichon. Inc.

Εἰς τὴν κιβωτὸν εὐτυχῶν σε τῶν μύρων.

Recte autem capsula, in qua Magni Demetrii *λείψανα*, seu *Reliquiae* servabantur, *μυραλὴ* dicitur, ἀπὸ τοῦ μύρου, h. e. *unguento quodam odorifero*, quod ex iis profluere dicebatur; unde tam ipse, quam alii sancti, quorum cada-veribus liquor huiusmodi promanabat, *μυροβλῦται* sunt dicti.

CX. pag. ead. b. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. Ex *ipso*, nempe *ex persona ipsius Syrgiannae pincernae*, dodecastichon. Inc.

Ὁ σαυρὸς ἔτος ἐστίν, ᾧ ζῶ ἡ πνέω.

CXI. pag. ead. Παχωμίῳ τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ. *Ad Pachomium Protosyncellum*, versus xxiv. Inc.

Το τοῦ βίου τέλαρος ἐκπλεύσας τρέφω.

Σύγκελλος vertitur a Ducangio *Concellaneus*, *Domesticus*, qui in eadem cella habitat, tamquam socii vitae testis; hoc autem loco pro dignitate Ecclesiastica nomen istud accipiendum est, & ita appellabantur Patriarcharum, Metropolitanarum, & Episcoporum *Concellanei*, velut eorum vitae testes. Quae quidem dignitas magna erat, ita ut ex eorum ordine plerumque Patriarcharum, & Metropolitanorum successores deligerentur. Quum autem plures essent hac dignitate donati, qui inter eos primas obtinebat, *Πρωτοσύγκελλος*, *Primus inter Syncellos*, est dictus. Plura vide apud Du-Cangium loc. cit. p. 1470. seqq.

CXII. pag. 136. Ἀγγέλῳ Δέκῃ τῷ Σαραντηνῷ. *Ad Angelum Ducam Sarantinum*, versus lx. Inc.

Ἀνδρὸς θεατὰ συνεχοῦς ἔργα σκόπει.

Δέκας, sive Δοδεξ apud *Tacticos* idem est ac *μοιράρχης*, *Praefectus*, scilicet qui *μοίρας*, quae mil-

(1) Heic quoque nomen proprium Chartophylacis erat adscriptum, quod deinde ita temporis diuturnitate evanuit, ut oculorum aciem effugiat.

mille constabant militibus praecerat. Hinc *Duces provinciarum*, & *maiorum civitatum* passim occurrunt, qui nimirum in eas cum suis *moeris*, ut ibi stativa haberent, mittebantur, eoque nomine earum Rectoribus suberant. Μεγας vero Δὺξ, & unico verbo Μεγαδύκας appellabatur apud Byzantios Imperatores *Classis Praefectus*.

CXIII. pag. 137. b. Ε'πιτάφιοι πρὸς τινα. *Sepulcrales* (versus x.) *ad quemdam*. Inc.

Τὸ πατρίε δόγματος ἔδεν προκρίνας.

CXIV. pag. ead. Ε'πιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κύριον Μανηὴλ τὸν Παλαιολόγον. *Sepulcrales* (versus xxx.) *in Despotam D. Manuelem Palaeologum*. Inc.

Ε'κκλησιασὰ καὶ τὰ παρόντα σκόπει.

CXV. pag. 138. Δομεσικῶ τῷ Α'τζυμῇ. *Domestico Atzymbae*, versus xxix. Inc.

Τίως μὲν αὐταῖς γειτνιῶν ταῖς ἐξέδοις.

CXVI. pag. ead. b. Ε'πιτάφιοι. *Sepulcrales* versus centum. Inc.

Εἰ μὴδὲν ἦν πέρρωθεν ἄλλο τι, ξέινε.

CXVII. pag. 140. b. Τῷ βασιλεῖ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Α'νδρονίκῳ τῷ πρώτῳ. *Imperatorī Palaeologo D. Andronico primo*, versus liv. Inc.

Οὐκ ἔστιν ἀπλῶς ἔτε σου κρείττων φύσις.

CXVIII. pag. 141. b. Εἰς τὸν δεσπότην. *Ad Despotam*, versus xx. Inc.

Τὸν ἀμπελῶν χέρσον ὑπάρξαντά μοι.

CXIX. pag. 142. Σεβασῷ τῷ Πατρικίῳ. *Sebasto Patricio*, versus xxx. Inc.

Ε'γὼ μὲν ὀκνῶ καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν.

Ex hac Σεβασῷ appellatione, quae solis olim dumtaxat Augustis competebat, primus Alexius Comnenus, teste Anna eius filia, complures Dignitates confecit, Πρωτοσεβασῷ nimirum, Πανυπερσεβασῷ, & Σεβασκράτορος, de quibus singulis agit fufius Du-Cange l. c. p. 1339.

CXX. pag. ead. b. Τῷ αὐτῷ. *Ad eundem* versus xix. Inc.

Τὴν ἔντονον σὴν εἰ πολύζηλον φύσιν.

CXXI. pag. 143. Ρ'αὐλ τῷ ἐπὶ στρατῷ. *Ad Rhaul exercitus praefectum*, versus xvi. Inc.

Τὴν ἐξ ἑνὸς μὲν ἵππον, ἐξ ἵππου δ' ὄνον.

CXXII. pag. ead. b. Πρὸς τὸν Φιλανθρωπηνὸν τὸν πιγκέρην. *Ad Philanthropenum pincer-nam*, versus xlv. Inc.

Σὺ μὲν μυριόφθαλμος λαμπρῶς ἀγχιῖς.

Πιγκέρηνος, *Pincerna*, seu *rocillator*, erat ex tertia pentade Palatinorum magistratuum, quibus πίοις *συμματείοις* caput tegere fas erat, ut notat Matthaeus Monachus in Catalogo Officialium Palat. Constantinopolit.

CXXIII. pag. 144. b. Τῷ Ε'ανθοπέλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ. *D. Theodoro Xanthopulo*, versus xxviii. Inc.

Χιτῶνος ὀφθαλμοὶ ἐνδεῆς καὶ διφθέρας.

Diversus omnino Theodorus iste Xanthopulus ab alio, cuius esse Concilii Florentini Historiam Ms. putat Allatius, quae habetur in Ms. Codice Viennensi, teste Lambecio VIII. p. 503. Hunc enim centenario saltem iuniorum esse fatendum est.

CXXIV. pag. 145. Εἰς λείψανον τῷ ἁγίου

Στεφάνου τοῦ νέου. *In reliquias S. Stephani iunioris*, tetrastichon. Inc.

Χρυσὸς μετὰ κύρ, καὶ μετὰ λίθους λίθοι.

CXXV. pag. ead. Ε'πιτάφιοι. *Sepulcrales* versus iv. Inc.

Λαβὼν ἀπαθὲς ἐκ χοῦς τὸ σαρκίον.

CXXVI. pag. ead. Εἰς τὸν προφήτην Η'λίαν καθεύδοντα. *In Prophetam Eliam dormientem*, tetrastichon. Inc.

Α'νθρῶπε, καθεύδοντα σαυτὸν εἰ βλέπεις.

CXXVII. pag. ead. b. Εἰς τὸν αὐτὸν τρεφόμενον ἐπὶ κόρακος. *In eundem a corvo nutritum*, tetrastichon. Inc.

Κόραξ μοναχῇ, δεῦρο καὶ σκόπει τάδε.

CXXVIII. pag. ead. Εἰς τὸν προφήτην Μωσὴν λύοντα ἐκ ποδῶν τὸ ὑπόδημα. *In Prophetam Moysen calceamenta ex pedibus solventem*, tetrastichon. Inc.

Τὸ τῶν παθῶν πέδιλον ὡς Μωσὴς λύων.

CXXIX. pag. ead. Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε ἀπέσχεψε τὸ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. *In eundem, quum faciem a conspectu Dei avertit*, tetrastichon. Inc.

Μωσὴς Θεοῦ πρόσωπον ἃν ἔχει βλέπεις.

CXXX. pag. ead. Εἰς τὸν μεταξοποιὸν σκόληκα. *In sericum vermem*, versus centum. Inc.

Καὶ σερικοῦ νήματος ὑφαίνειν λόγους.

CXXXI. pag. 147. b. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus l. Inc.

Ε'δεῖ τὸ πᾶν, κράτις, Ρ'ωμαίων γένος.

CXXXII. pag. 148. b. Εἰς τὸν αὐτὸν. *Ad eundem*, versus xxx. Inc.

Θεοξέφει κράτις, καὶ πρὸ τοῦ ξέφους.

CXXXIII. pag. 149. b. Τῇ θεομήτορι. *Ad Dei matrem*, tetrasticha tria. Primum inc.

Τέκνον τελευτήσαντι μητρὸς ἀγλαίας.

Alterum inc.

Ὅν ζῶντα σεμνὴ σοὶ παρεσχόμην, κόρη.

Tertium inc.

Δ' ἄγνη κόρη σὺ, καὶ θεὸν φέρεις βρέφος.

Hoc tertium tetrastichon, idem cum illo est, quod innuimus supra §. lxxxvi.

CXXXIV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem* versus cc. Inc.

Οὐδὲν τι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχει γένος.

CXXXV. pag. 153. b. Πρὸς τινα Πόθον λεγόμενον. *Ad quemdam Poibum dictum*, versus xx. Inc.

Γ' δὲ παρ' ἡμῶν ἀπὸ λαμπρῆς τῆς τύχης.

Hoc ipsum Πόθου cognomen Ioanni quoque Pediafimo, sive Galeno indicum fuit, utpote iambici carminis, *de muliere mala*, & *bona*, Πόθος inscripti, auctori, qui quam eodem saeculo XIV. floruerit, quo Manuel Phile, eundem illum sub hoc nomine intelligi quis prohibet?

CXXXVI. pag. 154. Ε'πιτάφιοι. *Sepulcrales* versus xxvi. Inc.

Α'λλ' ἔδδ Παχώμιος, ὃ γῆ καὶ χέρονε.

CXXXVII. pag. ead. b. Εἰς τὸν ξενόδοχον πρωτοστράτορος τοῦ Γλαβᾶ. *In xenodochium Protostatoris Glabae*, versus lxxii. Inc.

Τὴν καταγωγὴν τῶν ἐπὶ νόσων, ξέινε.

CXXXVIII. pag. 156. Ε'πιτάφιοι εἰς τὸν μη-

τροπολίτην Νικάας. In *Metropolitānum Nicæae sepulcrales* versus xxiv. Inc.

Θεός μὲν ὁ πρὶν ὄντα παρηγαγέ σε.

CXXXIX. pag. ead. b. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διανασθῆναι αὐτὸν κατὰ τῶν συκοφαντῶν ἰκτετύοντος. *Ad Imperatorem, quum supplex ab eo peteret, ut contra calumniatores ipsum defenderet*, versus xxxvi. Inc.

Ταῦτος ἡμῶν εὐρεθεῖς, αὐτοκράτορ.

CXL. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορά εἰς τὴν δεσποιναν. *Eiusdem relatio ad Imperatricem*, versus xxxix. Inc.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγκλίνωσκέ μοι.

Variae sunt huius vocis, ἀναφορά, acceptiones, ac sensus: aliquando enim pro *sacra oblatione, hostia, &c.* accipitur, quae etiam προσκομιδὴ τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς apud Io. Moschum in Prato Spirit. Cap. XXV. & CL dicitur; aliquando pro *relatione in diptycha*, quum scilicet ex diptychis in sacris liturgiis recitabantur nomina Patriarcharum, Episcoporum, &c. cuius significationis exempla occurrunt apud Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopolitanum in Epist. ad Petrum Patr. Alexandr. & alios passim; tandem pro *relatione ad Principem, vel Iudicem*, ut apud Codinum de Offic. Cap. V. n. 65. ubi ait: ὁ ἐπὶ τῶν δέσεων δέχεται τὰς τῶν αἰτῶντων, καὶ τῶν ἀδικουμένων ἀναφοράς. Atque ita in titulo enunciatī Poëmatis est accipienda.

CXLI. pag. 158. Εἰς εἰκόνα τῆς θεοτόκου, ἔνθα βρέφος ἔδ Χριστὸς ἦν. In *imaginem Deiparae, in qua erat infans & Christus*, versus xix. Inc.

Χρυσὴν θεωρῶ τὴν Εἰδὲν τῆς εἰκόνης.

CXLII. pag. ead. b. Εἰς κίστην πᾶν ψυχρὸν ὕδωρ ἔχουσαν. In *cisternam habentem aquam valde frigidam*, hendecastichon. Inc.

Θέρπε ὁ καιρὸς, ἀλλὰ χειμῶνα βλέπω.

CXLIII. pag. ead. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus xlix. Inc.

Ἡ' λιοι, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι.

CXLIV. pag. 159. b. Δομestικῇ τῷ Α' τζύμῃ. *Domestico Atzymae*, versus xx. Inc.

Γνώρισον ἡμῖν τὴν παρὰ φύσιν ζέσιν.

CXLV. pag. 160. Τῇ θεομήτορι. *Ad Dei matrem*, versus xiv. Inc.

Εἴς σπαργάνων μὲν ἔσχον, ἀγνή, σὲ συνέτην.

CXLVI. pag. ead. Εἰς τὴν ἀγίαν Θεοδώρεν. In *SS. Theodoros*, versus xiv. Inc.

Ὁπλισμένους ἔγραψα τὰς ὑπερμάχους.

CXLVII. pag. ead. b. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. In *sanctissimam Deiparam*, versus xv. Inc.

Εὐσπλαγχνίας πέλαγος, οἰκτιρμῶν βάθος.

CXLVIII. pag. 161. Anepigraphi versus xxxiii. Inc.

Εἰ πρόσβρις αὐτὸς ὡπὲρ ἡμῶν ἐκρίθης.

CIL. pag. ead. b. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. In *S. Nicolaum*, versus xxiv. Inc.

Ἀλλὰ μὲν ἀπλῶς ὁσιῶν κομπαζέτω.

CL. pag. 162. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου. In *Annunciationem Deiparae*, versus xvi. Inc.

Εὐαγγελιστὰ χαρμονῆς παγκοσμίου.

CLI. pag. ead. b. Ἐπιτάφιοι, *Sepulcrales* versus lxxx. Inc.

Τῆς κεμένης φεῦ τήνδε τὴν ὄραν βλέπων.

CLII. pag. 164. Εἰς τὸν στραβοκάμηλον. In *Struthocamelum*, versus politici xxxiv. Inc.

Ἀπὸ καμῆλης καὶ στραβοῦ σύνθετον εἶδον τέρας.

CLIII. pag. 165. Tetrastichon iambicum anepigraphum. Inc.

Ὁ δεσπότης ἔμοιγε τὴν πύσιν λύσας.

CLIV. pag. ead. Hexastichon politicum item anepigraphum. Inc.

Πάλιν ὁ παῖς ὁ μὴ κομῶν καὶ μασιγίας ἔτος.

CLV. pag. ead. Εἰς τὴν μεγάλην Δύκαιναν. In *Magnam Ducaenam* (scilicet *Magni Ducis uxorem*) versus politici xlvii. Inc.

Τρισυγενὲς καλλώτισμα τοῦ γυναικείου γένους.

CLVI. pag. 166. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, Carmina IV. quorum prima tria politica sunt, quartum vero iambicum. Primum igitur, versibus constans l. inc.

Ὀυρανὸς βρασιλεῦ, πάσης τῆς γῆς φωσφῆρε. Alterum pag. 167. versibus 70. inc.

Κράτιστε θεῖε βρασιλεῦ, κοσμητὸρ τῶν πραιμάλων.

Tertium pag. 168. b. versibus xlviii. inc.

Μὴ δυνηθεῖς ἀνατεμεῖν τὴν ἑμαυτὴ καρδίαν.

Quartum pag. 170. b. versibus xvi. inc.

Ἡ' λιοι εἰς; φῶτιζε τυφλώττοντά με.

CLVII. pag. 171. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς θεοτόκου. In *imaginem Deiparae*, Carmina duo iambica. Primum versibus xxx. inc.

Ἀ' μὲν, κόρη πᾶναγνε, καὶ πρὶν εἰργάσω.

Alterum pag. ead. b. versibus xx. inc.

Σε κλῆρον εὐρῶν, μήτερ ἀγνή καρδία.

CLVIII. pag. 172. Decastichon iambicum anepigraphum. Inc.

Ἡμῶν ἐμὸν τινα θεοπίστας χάριν.

CLIX. pag. ead. Εἰς τὸν ἐπιτάφιον. In *epitaphium*, decastichon. Inc.

Ἀ' νῦν μὲν ἀγγέλων σε πεινῶσι σίφῃ.

CLX. pag. ead. b. Εἰς ἄγγελον ἱππότην. In *Angelum equo insidentem*, hendecastichon. Inc.

Ὁ νοῦς μὲν ὄξυς τοῦ περὶ φέροντος πλείον.

CLXI. pag. ead. Τῷ κοιμιστῇ. *Ad Quasiorem*, dodecastichon. Inc.

Εἴ μοι σὺ καὶ φῶς, καὶ πνοή, καὶ καρδία.

CLXII. pag. 173. Εἰς ναοῦ πύλην. In *portam templi*, octastichon. Inc.

Τῆς πνευματικῆς ἀγέλης τὰς εἰσόδους.

CLXIII. pag. ead. Εἰς τὴν ἀγίαν Ἀναστασίαν τὴν φαρμακολετρίαν. In *S. Anastasiam venenorum perditricem*, versus xvi. Inc.

Ἀ' θάλασσα ζῆς καὶ τυπωμένη πνέεις.

CLXIV. p. ead. b. Εἰς τὸν πατριάρχην. In *Patriarcham*, versus xxi. Inc.

Ἀ' ρισε πατριάρχα τῆς οἰκουμένης.

CLXV. pag. 174. Τῷ Εὐνοπόλῳ. *Ad Eupholum*, versus xiv. Inc.

Ἀ' πόλεσα τὸν ἵππον; ὦ φρενῶν βάθος.

CLXVI. pag. ead. Carmina duo anepigrapha, quorum primum versibus xv. inc.

Ἀ' εἰς τινὰς ἀν' χάριτας ἡμῖν ὑπέδω.

Alterum pag. ead. b. versibus xix. inc.

Σὺ μὲν διαζῆς ἀρετῆς ὡν ἐργάτης.

CLXVII. pag. ead. Εἰς τὸν μέγαν Λογοθέτην. In *magnum Logothetam*, versus xxxvi. Inc.

Ἀ' ρισε

Αῖρεσε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους.

Logothetarum dignitas multiplex fuit in Imperio Constantinopolitano: alius enim erat Λογοθέτης τῶν ἀγγέλων, *Praefectus gregis dominici*; Λογοθέτης τοῦ γενικοῦ, *Praefectus aerarii generalis*; Λογοθέτης τῷ δρόμῳ, *Praefectus cursus publici*, &c. & haec quidem postrema multo ceteris illustrior apud Imperatores fuit. Logothetae enim cursus publici, Imperatorum edicta ceterasque bullas aureas subscribebant, eoque nomine vas, non atramentarium, sed cinnabaricum servabant; quod quum *caniculus* appellaretur, hinc eiusmodi Logothetae, αἱ ἐπὶ κανικλείου dicti sunt. Sed hoc munus extrema Graecia ad Magnum Logothetam translatum est, teste Codino loc. cit. Cap. LXIII. ubi ait: Οἱ μέγας λογοθέτης διατάττει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποσελλόμενα προσάγματα, καὶ χρυσόβυλλα, πρὸς τε Ρῆγας, Σουλτάνους, καὶ Τοπάρχας, κ. λ.

CLXVIII. pag. 175. b. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς θεομήτορος. In imaginem Dei matris, versus XVIII. Inc.

Σὺ μὲν, κόρη πάναγνε, τὴς τύπης λύεις.

CLXIX. pag. 176. Εἰς εἰκόνα τῷ μεγάλου Γεωργίου. In imaginem Magni Georgii, versus XVIII. Inc.

Εἴδειξεν οἷς πέπονθεν ὁ σεφανίτης.

CLXX. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτήρος Χριστοῦ, ὃ ἡ ἐπιγραφή, συμπάσης. In imaginem Christi Servatoris, cuius inscriptio, Commiserrans, versus XVIII. Inc.

Εἴδειξας οἷς εἰρήνας εἰς τὰς ἐμφάσεις.

CLXXI. pag. ead. b. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος. In imaginem Dei matris, octastichon. Inc. Τῆς μητρὸς ἀμείψασα τὴν ἀτεννίαν.

CLXXII. pag. 177. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσόστομου, καὶ τοῦ μέγαρος Ὁνουφρίου. In imaginem Magni Chrysostomi, & beati Onuphrii, octastichon Inc.

Ὁ πατριάρχης τὸ χρυσὸν δεῦρο εἶρα.

CLXXIII. pag. ead. Εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Σταυρακίου. Sepulcrales (versus xc.) in uxorem Stauracii. Inc.

Γοῦν, γοῦν τί τέτο, καὶ πῶς ἐκρύβης.

CLXXIV. p. 179. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν. In prophetam Eliam, versus centum. Inc.

Δέχου παρ' ἡμῶν τὸν προφήτην τὸν μέγαν.

CLXXV. pag. 181. Εἰς τὸν μέγαν Δομέτιον. In Magnum Domesticum, versus CLXXV. Inc.

Φῶς ἐν ζόφῳ σὺ, καὶ μετὰ ψύχης ἔαρ.

CLXXVI. pag. 184. b. Εἰς οἶκον τινος καπηλίδος καὶ μασερωποῦ. In domum cuiusdam capronae & lenae, versus XIII. Inc.

Ὁ δεσπότης μὲν ἦς ἀγρεῖτε εἰρήνης.

CLXXVII. pag. ead. Εἰς τὸ τοῦ οἴνου ἐπιβαλτάριον (1). In vini epibaltarium, tetrastichon: in margine vero adiectum fuit posterius Τῷ σεμνῷ Πατρικίῳ. Inc.

Εἴξ ἀμπέλων τὸ γλεῦκος ἡ κάλλις φέρει.

CLXXVIII. pag. ead. Πρὸς τὸν ὁμόφυχον διὰ τὴς πυρῆς. Ad unanimem (scilicet amicam) propter frumenta, versus XXIV. Inc.

Εἰ τὴν Γωσήφ τάχα θαυμάζει φύσιν.

In marg. additum est recentiore manu, Τῷ αὐτῷ.

CLXXIX. pag. 185. Πρὸς τὸν μεγάφυχον ὁ μικρόφυχος. Ad magnanimum pusillanimum, versibus XLV. Inc.

Ὡς αὐτὸς ἀπέσκηψας οὐ μάλα πρῶτος.

CLXXX. pag. 186. Ab hac pagina usque ad pag. 193. b. sequuntur diversa Carmina iambica, breviora partim, partim vero longiora, quibus nullus olim erat titulus; recentius vero singulis in margine adscriptum legitur nomen, Τῷ αὐτῷ, nempe *Patriciotae*, quum ad superiora referri debere videatur. Horum initium est:

Εἰ πε τις ἢ χῆν ἐκ τομῆς ἰσπαθρίης.

Finis vero:

Αῖρ' ἐν ὑποπτέσῳ σε τὸν νοῦν τὸν μέγαν.

Inferuntur tamen hisce p. 188. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰχοῖ εἰς τὰς ἰβ' μῆνας. Eiusdem versus in XII. menses, cui quidem titulo alius in margine recenter additus ita habet: Εἰς τὰς ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ ζωγραφηθέντας μῆνας. In menses in eiusdem domo depictos. Sunt autem breves duodecim mensium descriptiones, tribus ut plurimum versibus singulae constantes.

CLXXXI. p. 193. b. Εἰς τιτάφιοι εἰς τινὰ σφῆδρα λελωβημένον εὐγνώμονα. Sepulcrales versus LVIII. in quemdam bonae mentis, valde contumacem. Inc.

Τὸ σῶμα τέτο, κλήμα τοῦ θνητοῦ γένους.

CLXXXII. pag. 195. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐξήτει ὑπογραφεῖν τὸ διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρόσταγμα. Ad Imperatorem, quum ab eo peteret, ut mandatum pro filio suo subscriberet, tetrastichon. Inc.

Εἴτι παρ' ἡμῶν κλαυθμυρίζον τὸ βρέφος.

Hoc quoque idem est cum illo, quod indicavimus supra §. xxxviii. p. 154.

CLXXXIII. pag. ead. Ad eundem versus xxxviii. Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιστε, χιτῶνος χάριν.

CLXXXIV. pag. 196. Τῷ θαυμαστῷ Δομesticῷ. Ad illustrem Domesticum, decaastichon. Inc.

Συχνῶν λαγῶν εὐπορῶν καὶ περδίκων.

CLXXXV. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τῷ σωτήρος Χριστοῦ τοῦ κραταιοῦ. In imaginem Servatoris Christi fortis, octastichon. Inc.

Γοῦν βασιλεὺς ἰσχυρὸς παντοκράτωρ.

CLXXXVI. pag. ead. b. Τοῦ Φιλῆ εἰς ταῦτ' ἐν. Philes de se ipso Carmen satis longum, in quo de laudibus diversarum artium agit, nimirum, agrariae, pastoricae, textoriae, fabrilis, piscatoriae, futoriae, venatoriae, mercatoriae, medicae, militaris &c. Inc.

Γοῦν βασιλεὺς, καὶ Φιλῆς ἔμπνευ πένης.

Def.

Τί τοῦτο, καὶ πῶς, καὶ Φιλῆς ἔμπνευ πένης.

CLXXXVII. pag. 201. b. Εἰς τιτύμβιοι τῷ δικαιοφύλακι ἐκείνῳ καὶ πρωτενδύῳ τῷ Παχυμέρῳ. Sepulcrales versus centum Dicaophylaci illi, & Protecdico (2) Pachymerae. Inc.

Αἴλλον μὲν ἄνδρα ζωγραφεῖν ἴσως γέλων.

Ha-

(1) Non explicat hanc vocem Du-Cangius in Lexico Med. & Infim. Graecitatis: forte est aliquod genus amphorae, seu hydris.

(2) Sunt nomina dignitatum in aula Constantinopolitana, de quibus vide Du-Cangium loc. cit.

Habes editos in Allatii Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Graec. Fabricii pag. 718. seq.

CLXXXVIII. pag. 203. Sequuntur Epigrammata iambica fatis multa in diversos sanctos, quae brevitatis gratia innuimus tantummodo, singulorum initia adferre omittentes. Ea vero sunt in *S. Onuphrium*, in *S. Gerasimum*, in *Praecursorem*, in *Chrysostomum*, in *Magnum Basilium*, in *secundum Christi adventum*, in *Magnum Demetrium*, in *dormitionem Deiparae*, in *S. Alypium*, in *prodigium*, quod Chonis contigit, in *S. Ioannem Chalybiten*.

CLXXXIX. pag. 205. *b. Περὶ ἰβδα. De rosa*, versus LXXX. Inc.

Λειμὼν, βασιλεῦ, τῶν θεοῦ χαρισμάτων.

CXC. p. 207. Redeunt alia sacri argumenti Carmina, nimirum in *SS. Apostolos Petrum*, & *Paullum se invicem amplectentes*, in *Magnum Constantinum*, in *Cebelandum* (1), in *S. Io. Theologum*, eis *θηριακὴν*, in *lapidem e Christi sepulcro*, in *reliquias S. Apostoli Thomae &c.*

CXCI. pag. 208. *b. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν Ἀγγελον ἐκείνον τὸν λεγόμενον Ἀείδαρον. Sepulcrales* (versus xxiv.) in *Angelum illum dictum Aeidarum*. Inc.

Ἐγὼ ποτε ζῶν ἐς τὸν ἄσπετον βίον.

CXCII. pag. 209. Εἰς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην τὸν πεπαγωμένον. In *magnum Ecclesiarcham cruci adfixum*, decaſtichon. Inc.

Μονὰς μὲν εἰ σὺ, πλὴν ἀριθμῶν ἐργάτης.

CXCIII. pag. ead. In *imaginem Deiparae*, & *Michaëlis Archangeli*, in *Praecursorem*, in *tres Hierarchas*, in *Chrysostomum*, tetrasticha.

CXCIV. pag. ead. *b. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. In Imperatorem*, versus centum. Inc.

Ὁ νοῦ βασιλεῦ, εἰ ψυχὴ σεφεινότερος.

CXCV. p. 211. *b. Ὅποτε διὰ τὸν σεισμὸν περιπάτησεν ὁ βασιλεὺς πεζοί. Quando terrae motus causa Imperator pedibus ambularet*, versus xxvii. Inc.

Πηλὸν τὸ σὸν πέδιλον ἐμβάψας, κράτορ.

CXCVI. pag. 211. *Παραίνετοις πρὸς τινα. Ad quemdam admonitorii* versus cxxxxvii. Inc.

Καὶ δέξαν αὐχῆς, καὶ βαθεῖ πλέτω βρύχῃ. Def.

Ταῦτα σκόπει, βέλτισε, πρακτικωτέρως.

CXCVII. pag. 217. Redeunt alia tetrasticha iambica, sacri ut plurimum argumenti, nimirum in *S. Io. Chrysostomum*, in *quatuor Evangelistas Lucam*, *Matthaeum*, *Ioannem*, & *Marcum*, eis *θηριακὴν*, in *SS. quadraginta martyres*, in *Deiparam*, in *Zachariam mutum*, in *Magnum Paullum*, in *prophetam Danielelem*. Hisce admiscuntur pag. 218. duo tetrasticha cuiusdam Ἀλεξίου τοῦ Μακροβολίτου (2), *Alexii Macrobolitae*, in *S. Matthaeum*, quorum primum inc.

Ἀνδρῶτος ὁφθαλμοὶ τῷ βλέποντι Ματθαῖος.

Eiusdemque aliud tetrastichon in *Ioannem Theologum*, cuius initium:

Ὁ Ζεβεδαίου ἐγκαίνιζει τὴν κτίσιν.

CXCVIII. pag. 219. Πρὸς τινα τῶν φίλων

παραίνετοις. *Ad amicum quemdam admonitorii* versus cviii. Inc.

Ἐγὼ σε φίλῳν ἐκ πρὸ τῶνδε τῶν λόγων.

Def.

Ὁ τῆς τελευτῆς ἀγνοεῖται σοι χρόνος.

Hoc Philes Carmen iambicum Graece, & Latine, suppresso auctoris nomine, quum nondum innotuisset, ex Codice VI. Plut. VI. in superiore Tomo Graecorum Patrum pag. 105. protulimus; ubi tamen longius aliquanto est.

CIC. pag. 221. *b. Πρὸς τινα τὸν ἐχθρῶς τῷ Φιλῷ διακείμενον. Ad quemdam hostiliter dispositum erga. Philem*, versus lxxxviii. Inc.

Ἦν ἄρα ἐκ πρὶν δυσγενὲς ἐγνωσμένους.

Def.

Καὶ προσβύτην φίλυτον ἢ κλῆν φέρει.

CC. pag. 223. *b. Sequitur decaſtichon anepigraphum*, sed videtur esse in *S. Demetrium*.

CCI. pag. ead. Εἰς τὸν πατριάρχην κύριον Νίφωνα. In *Patriarcham D. Niphonem*, hexastichon. Inc.

Κίνει προωθῶν τὸν τροχὸν τῶν πραγμάτων.

CCII. pag. 224. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ. *Magno castrorum Praefecto*, versus xli. Inc.

Ἀφ' αἱμάτων ἡδιστος ἡμῖν γεννάδας.

CCIII. pag. ead. *b. Εἰς τὸν πρωτοστράτορον τὸν Γλαβάν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναίκος ἐπιτύμβιοι. In Protostratorem Glabam, tamquam ex persona eius uxoris sepulcrales* versus xxii. Inc.

Ἄνερ τὸ φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθιμά μιν.

CCIV. pag. 225. Sequuntur alii versus in *Iustam S. Nestoris*, in *Lazari resurrectionem*, in *imaginem Christi*, *fontis*, &c.

CCV. pag. ead. *b. Ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Φακρασὴν. Sepulcrales* versus lxiv. in *Phacrasem*. Inc.

Οἶον τὸ συμβάν; Φακρασὴς γὰρ ἐνθάδε.

Hos iambos sepulcrales in Phacrasem Logothetam, pluribus in fine deperditis, edidit Graece Allatius contra Creyghtonum pag. 702. itemque Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 542. Ex hoc igitur Codice suppleri posset totum Carmen, cuius reliqua pars versus continens xxiv. ita inc.

Πρὸς πάντῳ ἀγαθόν, ὃ τελευτῆς ἀλβία.

Def.

Ἐπὶ τὰ γὰρ σὰ τοῦ παρόντος δεύτερα.

CCVI. pag. 227. Eiusdem Philes politici versus xvi. *ad Imperatorem in festo Christi Nativitatis & SS. Luminum*. Inc.

Ὁς εἰδομέν σε πρὸ μικρῷ τὸ πρόσωπον, αὐλάναξ.

CCVII. p. 228. Eiusdem tetrasticha xxxiii. in *totidem Io. Climaci Sermones*, seu *gradus*, quibus eius *Scala* constat, & aliud in *eiusdem Sermonem ad Pastorem*.

CCVIII. pag. 231. Eiusdem *Monodia in despotam D. Ioannem Palaeologum*, in qua tamquam in *Dramate* introducuntur *Despina*, *Imperator*, *Imperatrix*, *Servus*. Constat versibus dlxxxvi. Inc.

Ὁ φῶς τοδεῖνον ἐκ ψυχῆ μοι δεύτερα.

Def.

Τάδε ζέειν δίδωμι τοῖς ἐργογλύφοις.

CCIX.

(1) Navigii species, de qua multis agit in Glossariis mediae Graecit. & Latinit. Du-Gangius.

(2) Nihil de hoc apud Fabric. in Bibl. Graec.

CCIX. pag. 243. Occurrit decaſtichon Epi-
gramma anepigraphum, quod inc.

Βασιλέως τῆς εὐσεβείας ὁμοτρώπου.

tum alij eiusdem verſus item anepigraphi
xxxviii. quorum primus:

Ω ἦ ζῶν ἐν ἡμῖν καὶ λαλῶν ὄντως, λέγε.

CCX. pag. 244. Eiusdem ad Imperatorem
D. Michaëlem Palaeologum, qui leonem canis
amicum effecerat, verſus centum. Inc.

Τί τῦτο; νικᾷς εὐτυχῶς καὶ τὰς φύσεις.

CCXI. pag. 246. Eiusdem hominis cum ani-
ma Dialogus, verſibus conſans politicis, ac
decaſtica continens xxiv. quorum ſingula a
litteris alphabeti incipiunt. Primum itaque inc.

Α γὰρ ψυχὴ μὴ ταπεινὰ ἀχολάσωμεν καὶ γινώμεν.

CCXII. pag. 250. Eiusdem Carmen de Ele-
phante ad Imperatorem. Inc.

Αὐτοκράτορ μέγας, τοῦ γένους λέων.

Habes editum primum a Fabricio Bibl. Graec.
Vol. VII. pag. 699. ſeqq. In noſtro tamen
Codice diſiſum eſt in Capita XXIV. ſecluſo
prooemio, quibus ſui praefiguntur tituli, qui
ita habent:

I. Εὐφρασίᾳ ἐλέφαντος.

II. Περὶ τῆς αὐτοῦ γεννήσεως.

III. Ὅπως θηλάζει.

IV. Ὅτι ἐμφερὲς ἐστὶ μονιῶ.

V. Περὶ τῶν ὠτῶν αὐτοῦ.

VI. Περὶ τῶν κεράτων, ἃ ἰδόντων αὐτοῦ.

VII. Περὶ τῆς προνομίας αὐτοῦ.

VIII. Περὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

IX. Περὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ.

X. Περὶ τῆς τροφῆς αὐτοῦ.

XI. Περὶ τοῦ ποτοῦ, οὗ πίνει.

XII. Ὅπως εἰς τὴν μάχην ἐρεθίζεται.

XIII. Περὶ τοῦ μεγέθους αὐτοῦ.

XIV. Τί ποιεῖ κατεχόμενος οἰστροῦ.

XV. Ὅτι ἐστὶν ὅτε καὶ γυναικῶν ἐρᾷ.

XVI. Ὅτι γράφει διὰ τῆς ρινῆς.

XVII. Ὅτι καὶ ὀρχεῖσθαι παιδεύεται.

XVIII. Ὅπως ἀνέχεται μασιζόμενος.

XIX. Περὶ τῆς τῶν γερῶντων ἐπιθυμίας.

XX. Ὅπως ὑπὸ τοῦ δράκοντος φορεῖται.

XXI. Περὶ τῆς εὐταξίας καὶ φιλαδελφίας αὐτῶν.

XXII. Περὶ τῆς φυσικῆς ἱατρικῆς αὐτῶν.

XXIII. Ὅπως διέρχονται ποταμοῖς.

XXIV. Ὅπως θηρεύονται.

CCXIII. p. 258. b. Sequuntur Carmina plu-
rima pii, & ſacri argumenti, nimirum in Re-
liquias S. Pulcræ, & S. Paulli. In lapidem,
in quo ſculpta erat Chriſti Natiuitas.

Pag. 260. In Annunciationem. In Chriſti Na-
tivitytatem. In Occurſum. In Baptiſmum. In La-
zari reſurrectionem. In Chriſti Transfigurationem
Crucifixionem, Reſurrectionem, & Adſcen-
ſionem.

Pag. 261. In Pentecoſten. In quatuor Evan-
gelia. In imaginem S. Apoſtoli Petri. In eius
Epiſtolas Catholicas. In imaginem S. Paulli. In
eiusdem Epiſtolas.

Pag. 262. b. In Cantica.

Pag. 263. b. In imaginem Deiparae, & in
eius Dormitionem.

(1) Quid ſibi velit illud ἀῶν, non tradit Du-Cangius lo-
cit.

(2) Illius vocis extremas litteras expūcari minime potuiſmus.

Pag. 264. In imaginem Michaëlis Archange-
li ex perſona protoſtratoris Glabae. In Praecur-
ſoris Decollationem. In eius imaginem. In aliam,
Lazari reſurrectionem exhibentem. In ſacrificium
Abrahae in petra exciſum in Blachernis.

Pag. 265. In Crucem, in qua erat Petrus,
& Latio. In panagiaria quaedam, varias pi-
cturas exhibentia.

Pag. 266. In Deiparam ex perſona D. Du-
cae Tarchaniotae Glabae. In eandem ex perſona
τῷ Βαρδαλῷ. In eandem ex perſona Palaeologi.

Pag. 267. In eandem ex perſona τοῦ ἀσάν (1)
κυρίου Ἀνδρονίκου. In digitum prodigioſum, quem
oſtendit Imperator. In venerabilem crucem in
lauri ſtirpe mire inventam, in qua erat etiam
ſanguinea ſcriptura.

Pag. 269. b. In templum S. Nicolai ex per-
ſona τοῦ Κλῆβα . . . (2)

Pag. 270. In Virginem ex perſona Protoſtra-
toris.

Pag. 271. In Prodromum ex eiusdem Proto-
ſtratoris perſona. Eis εἰκόνα Χριστοῦ δι' ἱεροκα-
τίας τὸν ἱματισμὸν ἔχοντος. In imaginem Da-
vidis ſcribentis. In Pſalmorum principium &c.

Pag. 272. In imaginem Moysiſ Iudaeis legem
dantis, & in eius primam, & ſecundam Oden.
In tranſitum Iſraëlis per mare Rubrum. In hi-
ſtoriam veteris Teſtamenti. In Chriſtum ſuper
crucem extenſum.

Pag. 273. In Crucifixionem, τοῦ Λαπαδιώτου
ἀκρίτου κυρίου Ἀνδρέου, & alia eiusdem generis.

Pag. ead. b. Eis τὸν περὶ ἀπρασίας λόγον τῷ
H'caῦ.

Pag. 274. In Sermonem S. Mariae Aegy-
ptiacae. In Sermonem de prodigio, quod Chonis
per Archiſtrategum factum eſt. In S. Acacium.

Pag. 275. In Magnum Georgium. In Danie-
lem, quum inter leones clauſus fuit. In S. Hy-
acinthum. In Praecurſorem ex perſona Magni
Drungarii.

Pag. 276. In S. Evangelium. Ad Virginem
ex perſona Philareti.

Pag. 277. In dedicationem templi S. Georgii.
In Magnum Nicolaum. In panagiarium.

Pag. 278. In Michaëlis Archangeli imagi-
nem. In martyres ex marmore exſculptos. In
imaginem dilecti Theologi. In templum Virginis
ex perſona τοῦ λιβαδαρίου (3).

Pag. 279. In imaginem Dominicam. In Re-
ligionem noſtri Dogmatis. In dictum illud, καὶ
ἐλθὼ μὴ τὰς ὑποθήκας.

Pag. 280. In thecam Deiparae Virginis re-
liquias continentem. In Crucifixionem. In Ser-
monem Nyſſeni ad quemdam martyrem. In ſa-
crum ſupelleſtilem ad Magnum Nicolaum.

Pag. 281. Αὐθωρὸν, ſive extemporanei verſus
in Sermonem in Deiparae Dormitionem. In pan-
agiarium ligneum. In Abrahae hospitalitatem
in lapide expreſſam.

Pag. 282. in Magnum Demetrium in lapide
item expreſſum. In Sermonem in S. Nicolaum.
In candelam Deiparae ſacratam. In S. Nicetam
equitem currentem.

L

Pag.

(3) Ita enim clauditur Epigramma:

Κοιμησάμενος ταῦτα λιβαδάριος
Θεόδωρος οὐ Δόκιμος τολμήσας ἴφθ.

Pag. 283. *In templum Servatoris Christi. In Magni Demetrii imaginem ex eiusdem Demetrii persona. In omnes sanctos ex persona Cretensis. In Magnum Demetrium.*

Pag. 284. *Eis τὰ κλύβια (1) in primo Ieiuniorum sabbato. In illud, Ἀναστάσεως ἡμέρα.*

Pag. 285. *In S. Iohannem Ieiunatorem. In S. Iohannem Calybitem. In S. Stephanum protomartyrem. In Prascursorem. In imaginem Deiparae ex persona τοῦ ἁγίου κυρίου Μιχαήλ.*

Pag. 286. *Extemporanei versus in Sermoem de Publicano. In Sermoem de Palmis.*

Pag. 287. *In Praecursoris Decollationem. In magnum Praefectum Rhaul. In ipsius servum. Eis τον Κυζίου. Ad Abbatem Monasterii Ephefi. In secundum advenum. In magnum Sacellarium Cappadocem. In magnum castrorum Praefectum Rhaul.*

Pag. 288. *Eis τὸ βιβλίον, ὅπερ ὀργάνωσεν Δομετίου τῷ Ἀτζύμῳ. In SS. Quadraginta martyres.*

CCXIV. pag. 288. *b. Eis τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν στρατηλάτην, τῷ Προδρόμῳ. In S. Theodorum Stratelatem, Prodromi tetrastichon. Inc.*

Κατὰ σκοποῦ βάλλυσιν τῶν ὁν ὁμμάτων. Tum alia tetrasticha duo, & tristichon iambicum sine titulo: sed tantum in margine singulis appositum est, τῷ αὐτοῦ, ita ut videantur ad Prodromum pertinere.

CCXV. pag. 289. *In S. Mariam Aegyptiacam, versus iambi xvii. Inc.*

Ὁ νῦν τὸ σῶμα πρὸς πῶλον βιάζεται. CCXVI. p. 289. *Eis τὸν προφήτηντα Παῦλ. In praedictum Rhaul, versus lxi. Inc.*

Λεῖα μουσὼν εἰργασὼ ἄγαν ἐξία. CCXVII. pag. 290. *b. Ἐπιτάφιος εἰς τὴν μέγαν οἰκονόμον τὴν Καππαδόκην ἐκ σώματος τῷ Κυζίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Sepulcrales versus vi. in Magnum Oeconomum Cappadocem ex ore Cyzici fratris eiusdem. Inc.*

Ἀδελφί, σὺ μὲν ἐτελευτήσας μένεις. quibus alii sex succedunt ἀμειβατοί, responsoi. CCXVIII. pag. 291. *Eis τὴν σφενδόνην τοῦ βασιλικῷ δακτυλίῳ. In palam (2) Imperatorii annuli, tetrastichon. Inc.*

Ὁ μὲν πατήρ μοι τὴν κρίσιν τῆς ὁδοῦ. CCXIX. pag. ead. *Ἐπιτάφιος εἰς αὐταδέλφους δύο. Sepulcrales versus iv. in duos germanos. Inc.*

Οὐδὲν τι καλὸν, οὐδὲ τερπνὸν ἐνθάδε. CCXX. pag. ead. *Πρὸς μικρόβυχον παραινετικοί. Ad pusillanimum admonitorii versus xxx. Inc.*

Υὔχη περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλει. CCXXI. pag. ead. *b. Ὡς ἀπὸ σώματος γυναικὸς εὐγενὲς τινος ἐκ ἐναρέτου. Tamquam ex ore mulieris cuiusdam nobilis, ac virtute praeditae, versus liv. Inc.*

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' ἐκ οἷδα τίς τε καὶ πόθεν. CCXXII. pag. 293. *Πρὸς τὸν τῷ αὐτοκράτορος ἀνεψιὸν κύριον Ἀνδρόνικον ἁγὸν τὸν Πηλαϊολόγον. In Imperatoris consobrinum D. Andronicum ἁγὸν Palaeologum, versus xxxviii. Inc.*

Ὁ παντοδύναμος ὁ Χριστὸς ὁ γεννάδας.

CCXXIII. pag. ead. *b. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην. Sepulcrales versus xiii. in magnum castrorum Praefectum. Inc.*

Τὸ μὲν εἶδος τέμνειν σε λευκὸς ἐν θέρει.

CCXXIV. pag. 294. *Ἀλέξις τῷ Μακρεμβολίτῳ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας, καὶ τῶν ἐπομένων αὐτῇ νεκρῶν. Alexii Macrembolitae de regno Dei, & de mortuis illud consequentibus, tetrastichon. Inc.*

Τὸ παραμαρτοῦν δίδοντες ἀφρόνως.

CCXXV. pag. ead. *Τῷ Προδρόμῳ εἰς λαίμαργον. Prodromi in bellonem, tetrastichon. Inc.*

Ἐρᾷ τρυφῆς τὸ σῶμα, τοῦτο καὶ κύνες.

CCXXVI. pag. ead. *Eis κλίνην, τοῦ αὐτοῦ. In lectum, eiusdem versus xv. Inc.*

Βλέπω σε κλίνην καὶ πρὸ τοῦ τάφου τάφον.

CCXXVII. pag. ead. *b. Τοῦ αὐτοῦ κατ' ἐννούχων. Eiusdem contra Eunuchos versus xiii. Inc.*

Ἐστὶ γένος τι τῶν ἀνακτόρων μέσον.

Inter hanc & sequentem pag. defunt duo folia, nempe 295. & 296. ut ex numeratione in superiori margine antiquitus apposita videre est; quare sequentis Carminis politici, quod titulo caret, atque initio, primus versus est:

Ἐὰν ἐνθυνηθῇ Φησι πρὸς κύριον τραφεῖναι.

CCXXVIII. pag. 297. *b. Τοῦ αὐτοῦ. Eiusdem (fortasse Prodromi) versus anepigraphi xv. Inc.*

Ἀγγεῖ με δευτὸς πνεῦμα παχὺ ἐθλίβει.

CCXXIX. pag. ead. *Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ὑπερανίας δυνάμεις. Eiusdem in caelestes potestates, tetrasticha novem, quorum primum inc.*

Οὐρανὸν μικρὸν τότε τὸν δῆμον βλέπων.

CCXXX. pag. 298. *b. Τοῦ Προδρόμου. Prodromi, versus anepigraphi xvi. Inc.*

Ὡς τοῦ πάθος διάσπινα καὶ σὺ δακρύεις.

CCXXXI. pag. 299. *Τοῦ Μακρεμβολίτου. Macrembolitae, versus xxv. Inc.*

Ἡ σὺχος γυνὴ καὶν σαρὰς μὲν τυγχάνη.

CCXXXII. pag. ead. *b. Tetrasticha quaedam sacri argumenti, nimirum in imaginem Coryphaeorum, in SS. Quadraginta Martyres, in imaginem Deiparae &c. fortasse eiusdem Macrembolitae.*

CCXXXIII. pag. 300. *Τοῦ Μακρεμβολίτου. Macrembolitae, enneastichon versibus politicis. Inc.*

Πῶς τὸ ψεῦδος κατεστρίψε ἀδελφὲ ἀργυρονότεις.

In hac ipsa pagina a tergo legitur nomen, Ἀλέξιος ὁ Ἀτζικαντήλης.

Horum omnium Carminum Manuelis Philes, quae recensuimus, praeter ea, quae suis locis edita monuimus, reliqua nondum vidisse lucem arbitramur. Invenimus tamen octastichum illud, in S. Georgium ex albo lapide excisum, de quo supra §. XX. pag. 150. sub Calliclis nomine editum inter Theodori Prodromi Carmina Basilicae apud Io. Bebelium MDXXXVI. in 8. & quidem in duo tetrasticha divisum; de quo etiam Fabric. B. G. Vol. VI. p. 818.

Co-

(1) Κλύβον frumentum coctum significat, & huiusmodi vox usurpabatur in Liturgiis, quod in Ecclesia Graeca Calybē benedici, & dist. ibi fidelibus solent primo sabbato ieiuniorum. Plura de hoc sacro ritu vide apud Du-Cargium loc. cit. p. 686.

(2) Est annuli pars plana, & latior, in qua gemma includitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. in cuius prima pagina legitur nomen Α'ρλενίη, huius fortasse Codicis possessoris. Constat foliis 300.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS ALEXANDRA.

cod. xx. I. pag. 1. **L**ycophronis Alexandra cum glossis interlinearibus, & scholiis Isaaci Tzetzæ, quorum initium & finis cum iis concordant, quae in Codice XVII. huius Plutei recensuimus. Hic tamen nulla occurrunt Prolegomena.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. Constat foliis 100.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΦΑΛΑΡΙΣ.

LUCIANI PHALARIS.

Adde

Euripidem, & Aeschylum.

cod. xxi. I. pag. 1. **Φ**ΑΛΑΡΙΣ ΠΡΩΤΟΣ ΛΟΓΟΣ. Phalaris Sermo primus, & secundus. Ille inc. Ε'πεμψεν ἡμᾶς, ὄδεσφοι, κ. λ. Hic def. εἰ κρηθήσεται τοῦ ἀνατιθέναι ἀνάξιος. Exstant in editione Amstelod. MDCCXLIII. T. II. a p. 187. ad 207.

II. pag. 9. Euripidis Hecuba. Inscribitur Latine: Euripidis Liber poëticus. Paucis adspersus est glossis interlinearibus.

III. pag. 57. Aeschyli Prometheus, cuius sex ultimae paginae diversa manu suppletæ sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 90.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Batrachomyomachia.

cod. xxii. I. pag. 1. **H**omeri Ilias, cum Prolegomenis, quorum initium: Θεοὶ τῆς Θέτιδος & Πηλέως γάμον ἐγγον ἐν Πηλείῳ τῆς Θεσσαλίας ὕρει, μόνῃ δ' ἀκλήτος ἦν ἡ Ε'ρις, ὥς μὴ ταραττοὶ παρῶσα. Finis: Μελοποιμένη ὕμνου, Οὐράνεια ἀστρολογίαν, Καλλιόπῃ ποιήσιν. Inferitur in his Herodoti Halicarnassæ Enarratio de Homeri vita, qualis in edit. Florent. toties cit. & argumentum Libri Iliados primi, cuius initium, Χρύσης ἱερεὺς, κ. λ. Finis, εἰς ὕπνον τρέπονται, quae est pars longioris hypotheseos, quae legitur in edit. Londinensi, quam citavimus supra in Cod. IV. §. I. p. 126. Reliquis deinde Libris suae sunt singulis hypotheses praeviae, quae cum editis collatae, in his,

(1) Alia enim scholia ad praecedentes versus pertinentis in prolegomenis citatis habentur.

(2) In Catalogo Montfauc. habetur Alexandrini, parum tamen,

quae sequuntur, ab ipsis discrepant. Libri II. III. IV. & V, habent tantummodo illam, quae in edit. secundo loco legitur, VI. habet primam, VII. duas, ut in edit. VIII. & IX. primam, X. habet duas, quarum prima edita, altera inc. Τῶν ἄλλων πάντων βαθεῖ κατεχομένων ὕπνῳ, κ. λ. Def. & κυκλὸς ἐπιγενομένης κατακοιμῶνται. XI. habet primam, sed in fine paullulum diversam, XII. habet unicam, ut in editione, quemadmodum etiam reliqui omnes, exceptis XIII. & XXI. quorum ille habet primam, hic vero secundam. Scholia etiam plurima ad marginem sunt apposita, quae incipiunt a versu 46. Libri I. (1) primum enim est in illud verbum ἐκλαγξαν, quod ita habet: Ε'κλαγξαν, ὀνοματοποιία ἐστὶ ὀνοματοποιία ἐστὶ μίμησις λεκτικῇ ποιότητος ἤχου, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παράγειν ὀνόματα, καὶ τῆς ποιότητος τοῦ τοιοῦδε ἤχου. Desinunt in Lib. XXII. ultimum enim est in illam vocem γνωτῶν, versus 227. & ita habet: Τὸ γνωτῶν ἔρμηνεύων δ' ποιητῆς, δτι ἀδελφοὶ εἰσιν, φησὶν, οὗς Ε'κάδῃ & Πριάμῳ τέκε παῖδας. In fine Iliados annus scriptionis, & nomen amanuensis legitur, hoc pacto: αὐτὸς ἐτελειώθη ἡ Γ' ἱλιάς τοῦ Ομήρου παρ' ἐμοῦ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Α'λεξάνδρου. MCCCCCLIX. absoluta est Ilias Homeri a me Georgio sacerdote, Alexandri filio (2).

II. pag. 234. Eiusdem Batrachomyomachia, quae item initio, & fine cum editione concordat. In hanc nulla sunt scholia.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optime servatus, diligenterque descriptus. Constat foliis 238.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

Concordat initium, & finis cum cit. edit. cod. Florentina. Notandum tamen est, in xxiii. primis quatuor Codicis paginis descriptas fuisse manu recentiori explicationes quasdam fabularum de Veneris ortu, de Baccho, de Pelope &c. In fine vero characteribus paene deletis legitur: Η' βιβλος αὐτῇ Φραγκίσκῳ τοῦ Φιλέλφου. ἔστι δὲ & τῶν φίλων αὐτοῦ. Hic liber est Francisci Philélphi; est autem etiam amicorum eius. Hanc subscriptionem alia sequebatur, quae oblitterata penitus fuit. A Libro XVI. incipiunt scholia quaedam in margine recentissimae quidem manus, ac valde rara.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 282.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

Prima Poëmatis pagina quum vetustate oblitterata fere oculos legentium effugeret, recentiori manu rursus in folio anteriori fuit exarata. Concordat itaque initium cum edit. cit. finis vero mutilus: desinit enim in versu,

L 2

opinor, recte. Hanc vero subscriptionem omittit in Palaeographia Graeca toties citata idem Montfauconius.

cod. xxiv.

Παῖδα φίλον Μελαγχόος ἀγαπῶν Δ' ὑφιμένοντα,
qui est 103. Libri XXIV.

Glossis interlinearibus adspersus est. Pag. 185.
b. haec legitur subscriptio: Κύριε, βοήθει τῷ σὺ
δούλῳ Ἰωάννῃ ἀμαρτωλῷ τῷ πταίσαντι πλείστα
κακὰ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐνώπιόν σου, κύριε φιλ-
άνθρωπε καὶ τοῦ Θεοῦ. *Auxiliare, Domine, ser-
vo tuo Ioanni peccatori, qui plurima mala com-
misit in mundo, et coram te, Domine miseri-
cors, fili Dei.* Non adfert Montfauc. in Pa-
laeogr. Graeca.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8.
Saec. X. Constat foliis 234.

ΟΜΗΡΟΤΙΛΙΑΣ.

HOMERILIAS.

COD. XXV. I. p. I. **I** Liadis Libri VII. primi, accurate,
nitideque exarati. Corrigendus in-
terim Montfauconii lapsus, qui in suo Cata-
logo VIII. enumerat, deceptus fortasse verbis,
in fine Libri VII. adscriptis, quae quum ha-
beant, Τέλος τῆς ἡ' ὁμήρου ῥαψωδίας, illud ἡ'
pro numerica nota accepit, non pro alpha-
beti littera, quae in ordine est septima. An-
te titulum Libri I. quaedam olim fuerant exa-
rata, quae deinde abrafā perierunt.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec.
XV. vel XVI. Constat foliis 96.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΤΕΠΗ.

PYTHAGORAE CARMINA.

Cum Expositione Hieroclis philosophi.

COD.
XXVI.

A Liud huius Hieroclis in Pythagorae Car-
mina Expositionis exemplar, & quidem
quoad initium & finem huic simillimum, oc-
currit supra in primo nostri Catalogi Vol.
Plut. IX. Cod. XXXII. §. XVI. ad cuius col-
lationem fertur emendatus Graecus textus
nuperrimae editionis Londinensis MCCCXLII. 8.
Haec tantum animadvertendum, Pythagorae
Carmina instar solutae orationis exarata, li-
neis rectis inter unumquemque versum ad
perpendicularum ductis, invicem separari. In
fine vero scriptoris nomen adiectum est hoc
pacto: Νικόλαος Μούρμουρις ἐκ Ναυπλίου Πελο-
ποννήσου μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἄλω-
σιν πέντε συζῶν, μισθῷ καὶ τῷτο τὸ βιβλίον
ἐξέγραψεν. *Nicolaus Marmurius (1) e Nauplio
Peloponnesi, post suae patriae captivitate, in
paupertate vivens, mercede hunc quoque librum
descripsit.* Hanc subscriptionem sequuntur
pauca quaedam levis momenti de divisione
deorum, quatuor anni tempestatum, elemen-
torum, animalium rationabilium, ac rationis
experientia, &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min.
Saec. XV. Constat foliis 96.

ΟΜΗΡΟΤΙΛΙΑΣ.

HOMERILIAS.

I. pag. 1. **H** Omeri Ilias cum argumentis COD.
in singulos libros, ut in cit. XXVII.

Londinensi editione. Discrimina tamen aliqua
occurrunt, nimirum: Liber I. argumento ca-
ret, II. III. V. VI. IX. & XI. ex duobus
editis habent primum; undecimi vero in fine
aliquantulum diversum, IV. VII. VIII. &
XIII. habent secundum; sed septimi item in
fine diversum, X. unicum, ut in edit. quem-
admodum etiam XII. quod tamen ab edito
prorsus divertum inc. Πατρόκλη ἀχθόμενος ἐπὶ
τῷ τετρώσθαι Εὐρύπυλον. Def. καὶ κορωνεύς καὶ
λεοντεύς. Reliquorum denique Librorum ar-
gumenta cum iis concordant, quae in Codi-
ce XXII. huius Plutei leguntur. Scholion ve-
ro unicum in toto Codice legitur, in illam
vocem ἱπποκορυσαί, versus primi Libri II.
quod ita inc. ἱπποκορυσαὶ λέγονται οἱ ἔχοντες
ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ἱππείας τρίχας, κ. λ. In
fine annus scriptionis appositus hoc pacto:
Τέλος ἔσχε μηνὶ Μαρτίῳ τρίτῃ, ἰνδ. ζ'. ἔτους
σμυζ'. ἡμέρᾳ τετάρτῃ. *Finem adcepit mense
Martio, die III. Indieth. VII. Anno 6847. (Chri-
sti MCCCXXXIX.) feria IV. Memoratur etiam
a Montfauc. Palaeogr. Graec. p. 70.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. min.
Saec. XIV. Constat foliis 257.

ΟΜΗΡΟΤΙΛΙΑΣ.

HOMERILIAS.

Seu potius

Iliados Libri duo priores.

I. pag. 1. **P** Raecedit Bios καὶ τελευταῖα ὁμήρου COD.
τῷ ποιητοῦ. *Vita et obitus Ho. XXVIII.*
meri poetae. Inc. Ὅμηρος ὁ ποιητὴν, ὃς ἦν κα-
τὰ μὲν τινὰς Μάξιονος καὶ Ἰερνῆος. Def. περὶ τῆς
ἐρωτατοκριτικῆς αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀλίων. Pag. 2.
Ἱστορία περὶ τῆς Ἰλιάδος. *Historia de Iliade.*
Inc. Ε'γένετο τις ἀνὴρ ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακεδαι-
μονίας Τυνδάρεως ὄνομα. Def. τὰ δὲ ἐξῆς αὐτοῦ
ὁ ποιητὴς διδάξει σαφέστατα. Pag. 3. b. Ἦτο-
θεσι τῆς α' ὁμήρου ῥαψωδίας. *Hypothesis primae
Homeri Rhapsodiae eadem atque illa Codicis
XXII. huius Plutei.* Sequuntur novem Musarum
nomina; cui quaeque scientiae praesit,
& quis eius inventor. Pag. 4. incipit Liber
I. Iliados cum glossis interlinearibus, para-
phrasi, & scholiis ita quidem dispositis, ut
post certum quemdam carminum numerum
subiiciatur paraphrasis, paraphrasim vero scho-
lia subsequantur. Paraphrasis inc. Μῆνιν ἄειδε
θεά. Θεὰ Καλλιόπη, εἰπέ ἀκριβῶς ἐν ἐρμελείᾳ
ποιητικῇ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως, κ. λ.
Def. παρ' αὐτῷ δὲ ἀνεπαύσατο ἡ Ἡ' ῥα ἢ τὴν
λαμ-

(1) Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 104. ita habet: *Nicolaus Marmurius, sive Peloponnesius, scripsit Hieroclem in Pythagorica
Carmina. Cod. nunc Laurentianus, anno MCCCCLV.*

λαμπράν ἔχουσα καθεδραν καὶ τιμίαν. Scholia inc. Μήνιν. Ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, καὶ χολοῦσθαι ταῦτόν· πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰσι παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρῆσει· τὸ δὲ χολοῦσθαι, ποιητικόν. Def. ὅσα ἐν ἐνεσώτων εἰσι, καὶ ἀντὶ μελλόντων λαμβάνεται. Paraphraseos huius initium simile adfert Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 293. quam Io. Rodolphus Verstenius Dissert. de fatis scriptorum Homeri pag. 156. in bibliotheca Florentina exstare adfirmat.

II. pag. 69. *Iliados Liber II.* item cum glossis interlinearibus, paraphrasi, & scholiis. Praecedat autem duplex hypothesis. Prima inc. Ζεὺς ἐμμένητο τῆς ἰνέσιος Θέτιδος, κ. λ. Altera inc. Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, κ. λ. Exstant ambae in cit. Londin. edit. Tom. I. p. 38. Paraphrasis initium est: Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι θεοὶ τε καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐφ' ἵππων ἀπλῆται, διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ὕπνωτον. Finis: τὰς ἀρχηγὰς δὲ τῶν νηῶν ἐρῶ, συναϊρομένων μοι τῶν μυσῶν καὶ ἀπάσας τὰς ναῦς. Quae quidem definit in prima parte huius Libri; secunda enim, in qua navium catalogus adfertur, paraphrasi caret, scholiis tantummodo marginalibus, glossisque interlinearibus referta. Scholia inc. Μὲν ἦα θεοί. Τῶν παραπληρωματικῶν συλλαβῶν συνδέσμων, οἱ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενοι, κ. λ. Ultimum scholion in voces φθειρῶν τ' ὕρος, def. φθειρῶν ἐν δ' ὕρος, τὸ ἔχον φθειρας, τυτίσι πιτύας.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 126.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ.

LYCOPHRON.

COD. XXXII.

I. pag. 1. *Lycophronis Alexandra* cum Isaacii Tzerzae scholiis, qualia in Codice XVII. huius Plutei innumus. In fine subiiciuntur eadem Prolegomena, cum Epigrammate, & Lycophronis Vita, quae in dicto Codice habebantur in principio. Vita tamen longior est, ut in editione inibi citata, quamvis nonnulla sint in fine transposita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 116.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEIA.

COD. XXX.

I. pag. 1. *Homeri Odyssea* cum argumentis in singulas Rhapsodias, exceptis Α, Ε, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Φ, Χ, Ψ, Ω, quibus nulla est hypothesis, locus tamen vacuus ad eam excipiendam relictus. Aliarum hypotheses cum editis Londini MDCCXL. 8. conferentes, haec deprehendimus discrimina. Ζ habet unicam hypothesis, quae ex duabus editis est prima, Η secundam, Θ, Ι, Κ, Λ, aliquantum diversas, Ξ primam tantummodo. Reliquarum concordant cum editis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XVI. Constat foliis 191.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΑ ΙΓ.

HOMERI ILIADOS LIB. XIII.

I. pag. 1. *Iliados Libri XIII. priores, & initium XIV.* cum argumentis, glossis interlinearibus, & scholiis nonnullis marginalibus. Argumento tamen caret Liber I. Reliqui unicum tantum habent, idque potissimum, quod in editione Londinensi cit. (in qua duo ut plurimum sunt) ordine primum legitur. In Libro II. deest altera pars, quae *Catalogus Navium* inscribitur. In Libro V. pagina 47. vacua a tergo relicta est, nullus tamen defectus. Libri tandem XIV. hypothesis tantum & primi quinque versus supersunt; reliqua detruncato Codice perierunt. Scholiorum vero specimen adferimus ex Lib. II. vers. 73. voce, πειρήσομαι, ubi Scholiastes ad marginem ita adnotat: Ἀπόπειραν δὲ τὴν πλῆθους λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων κατὰ τινον παλαίων ἔθους, βεβλόμενος μαχεῖν, πότερον γνώμη οἰκεία πολέμῳ, ἢ ἀνάγκη.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. mutilus in fine, cuius margines, ac praesertim superiores, ita sunt vetustate male adfecti, ac tineis corrosi, ut non modo ex scholiis multa, sed ipsius etiam poetae textus pars aliqua interierit. Constat foliis 151.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

I. pag. 1. *Sophoclis Aias flagellifer*, cum argumentis, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Argumentum inc. Πεπρωμένος ἐν τῇ μάχῃ Ἀχιλλεύος. κ. λ. Def. ἔτι γὰρ ὁ Σοφοκλῆς πένυ φιλόμυρος. Est pars longioris argumenti, quod in cit. edit. traegodiae praefixum legitur. Scholia marginalia ut plurimum ab editis recedunt, si quae vero cum ipsis concordant, ex illis Demetrii Triclinii potius, quam ex vetustioribus videntur petita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 50.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Et aliorum Opera Varia.

*P*raemittuntur pag. 1. in Pindarum Prolegomena in quibus agitur de ludis Olympiacis, eorumque inventionem. Pag. ead. b. Historia de Hercule, eiusque duodecim laboribus, qui quidem sex politicis versibus exprimuntur. Pag. 2. adferuntur Hesiodi versus LXXXII. de *Herculis scuto*, ex eius longiori Carmine, quod de hoc argumento conscripsit, excerpti. Tandem pag. 4. b. alia pauca de variis poetarum speciebus enarrantur.

I. pag. 5. *Pindari Carmina Epinicia XIV. in Olympiicas* cum scholiis marginalibus uber-

COD. XXXI.

COD. XXXII.

COD. XXXIII.

rimis, & glossis interlinearibus. Primum Carmen inscribitur, Γέρωνι Συρακουσίων κέλητι, Hieronī Syracusano, equo-celeste victoriam adeptο. Inc. Ἀριστον μὲν ὕδωρ, κ. λ. Scholia inc. Λυρικοί ποιηταὶ μουσικῶν ᾠδῶν ἐννέα, ἐννέα Πι κὶ αἱ καθ' ἡμᾶς θείων ᾠδῶν ᾠδαί. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν προειρημένων λυρικῶν εἰσι τὰδε, Ἀλκμάν, Ἀλκαίος, Σαπφώ, Σησίχορος, Γρυκος, Ἀνακρέων, Σιμωνίδης, Βακχυλίδης, κὶ Πίνδαρος. Primum scholion ad ipsam Odes inscriptionem pertinet, & inc. Γέγραπται δὲ ἐπινίκιος ἔπος Γέρωνι τῷ τοῦ Γέλωνος ἀδελφῷ νικῆσαντι ἱπποκέλητι τὴν οὐ' Ὀλυμπιάδα, κ. λ. Habes editum in fine Prolegomenorum ad Pindarum edit. G. L. Genēv. MDXCIX. 4. apud Paullum Stephanum. Scholia in prima verba, Ἀριστον μὲν ὕδωρ, κ. λ. inc. Τρία ἐν ἀνθρώποις δὲ Πίνδαρος ἄριστα λέγει εἶναι, κ. λ. quae reperies loc. cit. pag. 1. in notis, col. 2. lin. 15. Finis scholiorum in XIV. Odem sequens est: Ἐν Ὀλυμπίᾳ περὶ τοῖς καλλιπλοῖσι παρ' εὐδόξου Πίσας τοῖς τεφάνοις λέγει· περὶ τοῖς δὲ εἰπε τεφάνου ἐσεφάνωσι κωδίων ἀέθλων, ἐπειδὴ ἑπαίρει τοὺς νικῶντας δὲ τεφάνος. Concordant ut plurimum cum editis loc. cit. Videntur autem interdum admixta etiam aliqua ex iis scholiis, quae separatim edita sunt ibidem post Olympia pag. 129. Vbi notandum praemitti etiam singulis Odis, prima excepta, explicationes τῶν κώλων, quales in edit. leguntur.

II. pag. 49. *Eiusdem Carmina Epinicia XII. in Pythionicas*, item cum scholiis uberrimis & glossis interlinearibus. Praecedunt omnes illae hypotheses, una cum reliquis praeliminaribus, περὶ τῶν κώλων τῆς τραγῆς, κ. λ. περὶ τῆς ἐποδῆς αὐτοῦ, κ. λ. quae habentur loc. cit. pag. 185. seq. Post ultimam tamen hypothesin, nonnulla adiciuntur, quae in edit. reperies pag. 187. in notis col. 1. lin. 12. a verbis: Ὅ δὲ Γέρων ἄνωγεν Συρακούσιος ἐστὶ, κ. λ. usque ad illa, εἴπονται δὲ δάφνη οἱ νικῶντες. Scholia in primam Odem inc. Χρυσεὶα φόρμιγγι. Τινες χρυσὴν ἰσοσχίσθαι κωδίων τὸν Γέρωνα τῷ Πινδάρῳ, κ. λ. In edit. succedunt haec verbis mox relatis. Progrediuntur autem usque ad Odem V. quorum ultimum est in illa verba, φιλεῖν δὲ Κάριον, κ. λ. & ita desinit, κατὰγειν δὲ αὐτῷ ἐ στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. . . . . quae verba incidunt loc. cit. pag. 271. in notis col. 1. lin. 16. Redeunt deinde nonnulla alia initio Odae IX. quae desinunt in verbis, ἀλλ' οὐχὶ φόβῳ ἔχει· μάσθησαν αὐτῆς αἱ φρένες, quae incidunt ibidem in calce pag. 299. Notandum, quae in editione initio singularum Odarum praenotantur de ipsarum partibus, in Codice desiderari.

III. pag. 93. *Euripidis Tragoediae III. cum scholiis*, & glossis interlinearibus. Prima est *Hecuba*, II. pag. 114. b. *Orestes*, III. p. 135. *Phoenissae*. Praecedunt quaedam Epigrammatum fragmenta in Euripidem, analphabete prorsus exarata, quae integra leguntur initio eius Operum in editione superius citata. Tum

Poetae vita brevissima, quae inc. Εὐριπίδης δὲ ποιητῆς, ὅς ἐστιν ἦν Μησαρχίδου. Def. ἐτάφη ἐν Μακεδονίᾳ. Sequitur duplex *Hecubae* hypothesis; prima Tzetzae versibus politis undecim, quae inc.

Παλῦδωρον Ἐκάβης τε κὶ τῷ Πριάμῳ παῖδα.

Def. Οὕτω κατέπεος λέγει δὲ διὰ τῷ Εὐριπίδῃ.

Altera anonymi soluta oratione, quae inc. Μετὰ τὴν τῆς Γλίας πολιορκίαν. Def. καὶ τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν γνώμην κοινωσμένη. Orestis hypothesis cum illa Codicis VI. Plut. XXXI. concordat. Phoenissas tandem praecedunt argumenta illa, quae leguntur etiam in edito, licet diverso ordine digesta, & alia quaedam de Iocaste, & de Laio. Sequuntur vero Capita duo, quorum primum inscriptum, Περὶ τῷ τρίτῳ δράματος ἡ γενεαλογία, inc. Ἀπὸ τῆς Γούς Ἐπαφος, ἀπὸ τῆς Λιβύης, κ. λ. Def. ἀπὸ τῆς Ἑτεοκλῆς, κὶ Πολυνείκης, alterum, cui titulus, Ἡ ἱστορία, inc. Ὁ Λαίος ἑβασίλευσεν ἐν Θήβαις, κ. λ. Def. μαχισθέντες ἀλλήλους ἀπώλοντο. Tum iambici versus IX. in eiusdem argumentum, quos protulimus supra Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. III. Sequitur p. 152. argumentum *Medae*, cum illo, quod primo loco editum est, concordans. Tum alia quaedam veluti ipsius Prolegomena, quorum initium est: Θησεὺς ἦν μὲν βασιλεὺς Ἀθηναίων, κ. λ. Finis: μένειν παντοίας παιδεύσεως. Sed praeter haec, nihil aliud occurrit, fortasse Codice mutilato.

IV. pag. 152. *Phalaridis Epistolae LXXVIII.* ordine eodem, quo leguntur in Collect. Epistol. Graec. Veterum edit. Graec. Lat. Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. ex versione Iac. Cuicij. Harum prima anepigrapha inc. Πολύκλειτος δὲ Μεσήνιος, οὗ κατηγορεῖται, κ. λ. Ultima item anepigrapha, & in fine mutila, desinit in verbis ὥστερ ἐκκληθεῖς σὺ. . . . . Exstant loc. cit. a pag. 59. ad pag. 80. Aliqua vero varietas in eorum nominibus, ad quos missae sunt, nobis legentibus obiter occurrit, quam heic iuvat subtexere. Epistola igitur 3. pag. 62. Ἀριφοῖτῃ inscripta, in Codice inscribitur Ἀμφιδάμῳ. Epistola 3. pag. 64. est anepigrapha. Epist. 5. pag. 65. inscribitur Κριτοδύμῳ. Epist. 2. pag. 66. inscribitur Νεκίττῳ. Inter Epist. 3. & 4. pag. ead. inseritur in Codicis margine, recenti manu alia Epist. Ἀξιδόχῳ inscripta, (habetur in edit. infra pag. 92. num. 1.) Epist. 5. pag. ead. inscribitur τῷ αὐτῷ. Epist. 2. pag. 67. inscribitur τῷ Ἀράτῳ. Epist. 3. pag. 69. inscribitur Ἀντισθένι & Τιμοθέῳ. Epist. sequens inscribitur Μενεμάχῳ. Epist. 3. pag. 70. inscribitur Πμφαίᾳς. Epist. sequens Τιμοσθένει. Epist. 3. pag. 71. deest in Codice. Epist. 2. pag. 76. & Epist. 1. & 4. pag. 77. sunt anepigraphae. Epist. duae ad Stesichorum pag. 78. seq. desunt in Codice. Tres vero sequentes, quae sunt ultimae Codicis, sunt itidem anepigraphae.

V. pag. 160. *Epistolae Bruti & aliorum ad ipsum mutuae, numero LXX.* quotquot sunt in cit. edit. a pag. 109. ad pag. 120. Ipsarum series usque ad XVI. inclusive eadem cum edi-

editis, reliquarum vero ab iis diversa. Prima igitur Περγαμηνοῖς inscripta, inc. Α'κὼ ὑμᾶς. Ultima, cuius inscriptio, Δαμᾶς Βρότῳ, def. τὸ ἀποκρίνασθαι (1). Hanc sequuntur aliae duae, manu diversa exaratae, quarum altera Θεσπεσίῳ inscripta, inc. Ο'πὲρ αὖτ' εἰ πρὸς ἅπαντας ποιῶ, κ. λ. altera Λεοντίῳ, inc. Προλαβὼν αὖτις τὴν σὴν ἀμοιβήν, κ. λ. quae num ad Brutum, an ad alium pertineant, nondum comperimus. Quum vero multa alia habeantur inferius Bruti Epistolarum exemplaria, ne semper editionem prae manibus habere cogamur; placet heic earundem feriem, prout in hoc Codice iacet, titulo & initio singularum adiectionis, sub oculos ponere; hoc enim semel peractis, reliquorum Codicum, in quibus illae occurrent, faciliior & expeditior fiet recensio.

- I. inscribitur, Βρότος Περγαμηνοῖς.
Inc. Α'κὼ ὑμᾶς, Δολοβέλλας. In Collect. Cuiciana pag. 109.
- II. Περγαμηνοῖς Βρότῳ.
Χρήματα Δολοβέλλας. Ibid.
- III. Βρότος Περγαμηνοῖς.
Τὰ χρήματα ἡμῖν εἰς ὅν. Ibid.
- IV. Περγαμηνοῖς Βρότῳ.
Εἰ ῥάδιος ὁ πορισμὸς ἦν. Ibid.
- V. Βρότος Περγαμηνοῖς.
Τὰ χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν. Ibid.
- VI. Βρότῳ Περγαμηνοῖς.
Ε'πέμψαμέν σοι χρήματα. Ibid.
- VII. Βρότος Περγαμηνοῖς.
Δολοβέλλας ἐστὶν ἡμῖν πολέμιος. Ibid. pag. 110.
- VIII. Περγαμηνοῖς Βρότῳ.
Τῆς μὲν τάλαι πρὸς Δολοβέλλαν. Ibid.
- IX. Βρότος Περγαμηνοῖς.
Υἱόφισμα ὑμῖν. Ibid.
- X. Περγαμηνοῖς Βρότῳ.
Καὶ τάχιον ἐφρονούμεν. Ibid.
- XI. Βρότος Ρ'όδιοις.
Ξανθίους ἡμῶν ἀποσάντας. Ibid.
- XII. Ρ'όδιοι Βρότῳ.
Οὐκ εἰ σὺ βαρέως. Ibid.
- XIII. Βρότος Κώοις.
Ρ'όδος μὲν ἤδη δεδύλωται. Ibid. pag. 111.
- XIV. Κῶοι Βρότῳ.
Οὔτε Ρ'όδιον ἔλωσι. Ibid.
- XV. Βρότος Κώοις.
Οὐδὲν οὔτε θαλάττης. Ibid.
- XVI. Κῶοι Βρότῳ.
Καὶ γεωργίαν ἐστὶν. Ibid.
- XVII. Βρότος Κώοις.
Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὴν. Ibid. pag. 113.
- XVIII. Κῶοι Βρότῳ.
Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπισάμεθα. Ibid.
- XIX. Βρότος Τραλλιανοῖς.
Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ. Ibid. pag. 116.
- XX. Τραλλιανοῖς Βρότῳ.
Τῷ καὶ Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν. Ibid.
- XXI. Βρότος Τραλλιανοῖς.
Πρόσθεν ὑμῖν ἀπέσειλα. Ibid. pag. 117.
- XXII. Τραλλιανοῖς Βρότῳ.
Ε'δηλώσαμεν σοι εἰ πρότερον. Ibid.
- XXIII. Βρότος Τραλλιανοῖς.
Ἡ γὰρ ἐλθὼν μοι Κινόδωρον. Ibid.

(1) In edit. ἀποκρίνασθαι.

- XXIV. Τραλλιανοῖς Βρότῳ.
Οὐ Μινώδωρος ἐποδέξασθαι. Ibid.
- XXV. Βρότος Τραλλιανοῖς.
Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας. Ibid. pag. 118.
- XXVI. Τραλλιανοῖς Βρότῳ.
Οὔτε Δολοβέλλαν ἐν τοῖς δαπανηροτάτοις. Ibid.
- XXVII. Βρότος Πατταρεῦσιν.
Δαμάσιππον Ρ'όδιον ἔλωσιν. Ibid. pag. 111.
- XXVIII. Πατταρεῖς Βρότῳ.
Εἰ θάττον Ε'ρμώδωρος. Ibid.
- XXIX. Βρότος Κανίοις.
Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν. Ibid.
- XXX. Κανίοι Βρότῳ.
Οὐδὲν θαυμάσιον, εἰ πρὸς βεβύοντες. Ibid. p. 112.
- XXXI. Βρότος Κανίοις.
Εἰ μὲν κατ' ὅψιν ὑπεργίαι τῶν ἐσηκῶν. Ibid. pag. 113. initio aliquantulum diversa.
- XXXII. Κανίοι Βρότῳ.
Πίστις εὐνοίας. Ibid.
- XXXIII. Βρότος Σαμίοις.
Αἱ βελαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. Ibid. pag. 120.
- XXXIV. Σάμιοι Βρότῳ.
Βελεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς. Ibid.
- XXXV. Βρότος Κυζικηνοῖς.
Τὰ ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα. Ibid. pag. 113.
- XXXVI. Κυζικηνοῖς Βρότῳ.
Παρατέμψαι τὰ ὅπλα. Ibid. p. 114.
- XXXVII. Βρότος Κυζικηνοῖς.
Ε'πορίσθη τὰ ὅπλα. Ibid.
- XXXVIII. Κυζικηνοῖς Βρότῳ.
Οὔτε κέρδος ἐλπίδι. Ibid.
- XXXIX. Βρότος Κυζικηνοῖς.
Οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἐμοὶ συνέτυχον. Ibid.
- XL. Κυζικηνοῖς Βρότῳ.
Τὸ σπυδαῖον ἡμῶν. Ibid.
- XLI. Βρότος Μυρεῦσιν.
Ξανθίοις ἀλόντες ἐλεῖσθαι. Ibid. p. 115.
- XLII. Μυρεῖς Βρότῳ.
Οὐδὲ Ξανθίοις μὲν ἔδει. Ibid.
- XLIII. Βρότος Μυρεῦσιν.
Ἡ συμμαχία ὑμῶν. Ibid.
- XLIV. Μυρεῖς Βρότῳ.
Συνήσθημέν σοι τὸν πόλεμον. Ibid.
- XLV. Βρότος Μιλήσιοις.
Οὐδὲ χρημάτων πένεσθαι. Ibid. p. 116.
- XLVI. Μιλήσιοι Βρότῳ.
Καὶ χρημάτων καὶ στρατιωτῶν. Ibid.
- XLVII. Βρότος Μιλήσιοις.
Εἰ μὲν ἐστὶν ὑμῖν ὅπλα. Ibid.
- XLVIII. Μιλήσιοι Βρότῳ.
Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχυρὸς ἀνδρῶν. Ibid.
- IL. Βρότος Λυκίοις.
Ὅσα ἐστὶν ὑμῖν ὄργανα μηχανικά. Ibid. pag. 112.
- I. Λύκιοι Βρότῳ. (male tamen habetur in Codice Βρότος Λυκίοις.)
Ὅξείας ἐπιταγῆς. Ibid.
- LI. Βρότος Λυκίοις.
Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν. Ibid.
- LII. Λύκιοι Βρότῳ.
Καὶ σοὶ τάχιον ἐλπίδος. Ibid.
- LIII. Βρότος Λυκίοις.
Ξανθίοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν. Ibid.
- LIV. Λύκιοι Βρότῳ.
Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα. Ibid.

LV. Βρῦτος Λυκίαις. *Ibid.*
 LVII. Αύκιοι Βρέτω. *Ibid.*
 Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίου. *Ibid.* pag. 113.
 LVIII. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
 Μῆδενὶ δοκεῖτω. *Ibid.* p. 118.
 LVIII. Βιθυνοὶ Βρέτω.
 Οὐχ ὅσων δεῖσθαι σοι. *Ibid.*
 LIX. Βροῦτος Βιθυνοῖς.
 Α'κύλαν ἐμὸν φίλον. *Ibid.*
 LX. Βιθυνοὶ Βρέτω.
 Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἔφθασεν. *Ibid.* p. 119.
 LXI. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
 Ε'γραφέ μοι Α'κύλας. *Ibid.*
 LXII. Βιθυνοὶ Βρέτω.
 Α'κύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν. *Ibid.*
 LXIII. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
 Οἱ ἀκούοντες ἡμῶν ἰσηρετέντες. *Ibid.*
 LXIV. Βιθυνοὶ Βρέτω.
 Οἱ βλάζοντες τῆς ἰσχυρίας. *Ibid.*
 LXV. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
 Τὰ πλοῖα ἐνὶ πάντα. *Ibid.* p. 120.
 LXVI. Βιθυνοὶ Βρέτω.
 Ο' μὲν χειμῶν διεκώλυσε. *Ibid.*
 LXVII. Βρῦτος Σμυρναῖοις.
 Τὸ πρόθυμον τῶν ἰσηκίων. *Ibid.* p. 115.
 LXVIII. Σμυρναῖοι Βρέτω.
 Εὐχῆς ἔργον τὸ διηγεῖσθαι δύνασθαι. *Ibid.*
 LXIX. Βρῦτος Δαμῶ.
 Ο'πλων καὶ χρημάτων. *Ibid.* p. 113.
 LXX. Δαμῶς Βρέτω.
 Εὐπορόντων ἔργον. *Ibid.*
 Earumdem Bruti Epistolarum initia, alphabetice disposita, adiecto numero, quem in Codice obtinent.
 Αἱ βουλὰι ὑμῶν ὀλίγωραι. Num. 33.
 Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον. 51.
 Α'κύλας ὁ Δολοβέλλας. 1.
 Α'κύλαν ἐμὸν φίλον. 59.
 Α'κύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν. 62.
 Βουλεύεσθαι μὲν δεινῶς. 34.
 Δαμάσιππον Ροδίων ἄλωςιν φυγόντα. 27.
 Δολοβέλλας ἐστὶν ἡμῶν πολέμιος. 7.
 Ε'γραφέ μοι Α'κύλας. 61.
 Ε'δηλώσαμεν σοι καὶ πρότερον. 22.
 Εἰ θάπτον Ερμόδωρον. 28.
 Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν. 19.
 Εἰ μὲν ἐστὶν ὑμῶν ὅπλα. 47.
 Εἰ μὲν κατ' ὅψιν ἰσχυρίας τῶν ἰσηκίων. 31.
 Εἰ βλάζεις ὁ πορισμὸς ἡν. 4.
 Ε'κομίσθη τὰ ὅπλα. 37.
 Ε'πεμψάμεν σοι χρήματα. 6.
 Εὐνοεῖν μὲν ἡμῶν πρεσβεύοντες. 29.
 Εὐπορόντων ἔργον. 70.
 Εὐχῆς ἔργον, τὸ διηγεῖσθαι δύνασθαι. 68.
 Η'γγέλθη μοι Κινόδωρον. 23.
 Η' συμμαχία ἡμῶν ἦεν ἡδὴ. 43.
 Καὶ γεωργίαν ἐστὶν. 16.
 Καὶ σοὶ τάχιον ἐλπίδος νικᾶν. 52.
 Καὶ τάχιον ἐφοροῦμεν. 10.
 Καὶ χρημάτων καὶ στρατιωτῶν. 46.
 Μῆδενὶ δοκεῖτω χαλεπὸν. 57.
 Ξανθιοὶ ἅλόντες ἐλεείσθαι. 41.
 Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα. 54.
 Ξανθιοὶ τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν. 53.

Ξανθίου ἡμῶν ἀποσάντας χειρωσάμενοι. 11.
 Ξανθίων τῆς ἀποφυγόντας. 55.
 Οἱ ἀκούοντες ἡμῶν ἰσηρετέντες. 63.
 Οἱ βλάζοντες τῆς ἰσχυρίας. 64.
 Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὴν παρ' ὑμῶν. 17.
 Οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἐμοὶ συνέντευχον. 39.
 Ο' μὲν χειμῶν διεκώλυσε. 66.
 Ο'ξείας ἐπιταγῆς. 50.
 Ο'πλων καὶ χρημάτων. 69.
 Ο'σα ἐστὶν ὑμῶν ὄργανα μηχανικά. 49.
 Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίους ἐποδέχεσθαι. 56.
 Οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ πρεσβεύοντες. 30.
 Οὐδὲν ἔτε γαλάττης. 15.
 Οὐδὲ Ξανθίοις μὲν ἔδει. 42.
 Οὐδὲ χρημάτων πένεσθαι. 45.
 Οὐκ εἰ σὺ βαρέως. 12.
 Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἔφθασεν. 60.
 Οὐ Μινόδωρος ἐποδέχασθαι. 24.
 Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχύος ἀνδρῶν. 48.
 Οὐτε Δολοβέλλαν ἐν τοῖς δαπανηρητάτοις. 26.
 Οὐτε κέρδος ἐλπίδι. 38.
 Οὐτε Ροδίων ἄλωςιν. 14.
 Οὐχ ὅσων δεῖσθαι σοι. 58.
 Περαιτέρω τὰ ὅπλα ἐ κατὰ. 36.
 Πίσις εὐνοίας οὐχ ὥς συνεχῶς. 32.
 Πρόσθεν ὑμῶν ἀπέσειλα, ὅτι. 21.
 Ρόδος μὲν ἡδὴ δεδόλωται. 13.
 Συνήσθημιν σοὶ τὸν πόλεμον. 44.
 Τὰ ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα. 35.
 Τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα. 65.
 Τὰ χρήματα ἡμῶν εἰς δν. 3.
 Τὰ χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν. 5.
 Τῆς μὲν κάλῃ πρὸς Δολοβέλλαν. 8.
 Τὸ πρόθυμον τῶν ἰσηκίων. 67.
 Τὸ σπουδαῖον ἡμῶν. 40.
 Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπιστάμεθα. 18.
 Τῷ καὶ Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν. 20.
 Χρήματα Δολοβέλλας. 2.
 Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας. 25.
 Υἱοφισμα ὑμῶν οἱ πρέσβεις. 9.
 VI. pag. 164. b. Ε'κ τῶν ἐπιστολῶν Φωτίου τῷ γενομένῳ ἀρχιεπισκοπῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ex Epistolis Photii, qui Constantinopolitanus Archiepiscopus fuit, Epistolae XII. quarum prima (1) . . . . . ξενόδοχος . . . . . hospitii inscripta, inc. Τὸ σιγᾶν ἀδικούμενον, μείζονα τῶν ἀδικούντων ποιεῖται τὸν ἔλεγχον. Ultima, quae est longissima, ἀπὸ τῆς ὑπερορίας πρὸς τὰς ἐπισκόπους, ab exilio ad Episcopos conscripta, def. ἐπιστήμη τῶν ἀσκήτων μὴ βυλόμενος. Epistolae Photii CCXLVIII. ex Codice Bodleiano descriptae, cum Richardi Montacutii Episcopi Norwicensis versione & notis editae sunt Londini MDCLL. fol. quibus editor R. D. alias Epistolas V. a Christiano Ravio ex Oriente adlatas, Patriocio Iunio donatas adiunxit. Vide Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 519.
 VII. pag. 172. Προγυμνάσματα κυρίου Νικηφόρου τοῦ βασιλικοῦ νοταρίου. Progyrnasmata D. Nicephori Imperialis Notarii. Διήγημα τὸ κατὰ Ὀδυσσεά. Narratio de Ulyssae. Inc. Εἶχεν Ἐλένην ἡ Τροία, καὶ ἡ Ἑλλάς ἐπεκίνητο. Def. ἡ ψυχὴ πολυμηχανῶν τοῖς Τρωσὶν ἐπεβέβηκε. Hic Nicephorus fortasse est, cuius Διηγέματα, seu Narrationes

nes XV. una cum aliis Opusculis edidit Allatius inter Rhetorum ac Sophistarum Graccorum Excerpta Romae MDCXLI. 8. ubi memoratam de Vlysse διήγησιν inveniens pag. 148. Vid. Fabr. B. G. Vol. IV. pag. 411. Ipsum tamen ea, quae sequuntur latuere.

VIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι. *Eiusdem Sententiae*. Inc. Σοφοκλῆν ἐπαινέσαι προάγομαι, οἷς τοῦ μέτρου τὴν χάριν ἐτήρησε. Def. εἰ μὴ τὰς χάριτας διαμειβοίμεθα χάρισιν.

IX. pag. 173. Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα γνώμη. *Eiusdem Sententia altera*. Inc. Εἰ μὲν δὲ εἰ τις ἔροιτο, τίνα δὲ νομίζειν εἶναι τὴν τραγωδίαν, κοινὴν ἂν εἴποιμι παιδαγωγὴν, κ. λ. Def. ἥς ἔτιω κακίαν δρόντως ἐκόλασεν.

X. pag. 174. b. Τοῦ αὐτοῦ ἀνασκευὴ τῶν κατὰ Ἀταλάντην. *Eiusdem Confutatio eorum, quae circa Atalantiam feruntur*. Inc. Οὐ ζηλοῦ τοῦ ψεύδους τοὺς ποιητάς. Def. φλέγειν, οὐ τρέφειν τὸν ἄριστον ἰσχυρίζομενοι. Subiiciuntur ad implendam paginam duo brevissima Excerpta, & quidem manu recentiori, quorum alterum *de brutorum animalium vocibus* inc. Χρημετίζει ἐπὶ ἴππῃ, βρυχᾶται ἐπὶ λέοντος, κ. λ. alterum *de Pythagora*, desumptum, ut legitur in marg. ἀπο τῶν λόγων τοῦ Ἀρτεμίου, inc. Πυθαγόρας δὲ τῆς Ἰταλικῆς κατάρξεως αἰρέσεως. Def. εἰτα καὶ αὐτῇ προσαπόλλυται.

XI. pag. 176. *Procopii Sophistae Epistolae numero CXII*. (1) quae quum duplo ferme plures sint, quam in Collectione Cuiaciana, quam paullo ante citavimus, a p. 429. ad p. 447. visum est singularum initia, & inscriptiones prius eodem ordine, quo iacent in Codice, deinde iuxta alphabeti litteras proferre. In Codice igitur hunc ordinem obtinent:

I. pag. 176. inscrib. Καίσαρείῳ καὶ Εὐβάλῳ. Inc. Πυθαγόρας δὲ Σάμιος, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτόν φασι, κ. λ. Habetur in cit. edit. p. 430.

II. Γερωνύμῳ.

Εἰ γὰρ μὲν ἦμην σε τὸν Νεῖλον πάλαι. Haec non occurrit in dicta edit. quod de sequentibus etiam, ubi nulla ipsius fiat mentio, velim intelligas.

III. pag. ead. b. Πυθίῳ.

Εἰ μοί τις προσελθὼν ἐ πρότερον.

IV. Γερμανῷ.

Ὅσον οἱ ἀγαθοὶ λυποῦσιν. Edit. pag. 430.

V. Γεώργιῳ.

Εἰ τῆς περὶ φίλων. Ibidem.

VI. pag. 177. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.

Τὰ κατὰ τὸν ἄριστον τόνδε.

VII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Μακρὸν ἡμῖν ἐσίγησας. Ibid. pag. 431.

VIII. pag. ead. b. anepigrapha.

Ἡ περὶ τῆς σῆς παιδείσεως φήμη.

IX. Γερωνύμῳ.

Εἰ γὰρ μὲν τῆς ἀδελφῆς λαυθάνειν.

X. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Ἡ μὲν λιποῦσα διὰ τὴν σιγὴν ὦρα. Ibid.

XI. pag. 178. Ζαχαρίᾳ.

Λύσον ἡμῖν μετὰ τοῦ χειμῶνος. Ibid.

XII. Τῷ αὐτῷ.

Ἰδὲ σοι καιρὸς πάλιν. Ibid. p. 432.

XIII. Ἀ' λυτίῳ . . . (2)

Σύλῳνι τῷ νομοθέτῃ ἐπειδὴ.

XIV. pag. ead. b. Παλλὰδι.

Τὴν τῶν μέγα δυναμένων ἀρετὴν.

XV. Νηφελίῳ.

Ἡσθὴν δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν. εἰς ἔργον δέ. Ibid. pag. 429.

XVI. Γεσσίῳ ἱατροσοφίῃ.

Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτὰς ἔδοξα.

XVII. pag. 179. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Πάλιν γράμματα παρ' ὑμῖν. Ibid. p. 432.

XVIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.

Ὡς εἴκειν, ὡς λῶσε, τῶν εἰς ἡμᾶς σκωμμάτων.

XIX. Ἐπιφανίῳ.

Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα κινεῖν.

XX. Στρατηγίῳ ἐ Γλασίῳ.

Πάλιν ἡμῖν (sic) ἐκ τῶν ἀμπελών. Ibid.

XXI. pag. ead. b. Σωσιανῷ ἀδελφῷ.

Εἰ τις χρημάτων ἐστὶν ἐραστὴς.

XXII. Γεώργιῳ.

Ὁ λογιώτατος Διόδωρος. Ibid.

XXIII. Διοδώρῳ.

Τοῦτο ἐκεῖνο, δὲ καὶ προσδοκῶντί μοι ἔγγονεν.

XXIV. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.

Τῆς μὲν προλαβούσης σιωπῆς.

XXV. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν. Ibid. p. 429.

XXVI. pag. 180. Εὐσεβίῳ.

Εἰ τοὺς ποθοῦντας καὶ μία. Ibid. pag. 433.

XXVII. Ἡλίῳ.

Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτὸν σε παρὼντα. Ibid. p. 445.

XXVIII. Βίητορι ἀδελφῷ.

Δέδεγμαι τὸ βιβλίον το πρὸ τῆς πείρας.

XXIX. Διοδώρῳ.

Εἴ τι σιγᾶς, εἴ τι περιφροναίς.

XXX. pag. ead. b. Τῷ αὐτῷ.

Νῦν ἔγνω, ὅσον ἡδίκηαι πρότερον.

XXXI. Τῷ αὐτῷ.

Ὅσῃς ἀπῆλυσσε παρ' ὑμῶν τῆς εὐποιίας.

XXXII. Δωροθέῳ.

Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα τὰ σμικρὰ μεγάλα ποιεῖν.

XXXIII. pag. 181. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Ὡς πόσα δύνανται. Ibid. pag. 433.

XXXIV. Γλασίῳ.

Εἰ τὰ τῶν φίλων. Ibid.

XXXV. Ἡλίῳ.

Τῆς ὑμετέρας δωρεᾶς. Ibid. pag. 434.

XXXVI. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Εἶδε τῶν ὑμετέρων γραμμάτων.

XXXVII. pag. ead. b. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.

Σὺ μὲν ἐγκαλεῖς ὡς παρῶχοντο.

XXXVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ὅ μὲν χειμῶν ἡμῖν. Ibid. pag. 445.

XXXIX. Τῷ αὐτῷ.

Νῦν ὅπως ἔγνω, ὡς οὐκ ἦν ἄρα λόγος. Ibidem, ubi tamen aliquantum diversa in medio.

XL. pag. 182. Τῷ αὐτῷ ἀδελφῷ.

Δέχεσθαι τὴν παρούσαν ἐπιστολὴν.

XLI. Θεωρίᾳ ἀδελφῷ.

Νῦν ὅπως ἡμῖν ἀνθοῦσαι δίκην ἐμοῦσαι. Ib. p. 434.

XLII. Τῷ αὐτῷ.

Εἴσκη τῶν ὑμετέρων γραμμάτων μετεληφώς.

M

XLIII.

(1) In Codice vero ob duplicatos numeros 64. & 65. apparent CX. totidemque in suo Catalogo innuit Montfaucon.

(2) Titulus est longior, sed reliqua, utpote mirum in modum nexibus implicita, adaequum minime potuimus.

- XLIII. pag. ead. b. Τῷ αὐτῷ ἀδελφῷ.
 Εἰ γὰρ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀσμένως, ὥσπερ εἰκός.
 XLIV. Ζαχαρία καὶ Φιλίππῳ.
 Τὸν θαυμαστὸν Ἰουλιανὸν καὶ ἄλλως μὲν.
 XLV. Ζαχαρία ἀδελφῷ.
 Ἡ πατρις σὺν θεῷ δὲ εἰρήσθω.
 XLVI. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
 Ἰδὲ σοὶ καὶ πάλιν ἕτερα γράμματα. σὺ δὲ τί
 παθῶν.
 XLVII. pag. 183. Κωνσταντίνῳ.
 Ἐπὶ τὴν παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκῶν, τὴν καλὴν ἐκείνην.
 XLVIII. Οὐμπρίῳ.
 Τὸν θαυμαστὸν Στρατήγιον καὶ πρότερον ἤδη φίλῳ.
 XLIX. Σωσιανῷ.
 Ἐπρεπεύει ἄρα καὶ ταῖς ἀφ' ἑνὸς χαίρειν.
 L. Οὐμπρίῳ.
 Πολλὴν ἡμῖν κατὰ σοῦ μελετωμένην.
 LI. pag. ead. b. Σιλβανῷ.
 Ἐξέκρυπται ἡμᾶς ἐλπίδος.
 LII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
 Ἰδὲ σοὶ πάλιν ἐπιστολὴ παρ' ἡμῶν, καὶ πάλιν εὖ.
 LIII. Ζαχαρία ἀδελφῷ.
 Τὸς ἂν γενναίῳν ἐραστὴν καὶ ἀδελφόν.
 LIV. pag. 184. Εὔπιφανίῳ.
 Ἐπὶ σιγῇ, ἔτι τῶν ἀπερρίμμένων ἡμεῖς.
 LV. Ἰωάννη.
 Εἰ τὴν φιλίαν ψευδόμεναι δείκνυσι τὸ σιγῆν.
 LVI. Στεφάνῳ.
 Ἐπὶ τὴν παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκῶν, ἐπιποθύντας. Ibid. p. 435.
 LVII. pag. ead. b. Ζαχαρία καὶ Φιλίππῳ ἀδελ-
 φοῖς.
 Ὅσῳ τῷ περὶ ὑμᾶς κενράτημαι πόθῳ.
 LVIII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
 Εἰ τοῖς γονεῦσι τὸ προσήκον. Ibid.
 LIX. Εὔπιφανίῳ.
 Εἰ λαλόντων μὲν ἡμῶν σιωπᾷς.
 LX. Τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς.
 Τὸν δεῖνα φθάσας ὑμῖν σύνεσηται.
 LXI. pag. 185. Τοῖς αὐτοῖς.
 Πάλιν ἔχει καιρὸς γράμματα πρὸς ὑμᾶς. Ibid.
 p. 446.
 LXII. Αἰγνῳ.
 Δεξιόμενος τὸ βιβλίον, ὑμῖν μὲν χάριν.
 LXIII. Σωσιανῷ.
 Ὁ θαυμαστὸς Αἰγνὸς ἀπὸ γυναικὸς μοι.
 LXIV. Ζαχαρία ἀδελφῷ.
 Τὴν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολὴν, ὅπερ ἔδει.
 Ibid. pag. 435.
 LXV. Νεσορίῳ.
 Διεψεύσθημεν ἐλπίδος μακρᾶς. Ibid. p. 446.
 LXIV. (sic) Νηφελίῳ.
 Εἰς ὅσον ἔχει τῆς ἀπορίας ὁ Στέφανος.
 LXV. (sic) pag. ead. b. Θωμᾷ.
 Τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐφραίνειν. Ibid. p. 436.
 (per errorem 434.)
 LXVI. Παλλαδίῳ.
 Ἡ τῆς ὑμετέρας σοφίας ἐπιστολὴ ὁρῶμένη.
 LXVII. Νεσορίῳ.
 Ἡ δὲν σε τῇ καλῇ καὶ λίαν ἐπιστολῇ.
 LXVIII. pag. 186. Στεφάνῳ.
 Σὺ μὲν ἔτι σιγᾷς, καὶ ταῦτα τὴν δάφνην.
 LXIX. Διοδώρῳ.
 Ὁ φέρων σοὶ τὴν ἐπιστολὴν.
 LXX. Κάστορι.
 Τῷ φέροντι τὴν ἐπιστολὴν. Ibid.

- LXXI. pag. ead. b. Ἰλασίῳ.
 Τὸ παρ' ὑμῖν χωρίον καρπύς. Ibid. p. 437.
 LXXII. Νεσορίῳ.
 Χρέμυλος πεπλήσθη. Ibid. pag. 436. (per
 errorem 434.)
 LXXIII. Ζαχαρία καὶ Φιλίππῳ.
 Τὰ ὑμέτερα γράμματα καὶ τὴν εἰς ὑμᾶς.
 LXXIV. Διοδώρῳ.
 Ὡμῶν σε τὴν τῶν μαρτύρων παρ' ἡμῖν.
 LXXV. pag. 187. Εἰρηναίῳ.
 Τοῖς περιζώνουσιν τὴν ἐμὴν εὐνοίαν.
 LXXVI. Εὐσεβίῳ καὶ Ἡλίῳ.
 Εἰ γὰρ καὶ παρόντας ὑμᾶς. Ibidem.
 LXXVII. Φιλίππῳ.
 Ὅντως ἄρα τῆς τύχης εἰκόνας ἦσαν οἱ λόγοι.
 Ibid. p. 437. aliquantum initio diversa.
 LXXVIII. Γερωνύμῳ.
 Πάλιν Αἰγνῳ καὶ τρυφῇ. Ibid.
 LXXIX. Ζαχαρία καὶ Φιλίππῳ.
 Ὁ καλὸς Ἰωάννης καὶ τὸ γυνεὺς ὑμᾶς.
 LXXX. pag. ead. b. Τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς.
 Ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδίδως. Ibid. p. 446.
 LXXXI. Τοῖς αὐτοῖς.
 Πάλιν ὑμῖν ἐπιστολὴν καὶ πάλιν ἕτερος ὄχλος.
 LXXXII. Τοῖς αὐτοῖς.
 Τοσούτον ἡμᾶς τὸ παχὺς κατέπληξε.
 LXXXIII. Γερωνύμῳ.
 Σὺ μὲν, ὃ βέλτερος τῶν ἐξ ἡμῶν.
 LXXXIV. Αἰγνῳ.
 Δεινὸς ἄρα τις οἶσθα κατηγορίαν.
 LXXXV. pag. 188. Δωροθέῳ.
 Ἡ δὲ με μέλλοντα πρὸς τὴν προτέραν γράφειν.
 LXXXVI. Στεφάνῳ.
 Ἐπὶ σιγῇ, ἔτι τῶν ἡμελημένων ἡμεῖς.
 LXXXVII. Σαβίνῳ.
 Εἰ τοῖς ἐρώσιν ἡμέρα μία πρὸς γῆρας ἀρκεῖ.
 LXXXVIII. pag. ead. b. Ὡρίωνι.
 Αἰεὶ σε φέρων τῇ μνήμῃ μικροῦ μοι.
 LXXXIX. Αἰγνῳ.
 Ὁ εὐλαβέστατος Μαρτύριος, πλουτῶν μὲν ἀρετῇ.
 XC. Διοδώρῳ.
 Δέδεγμαί σε πάλιν ἐπιστολὴν, τοῖς μὲν λόγοις
 σαφῇ. Ibid. pag. 437.
 XCI. pag. 189. Νηφελίῳ.
 Τὰ μετὰ ἐξ ὑμῶν γράμματα πρὸς τὴν πανύγχιον.
 XCII. Σιλῳ.
 Ὁ καλὸς Μακάριος σπαθὴς ἐνεκεν ἐν τῷ τῶν.
 XCIII. Μακαρίῳ.
 Τῆς περὶ ὑμᾶς εὐνοίας γλυκὺ σε. Ibid. pag. 438.
 XCIV. Διοδώρῳ.
 Τί τέτο πέπονθας ὁ πολὺς τὴν γλώτταν.
 XCV. pag. ead. b. Εὔπιφανίῳ.
 Οἶμαί σε ποιεῖσθαι λίαν ἐν θαύματι.
 XCVI. Ζαχαρία καὶ Φιλίππῳ.
 Ὅσῳ με τῆς φιλοτιμίας ἐπέπλησας. Ibid. pag.
 446.
 XCVII. p. 190. Γενεσίῳ.
 Ἡ δὲν, ὅτι τὸν καλὸν Δωροθέον, δὲν ὑμῖν.
 XCVIII. Στεφάνῳ.
 Ἡ δὲν δεξιόμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, δὲν ἡδὲ
 μὴν. Ibid. p. 438.
 IC. Αἰγνῳ.
 Ὅσῳ ἐπὶ σοὶ τῆς ἐλπίδος διήμαρτον.
 C. Στεφάνῳ.
 Οὐδὲν ὥς ἔοικεν ὅτι μὴ χρυσίου δρᾶς.

ci. pag. ead. b. Σωσιανῶ κ' Γαλίφ.
Οἶά μοι συνέβη δεξαμένῳ τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν.
Ibid. p. 439.
ciii. Διοδώρῳ.
Σὺ μὲν ἡμῶν σκοπεῖς (sic) τὴν σιωπὴν, ἐγὼ δὲ
σε τὴν ἀλαζδνείαν. Ibid. p. 440.
ciii. Τῷ αὐτῷ.
Τὸν εὐλαβέστατον Τιμόθεον, τὸ μὲν σχῆμα.
civ. pag. 191. Νόνῳ.
Σὺ μὲν τὴν ἐρωμένην ἠνέσθω τὰ μείζω ποθῶν.
cv. Γερωνύμῳ κ' Θεοδώρῳ.
Τὴν ὑμετέραν σοφίαν ἔγνω μὲν κ' πάλαι.
cvi. Ἐρμείῳ.
Τὸ ὑμέτερον μέγεθος διὰ τῶν πρὸς ἐμὲ γραμμά-
των.
cvii. Ὠρίανι.
Περὶ τὸν οἶμαι γράφειν πρὸς ἄνδρα.
cviii. pag. ead. b. Ἀνατολίῳ.
Πολλὰ μοι κ' λαμπρὰ τὰ συνισθῆντα.
cix. Δωροθέῳ.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα πτερὰ περιβαλεῖν.
cx. Τῷ αὐτῷ.
Πάλιν εὐσεβείας καιρὸς, κ' πάλιν πρὸς τὴν ὑμε-
τέραν σοφίαν ἄ δρόμος.
Earundem Procopii Epistolarum Index
ordine alphabetico digestus, adiunctis etiam
numerus, quibus in Codicis margine distin-
guuntur.
Α' εἰ σε φέρων τῇ μνήμῃ, μικροῦ μοι. 88.
Δέδεγμαί σου πάλιν ἐπιστολήν τοῖς, μὲν λό-
γοις. 90.
Δέδεγμαί τὸ βιβλίον τὸ πρὸ τῆς πείρας. 28.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα κινεῖν. 19.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα πτερὰ. 109.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα τὰ σμικρὰ. 32.
Δεινὸς ἄρα τις οἶσθα κατηγορίαν. 84.
Δεξάμενος τὸ βιβλίον. ὑμῖν μὲν χάριν. 62.
Δέχου τὴν παρῶσαν ἐπιστολήν. 40.
Διεφύσθημεν ἐλπίδος μακρᾶς. 65.
Ε' γὰρ κ' παρόντας ὑμᾶς. 76.
Ε' γὰρ μὲν τῆς ἀδελφῆς δανθάνειν. 9.
Ε' γὰρ μὲν φῆμιν σε τὸν Νεῖλον πάλαι. 2.
Ε' γὰρ σε τὴν ἐπιστολήν ἀσμένως. 43.
Εἰ καλόντων μὲν ἡμῶν σιωπᾶς. 59.
Εἰ μοι τις προσελθὼν ἢ πρότερον. 3.
Εἰς ὅσον ἦκει τῆς ἀπορίας ὁ Στέφανος. 64.
Εἰ τὰ τῶν φίλων. 34.
Εἰ τὴν φιλίαν ἐφυσμένῃν δεικνύσι. 55.
Εἰ τῆς περὶ φίλους. 5.
Εἰ τις χρημάτων ἐστὶν ἐραστῆς. 21.
Εἰ τοῖς γυνεῦσι τὰ προσήκοντα. 58.
Εἰ τοῖς ἐρῶσιν ἡμέρα μία. 87.
Εἰ τὸς ποθόντας κ' μία. 26.
Ε' ξέκρυσας ἡμᾶς ἐλπίδος. 51.
Ε' οἶκα τῶν ὑμετέρων Γραμμάτων. 42.
Ε' πρεπεν ἄρα καὶ ταῖς παύσιν. 49.
Ε' τι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκεῖς. 56.
Ε' τι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκῶν. 47.
Ε' τι σιγᾶς, ἔτι περιφρονεῖς. 29.
Ε' τι σιγᾶς, ἔτι τῶν ἀπερρήμηντων. 54.
Ε' τι σιγᾶς, ἔτι τῶν ἡμελημένων. 86.
Εὐχε τῶν ὑμετέρων γραμμάτων. 36.
Ἡ δὲ με μέλλοντα πρὸς τὴν προτέραν. 85.
Ἡ μὲν λιπύσα. 10.
Ἡ πατρίς σου γῶδε εἰρήσθω. 45.

Ἡ περὶ τῆς σῆς παιδεύσεως φήμη. 8.
Ἡ σὴν δεξαμένος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν, εἰς
ἔργον δέ. 15.
Ἡ σὴν δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν, δὲ
ἡδύμην. 98.
Ἡ σὴν, ὅτι τὸν καλὸν Δωρόθεον. 97.
Ἡ σὴν σου τῇ καλῇ κ' λίαν. 67.
Ἡ τῆς ὑμετέρας σοφίας ἐπιστολή. 66.
Ἰδὲ σοι κ' πάλιν ἕτερα γράμματα. σὺ δέ. 46.
Ἰδὲ σοι καιρὸς πάλιν. 12.
Ἰδὲ σοι πάλιν ἐπιστολή παρ' ἡμῶν. 52.
Λύσον ἡμῖν μετὰ, κ. λ. 11.
Μακρὸν ἡμῖν ἐσίγησας. 7.
Νῦν ἔγνω, ὅσον ἡδύκεις πρότερον. 30.
Νῦν ὄντως ἔγνω, ὡς ἂν ἦν ἄρα λόγος. 39.
Νῦν ὄντως ἡμῖν ἀνδύσι δίκη. 41.
Ο' εὐλαβέστατος Μαρτύριος, πλετών. 89.
Ο' θαυμάσιος Ἀλφάτος ἀπήγγειλέ μοι. 63.
Οἶά μοι συνέβη. 101.
Οἶμαι σε ποιέσθαι λίαν ἐν θαύματι. 95.
Ο' καλὸς Γωάννης κ' τὸ γένος. 79.
Ο' καλὸς Μακάριος σπευθεῖς ἔνεκεν. 92.
Ο' λογιώτατος Διόδωρος. 22.
Ο' μὲν χρῶμιν ἡμῖν. 38.
Ο' νῦν ἄρα τῆς τύχης εἰκότως ἦσαν. 77.
Ο' σῆς ἀπήλαυσε παρ' ὑμῶν τῆς εὐποιίας. 31.
Ο' σῆς ἐπὶ σοι τῆς ἐλπίδος διήμαρτον. 99.
Ο' σῆς με τῆς φιλοτιμίας. 96.
Ο' σὺν οἱ ἀγαθοὶ λυπῶσιν. 4.
Ο' σὺ τῷ περὶ ὑμᾶς κεκρότημαι πόθῳ. 57.
Ο' τὴν ἐπιστολήν ὑμῖν ἐπιιδέας. 80.
Οὐδὲν, ὡς ἔοικεν ὅτι μὴ χερσίν ὄρεται. 100.
Ο' φέρων σοι τὴν ἐπιστολήν. 69.
Πάλιν Αἰγυπτίας κ' τρυφῆ. 78.
Πάλιν γράμματα παρ' ὑμῖν. 17.
Πάλιν εὐσεβείας καιρὸς. 110.
Πάλιν ἦκει καιρὸς. 61.
Πάλιν ἡμῖν ἐκ τῶν ἀμπελών. 20.
Πάλιν ὑμῖν ἐπιστολήν, κ' πάλιν ἕτεροι. 81.
Περὶ τὸν οἶμαι γράφειν. 107.
Πολλὰ μοι κ' λαμπρὰ. 108.
Πολλὴν ἡμῖν κατὰ σὲ μελετωμένην. 50.
Πυθαγόρας ὁ Σάμιος. 1.
Σὲ μὲν, ὃ βέλτερος τῶν ἐξ ἡμῶν. 83.
Σόλωνι τῷ νομοδότη ἐπειδὴ. 13.
Σὺ μὲν ἐγκρατεῖς, ὡς παρῶχοντο. 37.
Σὺ μὲν ἔτι σιγᾶς, κ' ταῦτα τὴν δάφνην. 68.
Σὺ μὲν ἡμῶν σκοπεῖς τὴν σιωπὴν. 102.
Σὺ μὲν τὴν ἐρωμένην ἠνέσθω. 104.
Τὰ κατὰ τὸν ἄριστον τίνδε. 6.
Τὰ μετὰ ἐξ ὑμῶν γράμματα. 91.
Τὰ ὑμέτερα γράμματα, κ' τὴν. 73.
Τὴν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολήν. 64.
Τὴν τῶν μέγα δυναμένων ἀρετήν. 14.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐ-
τὰς ἔδοξα. 16.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐ-
τὸν σε παρήντα. 27.
Τὴν ὑμετέραν σοφίαν ἔγνω. 105.
Τῆς μὲν προλαβούσης σιωπῆς. 24.
Τῆς περὶ ἡμᾶς εὐνοίας. 93.
Τῆς ὑμετέρας δωρεᾶς. 35.
Τίς ἂν γενοίμην ἐραστῆς. 53.
Τί τῶτο πέπονθας ὁ πολὺς. 94.
Τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν. 25.
M 2

Τοις περιζώνουσιν τὴν ἐμὴν εὐνοίαν. 75.
 Τὸν δεῖνα φθάσας ὑμῖν συνέστησα. 60.
 Τὸν εὐλαβέστατον Τιμόθεον, τὸ μὲν σχῆμα. 103.
 Τὸν θαυμαστὸν Γαλιανὸν ἔ' ἄλλως. 44.
 Τὸν θαυμαστὸν Στρατήγιον ἢ πρότερον. 48.
 Τὸ παρ' ὑμῖν χωρίον. 71.
 Τοσῦτον ἡμᾶς τὸ πάχος. 82.
 Τὸ ὑμέτερον μέγεθος διὰ τῶν. 106.
 Τοῦτο ἐκεῖνο δ' ἔ' προσδοκῶν. 23.
 Τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 65.
 Τῷ φέροντι τὴν ἐπιστολήν. 70.
 Χρέμυλος πεπλήτυκεν. 72.
 Ὡμῶν σε τὴν τῶν μαρτύρων. 74.
 Ὡς πᾶσα δύναται. 33.
 Ὡς ἔοικεν, ὦ λῶζε. 18.

Ex hac Epp. alphabetica sylloge videre est, ex CXII. Procopii Epistolis, quae in hoc continentur Codice, XXXIX. tantummodo editas esse in Collectione Cuiaciana; in qua tamen quum sint LX. lubet etiam reliquarum XXI. quae vicissim in Codice desiderantur, initia per litteras alphabeti exhibere. Eae vero sunt:

- I. Ἰωάννη.
- Inc. Δίδεγμαί σε τὴν φίλην. Edit. pag. 439.
- II. Διοδώρῳ.
- Δίδεγμαί τὰς καλὰς ἰσχάδας. pag. 441.
- III. Μυσταίῳ.
- Δίδεγμαί τὴν βίβλον ποθεινοτάτην, pag. 447.
- IV. Ἰωάννη.
- Εἰς ἡλωσά σε τῆς γονῆς. pag. 446.
- V. Κληδονίῳ.
- Εὖγε τῆς ἐν τοῖς γράμμασι. pag. 443.
- VI. Δωροθέῳ.
- Ἦν ἄρα τοῖς ποθέσιν. pag. 441.
- VII. Ἐπιφανίῳ.
- Καλῶς ἄρα ἦδεις. pag. 447.
- VIII. Παγκρατίῳ.
- Οἱ τὰς σειρήνας ποτε. pag. 438.
- IX. Μυσταίῳ.
- Ο' λογιώτατος Παλλάδιος. pag. 444.
- X. Νηφαλίῳ.
- Ο' σὺν ἡμῖν πάσαι τὸν θυμὸν. pag. 438.
- XI. Μεγέθιος Προκοπίῳ.
- Ο' τε πρῶτον εἰς μέσους. pag. 444.
- XII. Σωζομένῳ.
- Οὐ τὴν τυχεύσαν ἡμῖν. pag. 442.
- XIII. Παγκρατίῳ.
- Οὕτω παρρησίᾳ τὰς ποθέοντας; pag. ead.
- XIV. Ἡλῖα ἐπισκόπῳ.
- Πολλῶν ὄντων εἰπεῖν. pag. ead.
- XV. Νηφαλίῳ.
- Σὺ μὲν πλῆθει χρημάτων. pag. 447.
- XVI. Κυριακῷ.
- Τὰ μὲν σὰ δῶρα. pag. 442.
- XVII. Γεσσίῳ.
- Τῆς μέχρι νῦν, ὦ λῶζε. pag. 443.
- XVIII. Διοδώρῳ.
- Τοῖς περὶ Φιλίαν ἐστυδακόσιν. pag. 439.
- XIX. Τῷ αὐτῷ.
- Τοῖς ὑμέτεροις γράμμασιν ἐντυχάν. pag. ead.

XX. Ὁρίωνι.

Τὴν ἀγαθὴν τῶν φίλων ἀπόντας. pag. 442.

XXI. Γεσσίῳ παραμυθητική.

Ὡς τιμὰ τὰ κατ' ἡμῶν. pag. 440.

XII. pag. 192. *Epistolae Synesi Presbyteri Pentapolitani*, numero CXV. Exstant inter editas Paris. A. MDCCXXXIII. fol. interprete Dionysio Petavio S. I. presbytero a pag. 157. ad pag. 294. praeter duas, quae incidunt in Codice pag. 215. quarum altera inscripta Τῷ ἐπισκόπῳ, inc. Τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις ἡδὺ τὸ ἔαρ. Altera τῷ αὐτῷ, inc. Ο' Λαέρτερ παῖς ὁ πολύμητις Ὀδυσσεύς, κ. λ. istarum enim initia non invenimus. Ex editis autem in hoc Codice sequentes habentur, nimirum a prima usque ad LXIV. inclusive (excepta XXXVII. quae deest) tum a LXVIII. ad XC. inclusive (exceptis duabus, nimirum LXXIX. quae inc. Θύδεν ἐγὼ, κ. λ. (1) & LXXXIII. quae defunt) praeterea XCIII. XCV. XCVII. XCVIII. IC. CXIII. CXIV. CXVIII. CXXI. CXXII. CXXIV. CXXV. CXXVI. CXXVIII. CXXX. CXXXI. CXXXIII. CXXXV. CXXXVII. CXXXVIII. CXL. CXLVI. CXLVIII. CXLIX. CLI. CLII. CLIV. & CLV. ordine tamen diverso. Prima enim in Codice, est CXLVI. in edit. & inc. Οἱμαί σε κ' πρὸ εὐχῆς. Ultima vero est, quae in edit. XCV. & def. ἀναστροφόμενον. Notandum quoque est, plerasque anepigraphas esse. Haec quoque ad reliquum paginae, quod vacuum supererat spatium implendum, eadem recentior manus, de qua supra §. X. alia quaedam exaravit, nimirum Πρόγραμμα, *Editum*, quod inc. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ δὲς ἡμῖν τὰ τε ἄλλα. Def. τῇ δυνάμει κ' τῷ ὕψει σε ἀντιλαμβανόμενον. *Antipatri Sidonii Epigramma in Homerum*, (1) quod inc.

Ἐπὶ τὰ ἐριδραίνουσι πόλεις διὰ βίξαν Ὁμήρου, κ. λ. XIV. artificum nomina, quibus totidem artium tribuitur inventio. Inc. Εὐκλείδης γεωμετρίαν, Ἀπελῆς βοτανικὴν, κ. λ. Et alia pauca de primis rei agrariae, aedificatoriae, sagittariae, &c. auctoribus ante diluvium. Inc. Ο' τοῦ Ἀδάμ πρωτόγονος ὅς κ' αἶν' ἔδειξε τὴν γεωργικὴν, κ. λ.

XIII. pag. 217. Sequuntur *Nicolai Calliclis* (1) iambica quaedam Carmina in obitum, ut videtur, *Andronici Palaeologi*; quae quum brevia sint, neque inter alia pauca ipsius Epigrammata una cum Theodori Prodromi, & aliorum poematis edita Basileae apud Ioannem Bebelium MDXXXVI. in 3. occurrant, ac propterea Fabricio ipsi fuerint ignota (4), visum est haec integra subiicere.

1. Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῶν ἱατρῶν κυρίου Νικολάου τοῦ Καλλικλέως ἐπιτύμβιοι ἱamboi. Τὰ πρόσωπα, ἑένος ἔ' τύμβος. *Sapientissimi medicorum magistri D. Nicolai Calliclis* (5) iambi sepulcrales. *Interloquuntur Hospes, & Sepulcrum*.

ἔ'.

(1) Binac enim Epistolae per errorem eodem numero LXXIX. designantur.

(2) Exstat in Anthol. Lib. IV. Cap. XXVI. Num VI. ubi per errorem legitur V.

(3) Ipsum puto esse, ad quem exstant Theophylacti Epistolae.

(4) Solos enim iambos, qui in cit. edit. leguntur, commemorat B. G. Vol. VI. pag. 818. & alibi duobus in locis vix illum nominat.

(5) Hunc Nicolaum male *Callidem* nominat Montfauc. in suo Catalogo.

ἔντος.

Μέγαν ὀρώ σε, Ἰμβρε. Τύμβος. Μὴ πλανῶ, ξένε.

Τρισσοὶ μένουσιν ἔνδον. Ξ. Εἰπὲ δ' εἰ τίνας.

Τ. Μήτηρ, πατήρ, καὶ τέκνον. ἔμπικρος λόγος.

Ξ. Γένος τὸ μητρὸς οἶον; Τ. Ἐκ Δουκῶν, ξένε.

Ξ. Φῆς τὴν σεβαστὴν Ἀνναν; Τ. Αὐτὴν σοὶ λέγω.

Ξ. Ναὶ καὶ τὸ πατὴρ Φράζε. Τ. Παλαιολόγος.

Ξ. Γεώργιον Φεῦ τὸν σεβαστὸν μοι λέγεις.

Εἰπεῖν ἔχεις τὸν παῖδα. Τ. Γνῶς Φεῦ δακρύσεις.

Ξ. Ἀρ' ἠλικιώσαν εἶχεν, ἢ χρυσὴν κόμην;

Τ. Χρυσήν. Ξ. Ἐκυματῶτο πρὸς τὸν αὐχένα;

Τ. Ναὶ τῷ ξεφύρῳ παρπνέοντι πολλαῖς.

Ξ. Ἐσησας ἡμῖν πᾶσαν ὁρῆν τὴν τρίχα.

Τ. Ἀν γνῶς τὰ λοιπὰ. Ξ. Φράζε πρὸς τὸν κειμένον,

Τὸ εὐλεμμα τάτῃ ποῖον; Τ. Ὡς τόξῳ δόναξ.

Ξ. Ἐπληττε πρὸς τὰ σέρνα; Τ. Ναὶ τὴν καρδίαν.

Ξ. Μὴ πικρὸν ἦν τὸ τραῦμα; Τ. Γλυκάζον, ξένε.

Ξ. Τὸ χρώμα τάτῃ ποῖον; Τ. Ἀφθαλμῷ δρόσος,

Ὡς γάλα λευκὰς, ἐξέρυθρος ὡς βόδον.

Ξ. Πρὸς φῆς τὸ λοιπὸν. Τ. Πρὸς φῆς ἐξηγούμενον.

Ξ. Τὰ ῥέθρα τάτῃ πῶς ἐχέιτο τῷ λόγῳ;

Τ. Ὡς ὁμβρος ἡδύς, ὥσπερ ἀθρία δρόσος.

Ξ. Ποταπὸς ἦν τὰ σέρνα; Τ. Σιδηρὸς, ξένε.

Ξ. Ὁποῖος ἦν τὰς χεῖρας; Τ. Ἀρχαῖος Δούκας,

Ὡς Ἀνδρονίκος ἄλλος, ἢ Κωνσταντῖνος.

Ξ. Ἐς ἀνδρὸς ἕτος ἦλθεν ἐντελὴ χρόνον;

Τ. Γούλος ἔπω τὴν γένυν ἐξωγράφει.

Ξ. Πῶς ἦν ἀριστεύς καὶ πρὸ τῆς ἠλικίας;

Τ. Ἐκ τῶν λεόντων τίκεται βρέφος λίαν.

Ξ. Ἡδὴ νοῶ τὸν παῖδα. Τ. Καὶ τίς ἦν, λέγε.

Ξ. Σεβαστὸς Ἀνδρονίκος ἐκ Δουκῶν γένους.

Τ. Αὐτὸν λέγεις ἐκείνον. Ξ. Ὡς θνήσκει τρόπῳ;

Τ. Ἐκ συγκοπῆς. Ξ. Ἀφύκτα Φεῦ τὰ τῆς νόσου.

Μὴ καὶ πρὸ πατρὸς ἕτος ἦλθεν εἰς τάφον;

Τ. Ναὶ καὶ πρὸ μητρὸς, ἀλλὰ καὶ τῆς συζύγου.

Ξ. Οἰκτρὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα. πλὴν σὺ ζοῖσινδ' μοι

Γῆν πράττων ὡς κλῆρον εἰσδεδεγμένοι.

Τ. Καὶ σὲ, ξένε, θρηνηντα νεκρὸς τῆς φίλης

κατιβύνας τὸ ζῆλον εἰς σωτηρίαν.

II. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τοῦ σεβαστοῦ μα-

καρίτῃ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ. *Eiusdem in sepulcrum Augusti, beataeque memoriae D.*

Andronici.

Πικρὸν τάφος πάς. εἰ δὲ καὶ τέκνον τάφος,

Διπλὸν τὸ κακόν. εἰ δὲ καὶ χρυσὸν τέκνον,

Πλεῖον τὰ δεινόν. εἰ δ' ἀριστεύς τάλιν,

Ἡ συμφορὰ πῦρ. εἰ δὲ θυμὸς νέος,

Ἡ καρδία βίβλη; τῶν γεννητῶν.

Προήρπασας, παῖ, τὸν τεκνόντων τὸν τάφον,

Ὡς πατρικὸν τι κτήμα καὶ κλῆρον μέγαν.

Πεσὼν δ' ἀφύπνοις ὥσπερ ἐκκλῶν λέων,

Ἡμῖν λοιπὸν τὸν θρήνον ὡς κλῆρον νέον,

Πεπτῶκαμέν πῶς κῆμα κόνδῳ πικρίας,

Εἰρύσαμεν πρὸς πάντα πάνδ' ἡμῖν κόνις,

Καὶ θνήσκομεν τὸ μεῖζον. ἀλλ' ἡμᾶς δέχου

Σοὶ συμμενούσας τὴν μακρὰν παροικίαν,

Μετ' ἢ μετασείνῃς εἰς τόπον χλόης,

Εἰς πρᾶτον γῆν, εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

III. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν εἰκόνα τὴν ἱσαμένην

ἐπάνω τῷ τάφῳ. *Eiusdem in imaginem po-*

sitam super sepulcrum.

Στάχυν πάθῃ τμηθέντα, καὶ βότρυν νόσῳ

Σπλαγχνῶν ἐμῶν τὸ τέκνον ἀρπαγὲν βίῃ

Σοὶ τῇ πανάγῳ νῦν παριστῶ παρθένῳ.

Τέτῳ γενοῦ τὰ πάντα, φῶς, σωτηρία,

Ἐδερ τρυφῆς χωρίον, ἢ χλόης τόπος,

Καὶ ζῶν ὕδωρ, καὶ κόσμος εἰς θεῖον γάμον.

Ἡ τοῦ πεσόντος ταῦτά σοι μήτηρ, κόρη,

Τὸν σοὶ τόπον κοσμοῦσα κόμῃ τοῦ γένους.

IV. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν χρυσὴν εἰκόνα τὴν κε-

κλημένην ἐν τῷ τάφῳ. *Eiusdem in auream*

imaginem positam in Sepulcro.

Τὸ τῆς ἐμῆς βλάβημα γαστρὸς καὶ κόμην

Τὸν κλεινὸν Ἀνδρονίκον ἀτμῆτον μένειν.

Ρίζῃ δ' ἐπέλθῃ τὴν τομὴν πρὸ τῆς κλάδης.

Ἐπεὶ δὲ τοῖς σοῖς ἀκαταλήπτῳ λόγοις

Θάνατος ἐξέκοψεν ἄσπρος, λέγε,

Καὶ τάφος αὐτὸν συγκροτεῖ παρ' ἐλπίδα,

Δέξαι οἰκτρὰν τῆς κηδείας δέχου,

Καὶ τοῦτον ὡς εὖοισμον ἄνθος προσδέχου.

V. Τῷ αὐτῷ εἰς ἑτέραν. *Eiusdem in aliam*

(sc. imaginem.)

Καὶ ζῶν ἐγὼ σε μάρτυς ἐπλήθυν σκέπην

Χεῖρὸς δὲ τῆς σῆς καὶ θανάτων ἐδεξάμην

Σὺ σκορπίεις μοι πνεῦμα πᾶν πονηρίας,

Πικρὸς ἀπηνεῖς ψυχικῶς ὁδεσέτας.

Σὺ τῷ νοῷ μου φωτίζεις τὴν λυχνίαν.

Γαστρὸς εἰ τὰ πάντα, πάντα μοι γίνου

Μαρτυρικὸς ἀγῶνας ἐσομωμένος.

XIV. pag. ead. Sequuntur quaedam De-

clamations Rhetoricae, suppressio auctoris no-

mine, quarum tituli sunt: I. Τίνας ἂν εἴποι

λόγους ὁ Αἴας ἰδὼν ἐν ᾧ τὸν Ὀδυσσεύα μετὰ

σώματος. *Quae verba diceret Ajax videns apud*

inferos Ulysssem cum corpore. Inc. Ὀδυσσεύς ἕ-

τος ἐνταυθοῖ μετὰ σώματος; κ. λ. Def. κα-

ταδύναι πάλιν ἐνθάδε εἰς τάρταρον. II. p. 218.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ζεὺς ἰδὼν τὴν Γυνὴ με-

ταβληθεῖσαν εἰς βοῦν. *Quae verba diceret Iuppi-*

ter videns Ino in vaccam conversam. Inc. Ἀφρο-

δίτης καὶ τῶν Ἀφροδίτης κατηγορήσω θεῶν; κ. λ.

Def. καὶ γλυκὺν ἐπιγυνῶναι τὸν ἔρωτα. III. pag. ead.

b. Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ἀδραστός νικησάντων

Θηβαίων καὶ μὴ ζώντων ταφῆναι τῆς πεσόντος Ἀρ-

γείους. *Quae verba diceret Adrastus, Thebanis*

post victoriam non permittentibus sepeliri Argi-

vas, qui in bello occubuerant. Inc. Ὁ δυστυχὲς

ερατειάς; Def. καὶ δέχομαι ἄσπαστον ἐπὶ μακρὸν.

IV. pag. 219. b. Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἰσμενίας ὁ

αὐλητὴς βιαζόμενος παρὰ Ἀλεξάνδρῳ ἐπαυλῆσαι

τῇ τῶν Θηβῶν καταστροφῇ. *Quae verba diceret*

Ismenias tibiē ab Alexandro coactus tibiis ca-

nere super Thebarum everfionem. Inc. Ὁ παῖ

Φιλίππε, τίνα ταύτην προῦβαλες τὴν ὑπόθεσιν;

Def. προσῆκον ἐπαυλῆσω εἰ γοερῶν.

XV. pag. 221. *Lexicon verborum iuxta al-*

phabetum, indicans casus, quibus ipsa iungun-

tur, & brevia exempla constructionum apponens,

auctore Anonymo. Inc. Ἀγορανομῶ, γενικῇ.

Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Def.

Ὁφελῶ δὲ, τὸ βοηθῶ, δοτικῇ. Εὐριπίδης. τοῖς

δεομένοισιν ὠφελεῖν. Inter litteras X, & Y p.

240. b. & quidem diversa manu interiecta

sunt quaedam Etymologica valde bona.

XVI. pag. 241. b. Brevis Anonymi Tracta-

tus de dialectis Ionica, & Aeolica. Inc. Γέγον

δὲ ὡς διαφέρει μετὰ φωνῆς ὑπερθέσεως. Def. τὰ

διὰ δύο σσ εἰς ζ τρέποντες. Heic etiam ad

implendum folium recentior scriptor *Episto-*

lam Mithridatis ad Regem Mithridatem con-

so-

sobrinum suum exaravit, quae occurrit in Collectione Cuiaciana superius cit. pag. 198.

XVII. pag. 243. *Fragmentum Lexici*, incipiens a littera Δ, & definens in littera Ε, cum scholiis aliquot brevibus marginalibus, rubrica conscriptis. In ultima tandem pagina pauca quaedam fuerunt adiecta, quae propter marginis abscissionem detruncata, quorsum pertineant, nondum comperimus: in ipsis autem versus etiam iambici quidam intermixti sunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. circiter XIV. caractere ut plurimum minuto & per compendia exarato. Constat foliis 253.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

COD.
XXXIV.

I. pag. 1. *Sophoclis Tragoediae III.* cum scholiis aliquot marginalibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Aiax flagellifer*, II. pag. 64. *Electra*, III. pag. 133. *Oedipus Tyrannus*. Praecedunt Poetae Vita, auctore Anonymo, initio & fine cum edita conveniens; cui subiungitur primae Tragoediae argumentum, quod incipit, ut in edito; in fine vero ab ipso recedit. Secundae argumentum idem est cum illo Codicis VIII. Plut. XXXI. in margine vero apponitur Epigramma de vitae brevitate, quale in aliis Codd. inuimus. Tertia nullam habet hypothesim.

Plures occurrunt in hoc Codice subscriptiones, eorum fortasse, qui variis temporibus illum possederunt. Prima pag. 3. b. sequens est: Ἀνδρὶ τοῦμπάλτζα τοῦ μορέκτου ὑπάρχει τούτο τὸ βιβλίον. *Andreae Paliza Moraei est hic liber*. Altera pag. 34. b. Τὸ τὸ βιβλίον προσφιλὲς κτήμα πέλει Νικολάου νοταρίου τοῦ Ἀγάλωνος. *Hic liber dulcis est possessio Nicolai Notarii Agalonis*. Tertia pag. 131. b. Τὸ τὸ βιβλίον προσφιλὲς κτήμα πέλει Γεωργίου δυσπη. . . (1) τὸ Γαλασιώτη. *Hic liber dulcis est possessio Georgii . . . . . Gallesotae*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis 179.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Scilicet

Olympionicae, & Pythionicae cum scholiis.

COD.
XXXV.

I. pag. 1. *Pindari in Olympionicas Odae XIV.* Praecedunt duplex Poetae Vita. Altera magistri Thomae profaica inc. Πίνδαρος τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, ὃς Δαιφάντης, κ. λ. Altera Anonymi metrica inc.

Πίνδαρον ὑψαγύρην Καδμήϊδος οὐδεὶς Θήβης, κ. λ. ut in Prolegomenis editionis citatae in Cod. XXXIII. huius Plutei §. I. Subnectitur quinque ludorum, seu certaminum, quae apud

(1) Reliqua restaurato margine sepulta periere.

Graecos celebrabantur, enumeratio, sequenti disticho expressa:

Πένταθλος.

Ἄλμα ποδὸς, δίσκος τε βολή, & ἄκοντος ἐρωή,
καὶ δρόμος, ἥδ' ἐπ' ἀλῇ, μίξ δ' ἐπλετο πάντι
τελευτή.

ac deinde alii versus elegi. XX. de novem poëtis lyricis, quorum primus:

Ἐννέα τῶν πρώτων λυρικῶν πᾶτερην γενεὴν τε, ultimus:

Ἐς, κ' ἐκ Σπάρτης Δωρίδας ἀρμονίης.

Horum vero poetarum deinceps subiiciuntur nomina. Scholia in primam Oden inc. Ἀριστὸν μὲν ὕμνῳ. Οὐδὲν ἑτέρον τι αὐτῷ βέλεται τὸ προοίμιον, ἢ τεσσάρων ὅτων τῶν ἱερῶν ἀγώνων συγκριτικῶς ἐπιδοξότερον τὸν Ὀλυμπιακῶν ἀποφῆναι. Concordant cum editis loc. cit. Scholia in ultimam def. σεῦ ἑκατι, ὃ νικηφόρε, ἢ πρὸς μίαν τῶν χαρίτων ἀπὸ τοῦ πλήθους μετέβη. Praecedunt autem singulis declarationes de partibus stropharum, & antistropharum cuiusque Odae, editis fere consimiles.

II. pag. 43. *Eiusdem in Pythionicas Odae XII.* Praecedunt autem ea omnia, quae in Codice iridem XXXIII. huius Plutei adnotavimus, praeter primam ex quatuor illis hypothesibus, quae leguntur in edit. cit. p. 185. ea enim in hoc desideratur. Scholia item inc. Χρυσὴ φέρμιγξ. Τινὲς χρυσὴν ἰσοσχέσθαι κινῶσαν τὸν ἱέρακα τῷ Πινδάρῳ, κ. λ. ut in dicto Codice. In ultimam Oden desinunt: τὸτο δὲ φησιν, ἐπεὶ ἀπροσδοκῆτως ἐνίκησεν ὁ Μίδαξ κλασθέντος τοῦ καλῆμα. Concordat cum edit. p. 327. Heic etiam, quemadmodum in Codice XXXIII. desunt, quae in editione singulis Epiniciis Carminibus circa membra, ac metra singulorum praeponuntur. Tandem redit Pindari Vita a Thoma magistro conscripta, quam initio Codicis praefixam inuimus, sed in fine brevior; desinit enim in verbis σέλινον ξυρὴν τε & χλωρὸν, quibus statim adnectuntur nomina novem poetarum lyricorum. Agmen claudit Dissertatio de Pindari metris, ea omnia complectens, quae in Prolegomenis cit. edit. leguntur, incipiens a paragrapho: Ἐπειδὴ λυρικὸς ἐστὶν ὁ Πίνδαρος, κ' πρὸς λόγῳν ᾄδον. ται τὰ αὐτοῦ ποιήματα, κ. λ. & definens in verbis οἰκίαν ἱάμβους κ' χοριάμβους, quae sub finem occurrunt Capitis illius, quod inc. Ἡ δὲ ἐπὶ ποδὸς ἔχει χῶλον γγ'. κ. λ.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. vetustate aliquantum in primis praefertim & ultimis paginis detritus. Constat foliis 90.

ΛΥΚΟΦΡΟΝ.

LYCOPHRON.

Adde

Pindarum, Dionysium Periegetem, & Hesiodum.

I. pag. 1. *Lycophronis Alexandra* cum glossis interlinearibus, & scholiis, quo-

COD.
XXXVI.

quorum deest principium; quum enim primae paginae, in quibus fortasse Carminis, & scholiorum initium erat, aëvo corruptae perijissent ab alia manu solus Poëtae textus sequiori tempore in novo folio suppletus est, scholiis praetermissis. Incipiunt igitur p. 2. a verbis: Θέτις, ἡ γάλασσα, ὅτι εὐθεσίας αἰτία, κ. λ. quae in edit. cit. in recensione Codicis XVII. huius Plutei, occurrant sub finem pag. 5. col. 2. Finis concordat cum dicto Codice XVII.

II. pag. 52. *Pindari Olympionicae* cum scholiis, quorum initium: Ἀῖριον μὲν. Τὰ ὑπερθετικά χωρὶς ἐκείνων, πρὸς δὲ τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει πολλάκις λέγεται. καὶ ἔχει ταῦτα συνυπακυόμενα, ὡς ἐνταῦθα τὸ ἄριστον. Finis: εἰτα ἐπάσει τὸ πρῶγμα, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον, ὅμοιον τῷ, εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον, εἰ ζῇ. κατ' αἰτιατικὴν λέγεται ἐν τέτοις τῆνομα. τὸ γὰρ λέγειν, αἰτιατικὴν ἀεὶ λαμβάνει, ὅτε πρὸς τὸ λεγόμενον ἀποτείνει. Cum iis concordant, quae separatim edita sunt in cit. *Pindari* edit. in calce *Olympiorum*, & ab aliquibus *Demetrio Triclinio* tribuuntur. Initium enim incidit in pag. 129. col. 2. vers. 15. finis verò p. 182. col. 2. vers. 8.

III. pag. 91. *Περιηγητής. Periegetes*, sive *Dionysii Orbis Descriptio*, cum glossis interlinearibus. Initium & finis cum edita concordat. In fine: Τέλος ἐν Θεῷ τῆς Διονυσίου οἰκνύμενης περιηγήσεως. διὰ ἑξήκον χίλιοι ρπ'. Finis cum *Deo Dionysii Orbis descriptionis, simul sunt versus MCLXXX. (1)*

IV. pag. 119. *Hesiodi Opera & Dies*, item cum glossis interlinearibus. Desinunt imperfecte in versu,

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογυνός. φιλέει δὲ τὸ κέρτομα βάζειν. qui est 24. secundae huius Poëmatis partis, quae in *Collectione Graecorum Poëtarum Veterum* Iac. Lestii incidit in Tom. I. p. 456.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in fine, cuius primae paginae vetustate valde sunt depravae. Constat foliis 138.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BUCOLICA.

Adde etiam

Pindari Carmina, Libanii Epistolas, & Anonymi Excerpta quaedam medica.

COD.
XXXVII

I. pag. 1. **T**heocriti *Syrinx*, cum titulo: Ἡΰχημα μυσῶν ἡ Θεοκρίτου Σύμυξ. Habes pag. 60. b. edit. Paris. MDXXXIX. quam citavimus in recensione Cod. XVI. huius Plutei §. III. cum qua concordat. In Codice praeterea tres versiculi adponuntur hinc inde, nimirum:

Σύριζε τὴν σύριγγα τῇδε συντόνωε,
Εἴ τις λόγων πέφυκαε εὐνὰν τεχνίον,
Καὶ γάλα μυσῶν ἐξαποθλίβειν θέλεις.

Pag. ead. b. initium *Idyllii XXVII.* quod inscribitur *Διδασκαρί*, desinens in versu:

Αὐτοῖσιν ναύταισιν διομένοις θανάσσῃαι.

In cit. edit. pag. 54. b. Subscribitur deinde nomen possessoris Codicis, hoc pacto: Βιβλίον εὐαγγελιστῶ τοῦ σιδηροκεφαλῶ Ρωμαίου καὶ τῶν φίλων. *Liber Evangelistae Capoferrei Romani, & amicorum.* Pag. 2. *Fragmentum quoddam Medicum*, diversa manu exaratum, cuius initium: Τὸ κέλευε γίνωσκε, ὅτι ἔχει δύναμις τοιαύτην, καθάϊρον μελαγχολικώτερον χυμὸν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφαλοῦ, κ. λ. Pag. 3. b. Ἰπὸθεσις Πτολεμαίου & ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν. Ἐκ τοῦ Ἀράτου τὸ προοίμιον. *Argumentum Ptolemaei, & encomium in ipsum. Prooemium ex Aiatio.* Inc.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς Δία λήσετε μοῦσαι, κ. λ. Est *Theocriti Idyllion XVII.* in cit. edit. pag. 38. Tandem pag. 5. sequuntur eiusdem *Bucolica*, seu *Idyllia XVI.* hoc ordine: I. *Θύρσις, Thyrsis*, in cit. edit. pag. 5. II. *Ὀδοιπόροι, Viatores*, ibid. pag. 14. b. III. *Βουκολιασαὶ Δαμοίτας καὶ Δάφνις, Bucolico carmine certantes Damoetas, & Daphnis*, ibid. pag. 17. b. IV. *Νομεῖς Βάττος & Κορύδων. Pastores, Battus & Corydon*, ibid. pag. 13. V. *Θαλύστια, ἡ ἐπὶ ἁρμυνοῖ Ὀδοιπόροι. Thalyssa, seu verni Viatores*, ibid. pag. 18. b. VI. *Ἀμαρυλλίς, ἡ αἰπύλος, ἡ κωμασής. Amaryllis, seu Caprarius, seu Comestator*, ibid. pag. 11. b. VII. *Βουκολιασαὶ Δάφνις καὶ Μενάλλας, Bucolico carmine certantes Daphnis, & Menalcas*, ibid. pag. 22. VIII. *Νομὲς, ἡ Κυκόλοι, Δάφνις, καὶ Μενάλλας. Pastor, seu bubulci, Daphnis, & Menalcas*, ibid. pag. 23. b. IX. *Ἐργατῖναι, ἡ Θερμῖναι, Operarii, vel Messores*, ibid. pag. 25. X. *Κύκλωψ, ἡ Γαλατεία, Cyclops, seu Galatea* ibid. pag. 26. XI. *Αἴτης, Aitas*, ibid. pag. 28. XII. *Τύλας, Hylas*, ibid. pag. 29. XIII. *Συρακώσιαι, ἡ Ἀδωνιάζουσαι, Syracusae, vel festum Adonidis celebrantes*, ibid. pag. 32. b. XIV. *Αἰσχίνης, ἡ Θυώνυχος, Aeschines, seu Thyonicus*, ibid. pag. 31. XV. *Φαρμακεύτρια, Pharmaceutria*, ibid. pag. 8. (per errorem 6.) XVI. *Ἐπιτάφιος Βίανος, βυβλῆς ἐρωτικῆς, Epitaphium Bionis, bubulci amatoris*, ibid. pag. 41. b. In *Collectione* Iac. Lestii, Moscho tribuitur, Tom. I. pag. 608. Heic quoque, ut in Codice XVI. huius Plutei, sex versus in medio, a Marco Musuro suppleti, desiderantur. Praemittuntur autem fere singulis *Idylliis* argumenta; primo vero etiam versiculi quatuor iambici in laudem bucolicorum, qui sunt:

Ὡς περ σκύφος γάλακτος, ἡ καὶ κισσούβη,
Ἡ βουκολιῇ πᾶσιν ἔγκειται βίβλος.
Τοιγὰρ βοφῶμεν οἱ θέλοντες τὸν λόγον
Στόμασι λαύροις, εἰ κελεύουσι φρένες.

Tum pauca quaedam de triplici Poëseos characteri, ut in cit. edit. pag. 4. b. Deinde hypotheses duae; prima longior inc. Αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γέγραπται. Des. ἔ τὸ ὄνομα ἐκ ἑστὶ γνωστόν. Altera brevior eadem est atque edita ibid. p. 4. b. Reliquorum argumenta fere cum editis concordant, exceptis VII.

(1) Male Montfauconius in suo Catalogo ait: *Dionysius Periegetes cum glossis interlinearibus versibus 180.*

VII. & XII. quorum sunt breviora, quam edita; & IX. & X. quorum longiora sunt in fine. Postrema duo nullam habent hypothesim. Pharmaceutriae praecedunt versus septem in Theocritum conscripti, quorum primus:

Σικκίδα θεόκριτε σοφῶν δῖων ποιμάντορ, κ. λ. Scholia marginalia in primum Idyllium inc. *Αδύ τι. Ψιλλῦται τὸ α. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ η τὸ δασὺ εἰς α ψιλὸν τρέπουσιν*, κ. λ. Concordant cum editis in calce Operum Theocriti cit. edit. Desinunt in Idyllio XIV. quorum postrema sunt: Πελοπίσση. Ταχέως ἔττεισι τὸ γῆρας ἡμῶν τοῖς κροτάφοις, κ. αἱ πολιαὶ αἰεὶ καθέρουσιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν μέχρι τοῦ γενεῖν ἐφεξῆς. διὸ ποιεῖν τι δεῖ, ὥς τὸ γένυ χλαφρόν. Diversa sunt ab editis.

II. pag. 37. *Pindari Olympionicae Odae XIV.* cum scholiis uberrimis. Praecedat recentiori manu exaratum octastichon elegiacum in novem poëtas lyricos, cuius initium:

Εὐλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος, κ. λ. Duae Pindari Vitae, alia soluta oratione, alia metro adstricta; distichon de quinque Graecorum certaminibus, & elegiacon versibus XX. de novem lyrici carminis poëtis, ut in Cod. XXXV. huius Plutei: tum alia Epigrammata, quorum primum duobus hexametris constans, inscribitur, *Ἀπὸ πολλῶν χρησμοδῶν τιμωμένη τοῦ φιλοσόφου, ὃς κ. βίος γέγραπται. Ἀπολλίνης Ὁράκλου Τιμαετιῆς φιλοσόφου, cuius etiam vita scripta est.* Inc.

Μοίρας ἰλάσκει θυσίας, κ. λ. Alterum versibus sex elegis, inscribitur, *Σεράπιδος χρησμοδῶν. Serapidis Ὁράκλου.* Inc.

Ἀγλαῖ χειρὶς ἔχων κ. τὴν κ. γλῶσσαν ἀληθῆ κ. λ. Tertium versibus octo elegis, sic *Ἐρινναν.* In *Erinnam.* Inc.

Ἀεσβιον Εἰρήνης τόδε κηρίον ἀδὺ τὸ μικρόν, κ. λ. Quartum versibus elegis quatuor, sic *Στησίχορον*, in *Stesichorum*, inc.

Στησίχορον ζαπληγὲς ἀμείτρητον εἶμα μέσης, κ. λ. Quincum versibus elegis octo, sic τὸ λεγόμενον *δαμάλιον.* In *Iuvencam* ita dictam. Inc.

Γναχίας ἐκ εἰμὶ βροδὲ τύπος, ἐδ' ἀπ' ἐμοῦ, κ. λ. Tandem explanatio metri primae Olympiorum Odae, aliquanto contractior, quam edita in prolegomenis ad Pindarum cit. edit. Scholia vero in ipsam inc. *Ὁ παρὼν ἐπὶ νίκῃς, ὃ ἡ ἀρχὴ, ἄριστον μὲν ὕμνος, προτέτακται ὑπὸ Ἀριστοφάνους συντάξαντος τὰ Πινδαρικά, διὰ τὸ περιέχειν τὸ ἀγῶνος ἐγκώμιον, κ. τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἡλίδι ἠγωνίσασατο*, κ. λ. Diversum hoc initium est ab editis. Finis vero scholiorum in ultimam concordat cum illo Codicis XXXIII. huius Plutei.

III. pag. 85. *Eiusdem Pythionicae Odae XII.* cum hypothesibus, ac prolegomenis iisdem prorsus cum illis, quae in dicto Codice XXXIII. enunciamus, cum quo etiam scholiorum initium convenit: finem vero vide in Codice XXXV. cum quo iidem concordat.

IV. pag. 132. *Libanii Epistolae CCXLIX.* (1) praeter Basilii & eiusdem Libanii amoebaeas

seu mutuas XX. reliquis praemissas, quarum prima *Basilii ad Libanium* inc. *Ἀισχύνομαι καθ' ἑνα, κ. λ.* quae in edit. Graec. Lat. Amstelod. MDCCXXXVIII. fol. curante Io. Christophoro Wolfio est ordine MDLXXX. pag. 716. Vigesima vero *Libanii ad Basilium* def. *παρκαλεῖν βοηθεῖν*, quae in dicta editione est MDXCI. pag. 724. Ex XXVI. igitur Libanii, ac Basilii mutuis Epistolis, quae ibi a N. 1580. usque ad finem progrediuntur, sex in nostro Codice desiderantur, quae sunt 1586. 1589. 1602. 1603. 1604. & 1605. Libanii vero Epistolarum CCXLIX. ad diversos prima est *ad Priscianum*, quae inc. *Πείθομαι μὴ πολλὰ*, κ. λ. in edit. CXLIII. pag. 72. Ultima *ad Themisium*, def. *παρσκευάζων τὴν ἀδειαν* in edit. LXVIII. pag. 36. Ex his tamen Epistolis, LXXVIII. non est Libanii, sed Iuliani ad Iamblichum, & inc. *Ὁδυσσεὶ μὲν ἐξήκει*, κ. λ. Nos igitur neque in hoc, neque in reliquis, quae in hac Bibliotheca adservantur, Libanii Epistolarum Exemplaribus recensendis diutius immorabimur, quum in praedicta editione vel collata, vel consultata fuisset, ex Praefatione ad Lectorem animadverterimus. Hic tamen Codex, qui ibi littera C designatur, numero non XXXII. sed XXXVII. enunciandus. In calce Epistolarum legitur fragmentum quoddam, sine ullo titulo, eiusdem Libanii, quod inc. *Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλευσθέντος ἡδὲ ἐστὶν ὁ μέγας, κ. λ.* Def. *ἡ τάχα ἦν μὲν ἀγαλμὰ τι, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δένδρων ἐκ ἐφαίνετο.* Desumptum est ex Progymnasmatum exemplis, ibique inscribitur, *Picturae descriptio in Senatu.* Oper. cit. edit. Paris. T. I. pag. 174.

V. pag. 193. *b. Eiusdem Monodia in Sacellum Apollinis in Daphne*, seu *Naenia super Daphnaei Apollinis fano igne, vel ut aiunt fulgure exusto.* Inc. *Ἀνδρες, ὦν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀχλὺς καταπέχεται.* Def. *ὅσον νομφίῳ τινος πλεονόμενων ἡδὲ σεφάνων ἀπελθόντος.* Exstat T. II. pag. 185. Operum cit. edition.

VI. pag. 195. *b. Duo Anonymi Fragmenta Medica*, quorum primum *de morborum signis*, inc. *Πνεῦμα δὲ, πυκνὸν μὲν ἐν, πῶνον σημαίνει, ἢ φλεγμονὴν ὑπὸ τοῖς τῶν φρενῶν χωρίοις*, κ. λ. Def. *τάχιστον δὲ θάνατον σημαίνει, τὸ πάντα τὰ χρώματα ἐμεῖν, κ. δυσώδη κ. ὑπερσπύδα.* Alterum *περὶ ὕρων κ. περὶ σφυγμῶν κ. πυρετῶν. De urinis & pulsibus & febribus*, inc. *Τοῦ ὕρου χρώμα κ. σύστασις ἐχόντος κ. ὑπόστασις, περὶ τῶν τριῶν σοι διακριβωτέον ἡμῖν.* Def. *πολλὰ μὲν ὅρ παραίται τῆς ἀκριβείας, ἀλλὰ σοι τὰ συνεκτικώτερα εἰρηται.*

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. caractere valde minuto, sed eleganter emendateque exaratus. Constat foliis 197.

TOT OMHPOT IΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. *Homeri Ilias* cum scholiis quibusdam, & glossis interlineari-

COD.
XXXVIII.
ri-

(1) In Codice tamen ob duplicatos numeros 31. 45. 63. 83. 87. 91. 108. 125. & 155. apparent tantummodo CCXL.

ribus. Praecedit Ἱπὸθεσις τῆς ὁλῆς Ἰλιάδος. *Hypothesis totius Iliadis.* Inc. Η' Εἰσαβη ἐγκυμονῶσα τὸν Ἀλέξανδρον, εἶδε κατ' ὄναρ τεκεῖν δαδὸν ἀπτόμενον. Def. καὶ ὅπως οἱ Τρῶες ἐξήρχοντο πρὸς τὸν πόλεμον. Solus Liber II. argumentum habet, quod primum est ex duobus illis, quae in cit. edit. leguntur. Vnicuique vero, exceptis XIX. XX. XXI. XXII. & XXIV. qui mutilus est in fine, stichometria subiicitur, Graecis litteris expressa, quam nos heic utpote erroneam adferre praetermittimus. Scholiorum, quae in primos quatuor Libros satis multa, in reliquos pauciora, & quandoque nulla occurrunt, hoc unum speciminis loco adferimus, quod vers. 140. aut 141. Lib. I. respondet: Πάγῃ τῶν ἡρώϊκῶν εἰχῶν εἰσὶ τρία, προκέφαλος καὶ δολιχόουρος, τὰ ἐναντία δὲ τέτων εἰσὶ ταῦτα, ἀκέφαλος μεσόκλαστος, ὃ καὶ σφυρόδης καλέμενος μέγας. Nonnullas etiam habet verborum Latinas interpretationes. Liber ultimus mutilus est; desinit enim in versu 523.

Εἰν θυμῷ κατακείσθαι, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 240.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEIA.

COD. XXXIX. Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus, cum glossis interlinearibus, ac scholiis quibusdam brevibus in primas quatuor paginas, quorum primum ad vocem *πολύτροπον*, ita habet: ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἐμπειροῦν τρόπων, quod habetur etiam in scholiis nuperrimae editionis cit. Constat foliis 273.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Γ.

SOPHOCLES TRAGOEDIAE III.

COD XL I. pag. 1. b. **A** Iax Flagellifer, II. pag. 25. b. *Electra*, III. pag. 49. *Oedipus Tyrannus*. Omnia cum scholiis, & glossis interlinearibus. Occurrit primo Excerptum quoddam de Comoedia, quod inc. Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμῳδίας. Def. ἢ εἰς τὸ βέλτιστον, ὡς ὁ Ἐάνθος εἰς Ἡρακλῆν. Exstat in prolegomenis ad Aristophanem cit. edit. pag. XIII. Secundo Aiacis argumentum, quod inc. Τὸ δράμα τῆς Τρωϊκῆς ἱστορίας. Def. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, ὅπερ ἦν ἡ πλευρὰ, τρωτὸν ἔμεινε. Aliquantum differt ab edito. Huic adnectuntur alia pauca, tamquam scholia, ad voces *πεῖρα* (quae sub initium Tragoediae occurrit) & *Ἀΐνη* (dramatis personae nomen) pertinentia. *Electram* quoque praecedit hypothesis, & παρασημείωσις, ut in edit. consequitur vero Epigramma iambicum, octo versibus constans, cui titulus: Στίχοι εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ τῆς Ἡλέκτρας δράματος ἐμπιρίχοντος, & inc. *Αἰαίαν*, ἢ *δράκαινον*, κ. λ. ut supra pag. 46. § VI. *Oedipus* tandem metrico Aristophanis grammati-

ci argumento, itemque alio, cui titulus: *Διὰ τὴν Οἰδίπουν τύραννον ἐπιγέγραπται*, est instructus. His accedunt versiculi quatuor, iambici duo in *Sophoclem*:

Δηλὸν τὰ πικρὰ τῷ γλυκεῖ τῶν ῥημάτων
Ἀΐνῳ μελῖτι κινῶς, Σοφόκλει.

Et alii duo ferme heroici, ac retrogradi:

Νόστον ἔβαλεν ὁ λιμός, ὃς βαίλον ἔβαλεν ὄσον
Ἀμήσας ἔρδην ὁρροφύφορον ἡδράσα σῆμα.

Scholia sunt antiqua.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tinea valde corrosus. Constat foliis 71.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Ac praeterea

Hesiodus.

P I. pag. 1. *Indari Olympionicae Odae XIV.* **COD. XLI.**
II. p. 35. b. *Eiusdem Pythionicae XII.* (1)
III. pag. 79. *Eiusdem Nemeonicae XI.*
IV. pag. 107. b. *Eiusdem Isthmionicae VIII.*
Concordant cum edit. cit. In fine tamen ultimae Odae alii decem versus occurrunt, instar alterius Carminis, quorum primus est:
Κλινὸς Αἰανὲς λόγος.

Ultimus:

Μοισῶν ἀγωνίων τ' αἰθέλων.

V. pag. 125. *Hesiodi Opera, & Dies.* Concordat initium & finis cum edito in Corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lescii Tom. I. pag. 445.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 145.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΨΕΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ.

PARAPHRASIS PSELLI IN ILIADA HOMERI.

I. pag. 1. **P**ost titulum externo similem, **COD. XLII.** inc.

Τὴν ὀργὴν εἰπὲ, ὦ Θεῶ, τοῦ ψοῦ τοῦ Πηλεΐως
τῷ Ἀχιλλεύῳ

Τὴν ὀλεθρίαν, ἣτις πολλὰ τοῖς Ἑλλήσι κακὰ
εἰργάσατο,

Πλείστας δὲ γενναίας ψυχὰς τῷ ἄδῃ παρέπεμψε
τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν
ἐλευσάμενα ἐποίησε τοῖς κυσι,

Καὶ τοῖς σαρκοφάγοις ὄρεσιν ἄπασιν. ἢ τοῦ
Διὸς δὲ ἐπληρῆτο βελή.

Def.

Τὴν τε Πάμμονα, ἔ τὸν Ἀντίφον, ἔ τὸν ἄνδρεϊον Πολίτην,

Τὸν τε Δημόφοβον, ἔ Ἰπτόδοκον, καὶ τὸν ἔνδοξον
ἄγαυον . . . .

quae respondent versibus 250. & 251. Libri XXIV. Reliqua perierunt mutilato Codice, uti multa etiam ex Libro XXII. propter margines Codicis superiores situ ac madore corruptos, & ex Libro XXIII. aliquot paginarum

N

ia-

(1) Montfauconius in suo Catalogo Olympionicas tantum enumerat.

iaitura. Huius in Homerum Metaphraseos, in qua verbum verbo respondet, ac singuli versus a capite incipiunt, simile initium adfert Fabric. B. G. Vol. I. pag. 293. eiusque tres Mss. Codices memorat Io. Rudolphus Wetstenius Dissert. de Fatis Scriptorum Homeri pag. 156. eodem Fabric. teste loc. cit. Diversa autem videtur ab illa, quam inter eiusdem Pfelli scripta inedita Leo Allatius recenset in Diatriba de Pfellis Fabricianae editionis in calce Voluminis V. Bibl. Graec. p. 48. §. LXIX. utpote quae ex initio, quod inibi adfertur, politicis versibus appareat concinnata.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in fine. Constat foliis 260.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BVCOLICA.

COD. XLII. I. pag. 1. **T**heocriti Idyllia XXVIII. cum argumentis, scholiis nonnullis marginalibus, & glossis interlinearibus. Eorum series eadem cum illa edit, cit. a pag. 5. ad pag. 61. exceptis tamen Idylliis XXIV. & XXV. quae defunt in Codice, Vltimum est in *mortuum Adonidem*, cui praeponitur *Syrinx*. Argumentis prima tantum XVIII. Idyllia instructa sunt, quorum nonnulla cum editis concordant, alia ab ipsis aliquantum discrepant. Argumentum XVIII. quod in edit, nullum est, inc. Τὸ τοῦ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἐλένης ἐπιγαλάμιος, & ἐν αὐτῷ τινα εἴληπται ἐκ τῆς Σησιχόρου Ἡλένης. Def. λανθάνει δὲ κρυπτομένη τῷ ὁρόβῳ τῶν ᾄδόντων. In Idyllio XIX. defunt, item ut in aliis Codicibus superioribus, sex illi versus a Marco Musuro suppleti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. propere, nec satis accurate conscriptus, multisque correctionibus ac lituris scatens, Constat foliis 79.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Adde

Variorum SS. PP. sacros Hymnos typis impressos.

COD. XLIV. I. pag. 1. **P**indari in Olympionicas Carmina Epinicia XIV. cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Scholia, quae multo breviora sunt, quam quae in superioribus Codicibus habentur, inc. Ἐπειδὴ τέσσαρες ἄγῶνές εἰσιν, Ὀλύμπια, Νέμεα, Ἰσθμία, Πύθια, οἱ μὲν τρεῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ὁ δὲ τῶν Πυθίων εἰς Δελφὺς γινόμενος, κ. λ. Concordat hoc initium cum initio illorum, quae iuxta aliquos Demetrio Triclinio tribuuntur, & occurrunt in citata Pindari edit.

pag. 129. ad Olympiorum calcem adiecta. Vltimum scholion est ad illum versum Odae XIII. διασωπάσομαι οἱ μέρον ἐγὼ, quod ita habet: Φασὶ γὰρ, ὡς ἐναέριος ἐφέρετο ὁ Πήγασος φέρων & τὸν Βελλεροφόντην, & κρημνησθεὶς ἐκείθεν, χωλὸς τε & τυφλὸς ἐγένετο, & ἄλῳμενος ἀπέθανεν.

II. pag. 43. b. Eiusdem in Pythionicas Carmina Epinicia duo priora, sine ullis scholiis, & glossis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 53.

Cum hoc tamen Codice compacti sunt quidam SS. PP. Hymni, impressi, ut videntur, Saeculo XV. sine ulla tamen anni, ac loci nota, quorum series sequens est:

Ioannis Damasceni εἰς Θεογονίαν, εἰς Θεοφάνια, εἰς πεντηκοστήν.

Cosmae Hierosolymitani εἰς Θεογονίαν, εἰς Θεοφάνια, τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ τρίτῃ, τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ, τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Marci Episcopi Hydruntini τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ.

Cosmae iterum Hierosolymitani εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ioannis Damasceni εἰς τὴν κυριακὴν τῆς πάσχα, εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Cosmae Hierosolymitani εἰς τὴν πεντηκοστήν.

Ioannis Damasceni εἰς τὴν μεταμύρῳσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Cosmae Hierosolymitani εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν, τῇ κυριακῇ τῶν βατίων, εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ, εἰς τὴν ὑπαπαντὴν, ἥται εἰς τὴν κατὰ σάρκα προσαγωγὴν τοῦ κυρίου & σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Theophanis εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,

Ioannis Damasceni τῇ αὐτῇ ἑορτῇ.

Vltimo loco sequitur Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πρωΐνῃ, μεσημβρινῇ, & ἑσπερινῇ. Oratio ad D. N. I. C. matutina, meridiana, & vespertina. Inc. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεὲ ἀληθινέ, κ. λ. Tandem errorum correctiones subiectae. Haec omnia paginis 30. in 4. continentur.

Δ Τ Κ Ο Φ Ρ Ω Ν.

LYCOPHRON.

Titulum corrige

Apollonii Rhodii Argonautica, Orphei item Argonautica, & Hymni; Homeri Hymni imperfecti.

I. pag. I. **A**pollonii Rhodii Argonauticorum COD. XLV. Libri IV. sine titulo. Initium & finis singulorum concordat cum edit. Florentina, quam recensuimus in Codice VII. Plutei XXXI.

II. pag. 106. b. Orphei Argonautica, item sine titulo, Concordant cum editis in corpore Poë-

Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lestii Tom. I. pag. 480.

III. pag. 131. *Eiusdem Hymni ad Musaeum*. Ibid. pag. 501. In Codice vero post ultimum inter editos, qui desinit, *ὃν ἀνδράποισι τὸ γῆρας*, sequuntur alii sex, quorum primi quinque sunt anepigraphi, sextus est *εἰς Ἀθήνην πολύμητιν, in sapientem Palladem*. Primus inc.

Κλῦθι παῖς νεερέ, κ. λ.

Secundus

Τμνέομεν σείρην, κ. λ.

Tertius

Τμνέομεν μερόπων, κ. λ.

Quartus

Κλῦτε θεοὶ σοφίαν, κ. λ.

Quintus

Τμνέομεν Λυκίων, κ. λ.

Sextus

Κλῦθι μοι αἰγίόχοιο Διός, κ. λ.

IV. pag. 155. *Homeri Hymni V.* quorum primus in *Apollinem*, II. in *Mercurium*, III. & IV. in *Venerem*, V. est *Bacchus, sive Praedones*. Exstant in cit. edit. Londin. A. MDCCXL. in calce Tom. II. *Odyssaeae* a pag. 682. ad pag. 742. sed ultimus in Codice est mutilus; desinit enim in versu 33.

Ἐμπνευσεν δ' ἄνεμος, κ. λ.

Codex Graecus membran. Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus, in fine mutilus. Constat fol. 181.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BUCOLICA.

COD. XLV. I. pag. 1. **T**heocriti *Idyllia XVIII.* eodem ordine, quo exstant in cit. edit. a pag. 5. ad pag. 41. *b.* quorum prima tantummodo septem, argumenta praeferunt, scholiis quoque nonnullis adspersa sunt; reliqua utrisque destituta. In fine adiecta est eiusdem *Syrinx*, ibid. pag. 60. *b.* & *Ara*, ibid. pag. 78. *b.* (per errorem 77.) *Syringem* vero quatuor illi sequuntur iambi, quos in Codice XXXVII. huius Plutei §. I. protulimus. Huic Codici solemne est titulos *Idylliorum* in fine etiam repetere.

In prima pagina haec nota manu Angeli Politiani scripta legitur: *Angeli Politiani Codex. Emi solum l. VI. lora vero, umbilici, tabellae, corium, bibliopola constiterunt l. 2. l. 6. (1)* Tum quatuor hexametri cum Latina versione hoc pacto:

Ἐγγυὴ πάρα δ' ἄτα.

Ἐστὶ καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἄδεια τέρψις.

Et vanis in basolis iucunda voluptas.

Ἀλλοτε μὲν μητρὶ πῆλαι ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.

Ipsa dies nunc est mater, nunc saeva noverca.

Ἦ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίῃ.

Consilio perit ipse suo consultor iniquus.

Ἀίσχρον μὲν δὴρὸν τε μένειν, κενέειν τε νέεσθαι.

At mansisse diu turpe est, vacuumque redire.

In ead. pag. *b.* occurrit *Theocriti Vita*, quae

(1) Hanc inscriptionem adduximus in nostro de Politianis Ponderis Commentario edito Liburni A. MDCLXII. 4. pag. LII.

(2) Hic forte est Iacobus II. filius Constantiae Siculae, qui

incipit, ut in cit. edit. pag. 3. *b.* nonnullae de *dialecto Dorica* animadversiones, ac duo de *Theocrito* testimonia Latina, alterum M. Manlii Astronomic. Lib. II. alterum Quintiliani Lib. X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 74.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. **H**omeri *Ilias* cum nonnullis glossis interlinearibus in primis sex tantum Codicis paginis. In fine vero legitur: *Iacobus Dei gratia Rex Siciliae Ducatus Apuliae & Principatus Capuae* (2).

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. Constat foliis 266.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΓΝΟΜΑΙ.

THEOGNIDIS MEGARENSIS SENTENTIAE.

Quibus adde

Varia Luciani Opera.

I. pag. 1. **T**heognidis *Sententiae Carmine* Ex legiaco expressae. Exstant in Corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lestii Tom. I. pag. 704.

II. pag. 40. *Luciani Opera*, quorum haec series. Sermo primus est, *Βίων τελευταίς*. *Vitarum Ausilio*. Inc. *Σὺ μὲν διατίθεις τὰ βῆδρα*. Des. *τοῦ ἀνατιθέναι ἀνάγκη*. Exstat inter Opera Luciani ex recensione Io. Frederici Reitzii Amstelod. MDCCXLIII. in 4. T. I. p. 540. Finis vero non concordat, quum non ad *Vitarum Ausilionem*, sed ad *Phalaridem alterum* pertineat; quod tachygraphi culpa factum esse arbitramur, qui vel exemplaris illius, ex quo Codicem hunc describebat, defectum non animadvertit, vel ipse inconsulto multa inter scribendum praetermisit. Primi igitur Sermonis fragmentum ad verba *ἐπὶ τῇ σοφίᾳ παρὰ τῶν νέων*, quae incidunt loc. cit. pag. 564. lin. 22. perducitur; alterius vero incipit a verbis *καυνοτομεῖν μηδὲν*, quae incidunt Tom. II. pag. 205. lin. 15.

III. pag. 47. *Hippias, seu Balneum*. Ibid. Tom. III. pag. 66.

IV. pag. 49. *b.* *Praefatio, seu Bacchus*. Ibid. p. 74.

V. pag. 52. *b.* *Praefatio, sive Hercules*. Ibid. p. 82.

VI. p. 54. *De Eleetro, seu Cygnis*. Ibid. p. 87.

VII. pag. 55. *b.* *Muscae Encomium*. Ibid. pag. 91.

VIII. pag. 58. *b.* *Ad Nigrinum Epistola*. Tom. I. p. 37.

IX. pag. 68. *b.* *Οἱ πλεῖστοι τῷ Κρόνῳ χαίρειν*. N 2

Di- ex Petro III. Siciliae regnum occupavit, successitque fratri Alphonso III. A. C. MCCXCI. Vid. Io. Ant. Summontem Histor. Neapolit. T. II. p. 348.

Divites Saturno salutem. Inc. Πρὸς γὰρ σε. Def. ἐθελοῦτων. Ibid. T. III. p. 415.

X. pag. 69. b. Ἐπιστολαὶ Κρονικαί. *Epistolae Saturnales.* Inc. Ἡρόδοτε εἶθε μὲν. Def. καὶ τῷ. Ibid. Tom. I. p. 831. ubi titulus est: Ἡρόδοτος, ἢ Ἀετίων.

XI. pag. 72. *Patriae Encomium.* Ibid. Tom. III. pag. 229.

XII. pag. 75. *Deorum Dialogi XXIV.* & quidem hoc ordine: Primus est *Martis & Mercurii*, Tom. I. pag. 267. II. *Panis & Mercurii*, ibid. pag. 269. III. *Apollinis & Bacchi*, pag. 273. IV. *Mercurii & Minervae*, pag. 275. V. *Cupidinis & Iovis*, pag. 205. VI. *Iovis & Ganymedis*, pag. 208. VII. *Vulcani & Apollinis*, pag. 220. VIII. *Neptuni & Mercurii*, pag. 227. IX. *Vulcani & Iovis*, pag. 224. X. *Mercurii & Solis*, pag. 229. XI. *Iovis, Aesculapii, & Herculis*, pag. 235. XII. *Mercurii & Apollinis*, pag. 238. XIII. *Mercurii & Apollinis*, pag. 241. XIV. *Iunonis & Latonae*, pag. 243. XV. *Veneris & Lunae*, p. 231. XVI. *Promethei & Iovis*, pag. 204. XVII. *Veneris & Cupidinis*, p. 233. XVIII. *Apollinis & Mercurii*, pag. 245. XIX. *Iovis & Solis*, pag. 277. XX. *Apollinis & Mercurii*, pag. 280. XXI. *Iovis & Mercurii*, pag. 207. XXII. *Iunonis & Iovis*, pag. 247. XXIII. *Veneris & Cupidinis*, pag. 249. XXIV. *Iunonis & Iovis*, pag. 213.

XIII. pag. 91. *Dialogi Marini XI.* Primus est *Doridis & Galatae*, ibid. pag. 288. II. *Cyclopi & Neptuni*, pag. 291. III. *Alphaei & Neptuni*, pag. 295. IV. *Menelai & Protei*, p. 298. V. *Neptuni, Delphini, & Arionis*, p. 307. VI. *Neptuni & Nereidum*, pag. 310. VII. *Panopes & Galenes*, pag. 300. VIII. *Tritonis & Neptuni*, pag. 302. IX. *Xanthi & Maris*, pag. 316. X. *Noti & Zephyri*, p. 305. XI. *Iridis & Neptuni*, pag. 314.

XIV. pag. 98. *Dialogi Mortuorum VII.* quorum primus *Menippi & Tantalii*, ibid. pag. 406. II. *Menippi & Aeaci*, pag. 412. III. *Menippi & Chironis*, pag. 434. IV. *Menippi & Tiresiae*, pag. 445. V. *Diogenis & Herculis*, pag. 402. VI. *Diogenis & Alexandri*, pag. 389. VII. *Plutonis & Mercurii*, pag. 343.

XV. pag. 104. *Dialogus Micylly cum Gallo.* Tom. II. pag. 702.

XVI. pag. 117. b. *De lapsu in salutando.* Tom. I. pag. 724.

XVII. p. 121. *Dialogus cum Hesodo.* Tom. III. pag. 240.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. cui solemne est titulos singulorum operum in fine repetere. Constat foliis scriptis 123.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

COD. XLIX. I. pag. 1. *Sophoclis Tragoediae II.* cum scholiis marginalibus non ita cre-

bris, & glossis interlinearibus. Prima est *Aiax flagellifer*, II. pag. 48. *Electra.* Argumentum primae concordat cum illo Codicis XXXI. huius Plutei. Secundae vero, paucis in medio exceptis, idem cum edito. In fine habetur amanuensis subscriptio litteris intricatissimis, quam ita legimus: Ἐγὼ Ἰωάννης ἔγραψα τὴν βιβλίον ταύτην. Ego Ioannes hunc librum scripsi.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori Saec. XV. in cuius primo folio legitur: *Habitus a syndicis rebellium* 18. Ianuarii 1497. (1) Constat foliis scriptis 95.

ΟΜΗΡΟΥ ΜΕΤΑΤΡΑΧΟΜΑΧΙΑ.

HOMERI MVRIVM ET RANARVM PVGNA.

Adde

Pythagorae Samii Aurea Carmina, & aliquot Epigrammata ex Anthologia decerpta.

I. pag. 1. *Homeri Murium, & Ranarum* COD. L.

Pugna. Exstat in nuperrima London. edit. supra cit. Tom. II. pag. 663.

II. pag. 11. *Pythagorae Samii Aurea Carmina.* In edit. London. MDCCXLII. 8. super cit.

III. pag. 13. Occurrunt Epigrammata quaedam varii generis, quae leguntur in Anthologia. Primum est Anonymi tetrastichon in *sepulcrum Aiacis*. Vltimum distichon Simo- nidis in laudem *Sophoclis*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 17.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Β' ΔΡΑΜΑ.

SOPHOCLES DRAMA SECVNDVM,

Seu potius

Sophoclis Tragoediae II.

I. pag. 1. *Sophoclis Tragoediae II.* cum scho-

liis & glossis interlinearibus. Prima est *Electra*, II. pag. 55. *Oedipus Tyrannus.* *Electram* duae praeceunt hypotheses; prima cum illa Codicis XLIX. concordat; altera inc. Ἡ ἐρώση τοῦ παρόντος δράματος αὐτῇ. Ἀγαμέμνων ἰσθὲρ τῆς Ελένης εἰς τὴν Τροίαν ἀπέραι, κ. λ. Def. μεταπέμπεται τὸν ἄνδρα. Ἐτὶ λοιπὸν ἐν τῷ δράματι ζητῶν εὐρήσεις. *Oedipum* vero unica tantum metrica *Aristophanis*, instar tamen solutae orationis exarata; ac praeterea *Oraculum Laio Thebano* editum, quod inc. Λαίης Λαβδακίδῃ, κ. λ. ut in aliis supra Codicibus adnotavimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 109.

ΠΙΝ-

(1) Vide quae de Mediceae Bibliothecae distractione, & fati iam diximus in Praefatione Vol. I. praemissa pag. XII. seqq.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Adde

*Theocriti Idyllia, Lycophronis Cassandrae
fragmentum, & alia aliorum
Excerpta.*

cod. LII. I. pag. 1. **P**indari *Olympionicae* XIV. cum

scholiis marginalibus uberri-
mis, quorum initium concordat cum illo Codicis XXXV. huius Plutei §. I. quem vide. Desunt autem heic hypothesi Olympiorum, & prolegomena illa, quae in aliis Codicibus animadvertimus, unius fortasse, aut alterius paginae defectu. Finis scholiorum in ultimam Oden sequens est: ταῦτέστιν, ἵν' εἴπῃς αὐτῷ, τὸν ὡς νενικηκέναι, & νεώτερον ἰόντα ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ Ὀλυμπίᾳ, ἐσιθῆναι τοῖς τῆς ἀγλήσεως ἐτίμασι τὰς κόμας τὰς νεωτέρας αὐτοῦ. ἀπὸ μέγας δὲ τὸ τῆς ἡλικίας μέρος λέγει. Concordat cum edito pag. 126. in notis col. 1. v. 6.

II. pag. 24. *b. Eiusdem Pythionicae* XII. cum scholiis. Praecedunt tres Pythiorum hypothesi, quae ex quatuor editis loc. cit. p. 185. sunt I. III. & IV. ac praeterea explanatio de metris primae Odae, ut in edit. Scholiorum initium & finem vide in Codice XXXV. huius Plutei §. II. cum quo concordat.

III. pag. 53. *b. Eiusdem Nemeonicae* XI. cum scholiis. Quatuor Nemeorum praecedunt hypothesi, quae ex quinque editis loc. cit. pag. 329. sunt I. II. III. & V. tum explicatio de metris primae Odae, ut in edit. Scholia inc. Ἀμπνευμα σεμνόν. Γέγραπται δ' ἐπὶ νικῶντος Χρομίου Αἰτναίου. Γέρων γὰρ οἷα τῆς ἀντὶ τυράννου βυλόμενος τῶν ἀγώνων, Αἰτναίου ταῦτον ἀνείπε. ταῦτον δὲ φησὶν ὁ Δίδυμος εἰκὸς παθεῖν & τὸν Χρόμιον, κ. λ. Habes edita paucis mutatis loc. cit. p. 331. sub titulo: Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ. Desinunt; ἀλλὰ τότε. μηκέτι ὡς ταῦτα ζήτει. Ibid. p. 432.

IV. pag. 82. *Eiusdem Isthmionicae* VIII. cum scholiis. Praecedunt hypothesi Isthmiorum quatuor, omnes editae pag. 433. sed ultima, paullum diversa in principio, inc. Τὰ Ἰσθμια ἀγεται τῷ Μελικέρτῃ Ἀθάμαντος μανέντος, κ. λ. Sequitur de metris primae Odae declaratio, & duplex in eiusdem titulum expositio, ut in edit. cum qua etiam scholiorum initium convenit; incipiunt enim: Μάτερ ἐμά. Παρθόν κ' ὁ Πίνδαρος Θυβαίας. τοῦτο γὰρ πρὸς τὸν Ἡρόδοτον δίκαιον, κ. λ. Finis vero longe discrepat; desinunt enim: κ' τὸ τῶν μουσῶν ἔργον τὸ πυκτικωτάτω Νικολέως τὸ μῦθον κ' τὴν τῶν κατορθωμάτων ἀρετὴν ὑμνεῖν κ' τιμῆσαι αὐτὸν, ὡς Ἰσθμια αὐτοῦ νενικηκότος τοῦ Νικολέως φησὶ. περὶ γὰρ αὐτοῦ . . . . . quae pertinent ad verba, τὸ κ' νῦν φέρεται λόγον, κ. λ. quae occurrunt paullo ante finem ultimae Odae; quare progrediuntur longius, quam edita: illa enim desinunt in verbis, τῶν πα-

ρὰ πόδας ἐχώμεθα, quae spectant ad versum, τὸ δὲ πρὸ πόδας ἀρεῖον ἀεί, paullo post initium eiusdem Odae. Heic quoque in fine Isthmiorum subiiciuntur decem alii versus, qui occurrant etiam in Codice XLI huius Plutei, §. IV.

V. pag. 98. *Theocriti Idyllia* XV. cum argumentis, & scholiis marginalibus uberri-
mis. Praecedat Ἀρτεμίδωρου γραμματικοῦ ἐπὶ τῇ ἀσπρίσει τῶν βυκολικῶν ποιημάτων. Artemidori grammatici super collectione Bucolicorum Poëmatum, brevis Enarratio, in quam sequens legitur distichon:

Βυκολικὰ μῦσαι σποράδες πόντα, νῦν δ' ἄμα πᾶσαι
ἔντ' ἰ μῆας μάνδρας, ἐντ' ἰ μῆας ἀγέλης.

Enarratio inc. Τὰ βυκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ εὐρεθῆναι, κ. λ. ac longior aliquanto est, quam in cit. edit. p. 3. *b.* nam post verba παρέδωκαν εὐρεσι, in quibus desinit editio, sequuntur alii quatuor versus, quorum initium: ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος ἔστω. Finis: ἄδειν δὲ φασιν αὐτὸν ἐξηρημένον. Tum Caput περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων, ut ibid. pag. 4. *b.* Tandem duplex primi Idyllii hypothesi, ut in Cod. XXXVII. huius Plutei §. I. Idylliorum ordo sequens est. Primum est, *Thyrsis*, in edit. pag. 5. II. *Viatores*, ibid. pag. 14. *b.* III. *Bucoliastae*, *Damoetas*, & *Daphnis*, ibid. pag. 17. *b.* IV. *Pharmaceutria*, ibid. pag. 8. (per errorem 6.) V. *Amaryllis*, seu *Caprarius*, seu *Comessator*, ibid. pag. 11. *b.* VI. *Pastores*, *Batius* & *Corydon*, ibid. pag. 13. VII. *Thalyfia*, seu *viatores verni*, ibid. pag. 18. *b.* VIII. & IX. inscribuntur: *Bucoliastae*, *Daphnis* & *Menalca*, ibid. pag. 22. & 23. *b.* X. XI. XII. & XIII. eodem ordine procedunt cum editis a pag. 25. ad pag. 31. XIV. *Syracusae*, vel *festum Adonidis celebrantes*, ibid. pag. 32. *b.* XV. *Aeschines*, seu *Thyonicus*, ibid. pag. 31. Huic ultimo subiiciuntur versus septem in Theocritum, quales in Cod. XXXVII. huius Plutei ante Pharmaceutriam legebantur, quos Theod. Neocastriota tribuit Montfaucon. quum id ille nomen ex subscriptione quadam litteris compendiariis, intricatisque exarata exculpserit. Sequitur deinde p. 119. *b.* imago quaedam Cupidinem alatum, arcu & pharetra instructum exhibens, in alis vero Theocriti Opusculum illud, cui titulus *πτερύγιον*, continens, cum adscripta ipsius legendi ratione; quae omnia habentur in cit. edit. pag. 77. & 78. (per errorem 77.) Haec autem pictura inverso capite est; ita ut Codex inverti debeat, ut & ipsius intuendae, & praedictae declarationis legendae copia fiat.

VI. pag. 120. *b. Lycophronis Cassandrae Fragmentum* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus Io. Tzerzae, incipiens a versu 1410. (qui in edit. quam cit. in Codice XVII. huius Plutei, incidit in p. 141.) usque ad finem. Scholia vero incipiunt a verbis: Πιστῶν δ' ἐναλλάξ. πολλοὶ, φησὶ, πόλεμοι, κ. λ. quae pertinent ad vers. 1409. ibid. in notis col. 1. vers. 1. Desinunt in verbis: Νηὸς θυγατρὶς. Νηὸς ἢ θυγάτηρ ἢ Σίσυλλα, quae incidunt in no-

notis pag. 146. col. 1. vers. 7. In fine legitur Epigramma ex persona ipsius Tzetzae ἐξηγητῆ, quod ita habet:

Τῇδε Λυκοφρονίην τὴν βαρβαρόφωνον ἰνυγὴν
Κλειῦς τ' ἀλλοπροσάλλοιο βάρχην Καλλιόπειαν
Τρέτῃς Ἰσαάκιος ἐπὶ Φυγῶν ἐξερεῖναι
Παγκρατεῖ μεδέοντι πανέροχον ὕμνον ὀφειλῶ,
Hanc Lycophronis barbara strepentem voce,
Et incerta furentem Clio Calliopem
Quum ego Tzetzes Isaacius raptim explanaverim
Omnipotenti Regi sublimem hymnum me de-
bere fateor.

Tum subscriptio amanuensis hoc pacto: Ὁ Χρι-
στὲ, διὰ πρεσβειῶν τῶ ἐν ιεράρχοις Κλήμεντος τῷ
ἀγίῳ δοῖται τῷ σῷ δέλῳ Θεοδώρῳ τῷ Νεοκα-
στρίῳ. Cbriste, per preces sancti inter Pontifices
Clementis auxiliare tuo servo Theodoro Neoca-
striotae.

VII. pag. 122. Τοῦ ὑπερτίμου Ψελλοῦ περὶ
ὕετος, ἀστραπῆς καὶ βροντῆς. Honoratissimi Pselli
de pluvia, fulgure, et tonitru, Dissertatio.
Inc. Ἡρώτηκαί με, φίλτατοι παῖδες, ποτὰ πόν-
της ἀστραπῆς πῦρ, ἢ πόθεν ἄλλεται, καὶ εἰ πᾶν
πῦρ ἐκ νεφῶν καταγόμενον καυσικόν, κ. λ. Def.
τὰ διὰ πολλῶν τοῖς φιλοσόφοις ῥηθέντα ὡσιζέμε-
τες. Simile quid videre est in eiusdem ope-
re Mss. cui titulus: Solutiones compendiosce
naturalium quaestionum ad Michaelem Ducam
libris duobus, ubi agit de pluviiis, fulminibus,
et tonitruis. Vid. Allatum de Psellis in cal-
ce Vol. V. Bibl. Gr. Fabricii p. 56.

VIII. pag. 124. Κωνσταντίνου γραμματικοῦ
τοῦ Σικελιώτου, τίνες ἂν εἴπη λόγους ὁ Ἀπόλλων
κατατρέχων τὴν Δάφνην, καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς
ἀκνήσαν ῥόδον. Constantini Grammatici Siculi,
quae verba dixerit Apollo persequens Daphnen,
et rosae spina retardatus, Carmen anacreontic-
um. Inc.

Γενεὴν ῥόδων φανείσαν, κ. τ.
Def. Τὸ ῥόδον τότε φθονεῖ μοι.

IX. pag. ead. Τῷ αὐτοῦ ᾠδῆριον ἐρωτικὸν δι'
ἀνακρέοντος καὶ κυκαλλίου (1) λαβόντος τὴν ὡιδί-
σιν ἐκ μελωδῆ τινος. Eiusdem Ode amatoriae me-
tro anacreontico et cucullio, sumto argumento
ex quodam melodo. Inc.

Ποταμῷ μέσον κατεῖδον.

Def. Χερσὶ κομίζεις.

X. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ἀνακρέοντεςιοι χωρὶς
ἀνεκλωμένων πρὸς τινὰ ἐρῶντα παρθένου κατὰ ἀλ-
φάβητον. Eiusdem anacreontici sine anaclo-
menis in quemdam virginis amatorem, per alpha-
betum. Inc.

Ἀγαμαὶ μόνον ὄρων σε.

Def. Ὁ πόθος δ' ἄλυστος ἔστω.
Sequuntur deinde alii pauci eiusdem versicu-
li iambici nullo titulo.

XI. p. ead. b. Τῷ αὐτῷ πρὸς Ἰσαάκιον αὐτο-
κράτορα τὸν Κομνηνόν. Eiusdem ad Imperatorem
Isaacum Comnenum Carmen iambicum. Inc.

Ἡ τῶν καλυνδῶν Ἰτάλιος ἡμέρα.

Def. Μέτροις τε ποιικίλλουσα καὶ λόγοις ἄμα.

XII. pag. ead. Τῷ αὐτοῦ ψῶραν ἔχοντός το-

τε. Eiusdem, quum scabie quondam laboraret, ver-
sus iambici. quibus praecedat etiam versiculus:

Στίχους Μιχαὴλ τῇ καλῇ ψῶρᾳ πλέκω.

Carmen iambicum inc.

Ἐως πότε ψῶρα με συντήκειν ἔχεις;

Def. Αἰῶν τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ὕπνον αὐτίκα.

Huius Constantini mentio fit apud Fabric. B.
Gr. Vol. X. pag. 282. eiusque Carmen Grae-
cum anacreonticum alphabeticum super pe-
riculo parentum ac fratrum suorum in mari,
Ms. in Bibl. Caesarea memorat Lambec. V.
pag. 295.

XIII. pag. 125. Τῷ κυρίῳ Νικηφόρῳ τοῦ Στρα-
βορωμανοῦ ἐπιτάφιοι εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἐκ
προσώπου τῷ κεμένῳ. Domini Nicephori Strabo-
romani versus epitaphii (iambici) in suum pa-
trem, ex persona defuncti. Inc.

Πλασθεὶς χορὸς τοπρώτον, εἰς χῶν νῦν πάλιν
Ὁ χῶς ἀπῆλθον, ἂν δέ τις με δακρύῃ.

Def. Σῶζον δ' εἰσαυτῷ συνετὴν μεθυρίαν.

Nihil de hoc Nicephoro apud Fabric. occurrit.

XIV. pag. ead. Τῷ κυρίῳ Μανουῆλ τῷ Στρα-
βορωμανῷ ἐκ προσώπου τῷ βασιλεῶς κυρίῳ Ἀλέξιῳ
τοῦ Κομνηνῷ πρὸς τὸν ἅγιον Δημήτριον εἰκονισμέ-
νον ἐκ χρυσοῦ ἐν ἱματίῳ, ὃ φορεῖται ἄνω τῶν
ὀπλων, καλεῖται δὲ ἑταῶν . . . (2). Domini
Manuelis Straboromani ex persona Imperatoris
Domini Alexii Comneni ad sanctum Demetrium
expressum ex auro in pallio, quod fertur super
arma, vocatur autem . . . Carmina iam-
bica. Inc.

Αὐτὸν σε μάρτυς ἔνδοθεν σέβνοις ἔχων.

Def. Σύμπνα, δῖσκε, σπεῦδε, πλῆττε, πίπτε τε.

XV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιοι ἐκ μη-
τρὸς τινος πρὸς υἱόν. Eiusdem versus epitaphii
(iambici) ex persona cuiusdam matris ad fi-
lium. Inc.

Φίλον τέκος παρήλθες, ὡς ῥηθεὶς λόγος.

Def. Ἐπαγρυπνῶσα νυκτερικαῖς ἡμέραις.

XVI. pag. ead. b. Νικηφόρου πατριάρχου Ὀνι-
ροκριτικόν, κατὰ ἀλφάβητον. Nicephori Patri-
archae (Constantinopolitani) Onirocriticon, si-
ve de somniorum significatione, Carmina iambi-
ca, ordine litterarum digesta. Inc.

Ἀνδρὶ πλακεὶς φιλεῖντι πάγκαλον τόδε.

Desinunt in versu,

Στραγγὺς κρατεῖν φεύγοντας προσδέχῃ βλάβην,
qui est quintus ex illis, qui a littera σ inci-
piunt. Hoc Onirocriticum, quod ex Astram-
psycho magnam partem descriptum est, sub-
iunxit Nicolaus Rigaltius Artemidori Libris
V. de somniis Gr. & Lat. Paris. MDCIII. 4.
una cum eiusdem Astrampsychi, & Achmetis
Onirocriticis. Vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol.
III. pag. 406. §. VIII. & pag. 410. §. XI. &
Vol. VI. pag. 299.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV.
minuto ac breviato charactere, in fine mu-
tilus; in primis autem paginis, quae vetusta-
te valde erant consumtae, margines restitu-
ti, in iisque notae in Pindarum nova manu
suppletæ. Constat foliis 125.

BI-

(1) Quid sit cucullium, docet Du-Fresne in Glossar. pag.
227.

(2) Reliqua tituli corrosa margine perierunt: forte legendum
ἐκ χρυσοῦ ἐν ἱματίῳ, de qua voce vide Du-Fresne loc. cit. p. 667.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LV.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXII.

C O D E X I.

Σ Ο Τ Α Α Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν .

DICTIONARIVM SVDAE.

I. p. i.

Ιβλίον λέξεων Σούδα
συνταχθέν παρὰ δια-
φόρων σοφῶν ἀνδρῶν.
*Liber dictionum Su-
dae (five Suidae)
a diversis sapienti-
bus viris compositus .*

Tum subiicitur longa enumeratio eorum, qui Opus hoc congefferunt, cuius initium: Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σούδα· οἱ δὲ συνταξάμενοι τῆτο ἄνδρες σοφοί, Εὐδήμος ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ τοῖς χεῖρον, Ἐλλάδιος ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ νέῳ ὁμοίως, Εὐγένιος Αὐγουστοπύλου τῆς ἐν Φρυγίᾳ ὁμοίως, κ. λ. Incipit a littera A hoc pacto: Α' ἂ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐπὶ ῥήμα μετ' ἐκπλήξεως, κ. λ. Desinit in littera Ψ in verbis, τῆς τέτης περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότης. In fine subscriptio sequens rubris litteris est apposita: Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Ἐγγράφη ἡ παρῶσα τῶν λέξεων βιβλος χειρὶ Πέτρου Κρητικῆ τοῦ ἐκ Ρεθύμνης πόλεως. Ἐγγράφη ἐν πόλει Μαντινέᾳ ἐν ἔτει 5771 λ'. ἡμέρας σαβ. ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ κ'. Deo bonorum operum perfectiori gratia. Scriptus est praesens Dictionum liber manu Petri Cretensis ex civitate Rhetemno: scriptus est in urbe Mantua anno 6930. (Christi mccccxxii.) die sabbati, mense Iulio, die VIII. (1) Concordat huius Lexici initium & finis cum nupera edit. Cantabrig. ex recensione Ludolphi Kusteri A. mdcv. Tomis III. fol. In titulo tantum Operi praefixo, pro Κακίλιος — Κάσσιος — ἐπεποιήκει habetur in Codice Κεκίλιος, Κάσιμος, & πεποιήκει. Dignus certe Codex, qui cum cit. editione diligentissime conferatur. De huius Lexici auctore, virtutibus, ac vitiis, Dissertationem Kusteri, Fabricianis observationibus instructam, vide apud Fabr. B. G. Vol. IX. p. 622. seqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus, in cuius primo folio legitur: Κτῆμα Ἰωάννης de Rubeis germani physici, κ' τῶν φίλων 1530. Constat fol. scriptis 331.

ΟΤΑΠΙΑΝΟΤ ΡΗΤΟΡΟΣ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ
ΤΟΤΕ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΤΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΤΣ
ΛΟΓΟΤΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΙΤΣ.

PROLEGOMENA VLPIANI RHETORIS
IN OLYNTHIACAS ET PHILIPPICAS
ORATIONES DEMOSTHENIS.

Seu potius

Vlpiani in Demosthenis Orationes Commentaria,
Libanii, & aliorum Epistolae.

I. pag. i. Vlpiani Rhetoris in Demosthenis cod. II.
Orationes Commentaria, quae in

hoc continentur Volumine, pleraque ab Aldo Venetiis edita prodierunt Anno mdiv. fol. una cum Harpocrate &c. Nos tamen in ipso- rum ineunda recensione prae manibus habui- mus editionem G. L. Demosthenis Orationum, una cum Vlpiani Commentariis, quae in lu- cem prodiit Aureliae Allobrogum per Petrum de la Roviere mdcvii. fol. Praecurrunt in Codice, Οὐλπιανοῦ ῥήτορος προλεγόμενα εἰς τὰς Δημοσθένους Ὀλυνθιακὰς κ' Φιλιππικὰς λόγους. Vlpiani Rhetoris Prolegomena in Demosthenis Olynthiacas, & Philippicas Orationes. Inc. Πλε- σὺν δοκῶσιν. Def. τοῦ τόπου τῶν πράξεων. Ex- stant in cit. edit. ad calcem Orationum De- mosthenis a pag. 7. ad pag. 15. Prolegome- na excipit pag. 7. b. Ἐξήγησις εἰς τὸν Ὀλυν- θιακὸν πρῶτον Δημοσθένους λόγον. Expositio in Olynthiacam primam Demosthenis Orationem. Inc. Ἀντὶ πολλῶν. Def. τῆς ῥήτορας. Habes loc. cit. a pag. 15. ad pag. 23.

II. pag. 13. Expositio in Olynthiacam secun- dam. Inc. Ἐπὶ πολλῶν μὲν. Def. τῶν θεωρικῶν. Ibid. a pag. 24. ad pag. 33.

III. pag. 19. In Olynthiacam tertiam. Inc. Οὐχὶ ταῦτα. Def. κρίσιν ἀποφεύγει. Ibid. a p. 32. a pag. 39.

IV. pag. 24. b. In primam Orationem in Phi-

(1) Memorat Montfauconius hanc subscriptionem Palaeogr. Graec. pag. 77. sed male ait: Mensis Iulii VII.

Philippum. Inc. Εἰ μὲν καινοῦ τινος. Def. ἐλέγχοτο ὁ λόγος. Ibid. a pag. 39. ad p. 43.

V. pag. 27. *b*. In quartam Orationem in *Philippum*. Inc. Καὶ σπουδαῖα νομίζω, κ. λ. Ἡ γνῶναι οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξηγησάμενοι. Def. περιεργάζεσθαι. Ibid. a pag. 43. ad pag. 52.

VI. pag. 34. In Orationem ad *Philippi* *Epistolam*. Inc. Οὔτι μὲν, ὦ ἄνδρες, κ. λ. Σηλυβρίαν ἐπολιόρκει Φίλιππος. Def. λόγοις πολλάκις. Ibid. a pag. 52. ad pag. 54.

VII. pag. 36. In Orationem contra *Androtonem*. Inc. Οὔπερ Εὐκλήμων. Def. τοῖς Διονυσίοις. Ibid. a pag. 227. ad pag. 241.

VIII. pag. 48. In Orationem contra *Midiam*. Inc. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν. Def. ἐς ἐπιπροτιμώτερα. Ibid. a pag. 170. ad p. 226.

IX. pag. 92. In Orationem de *Corona*. Inc. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, κ. λ. Τάχα δύναται τις. Def. ὃ πρὸς δῶκα, φήσας. Ibid. a pag. 76. ad pag. 88.

X. pag. 101. In Orationem de falsa legatione. Inc. Πόλεμος συνεστῆκε Φιλίππῳ. Def. ὑπὲρ Φιλίππου πεπολιόρκεται. Ibid. a pag. 89. ad p. 136. Cum qua tamen *Vlpiani* Expositione coniunctum fuit *Anonymi* argumentum, quod legitur Orationi praefixum ibid. Part. I. pag. 198.

XI. pag. 129. *b*. In Orationem adversus *Leptinem*, item cum *Anonymi* argumento cum ipsa *Vlpiani* Enarratione coniuncto. Inc. Οὔ πρὸς Λεπτινὴν λόγος. Def. διὰ τοῦ νόμου τὴν πολιτείαν. Argumentum habes Orationi praefixum Part. I. pag. 361. Enarrationem vero Part. II. a pag. 137. ad pag. 170.

XII. pag. 152. In Orationem adversus *Androtonem*, eadem nimirum *Vlpiani* Enarratio, ut supra in hoc ipso Codice pag. 36. §. VII. Diversum tamen est initium, quia incipit ab *Anonymi* argumento longissimo, quod Orationi ipsi praecurrit in edit. Part. I. pag. 416. cuius initium est: Διάφοροι παρ' Ἀθηναίοις, κ. λ. Finis vero totius Enarrationis aliquantum diversus ita habet: διὰ τὸν δρασμὸν ἐνύβρισεν τοῖς Διονυσίοις ὃ καλῶς ὀρχησάμενος.

XIII. pag. 159. *b*. In Orationem adversus *Timocratem*, item praevisio *Anonymi* argumento, quod inc. Πολέμου τυγχάνοντος, κ. λ. & habetur inter *Demosthenis* Orationes pag. 460. *Vlpiani* vero *Commentarius* ipsi coniunctus inc. Τοῦ μὲν ἀγῶνος, κ. λ. Εἰς διαβολῆς τῷ προσώπῳ. Def. ἀνὰ γεν δημοτικὴν τισεύοντες εἶναι. Part. II. a pag. 252. ad p. 274. licet in fine pauca defint in Codice; postrema enim verba, quae retulimus, incidunt sub finem paginae 273. (per errorem 281.)

XIV. pag. 167. *b*. In Orationem adversus *Aristocratem*, cui pariter argumentum *Anonymi* est adiunctum, quod inc. Ἡ Εὐβοία μία γῆς κατακτινὴ τῆς Ἀττικῆς, κ. λ. Def. τοσαῦτα περὶ τῆς ὑποθέσεως. Hoc abest in cit. edit. *Commentarius* vero inc. Διτλὺς δὲ ὁ λόγος, καθάπερ ἔοι Τिमωκράτους. Def. μὴ ἐπιλεησμένους. Ibid. Part. II. a pag. 242. ad pag. 251.

XV. pag. 174. *b*. In Orationem de *Corona*,

seu pro *Ctesiphonte*, eadem atque illa, de qua supra §. IX. Heic tamen praecedat *Anonymi* hypothensis, cuius initium: Ἀθηναίοις ἢ Θηβαίοι. Finis: ἢ τὴν τῶν αὐτῶν διάνοιαν. Ibid. Part. I. pag. 311.

XVI. pag. 183. Οὐλπιανῷ ἐχόλια εἰς τὸν α' Ὀλυνθιακὸν τοῦ Δημοσθένους λόγον. *Vlpiani* scholia in primam *Demosthenis* *Olynthiacam* Orationem, seu potius, ut inferibitur in edit. Praefatio in *Olynthiacas*, & *Philippicas* Orationes. Inc. Πλείστην δοξάζει. Def. τοῦ τέτοιου τῶν πράξεων. Eadem, ut supra, §. I.

XVII. pag. 188. In quartam Orationem contra *Philippum*. Eadem cum superiori §. V.

XVIII. pag. 193. *b*. In *Epistolam* *Philippi*. Eadem cum superiori, §. VI.

XIX. pag. 195. In primam ex *suasoriis* Orationibus, seu de ordinanda Republica. Inc. Οὔ περὶ συντάξεως λόγος. Def. ὅθεν εἰληπται τῶν τῶν ἑκαστοῦ. Ibid. Part. II. a pag. 55. ad pag. 59.

XX. pag. 197. *b*. In Orationem de *Classibus*. Inc. Οὔ περὶ τῶν συμμορίων λόγος. Def. καταφέρει τὸν λόγον. Ibid. a pag. 59. ad p. 64.

XXI. pag. 201. In Orationem pro *Megalopolitis*. Inc. Ἀθηναίοις συνεμάχησαν. Def. προεχωρησάσας τῇ πόλει. Ibid. a pag. 70. ad p. 73.

XXII. pag. 203. *b*. In Orationem pro *Rhodiensium libertate*. Inc. Συνεμάχουν Ἀθηναίοις. Def. τὴν δημογορίαν κατέπαυσεν. Ibid. a pag. 64. ad pag. 69.

XXIII. pag. 207. In Orationem de foedere *Alexandro*. Inc. Οὐκ ἔστι ἀδύλον. Def. περὶ πολέμου. Ibid. a pag. 74. ad pag. 76. In fine rubris adnotatur litteris: Τέλος τῆς Οὐλπιανῷ ἐξηγήσεως εἰς πλείονας λόγους τοῦ Δημοσθένους. Finis interpretationis *Vlpiani* in plures Orationes *Demosthenis*.

XXIV. pag. 210. Λιβανίου Κοιναῖος τοῦ σοφιστῆς ἐπιστολαί. *Libanii* *Quaestoris* *Sophistae* *Epistolae*. Prima anepigrapha inc. Εἴτε μὴ σοφιστῆς. Ultima *Basilii* ad *Libanium*, cuius initium est: Τὸ μὲν συνεχθεῖς με γράφειν. Def. εἰ ἴθι σοι προσφιλῆς. Proferenda heic sunt, quae in huius fronte Codicis *Fridericus* *Rostgardus* nobilis *Danus* adnotavit, in itinere, quod exeunte saeculo XVII. litterarum causa in Galliam, Italiam, aliasque regiones suscepit, in id in primis incumbens, ut *Libanii* *Epistolas* ubique conquireret, nec sumtibus, nec operae parcens. Ait igitur = *Epistolae* *Libanii*, quae in hoc Cod. habentur, ex Cod. *XXIX*. *Plutei* *LVII*. descriptae sunt. Qui autem eas exaravit *Zenobius* *Accaiolus* eleganter quidem pinxit, sed oscitanter omnino scripsit, & Graecae linguae minime se peritum fuisse ostendit. Mendis enim, quae in altero Codice erant, innumera ille adiecit, ex male intellectis abbreviationum signis. Deinde non observavit duos foliorum fasciculos in altero Codice a compactore fuisse transpositos, unde evenit, ut *Epistolarum* ordinem in illo loco plane inverterit, & trium *Epistolarum* initia (ut ibidem adnotavimus) cum aliarum trium longe diversarum extremis, infausto certe omine copulaverit. Si tandem tres in-

integras Epistolas (quae in altero Codice sunt μη. σλθ'. τμα'.) plane omisit: ita ut in hoc Codice non habeantur nisi CCCCXXIV. quum in altero sint CCCCXXVII. sed omittas si addideris utriusque Codicis, numerus conveniet. Hisce autem CCCCXXIV. si adieceris illas, quae ad Basilium scriptae sunt, & ad calcem Codicis cum responsoriis Basilii reperiuntur; numerus Epistolarum Libanii erit CCCCXXXIII. ut habet nota superior. Hoc Volumen, quod littera G notavi, & sex insuper alios splendidissimae huius Bibliothecae Codices (qui superiores alphabeti litteras sibi vendicant) cum mea collectione Epistolarum Libanii contuli, & quadraginta duas, quas nondum habui, excerptis, & quibus mille ducentis adieci. Mense Octobri M. DC. XCVIII. Fridericus Rostgaard. Ad rem quoque faciunt, quae de hoc Codice scripta sunt in Praefatione nuperae editionis Epistolarum Libanii ex recensione Io. Christophori Wolfii Amstelodami apud Ianssonio-Waesbergios MDCCXXXVIII. fol. p. VII. ubi haec leguntur: Ex Codice XIX. Plus. LVII. totus natus est, folii formam refert; & Libanii quidem Epistolae in membrana scriptae sunt manu recente Zenobii Acciaiolii anno circiter MCCCCLXXX. qui litteras quidem elegantissime pinxit, sed Graece minime doctus, multos errores commisit. Hic sub Leone X. Pont. Max. Vaticanae praefuit Bibliothecae inde ab Anno MDXVIII. Verum praematura morte sublati est aetatis anno LVIII. vix absoluto, Christi MDXX. Vid. Echardum de Scriptor. Ord. Praedic. Tom. II. p. 45. necnon Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis Praedicat. p. 243. Fieri igitur potuit, ut Acciaiolus iuvenis admodum, hunc Codicem describeret, atque ideo in multis peccaret.

XXV. pag. 317. Theanus (1) Epistolae III. quarum prima est ad Eubulen de liberis educandis, altera ad Nicostratam zelotypam consolatoria, tertia ad Callisto de familia recte gubernanda admonitoria. Exstant in Collect. Epp. Cuiac. alias cit. pag. 355. seqq.

XXVI. pag. 318. b. Menandri ad Glyceram Epistola unica. Ibid. p. 376.

XXVII. pag. 319. b. Glycerae ad Bacchidem item unica. Ibid. p. 368.

XXVIII. pag. 220. Bacchidis Epistolae III. prima Hyperidae, secunda Phrynae, tertia Myrrhinae. Ibid. pag. 368.

XXIX. pag. ead. b. Thoidis duae, prima Thessalae, secunda Euthydemo. Ibid. pag. 369. (per errorem 371.)

Codex Graecus Ms. in fol. Saec. XV. a p. 1. ad pag. 101. inclusive chartaceus, a pag. vero 102. usque ad finem membranaceus, ac manu diversa, pimirum Zenobii Acciaiolii descriptus; legitur enim in calce: Εἰς γράμματα Ζηνοβίου ὁ Ἀκκαιοῦλος. Quare quum duabus diversis manibus fuerit exaratus, mirum non est, si ex Vlpiani Enarrationibus in Demosthenem nonnullae bis fuerint repetitae. Constat fol. scriptis 321.

(1) Pythagorae sive uxor, sive discipula fuit. Vide Menagium in Mulierum philosopharum historia, & Fabric. B. G. Vol. I. pag. 425.

ΣΟΠΑΤΡΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

SOPATRI QVAESTIONES.

Adde

Cyri Tractatum de differentia Statuum.

I. pag. 1. Σοπάτρου διαίρεσις ζητημάτων. COD. III.

Sopatri divisio Quaestionum.

Primae Quaestionis titulus est: Μετὰ τὰ κατὰ Κύριον Ἀλκιβιάδης, κ. λ. Inc. Ἀλκιβιάδης ἐστὶν Ἀλκιβιάδης, κ. μεγαλόφων, κ. λ. Victimae vero titulus est: Νῦν ὄντες τὸ κατὰ τῶν μοιχῶν, κ. λ. Def. τὰς δὲ λυτύντες οἷς ὑποβίβουσιν. Exstat in Aldi Manutii Collectione Rhetorum Venetiis MDVII. fol. a pag. 287. ad p. 455. Auctor huius Operis, in quo proluxa admodum de componendis Declamationibus praecpta, & divisiones controversiarum continentur, Sopater est, non Plotiniana ille scholae successor celeberrimus, quem Constantinus Magnus occidit, sed alius, sophista ducentis annis iunior (2).

II. pag. 224. Κύριον περὶ διαφορᾶς στάσεων. Cyri de differentia statuum Tractatus. Inc. Τὰς τὴν καταστροφῆς ζητήσεις, κ. λ. Def. ἡ πρόσωπον, ἡ αἰτία. Exstat loc. cit. a p. 456. ad p. 460. Cyro ne cuidam sophistae, quem Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 482. ineptum vocat, an Cyro Theodoro Prodromo, qui sub initia XII. saeculi post Christum natum vixit, tribuendus sit, dubitat idem Fabric. tum loc. cit. tum etiam pag. 457. Sequitur in Codice Tabula quaedam, seu schema, quo rhetoricarum quaestionum divisiones exhibentur.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. In calce primae paginae nomen legitur Ioannis de Bardis, Codicis fortasse possessoris. Constat fol. scriptis 230.

ΟΥΡΒΙΚΙΟΥ ΤΑΚΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ.

VRBICII MILITARES VIRTUTES.

Seu potius

Tacticorum Auctorum Collectio uberrima.

IN ipso Codicis initio multa deesse arbitramur; prima enim duo folia fragmentum quoddam continent historicum ἀδίσποτον & ἀπέφαλον, cuius prima verba sunt . . . . . ὁρίζει κατ' ἐαυτὸν ἐν τοῖς μέρει ἐκαστον τούτων τῶν συνημάτων, κ. λ. Ultima vero: κ. τὴν ἄλλην ἀσφάλειαν ποιήσαντες διὰ τὰς νεωπολέμους ἀνεπαύοντο. Agitur in hoc de quadam expeditione militari, & obsidione; quorsum autem pertineat, nondum deprehendimus. In averfa vero secundi folii pagina, ne vacua remaneret, formulam Iuramenti militaris, quod

(2) Hoc Sopatri Opus, uti & Orationes, quas habentur Antiphontis, Andocidis, Dinarchi, Lycurgi & Isaei ex Graecia secum attulit Io. Lascaris, ut Aldus refert.

quod Iustiniano & Theodorae eiusdem Imperii conforti ab iis praestabatur, qui novum magistratum, aut praefecturam suscipiebant, recentior manus adscripsit. Inc. Οἱ μὲν ἐγὼ τὸν Θεὸν τὸν παντοκράτορα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, κ. λ. Def. πρὸς τῷ καὶ ταῖς ποικίλαις ταῖς τῶν νόμων τῆς αὐτῶν εὐσεβείας παρεχομέναις ὑπεύθυνον εἶναι.

I. pag. 5. Οὐρβικίη τακτικὰ στρατηγικὰ. *Vrbicii Tactica Strategica, sive Ordinationes Militares Libris XII. comprehensae*, sed miserrime pluribus in locis detruncatae, ut ex singulorum librorum recensione patebit. Praecedit argumentorum elenchus in Capita, quae unumquemque Librum constituunt, & ipse, ni fallor, in fine mutilus; multo enim plura continere Capita duodecimus Liber apparet inferius, quam heic enuncientur, ubi ipsorum numeratio in nono Capite desinit. Indicem excipit SS. Trinitatis Invocatio, & hanc Introductio. Illa inc. Ἡ γείσθω τοῦ λόγου καὶ τῶν ἔργων ἡ παλαιὰ Τριάς (1) ὁ Θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἡ βεβαία ἐλπίς καὶ ἀσφαλεία, κ. λ. Haec vero inc. Τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως ἀμεληθείσης χρόνῳ πολλῷ, κ. λ. Def. φυλάττων τὴν τῶν πραγμάτων τάξιν καὶ ἀκολουθίαν. Primus Liber continet Capita IX. quorum primum inscribitur: Πῶς δεῖ γυμνάζειν τὸν καθ' ἑνα ἄνδρα ἐν ταῖς μελέταις, & incipit: Εἰς τὸ τοξεύειν περὶ συντόμως, εἴτε Ῥωμαῖσι, εἴτε Περσῶσι. Vltimum inscribitur: Πῶς δεῖ εὐτάκτως τὸν στρατὸν ὁδοπορεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πολεμίων καὶ ἐνοχλῶντων, & desinit: ἀλλὰ δι' ἑτέρων τόπων προέρχουσαι.

II. pag. 12. b. Liber II. Περὶ καβαλλαρικῶν παρατάξεων, Capita continet XX. quorum primum, Περὶ τοῦ χρεώδη εἰ ἀναγκαῖον εἶναι τὴν εἰς πρώτην καὶ δευτέραν τάξιν τὸν στρατὸν διανομὴν, inc. Εὐν ταῖς δημοσίαις καβαλλαρικαῖς μάχαις, κ. λ. Vltimum est: Περὶ διπλῶν βάνδων. Sed huius Libri desunt septem postrema Capita, & pars Capituli XIII. Περὶ διασημάτων μερῶν τε καὶ παρατάξεων, quod desinit in verbis, ἵνα μὴ ἀβοήθητον αὐτὴν ποιήσῃ· οὐδὲ πολὺ . . . . ob defectum Codicis inter pag. 16. & 17.

III. pag. 17. Liber III. Περὶ στάσεως τάγματος, continet Capita XVI. Sed primum ex istis, quod inscribitur, Γνώσις σημείων δηλῶντων τὴν τοῦ τάγματος στάσιν, ob memoratam Codicis iacturam totum deest. Caput itaque II. cui titulus, Στάσις τάγματος, ὡς ἐν ὑποθέσει ἀνδρῶν τριακοσίων δέκα, inc. Σχῆμα τάγματος, ὅτ' ἂν ταξάμενον ἀρχεται, κ. λ. ubi tamen notandum folia 17. & 18. esse transposita. Vltimum Περὶ μανδάτων δεδομένων τοῖς εἰς ἐνέδραν ἀπερχομένοις, def. ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν παραλαμβάνεται.

IV. pag. 24. Liber IV. Περὶ ἐνέδρας, continet Capita V. quorum primum Περὶ ἐνέδρας καὶ ἀπάτης κατ' ἐχθρῶν δυνατωτέρων, inc. Αἱ ἐνέδραι ἐπιτηδεύουσιν γινώμεναι, κ. λ. Vltimum Περὶ τοῦ δρουγγιστῆ τάσσουσαι τὴς εἰς ἐνέδραν καὶ ἐφόδους πεμπομένους, def. καὶ μᾶλλον κόπον ἔχει τὸ ἐντυχεῖν αὐτοῖς, ἢ τὸ ποιῆσαι αὐτά.

V. pag. 27. Liber V. Περὶ τέλδου, Capi-

ta item continet V. Primum, Περὶ τοῦ μὴ ἐπάγεσθαι προχείρως τὸν τέλδον ἐν μάχῃ, inc. Τοῦ τέλδου κατὰ τὸ ἀναγκαῖον δεῖ φροντίζειν. Vltimum Π-οὶ φυλακῇ, τέλδου ὁδοποροῦντος, def. καὶ ἰδὲ τοὺς στρατιώτας ἐκπλήκτους.

VI. pag. 28. b. Liber VI. Περὶ διαφορὰν τάξεως καὶ γυμνασίας, V. pariter complectitur Capita. Praecedit quaedam veluti introductio, cuius initium: Ἡ συνεχὴς γυμνασία ὠφέλειαν μὲν πολλήν, κ. λ. Caput I. Περὶ Σκυθικῆς γυμνασίας σχηματικῆς, inc. Σκυθικὴ ἐστὶν ἡ ἀδιαπρίτως ἔχουσα τὰ τάγματα. Vltimum, Πῶς δεῖ γυμνάζειν ὑπερκεράσας καὶ πλαγιοφύλακας, def. τῷ ἐναντίῳ κέρατι ἐξιστάσθαι.

VII. pag. 30. Liber VII. Περὶ στρατηγίας, in duas dividitur partes, eaeque continent singulae Capita XV. Prima Pars inscribitur, Ποῖον δεῖ κεφαλαιὸν φροντίζειν τὸν στρατηγὸν πρὸ τοῦ καιροῦ τοῦ πολέμου, & inc. Οὐκ ἔστιν ὀκνάδα πελαγεῖ διαπορθμύμεσθαι κυβερνήτη χωρὶς. Altera inscribitur, Περὶ τῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου ὀφειλόντων παραφυλάττεσθαι, & inc. Χρὴ τὸν στρατηγὸν μηδὲ πολλὰ ποιεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς συμμαχίας, κ. λ. Def. ὡς τε εἰς δεξιαν καὶ πρὸ τῆς μάχης μεταπίπτειν. Sequuntur deinde alia duo Capita extra numerum, quorum primum est Γνώσις κεφαλαιῶν ὀφειλόντων δοθῆναι ἐκάστῳ μεράρχῃ ἐκ τῶν εἰρημένων κεφαλαιῶν. Inc. ὡς τε τὸ τρίτον ποσὸν ἐκάστῳ μέρῳ. Alterius titulus est: Γνώσις κεφαλαιῶν ὀφειλόντων δοθῆναι ἐκάστῳ ἀρχόντι ταγμάτων καὶ μοιράρχῃ. καὶ αὐτῷ δὲ τῷ μοιράρχῃ, ἵνα οἶδεν τί καταζητεῖν. Inc. Χρὴ εἴτε ἐν φασσάτῳ διάγει τὸ βάνδον, κ. λ. Def. ἐθίζειν δὲ τέρας καὶ ἐν καιρῷ καύσωνος πρὸς κόπον, καλὴν εἶναι.

VIII. pag. 37. b. Liber VIII. duo tantum Capita complectitur, quorum primum Περὶ καθολικῶν παραγγελμάτων τῷ στρατηγῷ ἀρμοζόντων, inc. Εὐν ταῖς τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων ἐγχειρίσεσιν. Secundi vero, quod inscribitur, Γνωμικὰ, fragmentum tantum superest ob duplicem Codicis mutilationem, alteram inter pag. 38. & 39. in qua Capituli initium deperit, alteram inter pag. 40. & 41. in qua eiusdem finis, ac sequentis Libri initium pariter excidere.

IX. pag. 41. Liber IX. Περὶ ἐφόδων, Capita continet V. quorum primum Περὶ ἐφόδων ἀδοκῆτων, ob memoratam iacturam incipit a verbis . . . . εἰ μὲν γὰρ πρὸς βεβήτας ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν δεξάμενοι. Desinit autem Liber in Capite tertio, quod inscribitur, Πῶς δεῖ ἐν τῇ τῶν πολεμίων χώρᾳ εἰσβάλλειν, καὶ πῶς ὁδοπορεῖν καὶ πραιδεύειν βλάβης ἰδίᾳς χωρὶς, in verbis: ἐπειδὴ συμβαίνει τεπλασμένα εἰ ἐκ τῶν προσκυμένων ἐκ τῶν κρατυμένων . . . . quum inter pag. 42. & 43. alius immanis hiatus interfit, quo reliqua duo huius Libri Capita, ac totus ferme decimus Liber miserrime absorptus est.

X. pag. 43. Ex Libro igitur X. qui de obsidionibus faciendis & tolerandis agebat, & in IV. erat Capita distributus, ut ex praemisso In-

(1) Ex quibus verbis patet auctorem hunc esse Christianum.

Indice patebat, particula tantum superest ultimi Capitis, quod inscribitur, Πως δει ἐν μεθορίῳ λάθρα κτίζειν ὀχύρωμα χωρὶς πολέμου δημοσίᾳ, cuius postrema verba sunt: κὶ τὸ ὕδωρ ἀπολλύσῃ.

XI. pag. ead. Liber XI. Περὶ τῶν ἐκάστου ἔθνους ἐθῶν τε κὶ τάξεων, Capita pariter IV. complectitur, uti superior, ac Prologo instructus est, cuius initium: Τὰ πρόχειρα περὶ τῆς καβαλλαρικῆς τάξεως, κ. λ. Caput I. Πως δει Πέρσαις ἀρμύζεσθαι, inc. Τὸ Περσικὸν ἔθνος μεχθρὸν κὶ κρυφίνον, κ. λ. Ultimum, Πως δει Σκλάβοις κὶ Ἀνταῖς ἐ τοῖς τοιούτοις ἀρμύζεσθαι, des. κὶ ἐγχειρίζεσθαι ταῖς πανουργίαις δύναται.

XII. pag. 51. Liber XII. & ultimus, initio mutilus est ob unius folii iacturam inter pag. 50. & 51. & incipit a Cap. IV. cui titulus. Τάξις ἄλλη. Inter pag. 53. & 54. alius defectus occurrit unius folii. Penultimum Caput, quod nullo quidem numero notatum est in margine, sed iuxta praecedentium seriem deber esse XXV. inscribitur: Καταγραφή Φοσσάτω. Ultimi vero, nempe XXVI. cuius titulus adeo evanuit, ut legentium aciem oculorum prorfus effugiat, finis est: ἀλλὰ κὶ κίνδυνον φέρει ἐν ταῖς ἐλασiais αὐτοῦ τοῖς νεωτέροις, κὶ κῆπον τοῖς Ἰπποῖς κὶ ἀποχίαν. Vbi manu Lucae Holstenii, qui hunc Codicem diligentissime evoluit, ac recensuit, adnotatum fuit: *Finis Urbicii*. Huius Operis exemplar Graecum Ms. habuit etiam Vossius in sua lectissima bibliotheca, una cum Apollodori Poliorceticis, Asclepiodori (ita Fabric. B. Gr. Vol. II. p. 571.) philosophi Tacticis, Nicephoro Gregora περὶ παραδρομῆς, & aliis de re militari scriptoribus. Quare ineditum omnino videtur.

Quum vero plurimae in hisce Libris extraneae voces, ac barbarae locutiones reperiantur, ipsarum quasdam selegimus, ac speciminis loco per alphabetum digestas sub legentium oculos ponere volumus. Eae vero sunt:

Α

Α'δίσρατον. ἀδεσράτη τάξις. μετὰ τῶν ἀδεσράτων κὶ βουκελλαρικῶν βάνδων.
 Αδιουτα. καὶ ἄλλοι κρᾶζοντες αδιουτα, πάντες ἀποκρίνονται ἴσως κὶ συμφώνως, δευτε—
 πάντες ἀποκρίνονται ἴσως καὶ συμφώνως, αδιουτα δευτε. ἀκούσετε αδιουτα.
 Α'κία. τῶν ἀκίων τῶν λοχαγῶν, ἧτοι πριμων—τὰς μὲν προτεταγμένας τοῖς καβαλλαρίοις πεζικὰς ἀκίας.
 Αμβα.
 Αμβιτεύειν.
 Α'μυλύνει.
 Α'ντικένσωρ.
 Α'πλικεύειν.
 Α'ρματούρας.
 Α'ρματέρους.
 Α'ρμωσάτιων.
 πρὸς τὸ Α'ρμωσθαι.
 Α'ρχισαγιττάτωρ,
 μετὰ τῶν Α'σηλίων.

Β

Βάδε, ἀντὶ τοῦ κίνησον.
 Βαλλίσρων.
 Βάνδον. φυλάξατε τὸ βάνδον. τὸ βάνδον μὴ καταλίπητε. ἀγιάζειν τὰ βάνδα. ἐν δεξιᾷ τῷ βάνδῳ τάσσονται.
 Βανδοφόρος, ὁ το σημεῖον τοῦ βάνδου βασάζων.
 Βήρυττα. οἱ δὲ τὰς βηρύττας, ἧτοι ματσο—
 βαρβυλα ἔχοντες.
 Βίγλα. νυκτερινὰς βίγλας νίκεσθαι.
 Βικάριος.
 Βουκελλάριος. τὸ τῶν βουκελλαρίων, ἧτοι Φαι—
 δερᾶτων τάγμα.
 Βουκελλάτου, ἡ τίσιου.
 Βουκηνάτωρ.
 Βύκηνος.
 Βούκουλα.

Γ

Γριτίζεσθαι τὸν καιρὸν.

Δ

Δαπανηθῆρα.
 Δεῖντε αὐ δεξτρα αὐ σενεσρα.
 Δετονεδεξτρα.
 Δετονεσενεσρα.
 Δέξτρα.
 Δηποτάτοι.
 Δηφενδεύειν. εἰς τὸ δηφενδεῦσαι.
 Δηφένσωρ. δηφένσουρσιν.
 Διρυγε φροντεμ.
 Δρακονταριος.
 τὰς Δωρεῖς τῷ Θεῷ σμικρύνειν.

Ε

Εἰ φυλο.
 Εκουαλιτεραμβυλα.
 Ε'κπλοράτωρ.
 Ε'κπλαγίζειν ἐνέδραν.
 Εξί.
 Εξίτε.

Ζ

Ζαβλε ηγονικλαρια.

Ι

Ινκρη.
 Ιντρανοφορμα.
 Ιουγγε.
 Ιουνγε.
 Ιουγγε φυλο.

Κ

Καβαλλάριος.
 Καβαλλαρικῆς.
 Καλαμένους.
 Καμπηδέκτωρ, & καμπιδέκτωρ.
 Κανονίζειν.
 Κάππα. ὁ δὲ τὴν κάπταν βασάζων, ὁ δευτε—
 ρεῦων ἐστὶ τῷ βανδοφόρῳ.
 Κασελλῶσαι.
 Κάστρον.
 Κασρῶσαι.
 Κατὰ κούνας.
 Κεδε.
 Κεντέκλοις.
 Κιντέρνα. κιντέρνας κατασκευᾶσαι.
 Κονδότερον. ταῖς κονδοτέραις παρατάσσειν. τὰ
 κονδότερα μέρη.
 Κοντάριον. ὁπλίζονται δὲ σκουταρίοις κὶ κον—
 τάριοις κὶ σπαθίοις κονδοῖς.
 Ο 2 Κον.

Κοντάτος.
 Κόντος. ακοντοκλιν. καὶ τοὺς κόντους ἀνα-
 βαζάων.
 Κοντυβέρνιον, & κοντυβέρνιον. μετὰ τὸ ὀρδι-
 νεύῃναι, ἢ γενέσθαι κοντυβέρνια.
 Κουμορδινεσσενε.
 Κατὰ κούνας.
 Κούρβα.
 Κουρμεννα.
 Κούρσω. ἐν καιρῷ κούρων.
 Κούρσωρ.

Λ

Λαγγέβαρδοι.
 Λαγερτέραμβλα.
 Λαργι αδεξτρα.
 Λαργια ἀδ αμβρα παρτες.
 Λατα βια ἀδ αμβρα ασπαρτε.
 ἀδ Λέτους ερίγγε.
 Λαφουλκω.
 Λεγεῶνες.
 Λοκουμ.

Μ

Μανδάτα. μανδάτα δοῖναι.
 Μανδάτωρ. μανδάντηρι. διὰ μανδάντων. παρ-
 αγγέλλει ὁ μανδάντωρ. σιλεντιον. μανδάτα
 καμπλατε. νον βοσ τουρβατις ὀρδιεμ. σερ-
 βατε βανδος. εκτε νεμο δεμιττατ βαν-
 δουμ ετινιμικος σενε.
 Δεῖ τον Μανδάντηρα παραγγέλλειν ἔτως. Σι-
 λιντιο νεμο δεμιττα νεμο αντεκεδατ βαν-
 δουμ καμπλατσωσενε κουμ βανδομιλιξ γαλ-
 λισετ κομοδομιλε βαρβατι σι βερο βανδουμ
 δεμιττετ κομοδοουν ο βερβικε σερβαμιλιξ
 ὀρδιεμ ποε δεουνηφατε σερβετ ετ τουβαν
 βανδιφερσι δε πουγνας σιβεσενε σινιμικουμ
 σιβαρε καλαφανεσσον φορτερνι αρεουντ τε
 σπαρρεστ σουουμ ὀρδιεμ.
 Μεδιι παρτιτις αδιφαγιαμ.
 Μίνσορε, οἱ τὰ φασάτα μετροῦντες.
 Μίλια. τριῶν μιλιῶν.
 Μίσσα. μετὰ το δείπνον, ἢ τὰς μίσσας τὸ
 τρισάγιον ψάλλεσθαι. μετὰ τὰς ἐσπερινὰς
 μίσσας.
 Μοβε.
 Μοδε.
 Μουσταλοκουμ.

Ν

Ναυκλία.
 τὴν Νοβισκουμ φωνήν.

Ο

Ὁρδινατίωνα ποιέσθαι.
 Ὁρδινατίωνα γίνεσθαι.
 Ὁρδινεύειν. προορδινεύειν.
 ἐν Ὁρδίνω.
 Ουνδικε σερβατε.

Π

Παγανδε.
 Πάκτα ἀλλάσσειν.
 Παλλίκων μικρῶν.
 Παλμάριον φουσιέν.
 Παλυδίον. ἐν παλυδίῳ. ἔλκε τε, ἢ παλυδίον,
 ἢ καλαμεῶνων.
 Πάλων ὀξέων.
 Πεδικλῦντες.
 Παρτες.

Πέρκουτε.
 Πλαγίον.
 Πλαγιοφύλαξ.
 Πληγάτος. τοὺς πληγάτους παραμυθεῖσθαι.
 Πλωτὰς τὰς ἔτω λεγομένας.
 Ποντιλίον.
 Ποντιλῶσαι.
 Πόρτα. καὶ ἐκάστη πόρταν. τὰς πόρτας τοῦ
 φασάτου.
 Πούβληκα.
 Πουβλικίζεῖν. προπουβλικίζεσθαι.
 Πουλπιτών.
 Πραΐδα.
 Πραϊδέειν.
 Πριβιλέγιον.
 Πριμι εατε σκουνδι αδιφαλαγγιαμ εἴτε.
 ἕνα καθ' ἕνα ἀπὸ τριῶν καὶ σκούνδων.

Ρ

Ραδδε.
 Ρεβερτε.
 Ρεβεστε.
 Ρεδουε.
 Ρέκαλα δίδοτε.
 Ρέκαλα δῶτε.
 Ριγε φροντεμ.
 τοὺς δὲ λεγομένους Ριφουγγας ἐπιστελλομένους ἢ
 εἰσάτας δεικνύειν.

Σ

Σάγια.
 Σαγίττα.
 Σαγιττάτωρ.
 Σαγιτταβήλος.
 Σασιτταποιός.
 Σαμάτωρ.
 Σκουνδι εἴτε.
 Σέλλα. ἔχειν δὲ εἰς τὰς σέλλας σκάλας σιδη-
 ρὰς δύο. ἢ ἐν σελλοπουγγίοις δαπάνη. ἐν
 ταῖς σέλλαις φέρεσθαι.
 Σενεσρα.
 Σερβατε.
 Σκάλα.
 Σκεύη τὰ τε δαπανηφδρα, ἢ τὰ ναυκλία.
 Σκλάβοι.
 Σκλαπίδας.
 Σκούλκα. ἐν διπλαῖς σκούλκαι. τὰς σκούλκας
 ποιῖν.
 Σκυλεῦειν.
 Σκουτάριον. τὰ τῶν κοντάτων σκυτάρια.
 ἀδ Σκουτο κλινα μοβε.
 Σπάθια.
 Στᾶ, εἶναι σημαίνει.
 Στατε.
 διὰ Στυπτίε ἢ πίσσης.
 Στράτα.
 κράζων, Στρέφω.
 Στρινγε.

Τ

Τένδα. τένδαν ἦτοι καμάρδαν πεδικλῦντες
 πλησίον ἰὼν τενδῶν. ἴας τένδας ἱεροσιδῶς κα-
 τῶρδινον ἐχούσας.
 Τεξοφάρετροις βηρύτταις.
 κράζων, Τορνα.
 Τορναμεννα.
 Τούβα. τούβας βαλλομένης.
 Τουβάτωρ.

τοῦ Τούλδου.
Τούρκοι.
Τρανσμουτα.
Τρανσφουρμα.
Τρανσφουρναμ.
Τριβολων σιδηρῶν.
Τριβόλων τρογγύλων.
Τριβούνος.

Φ

Φαμίλια. Φαμιλίας αὐτῶν ταπεινῆς οὔσης.
Φαρέτρα.
Φλάμυλα.
Φλαμύλα.
Φλασκὶν μικρὸν.
ἐν Φλασκίοις ὕδωρ ἐπιφέρεισθαι.
Φοιδερατικά.
Φοιδεράτων.
Φόσσα.
Φοσαάτον.
Φράγγοι.
τῷ Φραγγελίῳ παραγγέλλειν.
Φρόντεμ.
Φυγαλεύειν.

X

Χειρομάνικα σιδηρῶν.

XIII. pag. 68. Sequuntur alia Anonymi *Tactica*, sine principio, quum inter pag. 67. & 68. mutilus sit Codex duobus ad minimum foliis, ut ex quaternionum numeratione in infimo margine apposita suspicari licet, qui quum singuli octo constent foliis, sex tantummodo in hoc habentur folia. Incipiunt igitur a verbis . . . . . τὴν ἀρχὴν φορεῖν αὐτοὺς ἐκ δὲ οὐδ' αὖτε μάχης τοξεύσαι, κ. λ. Capita vero, de quibus agitur haec sunt:

Πῶς δεῖ γυμναζεσθαι τάγμα.

Εἵνονται δὲ τὰ σχήματα ταῦτα διὰ τὰς αἰτίας ταύτας.

Πῶς δεῖ παράταξιν κοβαλλαρικὴν τάσσεσθαι, ἥτοι τὰ μέρη αὐτῆς.

Πῶς δεῖ τοῖς ἐν τοῖς δυσχερεῖς διαβαίνειν τόπους & ποταμούς.

Περὶ κατασκευῶν & ἐκπλορατόρων καὶ σκυλακτόρων.

Ποῖα δεῖ φυλάττεσθαι τὸν στρατηγὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συμβολῆς τῷ πολέμῳ.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ εἰσβαλλόντων ἐχθρῶν.

Πῶς δεῖ τοῖς τοῖς ἐν τοῖς δυσβάτοις καὶ δυσβάτοις τοποῖς καὶ ποταμοῖς διαβαίνειν τὴν τῶν πεζῶν παράταξιν.

Finis Tractatus sequens est: ὅτι ὁμοίως τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς καὶ αἱ τῶν δυσβάτων ποταμῶν γίνονται πάροδοι, καθὼς εἴρηται.

XIV. pag. 77. Alius Anonymi Tractatus *de re Militari* Capitibus constans LIV. quorum index praecurrit. Haec autem Capita ex longiori Opere videntur excerpta; nam fere singula incipiunt a voce ὅτι. Quum igitur, teste Luca Holstenio, opus illud integrum, ex quo haec defumta sunt, *Tacticon* omnium fuerit praestantissimum, placet heic singulorum Capitum argumenta, prout in indice iacent, in medium proferre. Ea vero sunt:

Πῶς δεῖ ὑποτάσσιν τῶν ἐκ τῶν στρατηγικῶν πράξεων.

α'. Περὶ τοῦ, ποῖον δεῖ τὸν στρατηγὸν εἶναι.
β'. Περὶ τῆς τῶν ἐσθλῶν εὐνοίας.
γ'. Περὶ τῆς τῶν πολεμίων ἀσκήσεως καὶ σωφροσύνης.
δ'. Περὶ τῆς, πῶς ἂν τις τοῖς πολεμίοις προσάγοιτο.
ε'. Δειλῶν διάκρισις.
ς'. Φιλῶν δοκιμασία.
ζ'. Περὶ κατασκευῶν.
η'. Ὅτι δεῖ τοῖς πολεμίοις ἄλλους πολεμίους κατασκευάζειν.
θ'. Περὶ ἀπιστίας εὐχαίρου.
ι'. Περὶ χάρακος.
ια'. Περὶ μονομαχιῶν.
ιβ'. Κατὰ πλῆξιν πολεμίων.
ιγ'. Περὶ τῆς καιροῦ καὶ τόπου τῆς μάχης.
ιδ'. Προτροπὴ εἰς ἀνδρείαν καὶ πιθανότητα.
ιε'. Φαντασία πλῆθους.
ισ'. Φαντασία ὀλιγότῃτος.
ιζ'. Τακτικά.
ιθ'. Περὶ τῆς παρατάξεως.
ιϑ'. Πῶς δεῖ κυκλῶσαι πολεμίους.
κ'. Περὶ συνθημάτων.
κα'. Περὶ πυρῶν.
κβ'. Ἐκ πυρὸς βοήθεια.
κγ'. Ἐξ ἀνέμων βοήθεια.
κδ'. Ἀνίστασθαι καὶ φεῖδω τῆς τῶν πολεμίων χάριτος.
κε'. Πῶς ἂν τις ἀγρυπνίαν τοῖς πολεμίοις ποιῇσιεν.
κς'. Κόλυσιν ὁρμῆς ἀλογίστου.
κζ'. Πανικὴ φόβου λύσις.
κη'. Περὶ τῆς κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν σχημάτων ἀπάτης.
κθ'. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἐναντίῳ ἀπάτης.
λ'. Περὶ τῆς φεύδους τῆς πρὸς τοὺς οἰκίους ἐπισυμφέροντι.
λα'. Περὶ αἰφνιδίων ἐπιθέσεων.
לב'. Ὅτι δεῖ τὰς ἐξ ἀπονοίας μάχας φυλάττεσθαι.
λγ'. Προσποίησις φυγῆς.
λδ'. Ὅτι δεῖ κρύπτειν τὰ οἰκία καὶ κτήνη.
λε'. Εὐνείδαι διάφοροι καὶ ποιικίλαι.
λς'. Ὅσα κατὰ ἱππέων.
λζ'. Περὶ τόπου.
λη'. Περὶ ὁρμῶν καὶ συνθηκῶν.
λθ'. Περὶ προδοτῶν.
μ'. Περὶ αἰχμαλώτων.
μα'. Περὶ ὁμήρων.
μβ'. Περὶ αὐτομολῶν.
μγ'. Περὶ διώξεων.
μδ'. Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀναχωρήσει ἀσφαλείας.
με'. Φυγὴ ἐκ τόπων ἐπικινδυνῶν.
μς'. Ποταμῶν διαβάσεις.
μζ'. Ὅρων ἀποτόμων ἀναβάσεις.
μη'. Ἀλλοσις ἐνὸς ἀνδρός.
μβ'. Φυγὴ ἐνὸς καὶ μίας.
ν'. Τιμαὶ καὶ κολάσεις στρατιωτῶν.
να'. Πόλεων ἀλώσεις.
νβ'. Πέτρας ἀποτόμου ἀλώσεις.
νγ'. Ἀσφάλεια πόλεων.
νδ'. Νευμαχικά.

Huius vero Collectionis initium est: Ὅτι φιλοπενώτατον, καὶ οὐκ ἐξυτάτον, καὶ τὴν γνώμην ἀνδρείοτατον, κ. λ. quibus verbis respondetur ad

ad interrogationem primi Capitis, *Qualem oporteat esse Imperatorem*. Ultimum Caput, in quo de *navali pugna* agitur, in fine mutilum definit in verbis: *ἀλλὰ καὶ Ἀριστοκράτης πλείονας τριήρεις λαβὼν, καὶ ἰδίους εἰς αὐτὰς ἐμβιβάσας* & . . . . . unum enim folium, ut adnotavit in margine Holstenius, inter pag. 103. & 104. desideratur.

XV. pag. 104. *Trahasius alius Tacticus*, initio mutilus ob memoratum defectum: auctoris Christiani, sed antiqui, & valde accurati. Agit autem in principio de divisione civitatis, & quibus ex partibus constet. Incipit ab artium & scientiarum professoribus, quales sunt (en prima verba) . . . . γραμματικοὶ, ῥήτορες, ἱατροὶ, γεωργοὶ, καὶ ὅσοι τοιοῦτοι. τὴν δὲ γε ἱερατικὴν δόξιν μὲν ἄν τις ἴσως τέχνην εἶναι· ἡμῖν δὲ ὃ τῆτο δοκεῖ, ἀλλ' ὅδ' ἐπιστήμην, κ. λ. Tum profectur: Ἐμπορικὸν δὲ, οἷον σιτοπῶλαι, οἰνοπῶλαι, κ. λ. Τελικὸν δὲ, τὸ ἐκάστῳ εἶδους παρεκτικόν, οἷον σιδηροτελεῖς, χαλκοτελεῖς. Τηρητικὸν δὲ τὸ ὠνηρετικόν, κ. λ. οἷον ξυλοφόροι, λιθοφόροι. Ἀχρηστον δὲ τὸ μηδοτικὸν συντελεῖν δυνάμενον πρὸς τὴν τῶν κοινῶν χρεῖαν, οἷον ἀσθενεῖς, γέροντες, παῖδες· καὶ πολιτείας μὲν μέρη τοσαῦτα. Εἴποι δ' ἂν τις καὶ μέρος πολιτείας, ὅτε ἀπὸ τῆ μηδὲν ἐνεργεῖν ἴσως ἄρῃν ὀνομάσει, κ. λ. quales sunt mendici, erronei, inertes, &c. Ἐπεροῦσιν δὲ τὸ ἱερατικὸν διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ θεράπειαν, κ. λ. Τὸ δὲ τῶν ἀρχῶν διὰ τὸ δίκαιον, μέλιτος δὲ διὰ τὰς εἰσέσεις, κ. λ. insignis dissertatio de origine & usu Magistratuum. Τὸ δὲ χρηματικὸν cum ob alia inventum, tum ut militibus suppeterent sumtus. Τὸ δὲ τεχνικόν, ob usum. Τὸ δὲ ἐμπορικὸν διὰ τὴν χρεῖαν, quia non omnes omnia habent. Τὸ ὀλικόν, ut suppeditent materias. Τὸ ὠνηρετικόν, ad obediendum, & perficiendum iussa. Τί μὲν ἔν ἐστι πολιτεία, & πόσα μέρη ταύτης τογχεῖται, καὶ τίνων χάριν ἐπεροῦσθαι, εἴρηται διὰ τῶν φθασάντων. Heic quia quaelibet pars suo subest Magistratui, de singulis Magistratibus prolixè & accurate edisserit; tum subiungit Romanos civitatis partem addidisse τὸ θεατρικόν καὶ θεμελικόν, κ. λ. Hastenus de Magistratibus & subditis. Deinceps περὶ στρατηγικῆς verba facit, quae & ipsa maxima pars est Reipublicae. Τῆς δὲ στρατηγικῆς τὸ μὲν ἐστὶ φυλαετικόν τῶν οἰκειῶν, τὸ δὲ ἀπειλητικὸν τῶν ὑπεραντίων, κ. λ. Atque haec quidem omnia in primo continentur Capite, quod mutilum initio esse inuimus. Caput vero, quae sequuntur, argumenta sunt ista:

Ὅποιους εἶναι χρὴ τὰς φύλακας, καὶ κατὰ τίνας δὲ τὰς τόπους φυλάττειν αὐτὰς.

Περὶ πυρῶν, καὶ ὅπως αἰκονομεῖται αὐτοῦς.

Περὶ φρουρίων.

Περὶ οἰκονομικῆς πόλεως.

Πῶς δὲ κτίξιν πολιτ. Caput prolixum & insignè, in quo de munimentis, vallis, fossis, muris; item de testudinibus agitur.

Περὶ τακτικῆς, ubi dicitur, quod τακτικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη, κατ' ἣν τις πλῆθος ἀνθρώπων μετ' ὅπλων συντάξει καὶ κινήσει κατὰ καιρὸν δύναται.

Τακτικῆς partes sunt IV. Prima σύνταξις ἀνδρῶν πρὸς πόλεμον ἐπιτηδεύει, II. Ὁ πλὴν διαταγή, μὴ πρὸς τὴν ἐκάστῳ χρεῖαν ἀρμοδίως, III. Κίνησις ἐνόπλιου στρατεύματος τῷ καιρῷ πρέπουσα, IV. Οἰκονομία πολέμου, προσώπων τε καὶ πραγμάτων, τρόπων τε καὶ αἰτίων ἐξέτασιν μετὰ τῷ συμφέροντος ἔχουσα. Quia vero belli (pergit) duplex sit species, ναυμαχία scilicet, & πεζομαχία, ostendenda sunt in utraque τὰ τῆς τακτικῆς μέρη, & primo quidem περὶ πεζομαχίας, cuius quatuor modi esse possunt; vel pedites, vel equites, vel currus, vel elephanti, quorum postremi duo (inquit), quum plane defuerint, frustra de iis diceremus; agemus ergo de primis duobus. Huius vero Capitis ultima verba sunt: ῥητέον ὅτι πάντος τοῦ ἐν τῇ στρατείᾳ πλῆθους, τὸ μὲν ἐστὶ μαχικόν, ὃ καὶ ἀπειλητικόν καὶ ἐνοπλόν, καὶ στρατιύμα, καὶ στρατός ὀνομάζεται· τὸ δὲ τεχνικόν, οἷον λιθοφόροι, χαλκοτελεῖς, τέκτονες, καὶ τὰ ὅμοια, ὅς οὐ μόνον διὰ τὰς πολιουρίας, ἀλλὰ καὶ τὰλλα συνεπιφέρουν ἀνάγκη· τὸ δὲ χορηγὸν τῶν ἀναγκαιῶν, οἷον ἀροπῶλαι, οἰνοπῶλαι, κροπῶλαι, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ φάλαγγος. Hoc Caput agit de phalange, eiusque variis formis; item de membris, seu partibus, quibus constat, deque eius exercitatione.

Περὶ ἱπτικῆς φάλαγγος, καὶ ὅπως δὲ συντάττειν αὐτήν. Ut Capite antecedenti de pedestri. Definit: Ἐπεὶ δὲ ὃ μόνον δὲ συντάξει φάλαγγα, ἀλλὰ καὶ κινήσει, ῥητέον καὶ περὶ κινήσεως.

Κατὰ πόδας τῶν κινήσεων φάλαγγος. Movetur autem phalanx quinque modis, I. κατ' ὁδοποιρίαν, II. κατὰ στροφὴν τῷ μετώπῳ, III. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ κατ' αὐτὴν σχήματος, IV. κατ' ἑνωσιν διηρημένης φάλαγγος, V. κατὰ διαίρεσιν ἐνωσίδος φάλαγγος.

Περὶ ὁδοποιρίας φάλαγγος. Inc. Ὅδοιπορία ἐστὶ φάλαγγος, κίνησις ἐνόπλιου στρατεύματος ἐπὶ τῆς πολεμικῆς, ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων φέρεται, κ. λ. Addit considerandam esse naturam regionum. Τῶν δὲ χωρίων τὰ μὲν εἰναι εὐρύχωρά τε & ὁμαλά, τὰ δὲ στενά τε καὶ ὁμαλά καὶ ἀμφίλοφα· τινὰ δὲ αὐτῶν κρημνώδη τε καὶ ἀνώμαλα· τὰ δὲ ἐλώδη τε καὶ κατὰ δένδρα. Agit de singulis ordine. Def. ἐπεὶ δὲ ὁδοιπορία γίνεται ὃ μόνον ἐπὶ ξηρῆς, ἀλλὰ & κατ' ὑδάτων, ῥητέον & περὶ διαβάσεως ποταμῶν.

Περὶ διαβάσεως ποταμῶν. Fluvii vel profundi, ut Ister; vel vadiosi, ut Euphrates &c. Agit de pontibus aliisque ad transitum necessariis prolixè & valde distincte.

Περὶ στροφῆς τῷ μετώπῳ τῆς φάλαγγος.

Περὶ κλίσεως.

Περὶ ἐξελιγμοῦ.

Περὶ ἐναλλαγῆς σχήματος.

Ποῦ δὲ τάττειν τὰς πεζὰς κατασκευὰς μέλονται, καὶ τῇ τῆς ἱπτικῆς.

Περὶ τῶν ὑπηρετιμένων τῷ στρατηγῷ.

Περὶ οἰκονομίας πολέμου & τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ κεφαλαίων. Agit de variis modis disponendi acies.

Πότε δὲ πολεμεῖν, καὶ πότε ὃ δέξ.

Πῶς δὲ πολεμεῖν μέλλοντας συντάττειν τὰς φάλαγγας.

Πῶς χρὴ συντάττειν τὰ στρατεύματα καθ' ἐν μέρος ἢ μὲν προβαλλόντων ἐναντίων.

Πῶς καθ' ἵππων ἀγωνόμεθα περὶ τῆς φάλαγγος χρώμενοι.

Πῶς μετὰ τὴν τροπὴν τὴν πλείονα τῶν οὐκ εὐκρίως φησὶν, ἢ καὶ τὴν ἐχθρὴν ἀμυνόμεθα.

Περὶ νυκτιπολέμου.

Περὶ ἐνέδρας.

Περὶ αὐτομάδων.

Περὶ κατασκόπων.

Περὶ πρέσβων. Hi mittuntur vel a nobis, vel ad nos.

Περὶ τοξείας. In quo tria considerantur, τὸ εὐστόχος βάλλειν, τὸ ἰσχυρῶς βάλλειν, τὸ ταχέως βάλλειν.

Πῶς δεῖ γυμνάζειν ἑαυτὸν εὐστόχως βάλλειν.

Πῶς δεῖ ἰσχυρῶς βάλλειν. Quod est ultimum huius Tractatus Caput. Definit autem, ἢ μὲν γὰρ ἀσθενεστέρα κατὰ μίαν εἰ τύχοι γραμμὴν, κινήσει τὸν κύκλον· ἢ δὲ σφοδρότερα κατὰ δύο, ἢ καὶ πλείονα.

XVI. pag. 131. *Alius Anonymi Tractatus, item Tacticus*, cui titulus: Τὰ ἐς ὕψιστον ἐκβληθέντα ἀπὸ ἄλλων βιβλίων γνωμικά. Inc. Τοιαύτη τίς ἐστιν ἐν τοῖς τῶν πολέμων καιροῖς ἢ τοῦ συμφέροντος εὐρεσις. Τὸ σοὶ συμφέρον, τοῖς πολεμίοις ἐστὶν ἀσύμφορον, κ. λ. Def. καὶ τοῖς ὑμετέροις κοσμήντες δωρήμασιν.

XVII. pag. 132. *Ἀσκληπιοδότου φιλοσόφου τακτικά κεφάλαια. Asclepiodoti (1) Philosophi Tactica Capita*, quae sunt XII. nimirum

α'. Περὶ φάλαγγων διαφορᾶς.

β'. Περὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος τῶν ὀπλιτῶν.

γ'. Περὶ διατάξεως τῶν ἀνδρῶν τῆς τε καθ' ὅλην τὴν φάλαγγα, καὶ τῆς κατὰ μέρη.

δ'. Περὶ διασημάτων αὐτῶν.

ε'. Περὶ τῶν ὀπλῶν τῆς τε συμμετρίας καὶ τοῦ εἶδους.

ς'. Περὶ τῆς τῶν ψιλῶν τε καὶ πελταστῶν φάλαγγος, καὶ τῆς τῶν μερῶν τάξεως τε καὶ ὀνομασίας.

ζ'. Περὶ τῆς τῶν ἵππων φάλαγγος, καὶ τῶν ὀνομασιῶν τῆς τε ὅλης καὶ τῶν μερῶν.

η'. Περὶ ἀρμάτων.

θ'. Περὶ ἐλεφάντων.

ι'. Περὶ τῶν κοινῶν κατὰ τὴν κίνησιν ὀνομασιῶν.

ια'. Περὶ τῶν ἐν ταῖς πορείαις σχηματισμῶν τῶν κατὰ συντάγματα.

ιβ'. Περὶ τῶν κατὰ τὴν κίνησιν αὐτῶν προσημάτων.

Primum Caput, cui praeter titulum iam allatum epigraphae etiam totius Operis est addita, Τέχνη (2) τακτική, inc. Τῆς τελείας παρασκευῆς πρὸς πόλεμον διττῆς ἔσης, χειρᾶς τε καὶ ναυτικῆς, περὶ τῆς χειρᾶς τὰ νῦν λεγόμενα. Ultimum def. Αὐταὶ διὰ βραχείων αἱ τοῦ τακτικῆς καθηγήσεις, τοῖς μὲν χρωμένοις σωτηρίαν πορίσασθαι, τοῖς δ' ἐναντίους κινδύνους ἀπαγοῦσαι. Totus autem Liber iconibus, ad ea magis quae in singulis aguntur Capitis, sub oculos ponenda accommodatis, distinctus est. Hunc

Tractatum ex hoc Codice descriptum Io. Theophilus Coberus Saxo, mense Septembri MDCLX.

XVIII. pag. 143. *Ἀλκιανὸς Τακτικά. Aeliani Tactica* ad Hadrianum Imperatorem, quibus praemittitur prolixus Capitis Index; sed ipse Liber paragraphis tantum, non Capitibus distinctus est. Primum igitur Caput est: Ὅτι Ὁμηρὸς πρῶτος περὶ τῆς ἐν ταῖς πολέμοις τακτικῆς θεωρίας ἔγραψεν. Ultimum: Περὶ τῶν ἐξαπλῶν παραγγελμάτων, καὶ πῶς δεῖ μὴ ἀμφιβολοῦν αὐτὰ εἶναι. Sequuntur deinde praeliminaria quaedam de diverso genere bellorum, ac navium &c. quorum initium: Πᾶσα δύναμις τῶν ἀπλῶν, κ. λ. Finis: μαχὴ δὲ ἢ ἐν ἐπὶ τόφῳ καὶ καιρῷ γινόμενη συμπαροῦς τῶν σωμάτων. Tum Prooemium, quod inc. Τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τακτικὴν θεωρίαν, κ. λ. Primi Capitis pertractatio inc. Πρῶτος μὲν ὃν ἴσμεν δοκεῖ τὴν τακτικὴν θεωρίαν Ὁμηρὸς ἐπεργασμένην. Ultimo vero def. καὶ τοῖς ἐναντίοις ἡττᾶν ἐπαγοῦσαι. In fine: Ἀλκιανὸς ἀρχιερέως τακτικῆς θεωρίας. Edidit Latine in Pandectis Rei Militaris Petrus Scriverius cum commentariis, & notis God. Stewechii, & Fr. Mædii, ex officina Plantiniana Raphelengii MDCLVII. 4. p. 7. Nos vero prae manibus habuimus edit. Gr. Lat. Lugd. Bat. MDCLXIII. in 4. ex nova Sixti Aurelii interpretatione, cum qua Praefationis, & Operis initium ac finem conferentes, utraque inter se convenire comperimus. In Capitis vero indice discrimen aliquod occurrit; desunt praeterea in edit. praeliminaria illa, quae in Codice prooemium Operis praecurrunt.

XIX. pag. 159. *Ἀλκιανὸς τακτικὴν ἐπιόμνημα περὶ τοῦ πῶς χρὴ πολιορκούμενους ἀντέχειν. Aeliani Tacticus Commentarius de toleranda obfatione*. Inc. Ὅσοις τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ αὐτῶν ὁρμώμενοι χώραι, κ. λ. Def. ναυτικῆς δὲ στρατεύματος δύο εἰσὶ ἐόλοι. Repetitur in fine titulus hoc pacto: Αἰνείου πολιορκητικῆς, ἢ Αἰλιανῶν, καθὼς ἡ ἀρχὴ. Edidit sub Aeneae Tactici nomine ex Codice Biblioth. Regis Galliae, & versione ac notis illustratum subiecit Polybio Isaacus Casaubonus, qui in Vaticano Codice Regium manasse suspicatur, Paris. MDCLX. fol. & Hanov. anno eodem, & Amstelod. MDCLXX. 8. De hoc Opere, nec non de nostro Codice ita Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. p. 765. (per errorem 775.) In Codice Mediceo membran. DCC. amplius amorum non Aeneae, sed Aeliano tribuitur, legiturque hoc titulo: Αἰλιανῶν Τακτικῶν (corr. Τακτικῶν) ἐπιόμνημα περὶ τοῦ πῶς χρὴ πολιορκούμενους ἀντέχειν. Quod Rigaltio significans Frid. Lindenbrogius in litteris datis XX. Iul. Ann. MDCXVIII. addit iudicium suum his verbis: Casaubonus Aeneae nomine vulgavit, quam bene, ipsius viderit, dictionem enim aliud arguere puto. Sed non dubito veriore esse Vaticanam, & Regii Codicis inscriptionem, & minus notum Aeneae nomen a librario forte mutatum in notius Aeliani, praecipue quum in calce manuscripti Me-

(1) Montfaucon. in suo Catalogo legit *Asclepiodoti*

(2) Cum hoc titulo allegatur etiam a Lambecio ad Codicum

nom. 65. & inter Tacticos ineditos reponitur a Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 767.

Medicee legatur: Αἰεὶς πολιολογητικῇ, ἢ Αἰλια-
νῇ, καὶ ὡς ἡ ἀρχή. Ita Fabricius. Interim no-
tandum, loca quaedam Aeneae ex hoc ipso
Codice emendasse, ac restituisse Iacobum Gro-
novium, Virum Clarissimum, in supplemen-
tis lacunarum in Aenea Tactico, Dione Cas-
sio, & Arriano de Expeditione Alexandri,
Lugd. Bat. MDCLXXV. in 8. Quod autem Ae-
neae potius, quam Aeliano Commentarius
hic Tacticus sit adiudicandus, scribendi ra-
tio, qua utitur Scriptor, ab illa Aeliani
longe diversa valde probat. Accedit etiam,
quod ad alios Commentarios suos, scilicet,
παράσκευαστικὴν βιβλὸν, ποριστικὴν, & στρατο-
δικὴν identidem provocat; plura deinde exem-
pla adferuntur, antiqua omnia, & Aeneae ae-
tati prorsus congruentia; memorantur liqui-
dem praeter populos varios Aristagoras, Ar-
tabazus, Astyanax Lampfaci tyrannus &c.
Vide plura de hoc Aeneae Opere apud eum-
dem Fabric. loc. cit.

XX. pag. 182. *Arriani Ars Tactica, sive
de Acie instruenda Liber*. Inc. Ο Πύρρον παῖς,
& Κλέαρχος, ὃς ὁ τῶν κυρίων Ἑλλήνων ἐπὶ βα-
σιλείᾳ ἡγησάμενος. Def. & διὰ εὐρυάγνια καλῶν
ἐπιτάγματος ἔργων. In fine: Ἀρριανοῦ τέχνη
τακτική, Hunc Librum, qui, ut auctor ipse
sub finem testatur, vicesimo Adriani Impe-
ratoris anno scriptus est, Graece ex Ms. Co-
dice Mediolanensi, cuius ab Emerico Bigotio
apographum acceperat, cum versione Lati-
na, & notis suis edidit, una cum Mauritii
Imperatoris de Arte Militari Libris XII. Io.
Scheferus Vpsaliae MDCLXIV. in 8. Nicolaus
deinde Blancardus Tacticam ex Scheferi edi-
tione, una cum aliis Arriani Opusculis prae-
lo iterum subiecit, & iconismis quibusdam
auxit Amstelod. MDCLXXXIII. in 8. Et haec po-
strema nobis editio praesto fuit, in qua legitur
hic Liber a p. 5. ad p. 97. In nostro tamen Co-
dice in duas divisus est partes; prior agit de
exercitationibus equestribus veterum Graeco-
rum; posterior de exercitiis veterum Roma-
norum; quae quidem incipit a verbis: Ἔμοι
δὲ ὑπὲρ τῶν γυμνασίων, κ. λ. quae incidunt in
cit. edit. pag. 76. v. 7. iisque praefigitur ti-
tulus: Περὶ γυμνασίων Ῥωμαίων, & ὅπως γυ-
μνάζοντο οἱ πάλαι Ῥωμαῖοι. Lucas Holstenius
in schedis suis Mss. putat, initio mutilam ef-
se, non tamen praeter unum folium deesse,
partem scilicet exordii.

XXI. p. 196. Ἀρριανοῦ ἑταξίς κατὰ Ἀλ-
νῶν. *Arriani Instructio Aciei adversus Alanos*,
sive exemplum, quo aciem a se adversus Ala-
nos instructam describit. Inc. Ἡγεῖσθαι μὲν τῆς
πάσης στρατίας, κ. λ. Def. & τὸς ἴππους γυμνοῦς
ἔχοντες. Eius Libri videtur esse fragmentum,
cui titulus, Ἀλαινική, ἢ τὰ κατ' Ἀλνόνες. De
bello adversus Alanos, Adriano Imperatore
gesto, quique a Photio memoratus Cod. LVIII,
uti plurima alia eiusdem Arriani Opera, mi-
serissime deperit. Hanc quoque *Aciei Instru-*
ctionem ex eodem Codice Mediolanensi Grae-
ce edidit, vercit, notisque illustravit laudatus

Ioannes Scheferus loco & anno citato; eam-
que editionem recudi postea curavit Nicolaus
Blancardus loc. cit. ubi legitur a pag. 98.
ad pag. 108. Fuit autem Arrianus hic Tacti-
corum Scriptor, Epicteti discipulus celeberrimus,
genere Bithynus, qui Bithynica (1),
seu originem & historiam Bithyniae patriae
suae a temporibus usque mythicis ad exces-
sum Nicomedis postremi Regis, qui regnum
suum Romanis testamento legavit, Libris VIII.
scripsisse traditur a Photio Cod. LXXXIII.
Propter eruditionem suam Atheniensi, &
Romana civitate donatus est, dignitatibusque
auctus; Adriano Caesari imprimis carus fuit,
ab eoque Cappadociae praefectus. Bellavit
contra Alanos, & Massageras; evehctus etiam
ad honores Urbis Senatorios, ipsumque Con-
sularum: Xenophontis prisci non minus in-
dustria rerum gerendarum, quam studio sa-
pientiae, scriptis, ac nomine ipso, vere ae-
mulus, cuius dolendum est tot perisse opera
non minus, quam Vitam a Dione Cassio com-
positam, ut auctor est Suidas in Δίον.

XXII. pag. 198. *Onofandri Platonici philo-
sophi Strategicus, sive de Imperatoris Institu-
tione Liber*, initio mutilus, unius fortasse fo-
lii abscissione. Incipit a verbis . . . ταύτης
αὐτῆς ἐμπειρίας τῶν ἡγουμένων, κ. λ. Def. ὅς
ἀνδρας στρατηγούς. In fine: Οὐρανίου (sic) στρα-
τηγικός. Graece primus e Codicibus duobus
Bibl. Mediceae, & tertio recentiore edidit
praestantissimus vir Nicolaus Rigaltius, & va-
rias ex illis lectiones, quartoque Fed. Morelli
subiecit, novam versionem suam & eruditas
notas addidit, Paris. MDCCVIII. 4. quae dein-
de editio recusa est a Commelino A. MDC. 4i
qui Aemilii Porti castigationes adiunxit.

XXIII. pag. 216. *Δημηγορίαι προτρεπτικαὶ
πρὸς ἀνδρείαν ἐκ διαφόρων ἀφορμῶν λαμβάνουσας
τὰς ὑποθέσεις. Conciones exhortatoriae ad forti-
tudinem ex diversis occasionibus argumenta su-
mentes*. Inc. Α' μὲν ἐν εἰπεῖν ἐπηγγελόμεθα
περὶ τοῦ πρακτικῆς μέρεος τῆς ὅλης πολιτικῆς ταύ-
τῃς εἶναι. τοῦ δὲ λογικοῦ τὸ μὲν εἶναι ἀγραφον,
τὸ δὲ ἔγγραφον. Def. Ἐστὶν ἂν, εἶναι, ὁ ἄν-
δρες, εἴς γε βουλευόμεν ἀποτίσθαι διὰ τῶν ἀ-
γόνων τὴν παρῆσαν ἀθυρίαν, καὶ εἶναι τοῖς
ἐναντίοις τὸν θυμὸν. πολλοὶ γὰρ πολλὰκις νική-
σαντες, τὰ τελευταῖα ἡττηθήσαν, καὶ οἱ πολλὰ-
κις ἡττηθέντες, τῶν νενικηκότων ἐπράτησαν. Hunc
de Orationibus Militaribus TraStatum Lucas
Holstenius in schedis suis Mss. primo ex Her-
mogene, aut alio aliquo Rhetore desumptum
arbitratur; deinde, re melius considerata, eiuf-
dem auctoris Christiani esse putat, cuius
TraStatum Tacticum exposuimus supra §. XV.
Videtur enim (sunt eius verba) distinxisse τὴν
πολιτικὴν εἰς τὸ πρακτικὸν & τὸ λογικόν. Et es-
se eiusdem auctoris certissimum esse cognovi ex
lectione totius partis de orationibus, & accura-
tis divisionibus & subdivisionibus.

XXIV. pag. 231. *TraStatum alius Tacti-
cus*, initio & fine mutilus, ex Codicis defe-
ctu, cui recentissima manus hunc titulum
adie-

(1) Hoc quoque Opus deperditum est.

adiecit: *Iulii Africani κερσός*. Incipit a verbis . . . . . λαίαν τογχανεῖν . πρὸς τ' ἀπὸ σφενδόνης βλήματα περιγλαμύνει μὲν τῆς ἔξω λεπίδος, καὶ συνηκύνει, κ. λ. Primum Caput integrum inscribitur: Περὶ πολεμίων φθορᾶς, & inc. Οὐ πάντα συσάσσει, ἔδὲ μάχαις, κ. λ. Vitimum est: Ἐπισφράγισμα περὶ βέλους. Def. εἶδον ἐγὼ βέλος ὑπὸ βέλους νικώμενον. ἱσάμενος συρρὸς τὴν φαρὲ . . . . aliquot tantum versus Iulii Africani desiderantur. Agitur autem in hoc Opere de telis veneno tingendis, aere inficiendo, interitu hostibus parando, & de remedii equorum & iumentorum; venatione militari, latitudine & profunditate fluminum invenienda: contra pugnam elephantum; agriculturae ratio mirabilis traditur; vini, acetii, & olei compositio, &c. Hunc Iulium Africanum Cestorum, & Chronologiae scriptorem cum aliis eiusdem nominis Scriptoribus perperam confundunt viri docti; alius enim fuit Iulius Africanus Orator, alius eius nepos, & alius Sextus Caecilius Africanus Iurifconsultus &c. Quod vero memorat de bellico apparatus Africani Opus Ms. Casaubonus ad Svetonii Caesarem Cap. XXXI. & Salmasius Epist. CXXIII. ad Isaacum Vossium, intellige Cestorum partem illam tum adhuc ineditam, quae postea Graece prodiit Parisiis. Librum septimum Cestorum, qui est de re militari, habuisse traditur Ms. Holstenius apud Morhofium Lib. I. Polyhistoris pag. 69. Ex eodem quoque Opere petita sunt, quae sub Africani nomine in Geoponicis, & Hippiatricis Graecis leguntur. Inter edita tandem Cestorum Capita est etiam illud Περὶ κρυφίας ἐπιστολῶν εἰς πομπῆς, quod laudat Isaacus Vossius ad Iustini II. 10. &c. Vide Fabric. B. G. Vol. V. pag. 270. Interim notandum, non pauca ex Aeneae Tacticis fuisse mutuatum, immo ad verbum repetisse Iulium Africanum, Casaubono observante; sed nominetenus, nec illum, nec Polyaeum, qui eo aliquando utitur, nec reliquos rei militaris scriptores mentionem eius fecisse.

XXV. pag. 244. Τ' ποθήκαι, καὶ εἰς ἐσθόμεναι ἐαυτῶν γεγράφασιν στυδαῖοι καὶ ὀνόμασαν Ἐγχειρίδιον. Praecepta morum, quae sui ipsorum memoriae causa studiosi viri scripserunt, & Enchiridion vocarunt. Capitibus, ut ex numeris Graecis margini appositis, sed paene evanidis apparet, LXXII. comprehensa. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Def. μὴ φοβέσθαι ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυνάμενων ἀποκτείναι. Εἰς τὸ ὄνομα κυρίως εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν & ἔως τοῦ αἵματος τῶν αἰώνων. ἀμήν. Est Epicteti Enchiridii Paraphrasis Graeca, auctore Christiano aliquo aetate quinti, ut videtur a Christo nato saeculi; quem tamen miratur Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. p. 265. Caput XLIV. omisisse, quo Epictetus suadet iusiurandum recusandum, si fieri potest, omnino; sin minus, saltem quantum fieri potest. Concordat autem haec Paraphrasis cum edita a Nicolao Blancardo post Epicteti Enchi-

ridion in cit. superius edit. Amstelod. a pag. 327. ad pag. 367. Non praetereundum hoc loco, Epicteti Enchiridion etiam a S. Nilo monacho fuisse contractum, & ad sensus Christianos interpolatum, sed ab illo, quod Mericus Casaubonus edidit multis locis diversum. Habetur autem Gr. & Lat. inter varia Nili Opuscula a Iosepho Maria Suareño Romae edita MDCLXXIII. in fol.

XXVI. pag. 251. Ἐξήγησις εἰς τὸ ἐγχειρίδιον. Enarratio in Enchiridion. Inc. Ἐπανόρθωσις ἐστὶ πᾶσιν τῶν τεχνῶν ἡ Χριστιανῶν ἀρετὴς & θεοφιλες φιλοσοφία. Def. ὅθεν οἱ νόμοι περιελάυντες αὐτὰς τοῖς ἐφ' ἡμῖν τὰς δικὰς ἐπέθεσαν. Videtur inedita.

XXVII. pag. 254. Problemata Militaria, libris XII. comprehensa, quae quum initio mutila sint, unius, aut alterius folii abscessione, quemnam habeant auctorem, minime constat. Primum Problema ad primum pertinens Librum, quod occurrit initio paginae citatae ita habet: Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν ἂ πάντα τὰ ἰάγματα ἴσα ἐπιτηδεύειν ποιεῖν; Solutio inc. Ἴνα μὴ ἐκ τῶ ἀριθμοῦ τῶν βάνδων εὐαρίθμητος ὁ στρατός τοῖς ἐχθροῖς γένηται. Primum vero Problema Libri II. sequens est: Δι' ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς δημοσίαις καβαλλαρικαῖς μάχαις τὸ ἀπεριέργως ἐκ μιᾶς παρατάξεως τὸν πάντα στρατὸν εἰς ὕψιν ἐκτάσσειν ψήγεται; Solutio Problematis est: Οὐδὲ γὰρ διὰ πλῆθος σωμάτων, καὶ ἀλόγου φρασότητος, ὅδ' ἐξ ἀπλυσίας ἐγχειρήσεως, ὥς τινε, τῶν ἰδιωτῶν δοξάζουσιν, οἱ πολεμικοὶ κρίνονται, ἀλλὰ μετὰ Θεοῦ διὰ στρατηγίας καὶ τέχνης. Vitimus Liber def. καὶ τοῦ . . . (1) βιβλάζειν τὸν στρατὸν, εἴτε καβαλλαρικός ἐστιν, ἢ τεύχος. In fine legitur: Τέλος τῶν προβλημάτων. Auctor igitur istorum Problematum militarium, ob memoratam principii iacturam, ignotus hactenus nobis est. Sed siquid coniectura adsequi licet, quum in summa fronte paginae 253. b. legatur adhuc sequens titulus, litteris retrogradis, ac quadratis, superstes ex impressione tituli adversae paginae, quae perierit, Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεὶ αἰωνία βασιλεία Ρωμαίων. conicere quis possit ad hunc Imperatorem esse referenda. Quum tamen inter eius Opera nulla de iis mentio apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 363. seqq. occurrat, adhuc de illorum auctore dubitandi locus relinquitur.

XXVIII. pag. 281. Λέοντος ἐν Χριστῷ αὐτοκράτορος ἐν πόλεμοις τακτικῶν σύντομος παράδοσις. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, κ. λ. Leonis in Christo Imperatoris Militarium Constitutionum brevis traditio. In nomine Patris, &c. Prooemium inc. Οὐ βασιλικὴ δορυφορία, καὶ ἐξουσία, κ. λ. Def. ἀρετῶν ἐντεῦθεν. Primum Caput est Περὶ τακτικῆς καὶ στρατηγού. De re militari, & de Imperatore. Inc. Τακτικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη, πολεμικῶν κινήσεων, κ. λ. Concordant omnia cum Leonis Imp. Tacticis editis Florentiae MDCCXLV. fol. inter Ioannis Meursii Opera ex recensione Io. Lamii Tom. VI. a pag. 535. ad pag. 920. exceptis nonnullis defectibus, & aliquorum Capitum transpositione; quae

(1) Litterae prorsus evanuisse.

omnia citatus Lamius in calce paginarum diligentissime adnotavit, quippe qui eadem Leonis Tactica ex hoc Codice adfirmit a se restituta; ex quo etiam Caput illud adiunxit, *Quomodo adversus Saracenos pugnare oporteat*, quod in Codice occurrit pag. 401. Finis igitur Leonis Tacticorum, qualis in dicta editione legitur, propter memoratam posteriorum quinque aut sex Capitum transpositionem requirendus est in Codice pag. 378. b. Plura huiusce Operis exemplaria Mss. existant etiam in aliis bibliothecis, ac praefertim Caesarea Vindobon. teste Lambecio: quorum nonnulla, uti Codex Philosphicus CXIV. optimae notae, titulum praefereunt nostro similem; alia παρασκευών πολεμικών inscriptionem habent; quae & in Possevinianis Manuscriptis, & eodem Lambecio teste, apparet in eiusdem Bibliothecae Caesareae Codice CXVI. mediocriter antiquo: alia denique utpote initio carentia, sunt anepigrapha; inter quae silentio minime praetereundus est Codex CXV. membranaceus in 4. scholiis Graecis marginalibus illustratus, quem Leonis aetate exaratum fuisse non dubitat Lambecius, Meursio penitus incognitum.

XXIX. pag. 403. Κωνσταντίνος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς αἰωνίῳ βασιλείῳς Ῥωμαίων στρατηγικὸν περὶ ἐθνῶν διαφορῶν ἐθνῶν, καὶ ὡς ἕκαστον αὐτῶν μὲχεται, καὶ πῶς δεῖ αὐτῷ ἀντιμáχεσθαι. *Constantini in Christo Rege aeterno Imperatoris Romanorum Strategicon de variarum gentium moribus, & quomodo unaquaeque earum pugnat, & quomodo ei pugnando resistere oportet.* Inc. Τὸ Περσικὸν ἔθνος. κ. λ. Edidit hoc fragmentum ex nostro Codice laudatus Lamius cit. Tomo pag. 1409. quem vide in notis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. X. *omnium quotquot vidi* (verba sunt Lucae Holstenii) *optimus: cuius confusio & mutilatio orta est, quia singulis fere singulorum auctorum Libris primum folium detractum est ob lemniscos miniatos, irreparabili sane damno ipsorum auctorum & posteritatis.* Hunc Codicem praefatus Lucas Holstenius diligentissime pervolvit, & omnes defectus identidem obvios adnotavit. Ex hac praeterea vetustissima Tacticorum Auctorum collectione tres Tractatus antehac ineditos, duos nempe Anonymi, tertium Asclepiodoti, nec non fragmentum, quod in tribus primis paginis occurrit, descripsit Io. Theophilus Coberus Saxo anno MDCCCLX. Constat foliis scriptis 405.

Plures autem in hoc Codice subscriptiones occurrunt, ab ipsius possessore diversis temporibus memoriae caussa in iis foliis, quae vacua relicta erant appositae, quas haec ordine referre lubet. Prima mendosissime scripta, quemadmodum fere omnes reliquae, habetur pag. 11. b. quam nos, uti potuimus, διορθωότες, ita legimus:

Εν ἔτει ς' Πνζ'. ἰνδ. ιβ'. μηνὶ Μαρτίῳ ιβ'. ἡλθεν ὁ βασιλεὺς κύριος Κωνσταντίνος ἐκ τῆς Πε-

λοποννήσου, & παρέλαθεν τὴν Κωνσταντίνου πόλιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐοιδίμου, καὶ τρισμακάροιο, κραταιοῦ, & ἁγίου ἡμῶν αὐθέντος καὶ βασιλέως κυρίου Γεωργίου τοῦ ἐβδόμου τῶν Παλαιολόγων. ἦν δὲ, ὅτε ἀπέτισε τὸ χρεὼν, τρέχον ἔτος ς' Πνζ'. ἰνδ. ιβ'. μηνὶ Νοεμβρίου (sic) λα'. ἡμέρᾳ ε'. ὥρα ι'. τῆς ἡμέρας, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τοῦ κυρίου & Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ παντοκράτορος εἰς τὸν τάφον τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ Θεὸς τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων βασιλέων. ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Ο' γράψας ταῦτα Δημήτριος Λάσκαρις ὁ Λεοντάριος.

Anno 6957. (Christi MCCCCL.) Indiſt. XII. mense Martio, die XII. venit Imperator D. Constantinus ex Peloponneso, & recepit Constantinopolim post obitum gloriosi, ac ter beati, potentis, & sancti Domini nostri, & Imperatoris D. Ioannis septimi Palaeologorum. Currebat autem, quum debitum solvit, annus 6957. Indiſt. XII. Mens. Novembr. (1) XXXI. fer. V. hor. I. diei, & sepultus est in venerabili monasterio Domini Dei & Servatoris nostri Iesu Christi omnipotentis in tumultu uxoris suae. Ac Deus ponat eius animam cum sanctis Imperatoribus, amen, amen, amen. Qui haec scripsit, est Demetrius Lascaris Leontarius.

Pag. 12. Εν ἔτει ς' Πνζ'. ἰνδ. ιγ'. μηνὶ Γενουαρίῳ ις'. ἡμέρᾳ ς'. ὥρα ε' τῆς ἡμέρας ἀπέτισε τὸ χρεὼν ἡ ἐμὴ ἁγία κυρία καὶ μήτηρ κυρία Μαρία Λασκαρίη ἡ Λεονταρίη, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Γεωργίου τῆς εὐλογημένης πέτρας Χριστοῦ εἰς τὸν τάφον τοῦ πενήτη αὐτῆς, τοῦ ὄντος φλασίου τῆς πόλεως τοῦ μοναστηρίου ὑποκάτω τοῦ καμπαναρίου. ὅς τις γοῦν ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ ἰδεῖ τὴν παρούσαν γραφὴν, ὅς εἴπῃ αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη, καὶ ὁ Θεὸς τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτῆς μετὰ τῶν ἁγίων καὶ δούλων & δυνάμεων, καὶ ἡ εὐχὴ αὐτῆς μετ' ἡμοῦ καὶ τῶν παιδίων μου, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Ο' δὲ ταῦτα γράψας δούλος καὶ υἱὸς αὐτῆς Δημήτριος Λάσκαρις ὁ Λεοντάριος.

Anno 6958. (Christi MCCCCL.) Ind. XIII. mense Ianuario, die XVI. fer. VI. hor. V. diei solvit debitum mea sancta domina ac mater D. Maria Lascarina Leontarina, & sepulta est in venerabili monasterio pretiosi, gloriosi Prophetae Praecursoris & Baptistae Ioannis benedictae petrae Christi in tumultu soceri sui, qui est prope portam monasterii sub campanaria turri. Quisquis igitur amat Deum, & videt praesentem scripturam, ita dicat: Aeterna sit memoria eius, & Deus ponat animam eius cum sanctis & iustis; & oratio ipsius pro me, & filiis meis, amen, amen, amen. Qui autem haec scripsit, est servus, & filius eius Demetrius Lascaris Leontarius.

Pag. 195. b. Τολμῶν ὁ δούλος τῆς ἁγίας Καταλείας σου, δέσποτά μου ἅγιε, θυμικῶς ἀναφέρω δέσποτά μου ἅγιε διὰ τοῦ ἐλέου σου ἡμῆς ἡμῶν σκλάβοι σου, καὶ ὅθεν ἐχόμεθα τοῦ τὰς ἐλπίδας . . . ἡμῶν πρὸ τὸν (2) εἰς τὸν Θεόν, ἐπιτα εἰς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σου. & ὅσαν ἐχω θέλημαν . . . ἡ ἁγία βασιλεία σου ἡμεῖς εἰς τὸν ὅρισμ . . . σε καὶ ἡμῆς καὶ ἡ τι ἐχόμεν ὅς δούλος καὶ σκλάβος τῆς

(1) Error in mense; nam Fabric. B. G. Vol. VI. pag. MCCCXLVIII. Octobris die XXXI.

(2) Ita prius habet, sed forte legendum πρὸς τὸν.

746. in Catalogo Imp. Constantinopolitanorum ait obiisse d.

τῆς ἁγίας βασιλείας οὐ τολμήσας ἀνέφερον. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ σκλάβου τῆς ἁγίας βασιλείας οὐ δημη-
τρίᾳ τῷ Λεονταρίῳ. Hanc, utpote, barbarice,
& prorsus analphabete scriptam, aliorum
iudicio, ac coniecturae corrigendam, sup-
plendamque relinquimus.

Pag. 216. b. Exarata sunt quatuor scriptu-
rae arcanae Alphabeta, ab iis, quae refe-
runtur a Montfauconio in Palaeographia Grae-
ca pag. 286. b. omnino diversa.

Pag. 253. b. Heic idem Codicis possessor,
suorum filiorum tum marium, tum femina-
rum nativitatem diligenter adnotavit: sed
quum litterae pluribus in locis evanuerint,
non omnia potuimus oculorum acie perci-
pere; quae exsculpere tamen licuit, haec
sunt:

Εν ἔτει, ς Ϟε'. ἰνδ. α'. ἐγεννήθη Ἀννα Λα-
σκαρίνα Λεονταρίνα ἡ ἐμὴ θυγάτηρ ἐν μηνὶ Νοεμ-
βρίῳ κα'. εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,
ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αἰσιδίου βα-
σιλέως τοῦ διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγγελικῷ σχήματι
μετονομασθέντος Γεωργίου μοναχοῦ. τότε ἐξέβημεν
ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἦν εἰκοσιτεσσάρων
ἡμερῶν.

Anno 6915. (Christi mccccvii.) Indict. I.
nata est Anna Lascarina Leontarina filia mea
mense Novembri, die XXI. in Ingressu (scilicet
in Templum, seu Festo Praesentationis)
sanctissimae Deiparae, feria secunda, post obitum
gloriosi Imperatoris, qui propter divinum &
angelicum habitum denominatus est Ioseph Monach-
us. Tunc egressi sumus Thessalonica, & erat
XXIV. dierum.

Πάλιν ἐν ἔτει ς Ϟε', ἰνδικτιων. ζ'. ἐγεν-
νήθη ὁ ἐμὸς υἱὸς Δημήτριος ὁ Λεοντάρης μου
ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ λ'. τοῦ ἁγίου Ζηνοβίου καὶ Ζηνο-
βίας, ἡμέρᾳ β'. Εἰτεχνήκει (1).

Rursus anno 6921. (Christi mccccxiii.)
Indict. VII. natus est meus filius Demetrius Le-
ontarius mense Octobri die XXX. sancti Zeno-
bii & Zenobiae, fer. II. & mortuus est.

Ὁσαύτως ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Εἰρήνη ἡ
Λεονταρίνα ἐν ἔτει ς Ϟε' β'. ἰνδ. η'. ἐν μηνὶ Γαν-
ναρίῳ κ'. τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τοῦ Θεολόγῳ, ἡμέ-
ρᾳ παρασκευῇ. Εἰτεχνήκει.

Similiter nata est mea filia Irene Leontarina
anno 6922. (Christi mccccxiv.) Indict. VIII.
mense Ianuario XXV. sancti Gregorii Theologi,
in die parasceves; & mortua est.

Εἴτι ἐγεννήθη ὁ ἡ τρίτη θυγάτηρ μου ἡ Εὐ-
φροσύνη ἐν ἔτει ς Ϟε' δ'. ἰνδ. θ'. ἐν μηνὶ Γουίνῳ
ια'. τοῦ ἁγίου Βαρνάβα, καὶ Βαρδολαμαίου, ἡμέρᾳ
πέμπτῃ. Εἰτεχνήκει.

Similiter nata est tertia filia mea Euphrosyne
anno 6924. (Christi mccccvi.) Indict. IX.
mense Iunio XI. sancti Barnabae, & Bartholo-
maei, feria quinta; & mortua est.

Εἴτους ς Ϟε' ζ'. ἰνδ. ιβ'. ἐτέχθη μοι υἱὸς νό-
τος Δημήτριος μὲν ὁ Λεοντάρης ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ
ια'. τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῷ Εὐαγγελιστῇ.

Anno 6927. (Christi mccccix.) Indict. XII.
genitus est mihi alius filius Demetrius Leontarius

mense Novembri die XII. sancti Iohannis Eleemo-
synarii.

Εν τῷ ς Ϟε' α'. ἔτει, ἰνδ. α'. ἐγεννήθησάν μοι
δίδυμοι υἱοί, ὅτε Μανουὴν Βρυέννιος ὁ Λεοντάρης,
καὶ Γεωργίος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Δε-
κέμβριον, τῇ κ' αὐτοῦ κυριακῇ . . . . .
Εἰτεχνήκισαν.

Anno 6931. (Christi mccccxiii.) Indict. I.
nati sunt mihi gemini filii Munuel Bryennius
Leontarius, & Georgius Lascaris Leontarius
mense Decembri XX. die dominica . . . . .
& mortui sunt.

Τῷ ς Ϟε' β'. ἔτει, ἰνδ. β'. ἐγεννήθη μοι τέ-
ταρτος υἱὸς Θεόδωρος ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Δε-
κέμβριον, τῇ τρίτῃ αὐτοῦ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ πε-
ρὶ τὸ μεσονύκτιον . . . . .

Anno 6932. (Christi mccccxiv.) Indict.
II. natus est mihi quatuor filius Theodorus Leon-
tarius mense Decembri III. die sabbati circa
mediam noctem . . . . .

Εἴτι ἐγεννήθη ἡμῖν ἕτερος υἱὸς Μιχαὴλ ὁ Λεον-
τάρης ἐν ἔτει ς Ϟε' γ'. ἰνδ. γ'. κατὰ μῆνα Μά-
ιον, τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ αὐτοῦ, ἡμερᾷ τῷ Μαίῳ.

Similiter natus est nobis alius filius Michael
Leontarius anno 6933. (Christi mccccxv.) In-
dict. III. mense Maio, die XXIII. ipse, nempe
Maii.

Τῷ ς Ϟε' δ'. ἔτει, ἰνδ. δ'. ἐγεννήθη ἡμῖν
θυγάτηρ Εἰρήνη ἡ Λεονταρίνα ἐν μηνὶ Γαννῳ κγ'.

Anno 6934. (Christi mccccxvi.) Indict.
IV. nata est nobis filia Irene Leontarina mensi
Iunio, die XXIII.

Τῷ ς Ϟε' ε'. ἔτει, ἰνδ. ε'. ἐγεννήθη καὶ τέ-
ταρτη θυγάτηρ Θεοδώρα ἡ Λεονταρίνα ἐν μηνὶ
Ὀκτωβρίῳ κ'. Εἰτεχνήκει.

Anno 6935. (Christi mccccxvii.) Indict. V.
nata est nobis alia filia Theodora Leontarina
mense Octobri, XX. & mortua est.

Τῷ ς Ϟε' ιβ'. ἰνδ. ιβ'. ἐγεννήθη μοι καὶ ἕτερος
υἱὸς Μανουὴλ ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Φεβρουάριον,
τῇ ε' αὐτοῦ, ἡμέρᾳ παρασκευῇ, περὶ τὸ μεσο-
νύκτιον τῆς ἁγίας Ἀγίας. Εἰτεχνήκει.

Anno 6942. (Christi mccccxxiv.) Indict.
XII. natus est mihi & alius filius Manuel Leon-
tarius mense Februario die V. feria VI. circa
mediam noctem sanctae Agathae, & mortuus est.

Εἴτους ς Ϟε' γ'. ἰνδ. γ'. ἀπέτισε τὸ χρίσμα ἡ
εὐσεβὲς ἡμετέρα καὶ φιλόχριστος αὐγύστα κυρία Μαρία ἡ
Παλαιολογίνα κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, τῇ ιζ'. αὐ-
τοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Χριστοῦ παντο-
κράτορος, γυνὴ πιαστῶν ἀρετῶν κατορθώσασα ἡμε-
τέρας ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ ἰδεῖ τῆς παρούσης
γραφῆς, ὡς εἶπη· αἰωνία τῆς ἡμετέρας, καὶ ὁ
Θεὸς γε τέλει τὴν ψυχὴν αὐτῆς μετὰ τῶν
ἀγίων.

Anno 6948. (Christi mccccxl.) Indict. III.
solvit debitum piissima & Christo dilecta Impe-
ratrix D. Maria Palaeologyna mense Decembri,
die XVII. & sepulta est in templo Christi omni-
potentis, mulier omnibus virtutibus praedita.
Quaecumque igitur diligit Deum, & videt hanc
scripturam, ita dicat: Aeterna sit memoria
eius, & Deus ponat animam eius cum Sanctis.

ΘΕΟ-

P 2

(1) Vocem ἐτεχνήκει, quae tum hoc loco, tum deinceps in Codicis margine est apposita, commodius duximus ubique in sine
subscriptionis subiungere.

ΘΕΟΔΩΡΟΤ ΤΟΥ ΣΤΟΤΑΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

THEODORI STUDII SERMONES.

Quibus adde

S. Maximi Capitulum Moraliū Centurias IV.
& Epistolas III.

COD. I. pag. 1. **Τ**ΟΥ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ
Θεοδώρου ἡγουμένου μονῆς τῶν
Σταδίων, κατήχησις πρὸς τὰς ἐαυτοῦ μαθητάς.
S. P. N. & Confessoris Theodori Praepositi mo-
nasterii Studii Catechesis ad suos discipulos,
Capitulis CXXIV. comprehensa. Primum
Caput inscribitur: Περὶ τοῦ ἐναλυνῶς διανύειν
τὸν βίον ἡμῶν βίον. Εὐλόγησον Πάτερ. *Quod to-
ta vita nostra sollicite sit exigenda. Benedic Pa-
ter.* Inc. . . . . (1) πατέρες. Ἐπειδὴ ἡξιώθη-
μεν, κ. λ. Vltimum Caput est: Περὶ τοῦ μὴ
ἀνοίγειν ἡμᾶς θύραν τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ἐξ τῶν
ἀτόπων ἐπιθυμιῶν ὑπάρχειν. *Quod passionibus
aditum aperire non debeamus, sed a turpibus
desideriis abstinere.* Def. σὺν πᾶσι τοῖς ἀσίοις
ἀπολαύοντες τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ, κ.
λ. S. Theodorus Studites, abbas, & confes-
sor, vir potens opere & sermone, dimicavit
pro culta sacrarum imaginum, & contra
haeresim defendentem adulterium posse fieri
licitum ex dispensatione. Exsilia, carceres, &
supplicia varia perpeffus, tandem martyrio
coronatus est sub Michaële Balbo, saeculo IX.
Anno Domini dcccxxvi. De eo multa Baro-
nius T. IX. Annal. ad A. C. dcccxcviii. Haec
Catechesis, quae dicitur parva CXXXIV.
Sermonibus brevibus, & extemporalibus dis-
tributa, memoratur in Theodori Studitae Vi-
ta pag. 27. & Graece exstat in variis Biblio-
thecis. Latine prodiit ex Ioannis Livineii
Canonici Antuerpiensis versione, Antwerpiae
mdciii. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Co-
lon. Tomo IX. Lugd. Tom. XIV. & Paris.
mdcxliv. Tomo II. pag. 614. ubi Capitulis
constat CXXXIV. Huius κατήχησης lectio
monachis commendatur in Triodio, & Me-
naeis Graecorum, & in Typico Irenes Au-
gustae in Analectis Graecis Monach. Benedict.
pag. 210. Hic fortasse Codex sacrae mona-
chorum alicuius coenobii lectioni fuerat desti-
natus, quum primae initio paginae scriptum
rubris ac grandioribus litteris reperiatur: **Α.**
εἰς ἅγιον πάσχα. I. in S. Pascha, quasi lectio
eiusdem a die Paschatis fuerit a monachis in-
cipienda.

II. pag. 232. **Τὸ ἅγιον Μάξιμου κεφάλαιον τε-
τρακόσια. S. Maximi Capita quadringenta** de
Caritate, in quatuor centurias distributa.
Praecedunt Πρόλογος τῷ αὐτοῦ, *Prologus eiusdem*
ad Elpidium, cuius initium: Ἦδὲ ἰὼ περὶ ἁ-
σκητικῆς. Finis: ἀναφανείσεται. Prima Centuria
inc. **Ἀγάπη μὲν ἐστίν.** Vltima def. **Ἐπειδὴ ὁ**
Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. αὐτῷ ἡ δέξα, κ. λ. Exstant
omnia inter Maximi Opera edit. Gr. Lat. Pa-

ris. mdcclxxv. fol. T. I. a p. 394. ad p. 458. No-
tandum tamen est in Codice deesse Centuriae
secundae Caput ultimum, quod inc. **Ὅτε ὁ**
νοῦς, κ. λ.

III. pag. 280. b. Sequuntur *Eiusdem Episto-
lae III.* quarum prima inscribitur: **Τῷ ὁσίου**
**τάτῳ δέλῳ τοῦ Θεοῦ κυρίῳ Θαλασσίῳ πρεσβυ-
τέρῳ & ἡγουμένῳ Μάξιμος ταπεινὸς μονάζων χρί-
στειν. Sanctissimo Dei servo, Domino Thalassio**
*presbytero, & praeposito Maximus humilis mo-
nachus salvere.* Inc. **Τῆς σαρκὸς κατασχέσιν,**
κ. λ. Def. **ἀγνοήσομεν πείραν.** Exstat loc. cit.
a pag. 1. ad pag. 12. & est veluti Praefatio
in *Librum de variis Scripturae Sacrae quae-
stionibus, ac dubiis.*

IV. pag. 290. Altera *eiusdem ad eundem.*
Inc. **Τρία καθὼς φασιν.** Def. **καὶ μαθητῶ, τίμιε**
πάτερ. Ibid. Tom II. pag. 251.

V. pag. 292. Tertia inscribitur: **Κυρίῳ**
**Κωνσταντίνῳ σακελλάρῳ. Domino Constantino Sa-
cellario.** Inc. **Ἦ' ἔστιν τὸ τίμιον τοῦ Θεοφυλάκτου**
μου δεσπότης γράμμα μετὰ τῆς εἰρήνης. Def. **καὶ**
ὁ τῶν ἐορταζόντων χορὸς. Ibid. pag. 354.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4.
Saec. XI. cuius primae septem paginae mac-
culis coinquinatae, pessimeque ab imperito
bibliopego restauratae sunt. Constat foliis
scriptis 294.

ΣΥΝΕΣΙΟΤ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

SYNESII EPISTOLAE.

Et Orationes.

I. pag. 1. **S**ynesii Epistolae in hoc Codice COD. VI.
sunt CLVI. quotquot habentur
in edit. Paris. A. mdcxxxiii. fol. ex recensione
Dionysii Petavii S. I. a pag. 157. ad p. 294.
ordinem tamen obtinent diversum. Prima *ad*
Nicandrum inc. **Παῖδας ἐγὼ λόγου,** Vltima est
Epistola, seu Oratio *adversus Andronicum*,
quae in edit. est LVII. def. **μαντῶν ἀνέστατε.**
In aliis Epistolis haec obiter discrimina adno-
tavimus; nimirum Epistola XIV. in editione
A'νυσίῳ, heic Διονυσίῳ inscribitur, Ep. LXVII.
in Cod. Θεοφίλῳ, in edit. τῷ αὐτῷ, scilicet,
eidem Theophilo. Epistola XCVIII. in ed. τῷ
αὐτῷ, scilicet Ὀλυμπίῳ, heic est anepigrapha.
Epistola CXI. in Cod. τῷ αὐτῷ, scil. τῷ ἀδελ-
φῷ, in ed. Τρωίλῳ, Ep. CXIX. in Cod. Τρύ-
φωνι, in edit. Τρωίλῳ. Post Ep. CXLVII. p.
23. occurrit *Κατάστασις ῥητῆρα ἐπὶ τῇ μεγίστῃ*
τῶν βαρβάρων ἐφόδῳ, ἡγεμονεύοντος Γενναδίου,
καὶ Δεσπότης Ἰννοκεντίου. Catastasis dicta in
maximam barbarorum incurfionem, Praefecto
Gennadio, ac Duce Innocentio. Exstat in cit.
edit. pag. 301. Ep. CLIII. in Cod. inscribi-
tur, *Συνέσιος τῇ πάντα ἀρίστῃ φιλοσόφῳ εὐπράτ-
τειν,* in ed. τῷ φιλοσόφῳ tantum. Monet Fa-
bricius B. G. Vol. VIII. p. 227. Christianum
Fridericum Boërnerum, in Academia Lipsiensi
Professorem, novam parare harum Epistola-
rum editionem, quae an in vulgus postea
prod-

(1) Prima verba penitus excidere ob characteres madore corruptos.

prodierit, prorsus ignoro. Illud certe adfirmare possum, quod novae editioni plurimum ornamenti huius antiquissimi, atque optimi Codicis collatio adferre posset. Interim lubet singularum Synesii Epistolarum, quae editae sunt, Catalogum, alphabetico ordine digestum, heic exhibere, quum non modo nobis,

Synesii Episcopi Cyrenes Epistolarum CLVI. quotquot editae sunt in edit. Paris. 1633. fol. interprete Dionysio Petavio, initia per ordinem litterarum alphabeti digesta, eo potissimum consilio, ut in recensendis Codicibus Mss. Bibl. Laurent. eas continentibus, quae nam ex editis habeantur in ipsis, & quae nam desiderantur, unico ferme intuitu nobis innotesceret.

- Α'γαθὸν ἀναγκαῖον. Epist. 115.
 Α'γαθὸν πεποιθέναι. 5.
 Α'δικεῖς με, ὦ θεῖα. 56.
 Α'θνηαῖοι Θεμιστοκλέα. 92.
 Αἱ κακοποιοὶ δυνάμεις. 57.
 Α'λλ' εἰ μήτε Κυρηναῖοι. 26.
 Α'μφω τοὺς Διονυσίους. 65.
 Α'νδρῆνικον τὸν Βερωνικέα. 58.
 Α'νδρῆνικος τὴν ἐκκλησίαν. 72.
 Α'νὸςτος ἂν εἴην, εἰ μή. 105.
 Α'πέκτονε, Φησὶ τις, Ἰωάννης. 50.
 Α'πέλαβες ὑπερ ἧς. 128.
 Α'πέλιπον τὴν τάξιν. 147.
 Αῖρά μοι μενεῖς Φιλύσοφος; 150.
 Α'ραντες ἐκ Φουκούντος. 51.
 Α'ρίθμει καὶ Πέτρον. 47.
 Α'σπίδα, Φρύνον, ὕφιν. 127.
 Αὐτὴν σε καὶ διὰ σοῦ. 10.
 Α'φέναι φησὶ δεῖν ὁ Θεός. 28.
 Α'φοβία μεγίστη. 2.
 Βάψυ σε γῆρας. 9.
 Δάπιδα μεγάλην. 61.
 Δέδεξο μετὰ τῆς ἐμφύχου. 84.
 Δι' ἔτους ἡμῖν ἀφικνεῖται. 152.
 Διττοὶ λόγοι λέγονται. 71.
 Δυσυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν. 125.
 Ε'γὼ καὶ βέλομαι. 67.
 Ε'γὼ εἰ σὺ κηδομαι. 30.
 Ε'γὼ μάρτυρα ποιῶμαι. 95.
 Ε'γὼ μὲν οἷος ἦν τῷ πατρικῷ. 79. b.
 Ε'δεῖ μέντοι ταῖς τύχαις. 24.
 Ε'δεξάμην τὴν ἐπιστολὴν. 133.
 Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν αἰδαο,
 Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι τῆς φίλης Γ'πατίας.
 124.
 Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν αἰδαο,
 Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλῃ. 123.
 Εἰ δὲ φιλοσοφίας τιμᾶς. 27.
 Εἰ καὶ μὴ πάντα ὁ δαίμων. 80.
 Εἰς Διογένην δ, τι ἂν ποιήσῃς. 119. (per error. 109.)
 Εἰς ὅρος, ἢ εἰς κῆμα. 116.
 Εἴτα θουμάζει; 114. (per error. 113.)
 Εἴτα τὺς μὲν κακοδαίμονας. 113.
 Εἰ τῆς Ο'δυσσεὺς πλάνης. 136.
 Εἴ τινες εἰσι ψυχαί. 31.
 Εἰ τὸν ἥρωα Μαξιμίον. 118. (per error. 108.)
 Εἰ τοσοῦτόν ἐστι κέντρον. 138.
 Εἰ τοῦ Θεοδώρου μνήμη. 21.
 Εἰκαδεκάτη μῆνός ἀθύρ. 36.
 Ε'λκει με παρὰ σέ. 39.
 Ε'λυσας τὸ πρυμνήσιον. 55.

quibus plurium aliorum exemplarium eas continentium, ineunda recensio erit, sed aliis etiam quibuscumque ad dignoscendum, quae nam huius auctoris Epistolae sint editae, quae vero fecus, maximo adiumento fore laborem hunc nostrum arbitremur.

- Ε'ρισθωσάμην σοι ναῦν. 41.
 Ε'μοὶ λόγχοι μὲν ἦδη. 108.
 Ε'μοὶ μὲν συμπράσις. 25.
 Ε'πεμψά σοι δῶρον ἵππον. 40.
 Ε'πεμψά σοι τὸν λόγον. 74.
 Ε'πιθυμήσας ἀρρενώσαι. 145.
 Ε'πιστολὴν ἐπέθηκα. 85.
 Ε'πιτομωτάτην ὁδόν. 35.
 Ε'χαρίσω Κερεαλίῳ. 129. b.
 Ε'ως ἔτι περιῖν. 20.
 Η'δὺς εἰ κωλύων ἡμᾶς. 107.
 Η'κειν τις Α'θήνηθεν. 52.
 Η'κασά πε τῶν δεινῶν. 137.
 Η'μῖν ἀεὶ εἰ ἀπὼν. 148.
 Η'ν γράψωμαι σε φιλίας. 60.
 Η'ρῶας ἀπὸ Θράκης. 87.
 Η'ρόμην τὸ μαιράκιον. 106.
 Η'σθην, ἀλλὰ πῶς οἶσι; 22.
 Η' φήμη λέγει δύνασθαι σε. 117. (per error. 107.)
 Η'χες ἴοικα πρᾶγμα. 33.
 Θεὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου. 13.
 Γ'θι παρὰ τὴν μητέρα. 12.
 Γ'ωάννης, ὃν, ὅτι σε φιλεῖ. 37.
 Καινὸς ἔτος τρόπος. 98.
 Καὶνὸν οὐ μικρόν. 91.
 Καλῶς ποιεῖς εἰς τὴν. 48.
 Κλινοπατὴς ὑπηγρέυσας. 16.
 Λυτοῦσι τὴν ἐκκλησίαν. 45.
 Λύσαντες ἐκ Βενδιδείου. 4.
 Μὴ αἰτεῖ μεγάλα. 64.
 Μὴ θαυμάσῃς, εἰ διακομισθ'. 140.
 Μῆκος ἐπιστολῆς ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ
 διακομίζοντος. ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς Α'κάνιος.
 53.
 Μῆκος ἐπιστολῆς . . . . . ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς
 Γερώντιος. 83.
 Μέλει γὰρ σοι, μέλει. 69.
 Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος. 62.
 Ο' δεῖτα βουλευτής. 18.
 Ο' δὲ Καρνεὺς ἔτι μέλλει. 6.
 Ο'δυσσεὺς ἔπειθε. 121.
 Οἱ ἀσκληπιάδας τοῖς δυσμετέτοις. 120.
 Οἰκίτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν. 144.
 Οἶμαι σε καὶ πρὸς εὐχῆς. 146.
 Οἶμαι σε τὴν ἡεσπερίαν. 38.
 Οἶμοι. τί δὲ οἶμοι; 126.
 Οἶον με περιπτύσσασθαι. 151.
 Οἴχεται τὸ δεικνῶν. 89.
 Ο' καὶ τοῦτομα δῶλος. 32.
 Ο'λβιάταις οὗτοι δὲ δῆμος. 76.
 Ο'νάμην τῶν Α'θηνῶν. 135.
 Ο'τι μὲν ἡμᾶς εἰσὶν ἡγῆ. 94.

Οὐδὲ Ἀμασι μὲν καλός. 46.
 Οὐδὲν ἂν γένοιτο. 78.
 Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα. 79. α.
 Οὐδὲ τὴν σὴν Ἡράκλειον. 149.
 Οὐκ ἐθέλει περιμένειν. 77.
 Οὐκ ἐμπροσὶς τὰ ὁμολογούμενα. 142.
 Οὐκ ἐν αὐτῇ μοι δοκῶ. 19.
 Οὐκ ὄντος, οὐχ ἡμίονος. 109.
 Οὐ μὰ τὸν Φίλιον. 103.
 Οὐ μὴ ἔρεται, ὡς ἔλαθεν. 8.
 Οὕτω τῇ προνοίᾳ μέλει. 34.
 Οὕτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. 112.
 Οὕτε πρότερον ἡμῶν. 11.
 Οὕτως ἐκεῖνος ὁ παλός. 99.
 Οὕτω πάνυ πέπραγα. 15.
 Οὕτως ἀμύνουσι γονεῦσι. 14.
 Οὐχ ὅτι μοι τὸν παιδίων. 82.
 Παῖδας ἐγὼ λόγους. 1.
 Πάλαι μὲν ἀπραγμονεστέρας. 90.
 Πάνυ σαφὲς δι' αὐτῶν. 154.
 Περύσει οὐχ ἥκει μοι. 70.
 Πεύσιν τινα πυθέσθαι. 66.
 Πλάτωνι Σωκράτης. 129. α.
 Πλέω καλὰ τῆς Σιμωνίδου. 49.
 Ποιμένιος οὗτος δ' τὴν. 134.
 Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο τοῖς ἱερεῦσιν. 122.
 Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο τῇ δέμνι. 17.
 Πρώην οὐκ ἔφθασα. 93.
 Πυρρῶν περὶ Διοσκουρίου. 111.
 Πῶς δοκεῖτε δέδηγμα. 7.
 Πῶς οἶμαι με δίδωντα. 97.
 Σὺ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος. 73.
 Συγγενὲς ἐμὸς ἀδικεῖται. 42.
 Συναίσιμῳ τῇ Φιλίᾳ. 102.
 Συχνοὶ παρ' ἡμῶν. 54.
 Σώσαντ' αὖτε ἔτι. 43.
 Τὰ δίκαια χρήζει. 155.
 Τῶς μὲν ἐπράττομεν. 88.
 Τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνώσκων. 96.
 Τῆτες ἀξήνεκα. 153.
 Τίνα μέντοι, τίνα. 81.
 Τοιούτων ἐστὶν ἡ Σύρων. 23.
 Τὸ μὲν τὰς γυναῖκας βοᾶν. 131.
 Τον μὲν Ὀδυσσεύα. 141.
 Τοῦ παρ' ἡμῶν ὄχλου. 29.
 Τουτίγραμμά σε τὸ κλεινόν. 75.
 Τοῖς αὐτοῖς ἂν ἴδοις. 104.
 Τοῖς γεωμετρικῶς ὄντι. 130.
 Τρίτῃ μὲν ἦν Αἰσχίνη. 3.
 Τῶν ἐρώτων οἱ μὲν χαμαί. 139.
 Φοιβάμενος δ' τὴν ἐπιστολὴν. 143.
 Φυτεύοντιος ἄνθρωπος. 100.
 Χεῖρας ὁ πορνοβοσκός. 110.
 Χθὲς ἢ πρόην ἐπὶ τῶν. 132.
 Χρησθῆναι δὲ ταῖς. 63.
 Οἱ δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν, εἰ καί. 59.
 Οἱ δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν, σέλλεται. 68.
 Οἱ δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν, ταμίαις. 86.
 Ὡς περ ἄλλοτε πολλάκις. 44.

Praeternissus est in editione numerus 101. & repetiti sunt numeri 79. & 129. quare non CLV. sed CLVL omnes simul sunt: nos autem enumerationem ipsarum, ut inibi iacet, ne ambiguitas oriretur, in hac alphabetica sylloge sequenti sumus: quod semel monuisse le-

ctorem satis fuerit. Nunc ad Codicis recensionem revertamur.

II. pag. 26. b. Absque ullo titulo sequitur *Eiusdem Synesii Aegyptius, sive de Providentia*, cum protheoria. Ibid. p. 89.

III. pag. 34. b. Τὸ αὐτοῦ περὶ Παιδίων περὶ τοῦ δῶρου. *Eiusdem ad Paeonium de dono Astrolabii*. Ibid. p. 307.

IV. p. 35. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. *Eiusdem de insomniis Liber*, cum protheoria. Ibid. p. 130.

V. p. 40. b. Τοῦ αὐτοῦ Φαλάκρας ἐγκώμιον. *Eiusdem calvitii encomium*. Ibid. p. 63.

VI. p. 45. Τοῦ αὐτοῦ Δίων, ἡ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. *Eiusdem Dio, seu de ipsius vitae institutio*. Ibid. p. 35.

VII. p. 49. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἡ περὶ βρασιλείας. *Eiusdem ad Imperatorem (Arcadium), sive de regno*. Ibid. p. 1.

VIII. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ κατάστασις. *Eiusdem Constitutio, sive elogium Anysii*. Ibid. p. 305.

IX. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ Ὀμιλία. *Eiusdem Homilia*. Inc. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν. Def. ἢ ἐξεκένωσεν. Ibid. p. 295.

X. pag. ead. In margine alia manu, ac minuto & implicito charactere adscribitur Ὀμιλία ἑτέρα, *Homilia altera* in pervigilio Natalis Domini, quae inc. Νῦν ἱερὰ φῶς. Def. in calce marginis pag. 56. πρόσθεν ἐποιήσαντο. Ibid. p. 297.

XI. pag. 56. Λιβανίου εἰς Καίσαριον μάγιστρον. *Libanii ad Caesarium Magistrum Oratio*. Inc. Ἐπειδὴ ταῖς ὑποσχέσεσι ταῖς περὶ σοῦ, κ. λ. Definit imperfecte una cum Codice in verbis: τῶν ἰχθύων τὰς γαστέρας ἔντι ..... quae in Libanii Operum edic. Paris. apud Claudium Morellum MDCXXVI. fol. incidunt in Tom. II. pag. 521. lin. 21.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XI. minutissimo charactere exaratus, & in fine mutilus. Constat foliis scriptis 56.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ.

THEODORI INTERPRETATIO EROTEMATVM.

Ac praeterea

Aliorum tum Grammaticorum, tum Philosophorum Opera Varia.

I. pag. 1. **E**rotemata Grammaticalia, seu *Ar-* COD. VII.
tis Grammaticae traditio per interrogationem, & responsonem. Titulus est: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἐρωτημάτων. *Initium cum Deo sancto Erotematum*. Inc. Τί ἐστὶ προσφθία; ποῖα τάς ἐγγραμμάτων φωνάς, κ. λ. Def. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχή, ὁ ζευγνύς· ἡ παθητικὴ, ὁ ζευγνύμενος. Nullum quidem praeferunt Erotemata ista, uti vidimus, nomen Auctoris in principio; sed quum pag. 62. ubi *de Verbis* tractatus incipit, Θεοδοσίῳ nomen legatur ap-

appositum, ad Theodosium grammaticum Alexandrinum omnia pertinere crediderim, cuius Erotemata Grammatices memorat Labbeus Biblioth. Novae Mss. pag. 106. Tractatum vero de prosodia, de pedibus, & carminum generibus, ac de dialectis Nesselius Catal. Bibl. Vindob. Caesar. Tom. IV. p. 116.

II. pag. 6. b. Accedit in haec ipsa Erotemata, seu Interrogationes Grammaticales marginalis Enarratio cum hoc titulo: Τοῦ φιλοσοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου σύντομος διήγησις εἰς τὰ ἐρωτήματα. Ποιεῖται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὴν σεβαστοκρατορίσαν κυρίαν Εἰρήνην. Πρόλογος. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Theodori Prodromi brevis Enarratio in Erotemata, Sermonem autem facit ad Sebastocratorissam, seu Imperatricem Augustam D. Irenem. Prologus. Inc. Καθάπερ τὸ ἀνδρῶπινον σῶμα, φιλολογωτάτῃ μοι βασιλίδων, κ. λ. Def. ποικιλωτάτῃ τὴν διδασκαλίαν εἰργάσατο. Interpretatio vero ipsa inc. Πενταχὴ μὲν τὸ ὄνομα διελεγόμενος, κ. λ. Def. τέως δὲ νῦν ἔχεις παρ' ἡμῶν περατωθεῖσάν σοι τὴν ἐπιταγὴν. Tum haec notula apposita: Δέξα σοι, ὁ Θεός. Πλήρηται ἡ παρούσα δέλτος κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τοῦ σωκ' ἔτους, ἰνδ. ιγ'. ἡμέρᾳ β'. Ὡρᾷ α'. κγ' τοῦ μηνός. Gloria tibi, Deus. Absolutus est hic liber mense Decembri anni 6823. (Christi MCCCXV.) Indict. XIII. feria II. hora I. die mensis XXIII. (1) Claruit autem Theodorus Prodromus circa saeculi a Christo nato duodecimi initia, Alexio, & deinde Ioanne Comneno imperium gubernantibus, ac varii argumenti multa, prosa, & versibus conscripta, de quibus agit Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 815. seqq. qui inter inedita praeditam Enarrationem accenset, tum loc. cit. p. 820. tum Vol. VII. pag. 47. ubi eiusmodi Opus videtur indicari sub titulo *brevis Enarrationis ad quaesita Sebastocratorissae Irenes*.*

III. pag. 91. Sequuntur regulae declinationum nominum & verborum iuxta quinque dialectos.

IV. pag. 108. Ἀρχὴ οὖν Θεῷ ἀγίῳ τῶν εἰσαγωγικῶν, σχέδος πρῶτον. Initium cum Deo S. Isagogicorum, seu eorum, quae pertinent ad introductionem in Grammaticam, scheda prima, per Manuelem Moschopulum (2). Inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀσπάρως εὐδοκίᾳ σαι τευχθῆναι ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεοργίᾳ, κ. λ. Tum post paucos versus subiicitur singulorum huius Introductionis verborum grammatica analysis, caractere minori exarata, cuius initium: Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πόσα μέρη λόγου εἰσὶ; τρία, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεός, ὄνομα· ὁ, ἄρθρον· ἡμῶν, ἀντωνυμία, κ. λ. Ultimum Caput huius Schedographiae *Niobes fabulam* continet, cuius explanatio def. *χρονίανος* δὲ, κ. ἑρμηνεύς, κ. μοσχίωνος, κ. κ. μέγα. His pauca quaedam adiiciuntur de soloecismo, & barbarismo. Haec Manuelis Moschopuli *σχεδογραφία*, sive praxis *περὶ σχεδῶν* (3), hoc est *de par-*

tibus orationis, qua exempla analyseos grammaticae, seu ratio grammaticae examinandae orationis traditur, nitidis typis excusa prodit Graece Paris. MDXLV. 4. apud Robertum Stephanum; multis vero reprehenditur ab Henr. Stephano de linguae Graecae studiis pag. 6. seq. multa praeterea in ea nullius usus, nec pauca falsa esse notavit Vossius Lib. I Aristarchi. Haud inutilis tamen recte utentibus liber, longe, Cangio teste, auctior editis existat in Bibl. Regis Galliae. In principio huius Operis in Codice legitur sequens versiculus, amanuensis fortasse nomen indigitans:

Χριστέ, προητοῦ τῶν Νικολάου πόνων.

Christe, dirige Nicolai labores.

V. pag. 170. Εἰκόνας Φιλοστράτου Λημνίου. *Imagines Philostrati Lemnii*, Caputibus XXXI. cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, ἀδικεῖ τὴν ἀλήθειαν. Def. Ἐ γὰρ εἰλαβεῖν ἔοικεν ὑπὸ τῆς ἐπιπολαζέσεως αὐτῷ πιμελῆς. Primum scholion sequens est: Τὸ, δὲ τίς μὴ ἀσπάζεται, ταῦτόν τ' ὅ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, κ. ὁμοίως ἀτελής. Ὡς περ γὰρ τὸ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένοις ὁ λόγος γένηται, ὥς κ. τὸ, ὅς τις μὴ ἀσπάζεται. Philostrati *Imagines* LXVI. porticus Neapolitani libris duobus diserte & eleganter descriptae, cum versione Stephani Nigri Mediolanensis leguntur in editione Operum Philostrati Morelliana Paris. MDCVIII. fol. pag. 730. seqq. Quae vero in hoc habentur Codice, sunt tantummodo *Imagines* XXXI. quotquot nimirum Librum primum constituunt. Scholia vero fortasse eadem sunt, atque illa, quae, teste Fabricio B. G. Vol. IV. pag. 48. leguntur in Codicibus quibusdam Mss. ut Vaticanis, & Gudiano; & Manuelis Moschopuli nomen praefecerunt, haecenus perinde ac Maximi Planudae *Technologia* in eadem *Imagines*, ineditae.

VI. pag. 204. Τεχνολογίαι κ. μερισμοὶ εἰς τὰς προγραφείσας εἰκόνας τοῦ Φιλοστράτου. *Technologiae, & particulares quaedam expositiones in praescriptas Philostrati Imagines*. Inc. Τὸ ἀσπάζεσθαι, κ. τὸ φιλεῖν, πότε μὲν δηλοῦσι τὴν φιλικὴν διάθεσιν, κ. λ. Def. κ. παρὰ Δημοσθένει, κ. παρὰ τοῖς ἄλλοις ῥήτορι, ἔστι λογογράφος. Maximo Planudae videtur adiudicare opusculum hoc tamquam ineditum, uti mox diximus, Fabric. loc. cit.

VII. pag. 211. Μαρκελλοῦ Σιδίτου σχόλια Χείρωνος περὶ ἰχθύων τὸ πρῶτον διὰ εἰχῶν ἡρωϊκῶν. *Marcelli Sidetae Scholia Chironis* (4) *de Piscibus Liber I. versibus heroicis*. Inc.

Εὐ δὲ ἐὶν αἰαλίῳ ἐδάην φύσιν ἰχτεῖραν.

Def.

Συμρίδων ἄλλη δὲ πολλὰν χραισμήτιον ἄφθαις. Hoc Marcelli Sidetae *de Piscibus* fragmentum, editum olim fuit Parisiis a Morello Graece sub titulo, *Marcelli Sidetae ἱατρικῶν περὶ ἰχθύων*; sed quum schedae fugitivae commissum,

(1) Omittit hanc subscriptionem Montfaucon. in sua Palaeogr. Graec.

(2) Huic tribuitur Opus in indice Latino, Codici praemisso; nec non a Montfaucon. in suo Catalogo.

(3) De huius vocabulis vide Cangium Glossar. Graec. & ad

Alexiadem pag. 421. & Moschopulum ipsum pag. 40.

(4) Licet in titulo *Chironis* nomen legatur, ad ipsum tamen hos Marcelli Sidetae versus minime referendos adserit Fabric. loco mox citando.

sum, & separatim Graece editum vix reperiretur, adeo ut neque Bartholinus de Medicis Poëtis, neque Lindenius, neque Merklinus de Scriptis Medicis, neque Bochartus in Hierozoico, neque Harduinus ad Plinium, mentionem eius ullam facerent; immo pro inedito videretur habere Daniel Clericus Part. III. Historiae Medicinae pag. 203. hinc Fabricius iterum praelo subiecit, inferuitque Bibliothecae Graecae Vol. I. pag. 15. addita versione sua, nec non castigationibus, ac variis lectionibus ex Codice Gudiano, qui fuit ex nostro descriptus. Volumine vero XIII. p. 317. adfert eiusdem Poëmat, seu potius Poëmat, fragmenti metricam versionem Latinam Fed. Morelli. De hoc Marcello ex Side Pamphyliae urbe oriundo meminit Hieronymus Lib. II. contra Iovinianum, & Suidas testatur medicum fuisse temporibus M. Antonini Imp. scripsisseque versibus heroicis βιβλία ἱατρικὰ μβ', Poëma Medicum Libris XLII. In fine istorum versuum adiectum est manu diversa quoddam scholion grammaticum paucorum versuum ex Maximo fortasse Planude defsumtum; illius enim nomen legitur in margine.

VIII. pag. 212. Φιλοστράτου Ἡρώικα μετανεχθέντα ἀπὸ τῆς Ἰταλῶν διαλέκτου πρὸς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τῷ σοφιστῇ καὶ μακαρίτῳ ἐκείνῳ κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. ἔστι δὲ τὸ ἔλκον διάλογος. τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα, ἀμπελοργὴς καὶ Φοῖνιξ. *Philostati Heroica translata ab Italorum dialecto in Graecam linguam a sapientissimo illo, & benemerito viro D. Maximo Planude in dialogi formam. Interloquuntur autem Vinitor, & Phoenix, cum scholiis quibusdam & glossis interlinearibus.* Inc. Ἀμπελοργὴς. Ἰὼν ὁ ξένος, ἢ τῶδε. Def. πλεύσαιμι δὲ μήπω Πόσειδον πρὶν ἢ καὶ τοῦδε ἀκρόασθαι τοῦ λόγου. Hic dialogus Vinitoris cum Phoenice in praedio quodam, ut fingitur, non longe ab Eleunte Thraciae oppido habitus, quo Heroes XXI. qui bello Troiano interfuere, describuntur & celebrantur, prodiit Graece ad calcem scriptorum Luciani Venet. apud Aldum MDIII. & MDXXII. fol. etiam apud Iuntas, Florentiae fol. & Venet. MDL. 8. Graece tandem & Latine in edit. Oper. Philostr. Morell. cit. edit. a pag. 631. ad pag. 729. quam nos editionem prae manibus habuimus.

IX. pag. 238. Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ ἐρωτικαί. *Philostati Epistolae amatoriae LIII.* (1) Prima est Μειρακίω. Inc. Οἱ Ἀλεξανδρινῶν Φοινικοβα-

φῆς. Ultima Γυναικί, & inc. Τὴν σωφροσύνην, ἔφ' ἣ μέγα δὲ φρονεῖς, κ. λ. Harum initia contulimus cum editis inter Meursii Opera ex recensione Ioannis Lamii, viri clarissimi, Florentiae A. MDCCXLVI. fol. typis Caesareis Tom. VII. pag. 816. seqq. ubi sunt numero LXXIV. Nostri igitur Codicis epistolae incipiunt a XIX. & desinunt in LXXI. & exceptis primis triginta septem, quae incipiendo a XXVII. editionis progrediuntur eodem ordine usque ad LXIII. inclusive, reliquae XVI. ordinem habent diversum.

X. pag. 244. Μιθριδάτου, τῶν Βρύτι ἐπιστολῶν συναγωγή, *Mithridatis Collectio Bruti Epistolarum*, praemissa eiusdem ad Regem Mithridatem consobrinum suum Epistola, seu Praefatione, quae inc. Τὰς Βρύτι ἐθαύμασα πολλὰς ἐπιστολάς. Bruti vero Epistolae sunt tantummodo XXVI. quarum postrema mutila propter defectum Codicis inter pag. 244. & 245. quo & finis istarum, & sequentium Phalaridis Epistolarum initium desideratur. Primae decem cum primis item decem Codicis XXXIII. Plut. XXXII. concordant, reliquae vero sexdecim sunt, quae ibi notantur numeris XV. XVI. XXIX. XXX. XI. XII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. XIII. XIV. Interim Montfauconii error corrigendus, qui defectum istum minime animadvertens Epistolas hasce Bruti cum sequentibus, quae ad Phalaridem spectant, coniunxit, easque sub numero Epistolarum CVIII. innuit, quod falsum omnino, quum Bruti Epistolae numerum LXX. non excedant.

XI. pag. 245. *Phalaridis Epistolae, olim numero CIX.* (2) sed ob memoratum Codicis defectum, in quo primae quinque ac triginta perierunt, nunc tantummodo LXXIV. Trigesima sexta igitur inscribitur Cleomenidi, & inc. Τὴν θυρεὼν ὄσαι, κ. λ. Ultima, quae est CVI. in editione Cuiaciana, quam citavimus supra pag. 180. §. IV. & inscribitur Polluci, inc. Ἐρρωμένεστερον ἀδικῶμι. Ut autem plane constet, quatenam ex CXLVIII. editis in hoc Codice habeantur, placet heic ipsarum duplicem elenchum subiicere. Prior earum seriem, uti in cit. edit. iacent, alter alphabeticam exhibebit; uterque enim ad accuratam tum huius, tum aliorum, in quibus deinceps occurrent, Codicum recensionem necessarius videtur, eo magis quod in dicta edit. nullo sint invicem numero distinctae.

Phalaridis Agrigentinarum Tyranni Epistolarum series, qualis in Collectione Cuiaciana, Aurel. Allobr. MDLVI. fol. exhibetur a pag. 59. ad pag. 107.

- I. inscrib. Ἀλκιβιάδω.
- Inc. Πολύκελτος ὁ Μεσσήνιος.
- II. Μεγαρεῦσιν ὀνειδιστικὴ.
- Οὐ μέφομαι τὴν ἀχαρίστην.
- III. Τυρσηνῶ.
- Εἰ τὰς μετὰ ἀνάγκης τι.
- IV. Λυκίῳ.
- Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας.

- V. Λεοντίῳ.
- Εἰ καταλύσαι με.
- VI. Ζευξίπῳ.
- Τῷ μὲν ὑφ' οὗ διὰ τὴν.
- VII. Εὐθύῳ.
- Γνώμης γενόμενος τὸ πρῶτον.
- VIII. Σαμέῳ.
- Εἰδὼς οὖν τὴν χρηστότητα.

IX.

(1) Ex numeris marginalibus apparent tantummodo esse LII. quum unum scriptor ἀνέγραψεν reliquerit.

(2) Ex numeris tamen marginalibus apparent CVIII. unam enim scriptor suo numero designare praetermisit.

ΙΧ. Κλεοστράτῳ.
 Πάνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος.
 Χ. Λακρίτῳ.
 Ἀχχομένῳ μὲν σοι βαρέως.
 ΧΙ. Μεγάκλει.
 Καὶ τοῦδε ἵππου ἐκπέτομφά σοι.
 ΧΙΙ. Ἀγλαῶ.
 Ἐκτεθησαυρίκαμεν τῷ πλούτῳ.
 ΧΙΙΙ. Ἡροδίκῳ.
 Ἀλλὰ μὲν ἦν κακῶς τεταυθότος.
 ΧΙΥ. Εὐμήλῳ.
 Οὔτε δοκῶντος, ἔτε ὄντος.
 ΧΥ. Τεύκρῳ.
 Ταυρομενεῖταις τὰ λύτρα.
 ΧΥΙ. Ἀριφοῖτῳ.
 Τὰ μὲν σὰ κ' ἐγὼ τῶν.
 ΧΥΙΙ. Ἀμφινόμῳ.
 Οὐ δίδναι χάριτας οἶμαι.
 ΧΥΙΙΙ. Ἐρυθία.
 Καὶ περὶ μὲν ἑαυτοῦ.
 ΧΙΥ. Παυρόλῳ.
 Μάλιστα μὲν ἀμφοτέρως.
 ΧΧ. Τῷ αὐτῷ.
 Τὰ μὲν παρὰ πατρός.
 ΧΧΙ. Μεσσηνίοις.
 Πολυκλείτον, ὡς πυρρῆνομαι.
 ΧΧΙΙ. Ἀνδροκλεί.
 Κἀγὼ μὲν ἐσπυδάσμενος.
 ΧΧΙΙΙ. Πυθαγόρῳ.
 Ἡ Φαλάριδος τυραννίς.
 ΧΧΙΥ. Θώρακι.
 Πότερον ἑαυτὸν, ὡς ἀσαφές.
 ΧΧΥ. Λεοντιάδῳ.
 Οὐ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη.
 ΧΧΥΙ. Ἀριφράδει.
 Αὐθάδεια κ' νεότητος ἀβυλία.
 ΧΧΥΙΙ. Ἀντιμάχῳ.
 Εἰ μὲν ἔχων ἐκ ἀποδίδως.
 ΧΧΥΙΙΙ. Ἀριστομένει.
 Μὴ συνάχῃ μοι περὶ τῶν.
 ΧΧΙΧ. Ξενοπείδει.
 Οὐκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς.
 ΧΧΧ. Καταναίοις.
 Ἀχθέντας αἰχμαλώτους.
 ΧΧΧΙ. Ταῖς Στησιχόρῳ θυγατρῶσι.
 Ταυρομενεῖται μὲν, ἰσὲρ ὧν.
 ΧΧΧΙΙ. Κριτοφύμῳ.
 Ἀγαθὸ μὲν ἔργον φίλῳ.
 ΧΧΧΙΙΙ. Κτησίππῳ.
 Οὔτε πρῶτον, ἐπηρῖκα.
 ΧΧΧΙΥ. Πολυδεύκει.
 Θαυμάζειν διὰ τῆς ἐπισολῆς.
 ΧΧΧΥ. Πολυγνώτῳ.
 Καὶ τὸ δωρεῖσθαι τί σοι.
 ΧΧΧΥΙ. Κλεομενίδῳ.
 Τῶν δωρεῶν, ὅσαι μὲν σοι.
 ΧΧΧΥΙΙ. Γοργία.
 Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπισολῆς.
 ΧΧΧΥΙΙΙ. Δημοτέλει.
 Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν παραιήσεων.
 ΧΧΧΙΧ. Πολυστράτῳ.
 Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις.
 ΧΙ. Παυρόλῳ.
 Ἐδεξάμην τὸν ἰσὺ σὺ.

ΧΙΙ. Γ'πτολυτίῳ.
 Ἐπιτρέτω σοι πρὶν με.
 ΧΙΙΙ. Πολυτίμῳ.
 Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ.
 ΧΙΙΙΙ. Τεύκρῳ.
 Ἀριστομένει τῷ σὺ τὸ χωρίον.
 ΧΙΙΥ. Νικία.
 Ε'φ' οἷς μισεῖς σὺ τὸν ἦν.
 ΧΙΥ. Ἀδελφάντῳ.
 Ἀκῶ σε διαφέρεισθαι.
 ΧΙΥΙ. Αἰγασέει.
 Παύσασθ' ἡμεῖς φυγάδας.
 ΧΙΥΙΙ. Ἀντιόθενι ὁ Θεοτίμῳ.
 Τῶν ἰσ' ἡμῶν πεμφθεῖσάν.
 ΧΙΥΙΙΙ. Μενεκλεί.
 Μὴ μεταμέλει χρηστὸς γενόμενος.
 ΧΙΥΙΧ. Ἐπιστράτῳ.
 Ὡς πρὸς εὐτυχίᾳ τινα.
 Λ. Ὀνήτορι.
 Καὶ σὺ, κ' πάντες οἱ φίλοι.
 ΛΙ. Ἐτερόνῳ.
 Τῆς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας.
 ΛΙΙ. Μεγαρεῦσιν.
 Οὐκ ἐλπίζων παρ' ὁμῶν.
 ΛΙΙΙ. Λεοντίνοις.
 Λεωνίδα, ὃν ἐξεπέμψατε.
 ΛΙΥ. Γεραίοις.
 Ε'γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησιχόρου.
 ΛΥ. Θρασυγόρῳ.
 Τὸ Φέρριον, ὃ σὺ πορρῶν.
 ΛΥΙ. Ἀβάριδι.
 Πυνδάνομαι σε χάριν ὁμιλίας.
 ΛΥΙΙ. Ἀβάριδος Φαλάριδι τῷ τυράννῳ.
 Ε'δεῖξας φύσιν οἰκίαν.
 ΛΥΙΙΙ. Πολυστράτῳ κ' Δαίσκῳ.
 Ε'γχειρεῖτε κ' μὴ μέλλετε.
 ΛΙΧ. Ναυσικλεί.
 Ε'γὼ μὲν, ὑπὲρ ἦδη πολλάν.
 ΛΙΧ. Ἀριστολόχῳ.
 Ἐπιλαθόμενος ἢ ἔχειν ἡρῶ.
 ΛΙΧΙ. Ἐπιχάρμῳ.
 Περὶ τῶν αὐτῶν, ὧν σὺ.
 ΛΙΧΙΙ. Τιμοσθένει.
 Τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις.
 ΛΙΧΙΙΙ. Ἀριστολόχῳ.
 Εἰ τὸ, Στησιχόρον ἀδείας.
 ΛΙΧΙΥ. Ἀφιλάντι κ' Θρασιβέλῳ.
 Τρεῖς μὲν ἀποδεδωκέναι.
 ΛΙΧΥ. Πελοπίδῳ.
 Οὔτ' ἐν ἐγὼ γράψαιμι.
 ΛΙΧΥΙ. Τηλεκλείδῳ.
 Ἰδίᾳ τινὶ χρώμενος γνώμῃ.
 ΛΙΧΥΙΙ. Παυρόλῳ.
 Ἀφικόμενον εἰς Γέραν.
 ΛΙΧΥΙΙΙ. Τῷ αὐτῷ.
 Οὐκ ὑπὸ σὺ πολλὰ νομίζω.
 ΛΙΧΥΙΧ. Ἐρυθία.
 Εἰ μὲν εὐλαβεμένη.
 ΛΙΧΥΙΧ. Πολυκλείτῳ.
 Οὐκ οἶδα τί σοι μᾶλλον.
 ΛΙΧΥΙΧΙ. Τῷ αὐτῷ.
 Ἀπέλυσα διὰ σὲ Κάλλαισχρον.
 ΛΙΧΥΙΙΙ. Περισθένει.
 Τὴν Εὐβέλου κ' τὴν Ἀριφάντι.

LXXIII. Εὐάνδρῳ.
 Καὶ σὲ κ' πάντας ἱμεραίους.
 LXXIV. Ορσιλόχῳ.
 Εἰ το μὴ βυλευθῆναι ποτε.
 LXXV. Λεοντίδῃ.
 Ἀμέτροις κέχηρσαι λέγοις.
 LXXVI. Δημαράτῳ.
 Μὴ θάμναζε τὸν Ἀλκίον.
 LXXVII. Ηἰγησίππῳ.
 Σὺ μὲν ἴσως κ' ἄλλοι.
 LXXVIII. Στῆσιχόρῳ.
 Νικολῆς ὁ Συρακούσιος.
 LXXIX. Τῷ αὐτῷ.
 Τῶν μὲν ἐπὶ Κλεαρίσῃ μελῶν.
 LXXX. Κλεανέτῃ ἔθελον.
 Τὴν μὲν Φιλοφροσύνην ὁμῶν.
 LXXXI. Εὐναίοις.
 Οὐ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ.
 LXXXII. Τιμάνδρῳ.
 Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας.
 LXXXIII. Μελιταίοις.
 Συμπέπεισμαι πρεσβευσαμένοις.
 LXXXIV. Μεσσηνίοις.
 Οὐκ ἠγνοῦν. ὅτι πέμψαντές με.
 LXXXV. Τιμώνακτι.
 Νενίκηκα τῷ πολέμῳ Λεοντίνας.
 LXXXVI. Ἰέρωνι.
 Πολλὰ λέγειν ἔχων.
 LXXXVII. Ἀρσιανέτῳ.
 Οὐ λυπεῖ με τὸ γῆρας.
 LXXXVIII. ἱμεραίοις.
 Ἡμῖν μὲν ὧ ἱμεραίοι.
 LXXXIX. Νεολαίδῃ.
 Οὐδὲν ἄχαρ βέλομαι σέ.
 XC. Μησικληῖ.
 Τῆς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάστιγας.
 XCI. Ἀλκάνδρῳ.
 Μῆτε σὺ, μῆτε ἄλλος ἀνθρώπων.
 XCII. Στῆσιχόρῳ.
 Ἀνῶ σε κ' εἰς Ἀλόντιον.
 XCIII. ἱμεραίοις.
 Ἀπέλυσσάμεν Στῆσιχορον.
 XCIV. Στῆσιχόρῳ.
 Τυραννοῦμεν, ὧ Στῆσιχορε.
 XCV. Αὐτονόῳ.
 Ἐπέμψα σοι τὸ ἀργύριον.
 XCVI. Νικοφῆμῳ.
 Οὐκ ἐν Λεοντίνοις κατελέγη.
 XCVII. Λυσίνῳ.
 Οὐ παύσει τῆς ἀβυλίας.
 XCVIII. Ἐπ' ἁράμῳ.
 Ἀρκεῖς μόνος δικαίως ἡμᾶς.
 IC. Κέβρων.
 Τί δήποτε οἱ θουμάζοντές με.
 C. Εὐκλήμονι.
 Οὐδὲν ἔφενσαι τῶν ἐπ' ἐμοί.
 CI. Κλεοβύλῳ.
 Οὐ πείθονται σοι Καμαριναῖοι.
 CII. Κλεοδίῳ.
 Πολὺ δεῖνα βεβύλευσαι.
 CIII. Τοῖς Στῆσιχόρῳ παισίν.
 Τοῦ μὲν πένθος τίνα ἂν τις ἄλλην.
 CIV. Καταναίοις.
 Τίμεις μὲν ἴσως ἑμαυτῷ.

CV. Νικανέτῳ.
 Το πᾶλλας ἴσως ἡμᾶς.
 CVI. Πολυδέμῳ.
 Ἐρρωμένεσθαι ἀδικῶμαι.
 CVII. Εἰγγύτοις.
 Οὔτε τροφασίας ἐνδεῖν μοι δοκῶ.
 CVIII. ἱμεραίοις.
 Στῆσιχορον ἴξε, ἔ Κόννα.
 CIX. Στῆσιχόρῳ.
 Πυνθάνομαι σε περιδεῖ σφόδρα.
 CX. Κλεισθέει.
 Οὐ τὸ τοῖς πολλοῖς εἰρισμένον.
 CXI. Μικίππῳ.
 Τοῦ μὲν εἰληφέναι σε.
 CXII. ἱερωνύμῳ.
 Ἐπυνθάνη τίσιν ἀντεξήτακα.
 CXIII. Λαμαχῳ.
 Τοῦ ἐπτά κ' τριάκοντα.
 CXIV. Νικαρχῳ.
 Οὐκ ἀναγκάζεις Καμαριναίους.
 CXV. Νικαίῳ.
 Οὐ δοκεῖ σοι πικρὸν.
 CXVI. Κλεομέδοντι.
 Σὺ μὲν, ὡς πυνθάνομαι.
 CXVII. Μελιταίοις.
 Οὐκ ἐκφραζῶν, ὧ Μελιταῖοι.
 CXVIII. Καμαριναίοις.
 Καὶ εἰς Γέλλαν ἔπεμψα.
 CXIX. Ἀ' στυπαιεύσιν.
 Οὔτε μάλλον ἀνιστάς.
 CXX. Ἀ' ξιόχῳ.
 Ἐμυνέσθαι μὲν, ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ.
 CXXI. ἱμεραίοις.
 Ἐκέλευσα ἡμῖν Στῆσιχορον μοι.
 CXXII. Ἀ' Θηναίοις.
 Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς Περίλαος.
 CXXIII. Λυσικλῆ.
 Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν.
 CXXIV. Πολυεύκῳ.
 Τοῦς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην.
 CXXV. Λακρίτῳ.
 Ὡς μὲν ἐκ ἔχρην εἰς κινδύνους.
 CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
 Καὶ τῶν σὺν ἰσοσχέσεων.
 CXXVII. Ἐπιστάτῳ.
 Μὴ βιάζε με νικῆσαι.
 CXXVIII. Ἀριφοῖτῃ.
 Μὴ λογίζε τὸν ἀριθμὸν.
 CXXIX. Τιμολάῳ.
 Τὸ μηδὲν ἀμαρτάνειν.
 CXXX. Φαιδίμῳ.
 Πεισίσμεθα τὸ τρίτον ἤδη.
 CXXXI. Φιλοδήμῳ.
 Ἐν μεγάλῃ μοι δοκεῖς.
 CXXXII. Ἀ' γησιλάῳ.
 Ἡ' Τελεσίπτη χαλεπῶς ἔοικε.
 CXXXIII. Πολυμνήσορι.
 Πολλὰ σοι κ' μεγάλα.
 CXXXIV. Τῷ αὐτῷ.
 Ἐδειςας ἡμῶν τὰς ἀπειλὰς.
 CXXXV. Τεύκρῳ.
 Τοῦς μὲν γάρ μοι ἤρχθαι.
 CXXXVI. Τιμάνδρῳ.
 Τὰ πολιτεύματά σου.

CXXXVII. Εὐναίοις.
 Ε'κ πολλῶν πάλιν χρημάτων.
 CXXXVIII. Αυσανύρῳ.
 Ε'φθάναμεν τὴν παρὰ σὺ.
 CXXXIX. Α'ριμάχῳ.
 Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς.
 CXL. Πολυεράτῳ.
 Ε'γὼ τῶν μὲν εὐ πεποιθότων.
 CXLI. Α'γεμόρτῳ.
 Η'ισθόμην ποτὲ, ὦ Α'γέμορτε.
 CXLII. Τεύκρῳ.
 Τὴν Φιλοδήμῳ γυναῖκα.

CXLIII. Κλεονέτῃ.
 Ο' Φιλοδήμῳ πλὺς ἐπὶ τὴν ξένην.
 CXLIV. Νικοκλεῖ.
 Ε'πεσεῖλαμεν Στησίχορῳ.
 CXLV. Στησίχορῳ.
 Τὸ ἐλαίον ἐπέμψαμεν.
 CXLVI. Τῷ αὐτῷ.
 Σὺ περὶ ἡμῶν, ὦ Στησίχορε.
 CXLVII. Τῷ αὐτῷ.
 Μὴ φρόντιζε, ὦ Στησίχορε.
 CXLVIII. Εὐναίοις.
 Ε'γὼ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Earundem Epistolarum Index Alphabeticus.

Α'γαθὴ μὲν ἔργον φίλῳ. 32.
 Α'καῶ σε διαφέρεσθαι. 45.
 Α'κῶ σε καὶ εἰς Α'λόντιον. 92.
 Α'λλο μὲν ἢ κακῶς πεποιθότος. 13.
 Α'μέτροις κέχρηται λόγοις. 75.
 Α'πέλυσά διὰ σὲ Κάλλαισχρον. 71.
 Α'πελύσαμεν Στησίχορον. 93.
 Α'ριστομένης τῷ σὺ τὸ χωρίον. 43.
 Α'ρκεῖ μόνος δικαίως ἡμᾶς. 98.
 Αὐθάδεια εἰ νεότητος ἀβυλία. 26.
 Α'φίκετο ὥς ἡμᾶς Περίλαος. 122.
 Α'φικόμενον εἰς ἡμέραν. 67.
 Α'χθόντας αἰχμαλώτους. 30.
 Α'χθόμενῳ μὲν σοι βαρέως. 10.
 Γνώμῃ γενόμενος τὸ πρῶτον. 7.
 Ε'γχειρεῖτε καὶ μὴ μέλετε. 58.
 Ε'γὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις. 59.
 Ε'γὼ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἐλευθερίας. 148.
 Ε'γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησίχορου. 54.
 Ε'γὰ τῶν μὲν εὐ πεποιθότων. 140.
 Ε'δείξας φύσιν οἰκίαν. 57.
 Ε'δειςας ἡμῶν τὰς ἀπειλὰς. 134.
 Ε'δεξάμην τὸν ὑπὸ σε. 40.
 Εἰδώς σε τὴν χρηστότητα. 8.
 Εἰ καταλῦσαι με. 5.
 Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ. 42.
 Εἰ μὲν εὐλαβημένη. 69.
 Εἰ μὲν ἔχων ἂν ἀποδίδως. 27.
 Εἰ τὸ μὴ βουλευθῆναι ποτε. 74.
 Εἰ τὸ Στησίχορον ἀδείας. 63.
 Εἰ τοὺς μετὰ ἀνάγκης. 3.
 Ε'κέλευσα ὑμῖν Στησίχορῳ μοι. 121.
 Ε'κ πολλῶν πάνυ χρημάτων. 137.
 Ε'κατεψησαυρίκαμεν τῷ πλούτῳ. 12.
 Ε'ν μεγάλῃ μοι δοκεῖς. 131.
 Ε'πεμψά σοι τὸ ἀργύριον. 95.
 Ε'πεσεῖλαμεν Στησίχορῳ. 144.
 Ε'πιλαθόμενος ἢ ἔχειν ἥρῃ. 60.
 Ε'πιτρέπω σοι πρὸς με. 41.
 Ε'πυνθάνη τίσιν ἀντεξήτακα. 112.
 Ε'ρρωμένεσσαν ἀδικῆμαι. 106.
 Ε'φθάναμεν τὴν παρὰ σε. 138.
 Ε'φ' οἷς μισεῖς σε τὸν ἥν.
 Η'μῖν μὲν, ὦ Ἡμεραίῳ. 88.
 Η'ισθόμην ποτὲ, ὦ Α'γέμορτε. 141.
 Η' Τελεσίππῃ χαλεπῶς εἶπε. 132.
 Η' Φαλάριδος τυραννίς. 23.
 Θαυμάζειν διὰ τῆς ἐπιστολῆς. 34.
 Γ'δὶα τινὶ χρώμενος γνώμῃ. 66.
 Κἀγὼ μὲν ἐσπυδασμένως. 22.
 Καὶ εἰς Γέλλαν ἐπέμψα. 118.

Καὶ περὶ μὲν ἑαυτοῦ. 18.
 Καὶ σὲ, καὶ πάντας Ἰμεραίους. 73.
 Καὶ σὺ, καὶ πάντες οἱ φίλοι. 50.
 Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις. 39.
 Καὶ τοῦ δωρεῖσθαι τί σοι. 35.
 Καὶ τὸς ἴππους ἐκπέπομφα σοι. 11.
 Καὶ τῶν σὺν ὑποσχέσεων. 126.
 Λεωνίδα, ὃν ἐξετέμψατε. 53.
 Μάλιστα μὲν ἀμφοτέρως. 19.
 Μὴ βιάζου με νικῆσαι. 127.
 Μὴ θαύμαζε τὸν Α'κίον. 76.
 Μὴ λογίζου τὸν ἀριθμὸν. 128.
 Μὴ μεταμέλει χρηστὸς γενομένος. 48.
 Μὴ συνάχθῃ μοι περὶ τῶν. 28.
 Μήτε σὺ, μήτε ἄλλος ἀνδραπῶν. 91.
 Μὴ φρόντιζε, ὦ Στησίχορε. 147.
 Νενίκηκα τῷ πολέμῳ Λεοντίων. 85.
 Νικοκλῆς δ' Συρακούσιος. 78.
 Οὐδὲν ἀχαρὶ βέλομαι σε. 89.
 Οὐδὲν ἔψευσαι τῶν ἐπ' ἐμοί. 100.
 Οὐ δίδοναι χάριτας οἶμαι. 17.
 Οὐ δοκεῖ σοι τιμῆν. 115.
 Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν. 123.
 Οὐκ ἀναγκάζεις Καμαριναίους. 114.
 Οὐκ ἀχθόμεθα ταῖς διαβολαῖς. 29.
 Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς. 139.
 Οὐκ ἐκφασκίζων, ὦ Μεσιταῖοι. 117.
 Οὐκ ἐλπίζων παρ' ὑμῶν. 52.
 Οὐκ ἠγνόν, ὅτι πέμψαντος με. 84.
 Οὐκ οἶδα τί σε μᾶλλον. 70.
 Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας. 4.
 Οὐ λυτεῖ με τὸ γῆρας. 87.
 Οὐ μέφομαι τὴν ἀχαριστίαν. 2.
 Οὐ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ. 81.
 Οὐ τῶν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη. 25.
 Οὐ ταύτη τῆς ἀβυλίας. 97.
 Οὐ πείθονται σοι Καμαριναῖοι. 101.
 Οὐδ' ἐν Λεοντίωνι κατελέγη. 96.
 Οὐτ' ἂν ἐγὼ γράψαιμι. 65.
 Οὕτω δοκῶντος, ἔτε ὅντος. 14.
 Οὕτω μᾶλλον ἀνιθεῖς. 119.
 Οὕτε προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ. 107.
 Οὕτε πρῶτον, ὀπνηῖκα. 33.
 Οὐ τὸ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον. 110.
 Οὐχ' ὑπὸ σε πολλὰ νημίζω. 68.
 Ο' Φιλοδήμῳ πλὺς ἐπὶ τὴν ξένην. 143.
 Πάνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλως. 9.
 Πεπεσμεθα τὸ τρίτον ἤδη. 130.
 Περὶ τῶν αὐτῶν, ὡς σὺ. 61.
 Πολλὰ λέγειν ἔχων. 86.

Πολλά σοι εἰ μεγάλα. 133.
 Πᾶν δεινὰ βεβέλευσαι. 102.
 Πολύκλειτον, ὡς πυρῶνομαι. 21.
 Πολύκλειτος δὲ Μεσσήνιος. 1.
 Πότερον ἑαυτὸν, ὡς ἀσαφές. 24.
 Πυρῶνομαί σε περιδεῖ σφῆδρα. 109.
 Πυρῶνομαί σε χάριν ὁμιλίας. 56.
 Σεμνύνεσθαι μὲν, ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ. 120.
 Στησίχορον ἴστε, καὶ Κόνωνα. 108.
 Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν. 38.
 Σὺ μὲν ἴσως εἰ ἄλλοι. 77.
 Σὺ μὲν, ὡς πυρῶνομαι. 116.
 Συμπέπεισμαι προσβουσαμένους. 83.
 Σὺ περὶ ἡμῶν, ὡς Στησίχορε. 146.
 Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς. 37.
 Τὰ μὲν παρὰ πατρός. 20.
 Τὰ μὲν σὰ καὶ τέτων. 16.
 Τὰ πολιτεύματά σου. 136.
 Ταυρομενίται μὲν, ὥσπερ ὦν. 31.
 Ταυρομενίταις τὰ λύτρα. 15.
 Τὴν Εὐβόλῃ καὶ τὴν Ἀριφάντῃ. 72.
 Τὴν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν. 80.
 Τὴν Φιλοδήμου γυναῖκα. 142.
 Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας. 82.
 Τῆς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάστιγα. 90.
 Τῆς μὲν τῶν ἄλλων ἐχθρας. 51.
 Τί δήποτε οἱ θαυμάζοντές με. 99.
 Τὸ ἔλαιον ἐπέψωμεν. 145.
 Τὸ μηδὲν ἀμαρτάνειν. 129.
 Τὸ πολλάκις ἴσως ἡμῶς. 105.
 Τοῦ μὲν εἰληφέναι σε. 111.
 Τοῦ μὲν πένθος τίνα ἂν τις. 103.
 Τὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δῖαν. 124.
 Τὺς ἐπὶ καὶ τριάκοντα. 113.
 Τοὺς μὲν γάρμους ἤρχθαι. 135.
 Τὸ Φρύγιον, δὲ σὺ πορῶν. 55.
 Τυραννόμεν, ὡς Στησίχορε. 94.
 Τῷ μὲν ὑπὸ σοὶ διὰ τὴν. 6.
 Τῶν δωρεῶν, ὅσαι μὲν σοι. 36.
 Τῶν μὲν ἐπὶ Κλεαρίας. 79.
 Τῶν τρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις. 62.
 Τῶν ὑπ' ἐμὲ πεμφθεισῶν. 47.
 Τί μετὰ μὲν ἀποδεδομένα. 64.
 Τί μετὰ μὲν ἴσως ἑμαυτῷ. 104.
 Ὡς μὲν οὐκ ἐχρῆν. 125.
 Ὡς πρὸς εὐτυχίᾳ τίνα. 49.

Ad Codicem nunc revertamur, cuius Epistolae LXXIV. sunt, quae habentur inter editas a XXXVI. usque ad XCVI. inclusive, demta LVII. Abaridis responsiva ad Phalaridem, quae desideratur; tum IC. C. & a CVI. usque ad CXII. inclusive; CXIX. CXX. CXXI. CXXIII. & CXLVIII. licet ordine aliquantum ab editis diverso.

XII. pag. 249. b. Occurrit fragmentum paucorum versuum, cui titulus: Εἰς τῶν τοῦ Σωκράτους ἀπομνημονευμάτων, Ξενοφάντος ῥήτορος. Ex Socratis Commentariis, Xenophontis rhetoris. Inc. Ἰσως ἂν εἴποιεν, κ. λ. Def. αὐτὰρ ἀνὴρ ἀγαθός. Tum pag. 250. b. legitur sequens Epigramma octastichon:

Εἰς τροφὴν. In Delicias.

Πᾶν τὸ βροτῶν σπατάλημα καὶ ἡ πολυλογία ἐδωδὴ
 Εὐδαδε κρινομένη τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.
 Οἱ γὰρ Φασιανοὶ τε καὶ Ἰχθυῖες αἰδ' ὑπὲρ ἡγδην
 Τρῖφιες, ἦτε τόση βρωμάτων ἐξαπάτη
 Γίνεται ἐνθάδε κῆπος, ἀποσσεύει δ' ἄρα γαστήρ,
 Ὅτ' ἅπαντα πειναλὴ διέφατο λευκανίη.
 Ὅψι δὲ γινώσκει τις, ὅτ' ἄφρονα μῦθον αἶρων
 Χρυσὸν τοσαύτῃ τὴν κόπιν ἐπρίατο.

XIII. pag. 251. Γινώμαι εἰς ἐπιγράμματα ἀπὸ τῶν ἔξω σοφῶν ἐκ τῶν συλλεγόντων παρὰ μακαρίτην κυρῷ Μαξίμῳ τῷ Πλανυδῇ. *Sententiae & Epigrammata externorum sapientum ex iis, quae collecta sunt a benemerito D. Maximo Planude, excerpta, cum scholiis & glossis interlinearibus.* Prima sententia est: Πολλάκις ἐθαύμασα, πῶς ἑαυτὸν μὲν ἕκαστος μάλλον πάντων φιλεῖ, τὴν δὲ ἑαυτοῦ ὑπόληψιν ἐν ἑαυτῷ λόφῳ ἵσθαι, ἢ τὴν τῶν ἄλλων, κ. λ. quae quidem, ac sequentes duae ex M. Antonini de Rebus suis Libro XII. §. 4. 14. & 34. excerptae sunt. Scholia, seu interpretationes inc. Εἰμαρμένη καὶ μοῖρα καὶ πεπωμένη τὸ αὐτό· ἐλάμβανον δὲ αὐτὰς ἐπὶ φυσικῆς καὶ καθολικῆς τινος δυνάμεως ἐν τῷ κόσμῳ, κ. λ. quae spectant ad secundam sententiam, cuius initium: Ἡ' τοι ἀνάγκη εἰμαρμένης, κ. λ. Desinunt in Epigr. cuius initium;

Ἰ' δ' αὖτε ἀκρήτου πεπορημένη ἄγχι παρασέε. Interpretatio vero in ipsum def. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἔχεις ἀκοήν, δυνεῖ λέγεσθαι. Subiiciuntur pauca de versuum pedibus, ac de anima. Inter haec Epigrammata pag. 255. inferuntur Παύλου Σιλενταρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμιμέτρη διμέτρη καταληκτικὰ πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Περφυρογέννητον, *Paulli Silentiarii in thermas Pythias semiamphi dimetri catalectici ad Imperatorem D. Constantinum Perphyrogenitum*, item cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Inc. Βούλει μαθεῖν, κ. λ. Def. μετὰ τὸ κρεῖττον. Scholia inc. Ἀτρεχον, τὸ μὴ μετὰ τέχνης εἰς ἐπεργασίας τινος γινόμενον, κ. λ. Inter pag. vero 260. & 261. aliqua videntur deesse. Citat hoc iambicum Carmen ex nostro Codice Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 280. ubi recte admonet Paullum hunc nostrum longe diversum esse ab alio Paulo, qui Iustiniani Imperatoris Silentiario, seu Secretariorum primicerius fuit, nobilitate generis, opibus ac dignitate maxime illustris; quique Templi S. Sophiae (1), a praedicto Imperatore post Theodoram coniugem extinctam, encaeniis secundis (2) anno Christi DLXVII. Constantinopoli dedicati, pulcherrimam ἐκφασιν versibus hexametris concinnavit: quae quidem prodit Paris. anno MDGLXX. fol. ad calcem Cinnami ex recensione, ac versione Cangii, viri doctissimi, cui apographum a Salmasio, ex Vaticano Codice descriptum, Philibertus de la Mare Senator Divionensis transmisserat.

XIV. pag. 265. *Marci Antonini ex Libris XII. de rebus suis Excerpta Capita.* Haec quum

(1) Scilicet Christo, qui Dei Patris sapientia est, dictum; teste enim Procopio in Vandalicis pag. 193. templum μέγαλον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ apud Byzantinos vocabatur templum Σοφίας,

ταύτην δὲ μάστιγα τῷ Θεῷ πρὸς τὴν ἐκπαιδείαν ὑπομνήσας.
 (2) Encaenia illa dies XV. perduravit factio initio a die XXIV. Decembris.

ἐφ' ἡμῖν. Def. βλάψαι δὲ ἔ. Concordat cum edito Amstelod. ex recensione Nicolai Blancardi MDCLXXIII. 8. a pag. 237. ad pag. 322. Subiiciuntur autem in Codice haec alia: Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν, καὶ μὴ παθεῖν. καλὸν τὸ μαθεῖν. εἰ δὲ δεῖ μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν, παθεῖν γὰρ δεῖ. Paucis iis, quae de hoc Opere delibavimus supra pag. 115. §. VIII. addere nunc lubet Simplicii testimonium, adfirmantis, non ab ipso Epicteto fuisse scriptum, & in vulgus editum hoc Enchiridium, sed ex ipsius dogmatibus collectum concinnatumque ab Arriano eius discipulo, praefixa illi Epistola Dedicatoria ad Messalinum, quae iam intercidit. En eius Praefationis verba: Ἰδὲ δὲ βιβλίον τῦτο—αὐτὸς συνέταξεν ὁ Ἀρριανὸς, τὰ κραιώτατα καὶ ἀναγκαιότατα ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ κινήσιματά τῶν ψυχῶν ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν Ἐπικτήτου λόγων, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Μασσαλινὸν ἐπιστολῇ ἔγραψεν ὁ Ἀρριανὸς, ᾧ καὶ τὸ σύνταγμα προσέφωκ' ἔσται. Quum vero in Stobaei Florilegio passim laudetur Epicteti Enchiridion, ac loca quaedam ex ipso producantur, quae vel planè non leguntur in libello, qualis hodie exstat, vel aliter scripta habeantur; suspicatus est aliquando Salmasius, duo fuisse ab Arriano huius Operis edita exemplaria diversa, quorum in alterum Simplicius, in alterum Stobaeus inciderit. Vt cumque tamen se res habeat, in tanto semper pretio habitus est Liber, ut innumerae propemodum editiones illius interpretationeque fuerint elaboratae, quarum Catalogum vide apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 262. seqq. Fuit autem Epictetus Hierapolitanus, Phiyx, Epaphroditi, qui libertus & cubicularius Neronis Imp. fuit, servus. Philosophiae a domino suo datus, vitam in paupertate duxit. Philosophus Stoicorum vel maximus, ac propter integritatem vitae alienam a furo & arrogantia, sapientiamque singularem paucis comparandus. Pulsus sub Domitiano An. Ch. xciv. Roma & Italia Philosophis, Nicopolim fecellit, unde postea Romam reversum suspicari merito possumus, quum summa Adriani Imp. familiaritate usum fuisse, a Spartiano traditum fuerit. Quanta denique Philosophi huius admiratio fuerit, vel ex eo conici potest, quod Lucianus *adversus indotum multos coementem librum* narrat, non defuisse, qui demortui Epicteti lucernam fictilem ter mille drachmarum pretio sibi comparavit, sperans ridicule, sibi ad illam lucubranti, sapientiam Epicteti sese per somnium oblaturam.

XVI. pag. 279. *Catonis Romani disticha moralia*, ut in Cod. XII. Plut. XXXII. §. II. p. 135. quem vide. Sed quum ibi praefationem cum ipsis distichis coniunctam dederimus, placet hoc loco unum ab altero separare. Illa igitur inc. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν. Def. ἀσπασίως φίλιαν φέρε. Distichis vero hic praecitatus: Κάτωθεν παραινέτινὰ μετενεχθέντα εἰς ἑλάνδα φωνῇ παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Μαξι-

μου τοῦ Πλανύδη. *Catonis* (1) *Paraenetica*, seu *Disticha moralia*, translata in Graecam linguam a sapientissimo Domino Maximo Planude. Sunt autem in quatuor Libros tributa. Liber I. inc.

Εἰ ὁ θεὸς νόος ἐστ' ὡς τῶν λογίων τυρόμεσθα. Ultimus def.

Τοῦτο δὲ τὸ βραχύτης δρᾶσιν δύο ἰσχυρὰ ἰσθῆσα. Haec disticha moralia, praeter Maximum Planudem, Iosephus quoque Scaliger, Matthaeus Zuberus, & Io. Mylius Graeca donarunt metaphrasi. De auctore vero ipsorum magna controversia est; quum alii nescio quem Octavianum, alii Tullium ad fidem Christianam conversum, alii Ioannem Cloethomium velint; quod enim ipsis *Catonis* nomen sit praefixum, ab argumento potius, quod tractant, quam ab auctore, cuius aetas non minus, quam nomen nos later, repetendum arbitramur, duce Gerharδο Io. Vossio, cuius coniectura veritati proxima esse nobis videtur. De aetate quidem, qua scripta sunt, illud pro certo adfirmare possumus, Valentini Imp. temporibus antiquiora esse, inferiora autem aetate Lucani Poetae; laudantur enim a Vindiciano medico in Epistola ad dictum Imperatorem; & in limine libri secundi praeter Virgilium, Macrum & Nasonem commendatur Lucanus. Editionum denique omnium, quotquot prodire, absolutissima illa est, ac praestantissima, quam praedictorum illustrium virorum Graecis versionibus, ac Germanica Martini Opitii ditatam, adornavit Christianus Daquius Cygnaeus MDCLXXII. 8.

XVII. pag. 281. h. Ἐπὶ τὰ χρυσὰ τοῦ σοφοῦ Πυθαγόρου. *Carmina Aurea sapientis Pythagorae*. Inc. Ἀθανάτων μὲν. Def. ἐνέτι θυητόε. In fine adiecta est stichometria, nimirum: ἄμ' εἴχοι ἑβδομήκοντα καὶ δύο. Simul sunt versus septuaginta duo. Hi versiculi praecepta moralia continentes, ac propter usum & elegantiam χρυσὰ ἔπη, sive aurea carmina appellati, quamvis Pythagorae ipsi tamquam auctori tributi olim a multis fuerint, plurimum tamen sententia non Pythagorae unius, sed Pythagoreorum opus agnoscit. Hierocles enim inter alios, cuius in ipsa Carmina Commentarius adhuc superest, δλε τοῦ ἱεροῦ συλλόγου ἀπόφθεγμα νοινὸν eadem appellat, restaturque in more positum fuisse, ut quotidie mane & vespere hosce Πυθαγορικοὺς θεσμούς illius sectae homines vel legerent, vel audirent. Qui vero ad unum aliquem e Pythagoricis συθήκας hasce putant esse referendas, partim Lysidem, partim Philolaum, partim Epicharmum cogitant. Nobis tamen, si auctor ipsorum e Pythagoricis petendus est, omnium maxime Empedocles Agrigentinus arridet, cui dialectus, dictio, argumentum, clausula denique ipsa Empedocle profecto digna, ἔσσαι ἀθανάτος, u. l. convenire mirifice videntur; eiusque κατάρμων forte nobilis particula sunt. Sed de hoc satis, quum quaestionem istam fusius pertractet Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 467. seq. XVIII.

(1) Intellige *Dionysium*: Catoni enim vel *Censorio*, vel *Vicenti* nemo nisi temere adscripserit.

XVIII. pag. 282. Α'ποφθέγματα τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν. *Apophthegmata septem Sapientum*. Primus est *Solon*, cuius apophthegma est: Μηδὲν ἄγαν φάτο κεκροτηθεὶν. *Ultimus Thales Milesius*, cuius sententia sequens est: Ἐπιβλαβὲς πεφυκεν ἐγγύη κακόν. ἐν ἄλλῃ δέ, ἐγγύη πάρα δ' ἄτα.

XIX. pag. 282. b. Ἰσοκράτους ῥήτορος πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Isocratis Rhetoris ad Demonicum Paraenesis*. Inc. Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε. Def. τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπιπρατήσεις. Exstat inter eius Opera edit. Basil. ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 1.

XX. pag. 284. b. Τρόσεις εἰς Ἰουστινιανὸν βασιλέα, ἐκτεθείσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου, ἔχουσα ἀκροστιχίδα τήνδε, Τῷ Ἱεροτάτῳ ἔ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. *Hypothesis, seu Admonitio ad Iustinianum Imperatorem proposita ab Agapeto minimo Diacono, habens acrostichidem hanc: Τῷ Ἱεροτάτῳ, κ. λ. Inc. Τιμῆς ἀπάσης ὑπέρτερον. Def. καὶ βασιλευμένων εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. ἀμήν. Sunt LXXII. Capita admonitionum, quorum acrostichis, sive litterarum initialium iuncta series reddit verba: Τῷ Ἱεροτάτῳ κ. λ. Exstant in Biblioth. Veterum Patrum Margarini de la Bigne Parisiis MDCXXIV. fol. T. II. pag. 363. & inscribuntur: *Expositio Capitum admonitionum, edita ex tempore ab Agapeto Diacono sanctissimae Dei magnae Ecclesiae &c. & inter Historiae Byzantinae Scriptores T. XXIII. p. 128. Vide etiam Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 570. seqq. ubi varias huius Operis editiones recenset. Hic autem Agapetus sanctae magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Diaconus, Iustiniani antequam Imperium susceperet magister fuisse adseritur in Inscriptione huius Operis, quod habebatur Constantinopoli inter Codices Constantini Barini, teste Possævino in fine Apparatus, ubi Catalogos Librorum MSS. Graecorum exhibet: quod si verum sit, quis Iustinianum, doctissimo viro magistro usum, tamquam ἀναλφάβητον traducat? Citatur hic Agapeti Liber, σχῆδι βασιλικῇ alias dictus, non semel in Florentio Stobaei.**

XXI. pag. 287. Συλλογὴ τῶν παροιμιῶν τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος. *Collectio sententiarum sapientissimi Salomonis*. Inc. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου. Def. λύχνος, ὃς ἐρευνᾷ ταμειὰ κοιλίας.

XXII. pag. 288. b. Συλλογὴ ἐκ τῆς σοφίας Ἰησοῦ υἱοῦ Σιράχ. *Collectio ex sapientia Iesu filii Sirach*. Inc. Φόβος κυρίου, καὶ εὐδοκία αὐτοῦ. Def. καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, εὐρήσκειν αὐτόν.

XXIII. p. 289. Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος. *Phocylidis Poësis utilis*, cum pentastico iambico, ac disticho hexametro in eius laudem in principio. Illud ita habet:

Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον,
Ὡς χρισμύσης, ὡς ἀπόστολος μέγας,
Ὡς ἀκροατῆς τῶν Θεοῦ ἡσπισμάτων,
Εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει
Εὐχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

Hoc vero sequens est:

Ταῦτα δίκης ὁσίσις Ἰησοῦ βουλευμάτων φέρει

Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφωτάτος ὁλβία δῶμα.

Phocylidis Carmina inc. Μητε γάμον κλοπεῖν. Def. μέχρι γήραος ἔδδ. Tum siclometria: ὁμοῦ εἴχοι σιγ'. *Simul sunt versus CCXIII.* In aliis etiam Codicibus invenimus. Phocylides hic Milesius Philosophus, Theognidis aequalis fuit, ac propterea eius Carmen νεφετικόν, huius γνώμαις, seu *Sententiis distichis* solet subiici. Interim de hoc Carmine lubet adnotare, quod quum ex eo praeter Scholiasten Alexipharmacōn Nicandri, nihil aut Iustinus, aut Clemens, aut Eusebius, aut Theodorus proferant, qui tanto studio Ethnicorum dicta cum Iudaeis, vel Christianis dogmatibus conspirantia collegerunt; contra vero quae e Phocylide laudant Plato, Aristoteles, Strabo, Lucianus &c. frustra in νεφετικῷ nostro quaeras; clarissimi viri censuerunt, non Phocylidi, sed ἀνωνύμῳ Christiano opus hoc esse adiudicandum. Quorum tamen sententiam non omnino probat Fabricius, qui Vol. I. B. G. pag. 442. seq. testatur non adeo multa se videre in Phocylidis Carmine, quae non ab Ethnico aequae atque a Iudaeo vel Christiano scribi potuerint.

XXIV. pag. 290. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατὰ ἀλφάβητον ἐπιμερισίων. *Initium cum Deo divisionum iuxta alphabetum*. Inc. Ἀβρὰς ὁ λαμπρὸς καὶ τυφρὸς μικρὸν. ἀβρὰς δὲ ὁ ἀβρωας, μέγα. Def. ὁ φθὴ δὲ ἀντὶ τῆ φωνῆ μικρὸν καὶ η. Est Anonymi Dictionarium alphabeticum de differentiis similium vocum secundum litteras, accentus & spiritus. Vid. Herodiani ἐπιμερισμὸς in Bibl. Vindob.

XXV. pag. 298. b. Περὶ τῶν διφθόγγων. *De diphthongis*. Est continuatio superioris tractatus, nimirum *de differentia significatum similium vocum iuxta diphthongos*. Inc. Αἶα ἢ γῆ, διφθ. ἔα δὲ ἀντὶ τοῦ καταλιμπανε, φιλόν. Def. ὡνδς, ὁ ἔγκονος, φιλὸν μέγα καὶ μικρόν. οἶονδς δὲ ὁ οἶανοςκῆπος, διφθ. ἔ μικρόν.

XXVI. pag. 300. Ἡρωδιανοῦ περὶ τῶν πρὸ μιᾶς ἐχόντων τὸν τόνον ἀρσενικῶν εὐθειῶν καὶ τῶν κλητικῶν αὐτῶν, ἔ περὶ γενικῶν ἀμφιβαλλομένων ἀπὸ διχρόνου. *Herodiani de nominibus masculinis accentum habentibus ante ultimam, ac de eorum vocativis, & genitivis ab ancipiti derivatis*. Inc. Τὰ εἰς ας καθαρὸν ἀρσενικὰ, πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, κ. λ. Def. ἔ περισπωμένην ἐπιδέχονται, δίνος, δῖος, ἀρύας, δρύς. Herodianus hic Alexandrinus, Apollonii Dyscoli filius fuit, ac patri, a quo edoctus fuit, in Grammatica scientia neutiquam impar. Romam se contulit, & Imperatori M. Antonino se probavit, & eius amore dignus est habitus, cui teste auctore Vitae Apollonii, προσωδίαν suam Catholicam inscripsit. Ex innumeris paene, quae post se reliquisset traditur scriptis exigua admodum apospasmata longorum temporum iniuriam evaserunt, quae in Aldi Manutii Grammaticorum Graecorum Collectione exstant.

XXVII. p. 302. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διχρόνων. *Eiusdem de distinctionibus duorum temporum*. Inc. Καθ-

καθόλου τὰ τρία δίχρονα. Def. οὐ μὴν δι' ἐκτεταμένου τοῦ ι'.

XXVIII. pag. 305. *b* Ἀρχὴ τῶν τονιζομένων λέξεων. παρ' ἐβλήθησαν δὲ ταῦτα ἐκ τῶν ὄρων Χοιροβοσκοῦ αἰθερίου γραμματικοῦ καὶ ἑτέρων. *Initium dictionum accentuum habentium. Excerpta autem sunt haec ex regulis Choerobosci aetberii grammatici, & aliorum.* Inc. Πάν μοι συλλαβὸν ὄνομα ἑδότερον περισπᾶται, οἶον, πᾶν, πῦρ. Def. οἶον νῆ τις λέγεις, μὰ τις ὄνομα βεβύονται. De hoc Georgio Choerobosco agit Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 42. quem τεχνικόν, h. e. artis grammaticae scriptorem vocat Eustathius, ac Varinus in Lexico.

XXIX. pag. 307. *b* Γωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων. *Ioannis grammatici Tzetzae de particulis encliticis.* Inc. Ἀναγκαῖον δὲ περὶ τῶν ἐγκλινομένων λέξεων διαλαβεῖν. Def. ἑδότερον γὰρ τετάρτη ἀπὸ τέλους ὀξεῖα ἀποπίπτει. Non meminit Fabricius B. G. Vol. X. p. 245. ubi agit de Ioanne Tzetza grammatico Constantinoполи anno circiter MCXL.

XXX. pag. 308. *b* Ἔτερα παραγγέλματα συντελοῦντα πρὸς ὀρθογραφίαν. *Alia praecerta ad rectam scribendi rationem utilia.* Inc. Βάλλω, εἰλλω, τίλλω, διὰ δύο λα. κ. λ. Tum de divisione dictionum in fine linearum, de littera i in fine dictionum attracta, κ. λ. Forte auctore eodem Tzetza.

XXXI. pag. 309. *b* τῶν τοῦ Τρύφωνος περὶ τοῦ ὧς καὶ ἄλλων τινῶν. *Ex Tryphoni Operibus de dictione ὧς, & aliis nonnullis.* Inc. Ἰτέον, ὅτι τὸ ὧς τριάντα σημαίνει παρὰ Τρύφωνα, κ. λ. Quid simile habetur Graece apud Aldum Venetiis MDXXIV. fol. pag. 77. *b*. & Graece & Latine ad calcem Lexici Iacobi Tufani Parisi. MDLV. fol. His pauca alia succedunt περὶ ὑποτακτικῶν, κ. λ. Fuit Tryphon iste, teste Suida, grammaticus Alexandrinus, Ammonii filius, qui Augusti temporibus, & ante vixit.

XXXII. p. 310. Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων ποιητικῶν. *Georgii Choerobosci de figuris poetiis Tractatus.* Inc. Πάσης καλαιδέας καὶ νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν, ἀλληγορία, κ. λ. Def. in Metonymia, cuius postrema sunt: ὧς τὸ εἰ νόμ' ἔπειτα δαιμόνων ὑπέστατος, & ὅσα τοιαῦτα. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Vindobon. Sequuntur demde alia pauca Anonymi de schematibus naturalis orationis XL. cum brevibus exemplis. Tandem praefatio quaedam in lexicum de spiritibus, cuius initium: Πρὸ τοῦ λεξικοῦ τῶν πνευμάτων σημειώθειν ταῦτα, κ. λ.

XXXIII. pag. 314. Θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ Σιμοκάτου διάλογος περὶ διαφόρων φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἐπιλύσεων αὐτῶν. *Theophylacti Praefecti Simocatae Dialogus de diversis naturalibus dubitationibus, & solutionibus ipsarum.* Praecedit prooemium, cuius initium: Οὐδὲν ἀρετῆς δυνατότερον, οὐδὲ τυραννικότερον. Prooemio Index capitum, seu quaestionum XX. succedit, quae in dialogo pertractantur. Interloquuntur autem Antisthenes & Polycrates. Dialogus inc. Ἀντισθένης, ἡ Δαβυρίνης.

(1) Sunt qui Gregorium hunc Corinthi Metropolitam, Iovianum tamen ac falsa coniectura, opinentur auctorem poematis,

Ἀριστογόρου τὸν Τιμοκλέους πολλοῦ γὰρ, Πολύκρατες. περὶ τὸ λυκεῖον ὅχ' ἑώρακα. Def. τὴν ἐπισήμην κεκτημένη. Vulgavit Graece una cum Cassii iatrotopniastae Problematis Bonay. Vulcanius Lugd. Bat. MDXCVI. 12. & Gr. & Lat. cum eodem Cassio recudi curavit Andreas Rivinas Lipsi. MDCLIII. 4. Fuit autem Theophylactus iste gente Aegyptius, & Petro Aegypti Praefecto cognatione iunctus. Christianum fuisse, ex multis locis eius historiarum constat. & ex scriptorum ab eo laudatorum indice, quem adfert Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 290. seqq. Scripsit autem extremis Heraclii temporibus: eius enim meminit aliquoties, nec non belli Persici finem attingit, quod, interfecto Chosroë secundo, Hormisdæ F. sopitum est anno Heraclii penultimo Christi DCXXVIII Plura de ipso vide apud Fabric. loc. cit. pag. 280. seqq.

XXXIV. pag. 318. Sequuntur *Apollinis Oracula.* Inc.

Σκέπτεο μῦθον ἔμοιζο, δὴν ἐξ ἀφάνους ἀγορεύω. Def.

Πάντα ζωογονῶν ὅποσα πνέει τε καὶ ἔρπει.

Non exstant inter Oracula metrica Iovis, Apollinis, &c. a Io. Opsopoeo collecta & edita Parisiis MDXCIX. 8.

XXXV. pag. 319. Ἡφαιστίνος περὶ μέτρων. *Heppaestionis de metris.* Inc. Εἰ μέλλοιμεν ἡμελῶς καὶ εὐρύθμως τὸν τοῦ νοῦς ἄγγελον. Def. γίνεται δὲ ἡ συνίζησις, ὡς εἴρηται, Φωνήντος ἐπιφερομένου οὐκέτι δὲ συμφώνου. Heppaestionis Enchiridion de metris prodit Graece cum scholiis Venetiis apud Aldum MDXXVI. 8. ac deinde emendatius Parisiis MDLIII. 4. curante Adriano Turnebo. Sed quum diversus sit nostri Codicis Libellus ab editis, & Ἡφαιστίνος nomen ab alia manu posterius videatur adiectum; Tractatus nostri auctorem non Herodianum, sed alium Grammaticum esse arbitramur.

XXXVI. p. 321. *b* Περὶ ἐπιστολικῶν χαρακτηριστῶν. Πρόκλου σοφιστοῦ. *De Epistolis conscribendis, Procli Sophistae* Libellus, in quo XXXVII. epistolarum genera enumerantur, & explicantur. Inc. Ὅς ἐπιστολικαῖος χαρακτηριστῆρ, ποιητὸς τε καὶ πολυειδὴς ἀπέρχεται. Def. καὶ δὲ τὸν βουλούμενον ἐκείνων ζηλωτὴν γενέσθαι κατὰ πιν αὐτῶν εἶναι. Prodit Graece sine nomine auctoris typis Regiis ex officina Feder. Morelli MDLXXVII. 4. sub Libanii vero nomine una cum versione Casp. Stiblini praemissus est Phalaridis & Bruti Epistolis apud Commelinum MDXCVII. 8. Diversus est ab alio libello eiusdem argumenti, qui item sine nomine auctoris exstat in Collect. Epist. Graecarum Aldina, & Cuiaciana, & inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων. Ἡρακλείδης, κ. λ. & quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

XXXVII. p. 324. *b* Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτη Κορίνθου κυρίου Γρηγορίου εἰσαγωγικὸν περὶ λογογραφίας, περὶ ἐπιστολῶν, περὶ εἰχῶν. *Beatissimi metropolitae Corinthi D. Gregorii (1) Isagogicus Liber de soluta oratione, de episto-*

lis, quod fertur sub nomine Cointi Smyrnaei, seu Quinti Calabri.

lis, ac de versibus. Inc. Πᾶσα λόγου ἰδέα ἐκ μερῶν οὕτω σύκειται, ἐνοίας, λέξεως, σχήματος, κ. λ. Def. εἴτε διηγηματικῶ, εἴτε ἐγκωμιαστικῶ. Est uberrimus quidem Tractatus. Quum tamen inter huius Gregorii (alias Georgii Pardi) Opera in Allatii Diatriba de Georgiis apud Fabr. B. G. Vol. X. pag. 798. recensita, hoc initium non appareat, & tituli verba illa, μητροπόλιν Κερίνθου κυρίου Γρηγορίου, recentius in spatio vacuo a veteri scriptore relicto fuerint adiecta, de auctore Operis non absurde dubitamus.

XXXVIII. pag. 331. Περὶ τῶν οὐκ ἐκ μερῶν τοῦ ῥητορικῆ λόγου. De octo partibus orationis rhetoricae. Inc. Πᾶσα γραφὴ ῥητορικὴ, καὶ μίξων, καὶ ἐλάττων, ἐκ μερῶν οὕτω συνίσταται. Def. ἀπὸ τῶν λοιπῶν τῶν ἐκτεθέντων σοί. Hoc opus, licet tamquam a superiore distinctum, novo sit numero designatum in Codice, eiusdem tamen continuationem esse crediderim.

XXXIX. pag. 334. Α'λεξάνδρου περὶ τῶν τῆς διανοίας σχημάτων, καὶ τῶν τῆς λέξεως. Alexandri de figuris sensus, ac dictionis. Inc. Οὐχ ἡ τυχοῦσα δοσχεῖρα περὶ τῶν τοῦ λόγου σχημάτων. Def. ὡς τὸ, οὗτος οὖν ὁ Κροῖσος. In fine legitur hoc distichon:

Εὐνάδε τέρμα λιμὴν γραφῆς ἔχε, ἥντε κῶπα,
Τ' ἔμιν ἀπὸ κραδίης ἀνεπατρὶ κυβερνήτη.

Exstat hic Alexandri Libellus inter Aldi Manutii Rhetores Graecos edit. Venet. MDVIII. fol. a pag. 574. ad pag. 588. quam nos editionem prae manibus habuimus, & initio, ac fine totius Operis inter se collatis, nostri Codicis lectionem ab edito exemplari longe diversam comperimus, & eius quoddam veluti compendium esse arbitramur. Ultima autem verba, quae retulimus, pertinent ad illam dictionis figuram, quae dicitur παρεμβολή, & incidunt in cit. edit. pag. 587. v. 30. Fuit autem Alexander Numenius, sive Numenii Rhetoris, Adriano Imperatore clari, filius, Sophista, Iulio Rufiniano in limine Libri de figuris sententiarum, Suidae, & Scholiastis Graecis Hermogenis laudatus.

XL. pag. 337. b. Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορίου περὶ τῆς τῶν κανόνων ἀσασίας. Sapientissimi D. Nicephori Gregorae de regularum instabilitate brevis Tractatus. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι ὁμοιότητας ἀσασίας. Def. εὖροι τις ἐν τοιαῦτα ἐξετάζων. Forte idem est, atque ille, qui inter Nicephori Gregorae Opera Grammatica num. 44. recensetur in uberrimo eius scriptorum Indice, ex R. P. D. Bernardi de Montfaucon schedis concinnato, quem integrum adfert Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. p. 300. seqq. Georgio tamen Choerobosco tribuitur apud Aldum Venet. MCCCCLXXXVI. fol. pag. 215. & Basil. MDXI. in 8. pag. 255. sub titulo: Χοιροβοσκῶ πρὸς τὴν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι καὶ ὁμοιότητας, ubi quatuor circiter versus in fine longior apparet.

XLI. pag. 338. Παρεμβόλαια περὶ συντάξεως καὶ ἀντιστοιχῶν πάντων ὀφέλεια τοῦ σοφωτά-

του ἀνδρῶν Λογγυβάριου. Sapientissimi viri Longibardi Parecbolaea de constructione, & antistroechis valde utilia. Inc. Πολλοὶ τῶν ἀρχαιτέρων καὶ ἀρχαιοτέρων καὶ ἀρχαιτέρων ἴε συνεταίρων τε. Def. ἀλλὰ γὰρ ἐν νῶ ληπτέον τὴν ἐσδοχῆσιν. Nihil de hoc auctore apud Fabricium.

XLII. pag. 346. Παρεμβόλαιον τοῦ Α'ραβίτου κυροῦ Κωνσταντίνου, ἡ μικρὰ ὀφέλεια. Parecbolaeon Arabitae D. Constantini, utilitas exigua. Inc. Πάλαι μοι διὰ λόγων ἦν τὸ, πλήθει νέων φίλων λόγων χρησῶν πόνων. Def. ἐπιφθέργονται δὲ ἐν τῇ πασείᾳ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰ ὄα. Continet varias descriptiones poéticas, ut comae, radiorum folis &c. De hoc etiam apud Fabricium nulla mentio.

XLIII. pag. 354. b. Σχέδος περιέχον διάφορα νοήματα τοῦ Σκυταριώτου κυροῦ. Scheda continens varia poemata, seu sensa Domini Scutariotae. Sed praeter titulum, & hunc primum versum, κινεῖ με πρὸς παραινήσεις, ὦ ἄνθρωπε, ἡ συντεγραμμένη σοὶ μοχθηρία καὶ ἡ σὴ λειψυρία. . . . . reliqua amanuensis oscitantia fuere omissa. Hic fortasse est Nicetas Scutariota, cuius de arte Rhetorica Mss. exstant in Bibl. Regis Christianissimi, teste Fabr. Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 433.

XLIV. pag. 356. Παροιμίαι κατὰ στοιχείων συλλεγείσαι ἐκ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, πάντων ὀφέλεια. Proverbia iuxta alphabetum collecta ex omni Graecanica eruditione, valde utilia. Inc. Α'απτος οὐ πέλει, ἥτοι ἄψαντος, ἡ ἀπρόσιτος, ἐπὶ τῶν οἰζμένων ἐν πᾶσιν εἶναι τελείων. Desinit in Ω in verbis: Ω'δινεν ὄρος, εἴτα μὴν ἀπέταεν, ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλη, μικροὶς ἐντέχοι. Ω'δὲν τίλλων. Auctor Anonymus. Proverbia collegit Michael Apostolius, quae in lucem prodire Lugduni Batavor. ex officina Elzeviriana MDCXIX. 4. Nostrorum initium, tum ab Apostolii, tum ab Anonymi Proverbiis, quae in eadem editione leguntur, diversum omnino est: ex ipsis tamen excerpta esse arbitramur.

XLV. pag. 362. Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου τοῦ ἀποστολικῆς ἱερόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως, σχεδιασθεῖσα ἐν ἑδέσῃ τῆς Μεσοποταμίας αἰτήσας Λαζάρου διακόνου, φιλοσόφου, καὶ λογιώτου. Michaelis Presbyteri & Syncelli Apostolicae sedis Hierosolymitanae Methodus de constructione orationis, ex tempore composita Edessae Mesopotamiae rogatu Lazari Diaconi, Philosophi, & Logioetae. Inc. Ἢ περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως διδασκαλία πολλή τε καὶ βαθεῖα κατέστηκε, φιλομαθέστε Λάζαρε, κ. λ. Def. γνῶρισμα τυγχάνον τῆς ἡμῶν πρὸς σὲ σχέσεως, ὃ φίλων ἀρίστον μέγιστον. Sequuntur exempla constructionum cuiuslibet verbi per alphabetum, quorum initium est: Α'γορανομῶ γενικῶν. Α'γορανομῶν Ρ'ωμαίων ἐτελεύτησε Δέμιος, κ. λ. sed praeter pauca quaedam verba a littera A incipientia, reliqua praetermissa sunt. Hic autem de constructione verborum Tractatus uberrimus, qui in Codice nostro Michaeli presbytero Hierosolymitano tribuitur, sub Georgii Lecapei monachi, qui in Thessalonica medio

saeculo XIV. vixit, nomine occurrit in lucem editus in Volumine Grammaticorum Graecorum ex Aldi & Asulani officina Graece Venet. MDXXV. in 8. a pag. 171. ad pag. 216. in quo contextendo testatur auctor in ipso Operis limine usum se praeceptis Apollonii Dyscoli, Herodiani, Apollonii iunioris, Arcadii Byzantini, aliorumque, qui de Atticis vocibus scripsere; quem locum adfert Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 16. Recusus deinde fuit item Graece sub eiusdem Lecapeni nomine Florentiae MDXXVI. (1) in 8. min. per heredes Phil. Iuntae, quam nos editionem, & quidem Antonii Mariae Salvini notulis, ac correctionibus marginalibus autographis adperfectam, consulimus; ubi notandum, paullo ante finem inter verba, τῆς ἡμῶν πνευματικῆς μεμνημένος σχέσεως, quae in Codice postrema sunt paginae 373. & alia, Ποταχὺς διζιρουμένην ἐστὶ δυνατόν, κ. λ. quae sunt prima eiusdem paginae 373. b. plura alia in editione inserta legi, quorum initium est: Πρὸ πάντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθείαν ἐν αὐτῷ περιέχει, κ. λ. Auctorem vero huius Operis, sentit Allatius (2) Lecapenum non esse, Codd. auctoritate fretus. Vaticanus enim Codices, Barberinus, Vallicellanus, alique non ita recenti aevo descripti, titulum Operi praefigunt nostro simillimum, ac propterea Michaëli presbytero Hierosolymitano adiudicant: cui quidem Allatii sententiae & ipse lubens subscribo, quum exscriptorum incuria praeverti singula per saepe soleant. Fieri igitur potuit, ut hoc Opus cum alio ipsius Georgii Lecapeni genuino libello, qui de artificio Grammatico inscriptus est, & habetur Ms. tum in Vaticana Codice DCCCLXXXIII. tum in hac nostra Bibliotheca, ut inferius patebit; perperam confuderint. Interim de Michaële Presbytero velim scias, fuisse hunc Thomae (3) Patriarchae Hierosolymitani Syncellum, & amicum Theodori Studitae, cuius exstant ad eum Epistolae; qui & ipse non minus quam Theodorus multa & gravia pro imaginum cultu passus est post saeculi noni initia. Syncellum pro Syncellum minus recte vocant Tilmannus & Millanus, quum non gentile nomen, aut proprium sit σύγκελλος, seu σύγγελλος, sed officii ac dignitatis, ac si cancellaneum, & domesticum dicas, qui Patriarchae fere erat proximus, & Metropolitae sive par, sive etiam praeferendus. Nonnulla de hoc vocabulo attingimus supra pag. 160. §. CXI. plurima vero habet Du-Cangius in utroque glossario.

XLVI. pag. 374. b. Περὶ συντάξεως λόγου, ἥτοι περὶ τοῦ μὴ σολοιμίζειν, ἢ περὶ βαρβαρισμοῦ ἐν τῷ μεταξὺ τούτων ἢ περὶ συντάξεως προθέσεων ἢ ῥημάτων, τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου Γρηγορίου. In summo vero margine, manu paullo recentiori adiectum fuit: Οὗτός ἐστιν

ὁ τὸς δεσποτικῶς ἐξηγούμενος κανὼνας, Πάριδος πρότερον ὀνομαζόμενος. De constructione orationis, vel de non solocizando, & de barbarismo; interim etiam de constructione praepositionum, & verborum, Metropolitae Corinthi Gregorii. Hic est, qui Dominicos Canones interpretatus est, & Pardus antea vocabatur. Inc. Ὅτι πᾶντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, κ. λ. Def. ἕτω γράφων ἐν πᾶσιν, οὐ βαρβαρίσεις. Legitur etiam sub eodem prorsus titulo & in Vaticana Cod. DCCCLXXXIII. & in Palatina Cod. cxlvi. pag. 184. ut colligitur ex Allatii Diatriba de Georgiis apud Fabr. B. G. Vol. X. p. 798.

XLVII. pag. 378. Τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς, σοφωτάτου ἢ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῆς διάλογος, τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα Παλαίτιμος καὶ Νεόφρων. Monachorum maxime venerabilis, sapientissimi ac eloquentissimi D. Maximi Planudae de Grammatica Dialogus. Dialogi personae sunt, Palaetimus, & Neophron (4). Inc. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὃ Παλαίτιμος, κ. λ. Delinit imperfecte in verbis, ἀναβάλλει μὲν ὕμῳ ἢ πηγῇ. ἀναβάλλεται δέ τις τόδε. . . . Integer vero habetur Codice III. Plut. LVI. & alibi infra. Exstat & in Coisliniana pag. 245. & alibi.

XLVIII. pag. 406. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συντάξεως ῥήματος. Eiusdem de constructione verbi. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἑαυτῶς μεταβαίνουσιν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει. Def. ἐνδέχεται αὐτοῖς βρέξαι, τυτίσιν ἢ αὐ. Eadem fortasse est atque illa, quae in Labbei Bibl. nova Mss. pag. 105. Planudae Syntaxis ex Harmenopulo & Christodulo commemoratur, teste Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 47.

IL. pag. 416. Τοῦ σοφωτάτου Λογοθέτου τοῦ δρόμου κυροῦ Γεωργίου τοῦ Γλυκτοῦ, τοῦ γενομένου ὑπερου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, λόγος περὶ ὁρθότητος συντάξεων. Sapientissimi. Logothetae Dromi (sive cursus publici) Domini Ioannis Glycis, qui postea fuit Patriarcha Constantinopolitanus, sermo de recta constructionis ratione, ad suum ipsius filium Cyren Georgium: ita enim in summo margine adnotatum est: ποιήσατο δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν αὐτὸν υἱὸν Κύριν Γεώργιον. Inc. Ἡ τοῦ λόγου χρῆσις εὐρεται μὲν, ἢ μᾶλλον τοῖς ἀνθρώποις δέδοται παρὰ Θεοῦ, τῆς ἀναγκαίας κοινωνίας ἕνεκα. Def. ἢ ὅτι ποτ' ἂν ἔχοι ποθετὰ δικαίως ἀν' αὐτοῖς ἢ εἴη ἢ νομίζοιτο. Exstat huius Grammatica Ms. in Bibl. Reg. Paris. Cod. MMDLXII. Vid. Catalog. T. II. p. 522. & in Cod. XIV. saeculi Florentiae in Bibl. Monasterii B. Mariae. In ultimo folio, manu diversa, exarata sunt quaedam parva fragmenta Capitum Marci Antonini de rebus suis, ex iis, quae recensuimus supra §. XIV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. caractere ut plurimum minuto & evanido. Constat foliis scriptis 438.

ΣΤ.

(1) Error est in Fabric. editione loc. cit.; etenim pro 1526. habetur 1520.

(2) In Diatriba de Georgiis Fabric. edit. in cake Vol. X. Bibl. Graecae pag. 700. §. XLVI.

(3) Fuit Thomas Patriarcha Hierosolymit. ab Anno DCCCII. ad DCCCXXI. & Fortunato a Graecis substitutus.

(4) Male Montfaucon, in suo Catalogo habet Lycophron pro Neophron.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

SYNESH CYRENAEI EPISTOLAE.

Ac praeterea

Hymni, & Orationes.

cod. viii. I. pag. 1. **S**yneshi Cyrenaci Epistolae CLV. quotquot nimirum sunt editae in Petaviana edit. a pag. 157. ad pag. 194. praeter CLI. quae desideratur in Codice. Ipsarum tamen series identidem diversa est. Notandum inter Epistolam CXLVIII. & CXLIX. insertam esse Syneshi Catastasm di-ctam in maximam barbarorum excursionem &c. quae incidit in edit. pag. 301. seqq. Codicis vero pag. 110. In fine: Τέλος τῶν ἐπι-στολῶν Συνεσίου. ὁμοῦ πασαι γινῶσι. Finis Episto-larum Syneshi; omnes simul CLVI. si nimirum dictam Syneshi Orationem epistolae loco ha-beas.

II. pag. 119. Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι ἑμμετροί. E-iusdem hymni metrici X. tribus ut plurimum columnis ita dispositi, ut a primo versu pri-mae columnae ad primum secundae, & inde ad primum tertiae progrediantur, & sic deinceps. Hymnus primus pag. 119. est tertius in edi-tione Petaviana pag. 319. II. pag. 124. est quartus, III. pag. 126. b. est quintus, IV. pag. 127. sextum habet locum, VI. pag. 128. secundum obtinet locum, VII. pag. 129. est item septimus, VIII. pag. 129. b. item octa-vus in ed. IX. pag. 130. nonus est & ibi-dem, X. denique pag. 131. primus est in edi-tione.

III. pag. 133. Sequuntur sine ullo titulo E-iusdem de Providentia Libri duo. Ibid. p. 89.

IV. pag. 156. Eiusdem ad Paeonium de do-no astrolabii. Ibid. p. 307.

V. pag. 170. b. Eiusdem de Insomniis. Ibid. pag. 131.

VI. pag. 191. Eiusdem calvitii encomium. Ibid. pag. 63.

VII. pag. 208. b. Eiusdem Dio, vel de ipsius vitae instituto. Ibid. p. 35.

VIII. pag. 226. b. Eiusdem ad Imperatorem (Arcadium) sive de Regno. Ibid. p. 1.

IX. pag. 244. Eiusdem constitutio, sive elo-gium Anyssi. Ibid. p. 305.

X. pag. 247. Eiusdem homilia brevis de die-bus festis sancte & pie obeundis. Ibid. p. 295.

XI. pag. ead. b. Eiusdem altera homilia in pervigilia natiuitatis Deiparae. Ibid. pag. 297. In hac Homilia, ubi asterisci ponuntur in editione, in Codice nullum defectus indicium apparet.

XII. pag. 248. Sequebatur eadem Oratio, quae supra §. IX. sed expuncta postmodum fuit.

XIII. pag. 249. Στίχοι ἐξηγημένοι. Versus expofiti. Inc.

Εἴς, & εἰδῶλε μερὶς εἰς τόπον ἀμφιφάνοντα.

ἐξηγήσεις τοῦ ρητῆ εἰδῶλα λέγεται παρα τοῖς φιλοσόφοις, τα συμφυῆ μὲν τοῖς κριτασίαι, ἐλάτ-τονα δὲ ἐκείνων τυγχάνοντα. Def. imperfecte in verbis: τοῦ ζωτικῆ πνεύματος ἀπολοιποῖσαι τὸν βίον ἢ μάλα τι δυσχεραί. . . .

Cod. Graec. papyr. Ms. in 8. Saec. XIV. no-tulis hinc inde adscriptus. Constat foliis scri-ptis 255.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ.

THEODORI DE MENSIBVS.

Ac praeterea

Eiusdem de Voluntario & Involuntario Liber, & Epistolae.

I. pag. 1. **Θ**εόδωρου περὶ μηνῶν. Theodori cod. IX.

(Gazae) de mensibus (Atti-cis) Tractatus, praevis auctorum, quorum in ipso testimoniis utitur, indice. Inc. Πρὸς ἑρ-γῶν μὲν. Def. τελευταῖον ἐμμετροῦ εἶναι. Graece editus fuit Veneriis mccccxcv. fol. & alibi; Graece & Latine in Vranologio Petavii Amstel. mccciii. fol. Tom. III. pag. 153. Latine vero tantum in Thesauro Antiquit. Graecar. Gronovii Tom. IX. pag. 283. Theodorus iste Thessalonicensis fuit, & unus ex iis, qui Amurathe Graeciam universam victricibus armis occupante, in Italiam se receperunt. Victorino Felkrense magistro usus, eum in Latinis litteris progressum fecit, ut lon-ge omnium latinissime scriberet, nec pla-ne dignosci posset, exactius ne ac certius ab eo Latina Graece, quam Graeca ipsa Latine redderentur: quod & Aristotelis, Theophrasti, Hippocratis & aliorum Latinae, ac Ci-ceronis de Senectute, ac Somnio Scipionis Graecae versiones satis ostendunt. Suis vigi-liis, Bessarionis Cardinalis amicitiam gra-tiamque sibi conciliavit, eoque commendante sacerdotium in magna Graecia promeruit. Romae diu vixit, unde tandem indignatus, quod lucubrationes suas summo viro sordē-scere animadvertisset, in Brutios ad sacerdo-tii sacram sedem contendit, ubi non multo post plane senex obiit A. mccccclxxviii. In fi-ne huius Libelli rubris litteris haec amanuen-sis subscriptio legitur exarata: Μετεγράφη ὑπὸ ἐμῶς ἱερέως Γωάννου Ρώσου Κρητὸς τὸ γένος ἐν Ρώμῃ ἔτει αὐτοῦ. ἀρχιερατεύοντος Πούλου δευ-τέρου ἔτος ἐβδόμην. Φεβρουαρίου ιβ'. Transcriptus est a me Ioanne Rhoso sacerdote, Cretensi genere, Romae An. MCCCCCLXXI. Paulli II. Sum. Pont. An. VII. die XII. Februarii (1).

II. pag. 49. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐκκενῶν & ἀκου-σίῃ. Eiusdem de Voluntario, & Involuntario Li-ber. Inc. Περὶ δὲ ἐκκενῶν & ἀκουσίῃ ἀπορήσειεν ἂν τις εἰς τὰ κατὰ ἐκκενῶν. Def. ἀμφω γὰρ τῷ ἀνδρὶ σοφῶς, & αἰδῶ. ἀξίω. Nulla de hoc Theo-dori Opusculo occurrit mentio apud Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 194. ubi eius Opera tam edita, quam inedita recenset.

R 2

III.

(1) Omisit hanc subscriptionem Montfaucon. in Palaeogr. Graec.

III. pag. 57. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί. *Eiusdem Epistolae XIV. & quidem hoc ordine:*

i. est Περὶ ἀρχαιολογίας Τυρκίων. *De origine Turcarum*. Inscribitur: Θεόδωρος Φραγκίσκος Φιλέλφω εὐ πράττειν. *Theodorus Francisco Philelpbo salutem*. Inc. Περὶ Τέρκων, κ. λ. Def. σὺ κρινεῖς. Εἴρωσο. Haec cum Leonis Allatii versione prodiit in eius Συμμίκτοις Tom. II. pag. 382. seqq. Coloniae MDCLIII. 8.

ii. pag. 61. Δημητρίῳ τῷ Σγουροπέλῳ, *Demetrio Sguropulo*. Inc. Δεινὰ παλιν ἀγγέλλεις. Def. χαλεπωτέραν καδίσῃσιν. Εἴρωσο.

iii. pag. 63. Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίστῳ, *Andronico Callisti filio*. Inc. Ὅτι οὐ συναποδημήσας. Def. τὰ εὐτυχήματα. Εἴρωσο. ἀπὸ Ῥώμης βοηδρομιῶνος ἐνάτῃ ἰσαμένῳ.

iv. pag. 63. b. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Φίλτατε ἀδελφεῖ χαῖρε. Ἀπεκρινάμεν πρὸς τὸν δεσπότην. Def. καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν φίλων εὐπράτοις.

v. pag. 65. Βησσαρίῳ Καρδινάλει, *Bessarioni Cardinali*. Inc. Ἡ δὴ τὴν ἱεράν σου κεφαλὴν ἐν Κελτοῖς εἶναι. Def. ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀρνεῖ. Εὐτύχει. ἀπὸ Ῥώμης.

vi. pag. 66. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐκ τῶν πρὸς τὴν δεσπότην. Def. καὶ εὐτυχῶς διάγεις τὸν βίον. ἀπὸ Ῥώμης.

vii. pag. 67. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Εὐχομαι ἀγαθὰ πυθέσθαι περὶ σου, ὃ ἱερὰ κεφαλὴ. Def. εἴρωμένως καὶ εὐτυχῶς διάγεις. ἀπὸ Ῥώμης.

viii. pag. ead. Ἀλεξίῳ, *Alexio*. Inc. Ἡ τῷ δεσπότην συμβάσα νόσος. Def. εἰς Τάραντον. Εἴρωσο. ἀπὸ Ῥώμης.

ix. p. ead. b. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Χρὲς κατὰ τύχην εἶδον. Def. εἰ μὴ τι τῶν ἀναγκαιοτέρων κωλύει.

x. pag. 68. Φραγκίσκῳ Φιλέλφῳ, *Francisco Philelpbo*. Inc. Οὐ πάντ' εἰκεν ἀσθενεῖ τὸ γῆρας. Def. ὡν δημιουργὸς εἰ ἀγαθός. Εἴρωσο. ἀπὸ Ῥώμης πνανεψιδῶνος τετάρτῃ φθίνοντος.

xi. pag. 71. b. Ἀλεξίῳ, ἦγεν ἐμοὶ, *Alexio, scilicet mihi*. Inc. Ἀφικόμεθα εἰς Βιτέριον. Def. ἔ εὐτυχέστερον. Εἴρωσο. ἀπὸ Βιτερίου ἐπαυμβαιδῶνος πέμπτῃ ἰσαμένῳ.

xii. pag. 72. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐπισταλὰ σοι μὲνδς Φεβρουαρίου. Def. ἀσπασαί παρ' ἐμοῦ. ἀπὸ Ῥώμης Μαρτίῳ κγ'.

xiii. pag. 73. b. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Δίε σοι ἐπιστάλκα. Def. προσαγόρευσον παρ' ἐμοῦ. ἀπὸ Ῥώμης Ἀπριλίῳ ιγ'.

xiv. pag. 75. b. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐκομίσθη μοι ἡ ἐπιστολή. Def. τῶν δεσποτῶν. Εἴρωσο. ἀπὸ Παλαιονάσου Σεπτεμβρίου η'.

Vide Allatium contra Creyghton. pag. 18. ubi plures Gazae Epistolas, atque in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat, quae fere omnes sunt ineditae.

IV. pag. 78. Repetitur idem Tractatus de *Voluntario, & Involuntario*, de quo supra §. II. multis tamen heic correctionibus, & adnotationibus in ora paginarum, fortasse manu eiusdem Gazae adiectis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 83.

ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

THEONIS SOPHISTAE PRAEEXERCITATIONES.

Addas

Alia quaedam anepigrapha.

I. pag. 1. **T**heonis Progymnasmata cum scho-
cod. x. liis marginalibus; sed primum propter foliorum margines laceros atque corruptos, nullum ipsorum initium damus. Finis vero sequens est: οὐ γὰρ διώρισεν εἰ ἐ τὸν γερὸν ἐ τὴν σείλειαν. In fine ab alia manu nonnulla subiiciuntur de Romanorum mensibus, & alia quaedam pauca levis momenti. Prodierunt haec Progymnasmata parum tamen emendate primum Romae in 4. Graeco idiomate; cum versione deinde Latina Ioachimi Camerarii Basil. MDXLI. 8. qui plurima munda Romanae editionis fustulit. Atque haec ipsa Camerarii interpretatio a Daniele Heinio repetita est in edit. Leideni Anno MDCXX. in 8. & Graeca ex adverso posita, omiffis tamen progymnasmatum exemplis, utpote quae Theonem auctorem non habent. Quum plures fuerint Theones Rhetores, ac Sophistae, teste Suida, dubitant viri docti, num idem sit, atque ille, qui scholiis Aratum, ac commentariis Apollonium Rhodium, Lycophronem ac Nicandrum illustravit; quamvis haec Grammatico potius, quam Sophistae conveniant.

II. pag. 53. b. Sequitur Tractatus satis longus Anonymi, in quo sfofculi vocum, & sententiarum, earumque explicationes tum ex sacris litteris, tum etiam ab externis auctoribus desumptae continentur. Initium, quod speciminis loco, paullo longius lectori exhibemus, licet & ipsum mutilum esse videatur, sequens est: Οὕτω μὲν οὖν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων λείπει τὸ ἔχει, καὶ τοῖς Σεραφίμ συγκαλύπτεται οὐχὶ τὸ ἥϊον δηλοῖ περιγραφόμενον, ἀλλὰ τὸν πλησιασμένον τὸν πρὸς τὸν ἥϊον τῶν Σεραφίμ θέλει δηλοῦν, ἀπὸ τῶν κάτω δηλῶν ἡμῶν τὰ ἄνω. Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὅμου αὐτοῦ. Ἀρχὴν φησιν, ἥτοι ἐξουσίαν καὶ κράτος, τὸν σαυρὸν. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ὅμου αὐτοῦ δηλοῖ τὸ βασιλεύει τὸν Χριστὸν τὸν σαυρὸν ἐπὶ τοῦ ὅμου ἐρχόμενον ἐπὶ τὸ πάθος. Πῶς δὲ καλεῖ τὸν σαυρὸν ἀρχὴν ὁ προφήτης; τὸ βύλεται δηλοῦν ὁ Θεολόγος, ἔ φησιν, ὅτι συνεπαίρεται τῷ σαυρῷ, ἥτοι τοῦ σαυροῦ ὑψωθέντος, καὶ ἐν αὐτῷ τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτοῦ ἐκράτησε τοῦ διαβόλου, καὶ ἐξείλετο ἡμᾶς τῶν χειρῶν τῶν ἐκείνου. Λαμυρὸν δοκεῖ τὸ πλατὺ καὶ εὐρύχωρον λέγεσθαι. οἶμαι γὰρ, εἴ τις τῆς ἐν λόγῳ δυνάμεως πείραν ποιούμενος, ἔπειτα πρὸς μέτρον κρίναι ταύτην θελήσει, μίαν ἐκ πασῶν ἐπὶ θέσιν προσσηάμενος, καθάπερ οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀρχετύπους πίνακας προσέζενται δηλονότι εἰς μίαν σιν, ταύτην ἂν αὐτὸν ὑφελόντα λόγου κρείττονα, τῶν ἄλλων ἐλέσθαι τὴν πρώτην, οὕτω δοκεῖ ὁρθῶς ἔχειν, κ. λ. Finis vero ita habet: Ἀττι-
κοὶ

καὶ κατὰ συγκοπὴν γράφουσι τὸ τεθῆναι βραχὺ, οὕτω ποιῶσιν οἱ Ἀ'ττικοὶ τὸ ἐξάναι.

III. pag. 89. *b. Dialogus brevis inter Agatenum, & Episcopum nomine Theodorum*, auctore Anonymo. Inc. Ε'ν τινι συλλόγῳ τις τῶν κομψῶν Ἀ'γαρηνῶν ἐρωτῶν τὸν ἐπίσκοπον, Εἰπέ μοι, ἔφη, ἐπὶ σαυροῦ κρεμάμενος ὁ Θεὸς ἐξέπνευσεν; Θεόδωρος, Ναὶ, ὁ Ἀ'γαρηνὸς, κ. λ. Def. τότε Ἀ'γαρηνὸς, ὡς ἐν ἀμφιβλήτῳ περιπλακεῖς, ἀναυδος ἀπενεύωθ' τεθιπῶς.

IV. pag. 90. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόδειξις, ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς ὦν ὁμοούσιον, κ. συναῖδιον. *Eiusdem* (forte Theodori) *demonstratio, quod Deus habet filium consubstantialem, & coaeternum*. Inc. Τῶν Ἀ'γαρηνῶν τὸ φρόνημα, κ. πᾶσα ἡ σπουδὴ πρὸς τὸ ἀρετὴν ἴην τῷ Θεῷ λόγου θεότητα, κ. λ. Haec autem quousque progrediatur, non ita facile agnoscas, propter characteres in infimo praefertim margine evanidos. Pagina tantum 92. excerptum quoddam Magni Basilii excusplimus ex eius Epistola *ad Symplicium*, incipiens a verbis: ἐπήγειρας ἡμῖν σαύρας τε & φρόνους, κ. λ. δὴθεν θηρία, κ. λ. quae in eius edit. Operum Paris. MDCCXXX. fol. incidunt in Tom. III. pag. 208. lin. 3. Sequuntur deinde pag. ead. *b. quaestiones quaedam de Anima*, una cum suis solutionibus. Eae vero sunt:

Τί τὸ καταληπτὸν κριτήριον τῆς ψυχῆς;

Εἰ ἔστι ψυχὴ;

Εἰ θσία ἐστὶν ἡ ψυχὴ;

Εἰ ἀσώματος ἡ ψυχὴ;

Εἰ ἀπλή ἡ ψυχὴ;

Εἰ ἀθάνατος ἡμῶν ἡ ψυχὴ; quae quidem num ad Theodorum Episcopum pertineant, exploratum minime habemus.

V. pag. 95. *b. Fabulae XXXVIII.* instar Aesopicarum. Prima *de Alcione ave*, inc. Ἀ'λκίων ὄρνις ἐστὶ φιλήρμος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Ultima (1) *de Pastore*, & ovibus eius vestem comedentibus, def. καρπῶν οἰκείων φαῦλα ἐργάζονται. Vt autem aliquod ipsarum specimen habeat lector, primam heic integram proferimus: Ἀ'λκίων ὄρνις ἐστὶ φιλήρμος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων γῆρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραγματοῖς νεοττοποιεῖσθαι. καὶ δῆποτε τί κτειν μέλλουσα ἐνεοττοποιήσεται. ἐξεληθῆς δέ ποτε αὐτῆς ἐπὶ νομῇ συνέβη τὴν θάλατταν ὑπὸ λάβρῳ κυματωθεῖσαν πνεύματος ὑπεραρδῆναι τῆς καλῆς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τὴν νεοττοῦ διαφθεῖραι. ἡ δὲ ἐπανελθούσα κ. γνῶσα τὸ πραχθῆν, εἶπε· δεῖλαία ἔγωγε, ἢ τις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη, ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἢ μοι πολλῶ γέγονεν ἀπιστοτέρα. Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι κ. τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τὴν ἐχθρὴν φυλαττόμενοι λανθάνουσι, πολλῶ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπιπτοντες.

VI. pag. 100. *b. Ἑρμηνεία εἰς τὸ, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, ἀμήν. Interpretatio in illud „ Domine Iesu Christe Deus noster miserere nobis, amen „* auctore Anonymo. Inc. Ε'κάζη λέξις πεπληρωμένη δογ-

μάτων τε & σοφίας ἐστίν. Def. ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν παραδίδεται. Est unius circiter paginae.

VII. pag. 102. *b. Anonymi Tractatus de Trinitate*, cuius initium: Ἀ'λ' ἐστὶν εἰς μὲν Θεός, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτοῦ τρία, κ. λ. Def. ἐκεῖνοι κληρονομήσουσι τὰς ἀπειλὰς, ἦτοι τὰς μελλούσας κολάσεις. Repetitur deinde Ἑρμηνεία εἰς τὸ, Κύριε Ἰησοῦ, κ. λ. eadem cum illa, quam enunciamus parographo superiori.

VIII. pag. 108. Excerptum ex Oratione quadam ad Imperatorem, *de iuramento Regibus praestando suis subditis*. Inc. Ε'γὼ, σοφώτατε βασιλέων, κ. συμπαθέσατε, κ. καρτερικώτατε, λεγὼ δὲ ταῦτα, κ. λ. Def. ἰδοὺ ταύτην ἐγὼ δίδωμι, δε μάλιστα πάντων, & τὰ ἐξῆς.

IX. pag. 109. Ultimo loco legitur Opusculum, cuius initium: Τὴν ἀρχὴν ἀνθρώπου διὰ τῆς ἐπὶ συνοικίαν ἐλθεῖν ἡναγκάσθη. Def. πῶς ἐπὶ τοῖς μείζουσιν αὐτὸν οὐδὲ παρανεχωρήσθαι δοίη τις ἄν. Agitur de necessitate, qua homines primum, relicta solitudine, aliorum societatem quaerere coacti sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. prope ofscitanterque conscriptus, ac pluribus in locis madore corruptus, cuius in calce nomen fortasse scriptoris est adpositum, sed characteribus ita per compendia exaratis, ut nondum quinam sit exculpere potuerimus. Constat foliis scriptis 110.

ΦΤΣΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

NATURALIS COMMUNICATIO THEODORI LASCARIS.

I. pag. 1. ΦΤΣΙΚὴ κοινωνία Θεοδώρου Δύκα COD. XI.

τοῦ Λασκάρεως, τοῦ υἱοῦ τοῦ ὑψηλοτάτου βασιλέως κυροῦ Γεωργίου τοῦ Δύκα. *Physica communicatio* (seu Societas) Theodori Ducae Lascaris (2), filii celsissimi Imperatoris Domini Ioannis Ducae, Sermonibus, seu Libris VI. comprehensa, cum figuris geometricis elegantissimis. Liber I. inc. Ε'κ πολλῶν μὲν πραγμάτων. Def. περὶ ὧν εἰς τὸ ἐξῆς εἴπομεν.

II. pag. 9. Liber II. inc. Περιάγονται μὲν αἱ πράξεις. Def. τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

III. pag. 21. *b. Liber III.* inc. Ἀ'ναγκαῖον ἐστὶ καὶ περὶ τῶν. Def. δωρήματα τὰ κατὰ ληλα.

IV. pag. 31. Liber IV. inc. Τοσαυτῶς τὰς ἐν ἀνθρώποις. Def. δυνάμει τοῦ κρείττονος.

V. pag. 44. *b. Liber V.* inc. Δύο εἰσὶ τὰ ζητούμενα. Def. ἐντελὲς ἀποδώσομεν.

VI. pag. 59. Liber VI. inc. Ἀ'ναγκαῖαι κ. πρῶται. Def. διὰ καὶ τὴν συγγνώμην αἰτούμεθα. In fine: Τέλος κ. Θεὸς πλείστη χάρις. Vide Cangium in παρακλητικῇ, ubi etiam hos Libros VI. Theodori Ducae de Communicatione Naturali memorat, interprete Claudio Auberio Latine editos Basileae A. MDLXXI. qui Graece etiam habentur in Cod. Regio Paris. 9568. Vid. & Cangii

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo ultimam ponit fabulam de divitis duas filias habente; nam penultima est.

(2) Theodorus Duca Lascaris, iunior, Imperator fuit ab A. MCCLV. ad MCCLIX. Vid. Fabr. B. G. Vol. X. p. 526.

Cangii notas ad Zonaram pag. 147. & Labbeum pag. 96. Bibl. Noyae Mss.

Cod. Graecus chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 79.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

THEODORI GRAMMATICA.

COD. XII. **T**heodori Gazae Grammaticae Graecae Libri IV, de quibus vide infra Codicem XV. huius Plutei, cum quo concordant.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 131.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΝ.

THEODORI CONTRADICTIONIVM.

COD. XIII. **A**D intelligentiam huius Theodori Gazae Antirrhethici, seu Contradictorii libelli praemittendum est, magnam fuisse inter philosophos saeculi XV. circa Platonis, & Aristotelis philosophiam, uter utri praefereendus esset, agitatam controversiam. In hac omnium maxime Georgii Gemisti, seu Plethonis studium exarsit, qui quum Platonis partes suscepisset in eo Libro, quem *de differentia Platonicae, & Aristotelicae Philosophiae* scripsit, adeo sibi temperare non potuit, ut non differentiam tantummodo utriusque examinare contentus fuerit, sed acrius omnia conviciorum genera exaggerans, homini primario contumeliam facere non erubuerit. Ex quo factum est, ut praestantissimorum virorum odia, & clamores in se concitaret. Inter ceteros Bessarion Cardinalis, mitissimi ingenii vir, Libellum pro Aristotele in Plethonem, licet praecceptorem suum composuit, inscriptum: Πρὸς τὰ Πληθωνος πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ οὐσίας, *Ad dicta Plethonis in Aristotelem de substantia*, cuius initium, *Βί τις ἀπλῶς τε ἡ ἄμα, κ. λ.* Theodorus quoque Gaza, philosophicarum artium cognitione instructissimus, neque Plethone ipso inferior, Aristotelis defensionem aggressus est non tam sponte, quam Bessarionis ipsius hortatu, qui quum gravioribus curis esset distentus, & ab omni prorsus contentionis studio alienissimus, hanc illi provinciam demandavit. Sequenti igitur Libello Theodorus commissum sibi munus implevit. His praenotatis ad Codicis recensionem veniamus. Praecedit pag. 1. b. Cardinalis Bessarionis Epistola ad Ioannem Argyropulum, quae quum inter enumeratas a Fabricio Bibl. Gr. Vol. X. pag. 402. & 403. tam editas, quam ineditas, silentio fuerit praetermissa, utpote cuius fortasse notitiam non habuerit; visum est heic integram subiungere, ne hoc tanti viri cimelio φιλέλληνας lectores fraudaremus. Ea vero sequens est:

I. pag. 1. b. Βησσαρίων Καρδινάλης Ἰωάννη τῷ Ἀργυροπόλῳ εὖ πράττειν. Bessarion Cardinalis Ioanni Argyropulo salutem.

Ἀνέγνωμεν, & πρὸς τὰ ἐν προοίμιοις τῆς ὑπὲρ

Πλάτωνος ἀπολογίας ἐνιστάμενος γέγραπας. ἐθαυμάσαμεν οὖν, ὅτι πρὸς οὕτω βραχὺν καὶ σαφὴ λόγον Ἑλληνικὸν ζητοῦντα κατ' ἐπιδρομὴν καὶ ἐπιτετμημένως, εἰ ἕνα τῶν εἰδῶν εἰσι χωριστὰ, ἢ πάντῃ ἀχώριστα; καὶ εἰ χωριστὰ, πότερον κατ' αὐτὰ ὑφεσηκότα, ἢ ἐν ἐπινοίαις κείμενα; (ἀλλὰ γὰρ ἂν ἐνὶ τὰ Πορφύριου πρὸς ἔπος ἐκθεσθαι γνώριμα καὶ παρὶν ὄντα) τοσοῦτον λόγων πλήθος ἀντέθηκες, οὐδὲν, ὡς οἶμαι, δέον. Ἄπερ καὶ ὡς περὶ μεγίστων δὴ τῶν λόγων ποιούμενα, οὐ διερρήξαμεν ἀναγνόντες, ὡς αὐτὸς ὑπετίθῃ, & ἄμα ὅτι οὐδὲν ἂν ἐγένετο πρὸς ὅργην διαρρέαγόντων. καὶ γὰρ δὴ πολλοὶς καὶ πρὸ ἡμῶν ἐγνωσται ἐν ταῖς δημοσίαις πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὁμιλίαις. καὶ ταῦτά σου πολλάκις παρενείραντος εἴτε πρὸς τὸ προκείμενον, εἴτε καὶ μὴ οὐδὲν δεῖ λέγειν. διερρήξαμεν οὖν αὐτὰ οὐδαμῶς. αὐτοὶ δὲ μηδεμίαν, ὡς ὁρᾷ, σχολὴν ἔχοντες φιλοσοφεῖν, φεύγοντες ἄμα καὶ τὸ ἐρίξειν καὶ μάτην ἐπιδείκνυσθαι, Θεόδωρον ἐξετάσαι τὴν λόγου ὅσον δύναται προστρέψαμεν, καὶ κοινῇ συνδιασκεψασθαι μετὰ σὺ, εἰ τὰ ἡμῖν εἰρημένα οὗτ' ἐπὶ τῶν ὄντων, οὗτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἀληθεύει, ὡς φησὶ, καὶ ἄμα γυμνασίαις λογικῆς ἐνεκα, καὶ ὡς ἢ πεισθῆναι, ἢ μεταπεισθαι ἡμᾶς. ἐκεῖνος μὲν ἔν τῷ κελευθῶν ἐποίησεν. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ καὶ πρότερον ταῦτα ἀκηκόες καὶ εἰδότες, ὅμως οὐδένα πρὸς σὲ πεποιημένα λόγον, πεδιότες μὴ χαλεπήνῃς διὰ τὸ εὐόργισον, καὶ περὶ πλείονος ποιούμενοι τὸ εὐνοικὸν τῆς δοξασίας, οὐδὲν τῆς ἀρχαίας περὶ σὲ διαθέσεως ἡμεῖς φάμεν, οὕτω καὶ οὖν εὐλαβήμεθα τέμψαι σοὶ τὰ γεγραμμένα, οὐκ ἐλπίζοντες ὁμοίᾳ ψυχῇ ἡμεῖς καὶ σὲ οἴσιν. καὶ τοὶ μετρίως τε & πρὸς τὸν λόγον & τὸν λέγοντα εἰρημένα, καὶ ἄμα σου ἄρεωντος. τοῦτο δὲ καὶ δεῖν, εἰ τις ἀπολογεῖται κατηγορούμενος· μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, ἐκεῖνο δὲ περιττὸν· καὶ μάλιστα ὅτι καὶ μετὰ πάντας τῆς ἄλλης ἡμῖν ἐκοινώσω, δέον πρὸ πάντων ἡμῖν, εἰ ἀπ' εὐνοίας, ὡς φησὶ, ἐγγένει. τὸ γὰρ ἀπ' εὐνοίας, καὶ πρώτοις καὶ μόνοις τοῖς φιλεμένοις κοινόμεθα. ἢ οὖν ἔφαμεν, οὐ πέμπομεν σοὶ τὰ γεγραμμένα, οὗτ' ἴσως πέμψομεν, εἰ μὴ ἐπαγγέλλαιο πρώτον ἡμῖν ἀνευ ἔριδος καὶ χολῆς καὶ διέναι, & ἀντιπεῖν, εἰ βύλοι, καὶ πᾶσαν τῆς ψυχῆς ἀπελάσαι μῆνιν & θυμὸν καὶ χόλον. τοῦτο δὲ φάμεν, ὡς οἶόν τε μὲν ἀνδρώτῳ καὶ μέρος τι παθητικῶν ψυχῆς ἔχοντι, σαφὲς δὲ ἄλλως, καὶ διὰ τῆς ἱερᾶς ἡμεῖς φιλοσοφίας. Εὖ πράττοις.

II. pag. 2. Θεόδωρος ἀντιρρητικὸν. Theodori Liber Contradictorius. Inc. Εἰρηται Βησσαρίων τῷ πατριάρχῃ ἐν τοῖς ὑπὲρ Πλάτωνος λόγοις, ὡς ἐλπίσεις μὲν ἀλλὰ τε τῶν σπουδαιοτέρων θεωρημάτων ἐντεύξεσθαι ἐν τῷ ἴσῃ ἀντιλέγοντος Πλάτωνι βιβλίῳ, καὶ περὶ εἰδῶν, εἰ ἕνα χωριστὰ, ἢ πάντῃ ἀχώριστα; & εἰ χωριστὰ, πότερον κατ' αὐτὰ ὑφεσώτα, ἢ κείμενα ἐν ἐπινοίαις· μὴδὲν δὲ εὖροι τοῦτο, ἀλλὰ λοιδορίας μόνον καὶ σκόμματα, κ. λ. Def. ὡς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν, ὁ τοῦ ἐναντίου λόγος οὐδὲν κατὰ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰκονομίαν γέγονε καὶ ἀναιρεῖ μὲν ἀρχάς, ἀποφαίνεται δ' ἐναντία ταῖς δόξαις, ὥδεν ἀξίων κατὰ λόγον, ἐαυτῷ τε ἀνομολογούμενός ἐστι πολλὰ καὶ, καὶ οἷς προήρηται ὁμολογεῖν καὶ συναγορεύειν, ἐναντιοῦται καὶ ἀντιλέγει λαμβάνων.

Bessarion Cardinalis, cuius ad Ioannem Argy-

gyropulum Epistolam retulimus, fuit patria Trapezuntius, & Monachus Ordinis S. Basilii, & Archiepiscopus Nicaenus. Graecae primum Ecclesiae promachus, Latina deinde dogmata adversus Graecos defendit, Romanasque partes strenue constanterque seclatus est. Primus Graecorum inter Cardinales coopatus A. mccccxxxix. ab Eugenio IV. & Pio II. Patriarchae Constantinopolitani titulo ornatus est A. mccccclxiii. Tusculanus praeterea Episcopus creatus, parum abfuit, quin, Pio II. defuncto, ad Summi Pontificatus apicem adscenderet. Diem obiit Ravennae XVII. Kal. Decembris mccccclxxii. Domus eius sapientiae Graecae post Constantinopolim expugnatam profugae patens ac clemens asylum semper fuit.

Ioannes vero Argyropulus, Constantinopolitanus fuit, qui capta A. mccccliii. a Turcis patria, exsul in Italiam ad Cosmum Medicem Florentinum, velut in portum confugit. Ab eo liberaliter exceptus, ac Petrum filium & Laurentium nepotem litteris instituire iussus, magna doctrinae & ingenii laude vixit, publiceque Florentiae primum, postremo Romae Graecas litteras, ac philosophiam professus est, ubi fato cessit anno circiter mccccclxxx. aetatis suae lxx. Hunc etiam in philosophia praeceptorem habuit Angelus Politianus, ut videre est in eius Miscell. Cap. I.

De Theodoro Gaza vide supra Codicem IX. huius Plutei §. I.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. exeuntis. Constat foliis scriptis 26.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ.

THEODORVS DE MENSIBVS.

Ac praeterea

Harpocratonis, Georgii Choerobosci, Tryphonis, Manuelis Moschopuli, & Anonymi opuscula varia.

cod. xiv. I. pag. i. **T**heodori Gazae Thessalonicensis de Mensibus Atticis Liber. Vide in Codice IX. huius Plutei §. I. cum quo concordat. Heic quoque Operi sunt praevia auctorum nomina, unde testimonia adferuntur.

II. pag. 43. Ἀρποκρατίωνος Λεξικὸν ἀναγκαῶν τῶν ῥητορικῶν λέξεων κατὰ σοῦς. *Harpocratonis Lexicon necessarium rhetoricarum dictionum secundum ordinem alphabeti.* Inc. Ἀβάρης, κύριον. Λοιμοῦ δὲ φασὶ κατὰ πάσιν τὴν οἰκουμένην γεγονότος, κ. λ. Definit in littera Ψ in verbis ΕΨΙΨΥΡΟΣ Ἀφροδίτη, κ. ΕΨΩΣ ΨΙΨΥΡΟΣ. Lexicon Harpocratonis primus omnium edidit Aldus Veneris MDIII. fol. una cum Vlpiani Rhetoris Commentariis in Demosthenem. Minus deinde emendate prodiit iterum ibid. MDXVII. fol. Post varias deinceps editiones Nicolaus Blancardus, Harpocratonem cum

versione sua Latina evulgavit Lugd. Batav. MDCLXXXIII. 4. adiectis in calcem paginarum Philippi Iacobi Maussaci notis, & ad voluminis calcem subiunctis eruditissimis Henrici Valesii animadversionibus. In editione tandem Graeca, eaque emendatissima, curante Iacobo Gronovio, Lugd. Batav. MDCCXCVI. 4. variae sunt lectiones excerptae ex duobus Codd. Florentinis, quorum primus, forte noster hic est, quem modo prae manibus habemus, alter certe ille est, qui occurrit infra Plut. LVIII. N. IV. *Harmonii enim Atheniensis*, illius possessoris nomen, quod in prima habetur pagina margini appositum, apertissime Codicem indigitat. Quum plures fuerint Harpocratonem etiam rhetores, cui Lexicon istud adscribendum sit, non plane constat. Suidas tamen Valerio Harpocratonem, Rhetori Alexandrino, Lexicon in decem Oratores, quod idem cum illo est, quod recensuimus, diserte adiudicat. Alexandrinum autem auctor ipse se prodit in voce ἀνακαλυπτήρια; quum enim dicat, ταῦτα δὲ εἰσι παρ' ἡμῶν γεώρηται, illud παρ' ἡμῶν Valesius erudite interpretatur apud Alexandrinos.

III. pag. 196. Πρὸς σχημάτων, ὃν Ἐρμολόγιος ἐμνημόνευσεν ἐν τοῖς περὶ εὐρίσσεως, κ. περὶ ἰδεῶν βιβλίοις σύνοψις. *Synopsis de figuris, quarum mentionem facit Hermogenes in libris de Inventione, & de Formis dicendi.* Inc. Στρογγυλὸν σχῆμα ἐστὶ τὸδε· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων ἐάλω. Def. μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχυρῶν. Auctor Anonymus.

IV. pag. 200. b. Γεωργίου γραμματικῆς τοῦ Χοεροβοσκῆ περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. *Georgii Grammatici Choerobosci de poeticiis tropis.* Inc. Πάσης παλαιᾶς κ. νέας γραφῆς ποιητικῶν τρόποι εἰσὶν κ. α. ἀλληγορία, μεταφορά, κατάχρησις, μετάληψις, κ. λ. Def. κ. ὑπερον τελειῖται. Exstat etiam Ms. in Bbl. Vindobon. Cod. Theol. 335. Vide Nessel. Part. I. pag. 447.

V. pag. 209. Περὶ τῶν τῆς λέξεως παθῶν, ἅπερ ἐν τοῖς ποιητικοῖς μάλιστα βιβλίοις εὐρίσκονται. *De dictionis adfectionibus, quae in poeticiis potissimum libris occurrunt.* Inc. Τα τῆς λέξεως πάθη, ἢ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνονται, ἢ ἀπὸ ἐνδείας. Def. μέλας, μᾶλα· αἰμοπόται, αἰμηπόται, κ. τὰ ὅμοια. Tam huic, quam sequenti Opusculo nullum nomen auctoris in Codice appositum est: quum tamen in Bibliotheca Regis Gallorum legantur Georgii Choerobosci Doctoris Oecumenici scripta de tropis, de dialectis, de schematibus &c. forte ad ipsum, cuius est superior de tropis poeticiis Libellus, omnia pertinebunt. Apollonii quoque Dyscoli de passionibus dictionum Libellum, cuius initium nostro ferme simile est, adserit Fabricius B. G. Vol. VII. p. 41. adseruari in Codice Barocciano XLV.

VI. pag. 212. b. Περὶ τῶν σολοικιστικῶν σχημάτων, τίνα τίνων διαλέκτων εἰσὶν. *De figuris, quae solocismi speciem habent, quae, & quarum dialectorum sint.* Inc. Εὐβοίῃς τοῖς ἡλυκοῖς ὁδομασίαν ἀρσενικὰ συντάττειν ἐπίδετα. Def. ὡς ἀδικεῖς τὸν πέλας.

VII. pag. 218. *b.* Τρυφῶνος περὶ τῶν παθῶν τῆς λέξεως. *Tryphōnis de adfectionibus dictionum*. Inc. Τα τῶν λέξεων πᾶν εἰς δύο γενικώτατα διαιρῶνται. Def. Ἀ' πόλωνα, Ἀ' πόλλω. ὅτι, δ. Graece & Latine exstat ad calcem Grammaticae Graecae Alex. Schoti Lugd. MDCXIV. 8. pag. 954. Excerpta ex Tryphone Grammatico *de adfectionibus dictionum* occurrunt etiam in calce Grammaticae Graecae Urbani Bolzani Bellunensis editionis Venetae apud Franc. Rampazetum MDLIII. 8. & initio T. IV. Thesauri Stephaniani Graecae Linguae.

VIII. pag. 222. Τοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχόπουλου περὶ τῶν αὐτῶν ἀκριβέστερον. *D. Manuelis Moschopuli de iisdem accuratius*. Inc. Ἐν τοῖς πᾶσι τῶν λέξεων πρόσθεσις ἰδίως λέγεται. Def. κατὰ τὸν εἰρημένον ὁρίσθην λόγον. Nihil apud Fabricium B. G. Vol. VII. p. 38.

IX. pag. 227. *b.* Περί διαλέκτων. *De dialectis*, Georgii Corinthi Metropolitae Tractatus valde longus. Post breven *de singularum dialectorum denominatione* paragraphum, cuius initium, Διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώττης, κ. λ. inc. Ἰδοὺ σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω, νέων μοι πάντων φιλολογώτατε, κ. λ. Def. διαφέροντα ταῦταις. In fine: Τέλος τοῦ περὶ τῶν διαλέκτων συγγράμματος. Agitur heic de quatuor dialectis, Attica, Dorica, Ionica, & Aeolica, & habetur editus Graece apud Aldum Venet. MCCCCLXXXVI. fol. a pag. 247. *b.* ad pag. 267. & MDXIV. fol. a pag. 82. *b.* ad p. 90. *b.* Graece vero & Latine ad calcem variorum Lexicorum.

Cod. Graec. membranac. Ms. optimus in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 262.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

THEODORI GRAMMATICES LIBRI IV.

COD. XV. **T**heodori Gazae *Grammatica Graeca Libri IV. distincta*. Liber I. cuius titulus litteris aureis exaratus ita habet, Θεόδωρου γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ πρῶτον, Theodori Introductionis Grammaticae Librorum IV. primus, inc. Τῶν τεσσάρων καὶ εἰκοσι γραμμάτων. Def. διωρισθὼ τὸ πρῶτον. Liber II. pag. 23. *b.* inc. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν. Def. ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς. Liber III. pag. 69. *b.* inc. Ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν. Def. σχεδὸν τι εἴρηται. Liber IV. pag. 130. *b.* inc. Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως. Def. τήνδε ἡμῖν μέθοδον λέγομεν. Prodest Graece Venetiis anno MCCCXCV. fol. una cum Apollonio Dyscolo, & aliis Grammaticis, de quibus agit Cl. Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 13. Florentiae deinde A. MDXV. 8. in aedibus Philippi Iuntrae, una cum Georgio Lecapenco *de constructione verborum*, & MDXXVI. 8. Graece vero & cum Latina Erasmi, aliorumque interpretatione, Bafilae MDXXII. in 4. & alibi. In prima Codicis pagina auro, variisque coloribus egregie depicta, ipsius Gazae effigies ad vivum expref-

sa, Graeco more induti, ac volumen dextra insuflentis inspicitur. Eadem deinceps ornamenta singulis Libris sunt apposta. Postremum denique haec excipit conclusio: Θεόδωρου γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τέταρτον.

Cod. Graec. membr. Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 184.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

THEODORI GRAMMATICA INTRO- DVCTIO.

Theodori Gazae *Artis Grammaticae libri IV.* COD. XVI. iisdem nimirum, de quibus in Codice XV. superiore verba fecimus; quare nil interest, quod in iis describendis ultra immoremur.

Cod. Graecus chartac. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 86.

ΘΕΟΔΩΣΙΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

THEODOSII EROTEMATA.

Ac praeterea

Theodori Prodromi in Erotemata Enarratio ad Augustam Irenem.

I. pag. 1. **A**'ρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων COD. XVI. Θεόδωρου γραμματικῆς Ἀ' λέξαν-δρως. Περί προσφωδίων. Initium cum Deo Erotematum Theodosii Grammatici Alexandrini. De prosodiis, cum interpretatione. Inc. Προσφωδιαὶ εἰσι δέκα ὁμοία, κ. λ. Interpretatio inc. Ἡ δέξια δίδεται ἐπάνω τῶν βραχίων. Def. ὡς πρὸς ἀνάληψιν ἀρνεομένης. Tum subiiciuntur p. 19. eiusdem Canones declinationum nominum, item cum sua explanatione, sed in fine mutili. Agitur autem in his de prosodia, de pedibus, carminum generibus, & dialectis. Exstant Mss. etiam in Biblioth. Vindobonensi. Vid. Nesselii Catalogum Part. IV. pag. 116.

II. pag. 21. Sapientissimi Domini Theodori cognomen Prodrōmi brevis enarratio in Erotemata ad Augustam. Concordat cum Cod. VII. huius Plut. §. I. Nesselius loc. cit. p. 62. Theodori Prodrōmi Grammaticalia quaedam commemorat, quae eadem ac nostra, fortasse sunt.

III. pag. 61. Sequuntur alia manu conscripti *Versus Iambi X. a Theophilo Imp. Iconomacho scripti*, seu potius *inuisti in frontibus SS. Theophanis Poetae, & Theodori Graptae*. II vero sunt:

Πάντων ποθέωντος προσέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
Ὅπερ πάνανγοι τοῦ Θεοῦ λόγῳ πέδες
Ἐξήσαν εἰς σύσασιν τῆς οἰκουμένης,
Ὡφθησαν οὗτοι τῷ σεβασμῷ τότῳ
Σκεῦη ποιητὰ δεισιδαίμονος πλάνης,
Κηρύτθην ἡλάθησαν ὡς ἀποσέται,

Eis

Εἰς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφουδότες
Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀγέρας μορίας·
Ὅθεν γραφέντες ὡς κακῆργοι τὴν θείαν
Κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec.
XIII. male adfectus, ac pessime scriptus. Con-
stat foliis 60.

BAPINOT ΛΕΞΙΚΟΝ.

VARINI DICTIONARIUM.

COD. XVII.

Continet hic elegantissimus Codex Lexi-
con Vocum Graecarum, in quo Vari-
nus Camers (1) Angeli Politiani discipulus in-
clinationes omnes paullo remotiores Graecae
linguae, breviter ac dilucide, & per ordinem
litterarum complexus est. Praecedit Angeli
Politiani ad ipsum Varinum Epistola, in qua
hoc luculentissimum de eo testimonium ex-
hibet: *Mihi certe (quid enim dissimulem?)*
gratissimum facies; nam quum te semper ha-
buerim quasi eximium inter discipulos utriusque
linguae, meaque tibi in litteris etiam arcana
retexerim, quod tu homo gratissimus libenter &
prosteris, & praedicas, nimirum scilicet ad
me quoque portio aliqua tuae tantae laudis re-
dundabit. Hoc idem, puto, & Carolus ipse tuus
Antenoreus honestus adolescens exoptat, eiusdem
tecum laboris particeps. Quid autem dixi tuus,
ac non potius noster, quando utrique pariter ope-
ram dedit. Is enim quomodo acerrime philoso-
pherur, quoniam tamen Peripateticus est, non
Stoicus, gloriam profecto aspernari linguae eius
non potest, in qua cum paucis excellit. Ede igitur
bonis avibus operosissimum librum, non Latini-
is modo, sed etiam Graecis ipsis puto sua discere
volentibus profecturum. Mitto autem ad te
Graecum quoque epigramma nostrum, quod nu-
per lusimus, ut si tibi videbitur, in fronte ipsa
operis imprimatur.

Ἀγγέλω τῷ Πολιτιανοῦ.

Ἐλλάδι: ἰδίους πεπλανημένῃ ἐν λαβυρίνθοις
Οὐ μίτον, ἀλλὰ εἰβλον προῦθεο δαιδάλεον.
Οὐχ Ἑλλην, Ἰταλὸς δὲ Βαρῖνος· κέτιγε θαῦμα,
Εἴ γε νέοι τὴν γραῦν ἀντιπελαργόμεν.

Quod ita idem Politianus vertit Operum
Tom. III. pag. 347.

Graeciae propriis erranti in labyrinthis
Non solum, sed librum praeposuit Daedaleum,
Non Graecus, sed Italus Varinus: nec mirum
quidem,

Si invenies vetulae beneficium rependimus.

Mox pag. 2. Occurrit Graeca Epistola nun-
cupatoria eiusdem Varini ad Petrum Medi-
ceum, quem, ob magnos ipsius in lingua
Graeca progressus (2) maximis effert laudibus.
Epistolae haec est inscriptio: Βαρῖνος Κάρμυρι

(1) Varius a patria dictus Camers, postea a Leone X. quem
litteris instituisse dicitur, Episcopatu Nucernino donatus est, cu-
jus quanta fuerit Graecarum litterarum peritia, ex singulis fere,
quae in lucem edidit, eius scriptis abunde constat. Politianus in
Ep. ad Macarium Mutium, Lib. VII. Ep. 2. Varius, inquit,
civis tuus, auditor meus, ad summum linguae utriusque fasti-
gium pleno gradu contendit, sic ut inter doctos iam conspicuus di-
gitio monstretur. Vide plura scitu digna de hoc Varino, qui
etiam Phavorinus dictus est, in opere inscripto *Giornale de Letterati d'Italia* Tom. XIX. a pag. 98. ad 129. De eius quoque

Πέτρῳ Μεδίκῃ τῷ μεγαλοπρεπεῖ χαίρειν. Vari-
nus Camers Petro Medici Magnifico salutem.
ex qua haec maxime notanda sunt:

Πολλὰ εἰσι καὶ ἄλλα, ὧ χαριέσσετε, ἃ με προῦ-
τρεψαν πρὸς σε γράφειν. ἀλλὰ τὸ μέγιστον ἡ
εὐνοία, ἣν πολλὰ ἔτη πρὸς σε ἔχων διατελώ.
Πᾶς γὰρ ἢκ ἀνήτοος καὶ ὑδενὸς λόγῳ ἔξιος εἰκότως
δόξαιμι, δὲ ἥδη δέκα καὶ δύο ἔτη ὅλα παρὰ τῷ
Θωμᾷ τῷ Ἀντηνορέῳ καὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς, πολιταῖς
βελτίστοις, καὶ σοὶ εὐνεστάτοις καὶ πιστοτάτοις βιώ-
σας, εἰ μὴ σε μεγάλως καὶ ὑπερφυῶς ἀγαπῶν;
Ἔτι καὶ ἄλλο κατὰ πολὺ προκαλέσασθαι με· Ἀγγε-
λος γὰρ ὁ Πολιτιανὸς, δὲ ἐμὲ Λατινιστὴ καὶ Ἑλ-
ληνιστὴ μονονουχί ἐκ τῶν ἀπαλῶν ἐνύχων ἐπαίδευ-
σε, σὺς γέγονε διδάσκαλος. Εἰ ἐν, ὦ Πέτρε, σοὶ
μὴ ἀνατιθεῖν πάσας ἐμὰς τὰς ἀγρυπνίας καὶ τὰς
πύνας, πῶς αὐτῷ τὰ διδαντὰ ἀποδοίδοι; Ἰδοὺ
ἐν πρῶτον τῶν πολλῶν καὶ θαυμασῶν σε ἀρετῶν
ἐνεκα—μάλιστα συναιρῶντος καὶ βοηθῶντος τῷ Κα-
ρίῳ τῷ Ἀντηνορέῳ, νεανίσκῳ καὶ μετρίως ἐν ἐκτέ-
ρα τῇ γλώττῃ πεπαιδευμένῳ, πολλὴν χρόνον πονή-
σας ταῦτα τὰ κανονίσματα περὶ τῶν ῥημάτων,
κ. τ. λ.

Pag. 3. b. Duo leguntur Epigrammata in
commendationem operis, unum Ἀριστοβύλῳ τῷ
Ἀποστολίδῳ, quod inc. Σπεδαίων. Def. λάβετε.
Alterum Σκιπίωνος τοῦ Πισορησιῶ, cuius ini-
tium est: Βίβλον γραμματικῆς. Finis: τὸ θεί-
λεν.

Pag. 4. Lexicon inc. Ἀρχὴ τῷ Ἀσκησίῳ.
Ἀπὸς, ἀνευ ἄτης. Definit in littera Ω. verbis
τοῦ ὀφθαλμοῦ. Librum claudit amanuensis
subscriptio, quam licet ἀναλφάβητος exaratum,
iisdem prorsus verbis adferre lubuit. & ita
habet: Ἐγὼ Ἰωάννης Δόνατος τοῦ Ἰωάννου Μαθί-
ου γραφεὺς τούτου τοῦ βιβλίου, ἐμὲ σοι, ὦ Πέτρε
μεγαλοπρεπεῖ, στήριγμα. Ego Ioannes Donatus
Ioannis Matthaei filius, scriptor huius libri, me
tibi, Magnifice Petre, commendo. Notandum
est primam Lexici paginam elegantissime esse
depictam, in initiali littera Varinum Petro
Mediceo Volumen suum offerentem, & in
calce Mediceum stemma representari. Ve-
ste rubea talari indutus est, caputque pileo
itidem rubro obductus; unde colligas, quum
hoc opus absolvit, nondum Ordini Silvestri-
norum Divi Benedicti nomen dedisse, quod
postea evenit, ut notat Vghellus Ital. Sacr.
Tom. I. pag. 1126.

Hoc Varini Camertis, seu Phavorini insi-
gne opus Venetiis editum ab Aldo fuit anno
MCCCXCVI. eique titulum fecit, *Theaurus Cor-
nucopiae, & Horti Adomidis*. Huic praemi-
tuntur Praefationes quatuor, duae Aldi, & Po-
litiani Latinae, totidem Carteromachi, seu Sci-
pionis Fortiguerrae, & Varini Camertis Grae-
cae, cum Graecis Politiani, Aristobuli, Carte-
romachi, & Aldi Epigrammatis. Ad calcem
S Re-

vita & Episcopali dignitate consule Ferd. Vghellum in Italia Sa-
cta Tom. I. pag. 1072. Obiit vero anno MCCCXXVII. ac in Sacel-
lo D. Venantio sacro Nucerae perquam honorifice conditus est.

(2) Anno MDXII. celeberrimae Mediceae Bibliothecae praefuit
se constat ex Alcinoo de Exilio Lib. II. pag. 179. edition. Li-
pensis, ubi ita Iulianus Medicus cum Ioanne fratre conlo-
quitur: *Consulam Varinum Camertem, qui Bibliothecae nostrae*
praefuit, hominem literatissimum, & humanissimum, aut Scipio-
nem Carteromachum, familiarem etiam nostrum.

*Registrum Quaternionum. Venetiis in domo Al-
di Romani summa cura laboreque praemagno.
Mense Augusto M. III. D. fol. Vide plu-
ra de his Prolegomenis notatu digna apud
Cl. Mich. Mattaire Tom. I. Annal. Typogr.
Hagae Comitum apud Isaacum Vaillant
MDCCXIX. 4. p. 245. seq. & Giornale de' Let-
terati di Venezia Tom. cit. pag. 102. Aldus
in praemissa Epistola haec de opere ipso prae-
fatur: Ecce habetis opus oppido quam utile, &
necessarium: quem κτεας ἀμαλγείας, quem κή-
πες ἀδώνιδος, quem iure thesaurum appellave-
rim. In eo enim fere omnia reposita sunt, quae
desiderare quis possit ad perfectam absolutamque
cognitionem litterarum Graecarum, & eorum
praecipue, quae leguntur apud poetas, qui verba
variis figuris ac linguis ita saepe immutant, ut
facilius sit Nili caput, quam alicuius temporis
thema, aut principium invenire. Sed in hoc li-
bro facillima facta sunt omnia. Haec editio ra-
rissima est, eamque mihi in bibliotheca Sal-
viata tantum Florentiae videre contigit, con-
statque paginis 270. fol. Anno vero MDIII.
rursus eam recudit Aldus pagg. 140. fol. Prae-
cessit autem multis annis celeberrimum Lexi-
con Graecum, quod postea idem Varinus anno
MDXXIII. in fol. Romae typis Zachariae Cal-
liergii Cretenfis expressit cum hoc titulo: Ma-
gnum ac perutile Dictionarium, quod quidem
Varinus Phavorinus Camers, Nucrinus Episcopus,
ex multis variisque auctoribus in ordinem al-
phabeti collegit. Leonis X. P. M. litteris cantum
est, ne quis possit hoc Varini Phavorini, Episcopi
Nucrinus, magnum Dictionarium impressum per
Zachariam Calliurgi Cretensem per decennium
imprimere, aut venundare, sub poena excommu-
nicationis latae sententiae, & amissionis libro-
rum. De raritate & praestantia huius operis,
quod item in Salviata reconditur bibliotheca,
vide Giornale de' Letterati di Venezia Tomo cit.
pag. 118. seq. Recusum autem fuit Venetiis
cum hoc titulo: Varini Phavorini, Camertis,
Nucrinus Episcopi, magnum Dictionarium, sive
Thesaurus universae linguae Graecae, studio-
rum usui valde perutilis, ex multis variisque
auctoribus collectus, nova hac editione per Anto-
nium Bortoli, typographum Venetum, diligen-
tissime castigatus, & copia dictionum auctus. Ve-
netus apud Ant. Bortoli 1712. fol. pagg. 778.*

Cod. Graec. membr. in 4. Saec. XV. ex-
euntis. Constat foliis scriptis 148.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑ.

XENOPHONTIS VARIA.

cod. XIX I. pag. 1. **Ξ**ενοφώντος φιλοσόφου Συμπόσιον.
*Xenophontis Convivium Philoso-
phorum. Inc. Α ΑΛ' ἐμοὶ δοκεῖ τῶν καλῶν. Def.
κατάλευσις ἐγένετο. Exstat in editione Parisiensi
Henr. Stephani A. MDLXI. fol. p. 509.*

II. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικός. *Eiusdem
Oeconomicus. Inc. Ἦκουσα δὲ αὐτοῦ ποτε. Def.
φοβόμενος μὴ δὲ ἀποθάνῃ. Ibid. p. 477.*

III. pag. 55. Τῆ αὐτοῦ Κυρηναϊκῆς ἱστορίας

*πρώτη, Eiusdem Cyropaediae, idest de institu-
tione regis Persarum Liber I. Inc. Ἐννοιά τοῦ
ἡμῶν ἐγένετο. Liber VIII. & ultimus definit:
τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Ibid. pag. 1. Mox subiiciun-
tur hi versiculi:*

*Ὡς δὲ πέρας λάβεν ἡ Ξενοφώντος βίβλος ἀρίστη
Παιδείην γε Κύριοι καλῶς μάλα διεξίψα,
Χειρὶ Γεωργίου γραφεῖσα τοῦ Χρυστοδόκη,
Φιλέλφου δ' ἀναλώμασι τοῦ Φραγκίσκου κλη-
σιν.*

*Heic finem adcepit optimus Xenophontis liber,
Cyropaediam bene admodum persequens,
Manu Georgii scriptus Chrysococcae,
Impensis vero Francisci cognomento Philelphi.
Ἐτελειώθη μὲν Νοεμβρίῳ κγ'. ind. ε'. ἔτος
ε' δ' α' ἐν Κωνσταντινουπόλει. Absolutus est men-
se Novembri die XXIII. ind. V. ann. 6935.
(Christi MCCCXXXV.) Constantinopoli. Hanc
subscriptionem non adfert Montfaucon in Pa-
laeogr. Graec.*

Cod. Graec. membranac. Ms. in 4. Saec.
XV. optimus, in cuius prima pagina Franci-
sci Philelphi stemmata occurrunt, adpositis ex
utroque latere aureis litteris FR. PH. quibus
indicatur Franciscus Philelphus. Eius quoque
ἰδιᾶ χειρὶ notulae, ac summaria quaedam
heinc einde in margine adscripta sunt. Con-
stat foliis scriptis 228.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΣΩΠΑΤΡΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΛ- ΛΙΝΟΥ ΕΙΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ.

SYRIANI, SOPATRI, ET MARCELLINI EXPOSITIO IN HERMOGENIS RHETORICAM.

I. pag. 1. **P**raecedat satis longa Commenta-
torum Praefatio, cuius initium:

*Εἴδει μὴ μόνον τοῖς τῆς φύσεως ἀγαθείς, ἀλλὰ
& οἰκείοις εὐρήμασι κατανοοῦμεσθαι τὸν ἀνθρώ-
πον. τριῶν γὰρ αὐτῶν γνωστικῶν δυνάμεων ἐκ τῆς
φύσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ, νοῦ, διανοίας, &
δόξης, κ. λ. Finis: ἡ μὲν ἐν ἐξήγησι τοῦ ὅρου
τῆς κοινῆς τέχνης αὐτῇ εἶναι. ἴδωμεν δὲ, πῶς
δὴ ῥήτωρ ἦρξάτο. Pag. 14. Sequitur Hermoge-
nis Ars Rhetorica, in sectiones divisa, ac litte-
ris grandioribus exarata, quibus singulis So-
patri, aliorumque uberrimae expositiones, cha-
ractere minori conscriptae, subiiciuntur; inter-
pretum vero nomina in margine leguntur,
litteris aliquando in longum Synico more du-
ctis expressa. Hermogenis textus inc. Πολ-
λὸν ὄντων καὶ μεγάλων, κ. λ. Enarratio inc.
Τὴν περὶ τῶν εἰσεῶν πραγματείαν, κ. λ. De-
finit imperfecte in verbis Commentarii Sopat-
tri, τὰ τοῦ τῶν ἄλλων νομικῶν διαφέρει, ὅτι ἐν
... ubi Graeca manus adnotavit, λεί-
πει δύο φύλλα, desunt duo folia. In Bibliothe-
ca Caesarea, teste Nesselio Catalog. P. IV. p.
14. adservatur Syntagma expositionum vario-
rum auctorum in Hermogenis artem oratoriam:
nempe Longini, Iamblichi, Syriani, & Sim-
plicii, qui fuerunt Ethnici; & Ioannis Siculi,
Ioannis Geometrae, Gregorii Metropolitae
Corinthi, Ioannis Doxopatrae, & Georgii
Dia-*

Diaceretae, qui fuerunt Christiani. Graece scripta Hermogenis prodire cum Commentariis Graecis Syriani, Sopatri, & Marcellini in *σασεις*, & Anonymi Christiani in reliqua Venet. apud Aldum MDVIII. & MDIX. fol. inter Graecos Rhetores, II. Volum. Vide Fabricium l. c. Vol. IV. pag. 431. Postrema autem Enarrationis verba, quae mox retulimus, pertinent ad Cap. *Περὶ ἀμφιβολίας*, & incidunt in cit. edit. Vol. II. p. 351. per err. 333. Inter p. 190. & 191. duo folia vacua relicta sunt, itemque pag. 233. & 239. aliae occurrunt lacunae ad supplenda, quae desiderantur, ab amanuensi relictae. Hanc Hermogenes *τέχνην ῥητορικὴν διαιρετικὴν περὶ εἰσέσεων, Artem Rhetoricam de partitione in XIV. genera*, duodevigesimo aetatis anno scripsit, teste Suida.

Cod. Graec. chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. bene servatus, ac scriptus. Constat foliis scriptis 248.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟ-
ΝΕΙΜΑΤΑ.

XENOPHONTIS RHETORIS APOMNE-
MONEVMATA.

Seu potius

Xenophontis Opera Varia.

COD. XXI. IN prima Codicis pagina Index operum, quae in eo continentur, occurrit, quem deinde haec excipiunt verba: *Hunc librum Saffulo Pratenfi, & discipulo, & filio dono dedi, cum a me discederet, ut esset monumentum amoris nostri. Ego Victorinus Felirensis manu propria scripsi, & donum obtuli.* Operum vero series est huiusmodi:

I. pag. 2. *Ξενοφώντος Ἀπομνημονευμάτων πρῶτον. Xenophontis Apomnemoneumatōn Liber I.* Inc. *Πολλὰ κίς ἐθαύμασα τίς ἐστι, κ. λ.* Lib. IV. & ultimus definit: *ἔτω κρινέτω.* Exstant in editione Henrici Stephani supra cit. pag. 412. seqq.

II. pag. 43. *Τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικός. Eiusdem Oeconomicus*, ut in Codice XIX. superiori, §. II.

III. pag. 64. b. *Τοῦ αὐτοῦ Κυνηγετικός. Eiusdem Cyngeticus, seu de Venatione*, Inc. *Τὸ μὲν εὖρημα.* Def. *ἔ ἐστι τις ἄλλη.* In cit. edit. pag. 568.

IV. p. 75. *Τῷ αὐτῷ Κυροπαίδει α'. Eiusdem Cyropaediae Lib. I. seu potius Libri VIII.* ut in dicto Cod. XIX. §. III.

V. pag. 169. *Τοῦ αὐτοῦ Κύρου ἀναβάσεως πρῶτον. Eiusdem de Cyri Expeditione Liber I.* Inc. *Δαρεὺς κ' Παρυσάτιδος.* Lib. VIII. definit: *ἐνταυτὸς κ' τρεῖς μῆνες.* In edit. pag. 144.

VI. pag. 242. *Τοῦ αὐτοῦ Ἱππάρχικος. Eiusdem Hipparchicus.* Inc. *Πρῶτον μὲν.* Def. *τὸς θεός.* Ibid. p. 557.

VII. pag. 249. *Τοῦ αὐτοῦ Ἰέρων, ἢ Τυραννικός. Eiusdem Hieron, seu Tyrannicus.* Inc. *Συμῶνιδος ὁ ποιητής.* Def. *ἔ φθονήσῃ.* Ibid. p. 526.

VIII. pag. 256. *Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἵπτικῆς. Eiusdem de Equitatione.* Inc. *Ἐπειδὴ.* Def. *ἐν ἑτέρῳ λόγῳ δεδύλωται.* Ibid. pag. 544.

IX. pag. 264. b. *Τοῦ αὐτοῦ Λακεδαιμονίων πολιτεία. Eiusdem Lacedaemoniorum Respublica.* Inc. *Ἀλλ' ἐγὼ ἐννοήσας.* Def. *προτετιμῆκασιν.* Ibid. pag. 393.

X. pag. 271. *Τοῦ αὐτοῦ Ἀθηναίων πολιτεία. Eiusdem Atheniensium Respublica.* Inc. *Περὶ δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας.* Def. *ἀμείνων ἂν, τῇ πόλει.* Ibid. pag. 402. Vbi notandum, ideo finem adlatum ab editione differe, quia amanuensis errore duarum Orationum fragmenta, huius nimirum *de Atheniensium Republica*, & alterius *de Proventibus* inscriptae, fuerunt ita simul connexa, ut una eademque videatur prorsus Oratio: idque factum fortasse arbitramur, quia vel integrum quaternionem in exemplari, ex quo suum describebat tachygraphus desiderari non animadvertit, vel ipse inter scribendum, aliud agens temere praetermisit. Primae igitur fragmentum progreditur usque ad verba, *φίλοι μάλιστα ἦσαν Ἀθηναίων* . . . . quae in edit. cit. incidunt in pag. 404. lin. 25. alterius vero incipit a verbis . . . . . *κ' σοφιστὰς, & φιλόσοφοι, κ. λ.* edit. pag. 543. lin. 10. Habentur integrae in Codice sequenti §. VII. & VIII. Adponitur tandem in fine ipsius amanuensis subscriptio hoc pacto: *Θεοῦ τὸ δῶρον, κ' πόνος ταπεινῷ Πέτρῳ τῷ συντελεσῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις, ἀμήν. Dei donum, ac labor humilis Petri. Deo bonorum operum perfectori gratia, amen.*

Codex Graec. membr. Ms. in fol. optimus Saec. XIV. binis columnis exaratus, ac duobus in locis manu diversa suppletus, videlicet a pag. 59. usque ad pag. 65. & a pag. 187. ad pag. 192. Constat foliis scriptis 273. Scholia Graeca habet in margine hinc inde, modo rubro, nunc nigro charactere adscripta, manu fortasse Guarini Veronensis, huius egregii Codicis possessoris; cuius certe est adnotatio Latina, quae legitur in fine Cyropaediae pag. 166. ex Libro M. Tullii Ciceronis de Senectute desumpta.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

XENOPHONTIS RHETORIS SERMONES.

I. pag. 1. **P**raevia Operum Tabula, sequitur COD. XXII. *Ξενοφώντος ῥήτορος λόγος εἰς Ἀγισίλαον τὸν βασιλέα. Xenophontis Rhetoris sermo in Agesilaum Regem.* Inc. *Οἶδα μὲν, ὅτι τῆς Ἀγισίλαου.* Def. *ἐν τῇ πατρίδι τυχεύει.* Exstat in editione citata pag. 378.

II. pag. 16. *Eiusdem Hieron, seu Tyrannicus*, ut supra Cod. XXI. §. VII.

III. pag. 28. b. *Eiusdem Apomnemoneumatōn Libri IV.* ut in dicto Cod. §. I.

IV. pag. 104. *Eiusdem Hipparchicus sermo.* Ibid. §. VI.

V. pag. 116. *Eiusdem Liber de Equitatione.* Ibid. §. VIII.

VI. pag. 131. *b. Eiusdem de Lacedaemoniorum Rep. Ibid. §. IX.*

VII. pag. 143. *b. Eiusdem de Atheniensium Rep. Inc. Περὶ δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας. Def. ἀπὸ τῶν ἀτίμων Ἀθήνησιν. In edit. cit. pag. 402.*

VIII. pag. 150. *b. Τοῦ αὐτοῦ Πόρι, ἡ περὶ προσόδων. Eiusdem Pori, seu de Proventibus. Inc. Ἐγὼ τὸτο μὲν αἰεὶ ποτε. Def. ἀμεινον αἰετὴ τέλει. Ibid. pag. 537.*

IX. pag. 159. *b. Eiusdem Liber Oeconomicus. In dicto Cod. §. II.*

X. pag. 197. *Eiusdem Symposium Philosophorum. Vt in Cod. XIX. §. I.*

XI. pag. 217. *Eiusdem de Venatione Liber. In Cod. XXI. §. III. In fine rubris litteris adscribitur: Ξενοφώντος ῥήτορος λόγοι πολιτικοί. Xenophonis Rhetoris sermones politici.*

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 237.

Quum haec in fine Plutei pagina vacua superfuisset, visum est pro ipsius coronide Theodori Gazae Epistolam quintam ex iis, quae habentur supra in Codice IX. a p. 57. ad pag. 78. pro specimine omnium tibi, Lector, exhibere, quum, prima excepta, quae de *Turcarum origine* inscripta est, reliquas omnes nondum vidisse lucem arbitremur. Ea vero est ad *Cardinalem Bessarionem*, cuius summa familiaritate, ac gratia Theodorus noster urebatur, & ita habet:

Βησσαρίωνι Καρδινάλει.

Τῷ κυρίῳ Θεόδωρος εὖ πράττειν. Ἡδὴ ἱερὰν σε κεφαλὴν ἐν Κελτοῖς εἶναι, καὶ ὑγιαίνουσαν πράττειν τὰ εἰς κοινὴν συντείνοντα ὠφέλειαν ἠγάμενος ἤδομαι· εὐχομαι τε ἐπὶ μηδενὶ τῶν πραττομένων ὀφθῆναι τὴν τύχην ἐναντιουμένην τῇ σῇ ἀρετῇ, ἀλλὰ πάντα ἔπεσθαι συνεπιβαλλομένην καὶ συνεργῶσαν, ἵνα τελέως εὐδαιμονῆς ἀνεμποδίστως ἀρετῇ χρώμενος. εἰρηναῖα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐστὶ, συχναὶ τε ἐπιγαμίαι γίνονται τῷ ἀρχιερεὶ πρὸς τοὺς τῆδε θύνας, καὶ ὅπως ἔοικε πᾶσι φίλος εἶναι ἐθέλειν, καὶ πάντας ἀλλήλους ἡμονοεῖν τοιοῦται περὶ πολλοῦ. ἐδέξατο δ' ἐντίμως καὶ τὸν παρὰ τοῦ Ρωμῶν ἡγεμόνος πρεσβευτὴν ἦκοντα ἐπὶ τῇ πραττομένῃ ἐκ πολλοῦ ἐπιγαμίᾳ τῇ σῇ αἰδεσιμωτάτῃ κεφαλῇ, τὰ τε περὶ τὸ κῆδος ἐτέλεσε μεγαλοπρεπῶς, ὡς ἐτύχωνες δέοντες. καὶ ἀπεπέμψατο δὴ τὴν νύμφην δωρησάμενος & εὐλογήσας. ἦδε μὲν οὖν ἄτεισι πρὸς τὸν ἄνδρα ἀπάραστα τῆς Ρώμης ἐκατομβαιῶντος ἐνάτη φθίνοντος. νυμφαγωγὸς δὲ εἰς μόνος ὁ παρὰ τῷ ἀρχιερεὶ συναπῆρεν. ὁ γὰρ ἱερακὸς οὐχ οἶδεν ἡν συναποδομῆν ροσῆσας νεφρίτιν καὶ δυσουρίαν. τὰ μέντοιγε πρὸ τοῦ ἔως ὑγίαιεν, ἐπιμελῶς διακίχουσε πάντα καὶ συνετῶς, καὶ τι καὶ πρὸς τὴν ἑξοδὸν προσεβιάζετο ἂν, ὡς ἐγὼ εἶμαι, τὸ σῶμα, καὶ

συνοδεύειν ἐπειράτο, καὶ περ ἀσθενὴς ὢν, εἰ μὴ τὰ παρὰ τῆς βασιλείας γλίσχρα αὐτῷ παντελῶς ἀπῆντα, καὶ ἥκιστα εὐπρεπῆ· καὶ γὰρ ἐφ' ὅδιόν τε πολλῷ τοῦ ἱκανῷ ἑλαττον ἐσέινη ἐδίδου, καὶ οὐ πάντι προσέχειν ἐτι αὐτῷ ἐδόκει τὸν νοῦν συμβαλεύοντι, καὶ γὰρ δὴ καίπερ μηδὲν ἐμοὶ διαφέρειν, ὅμως ἄχθομαι ἵσο φιλανθρωπίας ἐπὶ τῇ τοῦδε τάνδρος ἀπολήψει. ὅδε γὰρ μόνος ἐν πλείστοις τοῖς συναπιούσι χρησιμώτατος ἦν διὰ τε τὸ δίγλωττον, καὶ τὸ πρὸς τὰ Ἑθνη, δι' ὧν ἡ τορεία, εὐομίλητον καὶ εὐμεταχείριστον, καὶ πέρα δὲ πρὸς τὸ συνετώτερον ἐν τάτῳ, ὡτάν ἐξ ἀρχῆς παρηκολυθηκῇ τοῖς πράγμασι, καὶ κατὰ γνώμην τῆς σῆς αἰδεσιμωτάτης κεφαλῆς πράξαντι. ἀλλ', ὡς ἔοικε, δαίμων τις βέλκενος ἔβλαψε ταῦτα, ἵνα πῇ πάντα εὐτυχίᾳ τὰ περὶ τὴν κέρην ἐκείνην σοι πεπραγμένα. ἀνθρώπων γὰρ ὁδὸν ἐγὼ ὀνομάζω καὶ αἰετίζω ἐθέλω· οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ διαφέρει. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, ἐγὼ δὲ διατρέψω μὲν ἐτι ἐν Ρώμῃ, σκοπῶ δὲ μεταβῆναι πού, ἵνα μοι ὁ βίος ἔσται ἀπ' ἐλαττόνων. οὐδεὶς γὰρ ἐμοὶ χορηγεῖ οὐδὲν πλὴν τῆς σῆς ἱερᾶς κεφαλῆς, ταυτὶ δὲ τὰ παρ' αὐτῆς, ἄλλοθι μὲν ἵσως ἀρκέσει, ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀρκεί. Εὐτυχεῖ. ἀπὸ Ρώμης.

Visum est etiam hoc loco lectorem admonere, Formulam illam Iuramenti, quod Iustiniano Imp. ac Theodoraе eius coniugi praestabatur ab iis, qui novum Magistratum, ac Praefecturam fuscipiebant, de qua supra sub finem p. 218. editam esse Gr. & Lat. inter Novellas Iustiniani Collat. II. Tit. III. pag. 27. edit. Amstelæd. MDCLXIII. fol.

FINIS PLUTEI LV.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LVI.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVII, EDITOS II.

C O D E X I.

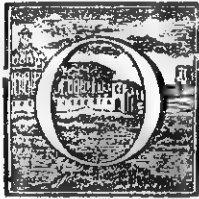
MENANΔΡΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

MENANDRI SOPHISTAE RHETORICA.

Adde

Theophylacti Bulgarorum Archiep. Polemonis Sophistae, Georgii Pardi, Pollucis, Polyacni, & aliorum Opera varia.

I. p. 1.

B Codicis mutilationem in principio, primi Operis titulus atque initium defideratur; quod tamen Menandro Rhetori adiudicandum esse, tandem comperimus. Sunt autem Capita varia ex eius Rhetorica excerpta, quorum prima verba, unde incipit Codex, sunt . . . . . τοῦ θεοῦ παραβάλλον τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ καὶ Ἀθηνᾷ ἐν ἀκροπόλει, κ. λ. quae inter huius Rhetoris scripta ab Aldo Manutio Venetiis edita anno MDVIII. fol. a pag. 594. ad pag. 641. reperire minime licuit. Primum Caput integrum inscribitur, Περὶ παραμυθητικοῦ, *De oratione consolatoria*, & inc. Παραμυθητικὸς δὲ λόγος (1), κ. λ. Def. ἐν τῷ πρώτῳ μέτρῳ (2) τοῦ λόγου, οἷον ἔτι νόσος (3). Incidit autem in dicta editione a pag. 629. (per errorem 639.) ad pag. 630. lin. 5. Sequuntur deinde Capita VIII. quorum primum inscriptum, Πῶς χρὴ χώραν ἐπαινεῖν, inc. Ἐπαινῶμεν χώρας, ὡς ἀνωτάτω διελεγεσθαι δεῖ, κ. λ. (4). Octavum, cui titulus, Διαφορὰ ἐπαινοῦ καὶ ἐγκωμίου, def. ἀφ' ὁπόσων (5) θεοὶ ἐπαινῶνται. Habentur autem ibid. a pag. 600. ad pag. 611. Caput nonum, iuxta seriem nimirum eorum quae in hoc Codice superfuerunt, inscriptum, Διαίρεσις ἐπιδεικτικῶν, *Divisio causarum in genere demonstrativo*, inc. Τῆς ῥητορικῆς ἀπάσης, κ. λ. Def. ἐφεξῆς δεικνύμεν (6), & est primum in edit. cit. pag. 594. Decimum Περὶ γενεθλιακοῦ, *de oratione natalitia*, habetur ibid. pag. 629. Claudunt denique

Traetatum hunc Rhetoricum Capita duo. quae loc. cit. non reperimus, quorum alteri titulus est, Γενεθλιακός, alteri Κατατομὴ κανόνος κατὰ τὴν Πυθαγορικὴν. Illud inc. Καταγράφεται τοίνυν ὁ κανὼν, κ. λ. hoc vero, Λάβωμεν δὲ ἐπὶ τοῖς προειρημένοις λόγοις, κ. λ. Def. ὡς αὐτὸ τὸ διάγραμμα σαφέστερον ἡμῖν τὴν ἐμμετρίαν δηλώσει. Tum subiicitur schemation quoddam Canonem Nativitatis, cuius descriptionem superiora duo Capita continebant, exhibens. Hoc Menandri Opus exstat Mss. etiam in quatuor Codicibus Bibliothecae Regiae Paris. ut ex ipsius Catalogo eruitur. Non omittendum hoc loco, quod animadvertit Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 459. alteram nimirum huius Libri partem, in qua de *divisione causarum in genere demonstrativo* agitur, quaeque in cit. edit. habetur a pag. 612. ad pag. 641. Alexandro Rhetori esse vindicandam; quum ex duobus Opusculis, Menandri scilicet, & Alexandri, unum librum perperam fuisse conflatum in edit. Aldina, moneat Henricus Valesius ad Eusebium pag. 28. &c. Menandrum vero hunc non dubitat laudatus Fabricius esse Sophistam illum Laodicenum ad Lycum fluvium, cuius Commentaria in Artem Hermogenis & Minuciani Progymnasmata commemorat Suidas.

II. pag. 11. Sequuntur Capita quaedam de variis argumentis, auctoris Anonymi, quorum hi sunt tituli:

1. Κρήναι, καὶ λίμναι, καὶ πηγαί, καὶ ποταμοὶ ὅσοι θανμάσια τινὰ ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν. *Fontes, paludes, & flumina quotquot mirabilia in se ipsis ha-*

(1) In editione legitur, ὁ λόγος.

(2) In edit. μέτροι.

(3) In edit. νόσος.

(4) In edit. Ἐπαινοῦ μὲν γὰρ χώρας, ὡς ἀνωτάτω διελεσθαι, κ. λ.

(5) In edit. ὅσων.

(6) In edit. καὶ δὲ δεικνύμεν.

habent. In fine de Nili inundatione multa describuntur.

II. Γυναῖκες ἐν πολεμικοῖς συνεταί, καὶ ἀνδρείαι. *Mulieres in bellica arte scientes, & fortes.*

III. Τίνες οἶκοι ἀνάστατοι διὰ γυναικας ἐγένοντο. *Quaenam domus propter mulieres sunt erectae.*

IV. Φιλάδελφοι, καὶ φιλέταιροι. *Quinam fratres, vel amici mutua sese caritate dilexerunt.*

V. ἐστὶ ἀνεπιγράφητον, sed fabulosas, quae apud poetas feruntur, deorum, deorumque metamorphώσεις persequitur.

VI. Περὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσίοδου, & τοῦ γένους, & ἀγῶνος αὐτῶν. *De Homero, & Hesiodo, eorumque vita, & certamine.*

VII. Πρὸ ἑκάστος τῶν Ἑλλήνων τέθνηται, καὶ τί ἐπιγέγραπται ἐπὶ τῷ τάφῳ. *Vbi quisque Graecorum sepultus fuit, & quid ipsius tumulo superscriptum.*

Primi Capituli initium ita habet: Κρήνη ἐν Ποντίῳ περὶ Θήβας, ἐξ ἧς οἱ ἵπποι πίνοντες μαίνονται. Ultimum def. Ὁρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίνορες. Lucas Holstenius, ut in schedis suis Mss. adnotavit, horum Opusculorum auctorem putat esse Phlegontem Trallianum, Hadriani Caesaris libertum, atque ex hisce alia Henricum Stephanum edidisse ex hoc ipso Codice desumpta, alia Cantabrigiae, ut sunt narrationes de mirabilibus aquarum, de Nili inundatione, heroum Homericorum epitaphia, & Homeri & Hesiodi certamen &c. quas tamen editiones reperire nobis minime licuit. Phlegontis quidem Opera consulimus, sed ab iis valde diversa esse, quae in nostro habentur Codice, comperimus, ut vel alterius historiographi esse, vel saltem ex Phlegonte contracta arbitremur.

III. p. 20. b. Τὸ μακαρίτου Βουλγαρίας κυρῆ Θεοφυλάκτου προσλαλιά τιμι τῶν αὐτῶ ὁμιλητῶν, περὶ ὧν ἐπαλοῦνται Λατίνοι. *Beatae memoriae Bulgariae Archiep. D. Theophylacti allocutio ad quemdam suorum familiarium de iis rebus, ob quas reprehenduntur Latini (a Graecis).* Inc. Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμα σου ἐνώπιόν μου, εὐλαβεσάμε μοι ἐν κυρίῳ ᾧ. Def. καὶ τοὺς ἄλλους ταῦτ' ἐδιδάσκουμεν ἐν Θεῷ πατρὶ τῷ διδάσκοντι ἄνθρωπον γινώσκιν, & Χριστῷ, κ. λ. Exstat Ms. etiam in Bibliotheca Bavarica inter Mss. Codices Theologicos Graecos, Codice CCXXIV. num. 1. teste Lambecio Lib. V. Commentar. Bibl. Caesar. pag. 50. in qua etiam aliud adservatur exemplar, ut ex eius Catalogo Nessel. Part. I. pag. 133. eruitur. Meminit autem huius Dissertationis Leo Allatius Lib. II. de Eccles. Occid. & Orient. perpetua Consensione Cap. X. §. II. Vide Casim. Oudinum de Scriptor. Ecclesiast. Tom. II. pag. 712. Hanc deinde edidit Io. Aloysius Mingarellus Romae anno MDCLVI. 4. Anecdotorum Tom. I. p. 259. cum Latina interpretatione ac notis, ubi nostrum hunc Codicem commemorat.

IV. pag. 27. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν. *Eiusdem Oratio ad Imperatorem D. Alexium Comnenum.* Inc. Ἀνάγει μὲν μοι τὸν λόγον, ὃ αὐτοκράτορ.

Def. καὶ τελεώτερος γένηται. Exstat Ms. etiam in Bibl. Monachienfi, teste Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 289. §. 12. ex eaque Latinus Latinus Bibliothecae Sacro-profanæ pag. 184. colligit, A. MLXXXI. quo imperitare coepit Alexius, claruisse Theophylactum.

V. pag. 31. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν Πορφυρογέννητον κύριον Κωνσταντῖνον. *Eiusdem Oratio ad D. Constantinum Porphyrogenitum.* Inc. Ἀῶρόν σοι καὶ ἐγὼ, βασιλεῦ φίλε, τοῦτο δίδωμι. Def. καὶ τὸν ψυχικόν σοι ζηρίζουσα. Alibi inscribitur, *Institutio regia ad Constantinum Porphyrogenitum. Michaelis Ducae Parapinacii, & Mariae Aug. filium*, quam Gr. & Lat. edidit, atque interpretatus est Petrus Possinus Parisiis ex typogr. Regia MDCLI. 4. quum Graeca ex Codice Mediceo descripsisset.

VI. pag. 37. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ ἐν τῇ μεσονησίῳ. *Eiusdem Oratio in adorationem venerabilis Crucis, medio ieiuniorum tempore habita.* Inc. Τί θαῖ; ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι; Def. ἐν τῷ ὀρθῷ ἡμῖν τὴν δόξαν αὐτοῦ, νῦν καὶ ἀεὶ, κ. λ. Ex Bibliotheca Bavarica Gr. & Lat. Iacobo Gretsero interprete T. II. de Cruce pag. 1499. primum edita est. Exstat quoque Ms. in Bibliotheca Caesar. Vindob. inter Mss. Codices Theologicos Graecos, Nessel. Part. I. pag. 133. Cod. LI.

VII. pag. 43. Πολέμωνος σοφιστῆς ἐπιτάφιος εἰς Καλλίμαχον καὶ Κυναίγειρον. *Polemonis Sophistae (Smyrnaei) Oratio funebris in Callimachum & Cynaegirum.* Inc. Ἐπειδὴ τὰ τε ἄλλα καὶ οἰκεῖον εἶναι τοῖς κειμένοις. Def. ὁ θάλων ἀποκοψάτω. Est prima ex duabus orationibus, parentum nomine dictis in Cynaegirum & Callimachum Athenienses, qui in pugna Marathonica Olymp. LXXII. pro patria adversus Medos occubuerant; in qua Cynaegiri pater filium suum Callimacho praefert, virtutemque eius extollit, &c.

VIII. pag. 46. b. Altera Oratio εἰς τὸ ἐναντίον, in contrarium, in qua nempe Callimachi pater vicissim filium suum Cynaegiro praefert, inc. Τὸν μὲν τῆς πόλεως ἐπαίνῳ νόμον. Def. συγχωρόντων τῶν δικαστῶν. Auctor autem istarum Declamationum Polemon fertur esse ille inter Sophistas olim celeberrimus, & dicto illo valde nobilitatus, Romam esse orbis epitomen. Concordant cum editis Graece ab H. Stephano, illustris viri Huldrici Fuggeri typographo MDLXVII. in 4. a p. 1. ad p. 19. Graece ac Latine edidit eandem cum notis Petrus Possinus S. I. Tolosae MDCCXXVI. 8.

IX. pag. 52. Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου εἰς τὸ περὶ μεγέδου δεινότητος τοῦ Ἑρμογένους βιβλίου. Ex Commentario Metropolitae Corinthi (sc. Gregorii, seu Georgii, cognomento Pardi) in Hermogenis Librum de methodo apti & ponderosi generis dicendi. Inc. Σκοπὸς ἐστὶ τῷ Ἑρμογένει, κ. λ. Def. καὶ παρ' Ἡσιόδου.

Ἀντὶα δεσμεύων κεκοιμημένος οὐ μάλ' αὖτε χαίρων, ἀντὶ τοῦ λυπούμενος. In fine: Τέλος τοῦ περὶ μεγέδου δεινότητος. Succedunt deinde alia pauca item

item de Rhetorica, quae ad praedictum Commentarium videntur pertinere. Vide Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 432. de hoc Opere, quod est ineditum.

X. pag. 82. *Argumenta in septem Demosthenis Orationes*, nimirum pro Megalopolitis, pro Rhodiorum libertate, duas adversus Aphobum, duas adversus Onetorem, & in illam adversus Androktionem. Sunt autem omnia edita in Demosthenis Operum edit. Graeco Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. interprete Hieronymo Wolfio, ubi Libanii nomen praeferunt, fuisse sunt Orationibus praevia. Pag. 83. b. legitur Index Orationum Demosthenis ἰδιωτικῶν.

XI. pag. 84. *Pollucis Onomasticum*, incipiens ■ Lib. V. & desinens in Libro X. Vbi notandum Librorum quinti, & sexti numerationem Graecam, litteris ε' & ς' olim designatam, fuisse manu recentiori, ac parum accurata in litteras ς' & ζ' perperam correctam; ex quo factum est, ut Montfauconius, re minus diligenter considerata, a Libro VI. incipere Pollucis Onomasticum, in suo Catalogo pronuntiaret. Nos igitur singulorum initia, ac fines cum editione Gr. Lat. Amstelæd. MDCCVI. fol. conferentes, comperimus, deesse totum Librum VII. ac Libri V. & VIII. Praefationes ad Commodum Caesarem, praeter alia multa discrimina, in quibus ut plurimum cum iis Codicibus concordant, quorum in dicta editione variantes lectiones locupletissime recensentur.

XII. pag. 163. Occurrit Anonymi fragmentum Geometricum, in quo agitur potissimum de Parabola. Inc. Ε'ὰν μέλλωμεν παραβαλεῖν εἰσὸνδοτοτοῦν χωρίον παρὰ τινὰ ῥητὴν εὐθεῖαν, κ. λ. Def. περιεχόμενον ὀρθογώνιον μέσον ἐστὶ. Cui adnectitur brevissimum Excerptum asceticum de Caritate, ut videtur e S. Paulli Epistolis desumptum, quod inc. Η' ἀγάπη μακροθυμεῖ, κ. λ.

XIII. pag. 166. Πολυαῖνυ Στρατηγικά. Polyæni Strategica, sive de Stratagematis illustrium belli ducum Libri VIII. ad Impp. M. Antoninum & L. Verum, perspicuo & elegantissimo stylo conscripti, quorum primi sex Graecorum, septimus Persarum aliorumque Asiaticorum, octavus Romanorum ac feminarum illustrium stratagemata continent. Horum autem nomina unicuique praefiguntur Libro, adiecto singulis numero stratagematum ad ipsos pertinentium. Liber I. inc. Τὴν μὲν κατὰ Περσῶν & Παρδυέων νίκην, κ. λ. Octavus vero mutilus est in fine, ut in editione Lugdunensi apud Io. Tornesium MDXXCIX. 12. ex recensione If. Casauboni. Desinit enim in exemplo Lacænarum mulierum in verbis, τοὺς μὲν δὲ καθεῖρξαν οἱ Σπαρτιάται· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν . . . . . Notandum praeterea deesse plurima ex Libro VI. nimirum quae sequuntur post Καρχηδονίων exemplum usque ad Σολυμῶνα, quemadmodum in ipso etiam Capitulum elencho, qui Libro praefixus est, recentiori manu fuit adnotatum; legitur enim ad vo-

cem Αἰτολοὶ haec notula: Ε'ντεῦθεν τὰ ἐφεξῆς οὐκ ἔχει, δηλοῦντι ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶν μέχρι τοῦ Σολυμῶνος. Vbi autem defectus iste incidit, folium vacuum relictum est. Hunc fortasse Codicem innuit Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 484. ubi ait, Pancratium Maasvicius, beneficio Jac. Gronovii V. C. nactum collationes Codd. Mss. Florentini & Cantabrigiensis, Polyænum vulgasse Lugd. Batavorum MDCCXC. in 8.

XIV. pag. 284. Ultimo loco Anonymi fragmentum initio mutilum, in quo naturales quaedam pertractantur quaestiones, primo quidem de somniorum origine, ac deinde factis diffuse de ventis. Incipit . . . . . συμβαίνοντες ὄνειροι τῇ ἀναθυμιάσει τῶν πνευμάτων, ἡδονῶν κινδύλων συμβαινόντων περὶ τὰς δόξας τὰς ἐποφαινομένας τῷ λογισμῷ τῆς ψυχῆς κ. λ. Def. ταῦτα, οἶμαι, αὐτάρτως περὶ ἀνέμων γενέσεως, & ὡς ἐνὶν ἀπεσέλκαμεν· σὺ δὲ, ὦ Φίλη κεφαλῇ, μετὰ ἐμμελοῦ ἀναγνώσεως κρίναι τὰ κείμενα, & εἴ τι παρῆται, δήλωσον ἀσμένεσθαι· καὶ γὰρ κἀκεῖνο πληρώσομεν· ἐπεὶ δ' εἴλω διὰ λόγον τὰς οὐκ μῆσαι ὑβρίζεσθαι, ἢ κολοβοῦς τὰς φιλικὰς εἰργάζεσθαι χάριτας· ἐγὼ δὲ τίως τοῦ περὶ ἀνέμων γενέσεως ἀρξομαι ῥάμματος. Videtur auctor ex hisce postremis verbis tractatum de somniorum origine aggredi velle, qui tamen nullus occurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio Saec. XIV. vetustate, ac madore in marginibus valde corruptus. Constat foliis scriptis 292.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

Praecedat in prima pagina Index operum, COD. II quae continentur in Codice, quorum primum hoc praeceditur versiculo:

Χρῖστὲ, δίδου ποτόντι τὴν πολυολβον ἀρωγὴν.
Christe, da laboranti tuum perbeatum auxilium.

Operum vero series sequens est:

I. pag. 2. Πλουτάρχου περὶ τύχης. Plutarchi de Fortuna. Oper. edit. Paris. typis regis A. MDCCXIV. fol. Tom. II. pag. 97.

II. pag. 4. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πότερον τὰ ψυχικὰ, ἢ τὰ σωματικὰ χεῖρονα. Eiusdem, animi ne, an corporis adfectiones sint peiores. Ibid. pag. 500.

III. pag. 6. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ δεισιδαιμονίας. Eiusdem de superstitione. Ibid. pag. 164.

IV. p. 14. b. Τῷ αὐτῷ, πότερον τὰ Ῥωμαίων πράγματα τύχης, ἢ ἀρετῆς. Eiusdem, virtuti ne, an fortunae tribuenda Romanorum facta? Ibid. p. 316. ubi inscribitur, de fortuna Romanorum. In calce insequentes adscribuntur versiculi:

Γέρων ἐρασθεῖς, ἐσχάτη κακὴ τύχη.
Bios βίῳ δεόμενος, οὐκ ἐστὶ βίος.
Senex amator, ultimum infortunium.
Vita vitae indigens, non est vita.

V. pag. 24. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς. Eiusdem de Alexandri fortuna, vel virtute, Oratio I. Ibid. p. 326.

VI. pag. 31. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πῶς χρὴ τὸν φιλόσοφον πολιτεύεσθαι. *Eiusdem, quomodo oporteat philosophum gerere Remp.* Ibid. pag. 798. ubi inscribitur: Πολιτικὰ παραγγέλματα, *Praecepta gerendae Reip.*

VII. pag. 57. Τοῦ αὐτοῦ ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν. *Eiusdem de scite dictis Regum atque Imperatorum.* Ibid. pag. 172.

VIII. pag. 92. Τοῦ αὐτοῦ ἀποφθέγματα Λακωνικά. *Eiusdem Apophthegmata Laconica.* Ibid. a pag. 208. ad pag. 242. hoc enim unico paragrapho continentur *Laconica Apophthegmata, & Instituta*, quae in cit. edit. distincta reperies.

IX. pag. 123. Τοῦ αὐτοῦ συναγωγὴ ἱστορῶν παραλλήλων Ῥωμαϊκῶν καὶ Ἑλληνικῶν. *Eiusdem Parallela, sive Historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio.* Ibid. pag. 305.

X. pag. 135. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σαρκophage. *Eiusdem de esu carniū, Oratio I.* Ib. p. 993.

XI. pag. 138. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἡγεμόνα ἀπαιδευτον. *Eiusdem ad Principem ineredutum.* Ibid. pag. 779.

XII. pag. 142. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ δεῖν δανειζεσθαι. *Eiusdem de vitando aere alieno.* Ibid. pag. 827.

XIII. pag. 146. b. Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίων καταγραφῇ. *Eiusdem Capitulorum descriptio, sive Quaestionum Romanarum solutio.* Ibid. pag. 263.

XIV. pag. 170. b. *Quaestiones Graecae.* Ibid. p. 291. In Codice tamen sunt anepigraphae.

XV. pag. 183. Τοῦ αὐτοῦ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων. *Eiusdem de Stoicorum repugnantiis.* Ib. pag. 1033.

XVI. pag. 224. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἡθικῆς ἀρετῆς. *Eiusdem de virtute morali.* Ibid. p. 440.

XVII. p. 236. Τὰ αὐτῆς πολιτικὰ παραγγέλματα. *Eiusdem Praecepta gerendae Reipublicae.* Ib. p. 798. Idem opus ac supra relatum §. VI.

XVIII. pag. 265. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ καλῶς εἴρηται τὸ, λάβε βιώσας. *Eiusdem, an recte dictum sit, latenter esse vivendum.* Ibid. pag. 1128.

XIX. pag. 268. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ αὐτάρκης ἢ κακία πρὸς κακοδαιμονίαν. *Eiusdem, an vitiositas ad infelicitatem sufficiat.* Ibid. pag. 498.

XX. pag. 270. b. Τοῦ αὐτοῦ, δεῖ ἂν ἡδέως ζῆν ἐν κατ' Εὐπικυρον. *Eiusdem, ne suaviter quidem vivi posse secundum Epicuri decreta.* Ibid. pag. 1086.

Cod. Graec. chartac. Ms. in fol. min. Saec. XIV. a pag. 193. ad 199: itemque a pag. 282. usque ad finem alia manu suppletus, variisque identidem lacunis scatens. Constat foliis scriptis 289.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥΔΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

MAXIMI PLANUDAE GRAMMATICAE.

Ac praeterea

Alia multorum Opera.

COD. III I. pag. 1. **Μ**αξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῆς. *Maximi Planudae de Grammatica* Dialogus, qui inscribitur *Neophron*

& Palactimus. Inc. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὁ Παλαίτιμος, κ. λ. Def. οἷον ἐπιμελοῦνται τοῦ οἰκείου κτήματος. Exstat & in Coislina Cod. CXCI. Catalog. pag. 245. & alibi. Huius Dialogi fere dimidium diversa ac recentiori manu suppletum est.

II. pag. 65. Περὶ συντάξεως. *De Constructione* Anonymi Tractatus. Inc. Ἐξαπατῶ, αἰτιατικῇ· ἐξήπατον γὰρ τοὺς μαγείρους, κ. λ. Adiciuntur pag. 69. miscellanea quaedam, diversa manu exarata, de maximis orbis terrarum montibus, insulis, ac maribus, de septem mundi miraculis, ac septem hominis aetatibus, & alia huiusmodi non magni momenti.

III. pag. 70. Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν Παλαιολογίαν Θεόδωρου τοῦ πρωτασηκρήτης τοῦ Νεοκαισαρείτου, ἔτι ζῶσαν τόντον γραφῆναι ζητήσαντα, *Iambi sepulcrales (XXX.) Theodori Protasecretis, seu primi a secretis Neocaesariae in Palaologinam, quae sibi adhuc vivens Epitaphium scribi curaverat.* Ii vero sunt:

Εἰμι μὲν, ἀλλ' οὐκ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν.
Τῶν εὐγενῶν; καὶ τὶτο πῶς ἂν τις λέγοι;
Τῶν πολλῶν ἀβροῶν; ἀλλὰ μὴν πάντες κύνες.
Ἀλλ' εὐκαλεῖς; τὸ κέρδος ὅχι ὁρῶ πόθεν.
Ἀλλ' εὐπρεπὲς; τὸ κάλλος ἢ γῆ δεικνύται.
Εἰμι δὲ μηδὲν, ἀλλὰ μὴν πάλιν μένω.
Καὶ χοῦς ὀπηδός, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα σέγει.
Πῶς πᾶς ὁ χιλιών. ἀλλ' ὀφίσταμαι πλέον.
Εἰς γῆν τὸ βευσθόν, ἀλλ' ἐγὼ καὶ βελτίων.
Σκενὴ τὸ παρὸν, εἰ δὲ καὶ μίμων γέλως,
Ὅρα θεατὰ· μὴ γὰρ ἐκ ὅπως γέλως;
Ἡλθόν ποτ' εἶδον· εἴτ' ἀπελθῶσα φθ'. . .
Ὅξος με καὶ γὰρ ὑπεδέξατο χερσίν,
Οὐ δὲ τὸ μὲν παρῆλθεν, ἢ γὰρ ἴσταται,
Τὸ δ' ἔστιν· ἀλλ' ἀπῆλθε καὶ τόδε τρέχον.
Ποῦ δὲ τὸ λοιπὸν; εἰς τὸ μέλλον ἐκρύβη.
Περὶ δὲ τῷ μέλλοντος εἰπὲ τίς λόγος;
Ὡς τίς ἐγὼ τίς; ἀγνοῶ· ἴαρ τὴν φύσιν.
Νηδὺς μὲν ἐξ αἵματος ὠργάνωσέ με,
Καὶ βαθεῖς ἦν δάψαθεν αὐτῆς ὁ γνόφος.
Ἐπεὶ δὲ καὶ προήλθον εἰς φῶς αὐτίκα,
Πάλιν ἐπ' ἄλλον εὐτρεπίζομαι γνόφον,
Πλὴν εἴτε φῶς ἐκείνος, εἴθ' ἔτος γνόφος,
Εἴθ' ὁ βλέπω, φῶς, εἴθ' ὁ μὴ βλέπω, σκόλος,
Οὐκ οἶδα σαφῶς, ἢ μα τὸν φθόρον τάφον,
Ὅς ἐστὶ γαστήρ τοις θανούσι δευτέρα.
Δειχθήσεται γὰρ ἄλλος ἐντεῦθεν τόκος,
Ὅταν ὁ πατὴρ καλέσῃ τῆς φύσεως,
Τῶν ὀδίνων γέμοντα τῆς δίκης χερσίν.
Μήτηρ με γεννᾷ, καὶ προμήτωρ λαμβάνει.

Et hoc quoque Carmen iambicum diversae manus debemus.

IV. pag. 71. *Iulii Pollucis ad Commodum Caesarem Onomastici Fragmentum.* Post Epistolam, quae inc. Ὡς πατὴρ ἀγαθός, πατρῶν ἐστὶ σοὶ κτήμα, κ. λ. sequitur Index Capitum XV. cuius initium: Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ αἱ τε τῶν θεῶν καὶ δαιμόνων ὀνομασίαι, κ. λ. Tum Liber ipse inc. Θεός, καὶ θεοί, καὶ δαίμονες, κ. λ. Est Onomastici Liber I. ut in edit. Amstelod. mcccvi. fol. Vol. I. pag. 1. seqq. Definit in Capite, cui titulus, περὶ ὀδόντων, de dentibus, & est sectio XXI. Capituli IV. Libri II. loc. cit. pag. 199.

V. pag.

V. pag. 87. Succedunt quaedam Plutarchi Opera, quorum primum anepigraphum quidem heic est, alibi vero inscribitur, *Quomodo quis sentiat se progressus fecisse ad virtutem*. Incidit in cit. edit. Tom. II. p. 75.

VI. p. 97. b. Alteri titulus est: Τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἂν τις διακρίνοι τὸν πόλωνα τοῦ φίλου. Eiusdem, *quomodo quis adulatorem ab amico dignoscere queat*. Ibid. pag. 48.

VII. pag. 124. b. Tertium item est anepigraphum, sed in edit. inscribitur: *de Curiositate*. Ibid. pag. 515.

VIII. pag. 133. Aelii Aristidis *Panegyricus in Cyzico*. Inc. Αἴτιας μὲν, ὡς ἐγὼ νομίζω. Def. ἔῃσας μετρίως ἔχει. Exstat in nupera edition. eius Operum Oxon. Gr. Lat. MDCCLXXII. in 4. Tom. I. pag. 236.

IX. pag. 139. b. Eiusdem *Oratio, seu Epistola ad Imp. M. Aurelium Antoninum & L. Aurelium Augg.* Inc. Πρότερον μὲν, ὃ θεῖοτατοι βασιλεῖς, ἀγωνίσματα. Def. καὶ ἢν οὐδὲ πώποτ' ἂν ἡλπίσεν. Ibid. pag. 512.

X. pag. 142. Eiusdem *Palinodia de Smyrna instaurata*. Inc. Β' μοὶ μὲν, ὃ ἄνθρωποι Εἰληνέες. Def. νῦν τε καὶ ὑπερὸν. Ibid. pag. 263. Harum vero trium Orationum Graecos titulos omisimus, quia in Codice sunt anepigraphae.

XI. pag. 145. Sequitur alia Oratio *ad Imperatorem quendam*, cuius initium: Εἰπανάμει μετὰ τῶν ἱερῶν, ὃ βασιλεῦ, καὶ τὸ τιμᾶσθαι τὴν τῶν λόγων τέχνην, οὐ μόνον ὅτι μέρος τῶν ἱερῶν οὐκ ἐλάττωσον, κ. λ. Finis: καὶ τοσοῦτον ἅπαντας τὸς Εὐρωπαϊοὺς ἡγησαμένους τῷ χρέει νικῆσαι ἐν ὅσων ἤδη ταῖς ἀρεταῖς. Cuius autem sit, nondum comperimus; inter Aristidis quidem Orationes hoc initium minime licuit invenire.

XII. pag. 150. b. Occurrunt Epigrammata duo elegiaca. Primum dodecastichon, in quo scriptor suam deslet paupertatem, ita habet:

Δ' σπιδ' Ἀχιλλῆος τὴν ἔκτορος αἵμα πίψαν,
Λαρτιάδης Δαναῶν εἴλε παυροισίη.

Ναυηγού δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ ἴμβρον
Αἶαντος νηκτὴν ὤρμισεν, ἔκ Γ' ἰθάκην.

Μῆνις Ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγενῆται
Οὐλομένης περὶ γράμματι πνευσμένη.

Εἴθε δὲ σὺν δαοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
Πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέση.

Ἀλλ' ἴν' ἀφάρτῳ Βρισηίδα πρὶν Ἀγαμέμνων
Τὴν δ' ἑλάνην ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐστὶν ἑνὶ μῶν.

Alterum hexastichon de duobus furdis inter se litigantibus, sequens est:

Δυσκώφω δύσκωφός ἐκρίνετο, ἔ ποτὶ μᾶλλον
Ἦν ὁ κριτὴς τάτων δὴ δυσκώφετερος.

Ὡν ὁ μὲν ἀντέλεγεν, τὸ ἐνοίκιον αὐτῷ ὀφείλειεν
Μηνῶν πένθ', ὃ δ' ἔφη, ἔγω ἀληθεύειν.

Εὐβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς ἔφη, ἐς τί μάχεσθε;
Μήτηρ ἔσθ' ὑμῖν, ἀμφοτέρω τρέφετε.

XIII. pag. 151. Συνεσίου ἐπιστολαί. *Synesi Epistolae*, numero XXIX. quarum tamen postrema mutila. Eae vero sunt, quae in edit. Paris. cit. anni MDCCLXXII. fol. designantur numeris XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. & LVII. quae quidem, uti diximus, desinit imperfecte in verbis: καὶ φόβος χειρόνων ἀνέκοψε. καὶ . . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 195. lin. 3.

XIV. pag. 159. Phalaridis *Epistolae XLI*. quae iuxta seriem, quam obtinent in Collectione Epistolarum Graecarum Cuiaciana Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. & quam retulimus supra pag. 247. seqq. sunt sequentes: nimirum LVII. tum a septuagesima secunda usque ad centesimam inclusive, exceptis LXXVIII. LXXIX. XCII. & XCIV. quae desiderantur: deinde CVII. CVIII. CIX. CX. CXI. CXIX. CXXI. CXXII. CXXIII. CXXXV. CXXXVIII. CXXXIX. CXL. CXLIII. & CXLVIII. Ex hisce epistolis quinquagesima septima est *Abaridis ad Phalaridem*; ex septuagesima secunda supersunt tantum postrema, nimirum a verbis τεθνήσκει κείνας, κ. λ. (edit. cit. pag. 76. lin. ultima) octuagesima secunda. inc. Κατ' ἐμοῦ μὴ πεπεισμένων Καμαριναίων, κ. λ. anepigraphae sunt LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXX. LXXXI. LXXXII. CXXXIX. & CXLIII. Tandem CXL. inscripta est *Polluci*, quae in edit. inscribitur *Agetortu*. Hae tamen omnes diversum ab editis ordinem obtinent. Initium enim fit in Codice a fragmento Epistolae LXXII. quae est *ad Peristhenem*; finis vero in Epistola CXXXIX. quae, uti diximus, in Codice est anepigrapha, in edit. vero *ad Arimachum*.

XV. pag. 163. b. Ἐπιστολαὶ Βρούτου. *Epistolae Bruti*, & aliorum responsivae ad Brutum, numero LXX. quarum series concordat omnino cum illa, quam protulimus supra pag. 181. seqq. ex Codice XXXIII. Plut. XXXII.

XVI. pag. 174. *Cratetis Philosophi Epistolae IV*. quae in Collectione Cuiaciana incidunt in pag. 347. Postremam vero haec pauca consequuntur, quae cuius auctoris sint, prorsus ignoramus: Ὁ ἀλαζὼν ἐμὸς δοκεῖ ὄνομα κείσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιημένοις καὶ πλασιωτέροις εἶναι, ἢ εἰσὶν, καὶ ἀνδρειότεροι, καὶ ποιήσων δὲ μὴ ἱκανοὶ εἶσιν, ὡπισχυμένοις, καὶ ταῦτα φανεροῖς γενομένοις, ὅτι τοῦ λαβεῖν τι ἔνεκα ἐκέρδαναι ποιῶσιν.

XVII. p. ead. *Epistolae III*. quarum prima inscribitur, Πλάτων Διονυσίῳ, *Plato Dionysio*, & inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ καὶ σὲ ἔχειν, κ. λ. aliae duae sunt anepigraphae, quarum altera inc. Μεγίστη φυλακὴ τὸ μοι γράφειν. Altera inc. Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς, κ. λ. Ex his ultima tantum occurrit in cit. Collect. pag. 309. eaque brevior, quam in edit. desinit enim in verbis: τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσιν.

XVIII. pag. 175. Γεωργίου τοῦ Κυπρίου βίος καὶ ἐπιστολαί. *Georgii Cyprii Vita & Epistolae*. Vita inc. Πατρίς μὲν τῷ συντεταχότι τὴν βίβλον Κύπρος ἡ νῆσος. Def. ἔγω καὶ περὶ τῶν εἰρημένων τὴν ψῆφον ἐξεκέντεον. Georgii, seu Gregorii Cyprii, Patriarchae Constantinopolita-

litani, vitam ex Codice Lugduno-Batavensi primum Graece & Latine cum uberrimis notis in lucem protulit Fr. Io. Franc. de Rubéis Ordinis Praedic. Venetiis typis Io. Bapt. Pasquali MDCCCLIII. 4. In Codice tamen alia pauca relatis verbis subiunguntur, quae in dicta editione desiderantur. Inc. Εἰ μὲν ἐν τῇ ἐντεῦθεν ψήφῳ ἐβεβαίωτο παρὰ τῷ ἀδελφῷ κριτῇ, κ. λ. Def. ὁδὸν ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν δίκην ὀνύσαι τὰ ὄντα βλέψαν.

XIX. pag. 178. b. Τοῦ αὐτοῦ χροῖα. *Eiusdem Chria*. Inc. Σωκράτους μὲν ἐπαινέτην οἶμαι πάντα πρόθυμον, κ. λ. Def. ἀξίως δὲ καὶ τοὺς ἐπαινούς λαβεῖν ἔχει παρ' οὐδενός. Memoratur in Catalogo eius Operum citati Libelli pag. XXVII. §. XIII.

XX. pag. 180. Sequitur aliud Opusculum anepigraphum, quod tamen comperimus esse *Eiusdem Encomium in mare, sive in universam aquarum naturam*. Inc. Θαυμάζειν μὲν τῶν πραγμάτων ὅποσα ὑπερφύη, κ. λ. Definit imperfecte in verbis: καὶν αὖθις ἀφέλοις τῇ γῆ τὴν πᾶσαν ὑγρότητα, ἀσθενῇ τε ἴδοις καὶ ἀνυπόστατον, τάτε . . . . . Edidit hoc Opus Graece Bonav. Vulcanius una cum Libello Aristotelis de Mundo, Lugduni Batav. apud Raphelengium MDXCI. in 8. Meminit illius in Bibliotheca Robertus Constantinus.

XXI. pag. 183. Fragmentum Orationis Demosthenis *de falsa legatione* inscriptae, quod incipit a verbis . . . . . καὶ παρ' αὐτὸ τὸ ψηφισμα πεπεσβευμένων πρόσμιν τῇ βουλῇ, κ. λ. quae incidunt in eius Operum edit. Graec. Lat. Aurel. Allobr. MDCCVII. fol. Tom. II. p. 202. lin. 45. Definit in verbis, μέγιστον ἐστὶ σημεῖον τοῦ διὰ τέρας πεισθέντας αὐτοὺς . . . . . quae incidunt ibid. pag. 208. lin. 21.

XXII. pag. 189. *Epistolae quaedam prorsus anepigraphae*, quas post diuturnam mentis fluctuationem, earumque diligentem lectionem tandem divinando comperimus ad Maximum Planudem pertinere; sunt autem XXIII. quarum prima, initio mutila, incipit a verbis . . . . . καὶ νῦν λέγων, καὶ κατ' ὁμολογίαν πάντων κρατῶ, κ. λ. Ultima vero in fine imperfecta definit in verbis, καὶ οὗς γεννήματα ἐχιδῶν ὠνόμαζε, τάτες . . . . . Habentur Maximi Planudis Epistolae, usque ad numerum CXXI. inferius in Cod. XXII. huius Plutei, ubi singularum initia proferimus: quas vero exhibet hic noster Codex, eae sunt, quae inibi a nona usque ad trigessimam primam inclusive describuntur.

XXIII. pag. 205. *Georgii Cyprii Epistolae V.* ex pluribus fortasse, quae olim in Codice habebantur, nunc superstites, & quidem omnes anepigraphae. Prima inc. Οὐδ' ἂν τὸν βίον ἀπολιπών.

II. Χρυσοκομπᾶς τις στρατιώτης.

III. Ἐστὶ μὲν ἀληθὲς κρίσις τῷ Θεῷ.

IV. Πανευτυχέστε σε βασιλεῦτα.

V. Βίος σου εἶχεν ὁ Δεκέμβριος.

Huius Georgii Cyprii Epistolas CXCI. cum auctoris Encomio, inter eius Opera inedita

recenset Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 605. singularum vero inscriptiones. & initia diligentissime profert Lambecius Commentar. Biblioth. Caesar. Vindob. Tom. VIII. pag. 511. seqq. ubi nostras reperies sub numeris CXXVIII. CXXIX. CXXX. CXXXI. & CXXXII. Nomina etiam eorum, ad quos scriptae sunt, ac numerum videre est in cit. Vitae edit. pag. XXVII. seqq. ubi ait editor: *Lambecius & Nesselius in Cod. Vindob. epistolas numerant tantum CXCI. Multo plures in aliis adservari bibliothecis adnotat Casimirus Oudin.* Ac revera ipsemet Rubeus CCXV. enumerat.

XXIV. pag. 213. *Aristidis Panathenaica Oratio* cum scholiis marginalibus in primis undecim (1) tantum paginis; nam reliqua ferme omnia recentiori manu suppleta sunt. Oratio inc. Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἑλλήσι παλαιός, κ. λ. Def. καὶ περ καὶ ὁ λόγος ἐν πάσι. Scholia vero inc. Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἑλλήσι. Ἐπειδὴ τινες τῶν νόμων ἴσμεν διὰ τὸ ληρώδες τοῦ χρόνου ἐκβαλλόμενους, τότε χάριν προσέθηκε τὸ ἐστὶ, δεικνύς, ὡς καὶ τὴν ἐν τῷ χρόνῳ μαρτυρίαν ἔσχεν ὁ νόμος, κ. λ. Scholiastem Ms. Graecum in hanc Orationem laudat Fulvius Ursinus ad Simonidis fragmenta pag. 331. Vide Fabr. B. G. Vol. IV. pag. 380. Oratio exstat in nupera editione Oxoniensi T. I. p. 91. Scholia vero videntur diversa ab editis.

XXV. pag. 279. *Εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου, Βίαι σοφιστῶν. Eunapii ex Libro inscripto, Vitae sophistarum*, Libanii vita. Inc. Λιβάνιον Ἀντιστοχέα μὲν ἤνεγκεν. Def. ἐπηρεῖα τύχης συμβάντων. Sophistarum Vitae, auctore Eunapio Sardonio, prodire primum Graece e Ioannis Sambuci Pannonii Tirnaviensis bibliotheca Antwerp. typis Plantiniani MDLXVIII. 8. cum castigationibus ad calcem Hadriani Iunii, Hormani; deinde Graece & Latine emendatius ex duobus Mss. Palatinis, cura Hieronymi Commelini Heidelb. MDXCVI. 8. eaque editio recusa postmodum fuit Colon. Allobr. MDXCVI. in 8. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 232. ubi se novam ipsarum editionem, Mss. Medicei, Barberini, Remensis, Regii Parisiensis, duorumque Mediolanensium ope emendatiorem, daturum pollicetur. Fuit Eunapius iste religione Ethnicus, & Chrysanthio, qui consobrinam eius Meliten habuit uxorem, praeceptore usus, Rhetor, & Medicus; nam & matutinas horas aliis arte rhetorica imbuedis aliquandiu impendisse, & medicae artis peritum fuisse patet ex ipsius verbis in Chrysanthio pag. 153. & 156. Huic praeterea Tetrabiblon suam inscripsit Oribasius Medicus, λογιστάων appellans. Vide plura de hoc apud Fabric. loc. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. diversis manibus exaratus, ac pluribus in locis manu Saec. XVI. suppletus. Constat foliis scriptis 280. cuius quidem recensio quot fuerit difficultatibus obsita, vix credibile est:

(1) Montfaucon ait *predecessim*, quod falsum est.

est: Operum enim, quae in eo continentur, pleraque anepigrapha, alia ob crebras Codicis mutilationes etiam acephala, alia denique suo loco mota, & huc inserta, suis quaeque auctoribus vindicare, non mediocris patientiae fuit, ac laboris: & nisi qui sedulo operi manum imponat, rei difficultatem persuadere sibi fatis queat. Ipsi Montfauconii diligentiam, ac ἐμπειρίαν in evolvendis veterum membranarum non vulgarem multa ex hoc Codice effugerunt: de iis enim, quae recensuimus in paragraphis X. XII. XVI. XVII. XX. XXI. & XXII. ne verbum quidem in eius Catalogo occurrit: ex Phalaridis praeterea Epistolis, novem priores, utpote anepigraphas omisit, quum ipsarum initium ab octogesima tertia fecerit *Melitenisibus* inscripta, quae est decima in Codice.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

COD. IV. I. pag. 1. **Π**Ο'τερα τῶν ζῶων φρονιμώτερα, τὰ χερσαῖα, ἢ τὰ ἐνὸνδρια. *Terrestria ne, an aquatilia animalia sint callidiora.* In edit. cit. Tom. II. pag. 959. (per errorem 459.)

II. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ἑπτὰ σοφῶν συμπόσιον. *Eiusdem septem Sapientium Convivium.* Ibid. pag. 146.

III. pag. 35. Τοῦ αὐτοῦ περὶ παίδων ἀγωγῆς. *Eiusdem de liberis educandis.* Ibid. p. 1.

IV. pag. 46. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. *Eiusdem de virtute, & vitio.* Ibid. pag. 100.

V. pag. 47. Τοῦ αὐτοῦ, πῶς τις ὑπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο. *Eiusdem de utilitate ex inimicis capienda.* Ibid. pag. 86.

VI. pag. 52. b. Τοῦ αὐτοῦ, πῶς δεῖ τὸν νέον ποιμνάτων ἀκούειν. *Eiusdem, quomodo adolescens poëtas audire debeat.* Ibid. p. 14.

VII. pag. 69. *Eiusdem, quomodo possit adulator ab amico internosci.* Ibid. p. 48.

VIII. pag. 90. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως. *Eiusdem, qua quis ratione seipsum citra invidiam laudare possit.* Ibid. pag. 539.

IX. pag. 97. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀοργυρίας λόγος. *Eiusdem de cohibenda ira dialogus.* Ibid. pag. 452.

X. pag. 106. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης λόγος. *Eiusdem de curiositate liber.* Ibid. pag. 515.

XI. pag. 113. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐθυμίας. *Eiusdem de animi tranquillitate.* Ibid. pag. 464.

XII. pag. 124. Τοῦ αὐτοῦ περὶ δυσωπίας. *Eiusdem de vitioso pudore.* Ibid. pag. 528.

XIII. pag. 131. Τῷ αὐτοῦ περὶ φιλαδελφείας. *Eiusdem de fraterno amore.* Ibid. p. 478.

XIV. pag. 143. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀδολεσχίας. *Eiusdem de garrulitate.* Ibid. p. 502.

XV. pag. 155. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀκούς. *Eiusdem de auditione.* Ibid. pag. 37.

XVI. pag. 164. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυφιλίας. *Eiusdem de amicorum multitudine.* Ibid. pag. 93.

XVII. pag. 168. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπλουτίας. *Eiusdem de divitiarum cupiditate.* Ibid. pag. 523.

XVIII. pag. 172. b. Πότερον ψυχῆς, ἢ σώματος ἐπιθυμία καὶ λύπη; *Vtrum sit animae, an corporis affectio concupiscentia, & maeror.* Inc. *Ἡ μὲν πρόθεσις περὶ ἐπιθυμίας γέγονε καὶ λύπη. Def. περὶ τὰς ἡδονὰς ἀμβλὺ ταῖς ἐπιθυμίαις ἐδυσκίνητον.* Neque huius, neque sequentis Opusculi titulus, aut initium occurrit in cit. Plutarchi Operum edit.

XIX. pag. 175. b. Εἰ μέρος τὸ παθητικὸν τοῦ ἀνθρώπου ψυχῆς, ἢ δυνάμις; *Vtrum, quod est in homine passionibus obnoxium, sit animae pars, an potentia.* Inc. *Περὶ τῆς παθητικῆς καὶ ἀλόγου ζωῆς, πότερα μέρος ἐστὶ τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς, κ. λ.* Definit imperfecte in verbis: *ἐνδίδωσι γὰρ ἅπαντα δυνάμις τινὰ ἀφ' αὐτῆς ἀπέρχονται τῷ. . . .* tum duo folia vacua relicta sunt.

XX. pag. 178. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὡπὸ τῷ θεῷ βραδείως τιμωρουμένων. *Eiusdem de his, qui sero a numine puniuntur.* Ibid. p. 548.

XXI. pag. 196. Τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἂν τις αἰσθῆτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ. *Eiusdem, quomodo quis suos in virtute paranda sentire possit profectus.* Ibid. pag. 75.

XXII. pag. 206. Τοῦ αὐτοῦ, πότερον ὕδωρ, ἢ πῦρ χρησιμώτερον. *Eiusdem, aqua ne, an ignis sit utilior.* Ibid. pag. 955.

XXIII. pag. 209. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ τὰ ἄλογα λόγῳ χρῆσθαι. *Eiusdem, quod bruta animalia ratione usantur.* Ibid. pag. 985.

XXIV. p. 217. Sequuntur Τοῦ αὐτοῦ παράλληλα, *Eiusdem Parallela*, ac primo quidem *Φιλοποιμένην, Philopomenis vita.* Cit. edit. Tom. I. pag. 356.

XXV. pag. 229. Τίτος. *Titus vita.* Ibid. p. 369.

XXVI. pag. 242. b. Πελοπίδας. *Pelopidae. vita.* Ibid. pag. 277.

XXVII. pag. 262. Μάρκελλος. *Marcelli vita.* Ibid. pag. 298.

XXVIII. pag. 282. Ἀλέξανδρος. *Alexandri vita.* Ibid. pag. 664.

XXIX. pag. 323. Καῖσαρ. *Caesaris vita.* Ibid. pag. 707.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. cum aliquot Angeli Politiani notulis. Constat foliis scriptis 357.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

I. pag. 1. **P**lutarchi, quomodo quis suos in virtute paranda sentire queat profectus. Existat cit. edit. T. II. pag. 75.

II. pag. 9. *Eiusdem, de his qui sero a numine puniuntur.* Ibid. p. 458.

III. pag. 26. *Eiusdem de utilitate ex inimicis capienda.* Ibid. pag. 86.

T 2

IV.

IV. pag. 52. *Eiusdem, quomodo deceat adulescentem audire poemata.* Ibid. p. 14.

V. pag. 46. *Eiusdem, quomodo possit adulator ab amico internosci.* Ib. p. 48.

VI. pag. 69. *Eiusdem, de ratione, qua quis se ipsum citra invidiam laudare possit.* Ibid. pag. 539.

VII. pag. 76. *Eiusdem de cobibenda ira.* Ibid. pag. 452.

VIII. pag. 85. *Eiusdem de curiositate.* Ibid. pag. 515.

IX. pag. 91. b. *Eiusdem de animi tranquillitate.* Ibid. pag. 464.

X. pag. 102. b. *Eiusdem de vitioso pudore.* Ibid. pag. 528.

XI. pag. 109. b. *Eiusdem de fraterno amore.* Ibid. pag. 478.

XII. pag. 122. *Eiusdem de garrulitate.* Ib. pag. 502.

XIII. pag. 133. b. *Eiusdem de auditione.* Ibid. pag. 37.

XIV. pag. 144. b. *Eiusdem de multitudine amicorum.* Ibid. p. 93.

XV. pag. 148. *Eiusdem de cupiditate divitiarum.* Ibid. pag. 523.

XVI. pag. 152. b. *Eiusdem de fortuna.* Ib. pag. 97.

XVII. pag. 155. *Eiusdem, animi ne, an corporis adfectiones sint peiores.* Ibid. pag. 500.

XVIII. pag. 157. *Eiusdem, utrum aqua, an ignis utilior.* Ibid. pag. 955.

XIX. p. 160. *Eiusdem de superstitione.* Ibid. pag. 164.

XX. pag. 167. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Φυγῆς. *Eiusdem de exilio.* Ibid. pag. 599.

XXI. pag. 176. b. Τοῦ αὐτοῦ Γάλας. *Eiusdem Galbae vita.* Tom. I. pag. 1053.

XXII. pag. 190. Τοῦ αὐτοῦ Οὔων. *Eiusdem Othonis vita.* Ibid. pag. 1066.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. cuius duae primae, & ultimae quinque paginae alia manu suppletæ sunt. Constat foliis scriptis 198.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΛΛΟΗ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ.

MOSCHOPVLI COLLECTIO NOMINVM ATTICORVM.

Ac praeterea

Alia eiusmodi Thomae Magistri Collectio.

COD. VI I. pag. 1. Τῶν ὀνομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγείσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοσόφου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος Μανουὴλ ὁ Μοσχόπουλος, καὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ σοῦχρον. *Nominum Atticorum Collectio ex Technologia Imaginum Philostrati, quam edidit sapientissimus D. Manuel Moschopulus, & ex libris poetarum: heic vero disposita est iuxta litterarum ordinem.* Inc. Τὸ α μὲρὸν ποτε μὲν δη-

λοὶ τέρψιν, κ. λ. D. f. αὐτὸν, ὡς ὄφελόν γε καὶ σὲ τῇ κακοδοξίᾳ νεκρωμένον. Hanc syllogen primus in calce sui lexici, cum Phrynicho, Thoma Magistro & Ammonio iam antea vulgatis, edidit in lucem Franc. Asulanus Venet. apud Aldum MDXXIV. fol. postea Parisiis recudit Michael Vascosanus MDXXXII. 8. Fuit autem Moschopulus hic Byzantinus, Moschopuli Cretensis fratris filius, Thoma Magistro paullo iunior, & circa tempora captae Constantinopolis clarus, atque una cum aliis Graecis extorribus in Italiam profugus.

II. pag. 134. Οἰονόματων ἢ ῥημάτων Ἀττικῶν ἐκλογὴ, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρωῖνται τῶν παλαιῶν, καὶ τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφοραὶ πρὸς ἄλληλα, ἐκλεγείσα παρὰ τὸ κυρίου Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου. *Nominum ac verborum Atticorum selectio, quibus veterum probatissimi utuntur, & quaedam ipsorum adnotationes & differentiae ad invicem, collecta a D. Thoma Magistro, & ordine litterarum disposita.* Inc. Αἰχμάλωτον ποιεῖ, ἢ αἰχμάλωτος γίνομαι, Ἀττικοὶ λέγουσιν. Def. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ας μόνον, μηδεμίαν τοῦ ας δύναμιν ἔχοντος. Edita primum cum Phrynicho a Zacharia Calliergo Romae MDXVII. tum Venetiis, & Parisiis, ut mox inuimus; novissime vero, cura Nicolai Blancardi emendatius & auctius Franc. nequerae MDCCX. 8. Vide de hoc Thoma Magistro Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 526. seq. In fine legitur: Ἐπληρώθη ἡ παρούσα βίβλος τῇ κδ' τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς β' ἰνδ. διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Τζαμυλᾶ. *Absolutum est hic liber die XXIV. mensis Iunii, ind. XII. manu mei Manuelis Tzammiæ (1).*

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 309.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

PLVTARCHI APOPHTHEGMATA.

Ac praeterea

Eiusdem alia Opera.

I. pag. 1. I N prima Codicis pagina Franci- COD. VII sci Philelphi, viri celeberrimi, gentilitia stemmata occurrunt; mox litteris grandioribus insequens legitur titulus: Πλουτάρχου Βασιλέων ἀποφθέγματα, καὶ ἡγεμόνων, καὶ νομοθετῶν, ἢ αὐτοκρατόρων, ἢ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν τῶν ἐνδοξοτάτων. *Plutarchi Apophthegmata Regum, & Ducum, & Legislatorum, & Imperatorum, & aliorum virorum celeberrimorum ad Traianum.* Cit. edit. T. II. pag. 172.

II. pag. 40. *Eiusdem Apophthegmata Laconica.* Ibid. pag. 208.

III. pag. 77. *Eiusdem de Romanorum fortuna.* Ibid. pag. 316.

IV. pag. 88. b. *Eiusdem, aqua ne, an ignis utilior.* Ibid. pag. 955.

V. pag. 93. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐκλελειμμένων

(1) Non huius meminit Scriptoris Montfaucon, in Palaeogr. Graeca:

των χρησίων. *Eiusdem de oraculorum defectu.*
Ibid. pag. 409.

VI. pag. 123. *Eiusdem, quod bruta animalia ratione utantur.* Ibid. pag. 985.

VII. p. 131. *Eiusdem, utrum animalia terrestria, an aquatilia sint callidiora.* Ibid. p. 959.

VIII. p. 159. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Ὁμήρου. *Eiusdem de Homero, sive Homeri vita*, Plutarcho vulgo tributa, quae cum Homero Florentinae editionis A. MCCCCLXXXVIII. & alibi saepius edita est, at in Plutarchi editionibus plerisque hactenus desiderata, de qua vide Fabricium Bibl. Graec. Lib. II. Cap. I. §. IV. In fine rubris litteris adnotatum est scriptoris nomen in hunc modum:

Ἡ θῶν ἐστὶ τέλος Πλατάρχου σώφρονος ὧδε,
Ὅν περ Ἀθηναίους γεγραπὸς Ἀντώνιος ἐστὶ,
Φραγκίσκος δ' ἀναλώμασι σπαδῇ τε Φιλέλφου.
Ἐτελείωθη ἐν Σήνῃ τῇ τῆς Τυρηνίας ἔτει ἀπὸ
Χριστοῦ γεννήσεως αὐλῆς. Φεβ. α'.

Moralium heic finis est libri Plutarchi sapientis;

Qui Atheniensium commodo hunc scripsit, est Antonius (1),

Suntibus autem & bortatu Francisci Philelphi. Absolutus est Senis, Provinciae Etruriae, anno a Christi ortu MCCCXXXVI. Kal. Februar.

Cod. Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 209.

ΣΧΕΔΟΙ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ.

SCHEDAE MOSCHOPVLI.

Ac praeterea

Arifidis Panathenaica Oratio.

COD. VII. I. pag. 1.

Αρχὴ τοῦ πρώτου σχεδίου, ὅπερ διωρθώθη παρὰ τοῦ σοφωτάτου & λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχόπουλου. *Initium primae schedae, quae correctae est a sapientissimo & eloquentissimo D. Manuele Moschopulo.* Intelligere vero schedas Grammaticas, seu brevia exempla Graecanicae constructionis a D. Manuele Moschopulo proposita cum amplis eiusdem in eadem meditationibus. Inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, κ. λ. Def. τὸ δεύτερον ὠκτίσω, τὸ τρίτον ὠκτίσατο. Idem omnino Opus cum illo, quod recensuimus in Codice VII. Plut. LV. §. IV. paucis tantummodo exceptis in fine. Notandum in hoc Codice paullo ante finem huius Grammaticae unum folium deesse, nimirum inter pag. 94. & 95.

II. pag. 96. b. *Arifidis Rhetoris Panathenaica Oratio*, ut in Cod. III. huius Plut. §. XXIV.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in 3. Saec. XV. Constat foliis 147.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

Plutarchi Opuscula LXXXXII. cura & COD. IX. emendatione Demetrii Ducae impressa, quibus praemittuntur Aldi Pii Manutii Romani Epistola Latina ad Iacobum Antiquarium Perusinum, quae ita clauditur: *Libuit heic subiungere benedecasyllabos, quos, quum veni ad te Mediolanum, lussisti extempore; praesumo gaudio adventus nostri, ut faciant & hi fidem mutui amoris nostri.*

*Aldus venit en, Aldus ecce venit
Nostrum synciput, occipitque nostrum,
Mel, sal, lac quoque, corculumque solus,
Graios altera, & altera Latinos
Qui apprehendendo manu, reduxit omnes
In verum modo limitem, superbos
Victiores superans Olympiorum.
Nunc, nunc. o iuvenes, ubique in Vrbe
Flores spargite; vere namque primo
Aldus venit en, Aldus ecce venit.*

Accedit Index Graecus Plutarchi Operum, Hieronymi Alexandri Graecum Epigramma in laudem editionis, & Demetrii Ducae Graeca ad studiosos praefatio.

In fine: Venetiis in aedibus Aldi & Andreae Asulani soceri. Mense Martio. M. D. IX.

Cod. Graecus chartac. impressus in fol. Constat paginis 1050.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

PAVSANIAS.

Continentur in hoc Codice Παισανίῳ Ἑλλάδος COD. X. περιγῆσεως, *Pausaniae Graeciae descriptionis Libri X.* cum notis in margine. Prima pagina ab illuminatore elegantissime picta, numismata antiqua, & alia egregia exhibet ornamenta, ac prae reliquis militaria tropaea. Puerulus alatus, ac nudus stemma possessoris sustinet, quod & in infima paginae ora rursus exhibetur. Singulorum etiam Librorum initiales litterae elegantissima pictura ornatae sunt. Nullam habuit de nostris Pausaniae Codicibus notitiam Ioachimus Kuhnus, qui suam editionem Pausaniae, quae Lipsiae prodit A. MDCCXVI. in fol. ipsorum ope adornare plurimum potuisset.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. Constat foliis scriptis 290.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

PAVSANIAS.

Eadem nimirum *Graeciae Descriptio*, auctore Pausania, quae in praecedenti continebatur Volumine, cum notis itidem marginalibus, ac litteris initialibus, auro variisque coloribus elegantissime expressis. In prima

(1) Alterum Codicem ab eodem scriptore exaratum, cuius meminit Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 79. & 94. habemus infra Pl. LXIX.

ma pagina, floribus, fructibus, & volatilibus plurimum exornata, ipsius Pausaniae, ut mihi videtur, effigies inspicitur; in ipsius autem calce stemma possessoris quod inerat abrasum est. Clauditur Codex sequenti amanuensis subscriptione: Μετεγράφη το παρὸν βιβλίον ἐν Ρώμῃ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ρώσου τοῦ Κρητός, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γενέσεως χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ ὀγδοηκοσῶ πέμπτῃ, ἡμερῶν τριτῆς, μηνὸς Σεπτεμβρίου δεκάτῃ. Transcriptionis est praefens liber Romae manu mea Ioannis presbyteri Rhosi Cretenensis, anno a Christo nato millesimo quadringentesimo octuagesimo quinto, indictione tertia, die X. mensis Sept.

Codex Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. nigrissimus. Constat foliis scriptis 282.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΟΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

POLLVCIS ONOMASTICVM.

COD. XII. **H**abetur in hoc Codice Pollucis Onomasticum, Libris X. distinctum, cui praecedit Auctoris Epistola ad Commodum Imp. inde Capitulum Libri primi Index, qui & aliis singulis praemittitur.

Cod. Graec. papyrac. Ms. in 4. Saec. XV. optime servatus, ac eleganter scriptus. Constat foliis scriptis 187.

ΓΝΩΜΩΝ ΕΚΛΟΓΑΙ ΣΤΑΛΕΓΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΙΟ. ΜΟΝΑΖΟΝΤΟΣ.

SENTENTIARVM ELECTIONES COLLECTAE A IO. MONACHO.

COD. XIII. I. pag. 1. **Γ**νωμῶν ἐκλογαὶ συλλεγεῖσθαι ὑπὸ Ἰωάννου μονάζοντος, τῷ & Γεωργίδῃ. Sententiarum Eclogae, collectae ab Ioanne monacho, qui & Georgides dictus, versibus iambicis. Inc.

Ἀρχὴς καλῆς ἀλλοτρίων ἐστὶ καὶ τέλος,

Ἡ κατὰ, ἢ ὄνειρον, ἢ ἄνθος κλόνος,

Def.

Ὅς ἂν εἶναι τὸν εἶον διαγράφω.

Memoratur hoc Georgidae Opusculum ab Allatio in Diatriba de Georgiis apud Fabric. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 817.

II. pag. 2. Λέξεις Ῥωμαῖναι διάφοροι ἑρμηνευόμεναι κατὰ ἀσφαβήτων. Romanarum dictionum diversarum interpretatio Graeca iuxta alphabetum. Inc. Ἀναλίω, ληγάτων, αἰτήσεων. Ἀντος, πράξις, ὑπόμνημα. Def. Φάργη, ἡ περὶ τῆς κλοπῆς ἀμύγ. . .

III. pag. 4. b. Λέξεις Ῥωμαῖναι ἐπόμεναι ταῖς ἄλλαις. Dictiones Latinae aliis subsequentes. Inc. Ἡμῶν, ἀγωγή ἡ ἀμβύστα κατὰ τῶν κλήρων. Def. Φοδερᾶτοι, ἐκδοκονδοί. Πάτρων, προΐσμενος.

IV. pag. 7. Occurrunt Quaestiones quaedam theologiae cum suis responsionibus,

auctore Anonymo, quorum haec titulos, ut in Codice iacent subieciimus:

I. Πόθεν γέγονεν ἡ ἀσάφεια τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

II. Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας γραφῆς, εἴταν ἀπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἑρμηνεύται. & τίνες οἱ ταύτην ἑρμηνεύσαντες. Haec Quaestio eadem ferme est, paucis mutatis, cum illa, quam innuimus in Cod. III. Plut. VI. §. II. Catalogi pag. 87.

III. Ποσάκις καὶ πόθεν ἐπορεύθησαν οἱ Ἰουδαῖοι.

IV. Ἀρεταὶ ψυχῆς εἰσὶν ἡ.

V. Ἀρεταὶ σώματος.

VI. Τρεῖς δικαιοσύνας οἱ τὰ θεῖα σοφοὶ λέγουσιν εἶναι.

VII. Τρία θελήματα ἐπὶ Θεοῦ χρηῖσιν ἰσχυρά.

VIII. Ἐὰν πεινῇ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν.

IX. Τί ἐστὶ τὸ ἐπὶ Ἑλισαίου εἰρημένον, τοῦ ὁ θεὸς ἀφῶ (sic).

X. Περὶ τῶν κτισμάτων τοῦ Θεοῦ.

XI. Περὶ τῶν ἐτῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς δευτέρας (sic).

XII. Ποῦ ἐγράφη τὰ δ' εὐαγγέλια, καὶ τίνος ἀντίτυπα ἐγένοντο.

XIII. Ἡ δεκάλογος, ἣν ἐδέξατο ὁ Μωσῆς.

XIV. Ἑρμηνεία τῆς δεκάλογου.

V. pag. 10. b. Ἀπορίαι καὶ λύσεις, αἵ ἡρμηνεύσεν ὁ ὑψηλὸς Γρηγόριος κατὰ πέντε καὶ ἀπορίαι. Dubia, & solutiones, quas interpretatus est sapientissimus Gregorius per interrogationem & responsonem. Prima est, Τί θεός, καὶ κατὰ τί θεός, κ. λ. Ultima quaestio est: Καὶ τί ἴδιον αὐτῆς; (nempe θεότητος) Resp. αἱ ἐκείνη προσώπων ιδιότητες.

VI. pag. 12. Εὐσεβίου ἐκ τῶν χρονικῶν. Eusebii ex Chronicis Excerptum de adventu D. N. I. C. secundum carnem. Inc. Μετὰ γὰρ τὸ πληρωθῆναι, κ. λ.

VII. pag. ead. Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων. De apparitione (sive adventu) Domini ex Constitutionibus Apostolicis Excerptum. Inc. Ἐτέχθη μὲν γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, κ. λ. Def. ἀνελήφθη δὲ πυχῶν τρίτῃ, ὥρα δ' τῆς ἡμέρας.

VIII. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν αὐτῶν, Eiusdem ex iisdem, aliud Excerptum. Inc. Τέτων δὲ ἔτος εἰρημένον τῶν ἀναγκασιότατων ἐστὶν ἐπιστημάναι. Def. αἱ παρ' αὐτῶν εὐρίσκονται ψήφοι.

IX. pag. 13. b. Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας διαίρεσις εἰς τὰς ψαλμοὺς πρὸς Καίσαριον μοναχόν· μετεγράφη δὲ κατ' ἐπιτομήν. Athanasii Archiepiscopi Alexandrini divisio in Psalmos ad Caesarium monachum; transcripta autem est in compendium (1). Inc. Πᾶτα μὲν ἡ θεία γραφὴ διδάσκαλός ἐστιν ἀρετῆς, κ. λ. Sequuntur deinde alia Capita, quorum tituli sunt:

Περὶ τοῦ κατασφραγίσαι.

Πε-

(1) Excerpta videtur ex Epistola S. Athanasii Arch. Alexandrini ad Marcellinum Oper. edit. Paris. A. MDCXCIII. Tom. II. pag. 921.

Περὶ τῶν κατηχημένων.

Περὶ τῆς προσκομιδῆς.

Περὶ τοῦ εἰλητῆ.

Definit in quibusdam brevibus quaestionibus, & responsionibus, quarum postrema est: Καὶ τί ἐστὶν ἄνθρωπος; Responsio def. ὁσεόμενον ὄργανον κατὰ σκοπον βίῃ, γῆς ἀπάντημα.

X. pag. 16. Γαυλύτι περὶ τῶν ἐβ' ἀποστόλων, πῶς ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξεν, καὶ ποῦ ἐτελειώθη. Hippolyti de XII. Apostolis, ubi singuli ipsorum praedicaverunt, & ubi mortui sunt. Primus Petrus. Inc. Πέτρος μὲν ἐν Πόντῳ καὶ Γαλιλαίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, κ. λ. Ultimus Paulus. Def. ἐν Ρώμῃ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. Quid simile exstat etiam in Codice XXXII. Plut. IV. §. III. Dorotheo Tyri Episcopo tributum, Catalogi nostri pag. 553.

XI. pag. ead. b. Capita quaedam sententiarum ex SS. Patribus, Scriptura, & aliis auctoribus externis, quorum primum est Περὶ βίῃ ἀρετῆς καὶ κακίας, De vitae virtute & malitia. Incipit a S. Basilio: Ὡς περὶ γὰρ τῷ πυρὶ αὐτομάτως ἔπεται τὸ φωτίζειν, κ. λ. Desinunt in Capite Περὶ γυναικῶν, De mulieribus.

XII. pag. 19. Quaestiones quaedam de rebus Ecclesiasticis una cum suis responsionibus. Tituli quaestionum sunt:

Τί ἐστὶν ἐκκλησία.

Τί ἐστὶν τράπεζα.

Τί ἐστὶν θυσιαστήριον.

Τί ἐστὶν κιβώριον.

Τί ἐστὶν βῆμα.

Περὶ καγγέλλων.

Περὶ κοσμίτου.

Περὶ ἁμβωνος.

Περὶ ἀνατολῆς.

Περὶ γονυκλισίας.

Περὶ σεφάνου.

Τί ἐστὶν εὐαγγέλιον.

Διὰ τί εἰσὶν οἱ ἱερεῖς ἀπεζωσμένοι.

Περὶ τῆς τιμῆς ἄρτου.

Περὶ τῆς λόγχης.

Περὶ τοῦ οἴνου καὶ τῆς ὕδατος.

Περὶ ἀντιφωνῶν.

Περὶ εἰσόδου τοῦ εὐαγγελίου.

Περὶ τρισαγίου ὕμνου.

Περὶ τῆς συνήθους.

Περὶ τῆς καθίσαι.

Περὶ τοῦ προκειμένου.

Περὶ τοῦ ἀποστόλου.

Περὶ τῆς ἀλληλεΐας.

Περὶ τοῦ θυμιατηρίου.

Περὶ τοῦ εὐαγγελίου.

Περὶ τῶν δ' εὐαγγελίων.

Περὶ τῆς χειρουργικῆς (scil. ὕμνου.)

Περὶ τοῦ δίσκου.

Περὶ τοῦ δισκοκαλύμματος.

Περὶ τοῦ ἁγίου ποτηρίου.

Περὶ τοῦ καταπετάσματος.

Περὶ τῶν ῥητιδίων, καὶ διακόνων.

Περὶ τῆς ἁγίας δωρεᾶς.

Περὶ τοῦ ὕδατος.

Τὸ ἅγιον Μυστήριον, τίνος τύπον καὶ εἰκόνα ἔχει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.

Περὶ τῆς ἀμύνης.

Περὶ τοῦ σημαντηρίου.

Περὶ τοῦ ἐπικειμένου ποιεῖν τὴν ἱεράν (sic).

Περὶ τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Περὶ τῆς ἁγίας βαπτίσματος. Quae quidem Capita propter paginas praepostere collocatas confusa mirum in modum sunt.

XIII. pag. 31. Brevissimum Excerptum continens librorum sacrae Scripturae cum veteris, tum novi Testamenti enumerationem.

XIV. pag. ead. b. Κανόνες τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης α' συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ. Canones sanctae & oecumenicae primae Synodi Nicaenae, numero XXXII. Primus Περὶ Ἀ' κείνῃ ἐπισκόπου τῶν Ναυατιανῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, De Acefio Episcopo Navatianorum, & iis qui cum illa erant, inc. Κινεῖ δὲ ἡμᾶς ἡ τῆς βασιλείας πίστεως καὶ ἐτέρου πράγματος ἐπιμνησθῆναι. Ultimus Περὶ τοῦ ἀνοσίου Μελετίου, De impio Meletio, def. ἄπερ περὶ τῆς τότε νεωτεροποιήσεως ἐνομοθέτησεν. Exstant in Magna Conciliorum Collectione Albriziana Tom. II. pag. 238.

XV. pag. 35. Sequuntur varia Opuscula Iuridico-Canonica. Primum Capitibus I. XXXVII. comprehensum, & ex Iustiniani Constitutionibus excerptum, idem est cum illo, cuius notitiam dedimus Cod. VIII. Plut. IX. Catalogi nostri pag. 402. §. LVI. quem vide, & habetur etiam in Bibl. Taurin. Catalogi Part. I. pag. 96. Cod. XXVI. ubi singulorum Capitulum elenchus adfertur. In nostro tamen Codice Collectoris nomen (Theodori scilicet Balsamonis) reticetur.

XVI. pag. 46. Tractatus alter Iuridico-Canonice, Capitibus constans XXV. quibus totidem Imperatorum Constitutiones ad res Ecclesiasticas pertinentes continentur. Idem pariter est cum illo, qui habetur in Codice X. Plut. X. Catalogi nostri pag. 478. §. VII. ubi singularum Constitutionum titulos, initium, ac finem protulimus. Exstat etiam in memorato Codice XXVI. Bibl. Taurin. loc. cit. p. 104. seqq. Subiicitur haec alia Constitutio contra lascivientes, & iurantes per capillos, vel per caput Dei, & alia similia, quam innuimus etiam in dicto Cod. VIII. Plut. IX. Catalogi nostri pag. 400. §. XXXVIII.

XVII. pag. 70. Collectio expositorum in Codice, Digestis, & Novellis Constitutionibus de Episcopis, Clericis, Monachis, rebus sacris, atque etiam de Iudaeis & Haereticis, qualis exhibetur etiam in memorato Codice X. Plut. X. loc. cit. pag. 480. §. VII (corr. VIII.) sed in hoc valde mutila, & propter male compactum Codicem, mirum in modum confusa. Ex Titulorum itaque elencho, qui in dicto Codice sunt tredecim, haec tres tantummodo priores supersunt, quorum primus est Περὶ τῆς ἀνωτάτω Τριάδος, κ. λ. Collectio vero ipsa incipit pag. 71. a verbis: τοῖς νομοθετηθεῖσιν ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ τῆς μετὰ διατάξεως, κ. λ. quae in dicto Codice incidunt in pag. 300. b. & pertinent ad Titulum III. Definit in verbis: τῆς τὰ προγονικὰ συγγενικὰ διατυπώσεως. Finis est diversus.

XVIII. p. 88. b. Heraclii Imperatoris Constitutio-

tiones III. ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum, quarum prima de Episcopis, Clericis, & Monachis, ubi conveniri debeant, & secunda de numero Clericorum Constantinopolitanae Ecclesiae, habentur in dicto Codice X. §. IX. & X. (corr. X. & XI.) tertia vero anepigrapha, quae in illo desideratur, inc. Kai ἡ καλῶς τοῖς ἀνθρώποις πολλὰκις ἐπινενοήσθαι δοκούντα. Def. εἴτε καὶ λαμβάνειν ὀφείλουσα τοὺς πολλοὺς. Tum rubris characteribus: Εἰς ἐδόθη τῇ ἡ' καλαυδῶν Μζίων ἐν Κωνσταντινὸν πόλει βασιλευόντων τῶν εὐσεβεστάτων καὶ αἰώνιων αὐγέσων Ἡρακλείῳ ἔτους θ'. καὶ μετὰ τὴν ἰωαννῆν αὐτοῦ ἔτους η'. & Ἡρακλείου τοῦ νέου Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ ἔτους ζ'. ἰνδικτιῶνος ζ'. Exstat Tomo I. Iuris Graeco-Rom. p. 81. Iustell. Biblioth. Canonica. p. 1371.

XIX. pag. 92. Orationes quaedam Ecclesiasticae Latinae, Graecis characteribus expressae, & tabula Paschatis & aliorum dierum festorum Ecclesiae ab anno 6985. (Christi MCCCCLXXXVII.) indicl. X. (1) usque ad annum 6994. (Christi MCCCCLXXXVI.) indicl. IV. Haec omnia diversa manu sunt exarata.

XX. pag. 94. Ultimo tandem loco legitur Collectio Legalis e Digestis, Institutis & Novellis, Titulis XXIII. comprehensa, quorum praecedit Index. Primus est Περὶ νόμου δικαιοσύνης. Ultimus Περὶ θρόνου & διαδόσεως γάμων. Collectio inc. Τῆς νομικῆς μεγαλοφρονεῖς δικαιοσύνης τὸ μέγεθος. Def. εἰ τις δὲ ἐκλεψεν αὐτήν, ὑπέκκειται τῇ κλοπῇ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. cuius paginae octo a num. 61. ad 69. sunt membranaceae & manus antiquioris. Constat foliis scriptis 111.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΛΟΓΟΣ ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΣ.

NICEPHORI SERMO CONTRADICTORIVS.

Seu potius

Nicephori Gregorae in Palamiticum Tomum Libri X. antirrhetici, & ex eiusdem Historia Byzantina Excerpta quaedam.

COD. XIV. I. pag. 1. **A**ntirrheticorum Primus ita inscribitur: Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορά λόγος ἀντιρρητικὸς πρῶτος κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. Οἱ δὲ τὸς δεσμοφύλακας ἐνταῦθα λαβὼν, καὶ εἰσελθὼν, καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ Ἀγαθάγγελος, τῶν πάλαι φερεμένων καὶ συνήθων ἐς αὐτὸν, περὶ τῆς πλατύτερον εἰρηται ἐν τῷ κατ' λόγῳ τῆς καθολικῆς ἰστορίας αὐτοῦ (2). Philosophi Domini Nicephori Gregorae Sermo antirrheticus primus contra Palamiticum Tomum. Qui vero carceris custodes fallit, & ingressus cum eo loquitur, Agathangelus est, unus ex suis discipulis, ac familiaribus, de quo latius dictum est in eiusdem universalis Historiae Libro XXIV. Inc. Ὡς ἄσμενος ἄσμενοις ἤκει ἀρτίως ὁ φίλος

τοῖς φίλοις ἡμῶν, ὃ καλῶς Ἀγαθάγγελε. Def. κεκυρωσθαι ψῆφον τοῦ ἀθλοδότης θεοῦ.

II. pag. 13. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου β'. Eiusdem Sermo antirrheticus II. adversus Palamiticum Tomum. Inc. Ἀλλὰ γὰρ ἐπειδή περ ἰκάνη. Def. καὶ ἐν τριάδι κηρύσσεται.

III. pag. 31. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου γ'. Eiusdem Sermo III. antirrheticus adversus Palamiticum Tomum. Inc. Ἀλλὰ γὰρ ἐπιλείπει με χρόνου διάστημα. Def. ὅτερον αὐτοῦ.

IV. pag. 47. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου δ'. Eiusdem antirrheticus Sermo IV. adversus Palamiticum Tomum. Inc. Καὶ τί δεῖ πολλὰκις εἰρηκόσι τὰ αὐτά. Def. σύνθεσιν λέγειν ἐκβιασθήσεσθε.

V. pag. 64. b. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς ε' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. Eiusdem antirrheticus Sermo V. adversus Palamiticum Tomum. Inc. Εἰ μὲν δ' ἐκεῖνο. Def. λέγεσθαι.

VI. pag. 76. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ε' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. Eiusdem Sermo antirrheticus VI. adversus Palamiticum Tomum, & quidem in alios quatuor subdivisus, nimirum I. inc. Ἀλλὰ γὰρ ἔγω. Def. καὶ λατρεῖαν.

II. pag. 88. b. titulum habet: Τοῦ αὐτοῦ ἑτέροι δογματικοὶ καὶ ἀντιρρητικοὶ λόγοι κατὰ τῶν δυσσεβῶν τῶ Παλαμῶν δογμάτων, διαλαμβάνοντες καὶ περὶ ἄλλων μὲν, μέλιστα δὲ περὶ τῶ ἐν Θαβωρίῳ τῷ ὄρει φανέντος πάλαι φωτός, κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λαμπρὰν μεταμύρφωσιν. Eiusdem alii dogmatici & antirrhetici Sermones contra impia Palamae dogmata, in quibus agitur de aliis quidem rebus, praecipue vero de lumine, quod olim in monte Thabor apparuit, post claram Servatoris nostri Transfigurationem. Inc. Εἰεν, ὃ φίλων ἄρις Προταγόρα. Def. ἔκασα τὰ ἐξῆς.

III. pag. 95. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ τοῦ αὐτοῦ φωτός, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Παλαμῶν. Eiusdem de eodem lumine Sermo, & contra Palamae dogmata. Inc. Πρῶτος μὲν. Def. ἀβλιώτερον.

IV. p. 106. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δ' περὶ τοῦ αὐτοῦ φωτός, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Παλαμῶν δογμάτων. Eiusdem Sermo IV. de eodem lumine, & contra Palamae dogmata. Inc. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὁρατῆς. Def. καταλίποιο σάδιον.

VII. pag. 118. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ζ' κατὰ τῶ Παλαμικῷ καὶ παρανόμῳ ἱδμῷ. Eiusdem Sermo antirrheticus VII. adversus Palamiticum & iniustum Tomum. Inc. Εἰ γὰρ δὲ πολλά. Def. διατεφοίτηκεν.

VIII. pag. 130. b. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς λόγος η' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. Eiusdem antirrheticus Sermo VIII. adversus Palamiticum Tomum. Inc. Ἀλλ' ὁ μὲν περὶ. Def. ἡγοῦμαι σοὶ ταυτί.

IX. pag. 139. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ἑνατος κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. Eiusdem Sermo antirrheticus IX. adversus Palamiticum Tomum. Inc. Περὶ μὲν οὖν κινήσεων. Def. ἐτελεῖν.

X. pag.

(1) Male Montfaucon. ait indicl. prima

(2) In Colvilliano quoque Catalogo idem hic titulus habetur, a Fabric. relatus B. G. Vol. VI. pag. 302.

X. pag. 151. b. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς λόγος ι' κατὰ τὴν Παλαμῖτικὴν τόμην. *Eiusdem antirrheticus Sermo X. adversus Palamiticum Tomum*. Inc. Νῦν δ' ἐφ' ἕτερα ἡμᾶς ὁ λόγος. Def. τὴν εὐσεβείαν. Scripsit igitur Nicephorus Gregoras in Tomum Palamiticum Libros X. antirrheticos in forma dialogi anno Christi MCCCLIII. quos statim post promulgatum Tomum minatus erat se editurum, ut ex his Agathangeli verbis (eius Hist. Lib. XXV.) constat: πρὸς ἀπειλῆς ἀνήμενας σχῆμα λόγους ἀντιρρητικοὺς καταλθεῖν τὸν τόμον, ὃν αὐτοὶ νεώτεροι καὶ λῶγρον συνθέσαντες τετολμήσαν (1). In hos vero Libros Philotheus Patriarcha alios XII. Libros edidit, qui existant in Bibliotheca Regia num. 1996.

XI. pag. 161. Νικηφόρος ἢ Γρηγοράς ἐκ τῆς β' Ρωμαϊκῆς ἱστορίας αὐτοῦ. *Nicephori Gregorae ex secunda Romanae ipsius Historiae Parte excerpti Libri*, quorum primus est λόγος ἑβδομος τοῦ δευτέρου βιβλίου, τῆς ὅλης ἱστορίας ιη'. *Liber VII. secundae Partis, generalis vero historiae Liber XVIII.* (2). Inc. Ἀλλὰ μὲν οὖν ἴσθι ἅν τις οὗτος ἦν. Def. κατὰ τὴν αὐτὴν. Ante titulum vero huius primi Libri monitum amanuensis legitur: Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ κατὰ συνέχειαν ἔτοιμοι οἱ λόγοι ἐγγράφησαν, ἀλλὰ παρεμβολαί τινες, ὅσαι μάλιστα περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διελήφασιν ὑποθήσεως, καὶ τέτων δ' αὖ μερικαί. Sciendum est, non continue exscriptos fuisse hosce libros, sed excerpta quaedam, quae praecipue de Ecclesiastico tractant argumento, & ex his etiam partes quasdam.

XII. pag. 172. b. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ὄγδοος. *Eiusdem Romanae historiae Liber VIII.* in marg. vero adiicitur: Τῆς ὅλης ἱστορίας αὐτοῦ λόγος ιθ'. *Generalis eius Historiae Liber XIX.* quod & sequentibus usque ad Librum XV. inclusive, servata numerorum serie, adiectum est. Inc. Ἐκείνῳ μὲν ἦν. Def. ἀγκαινίζεσθαι.

XIII. pag. 187. b. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος θ'. *Eiusdem Romanae historiae Lib. X.* Inc. Πολλῶν δ' ἐπιρρέοντων. Def. τῆς ψυχῆς.

XIV. pag. 202. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ι'. *Eiusdem Romanae historiae Liber X.* Inc. Καὶ ταῦτα μὲν. Def. κατὰ τῶν εὐσεβοῦντων διαβολῆς εἶεν.

XV. pag. 214. b. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ἐνδέκατος. *Eiusdem Romanae historiae Lib. XI.* Inc. τέτων δ' ὅμως ἐχόντων. Def. ὁμοίως αὐτῷ βλασφημοῦντας.

XVI. pag. 228. b. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ιβ'. *Eiusdem Romanae historiae Lib. XII.* Inc. Ἀλλ' ἡμεῖς. Def. ἐν βραχεί.

XVII. pag. 239. b. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος τρισκαίδεκατος. *Eiusdem Romanae historiae Liber XIII.* Inc. Ἐμοὶ δ' ὁ καὶ τοῖς πρόσθεν. Def. τῶν νοῦν εἶεν.

XVIII. pag. 249. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ιδ'. *Eiusdem Romanae historiae Li-*

ber XIV. Inc. Ἐμοὶ δὲ καὶ προσωτέρῳ προάγειν. Def. διηγύματα.

XIX. pag. 258. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ιε'. *Eiusdem Romanae historiae Lib. XV.* Inc. Περὶ μὲν οὖν δὴ. Def. εὐσεβείαν ὅροις. In fine ex intricatissimis litteris haec eruere potuimus. Εἰς αὐτῶν μὲν Ὀκτωβρίῳ ις'. Anno MCCCCLXIV. mense Octobri, die XVI. Ἐγὼ δὲ πα... Γεώργιος ὁ Τριβίζιος ἔδωδά σοι τῷ κυρίῳ Ἀντωνίῳ μεταμίλοι (ita videtur) τόδε τὸ βιβλίον τὸ παρὸν, ἐνέχυρον διὰ ὑπερ... ἐπὶ τὰ τὰ ὅπαια παρέλαβον παρὰ σοῦ ἀπέδωκα & παρέλαβον. Ego Pa.... Georgius Tribizius dedi tibi Domino Antonio Metamili hunc praesentem librum, tamquam pignus, pro septem hyperperis, quotquot a te accepi: dedi, & accepi.

XX. pag. 266. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος κη'. *Eiusdem Romanae historiae Liber XXVIII.* Inc. Ἀρτί δὲ τοῦ χρόνου. Def. μὴ ὁμιλεῖν ἔχοντες.

XXI. p. 278. b. Τοῦ αὐτοῦ Ρωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος κθ'. *Eiusdem Romanae historiae Liber XXIX.* Inc. Ἀρτί δὲ τοῦ ἡλίου. Def. καινὴν τινα & τερατώδη τρόπον. Haec tamen totius Libri postrema non esse, inde patet, quod immediate sequatur novi Capituli titulus hoc pacto: Ὅτι ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνος σὺν τριημεσιν ὁπλισάμενος ἐνδεκα πορεύεται κατὰ τὴν γαμβροῦ Παλαιολόγου πρὸς Τένεδον τὴν νῆσον. In quo definit etiam Codex: sciendum est enim Capitulum titulos, seu rerum notabilium summas, aliquando in margine, aliquando in ipso contextu, rubris litteris exaratas exhiberi.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 282.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

PLUTARCHI APOMNEMONEVMAΤΑ.

Ac praeterea

Galenī Opera quaedam.

I. pag. 1. Πλούταρχος Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ. COD. XV. Ἀπομνημονευμάτων βιβλίον.

Plutarchus ad Traianum Imp. Liber Apophthegmatum (3). Cit. edit. Tom. II. pag. 172.

II. pag. 141. Γαληνὸς, ὅτι ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις ἔπονται. *Galenī Liber, quod animi mores sequuntur corporis temperamenta.* Inc. Ταῖς τῶν σώματος κράσεσιν. Def. τοιοῦτοι δ' Ἀθήνησιν ὁλίγοι. Exstat inter eius Opera Gr. Lat. Parisiensis edit. A. MDCLXXIX. curante Renato Charterio Tom. V. pag. 444.

III. pag. 206. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰδῶν φιλοσοφίας. *Eiusdem de speciebus Philosophiae.* Inc. Εἰς θεωρητικὴν & πρακτικὴν. Definit imperfecte in verbis, ἐμέτρων τὴν γῆν καὶ ἐς... Inter Operum Galenī inscriptiones a Fabricio per ordinem alphabeti digestas B. Graec. Vol.

V. mox cit. pag. 301. n. 4. & pag. 320. ubi etiam de variis illius editionibus.

(3) Aliibi inscribitur: Ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν, κ. λ.

(1) De his antirrheticis Libris vide Boivinum in Gregorae Vita.

(2) Ex hoc ipso Libro incipiunt eiusdem Romanae Historiae selecta, quae habentur in Codice Vaticano, de quo Fabric. loc.

Vol. III. pag. 528. seqq. hic titulus non apparet.

Cod. Graec. membr. Ms. in 12. Saec. XV. cum notulis in margine rubris litteris exaratis. Constat foliis scriptis 223.

ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ.

DIALECTI METROPOLITAE.

Seu potius

Georgii Metropolitae Corinthi, Herodiani, Tryphonis, & Heliae quaedam Grammatica.

COD. XV. I. pag. 1. **Α**ρχὴ συν Θεῷ τῶν διαλέκτων παρ-
εβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ τιμιωτάτου
μητροπολίτου Κορίνθου. Incipit auspice Deo Dia-
lecti descripti a maxime venerabili Metropolita
Corinthi, Georgio, sive Gregorio, cognomen-
to Pardo. Inc. Ἰδοὺ σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγ-
χειρίζω, κ. λ. Def. τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξιστάσθαι,
ἢ τὸ μαίνεσθαι. In hoc opere phrasae bene
multae, multaue vocabula dialectis singulis,
Atticae, Doricae, Ionicae, & Aeolicae pro-
pria exponuntur. Adferit vero in praefatio-
ne Auctor, & Tryphonem Grammaticum, &
Ioannem Philoponum, aliosque complures in
hoc genere elaborasse, at neminem satis ex-
posuisse, quae ad singulas dialectos pertine-
rent. Habes etiam supra pag. 279. §. IX. li-
cet in fine diversum. Clauditar autem sequen-
ti amanuensis subscriptione barbare & anal-
phabete exarata: Ἐτελειώθησαν οἱ παρόντες (sic)
διάλεκτοι ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἡμέρᾳ δ' τοῦ αὐ-
τοῦ μηνὸς ἐν ὧρᾳ ιη'. ἡμέρᾳ δ' διὰ χειρὸς Νικο-
λάου Ἀντωνίου Πιννέλλα τῆς πόλεως κορινθίου
σαλεντιάνου καλουμένης διὰ χάριτος Θεοῦ. Ἐ Γω-
άννου Ἀντωνίου πρίνκιπτος Ταραντίνου, ἕνα σα-
λέντους Ἐλυπτίας κόμητος. Ἐγραψα τὰς παρό-
ντας διαλέκτους ἐτῶν ἀπὸ κόσμου κτίσεως, 5770^δ
συντρεχόντων, ἰνδ. ιε' ἐντυχόσης. Absolutae sunt
praeferentes dialecti mense Novembri, die IV.
eiusdem mensis, hora XVIII. feria IV. manu
Nicolai Antonii Pinnella civitatis Comitatus Sa-
lentini dictae, gratia Dei, & Ioannis Antonii
Principis Tarentini, & Comitum Tentistorum (1),
& Lyppiae, anno a creatione mundi 6959.
(Christi MCCCCL.) indictione XV.

II. p. 33. Αρχὴ συν Θεῷ τῶν περὶ Ἡρωδια-
νοῦ σχημάτων. Incipit auspice Deo Herodia-
ni schemata, seu figurae. Inc. Σχημά ἐστιν ἐξέλ-
λαξίς φράσεως. Definit in figura, quae dicitur
εἰκὼν, quae inc. Εἰκὼν ἐστὶ διαγραφὴ σώματος,
κ. λ. Def. μελανόχρους, οὐλοκάρενος. Inter He-
rodiani scripta deperdita reponi videtur a
Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 11.

III. pag. 48. Περὶ τρόπων Τρύφωνος. Try-
phonis de figuris. Inc. Φράσις ἐστὶ λόγος ἐγκα-
τάσκευος. Definit in figura quae dicitur Περ-
σιμιά, cuius ultima verba sunt, μήτε καὶ μέλι,
μήτε μέλιττα.

IV. pag. 59. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ παθῶν τῶν
ἐν λέξει. Eiusdem de affectionibus dictionum.

Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθος, κ. λ. Def. τὰ γὰρ
μονοσύλλαβα περισπᾶται. Idem Opus, in fine
tamen diversum, vide supra pag. 279. §. VII.

V. pag. 62. b. Sequitur brevis tracta-
tus Anonymi de pedibus & metris versuum.
Inc. Ποῦς ἐστὶ μετρικὸν σύστημα συλλαβῶν, κ. λ.
Fortasse eiusdem Tryphonis, quum & ipsum
de metris scripsisse auctor sit Fabric. B. G.
Vol. VII. p. 48. citans Codicem LXXI. Ba-
rocc. in Bibl. Bodleiana.

VI. pag. 64. Ἡλιοῦ ἐλαχίστου μοναχοῦ Χάρα-
κος πρὸς Γεώργιον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ περὶ δια-
φόρων μέτρων. Heliae minimi monachi Characis
ad Ioannem fratrem suum de diversis metris.
Inc. Δέον ἐπισκεψαί σε, ὅτι τὸ ἱερὸν μέτρον,
κ. λ. Def. οἶον, Κάτορα θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ
ἀγαθὴν πολυδεύκεα. Nihil de hoc Helia Cha-
race apud Fabricium occurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec.
XV. propere, oscitanter & analphabete scri-
ptus. Constat foliis 71.

ΜΟΣΧΟΠΟΤΛΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

MOSCHOPVLI GRAMMATICAE.

Ac praeterea.

Anonymi Grammatica quaedam.

I. pag. 1. **Μ**Anuelis Moschopuli Rudimenta COD. XVII.
Grammaticae, quae dicuntur
Schedae, quae initio & fine penitus concor-
dant cum illis, quae inuimus Codice VII.
Plut. LV. §. IV. supra pag. 245.

II. pag. 85. Sequuntur alia permulta Gram-
matica, auctore Anonymo, ac ferme eodem
modo, ac Moschopuli schedae, disposita: ni-
mirum aliqua primum sententia, vel locus
auctoris vel prosa, vel versibus adfertur; tum
analysis, sive orationis Grammaticae exami-
nandae ratio subiicitur. Inc. Τῆς αὐτῆς ἐστὶ
δυσχερείας καὶ κτήσεσθαι τι τῶν ἀγαθῶν ὅχι
ὑπάρχον, κ. λ. Analysis vero in hanc senten-
tiam initium est: Δυσχερείας ὄνομα θηλυκὸν, καὶ
ἐστὶν ἢ εὐθεία, ἢ δυσχέρεια, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec.
XV. duplici, ut videtur, manu exaratus.
Constat foliis scriptis 154.

ΠΛΗΘΩΝΟΣ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLETHONIS OPERA VARIA.

I. pag. 1. **Π**λήθωνος κατὰ Ἀριστοτέλους. Ple-
thonis adversus Aristotelem.
Acephalus est hic Tractatus, & incipit a ver-
bis . . . . ἡμῖν αἰρετὸν ἔσαι. ὃ πολὺ τι διά-
φορον λέγων τῷ Ἐπικύρῳ, ὅς του ἡδονὴν τὴν γε
ψυχὴν τ' ἀγαθὸν τίθεται, κ. λ. Def. εἰδότες
μέντοι, ὡς συχνὰ αὐτοῖς καὶ φαῦλα ἐγκαταμέ-
μικται. Forte hoc Opus idem est cum illo,
quod sub titulo de Platonicae, atque Aristote-
licae Philosophiae differentia editum est Basi-
leae

(1) Ita vertit Montfaucon. in suo Catalogo, qui tamen hanc subscriptionem adferre omisit in Palaeogr. Graec

leae MDLXXIV. in 4. per Georgium Chariandrum in Latinam linguam translatum, & Veneriis Graece apud Schotum cum Bernardini Donati Veronensis paraphrasi in 8. Graece etiam viderat lucem Parisiis MDXLI. in 8. cum eiusdem Bernardini Dialogo de eodem argumento. Ms. habetur etiam in bibliotheca Veneta, Augustana, Ambrosiana Mediolani, Bavaria &c. Hic Libellus oppugnatus fuit a Georgiis duobus, Scholario, & Trapezantio, ut adnotat Fabric. in notis ad Leonis Allatii Diatribam de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. pag. 743.

II. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰμαρμένης. *Eiusdem de Fato*. Inc. Πότερα ὄρισαι τε καὶ εἰμαρται ἅπαντα καὶ μέλλοντα. Def. ἰκανὸς εἰρήσῃ. Habes Ms. & in aliis bibliothecis, ut Caesar. Vindob. Cod. Philosoph. CX. Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 67. §. XVI. Augustana, Ambrosiana, SS. Apostolorum Neapoli, & in Reg. Paris. Cod. MDCCCXCVI.

III. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν. *Eiusdem de Virtutibus* Libellus. Inc. Ἀρετὴ ἐστὶν ἔξις, κατ' ἣν ἀγαθὸν ἐσμεν, κ. λ. Def. πολιτεία, δσιότης, θεοσίβεια. Tum schematicus virtutum divisionem in genera ac species repraesentans subiicitur. Primus hunc Librum Graece & Latine edidit Adolphus Occo, medicus Augustanus, Basileae typis Ioannis Oporini MDLII. in 8. Tum Graece tantum ex Bibliotheca Ioannis Sambuci Gulielmus Canterus Antuerpiae typis Plantinianis MDLXXV. fol. Exstat Ms. & in biblioth. Regia Paris. Cod. MMVI.

IV. pag. 25. Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν. *Aristotelis de Virtutibus* Libellus. Inc. Ἐπαινετὰ μὲν εἰσι τὰ καλὰ. Def. τῆς δὲ καλίας ἐστὶ τὰ ἐναντία ταύτῃ. ἅπαντα δὲ τὰ τῆς καλίας καὶ τὰ παρανομιζήντα αὐτῇ τῶν ψευδόμενων ἐστίν. Inter Aristotelis Opera occurrit edit. Paris. Graec. Lat. A. MDCCIX. fol. Tom. II. pag. 291. ubi finis aliquantum diversus.

V. pag. 30. Τοῦ αὐτοῦ ἔρος ἀρετῶν καὶ κακῶν ἀπὸ τῶν ἡδονῶν. *Eiusdem definitio virtutum, & vitiorum ex Moralibus*. Inc. Ἀρετὴ ἐστὶν ἔξις πρααιρετικὴ ἐν μεσότητι ὅσα, κ. λ. Def. ἔξις ἀρετῆς καὶ αἱ ἀρεταί, καὶ αἱ κακίαι, καὶ οὕτε πάθος, ὅτε δυνάμεις. Est Excerptum ex eius Operibus Ethicis.

VI. pag. 34. Πλήθωνος τῆς ἑαυτοῦ βίβλου ἐπινομή. *Plethonis sui ipsius Libri Epilogus, seu Conclusio*. Inc. Ἀὐτὸς μὲν ἐν τῇ βίβλῳ ἐν ἀρχῇ ἡμῖν πρότερον. Def. ὅτ' ἂν μείζω τῇ ἀληθείᾳ, ὅτ' ἂν καλλίω εἶναι. ἀλλ' ἡμεῖς . . . . . Imperfectus libellus est, ac propterea ab eadem manu adscriptum est in margine: Ζητήτων τὰ ἐπίοντα. εἰ καὶ ἀνεύρετα. ἡφάνισται γὰρ ὑπὸ Σχολαρίων, ὥς φασιν. *Quaerenda sunt quae sequuntur; licet a Scholario, uti dicunt, sublata, reperiri vix possint*. Pertractantur autem in hoc quaestiones metaphysicae de substantia nimirum, de Deo, de aeternitate, &c.

VII. pag. 41. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Σχολαρίων πρὸς τὰ ὑπὲρ Ἀριστοτέλους συγγράφαντος. *Eiusdem contra Scholarium pro Aristotele scribentem, sive*

Eiusdem responsio ad ea, quae in Aristotelis defensionem Scholarius obiecerat. Inc. Ἐπεὶ τὸ βιβλίον τῶν κατ' Ἀριστοτέλους βλασφημιῶν καὶ εἰς ἡμᾶς ἀπὸ προήλθεν. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀψέ, ὥς γε οὐ φησ, ἀλλ' ὅτε τὸ πρῶτον ἡγήσθην εὐθύς ἐπεμψα, κ. λ. Def. ἡμῖν δὲ οὐ τὰ τοιαῦτα, ὅσα καὶ κινιδίῳ μελιταίῳ τινὸς ὑλακαῖς ἀεολόγισαι τε ἤδη, καὶ αὖθις λογισθήσεται. Habetur Ms. haec Plethonis Responsio & in aliis bibliothecis, ut Caesarea Codice Philosophico LXXIV. Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 43. §. I. Augustana, Altempsiana, Ambrosiana, Veneta &c. De hac controversia circa Platonicae, & Aristotelicae philosophiae differentiam aliquid attingimus supra pag. 275. Cod. XIII. Vid. Leonem Allatum in Diatriba de Georgiis, & eorum scriptis edit. Fabrician. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 747. ubi Libelli huius initium diversum est, quia Scholarii verba, quae in nostro Codice Plethonii verbis intermixta sunt, lineolis in margine appositis distincta, inibi omittuntur. De hac re consulere etiam iuvabit eruditam Boivini Diatribam insertam Tom. I. Memoriarum Academiae Regiae Inscriptionum &c. Paris. in 4. & Amstelod. MDCCXIX. in 12.

VIII. pag. 86. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπὲρ Λατίνων τοῦ Νικαίας βιβλίου, καὶ τῆς Νικαίας ἀπολογίας. καὶ τοῦ αὐτοῦ Πλήθωνος ἐπὶ τῇ τέλει ἀντιρήσις. *Eiusdem adversus Librum Nicaeni pro Latinis, cum eiusdem Nicaeni responsionibus; & in fine ipsiusmet Plethonis contradictio*. Inc. Τὸ ὑπὲρ Λατίνων βιβλίον, τὸ ἐς ἡμᾶς ἦκον, ἔρχεται μὲν τοῦ τῇ σφετέρᾳ ἀμύνειν δόξῃ, κ. λ. Def. περὶ ὧν ἂν δοκεῖ τοῖς ἡμετέροις, σὴν ἔγωγε χάριν σιωπῶ. Vbi notandum Nicaeni apologias, seu responsiones ad marginem esse adscriptas. Vide quae de hoc Opusculo adnotat Leo Allatius in Diatriba de Georgiis edit. cit. pag. 755. §. XXIV. & Fabricii notam in calce paginae.

IX. pag. 93. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐμμανὺλον περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων. *Eiusdem ad Imperatorem Emanuelelem de rebus Peloponnesiacis*. Inc. Θεῖοτατε αὐτοκράτορ. Ὅ μὲν πρὸς Ἱταλῶν τὸς ἐν Πελοποννήσῳ δυναστεύοντας, κ. λ. Def. καὶ τοῖς πᾶσι καλῶς ἔχουσιν ψήφου ἐξενεγκεῖν.

X. pag. 104. b. Τοῦ αὐτοῦ συμβουλευτικὸς πρὸς τὸν δεσπότην Θεόδωρον περὶ τῆς Πελοποννήσου. *Eiusdem Oratio symbuleutica, seu suasoria ad despotam Theodorum de Peloponneso*. Inc. Καὶ ἐν πλοίῳ κυβερνήτην νεύομικται. Def. οὐδ' ὅγε Ἡσίοδος Φαύλως λέγοντι ἔοικεν,

Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄττησι παλαίει. Hae duae Orationes cum Latina Gulielmi Canteri interpretatione prodierunt Antuerpiae ex officina Plantiniana MDLXXV. in fol. ad calcem Eclogarum Physicarum & Moralium Ioannis Stobaei.

XI. pag. 120. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὴν δεσποίνην Ἐλένην. (in margine vero correctum est Ἱπομονήν.) *Eiusdem Oratio funebris in obitu despinæ Helenæ, seu Hypomonis Palaeologina*. Inc. Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων καὶ ἡγεμόνων

των μητρί. Def. διασῶ πεπιευσμένον. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Bodleiana, & Regia Parisi. teste Fabric. B. Gr. Vol. X. pag. 745. in not.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. exeuntis. Constat fol. scriptis 123.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ.

PORPHYRII QVAESTIONES IN HOMERVM.

Ac de Nympharum antro Commentarius.

COD. XIX. I. pag. 1. **P**orphyrīi Homericāe Quaestiones XXXII. ad Anaxiolium, impressae in membrana sine loco, & anno in 8. quibus deest primus quaternio, scilicet tota signatura. Omnium primus Andr. Asulanus edidit Venetiis MDXXI. 8. una cum eiusdem Porphyrii Libello de Antro Nympharum, de quo infra.

II. pag. 18. Τοῦ αὐτοῦ Πορφύριου περὶ τοῦ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ τῶν νυμφῶν ἄντρον. Eiusdem Porphyrii de antro Nympharum, (Odys. XIII.) allegorica, & philosophica commentatio. Post edit. Venet. uterque Porphyrii Libellus subiunctus scholiis minoribus in Homerum, quae Didymo tribuuntur, prodiit Argentorati MDXXXIX. 8. ac deinde Basil. MDLI. 4. edente Ioachimo Camerario, & Iacobo Micyllo.

Cod. Graec. membr. impressus, initio mutilus. Constat foliis 30.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

PALAEPHATI DE INCREDIBILIBVS HISTORIIS.

COD. XX. I. pag. 1. **Π**αλαιφάτου περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν. Palaeophati de incredibilibus historiis Libellus. Inc. Τὰδε περὶ ἀπίστων συγγέγραφα τῶν ἀνθρώπων. Def. ὁ δὲ λόγος ἐντεῦθεν ἐλέχθη ὅτως. Prodiit primum Graece cum Aesopi Fabulis &c. ex Aldi officina Venetiis MDV. fol. deinde seorsim Basileae apud Io. Oporinum, Parisiis, & alibi pluries. Integrum Palaeophati Opus ad nos haud pervenisse, praeter Suidae testimonium, qui Palaeophato huic libros quinque ἀπίστων tribuit, ostendunt etiam loca, quae ex Palaeophato scriptores veteres adducunt, quaeque in hoc desiderantur, ac praeterea Codicum quorundam Mss. tituli, qui ita habent: Εἰς τῶν τοῦ Παλαιφάτου περὶ τῶν ἱστοριῶν. Plura vide hac super re apud Fabric. B. G. Vol. I. pag. 137. seqq.

II. pag. 14. Εἰκόνες Φιλοσόφου Δημνίου. Imagines Philostrati Lemnii Libris II. Primus inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται. Alter def. ὅτι χρὴ οὐκ ἄρα γράφειν, ut in editione Parisi. Fed. Morelli MDCLVIII. fol. a pag. 730. ad 831. In fine leguntur versiculi:

Δημνίου ἐξήκοντα καὶ ἐξ ἑλίων εἰκόνες ὦδε.
Τέρμα· Θεὸς δὲ μέλοις καὶ ὅτε πονῶν εἰς ἔχων.

Lemnii sex & sexaginta Imagines beic habuerunt
Finem: Deo autem sit curae & qui laborat,
& qui possidet.

III. pag. 71. Φερνέτης θεωρία περὶ τῆς τῶν Θεῶν φύσεως. Phornuti theoria de natura Deorum. Inc. Οὐρανός, ὁ παῖδιον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν. Def. τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων. Graece primus edidit Aldus cum Palaeophato, de quo supra, Aesopi Fabulis &c. qui in titulo quidem Libri Φερνέτης, in calce vero Κερνέτης nomine illum appellat.

IV. pag. 105. Εὐφράσεις Καλλιστράτου. Callistrati Descriptiones. Prima eis σάτυρον, δεῖν ἦν χωρίον, ἐνθα ἤσκητο, In Satyrum eo loci stantem, ubi exercitationes fiebant, inc. Ἄντρον ἦν τι περὶ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας. Ultima eis ἀγάλμα Ἀθάμαντος, In statuum Athamantis, def. καὶ κυμαίνειν διδασχέσης. In cit. edit. a pag. 864. ad 883.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 116.

ΝΕΜΕΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ.

NEMESII DE NATVRA HOMINIS ORATIO PER CAPITA.

Titulus interior fere consimilis ita habet: COD. XXI. Νεμεσίῳ ἐπισκόπῳ Ἐφέσῃ περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης. Nemesii Episcopi Eufeseni de Natura hominis Liber in Capita (XLI.) divisus. Caput I. inc. Τὸν ἀνθρώπου ἐκ ψυχῆς νοεῖται. Ultimatum, quod inscribitur, Διὰ ποίαν αἰτίαν αὐτεξέσται γεγονάμεν, def. τὰ αὐτὰ παρὰ πάντων. Hic Tractatus in fine longior occurrit in aliis huius Biblioth. Codicibus, nimirum Cod. II. & XXXV. Plut. VII. (in nostro Graecorum Patrum Catalogo pag. 202. §. LXII. & pag. 298. §. XXV.) licet in ipsorum primo pauciores Capitum sectiones appareant. Vide quae de hoc egregio Opere clar. Fabricius tradit B. G. Vol. VII. p. 550. quaeque nos adnotavimus in cit. pag. 202. Praeter editiones inibi a nobis memoratas, exstat etiam Graece & Latine in Auctario Ducaeano Bibl. Patrum Parisi. MDCCXIV. Tom. II. p. 466.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 87. In fine rubris litteris legitur: Mi costò il detto libretto dal Magnifico m. Zuan Gritti 2. scudi d'oro con un rologio die 24. Maggio 1563. el qual gliè coppiado dal Monastier de Sanito Saba tis lauras de Hierusalem Amen.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

MAXIMI EPISTOLAE.

Et alia eiusdem Opuscula.

I. pag. 1. **Ε**πιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλα- COD. XXII. νύ-

νύδη. *Epistolae sapientissimi & eloquentissimi monachi Maximi Planudis*, CXXI. quae quum edictae nondum sint, earum initia primum servato ordine, quo iacent in Codice, ac deinde per alphabetum digesta exhibentur.

I. inscribitur: Τῷ Αὐτοκράτορι.

Inc. Εἴηνεσα τὸ μέχρι τῆδε σιγῆν.

II. Τῷ τοῦ Αὐτοκράτορος αὐταδέλφῳ.

Εἰ μάλιστα παρ' ἐμοὶ τῶν τῆς σῆς βασιλείας, κ. λ.

III. Τῷ Φακρασῇ ὄντι Λογοθέτῃ τῶν Ἀγέλων.

Καλῶς ποιεῖς ἐπαίνων με.

IV. Τῷ αὐτῷ.

Εἴ γὰρ μὲν εἰμὶ σε, Φίλη κεφαλὴ.

V. Τῷ Οἰφανοτρόφῳ κυρίῳ Λέαντι τῷ Βαρδαλῇ.

Πολλὰ πρὸς πολλὰς.

VI. Τῷ Κανικλείῳ.

Εἴ τι τῆτο χεῖριστόν ἐστιν.

VII. Τῷ Φακρασῇ.

Τὰ παρ' ἐμοῦ πρὸς σε γράμματα.

VIII. Τῷ αὐτῷ.

Φίλῳ σου τὴν περὶ τὰ κρείττω σπουδὴν.

IX. Τῷ Ἀδριανοπόλεως.

Ὅσῳ πολὺ παρ' ἐμοὶ τὸ βύλεσθαι.

X. Τῷ Βαρδαλῇ.

Εἴ δὲ βύλῃ γελᾶν, κ. διατριβὴν, κ. λ.

XI. Τῷ Φακρασῇ κ. Λογοθέτῃ τῶν Ἀγέλων.

Ὅτι τῷ βύλεσθαι πρότερος γράμματα.

XII. Τῷ αὐτῷ.

Ἀρ' εἴ τις Εὐριπίδην οἶεται ποιητὴν.

XIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἀνδρα δυνάμενον πεῖλαι ἐνεγκεῖν.

XIV. Τῷ αὐτῷ.

Ἐπιτροχάδην, εἰ οἶόν τ' εἰπεῖν.

XV. Τῷ αὐτῷ.

Εἴ γὰρ δεδοικὼς μὴ τις ἐξ ἡμῶν.

XVI. Anepigrapha.

Ἀλλ' ὅδε τῷ παναγέτω γράφοντος.

XVII. Anepigrapha.

Τί βύλῃ σοι ἐπιστείλω.

XVIII. Anepigrapha.

Καὶ ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν.

XIX. Τῷ Φακρασῇ.

Οὐκ ἴσον, ὅκ ἴσον ἰσὲρ ἄλλων.

XX. Τῷ Βαρδαλῇ κυρίῳ Γωάννῃ.

Σὺ δὲ φίλτατε δοκῶν παίζειν.

XXI. Τῷ αὐτῷ.

Εἴποις τὰ πρῶτα ἐπισαλέντα σοι.

XXII. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.

Ἀλλ' εἰ μὴ κατόπιν ἐορτῆς.

XXIII. Τῷ Λογοθέτῃ τῷ δρόμῳ τῷ Γλυκεῖ.

Εἴ γὰρ πανταχόθεν τὰς ἐμαυτοῦ λογισμὰς.

XXIV. Τῷ μεγάλῳ Πατίῳ.

Καὶ ἐξορμώμενόν σε πρὸς τὴν ἡγεμονίαν.

XXV. Γρηγορίῳ πρεσβυτέρῳ μονάζοντι, τῷ αὐτοῦ ὁμιλητῇ.

Τ' ἐρ μακροῦ μακρὰ γράφειν ἔδει.

XXVI. Τῷ αὐτῷ.

Πολλὰ κ. περὶ πολλῶν λέγειν ἔχων.

XXVII. Τῷ αὐτῷ.

Μήτε πολλῶν πεμπομένων σοι.

XXVIII. Τῷ Εὐνοπέλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ.

Οὐκ ἔν ἐπειδὴ τὴν τῶν ἐπιγραμμάτων.

XXIX. Τῷ Συμροπύλῳ Δημητρίῳ.

Ἡδέως ἐμοὶ κ. κατ' εὐχὴν.

XXX. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Γωάννῃ.

Εἴ πεμφάμην ἄν σοι μὴ ἐπιστείλαντι.

XXXI. Τῷ Αὐτωρειανῷ ἐξισωτῇ ὄντι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων.

Ὅσῳ πονηρὸν κ. τῇ ψυχῇ ἐπιζήμιον.

XXXII. Τῷ Οἰφανοτρόφῳ.

Εἴπειδὴ σε καλῶς κρίνων ὁ κραταῖος.

XXXIII. Τῷ Βρυενίῳ.

Εἴ τί σοι παλαιᾶς Φιλίας ἐμπύρευμα.

XXXIV. Anepigrapha.

Γράμμασιν οἱ φιλοῦντες τοῖς ἀπῆσιν ὁμιλεῖσι.

XXXV. Anepigrapha.

Εἴ χεῖς ἤδη τὴν βίβλον, κ. θάπτον, κ. λ.

XXXVI. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.

Εἴδεις μὲν μὴ γράφειν πρὸς τὸν μὴ γράφοντα.

XXXVII. Τῷ αὐτῷ.

Δαιμόνιε, τὸ δὲ μὴ γράφειν σε.

XXXVIII. Anepigrapha.

Μόλις ὁ δεῖνα τῆς εἰρκτῆς ἀνεθεῖς.

XXXIX. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Γωάννῃ.

Καὶ τάχος ἐπαγγειλάμενος ἐπανηκεῖν.

XL. Τῷ δεσπότη.

Εἴδεις μὴ μέχρι πολλοῦ με.

XLI. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.

Τὸν Ἀνδρόνικον ἔ μικρὸν τῷ μέσῳ.

XLII. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Γωάννῃ.

Οὕτω σοι δοκῶ τῶν σῶν ἐπιλήσιμων.

XLIII. Τῷ δεσπότη.

Οὐκ ἔρα μόνος ἀνθρώπων αὐτός.

XLIV. Anepigrapha.

Εὐφρόσυνος εὖ ποιεῖν ἄλλους.

XLV. Anepigrapha.

Εἴως πτοῇ παρ' ἐμοὶ, κ. μνήμη.

XLVI. Τῷ Βένκῳ κυρίῳ Γεωργίῳ.

Εἰμίσθη τοταλαῖον κ. διαφερόντως.

XLVII. Anepigrapha.

Σπεύσον ἐλθεῖν.

XLVIII. Anepigrapha.

Πάνυ καλῶς ποιοῦντα σὰ γράμματα.

XLIX. Anepigrapha.

Διηγείλειν ἡ φήμη πρὸς ἡμᾶς, κ. λ.

L. Anepigrapha.

Ἀδιφον ἡ σιγὴ κ. ἀμεταμέλητον.

LI. Anepigrapha.

Εἴδεξάμην τὴν ἐπιστολήν, ἥσθην δεξάμενος.

LII. Anepigrapha.

Θίμαι μὲν ἀμαθὴς δέξαι.

LIII. Τῷ Νικομηδείᾳ.

Ἡ μονάζουσα γραῦς αὕτη.

LIV. Anepigrapha.

Οὐδενὸς ἀηδοῦς ἐπανελθῶν.

LV. Τῷ Πρωτοσεβάσῳ.

Τὸν κύριόν μου τὸν Πρωτοσεβάσαν.

LVI. Τῷ Γητροῦ.

Εἴ γὰρ γράφειν τε ὑπεσχόμην.

LVII. Τῷ αὐτῷ.

Τ' γιναιόμεν, ὡς ἂν ὁ ἱατρὸς βέλοιτα.

LVIII. Τῷ Πρωτοσεβάσῳ.

Πολλοὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐρχομένων.

LIX. Anepigrapha.

Δίκαιος ἐν πρωτολογίᾳ κατήγορος.

LX. Τῷ Φιλανθρωπῇ.

Εἴ γὰρ σε πολλὰκις ἐλπίσας.

LXI. Anepigrapha.

Οἱ παρ' ὑμῖν λιμναῖοι ἰχθύες.

LXII. Anepigrapha.
 Ο' δὲ ἴνα δυσυχὲς μὲν.
 LXIII. Anepigrapha.
 Εἴ τι δεῖ παντὶ τῷ αἰτοῦντι.
 LXIV. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρίῳ Γεωργίῳ.
 Ἄνδρα σε γινώσκω τῶν προαιμμένων.
 LXV. Anepigrapha.
 Ἐμοὶ μετὰ τὴν ὑμετέραν ἔξοδον.
 LXVI. Τῷ Καλλικωματο ... (1)
 Εἰ μήτε τῷ βρίφει τὸ ποτόν.
 LXVII. Τῷ Πρωτοβεστιάριῳ (2) Μυζάλωνι.
 Ἀλλ' εἰς ἡμῶν τῆς εὐχῆς.
 LXVIII. Τῇ Πρωτοβεστιάριᾳ Ρ'αυλαίνῃ.
 Εἴπερ ποτε καὶ ἄλλο τι τῶν ἀπάντων.
 LXIX. Τῷ Μερκερίῳ.
 Καὶ προθύμως γράφειν ἦν.
 LXX. Τῷ Ἐξάρχῳ καὶ Λοφότητῃ Φαπῇ. (ita vid.)
 Εἰ μήτε πολλὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπόν.
 LXXI. Τῷ Μελχισεδέκ.
 Αἱ δὲ πρὸς ἡμῶν ἐπιστολαὶ πῶς, κ. λ.
 LXXII. Τῷ αὐτῷ.
 Ἡ σὴν καὶ πρόσθεν Νικάνορα.
 LXXIII. Τῷ αὐτῷ.
 Τὸ μὲν ὡς ὑμᾶς ἀποπλεῦσαι.
 LXXIV. Τῷ Φιλανθρωπῇ.
 Πυθομένῳ μοι τινῶν ἐπόντων.
 LXXV. Τῷ Πρωτοσεβαστῷ.
 Καὶ γράμματα τῆς σοφῆς σου.
 LXXVI. Anepigrapha.
 Ἐμοῦ δὲ τίς ἂν ἴσως θανατώσειεν.
 LXXVII. Τῷ Φιλανθρωπῇ.
 Ἰὺν καὶ ἀγγελία, ἥς πάσαι ἐπεθύμουν.
 LXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
 Ἀεὶ σύ γε νικητικώτατος.
 LXXIX. Τῷ αὐτῷ.
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑμῶν αἰεὶ πρὸς ἡμᾶς.
 LXXX. Τῷ αὐτῷ.
 Θαυμάσεις ἴσως δύο δι' ἐνός.
 LXXXI. Τοῖς ἐν τῷ Κρίτῳ μονάζουσιν.
 Ἐμοὶ τῆς κατ' ὑμᾶς μονῆς.
 LXXXII. Anepigrapha.
 Βραχύτης ἐπιστολῆς καὶ βραχύτητα, κ. λ.
 LXXXIII. Τῷ κυρίῳ Ἰγνατίῳ.
 Ἐγὼ τῆς ὑμῶν βοιότητος αἰεὶ δῆποτε.
 LXXXIV. Τῷ Φιλῇ κυρίῳ Μανυῇ.
 Ἀλλ' ἐμὲ γε ἐδεῖς πικρύνειν.
 LXXXV. Τῷ Μελχισεδέκ.
 Σὺ δὲ ὥς με τοῦτον εἶναι φιλόσοφον.
 LXXXVI. Τῷ αὐτῷ.
 Ἡδὺ μὲν ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἀφίκεσθαι.
 LXXXVII. Anepigrapha.
 Σὺ μὲν πολλὰς τὰς τῆς πρὸς σέ μοι σιωπῆς, κ. λ.
 LXXXVIII. Anepigrapha.
 Πότερον θρηνεῖς ἐπὶ τοῖς, κ. λ.
 LXXXIX. Τῷ Μελχισεδέκ.
 Μὴ πάλιν ἐκπλήττω, εἰ σενὸν δέχῃ, κ. λ.
 XC. Τῷ Φιλανθρωπῇ.
 Καὶ συνήδομαι σοὶ ἐφ' οἷς, κ. λ.
 XCI. Τῷ κυρίῳ Ἀθανασίῳ.
 Ἡ σὴν μὲν κατὰ τοῖς πεμφθεῖσιν.

XCI. Anepigrapha.
 Ἡδὺ μὲν ἐν γέρεσι σκιά.
 XCIII. Anepigrapha.
 Εἰς ἡγεμονίαν σε παρελθόντος.
 XCIV. Τῷ Μελχισεδέκ.
 Ὡς μὲν ἀγγίστοφος, ὡς γράφεις, ὁ βίος.
 XCV. Τῷ αὐτῷ.
 Ἐκένωσας ἐπ' ἐμοὶ πάντα σε.
 XCVI. Τῷ Δάκῃ.
 Τὸν ἱερομόναχον τῆτον εἴ σοι λέγω.
 XCVII. Τῷ Φιλανθρωπῇ.
 Τὴν φιλιότητος ὡς περ αἰεὶ φιλητέον.
 XCVIII. Τῷ αὐτῷ.
 Ἐγὼ νομίζω, εἰ ἂν ἀπατάμαι.
 IC. Τῷ . . . (expunctum nomen)
 Ἐγὼ δὲ ἤμην σε τῶν βαρβαρικῶν.
 C. Τῷ αὐτῷ.
 Ἐπειδὴ κατὰ παρὰ ὑπέστης ἡμῖν.
 CI. Τῷ Φιλανθρωπῇ.
 Ἀλλὰ μὲν τινὶ τῶν σὺν ἱερατῶν.
 CII. Τῷ αὐτῷ.
 Ἡ δὲ καὶ ἑτέρος τις ὦνθη.
 CIII. Τῷ αὐτῷ.
 Καὶ εἶδον ἡδέως σε τὴν ἐπιστολήν.
 CIV. Τῷ αὐτῷ.
 Εἰ μὲν ἀδικῶν ὁ Ταρυνᾶς ἐκάλε.
 CV. Τῷ αὐτῷ.
 Πότερον χαίρειν ἡμᾶς, ἢ λυτεῖσθαι.
 CVI. Τῷ αὐτῷ.
 Ἀλλ' εἰ μὲν ἀνέσσεως ἐγίνωσκον.
 CVII. Τῷ αὐτῷ.
 Ταῦτ' ἐστὶν, ἅπερ ἐγὼ πρὸς λεγον.
 CVIII. Τῷ αὐτῷ.
 Τί δ' ἂν εἴποι τις ἐμοὶ τιμιώτερον.
 CIX. Τῷ αὐτῷ.
 Ἡ δὲ δεινὸς εἰ σὺ, καὶ τὴν βαρβαρίαν.
 CX. Τῷ αὐτῷ.
 Ἀρὰ τις τοῦδε τάνδρος γένοιτ' ἂν εὐτυχέστερος;
 CXI. Τῷ αὐτῷ.
 Προσαγορεύω σε τὴν φίλην κεφαλὴν.
 CXII. Τῷ αὐτῷ.
 Εἰ δὲ καὶ μηδεὶς ἡμῖν ἀπολαύειν.
 CXIII. Τῷ αὐτῷ.
 Οὕτω δὲ σύ γε κρατηγῶν ἄρις.
 CXIV. Τῷ αὐτῷ.
 Εἴτ' ἂν ἔλεγον, ὡς πάλιν ἀτράψεις.
 CXV. Τῷ αὐτῷ.
 Ἀεὶ μὲν καὶ ἔαμην τὴν ἐν οἷς, κ. λ.
 CXVI. Τῷ αὐτῷ.
 Εἴτα ἔρεῖς, ὡς ἂν ἐκ πολλῶ.
 CXVII. Τῷ αὐτῷ.
 Τοῦ βραχύτερα ἐπιστεῖλαι με.
 CXVIII. Τῷ αὐτῷ.
 Ἀνέσχε πρότρετα.
 CXIX. Τῷ αὐτῷ.
 Τίς ἂν εἰπεῖν ἔχοι.
 CXX. Τῷ αὐτῷ.
 Ἡ χόμην καὶ παρῆναι.
 CXXI. Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικῇ τῶν φίλων τινί.
 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαίωντων.
 Ea-

(1) Forte legendum Καλλικωματοσύλῃ, postremis enim litteris superscriptum est αλ.

(2) Primo scilicet Vestiariorum, quae inter dignitates Palatinas erat sexta, cuiusque munus circa vestes Imperatoris versabatur, ut

est apud Codinum Cap. VI num. 31. & seqq. qua qui erant insigniti, iis rubris pileis uti concessum erat. Horum Protovestiariorum mentio passim apud Scriptores occurrit; de quibus vide plura in Glossar. Med. & Inf. Graecit. Tom. I p. 193.

II. pag. 107. *h.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν Σεότῳ τον ταφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Eiusdem Oratio in sepulchrum corporis Domini Nostri Iesu Christi.* Inc. Α' μὲν ἂν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Def. Ἐθεὶν αὐτὸν ἀνακήρυττε σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι δοξαζόμενον νῦν καὶ εἰς τὰς αἰῶνας, ἀμήν. Graece prodit Paris. MDLVII. apud Andream Wechelum: Latine ex Ioachimi Axonii Graviani versione in Supplemento Bibl. Patrum Colonienf. A. MDCXXII. & Morell. Paris. MDCXXXIX. Tom. I. p. 836. & in Bibl. Patr. Lugd. Tom. XXVII.

III. pag. 122. *h.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων, Πέτρον καὶ Παῦλον. *Eiusdem in Principes Apostolorum, Petrum et Paulum, Oratio.* Inc. Εἰδοὺ μοι λέγειν. Def. ἐν ἡμᾶ τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι προσκυνητὸν ἐκηρύξατε, νῦν καὶ ἀεὶ, κ. λ. Edita a Grefero sub Gregorii Nysseni nomine Ingolstadt. MDCXX. 4. ab Allatio tamen pag. 87. de Simeon. & p. 294. & 295. de Consensu, & a Lamb. IV. p. 57. & VIII. pag. 70. Planudi vindicatur.

IV. pag. 153. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἕλιον Διομήδην τὸν μέγιστα. *Eiusdem in S. Diomedem martirem.* Inc. Ἄλλοις μὲν ἄλλως ἐπηνέσθη τὰ τῶν μαρτύρων, καὶ ὡς ἐκάστοις ἡ προσῆσα τοῦ λόγου δύναμις ὑπὸνέρευσεν. ἐμοὶ δ' ἀποχρήσει Διομήδην, κ. λ. Def. καὶ τοῖς πατριώταις ἡμῶν συγκυβερνήσομαι. Lambec. IV. pag. 57. initio tamen parum diversa, ut videre est apud Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 72. Citatur & ab Allatio pag. 202. contra Hottingerum.

V. pag. 177. *h.* Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος ἐγκώμιον. *Eiusdem laudatio hiemis.* Inc. Οἶμαι καὶ πρὸς μὲν τὴν ἀκρόην, κ. λ. Def. ἔδην ὅτι μὴ θῶρον καὶ φιλοτιμία χειμῶνος. Item apud Lambecium loc. cit.

VI. pag. 187. Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος. *Phocylidis poësis utilis* cum glossis interlinearibus. Inc. Ταῦτα διῆς δέξῃσι, λ. λ. Def. μέχρη γῆρας ἔδῃ. Alibi etiam protulimus.

VII. pag. 191. *h.* Πυθαγόρου ἔπη τὰ καλόμενα χρυσᾶ. *Pythagorae Carmina, aurea dicta,* cum glossis item aliquot interlinearibus. Inc. Ἀναστάσις μὲν πρῶτα, κ. λ. Def. ὅτι ἐστὶ ἡγητός. Haec quoque alibi occurrunt.

VIII. pag. 193. Κάτωνος Ῥωμαίου γνώμαι παραινετικαὶ δίστοιχοι, ἃς μετένεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανύδης. *Catonis Romani sententiae admonitoriae distichis expressae, quas ex Latina lingua in Graecam dialectum transtulit Maximus monachus Planudes,* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Praefatio inc. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νῦν. Def. ἀσπασίως φιλίαν φέρει. Tum Liber I. inc. Εἰ δ' θεὸς νόος ἔσθ' κ. λ. Liber IV. def. σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα. Adnotationes Graecae marginales, & interlineares, quae in Bibl. etiam Caesarea Mss. exstant, Lambec. V. pag. 215. non videntur lucem.

IX. pag. 201. *h.* Ἀντιτίου Μαλλίου Σεβηρίνου Βοητίου ἀπὸ ἐσάτων τέλους τῶν πατριῶν βίβλος περὶ παραμυθίας τῆς φιλοσοφίας, ἣν μετένεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διά-

λεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανύδης. *Antitii Manlii Severini Boetii exconsulis ordinarii ac Patricii, Liber de Consolatione philosophiae, quem ex Latino sermone in Graecum transtulit Maximus monachus Planudes,* cum scholiis marginalibus. Titulum tamen hunc praecedat Boetii vita, cuius initium: Βοητίος ὁ σοφὸς ἦν μὲν ἐκ τῆς Τουρκουάτων οἰκίας, κ. λ. Opus vero in quinque divisum libros inc. Ὅς πάρος ἐσπέδαζον ἐπὶ τῶν συνήσειν, κ. λ. Def. ὅποτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀνασρέφεσθε κριτοῦ τὰ πάντα ἐπισκοποῦντος. Ex Ms. Caesareo, in quo leguntur etiam prolegomena Graeca, & adnotationes marginales, quaedam profert Lambec. VII. pag. 145. seq. Hac eadem Graeca versione manuscripta in Bibl. Regis Christian. usus est in sua Boetii editione Renatus Vallinus. Alius pulcherrimus Codex huius Operis Graeco-Latinus exstat in Coislin. pag. 140. In nostro Codice prima pagina, in qua vita Boetii, & initium Libri I. incidit, male compacta, inter pag. 208. & 209. requirenda est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. exeuntis, in quo plures leguntur adnotationes Latinae in Maximi Planudis Orationes. Constat foliis scriptis 271.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

MOSCHOPVLVS SINE PRINCIPIO.

I. pag. 1. *M* Annelis Moschopuli Schedae *cod. xxiii* Grammaticae, quales habentur supra in Codicibus VIII. & XVII. huius Plutei. In hoc tamen mutilae sunt initio propter primae paginae iacturam. Incipiunt a verbis . . . . κυβεύω, κυβεῖα. Κυλλήνη πόλις Ἀρχαδίας, κ. λ. Desinunt autem in verbis: ἔξ οὗ τὸ ἄλλομα, καὶ ὠλλύμην, quae pertinent ad Caput illud, quod inc. Ἐννέα ἡμέρας ἡ λοιμώδης νόσος, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. prope, oscitanter, & analphabete scriptus. Constat foliis 137.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI VARIA.

IN averfa primae paginae parte indiculus *cod. xxiv*. adscribitur operum Plutarchi, quae in hoc Codice habentur, eaque sunt:

I. p. 2. *Plutarchi, scite dicta Regum, et Imperatorum.* Cit. edit. Tom. II. p. 172.

II. p. 39. *Eiusdem apophthegmata Laconica.* Ibid. p. 208.

III. pag. 78. *h.* *Eiusdem praecepta gerendae Reipublicae.* Ibid. p. 798.

IV. pag. 109. Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικὸς πρὸς Ἀπολλωνίου. *Eiusdem Oratio consolatoria ad Apollonium.* Ibid. pag. 101. In ultima Codicis pagina occurrit Index tantum Ethicorum, seu Moralium Sermonum Plutarchi, eorum titulos & initia exhibens.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. cum plurimis in margine Cenforis castigationibus. Constat foliis scriptis 135.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΟΝ.

PLVTARCHI SERMO IN HOMERI VITAM.

COD. XXV. **S**ilicet *Homeri Vita*, Plutarcho vulgo tributa, de qua vide supra Cod. VII. Iulius Plutei §. VIII.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 53.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

MOSCHOPVLVS SINE PRINCIPIO.

COD. XXVI. I. pag. 1. **E***Aedem Manuelis Moschopuli Schedae Grammaticae*, ut supra, in principio tamen, & in fine mutilae. Incipiunt a verbis. . . . . τὸν μαθητὴν ὁ διδάσκαλος παρὰ τὸν ἕκτον αὐτοῦ, τούτῃ διὰ τὸν ἕκτον αὐτοῦ, κ. λ. quae pertinent ad primae schedae grammaticam analysin, seu meditationem: puto autem deesse folia quamplurima. Ultima desinunt in verbis: ἀπὸ διὰ τὸ μὴ εἶναι μνήματα, & τύπτει. . . . . quae pertinent ad extremum Caput, quod inc. Νόβη Ταντάλου θυγάτηρ, κ. λ. Pauca desunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 114.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙ ΑΤΤΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

MOSCHOPVLVS DE NOMINIBVS ET VERBIS A'TTICIS.

COD. XXVII. **E***Adem omnino Atticorum Nominum Collectio* est, auctore Manuele Moschopulo, cum illa, quam recensuimus supra Cod. VI. §. I.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 81.

ΜΑΝΟΘΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

MANVELIS INTERROGATIONES.

Ac praeterea

Georgii Pardi de Dialectis Liber.

COD. XXVIII. I. pag. 1. **A**ρχὴ σὺν Θεῷ ἀγία τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων παρὰ

τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχόπουλου *Incipiunt cum Deo S. Erotemata correctia a sapientissimo D. Manuele Moschopulo*. Inc. Τί ἐστὶ προσωδία; ποία τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς. Desinunt in explicatione notarum numericarum.

II. pag. 112. *Περὶ τῶν διαλέκτων. De Dialectis Tractatus*. Inc. Ἰδοὺ σοι καὶ τὰς διαλέκτας ἐγχειρίζω. Def. ὅτῃ δὲ σύμφωνόν ἐστι μεταξὺ, οὐκ ἐστὶ. Est Georgii, seu Gregorii, Corinthi Metropolitae, cognomento Pardi, editus Graece ab Aldo in *Κέραι Α'μαλθείας*, & ad calcem Lexici Afulani. De hoc Georgio, seu Gregorio vide Fabric. B. Gr. Vol. IV. pag. 538.

III. pag. 136. *Sequuntur de nominum declinationibus & verborum coniugationibus Excerpta brevia, auctoris nomine destituta.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XVI. eleganter nitideque exaratus. Constat foliis scriptis 140.

ΚΟΙΝΤΟΤ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΟΜΗΡΟΥ.

QVINTI DERELICTA AB HOMERO.

I. pag. 1. **K**οίντου Καλαβροῦ παραλειπόμενα Ὀμήρου. *Quinti Calabri Praetermissa ab Homero*, Libris XIV. Primus inc.

Εὐθ' ὑπὸ Πηλείωνι δάμνη θεοεικέλος Ἔκτωρ. Ultimus def.

Ὅσσοι ὡς ἐρ πάντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν αἰλλας. In fine: Τέλος Κοίντου ἀριστὸ ποιητῆ. *Finis Quinti optimi poetae*. Huius optimi Codicis collationem omisit Io. Cornelius de Pauw in nupera, quam curavit Calabri editione Lugduni Batavorum per Io. Van Abcoude MDCCCXXIV. 8. Clauditur Volumen hoc sequenti amanuensis subscriptione ac monito: Ἐγὼ Γεώργιος ὁ Τριβίζιος ὁ τῶν ἐν Βενετίαις Γραικῶν ἱερεὺς μετέγραψα τούτους τὸ παρὸν βιβλίον Κοίντου ποιητοῦ ἐν βιβλίῳ διεφθαρμένῳ καὶ τὰ μὲν ἐπιδιώρθουν· τὰ δὲ ὡς ἔχει τὸ ἀντίγραφον· οὐ γὰρ οἶδον τε διορθῶν τὰ πάντα, ἅπερ σαφῶς οὐκ οἶδα.

Ego Georgius Tribizius, Graecorum Venetiis degentium sacerdos, transcripsi hunc praesentem librum Quinti Poetae ex codice corrupto; & alia quidem corripiebam, alia vero, ut habet exemplar; non enim possibile corrigere omnia, quae quidem manifeste non novi. Georgium istum, Codicis exscriptorem, eundem putamus esse, atque illum, cuius subscriptionem valde intricatam protulimus supra pag. 314. §. XIX. id enim utriusque scripturae similitudo satis comprobatur. De hoc autem tachygrapho nulla apud Montfauc. mentio fit in Palaeogr. Gr.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 181.

FINIS PLVTEI LVI

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LVII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. L. EDITOS III.

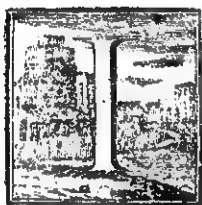
C O D E X I.

ΛΟΤΚΙΑΝΟΤ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

LVCIANI VARIA OPERA.

Quibus adde

Anacharfidis, Phalaridis, Synesii Cyrenaei, Libanii, ac Basilii Epistolas.

N principio Voluminis occurrit Πινὰξ ἀκριβὴς τῆς παρ-
ῶν πυντίδος. *Tabula accur-
rata praesentis Libri*, exhi-
bens nimirum Luciani Dia-
logorum, qui in hoc ha-
bentur Codice, titulos, &

Synesii Epistolarum initia. Luciani Operum series, sequens est:

I. pag. 2. *b. Cataplus*, sive *Tyrannus*. Exstat G. L. cum notis in nupera eius Operum edit. Amstelodam. MDCCXLIII. 4. curante Io. Frederico Reitzio Tom. I. p. 620.

II. pag. 7. *b. Iupiter Confutatus*. Tom. II. pag. 626.

III. pag. 10. *b. Iupiter Tragoedus*. Ibid. p. 642.

IV. p. 19. *Somnium*, seu *Gallus*. Ibid. p. 702.

V. pag. 27. *Mercurius, Prometheus, Vulcanus*. Tom. I. pag. 185, ubi inscribitur: *Prometheus, sive Caucasus*.

VI. p. 30. *Icaromenippus, sive Hypernephelus*. Tom. II. pag. 751.

VII. pag. 37. *Timon, sive Misanthropos*. Tom. I. pag. 98.

VIII. pag. 45. *Adversus indoctum, & mul-
tos eminentem liberos*. Tom. III. pag. 99.

IX. pag. 50. *b. Charon, sive Contemplantes*. Tom. I. pag. 487.

X. pag. 56. *Mortuorum Dialogi XXX.* (Ib. pag. 328. seqq.) eodem ordine dispositi, quo habentur in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XIV. supra pag. 138.

XI. pag. 70. *b. Deorum Dialogi XXVI.* (Ib. pag. 204. seqq.) iidem prorsus, ut in dicto Cod. XIII. §. XV.

XII. pag. 82. *b. Marini Dialogi XV.* Concordant cum editis ibid. pag. 288. seqq.

XIII. pag. 88. *Meretricii Dialogi XV.* Tom.

III. pag. 280. seqq. quorum ordo idem est, atque in memorato Codice XIII. §. XVII.

XIV. pag. 99. *Demonacis Vita*. Tom. II. pag. 374.

XV. pag. 103. *Allocutio, sive Bacchus*. Tom. III. pag. 74.

XVI. pag. 105. *De Electro, seu Cycnis*. Ibid. pag. 87.

XVII. pag. ead. *b. Phalaris prior*. Tom. II. pag. 187.

XVIII. pag. 108. *b. Phalaris alter*. Ibid. p. 201.

XIX. pag. 109. *b. Hippias, seu Balneum*. Tom. III. pag. 66.

XX. pag. 111. *Allocutio, sive Hercules*. Ibid. pag. 82.

XXI. pag. 112. *Patriae Encomium*. Ibid. p. 229.

XXII. pag. 113. *Ad eum qui dixerat, Prometheus es in verbis*. Tom. I. pag. 23.

XXIII. pag. 114. *b. Abdicatus*, cum argumento. Tom. II. pag. 159. In fine vero post verba τὰ προοίμια, in quibus definit editio, haec pauca in Codice adnectuntur: ἅπαρ προειρόμεν, ἐπεὶ τό γε μεταβυλεύσασθαι ἐπιμη-
θείας ἔργον, ἢ προμηθεὺς ἐστίν.

XXIV. pag. 121. *Navigium, seu Vota*. Tom. III. p. 247.

XXV. pag. 128. *Deorum Concilium*. Ibid. pag. 527.

XXVI. pag. 130. *Epistolae Saturnales IV.* Ib. pag. 401. seqq. Concordant cum editis, nisi quod priorum duarum tituli diversi ita habent: I. inscrib. Οἱ πένητες τῷ Κρόνῳ χαίρειν. II. Ο' Κρόνος τοῖς πένησι χαίρειν.

XXVII. pag. 133. *b. Tyrannicida*, cum argumento. Tom. II. p. 141.

XXVIII. pag. 137. *b. De Parasito, sive quod
ars est parasitica*. Ibid. pag. 836.

XXIX.

- XXIX. pag. 145. *b. De Dipsadibus*. Tom. III. p. 234.
- XXX. pag. 147. *Iudicium Vocalium*, sine argumento. Tom. I. pag. 82.
- XXXI. pag. 148. *Muscae Encomium*. Tom. III. pag. 91.
- XXXII. pag. 149. *b. De Somnio, seu Vita Luciani*. Tom. I. pag. 1.
- XXXIII. pag. 152. *Nigrini Philosophia*, cui praecedit *Luciani ad Nigrinum Epistola*. Ib. p. 37. ubi inscribitur, *Nigrinus, seu de Moribus Philosophorum*.
- XXXIV. pag. 157. *b. De non temere credendo calumniis*. Tom. III. pag. 125.
- XXXV. pag. 161. *b. De Domo*. Ibid. pag. 190.
- XXXVI. pag. 165. *b. Pro lapsu in salutando*. Tom. I. pag. 724.
- XXXVII. pag. 168. *Hermotimus, sive de Sectis*. Ibid. pag. 739.
- XXXVIII. pag. 185. *Pseudosophista, seu Solocista*. Tom. III. pag. 552.
- XXXIX. pag. 187. *b. Vitarum Aulio*. Tom. I. pag. 540.
- XL. pag. 191. *b. Reviviscentes*. Ibid. p.
- XLI. pag. 200. *Bis accusatus, seu Tribunitia*. Tom. II. pag. 791.
- XLII. pag. 207. *b. De Sacrificiis*. Tom. I. pag. 525.
- XLIII. pag. 209. *b. Amores*. Tom. II. pag. 397.
- XLIV. pag. 220. *De mercede conductis possentium familiaribus*. Tom. I. p. 651.
- XLV. pag. 229. *Apologia pro mercede conductis &c.* Ibid. pag. 704.
- XLVI. pag. 231. *b. Convivium, vel Lapsibae*. Tom. III. pag. 418.
- XLVII. pag. 237. *b. De Astrologia*. Tom. II. pag. 360.
- XLVIII. pag. 240. *De Eunuchio Philosopho*. Ibid. pag. 350. ubi inscribitur, *Eunuchus*.
- XLIX. pag. 241. *b. Herodotus, sive Aetion*. Tom. I. pag. 831.
- L. pag. 243. *Dialogus Diogenis, & Herculis*. Ibid. pag. 402. Habebatur etiam supra inter *Dialogos mortuorum*.
- LI. pag. ead. *b. Anacharsis, seu de Gymnasticis*. Tom. II. pag. 883. ubi sex circiter versus in fine longior; in Codice enim desinit in verbis: *ἀλλ' εἰρήσεται γε*. Huic Dialogo adnectuntur *Anacharsidis Epistolae IX*. una *Abaridis ad Phalaridem*, altera *Pythagorae ad Hieronem*, & *Phalaridis XXXI*. de quibus paullo post, ne *Luciani Operum* seriem interrumpamus, agemus.
- LII. pag. 258. *De Lusu*. Ibid. pag. 922.
- LIII. pag. 260. *b. Rhetorum Praeceptor*. Tom. III. pag. 1.
- LIV. pag. 265. *Menippus, vel Oraculum mortuorum consultum*. Tom. I. pag. 455.
- LV. pag. 269. *b. Verae Historiae Liber primus*. Tom. II. pag. 70.
- LVI. pag. 277. *Verae Historiae Liber secundus*. Ibid. pag. 104.

LVII. pag. 284. *b. Harmonides*. Tom. I. pag. 850. Nonnulla autem marginalia scholia identidem occurrunt eiusdem manus, quale illud initio Dialogi LV. quod ita habet: *Τέχα εἰς Πλάτωνα ἀπονείνεται πολλαχῶς & ἀλλαχῶς μυθολογούντα, μάλιστα δὲ ἐν τῷ ἰ' τῆς πολιτείας τὰ περὶ τῶν ἄδων διεξιόντα*. Nunc *Epistolas*, quae inter *Dialogum LI. & LII. a. p.* nimirum 251. *b.* ad p. 258. interiacent (1) recenseamus.

LVIII. pag. 251. *b. Anacharsidis Epistolae IX*. quarum ordo sequens est:

- I. *Anepigrapha inc. Γελάται ἐμὴ Φωνή.*
- II. *Σόλωνι, inc. Εἴληνες σοφοὶ ἄνδρες.*
- III. *Γπάρχη, inc. Οἶνος πολὺς ἀκράτος.*
- IV. *Δημόκω, inc. Φόβος & πόνος.*
- V. *Κροίσω, inc. Οἱ ἐν Εἰλλήσι ποιῆται.* Def. μᾶλλον γὰρ ἀκμάσει τοῖς ἐν ἀρχῇ τῶν ἀπολωλῶτων. Multo longior est, quam in *Collectio- ne Cuiaciana* edit. Aurel. Allobr. mdcvi. fol. pag. 350.

VI. *Θρασυλόχῳ, inc. Κύων ψυχῇ.*

VII. *Τηγεῖ θρανὶ χαλεπῶ δεσπότῃ, inc. Οὐδεὶς ἀρχὼν ἀγαθός.*

- VIII. *Ἀνώνι, inc. Εἴ μοι περίβλημα.*
  - IX. *Τίῳ βασιλεῖ, inc. Σοὶ μὲν αὐτοί.*
- LIX. pag. 253. *Abaridis ad Phalaridem Epistola*. Inc. *Εἰδείξας φύσιν σὴν*. Exstat in cit. *Collect.* p. 71. inter *Epistolas Phalaridis*.

LX. pag. ead. *b. Pythagorae ad Hieronem Epistola*. Inc. *Ἀσφαλὴς ὁ ἐμπε βίος*. Gr. & Lat. cum Io. Curterii Angli versione ad calcem *Protreptici Iamblichiani* edidit Io. Arcerius. Vid. Fabr. B. G. Vol. I. pag. 413.

LXI. pag. ead. *Phalaridis Epistolae XXXI. ad diversos*, quae inter editas loc. cit. occurrunt, & sunt i. VI. VII. XV. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. LV. LVI. LVIII. LXVII. LXVIII. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXIV. LXXXV. & LXXXVI.

LXII. pag. 285. *b. Συνεστὶ Κυρηναίου καὶ μητροπολίτου Πτολεμαίδος ἐπιστολαί*. *Synesti Cyrenaei, ac Metropolitani Ptolemaidis Epistolae*, num. CXLVII. Prima ad *Nicanorum* inc. *Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην*. Ultima ad *Ioannem*, cuius initium, *Οἶμαί σε καὶ πρὸ εὐχῆς, καὶ λ. def. ἐπὶ ἄμενος εὐδαιμονῶν διαβιώης, θαυμάσια*. & in edit. Paris. est CXLVI. Harum *Epistolarum* initia cum editis conferentes, comperimus deesse in Codice *Epistolam LXXXI* & a CXLVII. usque ad finem, excepta particula *Epistolae CLIII*. quae in Codice infer- ta est inter *Epistolas CX. & CXI.* & abs- que ullo titulo incipit a verbis . . . . . οὐ- δὲ γὰρ, οὐδὲ τὸν τοῦτον, καὶ λ. quae incidunt in edit. pag. 291. lin. ult. & progreditur usque ad finem.

LXIII. pag. 327. *b. Ἐπιστολαὶ ἀμοιβαταὶ Λιβανίου πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον*. *Epistolae amoebaeae Libanii ad magnum Basilium* N. XIV. quae iuxta ordinem, quem obtinent in edit. cit. supra in Cod. XXXVII. Plut. XXXII. §. IV. sunt 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1586. & a 1594. usque ad 1601. inclusive. Ex his

X 2

ta-

(1) Has omisit Montfaucon. in suo Catalogo.

tamen Epistola 1581. brevior est edita; nam desinit in verbis, *δυναμένους δεικνύναι πολίτην*, quae incidunt ibi in pag. 717. lin. 17. Vltima vero in Cod. quae est 1584. in edit. ob Codicem in fine mutilum desinit in verbis *παρχωρῶσι τοῖς πασι* . . . . quae incidunt in pag. 720. lin. 4.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV: in fine mutilus. Constat foliis 328.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI.

COD. II. **L**Vciani Operum prima, ac praestantissima editio Graeca Florentiae Anno MCDXCVI. in fol. cum Indice accuratissimo Dialogorum in fine. De hac consulendus Cl. Maittaireus in Annalibus Typographicis, Hagae Comitum apud Isaacum Vaillant MDCCLXIX. 4. Tom. I. pag. 34. In ultima libri pagina, Epigrammata VII. scripta sunt *ἑρωτικά* in quamdam Dorotheam, manu fortasse (ut ait Montfauc. in suo Catalogo) Francisci Philelphi, & sunt quae sequuntur:

I.

Κλεῖν μὲν Ἀλεξάνδρῳ δῶκεν Ζεὺς πρὸς τὸν Ὀλύμπου,

Συήπτρα δὲ σκηπτύχοις, Δωρόθεαν δὲ τ' ἔμοι.
Εἰ δ' αὐτῇ κατὰ θυμὸν ἐγὼ κεχαρισμένος εἶην,
Οὐκ ἐθέλοιμι ἀναξ' ἔμμεναι ἑρᾶντος.

II.

Ζεὺς ἀεὶς, Ἡρῇ ταῦς, Κυθήρεια δὲ φάσσαι
Φιλοῦσιν, χαρίεις ἐστὶ κολοῖδες ἔμοι.

III.

Εἰν ἐνὶ μὲν τέτρῳ δύο εἰσὶν σώματι ψυχὰ,
Ἡ' μὲν ἐμὴ δμοῖς ὡς τῆς τε ἀνάσσα κέρης.

IV.

Τῶν μὲν καλλίστων τῶδ' εἰσὶν ἀγάλματα κερῶν,
Δωροθέας πρῶτον, θάττερόν ἐς' Ἐλένης.
Τίπ' ε, κόρη σαύλῃν ἐφορᾷς, κοσμεῖς τε πρόσωπον,
Εἴσοπτρον χερσὶν πρόσθεν ἔχουσα φανόν;
Εἴ γ' ἐτέον βέλει βλεμμαίνειν σεῖο πρόσωπον,
Εἰς κραδίην μὲν ἐμὴν ἔγκλινον ὄσσε, κόρη.
Εἴθ' ἄγε γράψεν ἔρωι σεῦ μὲν κάλλος τε καὶ εἶδος,
Καὶ σέρνοις σέ γ' ἔμοις ἔμβαλε Κύπρις ὄλην.

V.

Haec sunt fulminei fortissima pectora Martis,
Hunc Graeca, hunc cecinit musa Latina vi-
rum.

VI.

Κλέψεν ἐμὴν ψυχὴν γε δολοφρονέουσ' Ἀφροδίτη,
Καὶ σέρνοις ἐνὶ τὴν ἔμβλαδ' Δωροθέας.
Ἡ' δὲ γε πρὸς γλυκερὴν κέρης εἴωθε καρδίην
Νοσήσειν, δ' ἐς ἐμὴν ἄψ' ἀπέπειπε δῆμον.
Νῦν δὲ τί ποιῶ; ζεύξω πρὸς χεῖλεα χεῖλην,
Στηθεὶς πρὸς στήθην, τῆς ἀπολαύμενος.

VII.

Φεύγετε τοξοφόρον τῆτον τὸν ἔρωτα, τιτρώσκει
Καὶ τοῦτε περᾷ σώματα πάντα βέλη.

Codex Graecus chartaceus typis impressus. Constat foliis 262.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIUM.

five

Etymologicum Magnum.

MVtilus est initio & fine Codex. Incipit **COD. III.**
a littera A, verbo . . . . . Ἀ' γύρτας. *E'πειδὴ κατὰ τὰς πόλεις ἀγύρται τινὲς τυχήν, ἢ λωποδύται ἐσθέρχον, κ. λ. ex quo patet duas abesse paginas. Desinit in littera Ω, verbo, Ω'τα, παρὰ τὸ ὠθύμενον καὶ εἰληκτὸν εἰσέρχεσθαι ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν ἀνεμόν, μετὰ τὸν ἤχον. Ω'τα, ...* Pauca desunt. Integrum hoc Etymologicum habemus infra in Codicibus XI. & XV. His tamen defectibus exceptis, videtur in hoc uberius esse, quam in dictis Codicibus, in quibus littera Ω desinit in voce Ω'ρα, verbis, εἰ δὲ ἐνὶ φωνήνῃ παραλήγεται, ἐκτείνει τὸ α, ὅσον χώρα, χήρα, ψάρα, ἔτω καὶ ὦρα. In hoc vero alia sequuntur usque ad finem, quem dedimus. Vide quae de Etymologici Magni auctore doctissime edisserit Fabricius B. G. Vol. X. p. 17. seq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. tuncis partim, partim etiam maiore corruptus. Constat foliis 155.

ΛΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

LYSIAE APOLOGIA DE CAEDE ERATOSTHENIS.

Titulum corrige.

Lysiae, Gorgiae, Alcidasantis, Antisthenis, & Demadis Orationes.

LYsiae Orationum XXXI. series, ac tituli **COD. IV.**
sequentes sunt.

I. pag. 1. Αυσίῳ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογία. λόγος α'. *Lysiae pro caede Eratosthenis Apologia. Oratio I.* Exitat in edit. eius Operum Hanov. Graeco-Lat. Anni MDCXV. in 8. pag. 3. N. 1.

II. pag. 6. b. Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς, λόγος β'. *Funebris Oratio in laudem caesorum, dum Corinthiis auxilium ferrent Athenienses. Oratio II.* Ibid. pag. 489. N. xxxi. In Codice tamen defectus quidam occurrit, nimirum a verbis, τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων, κ. λ. cit. edit. pag. 500. lin. 17. usque ad verba τοῦ Ἑλλησπόντου τὴν περὶν, pag. 502. lin. 12. inclusive: ad quem supplendum lacuna unius paginae cum dimidio relicta est.

III. pag. 16. b. Πρὸς Σίμωνα ἀπολογία. λόγος γ'. *In Simonem Apologia. Oratio III.* Ibid. pag. 24. N. II.

IV. pag. 22. Περὶ θανάτου ἐκ προνοίας, περὶ καὶ πρὸς ὄν. λόγος δ'. *De vulnere ex industria*

stria illato. Oratio IV. Ibid. pag. 44. N. III.

V. pag. 24. *b. Ἦπερ Καλλίου ἱεροσυλίας ἀπολογία. λόγος ε΄. Pro Callia sacrilegii Apologia. Oratio V. Exstat tamen huius Orationis tantummodo exordium, ut in cit. edit. pag. 53. N. IV. In Codice post verba περὶ αὐτῶν μὴ νόσαντες, lacuna trium circiter foliorum ad defectum indicandum, occurrit.*

VI. pag. 26. Oratio sine titulo, atque initio, sed est *contra Andocidem sacrilegum*, carens exordio. Incipit a verbis . . . . . Ἐδησεν τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥύπτρου τῷ ἱεροῦ, κ. λ. Ibid. pag. 58. N. V. In Codice paullo ante finem inter verba ἀνταποδῆς, & Ἀθηναῖοι, (ibid. pag. 78. lin. 3.) trium paginarum lacuna relicta est.

VII. pag. 33. *o. Ἀρεοπαγιτικὴ ὑπὲρ τοῦ σηκῷ ἀπολογία. λόγος ζ΄. Areopagitica Oratio excusatoria, de sacrae olivae trunco. Oratio VII. Ibid. pag. 81. N. VI.*

VIII. pag. 38. *b. Κατηγορία πρὸς τὰς συνασσίας κακολογίων. λόγος η΄. Accusatio adversus familiares obirefactores. Oratio VIII. Ibid. p. 101. N. VII.*

IX. pag. 41. Ἦπερ τοῦ στρατιώτου. λόγος θ΄. *Pro milite. Oratio IX. Ibid. pag. 112. N. VIII.*

X. pag. 43. *b. Κατὰ Θεομνήστου πρῶτος. λόγος ι΄. Contra Theomnestum prima. Oratio X. Ibid. pag. 122. N. IX.*

XI. pag. 47. Κατὰ Θεομνήστου δεύτερος. λόγος ια΄. *Contra Theomnestum secunda. Oratio XI. Ibid. pag. 135. N. X.*

XII. pag. 49. *b. Κατὰ Ἐρατοσθένους τοῦ γενομένου τῶν τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. λόγος ιβ΄. Contra Eratosthenem ex triginta tyrannis unum Oratio, quam ipse Lysias dixit. Oratio XII. Ibid. pag. 144. N. XI.*

XIII. pag. 60. *b. Κατὰ Ἀγοράτου ἐνδεκῆσως. λόγος ιγ΄. Contra Agorati delationem, & iudicium. Oratio XIII. Ibid. pag. 189. N. XII.*

XIV. pag. 72. *b. Κατὰ Ἀλκιβιάδου λειτουργίας. λόγος ιδ΄. Contra Alcibiadem, quod ordinem in militia deseruerit. Oratio XIV. Ibid. pag. 234. N. XIII.*

XV. pag. 78. *b. Κατὰ Ἀλκιβιάδου ἀστρατείας. λόγος ιε΄. Contra Alcibiadem militiae defertorem. Oratio XV. Ibid. pag. 255. N. XIV.*

XVI. pag. 80. *b. Ἐν βουλῇ Μαντιθέου δοκιμαζομένου ἀπολογία λόγος ις΄. Pro Mantitheo magistratus candidato, vitae aetiae examen subeunte. Oratio XVI. Ibid. pag. 262. N. XV.*

XVII. pag. 83. *b. Δημοσίων ἀδικημάτων. λόγος ιζ΄. De publicatis bonis. Oratio XVII. Ibid. p. 273. N. XVI.*

XVIII. pag. 85. Περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ ἐπίλογος. λόγος ιη΄. *De publicatione bonorum Niciae fratris Epilogus. Oratio XVIII. Ibid. pag. 281. N. XVII.*

XIX. pag. 88. *b. Ἦπερ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων πρὸς τὸ δημόσιον. λόγος ιθ΄. Pro Aristophanis bonis ad aerarios. Oratio XIX. Ibid. p. 295. N. XVIII.*

XX. pag. 96. Ἦπερ Πολυστράτου. λόγος κ΄. *Pro Polystrato. Oratio XX. Ibid. p. 324. N. XIX.*

XXI. pag. 100. *b. Ἀπολογία δωροδοκίας ἀπαρῆστος. λόγος κα΄. Apologia pro eo, qui munere corruptus ferebatur. Oratio XXI. Ibid. p. 342. N. XX.*

XXII. pag. 104. Κατὰ τῶν σιτοπωλῶν. λόγος κβ΄. *Contra frumentarios negotiatores. Oratio XXII. Ibid. pag. 354. N. XXI.*

XXIII. pag. 107. Κατὰ Παγκλεόντος, ὅτι ἐκ ἦν Πλαταιεύς. λόγος κγ΄. *Contra Panceleonem, quod non sit Plataeensis. Oratio XXIII. Ibid. pag. 365. N. XXII.*

XXIV. pag. 109. Πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ μὴ δίδουθαι τῷ ἀδυνάτῳ ἀργύριον. λόγος κδ΄. *Ad delationem, quod quum impotens non esset, a Republica pecuniam acciperet. Oratio XXIV. Ibid. pag. 373. N. XXIII.*

XXV. pag. 112. *b. Δήμος καταλύσεως ἀπολογία. λόγος κε΄. De popularis status everfione Apologia. Oratio XXV. (mutila). Ibid. pag. 388. N. XXIV. In Codice definit in verbis: τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς εἰς ὕπο . . . . . ac deinde lacuna relinquitur unius folii cum dimidio.*

XXVI. pag. 118. Sequitur Oratio sine titulo, atque initio, sed est, ut habet titulus in fine appositus: Περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας. λόγος κς΄. *De probatione Evandri. Oratio XXVI. Ibid. p. 408. N. XXV.*

XXVII. pag. 121. *b. Κατὰ Ἐπικράτους καὶ τῶν συναπρεσβευτῶν ἐπίλογος, ὡς Θεόδωρος. λόγος κζ΄. Contra Epicratem, & eos, qui cum ipso legatione functi sunt, Epilogus, ut Theodorus. Oratio XXVII. Ibid. p. 421. N. XXVI.*

XXVIII. pag. 123. *b. Κατὰ Ἐργόκλητος ἐπίλογος. λόγος κη΄. Adversus Ergoclem Epilogus. Oratio XXVIII. Ibid. pag. 430. N. XXVII.*

XXIX. pag. 126. Κατὰ Φιλοκράτους ἐπίλογος. λόγος κθ΄. *Adversus Philocratem Epilogus. Oratio XXIX. Ibid. pag. 440. N. XXVIII.*

XXX. pag. 127. *b. Κατὰ Νικομάχου γραμματέως εὐδυνῶν κατηγορία. λόγος λ΄. Adversus Nicomachum scribam accusatio, de non reddita magistratus sui ratione. Oratio XXX. Ibid. p. 447. N. XXIX.*

XXXI. pag. 132. *b. Κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας. λόγος λα΄. Contra Philonem non approbandum, nec admittendum ad Magistratum. Oratio XXXI. Ibid. pag. 469. N. XXX. In Codice post titulum in fine repetitum, subditur: Τέλος τῶν Λυσίου λόγων.*

XXXII. pag. 137. Γοργίας Ἐλένης ἐγκώμιον. λόγος λβ΄. *Gorgiae Helenae Encomium. Oratio XXXII. Inc. Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία. Def. ἐμὴν δὲ παῖγνιον. Haec Gorgiae Oratio exstat Graece edita ab Aldo, & H. Stephano cum aliis Oratoribus, Latine autem reddita a Guil. Cantero ad calcem Aristidis Basil. MDLXVI. fol.*

XXXIII. pag. 140. Ἀλκιδάμαντος περὶ τῶν γραπτῶν λόγων γραφόντων, ἢ περὶ σοφιστῶν. λόγος λγ΄. *Alcidamantis de iis, qui Orationes de scripto recitant, sive de sophistis. Oratio XXXIII. Inc. Ἐπειδὴ τινες. Def. παρὰ τοῖς εὐφρονούσιν. Ab eodem Aldo Graece edita ad calcem Isocratis, Venet. MDXVIII. fol.*

XXXIV.

XXXIV. pag. 145. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ὀδυσσεύς κατὰ Παλαμήδους, προδοσίας. λόγος λδ'. *Eiusdem, Vlysses contra Palamedem, prodicionis. Oratio XXXIV.* Inc. Πολλὰ κ' ἦδη. Def. τῶν τιμωρησάμενοι. Ab eodem Aldo Graece edita cum Orationibus Aeschinis, Lyfiae &c. Venetiis MDXIII. fol. inde ab Henrico Stéphano cum iisdem Oratoribus MDLXXV. fol. & a Guil. Cantero Latine translata, cum Aristide MDLXVI. fol.

XXXV. pag. 149. *b.* Ἀντισθένης Αἴας. λόγος λε'. *Antisthenis Ajax. Oratio XXXV.* Inc. Ἐβυλόμην ἄν. Def. κ' ἀνευ τείχους τέταγμαί.

XXXVI. pag. 151. Ὀδυσσεύς. λόγος λς'. (*Eiusdem*) *Vlysses. Oratio XXXVI.* Inc. Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον. Def. καὶ ζευγύναι αὐτές. Haec & superior Antisthenis Oratio, sunt breves μελέται, sive declamationes sub Aiacis, & Vlyssis nomine compositae. Exstant Graece editae ab Aldo, & Henr. Stephano, ac Latine translatae a Guil. Cantero, locis mox citatis.

XXXVII. pag. 153. Δημάδης ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. λόγος λς'. *Demadis pro duodecennio, sive pro suis per duodecennium proximum gestis Apologia ad populum Atheniensem. Oratio XXXVII.* Inc. Τῆς μὲν τῶν κινδυνεύοντων. Def. εἶναι μὴ συνευδουῦντα. Graece primum vulgata ab Aldo, & H. Stephano in memoratis editionibus; Graece, & Latine ab Iano Grutero, Hanov. MDXIX. 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. diligenter accurateque conscriptus, cuius solemne est, singulos Orationum titulos ad finem repetere. Constat foliis scriptis 155.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΠΡΟΟΙΜΙΩΝ.

DE PROOEMIIS RHETORICES INCERTI AVCTORIS.

Sive

Ioannis Doxopatri in Aphthonii Progymnasmatum Homiliae Rhetoricae, Hermogenis ars Rhetorica, De inventione Oratoria, De formis Oratoris, De methodo apti & ponderosi generis dicendi, cum Commentariis variorum.

COD. V. I. pag. 1. **Π** Ερὶ τῶν τῆς ῥητορικῆς προοιμίων. *De Rhetoricae Prooemiis.* Inc. Οἱ τὴν ἡμετέραν τέχνην διαποσμήσαντες ῥήτορες, εἰς δέκα τινὰ κεφάλαια, τὰ τῆς ῥητορικῆς τέχνης διείλον προλεγομένα. Def. τὸν ἀπρατὴν μαζόντα ταῦτα, & ἔδεν ἀγνοήσαντα. Sequitur deinde progymnasmatum in genere, ac progymnasmatum rhetorici definitio; tum partitio Statuum, sive Quaestionum Oratoriarum XIV. iuxta Hermogenem & Metrophanem, & philosophos Evagoram & Aquilam. Quae omnia fortasse praeliminaria sunt in sequentes Ioannis Doxopatri Homiliae Rhetoricas.

II. pag. 3. Τοῦ Δοξοπατρὸς Ἰωάννου ῥητορικὰ

ὁμιλίας εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα. *Ioannis Doxopatri in Aphthonii Progymnasmatum Homiliae Rhetoricae.* Prooemium satis longum inc. Τοῖς ἐκ ποιητικῶν μαθημάτων, κ' τῆς ἐκείθεν τερατολογίας ἐπὶ τὸ τῆς ῥητορικῆς ἡκασιν ἄρτι μέγα μυστήριον, λ. λ. Def. ἐνιοὶ δὲ κ' λόγον αὐτὸν ὀνομάζουσιν, ἐπεὶ κ' ὁ Αἰσώπος λογοποιὸς λέγεται· μύθων γὰρ πλάτης ὁ Αἰσώπος. Sequitur deinde pag. 11. initium Progymnasmatum Aphthonii cum uberrimo Io. Doxopatri commentario marginali, cuius est initium: Ζητῶσί τινες, διατί τὰ πέν ἄλλα γυμνάσματα ὀρίζεται ἐν προκαταρκτικοῖς, κ. λ. Pauca desunt in fine; nam Aphthonii textus desinit in verbis, & μὴν ὁ μὲν διαφείρας. . . . paullo ante finem: Doxopatri vero enarratio in verbis: κ' κινήσας τὰς τῶν νομοθετῶν ἐπ' αὐτὸν γνώμας εἰς ανατροπὴν. . . . quae pertinent ad illa Aphthonii verba: μοναρχία δὲ κολάζει μὲν, οὐ συνεξετάζει δὲ, κ. λ. Ms. exstat in Biblioth. Caesarea, ut habet Nesselius Catalog. P. IV. pag. 15.

III. pag. 72. Ἐρμολόγιος τέχνη ῥητορικὴ περὶ εἰσέσεων. *Hermogenis Ars Rhetorica de Statibus* cum Commentariis uberrimis Anonymi, forte eiusdem Doxopatri, quales exstant in Cod. Bibliothecae Caesariae, teste eodem Nesselio l. c. pag. 77. Textus Hermogenis inc. Πολλῶν ὄντων κ' μεγάλων. Def. μακρότερα εἶναι. Quae sunt duo tantum prima Capita Operis de partitione statuum, & quaestionum Oratoriarum edit. Gr. L. Colon. Allobr. MDXIV. 8. a p. 1. ad pag. 20. Comment. inc. Δοκεῖ τις μὴ ὀρίσασθαι τὴν ῥητορικὴν Ἐρμολόγιος οἱ κ' αἰτίας τοῦ ταύτην αὐτὸν μὴ ὀρίσασθαι τάςδε λέγουσιν. Def. κ' πάντως ἔως ἐνι, κ' ἐκ ἄλλως ἐπιγνῶναι αὐτάς. Tum sequitur subscriptio literis ita intricatis ac compendiaris exarata, ut fere nihil possit exsculpi.

IV. p. 96. Περὶ τῆς τῶν εἰσέσεων διαιρέσεως. *De Statuum divisione*, item cum uberrimis Commentariis, partim Anonymi, forte eiusdem Doxopatri, ut in Codice Caesariae Bibliothecae apud Nesselium l. c. p. 82. partim Georgii Diaeretae. Primum Caput, cui titulus Περὶ σοχασμοῦ κ' τῶν κεφαλαίων αὐτῶ, inc. Ὁ σοχασμός τοίνυν διαίρεται, κ. λ. Ultimum Περὶ ἀμφιβολίας, def. ἐφόρησε τὰ χρεῖα. Comment. inc. Ἀρχόμενοι σὺν Θεῷ τῆς διαιρέσεως, φέρε δὴ πρὸς γε πάντων ζητήσωμεν, τί ὅλως ἐστὶ διαιρέσις. Def. τάς τε γὰρ δεικνυμένα συναποδείκνυται καὶ τὸ ζητούμενον: quae sunt Georgii Diaeretae. Subiiciuntur deinde γνώσεις ὅργανα ὁκτὼ, & μέρη εὐμαθείας τρία.

V. pag. 174. *Hermogenis de Inventione Oratoria Libri IV.* item cum uberrimis Commentariis. Initium & finis singulorum Librorum cum cit. edit. mirifice concordant. Commentariis hic titulus praecurrit: Σχόλια εἰς τὰς περὶ εὐρέσεως τέσσαρας τὰς, ἐκ πολλῶν βιβλίων φιλοπόνῳ μελέτῃ συναθροισθέντα, κ' εὐφυῶς τοῖς τοῦ τεχνικοῦ συναρμολογθέντα ῥητοῖς. εἰσὶ δὲ ἢ τοῦ Διαίρετος Γεωργίου, ἢ τῶ λεγομένου ἀνεπιγράψῃ κ' ἀδεσπότῃ. *Scholia in quatuor de Inventione Libros, ex multis libris studiosa me-*

ditione collecta, & apte auctoris verbis accom-
modata: sunt autem vel Georgii Diaeretae (1),
vel eius qui vocatur anepigraphus & incertus.
Sequuntur deinde Prolegomena quaedam fa-
tis ampla, quorum initium: Τῆς εἰσεως ὁ
τεχνικός ποιησάμενος, μεταβῆναι ὥσῃ καὶ εἰς
τὴν περὶ εὐρέσεως τέχνην· καὶ γὰρ τὰ μὲν κεθά-
λαια τῶν εἰσεως παρέδωκεν ἐν αὐταῖς, κ. λ.
Pag. 178. incipit *Hermogenis de Inventione Li-*
ber I. in quem primum scholium est sequens:
Προοίμιον ἐστὶ λόγος παρασκευάζων τὸν ἀκροατὴν
εἰς ἐκδοχὴν τῆς ὑποθέσεως, καλῶς δὲ προοίμιον
ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ παρὰ τὸν κίθαρον ἐν
ἀρχῇ λεγόμενα, κ. λ. Ultimum vero in po-
strema Libri IV. verba, παρακολουθεῖ δὲ, ἄλ-
λα μὲν τόποις, κ. λ. ita def. ἔξ γὰρ εἰσι τὰ
περιστατικά, πρόσωπον, πρᾶγμα, αἰτία, τόπος,
τρόπος, χρόνος. Tum aliud breve scholion,
quod ad huius Libri Caput VI. de Dilemma-
te pertinet. Georgii Diaeretae, & aliorum
Commentarios in Hermogenis Artem Orato-
riam habet etiam Codex Biblioth. Vindobo-
nensis apud Nesselium P. IV. p. 14.

VI. pag. 262. Εἰσηγήσεις εἰς τὰς ἰδέας τοῦ
Ἑρμογένης ἀπὸ Φωνῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τῷ Σι-
κελιώτῃ. *Enarratio in Hermogenis Ideas, sive*
de Formis Oratoriis Libros II. excerpta ab ore
Iovannis philosophi Siculi. Praecedunt Prolego-
mena, quorum initium: Τοῖς πολιτικῇ ἐπιστή-
μῃ ἐφεσμένοις, καὶ τοῖς τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλο-
ποιᾶς τὸ γινώσκον τῆς ψυχῆς ἀπορήπτειν τῆς
ὀλικῆς γενέσεως ἐπειγομένοις κ. λ. Finis: καὶ
ἄποιοι αἰδὲ κάλλος, γοργότης, ἀλήθεια, δεινό-
της. Pag. vero 265. b. incipit Liber I. *Her-*
mogenis, cuius initium & finis cum cit. edit.
concordat. Commentarii vero marginales ii-
que uberrimi, inc. Ἐπερ ἄλλο τι, κ. λ. Πο-
λλὰς ἐπιβολὰς ὁ συναπτικὸς ἔτος σύνδεσμος ἔχει·
ἀλλ' ἐνταῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς εἴληπται, οἷον ἐλ-
γοντος τοῦ τεχνικοῦ, ὅτι ὥστερ εἰσὶν ἀναγκαῖα
τὰ τῶν ῥητορικῶν πάντα τῷ ῥήτορι, ἔτω δὴ καὶ
αἱ ἰδέαι, κ. λ. Ultimum scholion in verba, ὁ
δὲ λεγόμενος ὥρατος λόγος, κ. λ. quod est τῶν
αὐτῶν, (intellige τοῦ Συριανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν,
ut habetur in scholiis superioribus) def. καὶ
ταῦτο ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ φαίνεται σαφέ-
σερον. Sequitur pag. 272. Liber II. cuius ini-
tium item cum dicta edit. concordat, finis
vero mutilus unius folii abscissione; definit
enim in verbis, ἀπὸ τε τῶν περὶ ἰδεῶν λόγου
... quae in cit. edit. incidunt in pag. 514.
v. 11. Scholia inc. Ἐπόμενον ἂν εἴη καὶ ἀναγκαῖον
ᾧ δὲν ἦτον, εἰ μὴ καὶ μάλλον μετὰ τὰ προειρημέ-
να περὶ τῆς γοργότητος διελεῖν, κ. λ. Ultimum
scholion in verba, καὶ νῦν Δία γε, ita habet:
ὁ μόνον, φησὶν, γλυκύτητα ἀδυνατοῦσιν ἐργάσα-
σθαι αἱ ἐννοεῖαι μόναι, ἀλλὰ δεόνται πρὸς τοῦτο
καὶ λέξεις, καὶ τῶν ἀπολύτων αὐτῇ· ἀλλὰ μὴν καὶ
τὰς ἄλλας ἰδέας τὰ .. μέρη τεφύκασιν ἐργάζε-
σθαι καὶ ἔχ' ἐν. Notandum in hisce Libris aliqua
deesse, alia fuisse transposita; duo enim qua-
terniones, in quibus Libri primi finis inci-
dit, & initium secundi, male sunt inter pag.

269. & 286. inserti; qui si inter pag. 345. &
346. reponantur, omnia inter se constabunt.
Desunt praeterea unius folii abscissione inter
pag. 318. & 319. extrema Capitis VIII. Lib.
I. incipiendo a verbis, μέθοδος δὲ σφοδρότητος,
κ. λ. cit. edit. pag. 302. v. 5. usque ad finem
Capitis. Inter pag. 322. & 323. alia interci-
derunt alterius item folii iactura, nimirum
ab initio Cap. X. eiusdem libri usque ad ver-
ba τοῦτ' ἂν ἀπόστασις εἴη, pag. 314. v. 26. ex-
clusive. Inter pag. 355. & 356. deest finis
Cap. VIII. & initium IX. Libri II. a verbis
βιασάμενος ἔτω ποιεῖ, pag. 450. v. 10. usque
ad verba, ὁ τοῖς τῆς ῥητορικῆς, pag. 452. vers.
6. inclusive. Tandem inter pag. 373. & 374.
alius defectus occurrit, quo Libri II. fi-
nis intercidit, uti mox innuimus. Plurima
ex Capite XI. libri I. nimirum a verbis, εἰθ'
ὑπερον ἢ ποιότης, κ. λ. pag. 331. v. 16. ad
verba τὰ ἔτω προφερόμενα, pag. 347. v. 8. in-
clusive, diversa manu sunt exarata, ac pro-
pterea nullis Commentariis instructa. Hic Io-
annes Siculus memoratur inter Commentato-
res Christianos in Hermogenem in Syntagma-
te expositionum in hunc Rhetorem, quod
exhibet Bibl. Vindob. loc. cit. Vide etiam
supra pag. 284. Cod. XX.

VII. pag. 374. Ἑρμογένης περὶ μεθόδου δει-
νότητος. *Hermogenis de methodo arti & ponde-*
rosi generis dicendi. Initium & finis Libri cum
edito concordat. Commentariis hic titulus
praeit: Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τῆς εἰς τὸ πλεον
μεθόδου δεινότητος τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου κυροῦ
Γρηγορίου Σχολίου. *Ex interpretatione in librum*
de methodo vehementiae Metropolitae Corinthi
D. Gregorii Scholia. Inc. Ἡ πᾶσα σπουδή ἐστὶ
τῷ Ἑρμογένῃ διδάξαι ἡμᾶς ἐν τῷ περὶ μεθόδου
δεινότητος, πῶς τεχνικῶς ἐν λόγῳ μεθοδεύσομεν,
κ. λ. Def. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ.

Ἀντὶα δεσμεύων κεκοιμημένον ὁ μάλα χαίρων,
ἀντὶ τοῦ λυτῆμενος. Subiiciuntur denique non-
nullae breves παρασημειώσεις in tria huius Li-
bri Capita, suo loco omiffae.

Quae in Hermogenem scripserunt Por-
phyrius, & Metrophanes, Suidas, & Scho-
liastis Hermogenis laudatus, interciderunt.
Praeter eos, quorum in Hermogenem expo-
sitiones in dicto Vindobon. Biblioth. Syntag-
mate Mss. continentur, memorat etiam Alla-
tius pag. 369. Georgii Pachymeris μελέτας in
Progymnasmata & εἰσεως, itemque pag. 386.
Georgii Gemisti Epitomen Ms. in Hermoge-
nis Artem aliaque scripta Rhetorica, qualem
etiam elaboravit Matthaeus Camariota. Troi-
li Sophistae Prolegomena Mss. in Hermoge-
nem manu exarata, sunt in variis Bibliothecis.

Codex Graecus Ms. bombycinus in fol. ma-
ximo, Saec. XIV. marginibus ut plurimum
vetustate consumtis, ac postea restauratis.
Constat foliis 412.

AOT-

(1) Montfaucouius in suo Catalogo, qui titulum hunc Latine exhibet, post *Georgii Diaeretae* nomen, aliud etiam *Gregorii* ad-
iungit, cuius tamen nullam in Codice vestigium apparet.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

LVCIANI OPERA VARIA.

COD. VI.

LVciani Dialogorum, qui in hoc continentur Codice, series sequens est:

I. pag. 1. *De Parasito, sive quod ars est parasitica*, Tom. II. cit. edit, pag. 836. Deinceps brevitatis gratia in iis Dialogis, qui alias occurrerint, editionis paginam citare omitteremus, quum id semel praestitisse satis fuerit.

II. pag. 12. *b. De non temere credendo calumniis*.

III. pag. 19. *b. Iudicium Vocalium*.

IV. pag. 22. *Iupiter Tragoedus*.

V. pag. 37. *Hippias, seu Balneum*.

VI. pag. 39. *b. De Domo*.

VII. pag. 45. *b. Muscae Encomium*.

VIII. pag. 47. *Demonastis Vita*.

IX. pag. 52. *Iupiter Confutatus*.

X. pag. 56. *b. Amores*.

XI. p. 75. *b. Lucius, sive Asinus*. Tom. II. pag. 567.

XII. pag. 100. *Demosthenis Encomium*. Tom. III. pag. 490.

XIII. pag. 114. *Quomodo historia conscribenda sit*. Tom. II. pag. 1. Hic tamen dialogus mutilus est; definit enim in verbis: ἀλλ' ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐπαυετόν, καὶ . . . . quae incidunt cit. Tom. pag. 11. vers. 14. Adnectitur autem praedictis verbis in eadem linea, tamquam unus dialogus, fragmentum ex *Apologia pro mercede conductis*, incipiens a verbis, ... κατόπιν ἐφεσδρά σοι, κ. λ. quae incidunt in Tom. I. pag. 714. vers. 8. usque ad finem,

XIV. pag. 120. *Harmonides*.

XV. p. 122. *Disputatio cum Hesiodo*. Tom. III. pag. 240.

XVI. pag. 124. *Macrobii*. Ibid. pag. 208.

XVII. pag. 129. *b. De Sacrificiis*. Hic autem fere sub initium Sermonis post verba, τῶν ἄλλων θεῶν εἰς Οὐλῶς πορευομένων, quae incidunt in Tom. I. pag. 526. vers. 7. redduntur illa, quae deerant supra ex Sermone, cui titulus: *Quomodo Historia conscribenda sit*, a verbis nimirum, μέτρον ἐπαυτέον τῷ πράγματι, κ. λ. usque ad finem,

XVIII. pag. 145. *De Dipsadibus*.

XIX. pag. 147. *b. Saturnalia, seu Dialogus inter Sacerdotem, & Saturnum*. Tom. III. p. 385.

XX. pag. 150. *b. Phalaris prior*.

XXI. pag. 156. *Phalaris alter*.

XXII. pag. 158. *Allocutio, sive Bacchus*.

XXIII. pag. 160. *Allocutio, sive Hercules*.

XXIV. pag. 161. *b. De Electro, seu Cygnis*.

XXV. pag. 163. *Verae Historiae Liber primus*. Initio huius Sermonis in margine adscripta sunt ista: Ταῦτά εἰσι τὰ κατ' ἀντίφρασιν

ἀληθινὰ διηγήματα τοῦ σοφιστῆ Λουκιανῷ λεγόμενα.

XXVI. pag. 175. *b. Verae Historiae Liber secundus*.

XXVII. pag. 190. *Mortuorum Dialogi XII*. qui in edit, sunt I. XXII. XXI. XVIII. X. XI. XXVII. XXIX. XXX. XII. XXIII. & XXV.

XXVIII. pag. 201. *Dialogi Marini XV*. quorum primi quatuor, totidemque postremi eundem cum editis ordinem obtinent, reliqui septem varie sunt dispositi.

XXIX. pag. 209. *b. Deorum Dialogi XVIII*. qui in edit, sunt XXI. XXII. XXIII. XXIV. I. II. III. V. VI. IV. VII. IX. VIII. X. XIII. XIV. XV. & XVI. Hic autem postremus definit in verbis, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, quae incidunt in Tom. I. pag. 244. vers. 15.

XXX. pag. 222. *Traiectus, sive Tyrannus*.

XXXI. pag. 231. *Pro lapsu in salutando*.

XXXII. pag. 234. *b. Apologia pro mercede conductis &c.* quae definit in verbis, καὶ ὥστε ἡ Ἀδράστεια τότε, quae enim immediate sequuntur in editione, nimirum κατόπιν ἐφεσδρά σοι, κ. λ. habebantur supra, ut innuimus §. XIII. adnexa Sermoni inscripto, *Quomodo historia conscribenda sit*. Coniungitur autem praedictis verbis in eadem linea, instar unius eiusdemque Operis, reliquum Sermonis de *Sacrificiis*, incipiens a verbis δαῖνὰ ποιοῦσαν ἡ σχελιάζουσαν, κ. λ. usque ad finem. Initium enim habebatur supra pag. 129. *b.* ut innuimus §. XVII. Ex quo patet exemplar illud, unde Codex hic transcriptus est, fuisse maxime confusum, ac male compactum.

XXXIII. pag. 240. *b. Adversus indoctum, & multos eumentem libros*.

XXXIV. pag. 249. *De Somnio, seu Vita Luciani*.

XXXV. pag. 253. *Alexander, seu Pseudomantis*. Tom. II. pag. 207.

XXXVI. pag. 268. *b. De Luctu*.

XXXVII. pag. 273. *Pro Imaginibus*. Tom. II. pag. 484.

XXXVIII. pag. 280. *Pseudologista, seu de die nefasto contra Timarchum*. Tom. III. pag. 161.

XXXIX. pag. 289. *Deorum Concilium*.

XL. pag. 292. *b. Decretum*. Tom. III. pag. 536.

XLI. pag. 293. *b. Tyrannicida cum argumento*.

XLII. pag. 299. *Abdicatus item cum argumento*.

XLIII. pag. 312. *Dialogi Meretricii XV*. eodem prorsus cum editis ordine digesti.

XLIV. pag. 330. *b. De morte Peregrini*. Tom. III. pag. 325.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. quem Montfauconius ait in suo Catalogo, *videri manu Philippi exaratum*. Inserta autem sunt identidem folia membranacea, Constat foliis scriptis 340,

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

EPISTOLAE INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

SS. Maximi, Athanasii, Basilii Magni, Gregorii Nazianzeni, & Ignatii Epistolae.

COD. VII. I. pag. 1.

A Cephalae est prima Epistola, quae tamen videtur S. Maximi, & incipit a verbis . . . . . ἐγὼ τέως, κ. λ. Def. ἐποίησεν Χριστιανὸς τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκστής.

II. pag. 1. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Στέφανον θεοφιλέστατον πρεσβύτερον & ἡγούμενον. *Eiusdem ad Stephanum Deo dilectissimum presbyterum & praesidem*. Inc. Θείων μελέτη λόγων. Def. πάντα & λόγον, & τρόπον ἡλεόμενος. Non occurrunt hae duae Epistolae inter S. Maximi Epp. (1) edit. Paris. MDCLXXV. fol. Tom. II.

III. pag. 2. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eundem*. Inc. Τῷ σοφῷ & τιμῷ γράμματι. Def. διαβολικῆς ἐξαιρέμενος μηχανῆς. Exstat in cit. editione Tom. II. pag. 370. ubi *Thalassio Presbytero & Hegumeno* inscribitur.

IV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γεώργιον σοφιστήν. *Eiusdem ad Ioannem Sophistam*. Inc. Τὸ τίμιον. Def. ἐπιθυμῶντα. Ibid. p. 238. πρὸς τὸν Γεώργιον ἀρχιεπίσκοπον inscripta.

V. pag. 4. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θαλάσσιον ἡγούμενον & πρεσβύτερον. *Eiusdem ad Thalassium Praesidem & presbyterum*. Inc. Τρία, καθὼς φησιν. Def. ὑπὲρ Μαξίμου τοῦ σου & δάλε & μαθητοῦ, τίμιε πάτερ. Ibid. p. 251.

VI. p. 5. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν Α'Θα. νάσιον πρεσβύτερον & ἡγούμενον. *Eiusdem ad eundem Athanasium presbyterum & Praesidem*. Inc. Ο' εἰς Χριστὸν πάντα αἰχμαλωτίζειν. Def. δύνασθε ἀνέξεσθαι αὐτῆς. Ibid. pag. 371. πρὸς τὸν αὐτόν Θαλάσσιον inscripta.

VII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eundem*. Inc. Ο' μακάριος Δαβίδ. Def. ὑπὸ πολλῶν ἀμαρτημάτων. Ibid. p. 372.

VIII. pag. 61. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γεώργιον κυβικυλάριον. *Eiusdem ad Ioannem Cubicularium*. Inc. Ἦ' κεν τὸ τίμιον τοῦ Θεοφυλάκτου. Def. & ὁ τῶν ἑορταζόντων χορός. Ibid. pag. 373.

IX. pag. 8. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eundem*. Inc. Τῆς πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ χάριν. Def. τῶν θείων ἰδιωμάτων. Ibid. p. 219.

X. pag. 12. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Στέφανον πρεσβύτερον & ἡγούμενον. *Eiusdem ad Stephanum presbyterum & Praesidem*. Inc. Ἀ' γὰρ τῆς ἰδίου ὑπάρχει πνευματικῆς. Def. τῶν Θεῶν νενομισμένων ἀλλότριον. Tom. II. p. 353.

XI. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κόνωνα πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον. *Eiusdem ad Cononem presbyterum & Praesidem*. Inc. Πισεύω, καθ-

ὡς παρέλαβον. Def. τῆς φιλανθρωπίας (2) προτιμῶν μελετήσαντες. Ibid. p. 357.

XII. p. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κυρισίκιον ἐπισκοπόν. *Eiusdem ad Cyriscium Episcopum*. Inc. Τῆς θείας ἐπὶ γῆς. Def. αἰδέσεως μὴ ἀπαξιώσης. Ibid. p. 361.

XIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eundem*. Inc. Ο' μὲν Θεὸς ζητῶν. Def. τῶν φιλάτων ὁδόν. Ib. p. 362.

XIV. pag. 14. Τοῦ αὐτοῦ τῷ θεοτιμῷ κυρῷ Γεώργι ἐπισκόπῳ. *Eiusdem Domino Ioanni Episcopo*. Inc. Φασὶν οἱ τὴν τῶν ὄντων. Def. τοῖς ὁρῶσι κατήχησας. Ibid. p. 363.

XV. pag. 14. b. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eundem*. Inc. Ὡς περ ἀκτίς. Def. κατήχηκεν ἰδίον. Ibid. p. 364.

XVI. p. 15. Τοῦ αὐτοῦ Γεώργιον κυβικυλάριον περὶ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης. *Eiusdem ad Ioannem Cubicularium de tristitia secundum Deum*. Inc. Χαίρω & εὐφραίνομαι. Def. εἰς τὴν ἐαυτοῦ δόξαν & βασιλείαν. Ibid. p. 231.

XVII. pag. 17. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κωνσταντῖνον Γαλέσριον & ἀπὸ σακελλαρίου. *Eiusdem ad Constantinum Illustrum, & Sacellarium*. Inc. Εἰ ὡς παρόντι μοι συντυχάνων, κ. λ. Def. καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἀμήν. Ibid. p. 235.

XVIII. pag. 18. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γεώργιον κυβικυλάριον παρασητεικῇ. *Eiusdem ad Ioannem Cubicularium Commendatitia*. Inc. Διὰ νόμον & προφητῶν. Def. δοῦλε γυνήσε τοῦ Θεοῦ. Ibid. p. 376.

XIX. p. 20. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eundem*. Inc. Πάσῃ μὲν γυνεῇ. Def. & ἀπαξιώντα. Ibid. p. 379.

XX. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀββαν Πολυχρόνιον. *Eiusdem ad Abbatem Polychronium*. Inc. Ἐπειδὴ ταφὴν. Def. πείραν μὴ λαβεῖν. Ib. p. 365.

XXI. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eundem*. Inc. Εἰ κατὰ τὸν μέγαν. Def. ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν, ἀμήν. Ibid. pag. ead.

XXII. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eundem*. Inc. Εἰρήνην ὁ κύριος ἀπιδόν. Def. συναποκτείναντες. Ibid. p. 366.

XXIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eundem*. Inc. Εἰ μετὰ τὴν μεγάλην. Def. φυλάξαντες. Ibid. p. 367.

XXIV. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ παρασητεικῇ πρὸς Γεώργιον κυβικυλάριον. *Eiusdem Commendatitia ad Ioannem Cubicularium*. Inc. Οἱ μὲν κατὰ κόσμον. Def. διὰ φιλανθρωπίαν καταδεχόμενον. Ib. pag. 359.

XXV. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πέτρον Γαλέσριον. *Eiusdem ad Petrum Illustrum*. Inc. Ἐδειξεν ὡς ἀληθῶς. Def. σαφῶς τὴν ὑπαρξιν. Ibid. pag. 291.

XXVI. pag. 24. Ἀ' γὰρ παραινέτικὸς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν δῦλον τοῦ Θεοῦ κύριον Γεώργιον γενόμενον ἑπαρχον Ἀ'φρικῆς παρὰ Μαξίμου μοναχῷ. *Maximi monachi Sermo hortatorius in forma epistolae ad servum Dei D.*

Y

Geor-

(1) In hoc Codice Epistolae S. Maximi adseruari non editas adfirmat Hoff. in schedis.

(2) In cd. φιλαυτίας.

Georgium, Africae Praefectum. Inc. Οὐδεὶς ἔγω γὰρ φωτός. Def. σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις, ἀμήν. Ibid. pag. 201.

XXVII. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεία εἰς τὸν 19 ψαλμὸν. *Eiusdem interpretatio in LIX. Psalmum*. Post titulum: Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησόμενοις, κ. λ. Inc. Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησόμενοις ὁ παρὼν ἐπιγέγραπται ψαλμὸς. Def. ἰσάρχει σωτὴρ ὅτι ἐ πάντων δημιουργός. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Cit. edit. Tom. I. pag. 335.

XXVIII. pag. 37. b. Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς Ρωφινιανὸν ἐπίσκοπον. S. *Athanasii Archiep. Alexandrini Epistola ad Rufinianum Episcopum*. Inscritbitur: Κυρίῳ ἡμῶν καὶ ποθεινοτάτῳ συλλειτουργῷ Ρωφινιανῷ Ἀθανάσιος ἐν κυρίῳ χαίρειν. *Domino filio, & optatissimo comministro Rufiniano Athanasius salutem in Domino*. Inc. Σοὶ μὲν τῷ (corr. τῷ) ἡμῶν, κ. λ. Def. ἐν κυρίῳ προσαγορεύει. In edit. Operum S. Athanasii Paris. A. MDCCXVIII. Tom. II. pag. 963.

XXIX. pag. 39. Τοῦ ἁγίου Βασίλειου ἐπισκόπου. S. *Basilii Epistolae*, ut ex numeris Graecis in margine adscriptis colligitur, CCLXXIII. Prima inscribitur: Πρὸς Εὐστάθιον φιλόσοφον ἀπὸ Ἀντιοχείας πρὸ τοῦ πρεσβύτερον κατασταθῆναι. *Ad Eustathium philosophum ab Antiochia, priusquam presbyter crearetur*. Inc. Ἀπειρηκῶτα με ἦδη, κ. λ. Ultima inscribitur Θεοδώρῳ ἀσπαστικῇ, *Theodoro salutatoria*, & inc. Αἰγυπτί τινες τοὺς ἐαλωκότας, κ. λ. Def. τῶν ἀληθῶς ἀγαπώντων διεξευγμένοι (1). Notandum tamen ex hisce Epistolis nonnullas excidisse; nimirum postremam partem Epist. CXXXVIII. ac duodecim alias sequentes unius fortasse quaternionis iactura inter pag. 126. & 127. Omisus est praeterea numerus CLX. tum alius intercidit quaternio inter p. 158. & 159. unaque cum ipso finis Epistolae CC. duodecim sequentes integrae, ac initium CCXIII. Omisus denique est numerus CCXLV. Unde colligas ex CCLXXIII. superesse nunc CCXLVII. & ex hisce tres mutilas.

XXX. pag. 190. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζῶ ἐπιστολαί. *Gregorii Episcopi Nazianzeni Epistolae*, ut ex numeris patet marginalibus, CCXXXIV. Prima tamen est Basilii Γρηγορίῳ ἐταίρῳ, *ad Gregorium sodalem*, & inc. Ἐγὼ τῷ ἀδελφοῦ μου. Ultima Λεοντίῳ, *ad Leontium*, quae inc. Ὡς τῆς δεξιᾶς ἴδου, κ. λ. Def. μέμνησθαί μου τῶν ληθασμῶν. Haec quoque animadvertendum ex hisce Epistolis deesse postremam partem Epistolae II. quae est *ad Basilium*, ac praeterea septem sequentes integras, duorum fortasse foliorum iactura inter pag. 190. & 191.

XXXI. pag. 242. Τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ἐπισκόπου. S. *Ignatii Epistolae IX*. Prima est ad *Smyrnaeos*, ultima ad *Tarsenses*, cuius finis desideratur, mutilato Codice: definit enim in verbis, ἀντίστασι γὰρ εἰσι τῷ καὶ . . . . S. Ignatii martyris, Antiochenis Episcopi, Epistolas ex hoc Codice Mediceo Isaacus Vossius descripsit; mox castigatores edidit Carolus

Aldrich Oxonii e Theatro Sheldoniano A. MDCCVIII. 8. quae editio inferius occurreret, nimirum Cod. LIII.

Codex Graec. membran. Ms. in 4. maiori, Saec. XI. initio ac fine mutilus, in cuius primo folio indiculus manu Lucae Holsternii conscriptus legitur. Constat foliis scriptis 252.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIUM INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Georgii Lecapeni de artificio Grammatico Liber.

HVius Opusculi, in quo de significatione, COD. VII. ac constructione verborum, nominum, ac praepositionum, nullo litterarum ordine servato agitur, quodque nullum in hoc Codice titulum praefert, innocuit nobis auctor ex Codice XLIX. huius Plutei, in quo rursus occurrit cum hoc titulo: Εἰς τιμωρίαν κυρίου Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ. *Ephemerides* (ita enim in suo Catalogo interpretatur Montfaucon.) D. *Georgii Lecapeni*. Inc. Γράψω, τὸ συγγράψω λόγον, ἡ ἄλλην τινὰ ἱστορίαν, ὅθεν καὶ συγγραφεὺς. Def. ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ Δημοσθένει, ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῶν ἐκείνων ἀντιληπτῶν εἰς. Ineditum est, teste Allatio in Diatriba de Georgiis apud Fabric, in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 700. Legitur autem Ms. in aliis bibliothecis, & in Vaticana praesertim Cod. DCCCLXXXIII. cum hoc titulo: Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ τεχνολογία περὶ γραμματικῆς. *Sapientissimi & eruditissimi Georgii Lecapeni de artificio Grammatico*. Diversum vero est ab altero de *Constructione Verborum* Libro, qui sub eiusdem Lecapeni nomine editus est Graece Venetiis apud Aldum in 8. MDXXVI. & Florentiae apud heredes Philippi Iuntac in 8. eodem anno, & inc. Ἡ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου διδασκαλία, κ. λ. Hunc autem Lecapeno abiudicat Allatius loc. cit. Interim notandum, Georgium hunc monachum fuisse, ac medio saeculo post Christum natum XIV. floruisse, diu in Thessalia commoratum. Laudatur a Grammatico Verderio in suo Catalogo *Historia Georgii Monachi Lecapeni*. *Laccapenum* vocat Meursius in Glos. Graecobarb. voce *εἰρύπα*. Vide plura de eo apud Allatium in cit. de Georgiis Diatriba.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Constat foliis 47.

ΛΑΚΟΝΙΚΟΤ ΑΠΟΔΕΙΞΕ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

LACONICI DEMONSTRATIO HISTORICA.

Continet hic nitidissimus Codex Laonici, COD. IX. five, ut Simlero & aliis placet, Nicolai

(1) Exstat in nupera eius Operum editione Paris. Tom. III. p. 214. sub N. CXXIV.

lai (1) Chalcocondylae Atheniensis, qui floruit anno Chr. MCCCCLXX. *Historiam de origine, ac rebus Turcorum, & imperii Graecorum interitu, libris X.* ab anno Chr. MCCCXVIII. atque ab ineunte Ottomanni I. imperio ad annum MCCCCLXII. Liber I. inc. Λαόνικω Α'θηναίωντων κατὰ τὸν βίον. Liber X. def. Πελοπόννησον ἐγένετο. In fine Λαόνικω ἀπόδειξις ἱστορῶν δεκάτη. Τέλος. *Laonici declarationis Historiarum decimi Libri finis.* Prodierunt Gr. & Lat. cum Conradi Clauseri versione in tribus Historiae Byzantinae Scriptoribus iunctim Nicephoro Gregorae, & Georgio Acropolitae, Genesae MDCXV. fol. separatim vero ex typographia Regia Paris. MDCL. fol. &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Constat foliis scriptis 186.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΝΩΝΤΜΟΤ.

DICTIONARIUM IN HOMERUM INCERTI AVCTORIS.

cod. x. I. pag. 1. **I**nscribitur etiam, manu Lucae Holstenii, *Scholia antiqua in Odyssaeam Homeri*, ita tamen exarata, ut Lexici formam praeferre videantur; quum enim singulae paginae in duas columnas sint divisae, prima Homericas voces, non eas quidem alphabetice, sed prout Homerum legentibus obviae fiunt digestas; altera earumdem explanationes, modo breviores, modo longiores, prout res postulare videtur, itemque scholia, & enarrationes exhibet. Initium Scholiorum fit ab Hypothesibus, quae singulis praefiguntur libris, quaeque ferme cum iis concordant, quas in Codicibus Plutei XXXII. ac praesertim in Codice IV. contineri supra innuimus. Age, initium heic eorum, quae in Librum I enarrantur, & ex quibus de reliquis iudicium ferre possis, in medium proferamus. Hypoth. inc. Θεῶν ἁγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσεύα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι, κ. λ. Scholia inc.

Α'νδρα, νῦν τὸν φύσει. οὐ γὰρ εὐρίσκεται δύο ἐπιθετὰ ἄντι κυρίου, ἢ προσηγο- ρικοῦ. Διὰ δὲ καὶ τὸν ἄνδρεϊον, ἄνδρες ἀκοντί- σαντες, κ. λ. varias huius vocis significationes persequitur.

Ε'νεπε, εἰπέ. Πολύτροπον, ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διά- νοιαν, συνετόν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων.

Πάγχθη, ἐπλανήθη. Ε'πεὶ Τροίης, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἧ τὴν Τροίαν. Ἰερὸν πτολίεθρον, διὰ τὸ τετελεσθῆναι ἡδὺν, ἢ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία εὐσέβειαν.

Ε'περσεν, ἐπόρθησεν. Α'σσα, πόλεις, κ. λ. Varia adfert ex Aphthonii Sophistae aliorumque Lexicis Homericis specimina Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 457. seqq. sed a nostro prorsus diversa sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. valde nitidus, diligenterque exaratus. Constat foliis 160.

(1) Idem nomen est Nicolaus, & Laonicus, quemadmodum
(2) Haec omissa in Montfauconio.

ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIUM INCERTI AVCTORIS.

five

Etymologicum Magnum.

Incipit a littera Α, voce, Α'βάλοι, σχε- cod. xi.
τλιασινδὸν ἐπὶ ῥήμα παρὰ τὸ βάλλω, κ. λ. De-
finit in littera Ω, verbis, οἶον χώρα, χήρα,
ψάρα, ἔτω καὶ ἔρα, quemadmodum innuimus
supra in recensione Codicis III. huius Plutei.
In fine legitur haec amanuensis subscriptio:
Τὸτο τὸ βιβλίον ἐγράφη ἐν Ἐνετῶν νῦν νήσῳ τῇ
Κρήτῃ ἐν τῇ πόλει Κάνδακι λεγομένη τοῖς ἀνα-
λώμασιν ἐμοῦ Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου, ἔπερ καὶ
τὸ βιβλίον ἐστίν. ἔτει χιλιοσῷ τετρακοσιοσῷ ἑξή-
κοσθ' ἔκτω ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. *Hic
liber scriptus est in Venetorum nunc insula Cre-
ta in civitate Candaci dicta, impensis meis Fran-
cisci Philelpbi, cuius est liber, anno MCCCCLXVI.
a Christi ortu.* Nescio an eiusdem Philelpbi
cura & impensis descriptum fuerit idem Ety-
mologicum Magnum Mediolani hoc eodem
anno, quod habetur infra Cod. XV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. ma-
iori, Saec. XV. optimae notae. Constat foliis
396.

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΑΘΡΟΙΣΙΣ ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΣΟ- ΦΩΝ.

EPISTOLARVM COLLECTIO VIRORVM SAPIENTISSIMORVM.

Sive

*Veterum Philosophorum & Oratorum Epistolae,
Callinici de laude Romae, ex Adriani Rhe-
toris declamationibus excerpta, Dionis
Chrysostomi Sermo &c.*

Praecedit Index eorum, quorum Episto- cod. xii.
lac in hoc continentur Volumine, versi-
culis septem iambicis adscriptis, quos vide
in Collectione Epistolarum Graecorum Vete-
rum cum Iac. Cuiacii versione Latina Aurel.
Allobr. MDCVI. fol. pag. 163.

I. pag. 1. b. *Phalaridis Epistolae CXXXIX.*
omnes editae (ordine licet diverso) in cir-
Collect. a pag. 59. ad pag. 107. ubi sunt
CXLVIII. Novem igitur heic in Codice desi-
derantur, quae tamen inferius occurrunt, ni-
mirum §. XXII.

II. pag. 31. b. *Pythagorae ad Hieronem uni-
ca.* Ibid. pag. 107. (2).

III. pag. ead. *Anacharsidis Epistolae IX.* eo-
dem ordine, quo iacent in dicta edit. pag.
348.

IV. pag. 33. *Bruti Epistolae LXX.* praevia
Mithridatis ipfarum collectoris ad Regem
Mithridatem confobrinum Epistola. Ibid a
pag. 2

Theophilus & Philothens, Demonius & Nicodemus.

pag. 108. ad pag. 120. eodem prorsus ordine digestae.

V. pag. 41. *Chionis Epistolae XVII.* Ibid. a p. 24. ad pag. 35. eodem item ordine.

VI. pag. 49. *b. Euripidis Epistolae V.* Ibid. p. 350. eodem ordine.

VII. pag. 52. *b. Hippocratis Epistolae XV.* Inter has nonnullae sunt etiam Regis *Ariaxerxis*, *Paeti*, *Hyftanis*, *Democriti*, &c. Ibid. a p. 317. ad p. 331. ubi sunt XIV. Decimaquinta enim in Codice, quae inscribitur, *Ἰπποκράτης πρὸς τὸν υἱὸν Θεσσαλὸν*, *Hippocrates ad filium Thessalum*, & incipit: *Ἰσότης δὲ μελέτω σοι*, κ. λ. in edit. desideratur.

VIII. pag. 64. *Heracleti Epistolae IX.* Ib. a pag. 332. ad pag. 338. ubi sunt tantummodo VIII. prima enim in Codice, *Ἐρμῶδωρ* inscripta, cuius initium, *Ἀχρεὶ τίνος*, *Ἐρμῶδωρε*, *κακοὶ ἔσονται ἄνθρωποι*, κ. λ. in edit. non occurrit.

IX. pag. 69. *b. Apollonii Epistolae XCI.* Ib. a pag. 120. ad p. 135. eodem ordine.

X. p. 78. *b. Dionysii sophistae Antiocheni Epistolae XLVI.* Ibid. a pag. 448. ad p. 454. eodem ordine.

XI. pag. 82. *b. Lyfidis ad Hipparchum unica.* Ibid. pag. 454.

XII. pag. 83. *b. Melissae ad Clearetam unica.* Ibid. pag. 358.

XIII. pag. 84. *Myiae ad Phyllidem unica.* Ibid.

XIV. pag. ead. *b. Theanus Epistolae III.* Ib. p. 355.

XV. pag. 86. *b. Musonii ad Pancratidam unica.* Ibid. p. 456.

XVI. pag. 88. *b. Diogenis Epistolae XXIX.* Ibid. a pag. 338. ad pag. 345. ubi sunt tantummodo XXVII. nam XXVI. in Codice, quae est *ad Cratetem*, & inc. *Μέμνησο*, *ὅτι τῆς πενίας*, κ. λ. & XXIX. *ad Dionysium*, cuius initium, *Ἐπειδὴ δίδουταί σοι*, κ. λ. desiderantur in hac edit. habentur tamen, (teste Fabric. B. G. Vol. I. p. 423.) Graece & Latine excusae apud Commelin. mdcī, in 8. cum versione Eilhardi Lubini.

XVII. pag. 94. *b. Cratesis Epistolae XIV.* Ib. p. 345. eodem ordine.

XVIII. pag. 96. *Platonis Epistolae VIII.* pauciores, quam editae ibid. a pag. 276. ad p. 313. ubi sunt XIII. Primae tamen duae in Codice, *Dionysio* inscriptae; quarum altera inc. *Πὼς χρὴ ἐμὲ κ' σὲ*, κ. λ. altera, *Μεγίστη φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν*, κ. λ. dicto loco non occurrunt. Sex vero reliquae, sunt inter editas I. II. IV. V. IX. & X.

XIX. pag. 101. *Aeschiniis Rhetoris Epistolae IV.* quae ex editis loc. cit. pag. 36. sunt I. III. VI. & VII.

XX. pag. 103. *Procopii sophistae Gazaci Epistolae XL.* ex quibus quindecim inter editas habentur loc. cit. & sunt ordine I. II. III. IV. VI. VIII. IX. X. XII. XIV. XV. XXXII. XXXVII. LI. & LI. duodeviginti occurrunt in Cod. XXXIII. Plut. XXXII. §. XI. & sunt iuxta seriem, quam in ipso obtinent, VI. VIII. IX. XIV. XVI.

XIX. XXI. XXIII. XXIV. XXVIII. XXIX. XXX. XXXII. XL. XLVI. XLVII. LI. & LIV. reliquae septem neque in edit. cit. neque in dicto Codice occurrunt, quarum enim titulos, & initia: I. *ad Zachariam*, inc. *Τῶν εἰς ἡμᾶς σκωμμάτων*, II. *ad Heclorem fratrem*, *Εἴ τί σοι τῶν ἀνιώντων*, *ὦ φίλος*, III. *ad Genesum*, *Ὁ τὴν ἐπιστολὴν δὲς*, *ὑπὸ μητρὶ*. IV. *ad Philippum fratrem*, *Μέλις ἡμᾶς ἀμυχανύτας*. V. *ad Silvanum*, *Παρεῖν ἀντὶ σωφροσύνης ἀσέλγεια*. VI. *ad Diodorum*, *Δίδε τῷ δεομένῳ πρὸς συμμαχίαν*. VII. *ad Zachariam fratrem*, *Σὺ μὲν σκώπτε τοιαῦτα*. Hae vero septem Epistolae iuxta numerorum marginalium seriem sunt IV. X. XVII. XVIII. XIX. XXI. & XXII.

XXI. pag. 110. *b. Dionis Epistolae V.* Non occurrunt in Collectione Cuiaciana. Sunt autem

I. *Ῥύσφ* (sic), inc. *Συνίστημί σοι τὸν φέροντα*.

II. *Ῥύφω*, inc. *Τερένιον τὸν ἐμὸν ἐταῖρον*.

III. *Εὐσεβίω*, inc. *Παρόντα σε βλέπειν*.

IV. *Τῷ αὐτῷ*, inc. *Ἀνιὰρ μὲν εἶναι*.

V. *Σταβιανῷ* (sic), inc. *Οὐκ ἐνῶ τοῦ γράφειν*. Forte sunt Dionis Chrysostomi, cuius Epistolae ad Rufum, Eusebium, & Sabinianum occurrunt in Codice MMMII. Biblioth. Regiae Paris. Catal. T. II. p. 591.

XXII. pag. 111. *Phalaridis Epistolae XVI.* ex quibus, novem sunt, quae desiderabantur superius, uti diximus §. I. reliquae septem bis repetuntur.

XXIII. pag. 114. *Apollonii Tyanensis Epistolae IV.* scilicet

I. *Ἐσιαίῳ*, inc. *Ἡμεῖς μὲν ἐν τρεῖς*.

II. *Τοῖς ἐν Σάρδῃ*, inc. *Αἰτίαν ἔχετε*.

III. *Τυανέων ἀρχεῦσι*, inc. *Τῶν ἐπανέναι πεύσομαι*.

IV. *Φερικιανῷ*, inc. *Ἡ σὴν καὶ πάνυ τοῖς πεμφθεῖσιν*, κ. λ. Hae non occurrunt inter eas, quas innuimus supra §. IX.

XXIV. pag. ead. *b. Iuliani Transgressoris Epistolae VIII.* Prima & secunda *ad Libanium* exstant loc. cit. pag. 135. sub N. I. & III. Tertia *Libanii ad Iulianum*, qua superiori respondet, & inc. *Εἰ ταῦτα γλώττης ἀγροτέραις*, κ. λ. est octava inter mutuas Basilii & Libanii Epistolas, & habetur ibid. pag. 5. licet duos circiter versus brevior. Quarta item *ad Libanium*, est inter Iuliani Epistolas XIII. ibid. pag. 139. Quatuor reliquae *Κυδών*. . . inscriptae, quarum

I. inc. *Τὸτ' ἂν εἴη χρύσεια χαλκίων*.

II. inc. *Εἴ γὰρ τὴν σὴν σιωπῇ*, κ. λ.

III. inc. *Ἰσθὶ τὸ ἐλαίον*.

IV. inc. *Ὁ μόνον ἡμᾶς ἀνέτχεν*, κ. λ.

quum non occurrant inter Iuliani Epistolas, incertum, num ad ipsum, an ad alium pertineant: praeterea quum nomen illud aequè *Κυδώνη* legi possit, ac *Κυδώνης*, Cydonem etiam auctorem habere possunt; inter illas tamen triginta Demetrii Cydonis Epistolas, quarum initia in Coisliniana Bibl. referuntur pag. 428. seq. non apparent.

XXV. pag. 118. *Καλλίνικῳ εἰς τὰ πάτρια*
P'ω

P'ωμης. *Callinici de laude Romae* fragmentum. Inc. Οὐτε ἡ καὶ ἡμᾶς γῆ. κ. λ. Def. ἡ τῶν βεβήλων οἱ τελεσθέντες. Exstat in Excerptis Varijs Graecorum Rhetorum ac Sophistarum Leonis Allatii Rom. MDCKLII. in 8. pag. 256. Fuit Callinicus Syrus, sive (ut alii) ex Arabia Petraea oriundus, & docuit Athenis, Galieno imperante, cuius imperium defuit in A. C. CCCLXIX. Alia eius scripta memorat Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 412. N. 7.

XXVI. pag. ead. *Ex Adriani Rhetoris Declamationibus Excerpta*, qualia habentur loc. cit. a pag. 238. ad pag. 255, quinque, Capitibus comprehensa, quorum titulos exhibet quoque Fabric. B. G. Vol. cit. pag. 410. Haec, tamquam suo aevo inedita, memorat Nic. Holstenius in schedis Mss. Fuit autem Phoenix, Herodis Attici discipulus, & Aristidis ἀντιστοχαστής, seu aemulus in declamando, Suida teste; tantum autem fuit inter Sophistas eius nomen, ut multis γόγος, seu magus videretur. Vide Philostratum in eius Vita.

XXVII. pag. 120. b. Excerptum, cui titulus: Περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμῳ, ἃ ἀγωνισθέντων περὶ πρωτείων. *De duobus viris, (Cleonide, & Aristomene) qui fortiter in bello se gesserant, ac de palma certabant.* Inc. Μετὰ ταῦτ' ὁ μὲν βασιλεὺς, κ. λ. Def. προέβριχεν τὸν Ἀριστομένην. Edidit Graece A. MDCKVII. 4. H. Stephanus, Excerptis Photianis ex Himerio, ac Polemonis duabus Declamationibus subiunctum pag. 20. & Anonymo tributum. In Codice tamen ad marginem adiectum est ab eadem manu: Εἰς τοῦ Διοδώρου.

XXVIII. pag. 122. Εἰς τοῦ Φίλωνος τοῦ Εἰρηναίου, περὶ τῆς εἰρήνης, ἢ Φίλων πλατωνίζει, ἢ Πλάτων φιλονίζει. *Ex Philone Hebraeo, de quo fertur proverbium, vel Philo platonizat, vel Plato philonizat, Excerpta.* Inc. Ο' θεὸς οὐ διάσας ἐλεεῖ, ἀλλ' ἐλεήσας δικάζει. Def. οὐκ ἀπὸ κατὰ τὸν νόμον τὴν φύσιν ὁρᾷν ἐξ αὐτῆς ἐχέσθαι. Est sylloge quaedam sententiarum, ac definitionum, moralia ut plurimum praecepta continentium.

XXIX. p. 123. b. *Amasidis Aegyptiorum Regis ad Polycratem Samium Epistola* ex Herodoto, qualis habetur in cit. Collect. pag. 455. Huic adnectuntur alia pauca, quibus Regis cum Polycrate hospitalitas ideo soluta narratur, quod, siqua Polycratem calamitas premeret, ipse amico condolare cogeretur (1).

XXX. pag. 124. *Δίλογος Τρωϊκός ὑπὲρ τοῦ Ἰλίου μὴ ἀλῶναι. Sermo Troicus quod Ilium non sit captum.* Inc. Οἶδα μὲν ἔγωγε. Def. ἡ Τροίαν ἀλῶναι. Est XI. inter Dionis Chrysostomi Orationes LXXX. ut videre est in editione, quam citamus infra Plut. LIX. Cod. XXII.

XXXI. pag. 140. b. *Theophylacti Scholastici Simocatae Epistolae LXXXV. nimirum Ethicae XXIX. Rusticae XXVIII. totidemque Amatoriae.* In cit. Cuiac. Collectione a pag. 397. ad pag. 416. eodem prorsus ordine, praeter secundam & tertiam, quae postponuntur.

Notandum, octo primis exceptis, reliquas omnes recentissima manu fuisse exaratas. Fabricius duobus in locis, nimirum Bibl. Graec. Vol. I. pag. 426. & Vol. VI. pag. 284. Morales Epistolas ait esse numero XLIX. quod tamen typographi lapsu excidisse arbitramur: quum enim omnes simul sint LXXXV. demtis XXVIII. Rusticis, totidemque Amatoriis, reliquae erunt XXIX. alias non LXXXV. sed CV. essent. In fine legitur: Τέλος τῶν Θεοφύλακτου ἐπιστολῶν. ὅντως γλαφυρόταται ἃ σοφώταται πασῶν εἰς τῶν ἀλλῶν. *Finis Theophylacti Epistolarum. Elegancia vere, ac sapientia aliarum omnium plenissima sunt.* Fuit Theophylactus patria Locrensis, religione Christianus; temporibus Heraclii Imp. floruit, ac conscripta Mauritii Imp. historia, quam *ἱστορίαν οἰκουμένην* vocat Eustathius, celeberrimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 158.

ΑΟΥΚΙΑΝΟΣ.

LUCIANVS.

Continet. *Luciani Rhetoris Dialogos*, quorum ordo sequens est. COD. XII.

- I. pag. 1. *De non temere credendo calumniis.*
- II. pag. 6. b. *De Somnio, seu Vita Luciani.*
- III. pag. 9. *Allocutio, seu Bacchus.*
- IV. pag. 11. *Allocutio, seu Hercules.*
- V. pag. 12. *De Electro, seu Cynis.*
- VI. pag. 13. b. *Muscae Encomium.*
- VII. pag. 15. b. *Nigrinus, seu de moribus Philosophorum.*
- VIII. pag. 22. b. *De mercede conductis.*
- IX. pag. 34. b. *Apologia pro mercede conductis ad Sabinum sophistam.*
- X. pag. 38. b. *Cataplus, seu Tyrannus.*
- XI. pag. 45. *Iupiter Confutatus.*
- XII. pag. 49. *Iupiter Tragocodus.*
- XIII. pag. 60. *Somnium, seu Gallus.*
- XIV. pag. 70. *Prometheus. In edit. inscribitur Prometheus, seu Caucasus.*
- XV. pag. 74. *Icaromenippus, seu Hypernepheles.*
- XVI. pag. 83. b. *Timon, seu Misanthropos.*
- XVII. pag. 94. b. *Charon, seu Contemplantes.*
- XVIII. pag. 101. *Convivium seu Lapithae.*
- XIX. pag. 109. *Phalaris prior.*
- XX. pag. 112. b. *Phalaris secundus.*
- XXI. pag. 114. *Saturnalia, seu Dialogus inter Sacerdotem & Saturnum.*
- XXII. pag. 116. *Cronosolon, seu Saturnium legumlator. Tom. III. pag. 393.*
- XXIII. pag. 118. *Epistolae Saturnales IV. ut in edit.*
- XXIV. pag. 122. *Macrobi.*
- XXV. pag. 125. *De Astrologia.*
- XXVI. pag. 128. *Disputatio cum Hesiodo.*
- XXVII. pag. 129. b. *Navigium, seu Vota.*
- XXVIII. pag. 138. *Tragopodagra. Tom. III. p. 643.*

XXIX.

(1) Hanc veluti alteram Amasidis ad Polycratem Epistolam enunciat in suo Catalogo Montfaucon. quae quidem talis non est.

XXIX. pag. 141. *b. De Sacrificiis.*
XXX. pag. 144. *Menippus, seu Oraculum mortuorum consultum.*

XXXI. pag. 149. *De Electro, seu Cynis.*
Idem Dialogus, atque ille, quem innuimus supra §. V.

XXXII. pag. 150. *Patriae Encomium.*

XXXIII. pag. 151. *b. Demosthenis laudatio.*

XXXIV. pag. 160. *Ad eum qui dixerat, Prometheus es in verbis.*

XXXV. pag. 161. *b. Eunuchus.* Tom. II. pag. 350.

XXXVI. pag. 163. *b. Pseudologista, seu de die nefasto, contra Timarchum.*

XXXVII. pag. 169. *b. Quomodo historia conscribenda sit.*

XXXVIII. pag. 181. *Hermotimus, sive de Sectis.*

XXXIX. pag. 202. *Lexiphanes.* Tom. II. pag. 317.

XL. pag. 207. *Hippias, seu Balneum.*

XLI. pag. 208. *b. Qualis debeat esse Cynicus philosophus.* Tom. III. pag. 539. ubi inscribitur tantum Cynicus.

XLII. pag. 212. *Tyrannicida cum argumento.*

XLIII. pag. 217. *Abdicatus, item cum argumento.* In fine sequebatur alterius Dialogi initium, quod deinde penitus expunctum est. In ultima pagina legitur: *Liber olim Georgii Antonii Vespucii & tōn φίλων:* tum recentior Graecus adscripsit versus hexametros XXIV. totidem Iliadis Homeri Librorum argumenta continentes, eosdem nimirum, qui passim in exemplaribus tum Mss. tum editis occurrunt. Alia tandem tertia manus quaedam parva fragmenta subiecit ex Plutarchi Moralibus Sermonibus *de virtute & vitio*, & *de liberorum educatione*. A tergo vero plures olim Codicis possessorum subscriptiones legebantur, ex quibus tamen aëvo consumptis sequens tantum, neque ea integra, superstes adhuc est: *Μηνὶ Μαρτίῳ, ἰνδ. η'. τοῦ ς. β'. ἔτος ἐποίησεν ἡ ἀδελφὴ μου ἡ Γαῦνα τὸν φόν ἄρρενα. . . . .* *Mense Martio, indict. VIII. anno 6. 22. (Christi m. . . . . xiv.) fecit soror mea Ioanna filium masculum . . . . .*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. scholiis quibusdam marginalibus adscriptus. Constat foliis 226.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΕ.

ARTIS RHETORICES HERMOGENIS
EXPOSITIO INCERTI
AVCTORIS.

COD. XIV. I. pag. 1. **H**abetur in hoc Codice *Anonymi auctoris in Hermogenis Artem Rhetoricam commentarius*, initio mutilus; nam incipit a verbis. . . . . τὸ δὲ κρινόμενον, φόνος. ὥς τε ἄλλο μὲν πύρραται, ἄλλο δὲ κρίνεται, κ. λ. quae pertinent ad Ca-

put V. Libri, qui inscribitur *Περὶ εἰρήσεων, de Statibus, seu Quaestionibus Oratoriis*. Def. καὶ τεχνολογήσας τὴν ἐκάστου τῶν κεφαλαίων δύναμιν τε & χρῆσιν, τέλος ἐνταῦθα ποιεῖται τῆς περὶ τῶν εἰρήσεων πραγματείας, & τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς ῥητορικῆς τέχνης αὐτῷ. In fine: Τῆς τῷ Εὐρμογένους τέχνης ῥητορικῆς περὶ εἰρήσεων ἐξηγήσις. *Hermogenis Artis Rhetoricae de Statibus Commentarius*. Prima Hermogenis verba, quae in Codice occurrunt, haec sunt pag. 2. Τὸ παραγραφικὸν γίνεται, μέχρι τῷ, νομίζον ἐν παραγραφῇ, quae incidunt sub initium memorati Capituli V. quod in editione cum Commentariis Gasparis Laurentii, Coloniae Allobrogum apud Petrum Aubertum Anno M. DC. XIV. p. 20. inscribitur *περὶ σοχασμοῦ, seu de coniecturali statu*. Ex quo patet, singulis Hermogenis sectionibus, quarum prima & ultima tantum enunciantur verba, subiaci Commentarium.

II. pag. 67. Τῆς τοῦ Εὐρμογένους τέχνης ῥητορικῆς περὶ εὑρέσεων ἐξηγήσις. τόμος α'. In *Hermogenis Artem Rhetoricam de Inventionibus Commentarius. Liber I.* Hermogenis Textus inc. *Ἡ πρώτη & καλλίστη τῶν προοιμίων εὑρεσις, μέχει τοῦ, & προοίμιον δριμύτης πρότασις.* Commentarius inc. *Δεύτερον τετὶ βιβλίου ἐστὶ τῆς δυνε ῥητορικῆς τέχνης τῷ Εὐρμογένους κ. λ.* Def. *περὶ μὲν ἂν προοιμίων ταῦτα εἰρήσθω. περὶ δὲ διηγήσεως ἐξῆ: κατὰ τὸ κείμενον λέγομεν.* Occurrit in edit. cit. pag. 81. & inscribitur: *De Inventione Oratoria Liber I.*

III. pag. 81. *Περὶ εὑρέσεων τόμος β'.* De *Inventionibus Liber II.* Textus inc. *Διήγησις ἐστὶ, μέχει τῷ, τοῖς δὲ, & ἐξ ἀναπύ.* Commentarius inc. *Δεύτερος ὁδε τόμος ἐστὶν, ἐν ᾧ περὶ διηγήσεως ποιεῖται τὸν λόγον.* Def. *ταῦτα μὲν περὶ διηγήσεως.*

IV. pag. 92. *Περὶ εὑρέσεων τόμος γ'.* De *Inventionibus Liber III.* Textus inc. *Τὸ τρίτον μοι σύνταγμα, μέχει τοῦ, δύναται γενέσθαι.* Commentarius inc. *Τρίτος δὲ τόμος τῶν περὶ εὑρέσεων ὁδε ἐστὶν, ἐν ᾧ δὴλός ἐστιν Εὐρμογένους γεγραφὼς τὰ περὶ εὑρέσεων ταῦτα πρὸς Μάρκον Γάλιον Καίσαρα.* Def. & *περὶ διασκευῆς πεποιήται τὴν διδασκαλίαν.* ἐφεξῆς δὲ περὶ σχημάτων τοῦ λόγου διδάσκει ἐν τῷ τετάρτῳ.

V. pag. 120. *Τόμος τέταρτος περὶ σχημάτων. Liber IV. de figuris.* Verba Hermogenis sunt: *Ἐπειδὴ ἂν καὶ περὶ τῶν ἐπιχειρημάτων, μέχει τέλους.* Commentarius inc. *Ἐπειδὴ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ ἐργασίαι, & τὰ ἐνθυμήματα, κ. λ.* Def. *ταῦτα περὶ λόγου σχημάτων προσδεῖς Εὐρμογένους τοῖς περὶ εὑρέσεων, τέλος ποιεῖται τὸ δεύτερον τῷδε βιβλίῳ.* In fine: *Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῷ περὶ εὑρέσεως βιβλίῳ τοῦ Εὐρμογένους. Finis expositionis in Hermogenis Librum de Inventione.* In ultima tandem pagina descriptum est schemation, exhibens divisiones causarum in genere iudiciali.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. initio mutilus. Constat foliis scriptis 140.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIUM INCERTI AVCTORIS.

five

Etymologicum Magnum.

COD. XV. **C**oncordat huius Etymologici initium & finis cum illo Codicis XI. huius Plutei. In fine legitur: *Ἐγράφη ἐν τῷ Μεδιολάνῳ ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως μὲν ξξ', Scriptum est Mediolani anno a Christi ortu mccccxvi.* Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. optimae notae. Constat foliis 312.

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν .

DICTIONARIUM.

COD. XVI. **C**ontinet uberrimam dictionum Collectionem Graecolatinae ordine alphabetico digestam, auctore Anonymo. Incipit a littera Α, & desinit in Τ. Initium est:

*Ἀββαχχευτος, Imbaccatus (1).**Ἀβαξ, Abacus.**Ἀβαρής, Non gravis.*

Finis vero:

*Τριπτήρια, Tribula.**Τριπτόν, Tritum.**Τρίπωλα, Trige, pluraliter tantum.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. Constat foliis 328.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ
ΑΤΤΙΚΩΝ.SELECTIO NOMINVM ATTICORVM
INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

*Zenobii Epitome Proverbiorum Tarrhaei
& Didymi.*

COD. XVII. I. pag. 1. **T**itulus huius Collectionis interior sequens est: *Ὀνομάτων Ἀττικῶν ἐκλογή, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν, καὶ τινες αὐτῶν παρασημεϊώσιν καὶ διαφορὰς πρὸς ἑλλήλα. Nominum Atticorum selectio, quibus veterum probatissimi utuntur, & quaedam ipsorum significationes, & inter se discrimina.* Inc. *Αἰχμαλώτων ποιῶ, & αἰχμαλώτος γίνομαι, Ἀττικοὶ λέγουσιν.* Def. *ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὡς μόνον, μηδεμίαν τοῦ αὐτοῦ δύναμιν ἔχοντος.* Est ordine alphabetico digesta, incipiens a littera Α, & desinens in Ω. Titulus autem allatus concordat cum titulo Collectionis Nominum Atticorum per Thomam Ma-

gistrum elaboratae, quae habetur in Codice Regis Galliae mccccliiii. teste Fraxineto, ubi nomen auctoris exprimitur. Haec Selectio una cum Phrynicho edita est a Zacharia Calli ergo primum Romae A. mdxvii. tum Venetiis ab Asulano, & a Vascosano Parisiis, ac praeterea alibi posterius. Vid. Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 526. seq. Subditur Collectioni *Χρησμός νέας Ῥώμης. Oraculum Novae Romae, versibus iambicis XX. inc.*

Βύζαντος αὐλή, ἐς τὰ Κωνσταντίνου.

Def.

Δόξας γὰρ οἶκος οὐ θεοῦ χρηματίζει.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis 89.

Huic Volumini adfuta est etiam Zenobii *Epitome Proverbiorum Tarrhaei & Didymi secundum ordinem litterarum*, impressa Florentiae A. mccccxxxvii. (2) impensis ac cura Philippi de Iunta Florentini. Praecedat Epistola Latina Benedicti Ricardini, vulgo dicti *Philologi*, Florentini ad Dominum Georgium Dathum Canonicum Florentinum, & Vicarium Episcopi Aretini. Inc. *Veteres, qui sapientius philosophati sunt, &c.* (3) Sequuntur *Ἐπανορθώσεις τοῦ παρόντος βιβλίου, Correctiones praesentis libri.* Titulus Operis est: *Ζηνοβίου ἐπιτομή τῶν Ταρρῆσιου & Διδύμου παροιμιῶν συντεθεισῶν κατὰ στοιχείων.* Inc. *Ἀβυθὸν ἐπιφθόρημα. ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τάττεται ἡ παροιμία.* Constat foliis 66.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙ-
ΧΕΙΟΝ.EXPOSITIO VOCVM IVXTA ORDINEM
ELEMENTORVM.

QUum mutilus initio Codex esse videatur, pro titulo adferimus Latinam epigraphen in prima pagina, manū non ita recenti appositam, quae ita habet: *Grammatica incerti auctoris, seu magis explicatio vocum iuxta ordinem litterarum.* Incipit autem a littera Α, & desinit in Ω. Initium est: *Παράγεται δὲ κατὰ γραμματικὰς λέξεις ἐκ λέξεως, & λέγεται τὸ ἀπατάται, ἐπάγω & ἐπάγομαι, ἡτοι ἐπιδύω, & ἐφέλλομαι. λέγεται δὲ τὸ μὲν ἐπάγω ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς προτέροις ἐπιφέρω ἕτερον, κ. λ.* Finis: *& μετὰ τοῦ ὡς, οἷον ὡς ἑφελόν γε τῇ κακοδοξίᾳ νεκρωμένον.* Vberrima est nominum, verborum, adverbiorum, praepositionum, aliarumque orationis partium collectio, in qua variae ipsarum constructiones, ac derivationes explicantur, Ab iis vero Lexicis, quorum specimina plura exhibet in Bibl. Coislin. Montfaucon, diversum hoc est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis 196.

ΑΙ-

(1) Haec vox paene deleta est.

(2) Haec editio Fabricii latuit; nam Bibl. Graec. Vol. III. pag. 283. ait, primum vulgatam fuisse a Vincentio Obispoaco Haganoze mxxxv 8. Memoratur tamen a Cl. Maillaire Tom. I. Annales Typogr. pag. 637.

(3) Ex hac Epistola colligitur, primum hoc fuisse opus a Benedicto Ricardino typis mandatum. Ait enim: *scilicet novitas rei: imperitia artis: primum enim hoc opus imprimimus: facit ut imitaretur posteriores bonos: &c.*

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

LIBANII SOPHISTAE EPISTOLAE.

COD. XIX. I. pag. 1. **C**ontinet hic Codex Libanii Epistolas CCCCXXVII. (1). Prima anepigrapha inc. Εἴτε μὴ βοηθεῖς οἷς ἀξιοῦμεν, οὐχ Ἑλληνικὸν τοῦτο ποιεῖς (2). Ultima vero Φλωρεντίῳ, ad Florentium, inc. Εἴπειδὴ σου τὰ γράμματα ἦκε καλῶντα, κ. λ. (3) Notandum unicum folium, quod deerat inter pag. 140. & 141. in calce Codicis adjunctum esse, in quo extrema tantum Epistolae CCXXXVIII. ad Andronicum, cuius initium, Ὡμῶν σε πεπαικέναι τῆς κατηγορίας, κ. λ. (4) sunt restituta; non tamen initium sequentis ad Maximum, quae inc. Ἀρχὴ γράμμάτων, ἡ μάστις ἐπεθύμει, κ. λ. (5) & ex qua deest usque ad verba, δι' ἣν δὴ κ' βάσσω μοι μέλει, exclusive. Duorum praeterea quaternionum transpositio (6) in Codicis compactione facta est post pag. 156, huic tamen σφάλματι numeratio paginarum in margine superiori a nobis adiecta facile medetur. Tandem inter pag. 186. & 187. unicum folium vacuum relictum, nullus tamen defectus.

II. pag. 230. Sequuntur Eiusdem Libanii, ac Basilii Epistolae mutuae XVIII. quae iuxta feriem edit. cit. sunt a N. 1582. ad 1589. a 1592. ad 1598. & a 1600. ad 1602. inclusive.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 235.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LIBANII ORATIONES.

Ac praeterea

Declamationes, & alia.

COD. XX. **Q**uum huius Rhetoris Operum plura in hac Bibliotheca occurrant exemplaria Mss. partim iam recensita, partim recensenda, monitum te volumus, humanissime lector, nos brevitatis gratia, singulorum initio ac fine praetermissis, paginam tantum editionis (7), in quam incidunt, innuisse; quin & idipsum, ubi semel in superioribus Codicibus praestitum a nobis fuerit, in posterioribus omisisse; intellige tamen, nisi qua identidem varietas fuerit deprehensa. Hoc praenotato, Codicis recensionem aggrediamur, qui Libanii Orationes, Declamationes, & alia continet hoc ordine:

I. pag. 1. est Panegyricus Antiochenus. Ha-

betur & in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. V.

II. pag. 17. b. Σωκράτης Ἀπολογία. Socratis Apologia. Tom. I. cit. edit. p. 635.

III. pag. 33. b. Πρὸς τὴν λέγοντας μὴ τιμᾶ τῶν ὁμιλητῶν ὠφελεῖσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις. Adversus eos, qui dicebant, quosdam discipulos minime per eum profecisse in orationibus. Tom. II. pag. 589. sub titulo Πρὸς τὴν εἰς τὴν παιδείαν αὐτοῦ ἀποσκόψαντας, In eos, qui doctrinam ipsius eludebant, qui in ipso etiam Codice ad marginem legitur diversa manu adiectus.

IV. pag. 40. Πρὸς τὴν νέαν περὶ τοῦ τάπητος. Ad iuvenes, super tapete. Ib. p. 577.

V. pag. 43. Legatio ad Iulianum. In dicto Cod. XIII. §. VI.

VI. pag. 48. Ad Antiochenos de Imperatoris (Iuliani) ira. Ibid. §. VII. cum quo initium, ac finis concordat.

VII. pag. 52. Ad Iulianum Imperatorem Consulem. Ibid. §. VIII.

VIII. pag. 58. b. Panegyricus Iuliano dictus, seu Prosphoneticus. Ibid. §. IX.

IX. pag. 62. Ad Iulianum pro Aristophane. Ibid. §. X. Subiiciuntur in Codice duae Epistolae, altera Iuliani ad Libanium incipiens; Ἀποδέδωναι Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς, κ. λ. altera responsiva Libanii ad Iulianum inc. Εἴγω μὲν Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς κ. λ. (8) Exstat haec in nupera edit. Epistolarum Libanii Amstelod. MDCCXXXVIII. fol. curante Io. Christoph. Wolfio, & est DCCLXX.

X. pag. 68. Ad Imperatorem Theodosium de seditione. In dicto Cod. XIII. §. XI.

XI. pag. 73. Alia ad Theodosium post conciliationem cum Antiochenis. Ibid. §. XII.

XII. pag. 77. Περὶ ἀπλησίας. De inexplebili cupiditate. Tom. I. cit. edit. pag. 945.

XIII. pag. 78. b. Ὅτι τὸ πλεῖστον ἀδίκως, τῇ πένησθαι ἀγλιώτερον. Quod iniuste divitem fieri miserabilius sit, quam pauperem esse. Ibid. p. 939.

XIV. pag. 79. Περὶ πενίας. De paupertate. Ibid. pag. 942. sub titulo diverso Περὶ φίλων, De Amicis.

XV. pag. 80. Πρὸς Ἀριστέδην ἑστῶν τῶν ἀρχαίων. Adversus Aristidem pro saltatoribus. Tom. II. p. 474.

XVI. pag. 91. Sequitur fragmentum ex Libanii loco communi In medicum veneficum, incipiens a verbis . . . ὁ δὲ γυναικῶν, ὁ δὲ κέρην ἡλαλίαν ἔχουσαν γάρμῳ, κ. λ. cit. edit. T. I. pag. 54. lin. 24. ex quo unum saltem folium periisse coniciat.

XVII. pag. 92. Εὐκώμιον βοδὲ συγγραφικῶ χαρακτήρι. Bovis laudatio, historico stylo. Ibid. pag. 94.

XVIII. pag. ead. b. Εὐκώμιον θεορίτῳ. Theriac-laudatio, Ibid. pag. 80.

XIX.

(1) Montfaucon. in suo Catalogo Epistolas CCCCXXIX. numerat.

(2) In edit. quam citavimus supra in Cod. XXXVII. Plut. XXXII §. IV. est CCCLX. Maximo inscripta.

(3) In edit. est LIX.

(4) In edit. est MXXXI.

(5) In edit. CCCCXXII.

(6) Inde facta est Epistolarum ordinis inversio in Cod. II. Plut. LV. qui ex hoc descriptus fuit, ut p. 216 §. XXIV. monuimus.

(7) Editionem, quam prae manibus habuimus, vide Plut. XXXII. Cod. XIII. §. I. Eadem vero est cum illa, cuius descriptionem exhibet Fabricius B. G. Vol. VII. a pag. 385. ad pag. 395.

(8) De hisce nulla apud Montfaucon. mentio.

XIX. pag. 94. *Ei γαμήτειον. An matrimonium contrahendum sit.* Ibid. p. 183.

XX. pag. 95. *b. Concio funebris in Iulianum.* In dicto Codice XIII. §. I.

XXI. pag. 97. *b. Alia in eundem funebris Oratio.* Ibid. §. II.

XXII. pag. 118. *Lamentatio super Nicomedia.* Ibid. §. III.

XXIII. pag. 119. *Panegyricus in Constantium & Constantem, cum praelocatione.* Ibid. §. IV.

XXIV. pag. 133. *b. Ad Caesarium magistrum.* Ibid. §. XXI.

XXV. pag. 137. *In Ellebichum.* Ibid. §. XIII.

XXVI. pag. 142. *De alciscenda Iuliani caede.* Ibid. §. XIV.

XXVII. p. 145. *Ad eos, qui molestum illum appellabant.* Ibid. §. XV.

XXVIII. pag. 150. *Ad iuvenes de Oratione.* Ibid. §. XVI.

XXIX. pag. 152. *b. De eo quod ipse non daret.* Ibid. §. XVII.

XXX. p. 155. *b. Ad Polyclem.* Ibid. §. XVIII.

XXXI. pag. 158. *Τὸ πρὸς αὐτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν. Pro se ipso ob susceptam Antiochi defensionem.* Ibid. §. XIX. sub titulo diverso.

XXXII. pag. 162. *De servitute.* Ibid. §. XX. cum quo concordat.

XXXIII. p. 170. *b. Sequuntur IV. brevissimae Dissertationes, quarum prima inscr. Ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν οὐδὲν λυμαινεται πρὸς ἄλλας μελέτας ἀλλὰ ἐχέσαις ὠφέλειαν. Inc. Ἀπὸ τῶν Λητῶν, κ. λ. Def. εἶναι τὴν ἀδελφῆ. II. pag. ead. *Η' διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν ἀτελῆ καταλεῖψαι τὸν λόγον.* Inc. Τὰ χρήματα οἱ ὀφείλοντες. Def. ἐμφύτῳ περὶ τὰ οἶκοι κατεχόμενοι ἔρωτι. III. pag. 171. *Η' διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥῆδον ὠφέλειαν ἐπισταμένη δὲ διακορεῖ ὑμᾶς ὅντας τοῦ μύθου, καὶ νύτῃ τι συνεισφέρει διήγημα.* Inc. Λέγουσι Μῆδοι Μήδων ὄντοι, κ. λ. Def. τί γὰρ ἂν τις ἕτερον ἐν τῷδε ὑμᾶς ἐσιτάσει τῷ καιρῷ; IV. pag. ead. *β. Η' διάλεξις πεπονήται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι τῆς μελέτης τὸ λεῖπον· βραχέως δὲ φθίγγεται τῷ λόγῳ χαρίζομένη.* Inc. Τοῖς Ἀχαιοῖς ἐκκλησίαν ἀφροῖσαι ὁ ποιητής, κ. λ. Def. ἡμετέλῃ τὸν λόγον ὀφάνας. Haec cuius sint, nondum comperimus.*

XXXIV. pag. 172. *Αἰβανίος σοφιστῆς βίος, ἡ περὶ τῆς αὐτοῦ τύχης. Libanii sophistae Vita, seu de sua ipsius fortuna.* Tom. II. pag. 1. In ultima pagina adscriptus est eorum, quae in hoc continentur volumine, Graecus indiculus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. pluribus in locis diversa manu suppletus; tineis ac madore, in primis praesertim foliis, valde corruptus. Constat foliis 191.

LIBANIO S.

LIBANIO S.

COD. XXI. **L**ibanii Declamationes XXXVIII. praevio Indice, singularum titulos atque initia

exhibente, quem primae tres complectuntur paginae. A quarta igitur pagina Declamationes incipiunt, quarum ista series est:

I. pag. 4. *Προσβευτικὴ πρὸς τὴν Τρώα ὑπὲρ τῆς Ἑλένης, Μενέλαος. In legatione ad Troianos pro Helena Oratio Menelai.* Inc. Εἰ μὲν ἐβόλετο. Def. ἐτέρων ἀναγκαζόντων. Occurrit in cit. edit. T. I. pag. 189. sub N. I. ubi tamen προδευτικὰ praecedat, quae deest in Codice. Deinceps brevitatis gratia, ubi nullum discrimen adpareat, titulos tantummodo Declamationum, quales in edito leguntur, enunciamus, initium ac finem reticentes.

II. pag. 8. *Vlyssis ad eosdem Troianos Oratio de eodem argumento, cum brevi praelocatione.* Ibid. p. 200. N. H.

III. pag. 22. *Ἀριστίδου προσβευτικὴ πρὸς Ἀχιλλεῖα. Ὀδυσσεύς. Aristidis Oratio ad Achillem, Vlyssis nomine, ab Agamemnone legati.* Inc. Ἀρετὴ Ἀχιλλεῦ, τὸ μὲν θυμῷ σῶσαι σε, κ. λ. Def. ἅμα τῷ ἡλίῳ. Aristidis Operum Oxoniensis edit. A. MDCCXXX. in 4. Tom. II. p. 425.

IV. pag. 28. *Achillis Oratio, qua respondet superiori Vlyssis Orationi.* In cit. Libanii edit. Tom. I. pag. 228. N. III.

V. pag. 41. *b. Avarus strenuum abdicans, cum brevissima hypothese.* Ibid. pag. 801. N. XXXVII.

VI. pag. 48. *Oratoris mori lege poscentis, quum diviti urbem atere in fame promittenti, se hostis illi traderetur, urbs tradere nolisset, cum brevissimo argumento.* Ibid. pag. 386. N. XII.

VII. pag. 53. *b. Apologia filii a patre abdicati &c. cum praevia summa ac praelocatione.* Ibid. pag. 818. N. XXXVIII.

VIII. pag. 59. *b. Corinthiorum Invektiva in Athenienses velut impios, &c. cum argumento brevissimo.* Ibid. pag. 489. N. XIX.

IX. pag. 69. *b. Patrocli ad Achillem, ut Graecis iratus esse desinat, Oratio cum summa & praelocatione.* Ibid. pag. 256. N. IV.

X. pag. 81. *b. Orestis recriminatio adversus matrem, &c. cum praevia summa, & praelocatione.* Ibid. pag. 279. N. V.

XI. pag. 92. *Demosthenis relatio de Ara, cum brevi praelocatione.* Ibid. pag. 401. N. XIV.

XII. pag. 98. *b. Eiusdem Demosthenis de Philippo cupientis, &c. cum brevi praelocatione.* Ibid. p. 423. N. XV.

XIII. pag. 104. *b. Demosthenes se deferens, cum brevi praelocatione, cuius initium: Μετὰ τὰ ἐν Χερωνείᾳ Φίλιππος ἐξήγησε τὸν Δημοσθένην, κ. λ. Declamatio inc. Ὅν μὲν ἐβελόμεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τρόπον ἀποθανεῖν, κ. λ. Def. ἐγὼ δὲ ὀμνύω τὰ ὑμέτερα κατ' ὁρμήματα. Inter ineditas reponit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 413. ac Ms. exstare ait in Biblioth. Vatic.*

XIV. p. 110. *Demosthenis Apologia, cum brevissima hypothese.* Ib. pag. 435. N. XVI.

XV. pag. 127. *b. Caeci parricidii suspecti Apologia, cum summa, & praefatione.* Ibid. p. 912. N. XXXIV.

XVI. pag. 142. *b. Invidus se deferens, cum bre-*

brevissimo argumento. Ibid. pag. 323. N. VIII.

XVII. pag. 153. *Morofus se deferens*, cum brevissimo argumento. Ibid. pag. 300. N. VI.

XVIII. pag. 160. *b. Avarus filium pium abdicans*, cum summa, & praefatione. Ibid. p. 832. N. XXXIX.

XIX. pag. 168. *Parasitus alter seipsum deferens*, cum brevissimo argumento. Ibid. pag. 377. N. XI.

XX. pag. 172. *b. Parasitus coena fraudatus seipsum deferens*, cum argumento. Ibid. pag. 315. N. VII.

XXI. pag. 176. *b. Patris Apologia*, cum praelocutione. Ibid. pag. 597. N. XXVII.

XXII. pag. 185. *b. Morofus abdicans filium*, cum brevissimo argumento. Ibid. pag. 792. N. XXXVI.

XXIII. pag. 189. *b. Avarus se ipsum deferens*, cuius brevissima hypothesis est: Φιλάργυρος ἐραστὴς, & μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσάγει. Inc. Εἰ μὴ ἔγχετε ἀργύριον, ὃ βουλὴ τῷ χωνεῖν με πράξειτε, κ. λ. Def. ἔτοιμον ἔχω πλεον, τοῦ ἑμαυτοῦ λαβὼν θησαυρὸν. Inter ineditas reponit Fabric. loc. cit. ac Ms. extare ait in Codice Barberino, quem memorat etiam Allatius Praefat. ad Excerpta Rhetorum Graecorum.

XXIV. pag. 198. *Timon se deferens*, cum praelocutione. Ibid. pag. 343. N. IX.

XXV. pag. 206. *b. Hyperides pro Demosthene*, cum brevi praefatione. Ibid. pag. 468. N. XVII.

XXVI. pag. 212. *Divitis accusatio*, cum praevia summa. Ibid. p. 740. N. XXXIII.

XXVII. pag. 219. *b. Sequitur alia Declamatio*, cui titulus est: Ἐγράφατὸ τις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα βελεύσεως· ὃ πατὴρ ἀκρίτως ἀποθανεῖν ἀξιοῖ κατὰ τὸν περὶ τῶν ἀκρίτων νόμον. Inc. Τὸ μὲν ἦν εὐτυχέστερον, ὃ πολῖται, μὴ πρὶν εἶναι μοι, κ. λ. Def. μόνη τῶν δικαίων ἡ ῥοπή. Inter ineditas hanc etiam recenset Fabric. loco mox citato.

XXVIII. pag. 227. *Ducis Apologia*, cum praelocutione. Ibid. pag. 614. N. XXVIII.

XXIX. pag. 239. *Divitis strenui Apologia*, cum proloquio. Ibid. pag. 727. N. XXXII.

XXX. pag. 245. *Neptuni Actio*, cum brevissimo argumento, ab edito diverso. Ibid. p. 540. N. XXII.

XXXI. pag. 248. *b. Martis Apologia*. Ibid. pag. 548. N. XXIII.

XXXII. p. 253. *b. De Laide non reducenda*, praevia Declamationis summa, ac praelocutione. Ibid. pag. 569. N. XXV.

XXXIII. pag. 261. *b. Archidami Apologia*, cum summa, ac praefatione. Ibid. pag. 558. N. XXIV.

XXXIV. pag. 267. *Abdicati fratrem amantis Apologia*, cum hypothesi. Ibid. pag. 840. N. XL.

XXXV. pag. 275. *Oratoris Apologia*, cum hypothesi. Ibid. pag. 882. N. XLII.

XXXVI. pag. 282. *Callaeschri Actio*, cum

brevi summa. Ibid. pag. 585. N. XXVI.

XXXVII. pag. 289. *Damnatus exsilium petens*, cum summa & praelocutione. Ibid. p. 689. N. XXX.

XXXVIII. pag. 294. *Magi accusatio*, cum brevi summa. Ibid. pag. 898. N. XLIII.

XXXIX. p. 300. *b. Avarus se deferens*, cum brevi praefatione. Ibid. pag. 361. N. X.

In fine huius postremae Declamationis legitur sequens notula: M. CCCC. XVIII. ego presbyter Christophorus (de Bondelmontibus) emi librum istum Candiae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 307.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΠΩΣ ΧΡΗ ΘΗΡΑΣΘΑΙ ΤΟΤΕ
ΙΕΡΑΚΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΩ ΚΑΙΡΩ.

QUOMODO VENARI OPORTEAT ACCIPITRES, ET QVO TEMPORE, IN
CERTI AUCTORIS.

Sive

Demetrii Pepagomeni Opuscula varia.

I. pag. 1. **O**pus hoc Anonymi de re accipitraria in Capita divisum est COD. XXII.

CXCII. ut ex marginalibus numeris apparet. Primum Caput Πὼς χρὴ θηράσθαι τὸς ἱεράκας & ποῖω καιρῷ, *Quomodo venari oporteat accipitres, & quo tempore*, inc. Ἐπειδὴν προσήσαν τὴν ὥραν τοῦ θέραι ἀσθύνται οἱ περὶ τὴν τῶν ἱεράκων θήραν ἐπτομεῖται, κ. λ. Ultimum, quod anepigraphum est, def. ἔσαι δὲ ὁ κατὰ τῶν νησῶν χωρὶν ἱεραξ ἄνευ κωδωνίου, & μὴ τῶν ἀργῶν τὰ ἔσω, ἀλλὰ τῶν μέλιτα ἐνεργῶν. In fine subditur: Τέλος τῷ ἐνδὲ βιβλίῳ, ὃ μοι δόκει & πλεονος ἐπισήμης εἶναι.

II. pag. 72. Ἐτερον ὀνησοφίον ἀγροικότερον εἰς ἱέρακα. *Aliud Orneosophion rudius lingua in accipitrem*, Capitibus constans IIC. Primum inscr. Πρὸς ἀναπνοὴν αὐτῷ, & inc. Φολβίου βοτάνης κόπον, σμύρνης ἀφνειότης, κ. λ. Ultimum def. συγχῶς δίδω τῷ ἱερακί, & ἰαθήσεται. Τέλος.

III. pag. 96. Βιβλίον περὶ κυνῶν ἐπιμελείας. *Libellus de canum curatione*, Capita continens LII. admodum brevia. Inc. Οὐκ ἔλαττον συντελεῖ & κύων πρὸς ὠνηρεσίαν τῷ ἡμετέρῳ γένει. Def. ἀλειψὼν τὸν κύνα, & ὕγιαίνει. Τέλος. Deinde annus scriptionis subicitur hoc pacto: αφ' ὃ. Γ' αὐτῶν εὐεργισίῳ. MDLIV. Iulii die XIV. Venetiis. Haec tria Opuscula, quae in nostro Codice auctoris nomine destituta sunt, Demetrio Pepagomeno, qui Imp. Michaëlis Palaeologi Medicus fuit, & circa A. mcccxx. floruit, videtur tribuere Nicolaus Rigaltius, qui ex Bibliothecae Regis Galliae, cui praeerat, & Mediceae Codicibus collectionem scriptorum de re accipitraria & venatica edidit Paris. mdcxix. 4. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 155. Diversum ab hoc omnino fateamur necesse est Demetrium illum Pepagomenum, quem inter Calligraphos reponit Montfauconius Palaeogr. Graec. Lib. I. p. 98. ac

ac Codicem Laurentianum de Re Accipitria scripsisse adferit anno mcccciv. ubi fortasse hunc Codicem, quem prae manibus habemus, indigitat; sed unde huiusce Calligraphi nomen eruerit, non videmus; nisi frequentis Operis de Podagra auctorem, qui fertur Demetrius Pepagomenus medicus, pro exscriptore Codicis acceperit, quod valde absurdum: nec minus in aetate Codicis adstruenda fallitur, quum integro saeculo vetustiore faciat quam revera sit, ut ex subscriptione mox adlata evincitur.

IV. pag. 104. Περὶ ποδάγρας πρόλογος. De Podagra prologus. Ab alia deinde manu auctoris nomen praefixum, nimirum Δημητρίου τοῦ Πεπαγομένου, Demetrii Pepagomeni. Prologum tamen praecedit Capitum elenchus, quae numerantur LVI. Prologus ipse inc. Ἐπεὶ ὤρισε πρὸς με ὁ κράτιστος καὶ ἀγίος ἡμῶν αὐθέντης ὁ βασιλεὺς, κ. λ. Def. ὁ γὰρ ἄριστος διὰ γνῆς, ἄριστος καὶ θεραπευτικῶς. εἰς ἃ ἐξῆς ἐπεὶ τῶν ἄλλων. Opus inc. Ἡ φύσις ἀλογος ὄσα, τὰ κατὰ λόγον ποιεῖ, κ. λ. Def. καὶ μεγάλην εὐρηται ἐκ τέρας συνθεῖν τὴν ὀφείλειαν. Τέλος. Prodiit Graece & Latine Parisiis MDLVIII. 8. apud Guil. Morellum. Vid. Fabr. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 398.

V. pag. 120. b. Agmen claudunt Curationes quaedam morborum, quarum prima in Podagricos, Medici Cyprii.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 123.

ΛΟΓΟΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ.

ORATIONES INCERTI AUCTORIS.

Titulum corrige

Libanii Declamationes XXX. quarum prima, ac postrema mutilae sunt.

COD.
XXIII.

I. pag. 1. **M**Vtilis est initio Codex, & incipit a fragmento Declamationis X. quae inscribitur, *Avarus se deferens*, in verbis nimirum . . . . καταλαμβάνη, ταῦτα περὶ τέτων, κ. λ. quae in edit. cit. incidunt in pag. 375. lin. 31. Ex numeris autem marginalibus, quibus singulae distinguuntur, conicitur duas alias integras deesse.

II. pag. 1. *Divitis strenui Apologia*. In Codice XXI. huius Plutei §. xxix.

III. pag. 6. b. *Divitis Accusatio*. In dicto Codice §. xxvi.

IV. pag. 12. *Fortis abdicari petens*, cum brevi summa. In cit. edit. Tom. I. pag. 862. N. xli.

V. pag. 22. *Orator praemium petens*, cum summa, ac protheoria. Ibid. pag. 700. N. xxxi.

VI. pag. 35. *Patris Apologia*. In dicto Codice XXI. §. xxi.

VII. pag. 43. *De Laide non reducenda*. Ib. §. xxxii.

VIII. p. 50. *Archidami Apologia*. Ib. §. xxxiii.

IX. pag. 54. *Caeci parricidii suspecti Apologia*. Ibid. §. xv.

X. pag. 66. *Orestis recriminatio adversus matrem*. Ibid. §. x.

XI. pag. 74. *Morofus se deferens*. Ibid. §. xvii. In fine huius Declamationis subscriptio quaedam in Codice sequitur, ex qua haec duo tantum verba eruere licuit Μαυρηλ . . . . γράψας . . . .

XII. pag. 79. b. *Menelai Oratio in legatione ad Troianos pro Helena*. Ibid. §. i. item sine praelocatione.

XIII. p. 83. *Ulyssis ad eosdem Troianos Oratio de eodem argumento*. Ibid. §. ii.

XIV. pag. 94. *Invidus se deferens*. Ibid. §. xvi. Haec tamen manu diversa conscripta est. In calce tetrastichon sequens appositum legitur:

Ἀντιγος αἰθερίης ὑπερήμενος ἐς πτόλον ἤλθες

Ἀντιγος ἀργυρέης, αἰσχος ἀπειρείσιον.

Ἡ σὴν κάτω κρείσσων, ἀναβὰς δ' ἐγένετο μέγα χεῖρων.

Δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· ἔνι γὰρ ἄνω κατῆρες.

XV. pag. 106. *Achillis Oratio, adversaria Ulyssis Orationi*, quae apud Aristidem exstat. Ibid. §. iv.

XVI. pag. 118. b. *Patrocli ad Achillem Oratio*. Ibid. §. ix.

XVII. pag. 128. *Timon se deferens*. Ibid. §. xxiv.

XVIII. pag. 133. b. *Cimonis Oratio*. In cit. Tom. I. pag. 479. N. xviii.

XIX. pag. 137. *Corinthiorum Concio*. In dicto Codice XXI. §. viii.

XX. pag. 144. b. *Ducis Apologia*. Ibid. §. xxviii.

XXI. pag. 152. *Adio filii contra adulteros*, cum brevi summa. In cit. Tomo pag. 754. N. xxxiv.

XXII. pag. 156. *Neockis Oratio*, cum brevi summa. Ibid. pag. 511. N. xx.

XXIII. pag. 161. *Themistoclis Oratio, superiori adversaria*. Ibid. pag. 526. N. xxi.

XXIV. pag. 167. *Neptuni Adio*, ut in dicto Codice XXI. §. xxx.

XXV. pag. 169. b. *Martis Oratio superiori adversaria*. Ibid. §. xxxi.

XXVI. p. 173. *Oratoris Apologia*. Ibid. §. xxxv.

XXVII. pag. 178. b. *Callaeschvi Adio*. Ibid. §. xxxvi.

XXVIII. pag. 182. b. *Demosthenis relatio de ara*. Ibid. §. xi.

XXIX. pag. 187. *Rei caedis adulterorum Apologia*, cum summa, & praelocatione. In cit. Tom. pag. 765. N. xxxv.

XXX. pag. 197. *Hyperides pro Demosthene*. In dicto Codice §. xxv. Haec tamen mutila est; definit enim in verbis, εἰς αἰὲν μένων ἐν τῇ . . . . quae incidunt in citato Tomo pag. 475. lin. 45.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. initio ac fine mutilus, caractere valde minuto, marginibus vetustate detritis, ac postea restauratis. Constat foliis 199.

ΤΟΥ ΛΑΚΑΠΗΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

LACAPENI EPISTOLAE.

Et alia aliorum diversu Opuscula.

COD.
XXIV.

I. pag. 1. Τοῦ Λακαπήνου ἐπιστολαί, καὶ ἐπιμερισμοὶ τῶ αὐτοῦ, καὶ συντάξεις. *Lecapeni* (sc. Georgii) *Epistolae*, eiusdemque in eas *epimerismi*, sive *singularum enucleationes*, & *syntaxes*, cum glossis etiam quamplurimis interlinearibus. Sunt omnes quidem anepigraphae; Andronico tamen Zaridae datas putem, quum ipsorum ἀμοιβαίαι epistolas memoret Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 535. easdemque numero XXXII. se vidisse testetur Allatius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. cit. Bibl. Graec. pag. 701. In hoc nostro Codice XII. tantum occurrunt, quarum haec sunt initia:

- I. inc. Τῷ μηδὲν ἡμᾶς σοι γράφειν, κ. λ.
- II. Ο' πάλαί φίλτρον ἡμῖν ἐνετήξας.
- III. Εἰ μὲν σὺ δονεὶς ἀδικαίαν.
- IV. Α' πειρηκότε ἤδη με τοῖς τῶν συμφορῶν, κ. λ.
- V. Εἰ πρὸς τὸν ἔχοντα μὲν ἔρπει ὁ φθόνος.
- VI. Τὸ σιγᾶν εἴ τις αἰροῖτο.
- VII. Σὺ μὲν ἴσως ἔτω ὑδὲ τὴν ἀρρώστιαν, κ. λ.
- VIII. Οὐκ ἐπὶ τῇ μητρὶ λόγον εὐδαίμονα λαχόντα, κ. λ.
- IX. Α' τοπὸν τε καὶ θαύματος πλήρες ἔχει με πάθος.

X. Α' κ' ὑδὲ τὸν Ἡρακλέα μὲν τοι, κ. λ.
XI. Σὺ γὰρ δὴ καὶ κεφαλὴ τῇ ἐμαντοῦ, κ. λ.
XII. Οὕτως σὺ πανταχόθεν εὐγενεῖα πρέπων. Habentur etiam Mss. in Bibl. Bavarica Cod. LXIX. & in Bibl. Regis Gallorum. Primae Epistolae grammaticalis expositio inc. Γράφειν, τὸ συγγράφειν λόγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἱστορίαν, ὅθεν καὶ συγγραφεὺς, κ. λ. Concordat cum Opere, quod occurrit supra pag. 343. in Codice VIII. huius Plutei, nisi quod heic habetur praeterea ipse Epistolarum textus, in quas exercitationes suas Grammaticales Georgius ipse Lecapenus elucubratus est. Maxima tamen mutilatio Codicis inter pag. 16. & 17. sive inter Epistolam VI. & VII. facta est, in qua Epistolas fortasse XX. una cum ipsarum explicatione periisse dolendum est, quum unicum hoc ipsarum exemplar in hac habeatur Bibliotheca. Ultima vero ex praedictis XII Epistolis mutila est in fine propter alium Codicis defectum inter pag. 26. & 27. quare huius etiam explanatio desideratur.

II. pag. 27. Anonymi Tractatus *De constructione verborum*, initio mutilus ob praedictum defectum.

III. pag. 32. *De declinatione quorundam verborum*, item Anonymi Excerptum. Inc. Εἰμπεύειν, ἡμπεύειν, & ἐνεπείρειν, κ. λ.

IV. pag. 34. Aliud *de constructione verborum* Excerptum. Inc. Τὰ ἔχοντα πάθος γενικῇ συντάσσονται, οἷον ἐρῶ σὺ.

V. pag. 35. Alius *de eodem argumento* Tra-

ctatus. Inc. Εἴπαται, αἰτιατικῇ. Εἴηπάτων γὰρ τὴς μαγείρας λέγων τοιαυτῇ. Def. ἀπαντᾶν δηλοῖ καὶ ἐπέρχεσθαι, ὡς τὸ εἰ δὲ τοσούτον ἀπήντηκα τοῦ καιροῦ β. καὶ τὸ συναντᾶν.

VI. pag. 43. Σύνοψις περὶ οὔρων, *Synopsis de urinis*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐστὶ τὸ ἔρον ἐρυθρὸν & ζαλόν, κ. λ. Est brevissimum excerptum circa dignoscendum ex urinis cuiusque habitum ac temperamentum.

VII. pag. ead. *Maximi Planudis Epigrammata duo moralia*. Primum versibus politicis IX. inc.

Φυχὴ ληστὴν ἐνέησεν τοῖς παραπτώμασί σου. Alterum versibus VII. inc.

Μετὰ κλαυθρῶν, μετ' ὀδυρμῶν ἐκτίκω μὲν τὸ βίον.

VIII. Ib. Nomina VII. planetarum, ex quibus singuli hebdomadae dies denominantur.

IX. pag. ead. b. Θεαίτητος περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων. *Theaetetus de Atticis nominibus*. Inc. ..ιωλύδιος (ι) φλυαρία μεγάλη ἐπὶ πολλῷ διήγησιν. ἔμβρον αὐτὸς ὑμεῖς ἤκουσι καὶ ζωῶδες ποιεῖς, κ. λ. Def. ὑδέτερος ἐκ δύο, ὑδὲ ἐκ πολλῶν. De hoc Theaeteti Opere nihil apud Fabricium.

X. pag. 45. b. Πῶς συνέστη ἡ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων εὐρεσις καὶ ἐκ τίνων, & ἐκ ποίων ἀνδρῶν. *Quomodo constata est Graecarum litterarum inventio, & ex quibus, & ex qualibus viris*. Inc. Ἡ τῶν παρ' Ἑλλήσι σοιχείων εἰσαγωγή ἀπὸ τοῦ ἁλεφ γέγονεν, κ. λ. Auctor Anonymus.

XI. pag. 46. Nonnulla *de pedibus, ac metris*. Inc. Τὸ τετραπύδον ἱαμβικὸν ἔχει πένδας ε'. Def. καὶ ε' ε' μονοσύλλαβος, ἢ μακρὸς, ἢ βραχύς. Sequuntur deinde alia duo Capita Grammaticalia *de verbis, ac nominibus* item sine titulo. Primum inc. Τὰ ῥήματα τὰ μὴ γραφόμενα ἐνεργητικῶς ἐν τοῖς μέσοις χρόνοις, κ. λ. Alterum pag. ead. b. inc. Λειτουργεῖν, τὸ κατὰ νόμους διδόναι, χορηγεῖν, τὸ ἀφ' αὐτοῦ διδόναι, κ. λ.

XII. pag. 47. b. Sequitur Opus valde longum, cui titulus est arcanis litteris exaratus hoc pacto: τυχὴ ληστὴν ἐνέησεν τοῖς παραπτώμασί σου. Scilicet Κυρῶ Μαξίμου τοῦ Πλανυδίου ἐπιμερισμοί. *Domini Maximi Planudis Epimerismata*. Inc. Φοινίκη ἡ Συρία, καὶ φοινίξ ὁ Σύρος, καὶ φοινίξ δένδρον, καὶ φοινίξ τὸ μοναδικὸν ὄρεον, κ. λ. Def. δικάζω σοι, ἀντὶ τοῦ κρίνω. δικάζομαι δὲ σοι, ἀντὶ τοῦ μετὰ σὺ εἰς δικαστήριον ἀπέρχομαι, παραδικάζω δὲ εἰ γὰρ. ἀντὶ τοῦ μετὰ σὺ εἰς δικαστήριον ἀπέρχομαι. Maximi Planudis Epimerismata memorat Gesneri Bibliotheca, teste Fabr. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 535. N. 23. ubi tamquam opus ab eiusdem Grammatica, Dialogo de quaestionibus Grammaticis, ac syntaxi diversum enunciat. Notandum tamen in nostro Codice paginam 65. a tergo, vacuum fuisse relictam: ita ut dubitari possit, an ea, quae sequuntur in pag. 66. ad eundem Tractatum pertineant.

XIII. p. 74. Τῷ Φιλῇ εἰς τὴς ὁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον πρὸς ἀλλήλους βλέποντας, καὶ σχεδὸν ὁμιλῶντας. *Phile* (sc. Manuclis) in SS. *Apostolos Petrum & Paullum se invicem intuen-*
tes,

(1) Prima littera ab exscriptore omissa est.

tes, ac ferme colloquentes, tetraſtichum iambicum. Inc.

Οἱ συμπροσθηταὶ ζῶσι καὶ νῦν ἐν τύποις, κ. λ.

XIV. pag. ead. Τοῦ Πλανύδη ἠρωελεγεῖοις εἰς μετρῶν. *Planudis tetraſtichon elegiacum in puerum.* Inc.

Πολλοὶ ψευδόμενοι φάσκουσ' ὅτι τὸν πρόγονόν μου, κ. λ.

XV. pag. ead. Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας συγγραφείς παρ' αὐτοῦ. *Vita S. Mariae (Aegyptiacae) ab eodem conscripta* versibus heroicis xx. Inc.

Οἶκον ἐν Αἰγύπτῳ Μαρίῃ λῖπεν, ὡς ἴδεν ὄχλον.

XVI. pag. ead. b. *Alia duo epigrammata iambica anepigrapha*, fortasse eiusdem Planudis. Primum versibus xii, inc.

Ὅτε σάτηρ κίβδηλος εἰς πυρὸς χόδον, κ. λ.

Alterum versibus xiii, inc.

Τῆς σῆς μονῆς, κράτιστε, τὸ σχῆμα βλέπων, κ. λ.

XVII. pag. 75. Διάλογοι περὶ γραμματικῆς συγγραφῆς παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανύδη. *Dialogus de Grammatica conscriptus a sapientissimo D. Maximo Planude.* Inc. Νέσθρων. Πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν, ὡ Παλαίτιμει. Def. τοῦ οἰκίστου κτήματος. Idem cum illo Codicis III. Plut. LVI. §. I.

XVIII. pag. 125. b. Τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τῷ Γλυκίῳ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον. *Patriarchae Domini Ioannis Glycis ad sanctum Imperatorem* (sc. Michaëlem Palaeologum). Inc. Ἐμοὶ τὸν βίον ἀνύσαι γέγονε παρὰ τὰ βασιλικὰ σε πελάγη θαλαττεύοντι τῶν χαρίτων. Def. καὶ φῶτες χάριν καὶ θέρμους τῆς εἰς αὐτὸν βλέποντας. In Cod. Regio Paris. mmmcccxix. teste Boivino pag. 767. notis ad Gregoram, duo exstant huius Ioannis Opuscula, quorum alterum inscribitur: *H' παραίτησις τοῦ πατριάρχου, Patriarchatus abdicatio*; alterum Ἰπομνησικὸν εἰς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον, *Commonitorium ad sanctum Imperatorem*, quod fortasse idem cum hoc nostro est. Vide Catalog. Biblioth. Regiae Tom. II. p. 522. Fuit autem Ioannes iste Glycas, Byzantinus, & e Logotheta Dromi, sive *cursus publici*, Patriarcha Constantinopolitanus ab A. mcccxvi. ad mcccxx. quo abdicavit patriarchatum, & in Cyriotissae monasterium se abdidit. De eius scriptis vide Fabric. B. G. Vol. X. p. 472.

XIX. pag. 126. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν λογοθέτην τῷ γενικῷ. *Eiusdem ad Logothetam aerarii.* Inc. Οὐκ, ὡ σοφώτατε, σὺ μετὰ τῆς ἀληθείας καὶ πάντ' ἄριστε, ὅχι ἡμῖν ταῦτα βυλομένοις ἦν. Def. μὴδ' κρῶζειν ἀπαίτει πρὸς ἔγω μελιχρὰ φθέρματα κύκνων. Nihil de hac Ioannis Glycis ad Logothetam Epistola apud Fabric. loc. cit. Subditur pag. 127. b. ab alia manu, ne vacuum folium remaneret, Excerptum Medicum de prognosticis ex sanguinis missione faciendis. In pagina vero sequenti partim a vetusta, partim a recentiori manu exarata leguntur fragmenta quaedam Grammaticalia sine ullo titulo.

XX. pag. 129. *Phrynichi Elegantiae, sive selectio Atticarum verborum, & nominum.* Inc. Ἐκόντην καὶ χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἐτελοντῆν. Def. ἀποτέλεσαι δέ, καὶ ἀποτετελεσμένον χρὴ λέγειν. καὶ Φαλασιωδέστατον ἢ γράψαι. Habes hoc Opus, & quidem in duas sectiones divisum, etiam in Cod. XXII. Plut. VI. §. IX. Catalogi pag. 147. quem consule. Epistola auctoris ad Cornelianum, quae in illo praeerat, heic deest; occurrit tamen paullo inferius. Finis vero Operis ideo diversus ab illo, quia decem circiter versus longius in hoc habetur.

XXI. pag. 138. *Tabula Paschalis incipiens ab anno 6836.* (Christi mcccxxviii.) *indictione XI. usque ad annum 6912.* (Christi mccciv.) *indictionem XII.*

XXII. pag. 139. b. *Fragmenta Grammatica de Constructione verborum* ad implendas vacuas paginas a recentiori Graeco conscripta. Inc. Πρὸ πάντων δέ δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐδείαν ἐν ἐαυτῷ περιέχει, κ. λ. Inter haec fragmenta inserta legitur *Phrynichi Epistola ad Cornelianum*, manu vetustiori, quae deerat supra suo loco,

XXIII. p. 143. Anonymi *Tractatus de Spiritibus.* Inc. Ὅ' α' πρὸ ἑαυτοῦ φιλοῦται ἀεὶ, Ἀ' α' ῥῶν, ἀππτος. ὁ ἀπροσπέλαστος, καὶ τὰ λοιπὰ. Ὅ' α' πρὸ τοῦ β' φιλοῦται, . ἀβερῶν, Ἀ' β' μίλεχ, καὶ τὰ λοιπὰ. In fine nonnulla de quarundam litterarum Graecarum pronunciatione; tum de Encliticis dictionibus. Def. ὁ πρὸ ἐγκλιόμενον, ὁ συνεκκλίνει, ἀνθρωπὸν τινὰ πρὸς φησὶ. Servatur hoc Opus etiam in Vaticana Cod. pccclxxxiii. Allatio teste, & Georgium Choe-roboscum auctorem habet. Vid. Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VII. initio pag. 43.

XXIV. p. 151. Anonymi *Tractatus Grammaticus* versibus politicis, binis columnis in unaquaque pagina exaratus, Inc.

Φέρε μικρὸν σοὶ (1) παίζωμεν πολιτικοῖς ἐν εἰ-
χοῖς

Τῆς νόσου παρηγόρημα καὶ τῆς μικροψυχίας.

Περὶ ῥημάτων δ' ἔκωσαν ἀνυποστάτων ἔτοι.

Def.

Καὶ πνευστῶν πως ἔοικεν· ἐκὼν ἀναπαυσέον.

XXV. p. ead. b. Alii versus politici, item Anonymi, *de rebus Grammaticis.* Inc.

Τί δὲ περὶ συντάξεων μὲν ταύτας παροπλίον.

Def.

Ὡς πέρ φασὶ πρὸς τῶν Μουσῶν καὶ τῶν Φρυγῶν
τὰς ὁδοὺς.

XXVI. pag. 153. Alii versus politici *de eodem argumento.* Inc.

Ἐφ' οὗ, ὡ φίλε Μιχαήλ, μόνον με τῶν ἀπάντων.

Def.

Καὶ τὴν γραφὴν ἐνῆλλαξε. ταῦτα καὶ περὶ
τύτων.

XXVII. pag. 153. b. Ἐ' τεροὶ εἰχοὶ τῷ αὐτοῦ
περὶ τῶν συσελδόντων ὀνομάτων. *Eiusdem* (nempe eius, ad quem superiores versus politici pertinebant, forte Michaëlis Pselli) *alii versus de nominibus contractis.* Inc.

Kai-

(1) Haec tria primā verba coniectura assecuti sumus. Ita enim Codex humilitate, ac modestie labefactus est deinceps usque ad finem in marginibus praefectis interioribus, ut magna scripturae

pars omnino evanuerit. Praeerat fortasse titulus, sed ille etiam penitus oblitteratus est.

Καίρως μὲν ὕπνῳ, καὶ καθεύδειν ἦν δέον.

Def.

Πνευπρεπεῖς τίκτοιτε παῖδας τὰς λόγους.
Sequuntur alia Excerpta grammaticalia de verborum Constructione, ab eadem manu recentiori, de qua supra §. XIX. ad implendas paginas vacuas exarata, quorum initium: Γέγονε δὲ, ὅτι πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικά καὶ ἀμετάβητα, τῇ συν προθέσει συναπτόμενα, κ. λ.

XXVIII. p. 158. Φωρνύτη (sive Κερνύτη) ἐπιδρομὴ τῶν κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν θεωρίαν παραδεδομένων (1). Phurnuti (seu Cornuti) in ea, quae secundum Graecanicam doctrinam tradita sunt, excursus. Inc. Οἱ ἑρῶντες, ὁ παῖδιον Γεώργιε, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν, κ. λ. Def. καὶ ἦν ἀρμόττει συμμετρίαν διδασκομένων. Vna circiter pagina longior est hic Tractatus, quam in Codice XX. Plut. LVI. §. III. supra pag. 320. Capitum praeterea, quorum singulis in illo tituli erant praefixi, in hoc nulla distinctio est.

XXIX. pag. 175. Excerpta quaedam ex Vitis Philosophorum, manu recentiori ad implendas vacuas paginas adiecta. Inc. Ἀνάχαρσις ὄνειδιζόμενος ἰσὺς Ἀττικῶν, ὅτι Σκύθης ἐστίν, κ. λ.

XXX. pag. 178. Imagines quaedam, ex Philostrati Imaginibus excerptae, cum exercitationibus in eas grammaticalibus, & scholiis marginalibus. Quum initium primae, ac secundae Imaginis propter evanidos madore characteres legi non possit, ex tertia illud adferimus, quod ita habet:

Ἐπομβρος μὲν ἡ γῆ· φέρεται δὲ ἄελαρον, κ. λ. quae in edit. Paris. A. mdcviii. est X. p. 743. Finis vero mutilus. Explicatio in primam Imaginem (siquidem prima est) inc. Σκηνὴ τὸ σκῆ ἢ σκιά μὲν καὶ σκιάδης ὁ σκιά ὅμοιος, & σκιά-γραφία ἐπὶ τῆς μήτῳ κεχρωματισμένης ζωγραφίας κ. λ.

XXXI. pag. 185. Redeunt alia Excerpta recentioris manus, de qua supra. In his nominatur Sopater quidam Armeniae Princeps, his verbis: Οἱ δεσπότες μὲν Σάπατρος, ὁ τῆς Ἀρμενίας ἄρχων, Ἀρμενίας ταύτης, ἐν ᾗ νῦν ἔσμεν καθεγγόμενοι, ἤρξε μὲν Ἀρμενίας ὡς πατήρ. Ἰπεδείκνυτο δὲ περὶ ἡμῶν ἡγεμονίαν παλαιοῖς, ἡ πατήρ, ταύτης ἐν τῷ ἀποδοῦναι τῆς εὐνοίας τὴν ἀμοιβὴν σταυράζων τε καὶ ζητῶν, εὐφραίνει μοι δοκῶ καλλιῆσιν ὁδὸν τὴν μεμεριμνημένην σε καὶ ἄγρυπνον ψυχῇ, κ. λ. Permissae autem sunt his Excerptis quatuor Synesi Epistolae, quae sunt inter editas item primae quatuor, cum subiecta singulis brevi grammaticali explicatione: quarta tamen Epistola non est integra; definit enim in verbis: πατεῖν παρῆχε τῷ θέλοντι ναυτίλων . . . . quae in citata toties edit. incidunt sub finem pag. 161. Vbi notandum in Codice duo folia fuisse a bibliopogo transposita.

XXXII. pag. 189. Thomae Magistri selectio elegantiarum Atticarum, secundum litterarum

ordinem digesta. Titulus prorsus evanuit. Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, & αἰχμάλωτος γίνομαι, Ἀττικοὶ λέγουσιν. Desinit in littera X, cuius postrema verba sunt: τὰ γράμματα δὲ χλειυσίαν οἰήσῃ. Plurima tamen ex hoc Opere perierunt, quum singularum paginarum fere dimidia pars propter memoratum madorem, quo perfusus olim fuit Codex, penitus evanuerit. Heic quoque idem recentior Graecus vacua spatia identidem explevit.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XV. diversis manibus exaratus, tinea ac situ valde corruptus. Constat foliis scriptis 229.

ANONYMOT ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICA INCERTI AVCTORIS.

Continet Nominum, ac Verborum Graeco-cod. xxii. rum Declinationes quasdam, auctore Anonymo.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. marginibus, quum tinea valde perforati essent, novis pagellis restauratis. Constat foliis 84.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICA.

Seu

Variorum Opuscula Grammatica.

I. pag. 1. Μιχαὴλ πρεσβύτερος & συγκέλλη τοῦ ἀποστολικῆς θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως, σχεδιασθεῖσα ἐν Ἑδέσῃ τῆς Μεσοποταμίας αἰτήσῃ Λαζάρου διακόνου, φιλοσόφου καὶ λογοθέτου. Michaelis presbyteri & syncelli Apostolicae sedis Hierosolymitanae Methodus de Constructione sermonis, ex tempore dictata Edessae Mesopotamiae, petente Lazaro diacono, philosopho, & Logotheta. Inc. Ἡ περὶ τῆς συντάξεως τῶν λόγων διδασκαλία. Def. λόγῳ καὶ ὁδῷ τῆς ἡμῶν πνευματικῆς μεμνήμενος σχέσεως. Quae sunt ultima verba epilogi, quo clauditur opus. Tum sequitur pag. 47. b. Caput Περὶ τοῦ πῶς δεῖ συντάσσειν. Inc. Πᾶσα γὰρ διατεταμένη ἐστὶ δύναμις εὐρεῖν, κ. λ. Def. τῆς ἡμῶν πρὸς σὲ σχέσεως, ὃ φίλων ἀριστον μεράκιον, quod num ad superiorem Michaelis Tractatum pertineat, ignoramus. Haec syntactica methodus, seu de constructione Orationis, Ms. servabatur etiam in Bibliotheca Palatina, quae in Vaticanam transiit. Vid. Sylburgi Catalogum Mss. Bibl. Heidelberg. pag. 109. & Mss. Coislinian. p. 230.

II. pag. 48. Πάση λέξεω τοῦ Τρύφωνος. Tryphonis dictionum adfectiones, Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάση. Def. φθάσαν γὰρ ἀπὸ τῆς ἐνικῆς ἀποκοπῆς καὶ ἐκείνῃ ἐκλήθη. Exstat hic Tractatus etiam

(1) Tam situm, quam initium huius Operis paene oblitteratum ex nonnullis litterarum vestigiis, & ex aliorum Codicum exemplaribus supplevimus.

etiam in Cod. XVI. Plut. LVI. §. IV. sed in fine septem circiter versus longior.

III. pag. 51. Ἰωάννου γραμματικῆ τοῦ Χάρ-
κος περὶ ἐγκλινομένων. *Ioannis Characis Gram-
matici de Encliticis* (1). Inc. ἴστέον, ὅτι τὰ ἐγ-
κλιματικά εἰσιν (corr. ἐκ εἰσιν) ἐν τοῖς ὀκτώ-
μέρεσιν, κ. λ. Def. ὅτι καὶ τὰ ἐκαστὴ λέξει ἀνα-
πέμπεται τὸν τόνον. ταῦτα περὶ τῶν. Nihil
de hoc Ioannis Opere Fabricius, qui mentio-
nem huius Grammatici facit Bibl. Gr. Vol.
IX. pag. 366.

IV. pag. 58. Ἰωάννου Α'λεξανδρέως γραμ-
ματικοῦ περὶ διαφόρων τόνων, ὅσαι λέξεις πρὸς
διάφορον σημαίνοντες διάφορον δέχονται τὸν
τόνον κατὰ τοῦ χεῖρον. *Ioannis Alexandrini Gram-
matici de diversis accentibus, quae voces nimi-
um pro diversa significatione diversum ac-
centum accipiunt iuxta alphabetum*. Inc.
Ἄγνοε τὸ φυτόν, παραξύτονον. ἄγνιδε, ὁ παθα-
ρδε, δξύτονον. Def. Ὁ χροός, ὁ χλοερδε, δξύτο-
νον. Hic Ioannis Philoponi brevis Tractatus
saepius prodit Graecis subiectus Lexicis. Se-
paratim vero, & quintuplo a se auctum, usi-
bus studiosorum Graecae linguae obtulit Era-
smus Schmidius Witeb. MDCXV. 8.

V. pag. 65. b. Ἐτυμολογία εὖν Θεῷ διάφο-
ροι. *Etyimologiae diversae, auspice Deo*, ordine
alphabetico. Inc. Α'λίσβας ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ λι-
βάδα μὴ ἔχειν. Def. εἰς λεπτόν, ὃ ἐστὶν ὑδατὶ-
δες λευκόν. Adnectuntur deinde alia pauca de
verbo εἰμι, ac de accentibus aliarum parti-
cularum encliticarum.

VI. pag. 69. b. Λέξεις τῶν ἰαμβικῶν κανόνων.
Dictiones Canonum iambicorum, cum sua expli-
catione. Inc. Α'φ'εγγεῖ, μὴ ἔχοντες φῶς. Α'ψι-
σίας, ἀγνώστου. Def. Ὡς ἄημα, ὡς πνεῦμα.
ἄημα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ Διογενίαν. Hae
quoque secundum alphabeti litteras dispositae
sunt.

VII. pag. 71. Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ τοῦ
Ψελλῆ σύντομος διὰ εἰχῶν γραφεῖσα πολιτικῶν
πασῶν τῶν ἐπιστημῶν, γενομένη πρὸς τὸν εὐσεβί-
στατον κύριον Μιχαὴλ τὸν Δάκα ἐκ προσασίας
τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ βασιλέως, ὥστε διὰ τῆς εὐ-
κολίας καὶ τῆς ἡδύτης ἐνεχθῆναι τὸν εἰς τὴν
μάθησιν τῶν ἐπιστημῶν. *Sapientissimi Michaelis
Pselli synopsis omnium scientiarum, versibus scri-
pta politice, ad piissimum D. Michaelē Ducam
iussu patris ipsius, & Imperatoris, ut facile &
suaviter ille ad scientiarum cognitionem trabe-
retur*. Inc.

Μελέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας.
Def.

Α'λλ' ἀποχρῶνται τίθοντες καὶ ταῦτα, σεφιδόρε.
Inter inedita Pselli scripta reponitur ab Al-
latio in Diatriba de Psellis ex Fabric. edit. in
calce Vol. V. Bibl. Graecae pag. 40. seq. ubi
titulum habet omnino diversum: inscribitur
enim: Στίχοι πολιτικοὶ περὶ γραμματικῆς πρὸς
κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον.

VIII. pag. 77. Περὶ τῶν συσελλοφυλασσόν-
των τὸ ὦ ἐπὶ τῆς γενικῆς. *De nominibus contra-
bentibus, vel custodientibus ω in genitivo, ad*

Leonem, ut ex brevissimo Operis Prologo
colligitur, cuius initium: Παντὶ τῷ ζῴοντι
ἐνέσι τι περισσόν, ἢ ἡεῖα παροιμία φησί. Τοῦτο
γούν καὶ ἐπὶ σοὶ, φιλολογώτατε Δέων, κ. λ. De-
finit Opus: εἰ δὲ συελλέεται τὸ δίχρονον, φυ-
λάττεται τὸ ὦ ἐπὶ γενικῆς. Auctor Anonymus,
sed forte idem Psellus, cui adscribendi viden-
tur etiam versiculi, qui sequuntur usque ad
§. XIV. inclusive.

IX. pag. 81. Τοῦ αὐτοῦ εἰχοὶ ἰαμβικὰ ρ'.
Eiusdem (nimirum, ut arbitror, Michaelis
Pselli) *versus iambici centum* de rebus Gram-
maticis. Inc.

Καιρὸς μὲν ὕπνου, & καθεύδειν ἡνδεόν.

Def.

Πανευπρεπεῖς τίκτοισι παῖδας τῆς λόγους.

Iidem habentur etiam superius Cod. XXIV.
huius Plutei §. XXVII.

X. pag. 82. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰχοὶ ρ' περὶ ἀν-
τιστοίχων. *Eiusdem versus centum de antistoe-
chis*. Inc.

Πέδον τιθῶν ἀκριβοῦς πεφιλμένη.

Def.

Οὕτως κοπεῖται καὶ χαράττειν καὶ γράφειν.

XI. pag. 84. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀντιστοίχων εἰ-
χοὶ ε'. *Eiusdem de antistoechis versus centum*. Inc.
Ἐρὸν σμίκευε, τῶν γέλων μέγα γράφε.

Def.

Ὁφει δὲ δάνει καὶ κύων εὖν ἀσπίδι.

XII. pag. 85. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰχοὶ πολιτικοὶ
περὶ ῥημάτων ἀνυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων ρ'.
Eiusdem versus politici centum (sunt tamen re-
vera CVII.) *de verbis non suppositis, & con-
trasuppositis*. Inc.

Φέρε μιντὸν τι παῖξωμεν πολιτικοῖς ἐν εἰχῆς.

Def.

Καὶ πνευστῶν πως ἔοικεν ἄλλαν ἀναπαυσίον.

Exstant item in dicto Codice XXIV. §. XXIV.
ubi tamen sunt versus CXXIV.

XIII. pag. 87. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰχοὶ πολιτικοὶ
περὶ τῶν διὰ τοῦ ια θηλυκῶν ὀνομάτων λς'. *E-
iusdem versus politici CXXVI. de nominibus
faemininis desinentibus in ia*. Inc.

Ἐφ' ἧς, ὦ φίλε Μιχαὴλ, μόνον με τῶν ἀπάντων.

Def.

Καὶ τῶν εἰς ας, καὶ τῶν εἰς ω περισπωμένων εἰη.
In dicto Codice XXIV. §. XXVI. ubi versus
sunt XL.

XIV. pag. 88. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰχοὶ πολιτικοὶ
περὶ συντάξεως μ'. *Eiusdem versus politici CXL.
(sunt tamen CXXXVIII.) de Constitutione*.
Inc.

Τί δὲ περὶ συντάξεως μὲν ταύτας παροπτέον.

Def.

Ὡς πέρ φασιν πετῶν Μουσῶν καὶ τῶν Φρυγῶν τῆς
δρους.

Item in dicto Codice §. XXV. ubi versus
CXL. Subiiciuntur deinde pag. 91. nonnulla
de nominibus desinentibus in ορατος, κ. λ.

XV. pag. 91. b. Leguntur Nomina flumi-
num, fontium, montium, urbium, gentium,
atque lapidum.

XVI. pag. 92. Canones, sive regulae Gram-
ma-

(1) Tam heic, quae infra Codice XXV. Plut. LVIII. corri-
gendus Montfauconius, qui in suo Catalogo semel ait: Io. Cha-

racis Grammatici de Declinationibus, iterum vero: Io. Characi
Grammatici de his, quae declinantur.

maticae, & oribographiae ad cantum accommodatae memoriae facilioris gratia; tum de litteris, quae contrahuntur in genitivo. Horum omnium initium est: Κανὼν περὶ ἀντισημάτων, ἡχος δ'. ᾠδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγ. Τὸ ατὴν καταρχὴν ἀσπάζεται, κ. λ. Finis: τὰ λοιπὰ δὲ μεγάλα γραφίσθωσαν. Tum haec ab eadem amanuensis manu subscriptio apposita: Δόξα σοι, Χριστέ, δι' ἣ καὶ δῆλυσαι τὸ φιλοτέχνημα πολυωφελέστατον ὁ σὸς οἰκέτης νίκης ἐπαύριμος, Χαλκοπρατίων πρόξενος, ἀνεψιὸς τῶν Σεργίων τοῦ ποιμένος, ὅτε τὸν ὁμῶνυμον διὰ οἶκτον ἐδέξατο Στέφανον.

Ὄνομα καλὸν καὶ σφόδρα θαυμάσιον ἡ βίβλος κτήσεται. μεγαλεμπορία γὰρ τοῖς φιλολόγοις, οἶδα, κληθήσεται, τοῖς ἀντισημοῖσι βριθῆσα, καὶ πυκνωμένη καλῶς τοῖς κανόσιν, καὶ περ καὶ θαυμάσονται οἱ τὸν φθόνον ψυχῶς ὑποσμήχονται.

Gloria tibi, Christe, cuius gratia artificiosum hoc opus, atque utilissimum absolvi ego tuus famulus Nicetas, victoriae adfines nomen consecutus, Chalcoprati hospes, consobrinus Serron Pafloris, qui sua miseratione eiusdem nominis virum excepit Stephanum.

Nomen pulcrum, ac multum admirabile liber habebit: magnum enim emporium, ut puto, a philologis vocabitur; quum sit totus antistoechis onustus, & bene adpositis canonibus refertus, quos admirabuntur vel illi, qui invidiam animis iniurunt.

XVII. pag. 112. b. Pro coronide huius Voluminis adferuntur Deorum Epitheta, quorum initium ab Iove, hoc titulo: Ἐπίθετα τοῦ Διὸς ἡχος α'. Πρὸς τὸν τάφον σου Σωτήρ. Ἐπίθετα Διὸς, Δωδωνάιος, Ἰδαίος, Ἐρμείος, κ. λ. Sequuntur deinde Epitheta Bacchi, Minervae, Cereris, Dianae, Iunonis, Apollinis, Martis, &c.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XIV. cuius magna pars, veteri scriptura abrasa, nova manu conscripta est. Constat foliis 113.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ.

LIBANII SOPHISTAE MEDITATIONES ET ORATIONES.

COD.
XXVII.

Continet Libanii Opera duobus Tomis divisâ, quorum alter *Declamationes* XXV. *Orationes* alter XXXII. (1) complectitur. Primo Tomo praecedit Declamationum Index, singularum titulos & initia repraesentans: Indici vero vericuli sequentes:

Πίνακά σοι πρόβηκα τῆςδε τῆς βιβλίου,
ὧς ἀπόνως σχῆς ὅν περ ἂν ζητεῖς λόγον.
Tabulam tibi proposui huiusce libri,
Vt sine labore habeas quem quaeris sermonem.
Declamationum series ita habet:

I pag. 3. *Apologia filii a patre abdicati.* In Cod. XXI. huius Plutei §. VII.

II. pag. 10. *Vlyssis ad Troianos Oratio super Helena.* Ibid. §. II.

III. p. 22. *Demothenis Relatio de Ara.* Ibid. §. XI.

IV. pag. 27. b. *Patris Apologia.* Ibid. §. XXI.

V. pag. 37. *Avarus se deferens.* Ibid. §. XXXIX.

VI. pag. 45. *Neptuni Actio.* Ibid. §. XXX. In hoc tamen Codice praelocutio concordat cum edita.

VII. pag. 48. *Martis Apologia.* Ibid. §. XXXI.

VIII. pag. 53. *Divitis strenui Apologia.* Ibid. §. XXXIX.

IX. pag. 59. *Divitis Accusatio.* Ibid. §. XXVI.

X. pag. 66. *Orator praemium petens.* In Cod. XXIII. huius Plutei §. V.

XI. pag. 79. b. *De Laide non reducenda.* In dicto Cod. XXI. §. XXXII.

XII. pag. 88. *Archidami Apologia.* Ibid. §. XXXIII.

XIII. pag. 93. *Caeci parricidii suspecti Apologia.* Ibid. §. XV.

XIV. pag. 108. *Orestes.* Ibid. §. X. Post hanc Declamationem, amanuensis iterum describere caeperat *Vlyssis ad Troianos Orationem super Helena*, quae habetur supra §. II. sed post unum folium errore cognito destitit.

XV. pag. 120. *Achillis Oratio, Vlyssis Oratorio Sermoni adversaria.* Ibid. §. IV.

XVI. pag. 135. *Parrocli ad Achillem Oratio.* Ibid. §. IX.

XVII. pag. 148. b. *Fortis abdicari petens.* In dicto Cod. XXIII. §. IV.

XVIII. pag. 159. *Abdicati fratrem amantis Apologia.* In dicto Codice XXI. §. XXXIV.

XIX. pag. 167. b. *Damnatus exsilium petens.* Ibid. §. XXXVII.

XX. pag. 172. b. *Avarus filium piura abdicans.* Ibid. §. XVIII.

XXI. pag. 179. b. *Timon se deferens.* Ibid. §. XXIV.

XXII. pag. 189. *Rei caedis adulterorum Apologia.* In dicto Cod. XXIII. §. XXIX.

XXIII. pag. 202. b. *Ducis Apologia.* In Cod. XXI. §. XXVIII.

XXIV. pag. 213. b. *Marosus se deferens.* Ibid. §. XVII.

XXV. p. 220. b. *Parasitus alter se ipsum deferens.* Ibid. §. XIX. Sequitur deinde p. 226. analysis trium Declamationum, nimirum I. IX. & XIII. iuxta seriem, quam in hoc obtinent Codice, seu Tractatus de figuris rhetoricis a Libanio in tribus hisce Declamationibus adhibitis. Et heic desinit Tomus prior.

Pag. 229. Incipit Tomus alter, *Libanii Orationes* complectens, quibus index praecurrit, & indici vericulus:

Χριστέ, δίδα τονέντι τειν πολυολβον ἀρωγὴν.
Christe, porrige laboranti tuam felicissimam opem.

Orationum series sequens est:

I. pag. 231. *De Vita sua.* In Codice XX. huius Plutei §. XXXIV.

II.

(1) Male Montfauconius nument XXXI. ut ex nostra recensione patebit.

II. pag. 269. *Ad Iuvenes de Oratione*. In Cod. XIII. Plut. xxxii. §. xvi.

III. pag. 272. *b. Αῤτεμῖς. Dianae Encomium*. In cit. edit. Tom. II. pag. 661. Succedunt quidam versiculi ἀμετροί, parvi momenti.

IV. pag. 277. *b. De insatiabili cupiditate*. In Codice XX. huius Plutei §. xii.

V. pag. 279. *b. Pro Aristophane*. In dicto Cod. XIII. §. x.

VI. pag. 287. *Legatio ad Iulianum*. Ibid. §. vi.

VII. pag. 297. *b. Lamentatio super Nicomedia*. Ibid. §. iii.

VIII. pag. 300. *In Imp. Iulianum Consulem*. Ibid. §. viii. Sequitur Ἐπιστολὴ τοῦ Κυδωνί (haec enim tantummodo verba ex longiori olim titulo supersunt). Inc. Τὸν μὲν Ἡσίοδον λόγος αἰρεῖ ἰδιώτατος καταδαρξήντα ἐγερθῆναι σφόν, κ. λ. Def. σεμνὸν ἐπιφωμίζοντες ὄνομα.

IX. pag. 311. *b. Concio funebris in Iulianum*. Ibid. §. ii.

X. pag. 351. *b. Alia funebris Oratio in eundem*. Ibid. §. i.

XI. pag. 355. *b. De ulciscenda Iuliani caede*. Ibid. §. xiv.

XII. pag. 361. *Basilicus Sermo in Constantium & Constantem*. Ibid. §. iv.

XIII. pag. 386. *Panegyricus Iuliano dictus*. Ibid. §. ix.

XIV. pag. 391. *b. Panegyricus Antiochenus*. Ibid. §. v.

XV. pag. 421. Πρὸς τὴν βουλὴν. *Oratio habitata ad Senatum*. Inc. Οἷοις μὲν πρὸς ὅσους ἐχρησάμην. Def. τὴν βουλὴν ἀνῆσαν. Inter inedita Libanii scripta reponit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 411. Edidit tamen postea Ant. Bongiovanni Venetiis MDCCCLIV. 4. p. 30.

XVI. pag. 428. *In eos, qui doctrinam ipsius eludebant*. In dicto Cod. XX. §. iii. Titulus tamen cum illo cit. edit. Paris. concordat.

XVII. pag. 438. *b. Πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἔρχουσιν. Ad Imperatorem adversus Assessores Magistratum*. In cit. Tom. II. pag. 191.

XVIII. pag. 445. *Ad eos, qui molestum illum appellabant*. In dicto Cod. XIII. §. xv.

XIX. pag. 452. *b. Πρὸς Ἰκάριον. Ad Icarium*. In cit. Tom. pag. 455. ubi mutila est; desinit enim in verbis, ἐποίησι δὲ ταῦτα ἡ ἐπει . . . pag. vero 513. legitur peroratio huius Orationis incipiens a verbis πρὸς τὸν δεύτερον. ἦν γὰρ, κ. λ. quae quidem editi exemplaris lacuna suppleri potest hoc Codice, qui integram exhibet Orationem. Quae vero interiecta sunt inter relata verba, ἐποίησι δὲ ταῦτα, & πρὸς τὸν δεύτερον, κ. λ. duo circiter foliis nostri Codicis continentur.

XX. pag. 457. *b. Κατὰ Ἰκάριον. Adversus eundem Icarium Invektiva*. Ibid. pag. 460.

XXI. pag. 464. *Ad Caesarium Magistrum*. In dicto Cod. XIII. §. xxi.

XXII. pag. 469. Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας. *Adversus Paedagogi convicia*. Inc. Οὐ τὸς ὑβριώτας. Def. τί δὲ ὁ παιδαγωγός.

In cit. Tom. pag. 637. & 675. Nam duae Orationes istae, nimirum (ut in Indice praemisso numerantur) XXXII. & XXXV. quum ad eandem rem pertineant, in Codice instar unius coniunguntur.

XXIII. pag. 474. Πρὸς τοὺς ἐλέγοντας. *Invektiva in eos, qui dicere nolant*. Inc. Καὶ ἐμὲ, κ. τὴν πόλιν. Def. πρὸς τὰ παρόντα φάρμακον. Ibid. pag. 633. multo tamen brevior; nam desinit in verbis, ἀλλ' ἐν τῷ . . . Codex vero ita profectur: ἀλλ' ἐν τῷ ὑμετέρῳ βίῳ διαφθαρεῖν τῇ πόλει τὴν δόξαν, κ. λ. usque ad finem, quem mox retulimus: quae paginas circiter quatuor complectuntur.

XXIV. pag. 479. *Ad Iuvenes super sapete*. In dicto Cod. XX. §. iv.

XXV. pag. 485. *b. Adversus Aristidem pro Saltatoribus*. Ibid. §. xv.

XXVI. pag. 508. *Ad Antiochenos de Imperatoris ira*. In memorato Codice XIII. §. vii. cum quo initium & finis concordat.

XXVII. pag. 515. *b. Ad Theodosium Imp. de seditione*. Ibid. §. xi.

XXVIII. pag. 522. *b. Ad eundem post conciliationem cum Antiochenis*. Ibid. §. xii.

XXIX. pag. 529. Ὅτι ἐρ' αὐτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν. *Pro se ipso ob susceptam Antiochi defensionem*. Ibid. §. xix. sub titulo diverso.

XXX. pag. 534. Πρὸς Ἀντιόχειας ὑπὲρ τῶν ἡττόρων. *Ad Antiochenos pro Rhetoribus*. In cit. Tom. pag. 85.

XXXI. pag. 540. *b. De servitute*. In dicto Cod. XIII. §. xx. cum quo concordat.

XXXII. pag. 551. Κατὰ Λυκίανον. *Contra Lucianum*. In cit. Tom. pag. 433. Sequitur amanuensis subscriptio: Ἐτὺς ᾿δ'. τέλος σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς παρέσεως διέλιξ μὴν Σεπτεμβρίῳ. χεῖρ δὲ ἔκ κῆρυ Θεοπέμπτῳ ἐτελειώθη. κ. πάντας, ἀδελφοὶ κ. πατέρες, ἀντιβολῶ, εὐχεσθὲ μοι (1). Anno 6900. (Christi MCCCXCII.) finis cum Deo sancto praesentis libri mense Septembri; manu vero ac labore Theopempti absolutus est; & omnes vos, fratres ac patres, quales, orate pro me. Tum versiculi septem πολύματροι ad SS. Triadem, non illi quidem magni momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 556.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

LUCIANVS.

IN prima Codicis pagina occurrit statim brevis Luciani Vita, sic tamen oscitanter exarata, ut ex ea nonnulla perierint. Inc. Λυκίανος ὁ κατάρτος, ὃς δαίμοσι μὲν ἐξ ἀρχῆς, κ. λ. Def. τῷ σῶντι προσέδραμε. Ead. pag. *b. Operum Luciani index & ipse parum accurate conscriptus, quorum haec series:*

I. pag. 2. *Tyrannicida*, cum argumento.

II. pag. 6. *b. Abdicatus*, item cum argumento.

III. pag. 14. *Phalaris prior*.

A 2

IV.

(1) Mutilam edidit hanc subscriptionem Montfaucon.

- IV. pag. 17. *Phalaris alter*.
 V. pag. 18. *b. Herodotus, sive Actio*. Tom. I. cit. edit. pag. 831.
 VI. pag. 20. *Zeuxis, sive Antiochus*. Ibid. pag. 838.
 VII. pag. 22. *b. Pro lapsu in salutando*.
 VIII. pag. 25. *De mercede conductis*. Huius Sermonis aliquae paginae in Codice sunt transpositae.
 IX. pag. 35. *Apologia pro mercede conductis*.
 X. pag. 38. *b. Harmonides*.
 XI. pag. 40. *Scytha, seu conciliator hospitii*. Tom. I. pag. 859.
 XII. pag. 42. *b. Quomodo historia conscribenda sit*.
 XIII. pag. 53. *De Dipsadibus*.
 XIV. pag. 54. *Hippias, seu Balneum*.
 XV. pag. 55. *b. Allocutio, seu Bacchus*.
 XVI. pag. 57. *Allocutio, sive Hercules*.
 XVII. pag. 58. *b. Muscae Encomium*.
 XVIII. pag. 60. *Demonastis Vita*.
 XIX. pag. 63. *b. De Domo*.
 XX. pag. 67. *b. Patriae Encomium*.
 XXI. pag. 69. *De morte peregrini*.
 XXII. pag. 74. *b. Pseudologista, seu de die nefasto contra Timarchum*.
 XXIII. pag. 79. *b. Adversus indoctum & multos libros ementem*.
 XXIV. pag. 84. *De somnio, seu Vita Luciani*.
 XXV. pag. 86. *b. De Luctu*.
 XXVI. pag. 89. *Demosthenis Laudatio*.
 XXVII. pag. 97. *Ad eum, qui dixerat, Prometheus es in verbis*.
 XXVIII. pag. 98. *b. De non temere credendo calumniis*. In Codice tamen inscribitur: *Περὶ ἀγροίας*.
 XXIX. pag. 103. *b. De Electro, seu Cynis*.
 XXX. pag. 104. *b. Macrobiani*.
 XXXI. pag. 107. *b. Verae historiae Liber primus*. In Cod. inscribitur: *Ἀληθινὴν διηγήματων πρῶτον*.
 XXXII. pag. 116. *Verae historiae Liber secundus*. Inscr. *Ἀληθινὴν διηγήματων δεύτερον*.
 XXXIII. pag. 124. *Iudicium vocalium*.
 XXXIV. pag. 125. *b. De Sacrificiis*.
 XXXV. pag. 127. *b. Rhetorum praeceptor*.
 XXXVI. pag. 132. *b. Alexander, seu Pseudomantis*.
 XXXVII. pag. 142. *De Dea Syria*. Tom. III. pag. 451.
 XXXVIII. pag. 150. *De Astrologia*.
 XXXIX. pag. 152. *b. Convivium, vel Lapithae*.
 XL. pag. 158. *b. Icaromenippus, seu Hypernephelus*.
 XLI. pag. 165. *Iupiter confutatus*.
 XLII. pag. 167. *b. Traiectus, seu Tyrannus*.
 XLIII. pag. 172. *Timon, seu Misanthropus*.
 XLIV. pag. 179. *Charon, seu Contemplantes*.
 XLV. pag. 183. *b. Nigrinus, seu de moribus philosophorum*. Huius Dialogi fere dimidium recentiori manu suppletum est.

- XLVI. pag. 190. *Iupiter Tragoedus*. Huius quoque potior partem eidem recentiori manui debemus.
 XLVII. pag. 201. *Somnium, sive Gallus*.
 XLVIII. pag. 207. *Prometheus, sive Caucasus*.
 IL. pag. 209. *Amores*.
 L. pag. 218. *Vitarum auctio*.
 LI. pag. 222. *b. Reviviscentes, seu Piscator*.
 LII. pag. 230. *Deorum Concilium*.
 LIII. pag. 232. *b. Bis accusatus, seu Tribunalia*.
 LIV. pag. 239. *Anacharsis, sive de Exercitationibus*.
 LV. pag. 246. *b. Eunuchus*.
 LVI. pag. 248. *Navigium, seu Vota*.
 LVII. pag. 254. *b. Fugitivi*. Tom. III. pag. 365.
 LVIII. pag. 258. *Imagines*. Tom. II. pag. 458.
 LIX. pag. 262. *b. Pro Imaginibus*.
 LX. pag. 266. *b. Hermotimus, sive de Sedis*.
 LXI. pag. 282. *b. De Parasito, sive quod ars est parasitica*.
 LXII. pag. 289. *b. Philopseudes, sive Incredulus*. Tom. III. pag. 29.
 LXIII. pag. 296. *b. De saltatione*. Tom. II. pag. 265.
 LXIV. pag. 303. *b. Cynicus philosophus*.
 LXV. pag. 306. *Toxaris, sive Amicitia*. Tom. II. pag. 507.
 LXVI. pag. 316. *Disputatio cum Hestodo*.
 LXVII. pag. 317. *Lexiphanes*.
 LXVIII. pag. 320. *Menippus, seu Oraculum mortuorum consultum*.
 LXIX. p. 323. *b. Halcyon, seu de Transformatione*. Tom. I. pag. 176.
 LXX. pag. 324. *b. Saturnalia*.
 LXXI. pag. 326. *Cronosolon*.
 LXXII. pag. 327. *b. Epistolae Saturnales IV*.
 LXXIII. pag. 330. *Mortuorum Dialogi XXX*. ordine ab editis diverso; sunt enim I. X. XXII. XXI. XVIII. XX. II. XVII. XXVI. XXVIII. III. XVI. XIV. XIII. IV. V. VI. VII. VIII. IX. XI. XXVII. XXIX. XXX. XII. XV. XIX. XXIII. XXIV. XXV.
 LXXIV. pag. 341. *b. Dialogi Marini XV*. qui in editorum serie sunt I. II. III. IV. IX. VIII. V. VI. X. XI. VII. XII. XIII. XIV. XV.
 LXXV. pag. 346. *Deorum Dialogi XXVI*. quorum ordo ab editis diversus; sunt enim XXI. XXII. XXIII. XXIV. I. II. III. IV. V. VI. VII. IX. VIII. X. XIII. XIV. XV. XVI. XI. XII. XVII. XVIII. XIX. XXV. XXVI. XX.
 LXXVI. pag. 355. *b. Dialogi Meretricii XV*. quorum series eadem prorsus cum editis.
 LXXVII. pag. 363. *b. Tragopodagra*.
 LXXVIII. pag. 366. *Ocyus, sive Celestes*, cum argumento. Tom. III. pag. 664. Huius finis in Codice, quemadmodum & alia

alia multa vetustate & madore oblitterata obsoleverunt (1).

Nonnulla sunt in hoc Codice scholia marginalia, & ut videntur, eadem eius qui Codicem scripsit, manu; quorum specimen illud est, quod legitur sub finem Dialogi *Luciani & Iovis*, qui in Codice est XXII. (in editione vero XVIII.) ad vocem δ Ἰκάριος. Sic igitur habet: Ἀθηναῖος ἔτος δ Ἰκάριος, ὃ πρῶτον Διόνυσος ἐπιξενωθείς γεωργῶ ὄντι φιλοφρονήματι τέτρω τετίμηκε τῆς ξενίας, τὴν τῆς ἀμπέλου φιλοπονήαν διδάξας. τιγαρὺν κὲ ἐπιμελησάμενος τοῦ δωρήματος, εἴτα κατὰ τὸν καιρὸν τρυγῆσας κὲ ἀπογλίψας τὸν οἶνον, κὲ πεισὺν τοῖς συνεργαζομένοις παρασχὼν, ἀήθει τῷ πύματι, εἰχε παρειμένους τὲς πεποκῆτας. νομίσαντες ἔν ᾧ τοι τὸ τοιοῦτο δεινόν, τὸν σκευάσαντα κὲ Φάρμακον . . . . . Ultima vox prorsus evanuit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. marginibus, sub finem praesertim Codicis, humore valde corruptis, ac characteribus propterea prorsus evanidis. In secunda eius pagina legitur: Αὕτη βίβλος ἐστὶν Ἀρμονίῳ τοῦ Ἀθηναίου. Constat foliis 367.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI DIALOGI DEORVM.

Quibus adde

Nonnulla alia Plutarchi, Isocratis, & Demosthenis Opera &c.

COD.
XXIX.

I. pag. 1. **L**uciani Deorum Dialogi tantummodo XXIV. qui eundem cum editis ordinem obtinent, exceptis VIII. & IX. qui postponuntur, & XX. qui in Codice, ultimo loco ponitur (2).

II. pag. 20. Eiusdem Dialogi Marini XV. quorum item series cum editis concordat.

III. pag. 29. Mortuorum Dialogi XXX. quorum ordo idem prorsus cum editis.

IV. p. 53. b. Eiusdem Menippus, sive Oraculum mortuorum consilium.

V. pag. 60. b. Charon, seu Contemplantes.

VI. pag. 70. Πλυτάρχου περὶ τοῦ, πῶς ἂν τις διακρίνειεν τὸν κλέακα τοῦ φίλου. Plutarchi, quomodo quis adulatorem ab amico interdiscernere queat. In edit. Paris. typis Regii A. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 48.

VII. pag. 97. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης. Eiusdem de negotiositate. Ibid. p. 515.

VIII. pag. 106. Ἰσοκράτους πρὸς Δημόδικον παραίνεσις. Isocratis ad Demonicum Oratio admonitoria. Inc. Ἐν πολλοῖς μὲν. Def. ἐπικρατήσκειν. Exstat in eius Operum edit. alias cit. pag. 1.

IX. pag. 112. b. Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας. Ad Nicoclem de Regno. Inc. Εἰ μὲν εἰσῆγες. Def. αὐτὰς ποιήσεις. Ibid. pag. 20.

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo postremum hoc Luciani Opusculum Oedipidis nomine indigitat, quemadmodum etiam in numero Sermorum, qui in hoc habentur Codice designando fallitur, XLVIII. esse adferens; id enim recensio no-

X. pag. 119. b. Νικοκλῆς, ἢ συμμαχικῆς. Nicocles, seu socialis. Inc. Εἰσὶ τινες. Def. διαπράξασθαι. Ibid. pag. 38.

XI. pag. 129. Demosthenis Olynthiacae Orationes III. Prima inc. Ἀντὶ πολλῶν. Def. ταῦτε εἶνεκα. II. inc. Ἐπὶ πολλῶν. Def. ὅμῃν ἔχόντων. III. inc. Οὐχὶ ταῦτα. Def. ὅμῃν μέλλει. In edit. alias cit. pag. 1. seqq.

XII. pag. 142. Epigrammata plurima, quorum primum in Hippocratem ita habet:

Ἰπποκράτης Φάος ἦν μερόπων, κὲ σώετο λαῶν
Ἐθέα, κὲ νεκύων ἦν σπάνις εἰν αἰδῇ.

Idemque in margine repetitum, sed ordine verborum retrogrado, ita legitur:

Εἰν αἰδῇ σπάνις ἦν νεκύων, κὲ ἔθεα λαῶν
Σώετο, κὲ μερόπων ἦν Φάος Ἰπποκράτης.

Ultimum tetrastichon est sequens:

Χθίζον ἔμοι νοσέοντι παρίστατο δήσις ἀνὴρ
Ἰγτρός δεσπῶν νέκταρ ἀπειπόμενος.
Εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος, ὅδε διδάχθη
Ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ὀ' μῆρος ἔφη.

Tandem recentiori manu in postrema pagina adiectum est Epigramma octastichon ad Mercurium, cuius initium:

Ἐρμῇ χαῖρε, Διὸς μεγάλῃ δὲ Μαιάδος υἱῇ, κ. λ.
Nonnullis autem scholiis marginalibus adspersus est Codex, quorum unum illud esto speciminis loco, quod paullo ante finem Dialogi *Iudicium Dearum* inscripti ita legitur pag. 20. Φιλόχορος ἐν Β' Ἀττίδος Φησὶν, ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κατὰ τῇ θεᾷ, ἐφ' ὅς ἐπέκειντο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. In ultima pagina scriptoris nomen legitur hoc pacto: Ἐγράφη παρ' ἐμῷ Βαρθολομαίῳ Κομπάρινῳ ἐκ τοῦ Πράγματος ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ. Scriptus est (hic Codex) per me Bartolemaeum Comparinum Pratensem Florentiae. Constat fol. scriptis 161.

BIBLOS ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΣΟΦΩΝ.

LIBER SIMILITVDINVM ET SERMONVM VIRORVM SAPIENTVM.

I. pag. 1. **N**arratio Indica, quae in hoc Codice inscribitur Ἰ'χνηλάτης, in aliis, τὰ κατὰ Στεφανίτην κὲ Ἰ'χνηλάτην, a Perzoo Medico in gratiam Chofrois Regis in Perside primum ex Indica lingua in Arabicam translata, ac deinde a Symeone Setho, qui Praefationem insuper de auctore Operis, illiusque inventionem adtexuit, ex Arabica in Graecam versa. Inc. Praefatio: Ἡ παρῶσα βίβλος συνεγράφη παρὰ Ἰνδῶν. Def. ὅπερ ἐστὶ τὸ Στεφανίτη κὲ Ἰ'χνηλάτη. Opus inc. pag. 9. Ὅ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Δημοκλῆς ἐπερώτησέ τινα, κ. λ. Def. κὲ τὴν ἐμὴν παρὰ σὺ ἐλεημοσύνην τε κὲ εὐεργεσίαν, ἀμήν. Hoc Opus, A a 2 cui

sua falsum evincit.

(2) Male Montfaucon. de hoc Codice loquens, adseruit in suo Catalogo, Luciani Dialogi Deorum VI.

eui titulus est etiam, *Specimen sapientiae Indorum*, sive Dialogus inter Abfalonem Indorum Regem, & Gymnosophistam quemdam per fabulas scite confictas animi sui sensa ei pandentem, moresque instituentem, Petrus Possinus, utpote a Mich. Palaeologo apud Pachymerem singulariter commendatum, priori Pachymeris Tomo Latine subiunxit, usus in versione sua Graeco Codice Allatiano Symeonis Sethi, qui in Graecum, uti diximus, ex Arabico transtulit circa A. C. m. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Graece ex Codice Holsteniano hunc eundem librum cum nova versione sua Latina vulgavit Seb. Godfridus Starckius Berolini mcccxvii. 8. Vide quae de hoc opere doctissime Fabricius edidit B. G. Vol. VI. pag. 461. ubi hunc ipsum Codicem memorat.

II. pag. 79. ex qua paucae supersunt lineae, eaeque mutilatae, occurrunt pauca quaedam excerpta fabulosa, quorum initium: *Λέγεται γὰρ, ὡς ναύτης τις εἶχεν ἕδον, κ. λ.*

III. pag. 81. *Asopii Fabulae* cum duplici Auctoris Vita. Prima valde longa inc. *Ὁ κατὰ πάντα τὸν βίον γενόμενός, κ. λ.* Def. *ἡ ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐξεδίκησαν τὸν τοῦ Αἰσώπου μόρῳ (ἢ μόρον).* Alia brevissima pag. 113. inc. *Αἰσώπος ὁ μυθοποιὸς, Φρὺξ μὲν ἦν τὸ γένος.* Def. *τὰ ἐν ἐνάσφ μυθολογούμενα, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα.* Hanc sequuntur *Fabulae centum*, ordine alphabetico dispositae. Prima inc. *Ἀετὸς ἐ ἀλώπης φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενος, κ. λ.* Ultima inc. *Ὡρὰ δὲ ποτε χειμῶνος τυχαίνεσθαι, κ. λ.* Vita illa, quam primo loco inuimus, Maximam fortasse Planudem habet auctorem; licet enim ab ea, quam Fabricius indigitat B. G. Vol. I. pag. 399. N. xi. initio omnino sit diversa; progressu tamen verbis quidem ab ea nonnihil differt, sententiis vero propemodum cum ipsa concordat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. caractere valde mendoso. Constat fol. 134.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΠΕΡΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΤΙΚΩΝ.

INSTITUTIONES NAVMACHICAE, STRATAGEMATICAE, ET PLRATICAE.

cod.
XXXI.

I. pag. 1. **P**ost titulum exteriori omnino similem incipiunt: *Ἀφ' ἧς δὲ εἰπομεν ταῦτα, ἀπάρτι ἵνα διαταξώμεθά σοι καὶ περὶ τῆς γενόμενης εἰς τὴν θάλασσαν μάχης, κ. λ.* Def. *ὡς τε ἔχειν τὸ μίλιον πόδας τετρακισχίλιους πενταποσίους. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν πρέπει τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα, κ. λ.* (1) In pag. 117. occurrit lacuna trium circiter paginarum, adscriptis in margine ab eadem scriptoris manu huiusce verbis: *λείπουσιν ὥς ἐξηκοντα-*

δύο εἴχοι. In fine leguntur *Κανόνες ψαλλόμενοι εἰς πολέμους, Canones, qui canuntur ad bella.* Inc. *Ὁ πάλαι Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ συμμαχίας, κ. λ.* tum amanuensis subscriptio hoc pacto: *αφ' ἧς. Ἀ' πρὶλλίς αβ'. ἐτελειώθη χειρὶ Ἀντωνίου τῷ ἐπαρχῇ ἐν Κερκύρα. MDLXIV. (2) Aprilis die XXII. absolutum est manu Antonii Eparchi Corcyrae.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. cuius XXIII. prima folia manu diversa videntur exarata. Constat foliis scriptis 127.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΤ ΙΛΙΑΔΑ.

SCHOLIA IN HOMERI ILIADEM INCERTI AVCTORIS.

I. pag. 1. $\sum$ *Χόλια πάνυ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα τῆς Ἰλιάδος Ὀμήρου.* Scholia valde necessaria, & utilia in Homeri Iliadem. Inc. *Μῆνιν, παρὰ τὸ μένος, ἐπεντάσσει μήνι. ὡς ἕνος ἦν. ἄειδε, μετωνομικῶς ποιεῖ τὸ αἰεῖν. βέλεται γὰρ τὰ λυπηρὰ μάχῃον ἄδειν, ἥτοι τῇ ἡδονῇ συγκυαλύπτειν καὶ σκέπειν. ἔταν δὲ περὶ τοῦ ῥήτορος ὁ λόγος, ἔννεπε, φησὶν ἀπλῶς, κ. λ.* (3) Pag. 33. inseritur Τρύφωνος περὶ παλῶν λέξεων. Tryphonis de dictionum passionibus Libellus, cuius initium est: *Τὰ τῶν λέξεων παλαιὰ εἰς δύο γενιώτατα διαιρῶνται, ποσὸν τε καὶ ποιόν. Finis: οἶον δῶμα, δῶ· κυκεῶνα, κυκεῶ· Ἀ' πῶλλον, Ἀ' πῶλλω· ἔτι, ὅ.* Scholia vero desinunt in fabulosa Niobes narratione, cuius ultima verba sunt: *ἡ δὲ Φεύγυσα ἠῆστα λιγυθῆναι, καὶ ἐλιθῶθαι.* Relicta sunt deinde folia vacua septem pro ipsorum scholiorum continuatione.

II. p. 81. Sequuntur scholia antiqua in IV. primos Odyssaeae libros, quibus bina praeerunt argumenta; quorum primum inc. *Ἡ θεῶν ἀγορὰ γίνεται, κ. λ.* alterum inc. *Ἡ μέρα, ἐν ᾗ ἡ θεῶν ἀγορὰ, κ. λ.* Scholia inc. *Ἀνδρα μοι ἔννεπε, μῦσα. Γελοῖοι οἱ τοῦ ἀνδρα μοι, ἀνδρεῖον ἀνέοντες. ἔσαι γὰρ ἀνδρεῖον καὶ πολύτροπον ἔννεπε.* Def. *ἀντὶ τῷ, εἰ πως ἐστὶ. ἰυτέειν, εἰ τις μηχανῇ ἐστιν.* Haec quoque septem folia vacua relicta sunt ad scholia eiusmodi prosequenda.

III. pag. 129. *Γωάννου τῷ Τζέτζη ἐπιστολή, διὰ εἰχῶν πολιτικῶν περιεκτικὴ ἱστορίῳ διαφόρων.* Ioannis Tzetzae Epistola versibus politicis continens varias historias. Inc.

Ζαβαριώτα λαχανῶ τέτοις καὶ γὰρ ἀβελύγη. Progreditur autem usque ad urbanitates eiusdem, sive facete dicta, quae tamquam trivialia se omisisse fatetur exscriptor; etenim post versum:

Νῦν δὲ τοῖς ἀσείσμασι τὸ σκυθρωπὸν ἐλαύνω, ἵτα subiungit: Καὶ τὰ ἐξῆς.

Τὰ ἀσείσματα οὐ μετέγραψα, ὡς ἐρίμμενα καὶ εὐτελέη καὶ ἰδιώτιδος μάσης καὶ ἀγοραίας. Exstat haec Epistola in eius Chiliad. IV. & quidem a vers. 467. usque ad vers. 780. primis tamen quinque versibus, argumenti, quo de in ipsa agi-

(1) Auctor videtur Christianus.

(2) Error in Catalogo Montfaucon, ubi legitur MDCLXIV. In Palaeogr. Graec. pag. 95. haec habet: *Antonius Eparchus scripsit in Corcyra Tactica de Naumachia, anno MDLXIV. qui Codex est in Biblioth. Lavr. Dono dedit Regi Codicem Astronomicorum,*

qui scriptus fuerat A. MCCCCLXII. N. 3206. fol.

(3) Hoc primum scholion convenit cum editis ab Antonio Bongiovanni ex Codice Bibliothecae Venetae D. Marci. Venetiis mcccxi. 4. pag. 1.

agitur, divisionem continentibus, in Codice praetermissis. Incidit autem inter Pŕetas Graecos Veteres Iac. Leŕtũ, Tomo Lyric. pag. 330. seqq.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 136.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

LIBANII SOPHISTAE EPITAPHIUS.

Sive

Libanii Sophistae Oratio funebris in Iulianum, Hephaestionis, Iuliani Imp. Aristotelis, Georgii Gemisti, Bessarionis, Ammonii Hermiae F. Zoroastri, & M. Tullii Ciceronis Opera varia.

Cod.
XXXIII.

I. pag. 1. **Λ**ιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα Ἰουλιανόν. *Libanii Sophistae Oratio funebris in Iulianum Imperatorem.* Inc. Ἐδεῖ μὲν, ὃ παρόντες, ἅπερ ἡλπίζον, κ. λ. Def. οὐδὲ αὐτὸς ἦγε μεγάλους. Edit. Fabricius Graece & Latine B. G. Vol. VII. a pag. 223. ad pag. 378.

II. pag. 47. *Anonymi Tractatus de Figuris.* Inc. Τὸ τοῦ σχήματος ὄνομα, φιλοδογώτατα ἀναξ, κ. λ. Def. ἂν καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐτῆς ὄντα τυγχάνῃ.

III. pag. 50. *Ἡφαιστίωνος περὶ μέτρων. Hephaestionis de Metris.* Inc. Γέγον, ὅτι πῶς ἐστὶ μετρικὸν σύστημα συλλαβῶν. Def. καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ μέτρῳ ἐμπέπτειν. Hephaestio Alexandrinus Grammaticus, inter Imperatoris Veri praecceptores Iulio Capitolino laudatus, scripsit, Suida teste, ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων, qui libellus eruditus, atque utilis etiamnum existat. Prodiit primum Graece cum scholiis Graecis Venetiis apud Aldum MDXXVI. 8. Vid. Fabric. B. G. Vol. VII. p. 16.

IV. pag. 60. *Ἰουλιανὸς εἰς τὸν βασιλέα Ἡλίον. Iuliani in Regem Solem.* Inc. Προσέκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου τοῦδε. Def. πολλὰς πᾶν καὶ πολυετές περιόδους. Existat inter eius Opera Gr. Lat. edita curante Ezechiele Spanhemio Lipsiae MDCCXVI. fol. Tom. I. p. 130.

V. pag. 76. *Ἀριστοτέλους φυσιογνωμικὰ. Aristotelis Physiognomica.* Inc. Ὅτι καὶ διάνοιαι ἔπονται τοῖς σώμασι, κ. λ. Def. ἐφ' ὧν καὶ φρονήσεως πλείους ἐπὶ πρόχειαν γίνεται. Existat inter eius Opera edit. alias cit. Tom. I. pag. 1169. Sequuntur p. 88. b. fortasse ex eiusdem Aristotelis scriptis excerpti, Tractatus varii de aquis, ventis, tempestatibus, ac serenitatibus, quorum initium: Σημεῖα ὑδάτων, καὶ πνευμάτων, καὶ χειμῶνων, καὶ εὐδίων ὧδ' ἐγράψαμεν καθόσον ἦν ἐφικτόν, κ. λ. Finis: ἀλλ' ἢ πρὸς αὐτῶν, ἢ ὕστερον μικρῷ. Adiciuntur pag. 96. b. nomina variorum ventorum, eorumque iuxta loca, unde spirant, diversae denominationes.

VI. pag. 93. *Τοῦ Γεμιστοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. Gemisti (Georgii) ad Imperatorem (Manuelem Palaeologum) Epistola.* Inc. Θεῖοτάτε αὐτοκράτορ. Τὰ μὲν κατ' ἐκαστα, περὶ ὧν ἂν σε

ἐβουλόμην μαθεῖν, κ. λ. Def. ζῶντι ἐπιμήκειστον, ὃ βασιλεῦ. Haec Gemisti de rebus Peloponnesiacis, ac praecipue de Isthmo Epistola adhuc inedita existat etiam in Bibl. Caesarea, teste Nessel. Part. IV. pag. 43. §. IV. Diversa autem est haec Epistola ab eiusdem Plethonis ad eundem Manuelem Imp. Oratione de rebus Peloponnesiacis, quam ex Biblioth. Ioannis Sambuci cum Io. Strobæi Eclogis Physicis & Ethicis edidit Gr. & Lat. Guil. Canterus Antwerp. MDLXXV. fol. Fuit autem Georgius hic Gemistus, patria Byzantinus, & iam labentis Graeciae occasu prudentia, moribus, ac scientia spectabilis; vixit ut plurimum in Peloponneso; in Italia quoque eo, quo Concilium Florentiae sub Eugenio IV. celebratum est tempore, cum Bessarione, Gaza, & aliis versatus est. Vid. Fabric. in not. ad Diatribam Allatii de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. pag. 743.

VII. pag. 99. b. *Bessarionis Epistola ad Theodorum Gazam.* Inc. Οὐκ ἐθαύμαζον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἠχθόμην. Def. διαπραξόμεθα ὅσα γὰρ δυνατόν. Ἑρῶσο. Ms. habetur etiam in Bibl. Caesarea Nessel. Catalogi Part. IV. pag. 44. §. V.

VIII. pag. 101. b. *Ἐρμίου φιλοσόφου προθεωρία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Πορφυρίου τοῦ Φοίνικος. Hermiae (seu potius Ammonii Hermiae filii) philosophi protheoria in Porphyrii Phoenicis Introductionem.* Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἀρχεσθαι φιλοσόφων λόγων. Def. ἀλλ' ὄργασον, ὡς ἐν ἐτέρῳ δείκνυται. Vide Fabric. B. G. Vol. IV. p. 163. Haec Introductio Graece edita est apud Aldum Venetiis MDXLVI. in 8. ubi incidit a pag. 1. usque ad finem p. 13. b. Ms. vero legitur etiam in Codice Bibliothecae Regiae Paris. ut ex Catalogo eruitur T. II. p. 188.

IX. pag. 113. *Μαγικὰ λόγια τῶν ἀπὸ τοῦ Ζωροάστρου μάγων. Magica Oracula num. xxxvi. eorum qui Zoroastrem sequuti sunt sapientum, cum scholiis.* Primum inc. Δίξω σὺ ψυχῇ, κ. λ. Ultimum est: Πατὴρ ὃ φέρον ἐνδρόσκει, τεῖθε δ' ἐπιχεύει. Sequitur Ἐξήγησις εἰς τὰ αὐτὰ λόγια. Enarratio in eadem Oracula. Inc. Οἱ ἀπὸ Ζωροάστρου μάγοι νομιζουσιν, ὥστερ καὶ ἄλλοι συγχροῖ, κ. λ. Def. ὡς καὶ πεντακισχιλίοις ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν πρεσβύτερον ἱστέμεθα. Hoc Opus indigicare videtur Fabric. B. G. Vol. I. pag. 248. §. VIII. ubi ait, ex LX. Oraculorum tetradibus a Proclo collectis & illustratis, sexaginta versus, neque integros tamen illos, editos Graece cum scholiis Gemisti Plethonis a Ludovico Toletano Paris. MDXXXVIII. 4. cum titulo nostro consimili. G. & Lat. cum Oracula, tum scholia edidit Io. Opfopaenus ad calcem Sibyllinorum Oraculorum edit. Paris. MDIC. 8. &c.

X. pag. 119. b. *Ἀριστοτέλους περὶ παντὸς κόσμου πρὸς Ἀλέξανδρον βασιλέα. Aristotelis de Universo ad Alexandrum Regem.* Inc. Πολλὰ κίε μὲν ἐμοί γε, κ. λ. Def. εὐθὺς μέτοχος εἶη. Sequuntur quatuor versiculi:

Σοφοῖσιν ἐξέδωκεν ὄντων τὴν φύσιν
Λόγους ἄριστα, τάξιν αὐτὸς ἐθέσιν,
Εὐσχημον κόσμον καλλοῦντι ἀσυγκρίτου,

Χρυ-

Χρυσῶν, Ἀριστοτέλες, ὄργανον λόγων.
Dedisti, doctis explanans rerum naturam
Sermionibus optime, nec non ipsarum ordi-
nem & statum.

Decorum ornatum formae non confusae,
Aureum, o Aristoteles, sermonum organum.

XI. pag. 133. b. Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος περὶ
μνήμης τεχνικῆς. Marci Tullii Ciceronis de me-
moriam artificiali. Inc. Περὶ τῆς μνήμης πότερον
ἔχει τι τέχνης, κ. λ. Def. πλείων τῆς χρείας λέ-
γειν φιλοτιμείσθαι. Interprete forte Maximo
Planude. Hoc de Memoria Opusculum inter
supposita Ciceronis scripta accenset Fabricius
Bibl. Latin. Tom. I. pag. 150. N. 11. ubi
ait, nonnullos credidisse Tironis esse, Ciceron-
is liberti, seu potius interpolatam particu-
lam e Libro IV. Rhetoricorum. De Graeca
vero illius versione ne verbum quidem.

XII. pag. 138. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου
κυροῦ Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ἀρετῶν. Sapien-
tissimi & eloquentissimi D. Georgii Gemisti de
Virtutibus. Inc. Ἀρετὴ ἐστὶν ἔξις. Def. μᾶλλον εὖ
πράττειμεν. Tum subiicitur divisio, & ordo
Virtutum. Gr. & Lat. libellus hic, interpre-
te Adolpho Occone Augustano prodiit Basi-
leae apud Oporinum primum MDLII. 8. tum
MDLXXVII. 8. additis Hieronymi Wolfii adno-
tationibus &c.

XIII. pag. 145. Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν.
Aristotelis de Virtutibus. Inc. Ἐπαινετὰ μὲν εἰ-
σι τὰ καλὰ, κ. λ. Def. τῶν ψευδομένων ἐστὶν. In
eius Operum edit. Paris. MDCCIX. T. II. p. 291.

XIV. pag. 148. Ἀριστοτέλους ὅρος ἀρετῶν καὶ
κακῶν ἀπὸ τῶν ἡθικῶν. Aristotelis definitio vir-
tutum, & vitiorum ex eius Moralibus. Inc.
Ἀρετὴ ἐστὶν ἔξις προαιρετικὴ. Def. καὶ ἔτε πᾶσι,
ὅτε δυνάμεις. Excerpta sunt etiam ex aliis eius
libris, Rhetoricis nimirum, ac Politicis.

XV. pag. 152. Ultimo tandem loco occur-
rit *Somnium Scipionis*, scriptum a M. T. Ci-
cerone, & a Maximo Planude in Graecam
linguam translatus. Incipit, nullo tamen ti-
tulo instructum, Ἡνῆκα ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφι-
κόμην, κ. λ. Def. ἐστὶ δὲ τὸ ὕπνου εὐδίας ἀπελὺ-
σθην. Exstat Ms. etiam in Coislin. Bibl. pag.
520. Cod. cccLV. & in Bibl. Regis Chri-
stianis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec.
XVL Constat foliis scriptis 159.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ.

LIBANIUS.

Seu

De Grammatica & Rhetorica diversorum
Scriptorum Opera.

cod. XXXIV. I. pag. 1. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖος
χαρακτήρ. Libanii Sophistae
Epistolicus character. seu conscribendarum Epi-
stolarum Methodus. Inc. Ὁ μὲν ἐπιστολιμαῖος χη-
ρακτήρ παικίδος τε καὶ πολυσχεδῆς, κ. λ. Def.
διαβολὴ γὰρ φιλοσόφους εὖχ' ἀρμύζει. Inter Liba-

nii Opera citatae toties editionis non occur-
rit. Proclo Lycio tribuitur in Mss. qui-
busdam, ut in Codice Vindobonensi & Ba-
rocciano, & tribus Regis Galliae apud Lab-
beum Bibl. Nov. Mss. pag. 109. Sine auctoris
nomine prodiit Graece typis Regiis ex officio
Fed. Morelli MDLXXVII. 4. sub Libanii nomi-
ne Graece & Latine ex versione Casparis Sti-
blini praemissus est Phalaridis & Bruti Epi-
stolis apud Commelin. MDCCVII. in 8. Latine
tantum vertente Wolfgango Anemoeccio exstat
in Gilberti Cognati farragine Epp. Laconi-
carum Basileae MDLIV. 12. Diversus est ab alio
eiusdem argumenti libello, qui item sine au-
ctoris nomine exstat in Collect. Epp. Graeca-
rum Cuiaciana pag. 164. & inc. Τῶν ἐπιστο-
λικῶν τύπων, Ἡρακλίδη, κ. λ. & quem alii Li-
banio, alii Theoni vindicant.

II. pag. 6. b. Περὶ συντάξεως. De constructio-
ne, Anonymi Tractatus. Inc. Ὅτις εἰς, πάν-
τα τὰ μέρη τοῦ λόγου, ὄνομα, ῥῆμα, κ. λ. Def.
καὶ λέγειν, λύπην ἐπάγει τῇ μητρὶ.

III. pag. 8. b. Τοῦ αὐτοῦ (nimirum, ut
super scriptum est, Γρηγορίου) πρὸς τὸν αὐτὸν βα-
σιλέα. Eiusdem Gregorae ad eundem Imperato-
rem, Epistola. Inc. Ἐγκαλεῖς ἡμῖν ἀργίαν καὶ
ῥαθυμίαν. Def. τῶν ἰδίων ἐκάστου φιλονεικῶν ὁ-
πλον τυγχάνουσα. Ex hoc titulo videtur, Opus
superius ad Gregoram pertinere. Haec duo
Gregorae opuscula non recensentur in Cata-
logo eius Operum Io. Boivin apud Fabric. B.
G. Vol. VI. p. 312.

IV. p. 9. Τὸ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μα-
ξίμου τοῦ Πλανυδοῦ διάλογος περὶ γραμματικῆς. Sa-
pientissimi & eloquentissimi D. Maximi Planudis
Dialogus de Grammatica. Inc. Πρὸς τὸν λόγον
αὐτῶν, κ. λ. Sed huius Dialogi unicam tantum
paginam amanuensis exscripsit, & alia pauca
in marginibus duorum sequentium foliorum
prosequutus est. Desinit igitur in verbis: ὅτως
ἂν εἴποι τις, ἐπεὶ ὅτι ἐστὶν ὅταν κατ' ὃν χρῆ....
Exstat Ms. & in Biblioth. Regis Galliae, ut
habetur ex Catalogo T. II. p. 524.

V. pag. 10. Ἡρωδιανοῦ περὶ πνευμάτων. He-
rodiani de spiritibus (1). Inc. Τὸ α πρὸ ἐαυ-
τοῦ φιλεῖται. Τὸ β πρὸ τοῦ β φιλεῖται, κ. λ.
Def. καὶ ἡ ἀρνητικὴ φιλεῖται. Inter Herodiani
scripta, quorum titulos exhibet Fabricius
Bibl. Gr. Vol. VII. pag. 10. seq. haec inscrip-
tio non occurrit. In margine huius Herodiani
Tractatus, incipiendo a pag. 12. b. descriptus
est alter Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νι-
κηφόρου τοῦ Γρηγορίου περὶ γραμματικῆς. Sapien-
tissimi & eloquentissimi D. Nicephori Gregorae
de Grammatica. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι
τοῖς ῥήμασι, κ. λ. Def. ἐπὶ μὲν ὃν προσδοκώμε-
να ἀγαθὸν λέγεται ἐπιθυμία. Vide quae de hoc
Nicephori Gregorae Libello innuimus supra
pag. 265. §. XI.

VI. pag. 17. Περὶ τῶν ἐν τῶν Χριστοῦ
Αἰθέρη, καὶ ἐτέρων. De accentibus ex Choerobosci
Aetherii, & aliorum Operibus. Inc. Πᾶν ὄνομα
μονοσύλλαβον περισπᾶται. Def. ἄρα, ὁλῆος,
πύργος. In fine: Τέλος τοῦ περὶ πνευμάτων λό-
γου. Georgii Choerobosci de XXVII. tropis &
figu-

(1) In hoc Herodiani Opere definit huius descriptio Codicis in Catalogo Montfaucon. De reliquis mirum silentium.

figuris Poëticis, & de spiritibus, atque accentibus, exstat Ms. in Bibl. Vindob. Vid. Fab. B. G. T. VII. p. 42.

VII. pag. 26. *b.* Ἀρχὴ τῶν ἀντιστοιχῶν. *Initium Tractatus de Antistoechis*, scilicet (ut explicatur in Catalogo Operum Nicephori Gregorae, quem ex Ioanne Boivin inferuit integrum Fabricius Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 300. seqq.) *de vocibus quae variae scriptae, varia significant.* Ac primo quidem Περὶ τῶν εἰς ὧν ὀνομάτων. *De nominibus in ὧν desinentibus.* Inc. Τὰ εἰς ὧν βαρύνοντα ὀνόματα, κ. λ. Def. πλὴν τοῦ ὀλιγοῦ, τὸ καταφρονῶ, αὐτορε Anonymo: tum versiculi sequentes:

Τῶν ἀντιστοιχῶν βίβλος εἰληφεν τέλος

Τοῖς κανόσι βρίθουσα πετυκνωμένη.

Βίβλος πάντα φέρουσα κ' πάντων πλήρης,

Τῶν ὧν σποράδην πολλαὶ φέρουσι βίβλοι.

Πρὸς Καλλίνικον κάλλος πετυκνωμένον

Συνετέθη κάλλισον ἐν ἱερῶσιν.

Antistoechorum liber explicit,

Totius canonibus refertus & onustus:

Liber omnia continens, & plenus omnibus,

Quae dispersa continent alii libri:

In gratiam Callinici omni venustate spectabilis

Compositus est inter sacerdotes optimi.

VIII. pag. 49. Sequitur Tractatus Grammaticus Anonymi satis longus de verbis, nominibus, adverbis &c. Inc. Ὅλως ἐνέσως, κ' ὁλλῶ, ὥλλων παρατακτικὸς, ὁλέσω μέλων. Def. ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀπὸ κυρία λέγειν. In principio huius Operis a recentiori manu insertus tituli adiectum est: Ἀνώμαλὰ τινὰ κ' διάφορα.

IX. pag. 97. Ἀρχὴ ὅν Θεῶ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων πρὸς τὰ ὀνόματα, κ' τῶν ἄλλως μετὰ προθέσεων ἐναλλασσομένων ῥημάτων. Incipit, Deo favente, liber de syntaxi verborum cum nominibus, nec non verborum, quae coniuncta praepositionibus immutantur, ordine alphabetico. Inc. Ἀπαγορεύω, τὸ ἀρνεῖσθαι αἰτιατικῇ, ὡς τὸ ἀπαγορεύω σε τὴν πρὸς ἐμὲ εἰσοδόν. Def. in littera Ω in verbis, Προῦθ' τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὡς εἰς βίβλ' αἰτιατικῇ. In fine subditur: Ἐλήφθ' τέμα βίβλος ὀρθογραφίας. Auctor item Anonymus.

X. pag. 135. *b.* Περὶ ἰδεῶν τῆς ῥητορικῆς. *De formis rhetoricae.* Tum alius titulus versiculo expressus: Σύνοψις αὕτη κ' φράσεις τῶν ἐν βάζει. *Compendiaria haec scriptio, & rerum profundarum explanatio.* Prima est Σύνοψις τῶν περὶ καθαρότητος. Inc. Ἐννοία ἡ πᾶσι κοινὴ, κ' μηδὲν ἔχουσα τοῖς πολλοῖς ἀσαφές, κ. λ. adiunguntur etiam nonnulla de syllogismis recte conficiendis.

XI. pag. 145. Σύνοψις παροιμιῶν ἐκλελεγμένη. *Selecta Proverbiorum synopsis per alphabetum.* Inc. Αὕτη ἡ μῆρινθος ὅδ' ἐσπασεν. ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν εἰρηται τῶν μηδὲν ἐλκυσάντων. Def. Ὡδ' ἔδινεν ὄρος, κ' ἀπέτεκε μῦν. Exstat Graece edita ad calcem Michaëlis Apostolii Paroemiarum in centurias XXI. tributatum Lugduni Batav. MDCXIX. 4. pag. 273. seqq. & quidem sub titulo: Παροιμίαι συλλεγέσθαι παρὰ τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου κυρῶ Γρηγορίου τῷ Κυ-

ρίου κατὰ ἀλφάβητον. *Aliam Proverbiorum Collectionem retulimus supra pag. 266. §. XLIV. quam vide.*

XII. pag. 157. Ἀρχὴ τῶν διαλέκτων. *Initium dialectorum*, nimirum *Doricae, Ionicae, & Aeolicae.* Inc. Οἱ Δωριεῖς τρέψουσιν τὸ η εἰς α. Aeolica tamen innuitur tantummodo, quum eadem ferme cum Dorica, paucis exceptis, esse adferatur. Auctor Anonymus.

XIII. pag. 162. *b.* Περὶ τῶν πασημάτων τῶν λέξεων. *De dictionum adfectionibus, seu figuris*, quae sunt sive per redundantiam, sive per defectum. Inc. Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων πρόσθεσις ἰδίως λέγεται. Def. κατὰ τὸν εἰρημένον ὅπισθεν λόγον. Auctor item Anonymus.

XIV. pag. 169. Παῦλος Σιλεντιαρίῳ εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμίμυθια δίμετρα καταληκτικά. *Paulli Silentiarii in Thermais, quae sunt in Pythiis semiiambi dimetri catalectici*, cum glossis interlinearibus, & scholiis ad calcem. Inc. Βάλεῖ μαθεῖν, ἀνδρῶπε. Def. μετασῖν τὸ κρεῖττον. Scholia pag. 172. inc. Ἀ"τεχνον, τὸ μετὰ (corr. μὴ μετὰ) τέχνης & ἐνεργείας τινος λεγόμενον. Def. ἡ τὸ ἀπλῶς σοχέζομαι κ' μαρτυρομαι, κ' ἕτερα διὰ τῆς οἱ διφθόγγου. Initium scholiorum concordat cum illis, quae habentur etiam in Cod. VII. Plut. LV. §. XII.

XV. pag. 177. Ἀ"τὸ τῶν Φρυγίων. *Ex Operibus Phrygii Arabii, Sophistae Bithynii, M. Antonino, & Commodi eius filio imperante clari (1), de recta verborum significatione* Excerptum. Inc. Ἐπίτοκος ἡ γυνή, ὃ δονίμως εἶπεν Ἀντιφάνης ὁ κωμικός. Def. φυλάττειν ὁφείλει τὴν πρόθεσιν, ἀνέστην, &c. ἡνέστην.

XVI. pag. 183. Sequuntur Tractatus quatuor de totidem Mathematicis scientiis, *de Arithmetica*, nimirum, *Musica, Geometria, & Astronomia.* Titulus autem singulis praeit versiculo iambico expressus. Primus igitur inscribitur: Ἐνταῦθ' ἀριθμῶν συντομωτάτη φράσις. *Haec numerorum brevissima explicatio.* Inc. Ἀριθμητικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη. Def. ὡς & πεπρασμένων τὴν ἐκδοσιν παραιτῶμενος. Alter p. 190. inscribit. Τῆς μουσικῆς σύνοψις ἡκριβωμένη. *Musicae synopsis absolutissima.* Inc. Μουσικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη περὶ ποσόν, κ. λ. Def. τὰ κυρία τῶν μελωδιῶν & ποιήματα καλὰσκευάζειν. Tertius pag. 196. *b.* Σύνοψις αὕτη γεωμετρίας λόγων. *Synopsis haec Geometricarum rationum.* Inc. Τί ἐστὶ γεωμετρία; ἐπιστήμη περὶ ποσόν, κ. λ. Def. σχημάτων συνίσταται, ὧδε εἴρηται. Quartus denique pag. 205. Ἀ"θροισις εὐσύνοπτος ἀστρονομίας. *Astronomiae summa brevis, & perevidens.* Inc. Σφαῖρά ἐστι σχῆμα σφαιρὸν, κ. λ. Def. τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτῶμεθα. Haec τετράβιβλος, quae in Codice est ἀδέσποτος, auctorem habet Michaëlem Psellum iuniorem, quam testatur auctor se scripsisse anno Graecorum 565. 65 16. (Chr. MVIII.) Primus Graece imprimendam Romae curavit Arsenius Monembasiae Episcopus, ubi ait, incertum esse, Pselli ne, an Euthymii cuiusdam opus esset, plerisque tamen Pselli videri. Recusa deinde fuit Venetiis MDXXXII. in 8. tum Parisiis MDXLV. in 12. per Iacobum Bogar-

(1) Vid. Fabricium B. G. Vol. IV. pag. 521.

gardum. Opus hoc Latine vertit primo Elias Vinetus, ediditque Parisiis MDLVII. postrema eius parte de *Astronomia* praetermissa, ac Procli Sphaera in eius locum suffecta. Post Vinetum Xylander Augustanus suam interpretationem aggressus est, quae una cum Graeco textu prodit Basileae per Io. Oporinum MDLVI. in 8. & cum aliis Auctoribus Wittembergae MDLX. Alias huiusce Operis editiones memorat Fabric. in notis ad Diatribam Allatii de Pfellis, recusam in calce Vol. V. Bibl. Graec. p. 25.

XVII. pag. 220. Α'ρχὴ τῶν Συντεσν ἐπιστολῶν. *Initium Synesii Epistolarum*, numero XXV. Prima anepigrapha inc. Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην. Ultima ad *Pylacmenem* inc. Οὐτος ἐκείνος ὁ πολλὸς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Α'γαθάσιος. Sunt autem in editarum serie, quae sequuntur: I. II. III. XVI. XVII. XXVII. XXXII. XXXIII. XXXIV. XL. XLII. XLIV. XLVI. XLVII. LI. LII. LIII. LVIII. LXX. LXXI. LXXVI. XCVI. XCVII. XCVIII. & IC.

XVIII. pag. 240. Λιβανίου σοφιστῆ. *Libanii Sophistae* Epistolae XVI. ad diversos, inter quas nonnullae sunt *Basilii ad Libanium*. Prima anepigrapha, in edit. toties citata *Ambrosio* inscripta, inc. Οὐκ ἔμεν ἡμῶν, κ. λ. Ultima *Proclo*, in edit. *Richomeri* inscripta, inc. Τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ex his sexdecim Epistolis, quatuordecim tantum initia reperimus in cit. edit. *Amstelæd.* MDCCXXXVIII. & iuxta seriem, quam inibi obtinent, sunt 102. 182. 289. 328. 429. 547. 660. 785. 980. 1583. 1584. 1585. 1587. & 1593. Duarum reliquarum, nimirum prima XIV. & XV. quarum prima Γ'αμβλίχῳ, altera Α'ριστοξένῳ φιλοσόφῳ, inscripta est, initium non occurrit in editione; quare subiiciendam heic utramque, ut in Codice iacent, duximus.

ΙΔ'. Γ'αμβλίχῳ.

Ὁ Ζεῦ, πῶς ἔχει καλῶς ἡμᾶς μὲν ἐν Θράκῃ διάγειν μέσῃ, καὶ τοῖς ἐνταῦθα Σύροις ἐγχειμάζειν· παρ' Γ'αμβλίχῳ δὲ τοῦ καλῆ, καθάπερ ἔφην τινὲς ἄρα, ἡμῖν τὰς ἐπιστολάς ἀντὶ χειλιδίων πρέμπεσθαι, καὶ μήτε ἡμῖν εἶναι μηδέπω παρ' αὐτὸν ἐλθεῖν, μήτ' αὐτῷ παρ' ἡμᾶς ἔμεν ἐξεῖναι; τίς ἂν ἐκὼν εἶναι ταῦτα δέξαιτο, ἢ μὴ Θράξ τις ἡ, καὶ τῆρεως ἀντάξιος.

Ζεῦ ἄνα, ἀλλὰ βῦσαι ἀπὸ Θράκηςθεν Α'χαῖες,

Ποίησον δ' αἰθρῇ, δὴ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ποτὲ τὸν ἡμέτερον Ἑρμῆν, τὰ τ' ἀνέκτορα αὐτῷ προσειπεῖν, καὶ τοῖς ἔδουσιν ἐμφύειν, καθάπερ τὸν Ὀδυσσεῖα φασίν, ὅτε ἐκ τῆς ἄλλης τὴν Γ'θάκην εἶδεν. ἀλλ' ἐκείνον μὲν οἱ Φαίαντες ἔτι καθεύδοντα, ὥσπερ τι φορτίον ἐκθήμενοι τῆς νεῆος ὤχοντο. ἡμᾶς δὲ ὑδὲ ὕπνος αἰρεῖ, μέχρ' ἂν εἰς τὸ μέγας τῆς οἰκουμένης ὄφελος ἰδεῖν ἐγγένηται. καὶ τι σὺ μὲν τὴν ἐφάν δλην, ἐμέ μὲν καὶ τὸν ἐταῖρον Σώπατρον εἰς τὴν Θράκην μετενηνοχέαι προσπαίξεις; ἡμῖν δὲ, εἰ χρὴ τάληθες εἰπεῖν, ἕως ἂν Γ'αμβλίχος μὴ παρῇ, Κιμμερίων ἀχλὺς συνοικεῖ. καὶ σὺ μὲν δυοῖν γάτερον αἰτεῖς, ἢ ἡμᾶς παρὰ σὲ ἔμεν, ἢ αὐτόν σε παρ' ἡμᾶς ἀραμένους ἔχειν. ἡμῖν δὲ τὸ μὲν ἕτερον, εὐκταῖόν τε ὁμοῦ καὶ σύμφορον αὐτοῦς ἐτανελεῖν, ὥς σε, καὶ τῶν παρὰ σοὶ καλῶν ἀπο-

λαῦσαι· τὸ δὲ ἕτερον εὐχῆς μὲν ἀπάσης κρεῖττον. ἐπεὶ δὲ ἀδύνατόν σοι γε καὶ ἀξίμφορόν ἐστι, σὺ μὲν οἴκοι μένειν, καὶ χαίρειν, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἢν ἔχῃς σώζειν· ἡμῖν δὲ ὁ, τι ἂν Θεὸς διδῇ, γενναίως οἴσομεν. ἀνδρῶν γὰρ ἀγαθῶν εἶναι φασὶ τὸ, ὃ μὲν εὐέλπικε κτήσθαι, καὶ τὰ δέοντα πράττειν, ἔπεισθαι δὲ τοῖς ἀναγκαίοις τοῦ δαίμονος.

ΙΕ'. Α'ριστοξένῳ φιλοσόφῳ.

Α'ρά γε χρὴ περιμένειν κλήσιν, καὶ τὸ ἀεὶ προτιμᾶν μηδάρῳ; ἀλλ' ὅρα μὴ χαλεπήν ταύτην εἰσάγωμεν τὴν νομοθεσίαν· εἰ ταῦτα χρὴ παρὰ τῶν φίλων περιμένειν, ὅσα καὶ οἷα παρὰ τῶν ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχε γνωρίμων· ἀπορήσει τις ἐνταῦθα, πῶς μὲν οὐκ εἰδότες ἀλλήλους ἐσμὲν φίλοι, πῶς δὲ τοῖς πρὸ χιλιῶν ἐτῶν γεγενοῖσι, καὶ μὴ διὰ διαχιλίων, ὅτι σπουδαῖοι πάντα ἦσαν, καὶ τὸν τρόπον καλοῖ τε καὶ ἀγαθοῖ ἐπιθυμοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἶναι τοιοῦτοι, εἰ καὶ τὸ εἶναι, τό γε εἰς ἐμε παραπληθεὶς ἀπολειπόμεθα. πλὴν ἀλλ' ἤγε ἐπιθυμία τάττει πῶς ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνοις μερίδα. καὶ τί τοιαῦτα ἐγὼ ληρῶ μακρότερον; εἰ τε γὰρ ἀκλήτων εἶναι χρὴ, ἤξει δὴ πύθεν· εἰ τε καὶ κλήσιν περιμένειν, ἰδὲ σοὶ καὶ παράκλησις ἦκει παρ' ἡμῶν. ἐντυχὲ γὰρ ἡμῖν περὶ τὰ τίνα πρὸς Διὸς Φιλίῳ, καὶ δεῖξον ἡμῖν ἄνδρα ἐν Καππαδοκίᾳ καθαρῶς Ἑλληνα. τίς γὰρ τὰς μὲν εὐβουλόμενος, ὀλίγους δὲ τινὰς ἐθέλοντας μὲν, οὐκ εἰδότες δὲ γίνειν.

XIX. pag. 250. b. Εἰκόνες Φιλοστράτου. *Imagines Philostrati*, numero III. Prima, Α'μφίων, inc. Τὴν λύραν τὸ σόφισμα. Secunda, Φαέδων. Tertia, Μείδης, def. μὴ κατασχέσθαι τῆς γῆς καὶ ἡκυσεν. Prima istarum incidit in edit. Paris. Gr. Lat. interprete Federico Morello MDCCVIII. fol. p. 745. altera p. 747. & tertia pag. 763. Sequitur deinde subscriptio characteribus ita intricatis exarata, ut praeter prima verba, Τέλος εἴληφες βιβλος τῶν, nihil aliud possis extricare. Hanc consequuntur versiculi iambici XV. diversa manu conscripti, ut videntur, ad Callinicum (de quo supra §. VII.) de laudibus veri amici, non illi quidem magni momenti. Tum Epistolae II. altera *Basilii ad Libanium*, inc. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα. Altera *Libanii ad Basilium*, inc. Οὐ παύσῃ, Βασίλειε, τὸν ἱερὸν, κ. λ. quae inter editas loc. cit. sunt 1580. & 1594.

XX. pag. 255. Α'ριστοῦ Παναθηναϊκὸς. *Aristidis Panathenaica Oratio*, cum scholiis ad marginem. Inc. Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἑλλησι παλαιός. Scholia inc. Νόμος, κ. λ. Ε'πειδὴ τινὰς τῶν νόμων ἴσμεν, κ. λ. Mutila tamen est in fine Oratio; definit enim in verbis: ὑπὸ τῆς φρενὸς τῆς Ἀσκωνικῆς δια . . . quae sunt, ultima pag. 269. a. Sequitur in averfa pagina Epigramma versibus elegis X. in *varias humanae vitae conditiones*, diversa manu conscriptum, cuius initium:

Ποῖον τις βίβαιο τάμοι τρίβον, κ. λ.

quod heic quidem anepigraphum est, in Codice vero XVI. Plut. LXXXVII. Posidippo, seu, ut alii aiunt, Platoni Comico adscribitur. Huic duo alii subiiciuntur iambici, nimirum:

Εἰ τὰν τι χρηστὸν μὴ κατορθῆται πόνοις,
Μηδεὶς ποιεῖτω μηδενὸς χρηστὸν χάριν.

Si in id omne quod bonum est; non impenditur labor,

Iam nemo allaboret pro re qualibet bona.

XXI. pag. 270. Τοῦ Πλανυδῆ κυρίου Μαξιμου περὶ συντάξεως. Domini Maximi Planudis de constructione verborum, quae iuxta ordinem litterarum disposita sunt. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἑδάμῃ μεταβαίνονται, κ. λ. Def. ἡ λέγειν, λύπην ἐπάγειν τῇ μητρὶ. Vid. Labbei Biblioth. Novam Mss. p. 105. ubi etiam Planudae syntaxin ex Harmenopulo, & Christodulo commemorat.

XXII. pag. 285. b. Adferuntur interpretationes nominum Apostolorum, Prophetarum, & aliarum hebraicarum dictionum; tum variae brutorum animalium voces, &c.

XXIII. pag. 286. Occurrunt Epistolae XXV. prorsus anepigraphae, quas ad Photium pertinere ex litteris Φω. in summo margine adscriptis coniecimus. Ipsarum igitur editionem Graecolatinae Londin. MDCL. in fol. consulentes, invenimus ex Epistolis CCXLVIII. quae in illa continentur, eas esse, quae numeris adnotantur XIV. IV. IX. XXIII. XI. XXIV. XCI. X. XIX. XLVIII. XXV. XXVI. III. VI. VIII. XII. XV. XVII. XVIII. XX. XXI. XXVII. XXVIII. XXIX. & XXX. ita enim eas, ut iacent in Codice recensuimus.

Atque hoc quidem loco, quoniam nunc primum in citatam editionem incidimus, quam, quum Codicem XXXIII. Plut. XXXII. recenseremus, minime in consilium adhibere licuit, placet duodecim Photii Epistolarum, quae in illo habentur a pag. 164. b. ad pag. 172. (vide supra pag. 184. §. VI.) pleniorrem accuratiorimque illius ope peractam recensionem, tibi sub oculos ponere. Ita igitur sunt dispositae:

I. inscribitur Δαμιανῷ ξενόδοχῳ, & in edit. est Epist. 112.

II. 114. (1) Βαάνη πραιποσίτω ἡ πατριῶν, quae ex duabus una conflata est: nam post verba, ἡ τὸ θρησκῶδες οὐκ ἐπὶ, quae incidunt in edit. pag. 156. vers. 17. sequuntur immediate verba, θρόμβους ἰδρῶταί ἐξιδρώσε, κ. λ. quae pertinent ad Epist. 136. edit. pag. 194. vers. 12.

III. 139. Θεόδωρῳ μητροπολίτῃ Λαοδικείας. Haec quoque ex duarum epistolarum fragmentis constat, quorum primum incipiens ab initio Epistolae 139. desinit in verbis, καὶ γαργαλισμὸς κατειργάσατο (edit. pag. 196. lin. 29.) alterum incipiens a verbis, ἀφροσύνης (sic) ὁ δεσπότης τὸν περὶ νηρείας, κ. λ. Epistolae 129. edit. pag. 170. lin. 16. progreditur usque ad finem: & haec duo fragmenta ita sunt inter se coniuncta, ut unam Epistolam constituent.

IV. 130. Γεώργιῳ ἀσπαθαρίῳ & σακελλαρίῳ κατὰ τὸς ἀγγερίαι.

V. 131. Ταρσίου πατριῶν ἀδελφῶ.

VI. 132. Τῷ αὐτῷ. Non est integra; desinit enim in verbis, γεωργῷ ψυχικὴν σωτηρίαν.

nit enim in verbis, γεωργῷ ψυχικὴν σωτηρίαν. edit. pag. 172. lin. 29.

VII. 141. Τῷ αὐτῷ.

VIII. 142. Θεόδωρῳ ἡγουμένῳ.

IX. 143. Τῷ αὐτῷ.

X. 144. Κωνσταντίνῳ πατριῶν. Et haec pariter non integra; progreditur enim usque ad verba, τοὺς ἐκείνου λόγους ἀναλεγομένους (edit. pag. 201. vers. 31.) quibus in eadem linea adnectuntur extrema Epistolae 132. incipiendo a verbis, ἀπὸ γε τῆς συγγενείας, κ. λ. edit. pag. 174. vers. 34.

XI. 200. Σέρπῳ (sic) ἀσπαθαρίῳ ἀδελφῷ.

XII. 174. Ἀπὸ τῆς ἐξορίας πρὸς τὰς ἐπισκοπὰς, quam sequitur alia Epistola inscripta, Σάσρατος Λυσισράτῳ. Inc. Ἐπειδὴ σοὶ πολλὰ ἡ θανμασά. Def. ἀσκεῖν μὴ βυλόμενοι. Haec, utpote cuius titulus legentibus obviis parum fuerat, nostram tunc diligentiam effugit, ac prominde finem huius Epistolae pro illo Epistolarum Photianarum dedimus. Atque ita memorati Codicis recensione suppleta, incoeptum iter prosequamur.

XXIV. pag. 300. b. Io. Chrysostomi Epistolae III. quarum priores duae sunt anepigraphae, tertia Ἐκκελίῳ est inscripta. Sunt autem iuxta seriem, quam obtinent in nupera Montfauconii editione Parisiensis Epistolae CXVIII. CC. & CCI. quae quidem postrema mutila est in fine; desinit enim in verbis: ὅτω ἡμῶν τοῦτο περιστάσεων. χαρίζω δὲ ταύτην . . . . . quae incidunt in cit. edit. Tom. III. pag. 712. lin. 15.

XXV. pag. 302. Pauca quaedam Latina de Accentibus Graecis.

XXVI. pag. ead. b. Symbolum Fidei Nicaenum Graece.

XXVII. pag. 303. Περὶ προσωπίων. De Prosopis. Tum alius titulus: Σύνοψις περὶ ἀντιστοιχῶν πρὸς ἰδιώτας. Compendium de Anisostochis ad Idiotas. Inc. Ἦσαν, ὅτι τότε τῆς ὁμοίας εἰς τρεῖς. Def. ἀπὸ τῆς οὕτως ἀντωνυμίας.

XXVIII. pag. 310. b. Exhibentur notae numerorum apud Graecos, apposita singularum significatione, ab unitate nimirum usque ad centena milia.

XXIX. pag. 311. Attinguntur pauca quaedam de septem συναλοιφῆς speciebus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. partim XV. partim XVI. pluribus enim manibus conscriptus est, & ex pluribus olim Codicibus unus compactus. Constat foliis 311.

ANONTMOT ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICAE INCERTI AVCTORIS.

I. pag. 1. **P**ost octo circiter versuum lacunam, titulo fortasse Operis, & auctoris nomine supplendam, incipit: Τελευταῖος ὁρδίνυ πολλὰς ἐν ταῖς γραφαῖς, ἀνάγκη ἐστὶ διαίρεσθαι τὴν λέξιν, κ. λ. In fine de verborum thematibus inveniendis regulae traduntur.

COD.
XXXV.

(1) Prior numerus, ut in Codice iacent, innuit, alter, ut in editione.

antur. Notandum in exemplis adferendis schedas Manuelis Moschopuli usurpari, quarum initium, ut in aliis etiam Codicibus annotavimus, est: Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Θεός ἡμῶν, κ. λ. ut non abs re fuerit hoc illi Opus adidicare. Nec silentio praetereundum est, Codicem hunc ex uberiori olim volumine fragmentum videri; quum enim quaternionibus constet, quorum singuli decem continent folia, ac numeris distinguuntur Graecis; primus est id. ita ut tredecim omnino deesse censendi sint. Ultimae est id. qui tamen folijs tantummodo quatuor constat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat folijs 54.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

SCHOLIA IN HOMERI ILIADA INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Ioannis Tzetzae in Homeri Iliadem Allegorice versibus politis, & alia Aliorum.

COD.
XXXVII.

I. pag. 1. **Τ**ὸ πρῶτον τῆς Ὀμήρου Ἰλιάδος ἀλλήγορησεν παρὰ Ἰωάννη γραμματικῷ τοῦ Τζέτζου τῇ κραταιοτάτῃ καὶ Ὀμηρικωτάτῃ Αὐγύσει κυρίᾳ Εἰρήνῃ τῇ ἐξ Ἀλαμανῶν. Προοίμιον. Argumentum Iliadis Homeri allegorice expositum ab Ioanne Tsetza grammatico ad potentissimam & maxime Homericam Augustam D. Irenem ex gente Theutonica. Prooemium. Inc. Ἐπεὶ Φαίδρα πανσέληνε σελήνη σελασφόρε.

Def.

Καὶ μερικῶς ἀλλήγορῶ ὀλίγα τῶν χρησίμων.

Tum pag. 18. b. Sequitur Τῆς ἀλφα ἢ ἰωθῆσιν Ὀμήρου ῥαψωδίας. Hypothesis primae Homeri Rhapsodiae. Inc.

Ὁ Ὀμηρος ὁ πάνσοφος τὴν γνῶσιν τὴν οἰκίαν. Definit autem in Libro VII. versu XLV. qui propter characteres ferme evanidos oculos legentium prorsus eludit. Hoc opus superest adhuc manu exaratum variis in bibliothecis, ex quo nonnulla produxit C. V. Ludolphus Neocorus in Notis ad Suidam Tom. II. pag. 683. Inscribitur etiam alias, Pro Homericā, Homericā, & Post Homericā. Vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. X. pag. 251.

II. pag. 34. Θεογνώστῃ γραμματικῷ εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὀρθογραφίας. Theognosti Grammatici in illud, quanti est orthographia? Inc. Ἡ αἰ συλλαβὴ δηλῶσα μὲν ἔρπον εἴτε προτακτικὸν, εἴτε ὑποτακτικὸν, κ. λ. Huius Grammatici Canones Orthographiae ultra mille ad Leonem Armenum Imperatorem Mss. habentur in Codice Barocciano L. ubi incipiunt: Τῷ δεσπότῃ μὴ καὶ σεφανεσθῶ, κ. λ. quod est Praefationis initium, quae in nostro Codice deest.

III. pag. 106. Θεοδώριτος (1) περὶ πνευμάτων. Theodriti de spiritibus. Tum Epigramma

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo pro Theodriti habet Theodriti de Spiritibus.

elegiacum versibus XII. prooemii loco, cuius initium:

Πατριάρχῃ Θεοδώριτῃ Φιλίππῃ διὰ Θεομὸν

Ὅτι τῷ σοι χεῖρ πνεύματα γραψάμενος, κ. λ. Opus inc. Τὸ α ἐπιφερόμενον φωνήεντος, ἢ φωνήεντων, ψιλῶται, κ. λ. Def. γένηται ἢ κρᾶσις, ἢ τίθεται ἢ κορόνη, εἶον, νόος, νῆς, πλόος, πλοῦς. Nihil de hoc Theodorito Grammatico apud Fabricium.

IV. pag. 118. Quaedam de faciendis iambis, quorum initium: Τὸ τῶν ἱαμβείων μέτρον εἰχῶν, τοιαύτην ἔχει τὴν τέχνην, κ. λ. Pag. vero 119. quaedam de verborum constructione. Inc. Πρὸ πάντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθείην ἐν αὐτῷ ἔχει, κ. λ. In fine versiculi: φύλαττε ταῦτα, καὶ καλὰς ἔσῃ λέγων, Α' σοι φίλος δίδωκε καὶ παιδοτρέβηκε.

Sequuntur deinde alia satis multa fere eiusdem generis grammatica.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XIV. Constat folijs 128.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

GRAMMATICAE INCERTI AVCTORIS.

Corrige.

Schedographia Manuelis Moschopuli.

I. pag. 1. **S**chedae sunt eadem cum illis, quae habentur in Cod. VII. Plut. LV. §. IV. explicationes vero, & grammaticales in eas exercitationes breviores multo videntur, quam sint illae eiusdem Codicis VII. Initium, eo quod prima Codicis pagina aevo sit prorsus oblitterata, nullum proferimus. In fine vero pauca desunt ex interpretatione in ultimam schedam, cuius initium: Νύξιν Ταντάλω θυγάτηρ, κ. λ.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat folijs scriptis 78.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ANNOTATIONES ANTIQVAE IN HOMERI ILIADEM.

Homericæ Iliadis Interpres pervetustus, Graece impressus in Gymnasio collis Quirinalis in domo Angeli Colorii fol. Romae MDXVII. in membrana (1).

In prima pagina insequens ad Lectorem monitum legitur: Homeri interpres pervetustus: infinitis propemodum malignitate temporum laceratus plagis; Medicum, olim Quirinalis iam Caballini montis gymnasium adii: ibique haud parvo negotio in integrum restitutus: purus nitidusque ac mille fratribus auctus matris foecundissimæ calicographorum artis beneficio, in lucem prodeco, parentis generosae studiorum professionis penetralia referans. Debes id quoque, lector

(1) Hic interpres pervetustus est idem, cui postea Didymi nomen additum est.

Flor candide, Leoni X. Pontifici Maximo, cuius providentia ac benignitate gymnasium nuper institutum viget, frugisque bonae testimonium perhibens bona sua studiosis perquam liberaliter impertit. Vale.

In averfa pagina Lascaris bina haec Epigrammata maiusculis litteris adfixa sunt:

Λασκάρως εἰς τὰς ἐν τῇ βιβλῷ Ὁμήρου ὑπομνηματίδας.

Πάντ' ἀνέφαιν' εἰδὼς γ' ὡς ἥλιος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς

Αὐτὸν ὁ Μαιωνίδης τῷτε ἀναλεξαμένους.

Ὡς δὲ γ' ἐπισκιάει νέφε' ἥλιον, αἰόλος αἰὼν

Ἡρέμ' ἐπισκιάει ῥήσσειν Ἰμναγόρου.

Τοῦμπαλι δ' ὡς Βορέης νέφε' ἤλασε, γράμμ' ὑποφθιῶν

Τοῦτο παλαιγενέων τὸ σκότος ἐσκέδασε.

Τῦνεκά μιν κτήσασθ', ὥς ἡμερος ἀνέρος αἰρεῖ,

Α'τρεκέος σοφίης κάλλος ἐσοφόμενοι.

Οἱ δ' ὑποβαλλόμενοι σμῆνος σοφῶν ἀναπήρων

Χαίρετε, κηφῆες κηρία μαίόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὁμήρον.

Ὅππότε δὴ μακάρων ἐς ὀμήγουριν ἤγαγεν Ἑρμῆς

Μαιωνίδην, σοφίης εἴνεκ' ἀπειρεσίης,

Μῶμος ἀλασῆσαι, τῷτ' ἦν ἔτι λοιπὸν, ἔειπεν,

Α'ντυγος αἰθερίῳ τυφλὸς ἀνὴρ ἐπέβη.

Τὸν δ' αὖ Λητοίδης ἐνέειπεν· βάσκατε μῶμε,

Α'φραδέως σκόπτων αὐτὸς ἔφως γ' ἄλαβε.

Οὐμὲς δὲ τρέφμεος, Διδὸς ἐκγονος, ἔδρακεν, ὅσσα

Γαῖα, θάλασσα, ἀῆρ, ἕρως ἐντὸς ἔχει.

Ταῦτα φανὼν μερόπτεσσι κατήλυθεν ἐκ Διδὸς ἐν γῶν.

Νῦν δ' εὖ πάντα πορὼν, ὃ ξένος ὧδ' ἔμολεν.

In fine habetur Leonis X. Edictum, quod

est eiusmodi:

Leo PP. X.

Universis & singulis, ad quos hae litterae nostrae pervenerint salutem & Apostolicam benedictionem. Studia litterarum, & bonarum artium, quae vitam humanam imprimis illustrare & excolere videntur; & antea dum in minore fortuna essemus, semper fovimus, & postquam ad supremum hunc honoris locum divina providentia evecti fuimus, de iis, quantum in nobis fuit bene mereri numquam cessavimus, facturi idem in posterum tanto libentius, tantoque liberalius, quanto ingenia ad artes ipsas capessendas fieri propensiora & ardentiora cognoverimus. Quum itaque dilecti filii adolescentes gymnasi nostri in Quirinali colle per nos constituti, Graecis artibus incumbentes, hanc antiquissimorum, & numquam antebac impressorum Homeri auctorum interpretationem formis excudendam curaverint: Nos considerata operis utilitate, & fructu maximo, qui ex tanti tamque illustri Poetae expositione ad studiosos perventurus est; & simul habita ratione laborum & impensarum, quas chalcographi in excudendum librum contulere, operae pretium facere visi sumus, si ad eam rem iuvandam favorem & auctoritatem nostram adiceremus. Ne quid igitur in praedictum gymnasium fraudemque & detrimentum dictorum impressorum committatur, volumus & mandamus, ne quis eos ipsos auctores decennio proximo futuro imprimere, aut imprimi facere &c. Datum

Romae apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die VII. Septembris M. D. XVII. Pontificatus nostri anno quinto.

Εὐπαύρῃ ἐν Ρώμῃ παρὰ τὸν Κηρίνῃ λόφον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εὐγενῆς καὶ σοφοῦ ἀνδρός, πρεξένου τε τῶν λογίων καὶ κηδεμόνος ἀρίστου Ἀγγέλου τοῦ Κολλωτίου τῶν ἀπορρήτων γραμματικῶς τοῦ ἀκριβοῦς ἀρχιερέως, ἔπει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας χιλιοσῶ πεντακοσίου ἑπτακαίδεκάτῳ, τῆς δὲ ἀναρρήσεως τοῦ παραγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου Λέοντος πάπα δεκάτου ἔπει πέμπτῳ.

Sequitur Registrum.

Hanc rarissimam editionem enunciat Michaël Maittaire Annal. Typograph. Tom. II. pag. 302.

Codex Graec. impressus in membrana. Constat foliis 174.

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν .

DICTIONARIUM.

Dictionarium Graecum Anonymi per alphabeti litteras digestum, initio tamen & fine mutilum. Inc.

Α' κλόνητος, ἀτάραχος· κλόνος γὰρ ταραχή.

Α' κμά, νησεῖα, ἑνδεῖα.

Α' κμάζει, νεάζει, νεωτερίζει, κ. λ.

Def. ὃ περιέσαι, ὃ περιγίγνεται. ὁπόθι, οὐδαμοῦ ὃ προσήλonto, ἐκ ἡδέτηςαν, ὃ προσετοιήσαντο, ἐκ ἡγάτησαν. Diligentissimus est Lexicographus (1), ac minutissima quaeque persequitur.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. aevo ac possessorum incuria valde corruptus ac deturpatus. Constat foliis 153.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ .

EPISTOLAE INCERTI AUCTORIS AD CONSTANTINUM IMPERATOREM.

Seu potius

Michaëlis Pselli Epistolae, Orationes, & alia.

MVtilis initio Codex videtur; & in eius prima pagina summa ora manu vetusta scriptum legitur: Epistolae diversorum modernae; in folio vero anteriori vacuo, manu Lucae Holstenii haec alia epigraphe, & quidem verior apposita fuit: Michaëlis Pselli Epistolae & Orationes variae. Nos igitur more nostro Epistolarum inscriptiones, & initia prius, ut iacent in Codice, deinde per alphabetum proferemus, quum ineditae esse videantur.

Post quinque versus, qui sunt fortasse postremi alicuius epistolae, cuius deest principium, prima Epistola integra inscribitur:

B b 2

L P 9

(1) Forte Lascaris, ait Langius. Sed character eius aetate paullo vetustior apparet.

- I. Ρωμανῷ βασιλεῖ τῷ Διογένηι .
Inc. . . . . (1) τάπασι γενναύτατε κὶ θαυμα-
σιώτατε ἄνθρωπε .
- II. inscrib. Ἀνδρονίκῳ πρωτοβερσιάρῳ, τῷ υἱῷ
τοῦ Καίσαρος Γωάννῃ ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ .
- Inc. Οὐκ οἶδα τίνα σοι παραμυθίαν προσάξω, κ.
λ. Innuitur ab Allatio in Diatr. de Psel-
lis edit. Fabrician. in calce Vol. V. Bibl.
Graec. pag. 45. §. LXV. Subiicitur in
Codice τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος, Eiusdem fu-
nebris Oratio, cuius initium: ὦ τί πο-
τέ μοι κὶ τὸτό ἐστιν, κ. λ.
- III. Πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν
Δύκαν .
Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἶῶνα ζήσῃ .
- IV. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα τὸν
Δύκαν .
- Ο' μὲν δὴ παρὰ τῆς σῆς φιλανθρωποπάτης ψυχῆς,
κ. λ.
- v. Anepigrapha .
Τὸς γραφικοὺς τὴν τέχνην πρὸς τὸς λόγους .
- vi. Anepigrapha .
- Η' τοῦ ἀντιλέγειν τέχνη, ὧ μακάριε σύ .
- VII. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μέγαλαυχον πάπη-
λον, μὴδὲν εἰδὼτα κὶ φιλοσοφῶντα διάκονα .
Ἀλλὰ ποίας ταῦτα φιλοσοφίας . Meminit Al-
latius loc. cit. pag. 42. §. LXII.
- VIII. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Δού-
καν .
- Ο' ῥῆ, ὅπως κατατολμᾷς σὺ, θεύτατε, κ. λ.
- IX. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν κριτὴν τῶν Κα-
τωτικῶν .
- Ἀνθρώπου ὁ θῆσαυρος, ἀδελφεὲ φίλτατε .
- x. Τῷ Κεκαυμένῳ .
- Μεγαλοπρεπέστατε κύριέ μου, κὶ τῷ ὄντι σεβα-
σμιώτατε .
- XI. Τῷ προέδρῳ Κομνηνῷ τῷ ἀνεψιῷ τοῦ
πατριάρχῃ Μιχαήλ .
- Οὐκ οἶδα τί σοι ποτὲ χρῆσθαι λόγοις .
- XII. Τῷ μητροπολίτῃ Βασιλαίου συνετῷ .
- Τί δέ μοι μετὰ τῶν περδίκων τὰ γράμματα .
- XIII. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων .
- Ἐχρῆν μὲν ἔχ' ἔτος, θεοτίμητε, κ. λ.
- XIV. Τῷ αὐτῷ .
- Ε' γὰρ βυλοῖμην σε, ὑπέρτιμῃ δεσποτά .
- XV. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου τῷ υἱῷ τῷ Δρυ-
γαρίῳ .
- Τὸτο αὐτὸ, ὅπερ ἦδεν, λογιώτατε .
- XVI. Τοῖς Χιώταις τῷ τε μοναχῷ Νικήτῃ,
κὶ τῷ μοναχῷ Γωάννῃ .
- Καὶνὸν ἔδεν ποῶ, τιμωτάτοι πατέρες .
- XVII. Τῷ προέδρῳ Νικολάῳ τῷ Σκληρῷ .
- Τὸ μὲν γράμμα σου, λογιώτατε ἀδελφε .
- XVIII. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρυγγαρίου .
- Εἴτα δὴ σὺ καὶ, ὥσπερ ὁ Ὀμηρικὸς Ζεὺς .
- XIX. Τῷ αὐτῷ .
- Η' Ἀττικῶν ἐπὶ αἱ Θυρίδες, ἀνεψιὲ φίλτατε
καὶ σοφώτατε, χωρία δύο τῆς σῆς ἐπαρ-
χίας .
- XX. Τῷ Καίσαρι .
- Ἀλλὰ πρότερον μὲν ὁ ἥλιος ἦν, κ. λ.
- XXI. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρυγγαρίου .
- Τοιοῦτοί εἰσι, λογιώτατε ἀνεψιὲ, οἱ ποιητικοί .

- XXII. Τῷ αὐτῷ .
- Οἱ πρότεροι τὰς μεγίστας τῶν ἐπιστημῶν εὐρηκότες .
- XXIII. Τῷ Δακί Ἀντιόχῳ .
- Μὴ θαυμάσῃς ὅπερ ἔρω .
- XXIV. Τῷ Σκληρῷ Νικολάῳ .
- Εἶδον ἐγὼ ποτε κεραυτὸν, κ. λ.
- XXV. Τῷ Εὐχαΐτων κυρίῳ Γωάννῃ .
- Ε' παῖνῳ μὲν, ὑπέρτιμῃ δεσποτά μου, κ. λ.
- XXVI. Τοῦ αὐτοῦ .
- Τοιοῦτός ἐστιν ἀληθὲς ἄπας ἀγαθὸς ἄνθρωπος .
- XXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Κιβυρραίων, τῷ ἀδελ-
φῷ τοῦ Εὐχαΐτων .
- Φίλλετε ἀδελφε, εἰ πάντας ἄρα .
- XXVIII. Anepigrapha .
- Χρυσέ μου Καλόκυρε, οὐκ οἶδα .
- XXIX. Τῷ Νικομηδείᾳ .
- Βυλοῖμην ἄν, εἰ πάνυ βυλοῖμην .
- XXX. Τῷ κριτῇ τῶν Κιβυρραίων .
- Λαμπρότατε ἀνεψιὲ, φίλε μοι, ὡς οἶσθα, κ. λ.
- XXXI. Τῷ κριτῇ τῶν Ὀπτιμάτων .
- Οὐ πάνυ τι χαλεπὸν, κύριέ μου .
- XXXII. Τῷ αὐτῷ .
- Φίλος τίς μοι τῶν ἐνταῦθα .
- XXXIII. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρυγγαρίου .
- Τί κοινὸν ἀνδρὶ σοφῷ;
- XXXIV. Τῷ Εὐχαΐτων .
- Οὕτως ἀνέω κὶ τὴν ψυχὴν .
- XXXV. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν .
- Οὐχ ὡς ἀπολογήσασθαι σοι, ἀδελφε .
- XXXVI. Τῷ Σκληρῷ .
- Εἰ μὲν ἀποχρῶσά σοι ἐς παρηγορίαν .
- XXXVII. Τῷ Νεοκαισαρείᾳ .
- Τὸτο δὴ τὸ μέγα κὶ ὑπέρλαμπρον ὄνομα .
- XXXVIII. Anepigrapha .
- Προσαγορεύω τὸν τιμιώτατον Ἀμασείας .
- XXXIX. Τῷ Κεκαυμένῳ .
- Τὴν γλυκελίαν σου ἐπισολὴν, κ. λ.
- XL. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου .
- Πρώτη σοι αὕτη προσλαλία .
- XLI. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων .
- Γ' ὥς ἀγνοεῖς, φίλτατέ μοι πάντων .
- XLII. Τῷ Δακί Ἀντιόχῳ .
- Μόλις ποτὲ τῶν πολλῶν τί .
- XLIII. Τῷ Σκληρῷ Νικολάῳ .
- Εἰ κὶ ταῦτα ἦν ἐμοί .
- XLIV. Μοναχῷ Ὁλυμπίῳ .
- Σαλ . . . ἡγόμενος, κατέβη ἀναβάς .
- XLV. Τῷ μοναχῷ Ἀντιπάτρῳ .
- Ε' παῖνῳ μὲν σὺ τὴν σωτήν .
- XLVI. Τῷ κριτῇ Μανεδόνων .
- Οἶμαί σου μὴ ἀγνοεῖν τὴν λαμπρότητα .
- XLVII. Τῷ στρατηγῷ Δ' βύδῃ .
- Γ' δού σε, λαμπρότατε καὶ εὐγενῶν εὐγενέσα-
τε .
- XLVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βυκελλαρίων .
- Ο' Βυκελλαρίων ἔτος ἐνδοξότατος κύριός μου .
- XLIX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων .
- Παλαιᾶς δίκης νέον ὁ παρὼν ἐπορίσματο, κ. λ.
- L. Τῷ Ἀρσινῷ .
- Καὶ πρὸ τῶν πεμπομένων σου πρὸς ἡμᾶς, κ. λ.
- LI. Τῷ Σκληρῷ Ρωμανῷ .
- Ε' χεῖς καλῶς ὁ ἐμὸς κὶ ἀρχαῖος, κ. λ.
- LII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν .
- Ο' τιμιώτατος Λαρίσσης ἐξὶ μὲν τῷ ὄντι .

LIII.

(1) Quam prima pagina blattis corrola, ac madore corrupta sit, Epistolae huius initium evasit.

LIII. Τῷ αὐτῷ.
 Τὴν γραφὴν σε ἐκμισάμην.
 LIV. Τῷ Πατριάρχῃ.
 Νῦν ἔγνων τὸν τιμιώτατόν με δεσπότην.
 LV. Τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τῷ Παρασπονδ....
 Σὺ μὲν ὅποσα βάλει εἰς τιμὴν, κ. λ.
 LVI. Τῷ κριτῇ Μακεδόνων.
 Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὀνομάσθῃ.
 LVII. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
 Παράδειγμα σοι ἔσω τῆς πρὸς ἐμέ σου, κ. λ.
 LVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
 Εἰ καλλοῦν ἔγῃς, εἰ χρηστότητα τρόπῳ.
 LIX. Τῷ ἐπισκόπῳ Παρνασοῦ.
 Καὶ τίς ἔγω καλὸς, ἔγω σεβασμὸς.
 LX. Τῷ Δαλασσηνῷ.
 Καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς σε ἀγάπη.
 LXI. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
 Δεῖται σε κ' ἔτος Πελοποννήσιος.
 LXII. Τῷ κριτῇ Θρακησίων.
 Μὴδὲ ἐμὲ αἰτιῶ ἀναίτιον ὄντα.
 LXIII. Τῷ αὐτῷ.
 Ο' πρωτοκένταρχος ἔτος.
 LXIV. Aperiographa.
 Ε'άν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐμῆς, κ. λ.
 LXV. Τῷ κυράτορι Κύπρου.
 Χαίρω ἔτως σε κατευοδούντος.
 LXVI. Τῷ κριτῇ τῷ Ο'ψικίῳ.
 Ε'λαφρὸν πρᾶγμα δι' ἐμοῦ αἰτεῖται σε.
 LXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Ἀνατολικῶν.
 Ο' τιμιώτατος μητροπολίτης Ἀμοραῖε.
 LXVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.
 Ο' διοικητὴς Ἀγκύρας ἐμοὶ, κ. λ.
 LXIX. Τῷ αὐτῷ.
 Ο' μέγιστος κύριος Γρηγόριος αὐτὸ τῦτο, κ. λ.
 LXX. Τῷ βαίσερ τῷ σαγμάτῳ.
 Ἡδὺ μὲν κ' τὸ νεογνὸν τῦτο, κ. λ.
 LXXI. Τῷ ἐπὶ τῶν κρίσεων.
 Εἰ ὅσα ἐβωλόμην, τοσαῦτα κ' ἡδυνάμην.
 LXXII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
 Ὡς σε ποθεῖ κ' ἀσπάζεται, κ. λ.
 LXXIII. Τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τῷ Παρασπονδ....
 Καλὴ μὲν ἡ ἐπιστολὴ, κ' τί γὰρ τῶν σῶν ἔκκαλόν;
 LXXIV. Τῷ πατριάρχῃ Ἀντιόχῳ.
 Ε'μοὶ ἀντὶ παντὸς μύρου κ' ἀρώματος.
 LXXV. Τῷ κριτῇ Βολεροῦ.
 Μονασήριον ὑπέσχετό μοι δωρεῖσθαι.
 LXXVI. Τῷ κριτῇ Δρυγυβιτίων.
 Χρυσὶ με βεβαίρων, κ' ὅτι βάλει τῶν καλῶν, κ. λ.
 LXXVII. Τῷ αὐτῷ.
 Οὗτος ἐκεῖνος, περὶ ᾧ ἡ ἀξίωσις.
 LXXVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.
 Σὺ μὲν ὅπως ἂν ἐφέλοις ἔχε, κ. λ.
 LXXIX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
 Ε'βέλετο ὁ μοναχὸς ἔτος Ἡλίας.
 LXXX. Τῷ αὐτῷ.
 Ε'στὶ τις καὶ παρ' ἡμῖν Ἡλίας.
 LXXXI. Τῷ Ἀρσιηνῷ.
 Μὴ δυσχεράνης, ἐκ ἀξιώμεν.
 LXXXII. Τῷ Ἀκταρίῳ κυρίῳ Γεωργίῳ.
 Ο'χλὸς μὲν μοι ἄλλως τὰ πράγματα.
 LXXXIII. Τῷ κριτῇ τῶν Ἀρμενικῶν.
 Φίλτατέ μοι Βασίλειε, μὴ θυμαίσης.
 LXXXIV. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
 Λύσαντες ἐκ τρυφείας τὴν ὑπέρβειον.

LXXXV. Τῷ αὐτῷ.
 Ε'στὶ τις μερὶς τῷ Θεῷ.
 LXXXVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
 Οἱ Ἀ'τζικωμίται, λοσιώτατε ἀδελφε, μερὶς μοι, κ. λ.
 LXXXVII. Τῷ αὐτῷ.
 Πένης μὲν ὁ παρὼν δικαστής.
 LXXXVIII. Τῷ Καίσαρι Γ'ωάννῃ.
 Σαφὴς ἐστὶν ἔτος ὁ τοῦ Γ'πτοκράτου λόγος.
 LXXXIX. Τῷ αὐτῷ.
 Ἡ'νωχλήκασιν ποτε τῷ αὐτοκράτορι.
 XC. Τῷ αὐτῷ.
 Εἴτα ἀγνοεῖς, ὑπερφύεσθε Καίσαρ.
 XCI. Τῷ ἐπὶ τοῦ ναυικλείου βασιλείῳ.
 Οὐ δεσμὸν Φιλίας, ἀδὲ ἀνανέωσιν.
 XCII. Τῷ Νικομηδείας Βασιλείῳ (1).
 Οὐκ οἶδα τίς ἡ ὑπέδρασις αὐτῇ.
 XCIII. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαίτων.
 Αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐξήτην.
 XCIV. Τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.
 Ὅντος ἀναγκαῖον, Φιλτάτη ψυχῇ.
 XCV. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαίτων.
 Προσαγορεύω σε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν.
 XCVI. Τῷ ἐπισκόπῳ Παρνασοῦ.
 Καὶ τίς ἔγω καλὸς, ὡς ὁ τιμιώτατος Παρνασῶ;
 XCVII. Τῷ Καίσαρι.
 Φίλος μοὶ ἐστὶν ὁ ἐπίσκοπος.
 XCVIII. Τῷ βασιλεὶ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Δέκτῃ.
 Τῇ νοητῇ ἀμπέλῳ τῷ μεγάλῳ δεσπότη μν.
 CIX. Eidem.
 Πάλιν ὁ δούλος σε δεξιῶμαί σε.
 C. Eidem.
 Ὡς μὲν ἄρτω σοι ζωὴς κ' θάσει.
 CI. Τῇ δεσποίνῃ.
 Ο' Χριστὲ σοι ταῦτα τῇ βασιλίδι.
 CII. Τῷ κριτῇ τῶν Ο'πτιμάτων.
 Σοφωτάτη ψυχῇ, ὅλων μὲν ἐπειράδῃ.
 CIII. Τῷ αὐτῷ.
 Καὶ βραχεῖα ἡ ἐπιστολὴ κ' βαρεῖα.
 CIV. Eidem.
 Πολλὰ δύνανται Φιλίαν πεπίσεικα.
 CV. Eidem.
 Οὐδὲν, ὡς εἰπεν, κατὰ τὸν παρόντα χρόνον.
 CVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγίου.
 Περὶ πολλῶν κ' ἄλλων ἡξίωσα.
 CVII. Τῷ Καίσαρι.
 Αἴδε γανοίμην ἑλαφος, Καίσαρ.
 CVIII. Τῷ Ἀ'μασειας μητροπολίτῃ.
 Ο' μέγας Ἀ'μασειας ἐ σύγκελλος.
 CIX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
 Ο' τῶν Ἀ'γνῶν διοικητὴς μέλις ποτέ.
 CX. Τῷ αὐτῷ.
 Καὶ ἔτος ἐμὸς, κ' διατοῦτο κ' σός.
 CXI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
 Μακρόθεν, ἐγγύς, πρὸς τὰς ἐγγύθεν, μακρὰν.
 CXII. Eidem.
 Πένης μὲν ὁ ἐπιδιδύς σοι τὸ γράμμα.
 CXIII. Eidem.
 Ἀ'ναμνήσθητι, ὅτι ἡ τῶν μεγάλων, κ. λ.
 CXIV. Eidem.
 Διὰ σέ τὸν ἐκ μέσης ἡμᾶς ἀγαπῶντα ψυχῇ.
 CXV. Τῷ Δαλασσηνῷ.
 Τίσι κ' πόσοις δώροις ἐδεξιόσω.
 CXVI. Τῷ κριτῇ Παφλαγόνων.
 Ο' ιστάριος ἔτος τοσαῦτα ἐπὶ σοὶ ἐλπίζει.
 CXVII.

(1) De hoc Basilio agit Le-Quien in Orient. Christ. Tom. I. pag. 594.

CXLVII. Τῷ αὐτῷ.
 Ἀλλὰ νῦν οὐκ ἀξιοῦμαι, λογιώτατη, κ. λ.
 CXLVIII. Τῷ Ἀριστῆνι τῷ πρωτοσηκρήτι.
 Ἀμρὼ τῷ ἐμῷ γραμματικῷ, ἀνεψιὲ φίλτατε.
 CXLIX. Τῷ ἀρχιεπισκοπῇ Ὁλυμπίῳ.
 Ἦκουσα πολλάκις σοφοῦ τινος λέγοντος.
 CL. Τῷ ἡγουμένῳ τῆς μονῆς τῶν Σάκων.
 Δύο τινες μοναχοὶ προσήλθόν μοι.
 CLXI. Τῷ Πεντακτύῳ.
 Ἦκουσα σε τὴν ἀναχώρησιν.
 CLXII. Τῷ αὐτῷ.
 Οὕτω μὲν ἔχει τὰ τῆς προνοίας.
 CLXIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὁψικίου.
 Μόλις ποτὲ, λογιώτατε δικαστά.
 CLXIV. Τῷ αὐτῷ.
 Οὕτω σοι, φίλτατε ἀδελφε καὶ λογιώτατε.
 CLXV. Τῷ αὐτῷ.
 Ἀναμνήσθητι, φίλτατη ψυχὴ, ὅτι σε.
 CLXVI. Τῷ αὐτῷ.
 Ἐμὸς ἐστὶν ἕτος ὁ τὴν γραφὴν ἐγχειρίζων σοι.
 CLXVII. Τῷ αὐτῷ.
 Ὁ Νικαεὺς ἕτος χρεώσας, ὥς φησιν, ἔχει.
 CLXVIII. Τῷ μεγάλῳ Οἰκονόμῳ.
 Ὡς ὁ θαυμασιὸς λογογράφος λέγει.
 CLXIX. Τῷ αὐτῷ.
 Τούτων τὸν μέλανδρον λέοντα ἀγνοῶ.
 CLXX. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.
 Τῇ λεοντῇ καὶ τῇ κερδοῖ χρησίον.
 CLXXI. Τῷ αὐτῷ.
 Εἰ βέλει πᾶσαν ἐν ταύτῃ συλλέξασθαι.
 CLXXII. Τῷ αὐτῷ.
 Τὸ Φροντιστήριον τὸ Μηδικίον.
 CLXXIII. Τῷ αὐτῷ.
 Σὺ μὲν εἰ δὴ δευτέρων περὶ τῶν αὐτῶν, κ. λ.
 CLXXIV. Τῷ αὐτῷ.
 Τῆς τοῦ Ναρσοῦ καθηγουμένης ἐστὶν ἕτος.
 CLXXV. Τῷ αὐτῷ.
 Τί ποτὲ σοι τῆτο λελόγηται.
 CLXXVI. Τῷ Χαλκηδόνων.
 Οὐδὲ εἰκόνας, καὶ διατὶ ὁ θειότατος, κ. λ.
 CLXXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
 Ἐρξ καὶ αὖτις τῆς Παιωνίας.
 CLXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
 Σὺ μὲν ἴσως ἐλάττω τὸν νοτάριον εὐμεγέτηκας.
 CLXXIX. Τῷ Μαλέτῃ.
 Τίς σε μακαριώτερος, Μαλέση.
 CLX. Τῷ Δουκὶ Δυβραχί.
 Καὶ τίς ἄλλος τοιοῦτος, ὅποιος εἰ σύ;
 CLXI. Τῷ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας.
 Πάλα ποτὲ ἔγραφες πρὸς ἡμᾶς.
 CLXII. Τῷ αὐτῷ.
 Εἰ μὲν ἔτω ποιεῖς, ἐπὶ τῇ δέσποτῃ κα.
 CLXIII. Τῷ μητροπολίτῃ Ἀμασειας.
 Εἰ τα τοιαῦτα γράφειν εἰδώς.
 CLXIV. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.
 Ἀλλ' οὐτέ μοι ὁ νοῦς ἐκείνος.
 CLXV. Τῷ αὐτῷ.
 Τούτῳ σε πρὸ πάντων αἰτοῦμαι.
 CLXVI. Τῷ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας.
 Σὺ μὲν οἶε, ἡσυχίᾳ δέσποτῃ κα.
 CLXVII. Τῷ αὐτῷ.
 Μόλις ποτὲ καὶ βραχὺ τῶν κακῶν, κ. λ.
 CLXVIII. Τῷ κριτῇ τῷ Ὁψικίῳ.
 Μοναχὸς μὲν ἀπὸ τοῦ Μηδικίου ἕτος.

CXLIX. Τῷ αὐτῷ.
 Πυνθάνη με τι δῆποτε τῶν κλινῶν, κ. λ.
 CL. Τῷ Κεκαυμένῳ.
 Μὴ θαυμάσης, εἴ τινα σοι τῶν ἀβελήτων, κ. λ.
 CLI. Τῷ ἐπὶ τῶν δεήσεων.
 Μήποτε εἰ καλῶς εἰδὲ ὡς παιδίον.
 CLII. Τῷ κριτῇ τῷ Ὁψικίῳ.
 Εἰ μὲν ἐν... (reliquum huius lineae corrupto
 margine periit.)
 CLIII. Τῷ αὐτῷ.
 Καὶ ἕτος ἐμὸς ἐστὶν. ἀλλ' ἐπειδὴ, κ. λ.
 CLIV. Τῷ αὐτῷ.
 Εἰ τε πλείον ἢ ἡμεῖς οὐκ οἶμαι, κ. λ.
 CLV. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου.
 Ὡς καλλίστη καὶ γλυκεῖα ψυχὴ.
 CLVI. Τῷ Χοιροσφάντῃ.
 Οὐδὲ γὰρ ὁ Χοιροσφάντης τὰ πρὸς ἡμᾶς;
 CLVII. Τῷ Ἀριστῆνι.
 Ποῦ σοι, Ἀριστῆνι, οἱ μεγάλοι χαρακτήρες.
 CLVIII. Τῷ ἐπὶ τῶν δεήσεων.
 Σὺ μὲν φεύγεις καὶ πόρρω γίνῃ.
 CLIX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
 Ὁ πρωτοπατριάρχης (1) ὁ συγγενὴς με ἐπέμψέ μοι.
 CLX. Τῷ αὐτῷ.
 Περὶ τοῦ δεῖνός καὶ πρότερον ἡξίωσα.
 CLXI. Τῷ αὐτῷ.
 Ὁ τὴν παρῶσαν γραφὴν ἐπιδιδούς σοι.
 CLXII. Τῷ αὐτῷ.
 Ὁ μὲν πρόξενός σοι τοῦ νοταρίου τάδε, κ. λ.
 CLXIII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
 Σὺ μὲν, ὡς ἔοικεν, ἐπελάθῃ τῆς πρὸς σὲ φιλίας.
 CLXIV. Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν δεήσεων Νικόλαον τὸν
 Χειλῶν.
 Ὡς ὡραῖος ἐν κάλλει, ἦν δὲ βέλῃ, κ. λ.
 CLXV. Τῷ ἡφ' τοῦ Δρυγαρίου.
 Χεῖρα κατὰ τῆς ἀχειροποιήτης.
 CLXVI. Τῷ μαγίστῳ τῷ Ψηφῷ.
 Σπυδαίσεις ὑπερβαλέσθαι με.
 CLXVII. Τῷ αὐτῷ.
 Πυνθάνη παρ' ἡμῶν τὰ περὶ ἡμᾶς.
 CLXVIII. Τῷ κριτῇ τῷ Ὁψικίῳ.
 Ἴνα μὴ εὐθὺς ἐκπληξῶ εἰπών.
 CLXIX. Τῷ βασιλεῖ τῷ Δέσπῃ.
 Τῷ ἀντιτῇ καὶ ὑπερμεγέθει, κ. λ.
 CLXX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
 Ἐδεῖ μὲν διὰ τὴν συγγένειαν.
 CLXXI. Τῷ Κομνηνῷ στρατεύσαντι κατὰ τῶν
 Πατζίνων.
 Δέσποτά μου φιλάγαθε, καὶ βασιλεῦ κραταί-
 τате.
 CLXXII. Τῷ αὐτῷ.
 Τολμήσας εἰ αὖτις ὁ ἀνα δούλος σου ἐγώ.
 CLXXIII. Τῷ Κοντοσεφάνῳ.
 Εἴ γὰρ, κάλλιψε πάντων ἀνδρῶν.
 CLXXIV. Πρὸς τὸν αὐτὸν Κομνηνὸν τὸν βασιλέα.
 Τί τοσούτων ἡμεῖς ἡδίκησμεν οἱ Βυζάντιοι.
 CLXXV. Πρὸς τὴν δέσποιναν.
 Δέσποινά μου ἀγία καὶ θεόσεπτε βασίλισ.
 CLXXVI. Τῷ Δοκίανῳ.
 Εἴ γὰρ σε καὶ φεύγοντα δῶκε.
 CLXXVII. Τῷ πρωτονοταρίῳ τῷ δρόμῳ τῷ σαλματῷ.
 Φίλτατε ἀδελφε, τὰ μὲν σὰ τοιαῦτα.
 CLXXVIII. Τῷ κριτῇ τῷ Ὁψικίῳ τῷ Ζωμῇ.
 Παρενέτυχον ἀληθῶς, κάλλιψε ἀδελφε.

CLXXIX.

(1) Ita interpretati sumus ex quadam nota compendiaría, quae constat littera α superfer. 97.

CLXXIX. Anepigrapha.

Ζηλώ σε, μητροπολίτα Πατρῶν.

CLXXX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.

Εἰ καλοῦν ἦθες, εἰ χρηστότητα τρόπων.

CLXXXI. Τῷ Κορινθίῳ.

Ο' Κορίνθιος ὁ τὴν γλώτταν παλὺς.

CLXXXII. Anepigrapha.

Εὐχαρισῶ σοι, κύριέ μου, ἐφ' οἷς ἀξιώσας.

CLXXXIII. Anepigrapha.

Περὶ τῇ μὲν ἢ νῦν περὶ τοῦ παρόντος, κ. λ.

CLXXXIV. Anepigrapha.

Σὺ μὲν ἴσως ὑπολαμβάνεις, ὅτι ἀμελῶς, κ. λ.

CLXXXV. Anepigrapha.

Οὐ μικρὰν παρηγορίαν τῆς σῆς στερήσεως.

CLXXXVI. Anepigrapha.

Ε'δεξάμην σε τὴν γραφὴν, καὶ ἐλογισάμην.

CLXXXVII. Anepigrapha.

Διὰ ταῦτα, εὐγενέσατε πάντων ἀνδρῶν, κ. λ.

CLXXXVIII. Anepigrapha.

Σὺ μὲν ἴσως ἡμῖν ἀπεδήμησας.

CLXXXIX. Τοῖς νοταρίοις τῷ βασιλεῖς τοῦ Κομνηνοῦ.

Χίμαιε περὶ ὑμῶν ἐρωτῶ.

CXC. Anepigrapha.

Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη.

CXCI. Anepigrapha.

Παράδειγμά σοι ἔσω τῆς πρὸς ἐμέ.

CXCI. Anepigrapha.

Οἱ τοῦ Χαμύτζης οἰκήτορες.

CXCI. Anepigrapha.

Οὗτος ἠτήσατό με πρὸ πολλοῦ.

CXCI. Anepigrapha.

Ε'χεις μὲν ὅπερ ἐζήτησας.

CXCV. Anepigrapha.

Ο' πτωχὸς ἔτος γνωρίζεται μὲν παρ' ἐμοῦ.

CXCVI. Anepigrapha.

Ο' πτωχὸς ἔτος εἰ ἐμὸς καὶ ἠδικημένος.

CXCVII. Anepigrapha.

Ο' μοναχὸς ἔτος προσήλθι μοι, τὸ μὲν δικαιολογούμενος.

CXCVIII. Anepigrapha.

Α'ξιῶ, λογιώτατε, μήτε ἐμὲ προσδέξασθαι.

CIC. Anepigrapha.

Ο' παρὼν ἔτος συγγενὴς ἐστὶν ἐμὸς.

CC. Anepigrapha.

Τὴν τοῦ μοναχοῦ τελευταίαν παρὰ τῆς σῆς, κ. λ.

CCI. Anepigrapha.

Περὶ τοῦ παρόντος ἀνθρώπου καὶ ἐξιδόντα σε, κ. λ.

CCII. Anepigrapha.

Ε'πέτεινέ μοι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν ὁ ἄνθρωπος.

CCIII. Anepigrapha.

Ο' παρὼν ἔτος ἄνθρωπος ἐγνωρίσαι μοι.

CCIV. Anepigrapha.

Περὶ τοῦ παρόντος σε ἀξιοῦ πτωχοῦ, περὶ εἰ, κ. λ.

CCV. Anepigrapha.

Ε'π' ἀδελφοῖς τοῖς ἐπισυμβησομένοις.

CCVI. Anepigrapha.

Ἡδίκηται μὲν ὁ παρὼν, ὅποσα αὐτός.

CCVII. Anepigrapha.

Σὺ μὲν πεποιήκας γραφεῖν πρὸς τὴν σὴν ἐνδοξότητα.

CCVIII. Anepigrapha.

Μὴ θανατώσῃς, ὅτι καὶ πάλιν περὶ τῶ παρόντος.

CCIX. Anepigrapha.

Σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς ὑπομνήσκων με.

CCX. Anepigrapha.

Ἡ' παρούσα γυνὴ, εὐγενὴς ἐστὶ, καὶ ἐμοί, κ. λ.

CCXI. Anepigrapha.

Τὸ γράμμα σε ἀπέλαβον, καὶ ἔχ' ὡς ἔγραψας.

CCXII. Anepigrapha.

Ο' δεῖνα ἐλεεῖται παρ' ἡμῶν ἀνωθεν.

CCXIII. Anepigrapha.

Ο' δεῖνα ἐμὸς ἦν φίλος πάλαι καὶ γνώριμος.

CCXIV. Anepigrapha.

Ἡδεῖν καὶ πρὸ τῆς τοῦ νοταρίου γραφῆς.

CCXV. Anepigrapha.

Εἶδὼς ἔσο, ὡς ὁ νοτάριος μυρία εὐχαρισεῖ.

CCXVI. Anepigrapha.

Ο' δεῖνα ἀποσελλόμενος παρ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ τινα, κ. λ.

CCXVII. Anepigrapha.

Ο' δεῖνα ἀρχὴν τῆς πρὸς με φιλίας, κ. λ.

CCXVIII. Anepigrapha.

Ἡ' σὴν ὑπερφυῶς, ἤσθην, ὅτι με τὸ γράμμα τῷτο.

CCXIX. Anepigrapha.

Σὺ μὲν δικασθὲ ἴσως δικαίᾳ πληρῶν.

CCXX. Anepigrapha.

Ἡδεῖν, ὡς ἀλλήσεις πλεῖστα περὶ ἡμῶν.

CCXXI. Anepigrapha.

Τοῦτό ἐστι φιλίας καθαρωτάτης.

CCXXII. Anepigrapha.

Εἴ ποτε ἐπεθύμεις διὰ μίαν πράξεως.

CCXXIII. Anepigrapha.

Καὶ ἐμεμψάμην σοι, ὅτι ἐν περιόδοις, κ. λ.

CCXXIV. Anepigrapha.

Τὸν παρόντα σοι μουσικὸν συνισῶμεν.

CCXXV. Anepigrapha.

Τὸς μὲν λοιπὸς, πρὸς θεὸν ὑπὲρ τινων ἀξιῶ.

CCXXVI. Anepigrapha.

Πρὶν ἢ τὴν ἀξίωσιν ποιήσασθαι.

CCXXVII. Anepigrapha.

Ταύτην δὲ πρῶτην σοι πείραν τῆς πρὸς ἐμέ, κ. λ.

CCXXVIII. Anepigrapha.

Εἰς ἐστὶ καὶ ἔτος τῶν παρ' ἐμοῦ γνωριζομένων.

CCXXIX. Τῷ πρωτοσυγγέλλῳ τῷ λεγομένῳ παρασπόνδῳ.

Μέγα τι χρέμα, ὑπέρτιμος δέσποτά μου.

CCXXX. Anepigrapha.

Τὴν πρόδρομον ἀπέσταλκά σοι τῶν ὑπαρῶν.

Earumdem Michaëlis Pselli Epistolarum recensio alphabetice digesta, numeris appositis, feriem, quam in Codice obtinent, indicantibus,

Αἴθε γενοίμην ἑλαφός, Καῖσαρ. Epist. 107.

Α'λλὰ νῦν οὐκ ἀξιούμαι, λογιωτάτη. 117.

Α'λλὰ ποίας ταῦτα φιλοσοφίας. 7.

Α'λλὰ πρότερον μὲν ὁ ἥλιος ἡμῖν. 20.

Α'λλ' ἔτι μοι ὁ νοῦς ἐκείνος. 144.

Α'μφω τὸ ἐμὸν γραμματικῶς. 118.

Α'ναμνήσθητι, ὅτι ἡ τῶν μεγάλων. 113.

Α'ναμνήσθητι, φιλιότητι ψυχῇ, ὅτι σε. 125.

Α'δρακες ὁ ἡσαυρὸς, ἀδελφέ. 9.

Α'ξιῶ, λογιώτατε, μήτε ἐμέ. 198.

Α'π'..

Α'π . . . τάπασι γενναϊότατε. 1.
 Αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐζήτην. 93.
 Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζήσι. 3.
 Βουλομένη ἄν, εἰ πάνυ βουλομένη. 29.
 Δεῖται σε εἰς ἔτος Πελοποννήσιος. 61.
 Δέσποινά μου ἀγία εἰ θεόεστε βασιλίσ. 175.
 Δέσποτά μου Φιλάγαθε εἰ βασιλεῦ. 171.
 Διὰ σέ τὸν ἐκ μέσης ἡμᾶς ἀγαπῶντα ψυχῆς.

114.

Διὰ ταῦτα, εὐγενέστατε πάντων ἀνδρῶν. 187.
 Δύο τινὲς μοναχοὶ προσῆλθόν μοι. 120.
 Ἐάν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐμῆς, κ. λ. 64.
 Ἐβόλετο ὁ μοναχὸς ἔτος Ἡλίας. 79.
 Ἐγὼ βουλομένη σε, ὑπέρτιμε δέσποτα. 14.
 Ἐγὼ, κάλλιψε πάντων ἀνδρῶν. 173.
 Ἐγὼ σε εἰ φεύγοντα διώκω. 176.
 Ἐδεῖ μὲν διὰ τὴν συγγένειαν. 170.
 Ἐδεξάμην σε τὴν γραφὴν. 186.
 Εἰ βούλει πᾶσαν ἐν ταύτῃ συλλέξασθαι. 131.
 Εἶδον ἐγὼ ποτε κεραυνόν. 24.
 Εἶδὼς ἔσο, ὡς ὁ νοτάριος μυρία εὐχαρισεῖ.

215.

Εἰ εἰς τοῦτον ἦν ἐμοί. 43.
 Εἰ καλλονὴν ἤθες, εἰ χρηστότητα τρόπον. bis
 repetita 58. & 180.
 Εἰ μὲν ἀποχρῶσά σοι ἐστὶ παρηγορία. 36.
 Εἰ μὲν ἐν . . . . . 152.
 Εἰ μὲν ἔγω ποιεῖς, ὑπέρτιμε δέσποτα. 142.
 Εἰ ὅσα ἐβουλόμην, τσαῦτα εἰ ἡδυνάμην. 71.
 Εἰ ποτε ἐπεθύμεις διὰ μιᾶς πράξεως. 222.
 Εἰς ἐστὶ καὶ οὗτος τῶν παρ' ἐμοῦ γνωριζομένων. 228.
 Εἴτα ἀγνοεῖς, ὑπερφυσία Καίσαρ. 90.
 Εἴτα δὴ σὺ κάθη, ὥσπερ ὁ Ὀμηρικὸς Ζεὺς. 18.
 Εἰ τὰ τοιαῦτα γράφειν εἰδώς. 143.
 Εἴτε πλέον ἢ ἄμεσος ἡμιλία. 154.
 Ἐλαφρὸν πρᾶγμα δι' ἐμοῦ αἰτεῖται σε. 66.
 Ἐμοὶ ἀντὶ παντός μύρου. 74.
 Ἐμὲ ἐστὶν ἔτος ὁ τὴν γραφὴν ἐγχειρίζων σοι.

126.

Ἐπ' ἀθήλοισι τοῖς ἐπισυμβησομένοις. 205.
 Ἐπαινῶ μὲν σε τὴν σιωπὴν. 45.
 Ἐπαινῶ μὲν, ὑπέρτιμε δέσποτά μου. 25.
 Ἐπείτείνε μοι τὴν πρὸς σέ φιλίαν. 202.
 Ἐρᾷ εἰ αὐθις τῆς παιωνίας. 137.
 Ἐστὶ τις εἰ παρ' ἡμῖν Ἡλίας. 80.
 Ἐστὶ τις μερὶς τῷ Θεῷ. 85.
 Εὐχαριστῶ σοι, κύριέ μου. 182.
 Ἐχέει καλῶς ὁ ἐμὸς εἰ ἀρχαῖος. 51.
 Ἐχέει μὲν, ὅπερ ἐζήτησας. 194.
 Ἐχρῆν μὲν εἰ ἔτος, θεοτίμητε. 13.
 Ζηλῶ σε, μητροπολίτα Πλατῶν. 179.
 Ἡ Ἀ'τζικωμῆ εἰ αἱ θυρίδες. 19.
 Ἡδεῖν εἰ πρὸ τῆς τῆ νοταρίας γραφῆς. 214.
 Ἡδεῖν ὡς ἀλγήςσεις πλεῖστα. 220.
 Ἡδίκηται μὲν ὁ παρών. 206.
 Ἡδὺ μὲν εἰ τὸ νεογνὸν τοῦτο. 70.
 Ἡκούσα πολλάκις σοφῶ τινος λέγοντος. 119.
 Ἡκούσα σε τὴν ἀναχώρησιν. 121.
 Ἡνωχλήκασιν ποτε τῷ αὐτοκράτορι. 89.
 Ἡ παρῶσα γυνή, εὐγενὴς ἐστὶ. 210.
 Ἡσδην ὑπερφυῖς, ἡσδην. 218.
 Ἡ τὴν ἀντιλέγειν τέχνη. 6.
 Ἰδὲ σε, λαμπρότατε εἰ εὐγενῶν, κ. λ. 47.
 Ἰνα μὴ εὐθὺς ἐκπλήξω. 168.

Ἰσως ἀγνοεῖς, Φιλτάτῃ μοι. 41.
 Καὶ βραχεία ἡ ἐπιστολή. 103.
 Καὶ ἐμεμφάμην σοι. 223.
 Καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς σε ἀγάπη. 60.
 Καὶ τὸν ἕδεν ποιῶ, τιμωτάτοι. 16.
 Καλὴ μὲν ἡ ἐπιστολή. 73.
 Καὶ ἔτος ἐμὸς ἐστὶν. ἀλλ' ἐπειδὴ, κ. λ. 153.
 Καὶ ἔτος ἐρῶς, εἰ διατῆτο εἰ σός. 110.
 Καὶ πρὸ τῶν πεμπομένων σε. 50.
 Καὶ τίς ἄλλος τοιοῦτος, ὅποιος εἰ σὺ. 140.
 Καὶ τίς ἔγω καλὸς, ἔγω σεβασμὸς. 59.
 Καὶ τίς οὗτω καλὸς, ὡς ὁ τιμωτάτος. 96.
 Λαμπρότατε ἀνεψιέ, Φίλε μοι. 30.
 Λύσαντες ἐκ τριγλείας τὴν ὑπώρειον. 84.
 Μακρόθεν, ἐγγύς, πρὸς τὰς ἐγγύδων μακράν.

111.

Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη. bis
 repetita 56. & 190.
 Μεγαλοπρεπέστατε κύριέ μου. 10.
 Μίγα τι χρῆμα, ὑπέρτιμε δέσποτα. 229.
 Μὴδὲ ἐμὲ αἰτῶ ἀνατίων ὄντα. 62.
 Μὴ δυσχεράνης, εἰ ἀξιούμεν. 81.
 Μὴ θαυμάσης, εἰ τινὰ σοι. 150.
 Μὴ θαυμάσης, ὅπερ ἐρῶ. 23.
 Μὴ θαυμάσης, ὅτι εἰ πάλιν. 208.
 Μηποτε εἰ καλῶς, εἰδὲ ὡς παιδίον. 151.
 Μόλις ποτὲ εἰ βραχὺ τῶν κακῶν. 147.
 Μόλις ποτὲ, λογιώτατε δικαστά. 123.
 Μόλις ποτὲ τῶν πολλῶν τε. 42.
 Μοναστήριον ὑπέσχετό μοι. 75.
 Μοναχὸς μὲν ἀπὸ τοῦ Μηδικίου ἔτος. 148.
 Νῦν ἔγνω τὸν τιμωτάτην μου δεσπότην. 54.
 Ὁ Βυκελλαρίων ἔτος ἐνδοξότατος κύριός μου. 48.
 Ὁ δεῖνα ἀποσελλόμενος παρ' ἐμοῦ. 216.
 Ὁ δεῖνα ἀρχὴν τῆς πρὸς με φιλίας. 217.
 Ὁ δεῖνα ἐλευθεῖται παρ' ἡμῶν. 212.
 Ὁ δεῖνα ἐμὸς ἦν φίλος πάλαι. 213.
 Ὁ διοικητὴς Ἀγκύρας ἐμοί. 67.
 Οἱ Ἀ'τζικωμῆται, λογιώτατε ἀδελφε, μερὶς
 μοι. 86.
 Οἰκαί σε μὴ ἀγνοεῖν τὴν λαμπρότητα. 46.
 Οἱ πρῶτοι τὰς μεγίστας τῶν ἐπιστημῶν, κ. λ.
 22.
 Οἱ τοῦ Χωμύτζης οἰκήτορες. 192.
 Ὁ Κορίνθιος ὁ τὴν γλώτταν πολὺς. 181.
 Ὁ μάγιστρος κύριος Γρηγόριος αὐτὸ τῆτο. 69.
 Ὁ μέγας Ἀ'μασεῖας εἰ σύγκελλος. 108.
 Ὁ μὲν δὴ παρὰ τῆς σῆς Φιλανθρωποτάτης. 4.
 Ὁ μὲν πρόξενός σοι τοῦ νοταρίου. 162.
 Ὁ μοναχὸς ἔτος προσῆλθῃ μοι. 197.
 Ὁ Νικαεὺς ἔτος χρεώσας, ὡς Φησιν, ἔχει.
 127.
 Ὁ νοτάριος ἔτος τσαῦτα ἐπὶ σοὶ ἐλπίζει.
 116.
 Ὁντος ἀναγκαῖα, Φιλτάτῃ ψυχῇ. 94.
 Ὁ παρὼν ἔτος ἀνθρωπος ἐγνώρισάι μοι. 203.
 Ὁ παρὼν ἔτος συγγενὴς ἐστὶν ἐμὸς. 199.
 Ὁ πρωτοκένταρχος ἔτος. 63.
 Ὁ πρωτοσταθμάριος συγγενὴς μου ἔπεμφέ μοι.
 159.
 Ὁ πτωχὸς ἔτος γνωρίζεται μὲν παρ' ἐμῶ. 195.
 Ὁ πτωχὸς ἔτος καὶ ἐμὸς καὶ ἡδικημένος.
 196.
 Ὁ ρῆς, ὅπως κατατολῶ σε. 8.
 Ὁ τὴν παρούσαν γραφὴν ἐπιδίδες σοι. 161.
 Ὁ τι-

Ο' τιμιώτατος Λαρίσης ἐσί. 52.
 Ο' τιμιώτατος μητροπολίτης Ἀμοραίου. 67.
 Ο' τῶν Ἀθηνῶν διοικητῆς μόλις ποτέ. 109.
 Οὐδὲ γὰρ ὁ Χοιροφάκτης. 156.
 Οὐδὲ εἰκόνας; καὶ διατί ὁ θειότατος. 136.
 Οὐδὲν, ὡς ἔοικεν, κατὰ τὸν παρόντα. 105.
 Οὐ δεσμὸν φιλίας, οὐδὲ ἀνανέωσιν. 91.
 Οὐκ οἶδα, τίνα σοι παραμυθίαν. 2.
 Οὐκ οἶδα, τίς ἡ ὑπόθεσις αὐτῇ. 92.
 Οὐκ οἶδα, τίσι ποτὲ χρήσομαι λόγοις. 11.
 Οὐ μικρὰν παρηγορίαν τῆς σῆς σερήσεως. 185.
 Οὐ πάνυ τι χαλεπὸν, κύριέ μιν. 31.
 Οὕτω σοι, φίλτατε ἀδελφε ἐ λογιάτατε.
 124.
 Οὗτος ἐκεῖνος, περὶ ὃ ἡ ἀξίωσις. 77.
 Οὗτος ἡγήσατό με πρὸ πολλοῦ. 193.
 Οὕτω μὲν ἔχει τὰ τῆς προνοίας. 122.
 Οὕτως ἀκούω ἐ τὴν ψυχὴν. 34.
 Οὐχ ὡς ἀπολογήσασθαι σοι. 35.
 Οὐχ ὅς μιν μοι ἄλλως τὰ πράγματα. 82.
 Ο' Χριστὸς σοι ταῦτα τῇ βασιλίδι. 101.
 Παλαιὰς δίκης νέον. 49.
 Πάλαι ποτὲ ἔγραφες πρὸς ἡμᾶς. 141.
 Πάλιν ὁ δὲ δὸς σε δεξιῶμαι σε. 99.
 Παράδειγμά σοι ἔσω τῆς πρὸς ἐμέ. bis repe-
 tita 57. & 191.
 Παρενέτυχον ἀληθῶς, κάλλιπε ἀδελφε. 178.
 Πένης μὲν ὁ ἐπιδίδες σοι τὸ γράμμα. 112.
 Πένης μὲν ὁ παρὼν δικαστής. 87.
 Περὶ πολλῶν καὶ ἄλλων ἡξίωσα. 106.
 Περὶ τῶ δεινῶς καὶ πρότερον ἡξίωσα. 160.
 Περὶ τοῦ παρόντος ἀνθρώπου καὶ ἡξίωσα. 201.
 Περὶ τοῦ παρόντος σε ἀξίω πτωχῶ. 204.
 Περιττὴ μὲν ἡ νῦν περὶ τοῦ παρόντος. 183.
 Πολλὰ δύνασθαι φιλίαν πεπίστευκα. 104.
 Ποῦ σοι, Ἀριστῆν, οἱ μεγάλοι χαρμητῆρες.
 157.
 Πρὶν ἢ τὴν ἀξίωσιν ποιήσασθαι. 226.
 Προσαγορεύω σε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν. 95.
 Προσαγορεύω τὸν τιμιώτατον Ἀμασειάς.
 38.
 Πρώτῃ σοι αὕτῃ προσλαλῶ. 40.
 Πυνθάνη μιν τί δήποτε τῶν κλινῶν. 149.
 Πυνθάνη παρ' ἡμῶν τὰ περὶ ἡμᾶς. 167.
 Σαλ . . . ἡγούμενος, κατέβη ἀναβάς. 44.
 Σαφὴς ἐστὶν ὅτις ὁ τοῦ Ἰπποκράτους λόγος.
 88.
 Σοφωτάτῃ ψυχῇ, οἷον μὲν ἐπειράθῃ. 102.
 Σπυδάξεις ὑπερβαλέσθαι με. 166.
 Σὺ μὲν δικαστοῦ ἴσως δικαίον. 219.
 Σὺ μὲν ἴσως ἐλάττω τὸν νοτάριον. 138.
 Σὺ μὲν ἴσως ἡμῖν ἀπεδήμησας. 188.
 Σὺ μὲν ἴσως ὑπολαμβάνεις. 184.
 Σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς ὑπομιμνήσκων. 209.
 Σὺ μὲν οἶε, θεοτίμητε δέσποτα. 146.
 Σὺ μὲν ὅπως βέβηλεις εἰς τιμὴν. 55.
 Σὺ μὲν ὅπως ἂν ἐθέλοις ἔχει. 78.
 Σὺ μὲν οὐ δὲν δευτέρων. 133.
 Σὺ μὲν πεποιήκας γράφειν. 207.
 Σὺ μὲν φεύγεις καὶ πόρρω γίνῃ. 158.
 Σὺ μὲν, ὡς ἔοικεν, ἐπελάθῃ. 163.
 Ταύτην δὲ πρώτῃ σοι πείραν. 227.
 Τῇ λεοντῇ καὶ τῇ κερδοῦ χρησίαν. 130.
 Τὴν γλυκεῖαν σε ἐπιστολήν. 39.
 Τὴν γραφὴν σε ἐκομισάμην. 53.

Τῇ νοτῇ ἀμπέλω, τῷ μεγάλῳ δεσπότη. 98.
 Τὴν πρόδρομον ἀπέσταλκέ σοι. 230.
 Τὴν τοῦ μοναχοῦ τελευταίην. 200.
 Τῆς τοῦ Ναρσοῦ καθηγουμένους ἐστίν. 134.
 Τί δέ μοι μετὰ τῶν περδίκων. 12.
 Τί κοινὸν ἀνδρὶ σοφῷ. 33.
 Τί ποτὲ σοι τοῦτο λελόγισαι. 135.
 Τίσι καὶ πόσοις δώροις ἐδεξιώσω. 115.
 Τίς σου μακαριώτερος, Μαλέση. 139.
 Τί τοσοῦτον ἡμεῖς ἡδικήσαμεν. 174.
 Τὸ γράμμα σου ἀπέλαβον. 211.
 Τοιούτοί εἰσι, λογιώτατε ἀνεψιέ. 21.
 Τοιούτος ἐστὶν ἀληθῶς ἄπας ἀγαθός. 26.
 Τολμήσας καὶ αὖθις ὁ ἀνα δούλος σου. 172.
 Τὸ μὲν γράμμα σου, λογιώτατε. 17.
 Τὸν παρόντα σοι μυσικὸν συνισῶμεν. 224.
 Τοὺς γραφικὸς τὴν τέχνην. 5.
 Τοὺς μὲν λοιπὸς, πρὸς ὃς ὑπὲρ τινῶν ἀξίω.
 225.
 Τοῦτο αὐτὸ, ὅπερ ἤδειν, λογιώτατε. 15.
 Τοῦτο δὴ τὸ μέγα καὶ ὑπέρλαμπρον. 37.
 Τοῦτό ἐστι φιλίας καθαρωτάτης. 221.
 Τουτονὶ τὸν μέλανδρον λέοντα ἀγνοῶ. 129.
 Τοῦτό σε πρὸ πάντων αἰτοῦμαι. 145.
 Τὸ Φροντιστήριον τὸ Μηδικόν. 132.
 Τῷ ἀητήτῳ ἐ ὑπερμεγέθει. 169.
 Φίλος μοι ἐστὶν ὁ ἐπίσκοπος. 97.
 Φίλος τίς μοι τῶν ἐνταῦθα. 32.
 Φίλτατε ἀδελφε, ἐ πάντας ἄρα. 27.
 Φίλτατε ἀδελφε, τὰ μὲν σὰ τοιαῦτα. 177.
 Φίλτατέ μοι Βασίλειε, μὴ θαυμάσης. 83.
 Χαίρω ὅπως σε κατευοδῶντος. 65.
 Χαίρει κατὰ τῆς ἀχειροποιήτης. 165.
 Χόμης περὶ ὑμῶν ἐρωτῶ. 189.
 Χρυσὲ μου Βεσάρχων, καὶ ὅτι βέβηλεις. 76.
 Χρυσὲ μιν Καλόκυρε, οὐκ οἶδα. 28.
 Ο' καλλίστῃ καὶ γλυκεῖα ψυχῇ. 155.
 Ὡς μὲν ἄρτω σοι ζωῆς, καὶ θείσει. 100.
 Ὡς ὁ θαυμάσιος λογογράφος λέγει. 128.
 Ὡς σε ποθεῖ καὶ ἀσπάζεται. 72.
 Ὡς ὥρατος ἐν κάλλι. 164.
 II. pag. 101. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν
 τῶν ψαλμῶν. *Eiusdem in inscriptionem psalmo-*
rum. Inc. Τῶν ἐν τοῖς ψαλμοῖς ἐπιγραμμάτων,
 καὶ λ. Def. διαδεσμοθετήσαντες τὸς ψαλμοὺς. In-
 nuatur inter Michaelis Pfalli scripta inedita
 ab Allatio in Diatriba de Pfallis cit. edit.
 Fabric. pag. 58. §. LXXV.
 III. pag. 102. Τοῦ αὐτοῦ, τί τὸ κατ' εἰκό-
 να, καὶ ἢ ἢ κατ' ὁμοίωσιν. *Eiusdem, quid sit secun-*
dum imaginem, & quid secundum similitudinem.
 Inc. Ἀπάντων τῶν γενομένων μόνος ὁ ἀνθρώπος.
 Def. ἐκεῖνον δὲ λέγειν μηδέποτε. Ibid.
 IV. pag. 103. b. *Eiusdem in illud Evange-*
lii, crescebat aetate & gratia. Inc. Καὶ τοῦτο
 τῶν δυσκαταμαθήτων, καὶ λ. Def. ἕτε συστολῆς,
 ἕτε μὴν ἀποτάσεως. Haec, & quae sequuntur
 Pfalli opuscula non memorantur l. c.
 V. pag. 106. *Eiusdem Disputatio: Quod*
multum sapienter typica lex iunioribus Hebraeis
fuerit interclusa, &c. Inc. Ὡς ἄρα λίαν σοφῶς ὁ τυ-
 πικὸς νόμος τοῖς ἐφήβοις τῶν Ἰουδαίων ἐκκλείειτο.
 Def. ἔσαι γὰρ ταῦτα ἐτέραις ὑποθέσεσιν αὐτὸ προσ-
 φυῇ.
 VI. p. 108. *Eiusdem Theologica quaestio,*
 C c cu-

cuius titulus & initium ita habet: Ζητεῖτε, ἵππο-
τέ ἐσιν, ὅρος ἐξ λόγος παρὰ τῷ πατρὶ, ῥηθὲν περὶ
τοῦ ἡοῦ, κ. λ. Def. ὅτι πρὸς δύο ὑδ' Ἡρακλῆς.

VII. pag. 109. b. Variorum phaenome-
norum explicationes, ac praecipue fulgurum,
qualis sit eorum ignis, unde adscendat, & an
quibet ignis ex nubibus erumpens, vim habeat
comburendi &c. Inc. Ο' μὲν περὶ τῆς Γ'ιδας λό-
γος, περὶ ἧς δὴ πρώτης, κ. λ. Def. τὰ διὰ πολ-
λῶν τοῖς φιλοσόφοις ῥηθέντα ἐποτιθέντες ὑμῖν.

VIII. pag. 113. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρω-
τήσαντα, οἱ δύο Βασιλεῖς, ἢ οἱ δύο Γρηγόριοι
ἑμὸν μοῖ εἰσιν, ἢ συνώνυμοι. Eiusdem ad quem-
dam, qui ipsum interrogaverat, utrum duo Ba-
sili, vel duo Gregorii essent homonymi, an syn-
onymi. Inc. Τοῖς μὲν ἄλλοις, πάντων ἀνδρῶν
ἐμοὶ λογιώτατε, κ. λ. Def. ταυτότης πρᾶγμα-
τος, ἐξ διαφορᾶς πρᾶγματος.

IX. pag. 115. b. Responsio ad tres quae-
stiones sacrarum scripturarum; nimirum, I.
quodnam esset pallium, quod Petrus praecingens,
in mare se proiecit? II. quatenam locustae, ac
mel silvestre, quo vescabatur Praecursor? III.
quinam panis carbonibus suppositus? Inc. Τρία
ταῦτα εἰδῶσιν ὁ πολλὸς θυλὸς ἐρωτῶν, τίς ὁ
ἐπενδύτης, κ. λ. Def. τὰ γὰρ τοῖς ἀμφια τῷ με-
τὰ τὴν ἀμαρτίαν βίαι καλύμματα.

X. pag. 116. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτή-
σαντα, τίποτε δηλοῖ τὸ, & τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐν ἡμῖν, κ. λ. Eiusdem ad
quemdam, qui ipsum interrogaverat, quid si-
gnificet illud, Et opera manuum nostrarum di-
rige super nos, &c. Inc. Πεφίλοσθηται τοῦτο
θαυμασίως τῷ θεῷ Δαβὶδ. Def. ἐξ τὸν Θεῷ ἐφ'
ἐκατέρωι προσκεκληται σύμμαχον.

XI. pag. 118. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ὅτι πνεῦ-
μα διήλθεν ἐν αὐτῷ. Eiusdem in illud, Quoniam
spiritus pertransiit in illo. Inc. Εἴτε πνεῦμα βέ-
λοις τις τὴν ψυχὴν ὀνομάζειν, κ. λ. Def. τὸ
ἀντίξυν τοῖς πολλοῖς ἐξωμάλισαι.

XII. pag. 119. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐπ' ἔδε-
νδε ἐν τῶν ἀπάντων δὴ ἐσιν, ἐφ' ὅτῳ ἔχλ τῶν
ἀπάντων. Eiusdem in illud, in nemine igitur
omnium dicere non licet; nonne in quolibet
omnium? Inc. Οὐδὲν ἀπεικόντως φιλοσόφος ὑμᾶς
ἔντας. Def. καὶ σαφὴ δώσω τὸν ἐλεγχον.

XIII. pag. 121. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, πρῶ-
τον μὲν γὰρ εὐλαβεῖσθαι ἄξιον, μὴ φανοίμεθα
τῆς θαυμασίας ἀρετῆς κακοὶ ζωγράφοι· μᾶλλον
δὲ ζωγράφων οὐ φαύλων ἴσως, τῶν δὲ πολ-
λῶν, φαῦλον ἀρχέτυπον· πρὸς τινὰς ἐρωτή-
σαντας. Eiusdem in illud, primum quidem
vereri iustum est; ne videamur admirandae
virtutis mali pictores, vel potius pictorum forsi-
tan non malorum, sed vulgarium malum exem-
plar; ad quosdam, qui de hoc ipsum interroga-
vant, responsio. Inc. Πῆτορικον ὁμοῦ τὸ πρό-
βλημα. Def. εὐκαιρον ὁμοῦ ἐξ φιλόσοφων.

XIV. pag. 124. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν περὶ ἀνα-
στάσεως τοῦ Θεολόγου λόγον, ἐξ εἰς τὴν βραδυ-
τα. Eiusdem in Theologi (sc. Gregorii) Ora-
tionem de Resurrectione, & in tarditatem. Inc.
Πολλοὶ τῶν κατασησαμένων τὰς θεολογικὰς τέ-
χνας. Def. ταυτηνὶ θεωρίαν ἐφοδεῦσαι ἐξ θεωρη-
σαι.

XV. pag. 126. Εἰς τὸ, ὃ τινι μὲν ἔν ἐξε-

γένετο διὰ λόγου & θεωρίας. In illud, Cuicumque
igitur sermone ac visū obigit. Inc. Τῆς θείας
ὁ πατὴρ μακαριότητος ἀξιοῖ, κ. λ. Def. ἀντι-
βαῖνον αὐτῇ πρὸς τὸν δρόμον ἐξ ἀντικείμενον.

XVI. pag. 127. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πά-
σχα. Eiusdem in Pascha. Inc. Οἱ τῷ μεγάλῳ
Θεολόγῳ τὴν περὶ τοῦ Πάσχα ὁπτασίαν ὡς ἀλη-
θῆ χαρίζομενοι. Def. ἐν κινήσει τὴν τῶν πραγ-
μάτων ἔχει ἀντίληψιν. Sunt expositiones quae-
dam in difficiliora Nazianzeni Orationum lo-
ca, quae citantur ab Allatio in Diatriba de
Psellis cit. edit. pag. 30. §. 43. pag. 39. §.
59. & pag. 58. §. 65. Memorantur etiam a
Fabricio B. G. Vol. VII. pag. 540.

XVII. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐξ εἰ τὸ
πάντα ἐν πᾶσι κεῖσθαι μὴ πείσειον τοῖς λέγε-
σιν, ἀλλ' ἡμῖν γε πείσειον, ὡς ἐν ἀλλήλοις ἐξ παρ'
ἀλλήλοις ἐκείμεθα. Eiusdem in illud, Quamquam
omnia in omnibus inesse dicentibus non est cre-
dendum: attamen credendum nobis est, quod
nos in aliis, & alii in nobis invicem sunt. Inc.
Εἰ καὶ πόρῳ τοῦ κειροῦ τὸ ἐρώτημα. Def.
σκότους μᾶλλον, ἢ διανυσίας παραίτιος ἦν.

XVIII. pag. 134. Alterius Gregorii loci
explanatio. Inc. Δοκεῖ πως ὁ μέγας ἔτος ἀνὴρ
ἐναντία τῷ νόμῳ ἐξ τῷ Μωϋσῇ φθέγγεσθαι. Def.
ἐπρὸς ὑμᾶς ἀνεκοινωσάμεν.

XIX. pag. 136. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐν ἀρχῇ
ἦν ὁ λόγος, κ. λ. Eiusdem in illud, In princi-
pio erat Verbum &c. Inc. Εἴδει μὲν αὐτὸν ἐκεῖ-
νον τὸν πρόδρομον τῆς θεοτάτης Χριστοῦ παρ-
σίας. Def. ὃ πάσης ἐνταῦθα ἀκηράτης & ἡδυσ-
της. Sequuntur deinde usque ad pag. 168.
aliarum plurimarum quaestionum solutiones in
diversa Greg. Nazianz. Orationum, D. Paulli
Epistolarum, ac Psalterii loca, quas singilla-
tim recensere brevitatis gratia supersede-
bit. Quae Pselli Opuscula in hoc codice re-
censuimus, eorum pleraque ignota fuerunt
Leoni Allatio, qui in Diatriba de Psellis loc.
cit. §. LXXVII. ita ait: Multa sunt, ut vides,
huius auctoris haec, quae vides scripta: non ta-
men explent suum, sed adhuc anxius sortem me-
am accuso, quod non habuerim omnia &c.

XX. pag. 168. Μιχαὴλ τοῦ ἀγιωτάτου πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Κηρυλλάρου πρὸς
Πέτρον τὸν ἀγιωτάτον πατριάρχην Ἀντιοχείας.
Michaelis Cerularii sanctissimi Patriarchae Con-
stantinopolitani ad Petrum sanctissimum Patriar-
cham Antiochenum, Epistola. Inc. Τὰ γράμμα-
τα τῆς μακαριότητος σου. Def. εὐχομένην ὑπὲρ
ἡμῶν. Graece & Latine edidit hanc Corele-
rius Monum. Tom. II. pag. 135. seqq. Latine
tantum Card. Baronius ad A. MLIV. N.
28. seq. Exstat Ms. in Bibl. Taurin. Cod.
CC. pag. 49. Catalogi Tom. I. pag. 298. §.
XIV. & in Caesar. Nessel. Catalog. Tom. I.
pag. 417. §. XXIII. subiuncto Opere quo-
dam contra Latinos, cuius initium: Ὡς πολὺ
τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητος, κ. λ. Michael iste
Cerularius, infensissimus Latinorum hostis, ab
anno MXLIII. ad MLIX. sedem Constantinopo-
litanam tenuit. In hunc, tamquam praecipuum
ab A. MLIII. schismatis auctorem, Photio et-
iam deteriore, invehuntur post Baronium
Al-

Allatius de Confens. II. 9. Stephanus de Altimuria, five Michaël Le-Quion in Panoplia contra Schisma Graecorum pag. 214. seq. 284. seq. alique. Petrus vero Antiochenus floruit circa annum ML.

XXI. pag. 171. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν. *Eiusdem ad eundem* alia Epistola. Inc. Οὐ παύεται ποτε τῶν καὶ ἡμᾶς ἐπιβυλῶν. Def. τὴν σὺν τελειότητα εὐχομένην ὑπὲρ ἡμῶν. Hanc quoque Graece & Latine vulgavit idem Cotelierius loc. cit. pag. 162. seq. Exstat Ms. etiam in Bibl. Caesar. Nessel. Catalog. Tom. I. p. 116. §. LX.

XXII. pag. 172. b. Τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας ἀντίγραφον πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. *Eiusdem Patriarchae Antiocheni (Petri) responsum ad eundem Patriarcham Constantinopolitanum (Michaellem Cereularium)*. Inc. Ὅσα ἐπονηρέυσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου. Def. ὡς ἐφθην εἰπὼν, τὸ περιφρονέμενον. Gr. & Lat. ibid. pag. 145. seqq. partem vero edidit Allatius de Purgatorio pag. 695. & de Confensu pag. 786. & pag. 1113. Exstat Ms. & in Biblioth. Taurin. loc. cit. §. XI. & in Caesar. Nessel. Catalog. T. cit. p. 116. §. LXI. Laudatur & citatur haec Epistola a Card. Baronio ad A. MLIV.

XXIII. pag. 177. b. Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀκυλίας, ἦτοι Βενετίας. *Eiusdem (Patriarchae) Antiocheni ad Archiepiscopum Aquileiae, five Venetiae*. Inc. Πολλὴς ἡμῖν εὐφροσύνη. Def. μυσίαν ποιούμενος. Item Gr. & Lat. apud Cotelierium loc. cit. pag. 112. seqq. ubi inscribitur *ad Dominicum Gradensem*. In Biblioth. Taurin. loc. cit. §. XII. & in Caesar. loc. cit. pag. 416. §. XX. inscribitur: Τῷ σεβασμιωτάτῳ . . . ἐπισκόπῳ Βραδένσῃς Ἀπυλίου. *Ad maxime venerabilem . . . Episcopum Tranensem in Apulia*; perperam enim in dictis Mss. legitur Βραδένσῃς Ἀπυλίου pro Τρανένσῃς Ἀπυλίου. De Trano Apuliae urbe vide Philippi Cluverii Italiam Antiquam Lib. IV. Cap. XI. ac Leandri Alberti Italiae Descriptionem, ubi agitur de agro Baritano. Exstat etiam in XIII. Codicibus Biblioth. Regiae Paris. ut ex Catalogo eruitur.

XXIV. pag. 183. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. *Eiusdem ad sanctissimum Patriarcham Alexandrinum*, Epist. inscrib. Τῷ θεοσεβέστατῳ καὶ θεολογικῷ προέδρῳ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, τῷ πανίερῳ Ἀλεξανδρείας πάπῳ. Inc. Μετὰ τῆς προσηκούσης αἰδώς, κ. λ. Def. δεξιόμενος ἱερᾶς ὁμηγύρεως. Ἡ ἁγία τριὰς σκεπάσαι σε τὴν θεοτίμητον κεφαλὴν, σεβασμιώτατε δέσποτα, πνευματικῇ ἀδελφῇ καὶ συλλειτουργῇ. Neque hanc Epistolam, neque ea, quae sequuntur usque ad §. XXVIII. inclusive, indicat Fabricius B. G. Vol. X. pag. 329. ubi breviter de hoc Petro mentionem facit.

XXV. pag. 186. Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Γερουσιῶν. *Eiusdem (Patriarchae) Antiocheni ad sanctissimum Patriarcham Hierosolymitanum* Epistola. Inc.

Ἐπιδέχων ἔξος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκράτησεν. Def. δεξιόμενος ἱερωτάτης. Ἡ ἁγία τριὰς σκεπάσαι, κ. λ. ut superior.

XXVI. pag. 189. b. Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἀγιώτατον πάπῳν Ρώμης. *Eiusdem Patriarchae Antiocheni ad sanctissimum Papam Romae* Epistola. Inc. Ἀρτί μοι, δέσποτα θεοτίμητε, τῶν ἐκκλησιαστικῶν φροντίδων, κ. λ. Def. ἐν ταῖς ἁγίαις ὑμῶν πρὸς κύριον εὐχαῖς.

XXVII. pag. 191. b. Τῷ αὐτῷ. *Ad eundem* alia Epistola. Inc. Ἡ τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις πῶρρωθεν καταβαλλομένη, κ. λ. Def. διατηρῶσα εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

XXVIII. pag. 193. Τῷ πάπῳ Ρώμης πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας. *Papae Romae ad eundem Patriarcham Antiochenum*. Inscribitur: Λέων ὁ ἐπίσκοπος ὁ δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, Πέτρος τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας εἰρήνην καὶ ἀποστολικὴν εὐλογίαν. Inc. Χαίρω ἐν Θεῷ καὶ λίαν εὐφραίνομαι. Def. ἵνα ἐνώσῃ ἡμᾶς ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη ἐν πᾶσι τοῖς ἀρεστοῖς αὐτοῦ, ἀμήν. Subiungitur pag. 197. b. Canon XL. sextae Synodi in Trullo congregatae, ac deinde orthodoxae fidei confessio. Mutuae Leonis PP. IX. & Petri Patriarchae Antioch. litterae laudantur a Card. Baronio ad Annum MLIII.

XXIX. pag. 198. b. Λόγος τοῦ ἱερεῖς, δε ἐπιτέλειται Σελέντιος (1). *Sermo honoratissimi (sc. Pselli), qui appellatur Selentius*. Inc. Ἐπὶ τὰς τοῦ ἡλίου καὶ πάλιν ἀνατολὰς ὁδῷ βαδίζοντες κατηντήσαμεν. Def. καὶ τῆς μεγάλης βουλῆς τῆς τοῦ πατρὸς ἀγγελος· ὅς ἡ δέξα, κ. λ. Non recensetur in Allatii Diatriba.

XXX. pag. 202. b. Τοῦ αὐτοῦ Ψελλῷ λόγος εἰς τῆς μαθητὰς αὐτοῦ γράφοντας κατ' ἀλλήλων ἅπαντα καὶ ἀσύστακτα καὶ παιδιώδη. *Eiusdem Pselli Sermo ad suos discipulos, adversus se invicem incompotita, inordinata, ac puerilia scribentes*. Inc. Οὐδαίς παρ' ὑμῶν οὕτε αἰχμητῆς, οὕτε ἀκαντιστῆς. Def. τὴν ἴασιν ἀποδώσομεν. Allatius in Diatrib. de Psellis loc. cit. p. 45.

XXXI. pag. 204. Τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν βεσάρχην Γεώργιον τὸν τοῦ Ἀκταρίου. *Eiusdem Monodia in Bestarcham Georgium Actuarii filium*. Inc. Εἶτα δὴ παρὰ τίος ἐγὼ τεθηκώς, κ. λ. Def. οἷα δὴ χρυσήλατον ἀγαλμα, Non indicatur ab Allatio l. c.

XXXII. pag. 206. b. Τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν κατοικῶμενον μητροπολίτην Ἐφῆσον κύριον Νικηφόρον. *Eiusdem Monodia in defunctum Metropolitanum Ephesi D. Nicephorum*. Inc. Εἰ καὶ σὺ κατέταυσας εἰς ἄραν ἐν γῆς ἀπίων. Def. καὶ πάσης εὐδαιμονίας ἐπέκεινα. Omissit Allatius.

XXXIII. pag. 208. Sequuntur duo Sermones sine titulo, quorum alter inc. Καὶ τῷ φιλοσοφίᾳ σεμνύνεται, διότι πλεῖστοι ταύτης καλῶς ὠρίσθησαν. Def. καὶ φροντὶς αὐτῷ παρ' ὕδενι τῆς συμπηξέως. Alter pag. 210. inc. Ἐδῆκει τοῖς ἄνω σοφοῖς, οἷς τὸ σοφοῦ εἶναι τῶν ἄλλων προέκυρτο. Def. περιμάκτρια καταβιβάζει γράυς. Videntur eiusdem Pselli, ut etiam quae sequuntur usque ad finem.

XXXIV. pag. 214. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς
C c 2 κδ-

(1) De huius vocis significatione videre est Du Cangium in Gloss. Med. & Inf. Graecit. Tom. II. pag. 1379. seqq.

κέρει. *Eiusdem in cimices*. Inc. Οἱ δὲ πολλοὶ τὴν κέρει καλίσσουσιν. Def. τέχνην ἐρμηνεύων καὶ δύναμιν. Allatius loc. cit. pag. 42. §. LXII.

XXXV. pag. 216. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἔξα . . . Γεώργιον εἰπόντα, ὅτι ἔδεχτό με τὸ σῶμα τῇ φύλλῃ δέδωκεται. *Eiusdem ad . . . Georgium, qui dixerat, suum corpus nunquam a pulice morsum fuisse*. Inc. Καὶ ὡς ἀληθὺς ἄπορον. Def. τὴν δ' ἐμὴν γλυκεῖαν ἐκείνη καὶ τρόφιμον. Allatius loc. cit. titulo tamen aliquantum diverso.

XXXVI. pag. 218. b. Χρυσόβυλλον τοῦ αὐτοῦ καλλέν πρὸς τὸν Οὐμπερτον παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Δούκα. *Aurea bulla (1) eiusdem missa ad Humbertum ab Imperatore D. Michaële Duca*. Inc. Χρυσόβυλλος λόγος ἀντικρι, ὁ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως λόγος ἐστίν. ἀρκεῖ γὰρ ἀντὶ χρυσῆς ὕλης, κ. λ. Def. καὶ αὐτοὶ τὴν ὁμοίαν σώσουσι πρὸς τὴν βασιλείαν μὲν καὶ τὴν Ῥωμαίαν διάδοσιν. Tum sequuntur subscriptiones, primum eiusdem Michaelis, deinde Andronici, tertio Constantii Ducarum, quarto Ioannis Archiep. Constantinopolitani.

XXXVII. pag. 221. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν βασιλέα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον. *Eiusdem Oratio ad Imperatorem D. Constantinum Monomachum*. Inc. Ὁ βασιλεῦς ἦλπε, καὶ τίς ἂν με κατατινάσσειτο ταύτην σοι προσφυῶς τὴν κλήσιν ἀρμόζοντα; Def. αὐτὸς Θεὸς γένοιτο, καὶ ἡμεῖς ἐξεργάσαιο.

XXXVIII. pag. 227. b. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα. *Eiusdem alia Oratio ad eundem Imperatorem*. Inc. Ὁ βασιλεῦς προσήκης ἄτερ καὶ συναφῆς, κ. λ. Def. καὶ σεφανοσάμενος θύε τὰ μονομάχεια.

XXXIX. pag. 237. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασιλευντας αὐτῷ τῆς τοῦ ὑπερτίμης τιμῆς. *Eiusdem ad eos, qui ipsi titulum honoratissimi inuidebant*. Inc. Οὐδ' ὑμῖν βασιλείας περιλείψεται ἀφορμή. Def. ἐαυτὸν συγκαταβιβάζω ὑμῖν. Allatius loc. cit. pag. 45. §. LXIV.

XL. pag. 239. Πρὸς τοὺς βασιλευντας αὐτῷ. *Contra sui obirefactores*. Inc. Ὑμεῖς μὲν καὶ ἄλλως· λέγω δὲ τὴν βασιλείαν. Def. ἡ ἀνταγωνισαί μοι γενήσεσθε. Ibid.

XLI. pag. 241. Περὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ μυστήριον. *De Christi Crucis ac Sepulchri mysterio*. Inc. Ἡ τοῦ λόγου οἰκονομία, μυστήριον μὲν ἐστὶν ἐσιώδης, κ. λ. Def. συνισαμένη τοῦ Θεοῦ κατανόησις.

XLII. pag. ead. b. Εἰς τὸν πρωτάδρον καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, φίλτατον μὲν αὐτῷ τυγχάνοντα, βραχὺ δὲ τι παραβασκηνάτα. *In primum iuridicundo Praesidem, sibi quidem prius amicissimum, mox vero paulum sibi invidentem*. Inc. Εἴγω δὲ σε τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ὀλισθήματος μέμφεσθαι. Def. ἰσότης ἐξ ἀνισότητος.

XLIII. pag. 243. b. Χαρακτήρες Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Χρυσόστομου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης. *Characteres Gregorii Theologi, Magni Basilii, Chrysostomi, & Gregorii Nysseni*. Inc. Ἡρώτησας, λογιώτατε, τίνας τε καὶ πόσους τῆς καθ' ἡμᾶς φιλοσοφίας, κ. λ. Def. ὡς ἡ χρυσή λύρα τοῦ πνεύματος.

XLIV. pag. 246. Τίς ὁ παράδεισος, τί τὸ τῆς ζωῆς ξύλον, καὶ τί τὸ ξύλον τῆς γνώσεως. *Quis Paradisus, quod lignum vitae, quodque lignum scientiae?* Inc. Δένδρα ἐπὶ γῆς, ἔτε πέφνην πω πρότερον, κ. λ. Def. δύναμις ἐπιτεταγμένη παρὰ τὸ κρείττονος.

XLV. pag. ead. b. Εἰς τὸ, ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ἐκ τοῦ ἀποστόλου. *In illud, ex ipso, & per ipsum, & in ipsum omnia, ex Apostolo*. Inc. Πολλοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν φιλοσόφων ἐζητήται. Def. αὐτῷ ἡ δόξα, κατ' αὐτὸν φάναι τὸν θεῖον ἀπόστολον, εἰς τὰς αἰῶνας, ἀμήν.

XLVI. pag. 248. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν βασιλέα τὸν Μονομάχον. *Eiusdem Oratio ad Imperatorem Monomachum*. Inc. Πρῶτος μὲν ὁ παρὼν χρόνος, ὃ μέγιστος αὐτοκράτορ. Def. καὶ τὴν ἐκείθεν βασιλείαν χαρίζαιτο, τὴν ὅπως ὑψηλὴν τε καὶ ἀκατάλυτον. Est Oratio valde longa.

XLVII. pag. 262. Μονωδία τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἰωάννην Πατρικίον τὸν ὁμιλητὴν. *Monodia eiusdem in Ioannem Patricium discipulum suum*. Inc. Κωφὸν ἡμῖν τὸ ἀκροατήριον τήμερον. Def. καὶ θρήνος ἐπιταφίους. Allatius loc. cit. pag. 45. §. LXV.

XLVIII. pag. 265. b. Τοῦ αὐτοῦ λατρικῶν ἐρωτημάτων ἀποκρίσεις. *Eiusdem medicinalium quaestionum responsiones*. Inc. Τὰ τοῦ σπληνὸς σῶμα, μανώτερον μὲν ἦτατος. Def. ἀπασι τοῖς ἄλλοις.

IL. pag. 267. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑετοῦ, χαλάζης, χιόνος, πάχνης, καὶ δρόσου. *Eiusdem de pluvia, grandine, nive, pruina, ac rore*. Inc. Εἴτα δὴ καὶ περὶ πολλῶν ἐρωτῶν, κ. λ. Def. πυκνοῖ, καὶ ὕδωρ γενῶ.

L. pag. 268. b. Περὶ ἀνέμων. *De ventis*. Inc. Ἡτιδήσω με ἐν τῷ γράμματι, ὅτι μὴ καὶ περὶ πνευμάτων ἐν τῇ προτέρῃ σοι διελέχθην ἐπισόλη. Def. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θερυνθ' τροπικῆς.

LI. pag. 270. Τοῦ αὐτοῦ περὶ βροντῆς, ἀστραπῆς, κεραυνοῦ, πρηγῆρος ἐκνεφίης, καὶ τυφῶνος. *Eiusdem de tonitru, fulgure, fulmine, turbine ex nubibus prorumpente, & typhone*. Inc. Εἰκόσ τι ποιῆς ἐπισυνάπτων ἡμῖν ἐν ταῖς ἐπερωτήσεσι νῦν, κ. λ. Def. ἐπινέφελοι δὲ καίμας τε καὶ βορέας. De his iisdem rebus agitur in eius Opere de Omnifaria Doctrina inscripto; sed initia sunt diversa.

LII. pag. 271. b. Πρὸς τὰς οἰόμενες τὸν φιλόσοφον ἔραν τῆς τῶν πραγμάτων ἀντιλήψεως, ἅμα δὲ καὶ διατῆτο βασιλευντας αὐτῷ. *In eos, qui putant philosophum amare rerum comprehensibilitatem, & idcirco eum obirefactant*. Inc. Ὁς τι πεποιηκὸς ἐμοῦ τοιούτων οἶον τὰς τῶν πολλῶν γνώμας κινήσαι, κ. λ. Def. εἴποτε τοῦ πτώματος ἀναστήσεσθε.

LIII. pag. 273. Τὸ ἴσον τοῦ γεγονότος ὑπομνήματος παρὰ τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ, βεσάρχου τηλικαῦτα ὄντος ἐπὶ τῇ δίκῃ αὐτοῦ, προσώπου δὴθεν τοῦ πρωτοασκητήτις, τῷ ἐπὶ τῶν κρίσεων, τοῦ νομοφύλακος, καὶ τοῦ σκριβᾶ, ἐπὶ διαλύσει τῆς μνηστίας τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ, Ἐλπίδι τῷ Κερχρῷ. *Exemplar Commentarii ab ipso Michaële Psello monacho elaborati, quum* ef.

(1) Auream bullam memorat Allatius l. c. p. 46 sed ab hac eius initium differt.

esset tunc in curia Bestarcha, ex persona nimirum primi a secretis, Iudicis, Nomophylacis, & Scribae, super solutione sponsalium generi ipsius, Elpidii Cenchres filii. Inc. Σαφον ἄρα τὸ προορᾶν, καὶ ὡς ἐνεσώζει χρεῖσθαι τῷ μέλλοντι, καὶ τιθεσθαι εὐ τὰ πραττόμενα. Def. εἰς ὅσην ἂν καὶ περιστάσιν ποσότητα.

LIV. pag. 277. Sententiae quaedam morales. Inc. Ω'σπερ τοῖς ἀγαθοῖς ἔδος τοιοῦτον τοῖς πλεονέκτοις παραινέειν, δι' ὧν αὐτοὶ γεγόνασιν ἀγαθοί, κ. λ. Def. καὶ πρὸς ἐκείνους ἐξομοιοῦν ἑαυτοῦς.

LV. pag. ead. b. Etymologiae variae. Inc. Ἐτυμολογία ἐστὶν ἡ τῆς δυνάμεως τῷ ὀνόματι ὀνομαζομένη, ἐξ αὐτοῦ τῷ ὀνόματι ἐρμηνευομένη, οἷον, κατὰ τί εἰρήνη; κατὰ τὸ ἡρεμεῖν τὸν νοῦν, κ. λ.

LVI. p. 278. b. Sequuntur miscellanea quaedam, nimirum de Constantio, Constantini Magni patre, de annorum computo a creatione Adam usque ad duodecimum annum imperii Theopbili; de quinque animae facultatibus &c. ac tribus partibus, & in qua parte corporis unaquaeque consistat. Locorum quorundam Evangelii explicatio; quatuor elementa; nomina septem portarum apud Thebas; nonnulla denique liturgica, ac praesertim quam sit rationi consentaneum, sacerdotem semel tantum in die sacra peragere, &c.

LVII. pag. 280. Περὶ πειρασμῶν. De tentationibus. Inc. Οἱ πειρασμοὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπείγονται κατὰ τέσσαρας τρόπους, κ. λ.

LVIII. p. ead. Varia ascetica, de manuum extensione, & elevatione in orando; de oratione, quod brevis, & frequens melior sit diuturna, ac mentalis vocali; de lacrimarum utilitate, & in proximum commiseratione &c.

LIX. pag. ead. b. Περὶ τῶν μοναχῶν σχήματος. De monachorum habitu. Inc. Τὸ μοναχικὸν σχῆμα σύμβολόν ἐστι τῆς νοητικῆς τοῦ περιβεβλημένου αὐτοῦ καταστάσεως. Enumerantur singulae monastici habitus partes, earumque significatio adfertur.

LX. pag. ead. Περὶ ὄνειρων. De somniis. Inc. Κατὰ τρεῖς τρόπους ἢ δι' ὄνειρων γίνεται βεβαιότης. Def. ἀλλὰ καὶ τοῦτο κατὰ τὰς προσημειώσας αἰτίας διάκρινε.

LXI. pag. 281. b. Alia miscellanea de Saturno, de Perseo, de Europa Agenoris filia, de Remo, ac Romulo (qui tamen Rōmus dicitur) de Februarii mensis mutilatione, de Alexandro, de multiplici appellatione vestis summi Sacerdotis; & quomodo apud Hebraeos per diversos adamantini lapidis colores, atque alphabeti litteras futura praenoscantur. Subiiciuntur aliqua de Amazonibus: de diversarum artium inventoribus; de rege Og, de Ezechia, de Salomone, eiusque sapientia, atque a vero Deo ad idolorum cultum defectione; de Achabo, Iezabele, &c.

LXII. pag. 284. Historica nonnulla de Rhodiis, quare dicti deinde Colossenses; de Iulio Caesare; de magno terraemotu, qui sub imperio Valentiniani iunioris Alexandriae factus est; de alio sub Iustino Thrace, ac de tertio sub

Iustiniano Magno, quo tempore etiam Constantinopoli tæderrima pestis grassata est. Tum nonnulli fetus monstrosi, sub Imp. Mauricio in lucem editi, ac Mahometis ortus sub Imp. Heraclio Constante recensetur. Sequitur brevis interpretatio in illa Petri Apostoli verba: Domine, bonum est nos hec esse, faciamus tria tabernacula, &c. tandem Oratio pro puerpera in fetu emittendo graviter laborante, quae tamen in fine mutila est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XV. initio, ut videtur, ac fine mutilus; pluribus autem locis, qua tineis, qua atramento corrosus. Huius autem recensio Codicis non parum nobis attulit negotii, ac molestiae propter crebras quasdam compendiaras notas, quae ita sunt a communi reliquorum scriptorum usu remotae, ut in iis extricandis coniectura ut plurimum uti coacti fuerimus: ubi vero ne id quidem satis fuit, puncta quaedam apposuimus, ut in adlatis Epistolarum titulis, & initiis contigit. Constat foliis scriptis 286.

ANONTMOT ΛΕΙΚΟΝ.

DICTIONARIUM INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Manuelis Moschopuli Schedographia.

Concordat huius initium & finis cum illa, quam recensuimus in Cod. VII. Plut. LV. §. IV. quem vide. In fine ab alia manu exaratum legitur initium allocutionis ad quemdam Imperatorem &c. In imo margine pag. 16. b. legitur: Ἀπριλλίῳ ζ'. ἡδ. ἰδ'. μεγάλη τετραδὴ. Aprilis die VII. ind. XIV. magna feria quarta.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 152.

ANONTMOT ΛΕΙΚΟΝ.

DICTIONARIUM INCERTI AVCTORIS.

Seu

Lexicon, ut videtur S. Cyrilli, cui subiunguntur varia Lexica dictionum S. Scripturae, Medica etiam, & de ponderibus, & mensuris: item Lexicon Latinobarbarum.

I. pag. 1. Plura continet hic Codex Lexica, quorum primum, ordine litterarum digestum, & initio mutilum, incipit a littera A ante T hoc pacto:

Ἀγάλματα, ἔθαρα, ἀφομιώματα, εἰκόνες, ἡ ἀνδριάντες.

Ἀγάμαι, θαυμάζω.

Ἀγάμενοι, θαυμάζοντες.

Desinit in littera Π in verbis:

Ἀψιόμενοι, ὅψε τῆς ἡρας βραδείως ἐρχόμενοι. Ὡψί-

COD.
XLI.

COD.
XLI.

Ωψίστην, ὤψισα, ἐχρόνισα.

Ωϊ, ὦ τιμι.

II. pag. 115. *Lexicon dictionum, quae pro varietate accentuum, ac spirituum varia significant, ordine item alphabetico.* Inc.

Α'γος, τὸ μῦθος, παροξύτως.

Α'γος, ὁ ἡγεμὼν, ὀξύτως.

Def.

Ὡςπερ εἰ, καθάπερ.

Ὡςδε δεῖ, ὅταν δύο περισπῶμεν.

III. pag. 121. *b. Φιλιππικῶν ῥητορικῶν λέξεις.*

Philippicarum Demosthenis Orationum dictiones, seu vocum, quae in XI. Demosthenis Philippicis occurrunt, explicationes & glossae. Inc.

Τὸ μέλλον, τὸ γενεσόμενον.

Συνοίσοι, χρησιμεύσοι.

Σκοπεῖται, σκέπτεσθαι.

Def.

Φέροος, συντελείας.

Α'μείνωσιν, βελτίωσιν.

IV. pag. 129. *b. Ῥητορικῶν λέξεις ἑτέραι.*

Aliae dictiones Rhetoricae. Inc.

Α'ρχεσίας, συνόδους καθέστες ἀρχοντας τῷ καιρῷ ῥῶντο.

Α'δίκασον, καθάρων.

Def.

Ε'ξετασικόν, δικασικόν.

Ε'κπληρώσαι, προσνεύμαι.

V. pag. 133. *Λέξεις τῶν συμβουλευτικῶν Δημοσθένους. Dictiones Demosthenis Deliberativarum Orationum III.* Inc.

Παραλίσκεται, εἰσφέρεται ἐκ περιτοῦ.

Τοῖς ὡςτε καταλόγον, τὴν γένοντας.

Def.

Παρεῖνται, εἰσδέχονται.

Συντελεῖς, ὡποτελεῖς.

VI. pag. ead. *b. Λέξεις τῶν ἰνδιαθέτων γραφῶν ἐκτεθεῖσαι παρὰ Στεφάνου καὶ Θεοδορίου καὶ ἑτέρων λεξικογράφων Κασσιανοῦ, Λογγίνου φιλοσόφου. Lexicon dictionum Veteris & Novi Testamenti, expositum a Stephano, Theodoro, & aliis Lexicographis, Cassiano, Longino philosopho. Incipit ab Oēstateucho; nimirum*

Αὐτόχθονες, τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ, ἢ τῷ πατρὶ κατοικοῦσι.

Α'γνισον, καθάρσον.

Sequuntur deinde Voces ex IV. Libris Regnorum, Libro Iob, Ecclesiaste, Epistolis D. Pauli, Psalmis & Canticis. Def.

Τεκνῶν, γεννῶν.

Καρδιασθαλάσσης, τοῦ βυθοῦ, τῷ βίῳ τέτυ. Mutila autem fortasse sunt haec postrema; nam in sequenti pag. 150. fragmentum occurrit lexici herbarii, incipiens a voce Τρόξιμον, τὸ ἀγριομαρέλλην, & definens in voce Χαλκακάνθη, καλακάνθη, ex quo patet deesse maximam huius lexici partem, nimirum a littera Α ad Σ.

VII. pag. 150. *Ετυμολογίαι τῶν αὖ στοιχείων. Etymologiae XXIV. Alphabeti litterarum.* Praecedat monitum, quod inc. *Αναγκαῖον δὲ πρὸ πάντων γνώσκειν, κ. λ.* Primae litterae etymologia inc. *Α. τὸ ἄλφα εἴρηται παρὰ τὸ ἄλφω, κ. λ.* Vltimae def. *διὰ τοῦτο ὁμοίαν τῷ χαρμητῆρι ἐκρῶνῃσιν ἀπηνέγκματο.*

Defunt tamen etymologiae litterarum Α, Μ, Ν, Ξ, Ο. Has Langius, teste Montfauconio, satis ridiculas appellat.

VIII. pag. 151. *b. Pauca quaedam de proprietatibus aliquarum regionum; Scythiae ex gr. quae nullis omnino fulminum ictibus perhibetur obnoxia, &c.*

IX. pag. 152. *Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. De mensuris & ponderibus brevis Tractatus. Inc. Περὶ κέρυ. Κέρυς ἐστὶ μῶδ. ἢ εἴληπται δὲ ἐκ τῆς Εἰβραϊκῆς διαλέκτου. Definit in mna Italica.*

X. pag. 154. *Computus Ecclesiasticus, incipiens: Υἱὸς, δι' ὃ ὑφείλονται τὰ νῦν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη ἑξακισχίλια τετρά. διὰ τῆς περιόδου, ἣ τις περιέχει φλβ' ἔτη. Adnestitur pag. 157. b. Ratio inveniendi Pascha singulis annis, Epactas Solis, & Lunae, &c. Tandem pag. 161. b. Tabula ipsa Paschalis incipiens ab anno 6631. (Christi mclxxxi.) indist. I. & definens in anno 6690. (Christi mclxxxii.) indist. XV.*

XI. pag. 163. *Lexicon Militare, seu explicatio nominum, quibus varia militum officia, dignitates, vestes, exercitus partes, & alia huiusmodi designantur. Inc. Πόδηρις, ἀπὸ τῶν ὤμων ἐμπροσθεν μέχρι ποδῶν πορφύρεῖς ὑφάσμασιν ἐνραβδόμενος, κ. λ.*

XII. pag. 165. *b. Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἀγίοις εὐαγγελίοις. Dictionum, quae habentur in sanctis Evangelis interpretatio. Inc. Πέτρος, ἐπιλῶν, ἢ ἐπιγνῶς, ἢ διαλύων, κ. λ.*

XIII. pag. 167. *Ῥωμαϊκαὶ λέξεις ἐν τῷ νόμῳ ἐγκείμεναι. Latinae dictiones, quae habentur in Iure, alphabetice dispositae, cum ipsarum Graeca interpretatione. Inc. Ἀντικένσας, ἀντιγραφεύς. Def. τὴν δάμνην, τὴν συμφορὰν.*

XIV. pag. 168. *Λέξεις χριστιανικῶν βιβλίων. Dictiones ex Christianorum libris. Inc. Ε'φελος, φανώτερος τὴν ὄψιν. Def. Βάρβιτον, εἶδος νευρᾶς.*

XV. pag. ead. *b. Λέξεις ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Ἡλία τοῦ νέου. Dictiones ex Vita S. Heliae iunioris. Inc. Ε'γληχεν, ἐπεθύμει. Ε'νδημει, ἔρχεται. Def. Βάρβα, πῶγων, ἢ βαρβάτος, ὁ πωγωνίας: ubi adiicitur longiuscula enarratio de more apud Romanos inuesto barbarum alendi.*

XVI. pag. 169. *b. Θεοδοσίος μοναχὸς γραμματικὸς Ἰωάννη τῷ θεοφιλεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ. Περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόσι τῶν ἁγίων ἑορτῶν. Theodosius monachus grammaticus Ioanni Deo dilectissimo presbytero & in Christo fratri de sanctorum festorum canonibus; live Interpretationes in plures acrostichides Canonum diversorum anni festorum. Prima est Α'κροστιχὴς τῷ κανόνι τῶν Χριστοῦ γεννῶν διὰ σι. χελεγειῶν. Acrostichis Canonis in Christi Nativitatem versibus elegiacis, quae ita inc.*

Εὐεπίης μέλεσι εὐφροσύνη ταῦτα λιγαίνει, κ. λ. Interpretatio inc. Ε'ν εὐλόγοις μελωδίαις οἱ ὕμνοι ἔτοι μέλπουσι τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κ. λ. Vltima acrostichis est Ioannis Monachi in Canonem sanctae & magnae Dominicae Pentecostes, cuius initium:

Θεοφόνος λόσε, πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον, κ. λ.

In-

Interpretatio definit in verbis, *μόνη γὰρ τὸν ἰώμενον τῶν ἀνθρώπων νοῦσαν φύσιν ἐν τοῖς ἐνδοσίοις συνέρχεν*, &c. *τις νῦν τοῖς δεξιοῖς θρόνοις* . . . . . mutilus est Codex inter pag. 200. & 201. Inferitur pag. 170. *Lexicon vocum*, quae inveniuntur in *tropariis*, secundum ordinem litterarum, cum earumdem interpretatione. Nihil de hoc Theodosii Grammatici Opere occurrit apud Fabric. in *Bibl. Graec.*

XVII. pag. 201. Occurrit tandem alterius Lexici fragmentum trium paginarum, initio & fine mutilum. Haec Lexica videntur inedita, & laudantur ab Holstenio in schedis Mss. Codex Gr. membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. initio & fine mutilus. Constat foliis 203.

ΛΟΤΚΙΑΝΟΤ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI.

Scilicet

COD.
XLIII.

- I. pag. 1. **T** *Raetius, sive Tyrannus.*
II. pag. 7. *Menippus, sive Oraculum mortuorum consultum.*
III. pag. 12. *b. Mortuorum Dialogi XXX.* ordine tamen ab editis aliquantum diverso; nam primi novem ac decem sunt, qui in edit. leguntur a XIII. usque ad XXX. inclusive; XII. tamen in Codice, est II. in editione. Reliqui undecim sunt, in edit. XII. I. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. III. XI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XVI. Constat fol. 30.

ΛΙΒΑΝΙΟΤ ΡΗΤΟΡΟΞ ΜΕΛΕΤΑΙ.

LIBANII RHETORIS MEDITATIONES.

Seu potius

Libanii Declamationes, & Orationes aliquot.

COD.
XLIV.

- I. pag. 1. **F** *Ilia a patre abdicati Apologia.* In Codice XXI. huius Plutei §. VII.
II. pag. 6. *b. Avarus strenuum abdicans.* Ib. §. v. Postremae duae huius Declamationis paginae, ac totidem primae sequentis, manu saeculi XVI. suppletæ sunt.
III. pag. 13. *Oratoris Apologia.* Ibid. §. XXXV.
IV. pag. 18. *b. Callaeschri Actio.* Ibid. §. XXXVI.
V. pag. 23. *b. Avarus se deferens.* Ibid. §. XXXIX.
VI. pag. 29. *b. Ducis Apologia.* Ibid. §. XXVIII.
VII. pag. 36. *b. Divitis Accusatio.* Ibid. §. XXVI.
VIII. pag. 42. *b. Patris Apologia.* Ibid. §. XXI. In hac Declamatione unum folium a praedicta manu recentiori suppletum est.

IX. pag. 50. *Orestes.* Ibid. §. x. In hac quoque eadem manus recens unicum folium exaravit.

X. pag. 58. *b. Invidus se deferens.* Ibid. §. xvi.

XI. pag. 66. *b. Avarus filium pium abdicans.* Ibid. §. xviii.

XII. pag. 72. *Parasitus coena fraudatus seipsum deferens.* Ibid. §. xx.

XIII. pag. 74. *b. Murosus se deferens.* Ibid. §. xvii.

XIV. pag. 80. *b. Parasitus alter seipsum deferens.* Ibid. §. xix.

XV. pag. 84. *Acbillis Oratio adversaria Vlyssis Orationi.* Ibid. §. iv.

XVI. pag. 94. *b. Oratio Menelai in legatione ad Troianos pro Helena.* Ibid. §. i. item sine praelocatione.

XVII. pag. 97. *Timon se deferens.* Ibid. §. xxiv. sed in hoc Codice mutila est; definit enim in verbis, *εἰς ὅς ἤγαγε τὸν* . . . . . quae in edit. superius cit. incidit in Tom. I. pag. 355. lin. 24. magnus enim defectus occurrit inter pag. 100. & 101.

XVIII. pag. 101. Sequuntur Libanii Orationes, diversa manu item antiquissima conscriptae, quae propter memoratum defectum incipiunt a fragmento Orationis IX. quae inscribitur, *Μονωδία εἰς τ' Ἀλκιανόν*, a verbis . . . . . *αἵματι συμμειγέτε ἀναμείνων*, &c. In edit. cit. Tom. II. pag. 258. lin. 36.

XIX. pag. ead. *b. Concio funebris super Iuliani caede.* In Codice XIII. Pl. XXXII. §. ii.

XX. pag. 128. *b. Lamentatio super Nicomedia.* In dicto Codice §. iii.

XXI. pag. 130. *b. De inexplebili cupiditate.* In Codice XX. huius Plutei §. xii.

XXII. pag. 131. *b. De paupertate.* Ibid. §. xiv.

XXIII. pag. 132. *b. Panegyricus in Constantium, & Constantem*, cum praelocatione. In memorato Cod. XIII. §. iv. In hac quoque Oratione quatuor paginae eadem recenti manu suppletæ sunt.

XXIV. pag. 151. Sequitur sine ullo titulo Oratio *ad Polyclem.* Ibid. §. xviii. & cum hac instar unius Orationis coniungitur pag. 153. *Ad Antiocenos defensio.* Ibid. §. xix.

XXV. pag. 156. *De ulciscenda Iuliani morte.* Ibid. §. xiv.

XXVI. pag. 159. *Ad eos, qui molestum illum appellabant.* Ibid. §. xv.

XXVII. pag. 163. *Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ὅτι μὴ μελετῶν.* *Ad eos, qui ipsum reprehendebant, quod non declamaret.* Ibid. §. xvi. sub titulo, *Ad Iuvenes de Oratione.* Huius Orationis postrema, eadem recens manus exaravit.

Codex Graecus membranaceus Ms. insignis in 4. maiori, Saec. X. duplici manu, eiusdem tamen aevi conscriptus. Constat foliis 166.

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LYSIAE ORATIONES.

Seu

Lysiae Orationes XXVIII. Luciani Dialogi aliquot, Cebetis Tabula, Herodiani Historiarum Libri VIII. Aeschinidis Orationes tres, & aliorum Epistolae.

COD.
XLV.

I. pag. I. **D**Vo statim Indices occurrunt, Latinus alter eorum, quae in hoc Volumine continentur; alter Graecus Orationum Lysiae, quae sunt XXVIII. Concordant autem cum illis, quas recensuimus in Cod. IV. huius Plutei, exceptis II. V. & VI. quae in hoc desiderantur. Quarta (in illo VII.) duplicem habet titulum: prior rubrica conscriptus est: *Ἐπὶ Καλλιῆς ἱεροσουλίας*, alter atramento: *Ἀρεοπαγίδος ὑπὲρ σηκῶ ἀπολογία*. Duodecima (in illo XV.) caret titulo. Vigesima tertia (in illo XXVI.) initio mutila, titulum praefert: *Ἀλγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δοκιμασίας*.

II. pag. 80. *Luciani Tragopodagra*. In Cod. XIII. huius Plutei §. xxviii.

III. pag. 82. *Eiusdem Ocypus*, cum argumento. In Cod. XXVIII. huius Pl. §. lxxviii.

IV. pag. 83. *b. Eiusdem Cynicus*. In dicto Cod. XIII. §. xli.

V. pag. 86. *b. Eiusdem de Dea Syria*. In dicto Cod. XXVIII. §. xxxvii.

VI. pag. 94. *b. Κέβητος Πίναξ. Cebetis Tabula*. Inc. *Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες*, κ. λ. Mutila est in fine: desinit enim in verbis: *γυνὴ καθεστηκυῖα εὐερίδῃ τῇ κἀδύται*. . . . . quae in nuperrima edit. Graec. Lat. Londin. mdcxx. in 8. incidunt in pag. 49. lin. 15.

VII. pag. 98. *Ἡρώδιανος ὁ ἱστορικὸς. Herodianus Historicus*, sive *de Imperio post Marcum Libri VIII*. Primus inc. *Οἱ παῖδες τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων*. Ultimus def. *ἡ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδέξατο*. Concordant initio & fine cum Gr. Lat. edit. Argentorat. mdclxii. in 8. cum notis & animadversionibus Io. Henrici Boëcleri.

VIII. p. 173. *Aeschinidis Orationes III*. praevia duplici ipsius Vita. Prima Anonymi inc. *Ἀισχίνης ὅς ἐστιν Ἀτρωμήτης*. Def. *ἦν δὲ τὸν δῆμον ὁ Αἰσχίνης Κορωνίδης*. Altera Apollonii inc. *Ἀισχίνης ὁ ῥήτωρ*, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος. Def. *μνήσθαι ὁ Αἰσχίνης τέτα τῷ λόγῳ*. Sequuntur Argumenta in tres Orationes. Argumentum primae *κατὰ Τιμάρχου*, contra *Timarchum*, duplex est. Primum inc. *Ἀθηναῖοι πολεμήσαντες*. Def. *διέτριψε χρόνων ἑταίρων*. Alterum inc. *Ἦσαν τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης*. Def. *μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι*. Argumentum secundae *Περὶ παραπρεθείας*, *de perfide obita* ad *Philippum legatione*, inc. *Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ*

πολεμήσαντες. Def. *ἡ διαβολὴν τῷ ἀντιδίκῳ*. Argumentum tertiae *κατὰ Κτησιφώντος*, *contra Ctesiphontem*, inc. *Κτησιφὼν ἔγραψε ψήφισμα*. Def. *καὶ ἐπιλόγων μᾶλλον εἰκότος*. Oratio I. p. 175. *b. inc. Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν*. Def. *ἡ πρᾶξις καταλείπεται*. II. pag. 196. inc. *Δεομαι ὑμῶν*, ὦ Ἀθηναῖοι. Def. *ἡ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος*. III. pag. 216. *b. inc. Τὴν μὲν παρασκευὴν ὀρέτε*. Def. *ὑπὲρ τῆς πόλεως ψήφισασθε*. Exstant tam argumenta, quam Orationes inter Demosthenis Opera Graeco-Latina edit. Aurel. Allobr. mdcvii. fol. pag. 171. 247. & 274. cum quibus quoad initium & finem omnia concordant. Plurimis autem marginalibus scholiis eiusdem Scriptoris manu exaratis sunt undequaque circumclusae; quorum initium est: *Γραφή, καὶ δίκη, καὶ εὐθύνη διαφέρουσιν ἀλλήλων*. *δίκη μὲν γὰρ ἰδιωτικὸν πρᾶγμα ἐστὶ, γραφή δὲ δημοσίον*, κ. λ. quod pertinet ad initium Orationis contra *Timarchum*.

IX. pag. 246. *Anonymi Oratio* (ut ait Montfauconius) *De Amicitia*. Inc. *Σοὶ δοκῶν ὡς εἰκὲν οὐκ ἄλλο εἶη, ἢ τὸ ταῦτα λέγειν ἐπακολούθειν φυσικοῖς τε καὶ μὴ*. Def. *ἔως ἂν καὶ τὴν δι' αἰσθήσεως ἔρεξιν αἱ αἰσθήσεις καθαρώς ὑποδέξωνται*. καὶ εἴη γὰρ τὸ το ὀλίγον ὅσον. Videtur inedita.

X. p. 249. *Anonymi Opusculum philosophicum*, cuius initium: *Φύσις ἐνεργουσα περὶ τὴν ὕλην κοσμεῖν οἶδε ἵα ἐαυτῆς εὐλαχῶς ἐκάσποτε*. καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκονήθη. Def. *περὶ ὧν σοὶ ἐν ἄλλοις λέγεται*. In fine attinguntur quaedam de eclipsi Solis, ac de motu planetarum &c.

XI. pag. 253. *Excerptum*, ut in margine est adscriptum, τοῦ Ψελλοῦ, *Pfelli*, quod continet interpretationem verborum, *Ἡ καλὴ τὸν ὡραῖον, Pulchra formosum*, quae de Virgine *Deipara* sunt intelligenda. Inc. *κατ' ἑλλεψιν τῷ ἀπέτεκεν*, κ. λ. Innuitur ab Allatio in *Diatriba de Pfellis* edit. Fabric. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 58 §. lxxv.

XII. pag. 254. *Euripidis Epistolae V*. Vt in Codice XII. huius Plutei §. vi.

XIII. pag. 256. *b. Hippocratis Epistolae XV*. Ibid. §. vii.

XIV. pag. 267. *b. Heracliti Epistolae IX*. Ibid. §. viii.

XV. pag. 273. *Apollonii Epistolae XC*. Ibid. §. ix. ubi sunt xct. In hoc enim Codice deest Epist. XXXIII. quae inc. *Οἱ παῖδες ὑμῶν*.

XVI. pag. 282. *b. Lysidis ad Hipparchum unica*. Ibid. §. xi.

XVII. pag. 283. *b. Melissae ad Clearetum unica*. Ibid. §. xii.

XVIII. pag. 284. *Myiae ad Phyllidem unica*. Ibid. §. xiii.

XIX. pag. ead. *b. Theanidis Epistolae III*. Ibid. §. xiv.

XX. pag. 287. *b. Musonii ad Pancratidam unica* (†). Ibid. §. xv.

XXI. pag. 289. *b. Diogenis Epistolae XXIX*. Ibid. §. xvi.

XXII.

(†) Tum haec, tum quae sequuntur Epistolae usque ad §. XXV inclusive, quum anepigraphae omnino essent, a Montfauconio silentio praetermissae fuere, qui ad Theano pertinere omnes

arbitratus est: nos vero ope Codicis XII. huius Plutei, suis quasque auctoribus restituimus.

XXII. pag. 296. *Cratetis Epistolae XIV.*
Ibid. §. xvii.

XXIII. pag. 297. *b. Platonis Epistolae VIII.*
Ibid. §. xviii.

XXIV. pag. 303. *Anacharsidis Epistolae VIII.*
Ibid. §. iii. ubi sunt ix. deest enim heic postrema, quae inc. *Οἱ ἐν Ἑλλάδι ποιηταί.*

XXV. pag. 304. *b. Chionis Epistolae VIII.*
Ibid. §. v. ubi multo plures sunt; in hoc igitur Codice incipiunt ab epistola nona, & desinunt in decimasexta.

XXVI. pag. 309. *Δημόκριτος Ἱπποκράτει περὶ φύσεως ἀνθρώπου. Democritus Hippocrati de natura hominis.* Inc. *Χρὴ πάντας ἀνθρώπους. Δεὶ αὐτὸς ἐπαυσε λειτουργίης.* Edita est inter alias Epistolas Democrito tributas in Poësi Philo-
sophica Henr. Stephani pag. 181. Ita Fabric.
B. Gr. Vol. I. pag. 422. & 805. in not.

XXVII. pag. 310. *Aeschini Rhetoris Epistolae VI.* quae ex editis in Collect. Cuiciana pag. 36. seq. sunt I. II. III. VI. VIII. & VII.

XXVIII. pag. 312. *b. Alia Chionis ad Platonem Epistola*, quae in dicta Collect. inter eius Epistolas est decimasextima, & incidit in pag. 35. In ultimo tandem folio, quod cum ipso Codicis ligneo integumento compactum est, legitur brevissimum ex Dione Excerptum *de Nili adscensu tempore aestivo.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 312.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΤ ΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SERMONES.

COD.
XLVI.

IN primis tribus paginis exactissima occurrunt Luciani Dialogorum, qui in hoc volumine continentur tabula, ipsorum titulos, ac principia repraesentans, adiecto etiam foliorum, quibus unusquisque comprehenditur, numero, Graecis litteris designato. Sermo-
num vero series sequens est:

- I. pag. 4. *Amores.*
- II. pag. 23. *Pro Imaginibus.*
- III. pag. 31. *De Dipsadibus.*
- IV. pag. 33. *b. Saturnalia.*
- V. pag. 37. *Cronosolus.*
- VI. pag. 40. *Epistolae Saturnales IV.*
- VII. pag. 47. *Herodoti Encomium.* Inscriptur in edit. *Herodotus, sive Aëtion.*
- VIII. pag. 49. *De Morte Peregrini.*
- IX. pag. 60. *Fugitivi.*
- X. pag. 67. *Toxaris, sive de Amicitia.*
- XI. pag. 90. *De die nefasto, seu contra Timarchum.*
- XII. pag. 99. *Deorum Concilium, & Decretum.*
- XIII. pag. 103. *b. Zeuxis, sive Antiochus.*
- XIV. pag. 107. *Pro lapsu in salutando.*
- XV. pag. 111. *Apologia ad Sabinum pro mercede conductis.*
- XVI. pag. 116. *Harmonides.*
- XVII. pag. 118. *b. Scythia, seu Conciliator*

Hospitii, mutilus; desinit enim in verbis, ἄρα γένος τοῦ δοκιμωτάτου . . . quae incidunt in edit. cit. Tom. I. pag. 863. lin. 6. relicta tamen sunt folia quatuor vacua ad defectum supplendum.

XXVIII. pag. 120. *Mortuorum Dialogi XXX.* qui quidem, quoad ordinem spectat, uno aut altero exceptis, cum iis concordant, qui habentur in Cod. XXVIII. huius Plutei, §. lxxiii. supra pag. 380.

XIX. pag. 150. *Dialogi Marini XV.* serie item cum illis dicti Codicis XXVIII. ferme confimiles.

XX. pag. 161. *b. Deorum Dialogi XXV.* quales in memorato Codice XXVIII. Deest tamen in hoc ultimus Dialogus, qui in edit. est XX.

Vaicum in hoc Codice scholium, manu diversa appositum, legitur sub initium primi Sermonis pag. 4. quod ita habet: *Ὁραίων ἄγαν, ἢ φυσικῆς γεωρίας ἐχόμενον τὸ χωρίον, ὅτι τὰ ἐν γενέσει πάντα διὰ τὴν τῆς ὕλης ἀσθένειαν οὐχ οἷά τε ἐστὶν ὑποσέγειν τὰ εἶδη ἐνδελεχῶς, οὐδὲ τῆς τοῦ ἐναντίου ἐπεισόδου ἀνέπαφρα· ἀλλ' ἢ θατέρου παρουσία ὡσπερ τινα ἄνεσιν προμηθεύεται τῆς ἀπὸ τοῦ ἐτέρου ἐγκόπῃ ἤδη ἐνεργείας. ταύτη γὰρ δὴ καὶ τῇ ἀνάμειρα ἐκατέρωθεν ἰσχυροῦς σώζεσθαι ἢ τὸ ὑποκείμενον ἀφορμὰς λαμβάνει τὸ ἤδη κερμαδεῖ ἐπανάγοντος τὸ ἐπίοντος τῇ τῶν ἐναντίων καταδοχῇ.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. manu, ut videtur, Rhosi Cretenensis exaratus, Constat foliis scriptis 181.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΛΟΓΟΙ.

DECLAMATIONES INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Libanii Declamationes aliquot, & Epistolae; & alia grammatica incerti auctoris.

I. pag. 1. **P**rima Declamatio est *Morofus se deferens.* Habes in Cod. COD.
XLVII.
XXI. huius Plutei §. xvii.

II. pag. 8. *b. Neptuni Actio.* Ibid. §. xxx.

III. pag. 12. *Martis Apologia:* Ibid. §. xxxi.

IV. pag. 16. *Actio filii contra adulteros.* In Cod. XXIII. huius Plutei, §. xxi.

V. pag. 20. *b. Morofus abdicans filium.* In dicto Cod. XXI. §. xxii.

VI. pag. 23. *b. Τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ Δάφνῃ νεῶν τοῦ Ἀπὸλλωνος. Eiusdem Lamentatio super templum Apollinis Daphnaei.* In Tomo Orationum cit. edit. pag. 185.

VII. pag. 25. *Avarus filium piū abdicans.* In Cod. XXI. §. xviii.

VIII. pag. 30. *Avarus strenuum abdicans.* Ibid. §. v.

IX. pag. 36. *b. Parasitus coena fraudatus seipsum deferens.* Ibid. §. xx.

D d

X.

X. pag. 40. *Libanii Epistolae*, ut ex numeris marginalibus adparet, CCC. (1) Prima anepigrapha inc. Α'ποπέμπομεν ὑμῖν Διάνιον. In editione Amstelodam. quam alias citavimus, est CCCLXXVIII & *Alcimo* inscribitur. Ultima item anepigrapha inc. Α'λλ' ἔτε τὰ πρῶτα καὶ οὕτως. In edit. *Iphicrati* inscribitur, & est CCLI. Desinit imperfecte in verbis, δτι, καὶ τοῦτο . . . quae incidunt ibid. p. 122. lin. 17. Huius Cod. XLVII. nec non XIX. huius Plutei Epistolas Libanii, Antonius Maria Salvinus, anno MDCXCV. descripsisse, ac Latine vertisse legitur in Praefatione cit. editionis, ubi hoc de eius Latina interpretatione iudicium profertur, Interpretatio Latina, notulis interdum non indolis instructa, ita comparata est, ut vir doctus verba potius verbis reddere, quam sensum clare exprimere voluisse videatur: nihilominus tamen vel sic in locis obscurioribus rectius perspicendis facem mihi (2) praetulit. ,

XI. pag. 127. *Lexicon vetus Anonymi*. Inc. Α'γορά, τὸ πλῆθος, καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ συναθροίζονται. Def. Πρόσωπος μὲν, ὁ πρὸ τῆς ὕρας καὶ νεαρὸς· ἔξωρος δὲ, ὁ παρηβηκὼς καὶ γεράσας.

XII. pag. 152. Succedunt Grammatica quaedam sine titulo, de constructione nominum ac verborum, in fine mutila propter pag. 154. corruptam, ac novo folio restauratam. Inc. Ἰστίον, ὡς οἱ Ἀττικοὶ ἡμετέρων τινῶν ἐνεργητικῶς γραφομένων, κ. λ. Desinunt imperfecte in verbis, ἔχοντες ὑπελογισμένην καὶ ἐν ἑαυτοῖς. . .

XIII. pag. 155. Alia eiusdem generis satis multa, item sine ullo auctoris nomine. Inc. Ἡ'νω, τὸ ἔρχομαι, καὶ τὸ ἔλθω, ὃ τοῖς παλαιστοῖς διὰ τοῦ ἰεράφωτο, καὶ τοῦ παθητικῶν ἔχ' εὐρηται ἴσως· βάρβαρον γὰρ. Def. προσβύτης δ' ἄχρη ἐτῶν πεντηκονταεξ· τὸ δ' ἐντεῦθεν γέρον λέγεται.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. pluribus in locis recentiori manu suppletus. Constat foliis scriptis 180.

ANONYMOY ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIUM INCERTI AUCTORIS.

Adde

Germani Patriarchae Constantinopolitani Liturgiae Graecae allegoricam expositionem, & Gregorii Corinthi Episcopi in Canones Dominicos enarrationem, & alia nonnulla.

COD.
XLVIII.

I. pag. 1. **M**utilus initio Codex; nam Dictionarium incipit a vocibus:

Διφῶν, ζητῶν, ψηλαφῶν.

Δέμας, σῶμα.

Δέπας, ποτήριον, κ. λ.

Def.

Ω'ψισα, ἐχρόνισα.

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo Epistolas CCXCVII. numerat.

(2) Apographum enim Salvinianum aere suo redemit Iac. Philippus Porville, cuiusque usum Ioanni Christophoro Wolfio cit.

Ω'ι, ὃ τιμι. Integrius habetur in Codice XLII. huius Plutei, §. I.

II. pag. 67. Adnectitur superiori Lexico in eadem pag. indiculus aliorum nominum, item ordine alphabetico dispositus. Inc.

Α'φ' ἑγγε, μὴ ἔχον φῶς.

Α'πεγράφης, ἡμεδμήδης.

Def.

Γενάρχων, τὸν Ἀδὰμ τῷ γένει ἀρχηγόν.

Tum nomina Archangelorum, & Apostolorum, aliaeque dictiones Hebraeorum, cum ipsarum interpretatione. Sequuntur nomina plurimum; diversae animalium voces; ac discrimina inter εἶδωλον, βρέτας, ζόωνον, σήλη, εἰκὼν, καὶ ἀνδριάς. Subiiciuntur nonnulla de Romanis dictionibus; ac in fine de mensuris, & ponderibus; omnia tamen brevissima.

III. pag. 69. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Ἱερόσια μυσταγωγικὴ ἐκκλησιαστικὴ. S. P. N. Cyrilli Archiep. Hierosolymitani Historia Mystagogica Ecclesiastica, sive Allegorica expositio rituum quorundam Ecclesiae, sive liturgiae Graecae. Inc. Ἐκκλησία ἐστὶ, ναὸν Θεοῦ, τέμενος ἁγίων, οἶκος προσευχῶν, κ. λ. Def. δειπνῶς, ὅτι κοινωνῶς ἡμεῖς ἐποίει τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως. Haec in aliis Codicibus ad S. Basilium, in aliis ad Athanasium, vel ad Cyrillum Alexandrinum, vel ad Chrysostomum refertur; in Ms. Biblioth. Coislin. Iacobo fratri Domini tribuitur, quum tamen nullius istorum sit; quare illam auctori suo sancto Germano Patriarchae Constantinopolitano iuniori circa A. C. MCLV. defuncto, restituit Fronto Ducaeus, atque sub eius nomine Graece & Latine vulgavit in Auctario Biblioth. Patrum Paris. MDCXXIV. T. II. pag. 131. Finis tamen non concordat.

IV. pag. 72. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου τῆς μητροπόλεως Κορίνθου ἐξήγησις εἰς τοὺς δεσποτικὰς κανόνας τῶν ἁγίων ἑορτῶν τοῦ ὅλου χρόνου, τῶν τριῶν τε τῆς ἁγίας μεγάλης ἐβδομάδος, καὶ τῶν ἑορτῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Gregorii Archiepiscopi Metropolis Corinthi Enarratio in Dominicos Canones sanctorum festorum totius anni, triodiorum sanctae maioris hebdomadae, & festorum sanctissimae Deiparae. Canones vero, quorum heic habetur interpretatio, sunt:

Canon primus Cosmae monachi in Exaltationem S. Crucis.

Canon secundus pag. 84. Ioannis Damasceni in festum SS. Luminum.

Canon tertius pag. 89. b. Cosmae monachi in Occursum Servatoris Nostri Iesu Christi.

Canon quartus pag. 93. b. eiusdem in Annunciationem Deiparae.

Canon quintus pag. 105. b. eiusdem in Dominicam Palmarum; quem sequuntur eiusdem Triodia in feriam II. III. & IV. magnae hebdomadae.

Ca-

editionis auctori concessit. Aliud eorumdem Libanii Epistolarum Latine a Salvano redditum volumen, ipsius manu exaratum & emendatum, in Marucellorum publica Bibliotheca inter eius Mss. schedas adfertur.

Canon sextus pag. 119. item eiusdem in *feriam quintam*, itemque *Triodion in Parasceven*.

Canon septimus pag. 128. *b. in sanctum & magnum Sabbatum*, partim Marci monachi, partim Cosmae.

Canon octavus pag. 134. *b. Ioannis Damasceni in Dominicam Paschae*.

Canon nonus pag. 139. *b. eiusdem in Dominicam, quae Antipaschae dicitur* (sc. in Albis.)

Canon decimus pag. 145. Cosmae monachi in *Dominicam Pentecostes*.

Canon undecimus pag. 149. *b. Ioannis Damasceni in eandem Dominicam Pentecostes*.

Canon duodecimus pag. 156. Cosmae monachi in *Transfigurationem Domini*.

Canon decimus tertius pag. 163. eiusdem in *Dormitionem Deiparae*. De hoc Gregorii Opere fusius agit Allatius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Graec. Fabric. pag. 801. seqq. ubi singulorum Canonum refert titulos, & expositionum initia; quae ferme cum nostro Codice concordant, serio tantummodo Canonum excepta; in hac enim videtur potius Palatino Codici CCCLV. de quo ibidem sub finem pag. 804. accedere.

Subiiciuntur in fine quaedam historica diversa manu, in quibus de *Apostolis*, *Deipara*, ac praecipue *Ioanne Theologo* agitur. Tam SS. Apostolorum Canon LXXXV. de *veris ac germanis S. Scripturae libris*, cum sua interpretatione. Tandem in XII. *Apostolos* versus iambici sex, & alia nonnulla non magni quidem momenti, quae tamen ob postremae paginae evanidum characterem perlegi minime possunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in principio, ac madore ita corruptus, in margine praesertim interiori, ut nonnulla prorsus corrosa perierint, plurima vero in dies evanescant. Constat foliis 172.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM INCERTI AVCTORIS.

Et alia aliorum auctorum grammatica, & rhetorica Opuscula.

COD. X. I. pag. 1. **Π** Ερὶ παθῶν λέξεων. De adfectionibus dictionum, brevis Tractatus Anonymi. Inc. Πάθη μὲν ἐν ἐν ταῖς λέξεσι γίνονται, κ. λ. Def. τὰ αὐτὰ κ. περὶ τῶν διαλέκτων ἔχει εἶδεναι.

II. pag. 4. Collectio nominum Atticorum ex *Technologia Imaginum Philostrati*, quam edidit *Manuel Moschopolus*, & ex libris *Poëtarum*, &c. Eadem est cum illa Codicis VI. Plat. LVI. §. I. quam vide. In fine legitur subscriptio: Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἡ. ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπερσπίας Θεοτόκου, ἰνδ. ἰδ'. ἔτους 5707. Μηνὲ Σεπτεμβρίῳ VIII. die Dominica in Nativitate SS. Deiparae, ἰνδ. XIV. anno

6957. (Christi MCCCCL.) Haec tamen subscriptio eruta a nobis fuit ex nonnullis litterarum vestigiis adhuc ex litura superstitibus.

III. pag. 58. Γραμματικὴ τῷ σοφωτάτῳ καὶ ἱστορικωτάτῳ κυροῦ Θωμᾷ τοῦ Μαγίστρου. συνετέθη δὲ κατὰ σοιχείον. *Grammatica sapientissimi & eloquentissimi D. Thomae Magistri; digesta vero est secundum ordinem litterarum*. Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, κ. λ. Def. τὰ ἐν δυνάμει ἔχοντες. Eadem cum illa Codicis XVII. huius Plut. §. I. ubi titulum habet diversum.

IV. pag. 147. Μανὴλ τοῦ Μοσχόπουλου περὶ ὀνομάτων. *Manuelis Moschopuli de Nominibus brevis Tractatus, seu potius fragmentum*. Inc. Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν δηλοῦσι πάθος. Def. ὡς τύπον ἔχον τὸν διὰ τοῦ ὕστερος κ. ὑστατος. Habes editum Graece Opus integrum Florentiae per heredes Philippi Iuntae MDXXVI. in 8. In editione, quam habemus prae manibus, notulae quaedam sunt manu Antonii Mariae Salvini in margine appositae.

V. pag. 154. Ἐπιμερισίαι κυροῦ Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ. *Epimerismata D. Georgii Lecapeni, seu de Artificio Grammatico* Opus idem cum illo, quod habes supra in Codice VIII. huius Plutei.

VI. pag. 194. *b. Τρύφωνος περὶ παθῶν λέξεων*. *Tryphonis de dictionum passionibus, sive figuris ἀποσπασμάτων*, in quo adfectionum XXVI. nomina primum, deinde exempla adferuntur. Prima est *Πρόθεσις*; ultima *Συναλλαγή*. Graece & Latine existat ad calcem Grammaticae Graecae Alexandri Scoti Lugd. MDXIV. 8. pag. 954.

VII. pag. 195. *Anonymi Schedia duodecim in totidem, qui feruntur Herculis labores*, cum suis exercitationibus in ea Grammaticis, ac scholiis interlinearibus. Primum schedion inc. Ἐξέμηνε τὸν Διὸς Ἡρακλῆς τὸν τῆς Ἡῤας ζῆλόν τυπον· εἰς δὲ τὸν Πυθῶνα μολῶν, ὅπως ἀνανήψου τῆς μελαγχολίας, κ. λ. Grammatica exercitatio inc. Ἐξέμηνε, ἀντὶ τῷ μανῆναι ἐποίησεν, διφθόγγον τὸ μη· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ μήνω, τὸ παράφρων εἰμί· ὅπερ ἐστὶ ἀχρηστον. ἔμεινε δὲ, ἀντὶ τοῦ προσκαρτέρησεν, διφθόγγον τὸ μεί, κ. ἔστι τὸ θέμα μένω, τὸ ἐπιμένω. Πυθῶν, τὸ ἀπολλώνιον μαντεῖον· καὶ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ πύθω, τὸ ἐρωτῶ, κ. λ. Vitium Schedion def. καὶ δείξας, πάλιν εἰς ὅδῃ κεκρίμηνε. Exercitatio vero def. τὰ γὰρ διδασκόμενα, κεκρυμμένα πρὸ τῷ διδασθῆναι εἰσὶ. Εὐμολπος.... Imperfecta est. Haec schedia super duodecim Herculis labores, quos dicunt, habentur etiam infra in Codice XIII. Plat. LXXIV. §. XIII. edita autem sunt inter Excerpta rhetorum ac sophistarum Leonis Allatii p. 321. seqq.

VIII. pag. 207. *b. Occurrit iterum idem Domini Georgii Lecapeni de Grammatica Opus*, ut supra §. V. sed mutilum; definit enim in verbis: οἷον ἀναίρεται σέφανον, κ. ἀναίρεται μετὰ χεῖρας βιβλίων.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. diversis manibus exaratus. Constat foliis 208.

DICTIONARIUM INCERTI AUCTORIS.

Adde

Excerpta quaedam ex Epiphania & Severiano ; tum Leonis Sapientis, & Charitonii Hermonymii Opuscula quaedam, & alia plurima Anonymi.

cod. z. I. pag. 1. **P**rimum Lexicon, quod in hoc occurrit Volumine, & quidem secundum litterarum ordinem digestum, hoc titulo instructum est: *Συναγωγή λέξεων συλλεγείσα ἐκ διαφορῶν βιβλίων, παλαιῶς τε φημι γραφῆς καὶ τῆς νέας. Collectio dictionum concinnata ex diversis libris, veteris inquam ac novae Scripturae.* Inc. Α' ἂ, παρ' Α'ριστοφάνει ἐπὶ ῥημα μετ' ἐκπλήξεως καὶ παρακλήσεως. Α', ἂ, τὴν δάδα μὴ μοι πρόσφερε, κ. λ. Def.

Ὡψίστην, ὥψισα, ἐκρόνισα.

Ὡψίστη, ἐβράδυνεν.

Ὡ, θαυμαστικὴ φωνή.

Ὡ ὃ τινι, ὃ αὐτῷ.

II. pag. 453. *Variae interpretationes dictionum, ex libris sacrae Scripturae excerptarum, nimirum ex Actibus Apostolorum, CL. Psalmis, Canticis, Othateuco, Iobo, Proverbiis, Prophetis, & Evangeliiis.*

III. pag. 475. *Interpretationes vocum Hebraicarum, secundum ordinem litterarum, Inc.*

Α' δάμ, γήινος, ἢ πυρρὰ γῆ.

Α' ληλοῦα, ὁ Θεὸς παρέσιν, ὑμνήσατε.

Def.

Φάρε, διαίρεται.

Φιτ, εἶμα.

Φις, εἶμα πυρρὸς.

IV. pag. 479. *Hymni Ecclesiastici, tractus, ac troparia cum interpretatione litterali, ita ut una paginarum columna metricas Odorum voces, altera ipsarum prosaicae versionem exhibeat. Canon primus, auctore Ioanne Damasceno, in Nativitatem Domini, mutilus est in principio: quare specimen damus ex pag. 482. ubi incipit Ἐτερος κανὼν τῶν φωτῶν, ἢ ἡ ἀκροστιχὶς δι' ἡμελεγειῶν, τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Alius Canon Luminum, cuius acrostichis versibus heroicis & elegis, eiusdem Ioannis Damasceni. Inc.*

Σήμερον ἀχράντοις, τοῦ ἀμείαντου.

Βαλὼν, τρώσας.

Θεοφωγγεῖ, τῷ Θεῷ δὲ λάμποντι,

Πυρρῷ, πυρρῷ.

Πνεύματος, τῷ πνεύματος.

Εὐφάπτεται ἡμᾶσιν, ἐν τοῖς ὕδασι.

Ἀμπλακίην, τὴν ἁμαρτίαν, κ. λ.

Sequitur alter Canon sine titulo, sed videtur in Pentecosten.

V. pag. 494. Sequuntur alii duo Canones cum Anonymi interpretatione a superiori valde diversa: nam & longior est, & singulis Canonum subiecta sectionibus. Primus est in *Exaltationem Crucis*, alter in *Occursum Domini*, auctore Magno Cosma. Expositio primi, cu-

ins acrostichis est, Σταυρῷ πεποιθὼς ὕμνον ἐξεργέομαι, inc. Σταυρὸν χαράξας Μωσὴς ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, κ. λ. Secundi vero, qui acrostichidem habet, Χριστὸν γεγενηθὼς πρέσβυς ἀγκυλιζέται, inc. Πᾶς μὲν γέρον καὶ ταῦτα ὑπεργήρος, καὶ τὸ κατώτερον, κ. λ.

VI. pag. 518. *Ἐπιτομή τῶν ἐξηγήσεων τῶν εἰς τὰ τριπῆδια τῆς μεγάλης ἐβδομάδος, καὶ λοιπῆς διαφορῆς δεσποτικῶν ἑορτῶν κανόνας συγγραφεῖσιν, γεγονῆα παρὰ τοῦ πρωτονοταρίου. Epitome Enarrationum in Triodia magnae hebdomadae, ac reliquos diversos dominicorum festorum Canones conscriptarum, a Proto-notario composita.* Prologus inc. Καὶ ἐν πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις θεοῖσι κανόνι, κ. λ. Epitome interpretationis in Canonem Dominicae Palmarum, cuius acrostichis est, Ὁσαννὰ Χριστὸς εὐλογημένος Θεὸς, inc. Τοῦ εὐαγγελιστῆς Φάσκοντος, ὅτι οἱ προηγούμενοι δὲ καὶ οἱ ἀκολουθῶντες, κ. λ. Post Triodion sanctae Parasceves, sequitur Canon Magni Cosmae in *Deiparae Dormitionem* item cum interpretatione, in fine vero pauca desunt; definit enim in verbis, Ἐπὶ προσφθεγγόμενοι αὐτῇ ἐν φωνῇ λυγρῇ καὶ . . . . quae pertinent ad ἐρμηνείαν nonae Odae, quum mutilus Codex sit inter pag. 574. & 575.

VII. pag. 575. *Sententiae quaedam, versibus iambicis expressae, & iuxta alphabeti litteras dispositae, sed valde mutilae; prima enim est,*

Τὶς σε αὐτὸν τὸς πέλας καλῶς θέλει.

quare desunt versus XIX. tot enim alphabeti litterae ab A usque ad T inclusive numerantur.

VIII. pag. ead. *Aliae sententiae, versibus item senariis XXIV. iuxta litterarum ordinem digestis expositae. Inc. Ἀρχὴν πάντων, κ. λ. Alibi etiam inciderunt, & sunt Gregorii Nazianzeni.*

IX. pag. ead. *Ἡ δὲ ἀρίστη κατανυκτικὸν, ποίημα Λέοντος τοῦ σοφοῦ καὶ βασιλέως. Canticum compunctionis: opus Leonis sapientis & Imperatoris. Inc.*

Ἀρα τίς γῆθεν αἰεὶρας ἐν συστροφῇ με ζεφύρου. Def.

Ὁ δὲ λυμήτωρ τὴν καὶ οὖσιν ὡς ἄχυρον ἀπειλὴ με. Sunt versus nonagintaquatuor, tristichis strophis distincti, quarum singulae ab Alphabeti litteris incipiunt Notandum tamen, quod litterae Δ, Θ, Ν, Π, & Τ, duarum singulae stropharum initium faciunt; trium vero littera Ω, quarum tamen postrema tetrasticha est. Carmen hoc ex Cod. Bibl. Bavar. Latine versum edidit Iac. Pontanus S. I. Ingolstadt. MDCLII. 4. Recusum inde in Bibl. Patrum Parisi apud Aegidium Morellum MDCLXIV. Tom. XV. pag. 861. In nostro tamen Codice sex strophas longius est hoc Canticum, quinque tristichas, & unam tetrasticham.

X. pag. 577. *Ἡ γινεῖα παραγγέλματα σύντομα. Praecepta breviora ad sanitatem tuendam, versibus iambicis XXV. comprehensa. Inc.*

Εὐθείας τράπεζαν εἰ θέλῃς μάθε.

Def.

Μετὰ Θεοῦ τέτοις γὰρ ἐκφυγεῖς νόσους.

XI.

XI. p. 578. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου, ὅτι ἐπὶ τῇ ἔργῳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. S. Epiphani, quod septem opera fecit Deus die Annunciationis, Excerptum. Primum opus: Χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον. Septimum est: Ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

XII. p. ead. b. Ὀνόματα ἀνέμων. Ventorum nomina. Inc. Ἀπὸ τῆς ἱσημερινῆς ἀνατολῆς ἀπηλιώτης. Def. Εὐρου δὲ καὶ Νότου Εὐρόνοτος ὁ Φοινίκης. Adamantius Sophista scripsit de ventis.

XIII. pag. ead. Ratio brevissima inveniendi Paschalis.

XIV. pag. 579. Excerptum e Severiano circa mundi creationem, & alia Theologica: praeterea de XXII. litteris Hebraeorum Moysi traditis a Deo in monte Sina; de XII. magnis montibus; de mensibus apud Iudaeos, Macedones, & Aegyptios; de asse, sive de nummis, ac de triginta denariis, quibus venditus est D. N. I. C. In fine versus politici octo varias sententias continentes.

XV. pag. 584. Anonymi Excerptum Grammaticale. Inc. Γραμματικὴ ἐστὶν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε & συγγραφεῦσιν, κ. λ. Def. καὶ ἄνω λέγεσθαι καὶ εἶναι γραμματικόν. In fine haec legitur subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν δευτέρῳ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἔτει αΨ. ἡμέρᾳ β' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, ἰνδ. γ'. Absolutus est praefens libellus anno a Christi Nativitate MDXV. die XII. mensis Octobris, indict. III.

XVI. pag. 587. Nomina Civitatum Graecarum vetera, & nova.

XVII. pag. 588. Χαριτωνόμου Ἑρμωνόμου ἐπικηδὸς τῇ αἰοιδίᾳ βασιλίδι τοῦ θειοτάτου ἡμῶν ἡγεμόνος κυρίου Θεωδῶ δεσπότη Παλαιολόγου τοῦ Πορφυρογενήτου, κυρίᾳ Ἐκατερίνῃ Παλαιολογίνῃ. Charitonyni Hermonymi Oratio funebris in honorem celebris Imperatricis, uxoris divinisissimi nostri Imperatoris D. Thomae despotae Palaeologi Porphyrogeniti Dominae Catharinae Palaeologinae. Inc. Θεῶ, ὦ Ρωμαιοὶ καὶ περιλειπόμενοι, ὅτι τοσέτοις μὲν δεινοῖς, κ. λ. Def. τὰς ἀγαθὰς, Φημι, τῶν Ρωμαίων ἐλπίδας. Haec Oratio manu diversa exarata est. Nihil tamen de hoc Charitonymo habet Fabricius in Biblioth. Graeca.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 591.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑ.

LUCIANI OPERA VARIA.

COD. LI. I. pag. 1. Charon, sive Contemplantis. II. p. 8. Dialogi Mortuorum XXX. qui hunc inter editos ordinem obtinent, nimirum I. XXII. II. XXI. XVIII. XX. XVII. XXVI. XXVIII. III. XVI. XIV. XIII. VI. VII. IX. XI. XXVII. XII. XV. XIX. XXIII. XXIV. IV. V. VIII. X. XXV. XXIX. XXX.

III. pag. 33. Deorum Dialogi XXVI. qui paene omnes quoad ordinem cum illis Codicis XXVIII. huius Plutei concordant.

IV. pag. 54. Marini Dialogi XV. quorum eadem cum editis series est.

V. pag. 63. Meretricii Dialogi XV. Idem cum editis ordo, duobus postremis exceptis, qui inter V. & VI. inferuntur in Codice.

VI. pag. 80. b. Iudicium Vocalium.

VII. pag. 83. Muscae Encomium.

VIII. pag. 86. De somnio, seu Vita Luciani.

IX. pag. 90. Nigrinus, seu de Moribus Philosophorum.

X. p. 98. b. De non temere credendo calumniis.

XI. pag. 106. De Domo.

XII. pag. 112. Pro lapsu inter salutandum.

XIII. pag. 116. Hermotimus, seu de scelis.

XIV. pag. 144. Pseudosophista, seu Soloeicista.

XV. pag. 147. b. Vitarum Auditiones.

XVI. pag. 155. Reviviscentes, seu Piscator.

XVII. p. 169. Bis accusatus, seu Tribunalia.

XVIII. pag. 181. De Sacrificiis.

XIX. pag. 185. Anacharsis, seu de Exercitationibus. Subiiciuntur huic Dialogo, primum pag. 198. b. Anacharsidis Epistolae ad diversos IX. deinde pag. 201. b. unica Abaridis ad Phalaridem, & altera Pythagorae ad Hieronem; tum pag. 202. Phalaridis ad diversos Epistolae XXX. quae quidem omnia habentur etiam in Codice I. huius Plutei a p. 251. b. ad p. 258. cum quo penitus hic Codex concordat, duabus, aut tribus Phalaridis Epistolis exceptis, quae varie sunt dispositae.

XX. pag. 210. De Luctu.

XXI. pag. 213. b. Rhetorum Praeceptor.

XXII. pag. 220. De Astrologia.

XXIII. pag. 224. b. Pampbilus Eunuchus.

XXIV. pag. 227. Amores.

XXV. pag. 245. Menippus, seu Decretum mortuorum consultum.

XXVI. p. 252. b. Convivium, seu Lapithae.

XXVII. p. 264. De mercede conductis. Huius Dialogi, ut & ipsius Codicis, tres postremae paginae, manu recentiori sunt suppletae. Scholia identidem occurrunt, eaque ab eadem quae Codicem exscripsit, vetusta manu exarata; ex quibus unicum adferre libuit ex pag. 184. b. ubi sub finem Sermonis de Sacrificiis, haec ad marginem Scholiastes de Api adnotavit: Ὁ Ἀπὶ ἐν ταῖς ἀγέλαις τῶν Αἰγυπτίων εὕρεται βοῦς ὃν καὶ ἔχων τινὰ ἴδια σημεῖα. τὸ κοινὸν εὐετηρίας ἐνομίζετο σύμβολον. Ὁ Νίσοι βασιλεὺς ὃν εἶχε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μίαν τρίχα πορφύραν, ἥς ἀποτμηθεὶς ἀνάγκη ἦν ἀπολέσθαι τὴν πύλιν, ἥς ἐβασίλευσεν (1).

Codex Graecus membran. Ms. in 4. Saec. XI. Constat foliis 278.

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LYSIAE ORATIONES.

Quibus adde etiam

Gorgiae, Alcidasantis, Antisthenis, & Demadis Declamationes.

I. pag. 1. Eadem continet hoc Volumen COD. LII. cum illis, quae habebantur in Codice IV. huius Plutei, eodemque ordine dispositae.

(1) Huius Codicis notitiam exhibens in suo Catalogo Montfaucon, falsus est, dum ait: Luciani Dialogi XXXVI. quorum primus Charon, sive Episcopus, ut ex recensione nostra satis patet.

posita. In hoc tamen Lysiae Orationibus praecedit eius Vita cum hoc titulo: *Λυσίου βίος γραφείς παρὰ Πλατάρχου· ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν, ὅτι ἐγράφη παρὰ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρναστέως*. Lysiae Vita a Plutarcho conscripta: alii vero contra affirmant, quod scripta sit a Dionysio Halicarnasseo. Inc. *Λυσίας δὲ Κεφάλου, Συρακουσίων μὲν ἦν γένειον*. Def. *τὸν αὐτὸν τρόπον διαλεχθῶμεν*.

II. p. 21. Incipiunt Lysiae Orationes, ut in dicto Codice IV. In quibus alter ab altero differt, haec sunt: Lacuna Orationis II. (in edit. ibi cit. XXXI.) exstat inter verba *ἐμίζον γὰρ*, ibid. pag. 500 vers. 11. & verba *τὴν ἐρατίαν ἐκ τῆς Α'είας*, κ. λ. ibid. p. 502. vers. 12. & est item unius paginae cum dimidio. Oratio VI. (in edit. V.) titulo carens & initio, incipit a verbis... *τον ἐκ τοῦ βότρου τοῦ λευκοῦ*, κ. λ. Quae vero paullo ante finem habebatur in illo trium paginarum lacuna inter verba *ἀνταποδοῖς*, & *Ἀθηναῖοι*, heic nulla est. Orationes XIV. & XV. (in edit. XIII. & XIV.) carent titulo. Inter Orationes XXV. & XXVI. nullum vacuum spatium relictum, quo illius in fine, & huius in principio defectus designetur; sed utrumque fragmentum ita coniungitur in eadem linea, ac si unica tantum esset Oratio, hoc pacto: *πάντας ἡμεῖς εἰς ὑπο ἀκτὸς ἡγόμενος ἀκριβῆ*, κ. λ. Ad calcem Orationum Lysiae ita se subscripsit amanuensis:

Τόσδε λόγους Λυσίου Φλωρεντινὸς γράψεν ἐν γαλῇ Μάρκος Ἰωάννης Κρήσι τὸ γένος τελέγων.

Hos Lysiae sermones Florentina scripsit in urbe Marcus Ioannis filius (1), Cretensis genere.

III. pag. 166. Gorgiae Encomium Helenae; Alcidasantis de Sophistis, & Vlysses; Antisthenis Ajax, & Vlysses; ac tandem Demadis pro Duodecennio, quae omnia vide in dicto Codice IV. Notandum, ea quae in hoc uno continentur volumine, perperam in duo fuisse a Montfauconio distincta; quum Lysiae Orationes Codici LII. reliqua vero Codici LIII. tribuerit: quinquagesimus enim rectius ille est, qui D. Ignatii Martyris continet Epistolas, Oxonii editas anno MDCCVIII. in 8. ut mox videbimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 185.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ Μ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

D. IGNATH M. EPISTOLAE.

COD. LIII. S. Martyris Ignatii Antiochenis Episcopi Epistolae septem genuinae: quas nimirum collegit S. Polycarpus, suaeque ad Philippenses Epistolae subiecit. Oxonii e theatro Sheldoniano An. Dom. MDCCVIII. 8.

Huic nitidissimae editioni, quae ad optimum huius Plutei exemplar expressa fuit, sequens Editoris praemittitur Epistola, manu exarata:

Praestantissimo Viro Antonio Mariae Salvino S. Vir Eximie.

Quum celeberrimas hasce S. Ignatii Epistolas edere statuissem, volui, ut quam castigatissimae prodirent: Id vero ut efficere possem, Tuis in hac parte suppetiis apprime deheo. Quid in iis recensendis nostra praestiterit diligentia, ex hoc, quod ad Te mitto specimine pernosces, utinam idem probaturus. Qui apud nostros benigne satis excipitur, in Tua, & in Florentina Bibliotheca ambitiose sibi sedem expetit hic libellus. Neque interim leve nimis habeatur nostrum hoc munus; ideo enim suum sibi arrogat pretium, quoniam primum a Te profectum est. Tibi

Aed. Chr. Oxon. Cal. Ian. A. D. 170⁸/₉.

Omni obsequio addictiss.
Carolus Aldrich.

In Epistola vero ad Lectorem benevolum haec habentur: Nemini obscurum esse arbitror, quam feliciter illastris Vsserius conclamatas S. Ignatii genuinas Epistolas & interitu revocavit: idemque Isaaco Vossio in Italiam proficiscenti auctor fuerit, ut easdem Graecas exquireret in Bibliotheca Florentina. Quarum quidem Epistolarum Latinam versionem summa fide ab optimo Praefule fuisse expressam nemo umquam dubitavit. In Graeco tamen Codice Mediceo fideliter exprimendo, sunt qui doctissimi Vossii diligentiam requirant. Accedit, quod Epistolae e genuinis septimae, quae est ad Romanos, exemplar Graecum, quum exstarent ceterae omnes, nondum esset repertum. Felicitatis nostrae est, ut utrique huic incommodo possumus occurrere. Quum enim doctissimus Ruinartus Graecam ad Romanos Epistolam in Codice Colbertino repertam plaudente Ecclesia publicasset, Codicis Medicei accuratissimum exemplar ad nos transmissit Illustris D. D. Neovtonus Serenissimae nostrae Reginae ad Celsissimum Etruriae Principem ablegatus. Intercesserat enim ei amicitia cum doctissimo & integerrimo Viro Antonio Maria Salvino, Graecas litteras Florentiae proficente, a quo haud aegre impetravit, ut ipsissimum Codicem Medicum, sua manu totum, vir tantus, exscriberet. In hac itaque editione, quae iubente Rev. D. D. Henrico Aldrich, Aedis Christi Decano, Patruoque meo in primis colendo, suscepta est & absoluta, Ms. tam insigni manu exaratum praelo etiam suis characteribus, quoad potui, imprimendum demandavi; nec in textu, si spiritus excipias, qui sub his signis (Α) (Β) dignoscuntur, iota vel minimum immutavi. Notas in margine, quas in Ms. repperi, quum non constaret, an Salvini essent coniecturae, an ad ipsum Ms. pertinerent, Salv. discriminis causa apposui &c.

Cod. Graec. & Lat. chartac. typis excusus in 8. maiori. Constat pag. 135.

BI-

(1) Montfaucon. Palaeogr. Gr. p. 103. ita de hoc ait: Marcus Ioannis filius Cretenis scripsit Lysiae Orationes XV. Saeculo, nunc in Bibliotheca Laurentiana.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LVIII

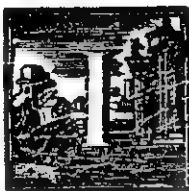
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXX. EDITOS IV.

C O D E X I.

ΙΟΤΑΙΩΣ ΠΟΛΥΔΕΙΚΗΣ.

IVLIVS POLLVX.

L.P.I.

Vlii Pollucis Onomasticon Libris X. Praeedit primo Auctoris ad Commodum Caesarem Epistola, ut in edit. Graec. Lat. Amstelod. Anni MDCCVI. fol. Tom. I. pag. 1. Tum omisso Capitulo Indice, incipit *Liber I.* Θεός & θεοί & δαίμονες. Huius vero Libri magnam partem, nimirum a verbis, ὁμοφάδος, & μεσομοφάδιον (cit. Tom. pag. 90. v. 14.) usque ad finem, quum bibliopegi incuria inferius male fuisset posita, recentior Graecus deesse omnino arbitratus, iterum heic suo loco exscripsit. Pag. 28. propter Codicem, uti diximus, male compactum, occurrit *Liber VI.* cui nulla praecedit Epistola, sed tantum Index Capitum. Pag. 37. *Liber VII.* Epistola, & Indice Capirum destitutus. Pag. 43. *b. Liber VIII.* item utroque carens. Pag. 51. *b. Liber IX.* cui nulla neque Epistola, neque Index. Pag. 58. *b. Liber X.* cum Indice Capitum, & Epistola ad Commodum Caesarem. Mutilus tamen est in fine; desinit enim in verbis, δύο τῶν πρὸς τῇ ῥάχει φλεβῶν ἡ . . . . quae incidunt in edit. cit. Tom. II. pag. 1322. vers. 2. Pag. 68. heic occurrit pars illa Libri I. quam mox diximus a novo scriptore, qui transpositionem non animadverterat, fuisse suppletam, non tamen tota; incipit enim a verbis: τὰ δ' ἵκαντία, ἡμεροί, πρῶτοι, & λ. quae quae adhuc desiderantur, habes inferius in postremis duabus Codicis paginis. Pag. 75. *Liber II.* cui praecedit Capitulum index brevissimus, nulla Epistola. Pag. 90. *b. Liber III.* cui Epistola praedit, sine ullo Indice. Pag. 97. *Liber IV.* cum Indice, & Epistola, ut in edit. Pag. 106. *Liber V.* cum solo Indice. Mutilus

est hic etiam in fine; desinit enim in verbis, ὁ Καρτάσιος τὸν λαγόν . . . . (cit. Tom. pag. 516. vers. 22.) Pag. 112. heic tandem occurrunt reliqua ad Librum I. pertinentia, quae incipiunt a verbis, ὁμοφάδος & μεσομοφάδιον, & λ. (ibid. pag. 90. v. 14.) usque ad τὰ δὲ πρᾶγματα, πόνοι. (ibid. p. 105. vers. 11.)

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis 113.

ΙΩΣΗΦ ΡΑΚΕΝΔΥΤΟΥ ΣΤΥΝΟΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

IOSEPH RHACENDYTI COMPENDIVM RHETORICES.

Ac praeterea

Theodori Lascaris, Procli, Galeni, Aristotelis, ac Libanii Opera varia.

I. pag. 1. Ἰωσήφ Πιναροῦ Ρακενδύτου .cop. II. *Medici Iosephi Pinari Rhacendytiae* (1) Epitome Rhetorica. Praeedit Praefatio, cuius initium: Εἰμὶ δ' ἄρα & λίαν ἐπείραστος ἰδοῦν ὁ κατὰ θεωρίαν βίος & ἀπαθή. Finis: ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τέτοις. Θεῶ δὲ τῶ ἐν μονάδι φύσει & τριάδι ὑποστάσεων ὑμνουμένη, & προσκυνημένη δέξαι, τιμῇ, προσκύνησι, νῦν, & λ. Tum pag. 2. Τοῦ αὐτοῦ εἶχοι λαμβανόμενοι περιέχοντες ἐν ἐπιτομῇ τὴν ἑπτασαν ὑπόθεσιν & δύναμιν τῶν ἐγκειμένων τῇδε τῇ βίβλῳ εὐσυνάκτων μαθημάτων. Eiusdem versus iambici (CXL.) complemententes in compendio totum argumentum ac vim eorum, quae in hoc libro bene dispositorum praeceptorum continentur. Inc. Ὁρῶν θεατὰ βίβλον ὑπετελεσμένην.

Def.

Μετὰ πόνοι πλείου με συντεταχίτος.

Se-

(1) Fuit hic Iosephus Rhacendytas Actuarius, & Apocauchi, qui apud Ioannem Cantacuzenum in gratia fuit, praeceptor, cuius Epitome Rhetorica manuscripta exstat quoque in Bibliotheca Vindobonensi, teste Nesselio IV. p. 41. §. LXX. Vid. &

Lambecium VI. pag. 112. Io. Boivinum ad Nicephorum Gregoriam p. 778. & Fabric. B. G. Vol. XII. p. 639. Editam non esse hanc Rhacendytas Rhetoricam testatur Holstenius in schedis Mss.

Sequuntur pag. 3. Γωάννης Νομικοῦ τοῦ Βοτανιάτου τοῦ ἀπὸ Κρήτης πρὸς Ἰσίδωρον διάκονον καὶ ταβυλάριον τὸν Χιότην εἰχοὶ ἑκατὸν, τὸ ἱαμβικὸν διασαφύντες μέτρον. *Ioannis Nomici Botanatae Cretensis ad Isidorum Diaconum & Tabularium Chiotam versus centum, iambicum declarantes metrum.* Inc.

Η' τὸν ποδισμὸν τῶν ἱαμβῶν αἰτία.

Def.

Τὴ παντελεῖα τυγχάνων μύσεως λόγῳ.

Exstant Mss. etiam in Bibl. Regis Galliae, teste Fabricio Biblioth. Graec. Vol. VII. pag. 63.

Pag. ead. b. *versus iambici X. in Salutationem Deiparae.* Inc.

Ω' χαῖρε σεμνή· τὴτο γὰρ δὴ σοι πρέπον.

Ibid. *versus heroici IV. in idem argumentum.* Inc.

Α' ἄγγελος αἰγλήεις Γαβριήλ ἐξ Οὐλύμπου.

Ibid. in *eiusdem Dormitionem tetraстichon.* Inc.

Μηδεὶς πτοεῖσθω κοσμοσώτειρα πύρην.

Tum alii versiculi in *Crucifixionem*, *Sepulturam*, ac *Baptismum* D. N. I. C. atque in SS. *Demetrium*, *Nestorem*, & *Nicolaum*. Tandem pag. 4. occurrit Σύνοψις τῆς Ῥητορικῆς. *Compendium Rhetoricae.* Inc. Α' προοιμιάς ἐπὶ τὴν ἰὼν προοιμίων καὶ λόγων μητέρα ἐρχόμεθα. Def. ἀντίθεσις, ὅλον Διόνυσος, Διόνισος. In fine adscripti sunt versiculi duo in laudem fortasse auctoris; quos tamen utpote evanidos legere minime licuit. Notandum, dimidium ferme huius Tractatus, propter Codicem male compactum, in fine Codicis requirendum.

II. pag. 23. *Theodori Lascaris de Physica communicatione Libri VI.* Concordant cum illis Codicis XI. Plut. LV. supra p. 274.

III. pag. 47. Ε'κ τῶν τῷ φιλοσόφῳ Πρόκλῳ σχολίων εἰς τὸν Κράτυλον Πλάτωνος ἐκλογαὶ χρήσιμοι. Ex Scholiis Procli philosophi in *Cratylum* Platonis utilia *Excerpta* Capitibus CLXXXVI. Inc. Ο' σκοπὸς τοῦ Κρατύλου τὴν ἐν ἐσχάτοις ἐπιδείξαι τῶν ψυχῶν γόνιμον ἐνέργειαν. Def. τὸν δὲ λόγον τὸν ἀπὸ νοῦ προέβητα φρουρεῖν. Exstant Mss. in Barberina, & aliis Italiae Bibliothecis &c.

IV. pag. 78. Γαληνοῦ περὶ φιλοσόφων ἱστορίας. *Galenus de Philosophorum Historia* Liber. Inc. Τῶν ἐξ ἀρχῆς φιλοσόφων φησάντων φυσιολογεῖν μόνον προελυμένων. Desinit in Cap. Περὶ γήρως, *De senectute*, cuius ultima verba sunt: καὶ διὰ τὴτο πολυχρόνια. Exstat in eius Operum edit. Charteriana Paris. Gr. Lat. MDCLXXIX. fol. Tom. II. a pag. 21. ad pag. 58.

V. pag. 92. Ἀριστοτέλης πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ παντὸς κόσμου καὶ τοῦ δημιουργοῦ τούτου. *Aristotelis ad Alexandrum de universo mundo*, & *ipsius opifice.* Inc. Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ ἀφανοῦ, κ. λ. Def. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἶη. Operum Paris. edition. A. MDCLXIX. fol. T. I. pag. 600. Deest tamen in Codice Praefatio ad Alexandrum Macedoniae Regem, incipitque a Capite secundo, cuius titulus est *De mundo superiore, sive caelo, & partibus eius, ac sideribus*,

VI. p. 100. *Libanii Sophistae Progymnasmata*, nimirum *Fabulae* III. *Narrationes* III. *Chiriae* III. *Sententiae* II. *Destructio* I. *Affertiones* II. Omnia eodem ordine, quo habentur in edit. Morell. Paris. toties citata Tom. I. a pag. 1. ad pag. 38.

VII. pag. 107. b. *Eiusdem Loci Communes* V. *contra Homicidam*, *contra Tyrannum*, *pro Tyrannicida*, *contra Preditorem*, & *contra Medicum veneficum.* Ibid. a pag. 38. ad pag. 65. ordine tamen diverso.

VIII. pag. 113. b. *Eiusdem Laudationes* VIII. nimirum *Diomedis*, *Bovis*, *Thersitae*, *Demosthenis*, *Vlyssis*, *Iustitiae*, *Agriculturae*, & *Achillis.* Ibid. a pag. 65. ad pag. 97. ordine diverso.

IX. pag. 120. *Eiusdem Vituperationes* VIII. eodem ordine, quo in edit. a pag. 97. ad pag. 123.

X. pag. 125. *Eiusdem Comparationes* V. nimirum *Navigationis & Agriculturae*; *Ruris & urbis*; *Achillis & Diomedis*; *Aiacis & Achillis*; *Demosthenis & Aeschinis.* Ibid. a p. 123. ad pag. 138.

XI. pag. 128. b. *Eiusdem Ethopoeiae* XXV. Ibid. a pag. 138. ad pag. 172. ordine tamen penitus diverso.

XII. pag. 135. *Eiusdem Descriptiones* VII. nimirum *Praelii pedestris*, *Picturae in Senatu*, *Curriculi heroum*, alterius item *tabulae in Senatu*, *Kalendarum*, *Ebrietatis*, ac *Veris.* Ibid. a p. 172. ad p. 183. ordine diverso.

XIII. pag. 137. *Eiusdem Propositum*, an *matrimonium contrahendum sit.* Ibid. pag. 183. Horum Progymnasmatum in Codice mira confusio est, propter quaterniones praepostere collocatos. Nos tamen & recta paginarum numeratione, & monitis suis locis appositis, lectorem docemus, quo quaeque loco, ut lectio sibi constet, requirenda sint: quod non parum molestiae nobis attulit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Constat foliis scriptis 138.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΛΑΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

IVLII POLLVCIS LIBRI ONOMASTICI.

I. pag. 1. **I**ulii Pollucis *Onomasticon* *Libris* X. COD. III. cum praefationibus, sive Epistolis ad Commodum Caesarem, & Capitum tabulis, unicuique praefixis. Haec non multum immorabimur; recensionem enim satis enucleatam dedimus supra in Cod. XXXII. Plut. XXVIII. cum quo noster hic concordat, si ea quae sequuntur, excipias. Liber I. caret Capitem Tabula. Liber V. desinit in verbis: μετασπευαζόμενον, ἰορύβων μετόν. (edit. cit. Tom. I. pag. 562. vers. 12.) Liber VI. praeter Capitem Tabulam, habet etiam Epistolam ad Commodum Caesarem, ut in edito. Incipit vero Liber: Ε'πει δὲ εἰς τῶν συμποτικῶν, κ. λ. Liber VIII. caret quidem

dem Epistola, non tamen Indice Capitum. Libro IX. tum Index, tum Epistola praecedit. Liber tandem X. def. *κβωτον, λυχρον, μέλαν, μελανοδόχον καλάρη.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis 139.

ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ
ΤΩΝ Ι ΡΗΤΟΡΩΝ.

HARPOCRATIONIS DE DICTIONIBVS
X. RHETORVM.

Adde

Fragmenta quaedam legalia; sententias Democratis, & aliorum; Symeonis Sethi synopsis Physicorum.

Cod. IV. I. pag. 1. **P**ost titulum exteriori similem, Harpocratonis Lexicon legitur, cuius initium & finis cum illo penitus concordat, quod inuimus in Cod. XIV. Plut. LV. §. II. supra pag. 277.

II. pag. 72. Fragmenta quaedam legalia de variis Conditionum speciebus, partim Graeca, partim Latina: tum legalium quarundam vocum, ac phrasium explicationes verbis item qua Latinis, qua Graecis expressae. Haec autem omnia ex alio fortasse Codice in hunc perperam inserta fuere; nam quum chartaceus sit, haec in membrana diversa manu sunt exarata.

III. pag. 80. Γνωμαι Δημοκράτους. *Sententiae Democratis.* Inc. Γνωμένων μὲν τῶνδε εἰ τις ἐπαίτοι ἔξιν νόμῳ, κ. λ. Ultima est Τίμιων δόλην σοφίην ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνην μεγάλην. Primus Graece & Latine sententias haece Democratis edidit Lucas Holstenius una cum aliis aliorum philosophorum similitudinibus ac sententiis, Romae MDCCXXXVIII. in 12. ac Lugd. Batav. anno sequenti, & alibi posterius.

IV. pag. 81. b. Ἔτεραι γνωμαι τῶν ἔξω σοφῶν. *Aliae sententiae externorum sapientum.* Prima metrica est:

Ἐλπίς δ' ἐσθληρὰ φαίνει φρένας, ἥτ' ὄνειρος.

Ultima:

Τί με σπείδοντα βιάζει;

V. pag. 90. Ἔτεραι γνωμαι παραινετικαὶ ἀρχαίων σοφῶν. *Aliae sententiae admonitoriae veterum sapientum.* Prima est: Μὴ σοφίζου παρὲντων σοφῶν, ἢ καὶ αὐτὸς ὢν σοφός, ἵνα μὴ πταίσας καταδικασθῇς. Ultima: Θεοὺ εἶναι πάντων ἔφορον πίστευε· ἔτι γὰρ ἰδέσθαι κατεργάζει κακόν.

VI. pag. 92. b. Γνωμαι σοφῶν κατ' ἐκλογὴν ἢ κατὰ σοιχείον. *Sententiae sapientum selectae, iuxta ordinem alphabeti.* Prima est: Ἀριστὰ μαθήματα ἐν ἀνθρώποις, τὸ ἀπομαθεῖν τὰ κακά. Ultima: Ὅσπερ κόρακες παρεδρεύοντες ἐξορύσσουσιν τὰς τῶν νεύρων ζώων ὀφθαλμούς, ὅπως οἱ κόρακες τοῖς ἐπαίνοις τὰς λογισμὸς διαφείρουν. Exstant & in Biblioth. Caesar. Nessel. Catalog. Part. III. pag. 41. §. VIII.

VII. pag. 95. Γνωμαι κατ' ἐκλογὴν ἐκ τε τῆς Δημοκρίτου κ' Ἐπικτήτου ἢ ἑτέρων πολλῶν. *Sententiae selectae ex Democrito, & Epiceto, & aliis multis.* Prima est: Ἀνανεώσθαι σοὶ ὁ περὶ θεῶν λόγος κατ' ἡμέραν μᾶλλον, ἢ τὰ σιτία. Ultima: Κρεῖσσον ἐν ὀργῇ μακροθυμεῖν πρὸς τὸ κακῶς πράξειν, ἢ εἰκὴ μεταμελεῖσθαι. Ibid. §. IX. Notandum, potiore huius postremae sententiarum Collectionis partem propter Codicem male compactum, in medio sequentis Operis insertam esse.

VIII. pag. 96. Σύνοψις ἢ ἀπάνησις φυσικῶν τε ἢ φιλοσόφων δογμάτων τῶν σοφωτάτων Συμείων Βέσση τοῦ Σήθ. *Synopsis & deliberatio physicorum, & philosophicorum dogmatum sapientissimi Symeonis Bessae, cognomento Sethi.* Praecedit Prooemii loco Epistola ad Michaëlem Ducam Imperatorem, cuius initium: Ο' μὲν σοφὸς Πλάταρχος, κ. λ. Integram vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 322. Opus est in quinque Libros distinctum, quorum singuli varia continent Capita. Horum argumenta, sive titulos quum exhibeat Fabricius loc. cit. eos heic dare praetermittimus; iidem enim prorsus sunt. Libri primi initium: Περὶ τοῦ σφαιροειδὸς σχήματος τῆς γῆς πολλὰ ἀποδείξεις εἰσὶ. Ultimi finis: ἢ ἐπεὶ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων τελεῖσθαι. Sintne vero ista totius Operis postrema, non liquet; multis enim lacunis ultima scatur pagina. Notandum, in illis paginarum spatiis, quae inter scribendum vacua relicta sunt, recentissimam manum, neque indoctam, diversa auctorum fragmenta brevissima, partim Latine, partim Graece conscripsisse: in sententiarum vero collectionibus, quas inuimus, fuisse plurimas ex iis in margine Latine redditas.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. in cuius prima pagina legitur: Ἀὐτὴ ἡ βίβλος ἐστὶν Ἀρμονία τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει φλ. ζ'. Hic liber est Harmonii Atheniensis; emtus florenis VII. Constat foliis scriptis 120.

Ι Σ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ISOCRATES.

Isocratis Orationes XLI. cum argumentis, & Auctoris Vita in principio. Orationum series sequens est: Cod. V.

I. pag. 3. b. est *Ad Demonicum de Officiis.*

II. pag. 9. *Ad Nicoclem de Regno.*

III. pag. 13. *Nicocles, sive Consilium.*

IV. pag. 19. b. *Panegyricus.*

V. pag. 39. *Helenae Laudatio.*

VI. pag. 46. *Evagoras.*

VII. pag. 55. b. *Busiridis Laudatio.*

VIII. pag. 61. *Contra Sophistas.*

IX. pag. 64. *Plataeensium exsulum ad Athenienses Oratio.*

X. pag. 72. *Areopagitica Oratio.*

XI. pag. 80. *Philippus.*

XII. pag. 97. *De Pace.*

XIII. pag. 112. *Archidamus.* Titulos autem singularum Graecos, quemadmodum & initium,

tium, & finem heic exhibere praetermissimus, in Codice XII. sequenti, uberiores ipsarum numerum continente, diligenter more nostro omnia praefituri, editionis quoque paginarum numeris ibidem adiectis. Vitae interim, & argumentorum, quae in hoc habentur, specimen proferamus. Illa igitur, quae est ἀδίστοτος, inc. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν τῷ αὐλοποῖ ἐγένετο παῖς, Ἡδυτοῦς μητρός. ἃς ὅτι δὲ ἰδίᾳ χειρὶν εἰργάζετο, διὰ τὸ αὐλοποῖς ἐκλήθη. Def. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ γεσπεσίῳ ῥήτορος. Tum sequuntur alia pauca, quibus vitae huius auctor viam sibi sternit ad Orationum hypotheses exponendas, quarum haec sunt initia:

Hypothesis primae inc. Ἰππὸνικὸς τις, ὃς ἔχει ὁ πολλὸς λόγος. Def. ὁδὸς δὲ τοῦ λόγου οἱ ἀγῶνες ἢ αἱ πράξεις.

Secundae inc. Ἡδὴ φθάσαντες εἰρήκαμεν τὴν αἰτίαν. Def. μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν.

Tertiae nulla est.

Quartae inc. Οὗτος ὁ λόγος ἔτε περὶ τῶν αὐτῶν ἐστίν. Def. ἀλλ' ὡς πρέπει μοι περὶ αὐτῶν διελεῖν.

Quintae inc. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἢ τὸν λόγον τοῦτον, κ. λ. Def. ἢ τίνα καὶ διεξέρχεται.

Sextae inc. Ἰστὶν, ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψεν Ἰσοκράτης πρὸς τὸν Νικοκλέα. Def. δυνήσῃ αὐτῷ παραινέειν.

Septimae inc. Τέτον τὸν λόγον. Def. ἐγκωμίων ἐστίν. Est prima ex duabus editis in edit. inferius cit. pag. 322.

Octavae inc. Οὗτος ὁ λόγος τῶν ἄγαν τεχνικῶν γεγραμμένων ἐστίν. Def. ἔτε ἢ τιμωρία ὠρίσται.

Nonae inc. Περὶ τῶν χρόνων τοῦ λόγου τέτυ πολλοὶ πλανῶνται. Def. ἢ δὲ ῥᾶσι πραγματικῇ ἄγραφος.

Decimae inc. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ συμβουλεύει. Def. ὡς ἢ αὐτὸς δηλοῖ.

Trium reliquarum hypotheses eadem sunt, atque illae, quae in dicta edit. primae sunt ex tribus unicuique Orationi praefixis.

Interim notandum, huius Codicis paginas a librario ita male fuisse compactas, ac praepostere collocatas, ut non sine magna molestia suis quaeque locis reddere, tum monitis, tum recta paginarum numeratione, ut lectio sibi constaret, studuerimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Constat fol. scriptis 123.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PHALARIDIS EPISTOLAE.

Ac praeterea

Aeschini Epistolae & Orationes.

COD. VI. I. p. 1. **P**halaridis Epistolae CXXIV. omnes editae in Collectione Cuiacia-

na toties citata a pag. 59. ad pag. 107. ubi sunt CXLVIII. Vsq. ad octogesimam ferme eundem cum ipsis ordinem obtinent, deinceps confusae sunt. Desunt igitur in Codice XCII. XCIV. CII. CIII. CIV. CXII. CXIII. CXV. CXVI. CXVIII. CXXVIII. CXXXI. CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXVI. CXXXVII. CXL. CXLII. CXLIII. CXLIV. CXLV. CXLVI. & CXLVII. Notandum, totam Epistolam CXXXIX. quae incipit, Οὐκ ἔχρησμεθα, κ. λ. Latine versam fuisse in margine, manu aliquantum vetusta.

II. pag. 27. *Aeschini Epistolae XII.* eodem ordine, quo iacent loc. cit. a p. 36. ad p. 46.

III. pag. 33. *b. Eiusdem Orationes III.* Prima est *De perfide obita ad Philippum Legatione Apologia*. Praecedat Argumentum, idem prorsus cum illo Codicis XLV. Plut. LVII. §. VIII. cum quo etiam initium & finis Orationis concordat.

IV. p. 54. Altera est *Contra Timarchum*, cuius Argumentum item cum illo concordat, quod in dicto Codice, primo loco ponitur. Oratio inc. Οὐδένα πώποτε. Def. τὴν παρανομίαν ἐξετάζειν. Duos circiter versus longior est in fine, quam in memorato Codice XLV. Integrum huius Orationis quaternionem require ante Aeschini Epistolas perperam insertum.

V. pag. 76. Tertia est *Contra Ctesiphontem*. Daplex praecit Argumentum; primum vide in dicto Codice XLV. alterum inc. Ὅτι ἡδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβόλου συναγωνισμένη. Def. ἢ μελέτης ἀφανὲς. Initium & finis Orationis idem cum dicto Codice. Adspersa sunt identidem scholia nonnulla Latina non satis magni momenti. Nullum autem neque Epistolis, neque Orationibus auctoris nomen appositum (1).

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. cuius magna inter pag. 26. & 65. confusio propter quaterniones praepostere compactos; nos tamen numericis notis in summo margine apposis omnibus in suam sedem restituere conati sumus. Constat foliis scriptis 107.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

Continet *Philostrati Images* in Libros duos COD. VII. distinctas, ut in editione, quam citavimus in Cod. VII. Plut. LV. §. V. supra p. 246. cum notulis interlinearibus, & marginalibus aliquot usque ad pag. 14. Libri I. In libro II. cuius initium incidit in pag. 34. nonnulli defectus occurrunt. Primus est inter p. 48. & 49. desiderantur enim ea, quae inter verba Αἰγύπτιος μὲν γὰρ (edit. cit. pag. 800. lin. 20.) & alia πολλὴ καταβλέψαι τῷ βᾶθρῳ, κ. λ. (edit. pag. 802. lin. 3.) interiacent: ad haec tamen supplenda vacuum folium fuit a bibliopecto insertum. Alter in fine Codicis: definit enim in verbis, γαστέρα δὲ παρέχον-
ται

(1) Quas in suo Catalogo pag. 352. litt. E. innuit *Demosthenis Orationes sine titulo* Montfaucon. eas heic nullas reperimus: a quo tamen unica tantum Aeschini Oratio *contra Ctesiphontem* enunciat.

ται . . . quae incidunt in cit. edit. p. 808.
lin. 28.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XVI.
Constat fol. scriptis 53.

Ω Ρ Ο Σ .

H O R V S .

COD. VII. I. pag. 1. Ω Ὅρ' Α'πόλλωνος Νειλῶν ἱερο-
γλυφικὰ , & ἐξηγεῖται μὲν
αὐτὸς Αἰγυπτία φωνή , μετέφρασε δὲ Φίλιππος
εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον . Hori Apollinis Niloi
Hieroglyphica , quae quidem Aegyptiaca lingua
auctor ipse in lucem dedit , Graece vero inter-
pretatus est Philippus , Libris II. Primus inc.
Αἰῶνα σημαίνοντες , ἥλιον & σελήνην γράφουσιν .
Def. ἐν τῷ πρώτῳ συγγράμματι εἰπεῖν . Secun-
dus pag. 9. inscribitur : Ω Ὅρ' Α'πόλλωνος Νει-
λῶν , τῆς τῶν παρ' Αἰγυπτίους ἱερογλυφικῶν
γραμμάτων ἐρμηνείας βιβλίον δεύτερον . Hori
Apollinis Niloi , interpretationis Hieroglyphica-
rum apud Aegyptios litterarum Liber II. Inc.
Διὰ δὲ τῆς δευτέρας πραγματείας . Def. αὕτη
γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα . Quis fuerit
Philippus iste , qui Horum ex Aegyptiaco
Graecum reddidit , non satis liquet . Non
valde antiquum esse , ex Graeco-barbaris ,
quibus quandoque utitur vocibus facile conii-
cias . Primus Graece edidit hoc Opus Aldus
Venetiis MDV. fol. cum Phornuto , Palaepha-
to , &c. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p.
88. seqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min.
Saec. XV. (1) Constat foliis scriptis 15.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΒΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ .

PHILOSTRATVS DE VITA APOLLONII
TYANEI .

Ac praeterea

Eusebii contra Hieroclem Liber .

COD. IX. I. pag. 1. P hilostrati de Vita Apollonii Tya-
nei Libri VIII.

II. pag. 58. b. Eusebii Pamphili Caesarensis
contra Hieroclem Liber , quod Tyaneum Chri-
sto conferre conatus fuerit . Omnia Graece Ve-
netiis apud Aldum mense Martio MDI. in
fol. (2) In prima Voluminis pagina , elen-
chum Operum exhibente , indicantur Lati-
nae versiones , in Philostratum Alemanni Ri-
nuccini Florentini , & in Eusebium Zenobii
Acciaioli Flor. Ordinis Praedicatorum .

Cod. Graecus chartaceus , typis impressus
in fol. Constat foliis 64. Hanc editionem me-
morat Maittaire Annal. Typogr. Tom. II. Part.
I. pag. 168.

(1) Montfaucon. huius Codicis notitiam omisit in suo Catalogo.

(2) Fabricius B. G. Vol. IV. pag. 45. & Vol. VI. pag. 91. hanc utriusque Operis editionem innuens , anno posteriorem
facit .

ΙΣΟΚΡΑΤΟΣ ΛΟΓΟΙ .

ISOCRATIS ORATIONES .

I socratis Orationes XXI. Graecae , impressae COD. X.
Mediolani A. MCCCCXCIII. fol. curante
Demetrio Chalcondyla . Praecedunt Auctoris
Vitae tres , prima ex Plutarcho , ex Philo-
strato secunda , tertia ex Dionysio Halicar-
nassico , quales leguntur ad calcem ipsius Ope-
rum cit. edit. Basileensis a p. 632. ad p. 681.
Ex Orationibus vero tres tantum praeferunt
hypothesim , nimirum ad Philippum , De Pa-
ce , & Archidamus , eaeque sunt , quae ex
editis in dicta edit. primo loco occurrunt .
In fine ita adnotatum est : Ε'τελειώθη σὺν Θεῷ
τὸ παρὸν βιβλίον Ἰσοκράτους ἐν Μεδιολάνῳ , διορ-
θωθέν μὲν ὑπὸ Δημητρίου τῷ Χαλκονδύλῳ , τυπω-
θέν δὲ & συντεθέν ὑπὸ Ε'ρρίκου τοῦ Γερμανοῦ ,
& Σεβαστιανῶ τῷ ἐκ Ποντρεμούλου . τὸ δ' ἀνάλωμα
πεποιήκασιν εἰ τοῦ λαμπροτάτου ἡγεμόνος Μεδιο-
λάνου γραμματεῖς , Βερθολομαῖος Σκύστας , Βικέν-
τιος Α'λίπραντος , Βερθολομαῖος Ρ'όζωνος , ἔτι τῷ
ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοσῷ τετρακοσιεσῷ
ἐνενηκοσῷ ἑξήκῳ , μηνὸς Γ'ανυαρίου εἰκοσῇ τετάρτῃ .
Absolutus est cum Deo praefens Liber Isocratis
Mediolani ex emendatione Demetrii Chalcondylae ,
impressione & conipositione Henrici Germani , &
Sebastiani Pontremulensis ; sumtibus vero Illu-
strissimi Ducis Mediolani scribarum , Bartholomaei
Scyasi , Vincentii Halipranti , & Bartholomaei
Rozoni , anno a Christi nativitate MCCCCXCIII.
mensis Ianuarii XXIV.

Notandum in hoc exemplari deesse pri-
mum folium signaturae B. cuius iactura periit
finis Evagorae , initium Helenae , ac pars Bu-
sridis . Meminit Maittaire loc. cit. T. I. p. 559.

Codex Graec. chartac. impressus in folio ,
Constat foliis 198.

ΙΟΑΝΝΗΣ Ο ΣΤΟΒΑΙΟΣ .

IOANNES STOBÆVS .

I. pag. 1. I oannis Stobaei Apophthegmatum , COD. XI.

ac Praeceptorum Moralium Eclo-
gae , in Sermones , sive Locos Communes CXXIII.
digestae . Praeedit Caput Tabula diligen-
tissime exarata ; quam nos cum illa confe-
rentes , quae Stobaei Florilegio item prae-
currit edit. Basil. MDXLIX. fol. quatuor Capi-
ta minorem reperimus : defunt enim in Co-
dice Cap. I. Περὶ ἀρετῆς , II. Περὶ κακίας ,
CVI. Περὶ μικροψυχίας , & CXII. Ο'τι οἱ ἀτυ-
χάντες χεῖρασι τῶν συμπασχόντων . Cetera Ca-
pita eodem ordine tam in edito , quam in
manuscripto exemplari procedunt . Interim
operae pretium est animadvertere editionis
errorem , quem in eiusmodi collatione ineun-
da deprehendimus : bis enim repetuntur tam
in indice , quam in ipso Opere numeri 38.

E e 2

& 39.

& 39. qui si corrigantur, non amplius tota Caput summa erit CXXV. fed CXXVII. Primum itaque Caput, quod in nostro Codice est, Περὶ Φρονήσεως, *De Prudentia*, inc.

Α'λλ' ἔτι δὴ τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως,

Ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε καὶ γαλῆς, κ. λ. quae sunt ex Euripidis Theseo desumpta. Vltimum, quod inscribitur, Ὅτι τοῦ πλείων μετὰ θάνατον ἢ μνήμη διαρρεῖ ταχέως, *Quod memoria plurimorum statim a morte evanescit*, def.

Α'πόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ,

quae item sunt Euripidis. Sequitur deinde aliud Caput extra numerum, in quo referuntur Theodisti sententiae quaedam, ut in cit. edit. pag. 619. Tum pag. 341. amanuensis subscriptio hoc pacto: Μετεγράφη ἡ παρούσα βίβλος ἐν Ρώμῃ ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γενέσεως χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ ἐνενηκοσῶ τρίτῳ, Γ'υλλίῳ, δεκάτῳ, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γ'ωάννου πρεσβυτέρου Ρώσου τοῦ Κρητός. *Transcriptus est praefens liber Romae anno a Christi nativitate MCCCCXCIII. mense Iulio, die X. manu mea Ioannis Rhoss presbyterii Cretensis.*

II. pag. 342. Sequuntur aliorum sapientum dicta & enarrationes. Inc. Γ'πτόμαχος τις ἦν τῶν πάλαι γενομένων ἀνὴρ γυμναστής, κ. λ. Sunt autem Aristoxeni, Marci, Theophrasti, Philonis, &c. Def. ἔτω τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ συνήθεια τοῖς μὲν κόλασιν πεποιήκε, τοῖς δὲ πατρίδα.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. excuntis, diligentissime exaratus. Constat foliis scriptis 349.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

ISOCRATIS SERMONES.

COD. XII. CONTINET hic optima notae Codex Isocratis rhetoris Orationes XXI. & quidem hoc ordine:

I. pag. 1. inscribitur: Γ'σοκράτης πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Isocratis ad Demonicum de officiis*. Inc. Ε'ν πολλοῖς. Def. ἐπικρατήσκειν. Exstat in citata editione Graecolat. Basileensi p. 1.

II. pag. 6. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας. *Eiusdem ad Nicoclem de regno*. Inc. Οἱ μὲν εἰωθότες. Def. ποιήσεις. Ibid. p. 20.

III. pag. 12. b. Τοῦ αὐτοῦ Νικοκλῆς, ἡ συμμαχικός. *Eiusdem Nicocles, sive Socialis*. Inc. Εἰσὶ τινες. Def. διαπράξασθαι. Ibid. p. 38.

IV. pag. 19. b. Τοῦ αὐτοῦ πανηγυρικός. *Eiusdem Panegyricus*. Inc. Πολλάνης. Def. δόξουσιν εἶναι. Ibid. p. 60.

V. pag. 41. Τοῦ αὐτοῦ Ε'λένης ἐγκώμιον. *Eiusdem Helenae Eucnium*. Inc. Εἰσὶ τινες. Def. περὶ αὐτῆς. Ibid. p. 301.

VI. pag. 48. Τοῦ αὐτοῦ Εὐαγόρας. *Eiusdem Evagoras*. Inc. Ὁρῶν, ὃ Νικόκλεις. Def. προσήκει. Ibid. p. 276.

VII. p. 57. Τοῦ αὐτοῦ Βέσιρις. *Eiusdem Bessiris laudatio*. Inc. Τῇ μὲν ἐπιείκεια. Def. συμβουλεύειν. Ib. p. 324.

VIII. pag. 62. b. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῶν

σοφιστῶν. *Eiusdem contra Sophistas*. Inc. Εἰ πάντες. Def. καταστήσειν. Ibid. p. 428.

IX. pag. 65. b. Τοῦ αὐτοῦ Πλαταῖκος. *Eiusdem Plataeensis exsulum ad Athenienses Oratio*. Inc. Εἰδότες. Def. περὶ ἡμῶν. Ibid. pag. 436.

X. pag. 72. b. Τοῦ αὐτοῦ Ἀρεοπαγίτικος. *Eiusdem Areopagitica Oratio*. Inc. Πολλὰς ὁμῶν. Def. τῇ πέλει. Ibid. p. 206.

XI. p. 82. Τοῦ αὐτοῦ Φίλιππος. *Eiusdem Philippius*. Inc. Μὴ θαυμάσης. Def. νομίζω. Ib. pag. 120.

XII. p. 100. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς εἰρήνης. *Eiusdem de Pace*. Inc. Ἀπαντες μὲν. Def. γίνεσθαι. Ibid. p. 234.

XIII. pag. 117. b. Τοῦ αὐτοῦ Ἀρχίδαμος. *Eiusdem Archidamus*. Inc. Ἰσως τινες. Def. πείθεσθαι. Ibid. p. 169.

XIV. pag. 131. Τοῦ αὐτοῦ Παναθηναϊκός. *Eiusdem Panathenaeus*. Inc. Νεώτερος μὲν. Def. νομίσκειν. Ibid. p. 341.

XV. pag. 166. Τῷ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀντιθέσεως. *Eiusdem de permutatione*. Inc. Εἰ μὲν ὅμοιος. Def. τὴν ψήφον. Ibid. p. 456.

XVI. pag. 188. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Λοχίτου. *Eiusdem contra Lochitem*. Inc. Ὡς μὲν. Def. λεγέτω. Ibid. pag. 584.

XVII. pag. 190. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εὐθύνην ἀμάρτυρος. *Eiusdem contra Euthynum sine testibus*. Inc. Οὐ προφάσεως. Def. δύνασθαι. Ibid. pag. 592.

XVIII. pag. 193. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ζεύγους. *Eiusdem de bigis*. Inc. Περὶ μὲν οὖν τοῦ ζεύγους. Def. σερήσομαι. Ibid. p. 512.

XIX. pag. 199. Τοῦ αὐτοῦ Αἰγινητικός. *Eiusdem Aegineticus*. Inc. Ε'νόμιζον μὲν. Def. ἀξιώσητε. Ibid. p. 568.

XX. pag. 205. b. Τοῦ αὐτοῦ τραπεζιτικός. *Eiusdem Trapeziticus*, hoc est, *Oratio mensaria*. Inc. Ὅ μὲν ἄγών μοι. Def. τῶν ἐμῶν. Ibid. pag. 528.

XXI. pag. 213. Τοῦ αὐτοῦ παραγραφή πρὸς Καλλιμάχον. *Eiusdem exceptio adversus Callimachum*. Inc. Εἰ μὲν. Def. ψηφίζεσθαι. Ibid. pag. 548.

Codex Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 220.

ΦΟΡΝΟΙΤΟΣ.

PHORNOVTVS.

Ac praeterea

De Cometis Tractatus Anonymi.

I. pag. 1. ΦΡΑΝΕΤΗ (sic) τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομῇ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν θεωρίαν. *Phurnuti, in ea quae secundum Graecanicam doctrinam tradita sunt, excursus*. Inc. Ὁ ἔρανος, ὃ παιδίον, περιέχει, κ. λ. Def. καθ' ἣν ἀρμολιώτατόν ἐστι. Τέλος. Concordat cum edit. Aldina anni MDV. fol. quam citavimus supra pag. 319. Cod. XX. §. 1. In hoc Libello auctor ad phycas ac morales trahit al-

allegorias, quae de Diis apud Graecos tradabantur, curiosiusque ipsorum nominum etymologias inquit, Zenonis, Cleanthis, Chryippi & aliorum Stoicorum Philosophorum exemplo. In aliis Codicibus pro *Φυρνούτου* legitur *Κυρνήτου*, quae lectio viris doctis Iohanni Meursio in Bibl. Graeca, Henr. Valesio pag. 122. ad Euseb. Vossio, Galeo, aliisque maxime probatur. In Aldina editione *Φυρνούτου* nomen Operi praemittitur; in calce vero, *Τέλος τοῦ περὶ τῆς θεῶν φύσεως Κυρνήτου*. Fuit autem Cornutus iste philosophus sectae Stoicae, praeceptor Persii & Annaei Lucani poetarum, a Nerone in insulam relegatus, ac prope occisus, ut refert Dio Lib. LXII. pag. 715. quem *Λεπτίτην*, sive e Lepti Africae urbe fuisse tradit Suidas, eundemque, cui Persius satyram suam quintam inscripsit. Plura vide de hoc apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 398. seqq. ubi varias huiusce Operis editiones, ac versiones recenset.

II. pag. 31. *Περὶ κομητῶν. De Cometis. Inc. Τόσαῦτα μὲν περὶ ἡλίου καὶ τελέων, καὶ τῶν κατ' ἑτέρων συμβαινόντων παθῶν. χωρητέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν πρώτην καὶ σχεδὸν ἡμῖν γινόμενὴν τῇ συγγραμμάτων πρόφασιν, κ. λ. Def. κατ' ὅσας ἡμέρας ἡ τοιαύτη διοσημεία φανήσεται.* Hunc de Cometis Traſtatum quamvis ad Phornutum referre certo non audeamus, quum Fabricius loc. cit. adfirmet, ex eius scriptis nihil aliud, quam *περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως θεωρίαν*, aetatem tulisse: tamen quum *πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικὰ* scripsisse illum testetur Suidas, coniectere possumus, ex longiori opere *ἀποκτασμάτιον* esse, ut & ipsum videtur initium innuere. Coniecturae suffragantur verba, *Φρουνότου περὶ κομητῶν*, singulis libelli paginis, epigraphis instar apposita, ac sequens subscriptio, in fine rubris litteris exarata hoc pacto: *Μετεγράφησαν καὶ τὰ παρὼντα, ἧτοι Φρουνάτου περὶ θεῶν, καὶ περὶ κομητῶν, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ρώσου τοῦ Κρητός, ἀναφ' μηνὸς Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου. Transcripta sunt & haec, scilicet Phornuti de Diis & de Cometis, manu mea Ioannis presbyteri (1) Rhosi Cretenſis, anno MCCCCXCI. mensis Iunii die XXVIII. Venetiis.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 36.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ISOCRATES.

COD. XIV. Continet easdem prorsus *Isocratis Orationes XXI* quas in praecedenti Codice XII. recensuimus, si illud excipias, quod ultima, quae est *adversus Callimachum*, definit in verbis, *ὃ πλέον ἔχειν τῷ δικαίῳ ζητούντες.* Vnde duodecim circiter versus in Codice considerantur.

Codex Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 281.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Ο ΦΙΛΕΛΦΟΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΒΙΒΛΟΣ ΠΡΩΤΗ.

FRANCISCUS PHILELPHUS DE PSYCHAGOGIA LIBER PRIMVS.

Seu potius

Francisci Philelphi de animi recreatione Libri III.

COD. XV. Continet hic optimae notae Codex varia Francisci Philelphi Carmina, elegiaco, ac sapphico metro, ad diversos aetatis suae egregios viros, ac Principes conscripta; quibus *Psychagogiae* titulum addidit, eo quod fortasse illis diei subsecivis horis, quibus, gravioribus curis sepositis, Musarum deliciis animum levabat, ea fuerit elucubratus. Singulorum igitur titulos more nostro proferamus.

Liber I. Carmina continet sexdecim hoc ordine:

- I. pag. 1. titulo quidem caret, sed *Alphonſo Regi* est inscriptum.
  - II. pag. 2. *b. Βησσαρίωνι τῷ καρδινάλιῳ Νικαεῖ, Bessarioni Cardinali Nicaeno.*
  - III. p. 4. *b. Πάλλαντι τῷ Στροῦζῳ Χρυσείῳ ἱππεῖ, Pallanti Strozzae Equiti Aurato.*
  - IV. pag. 6. *Ἱερωνύμῳ Καστέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε καὶ ἱατρῷ, Hieronymo Castello philosopho & medico.*
  - V. pag. 7. *b. Δονάτῳ τῷ Ἀκτιόλῳ, Donato Acciajolo.*
  - VI. pag. 9. *Ἀνδρέῳ τῷ Ἀλαμάνῳ, Andreae Alamanno.*
  - VII. pag. 10. *b. Φραγκίσκῳ τῷ Σφορτίῳ Μεδιολάνου ἡγεμόνι, Francisco Sfortiae Mediolani Duci.*
  - VIII. pag. 11. *b. Πάλλαντι τῷ Στροῦζῳ Χρυσείῳ ἱππεῖ, Pallanti Strozzae Equiti Aurato.*
  - IX. pag. 13. *b. Βησσαρίωνι τῷ καρδινάλιῳ Νικαεῖ, Bessarioni Cardinali Nicaeno.*
  - X. pag. 15. *Νικολάῳ τῷ Δίεστ, Nicolao Estensi.*
  - XI. pag. 17. *Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπέλῳ, Ioanni Argyropulo.*
  - XII. pag. 18. *b. Δονάτῳ τῷ Ἀκτιόλῳ, Donato Acciajolo.*
  - XIII. pag. 20. *b. Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, Theodoro Gazae.*
  - XIV. pag. 21. *b. Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπέλῳ, Ioanni Argyropulo.*
  - XV. pag. 23. *b. Πέτρῳ τῷ Μεδίνοι, Petro Mediceo.*
  - XVI. pag. 25. *Ἀνδρονίκῳ Βυζαντίῳ, Andronico Byzantino.*
- Liber II. Carmina continet XIV. quorum hi sunt tituli:
- I. pag. 27. *b. Λοδοβίκῳ Γονζάγῳ τῷ τῆς Μαντίας μαρχίωνι, Ludovico Gonzagae Mantuae Marchioni.*

II.

(1) In Montfauconii Catalogo legitur perperam *Ioannis Petri Rhosi Cretenſis*, quod typographi lapsu factum esse iudicamus; qui pro *Presbyteri* excudit *Petri*.

II. p. 29. b. Εὐλόγιον εἰς Νικόλαον Κονίν-
τον ἄκρον ἀρχιερέα, *Elogium in Nicolaum V. Sum-
mum Pontificem*.

III. p. 31. b. Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro
Gazae*.

IV. p. 33. b. Προσπέρῳ Κολύμνῳ τῷ καρ-
δινάλιῳ, *Prospero Columinae Cardinali*.

V. p. 36. Βησσαρίῳ τῷ καρδινάλιῳ Νικαεῖ,
Bessarioni Cardinali Nicaeno.

VI. p. 38. Ἰσιδώρῳ τῷ τε καρδινάλιῳ καὶ
Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ, *Isidoro Cardinali
& Patriarchae Constantinopolitano*.

VII. p. 39. b. Βησσαρίῳ τῷ καρδινάλιῳ Νι-
καεῖ, *Bessarioni Cardinali Nicaeno*.

VIII. pag. 41. Μαομέτ τῷ μέγα αὐθέντῃ καὶ
μέγα ἀμυρᾷ τῶν Τούρκων, *Mahometo magno Do-
mino, & magno Amura Turcarum*.

IX. pag. 43. b. Γενναδίῳ Γεωργίῳ τῷ Σχο-
λαρίῳ τῷ & μητροπολίτῃ τῶν Φαιρῶν, *Gennadio
Georgio Scholario Metropolitae Phasorum (1)*.

X. pag. 44. b. Λοδοβίκῳ Γονζάγῳ τῷ τῆς
Μαντιάς μαρχίῳ, *Ludovico Gonzagae Mantuae
Marchioni*.

XI. pag. 46. Νικολάῳ τῷ Δίτσει, *Nicolaus
Esfensf*.

XII. pag. 48. Εὐλόγιον εἰς Ἀλφόνσον βασι-
λέα, *Elogium in Alphonsum Regem*.

XIII. pag. 50. b. Ἱερωνύμῳ Κασέλλῳ τῷ
φιλοσόφῳ τε καὶ ἱατρῷ, *Hieronymo Castello phi-
losopho & medico*.

XIV. pag. 52. Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαί-
κῆς ἐκκλησίας μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Roma-
nae Ecclesiae Pont. Max.*

Liber denique tertius totidem complectitur
Carmina, sequentibus inscripta, nimirum:

I. pag. 54. Βορσίῳ τῷ Δίτσει ἡγεμνῷ, *Bor-
so Esfensum Duci*.

II. pag. 55. b. Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodo-
ro Gazae*.

III. pag. 59. Ἰακώβῳ Ἀντωνίῳ τῷ Μαρ-
κέλλῳ ἱππεὶ χρυσεῖῳ, *Iacobo Antonio Marcello
Equiti Aurato*.

IV. pag. 62. b. Φραγκίσκῳ Γονζάγῳ τῷ
καρδινάλιῳ, *Francisco Gonzagae Cardinali*.

V. pag. 63. Λαζάρῳ Σκαράμπῳ τῷ Κομῇ
ἐπισκόπῳ, *Lazaro Scarampo Comi Episcopo*.

VI. pag. 65. Ξενοφῶντι Φιλέλφῳ τῷ υἱῷ,
Xenophonti Philelpbo filio.

VII. pag. 66. Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαί-
κῆς ἐκκλησίας μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Roma-
nae Ecclesiae Pont. Max.*

VIII. pag. 67. b. Εὐλόγιον εἰς Πάλλαντα
Στρώζαν χρύσειον ἱππέα Φλωρεντίνον, *Elogium
in Pallanitem Strozam Equitem Auratum Flo-
rentinum*.

IX. pag. 68. b. Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥω-
μαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Ro-
manae Ecclesiae Pont. Max.*

X. p. 71. Ἀντωνίῳ Βονονίῳ τῷ Πανορμίτῃ,
Antonio Bononio Panormitae.

XI. pag. 73. b. Ἱερωνύμῳ Κασέλλῳ τῷ φι-
λοσόφῳ τε καὶ ἱατρῷ, *Hieronymo Castello philoso-
pho & medico*.

XII. pag. 74. b. Τὸν Θεὸν ἐν καιρῷ ἀποδύ-
ναι τοῖς ἀνθρώποις μισθὸν κατὰ τὰ αὐτῶν ἔργα,

*Deum in tempore hominibus mercedem dare iux-
ta ipsorum opera*.

XIII. pag. 75. b. Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπόλῳ,
Ioanni Argyropulo.

XIV. p. 77. b. Παύλῳ τῷ σικάνδῳ ἔκρῳ ἀρ-
χιερεῖ, *Paullo II. Summo Pontifici*.

In fine manu ipsius Philelpbi haec adnotan-
tur: *Hi tres libri neque editi sunt a me Fran-
cisco Philelpbo, nec emendati. Quare cum multa
mutanda fient, ne quis ex hisce quicquam exscri-
bat rogo. Nos tamen, ut aliquod lectori spe-
cimen istorum Carminum exhibeamus, prio-
ra duo in medium proferre volumus, quae
ita habent:*

I. Ad Alphonsum Regem.

Ἀΐρον ἐν ἀνθρώποις, ὡ πάντων φέλλος ἀνάκτων,
Εἰ κλέος ἡμετέρων & μέγα θαῦμα χρόνων.

Τὰς πράξεις, Ἀλφόνσε, λίην πολλὰς τε κα-
λὰς τε

Νῦν σεο βυλόμενος ἄσαι ἐμοῖς μέλεσιν,
Οὐδὲν ἔχω γε λαβεῖν πέρας, οὐδὲν μέτρον
ἐπαίνων,

Οἷ σε Θεὸς κοσμεῖ σὴν διὰ τὴν ἀρετὴν.
Καὶ γὰρ ὁ τῷ θεῷ ταῖς πράξεσι χρώμενος ἴσαις,
Πάντα καλὰς πέπραχεν, πάντ' ἀγαθῶς τέ-
λεσεν.

Οὐ βροτὸς, οὐ βασιλεὺς ἕτερος ζῶν πούποτε
γαίης

Ἐστὶ σεο κρείττων ἡ λόγῳ, ἡδὲ νόῳ.
Σὺς μέγας ψυχῆς Ἀφρικῇ πολυλήϊος εἶδεν,
Ἰταλῆς τ' ἔθνος ὅπλα φρουρασόμενον.

Ἐσχατος ἰφθίμων σὸν τένομα λαὸς Ἰβήρων
Αἰδεῖται· σὲ Θέτις, ὧ κεανὸς τε σέβει.

Οὐδὲ μία κοσμεῖ σ' ἀρετὴ, ὧ κοίρανε· πάσας
Μοῦσαι ἔχεις, ὅσαι ἀνδράσιν εἰσὶν ὕλοις.
Ἐν πρώτοις παρὰ σοὶ διαλάμπει Δούσιον
Ἴσον,

Καύσεβες, ὧ βασιλεῦ, καὶ μετὰ διὰ δίκη.
Σύφρονα πάντα τὰ σε, μεγαλήτορα πάντα,
σοφὸν τε

Ἐργασε, καὶ συνετὸν, κοίρανε θεῖς, πόρεν.
Οὐδὲν ἀπ' ἀγνοίας τελείεις· νοῦς πάντα κελεύει

Καὶ λόγος εὖ ποιεῖν, ὅσα περ αὐτὸς ἄγει,
Ἀΐος εἰ τοῖνον, δι' πάντες θαύματι μῆνον

Ἀσπάζονται, ἀναξ, ἡδὲ ποδοῖσι σέβειν.
Οὐ γὰρ χάριν σε θεαὶ Μοῦσαι Φοῖβός τε Φιλῆσι,
Καὶ τοὺς ἀγαλόμενος σαῖς ἀρεταῖς ἄγαμαι.

Τένεκά σοι γὰρ παρὰ λογίοις τόποις ἐστὶ σοφοῖς τε
Ἀΐος ἀνδράσι δὴ, οἷ σε χορῶσιν, ἀναξ.

Ὡς πάντες ποταμοὶ διὰ χωρῶσι θαλάσσην,
Ὡς τὰς τῆς ἀγαθῆς δώματα πάντα ἀγει.

Εὐ δὲ σὺ καὶ τοῖων τυγχάνεις, κοίρανε, Φήμην
Τιμήσας· αὐτὴ ἀθάνατος τέλεται.

Πῶς γὰρ ἔλοι θάνατος Φήμην βασιλεῦσιν ἀρί-
στοις,

Ἦν θεῖα γλυκεροῖς ἄσμασι Μῦσα τρέφει;
Ἀλλὰ σοι, ὧ βασιλεῦ, ταύτην ἀρ' ὀφείλομεν
ἄνδρες

Πάντες ὁμοῦ, ὅσους Φράσεως ἰσχύς ἔχει.
Οὐδ' Ἰταλῶν μένη σὺν τένομα γλῶττα φυ-
λάττει,

Ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων βάρβιτος, ἡδὲ λῦρα.
Οὐ γὰρ, ἀναξ Ἀλφόνσε, βροτοῖς θνητοῖσιν
ὑπάρχεις

Ἰκέλος, ἀλλὰ Θεῶ, ὕμνον ὧς τις ἔχει.

Μῆ-

Μούσα Δίδε θυγάτερ, δε Ολύμπη δώματα ναίει,
Αἶδε τὸν Ἀλφονσον γλυκεροῖς ἐν μέλεσι·
Τῷ τίνα Πελλαῖον, τίνα Καίσαρα, Πιερίε, ἄλλον,
ἢ τίνα Πηλλίδην, Δαρδανίον τε βάλοις;
Τούτου ἂν ἡμετέρως τε Μάρων, καὶ Θείος Ομήρου
Θυμὸς ἀνιδῆσιν πρῶτον ἐλεῖν ἔβηλεν.
Μένον ἐγὼ τῦτον τολμῶ βασιλεῦσι βροτοῖς τε
Οὐκ ἀδικῶν γε βαλεῖν πᾶσιν ἀνάντα πάρα.
Οἶδα Θεῷ τέτρωτῇ γνῶμη πάντα γενέσθαι,
Ὅς Θεὸν ἐν πάσαις πράξεσιν ἀρχὸν ἔχει.

II. Βησσαρίωνι τῷ Καρδινάλιῳ Νικαεῖ.
Bessarioni Cardinali Nicaeno.

Ὡς φάος θείας ἀρετῆς σοφοῖσιν
Πρῶτος ἐν πᾶσιν μέγεθος καὶ ἄκρον
Κάλλος οὐκ ἦθευε δολεροῖο δείξας
Βησσαρίδην μοι·
Σοὺς λέγειν τοῖνον γλυκεροῖς ἐπαίνους
Αἵμασι σπεύδων, πόθεν αὐτὸς ὕλην
Ἀξίους πρῶτον μέλεσιν τοσαύτην
Ἀρετὴν ἀείδειν;
Οὐ γὰρ εἰ Φωστὴρ νεαρὰς σελήνης,
Ἀλλὰ λαμπρῶν κρατεροῖο Φοίβου,
Ὅς ἐς ἐν ζωῇ ἀγαθὰς τελείας
Πράξεις πάσῃ.
Οὐδὲν ἀσπάζῃ ζοφερὸν κατ' ἥθος
Σερμὸν, ἐκλάμπων μόνος ἐν βροτοῖσι
Φῶς ἀεὶ ἐργεῖς ἀγαθῶ μεγίστη
Πάντα νοήσας.
Οὐδὲν ἐν κόσμῳ τάχαθ' ἐν καλεῖσθαι
Ἀξίον τέτρω, Πάτερ, αὐτὸς οἶαι,
Ἀλλὰ τοῦτον κτήμας τὸ θεῖον,
Τέλλα δὲ φρουδὰ.
Πάντα τοῦ θεοῦ τίπραχας παρόντος,
Καὶ λέγεις ὁρθῶς· σοφὸς οὖν ὑπάρχεις
Αὐτὸς ἐν πρώτοις, ὅτι καὶ σὲ αὐτὸν
Ὁλβιος οἶσθα.
Ὁλβιον μόνον σοφὸν ἄνδρα κείνον
Οἶμαι, δε κόσμῳ δολερῶ καταίαις
Αὐτὸν οὐ σφάλλαι προκαλῶντα δέξαις,
Οἷος ὑπάρχεις.
Ὁ φθόνος λίην ἀρετὴν πιέζειν
Αἶεν εἴωθεν νοσερὸς μεγίστην.
Ἀλλὰ καὶ μείζων ἀρετὴ ποιοῦσα
Γίγνεται ἄλλοις.
Εἴς ἐν ἀνθρώποις ὕλον εἰ σὺ πᾶσι
Τοῦ καλοῦ τηρῶν γένος εὐμενείας·
Εἴς πέλεις πάσης ἅμα καύσεβείας
Εἶδος ἀρίστης.
Ἐστὶ γοῦν αἰεὶ μετὰ σοῦ τὸ θεῖον.
Τοῦτο ποιήσει κύριόν σε πάμπαν
Παντὸς αἰσχύνης φθονεροῦ τε μούνον
Ἡτορὸς εἶναι.
Χαῖρε γοῦν τῆς σῆς ἑνεκεν γλυκειάς,
Ὡς Πάτερ, μοίρας, Θεὸς ἦν σοι ἡῦδα
Δεξιὸς λαμπρῶν παρὰ τοῦ Ολύμπου,
Χαῖρε, καὶ ὕμνει.
Σοὶ Θεὸς δώσει ἀγαθὸν τοσούτον,
Ὅσσον οὐδ' ἄλλος μόνος ἐν σοφοῖσιν
Ἀνδράσιν μείζον πρότερόν του εἶχε
Γῆς ἐπὶ πάσης.
Εἰν' ἀειδοῖσιν θεῶν πεφύκει
Θυμὸς, ὥς οἶδας, φίλος. οὐ σοι ἔτος
Ψεύσεται, καὶ γὰρ λόγος ἐκ Θεοῦ
Δώματος ἦλθεν.

Ὅσσον οὖν μόχθον κάματον τε πάσχειν
Μείζω ἐν πάντου ταραχῇς παρόντες,
Τόσσον ἢ δόξῃ τάχιον φανείται
Ἐξοχα μείζων.
Ἡρακλῆς μείζω κατὰ πᾶν οἱ ἄλλοι
Δείξαν ἐν πράττειν. Θεὸς αὐτὸς ὕλην
Δῶκε τοῖς ἐχθροῖς φθονερῶς ἀνάγκης
Χρίσας Ἑβραίοις.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. autographus, optimeque servatus. Constat foliis scriptis 80.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PHALARIDIS EPISTOLAE.

Nec non

Bruti, Libanii, D. Basilii, Iuliani Imp. Philostrati, D. Gregorii Theologi, D. Gregorii Nysseni, Athanasii, & Anonymi Epistolae.

I. pag. 1. **P**halaridis Epistolae CXXVII. ut ex numeris marginalibus apparet; omnes editae in Collectione Cuiaciana. Ex his tamen propter abscissionem unius folii inter pag. 10. & 11. exciderunt a quadragesimafexta usque ad quinquagesimam secundam inclusive, ac dimidium quinquagesimae tertiae; cum simili defectu inter pag. 18. & 19. perierunt dimidium Epistolae LXXV. tota LXXVI. ac LXXVII. Ex editis praeter ea CXLVIII. loc. cit. pag. 59. seqq. desiderantur haec omnes illae, quas desisse etiam in Codice VI. huius Plutei §. I. admonuimus, praeter CIII. CXLII. & CXLIII. Tandem notandum, Epistolam XXX. quae inc. *Ἀρχέοντας, κ. λ.* bis repetitam occurrere.

II. pag. 37. *b. Bruti Epistolae LXV.* omnes editae loc. cit. pag. 109. seqq. ubi sunt LXX, desiderantur enim in Codice XXXIII. XXXIV. LXVI. LXVII. & LXVIII. reliquae autem omnes diversum ab editis ordinem obtinent. Subiungitur Mithridatis ipsarum collectoris ad Mithridatem regem Epistola, quae in edit. praemittitur.

III. pag. 45. *b. Libanii, ac Basilii Epistolae mutuae XXIV.* Prima Libanii ad Basilium inc. *Ὡς χρόνων ἐκείνων.* Ultima eiusdem ad eundem inc. *Εἰ μὲν τοι περὶ τῆς λόγου.* Sequuntur aliae tres eiusdem Libanii ad diversos. Fuerunt autem Epistolae istae in nupera Christophori Wolfii editione collatae.

IV. pag. 52. *Gregorii Theologi ad Celestinum Epistola.* Inc. *Ἐπειδὴ μοι τὴν σιωπὴν.* Des. *ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσιν.* Est prima ex Epistolis Gregorii Nazianzeni iuxta seriem, quam obtinent in eius Operum edit. Billiana A. MDCCIX. fol. Tom. I. pag. 767.

V. pag. 52. *b. Iuliani Imperatoris Epistolae XLVI.* quarum triginta inter impressas occurrunt in eius Operum edit. Lipsienfi G. L. A. MDCCXVI. fol. T. I. p. 372. seqq. & sunt, III. VI. VII. VIII. IX. XIV. XV. XVI. XVII. XX. XXII,

xxii. xxiii. xxvi. xxviii. xxxi. xxxii. xxxiv. xxxvii. xl. xli. xliii. xlv. xlv. lvi. lvii. lviii. lx. & lxi. ac praeterea *eiusdem Lex de Medicis*, quae legitur ibid. pag. 398. quaeque in Codice tamquam Epistola, suo adnotatur numero. Ex hisce Epistola LVIII. (in Codice XLV.) multo longior in Codice, quam in editione legitur, nimirum qualem Fabricius protulit Bibl. Graec. Vol. VII. p. 84. & ante ipsum Lud. Ant. Muratorius Anecd. Graec. Patav. mdcxix. 4. pag. 326. seq. uberzimis instructam notis & animadversionibus. Reliquas sexdecim ibidem non invenimus, quarum propterea inscriptiones, & initia heic duximus proferenda, Sunt igitur iuxta seriem, quam in Codice obtinent,

II. quae inscribitur, *Εὐκλείδῃ φιλοσόφῳ*. Inc. Πότε γὰρ ἡμῶν ἀπελείφθη.

III. *Αἰβανίῳ*. Inc. Α'ποδέδωκας Α'ριστοφάνει τὰς ἀμοιβάς.

IV. *Γελανδῇ βασιλεῖ*. Inc. Τὸ ἔμφρον ἐκ παιδείῃ (1).

V. *Βασίλειος Γελανῶ*. Inc. Μικρά σοι τὰ τῆς παρέρσεως, κ. λ. (2).

VII. *Γελανδῇ Σωσιπάτρῳ*. Inc. Ε'στὶ τις ἡδονὴ ἀφορμή.

VIII. *Γελανδῇ Φιλίππῳ*. Inc. Ε'γὼ νῦν τοὺς θεοὺς ἔτι καίτοι ὢν.

IX. *Γελανδῇ Εὐθάρῳ*. Inc. Ζῶμεν ὑπὸ τῶν θεῶν.

XII. *Γελανδῇ πατριάρχῃ*. Inc. Τ'πὲρ Α'μωγίλης δεύτερα ταῦτα.

XXVII. *Γελανδῇ Διογένει*. Inc. Διόγενες, ὃ σὺς ὀφθαίς μοι.

XXVIII. *Γελανδῇ Πρίσκῳ*. Inc. Ε'γὼ δεξάμενος σε τὰ γράμματα.

XXXVI. *Γελανδῇ κατὰ τοῦ Νείλου*. Inc. Α'μείνων ἡσθα σιωπῶν πρότερον. Est longissima.

XXXIX. *Γελανδῇ (sic)*. Inc. Ὡς ὡς γὰρ γε τὸ σύνθημα ἡμῶν.

XLI. *Anepigrapha*. Inc. Εἰ ταῦτα γλώττης ἀγροτέρας.

XLII. *Anepigrapha*. Inc. Εἰ μὲν εἰς τὸ θῆτρον.

XLIII. *Anepigrapha*. Inc. Εἰ μὲν μὴ εἶχον.

XLIV. *Anepigrapha*. Inc. Ε'πείχθῃς πρὸς τὴν τῶν πολεμίων παραταξιν. Has tres postremas Epistolas edidit primus laudatus Muratorius loc. cit. ac deinde Fabric. loc. pariter cit. pag. 85. & 86.

VI. pag. 70. *Philostrati Epistolae Amatoriae* LIII. Primae XXXVII. eadem sunt, eodemque ordine dispositae cum illis, quae occurrunt inter eius Opera edit. Gr. Lat. Paris. mdcviii. fol. ex recensione Feder. Morelli a pag. 893. ad pag. 914. Quatuor sequentes, quarum prima inc. Πάντα με αἶρει, κ. λ. eae sunt, quae in edit. immediate praecedunt dictas Epistolas XXXVII. pag. 891. Quarta tamen ex istis, quae inc. Οὐδὲ ὁ τοῦ Μανάνδρου, κ. λ. longior est in Codice; nam post verba πενήσας ἀπεκείρατο, in quibus definit editio Morelliana, sequuntur ἡμεῖς γὰρ μὴν ἀνδρὸς

σοφοῦ, κ. λ. Def. ὃ ἄρα κεφαλῇ. Haec tamen habentur in edit. Meursiana, quam paulo infra citabimus. XLII. inscripta Γυναικί, inc. Τὴς σε, ὃ καλῇ. περιέκειρεν; XLIII. anepigrapha, inc. Οὐκ οἶδα τί σε μᾶλλον ἐπαινέσω. XLIV. Τῇ αὐτῇ, inc. Ὅτε δὲ ἐκρινε τὰς θεάς. XLV. XLVI. XLVIII. & XLIX. sunt, quae in edit. leguntur pag. 889. seqq. incipiendo ab illa, cuius initium: Χάρις καὶ μὴ θέλης. XLVII. vero Γυναικί, inc. Μὴ ὑποθήσῃ ποτέ. L. Γυναικί πόρῃ, inc. Ὅ τοῖς ἄλλοις ἐπ' ἄρῃτον δοκεῖ. LI. Μειρακίῳ πόρῃ, inc. Πωλεῖς σεαυτὸν· κ' γὰρ οἱ μισθοφόροι. LII. Γυναικί, inc. Μὴδὲ γράφειν φυγάδα. ἀνέξῃ. LIII. Μειρακίῳ, inc. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ἣ μέγα δὴ φρονεῖς. Epistolae illae, quarum initia protulimus, in edit. Morelliana desiderantur; edidit tamen primus Meursius Lugduni an. mdcxvi. tum in nupera Florentina Meursii Operum editione, curante Io. Lamio, recusae fuerunt Tom. VII. pag. 862. a N. LXIV. usque ad N. LXXI. inclusive.

VII. pag. 80. b. D. Gregorii Theologi Epistolae LIV. Prima inscripta Νικοβύλῳ, inc. Εὐ μετοπώρῳ τὰ ἀνθῆ, κ. λ. Est Epistola CCVIII. in cit. edit. pag. 902. Ultima τῷ αὐτῷ, (sc. Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ Τυάτων) inc. Πυνθάνομαι σε βαρέως ἔχειν. Imperfecte definit in verbis: καὶ ἐξέλεν θνείδος ἐξ ὧν Ἰσραὴλ· ἀλλ' ἐπη... Est Epist. LXXXI. ultima autem verba incidunt in pag. 840. lin. 15.

VIII. pag. 99. D. Gregorii Nysseni Epistola de iis, qui Hierosolymam proficiscuntur. Inscrib. Κηρύττοι. Inc. Ε'πειδὴ πρὸς ἡρώτησας, ὃ φίλε. Def. τὴν ἐν Γεροσολύμοις. Eius Operum edit. Paris. mdcxxxviii. T. III. p. 651. ubi inscribitur: De iis, qui adeunt Hierosolyma Oratio.

IX. pag. 101. Athanasii Epistola, cuius inscriptio: Α'θανάσιος Ἰωάννῃ κ' Α'ντιόχῳ, κληρικῶσι καὶ συμπρεσβυτέρῳ, ἐν κυρίῳ χαίρειν. Athanasius Ioanni, & Antioco, dilectis filiis & compresbyteris, in Domino salutem. Inc. Ε'χάρην δεξάμενος ὑμῶν ἐπιστολήν. Def. Ἐ ποθεινότεροι οἶσι. Eius Operum cit. edit. Paris. Tom. I. pag. 956.

X. pag. ead. Ultimo loco legitur Anonymi Epistola, cuius initium: Α'νὴρ ὅς ἂν εἴην εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαίοις, κ. λ. Def. Ἐ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγεῖλαι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. cuius primi quaterniones tres diversa manu sunt exarati. Constat foliis scriptis 103.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΑ.

PHILOSTRATI HEROICA.

Philostrati Heroica, seu Dialogus Vinitoris cum Phoenice, in quo XXI. Heroës, qui bello Troiano interfuere, describuntur, & celebrantur. Inc. Α'μπελυργός. Ἰὼν ὁ ξένος, ἢ πόθεν, Φοίνιξ. Α'μπελυργός, τῶν περὶ Σιδωνά τε κ' Τύρον. Def. πρὶν ἢ κ' τῷδε ἀκρόασθαι τοῦ

(1) Est Epistola XL. inter Basilii Magni Epp. edit. Paris. mcccxxx. fol. Tom. III. pag. 123.

(2) Est Epist. XLI. ibid. pag. 124.

λόγου. Concordant cum editione Paris. anni MDCLVIII. fol. apud Marcum Orry ex recensione Friderici Morelli regii Professoris & Interpretis p. 631. seqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 77.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΑ.

PHILOSTRATI HEROICA,

Ac praeterea

Imagines, & alia nonnulla.

COD.
XVIII.

I. pag. 1. **P**hilostrati Lemnii Heroica, ut in praecedenti Codice.

II. pag. 50. *Eiusdem Imagines* Libris duobus comprehensae. Primus sine ullo titulo inc. *Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν.* Def. *αὐτῷ τιμολή.* Secundus pag. 72. item anepigraphus inc. *Ἀφροδίτην ἐλεφαντίνην.* Def. *σὺν ὧρα γράφειν.* Concordant cum cit. edit. a p. 730. ad p. 831. Sequitur statim in Codice fragmentum quoddam breve, forte ex eiusdem Philostrati Vitis Sophistarum desumptum, sed quo pertineat, nondum comperimus. Inc. *Τὴν μὲν ἀμφὶ Τυδέα καὶ Καπάνεα.* Def. *καὶ τὸ ἄμικτον δηλοῖ τοῦ τάφου.*

III. pag. 96. *b. Eiusdem Vita Isocratis*, item sine titulo. Inc. *Ἡ δὲ Σεύρη ἡ ἀφροσύνη.* Def. *πταίσματος.* In cit. edit. pag. 505.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus, optimeque servatus. Constat foliis scriptis 98.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

HERODIANI GRAMMATICA,

Seu potius

Plurium Grammaticorum Collectio.

COD.
XIX.

I. pag. 1. **O**ccurrit Herodiani Tractatus de Nominibus, cum hoc titulo: *Ἡρωδιανὸς περὶ παραγωγῶν γενικῶν ἀπὸ διαλέκτων.* Herodiani de derivationibus genitivorum a dialectis. Inc. *Αἱ Θετταλικαὶ γενικαί,* εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὡσι, προπερισπῶνται, κ. λ. Def. *οἱ Μενέλεω, τὴς Μενέλεως· οἱ λέω, τὴς λέως.*

II. pag. 52. Sequitur Tractatus de Verbis, quem nullus quidem titulus praebet, sed ad ipsum Herodianum pertinere comperimus. Inc. *Τί ἐστὶ ῥήμα; μέρος λόγου ἄπτωτον ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμῷ διαφόρως χρόνως δηλῶν.* Def. *οἶον Πάνθος, Πάνθου, Πανθοῖδος, καὶ τὰ ὅμοια.* Haec de Verbis Excerpta primus Graece in lucem edidit Aldus Manutius in Syntagmate Veterum Grammaticorum Graecorum Vener. MCCCXCVI. fol. pag. 189. seq. sub titulo *Παραβολαὶ τοῦ μεγάλου ῥήματος ἐκ τῶν τῷ Ἡρωδιανῷ, ubi animadvertit Fabric. B. G. Vol. VII.*

pag. 13. rectius legendum *μεγάλου ῥήματος*, ut habetur in Ms. Caesar. Philologico XV. Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 14. §. IV.

III. pag. 109. Alius de Nominibus, & Verbis Tractatus, auctore Anonymo. Inc. *Πάντα τὰ ἄρθρα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα διασύνεται.* Def. *ἔτω καὶ τὸ ἔστω ἀπὸ τῷ εἶνω.*

IV. pag. 123. *Scholium in Theocriti Idyllia*, Inc. *Γέρον, ὡς οἱ Δωρεῖς τρέπῃσι τὴν καὶ διφθογγον, ὅτε μὲν εἰς ω μέγαν, ὅτε δὲ εἰς οἱ διφθογγον, ὅτε δὲ εἰς ευ διφθογγον, κ. λ.* Desinunt in verbis, τῶν Γόνων δὲ τῶτό ἐστι τὸ τὰς γενικὰς ποιεῖν εὐθείας, quae pertinent ad Idyllium, quod inscribitur *Δάφνις καὶ Μεγάλας*. Videntur mutila in fine; nam quatuor circiter folia vacua relicta sunt. Concordant autem ut plurimum cum iis, quae habentur edita in calce Theocriti edit. Graecae Vener. MDXXXIX. in 8.

V. p. 162. *Ἐρωτήματα σὺν Θεῷ πρὸς παῖδας.* Interrogationes cum Deo ad pueros instituendos, auctore Anonymo. Inc. *Πῶς ἀκούεις; μετὰ τῶν ὧτων.* Def. *τίς; Ἀγῆς καὶ Δίδε γός; ταῖς; δ' Ἀπῆλων.*

VI. pag. 168. *Γράμματα Φιλοπύου περὶ τῶν διαφορῶν σημασιῶν διαφόρως τονουμένων.* Ioannis Philoponi de diversis significationibus vocum secundum diversos accentus per alphabetum. Inc. *Ἀγέλαιος, δ' μαθητής.* Ἀγέλαιος, δ' ἐκ τῆς ἀγέλης. Def. *Ἄχρος, ἡ ὠχρίασις.* Ὄχρος, δ' χλωρός. Saepius prodiit hoc Opus in calce Graecorum Lexicorum: separatim vero, & quintuplo fere auctius edidit vir de Graeca lingua optime meritis Erasmus Schmidius Witeb. MDCLV. in 8. sub titulo: *Cyrilli, vel, ut alii volum, Io. Philoponi (1) opusculum utilissimum de differentiis vocum Graecarum &c.* Hunc Tractatum exscripsit heic Franciscus Philelphus.

VII. pag. 185. *b. Nomina Mensium apud Aegyptios, Ascalonitas, Antiochenos, Romanos, Hebraeos, & Athenienses.*

VIII. pag. 188. *Glossae, five dictiones quaedam diversorum populorum, nimirum Atheniensium, Argivorum, Arcadum, Achivorum, Aetolorum, Acarnanum, Ambraciotarum, Aetoliensium, Hermioneorum, Thessalorum, Cypriorum, Boeotorum, Doriensum, Ionum, Clitoriorum, Cretensum, Corinthiorum, Corcyrensum, Laconum, Magnesium, Siculorum, ac Phlasiarum, lingua communi explicatae.* Inc. *Ἀγαν, λίαν. Ἀλῆς, ἀρκεί. Ἀωπός, ἰμάτιον, κ. λ.* In fine depicta sunt signa, five notae, quibus ab astronomis denotantur Sol, Luna, ac reliqui planetae, nec non duodecim Zodiaci signa, cum uniuscuiusque explicatione, omnia manu Francisci Philelphi exarata, qui se heic subscripsit.

IX. pag. 192. *Κανονίσματα πάντων ἀναγκαῖων ῥημάτων ἐπιτομὴ ἐκφερομένων παρὰ τε ποιητῶν καὶ ῥητορῶν ἐκλεγμένα.* Canonismata selecta valde necessaria verborum ut plurimum a Poëtis, & Oratoribus prolatorum. Inc. *Γέρον, ὅτι τῆς συναλοιφῆς εἰσιν ἑπτὰ εἶδη.* Def. *ὡς τὸ δίδεπα.* Collector Anonymus.

F f

X.

(1) Huius esse non dubitat Henricus Stephanus.

X. pag. 204. *b. Lexicum verborum irregu-
larium*, cum interpretatione interdum Latina,
manu itidem Francisci Philelphi. Inc. Α'τω,
laedo. ἀορ. ἀσθην, laesus est. Def. μέλλων, οὐ-
σονται. ἀορίστος, ὥσθην.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec.
XV. optime servatus, quem fuisse Francisci
Philelphi, comprobatur praeter Opuscula prae-
dicta, nominum priorum aliorumque me-
morabilem, de quibus in ipso operum pro-
gressu mentio fit, diligens & accurata ad
marginem descriptio, ab eodem inter legen-
dum facta. Constat foliis scriptis 211.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

COMPENDIUM RHETORICES INCERTI AUCTORIS.

Seu potius

*Iosephi Rhacendytiae Compendium Rhetoricae,
Gregorii cuiusdam Compendium Logicae &
Physicae Aristotelis, & aliq
eiusmodi.*

COD.
XX.

I. pag. 1. **O**ccurrit primo loco Iosephi Rha-
cendytiae Compendium Rhetori-
cae, duobus hisce versiculis tituli vicem ge-
rentibus:

Μέλημα ἢ φρόντισμα ἔ γλυκεῖς πόνος
Οἰκτρὸν πιναρὸν Ἰωσήφ Ρ' ακενδύτα.

Meditatio, cura, & dulcis labor

Miserabilis ac vilis Iosephi Rhacendytiae.

Inc. Α' προομιᾶς ἐπὶ τὴν τῶν προομιῶν ἢ ἀ-
γων μητέρα ἐρχόμεθα. Def. ταῦτα ἐπειδὴ μεί-
ζονος ἰδέοτο τοῦ βοηθήματος, μείζονος ἢ τυγχά-
ναι. Finis Tractatus in hoc exemplari non con-
venit cum illo Codicis II. huius Plutei sub fi-
nem §. I. propter diversam Capitum, quae
in eo pertractantur, dispositionem.

II. pag. 41. *Compendium Logicae Aristote-
lis*, Capitibus LVI. comprehensum, aucto-
re quodam Gregorio, ut ex subscriptione
quam paullo post, §. IV. adferemus, eruere
licet. Primum Caput inscribitur: Περὶ πεί-
ρας, ἐμπειρίας, τέχνης, ἢ ἐπιστήμης, ἐν ᾧ
καὶ περὶ τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς. Inc. Σκοπὸς
ἡμῖν ἐστὶ Θεοῦ συνάρσει περὶ πάντων τῶν τῆς φι-
λοσοφίας εἰδῶν ἀπαρλεῖπτως ἢ συνόμως, ὥς οἶόν
τε, διαλαβεῖν. Vltimum Περὶ ἐλέγχου, ἢ ὅτι
πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνοί-
αν ἀνάγονται. Def. ἢ σοφιστικὰ ἔλεγχοι δέκα ἔ-
τρεῖς. In principio huius Tractatus adscri-
ptum legitur Latine: *Summam hanc fere eif-
dem verbis scripsit Nicephorus quidam monachus,
cognomento Blemides, & physicorum summam &
meteororum; uter ab altero mutuatus incertum
mibi est.*

III. pag. 124. *b. Eiusdem item Physicorum
Aristotelis scriptorum Compendium*, & quidem
hoc ordine:

I. p. ead. *Librorum VIII. de physica Auscul-
tatione*. Primum Caput, quod inscribitur,
Προομιον τῶν φυσικῶν ἀρχῶν, inc. Σκοπὸς τοῦ

παρόντος βιβλίου ἐστὶ ζητῆσαι περὶ τῶν ἀρχῶν τῶν
ὄντων, κ. λ. Hoc initium concordat cum ini-
tio Prolegomenorum Georgii Pachymeris in
eisdem Aristotelis Libros, quod exhibetur a
Nesfilio Biblioth. Caesar. Catalog. Part. IV.
pag. 66. §. I. Pachymeris tamen non esse
coniciitur ex Latina adnotatione in principio
huius Compendii ab eadem manu, de qua
supra, in margine apposita, quae ita habet:
*Eadem haec fere ad verbum scripsit & Geor-
gius quidam, cognomento Pachymeres; uter ve-
ro ab altero mutuatus incertum. Complexus ille
est metaphysica, ethica Nicomachica, & mecha-
nica, quae hic videtur omisisse. Rursus hic de
rhetoricis scripsit, & de Catholica fide, quae
ille praeteriit: hic tamen videtur fere totum
Aristotelem complexum absolutiorem paraphrasin
conficere. Vltimum Περὶ ἀπειρῶν, def. ὥσπερ ὁ
χαλκὸς τοῦ χαλκοῦ ἀνδριάντος. Capita comple-
ctitur XIII.*

II. p. 153. Περὶ οὐρανοῦ. *De Caelo*. Inc.
Σκοπὸς ἐστὶν ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ τῷ φιλοσόφῳ
προηγουμένως εἰπεῖν. Def. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπὶ
τοσοῦτον.

III. p. 164. *b. Περὶ γενέσεως ἢ φθορᾶς.
De generatione & corruptione*. Inc. Πολὺς παρὰ
τοῖς φιλοσόφοις ἢ ὁ περὶ γενέσεως ἢ φθορᾶς
λόγος. Def. καὶ τραχὺ, καὶ παχὺ, καὶ βαρὺ,
τῆς γῆς.

IV. p. 176. *De Meteoris*, cuius primum
Caput. Περὶ τῶν φαινόμενων φλογῶν καιομένων
περὶ τὸν οὐρανόν, ἢ τῶν καλυμμένων αἰγῶν ἢ θα-
λάσσης, ἢ διαθεόντων ἀστέρων, inc. Α' ὥσθην μὲν
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σερρώματος μέχρι καὶ τῆς τέ-
ρατος τῆς σελήνης. Vltimum Περὶ δραστηῶν ἢ
παθητικῶν ποιότητων, def. τῶν τε ποιητικῶν καὶ
τῶν παθητικῶν.

V. pag. 202. *b. De Mundo*, cuius pri-
mum Caput Περὶ αἰθέρος ἢ ἀστέρων, inc. Τούτων
δὴ ἔγω διωρισμένων, κ. λ. ac post paucos ver-
sus instar prooemii, leguntur verba: Τὸ τοί-
σιν διήκον ἀπὸ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ σε-
ρώματος, κ. λ. quae sunt initium Excerpto-
rum *de caelo, sole, eclipsi solari, &c.* Georgii
Pachymeris nomen prae se ferentius in Co-
dice Biblioth. Caesar. ut ex ipsius Catalogo
apparet loc. cit. pag. 68. §. XVIII. Vltimum
Caput Περὶ οὐκείσεων, def. εἰς ἅμισα τὸ τοιοῦ-
τον ἡμερήνικον διαιρεῖ.

VI. pag. 221. *b. Περὶ ζώων μορίων. De
partibus animalium*. Inc. Ἐχόμενον ἂν εἴη καὶ
περὶ ζώων μορίων εἰπεῖν, Def. πρὸς τὸ βέλτιστον
πάντα ἐμμηχανήσατο.

VII. pag. 233. *b. Περὶ γενέσεως ζώων. De
generatione animalium*. Inc. Ἡ δὲ λοιπὸν καὶ
περὶ γενέσεως ζώων ἀκολούθως τοῖς ἄλλοις λέγο-
μεν. Def. ἔ ὅλως διὰ τίνα αἰτίαν γίνεται, ταῦ-
τά ἐστιν.

VIII. pag. 246. Περὶ ψυχῆς. *De Anima*.
Inc. Τούτων δὲ διωρισμένων, σκοπεῖν ἂν εἴη ἢ
περὶ ψυχῆς τῆς ταῦτα κινῆσε, κ. λ. Def. οἷς ἂν
κληρωθεὶς μονιμωτάτη ἢ ἀτελεύτητος.

IX. pag. 274. *b. Περὶ αἰσθήσεως, καὶ
αἰσθητῶν. De sensu & rebus sensibilibus*. Inc.
Τὸν περὶ ψυχῆς συν Θεῷ πληρώσας λόγον κατὰ
96.

θύραν ἀπαντᾷ ἡ περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν θεωρία. Def. πρὸς τὸ διαφανὲς τὸ ὁρισμένον.

x. pag. 285. Περί μνήμης καὶ τοῦ μνημονεύειν. *De memoria, & reminiscendo*. Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ μνήμης καὶ τοῦ μνημονεύειν λεκτέον. Def. οὐ ἑξῆς ἀποκαθίστανται.

xi. pag. 289. b. Περί ζώων κινήσεως. *De motu animalium*. Inc. Ἐπειδὴ ἡ ὁρεκτικὴ τε καὶ ὁρμητικὴ τῆς ψυχῆς δύναμις. Def. ἡ ὀργῶσα ὕλη, ἡ μὴ ὀργῶσα.

xii. p. 292. Περί τὸ, πᾶν τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐστίν. *De animi principatu, ubinam sit*. Ποῦ δὲ ἐστὶ τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς, καὶ ἐν τίνι μορίῳ, κ. λ. Def. ἐκείνῳ οἱ ὑπνώτιστες ἀπολυθέντες.

xiii. pag. 297. Περί ἐνυπνίων καὶ τῆς μαντικῆς αὐτῶν. *De insomniis & de divinatione per somnia*. Inc. Καὶ περὶ τοῦ ἐνυπνίου δὲ ζητητέον, πότερον τοῦ νοητικοῦ μορίου πάθος ἐστίν. Def. διὰ τῆς πράξεως καὶ θεωρίας.

xiv. pag. 300. b. Περί μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος. *De longitudine & brevitate vitae*. Inc. Περί δὲ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος τῶν ζώων νῦν ἐπισκεπτέον. Def. τὴν μακροβιότητα ἐμποιοῖ.

xv. pag. 301. b. Περί νεότητος καὶ γήρους, καὶ ζωῆς, καὶ θανάτου, καὶ περὶ ἀναπνοῆς καὶ ἐκπνοῆς. *De iuventute & senectute, de vita & morte, de respiratione & expiratione*. Inc. Περί δὲ νεότητος καὶ γήρους, καὶ ζωῆς καὶ θανάτου, ἅμα δὲ καὶ περὶ ἀναπνοῆς ἀναγκαῖον ἐστίν, κ. λ. Def. τελευτῶσιν εἰς τὰς ἱατρικὰς ἀρχάς.

xvi. pag. 304. Περί σώματος. *De Corpore*. Inc. Ἐπειδὴ περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος, εὐλόγον ἂν εἴη περὶ τῶν σωματικῶν ἀρχῶν καὶ στοιχείων πρὸ παντὸς ἑτέρου διαλαβεῖν. Def. παραπλησίως διανοητέον καὶ τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς.

IV. pag. 317. b. Ἀθροισις εὐσύννοτος τῶν μαθημάτων. *Collectio compendiaria mathematicarum, sive Tractatus IV. quorum I. de Arithmetica inc. Μέλλοντί μοι περὶ τῶν τεσσάρων μαθημάτων, κ. λ. Def. τὴν ἐκθεσὶν παραιτούμενος*. II. pag. 328. b. *de Musica inc. Μουσικὴν οἱ παλαιοὶ συνέχουσιν εἶπον τὸ πᾶν*. Def. ὡς κύβος καὶ πύραμις. III. pag. 339. *de Geometria inc. Σημεῖον ἐστίν, ὃ μέρος ὅθεν*. Def. τῆς γεωμετρίας λόγος τὸ πῆμα ἔστω. IV. pag. 351. b. *de Astronomia inc. Σφαῖρά ἐστι σχῆμα σφαιρῶν, κ. λ. Def. τὴν ἡγεμονίαν τῷ λογικῷ σφαιρῶς παραιτούμεθα*. De hac Tetrabiblo vide supra pag. 390. §. XVI. paucis enim ab ipsa discrepat. In fine legitur ab eadem manu: Γρηγόριος τὰδ' ἔγραψε τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν, εἰς εὐμάθειαν εὐσύννοτον αὐτοῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄργανον ἅμα τῇ τῶν ἐπιστημῶν τετρακτῷ προθέμενος, ὡς μήτε κλοσόντο τοῖς περὶ ταῦτα δεινότες, μήτε τριβὴν αὐτοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐγγίνεσθαι, ὡν καταφρονεῖν ἐκέλευσθαι. *Gregorius haec scripsit in gratiam eorum, qui rerum rariorum sunt amantes, ut facili, & compendiaria via ediscant, hoc ipse organum philosophiae, una cum quatuor scientiis proponens, ea mente, ut nec difficultatibus, quae in iis occurrere solent, perturbari possint, neque in iis frustra detineri, quae contemnenda esse censuimus.*

Ex qua subscriptione colligitur, Gregorium hunc utriusque etiam superioris Compendii, Logicae nimirum, ac Physicae Aristotelis, auctorem esse.

V. pag. 360. Περί ἀρετῆς. *De Virtute Liber*. Inc. Ἐπειδὴ περὶ ἔργα πίσεως ἔργον, καὶ πῆσι ἔργων χωρὶς, ζῶν τῷ κεντημένῳ παρασχεῖν ὅχι ἱκανοῦνται, κ. λ. Def. τεθεωρηθῆαι μακαριώτατος. Auctor Anonymus, (f. idem Gregorius).

VI. p. 371. b. Σύνοψις κατὰ τὰς ἐκ τοῦ περιπάτου τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν κακιῶν. *Compendium iuxta Peripateticos Virtutum & Vitiarum*. Inc. Ἐπανετὰ ἐστὶ τὰ καλὰ, ψεκτὰ δὲ τὰ αἰσχρά. Def. καὶ τὰ παρακολυθεύοντα αὐτῇ τῶν ψεγομένων ἐστίν. Titulus huius Tractatus in margine posteriori manu appositus legitur. Exstat autem inter Aristotelis Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 291.

VII. pag. 375. Περί πίσεως καὶ τῶν θείων δογμάτων. *De Fide, & divinis Dogmatibus*. Inc. Ἡ δὴ πρὸς τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ ἡμῖν ἐπαμνησιν ἐκτίθημι. Def. ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς καὶ ἀπερίγραπτος. Auctore Anonymo, (f. eodem Gregorio).

Codex Graecus hombycinus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 387.

ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΠΑΚΕΝΔΥΤΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

IOSEPHI RHACENDYTI COMPENDIVM RHETORICES.

Adde

Sopatri, Cyri, & Anonymi alia Opera rhetorica.

I. pag. 1. **C**ompendium Rhetoricae Iosephi Rhacendytiae. Inc. Ἀπροιμίᾳς ἐπὶ τὴν τῶν προομιῶν, κ. λ. Def. ὅλον, Διόνοτος, Διδύμοτος. Concordat cum Codice II. huius Plurei §. I.

II. pag. 37. Σωπάτρι διαίρεσις ζητημάτων. *Sopatri Divisiones Quaestionum*. Inc. Μετὰ τὰ κατὰ Κύζινου Ἀλκιβιάδους αἰτήσας Φρυγῶν, κ. λ. Def. τὰς μὲν ὑβρίζοντες τῇ μοιχείᾳ, τὰς δὲ λυποῦντες οἷς ὑβρίζουσιν. Exstant in Collect. Rhetorum Aldina Venet. MDVIII. fol. pag. 287. seqq. Hoc Sopatri Sophistae Opus, uti & Orationes, quas habemus Antiphontis, Andocidis, Dinarchi, Lycurgi, & Isaei ex Graecia secum attulit Io. Lascaris, ut Aldus refert.

III. pag. 187. Κύριος περὶ διαφορᾶς εἰσέσεων. *Cyri de statuum differentia*. Inc. Περί τοῦ κατασοφισμοῦ. Τὰς τοῦ κατασοφισμοῦ ζητήσεις, κ. λ. Def. ἡ πρόσωπον, ἡ χρόνον, ἡ αἰτίαν. Loc. cit. p. 456. seqq. De Sopatro & Cyro vide supra pag. 218. §. I. & II.

IV. pag. 193. Περί λογογραφίας. *De conscribendis Orationibus*, Anonymi Tractatus. Inc. Πᾶσα λόγος ἰδέα ἐκ μερῶν ἐκτὸς σύγκειται, ἐννοίας, λέξεως, κ. λ. Def. καὶ προπαροξυστικὴ καὶ λοιπᾶς λέξεως. In fine: Τέλος τῶν ἐκτὸς μερῶν τῆς ῥητορικῆς λόγος.

F f 2

V. pag.

COD.
XXI

V. pag. 206. Περὶ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ τελείου λόγου. *De quatuor partibus perfectae orationis*, item Anonymi. Inc. Ο' τέλειος ἐγκωμιαστικὸς ῥητορικὸς λόγος σύγκειται ἀπὸ κεφαλαίων, κ. λ. Def. ἅπερ ἐπιγράφονται Μενάνδρου ῥήτορος περὶ τέχνης ῥητορικῆς. Sequuntur alia breviora Capita, I. *de ratione legendi rhetores & alios auctores*, II. *quoniam ad unumquodque orationis genus auctorum delectus sit habendus*, III. *de epistolis*, IV. *de versibus iambicis &c.* quod tamen in fine mutilum definit in verbis: ὁ αὐτὸς εἶπεν ἐμπεπραγμένην τὴν τοῦ λόγου σαλτιγγὰ, & . . . in quibus Codex etiam absoluitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. in fine mutilus, Saec. XV. Constat foliis scriptis 208.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

DECLARATIO CHARACTERIS THUCY- DIDIS INCERTI AUCTORIS.

Titulus reddendus

Aristidis Rhetorica, & Dionysii Halicarnassensis ad Ammaeum Epistola.

COD.
XXII.

I. pag. 1. **T**ractatus occurrit nullo titulo appposito, quem tandem comperimus esse *Aristidis Rhetoricam*, duobus libris divisam, quorum alter *de civili*, alter *de simplici dictione* est. Primus inc. Περὶ συμβότητος. Η' μὲν ἐν συμβότητι, κ. λ. Def. ἡνισχυμένη. Alter p. 22. b. inc. Ε'πεδὴ σοι τὰς ἰδέας, κ. λ. Def. & ταῦτα καθ' ἑκάστην εἴρηται. Exstant in Collectione Rhetorum Graecorum Aldi Manucii, Venet. MDVIII. fol. a pag. 641. ad pag. 682. In Codice tamen deest in principio brevis Praefatio, quae inc. Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν, κ. λ.

II. pag. 41. b. Sequitur Epistola item sine ullo titulo, sed est *Dionysii Halicarnassensis ad Ammaeum de iis*, quae *Thucydidi propria sunt*. Inc. Ε'γὼ μὲν ὡς ἐλάβον. Def. ὡς ἐπεξή- τεις. Exstat inter eius Opera edit. Lips. MDCCXI. fol. curante Frid. Silburgio Tom. II. pag. 132. Hanc enim editionem tum in huius, tum in aliorum Codicum eius Opera continentium recensione ineunda prae manibus habuimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 45.

EIKONES ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

IMAGINES PHILOSTRATI.

Adde etiam

Heroica, Paulli Silentarii Carmina, Aesopi Vitam & Fabulas.

COD.
XXIII.

I. pag. 1. **P**hilostrati *Imagines XXXII.* five *Imaginum Liber I.* praevio

(1) Nil de hoc exscriptore habet Montfaucon in Palaeogr. Graec.

singularum indice in principio, & cum marginalibus scholiis uberrimis, & glossis interlinearibus. Post ultima huius Libri verba, quae incidunt in p. cit. edit. 778. haec alia in Codice subiiciuntur: Ε'ρῶσι δὲ, οἶμαι, πάφω· τὴν γένεσιν δὲ ἰκανῶς ἔδωκον· ἀναβλέψουσαι μὲν γὰρ ἐμφαίνουσιν, ὅτι ἀπ' οὐρανοῦ· τὰς δὲ χεῖρας ὑπτίας ὑποκινῶσαι δηλοῦσιν, ὅτι ἐκ θαλάττης. τὸ μειδιᾶμα δὲ αὐτῶν γαλήνης ἐστὶν αἰνιγμα. Scholiorum vero marginalium hoc est initium: Τὸ ὅς τις μὴ ἀσπάζεταιται, ταῦτόν τῳ, μὴ ἀσπαζόμενος, & ὁμοίως ἀτελής· ὥστε γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀποδόμενος ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, κ. λ.

II. pag. 53. Παύλου Σιλενταρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίῳ Θερμὰ ἡμέμερβια διμετρα καταληκτικά. *Paulli Silentarii in Thermas, quae sunt in Pythiis, semiiambi dimetri catalectici*, cum scholiis, & glossa interlineari. Inc. Βύλει μαγεῖν, ἀνδρῶπε. Def. μετὰ τὸ κρεῖττον. Concordant cum alio exemplari Codicis VII. Plut. LV. §. XIII. supra pag. 256. quemadmodum etiam scholia.

III. pag. 57. *Philostrati Heroica*, ut in Cod. XVII. huius Plucei. Haec tamen habentur scholia marginalia, & glossae interlineares, illa nigro, hae rubro caractere exaratae. Primum scholion ita incipit: Ξένος, ὁ ἀλλότριος, & ξένος ὁ εἰς φιλίαν συνημμένος ἐξ ἀλλοδαπῆς, ὅθεν & ξενίζω, τὸ φιλοφρονεῖν, κ. λ. In fine: Τέλος τῶν ἡρώϊκων τοῦ Φιλοφράτου, τὰ πάντα κβ'. *Finis Heroicorum Philostrati, omnia sunt Capita XXII.*

IV. pag. 143. Βίος Αἰσώπου τοῦ μυθοποιού. *Vita Aesopi fabulatoris eadem*, quae legitur in editione Fabularum Aesopiarum Aldina Venetiis MDV. fol. Inc. Πραγματῶν φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἡκρίβωσαν μὲν & ἄλλοι, κ. λ. Def. τιμωροὶ & αὐτοὶ τῳ Αἰσώπῳ θανάτῳ γεγόνασι. Sequuntur Μῦθοι Αἰσώπου τῶν μυθοποιῶν κατὰ ἀλφάβητον. *Fabulae Aesopi fabulatoris iuxta alphabetum*. Incipiunt a littera Α, nimirum: Α'εὶς & ἀλώπηξ. Desinunt in littera Ψ in verbis, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαιῶν, quae in edit. cit. incidunt in pag. 36.

In fine litteris rubricatis haec subscriptio adposita est: Ε'τελειώθη ἡ παρούσα βιβλος διὰ χειρὸς ἐμῆς Μανουὴλ τοῦ Ζαρεϊωάννου (1) ἐν ἔτει . . . γ'. μηνὶ Μάϊῳ ζ'. ἡμέρᾳ β'. *Absolutus est hic liber manu mei Manuelis Zarioiannis anno . . . III. mense Maio die VII. feria II.*

Codex Graecus chart. Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 226.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

HERMOGENIS RHETORICE.

Seu potius

Hermogenis, Aristidis, Sopatri, Syriani, Longini, & aliorum Excerpta de rebus rhetoricis; Aesopi Proverbia, & Anonymi quaedam.

I. pag. 1. **C**ontinet hic Codex varia Excerpta rhetorica ex Hermogene, Ari-

COD.
XXIV.

Aristide, Sopatro, Longino, &c. Quae tamen in primis decem foliis habentur, nullum auctoris nomen praefecerunt, suntque ἀπέφαλα. Agitur autem de nonnullis Rhetoricae figuris, nimirum *Hyperbato*, *Antonomasia*, *Ironia* &c. tum pag. 4. de vocum adfectionibus, de encliticas &c.

II. pag. 10. b. *Excerpta plura ex Hermogenis Rhetorica*. Primum est ex eius Libro de *Partitione Statuum*. Inc. Στάσις ἐστὶ κατ' ἣν αἱ πῖσεις ἀνάγονται. Def. εἴτε ἡ ποιότης καὶ ἡ γνώμη, ὡς εἴρηται. II. pag. 20. b. ex eius Libris de *Formis Oratoriis*. Inc. Ὅτι ἰδέαι εἰσὶν ζ' σαφὴν εἰς, κ. λ. Def. καὶ τέτταρ' ὅρων ἡδὴ δέδωκασιν. III. pag. 36. b. ex eius *Methodo de apta & ponderoso genere dicendi*. Inc. Ὅτι πάσης λέξεως τῆς ἀγνοούμενης, κ. λ. Def. ἂν ἄρα τόγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. IV. pag. 43. b. ex eius quatuor Libris de *Inventione*. Inc. Ἡ πρώτη καὶ καλλίστη τῶν προομιῶν εὐρεσις. Def. ὅτε αὐτῇ οἰκουμενὴ αἱ δωρεαὶ ἔσονται.

III. p. 71. Μεταβάσεις λόγου ἀφ' ἑτέρου σκοποῦ πρὸς ἕτερον, καὶ σχήματα ἐκ διαφόρων ῥητόρων. *Transiciones orationis ex uno ad aliud argumentum; & figurae ex diversis Oratoribus*. Inc. Εἰσέρχεται δὲ με καλεῖν καὶ δεῖνός ἀνιῶ. Def. μεγέθει φωνῆς ἐκκλίνων ἰόρυβον. Auctor Anonymus.

IV. p. 79. b. Εἰς τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ ἰδεῶν. *Ex Aristide de formis dicendi*, Excerptum. Inc. Ὅτι ἡ σεμνότης τριχὴ συνίσταται. Def. μὴ ἰδῶσαι καθέσθαι.

V. pag. 83. Εἰς τῶν Πλάτωνος διαλόγων. *Ex dialogis Platonis*. Inc. Γραφὴν σέ τις ὡς εἶκοι γέγραπται, ὡς ἐγώμαι. Def. εἰ τι βέλτεται ἀντὶ τοῦ ὅτι τε πράττειν.

VI. pag. 88. Εἰς τῶν Σωτᾶτρον μεταπονήσεων. *Ex Sopatri translationibus*. Inc. Ὅτι Σωτᾶτρος διδασκαλὴν ποιούμενος πρὸς Αἰσώνιόν τινα τῶν ἐταίρων. Def. ἀνέεται βάρβαρος τὰ ἡμέτερα.

VII. pag. 92. b. Εἰς τῶν Συριανοῦ & Σωτᾶτρον. *Ex Syriani & Sopatri Operibus*. Inc. Ὅτι Δημοσθένης καθόλου ἐνθα τῇ καλουμένῃ μεσώσει κέχρηται. Def. τῶτον ἡμεῖς φοβόμεθα.

VIII. pag. 94. Εἰς τῶν Λογγίνου. *Ex Longini Operibus*. Inc. Ὅτι κατὰ τὴν πεφαισμένην χρῆσθαι ταῖς τροπαῖς. Def. καθάπερ ἐκ χρυσηλάτων μύδρων.

IX. pag. 96. Ὅροι. *Definitiones philosophicae, ac theologicae, ordine alphabetico dispositae*. Inc. Τί ἐστὶν ἀγαθόν; καὶ πάντα ἐφίεται. Def. Τί ἐστὶν ὥρα, ἥτις καλλος; συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχρείας. Sequuntur pag. 104. quaedam Theologica, quibus hic titulus: Ὅτι διαφέρει ἐπὶ Θεοῦ καὶ ἡμῶν τὸ ὅλον. Inc. Ἐπὶ μὲν γὰρ ἐνείη, οὔτε ἐκ μερῶν συνέστηκεν, οὔτε ἐν τοῖς μέρεσι ἡμεῖται, ἀλλ' ἐν ὑποστάσει, κ. λ.

X. pag. 111. Εἰς τῆς ξ' βίβλου τοῦ Πλουτάρχου. *Ex LX. Plutarchi Libro*. Inc. Ὅτι τὸ ἐν Δέλφω εἰς τινὲς φασὶν ἀνιερῶσθαι. Def. ἐτραχηλοκότησεν δὲ ὡς στρατηγικὸν ὑβρίσαντα νόμον.

XI. pag. 113. Παροιμίαι Αἰσώπου. *Proverbia Aesopi*. Inc. Ἀνευ χαλκῆ Φοῖβος ἐμάνιεύεται, τὴν ἰσχὺν τοῦτο σημαίνει τῶν δώρων, κ. λ. Sequuntur pag. ead. alia ferre eiusdem generis, nullo auctorum nomine appposito, quorum initium: Καθμεῖα νίκη, ἐπὶ τῶν αὐτοφύρας ἡκόντων τὸ Δωδωναίων χαλκείον, κ. λ. Def. ὅτι ἡ ψυχὴ πρώτως ἐνεργεῖ, ἢ πασχει, δευτέρως δὲ τὸ σῶμα.

XII. pag. 118. Περὶ διαφορᾶς γενναμένων. *De diversa generandi ratione*, Excerptum brevissimum. Inc. Γέγονε, ὅτι ἡ γαλή ἀπὸ τοῦ ὅτι τὸ σπέρμα δέχεται, ἐκ δὲ σωματος γεννᾶ, κ. λ. Haec, & quae sequuntur, prius adespota sunt.

XIII. pag. ead. Πρὸς τοὺς λέγοντας. ὡς πρῶτος θρόνος ἡ ἡρώμῃ, ὅτι δέχοντο τὸν κορυφαῖον ἐπίσκοπον πρῶτη. *Adversus eos, qui dicunt, quod prima sedes sit Roma, propterea quod prima Coryphaeum Episcopum exceperit*. Inc. Ἡ Ἀντιόχεια μᾶλλον ἔχει τὸ πρωτεῖον. ἔτι γὰρ ἡ πρὸ τῆς Ῥώμης ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐπισκοπήσεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, κ. λ. Def. τὸν δὲ ἱερὸν, κατ' ἣν ἄγομεν τὴν α' τῶν νησιῶν.

XIV. pag. 121. b. Recensentur aetates diversorum veteris Testamenti Patriarcharum, ab Adam nimirum usque ad Abraham; tum Hebraeorum Ductores numerantur a Moyse usque ad Sedeciam; Persarum Reges a Cyro usque ad Cleopatram; ac tandem Romanorum Imperatores a Iulio Caesare ad Alexium.

XV. pag. 122. b. Περὶ συντάξεως. *De Constructione*, brevissimus Tractatus. Inc. Τα κατ' ἐπιγράμειαν λεγόμενα, γενικῇ συντάσσονται βασιλεῶς σου, κ. λ.

XVI. pag. 123. b. Nonnulla occurrunt de XII. Signis Zodiaci, quibus subditur Computus quidam Paschalis.

XVII. pag. 126. Excerpta tandem breviora de generatione hominis, de mense Augusto, unde sic dictus; de Bissextis, ac de stipulatione Aquiliana.

Codex Graecus, partim membranaceus, partim chartaceus in 12. Saec. XIV. valde oscitanter ac propere exaratus; tuncis praeterea in primis praesertim atque ultimis paginis corrofus. Constat foliis 128.

IOANNOT TOT ΧΟΡΑΣΣΟΤ ΠΕΡΙ ΦΩΝΩΝ.

IOANNIS CHORASSI DE VOCIBVS.

Seu potius

Nonnullorum recentiorum Carmina quaedam; Ioannis Chorasii, Georgii Pardi, & anonymi Opuscula grammatica.

I. pag. 1. **M**utilus est initio Codex, ac prima eius pagina valde corrupta, in qua occurrunt versiculi quidam iambici. Primi Carminis titulus, quem ex evanidis prorsus characteribus vix exsculpere potuimus, sequens est: Τοῦ μακαριωτάτου

Βυλ-

cod.
λλκ

Βελγαρίας εἰς τὸν Καί . . . (1) ὅτα πανυπερέβασον. *Beatissimi Bulgariae Archiep. (f. Theophylacti) in Caesarem Augustissimum*. Initium vero ita habet:

Φρονεῖς μὲν αὐτὸς ἀξίως τῷ σε λόγῳ,

Ὁ πανυπερέβασος ὅτως ἐν λόγῳ, κ. λ.
Finem nullum proferimus; margine enim inferiori restaurato, postrema perire.

II. pag. ead. b. Τῷ φιλοσόφῳ κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετραστίχα ἡρώα καὶ ἱαμβεῖα εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς. *Philosophi D. Theodori Prodromi tetrasiticha heroica & iambica in Dominicos dies festos*, nimirum:

I. Εἰς τὴν γέννησιν (intellige) Θεοτόκου, in *Nativitatem Deiparae*.

II. Εἰς τὰ ἁγία τῶν ἁγίων, in *sancta sanctorum*, seu in *Praesentationem eiusdem*.

III. Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, in *Christi Nativitatem*.

IV. Εἰς τὴν ὥπαυτην, in *Occursum*.

V. Εἰς τὸ βάπτισμα, in *Baptismum*.

VI. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν, in *Transfigurationem*.

VII. Εἰς τὸν Λάζαρον, in *Lazarum*.

VIII. Εἰς τὸν βασιόφθρον, in *Dominicam Palmarum*.

IX. Εἰς τὸ δεῖπνον, in *Caenam*.

X. Εἰς τὸ νίπτρον, in *Pelluvium*.

XI. Εἰς τὴν προδοσίαν, in *Prodicionem*.

XII. Εἰς τὴν σταύρωσιν, in *Crucifixionem*.

XIII. Εἰς τὴν ἀποκαθίστασιν, in *Depositionem e cruce*.

XIV. & ultimum εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, in *Sepulturam*. Primum tetrasitichon iambicum inc.

Ναὶ λυχρία πρόκεισο, ναὶ πασὰς δέχου.

Ultimum, quod est heroicum, def.

Ἀλλ' αἶδου τε τάφῳ τε μοχλὶ καταδραύσεις ἀναστή.

Duobus enim singula argumenta pertractantur tetrasitichis, altero iambico, altero heroico: sunt autem pars ex iis Carminibus, quae sub titulo, *Τετραστίχα ἱαμβεῖα & ἡρώα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ γραφῇ*, habebantur in Cod. II. Plut. XXXI. §. VIII. supra p. 76. Huius Theodori tria Epigrammata cum versione & notis exhibet Gretserus Tom. III. de Cruce Lib. IV. Habentur Mss. etiam in Bibl. Vindob. teste Lambec. VI. 32.

III. pag. 3. Στίχοι ἐπιτάφιοι. *Versus sepulcrales (CXXVI.) Inc.*

Εἰ καταποντίζει με συμφορῶν κλύδων.

Def.

Ὁ φωτοκνήτρια λισταῖς μου κόρη.

IV. pag. 4. Ἐτέροι στίχοι ἐπιτάφιοι πρὸς τὸν εἰρημέτονον ἱερομόναχον Θεόδωρον, ὃν ἡ ἀποστιχίς, δ Θεόδωτος. *Alii versus sepulcrales (IX.) in dictum hieromonachum Theodorum, quorum acrostichis, δ Θεόδωτος. Inc.*

Ὁ Θεόδωρος τῶν μονασῶν τὸ κλέος, κ. λ.

V. pag. ead. Ἐτέροι στίχοι ἐπιτάφιοι. *Alii versus sepulcrales [LII.] in eundem Theodorum. Inc.*

Δακρυρροῶν σύγραφε πᾶς ἴδρις λόγων.

Def.

Ὡς δόξα πᾶσα καὶ τιμὴ μόνῳ πρέπει.

VI. pag. ead. b. *Alii versus iambici XLIII.* nullo quidem titulo, sed & ipsi sepulcrales in eundem Theodorum. Inc.

Τί τοῦτο, τύμβε; τίνας ἐκπλήττει χάριν;

Def.

Εἰν τῇ κρίσει δὲ τῶν ἀμαρτάνων λύσειν.

VII. pag. 5. *Alia quinque, vel sex Epigrammata item iambica anepigrapha*, argumenti ut plurimum sacri, auctore quodam Nicolao sacerdote, qui in ipsis nominatur, quique ipsius Codicis scriptor est: sunt autem ita evanidi, ac per compendiaras notas exarati, ut vix haec duo potuerimus oculorum acie percipere. Primum, quod in laudem Virginis videtur compositum, sequens est:

Ἐσθῆς, καλύβη, καὶ λιμὴν σὺ τυγχάνεις,
Τέρψις, καταφύγιον, ὄλβος, & σκέπη.
Τυμῶν ἐσθῆς εἰ, καλύβη τῶν ἀτίγων,
Λιμὴν γαλήνης ναυαγόντων ἐν ζάλῃ,
Τέρψις γλυκεῖα σφῶδρα τῶν λυπημένων,
.... καταφύγιον . . . . (2)

Ὁ λῶβος πενήτων, καὶ σκέπη χριστιάνων.

Δι' ἅπαν αὐτὸς Νικόλαος σὺς λάτρες,

Ἀνάξιος μέντοιγε κυρίῳ ἱούτης,

Ὁ λοφύχως ἔσπευσα σὺν θεῶν δόμον

Βάθρων ἀπ' αὐτῶν ἀπεγείραι ποικίλαις

Ζωγραφίαις χρωσίν τε· λοιπὸν δεσπότην

Ἐξελώσθης ἡμέρᾳ τῇ τῆς κρίσεως

Ἐμοὶ παρασχεῖν ἄφισιν ἀμαρτάνων.

Ultimum, quod est in communem hostem, ita habet:

Ὡς πατραλῶκα καὶ σπορεῦ τῆς κακίας,

Καλὼν μισητὰ καὶ κακῶν ὠνηρέτα,

Τί κατὰ τὴν πράξαντος ἀγαθουργίαν

Αἰεὶ προτείσεις μηχανὰς καὶ πικρίας;

VIII. p. 6. Γράμματι γραμματικῇ τοῦ Χάρου περὶ ἐγκλιτικῶν. *Ioannis Characis grammatici de Encliticis. Inc.* Ἰστέον, ὅτι τὰ ἐγκλιτικὰ ἢ εἰσὶν ἐν τοῖς ἡ' μέρεσιν, ἢ ἐν πέντε μέρεσι. Def. περ, μήδ' ὅπως ἀγαθὸς περ ἰών. Τέλος. Habes editum hunc Tractatum Graece Venetiis in aedibus Aldi, & Andreae Asulani MDXXIV. fol. pag. 94. seq. Meminit autem Ioannis Characis Fabricius B. G. Vol. IX. pag. 366. qui Vol. VII. pag. 15. hanc editionem anno antiquiorem facit.

IX. pag. 10. *De Syntaxi Tractatus Anonymi. Inc.* Τὰ εἶδη τῆς συντάξεως εἰσι πέντε· ἢ ἀρχεται ἢ σύνταξις ἀπὸ εὐθείας, κ. λ. Tum p. 11. b. incipiunt ipsa constructionum exempla, ordine alphabetico disposita, hoc pacto: Ἀ' γορανομῶ, γενικῇ. Ἀ' γχιεῦσα, ἀγαμαι, αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ. Def. Ὡραῖζω, δοτικῇ. Ὡ' φελῶ, αἰτιατικῇ.

X. pag. 22. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν διαλέκτων τῶν παρεκκληθεισῶν ὑπὸ τοῦ τιμιωτάτου μητροπολίτου Κορίνθου. *Initium cum Deo Dialectorum excerptarum a maxime venerabili Metropolitae Corinthi. Inc.* Ἰδὲ σοὶ καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω, σεβαστῶν μοι πάντων φιλολογώτατε. Def. & τὸ θρίσσειν, τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι. Libellus hic valde utilis, in quo be-

(1) Forte Καίσαρα.

(2) Reliqua huius versiculi explicari oculis minime licuit.

bene multae phrasae, multaque vocabula dialectis singulis, Atticae, Doricae, Ionicae, & Aeolicae propria exponuntur, Graece editus est ab Aldo tum in Κέραι ἀμαλθείας, tum ad calcem Lexici Asulani; Latine ab Henr. Stephano Tom. IV. Thes. Graec. Linguae, &c. Hunc Georgium, sive Gregorium, cognomine Pardum, Corinthi Metropolitam, qui & absolute Corinthus appellatur, nonnulli levissima ac falsa coniectura, auctorem faciunt poematis, quod vulgo fertur sub nomine Cointi Smyrnaei, seu Quinti Calabri.

XI. p. 36. b. Κανονίσματα διάφορα τῷ Ὁμήρῳ. Canonismata, sive regulae variae Homeri, auctore Anonymo. Inc. Ἀεὶδε, τὸ θέμα, εἶδω, τὸ ἐπίσταναι, & μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ αἰεῖδω, τὸ πᾶν γινώσκω, κ. λ. Def. in verbis, ἠνίκαμεν πρὸς τὸ σημαίνοντες, εἴτε ἀπὸ τοῦ εἰσσω τοῦ σημαίνοντος τὸ . . . mutila sunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 12. Saec. XIV. characterē valde minuto, ac per compendia exarato, nonnullis in locis situ ac madore profus evanido. Constat foliis scriptis 41.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΤΟΥ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

IVLII POLLVCIS LIBRI ONOMASTICI.

COD.
XXVI.

I. pag. 1. **I**N primis quatuordecim foliis diligentissimi indices praecurrunt, singulorum Onomastici Librorum Capita complectentes. Pag. 15. incipit Onomasticon, quod cum exemplari Cod. XXXII. Plut. XXVIII. conlatum, in hisce quae sequuntur, ab ipso discedit, nimirum: Liber I. caret Caput Tabula, & iis verbis, quae in illo legebantur ad calcem Libri hoc pacto: Ταῦτ' ἐστὶ τὸ πρῶτον βιβλίον, κ. λ. Lib. II. & III. carent Epistola, & Caput tabula. Finis Libri V. idem est cum illo Codicis III. huius Plutei. Liber VI. Epistolam, & Indicem habet, & inc. Χρὴ λέγειν τὸ συμποσίον, κ. λ. Libro VIII. Caput Index praecurrit, nulla tamen Epistola. Liber IX. utroque instructus est. Liber tandem X. definit in verbis, κισσῶν, καὶ λήϊνον (corr. in marg. λύχον). Praecedunt Operi Πολυδεύκου ἔπη εἰς Κόμωδον τὸν βασιλέα. Pollucis Carmina ad Commodum Caesarē, quae sunt:

Χρυσὸν μεταλλεῦ, κ' γεωργε σπερμάτων,
Τρέφεις, κατολβίζεις με καμάτων δίχα.
Ἀνθρώπως ἠύλησα τὴν πανσπερμίαν,
Ἀμαλθείας εὐρημα τὴν βίβλον κέραι.
Κάμνεις ὀρύττων τὰς πολυχρόνους φλέβας,
Ὅς αὐτὸς ἀκάματον ἔξω τὴν πόντον.
Τὴν γοῦν ἀμοιβὴν χάριν ὑψόθεν λάβοις,
Ἀν' εὐσέβειαν τοῖς πόνοις κεραννύης.
Auri effossor, & feminator feminum,
Me nutris, me beas sine laboribus.
Non arans laetus collegi omnia semina:
Vere Amaltheae inventum est hic liber &
Cornucopia.

Tu quidem in effodiendis venis perennibus deficis,

Vt ego non defatigatus bibam.

*Itaque pro munere gratiam caelitus acceperis,
Si pietatem laboribus insperferis.*

Claudatur vero hoc iambico heptastico:

Ἐλαβε τέρμα βίβλος ἡ Πολυδεύκου
Γυλίου, Καίσαρος Κομώδου χάριν.
Ἡ χεὶρ μὲν ἡ γράψασα τῆδε τὴν βίβλον,
Οἰχίσσεται καὶ πᾶν φθαρῇ κατὰ νότον.
Ὁ λαμβάνων δὲ τῆδε χερσὶ κ' βλέπων,
Θάνατον εἰς νοῦν κ' κρίσιν λαμβανέτω,
Μνήμην τε καὶ μου, καὶ μακρὰν εἰμι λιβν.

Accepit finem Liber Pollucis

Iulii, in Caesaris Commodi gratiam compositus.

*Manus quidem, quae scripsit hunc librum,
Abibit plane (corrumpetur enim) in pulverem.*

At qui librum ipsum in manus sumit & videt,

Mortem in mentem & iudicium revocet,

Et mei memoriam, quamquam absim longifeme.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 192.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΡΤΕΣΗ.

INTRODVCTIO AD GRAMMATICAM GEORGII CORTESII.

Ac praeterea

Constantini Lascaris Grammaticae Liber III.

I. pag. 1. **Τ**οῦ σεφωτάτου & λογιωτάτου Γεωργίου Κουρτίου τοῦ Σχολαρίου περὶ στοιχείων, ἢτοι γραμμάτων, περὶ προσημάτων, & τῶν ὀντων τοῦ λόγου μερῶν, εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πρώτην. Sapientissimi & eloquentissimi Georgii Curtii Scholarii de elementis, & litteris, de accentibus. & octo partibus orationis, seu potius in Grammaticam introductio prima, in gratiam amici, qui eam postularat, confecta. Inc. Τῶν στοιχείων, & ἡ γράμματα λέγεται. Def. ἐπὶ γὰρ τῶν εἰς μετὰ ἑαυτὸν ἐστὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τῶν πρώτων αὐτοῦ. Ms. exstat etiam Mediolani in Bibl. Ambrosiana, & Romae in sancta Silvestrina, & Vallicelliana. Dubitat Allatius in Diatriba de Georgiis, idemne sit cum Georgio Scholario, qui sub Gennadii nomine notissimus est.

COD.
XXVII.

II. pag. 34. Κωνσταντίνου Λασκάρου τῷ Βυζαντίῳ προοίμιον τοῦ περὶ ὀνόματος & ῥήματος τρίτου βιβλίου. *Constantini Lascaris Byzantini prooemium Libri tertii de nomine, & verbo.* Inc. Ἐν τοῖς προεδοθεῖσιν ἡμῖν δυσὶ βιβλίοις. Def. τοσοῦτον ἐπαινετέστερον. Liber inc. Τί μὲν οὖν ἐστὶ ῥῆμα, κ. λ. Def. τῇ τῶν λόγων ἐρμείᾳ, ἔπει ἀπὸ θεωρίας αὐτῆς. Est ex tribus Constantini Lascaris Grammaticae Graecae Libris, tantum Liber III. formis excusus, sine anni ac loci nota; sed particula fortasse est edit. Mediolanensis anni MCCCCLXXVI. in 4. quam inter alias huiusce Operis editiones commemorat Fabricius Bibl. Gr. Vol. VII. pag.

pag. 39. In fine huius tractatus, auctor affirmat, fuisse Librum I. de nomine Mediolorum ■ se compositum, in summam vero redactum Neapoli; de constructione vero secundum, & de verbo hunc, aliosque Messanae anno ■ Christi ortu MCCCCLXVI. (1)

Cod. Graec. chartaceus manuscriptus in 4. quoad Georgii Curtesii; impressus vero pariter in 4. quoad Constantini Lascaris Grammaticam, Saec. XV. Constat pars manuscripta foliis 33. edita foliis 18.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

Et alia, quorum hic ordo:

COD. XXVII. I. pag. 450. **F**lavii Philostrati Lemnii Imaginum Libri II.

II. pag. 483. Philostrati iunioris Imaginum Liber I.

III. pag. 493. Flavii Philostrati superioris Heroica.

IV. pag. 523. Callistrati Descriptiones Statorum.

V. pag. 530. Flavii Philostrati Vitae Sophistarum. Horum autem Operum exactissimum exhibet indicem postrema pagina. Margines vero notulis quibusdam adspersi sunt manu Marci Antonii Flamini, cuius nomen in calce Codicis legitur.

Codex Graecus impressus in folio Venetiis in aedibus Aldi mense Iunio M. DIII. qui incipit a pag. 450. & desinit in pag. 571. Deest enim fortasse huiusce editionis pars illa superior, quae Luciani scripta complectitur, quaeque a Fabricio memoratur Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 47. §. IV.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

DE CONSTRUCTIONE INCERTI AUCTORIS.

Corrige

COD. XXIX. Maximi Planudis, Io. Damasceni, Basilii Magni, Michaelis Pselli, Manuelis Bryennii, Nicomachi Geraseni, Asclepii Tralliani, Claudii Ptolemaei, Porphyrii, ac Plutarchi Opera varia.

I. pag. 1. **M**aximi Planudis Libellus de Verborum Constructione. Inc. Τὸ ἐν ἡμέτερον τὰ μὲν ἀδαμῇ μεταβαίνουσιν, κ. λ. Def. κρύπτω σε τὴν ἑμῶν βουλὴν, μὴ, κ. τελεῶ σε . . . . . Mutilis videtur in fine. Exstat in Bibliotheca Regis Galliae Cod. MMDLX. Vid. Catalog. T. II. pag. 522. ubi inscribitur de syntaxi.

II. pag. 9. Παροιμίαι. Adagia secundum ordinem litterarum disposita. Incipiunt a lit-

tera A, nimirum: Ἀὐτὴ ἡ μένινδρος ὄδὸν ἔσπα-
σεν. Desinunt in Ω, Ωδινεν ὄρος, εἴτα μὴν ἀπέ-
τεκεν. Edita sunt ad calcem Proverbiorum Michaelis Apostolii Lugd. Batav. ex officina Elzeviriana anno MDCXIX. 4. collectore Anonymo.

III. pag. 12. Alia Adagiorum Collectio, item Anonymi, iuxta alphabetum. Inc. Ἀρχαὶ καὶ φρονεῖς. Desinit item ut supra, Ωδινεν ὄρος, εἴτα μὴν ἀπέτεκεν, ὅταν ἐλπίσας τις μέγαλα, μικροῖς ἐντύχη.

IV. pag. 14. b. Tertia proverbiorum, aliarumque loquendi formularum sylloge, nullo tamen litterarum ordine servato, auctore item Anonymo, Inc. . . . νεχαμαὶ (2) πύση, περὶ τῶν διακενῶν ὁδὸν λεγόντων. Def. Αἰσχίνης. ἑάσατε ἐν αὐτὸν τοῖσιν προσέροταιον. Vide quae de Collectoribus Proverbiorum doctissime, ut asselet, Fabricius edisserit B. G. Vol. III. pag. 280. seq.

V. pag. 17. Εἰσαγωγὴ δογμάτων σοικειώδης ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννη πρεσβυτέρου μοναχῆ τοῦ Δαμασκηνῆ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Λαοδικείας. Isagoge dogmatum elementaris, excepta ab ore Ioannis presbyteri monachi Damasceni, ad Ioannem Episcopum Laodiceae. Inc. Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς κ. λ. Def. καὶ ἰσώσασιν, κ. περιχωρήσιν. Exstat inter Opera Damasceni T. I. p. 53. edition. Paris. A. MDCXII.

VI. pag. 22. S. P. N. Archiepiscopi Caesareae Cappadociae Basilii, quomodo e Graecis doctrinis utilitatem capere possint adolescentes, Oratio. Concordat cum edit. Gr. Lat. Paris. anni MDCXXXII. Tom. II. pag. 173.

VII. pag. 27. b. Pselli in Platonis animi generationem Liber. Vide in Cod. XI. Plut. XXVIII. §. II. cum quo concordat.

VIII. pag. 33. Manuelis Bryennii Harmonicorum Libri III. cum suis diagrammatibus musicis diligentissime depictis. Habes ibidem §. I. cum quibus conveniunt, excepto Libri tertii fine, qui sequens est: ὡς οὖντε ἀρα γε ἦν ἡμῶν, ἐξετέμεθα, quibus verbis totius Operis epilogus absolvitur. Ratio discriminis est, quia tertius hic Liber, qui sectiones continet undecim, in dicto Codice XI. mutilus erat in fine, quatuor saltem foliorum abscissione inter paginam 63. & 64. isque defectus nostram tunc diligentiam effugerat, quem nunc tandem huius collatione Codicis edocti, comperimus, Librum ibi desinere in calce pag. 63. b. in verbis, τοῦ αὐτοῦ διασηματὸς του μὲν . . . . . quae paullo ante finem epilogi occurrunt; ea vero, quae sequuntur initio paginae 64. a verbis . . . . . ὅσον συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα, κ. λ. usque ad illa τῷ γὰρ κ. εἶδε ποιῆσαι, non ad Manuelem Bryennium, sed ad Michaellem Psellum pertinere, eademque esse cum illis, quae mox in hoc ipso Codice recensenda occurrent, uti suo loco monebimus.

IX. pag. 94. b. Nicomachi Geraseni Arithmetices Introductio cum Commentario Asclepii Tralliani

Hominiibus Graecis &c. Libello, Lips. MDCCLII. in 8. pag. 175. seqq.

(2) Primae litterae prorsus evanescunt.

(1) Vide etiam de hisce Grammaticae Graecae Constantini Lascaris Libris tribus, quae doctissime memoriae prodidit Christianus Frid. Boënerus in eruditissimo suo de Doctis

liani, & glossis interlinearibus. Aliud exemplar innuimus supra in Codice XXXV. Plut. XXVIII. sed quum inibi aliquanto fuerimus breviores, heic plenior nostro more dabitur recensio. Praecedit itaque ipsius Interpretis Prologus, cui titulus: *Ἀσκληπιοῦ φιλοσόφου Τραλλιανοῦ εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς σχόλια*. Asclepii philosophi Tralliani in primum Librum Nicomachi Arithmeticae Introductionis scholia. Inc. Πλατωνικός ὢν ὁ πατήρ τῷ βιβλίῳ τέτα. Def. ἐξηγήσεως τῆς προσημέσεως ἀξιοῦνται. Tum pag. 96. Opus ipsum in duos Libros divisum, quorum priori titulus: *Νικομάχου Γερασίου Πυθαγορείου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον*. Nicomachi Geraseni Pythagorici Arithmeticae Introductionis de duobus Liber primus. Inc. Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθόδευσαντες τὴν ἐπιστήμην. Def. ὁ ἐπὶ τῶν τετραγώνων ὁ αὐτὸς ἐστίν. Asclepii in ipsum Commentarius inc. Εἴτε ἡ ψυχὴ διττὰς ἔχει τὰς ἐνέργειας. Def. καὶ τοῦτο τοῦ ἐπιτετραμενοῦς. Secundus Liber pag. 153. inscribitur: *Τοῦ αὐτοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς εἰς δύο τὸ δεύτερον βιβλίον*. Eiusdem Arithmeticae Introductionis de duobus Liber secundus. Inc. Εἴτε δὲ σοιχείων λέγεται καὶ ἐστίν, καὶ λ. Def. τοσαῦτα ὡς ἐν πρώτῃ εἰσαγωγῇ ἀρκεῖται. Commentarius inc. Εἴταυθα μέλλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἰσότης σοιχείων ἐστίν, καὶ λ. Def. τοσαῦτα τοῖνυν ἀρκεῖται πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν. Nicomachi Textus, uti in dicto Codice adnotavimus, lucem vidit Parisiis &c. Commentarius vero Asclepii nondum est editus; loca quaedam ex ipso Graece protulere Ismaël Bullialdus ad Theonem pag. 293. & Marcus Meibomius in Dialogo de Proportionibus pag. 82. & 186. qui etiam pag. 8. specimen scholiorum, seu glossarum Graecarum interlinearium, quales in hoc etiam habentur Codice, profert. Holstenius in schedis suis Mss. haec habet: *Nicomachi Geraseni Pythagorici philosophi Arithmetica cum Commentario Asclepii Tralliani: opus quantitativis pretii*. Exstat etiam in Bibliotheca Regis Galliae, ubi innuitur opus esse ineditum. Vid. Catalog. T. II. pag. 491.

X. p. 196. Προλαμβάνοντα τῆς κατ' ἀριθμητικὴν Αἰγυπτιακῆς μεθόδου τοῦ Ψαλλῆ. Pselli ea, quae praesumuntur in methodum Aegyptiacam Arithmeticae. Inc. Γλαφυρωδέην παρέχεται χρεῖαν τῇ κατὰ τὴν ἀριθμῆ. Def. ἀλλ' ὁ θυγγάνειν αὐτῶν. Forte unum est ex eius scriptis philosophicis, quae in Vaticana adservari norat Gesnerus, inter quae Arithmetica etiam enumerantur, ut videre est in Allatii Diatriba de Psellis edit. Fabrician. ad calcem Vol. V. Bibl. Graec. pag. 38.

XI. pag. 197. Τοῦ αὐτοῦ ἐποτύπωσις κερφαλαϊώδης τῶν παρὰ Χαλδαίοις ἀρχαίων δογμάτων. Eiusdem hypotyposis summaria veterum dogmatum apud Chaldaeos. Inc. Σύνοψόν σοι τῶν Χαλδαϊκῶν δογμάτων. Def. ἡ τῶν Χαλδαίων θεολογία καὶ φιλοσοφία ἐστίν. Differt ab illa, quam edidit primum Franc. Patricius in Nova Philosoph. de Univerſis in Zoroastre Ferrariae MDXCI. &

Venet. MDXCIII. fol. imperfecte tamen & confuse; absolutius deinde cum Sibyllinis Oraculis, aliisque Paris. MDLXXXIX. MDIC. & MDCL. in 8. Ioannes Opsopaeus &c. Vide Allatii Diatrib. de Psellis edit. cit. pag. 28.

XII. pag. 198. Τοῦ αὐτοῦ ἐξηγήσεις τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ Πλάτωνος μαθηματικῆς περὶ ψυχῆς ὑπάρξεως, καὶ γνώσεως. Eiusdem expositio mathematicae in Timaeo Platonis de animi existentia, & cognitione. Inc. Εἰς μέρος ἡρότηκας με τὸ Πλατωνικὸν περὶ ψυχῆς διάγραμμα. Def. ἡ δὲ μαθηματικὴ αὐτῇ. Forte eadem est, atque illa, quae inter inedita eius Opera innuitur in Allat. Diatrib. de Psellis cit. edit. pag. 38. §. LVII. licet aliquod in titulo sit discrimen; diversa certe est ab eiusdem Psychogonia, ut ex eius initio, & fine, quem in memorato Codice XI. Pl. XXVIII. §. II. adtulimus, adparet. Interim notandum huius ἐξηγήσεως extrema, incipiendo a verbis . . . ὅσον συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα, καὶ λ. usque ad totum paragraphum XVIII. sequentem, haberi etiam in dicto Codice XI.

XIII. pag. 199. Ἑτέρας Πλατωνικῆς διανοίας ἐξηγήσεις ἀπὸ Τιμαίου. Alerius Platonicae sententiae explicatio ex Timaeo. Inc. Εἴρε τῆς Πλατωνικῆς ἀκορέσεως πηγῆς. Def. εἰ καὶ τι τῶν παρ' αὐτῷ ἀδύτων κατοπτρεῖται δεδονημένα.

XIV. pag. 200. Εἰρήνη τῶν αὐτῶν τελεωτέρα τοῦ λείμματος. Eiusdem expositio perfectior lemmatis. Inc. Τί ποτὲ ἐστὶ τὸ λείμμα, ἡρότηκας. Def. τὸν περὶ ὧν ἐξήγησας λόγον.

XV. pag. 201. Περὶ τῶν ἰδεῶν, ὡς ὁ Πλάτων λέγει. De ideis, quas dicit Plato. Inc. Αἱ τῶν ἔντων ἰδέαι, ὡς ὁ Πλάτων τίθεται. Def. καὶ σαφέστερον συνοψισθεῖσα. Expositiones Pselli variae in varios Platonis locos citantur ab Allatio l. c. atque existare in Biblioth. Bavarica Cod. CLXV.

XVI. pag. 202. Excerptum brevissimum, forte eiusdem Pselli, sine titulo, sed agitur de cubo. Inc. Πᾶσα πλευρὰ ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιαζομένη. Def. εὐρήσεις ἀκριβῶς τὴν ἐκάστη ὀνομασίαν.

XVII. pag. ead. b. Πρὸς τὸ εὐρεῖν πλευρὰν οὐνισσοῦν ἀριθμῶν. Ad inveniendum latus cuiusvisque numeri. Inc. Δεῖ γινώσκαι, ὅτι ἀπὸ β' μεθόδων εὐρίσκεται ἡ πλευρὰ, καὶ λ. Def. καὶ τὰ γινόμενα, ἐστὶν ἡ πλευρὰ.

XVIII. p. 205. Alius Tractatus Arithmeticus, item sine titulo, sed agit de cubo, eiusque multiplicatione, forte eodem Psello auctore. Inc. Τὸ ὅτι οἱ δύο κύβοι κύβος, δύναται μὲν καὶ εἶναι νοεῖσθαι. Def. τοῦτο γὰρ καὶ ἔδει ποιῆσαι. Varia Pselli Geometrica Romae in Vaticana existare adfirmat Allatius l. c. pag. 38.

XIX. pag. 207. b. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἀρμονικῶν πρῶτον. Claudii Ptolemaei Musicorum Liber I. praevia argumentorum Capitulum, quae sunt XVI. tabula. Primum, quod inscribitur, Περὶ τῶν ἐν ἀρμονικῇ κριτηρίων, inc. Ἀρμονικὴ ἐστὶ δύναμις, καὶ λ. Ultimum, cui titulus est, Πᾶσα ἐστὶ τὰ συνηθέστερα ταῖς ἀκοαῖς γένη, καὶ τίνα, def. δύο λόγους ἔχει τομιαίους. Liber II. pag. 234. Capita continet XV. quo-

rum nullus index. Primum inscribitur, Πώς ἂν κ' διὰ τῆς αἰσθησεως ληφθῇ οἱ τῶν συνήθων γενῶν λόγοι, & inc. Λάβοιμεν δ' ἂν κ' καθ' ἐκάτερον τρόπον, κ. λ. Ultimum, Ἐξέσεις τῶν ποιούντων ἀριθμῶν τὰς ἐν τοῖς ἐπτά τόνοις τῶν συνήθων γενῶν (sic, forte deest μεταβολάς,) Def. τῆς ἐξ ἀρχῆς ἐπ' τὰς ἱστορίας ἀποκαταστάσεως. Liber III. pag. 258. b. Capitibus constat IX. quorum primum inscribitur: Πώς ἂν ἡ διόλου χρῆσις τε κ' ἀνάκρισις γίνετο τῶν λόγων διὰ πεντεκαιδεκαχόρδου κανόνος. Inc. Αὐτάρ κης μὲν αὖν δόξειε, κ. λ. Ultimum, Πώς τὰ τῇ ἡρμοσμένῃ σύμφωνα κ' διάφωνα ὁμοίως ἔχει τοῖς ἐν τῷ ζωδιακῷ, def. λοιπὸν δὲ ἐπισκέψασθαι κ' τὰς κατέκαστον πιθανῶς ἂν ἐπιτηρηθέντα διὰ τῶν γενομένων...., Mutilus videtur in fine.

XX. pag. 274. Πορφύριος εἰς τὰ ἀρμονικὰ Πτολεμαίου ὑπόμνημα. Porphyrii in Ptolemaei Musica Commentarius. Incipit Prooemium: Πολλῶν αἰρέσεων ὄντων ἐν μουσικῇ περὶ τοῦ ἡρμοσμένου, ὃ εὐδόξειε, δύο πρωτεύειν ἂν τις ἰσολάβοι. Def. & μὲν ἂν ἀναγκαῖον ἦν μοι προειπεῖν, ἔτι ταῦτα. παρὲς δέ σοι κρίνειν τὴν ἐξήγησιν, ἔντεῦθεν ἀρχομαι τοῦ προκειμένου. Commentarius, & quidem in prima tantummodo Libri primi Capita integra quatuor, inc. Τὴν μουσικὴν σύμπασαν διαιρεῖν εἰσάγειν, εἰς τε τὴν ἀρμονικὴν καλούμενην πραγματείαν, εἰς τε τὴν ῥυθμικὴν, κ. λ. Def. Ἐν ὅμοις τοῦ κατ' αὐτὴν διηρημένου δ' κατὰ τὰν τυγχάνειν δύναται. Εἰς βὰς τοίνυν εἰς τὸν περὶ τῶν συμφώνων λόγον, τὰς τῶν Πυθαγορείων περὶ αὐτῶν διατάξεις δοκιμάζει πρότερον· εἰθ' ἔτι καὶ τὰ αὐτὰ ἀρέσκοντα τίησιν, ὧν ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα. Quibus verbis explanatorem ad V. Capitis explanationem gradum facit. Ptolemaei Harmonicorum Libros tres ex undecim Codicibus Mss. Graece cum versione sua & notis vulgavit Io. Wallisius Oxon. MDCLXXXII. 4. recufos deinde T. III. Operum eiusdem Wallisii ibid. MDCIC. fol. una cum Porphyrii in ipsos Commentarius (1), & Manuelis Bryennii Harmonicis.

XXI. pag. 304. Πλατάρχου περὶ μουσικῆς. Plutarchi de Musica Liber. Inc. Η' μὲν Φωκίωνος τῷ χρηστοῦ γυνή. Def. ἀπέλυσε τῆς ἐσιωμένους. Inter eius Opera Tom. II. pag. 1131. Paris edit. MDCXXIV. fol.

XXII. pag. 312. b. Tandem manu diversa adscripta legitur Erotetis quaedam, seu Quaestio contra Arrianos, quare neque plura, neque pauciora quatuor sint Evangelia. Responso inc. Ἐπειδὴ τέσσαρα κλίματα τοῦ κόσμου. Def. κ' αὐτὸς δὲ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τοῖς.... Imperfecta est, nullumque auctoris nomen prae se fert.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. minutissimo charactere exaratus, quem Lucas Holstenius in schedis suis Mss. insignem vocat. Constat fol. scriptis 312.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΠΟΙΚΙΛΟΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΙ.

DEFINITIONES VARIAE SECVNDVM ORDINEM ELEMENTORVM INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Cyrilli Alexandrini Lexicum; ex Iosephi Hypomnestico Excerptum; Athanasii Psalmodiarum Interpretatio, & aliorum Opuscula.

I. pag. 1. **P**rimum huius Voluminis opus, est quoddam Lexicum, definitiones continens theologicas, ac philosophicas, ordine alphabetico dispositas: sed quum mutilus sit initio Codex, ac propterea desideretur tota littera A, & ex littera B pauca supersint, initium damus ex littera Γ, quod ita habet:

Γάλα ἐστὶν ὑγρὸν, ἡ πρώτη τροφή ζώου, κ. λ.

Γάμος ἐστὶ σύνοδος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, κ. λ. Desinit in Ω, cuius postrema sunt: Ω' Φ.. τῇ (2), κέρδος πνευματικὸν ψυχῆς λογικῆς, κατὰ τὴν πρακτικὴν, ἡ θεολογικὴν θεωρίαν κερδαινούσης. Quae quidem in fine Codicis requirenda sunt, quo ultimum huius Lexici folium bibliopegi incuria reiectum fuit.

II. pag. 51. In duabus paginis, quae vacuae inter superius, ac sequens Lexicum supererant, diversa manus, item antiqua, nonnulla exaravit de tempore Baptismi, Passionis, & Crucifixionis Iesu Christi, ac de hebdomada Tyrophagi; tum quaedam Grammaticalia de prosodia.

III. pag. 53. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ σοιχεῖον. S. P. N. Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini Lexicum iuxta ordinem litterarum. Inc. Α' αἶπτος, ἀβλαβής· ἔνιοι ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μελενα (sic). Α' αἶπτον, ἀψηλάφητον. Def. Ω' ψισμένον, ὁπὲρ τῆς ὕρας βραδείως ἐρχόμενον. ὠψίστην, ὠψισα, ἰχθύονσα. Ω', τοῦ ἰδίου, φ, φ' τινι. Eiusmodi Lexicum etiam supra recensuimus, p. nimirum 418. Cod. XLII. & pag. 427. Cod. XLVIII. sed utroque in Codice mutilum in principio. Forte exemplar hoc innuit Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 52. ubi ait, exsare etiam in Vaticana, nec non in Medicea, in Gottorpensi, in Bremensi &c. λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου κατὰ σοιχεῖον. Laudatur hoc Cyrilli lexicon, tamquam a Glossario edito Graecolatino diversum, tum a Meursio in Glossario Graeco, tum a Cangio, qui optimae notae Codicibus, Regio & Colbertino, usus est. Subiicitur Computus Paschalis per annos undecim, incipiens ab anno 6865. (Christi MCCCCLVII.) ind. X. in quo Pascha incidit in diem

(1) Commentaria illa longiora multo sunt, quam nostra; progrediuntur enim usque ad secundi Libri Caput octavum, ut videtur est apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 451.

(2) Margine interiori corroso, quae interiacent perire.

diem XII. Aprilis, usque ad annum 6875. inclusive (Christi MCCCLXVII.) ind. V.

IV. pag. 152. *Prophetiae VII. sapientum, qui prophetarunt in templo Deae Minervae, quorum nomina haec sunt, Titan, Tias (forte legendum Bias) Polo, Chilo, Thucydides, Tenuander, & Plato: qui quidem VII. sapientes consuluerunt Apollinem, rogantes ut prophetaret ipsis prophetias.* Inc. Τίταν Φησί, κ' Ἀπόλλων, τί ἐστὶ, τίνας τε εἶη μετὰ σέ δῆμος ἕτος, κ. λ. Def. γ' ἡ τέτοκε τὸν οὐρανὸν γεννέτορα.

V. p. eadem b. Sequuntur, nullo titulo apposito, quaestiones satis multae cum suis responsionibus, ad res sacrae Scripturae pertinentes. Prima est, Τίς ἀγέννητος, κ' τίς ἀθάνατος; Ἀπόκρισις. Ἀγέννητος Ἀδάμ. ἀθάνατος, ὁ προφήτης Ἡλίας. Ultima est, Διατί ἀλλόφυλλον γυναικα ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὴν Αἰθιοπίαν; Ἀπόκρισις. Διὰ τὸ ἐξεικονίσαι Χριστὸν τὸν ἐξ Ἑβραίων γεννηθέντα, λαβόντα δὲ τὴν ἐξ ἑθνῶν ἐκκλησίαν. Quem habeant auctorem nondum comperimus: excerptae fortasse sunt ex Theodoretii Quaestionibus in Pentateuchum &c.

VI. pag. 158. Μέθοδος Γωσήτῃ ἐκ τῶν ὑπομνηστικῶν αὐτοῦ καὶ χρονικῶν πραγμάτων, πῶς συνέστη τὸ ψαλτήριον, κ' πῶς οἱ ψαλμοὶ ἐτέθησαν· κ' τίνα εἰσὶ τὰ μνημονεύμενα ἐν ταῖς γραφαῖς βιβλία, ὡς ὅσα, ἔχ' εὐρισκόμενα δέ· ἔτινα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ τέλει τῷ Δαβὶδ πραχθέντα· ἔτινες ἡρμήνευσαν τὸ ψαλτήριον, ἔτι ποιοί, καὶ πότε. *Methodus Iosephi ex eius Commentariis, & Chronicis Operibus, quomodo compositum sit Psalterium, & psalmi dispositi: & quinam sint libri in scripturis memorati, ac si existerent, nec tamen reperiuntur; quidque David in fine fecerit; quique, & quot, & quo tempore Psalterium sint interpretati.* Inc. Πᾶσα μὲν γραφή ἡ κατ' ἡμᾶς παλαιά τε κ' καινὴ, θεοπνευστός ἐστι κ' ὠφέλιμος, κ. λ. Def. ἐν δὲ μόνον ἐπιγινώσκω μὲν εὐρίσκεισθαι. De Iosephi Christiani Hypomnestico agit fusius Fabr. B. G. Vol. X. p. 109. eiusque Capitum inscriptiones, ex Ms. Cod. Cantabrigiensis descriptas per Io. Christophorum Wolfium, exhibet ibid. a p. 110. ad p. 121. Latina versione apposita. Ex his Caput illud, quod de libris agit in sacra Scriptura memoratis, ac minime existentibus, habes Gr. & Lat. apud Lambec. III. pag. 33. in Godfr. Olearii Observat. in Matthaeum pag. 73. & in Codice ipsius Fabric. Pseud-epigrapho Vet. Test. p. 912.

VII. pag. 160. b. Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐρμηνεία προτρεπτικὴ τῶν ψαλμῶν πρὸς Μαρκελλίνον. S. Athanasii Archiepiscopi Alexandrini interpretatio Psalmorum exhortatoria ad Marcellinum. Inc. Ἀγαθαί σε τῆς ἐν Χριστῷ προσιρέσεως, φίλε Μαρκελλίε. Def. λαλήσαντες ἄνδρες ἅγιοι. Huius Epistolae initium & finis concordat cum illa, quam inuimus Plut. VI. Cod. III. §. XVII. heic tamen multo brevior est atque contractior.

VIII. pag. 163. Versus quidam politici in illud, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς, κ. λ. auctore Anonymo. Inc.

Μικρὸν βραχὺ ἐρώτημα ἐπερωτῶ μαθῆναι.

Def.

Ἡμέραν κατ' ἡμέραν πολλὰ κ' κατ' ἔραν. Videntur in fine mutili.

IX. pag. 164. Ερώτησις ἀδελφοῦ πρὸς γέροντα. Interrogatio Fratris ad senem, ad instar Epistolae. Inc. Πάτερ ἅγιε, παρακαλῶ τὴν ἐν κυρίῳ ἀγάπην σου, ὅπως δηλοποιήσῃς ἡμῖν ἐγγράφῳ, κ. λ. Def. ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός σου. Quaeritur heic de ieiunio, ac ratione victus servanda pro diversis Sanctorum diebus festis apud Graecos, ab iis praecipue, qui monasticam vitam degunt, ac tandem de genueflexionibus. Pag. ead. b. sequitur responsio ad singula, ac primo quidem Epistola, cuius initium: Προσέκει παντὶ Χριστιανῷ τηρεῖν ἔ διαφυλάττειν τὰς ἐγγράφους παρὰ τῶν θεοκηρύκων ἀποστόλων παραδεδομένους νόμους. Finis: προτεθήκαμεν δὲ τὴν περὶ διαίτης αὐτῶν ἐπιστολήν, ἣν κ' πρῶτον ἐζητήσας, ἀδελφὲ τιμώτατε· λέγῃσι γὰρ ὅτι. Tum pag. 165. exponitur ordine ratio victus servanda pro diversis totius anni temporibus, incipiendo a Paschate Resurrectionis. Tandem pag. 169. Menologium dierum festorum, quae infra annum occurrunt celebriorum, adiecta item qualitate cibi & potus in iis adhibenda. Huius Tractatus prima pagina quum non suo loco, bibliotepegi inficitia, fuerit collocata, initio mutilum esse adfirmavit Montfauconius in suo Catalogo, transpositionem folii minime animadvertens.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cuius prima atque postrema pagina situ, ac tincis valde corrupta est. Constat foliis 171.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΤΜΑΤΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΙΓΓΡΑΦΕΩΝ.

COMMENTARIA EX DIVERSIS AVCTORIBVS.

I. pag. 1. **C**ontinet hic Codex uberrimam sententiarum collectionem ex sacris profanisque auctoribus, in Capita LXXII. distributam, qualis iam in Codice XV. Plut. VII. §. IV. & Cod. XIV. Plut. XI. exhibetur. Praecedit igitur Caputum Tabula, initio tamen mutila ob unius folii defectum In fine Tabulae, haec diversa manu leguntur adscripta: Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς κ' τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, κ' τῆς . . . κ' ἀληθῶς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τοῦ εὐσεβεστάτου κ' ἐκ Θεοῦ ἐσεμμένου Ἀλεξίου μεγάλου βασιλέως κ' αὐτοκράτορος Ρωμαίων τοῦ Κομνηνοῦ, κ' εὐφροσύνης τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης. In nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti & . . . vere benedictissimae Dominae nostrae Deiparae ac semper Virginis Mariae; sub imperio religiosissimi & Dei gratia coronati Alexii magni regis & Imperatoris Romanorum Commeni, & Euphrosynae piissimae Augustae. Sequitur pag. 2. Florilegium ipsum, cui titulus sequens: Ἀπομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε ἔ ρητόρων, ἐκ τε τῶν θύραθεν, κ' τῆς κατ' ἡμᾶς.

COD.
XXXI.

ἡμᾶς ἱερὰς καὶ φιλοθέου παιδείας, ἐκάστη τῶν προκειμένων υποθέσεων οἰκείως καὶ ἀρμοζόντως ἔχουσιν. *Sententiae memorabiles ex diversis poetis atque oratoribus, tum ex profana, tum ex nostra sacra piaque doctrina collectae, & unicuique propriis argumentorum proprie & convenienter adcommodatae.* Primum Caput Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας, *De vitae virtute & malitia*, inc. Στενὴ ἡ ὁδὸς καὶ τεθλιμμένη ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν. Ultimum Περὶ τῶν ἡσυχάζοντων καὶ ἐν βίῳ διαγόντων, *De quietam, ac mundanam vitam degentibus*, def. Οὐ σοφὸς ἡρεμίαν καὶ ἀπραγμοσύνην καὶ σχολὴν μεταδιώκει, ἵνα τῶν θεῶν θεωρημάτων ἐν ἡσυχίᾳ ἐπιτύχῃ. Sequuntur tria alia Capita, nullo numero designata, I. Περὶ περασμῶν, II. Πῶς νεώτερον τὸ, ἐκ ἑστῶν ἐν ἀνθρώποις, εἰ μὴ δε φάγεται, & πίεται, & δέξεται τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μύχθῳ αὐτοῦ, III. Οὐτὶς ἐπὶ δύσκολον ἐπέταξεν ὁ Θεός. Finis omnium est: ἀλλ' ὁ ἐν ἀφρονίᾳ τῶν ἀπολαύσεων ἐγκαρτερῶν τοῖς δεινοῖς, ut in dicto Codice XV. Plut. VII. quem consule: ibi enim rationem exposuimus, qua eiusmodi sententiarum digesta, & ex quibus auctoribus concinnata collectio est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius quatuor postremae paginae manu recentiori suppletæ sunt. Constat foliis 186.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

COD.
XXXII.

Mutilus est in principio Codex, ac proinde de quorum pertineat primi folii fragmentum, in quo de pugilum apud veteres certamine agitur, nondum comperimus. Prima verba sunt . . . . . εἰς τὸν ἀγῶνα ἐργάζεται, καὶ ἡ . . . . . (1) ὡς περὶ γενναῖον τε καὶ ἡσυχαιῶν σώματι, κ. λ. Postrema vero: ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ξαίνεισθαι. Operum vero series sequens est:

I. pag. 2. Φιλοστράτου Ἡρώκους. *Philostati Heroicis*. Inc. Ἦν ὁ ξένος. Def. τὰδε ἀποράσασθαι τοῦ λόγου. In ed. cit. pag. 631.

II. pag. 45. Φιλοστράτου νεωτέρου εἰκόνων πρῶτον. *Philostati iunioris Imaginum Lib. I. Exordium*. Inc. Μὴ ἀφαιρώμεθα. Def. τὴν πόδα. In ed. pag. 832.

III. p. 63. Εἰκόνες Φιλοστράτου. *Imagines Philostati Libris II. Primus inc.* Οὐκ ἔστι μὴ ἀσπάζεται. Def. αὐτῷ πικρῆς. Secundus inc. Α'φροδίτην. Def. εὖν ὅρα γράφειν. In edit. pag. 730. seqq.

IV. pag. 114. Μενάνδρου καὶ Φιλιππίου διάλογισμός. *Menandri & Philistionis dialogismus*, seu *sententiarum collatio*, versibus iambicis XXII. Inc. Φιλιππίου. Def. κατ' ἡμέραν. E duobus Mss. Bibl. Regiae edidit Nicolaus Rigaltius Paris. apud Rob. Steph. Nepotem MDCLIII. 8. Exstant & ad calcem Variarum Lectionum Iani Rutgerfii Lugd. Batavorum MDCLVIII. 4. Amstel. MDCLIV. 4. &c.

V. pag. ead. b. Θεμιστίου Φιλοσόφου παράφρα-

σις . . . . . 9. (2) *Themistii philosophi paraphrasis in primum & secundum librum Analyticorum Aristotelis*. Inc. Ἐμοὶ συντάττεσθαι μὲν. Def. καὶ γνώσει παντὸς ἐπιστητῆ. Edidit hanc paraphrasim Graece una cum aliis eiusdem Operibus, & Alexandri Aphrodisi Libris duobus de Anima, & libello de Fato Victor Trincavellus Venet. MDXXXIV. fol. apud Aldum. Latine iam verterat post Boëtium, Hermolaus Barbarus, Patricius Venetus, dicavitque Sixto IV. Pont. Max. anno MCCCCLXXX. Codex Graecus Ms. in 4. Saec. XII. membranaceus a pag. 1. ad pag. 63. & a p. 114. usque ad finem: reliquum vero Saec. XIV. chartac. Constat foliis scriptis 171.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΠΗ
ΠΟΜΝΗΜΑ.

HIEROCLIS COMMENTARIA IN PYTHAGORAE CARMINA.

Ac praeterea

Hephaestionis, Bessarionis, Georgii Plethonis, Aristotelis, Michaelis Apostolii, Nicolai Secundini, Andronici Callisti, Theodori Gazae Opera varia.

I. pag. 1. **H**ieroclis Commentarius in Aurea Pythagorae Carmina, quae praemittuntur sine ullo titulo. Concordat in omnibus cum exemplari Codicis XXXII. Pl. IX. §. XVI. Catalogi nostri pag. 444. ubi vide notam primam. In fine haec de se ipse scriptor Codicis subiecit: Μιχαὴλος Α'ποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς αὐτοῦ πατρίδος πονεῖα συζῶν, καὶ τήνδε τὴν ἱερὰν εἰς βιβλίον μισθῶ ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψεν. *Michael Apostolus Byzantinus post captam ipsius patriam (1) in paupertate vivens, & hunc sacrum librum mercede in Creta exaravit.* Similem subscriptionem adfert Montfaucon. in *Palaeogr. Gr.* pag. 81. ex Codice Biblioth. Ducis Mutinensis, qui praeterea exemplaria non pauca subiungit ab eodem conscripta, in quibus eadem ut plurimum nota legitur apposita. Profugus enim Michael iste in Cretam se recepit, ubi libris exscribendis victum sibi parabat.

II. pag. 42. Ἐγχειρίδιον Ἡφαιστίωνος. *Hephaestionis Enchiridium*. Inc. Βραχεῖά ἐστι συλλαβή. Def. κατ' ἐαυτὸν δὲ μέτρα δ συνιστῶσιν. Tum pag. 72. sequuntur variorum metrorum exempla quatuordecim, totidem in laudem Deiparae Virginis Carminibus expressa, quorum primum, quod est tetrastichon, inc.

Ἦ τῶν ἀρίστων ἐν τόκῳ μέλις κέρη.
Ultimum est monostichon, & ita habet:

Ἐρρανὴν πονησάμενος κόρυς λύραν.
Hic Hephaestionis de Metris libellus eruditus & utilis prodit primum Graece Florentiae per heredes Philippi Iuntae MDXXVI. 8. deinde emendatus Paris. MDLIII. 4. cura Adriani

(1) Evanuerunt protius characteres.

(2) Tituli reliqua ob evanidum characterem legi minime potuerunt. Supple τῶν ὑστέρων ἀναλόγων τοῦ Α'ριστοτέλους.

(3) Nempe post annum MCCCCLIII.

ni Turnebi. Vide Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 16. seq. ubi fufius de hoc Opere edif-
ferit.

III. pag. 73. Βησσαρίων Καρδηνάλις τῷ Πλή-
θωνι. *Bessarion Cardinalis ad Plethonem Epi-*
stola. Inc. Κοιμῆς πᾶσιν ἐκσπαρμένους ἐννοίας καὶ
ταύτης ἀληθείας. Def. χαρὴν τέ μοι τὰ μέ-
γιστα, καὶ μεγάλων ἀποριῶν ἀπαλλάξῃς. Propo-
nit in hac Epistola Bessarion Platonicae philo-
sophiae quaestiones quatuor, nimirum, I. περὶ
τοῦ ἀνυποτάτου, II. περὶ τοῦ μεθεκτοῦ καὶ ἀμεθ-
έκτου, III. περὶ τῆς τῶν ὄντων συωνυμίας καὶ
ὁμωνυμίας, IV. περὶ τῆς εἰμαρμένης, earumque
solutiones a Georgio Gemisto requirit. Habetur
Ms. etiam in Biblioth. Caesarea Vindob.
Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 43. §. II.

IV. pag. 74. b. Sequuntur Epistolae duae
prorsus anepigraphae, sed sunt *Plethonis ad*
Bessarionem responsivae, in quibus philoso-
phiae Platonicae quaestiones quatuor sibi a
Bessarione propositas dissolvit. Prima inc. Οὐ
πάντα εἶσθαι χρὴ τὰς ἀνδρας τέττες. Def. ἰκα-
νὰ δὴ ἀνδρὶ, οἷον πέρ σοι. Εἴρησο. Altera pag.
77. b. inc. Ἐπειδὴ δὲ καὶ μαρτυριῶν δέη πρὸς τὰ
προγεγραμμένα σοι. Def. ἐς δὲ μὴδὲν τινα τῷ
Πλάτωνι τοῦ τοῖσδε θεωρήματος συμβαλομένου.
Binas haec Epistolas memorat Leo Allatius
in Diatriba de Georgiis edit. Fabrician. in
calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 748. §. XXIX.
ac Nesselius Biblioth. Caesar. P. IV. pag.
43. §. III. sed prioris tantum initium adfert,
ac titulum, qui ita habet: Ἀπόκρισις Γεμιστοῦ
πρὸς Βησσαρίωνα. Fortasse autem ex duabus
unica ibi conflata est.

V. pag. 78. b. Περὶ τῶν ἀρετῶν ἡ κακῶν.
De Virtutibus & Vitiis Libellus. Inc. Ἐπαινέ-
τά ἐστι τὰ καλὰ. Def. τῶν ψευδῶν ἐστι. Hu-
ius Libelli auctor est Aristoteles, & inter eius
Opera occurrit edit. Paris. Gr. Lat. anni
MDCCIX. fol. Tom. II. pag. 291. licet in fine
aliquantum sit diversus. Habes etiam supra
pag. 317. §. IV. & pag. 387. §. XIII.
Tum in hoc, tum in sequenti Tractatu no-
tulae quaedam marginales occurrunt, manu,
ut videntur, Angeli Politiani appositae, eius-
demque etiam videtur titulus sequentis Opu-
sculi.

VI. pag. 81. Αὐτάρκεια τῶν τεσσάρων ἀρε-
τῶν κατὰ τὸν σοφώτατον Πλήθωνα. *Sufficiencia*
quatuor virtutum, iuxta sapientissimum Pletho-
nem. Inc. Ἀρετὴ ἐστὶν ἔξις. Def. χεῖρον δὲ ἐπαν-
ορθῶσθαι. Hic de Virtutibus Libellus sub
Plethonis nomine editus est Graece cum aliis
eiusdem Operibus post Io. Stobaei Ecloga-
rum Libros duos Antwerp. apud Plantinum
MDLXXV. fol. pag. 233. Gr. & Lat. Basileae
apud Oporinum MDLII. 8. & alibi. Habes
etiam supra pag. 317. §. III. & pag. 387.
§. XII.

VII. pag. 86. *Oratio quaedam ad Deum*.
Inc. Θεὲ πανγενέτορ, πανπερέτατε, ἔχω. Def.
πρεσβείαις τῶν ἀπ' αἰώνος σοι εὐαρεστησάντων.
ἀμήν. Auctor Anonymus.

VIII. pag. ead. b. *Epistola quaedam anepi-*
grapha. Inc. Οἶδά σε, Θεότατε Καρδηνάλεων,
δοῦναι τέτοιον ὄντοιν ἡγεμόνοι τῶν λόγων Ἀριστο-
τέλους καὶ Πλάτωνος, μᾶλλον Πλάτωνι, ἢ Ἀριστο-
τέλει προσκείμενον. Def. ῥᾶν ἂν ποιήσαις ὑπή-
κοον. Haec Epistola, licet sit anepigrapha,
Michaeli tamen Apostolio videtur adiudican-
da, & est ad Cardinalem Bessarionem Apo-
logiae pro Gemisto Plethone adversus Theo-
dori Gazae περὶ οὐσίας Librum, quae habe-
tur infra §. XII. nuncupatoria. Sub finem
huius Epistolae auctor ita de se loquitur:
τὸν δὲ τέττε πατέρα, Κασιλέα νῦν ὄντα τῶν τῆδε
πειρήτων, κ. λ. ut facile de miserrima homi-
nis huiusce extorris conditione iudicare pos-
sis.

IX. pag. ead. Βησσαρίων Καρδηνάλις Ἀνδρονί-
κῳ τῷ Καλλίστῳ φιλοσοφεῖν. *Bessarion Cardinalis*
Andronico Callisti (f. filio) *philosophiae vacare*.
Inc. Ἀνέγνω καὶ τὰ Μιχαήλ Φύρδην κατὰ τοῦ
ἐταίρου Θεοδώρου συντεθειμένα. Def. καὶ πρὸς σὲ
μακρηγορεῖν. εὐπράττοις. Εἴδῃς ὅπου (1) καὶ τὰ
πρὸς Μιχαήλον. Hanc, & sequentem Bessa-
rionis Epistolam Gallica lingua adfert clarif-
simus Boivinius in Diatriba inserta Tom. IV.
Memoriarum Academiae Regiae inscriptio-
num & elegantiorum litterarum Paris. in 4. &
Amstelæd. MDCCXIX. in 12. pag. 488. Fuit
autem Andronicus Callistus patria Thessalo-
nicensis, philosophus Peripateticus, cuius,
inter alia, librum περὶ παθῶν, *de animi ad-*
fectionibus, memorat Labbeus Bibl. Nov.
Mss. p. 112.

X. pag. 87. Βησσαρίων Καρδηνάλις Μιχαήλῳ
τῷ Ἀποστόλῃ τὰ βελτίω φρονεῖν. *Bessarion Car-*
dinalis Michaeli Apostolio meliora sapere. Inc.
Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς βραδύτερον μὲν, ἢ αὐτὸς ᾔδω.
Def. ἔποιε τῇ συμβουλῇ. Εἴργαθη παρὰ τοῖς ἐν
Οὐτερβίῳ θερμοῖς λοιστροῖς, Μὰς μὴν ἐννέτην
πρὸς δεκάτην ἄγοντος, ἔπει ἀπὸ Χριστοῦ, αὐξήσθαι
ἐπισκεψάμενος. In hac Epistola Bessarion, temera-
rios Michaelis Apostolii, qui in celeberrima
philosophorum saeculi XV. circa Platonicae
& Aristotelicae philosophiae discrimen con-
troverfia (2), Plethonis apologiam nimis acri-
ter susceperat, conatus repressit, & ad palin-
odiam compulit; in qua illud etiam aureum
dictum legitur: ἡ λοιδορία τῷ ἀντιδίκῳ, ἀλλ'
ἀποδείξει, καὶ λογικῶς ἀνάγκαι τῷ φίλῳ συν-
ηγορητέον, τὸν τ' ἐχθρὸν ἀμυντέον, non convitiis
in adversarium, sed demonstrationibus, & insolu-
bilibus rationibus amico suppetias ferendas esse,
vindictamque de inimico sumendam. Haec autem
Epistola sub titulo Ἐπιστολῆς συμβουλευτικῆς
πρὸς Μιχαήλ τὸν Ἀποστόλῃν, habebatur olim
etiam in Bibl. Caesar. Cod. Theolog. CCLVI.
sed ut ex Catalog. Nessel. eruitur Part. I. p.
360. a nescio quo excisa fuit, ac furtive sub-
lata.

XI. pag. 88. Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίστῳ, Νικό-
λαος ὁ Σεκουνδίνος εὖ πράττειν. *Andronico Cal-*
listi F. Nicolaus Secundinus bene valere. Inc. Πρε-
σβεύοντι παρὰ τῷ μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, καὶ διὰ τοῦτο
νῦν

(1) Nempē apud Viterbii Theonem A. MCCCCLXII.

(2) Vide, quae diximus supra pag. 275. quaeque fufius edidit Boivinius loc. mex citato.

ἡν μὲν ἐν Ρώμῃ, κ. λ. Def. ἡ πράττειν τὰ δυνατά. Εἴρηγο. Εἰς Οὐστερβίφ Γενίς ἄγοντος πέμπτην, ἔτι τῷ ἀπὸ Χριστοῦ αὐξήβ. Memoratur a Labbeo Biblioth. Nov. Mss. p. 101. & Fabricio B. G. Vol. X. pag. 475. Integram vero Gallice adfert laudatus Boivinius loc. cit. p. 485. Fuit Nicolaus Secundinus Euboicus, & in Concilio Basileensi A. mccccxxxi. & in Ferrariensi translato Florentiam A. mccccxxxviii. seq. interpretem egit, ac Latinorum varia in Graecam linguam convertit. Hunc alii Sagundinum, vel Saguntinum vocant. Idem est, cuius exstant Strategici. Onofandri Basil. mdxii. Plutarchi de Civili Institutione (πολιτικῶν παραγγελμάτων) Brixiæ mccccclxxxv. 4. & Arriani de Expeditione Alexandri Latinae versiones; sed haec postrema Fabricius Bibl. Gr. Vol. III. pag. 273. dubitat, an lucem viderit.

XII. pag. 91. Sequitur Tractatus sine titulo, sed est Michaelis Apostolii Byzantini Liber de Aristotelica substantia pro Georgio Gemisto Plethone adversus Theodorum Gazam, Iac. Eἰς Πλήθωνα, ἐπεὶ αὐτῷ Ἀριστοτέλους λέγων ὅτι ὁρθῶς ἰδοῦσι περὶ θείας. Def. ἡ δὲ ὑπεροχὴ τῆς διάνοιαν. Inter Michaelis Apostolii scripta recensetur a Fabric. B. G. Vol. X. pag. 224. Exstat etiam Ms. in Bibl. Caesar. Vid. Nessel. Part. IV. pag. 49. & inscribitur: Μιχαήλ Ἀποστόλης τοῦ Βυζαντίου πρὸς τὰς ἐπὶ Ἀριστοτέλους περὶ θείας κατὰ Πλήθωνος, Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ ἀντιλήψεις.

XIII. pag. 96. b. Accedit pro Theodoro Gaza adversus Plethonem Apologia, seu Liber superiori ἀντιρήρησις, nullo quidem auctoris nomine appposito, Andronico tamen Callisto adjudicandus, utpote quem Theodori Gazae partes in celebri Aristotelicae substantiae controversia suscepisse, auctor est Leo Allatius in Diatr. de Georgiis cit. edit. pag. 747. Praecedit Prologus, seu potius Epistola item anepigrapha; sed quam ad Bessarionem scriptam crediderim, cuius sapientissimo iudicio suam auctor ἀντιρήρησιν se subiicere profitetur. Inc. Εἰμὶ μὲν, ὃ σοφώτατε δεσποτα, περιέλαβεν σε νῦν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων θεωριῶν, κ. λ. Def. ἄμφω μετῶν τὸ βιβλίον, ψήφον οἷσι φιλοσοφία τε καὶ τῷ σὺ προσήκυσαν ἀξιώματι. Antirrhetis vero inc. Εἰδὲ σε Πλήθωνος ἢ τε ἄλλοις αὐτοῦ, καὶ τῷ περὶ θείας, κ. λ. Def. Θεοδώρου τε τῷ σοφῷ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἀμύνοντες. ταῦν δὲ καὶ ταῦτα ἀπόχρη.

XIV. pag. 118. De Processione Spiritus Sancti Tractatus theologicus, item sine titulo. Inc. Σὺ μὲν, ὃ θαυμάσιε, τὴν ἀνωτάτω ποθέσας φιλοσοφίαν, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω ἐφελευσθεῖς φιλανθρωπίας. Def. ἔτι μὴν ἡ ἐμπορευτική τῷ ἁγίου πνεύματος ὑπόστασις. Cuius sit nondum comperimus; auctorem esse Cardinalem Bessarionem suspicatur in suo Catalo-

go Montfaucon: sed quae ipsius legitur in Petri Arcudii Aureis Opusculis Theologicis pag. 164. Responso ad quatuor argumenta Maximi Planudis de Processione Spiritus Sancti ex solo Patre, prorsus est diversa.

XV. pag. 133. Κάτω δὲ μελῶν τῷ Κικέρωνος, ἦτοι περὶ τῷ γήρως. Cato Maior Ciceronis, sive de Senectute Liber, a Theodoro Gaza in Graecam linguam translatus. Inc. ὦ Τίτε, εἰ κεν ἐγὼ πρεσβύτων τι ἴκωμαι ἀρήνων, κ. λ. Def. πείραν εἰληφότες τοῦ πράγματος. Editus est in editione Ciceronis Ald. mdxiii. 8. & in Sturmiana Argentorat. aliisque. De hac Graeca Theodori Gazae versione magnificum habes encomium Laurentii Ingewaldi Elingii in Historia Graecae linguae pag. 335. ubi ait: *Tanta porro felicitate librum M. Tullii de Senectute Graece expressit ac reddidit Gaza, ut in eo ipsam Ciceronis vim dicendi, tam quod ad gravitatem sententiarum, quam quod verborum pondus, non sine doctorum admiratione assequutus sit.* Cui tamen minime videtur adsentiri Fabric. Biblioth. Latinae Tom. I. pag. 136. §. IX. quum eiusmodi versionem paullo indiligentius factam adfirmer.

XVI. pag. 148. b. Versus decem de Deo, qui Sibyllae Erythraeae tribuuntur. Inc. Εἰμὶ δ' ἐγὼ βέδαι, κ. λ. Def. τῆς παρ' ἐμοῦ σοφίας.

In fine legitur sequens amanuensis subscriptio: Τέλος εἰληφὲς τὰ παρόντα γράμματα χειρὶ ἐμῇ Ἀντωνίου Μεδιολανέως, ἔτι δὲ καὶ Κρήτης τὸ ἔθνος δυναμένῃ λέγεσθαι διὰ τὸ τῶν γονέων πρότερον οἰκητόρων ἐν Κρήτῃ γενομένων, καὶ αὐτὸν ἐν ταύτῃ γεννηθῆναι, καὶ τραφῆναι, καὶ ἀνδρυνθῆναι, καὶ τῶν παρ' αὐτῆς δωρεῶν ἕκ ἑλαττον ἢ τῆς ἄλλης Κρήτης ἀπολαῦσαι, ἀνευ τοῦ ψεύσθαι εἶναι. Finem accepit hic liber manu mei Antonii Mediolanensis, qui Cres quoque genere dici possum, propterea quod parentes mei primum Cretam incoluerunt, atque ipse in eadem natus, altius educatusque sum, & eiusdem (insulae) privilegiis aequae atque alii Cretenses fruar, absque eo quod mendax sim. Qui quidem Antonius ipsius Codicis etiam possessor fuit: ita enim inferius legitur: Τὸ παρὸν βιβλίον κτήμῃ ἐστὶν ἐμῇ Ἀντωνίου Δαμιλά. Tum in manus Laurentii, & Ioannis de Medicis pervenit, quorum in calce leguntur nomina. Subscriptionem vero paullo ante adlatam Latine tantum exhibet in Palaeogr. Graec. pag. 84. Montfaucon. qui praeterea pag. 95. haec de eodem scriptore habet: *Antonius Damilas Mediolanensis, qui & Cretensis dictus, quia in Creta natus, & educatus est, multos Codices scripsit, qui habentur in Bibliothecis, Regia, Laurentiana, Bononiensi S. Salvatoris, & in aliis fortasse. Scripsit autem annis 1480. 1490. & aliis circiter.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. duplici manu exaratus. Constat fol. scriptis 148.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LIX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XLVII. EDITOS II.

C O D E X I.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΙΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

Titulum corrige.

Platonis Opera omnia cum Prolegomenis.

I. p. 1.

Raecedat Operum exactissimus Index, titulos & initia singulorum exhibens, epigraphae appositae: Τότοις τῆς βίβλου ὁ πλῶτος γνωρίζεται. Sequuntur deinde Prolegomena, nimirum:

II. pag. 3. *Vita Platonis a Diogene Laërtio conscripta.*

III. pag. 10. *b. Albini introductio in Platonis Librum.*

IV. pag. 11. *b. Theonis Smyrnaei Platonici de mathematicis facultatibus ad Platonis lectionem utilibus Liber.*

V. pag. 28. *Alcinoi sermo didascalicus, sive Epitome (1) de Platonis placitis. Haec quatuor Prolegomenorum Capita, nec non ea fere omnia, quae sequuntur, heic innuimus tantummodo; quum enim iterum occurrant in Cod. IX. Plat. LXXXV. ceterorum omnium vetustissimo, ibi fusius de singulis differemus.*

VI. pag. 38. *Τοῦ Πλωτάρχου περὶ μουσικῆς. Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα Ὀνησιπράτης, Σωτήριχος, Λυσίας. Plutarchi de Musica Dialogus, cuius personae sunt Onesicrates, Soterichus, Lysias. Inc. Ἡ μὲν Φωκίωνος τοῦ χρεῖσθ' ἡγνή. Def. ἀπέλυσε τὰς ἐξωμένους. Operum Plutarchi edition. Paris. A. MDCXXIV. T. II. p. 1131. Hic autem Dialogus in dicto Codice non habetur. Sequuntur nunc Platonis Opera, & quidem hoc ordine:*

VII. pag. 45. *Euthyphro, sive de sanctitate. Exstat in edit. Graec. Lat. Francofurt. MDCII. fol. pag. 1.*

VIII. pag. 49. *Apologia Socratis. Ibid. pag. 14.*

IX. pag. 56. *b. Crito, vel de eo quod agendum. Ibid. pag. 32.*

X. pag. 60. *Phaedo, vel de Anima. Ibid. pag. 44.*

XI. pag. 77. *b. Cratylus, sive de recta nominum ratione. Ibid. pag. 265.*

XII. pag. 92. *Theaetetus, sive de scientia. Ibid. pag. 108.*

XIII. pag. 109. *b. Sophista, vel de eo, quod est. Ibid. pag. 153.*

XIV. pag. 123. *Politicus, sive de Regno. Ibid. pag. 518.*

XV. pag. 138. *Parmenides, sive de Ideis. Ibid. pag. 1109.*

XVI. pag. 149. *Philebus, vel de summo bono. Ibid. pag. 370.*

XVII. pag. 164. *b. Convivium, sive de Amore. Ibid. pag. 1174.*

XVIII. pag. 178. *b. Phaedrus, sive de Pulcro. Ibid. pag. 1209.*

XIX. p. 192. *b. Pythagorae Samii Aurea Carmina. Inc. Ἀθανάτους μὲν πρῶτα. Def. οὐκ ἐστὶ θνητὸς. Alibi etiam inciderunt.*

XX. pag. 193. *Timaei Locri de anima mundi, & natura Liber. Ibid. pag. 1089.*

XXI. pag. 196. *b. Plutarchi Epitome in Timaei de animae procreatione Librum. Inc. Ὅτι περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχρογονίας, κ. λ. Def. ἐκ τε πολλῶν ἕνα ἀπεργασάμενος. In cit. Plutarchi Operum edit. Tom. II. pag. 1030. cui subiiciuntur triginta tres circuli numeros quosdam litteris Graecis exaratos continentes, cum appposita explicatione.*

XXII. p. 198. *Timaeus, sive de Natura. In cit. Platonis edit. p. 1040.*

XXIII. pag. 223. *Alcibiades I. sive de Humana Natura. Ibid. pag. 429.*

XXIV.

(1) Ἐπειρομένη enim inscribitur in titulo ad finem operis adiecto.

XXIV. pag. 231. *b. Alcibiades II. sive de Precatione*. Ibid. p. 451.

XXV. pag. 235. *Hipparchus, sive de lucri cupiditate*. Ibid. p. 510.

XXVI. pag. 237. *Amatores, sive de Philo- sophia*. Ibid. p. 96.

XXVII. pag. 239. *Theages, sive de Sapien- tia*. Ibid. p. 88.

XXVIII. pag. 241. *b. Charmides, sive de Temperantia*. Ibid. p. 462.

XXIX. pag. 248. *Laches, sive de Fortitudi- ne*. Ibid. pag. 480.

XXX. pag. 254. *b. Lyfys, sive de Amicitia*. Ibid. pag. 497.

XXXI. pag. 260. *Euthydemus, sive Contem- ptus*. Ibid. p. 189.

XXXII. pag. 270. *b. Protagoras, sive So- phistae*. Ibid. p. 216.

XXXIII. pag. 285. *b. Gorgias, sive de Rhe- torica*. Ibid. p. 305.

XXXIV. pag. 308. *Meno, sive de Virtute*. Ibid. p. 408.

XXXV. pag. 316. *b. Hippias Maior, sive de Pulcro*. Ibid. pag. 1245. (per errorem 1235.)

XXXVI. pag. 323. *b. Hippias Minor, sive de Pulcro*. Ibid. p. 252. ubi inscribitur, *Hip- pias minor, sive de Mendaciq.*

XXXVII. pag. 327. *Io, sive de Iliade*. Ib. p. 361.

XXXVIII. pag. 330. *b. Menexenus, sive Funeris Oratio*. Ibid. pag. 516. In Codice Dialogus hic clauditur hac epigraphe: Τέλος τῷ πρώτῳ βιβλίῳ. Sequenti vero praefigitur haec alia: Πλάτωνος νοθηρέμειος. *Platonis Dia- logi Spuria*.

XXXIX. pag. 335. *De Iusto*. Ibid. pag. 1309.

XL. pag. 336. *De Virtute*. Ibid. pag. 1312.

XLI. pag. 337. *Demodocus, sive de consilio dando*. Ibid. pag. 1315.

XLII. pag. 339. *Sisyphus, sive de consultan- do*. Ibid. p. 1320.

XLIII. pag. 340. *Halcyon, sive de Transfor- matione*. Inter Luciani Opera edit. Graec. Lat. Amstelod. MDCCXLIII. in 4. Tom. I. pag. 176.

XLIV. pag. 341. *Eryxias, sive de Divitiis*. In cit. Platonis edit. pag. 1323.

XLV. pag. 345. *b. Axiochus, sive de Mor- te*. Ibid. p. 1303.

XLVI. pag. 348. *Clitopbo, vel Exhortato- rius*. Ibid. pag. 1334.

XLVII. pag. 350. *De Republica, sive de Ius- to Libri X*. Ibid. a p. 571. ad p. 766.

XLVIII. p. 422. *Critias, sive Atlanticus*. Ibid. pag. 1098.

IL. pag. 426. *b. Minos, sive de Lege*. Ibid. p. 564.

L. pag. 428. *b. De Legibus, sive de legum institutione Libri XII*. Ibid. a p. 769. ad p. 1000.

LI. pag. 519. *Epinomis, sive Philosophus*. Ibid. p. 1003.

LII. pag. 524. *b. Πλάτωνος ἐπιστολαὶ ιβ', Platonis Epistolae XII*. Sunt tamen XIII. eo- dem prorsus ordine, quo leguntur in cit. edit. a pag. 1267. ad pag. 1303. Animadver- tendum Epistolam XII. pro spuria haberi in hoc Codice, subscibitur enim ἀντιλέγεται, ὡς ἂν Πλάτωνος; secus vero XIII. de qua ni- hil simile adnotatum. In fine legitur: Τέ- λος τῶν ἐπιστολῶν Πλάτωνος. *Finis Epistolarum Platonis*.

LIII. pag. 538. *Eiusdem Definitiones*. Ibid. p. 1337.

Plurimis autem marginalibus scholiis ad- sperfus est Codex, ab eadem manu caracte- ribus minoribus exaratis, quorum specimen esto illud, quod legitur pag. 45. *b.* in Eu- thuphronem verbo πελάτης (edit. cit. pag. 3, vers. 23.) hoc pacto: Πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλεῖστον ἐργαζόμενοι, καὶ θῆτες. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἐκτῆμοροι, ἐπεὶ τῷ ἑκτῷ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο ἡν ἴην. πελάτης δ' ἐνιστρωφῶν καὶ ὑπη- ρετῶν καὶ προσπελάζων, ἀπὸ τοῦ πέλας καὶ ἐγγύς ἐκαλεῖτο, ὃ δὲ ἐνδεῖαν πρεσβίων, μίσθους δ' ὑπηρετῶν. Vberiora huiusmodi scholiorum specimina exhibebimus, favente Deo, in recensione memorati Codicis IX. cum ipsis enim ferme concordant. In fine Codicis adie- ctum est: Τέλος τῆς πάσης πραγματείας τοῦ τῆς φιλοσοφίας κορυφαίου Πλάτωνος. *Finis o- mnium Tractatum Philosophiae principis Pla- tonis*.

Codex Graecus bombycinus Ms. in fol. Saec. XIV. quem insignem vocat Holstenius in schedis suis Mss. Constat foliis scriptis 539.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΙΣ ΟΜΗΡΩΝ ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

EVSTATHII IN HOMERVM TOMVS PRIMVS.

I. pag. 1. **E**ustathii, Theſſalonicenſis Archiepi- scopi, in Homeri Iliada Commen- tiorum, quos auctor παρεμβολῆς inscribit, Pars I. ab A usque ad I, seu primos novem Li- bros complectens. Prolegomena, quibus titu- lus olim fuerat, deinde abrafus, inc. Τῶν Ὀμήρου σειρήνων, καλὸν μὲν ἴσως εἰ τις ἀπόσχει- το τὴν ἀρχὴν. Def. ὡς δὴ λὸν ἐστὶ τοῖς μετῴσιν αὐτῇν. Commentarius in primum Librum p. 3. inc. Μῆνις κατὰ τὰς παλαιὰς ἢ ἐπιμένονσαι ὀργή, ἐν τῷ μένειν, ὃ μὴ ἐν τοῦ μαινεσθαι, κ. λ. Commentariorum Libri IX. in quibus de- finit hoc primum Volumen, finis est: τετέ- λευται, ὡς ἀλλαχού ἐρέθη, ἀνεκλήθησαν καθευδή- σαντες, εἰτα ὑπνωσαν.

II. pag. 202. *b. Homeri Batrachomyoma- chia, seu ranarum & murium pugna*, manu re- centiori exarata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fo- lio maximo Saec. XII. optime servatus. Con- stat foliis 203.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΝ.

EUSTATHII EXPOSITIO IN HOMERVM.

COD.
III.

Eustathii, Archiepiscopi Thessalonicensis, Commentariorum in Homeri Iliada pars altera a K ad Ω, seu libros quindecim posteriores continens. Libri itaque decimi, qui primus huius Voluminis est, Commentarius inc. Τῆς Κάππα βασιλέως πρᾶγματιώδης μὲν ἐπιγραφὴ καὶ δὴλωσις αὐτῇ. Κάππα Ρῆσιν τὴν κ. φάλην ἔλε Τυδεΐος υἱός. Καὶνὴ δὲ ἦδε· νυκτεγερσία, καὶ Δολωνοφονία, καὶ ἦν δηλαδὴ ὁ Δόλων πεφόνευσται, κ. λ. Finem scholiorum in Librum XXIV. & ultimum non damus, quum postrema Codicis pagina valde sit inquinata, nec integra ne sint, an sine mutila, satis appareat. Heic, ut in Volumine etiam superiore, margini adiecta sunt Homeri verba ab Eustathio illustrata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. item XII. utpote ab eodem exscriptore Codicis superioris exaratus. Constat foliis 214.

Exstant in Homeri Iliadem pariter atque Odysseam, ut infra Cod. VI. diffusi, ac varia eruditione, Grammatica praefertim, referti Commentarii, sive, ut ab auctore inscribuntur, παρεμβολαὶ Eustathii, patria Constantinopolitani, qui Rhetorum primo magister, & magnae Ecclesiae Diaconus, tum designatus Lyciorum Myreorum Episcopus, ac denique Archiepiscopus Thessalonicensis: circa annum Chr. MCLX. Cum hisce Commentariis Graece primum editus Homerus est Romae, praefixis privilegiis Iulii III. Pont. cui Opus inscribitur a Nicolao Maiorano, itemque Caroli V. Imp. & Henrici I. Galliarum Regis, annis MDXLII. & MDL. tribus in fol. Voluminibus apud Ant. Bladum. Vide quae doctissime de hac Romana, & Frobeniana Eustathii editione edisserit Cl. Alex. Polites in Praefat. Florentinae Eustathii editioni in fol. A. MDCXXX. praemissa p. VII. seq. ubi suspicatur Nicolaum Maioranum hoc Codice usum fuisse, quum nullum exemplar in Romanis Bibliothecis adseruetur = Quare, subdit idem Polites, statim suspicatus sum, exemplar illud Nicolai Rodulphi Cardinalis, quo ad edendum Eustathium usus erat Maioranus, Florentiam, unde acceptum fuisset, fuisse etiam reportatum; idemque ipsum esse, quod in Bibliotheca nunc Medicea diligentissime custoditur. Erat namque Nicolaus Rodolphus patria Florentinus, summo apud suos loco natus, & cum Medicea gente generis propinquitate coniunctus, quippe Leonis X. Pontificis Max. sororis filius. Codices duo sunt in membrana: alter, grandiori sua mole, in Volumina duo secretus ac distinctus, qui Eustathianos in Iliadem Commentarios continet, sane vetustior, & quantum ex ductu, ac forma lit-

terarum colligo, aequalis illorum temporum, quibus scribebat Eustathius: quo in Codice suppleta identidem sunt in margine, vel, ubi margo minus sufficebat, in membranulis etiam separatis, ea, quae inter scribendum, ut saepe contingit, praetermissa, aut relicta fuerant. Codex alter, qui Commentarios habet in Odysseam, est a manu prorsus recentiori. Quibus in eadem Bibliotheca accedit Codex chartaceus minor, in quo, praeter initium Eustathianum in Iliadem, alia quaedam insunt excerpta ex Eustathio ad Boeotiam. Illum autem, quem dixi Codicem recentiorem Commentariorum in Odysseam, unde descriptum coniciam non facile dixerim. Antiquior unus, qui ad Odysseam pertinet, adseruetur hodie, ut audio, in Bibliotheca Veneta, qui fuerat Beslarionis Cardinalis, ex quo etiam descriptum olim Medicum illum recentiorem existimabat Bibliothecae Mediceae custos Ant. Mar. Biscionius &c. = Vide & alia de iisdem Codicibus Mediceis in Praef. ad T. III. p. IV.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΜΑΧΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΠΕΙΩΗΝ.

DEMOSTHENIS PARAGRAPHE AD NAVSIMACHVM, ET XENOPITTHEN.

Seu potius

Demosthenis Orationes aliquot.

Continet Demosthenis Orationes XVI. sine argumentis, quarum series sequens est: COD.
IV.

I. pag. 1. *Exceptio adversus Nausimachum & Xenopitthem*. Exstat in edic. Graeco-Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. interpr. Hieronymo Wolfio, pag. 632.

II. pag. 3. *b. Contra Spudiam pro dote*. Ib. p. 649.

III. pag. 6. *De Corona Praefecturae Navalis*. Ibid. p. 715.

IV. pag. 8. *In Olympiodorum damni dati*. Ibid. p. 690.

V. pag. 13. *Exceptio adversus Zenothemidem*. Ibid. p. 575.

VI. pag. 15. *b. Exceptio pro Phormione*. Ibid. p. 600.

VII. pag. 21. *b. Contra Dionysiodorum damni dati actio*. Ibid. pag. 738.

VIII. pag. 26. *b. Adversus Boeotum de Nomine*. Ibid. pag. 636.

IX. pag. 30. *b. Adversus Boeotum de dote materna* (1). Ibid. p. 641.

X. pag. 36. *Adversus Nicostратum de descriptione mancipiorum Arethufsi*. Ib. p. 723.

XI. pag. 39. *In Neaeram*. Ibid. p. 517.

XII. pag. 53. *b. Oratio Amatoria*. Ibid. p. 157.

H h

XIII.

(1) Male enunciat hanc Orationem Montfaucon in suo Catalogo sub titulo *Contra Boeotum de morte materna*.

XIII. pag. 59. *b. Appellatio contra Eubulidem*. Ibid. p. 536.

XIV. pag. 66. *b. Delatio contra Theocritum*. Ibid. p. 507.

XV. pag. 73. *b. Adversus Polyclem de navalis praefecturae sumtibus*. Ibid. p. 706.

XVI. pag. 81. *Adversus Phaenippum* (1) *de permutatione*. Ibid. pag. 653. Huius Orationis postrema duo folia manus recentiori debemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Constat foliis 84.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

cod.
v.

I. pag. 1. **T**haletis Soloni unica. Inc. Ε'πα-
ποσθε ε'ξ Α'θηναίων δοκείτε αν
μοι αρμοδιότητα, κ. λ.

II. pag. ead. Pisistrati Soloni unica. Inc.
Ουτε μόνος Ε'λλήνων τυραννίδι, κ. λ.

III. pag. ead. *b. Solonis Epistolae IV.* qua-
rum prima Pisistrato. Inc. Πισεύω μηδεν κακόν.
Secunda Periandro. Inc. Ε'παγγέλλεις μοι
πολλὰς τοι. Tertia Epimenidi. Inc. Ουτε
οί ε'μοι θεομοί. Quarta Croeso. Inc. Α'γαμαί σε
της περι ήμας φιλοφροσύνης.

IV. pag. 2. Chilonis Periandro unica. Inc.
Ε'πιστέλλεις ήμιν ασπραίαν.

V. pag. ead. Pittaci Croeso. Inc. Κέλευαί με
ικνεϊσθαι εις Λυδίας.

VI. ibid. Cleobuli Soloni. Inc. Πολλοί μ'έν
τινέ ε'σιν έταίροι.

VII. ibid. Periandri duae, quarum prima
ad Sapientes. Inc. Πολλά χάρις τῷ Πυθῳ Α'π'ό-
λωνι. Secunda Προκλεί. Inc. Η'μιν μὲν ἀνέ-
σιον.

VIII. pag. ead. *b. Thrasyluli Periandro*.
Inc. Τῷ μὲν κήρυκι σου.

IX. ibid. Anacharsidis Croeso. Inc. Ε'γὼ
βασιλεῦ Λυδῶν ἀφίγμαι.

X. ibid. Epimenidis Soloni. Inc. Θάρρει, ὦ
έταίρε.

XI. pag. 3. Pherecydis Thaleti. Inc. Εὖ θνή-
σκουσ, όταν τοι τὸ χρεὼν, κ. λ.

XII. pag. ead. Anaximenis Pythagorae. Inc.
Θαλίς ἐκ καλοῦ ἐπὶ γήρως.

XIII. pag. ead. *b. Archytas Dionysio*. Inc.
Α'πεσάλλαμεν πάντες.

XIV. ibid. Pythagorae Hieroni. Inc. Α'-
σφαλὴς ἐμὸς βίος.

XV. ibid. Lysidis Hipparcho. Inc. Μετὰ τὸ
Πυθαγόραν. Horum omnium, atque aliorum
etiam philosophorum Epistolia usque ad nu-
merum XXVII. exhibet Gilbertus Cognatus
Nucerinus in sua Epistolarum Laconicarum
farragine altera edita apud Io. Oporinum
pag. 179. seqq. teste Fabr. B. Gr. Vol. I.
pag. 431. Vltimae vero duae exstant quoque
in Collect. Cuiac. toties cit. altera pag. 107.
altera pag. 454.

XVI. pag. 4. *b. Hippocratis Epistolae XV.*
ut in Cod. XII. Plat. LVII. §. VII. quem
vide.

XVII. pag. 14. *b. Platonis Epistolae XIII.*
eodem ordine, quo in dicta Collect. Cuiacia-
na a pag. 276. ad pag. 313. Notandum in fi-
ne XII. quae est ad Archytam, legi ab eadem
manu adnotatum: Α'ντιλέγεται, ὡς ὁ Πλά-
τωνος, quod convenit cum illo criticorum
νοθεύεται, quod tum huic, tum XIII. ad
Dionysium, in Platonis editionibus praefigi-
tur.

XVIII. pag. 42. Phalaridis Epistolae CXLVIII.
ut in cit. Collect. a pag. 59. ad p. 107. or-
dine tamen aliquantum diverso, ab octogesi-
ma septima praesertim usque ad finem. No-
tandum praeterea duas ex hisce Epistolis, ni-
mirum XXX. quae inc. Α'χθέντας αἰχμαλώτους,
& LIX. quae inc. Ε'γὼ μὲν, ὑπερ ήδη πολλά-
κις, κ. λ. bis repeti in Codice, alteram sub
numeris λ'. & ε'γ'. alteram sub numeris
μς'. & ε'α'. licet ea, quae numero μς'. de-
signatur, diverse incipiat, nimirum: Α'περ
ήδη πολλάκις, κ. λ. Ex hac duplicatione fa-
ctum est, ut tota istarum Epistolarum sum-
ma ad numerum CL. in Codice pertingere
videatur, quod tamen falsum. In fine repe-
titur etiam Epistola Abaridis ad Phalaridem,
quae habebatur etiam supra sub N. νγ'. (in
edit. est LVII.)

XIX. pag. 72. *b. Mithridatis Collectio Bruti*
Epistolarum LXX. ut in edit. cit. a pag. 109.
ad pag. 120. licet ordine aliquantum immu-
tato, nullaue Mithridatis praevia Epistola.

XX. pag. 79. *b. Aeschini Epistolae XII.* eo-
dem ordine, quo in cit. edit. a pag. 36. ad
pag. 46.

XXI. pag. 86. *b. Alciphronis Rhetoris Episto-
lae Piscatoriae & Amatoriae LI.* Exstant ibid. a
p. 359. ad p. 380. ubi sunt tantummodo XLIV.
Quae igitur desiderantur hoc loco in editione,
& habentur in Codice, sunt:

xi. inscripta Γλαυκίππη Χαροτή. Inc. Οὐκ
έτ' εἰ μὴ ἐν ἐμυτῇ, ὦ μήτερ, κ. λ.

xxi. Κράτης Μνασοί. Inc. Μὴ ἀπέχε τοῦ
καλλίστου κόσμου.

xxii. Λυσία. Inc. Α'λλ'ήκουσά σε, ὦ Λυσία
ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος, κ. λ.

xxvii. Πανδέχανος μονογυναφεῖα. Inc. Ε'ξώ-
λεις ἀπολοῖντο οἱ κλεισθένεις.

xxxiii. Δρυαντίδας Χρονία. Inc. Οὐκέτι σοι
μέλει ἔτε τῆς εὐνῆς ήμῶν.

xliv. Λέαινα Φιλοδήμου. Inc. Εἰδὼν σε τὴν
νύμφην.

li. Αἱ ἐν Κορίνθῳ έταῖραι ταῖς ἐν ἄσει χαί-
ρειν. Inc. Οὐκ ἐπύθεσθε τὰ νεώτερα, κ. λ.
Quae quidem omnes praeter XXI. quae ex-
stat inter Cratetis Epp. sub N. IX. loc. cit.
pag. 346. magnis scatent lacunis.

XXII. p. 106. *b. Sequitur Tractatus Anony-
mi circa methodum conscribendarum Epi-
stolarum, sive Epistolicos characteres XXIV.*
continens, mutilus in principio; incipit enim
a verbis . . . . . λοιδορίας σοι χραίνειν, ὥς
πυν-

(1) In dicto Montfaucon. Catalogo, errore fortasse typographi, legitur Aboenippum pro Phaenippum.

πυνθανόμενος, οὐ μικρὸς σπαράσσεται ἐπὶ τῇ τῷ αὐθάδους τολμῳμένῃ λαιδωρίᾳ. οὐκὲν διανέσκηθι, κ. λ. Deinceps post paucos versus incipit characterum huiusmodi series, quae ita habet: I. Παραμυθητικὴ, II. ὑβριστικὴ, III. ἀπαγγελτικὴ, IV. σχελιαστικὴ, V. πρεσβευτικὴ, VI. ἐπαινετικὴ, VII. ἐγκωμιαστικὴ, VIII. διδασκαλικὴ, IX. ἐλεγκτικὴ, X. διαβλητικὴ, XI. ἐπιτιμητικὴ, XII. ἐρωτηματικὴ, XIII. παραφάρυγγικὴ, XIV. ἀναζητικὴ, XV. ἀποφατικὴ, XVI. σκαπτικὴ, XVII. μετριαστικὴ, XVIII. αἰνιγματικὴ, XIX. ὑπομνηστικὴ, XX. λυπητικὴ, XXI. ἐρωτικὴ, XXII. μικτὴ ἐκ διαφόρων χαρακτήρων, XXIII. πρὸς φίλον ἀσπασικὴ, XXIV. ἀμοιβαία. Sunt igitur Epistolae XXIV. exercitationis gratia proprio parte confictae, totidemque variis argumentis accommodatae, cuiusmodi sunt illae, quae in Epistolarum Graecarum collectione Cuiaciana leguntur pag. 164. quas alii Libanio, alii Theoni vindicant; ab ipsis tamen omnino diversae. Prima enim, quae est *Consolatoria*, inc. Τὰ στυγρὰ κατὰ θείαν ἀπόρρητον σοφίαν ἐ πρόνοιαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπάγεται, κ. λ. Ultima, quae est *responsiva*, def. τοῖς τῆς ἀγάπης καρποῖς τεθελῶς κ. ἡμῶν ὑπερευχόμενοι.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori. Saec. XV. valde nitidus, optimeque servatus. Constat foliis 110.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ.

EVSTATHIUS IN HOMERI ODYSSEAM.

TITULUS interior ita habet: Εὐσταθίου μαγιστροῦ τῶν ῥητόρων, τοῦ ὑπερον Θεσσαλονίκης, παρεμβολαὶ τῶν εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. *Eustathii Magistri Rhetorum, postea Thessalonicensis Archiepiscopi, Parechbolae scholiorum in Odysseam*. Inc. Πικρὸν τὴν Ὀδύσσειαν καθὰ καὶ τὴν Ἰλιάδα εἰλήχασιν λογισαὶ, κ. μᾶλλον ταύτην ἢ περ ἐκείνην διασπαράττει. Def. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν ὀλιγοήμεροι αἱ τοιαῦται σπονδαί, ἐνταῦθα δὲ διηνεκείς. Τέλος τῆς Ὀδυσσεΐας. Vide quae supra diximus in recensione Codicis III. huius Plutei.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis 350.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΕΧΝΟΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ.

SCHOLIA EX DIVERSIS SCRIPTORIBVS IN RHETORICEN HERMOGENIS.

CONTINET *Syriani, Sopatri, Marcellini, & Anonymi Commentaria uberrima in Hermogenis Artem Rhetoricam de partitione statuum & oratoriarum quaestionum*. Praecedunt Εἰσαγωγὴ σχολίων ἐκ διαφόρων τεχνογράφων εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς Ἑρμογένους ῥητορικῆς. *Introductio scholiorum ex diversis artis scriptoribus in Hermogenis Rhetoricae prolegomena*. Inc. Εἴδει

μὴ μόνον τοῖς τῆς φύσεως ἀγαθοῖς, ἀλλὰ κ. οἰκείοις εὐρήμασι κατακοσμεῖσθαι τὸν ἀνθρώπον. Def. ἴδωμεν δὲ πόθεν ὁ ῥήτωρ ἤρξατο. Pag. 12. Textus Hermogenis inc. Πολλῶν τῶν ὄντων. *Commentaria* incipiunt a Syriano: Τὴν περὶ τῶν εἰσῶσεων πραγματείαν, οἱ μὲν ὡδ' ὅλως ἤξισαν τέχνην, κ. λ. Desinunt in Sopatro, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ῥητὸν ἀμφίβολον ἔχει, ὥς τε τέτρω τῶν ἄλλων νομικῶν διαφέρει, ὅτι ἐν . . . Imperfecta sunt, & in margine adscribitur λέγει. Multis praeterea passim lacunis scarent. Edita sunt Graece ab Aldo Venet. MDIX. fol. Concordat autem in omnibus hoc exemplar cum illo, quod recensuimus supra pag. 284. §. I ita ut unum ab altero descriptum existimemus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio. Saec. XVI. ineuntis circiter, nitidissimus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 237.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

DEMOSTHENIS *Orationes XXIX. cum suis argumentis*. Praecedunt *Vita*, auctore Anonymo, cuius initium: Ὁ βίος τοῦ ῥήτορος, ἀναγκαῖός ἐστι, κ. λ. Finis: καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνων χρήματα. Sequitur pag. 3. Λιβανίου εἰς τὸν βίον Δημοσθένους. *Libanii in Vitam Demosthenis*. Inc. Β' παιδὶ, κράτιστε ἀνδραγατῶν Κρόντι (1). Def. πραγμάτων ἐκείνων ιδιότητα. Haec exstat edita in cit. Demosthenis Operum edit. Tom. II. post Vlpiani Enarrationes p. 275. Succedunt *Orationes* hoc ordine: I. pag. 4. *Olynthiaca prima*, cum Libanii argumento. In cit. edit. pag. 1. II. pag. 7. *Olynthiaca secunda*, cum Libanii item argumento. Ibid. p. 6. III. pag. 10. *b. Olynthiaca tertia*, cum argumento. Ibid. p. 10. IV. pag. 14. *b. Contra Philippum Oratio I* cum duplici argumento. Primum est editum ibid. pag. 15. Alterum inc. Ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν τριακονταδύο πόλεων. Def. ἔχουσιν Ἀθηναῖοι βουλεύεσθαι.

V. pag. 20. *Contra Philippum secunda*, cum argumento Libanii. Ibid. pag. 25.

VI. pag. 23. *b. Contra Philippum tertia*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 44.

VII. pag. 30. *b. Contra Philippum quarta*, item cum Libanii argumento. Ibid. pag. 53.

VIII. pag. 37. *Ad Philippi Epistolam Oratio*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 64.

IX. pag. 39. *De Diopithe & de Chersone*, cum Libanii argumento, quod desinit in voce ἐπιβουλεύοντος. Ibid. p. 35.

X. pag. 46. *b. De Haloneso*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 29.

XI. pag. 51. *b. De Pace*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 19.

XII. pag. 54. *b. In Androktionem, violatum legum reum*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 416.

H h 2

XIII.

(1) In edit. Morae.

XIII. pag. 64. *In Timocratem, item violatarum legum reum*, cum duplici argumento; primum Libanii est editum; alterum Anonymi inc. Μαύσωλος ὁ τῆς Καρίας σατράπης. Def. ἤρπασαν τὰ χρήματα. Ibid. pag. 461.

XIV. pag. 88. *b. De republica ordinanda*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 67.

XV. pag. 92. *b. De Classibus*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 72.

XVI. pag. 97. *b. De libertate Rhodiorum*, cum duplici argumento. Primum, quod in edit. deest, inc. Συνεμάχων Ἀθηναίους ποτὲ οἱ Νησιῶται. Def. ἀλλὰ εἰ πάντων Ἑλλήνων. Alterum est Libanii. Ibid. p. 77.

XVII. pag. 102. *Pro Megalopolitis*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 82.

XVIII. pag. 105. *b. De Corona*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 313.

XIX. pag. 144. *De falsa Legatione*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 200.

XX. pag. 183. *Adversus Leptinem de immunitate*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 362.

XXI. pag. 201. *b. Contra Midiam*, cum solo Libanii argumento. Ibid. pag. 383.

XXII. pag. 228. *Contra Aristocratem*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 429.

XXIII. pag. 253. *b. Contra Cononem*, sine argumento. Ibid. p. 727.

XXIV. pag. 259. *De foedere Alexandreo*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 86.

XXV. pag. 262. *b. In Aristogitonem Oratio prior*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 490. In Cod. desinit in verbis, τῆς τοῦτον πονηρίας.

XXVI. pag. 274. *b. In Aristogitonem secunda*, sine argumento. Ibid. pag. 503.

XXVII. pag. 276. *Contra Neaeram*, cum argumento. Ibid. p. 517.

XXVIII. pag. 292. *b. Oratio Amatoria*, sine argumento. Ibid. p. 157.

XXIX. pag. 299. *Funeris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna fortiter pro patria pugnares obierant*, sine argumento. Ibid. p. 152. In Codice hunc habet titulum; Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς.

XXX. pag. 303. *b. Philippi Epistola ad Senatum, Populumque Atheniensem*. Ibid. p. 61. Aliqua leguntur scholia marginalia in Orationes contra Androtonem, & contra Timocratem. In prima pagina legitur sequens distichon Graecum cum Latina versione in Demosthenem:

Εἰ μὲν ἴσῃ ἰσχὺν τῇ (sic) γλώσσῃ, Δημόσθενες, ἔσχεε,
Οὐ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρχεν ἀνὴρ Μαντιῶν.
Si tibi par linguae robur, Demosthenes, esset,
Haud Macedum Regi Graecia capta foret,
ὁ Λάπρος πεποικηὺς γέγραφε (1).

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis 305.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Seu

Demosthenis Orationes VIII. cum Scholiis.

I. pag. 1. **E**Rant olim in hoc vetustissimo Codice Demosthenis Orationes XVI ut ex numeris Graecis initio earum, quae supersunt appolitis apparet; secunda enim designatur littera I. quae quum X. significet, apparet deesse octo integras. Prima igitur nunc est, quae olim erat nona, & inscribitur, *De falsa legatione*, sine ullo argumento. In cit. edit. pag. 200. Huius Orationis prima decem & octo folia, manu saeculi XVI. suppleta sunt.

II. pag. 42. *Funeris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna occubuerant*, &c. sine argumento. Ibid. pag. 152. In Codice inscribitur; Ἐπιτάφιος.

III. pag. 47. *Adversus Leptinem de immunitate*, cum argumento Libanii ad marginem adiecto manu aequae antiqua. Ibid. p. 362.

IV. pag. 68. *b. Contra Midiam de alapa*, cum Libanii argumento in margine scripto. Ibid. p. 383.

V. p. 98. *b. Contra Aristocratem*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 429.

VI. p. 129. *In Androtonem violatarum legum reum*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 416.

VII. pag. 140. *In Timocratem, item violatarum legum reum*, cum duplici argumento; primum Orationi praefixum, & in ipso contextu exaratum, est Libanii; alterum in margine conscriptum, est pars longioris argumenti, item editi, incipiens a verbis: ὁμοθεῖς τοῦ λόγου δύο, quae incidunt in p. 461. vers. 13. Huius Orationis unum folium, nempe 156. ab eadem manu Saec. XVI. supplementum fuit.

VIII. pag. 169. *Contra Aristogitonem Oratio prior*, cum Libanii argumento. Ib. p. 490.

Variis abundant scholiis marginalibus aequae antiquis, quae videntur ex Vlpiani Rhetoris Enarrationibus in ipsas excerpta, quae habentur in cit. edit. Tom. II. Vberissima vero sunt in Orationes contra Androtonem, & contra Timocratem.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. X. Constat foliis 182.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Seu

Demosthenis Orationes XX. & Aristidis VI.

PRaecedit Demosthenis Orationibus, Libanii Rhetoris Praefatio ad Proconsulem Mon-

COD.
IX.COD.
X.

(1) Lapsus a Castiglionchio iunior, Bononiae philosophiae, & humaniorum literarum antecessor fuit. Vtrum vero iste sit, an quispiam alius, qui Distichon illud fecerit, ac scripserit, ignotum.

Montium, qualis in cit. edit. Tom. II pag. 275. legitur. Praefationem sequuntur pag. 2. eiusdem Libanii argumenta in Orationes XXIII. nimirum Olynthiacas III. Philippicam I. De Pace, Philippicam II. De Haloneso, De Chersoneso, Philippicam III., Philippicam IV., Orationem ad Philippi Epistolam, De republica ordinanda, De Classibus, De libertate Rhodiorum, Pro Megalopolitis, De Foedere Alexandreo, De Corona, De falsa legatione, Adversus Leptinem, Midiam, Aristocratem, Timocratem, & Aristogitonem: quae quidem omnia concordant cum editis suo loco. Pag. 8. occurrit Index Orationum Demosthenis, non solum earum, quae in hoc habentur Volumine, sed reliquarum omnium, quae sub illius circumferuntur nomine: tum ad implendam paginam vacuum nonnullae vocum, & phrasium explicationes. Pag. 9. *Philippi Epistola ad Senatum, & Populum Atheniensem*, ut in edit. cit. pag. 61. Ante hanc tamen multa deesse in hoc Codice opinor, nam sequens Demosthenis Oratio, numero 13° designatur in margine. Hoc igitur praenotato, Orationum seriem persequamur.

I. pag. 10. *b. De Republica ordinanda*. Ibid. p. 67.

II. pag. 13. *b. De Classibus*. Ibid. pag. 72.

III. pag. 16. *b. Pro Megalopolitis*. Ibid. pag. 82.

IV. pag. 19. *De Rhodiorum libertate*. Ibid. p. 77. In Codicis margine legitur Orationis argumentum, quod inc. *Συνεμάχων Ἀθηναίων*, κ. λ. ut in Cod. VIII. huius Plutei §. XVI.

V. pag. 22. *De Foedere Alexandreo*. Ibid. p. 86.

VI. pag. 24. *Funebris Oratio in eos, qui in Cbaeronea pugna occubuerant &c.* Ibid. p. 152.

VII. pag. 27. Fragmentum *Olynthiacae primae*, incipiens a verbis . . . *Χρησάμενοι τότε καιροῖς ὁρῶς*, κ. λ. quae incidunt in edit. cit. p. 2. vers. 47.

VIII. pag. 28. *b. Olynthiaca II*. Ibid. p. 6.

IX. pag. 31. *Olynthiaca III*. cuius tamen deest finis, mutilato Codice; definit autem in verbis, *ἀνάγκη τι ποιῆν ἀσχερὸν ἀπὸν* . . . quae incidunt in pag. 14. vers. 47.

X. pag. 33. *Contra Philippum IV*. Ibid. p. 53.

XI. pag. 38. *b. Ad Philippi Epistolam Oratio*. Ibid. p. 64. Haec Oratio habet ad marginem adscriptam fere totam Vlpiani enarrationem editam loc. cit. Tom. II. p. 52.

XII. pag. 40. *Contra Androtionem*, cum duobus argumentis, ut in edit. p. 416.

XIII. pag. 49. *De Corona*. Ibid. p. 313.

XIV. pag. 80. *De falsa legatione*. Ibid. p. 200.

XV. pag. 109. *b. Adversus Leptinem de immunitate*. Ibid. p. 362.

XVI. pag. 123. *Adversus Midiam de alapa*. Ibid. p. 383.

XVII. pag. 142. *Adversus Aristocratem*. Ibid. p. 429.

XVIII. pag. 160. *b. Adversus Timocratem*. Ibid. p. 461.

XIX. pag. 174. *b. Adversus Aristogitonem prior*. Ibid. p. 491.

XX. pag. 180. *Adversus eundem altera*. Ibid. pag. 503. Sequuntur pag. 181. *b. nonnulla Rhetorica ad implendam paginam vacuum exarata de Exordiis Orationum, & figuris dictionis*. Pag. 182. *b. Nomina XII. mensium apud Romanos, Athenienses, Graecos, Aegyptios, & Hebraeos*, litteris Graecis expressa. *Vita brevis Demosthenis*, auctore incerto, cuius initium: *Ἐπὶ θάνατον Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα*, κ. λ. Finis: *ὡς ἀνδριάντες αὐτὸν ἐτίμησαν ἐν ἀγορᾷ τήσαντες*.

XXI. pag. 185. Sequuntur Aristidis rhetoris Orationes quaedam, ac primo quidem *Oratio Platonica secunda pro Quatuorviris*, scilicet *Pericle, Cimone, Miltiade*, ac *Themistocle*. Inc. *Παραίτεσθαι μὲν*. Des. *ὅτι ἐχθρὸν κρίνω*. Exstat in edit. Graec. Lat. Oxoniensi MDCCXXX. in 4. Tom. II. §. pag. 116, ad pag. 315. Praecedunt *Στίχοι εἰς Ἀριστίδην ἀντιλέγοντα Πλάτωνι*. Versus in *Aristidem contradicentem Platoni*:

Ἀνδρὲς ἀρίστου θανόντος Ἀχιλλεύς,
Τρῶες πάντες παῖδες, σκιοῦσιν ὅλως.
Εἰ δὲ γ' ἐκείνος περιῶν (1) . . .
Κατ' ὅψιν εἶδε ὡς παίζοντα ἐκείνους,
Πολλὰς Τρῶας ἔκτορας ὡς Σαρπηδόνας,
Πάντας ἂν εἶδες εἰς τεῖχος πεφευγότας.
Viro forti Achille demortuo,
Troiani omnes ludunt, exsultant undique.
At si vir ille circum obiens . . .
Coram illos videret ludentes,
Troianos multos Hectors, & Sarpedonas,
Omnes videres ad moenia confugere.

Tum Hypothesis in dictam Orationem, cuius initium: *Πλάτων ἐπιστημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος*. Finis: *ἀνέλη τῶν δονάντων ἐγκλημάτων τὴν διαβολὴν*. Quinque autem veluti partes habet haec Oratio in Codice; quarum prima inscribitur *Pericles*, & incipit p. cit. 185. Secunda *Cimon*, pag. 201. *b.* cum hypothesi, cuius initium: *Κίμων Μιλτιάδου γέγονε παῖς*, κ. λ. Tertia *Miltiades*, pag. 205. *b.* cuius hypothesi inc. *Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἑκτῇ ἱκανῶς ἐξείργασαι*, κ. λ. Quarta *Themistocles*, pag. 213. *b.* Quinta pag. 232. est anepigrapha, sed *Communis Apologia* potest inscribi. Habet autem Oratio, scholia marginalia, & glossas interlineares, omnia ab eadem, ut videtur, manu exarata. Scholia vero ita sunt copiosa, ut quum marginalibus quandoque spatiis minime caperentur, folia quaedam fuerint interfecta, quibus illa possent exarari. Initium ipsorum est: *Παραίτεσθαι μὲν ἐστὶ τὸ συγγνώμην αἰτεῖν*. *δυναμέσθαι δὲ λέγειν ὅτι ἐπὶ τῷ ἀπολογεῖσθαι τὸ παραιτεῖσθαι*. τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκ οἶδα μὲν συγγνώμην αἰτεῖν· ὃ δὲ γὰρ πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπολογεῖσθαι, κ. λ. Finis: *ἀλλ' ὃ τῷ χάριν πάντας ἐπαινῶ ῥήτορας, ἀλλὰ τὸς μὲν ἀρίστους θανμάζω, τοὺς δὲ φαύλους πρὸς αὐτὴν ἔχοντας ὃ . . . ψέγων*.
Di-

(1) Evanuerunt litterae.

Diversa prorsus sunt ab iis, quae in calce paginarum cit. edit. leguntur.

XXII. pag. 268. *b. Oratio Platonica Prima pro Rhetorica*, cum scholiis item marginalibus, & glossis interlinearibus. Concordat initium & finis Orationis cum edita Tom. cit. a pag. 1. ad p. 115. Scholiorum, quae in hanc multo sunt rariora, quam in superiore Orationem, primum est: Το προοίμιον ἔλαβεν ἀπὸ συστάσεως τῆ ἰδίου προσώπου, ὡς ὀφείλοντες πιστεύεσθαι, καὶ πρὸς παλαιότερον ἀγωνίζηται, κ. λ. Ultimum in verba τὰ μὲν ἐν μέτροις, κ. λ. ita habet: ἐπέταττε γὰρ αὐτῷ μὴ μόνον καταλογάζην, ἀλλὰ κατὰ εἶχως λέγειν πρὸς αὐτὸν ἐκάστης ἡμέρας, καὶ πλείους τάτων, εἰ ἐβόλοιτο, ἐλάττω δὲ ὑδαμῶς, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις φησὶν. Et haec ab editis diversa sunt.

XXIII. pag. 307. *b. Oratio Platonica Tertia ad Capitonem*, cum paucissimis scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus, quae in prima tantum, ac secunda pagina occurrunt. Tom. cit. a pag. 315. ad pag. 331.

XXIV. pag. 312. *In Puteum, qui est in Aesculapii templo*. Tom. I. p. 252.

XXV. pag. 313. *Contra criminantes, quod non declamaret*. Tom. II. p. 416.

XXVI. p. 314. *b. Oratio Aegyptica*. Ibid. p. 331. Mutila est in fine; definit enim in verbis: ἀλλ' ἐν ποδί πολλὰ κεχυμένων ὁ Μενέσιος . . . quae incidunt in edit. p. 361. v. 1.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. tinea, ac situ valde corruptus. Constat fol. scriptis 320.

ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ.

METHODVS DIONYSII.

COD
XI.

I. pag. 1. Ιονύσιου Ἀλικαρνασσεὺς μέθοδος πανηγυρικῶν, γαμηλίων, γενηλιακῶν, ἐπιθαλαμίων, προσφωνηματικῶν, ἐπιταφίων, προτρεπτικῶν ἀδελφαιῶν. *Dionysii Halicarnassei Methodus Orationum panegyricarum, nuptialium, genethliacarum, epithalamicarum, prosphonicarum, sepulchralium, exhortatoriarum ad athenienses*; seu potius *Ars Rhetorica ad Hehecratem*, duodecim Capitibus constans. Inc. Πανήγυρις, εὐρημα μὲν, καὶ δάρον θεῶν. Def. ἔτος δὲ περὶ τῶν λόγων ἐξετάσεως λόγος. Concordat cum edit. Lipsiens. mdcxci. fol. (quam citavimus supra Plut. LVIII. Cod. XXII. §. II.) Tom. II. a p. 33. ad p. 68. Notandum tantum, Capiti X. Περὶ τῶν ἐν μελέταις πλημμελεμένων, hanc ab eodem Codicis scriptore notulam praefixam: Τοῦτο τὸ μονόβιβλον, οἶμαι, Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς συνέταξεν ὁ πρότερος μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ ὡς ἐκδεδομένῃ αὐτῷ τοῦ περὶ μιμήσεως.

II. pag. 49. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων. *Eiusdem de iis, quae Thucydidi propria sunt*, Epistola inscripta: Διονύσιος Ἀμυαίῳ τῷ φιλάτῳ χαίρειν (1). *Dionysius*

Ammaeo amicissimo salutem. Habes in Cod. XXII. Plut. LVIII. §. II. supra p. 463.

III. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συστάσεως ἐνομάτων πρὸς Ρῶφον Μετίλιον. *Eiusdem de compositione nominum (sive de structura orationis) ad Rufum Metilium*. Inc. Δῶρὸν τοῖς ἐ ἐγὼ, φίλε, δίδωμι. Def. ἡ φάβλα, ἐ ἀχρησα. In dicta edit. Tom. cit. a p. 1. ad p. 32.

IV. pag. 100. Δημητρίου Φαλληρέως περὶ ἐρμηνείας, ὁ ἐστὶ περὶ φράσεως. *Demetrii Phaleri de Interpretatione, hoc est de elocutione*. Inc. Ὅσπερ ἡ τοίησις διαιρεῖται τοῖς μέτροις. Def. ταῦτα ἀμφότερα. Exstat in Rhetorum Graecorum Collectione Aldi Manutii Venetis. mcviii. fol. a p. 545. ad p. 573.

V. pag. 133. *b. ἈΨίνῃς ῥήτορες περὶ προοιμίων*. *Apstinis Rhetoris de Prooemiis, sive Ars Rhetorica*. Inc. Εἴρηται μὲν τινα ἐ τοῖς, κ. λ. Def. τραγικὴ εἶη. Ibid. a pag. 682. ad pag. 726.

VI. pag. 188. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων. *Eiusdem de figuratis quaestionibus*. Inc. Τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων. Def. μήπως δεῖχθῇ τὸ χρέμα. Ibid. p. 727.

VII. pag. 192. *b. Μινικιανῶν περὶ ἐπιχειρημάτων*, ἐν ἄλλῳ, Νικαγόρου. *Minuciani de sedibus argumentorum, in alio (sc. exemplari) Nicagorae*. Inc. Ὁ ῥήτωρ τίσεις χρῆσται. Def. ἡ Ἀθηναίσις. Ibid. p. 731.

VIII. pag. 198. Ἀριστείδου περὶ τοῦ πολιτικῆς λόγου. *Aristidis de civili dictione* (2). Inc. Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν. Def. ταλαιπωρῶντες ἡν ἐσχόμεθα. Ibid. a pag. 641. ad p. 663.

IX. pag. 225. *b. Sequitur Tractatus alter sine titulo; sed est eiusdem Aristidis de simplici dictione*. Inc. Ἐπειδὴ σοι τὰς ἰδέας ὑπεδείξαμεν. Def. καὶ ἔκαστον εἴρηται. Ibid. a pag. 663. ad p. 682.

X pag. 248. Μενάνδρου ῥήτορες διαιρέσεις τῶν ἐπιδεικτικῶν. *Menandri Rhetoris divisio causarum in genere demonstrativo*. Inc. Τῆς ῥητορικῆς ἀπάσης. Def. βύλομαι δὲ τῶν ἀρετῶν ἀρχόμενος αὐτοῦ. Ibid. a pag. 594. ad pag. 641. In Codice nullum adparet in fine defectus indicium. Apponitur autem haec amanuensis subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χεῖρας ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Νικοδήμου μοναχοῦ. διὰ συνδρομῆς ἐ ἐξόδῳ τοῦ εὐγενεστάτου Τζουλιῦ Ρωμαίου. διὰ τὸν κύριον μὴ με ἀρῶσαι, ἀλλ' ἱκετεύω, εὐχεσθαι. ἐγεγύνη ἐν μηνὶ Γ' ἀννουαρίῳ εἰς τὰς κζ'. *Absolutus est praefens liber manu propria a me peccatore Nicodemo monacho, opera & sumptibus nobilissimi Tzulii Romani. Oro vos per Dominum, ne maledicta, sed preces in me effundatis. Peractum est a me mense Ianuario die XXVII.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optime servatus, cuius meminit Montfauconius Palaeogr. Graec. p. 86. Constat foliis scriptis 300.

ΛΟ-

(1) Hanc Epistolam omisit Montfaucon. in suo Catalogo: quem vero de imitatione tractatum enunciat, hic nullus apparet; fortasse pro titulo Operis notulam illam, quam mox retulimus, perperam accepit.

(2) Hic primus Aristidis Rhetoricorum Liber Montfauconium effugit; ex quo factum est, ut sequentem Tractatum, utpote titulo destitutum in Codice, ad Hermogenem pertinere suspicatus fuerit.

ΛΟΓΟΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ORATIONES, EPISTOLAE ET CARMINA DIVERSORVM.

Scilicet

Michaëlis Acominati, sive Choniatis, Greg. Nazianzeni, & Theophylacti Acbridis in Bulgaria Archiepiscopi.

COD.
XII.

CONTINET hoc Volumen, primum Michaëlis Acominati, sive Choniatis, Atheniensis Metropolitae, Orationes & Epistolas quamplurimas; sed quum Epistolae Orationibus sint interferreae, hasce ab illis fecerentes, Homiliarum primum, & Oratorum seriem dabimus; Epistolas vero in finem omnes reiciemus; singularum initia eo primum ordine, quo iacent in Codice, deinde per alphabetum recensentes. Praecedit igitur:

I. pag. 1. Προθεωρία εἰς τὴν παροῦσαν βιβλίον τοῦ . . . . (1) *Protheoria in praesentem Librum . . . . Inc. Φιλόλογος ὁ τοῦ βιβλίου τοῦδε πατήρ.* Def. πᾶσαν τὴν τοιαύτην παραιτεῖ νέμεσιν. Habetur haec Ms. una cum plerisque ex sequentibus Orationibus in Bibl. Bodleiana inter Codd. Baroccianos num. 131. ut videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 402. in not. secunda, ubi ipsius Codicis Barocciani quamdam exhibet recensionem. Hanc protheoriam excipiunt statim Epistolae VII.

II. pag. 3. b. Πρὸς τοὺς ἀχθόμενους διὰ τὸ ἀφιλοδευκτον. *Ad eos, qui aegre ferebant, quod specimen ingenii sui edere nolle.* Inc. Ομήρῳ τῷ μεγαλοφρονότατῳ. Def. ἡ ῥάδ' ὑπὲρ ἡμῶν εἰσέπτατο πέτρην. Ms. ibid.

III. pag. 7. b. Ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον ἀρχιεπίσκοπον Χωνῶν κύριον Νικήταν. *Encomium in beatum Archiepiscopum Chonarum D. Niceitam.* Inc. Κωφὸς μὲν ἀνὴρ. Def. τῷτο γέρας ἔχει λαβών. Exstat Ms. & in dicto Cod. Barocc. Erat autem Nicetas iste Choniates, frater germanus Michaëlis, minorque natus, cuius exstant Historiae Byzantinae Libri XXI. & Thesaurus Orthodoxae Fidei Libris XXVII. comprehensus.

IV. pag. 19. Λόγος ἐκδοθεὶς τινι τῶν ἡτορευόντων εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην κύριον Μιχαήλ. *Oratio tradita cuidam Rhetori in sanctissimum Patriarcham D. Michaëlem.* Inc. Ἐς ἡμῶν Σικελικὸς τις λειμών. Def. ὡς σέλεχος φοῖνικος πολλὸν χρόνον. Ms. in dicto Codice.

V. pag. 24. Τοῦ αὐτοῦ λόγος, ὅτε πρῶτον ταῖς Ἀθήναις ἐπέβη. *Eiusdem Oratio habita, quum primum Athenas ingressus esset.* Inc. Τὸν μὲν δὴ προσήκοντα. Def. ἵνα καὶ αὐτοὶ ναῖς θεῷ εἴημεν, ἐν αὐτῷ Χριστῷ, κ. λ. Ms. in dicto Cod. Barocc. 131.

VI. pag. 27. b. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα κατὰ τὴν τρίτην κυριακὴν τῶν νηστειῶν, ἐν ᾗ καὶ

ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς σωτὴρ προτιθέμενος προσκυνεῖται. *Eiusdem Homilia dicta in tertia Dominica Ieiuniorum, in qua venerabilis & vivifica Crux proposita adoratur.* Inc. Καὶ ὁδοιπόρος ὁρδῖαν ἐλαύνων. Def. καὶ ἀκαταλύτῳ ἑορτῇ ἡμῶν, ἀμήν. Ms. ibid.

VII. pag. 28. b. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν βατίων. *In festum Palmarum.* Inc. Οὐ μὲν προφητικώτατος. Def. καὶ λέγειν κατὰ θεόν. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Latine vero edita in Bibl. Concionat. Combessii Tom. III.

VIII. pag. 30. b. Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Νικήφορον τὸν Προσέχον ταῖς Ἀθήναις ἐπιστάτα. *Allocutio ad Praetorem D. Nicephorum Prosuchem, Athenas ingredientem.* Inc. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τῷ κυρίου. Def. καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Sequuntur deinde aliae Epistolae XV.

IX. pag. 38. Εἰς τὸν ἄγιον ἱερομάρτυρα Λεωνίδην καὶ τὴν συνοδίαν αὐτοῦ. *In sanctum hieromartyrem Leonidam, & socios eius.* Inc. Εἴτα πάσαι μὲν Ἀθήνησιν. Def. ἥς γένοιτο τυχεῖν καὶ ἡμᾶς ἐν αὐτῷ Χριστῷ, κ. λ. Inter Elogia, ac Vitas Sanctorum, quorum alphabeticam syllogem exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. IX. p. 48. seqq. nulla de hisce fit mentio.

X. pag. 39. b. Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Δημήτριον τὸν Δριμὴν ταῖς Ἀθήναις ἐπιστάτα. *Acclamatio in Praetorem D. Demetrium Drimam, Athenas ingredientem.* Inc. Τὸν Θεοῦ Φαῶν ἐκείνον. Def. καὶ γῆρας παρεκτείνων ἀκρότατον. Redeunt nunc aliae Epistolae XIX.

XI. pag. 52. b. Ὁμιλία ἐπιστάτος τῷ κατ' Εὐβοίαν Εὐρίπῳ. *Homilia quum primum inviseret Euripum Euboicum.* Inc. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Def. εἰ δὲ καὶ καλέμενοι νῦν τε καὶ εἰς τὰς αἰῶνας, ἀμήν. In dicto Cod. Barocc. 131.

XII. pag. 54. Θρηνηδία ἐπὶ τῷ μακαρίτῳ κυρίῳ Θεοφυλάκῳ τῷ Βελισσαριῳτῇ. *Threnodia super beatae memoriae D. Theophylacti Belissariotae.* Inc. Θρήνη μὲν πλέκειν ἀμέτρηται. Def. καὶ ποιμένους καὶ ἀμνοῦ δι' ἡμᾶς, ἀμήν.

XIII. pag. 57. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἰσαάκιον τὸν Ἀγγελον. *Oratio encomiastica in Imperatorem D. Isaacium Angelum.* Inc. Εἴτα βασίλισσα μὲν νῦν. Def. καὶ ἴσως τῆς ζωῆς ἐπεκτείνοντος. Ms. in dicto Cod. Barocc. Sequuntur aliae Epistolae XI.

XIV. pag. 73. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μακαρίτην ἀρχιμανδρίτην τῶν ἐν Ἀθήναις μονασιῶν κύριον Νεόφυτον. *Oratio funebris in beatae memoriae D. Neophytum monasteriorum Atheniensium Archimandritam.* Inc. Εἰ καὶ Σολομὼν ἔφη περ γυναιματέων. Def. ἡ πρότερον ἡλεούμενος. Ms. ibid.

XV. pag. 78. b. Μονοδία εἰς τὸν ἀγιώτατον Θεσσαλονίκης κύριον Εὐστάθιον. *Monodia in SS. Thessalonicensē D. Eustathium.* Inc. Ω' ευγνὸς αἰὼν, ᾧ τλήμων ἡμεῖς γενεά. Def. καὶ λατρεύοντες. Ms. ibid. Redeunt nunc Epistolae VIII.

XVI. pag. 86. b. Ὑπομνηστικὸν εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν. *Hypomnesticum in Imperatorem D. Alexium Comnenum.* Inc. Τολμῶντες οἱ ἀνάξιοι. Def. τολμήσαντες ἐδεῖν.

(1) Tituli reliqua prorsus cranida oculorum aciem eludunt; sed nomen fortasse Michaëlis Acominati continebant.

ἰδεῖσθαι. Sequuntur Epistolae XVIII. (1).

XVII. pag. 93. Προσφώνημα εἰς τὸν γυναῖκα-
δελφὸν τοῦ βασιλέως κύριον Βασίλειον τὸν Καμα-
τηρόν. *Acclamatio in fratrem uxoris Imperatoris*
D. Basilium Camaterum. Inc. Τὸν μεγαλουργὸν
Ἡρακλῆν. Def. τῆς μετέωρου λυχνίας τῶν ἀνακλῖ-
ρων. Redeunt Epistolae X.

XVIII. pag. 98. b. Προσφώνημα εἰς τὸν μέ-
γαν Δέκαν τὸν Στρυφόν. *Acclamatio in ma-*
gnum Ducam Stryphonum. Inc. Εἴδει μὲν διαμε-
μενημένα Αἴθνας. Def. καὶ πρὸς τὰς ἐκεῖσε γα-
ληνίαις λιμένας μεθορμίζοντος. Postrema huius
Allocutionis, recentiori manu suppleta sunt
propter unius folii defectum ante paginam
104. cuius propterea prima verba . . . .
τῇ δόξῃ· δεδοξασμένα δὲ ὅμως πάντα κ. λ. quo
pertineant, ignoramus; ultima tamen esse
alicuius Homiliae, patet ex conclusione,
quae ita habet: ὦν ἐν μοῖξῃ καὶ ἡμεῖς εὐρε-
θεῖμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Sequuntur
Epistolae XIV. quarum tertiae, quae in re-
liquarum serie est XCI. hic titulus praefigi-
tur: Τὸ αὐτοῦ ἐπιστολαί, ἃς ἔγραψεν ἀπὸ τῆς
νήσου τῆς Κέω. *Eiusdem Epistolae, quas ex insu-*
la Chio conscripsit.

XIX. pag. 116. b. Μονωδία εἰς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ κύριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην. *Monodia*
in fratrem suum D. Nicetam Choniatem. Inc.
Ὡς ποιητὴς ἀγγελίας, καὶ ποιητὴς ἀνοῆς. Def. καὶ
ἐν τότῳ σκηνῇ θαυμαστῆς αἰωνίου. Exstat in Bi-
blioth. Regia Parisiensi Cod. MCCXXXIV.
Graece nondum prodit praeter particulam
quamdam ab Allatio contra Hottingerum p.
197. prolata. Latine vero ex Petri Mo-
relli versione una cum Libris Historiarum Ni-
cetae edita est Paris. MDLXVI. fol. & in Cor-
pore Historiae Byzantinae Francof. MDLXVIII.
fol. & in Bibl. Patr. Lugdun. Tom. XXV.
pag. 180. Sequuntur deinde Epist. LXXVIII.
quae una cum superioribus coniunctae nu-
merum efficiunt CLXXX.

XX. pag. 164. Προθεωρία εἰς τὰς ἀπὸ ψυχῆς
καὶ σώματος λόγους. *Protheoria in Sermones Ani-*
mae et Corporis. Inc. Τὴν τῷ λογικοῦ μέρους
τῆς ψυχῆς διαφύραν, κ. λ. Def. ταῦτα εἶδει προ-
θεωρηθῆναι, καὶ δὴ προτεθεώρηται. Sermo Ani-
mae inc. Εἰ μὲν περ' ἄλλοις οὐκ εἰδὸς ἐπ'
ἀκριβῆς τὴν κατ' ἐμοῦ ἐπήρειαν τοῦ συζυγοῦ τῷ
δε σώματος, κ. λ. Def. δι' ὧν διαιτητῶν ἅμα
καὶ πρέσβων. Sermo Corporis pag. 169. b. inc.
Ὅσῃ μὲν ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ ἡλίκα σκώμματα
ἐυφορήσασα κατέχευε μὴ ἢ σεμνὴ ψυχὴ, κ. λ.
Def. ψῆφος καὶ τὰ πρακτικά, καὶ μὴ, διορίζουσα.
Sequitur pag. 176. H' διαίτησις τῶν δικα-
σῶν. *Sententia a iudicibus prolata*. Inc. Εἴπει-
δήπερ ἔσχατον τὸν λόγον ἡγάσαμεν ἀνὰ μέ-
ρος. Def. εἰς τὴν χώραν τῶν ἀσεβῶν ἀπενεχθῆναι,
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κ. λ.

XXI. pag. 177. Τοῦ αὐτοῦ σχήματος. *Eiusdem*
(nempe Michaëlis Acominati) scheda. Inc.
Εἰ καὶ μὴ χρόνιος ἦν ἐν γῇ βαρβάρων, κ. λ. De-
finit imperfecte in verbis: οὕτως εἰσεκόμισε

τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, καὶ τὸ μήπω . . . In-
terferuntur in medio nonnulli versus iambi
ad Deum, quorum initium:

Α'λλ' ὃ κατοικῶν ἑρανοῦ κύτος μέγα, κ. λ.

XXII. pag. 180. Τοῦ Αἰθηνῶν. *Atheniensis*
Metropolitae (sc. Michaëlis eiusdem Acomina-
ti) Lusus *Theano* inscriptus versibus heroicis.
Primi septem rubris litteris sunt exarati,
ac tituli loco videntur praefixi; ita enim ha-
bent:

Ἡσυχίης τόδ' ἄστυρ' ἐμὸν ἦδε τελέσχη μακρὰ.

Α'νδρὸς ἀκηδύωντος ἀήματι νυσαλέντι,

Οὐ μὲν ἄμυσον πάμπαν, ὅλον τε πόνυ πα-
ταίεται.

Α'λλ' ἐπιμῖξ' τῆς παιδείης ἐσθ' ἄκεν ἐσπένδασαι.

Οὐδέ γε αὖ ἱερῇ τολῇ κατὰ παῖς ἀπείοι κδς.

Οὐνομα καὶ Θεανὸν κικλήσκειται, ἔνομα σεμνόν.

Καὶ καὶ σὺ τὸτο γνῶσκει, ὃ φίλος, αὐτὸν
ἐπελθόν.

Mei otii hic iocus est, et merae nugae,

Viri negligentis spiritu somnolento dictatae:

Sed non prorsus illepidus labor, nec totius io-
cularis est:

At mixtim quaedam sunt inter iocos seria,

Neque a sacra canitie penitus abhorrentia.

Nomen, quo inscribitur, est Theano, nomen
decorum.

Sed tu haec dignosces, amice, statim aggres-
fus legere.

Carmen inc.

Κόσμον ἐμὸν προθύρων σκελὴν σκιδέσσαν αἰδῶ.
Def.

Δυλοσυνῶν ἀργαλέα προταμὼν ζυγὸδεσμα.

Notandum huius poetici Lusus folium unum
inter Theophylacti Epistolas, de quibus in-
fra, male fuisse a bibliopecto infernum.

XXIII. pag. 85. b. Sequuntur alia Carmi-
na eiusdem, heroico metro conscripta, quo-
rum haec sunt argumenta:

I. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγλας Θερ-
τόκου,

II. εἰς τὴν δευτέραν παρασίαν,

III. εἰς θεοτόκιον,

IV. εἰς τὸν μονόχερων,

V. εἰς τὴν εὐρύωσιν,

VI. εἰς τρίμορφον,

VII. εἰς ἀγγέλου. Horum postrema tria
sunt iambica.

XXIV. pag. 187. Αἰρεταί τινων διαφύρων ἐπι-
σολῶν. *Initia quarundam diversarum Epistola-*
rum, quae sunt numero XXIII. exercitatio-
nis gratia fortasse exarata.

XXV. Orationibus haecenus, aliisque Mi-
chaëlis Acominati Opusculis recensitis, ad
Epistolas veniamus, quae hunc in Codice
habent ordinem:

I. inscribitur: Πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύ-
ριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην (2).

Incipit: Πολλάκις ἐπέσειλας ἡμῖν περὶ τῶν ἡμε-
τέρων πονημάτων.

II. Τῷ Θεσσαλονίκῃ κυρῷ Εὐσταθίῳ (3).

Ὁμοῖ ἐγώ. τίποτε τοσούτος ὑπερήβη χρόνος;

III.

(1) Montfaucon. XVI. tantum enunciat.

(2) Illum nimirum, de quo paullo ante in §. III. pag. 501. mentionem fecimus.

(3) Illum intelligit, qui Commentariis doctissimis totum Homerum illustravit, de quo vide supra pag. 489.

III. Τῷ Πηγονίτι κυρῷ Κωνσταντίνῳ.
Βαβαί τῆς τῷ λογογράφῳ δεινότητος.
IV. Τῷ Θεσσαλονίκῃ κυρῷ Εὐσταθίῳ.
Εὐδαίμων οὗτος ἀνὴρ, κὶ εἰ τις ἄλλος.
V. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ο' μὲν ἐμὸς ἀδελφός, ἦδη δὲ κ' σός.
VI. Τῷ Θεσσαλονίκῃ κυρῷ Εὐσταθίῳ.
Γ'ψῶσω σε, θεϊότατε δέσποτα.
VII. Πρὸς τὸν αὐτὸν Θεσσαλονίκῃ.
Ο'δ' αὖ πάλιν ἔμφορτος πολλῶν, κ. λ.
VIII. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Α'γνῆνεν τὸ γράμμα, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷτο, κ. λ.
IX. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ (1).
Τί τοῦτο πέπονθα, μακαριώτατε δέσποτα.
X. Τῷ Φουρνίτῃ κυρῷ Θεογνώστῳ.
Οἶδα, ὡς εἰ τις μέμνηται με.
XI. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ (2) κυρῷ Γεωργίῳ.
Ω'μοι ἐγώ, τίποτε ἄλλοτε μὲν ἄλλοι.
XII. *Eidem.*
Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμέν σοι.
XIII. Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι (3) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Εἰφιλίνῳ.
Προλαμβάνω τοῖς φιλικαῖς, πανεντιμώτατε,
XIV. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Ἦθελον μὲν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐγχαράττειν.
XV. Τῷ Βελισσαριῳτῇ κυρῷ Ἰωάννῃ.
Βαβαί τῆς σιγῆς, σχετλιάσω γάρ.
XVI. Τῷ Θεσσαλονίκῃ κυρῷ Εὐσταθίῳ.
Α'γιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἱερωσύνην.
XVII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Τί ὅτι ἐν κ' μένον ἦν τὸ καλόν.
XVIII. Τῷ Θηβῶν κυρῷ Ἰωάννῃ (4).
Πανιερώτατε ἀδελφε, ἐλπίζομεν κ' εὐχόμεθα.
XIX. Τῷ νέων Πατρῶν (5) ἔ' ὑπερτίμῳ (6) κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ε'γὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιτέλλων.
XX. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ συνόντι τῷ καλῷ νυμφίῳ.
XXI. Τῷ σκευοφύλακι (7) τῶν Α'γνῶν τῷ Φωκῇ.
Ε'δει μὲν, θεοφιλέστατε, μηδεμίαν σοι.
XXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Μετὰ πλείεσσιν αἰδοῦσι ἐγχαράττω.
XXIII. Τῷ νέων Πατρῶν ἔ' ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἀγιώτατε κ' σοφώτατε.
XXIV. Τῷ αὐτῷ.
Σύμφημι κ' αὐτὸς, σοφωτάτῃ, κ. λ.
XXV. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Χρόνος συχνοῦ, μακρὰ σιωπῇ.
XXVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Βασιλείῳ (8).
Ε'δει μὲν ἐς τοσοῦτον σερεῖσθαι.

XXVII. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιαιροῖς οἶδε.
XXVIII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φιλτάτῃ μοι.
XXIX. Τῷ νέων Πατρῶν κ' ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ (9).
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα.
XXX. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Πιστὸς ὁ θεὸς, πανεντιμωτάτῃ μοι.
XXXI. Τῷ σεμνῷ κ' ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.
Τίς ἀλλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου.
XXXII. Τῷ αὐτῷ.
Σαφὲς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας ἐνέργεια.
XXXIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Α'γιώτατέ με δέσποτα, πότερον μόνους ἡμῖν.
XXXIV. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Νῦν εἴπερ ποτε μνεῖαν ἐποιήσατο.
XXXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.
Οὐ διορίζω προσαγορεύσεις ἡ γράμματασι.
XXXVI. Τῷ Θεσσαλονίκῃ κυρῷ Εὐσταθίῳ.
Ἦθελον αὐτὸς συμπαρεῖναι σοι.
XXXVII. Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ κυρῷ Λουκιανῷ.
Καὶ τοῦτο σὸν, κ' τῷτο τῆς σῆς ἀρετῆς.
XXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε, τιμιώτατε.
XXXIX. Τῷ λογοθέτῃ κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.
Οὐκ οἶδα, πανσέβαστε κεφαλῇ, ὅπως, κ. λ.
XL. Τῷ λογοθέτῃ κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.
Ἦπάτῃσέ με, κύριε, κ' ἡπατήθην.
XLI. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Πρόσθε, σοφωτάτῃ κ' φίλῃ μοι κεφαλῇ.
XLII. Τῷ μεγαλυτερόχῳ πρωτοτοταρίῳ... (10)
καὶ πραιτωρίῳ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Τριψύχῳ,
(vel Τριψύχῃ).
Δ'νέπνευσα μικρὸν τῶν περισοχιζόντων.
XLIII. Τῷ Γαρδικίῳ (11) κ' περισερῶς ἐπισκόπῳ κυρῷ Ε'πιφανίῳ.
Γερῶτατε κ' ἐν κυρίῳ ἀγαπῶμένε μοι.
XLIV. Τῷ ἔ' (sic) πανεντιμουπερτάτῳ θεῷ τοῦ βασιλέως τῷ Κασαμονίτῃ.
Ε'μελλεν ὁ πάμμεγας κ' ἄγιος κύριός μου.
XLV. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ο'περ τῆς γραφῆς ἰσορροφίᾳ μανθάνομεν.
XLVI. Τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ κυρῷ Λεοντίῳ (12).
Α'γιώτατέ με δέσποτα ἔ' αὐθέντης.
XLVII. Τῷ Κεψηνῷ κυρῷ Ἰωάννῃ.
Τὴν ἐπισυμβᾶσαν σοι συμφορὰν.

I. i

XLVIII.

(1) Fuit monachus collis S. Auxentii, & Patriarcha Constantinopolitanus ab anno mclxxviii. ad annum mclxxxiii.

(2) Nihil de hac voce in Gloss. Med. & Infim. Graecit. apud du-Cangium occurrit.

(3) Σκευοφύλαξ erat, qui sacra Ecclesiae vasa custodiebat.

(4) Intellige Thebas Boeotias metropolim in provincia Hellenicis, quibus praerat Ioannes anno mclxvi. Vide Le-Quenium in Orient. Christian. Tom. II. pag. 211.

(5) Novarum Patrum Ecclesia in provincia Thessaliae sita erat. Huius quoque Praefectus erat Euthymius anno mclxvi. Vide Le-Quenium loc. cit. p. 124.

(6) Υπερτίμος titulo ut plurimum insigniti erant Metropolitae, qualis erat Euthymius iste. Ob doctrinae praestantiam etiam Michaeli Psello adhuc superstiti tributus fuit; quod quum illi plurimum suae aetatis conflasset invidiam, orationem in ipsos conscripsit, quae habetur supra pag. 415. §. XXXIX.

(7) Sacellarius erat ecclesiasticae pecuniae curator & custos. Σακέλλης enim, sive σακέλλος dicebatur sacculus pecuniarius, hoc est aerarium Ecclesiae, quo elemosynae adfervabantur.

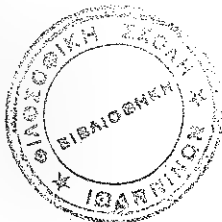
(8) Basilius Camaterus fuit Patriarcha Constantinopolitanus ab anno mclxxviii. ad annum mclxxxvi. ac Theodosio in insulam Terebinthum secedenti successit.

(9) In margine e regione huius tituli ab eadem, ut videtur, manu adiecta sunt verba: Τῷ πατριάρχῃ μᾶλλον ἢ τῷ νέῳ, &c. ut videtur Patriarchae potius cuidam inscribi, quam novatum Patrum Episcopo debuisset.

(10) Ita per compendia titulus hic effertur, ut reliquis vix coniectura perceptoris, unius tamen verbi neque vim adsequi, neque formam typis exhibere liceat.

(11) Gardicum unus erat ex Episcopatibus Metropolitanis Larissae in provincia Thessaliae subiectis, cuius meminit tantummodo Le-Quenius loc. cit. pag. 103. 104. lin. 17. nullos tamen ipsius Praefectos recenset.

(12) Septem tantum menses Patriarchalem sedem obtinuit Constantinopoli Leonius anno mxc. dictus Theotokites, quod per Θεοτόκων, quam sibi apparuisse dicebat Imperator, electus fuisset. Successit autem Nicetae Muntani.

XLVIII. Τῷ αὐτῷ.
 Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσπαζόμενος.
 LI. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου (1) κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῳ.
 Φόβος, ὃν ἐφρόντισα, Φησὶν, ἤλθῃ μοι.
 L. Τῷ ἃ σηκ. (f. πρωτασηκρήτη) κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Δριμῇ.
 Οὐκ ἐμελλον οὐδὲ νῦν τὰ ἐπιστολιμαῖα.
 LI. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῳ.
 Φεῦ, Φεῦ, ἡλίκον ἤκουσα ἐγώ.
 LIII. Τῷ Πικριδίῳ κυρῷ Βασιλείῳ τῷ λογαριασῇ (2) τοῦ Πραιτωρίου.
 Ἡδὺ τὸ φθέρμα, τᾶλλά τε καὶ ὥς, κ. λ.
 LIII. Τῷ μεγάλῳ λογοφῆτῃ τῷ Βελισσαριῳτῃ. Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ.
 LIV. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
 Ἀπὲρ πάσχουσι ζωγρούμενα τὰ πτηνά.
 LV. Τῷ καθηγούμενῳ τῆς μονῆς τοῦ Στουδαίου κυρῷ Λουκιανῷ.
 Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώντων καὶ ἐρωμένων πόθος.
 LVI. Τῷ Κοφινῷ κυρῷ Γωάννῃ.
 Πολυτλήμων ἡ παροῦσα τῶν ἀνθρώπων ζωή.
 LVII. Τῷ λογοφῆτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῳ.
 Αἰεὶ παῖδες οἱ Ἑλληνας.
 LVIII. Τῷ αὐτῷ.
 Ἔως τίνος, πάνσεμνε κύριέ μου, κεκράζομεν.
 LIX. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
 Τοῖς μὲν λοιποῖς ἄλλοτε ἄλλης χρείας.
 LX. Τῷ μεγάλῳ Δουκὶ τῷ Στρυφῷ.
 Εἴπειθ' ὁ Θεὸς ἀνάγων δι' ἄλλοτε ἄλλων.
 LXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Ξιφιλίνῳ (3).
 Δείλαιος μὲν, καὶ δέλαιος ἔλκοντες βίον.
 LXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
 Ἀ'ρ' οὐχὶ πάσαις τῇσιν ἐνδοκίμα με.
 LXIII. Τῷ σεμνῷ κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ (4).
 Πολλὰς οἶδ' ὅτι τὰς ἀντιδόσεις ὀφείλει.
 LXIV. Τῷ Παδουάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
 Εἰ μὲν ἄμεινον ἢ πρότερον πρᾶτται.
 LXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.
 Εἴδει μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἅπαν, κ. λ.
 LXVI. Τῷ θεοφιλεστάτῳ σπαθαρίῳ κυρῷ Κωνσταντίνῳ.
 Οὔτως τῷ δυνατῷ μέζων ἢ πείρα.
 LXVII. Τῷ λογοφῆτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῳ.
 Τὰ μὲν κατ' ἡμᾶς ὅπως ἔχοντά ἐσιν.
 LXVIII. Τῷ Παδουάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
 Ἀδικοῖς, ὦ Φιλότῃς, ἀδικεῖς.

(1) *Caniculus*, *Caniculus*, erat atramentarium Imperatoris, cui qui placet, ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου dicebatur; hoc autem illi nomen est inditum, sive quod caniculi formam referret, sive quod caniculis fictilis, ut hodie etiam fieri solet, sufficere-tur.

(2) *Logarias* duo genera erant: primi dicebantur *λογαριασταὶ* τῶν αὐτῶν, ἢ οἰκονομοί, qui in Palatio mercedibus stipendia exsol-vebant; alteri *λογαριασταὶ* τῶν πλοῦτων, qui classis rationes expen-debant: prioris generis erat hic Basilus.

(3) Idem est atque ille, cui inscripta erat Epistola XIII Ex magno igitur Scévophylace creatus est Patriarcha Constantinopo-litanus anno mxcvii, ac Dosithoe successor fuit.

(4) Ille est fortasse Theodorus Irenicus, cognomine *Copas*, qui anno postea mxcvii Nicaeae Patriarcha electus est.

(5) Hic quoque Michael Autorianus, sive Saurianus fuit Pa-triarcha Nicaenus ab anno mxcvii ad annum mxcxiv. Haec tamen illi Epistola, quemadmodum etiam aliae superiores, con-scriptae fuere, antequam Patriarchali munere fungeretur.

LXIX. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ (5).
 Τοῖς μὲν παλαιοῖς εἰς τρεῖς ἀνακαλεῖν.
 LXX. Τῷ καθηγούμενῳ τῆς μονῆς τοῦ Σταδεῖου κυρῷ Λουκιανῷ.
 Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειότητος.
 LXXI. Τῷ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης (6) κυρῷ Κωνσταντίνῳ τῷ Μεσοποταμίτῃ.
 Ὁρατικὸν φησὶν ἄνδρα καὶ ὄξυν, κ. λ. *Mutila est in fine haec Epistola.*
 LXXII. Τῷ Θεσσαλονίκῃ κυρῷ Γωάννῃ (7).
 Εὐδαίμων αἰεὶ καὶ τρεῖς καὶ πολλάκις.
 LXXIII. Τῷ νέῳ Πατρῶν.
 Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλῇ, ἔντεινε.
 LXXIV. Τῷ Παδουάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
 Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν ἠμῖν, κ. λ.
 LXXV. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ.
 Ἀ'ρ' ἐπόψεται καὶ γράμμα ἡμέτερον.
 LXXVI. Τοῖς Βελισσαριώταις.
 Εἴ περ τι ἄλλο κατ' εὐχὴν ἐμοί, κ. λ.
 LXXVII. Τῷ λογοφῆτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Κων-σταντίνῳ τῷ Τορνίκῳ.
 Ὡς εὐδαίμων εἰ περ τις ὁ μακαρίτης.
 LXXVIII. Τῷ παρακοιμώμενῳ (8) κυρῷ Γωάννῃ τῷ ἡνοπέ. . . (f. ἡνοπόντῳ, nam po-stremis litteris adscriptum est τ.)
 Παλαῖος μὲν ἔφη τις σοφὸς, κ. λ.
 LXXIX. Τῷ νέῳ Πατρῶν.
 Ἐλλάδις δὲ, ὥς ἔοικεν, οὐκέτι, κ. λ.
 LXXX. Πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀ'θηνῶν (nempe Mi-chaëlem Acominatum) τοῦ ὑπερτίμου νέου Πατρῶν κυροῦ Εὐθυμίου.
 Εἴ μοι δὲ τοῦτο συμφορᾶς ἐπιβήκη.
 LXXXI. Τῷ γέροντι τῆς μονῆς τοῦ Κομνηνοῦ κυ-ροῦ Ἀ'θανασίῳ.
 Εἰ παροδικῶς καὶ προσβραχὺ ἐντυχόντες.
 LXXXII. Τῷ ἀναγραφῇ (9) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Κολυμβῇ.
 Προφθάνεις τὴν παρ' ἡμῶν μέμψιν.
 LXXXIII. Πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν σύντροφον αὐτοῦ κύρον τὸν Νομικοπούλου.
 Ἡδὴ πάντων ἡ μοχθηρία περισσιν.
 LXXXIV. Τῷ Καμάκωνι κυρῷ Γεωργίῳ.
 Ἀ'κήνοια, πανσέμνη κεφαλῇ, πολλῶν.
 LXXXV. Τῷ ὁσιωτάτῳ κυρῷ Ἡσαΐᾳ τῷ Ἀντι-οχείῃ (10).
 Ὡς δρότος ἐπ' ἀγρωσιν, ἢ οἰκαιοτέρων εἰπεῖν.
 LXXXVI. Τῷ Θεβῶν κυρῷ Μανυῇλ (11).
 Ἀ'γνώτατος καὶ πανυπέρτιμος δέσποτα, καὶ ἐν κυ-ρίῳ, κ. λ.
 LXXXVII. Τῷ αὐτῷ.
 Ἀ'γαπήσω σε, πανυπέρτιμος δέσποτα.

LXXXVIII.

(6) Ὁ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης idem valet, ac *Sacellaris*, de quo vide supra notam ad Epistolam XXI.

(7) Forte ille est, qui in serie Episcoporum Thessalonicensium *Iohannes IV* = *Le-Quenno* loc. cit. pag. 53. recensetur, de quo tamen, praeter nomen, ne verbum quidem addit.

(8) *Παρακοιμώμενος*, *Procoptus Cubiculi*; ac prioribus saeculis dignitas erat Eunuchis tributa; extremis vero temporibus, duplicis fuit generis; alius enim erat *παρακοιμώμενος* τοῦ κοινοῦ, *cubicularius Imperatoris*; alius *παρακοιμώμενος* τῆς σφραγίδος, *apostoli regii signatorii custos*.

(9) Ἀ'ναγραφῆς, proprie *Descriptor*, erat *Tributorum exactor*. Vide *Do-Cangium* loc. cit. pag. 67.

(10) Quum & ex inscriptione, & ex ipso Epistolae contextu videatur *Esaia* ille Antiochenae Ecclesiae Praefuit fuisse, miror nul-um in ipsorum serie *Esaia* a *Le-Quenno* loc. cit. recen-seri.

(11) Inter Thebarum Episcopos, nullum, cui nomen *Manuel*, recenset *Le-Quen*. loc. cit.

LXXXVIII. Τῷ Παδούκῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα.
LXXXIX. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Μιχαήλ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιέ, εἴης ὑγιαίνων καὶ καλῶς
ἔχων.
XC. Τῷ αὐτῷ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιέ, κύριε Μιχαήλ, εἴης ὑγιὼς
ἔχων.
XCI. Πρὸς τὸν Θεῶν.
Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι.
XCII. Τῷ αὐτῷ Θεῶν κυρῷ Μανυήλ.
Κατὰ τὸ πλήθος τῶν ὀδύνων μου.
XCIII. Τῷ ἱατρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλο-
δύκῃ.
Ὅσον ψυχαραγωγῆσθαι δεδεγμένοι.
XCIV. Τῷ καθηγμένῳ τοῦ κυροῦ (1) Μελετίῳ
κυρῷ Γεωργίῳ.
Ε'ρωτῇ, σεβασμία εἰ φίλη μοι κεφαλὴ.
XCV. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λαοκάρ-
ει.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ. ὁ γὰρ
πρὸς τὸν θεόν, κ. λ.
XCVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Μιχαήλ.
Ὡς εὐμαρτὴς μοι τὸ σὸν, ἀγιώτατε, κ. λ.
XCVII. Τῷ καθηγμένῳ τοῦ ἀγίου Μελετίῳ
τῷ κυρῷ Γεωργίῳ.
Ε'μνήσθι γὰρ μου ὁ Θεός.
XCVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ε'ψυχαραγώγημαι εἰ αὐτίς.
IC. Τῷ αὐτῷ.
Ἀγαθὰ πολλὰ γένοιτο τάνδρῃ.
C. Τῷ ὁσιωτάτῳ μοναχῷ (2) κυρῷ Λυκά.
Ὅψι καὶ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ.
CI. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Γεωργίῳ ἰῷ σεβασῷ.
Ἦ'βελον, ἀνεψιέ, συμπαρεῖναι.
CII. Ε'τέρα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν, τὸν αὐ-
τὸν νοῦν ἔχουσα.
Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιστολῇς τύτῃ.
CIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Γράμμα μοι ἐγκυβερνῆσαι, πανευτιμώτατε.
CIV. Τῷ αὐτῷ.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε.
CV. Τῷ αὐτῷ.
Οὔτε τοῦ ἐπιστέλλειν ἡμῖν.
CVI. Τῷ Εὐρίπῃ κυρῷ Θεοδώρῳ (3).
Ε'οικε μηδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις.
CVII. Τῷ Θεῶν γραμματικῷ.
Οἷα ἐπιστέλλειν καὶ γράφειν.
CVIII. Τῷ ἀρχιεπῷ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Καλο-
δίτῳ.
Οὐκ ἄρα σωμάτων μόνον ἱατὴρ.
CIX. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Οὐκ ἀναμενῶ καὶ αὐτίς.
CX. Τῷ Καρύτσου κυρῷ Δημητρίῳ (4).
Εἰ καὶ μὴ συχνότερον ἐπιστέλλεις.
CXI. Τῷ ἡῷ αὐτοῦ κυρῷ Γεωργίῳ.
Ε'ξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωρμίσω.
CXII. Τῷ αὐτῷ.
Ε'οικας ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε.

CXIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ καὶ τοῖς ὑπὸ
αὐτὸν ἀγιοσφοίταις.
Ε'γὼ τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ὑμῖν, κ. λ.
CXIV. Τοῖς αὐτοῖς.
Ἦ'πάτησάς με, κύριε, καὶ ἡπατήθην.
CXV. Τῷ Πιστοφίλῳ κυρῷ Νικολάῳ.
Γοῦ, ἰοῦ τῆς εἰρωνείας.
CXVI. Τῷ ἱατρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδούκῃ,
καὶ ἄλλα μὲν σαφῇ τεκμήρια.
CXVII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Μιχαήλ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιέ, εἴης ὑγιαίνων, καὶ ὡς
ἔξου ἐν τοιαύτῳ καιρῷ.
CXVIII. Τῷ Βαρδύνῃ (5) κυρῷ Γεωργίῳ.
Δύο μὲν ἤδη δεδέγμεθα γράμματα.
CXIX. Τῷ αὐτῷ.
Πόσης οἶμι με ἐσποίμπλασται.
CXX. Τῷ σεβασῷ κυρῷ Μανουήλ τῷ Γαλέα.
Πῶς ἂν σοι δηλώσω, πανσεβασε.
CXXI. Τῷ καθηγμένῳ τῆς μονῆς τοῦ κυρῷ ...
(ε. κυνηγίου) τῶν φιλοσόφων.
Νῦν δ' ἐπεκλήθης γέγονας.
CXXII. Τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ τῷ τε κυρῷ Νική-
τῃ καὶ τῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ὡ' πικρὰς ἀγγελίας, ὦ τונהρὰς ἀκοῆς.
CXXIII. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.
Βαβαί, οἷας ψυχῆς κωχούμεθα.
CXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ κατ' ἡμέρας.
CXXV. Τῷ καθηγμένῳ τῶν ἀγίων Ὁμολογητῶν.
Τὸ προσεχῶς εἰσλὲν γράμμα σι.
CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ προσεχῶς ἐγκυβερνῶν μοι.
CXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ πρὶν διέσθαι γράμμα.
CXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Πολλὰς ὀφείλεις, τιμώτατε.
CXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Πῶς ἂν σοι παραστήσω.
CXXX. Τῷ γυναικοφίλῳ τοῦ βασιλεῖος σεβαστοῦ
Λαοκάρου κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.
Πολλῶν ἀντίδοσις ἀγαθῶν ἀπένειται.
CXXXI. Τῷ καθηγμένῳ τῶν ἀγίων Ὁμολογη-
τῶν.
Τὸ γράμμα σι δεξάμενοι, τιμώτατε.
CXXXII. Τῷ ἀρχιεπῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλο-
δύκῃ.
Εἰ καὶ μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων.
CXXXIII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Νικήτῃ.
Οἱ στρατηγικοὶ νόμοι, πανευτιμώτατε.
CXXXIV. Τῷ καθηγμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου
Μελετίου κυρῷ Γεωργίῳ.
Ὡς μακαριστὸς ἀνὴρ ἦτος ἐμοί.
CXXXV. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ὡς τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικὴν τυραννίδα.
CXXXVI. Τῷ καλῷ καιρῷ κυρῷ Γεωργίῳ.
Εἰ μὲν ἀλώσιμος ἦδεν σε.
CXXXVII. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λαοκάρ-
ει.
Τολμήσας ἀναφέρω, κράτιστε.

I i 2

CXXXVIII.

Isidorus nonus ponitur Theodorus iste a Le-Quenno loc. cit. p. 215.

(4) Carylus, sedes Episcopalis sub Corinthi primum, deinde sub Athenarum Metropoli. Duos tantum huius uerbis Episcopos refert Le-Quen ibid. pag. 197. inter quos nullus Demetrius.

(5) Ita legimus compendiarium notam seq. superscriptis litteris dñ.

(1) Ita legitur in Codice; puta tamen errorem amanuensis; alibi enim & quidem rectius legitur ἀγίου pro κυροῦ.

(2) Ita interpretatur compendiarium notam ε., aliorum Codicum auctoritate freti, qui vocem μοναχὸς ita exhibent; Mont-fauconius tamen archiepiscopum legit. Eiusmodi nota occurrit etiam supra in titulo Epist. XLIV.

(3) Euripus, prima civitas Episcopalis, sub Athenarum Metropoli, hodie Chalcis dicta, vulgo Negroponte. In serie Epi-

CXXXVIII. Πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην
κῦρον Μιχαήλ.
Α'γιώτατε & σοφώτατε δέσποτα. Συχνά.
CXXXIX. Τῷ Κρήτης ἀρχιερεῖ.
Εἰ καὶ μὴδέπω σωρατικοῖς ὀφθαλμοῖς.
CXL. Τῷ Ναυπάκτου (1) κυρῷ Γεωργίῳ,
τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον.
CXLII. Τῷ Βαρδύνη.
Χάρις τῷ Θεῷ, θεοφιλέστατε.
CXLIII. Τῷ αὐτῷ.
Ὅταν πυνθανόμενοι μὲ τινες.
CXLIII. Τῷ αὐτῷ.
Τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀθηνῶν.
CXLIV. Τῷ αὐτῷ.
Οὐχ ὡς ψελλίσμασι παιδιοῖς.
CXLV. Τῷ σακελλαρίῳ τῷ Πλευρῇ.
Ἡδὴ σχεδὸν ἐν αὐτὸν ὄλον.
CXLVI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ,
Ὅμοι, ὁμοί, ὅτι τῆς ἰσπερορίας.
CXLVII. Τῷ Εὐρίπῃ κυρῷ Θεοδώρῳ.
Μέγα μὲν τὸ φέρειν.
CXLVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Νῦν εὐμαρτίᾳ σε τὸ φῶνμα.
CXL. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Μανουήλ.
Νῦν σε καὶ μᾶλλον θαυμάζομεν.
CL. Τῷ Γαλλίᾳ κυρῷ Μανουήλ.
Α'ργυρον μὲν καὶ χρυσόν, κ. λ.
CLI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.
Α'νέπνευσα, μᾶλλον δὲ καὶ μετρίως.
CLII. Τῷ Πισοφίλῳ κυρῷ Νικολάῳ.
Ἡδὴ μὲν καὶ ἄλλοτε γράψας οἶδα.
CLIII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Μανουήλ.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, πανεντιμώτατε & λο-
γιώτατε δέσποτα, τόσον παρ' αὐτοῦ.
CLIV. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Α'ψευδὲς καὶ τοῦτο, σοφὴ κ. λ.
CLV. Τῷ Εὐρίπῃ κυρῷ Θεοδώρῳ.
Οὐκ ἐμελλες, ἱερώτατε, φύσει, κ. λ.
CLVI. Τῷ Πισοφίλῳ κυρῷ Γεωργίῳ.
Βαρύ τι χρέμα τὸ ὄφλημα.
CLVII. Τῷ καθηγμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς
τῆς Καισαριανῆς.
Ε'δεῖ, τιμωτάτε καθηγούμενε τῆς σεβασμίας,
κ. λ.
CLVIII. Τῷ καθηγμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς
τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Γεωργίῳ.
Πατᾶξω, φησὶ, τὸν ποιμένα.
CLIX. Τῷ ἱεροσηματογράφῳ (2) κυρῷ Γεωρ-
γίῳ τῷ Βαρδύνη.
Ὁμῆρος μὲν ἀποδοιεῖν πίθων.
CLX. Πρὸς τὸν κῦρον Εὐθύμιον.
Ὡς σπαρτίον κόκκινον χεῖλιν σε.
CLXI. Τῷ χαρτοφύλακι κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Βαρ-
δύνη.
Βαβαὶ τῆς τόλμης, ὅτι καὶ νῦν, κ. λ.
CLXII. Τῷ καθηγμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου
Μελετίου κυρῷ Γεωργίῳ.
Α'γευσος μὲν εἰμι τῆς μοναχικῆς, κ. λ.

CLXIII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.
Ὅντως λογισμῶν ἀνθρώπων.
CLXIV. Τῷ Βεριβόῃ.
Ε'δεῖ μὲν ἄρτι παρῆναι καμῆ.
CLXV. Τῷ κρατιστῇ κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Δύκῃ.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου, ὅτι τὸ μεγα-
λεῖον.
CLXVI. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Γεωργίῳ.
Τί μ' ἀθανάτοισιν ἔσκεις.
CLXVII. Τῷ αὐτῷ.
Πρὸ τῆς Ἀττικῆς τῶν γραμμάτων σωμυλίας.
CLXVIII. Τῷ πανσιωτάτῳ καθηγμένῳ τῆς
σεβασμίας μονῆς τοῦ Προδρόμου κυρῷ Μαρ-
τινιανῷ.
Ἡδεῖν μὲν καὶ πρότερον τὸ τῆς σῆς ἀρετῆς, κ. λ.
CLXIX. Τῷ ἐπισκόπῳ τε. (superfsc. δε.)
Ὡμην, πανιερώτατε & ἐν κυρίῳ αγαπητὴ ἀδελφεῖ.
CLXX. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Οὐδὲν ἔσμεν οἱ σαπροί.
CLXXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Μανουήλ.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἀγιώτατε & σοφώτατε δέσπο-
τα, ὅτι ὠργίσθη.
CLXXII. Τῇ τυχῷ. (superfsc. μρ.) κυρῷ Εὐ-
γενείῳ.
Τὸ γράμμα σε δεξαμένοις ἡμῖν.
CLXXIII. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Γεωργίῳ.
Ὡς εἰς κερὸν ἡμῶν πέτομφας.
CLXXIV. Πρὸς τὸν νῆαν Πατρῶν τὸν Μεσσοποτα-
μίτην τὸν καὶ Κοσμομήτην λεγόμενον.
Οὔτε πρότερον ἡνίκα ζῆν ἐδοκούμεν.
CLXXV. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Γεωργίῳ.
Ἦκω νεκρὸν κενθμῶνα.
CLXXVI. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Βαβαὶ τοῦ φθέγματος, βαβαὶ, κ. λ.
CLXXVII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.
Ζητεῖτε, ὦ φίλη μοι, ψυχῇ.
CLXXVIII. Τῷ καθηγμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου
Μελετίου κυρῷ Γεωργίῳ.
Τί ἐμοὶ καὶ τῷ θειοτάτῳ Γαβ.
CLXXIX. Τῷ βασιλεῖ τῷ Λαοσκάρῃ τῆς ἀνατολῆς.
Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα.
CLXXX. Τῷ μεσάζοντι (3) αὐτοῦ τῷ Τορνίκῃ
κυρῷ Δημητρίῳ.
Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἦν ἡπατάρη.
XXVI. pag. 163. b. Has Michaëlis Aco-
minati Epistolas, aliae tres excipiunt ita cum
illis coniunctae, ut quivis vel non indiligens
lector eidem, cui superiores, facile eas adiu-
dicet; praesertim quum primae titulus sit
Τοῦ αὐτοῦ, nempe *Eiusdem*; & ut verum
fateamur, nos quoque ita opinati eramus;
sed re deinde melius considerata, ac secun-
dae titulo, qui verbis Γρηγ. Νυ. effertur, dubi-
tandi aliquam occasionem praebente, tandem
deprehendimus eas ad Gregorium Nazianze-
num pertinere. Sunt autem istae:
I. pag. cit. Τοῦ αὐτοῦ, inc. Α' μὲν πρὸ-
τερον ἐπεσέλλομεν. In edit. eius Operum
Pa-

(1) *Ναυπάκτι*, Achaiae oppidum in secessu suus Corinthia-
ni, primum Episcopalis sedes, deinde Metropolis. Ioannem ve-
ro putarim esse illum, quem in Metropolitatum serie sexto loco
popit Le-Quenius loc. cit. p. 199 e Codice Barocciano CXXXI
huius notitiam adeptus: sed quum ibi *Ioannis* forte nomen
absisset, anonymum retulit.

(2) *Ἱεροσηματογράφος* erat *Aethiarius*, & una ex dignitatibus
Ecclesiasticis, illa *Χαρτοφύλακος* paullo inferior; ita enim ipse

munus describit Ioannes Episcopus Citi in Resp. Lib. V Iuris
Graecorum: *νοτάριος μὲν τοῦ τοῦ χαρτοφύλακος, ὃ ἀποδημαῖος,
ἀν' ἐκείνου τῷ Ἱεροσηματογράφῳ ἀνίσταται ἢ ἐκείνου καὶ ἀνάγκης
τῶν τοῦ χαρτοφύλακος σκετῶν υποσηματισμῶν*

(3) *Μεσάζων* dicebatur, qui in Aula Imperatoris primas ob-
tinebat, scilicet *Rerum Ministris*, de quibus vide Du-Cangium
loc. cit. pag. 909.

Parif. MDCIX. fol. curante Iac. Billio Tom. I.
pag. 774. Τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ inscripta.
II. pag. ead. Γρηγορίῳ Νύσσης, inc. Ἀ'πέκει-
το κ' τοῦτο τῇ μοχθηρᾷ, κ. λ. Ibid. pag. 799.

III. pag. 164. anepigrapha, inc. Τίς οὐκ
ἐπαινεί φυτὸν, Ibid. pag. 852. Πανσοφίῳ in-
scripta.

Epistolarum CLXXX. Michaëlis Acominati, Athenienfis Metropolitae, recensio per alpha-
beti litteras digesta, adiectis etiam numeris seriem, quam in Codice obtinent
indicantibus.

Ἀγαθὰ πολλὰ γένοιτο τάνδρῃ. 99.
Ἀγαπήσω σε, παννυτέρτιμε δέσποτα. 87.
Ἀ'γευσεσθ' ἐμὴν εἰς τῆς μοναχικῆς, κ. λ. 172.
Ἀ'γιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἐξωσύνην. 16.
Ἀ'γιώτατε & παννυτέρτιμε δέσποτα, κ' ἐν πυ-
ρίῳ, κ. λ. 86.
Ἀ'γιώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα. Συχνά.
138.
Ἀ'γώτατέ μου δέσποτα & αὐθέντης. 46.
Ἀ'γιώτατέ μου δέσποτα, πότερον μόνοις. 33.
Ἀ'δικεῖς, ὦ φιλέτης, ἀδικεῖς. 68.
Ἀ'γνῆνται τὰ γράμματα. 8.
Ἀεὶ παῖδες αἱ Ἑλληνες. 57.
Ἀ'κήκοα, πανσέμνη κεφαλὴ, πολλῶν. 84.
Ἀ'νέπνευστα, μάλλον δὲ κ' μετρίως. 151.
Ἀ'νέπνευστα μικρὸν τῶν περιστοιχιζόντων. 42.
Ἀ'περ πάσχεις ζωγράφου. 54.
Ἀ'ργυρον μὲν κ' χρυσὸν, κ. λ. 150.
Ἀ'ρ' ἐπόψεται κ' γράμμα. 75.
Ἀ'ρ' οὐχὶ πάσαι τεθνηκότα. 62.
Ἀ'ψευδὲς κ' τοῦτο, σοφῇ. κ. λ. 154.
Βαβαί, ὅλας ψυχῆς κεχωρισμένα. 123.
Βαβαί τῆς σιγῆς· σχετλιάσω γάρ. 15.
Βαβαί τῆς τόλμης, ὅτι κ' νῦν, κ. λ. 161.
Βαβαί τῆς τοῦ λογογράφου δεξιότητος. 3.
Βαβαί τοῦ φθέγματος, βαβαί, κ. λ. 176.
Βαρύ τι χρέμα τὸ ὄφλημα. 156.
Γράμμα μοι ἐγκεχεῖραι. 103.
Δεῖλαιοι μὲν κ' δέλαιοι. 61.
Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώτων. 55.
Δύο μὲν ἤδη δεδύμεθα γράμματα. 118.
Ε'γὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιστέλλων. 19.
Ε'γὼ τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ὑμῖν. 113.
Ε'δει μὲν ἄρτι παρῆναι κάμῃ. 164.
Ε'δει μὲν ἐς τοσοῦτον σερεῖσθαι. 26.
Ε'δει μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς. 65.
Ε'δει μὲν, θεοφιλέστατε, μηδεμίαν. 21.
Ε'δει, τιμιώτατε καθηγούμενε. 157.
Εἰ καὶ μηδέπω σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς. 139.
Εἰ κ' μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων. 132.
Εἰ & μὴ συχνότερον ἐπιστέλλεις. 110.
Εἰ μὲν ἁλώσιμον ἦδεν σε. 136.
Εἰ μὲν ἔμεινον ἢ πρότερον. 64.
Εἰ παροδινῶς κ' προσβραχὺ ἐντυχόντες. 81.
Εἰ πέρ τι ἄλλο κατ' εὐχὴν. 76.
Εἰ συνόντι τῷ καλῷ νυμφίῳ. 20.
Ε'λλάδις δὲ, ὥς ἔοικεν, οὐκ ἔτι. 79.
Ε'μελλεν ὁ πάμμεγας κ' ἅγιος, κ. λ. 44.
Ε'μνήστη γάρ μου ὁ θεός. 97.
Ε'μοὶ δὲ τοῦτο συμφορὰς ἐπιθήκη. 80.
Ε'ξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωμίσω. 111.
Ε'οικας ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε. 112.
Ε'οικε μὴδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. 106.
Ε'πειδὴ θεὸς ἀνάγων. 60.
Ε'ρωτᾷς, σεβασμία κ' φίλη. 94.
Εὐδαίμων αἰεὶ κ' εὖ, κ. λ. 72.

Εὐδαίμων ἔστος ἀνὴρ. 4.
Εὐλογητὸς ὁ θεός, ἀγιώτατε κ' σοφώτατε δέ-
σποτα, ὅτι ὠργίσθη. 171.
Εὐλογητὸς ὁ θεός, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε,
ἔτι σε. 23.
Εὐλογητὸς ὁ θεός ὁ εἰδὼς τὰ πάντα. 29.
Εὐλογητὸς ὁ θεός ὁ ποιῶν ταῦτα. 88.
Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε. 38.
Ε'ψυχαγωγῆμαι & αὐθις. 98.
Ε'ως τίνος, πάνσεμνε κύριε μου. 58.
Ζητεῖς, ὦ φίλη μοι ψυχῇ. 177.
Ἡ'δη μὲν κ' ἄλλοτε γράψας. 152.
Ἡ'δη πάντων ἡ μοχθηρία περιέειν. 83.
Ἡ'δη σχεδὸν ἐν αὐτὸν ὅλον. 145.
Ἡ'δὴ τὸ φθέγμα, τὰλλὰ τε, κ. λ. 52.
Ἡ'θελον, ἀνεψιέ, συμπαρεῖναι. 101.
Ἡ'θελον αὐτὸς συμπαρεῖναι. 36.
Ἡ'θελον μὲν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. 14.
Ἡ'δεν μὲν καὶ πρότερον τὸ τῆς σῆς, κ. λ.
168.
Ἡ'κω νεκρῶν κευθμῶνα. 175.
Ἡ'πάτητάς με, κύριε, κ' ἡπατήτην, ὁ θεός, κ.
λ. 114.
Ἡ'πάτητάς με, κύριε, κ' ἡπατήτην. φθέγο-
μαι γάρ. 40.
Ἰερώτατε κ' ἐν κυρίῳ ἀγαπώμενέ μου. 43.
Ἰού, ἰού τῆς εἰρωνείας. 115.
Καὶ ἄλλα μὲν σαφὴ τεκμήρια. 116.
Καὶ πρὶν δεξασθαι γράμμα. 127.
Καὶ τοῦτο σὺν, κ' τοῦτο. 37.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδύνων μου. 92.
Μέγα μὲν τὸ φέρειν. 147.
Μετὰ πλείους αἰδοῦς. 22.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα. 28.
Νῦν εἰ πέρ ποτε μετάν. 34.
Νῦν εὐμαθὲς σου τὸ φῶνμα. 148.
Νῦν δ' ἐπεκλήθης γέγονας. 121.
Νῦν σε κ' μάλλον θαυμάζομεν. 149.
Ο'δ' αὖ πάλιν ἐμφορτος πολλῶν. 7.
Οἶα ἐπιστέλλειν & γράφειν. 107.
Οἶδα, ὡς εἰ τις μέμνηταί μου. 10.
Οἶμοι, οἶμοι, ὅτι τῆς ὑπερορίας. 146.
Οἱ στρατηγικοὶ νόμοι, πανεντιμώτατε. 133.
Ο' μὲν ἐμὲς ἀδελφοὺς ἤδη. 5.
Ο'μνος μὲν ἀποδοεῖν τιθων. 159.
Ο'ντως λογισμοὶ ἀνθρώπων. 163.
Ο'ντως τῷ δυνατῷ μεῖζων. 66.
Ο'περ τῆς γραφῆς ἰσορροῦσης. 45.
Ο'ρατικὸν φησὶν ἄνδρα. 71.
Ο'σον ψυχαγωγῆσθαι δεδεγμένοι. 93.
Ο'ταν πυνθανόμενοι μέ τιτες. 142.
Οὐδὲν ἔσμεν οἱ σαπροί. 170.
Οὐ διορίζω προσαγορεύσεις. 35.
Οὐκ ἀναμενῶ κ' αὐθις. 109.
Οὐκ ἄρα σωματῶν μόνον ἰατὴρ. 108.
Οὐκ ἔμελλες, ἱερώτατε, φύσει, κ. λ. 155.
Οὐκ

Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν. 50.
 Οὐκ οἶδα, πανσέβασε κεφαλῇ, ὅπως. 39.
 Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμεν. 12.
 Οὔτε πρότερον, ἥνικα ζῆν ἔδοκίμεν. 174.
 Οὔτε τοῦ ἐπιστέλλειν ἡμῖν. 105.
 Οὐχ ὡς ψελλίσματα παιδικοῖς. 144.
 Ο'ψὲ καὶ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ. 100.
 Παλαίς μεν ἔφη τις σοφός. 78.
 Πανιερώτατε ἀδελφε, ἐλπίζομεν. 18.
 Πατάξω, φησὶ, τὸν σοιμένα. 158.
 Περιπόθητέ μοι ἀνεψιέ, εἴης ὑγιαίνων, καὶ κα-
 λῶς ἔχων. 89.
 Περιπόθητέ μοι ἀνεψιέ, εἴης ὑγιαίνων, καὶ ὡς
 ἐξὸν ἐν τοιούτῳ καιρῷ. 117.
 Περιπόθητέ μοι ἀνεψιέ, κύριε Μιχαὴλ, εἴης
 ὑγιῶς ἔχων. 90.
 Πιστὸς δ' ἦεν, πανεντιμωτάτῃ μοι. 30.
 Πολλὰκις ἐπέσειλας ἡμῖν, κ. λ. 1.
 Πολλὰς οἶδ' ὅτι τὰς ἀντιδόσεις. 63.
 Πολλὰς οφείλεις, τιμιώτατε. 128.
 Πολλῶν ἀντιδόσεις ἀγαθῶν. 130.
 Πολυτλήμων ἡ παρούσα τῶν ἀνθρώπων. 56.
 Πόσης οἶσι με ὑποτίμπλαισθαι. 119.
 Προλαμβάνω τοῖς φιλικοῖς. 13.
 Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιστολῇ τύτῃ. 102.
 Πρὸς σε, σοφωτάτῃ καὶ φίλῃ μοι. 41.
 Πρὸ τῆς Α' ττικῆς τῶν γραμμάτων τωμυλίας. 67.
 Προφθάνει τὴν παρ' ἡμῶν μέμψιν. 82.
 Πῶς ἂν σοι δηλώσω, πανσέβασε. 120.
 Πῶς ἂν σοι παρατήσω. 129.
 Σαφὲς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας. 32.
 Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν. 74.
 Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλῇ. 73.
 Σύμφημι καὶ αὐτός. 24.
 Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειώθησθε. 70.
 Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ὅπως ἔχοντα. 67.
 Τὴν ἐπισυμβῆσαν σοι συμφορὰν. 47.
 Τί ἐμοὶ καὶ τῷ θεοτάτῳ Γ' ὦβ. 178.
 Τί μ' ἀθανάτοισιν εἰσενεῖς. 166.
 Τί ὅτι ἐν καὶ μόνον ἦν τὸ καλόν. 17.
 Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσταζόμενος. 48.
 Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ.
 Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου, ὅτι τὸ μεγα-
 λείον. 165.
 Τίς ἀλλήσῃ τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου. 31.
 Τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Α' ἡνῶν. 143.
 Τί τὸτο σέπονθα, μακαριώτατε. 9.
 Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι πανεντιμώτατε. 153.
 Τὸ γράμμα σου δεξαμένοι ἡμῖν. 172.
 Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, τιμιώτατε. 131.
 Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιπτοῖς. 27.
 Τοῖς μὲν λοιποῖς ἄλλοτε. 59.
 Τοῖς μὲν παλαιῖς εἰς τρεῖς ἀνακαλεῖν. 69.
 Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα. 179.
 Τολμηρῶς ἀναφέρω, κράτιστε. 137.
 Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ καθ' ἡμᾶς. 124.
 Τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον. 140.
 Τὸ προσεχὲς ἐγχειρισθῆναι μοι. 126.
 Τὸ προσεχὲς σάλειν γράμμα σε. 125.
 Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοί. 53.
 Τ' ψῶσω σε, θειότατε δέσποτα. 6.
 Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἢ ἡπατώμην. 180.

Φεῦ, Φεῦ, ἡλίκοις ἤκουσα. 51.
 Φόβος, ὃν ἐφρόντισα. 49.
 Χάρις τῷ θεῷ, Θεοφιλέστατε. 141.
 Χρόνος συχρὸς, μακρὰ σιωπῇ. 25.
 Ωἴμην, πανιερώτατε, καὶ ἐν κυρίῳ, κ. λ.
 Ω' μοι ἐγὼ, τίποτε ἄλλοτε. 11.
 Ω' μοι ἐγὼ, τίποτε τοσοῦτος. 2.
 Ω' τιμῶς ἀγγελίας. ὦ τονηρὸς ἀκοῆς. 122.
 Ως δρόσος ἐπ' ἄγρωσιν. 85.
 Ως εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε. 104.
 Ως εἰς καιρὸν ἡμῖν πέποιφας. 173.
 Ως εὐδαίμων εἰ πέρ τις ὁ μακαρίτης. 77.
 Ως εὐμαθὲς μοι τὸ σὺν, κ. λ. 96.
 Ως μακαριστὸς ἀνὴρ οὗτος. 134.
 Ως σπαρτίον κόκκινον χεῖλιν σε. 160.
 Ως τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικήν, κ. λ. 135.
 Ως ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι. 91.

XXVII. pag. 188. b. Ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρί-
 τω Βουλγαρίας κυρίου Θεοφυλάκτου. *Epistolae*
beati Bulgarorum (Archiepiscopi) D. Theo-
phylacti, numero LXXV. (1) eodem ordine,
 quo iacent inter Ioannis Meursii Opera edit.
 Florent. ex recensione Cl. Io. Lamii MDCCXLVI.
 fol. Vol. VIII. a pag. 791. ad pag. 931. Ex
 hoc enim Codice primum descriptas edidit
 Meursius, teste Io. Lamio in Praefatione ad
 dictum Volumen pag. XI. Qui tamen eas
 descripsit, non bene quarumdam titulos in-
 tellexit. Etenim in Epistola IV. pro τῷ Ταρ-
 νίτῃ προέδρῳ lego τῷ τοῦ Ταρνάντου ἀνεψιῷ.
 In Epist. XVI. pro τῷ Α' γυρναίῳ l. τοῦ Συμυρ-
 ναίῳ. In Epist. XL. item pro Α' γυρναίῳ l. Συμυρ-
 ναίῳ. In Ep. XLIX. pro αὐτοκράτορι l. πρω-
 τοσταρίῳ. In Ep. LXII. pro τῷ αὐτῷ l. τῷ
 αὐτοῦ, &c. Haec enim σφάλματα nobis sub
 oculis inciderunt dum pro instituti nostri
 ratione, singularum Codicis Epistolarum ini-
 tium ac finem cum edictis obiter conferre-
 mus.

XXVIII. pag. 214. Προσλαλή τινι τῶν αὐ-
 τοῦ μαθητῶν περὶ ὧν ἐγκαλεῖται Λατίνοι. *Al-*
locutio ad quemdam suorum discipulorum de iis
rebus, ob quas Latini (a Graecis) reprehend-
duntur (2), auctore eodem Theophylacto.
 Inc. Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμα ἐν ἐνώπιόν μου, εὐλα-
 βέστατέ μοι ἐν κυρίῳ καὶ. Def. ἐν Θεῷ πατρὶ τῷ δι-
 δάσκοντι γνώσω, καὶ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
 κ. λ. Exstat & in Cod. I. Plut. LVI. supra
 pag. 291. §. III. quem vide.

XXIX. pag. 218. b. Πρὸς τὸν μέγαν Οἰκο-
 νόμον τὸν τοῦ πατριάρχου ἀδελφόν (3). *Ad ma-*
gnum Oeconomum Patriarchae fratrem. Inc.
 Μικρόν μοι πρὸς σε τὸν μέγαν τὸ τοῦ λόγου δῆ-
 ρον, κ. λ. Def. καὶ πρὸς τελείωσιν ἄγοντας. Au-
 ctor videtur idem Theophylactus tum huius,
 tum sequentis Allocutionis, & Apologiae.

XXX. pag. 219. b. Πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθη-
 τὰς ἀτακτήσαντας. *Ad suos discipulos dissiden-*
tes. Inc. Ποῦ ποτὲ εἰσιν οἱ τὸ αὐστηρὸν ἡμῖν ἀνεί-
 διζοντες. Def. καὶ λόγου μαθηταὶ καὶ πρεσβυτεῖαι
 πιστευόμεθα.

XXXI. p. 221. Sequitur Tractatus sine titu-
 lo, qui videtur inscribi posse *Eunuchismi Apolo-*
gia

(1) In Codice tamen apparent LXXXVI. quum Epistola
 XLV. ad D. Ioannem Philosopherum duplicata bis repetatur.

(2) Haec omissa est a Montfaucon in suo Catalogo.
 (3) Haec quoque a Montfaucon praetermissa.

gia ad fratrem eunuchum. Praecedit autem duplex argumentum. Primum iambicum inc.

Α'δελφός ἐστιν αἰτίος μοι τοῦ λόγου.

Εὐνυχός ὢν, ἀγαλλία κοσμίῳ βίῳ.

Alterum profaicum inc. Λόγος ἀδελφῷ μὲν εὐνυχῷ χαρίζεται πικραινομένῳ πρὸς τὰ κατ' εὐνυχῶν ἀπλῶς λεγόμενα, κ. λ. Apologia inc. Εὐρηκά σοι τῆς εὐνυχίας συνήγορον ἔμισθον. ἦν μὲν γὰρ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὀπηνίκα κ' ὁ βασιλεὺς ἦν, κ. λ. Def. τὴν μνήμην ἔχων κατὰ τοῦ γήρως ἀμυλάσαν.

XXXII. pag. 227. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον κύριον Κωνσταντῖνον. Eiusdem (sc. Theophylacti) ad D. Constantinum Porphyrogenitum, Institutio Regia. Inc. Διδόν σοι. Def. ἐμρίζουσα. Eadem, quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. supra pag. 292. §. V.

XXXIII. pag. 231. b. Τοῦ αὐτοῦ. Eiusdem Allocutio ad pueros. Inc. Εἴδει μὲν με λέγειν, ὡ παῖδες, ἱλαρώτερὰ τε καὶ εὐφημώτερα, κ. λ. Def. ὅτις τῆς σωφρονέσεως ἐκκλησίας ἀπελαυνόμενος. In inferiori margine illius paginae, in qua initium incidit huius Sermonis, rubris litteris, quibus plerumque amanuensis Operum titulos exarare solet, scriptum legitur, Βιβλίον Ἰσαὰκ τῷ Μεσοποταμίτῃ, quae verba non sermonis huiusce auctorem (quo sensu Montfauconius videtur illa accepisse) sed libri potius possessorem quemdam indicare putanda sunt; quum praedictus titulus Τοῦ αὐτοῦ auctorem esse eundem Theophylactum, facile cuique persuadeat.

XXXIV. pag. 234. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκρατορά κ. λ. Α'λέξιον. Eiusdem ad Imperatorem D. Alexium Oratio. Inc. Α'νάγει. Def. γέννηται. Eadem quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. §. IV. Postrema huius Orationis pagina, diversa ac recentiori manu suppleta est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. caractere quidem grandiori, sed ita compendiarie exarato, quoad titulos praefertim Opusculorum, & Epistolarum, ut coniectura plerumque uti necesse fuerit. Constat foliis scriptis 238.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΙΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

cod.
XIII.

I. pag. 1. **O**ccurrunt Enarrationes quaedam Anonymi in XI. Evangelia ἐω-
φινὰ, hoc est, matutina, de iis quae gesta sunt post Christi resurrectionem. Enarratio in primum, cuius initium est: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν, κ. λ. (Matth. Cap. XXVIII. vers. 16.) inc. Κατὰ τὸν Ἰωάννην, πρῶτον ᾧ φησὶ ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως. Finis harum interpretationum, qui est in postrema Evangelii secundum Ioannem verba, Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, κ' γράψας ταῦτα, κ. λ. mutilus est: desinunt enim, ὅταν σφῶδρα θάρρῶμεν ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, μηδὲ . . .

II. pag. 39. Α'ρχὴ σὺν Θεῷ, ἐρμηνεύεται ὡφέλιμοι κατ' ἐρώτησιν κ' ἀπόκρισιν. Initium cum Deo. Enarrationes utiles per interrogationem & responsonem de rebus nostrae Fidei, nimirum de Deo, de sanctissima Trinitate, ac de Incarnatione Verbi &c. Inc. Εἰρώτ. Τί ἐστὶ Θεός; Α'πόκρ. Θεός ἐστιν ὡς αἰα νοερά, ἀθεώρητος τε καὶ ἀνερμήνευτος, κ. λ. Def. ἐκπλαγῆς κ' ἐνικήθη ὑπὸ τῆς θεότητος, ὥσπερ ὁ ἰχθὺς ὑπὸ τοῦ σκώληκος.

III. pag. 52. Aliae sequuntur quaestiones cum suis responsonibus, in quibus agitur primo de triplici lege, de litterarum Hebraeorum, & Graecorum inventoribus; tum varia Evangeliorum loca enarrantur, ac parabolarum allegoricae explanationes adferuntur, de Publicano, nimirum, de filio prodigo, de homine, qui incidit in latrones, &c. tandem nominum quorundam Hebraicorum significationes proferuntur. Horum omnium initium est: Εἰρώτ. Πόσοι νόμοι ἐδόθησαν; Α'πόκρ. Τρεῖς, Φυσικὸς, γραπτὸς, κ' πνευματικὸς. Finis est: ὁ δεσπότης Χριστὸς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ᾧ ἡ δόξα, κ. λ.

IV. pag. 70. b. Εἰρμηνεία τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, κ. λ. Explicatio Ioannis Chrysostomi in Orationem Dominicam. Inc. Πατέρα λέγεις, ὡ ἄνθρωπε, τὸν Θεόν, κ. λ. Def. ἦτω κ' τὸ ἐλεῖς σὺ, πάτερ παντοκράτωρ, ἀμήν. Inter eius spuria nuperae edit. Paris. MDCCXXVIII. Tom. VIII. pag. 149.

V. pag. 72. Εἰρμηνεία ἑτέρα εἰς τὸ, Φῶς ἱλαρὸν. Interpretatio altera in illud, Φῶς ἱλαρὸν. Inc. Γίνωσκε, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸν ἦν τοῦ Θεοῦ κ' λόγον λέγομεν. Def. ὁ κόσμος δοξάζει σε, ἡ δὲ θεοῦ.

VI. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ πορνείας. Eiusdem (nempe Ioannis Chrysostomi, ut adnotatur in marg.) Sermo de fornicatione. Inc. Τί λέγει ὁ ἀπίστος Πυῦλος, ὅτι πᾶσα ἀμαρτία ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ ἐστὶν ἀμαρτία. Def. κ' γίνονται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ὡς δαίμονες. τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει δόξα, κ. λ. Est tantum brevissimum Excerptum.

VII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ λόγος παραινετικός. Eiusdem (Io. Chrysostomi) sermones admonitionis. Inc. Οἱ καταφρονούντες τῶν ἐπιγείων, ἀπολαύσουσι τῶν ἐπουρανίων, κ. λ. Def. ἔχει δὲ καὶ τὴν μερίδα μετὰ τῶν Ἰουδαίων τῶν ὑβρισάντων τὸν Χριστὸν, ἐὰν μὴ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μετανοήσῃ. Excerpta tantum sunt ex eius Orationibus, varias morales sententias continentia.

VIII. pag. 73. b. Διάλεξις Χριστιανοῦ πρὸς Ἰουδαίον, πῶς κ' τίνα τρόπον καταβάλλει αὐτόν. Disputatio Christiani cum Iudaeo, quomodo & qua ratione ipsum superavit. Inc. Εἰρώτησεν Ἰουδαῖος τὸν Χριστιανὸν, λέγων αὐτῷ· Διατί τοῦ Θεοῦ παραγγέλλαντος μὴ προσκυνεῖν ξύλα; κ. λ. Def. ὑμνοῦντες αὐτῷ σὺν ἡμῖν· ὃ πρέπει πᾶσα δόξα, κ. λ.

IX. pag. 83. Redeunt aliae Interrogationes & Responsones circa varia Scripturae loca. Prima est: Εἰρώτησις περὶ τῶν λ' ἀργυρίων. Τί ἐστὶ τὰ λ' ἀργύρια ἃ ἐπέλαβεν Ἰῆδδας; Ultima est: Τίνος χάριν, τινὲς ἔποτε τότε ἀποθανόντος, καὶ

καὶ τὸς ἑμαυτοὺς ὁ Κλῆν φανεῖται τὸν ἀδελφόν;
Α' πῶς αὐτοῦ. Διάβολος αὐτῷ κατ' ὄναρ ἐπέδειξεν,
ποῖον τρόπον θανατώσει τὸν ἀδελφόν. Auctor
Anonymus.

X. pag. 91. *Descriptiones quaedam physilogicae animalium*, sua unicuique moralitate subiecta, item incerti auctoris. Inc. Ε' λεγεν ὁ φυσιολόγος περὶ τοῦ ὑδρώπου. Οὗτος ὁ ὑδρώπος ἦν παμμεγέθης ζῶν. Def. καὶ ὁ μὴ κυριευθῆς ὑπὸ τῶν ἐναντίων δυνάμεων.

XI. pag. 93. b. Τὰ κατὰ τὴν ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννη τοῦ Χρυσόστομου ψευδοσυνοφανήματα τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ. *Descriptio falsarum calumniarum contra S. P. N. Ioannem Chrysostomum circa eius depositionem*. Inc. Φασὶ συγγράφασθαι τὴν καθήγοριαν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, κ. λ. Def. καὶ ὅτως ἀδίκως καθηρέθη ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

XII. pag. 94. *Alphabetum Graecum scripturae arcanae*, quale exhibetur a Montfauconio Palaeogr. Graec. Lib. IV. pag. 286. in schemate N. 1. & 2.

XIII. pag. ead. b. Αρχὴ εὐν Θεῷ, ἀρχόμεθα γράφειν τὴν παροῦσαν ἡσὺ τῶν ἐρετῶν καὶ ἰχθύων. *Initium cum Deo: incipiamus scribere praesentem tractatum de reptilibus & piscibus*. Inc. Εἰκοσι καὶ β' ἔργα, ὡς φασιν, ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἐν ἑξ ἡμέραις, κ. λ. Def. διὰ τὸτο ὀφείλει δικαιοπραγεῖν, ὅπως ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀξιοῦμεν. Est Anonymi tractatus satis longus, in quo non tantum de piscibus & reptilibus, sed etiam de feris, avibus, atque insectis agitur, eorumque proprietatibus. Subiicitur deinde alia manu cursus Lunae decemvennalis.

XIV. pag. 134. *Sequuntur Historica quaedam, item diversa manu, sive Compendium Historiarum Romanorum Imperatorum a Iulio Caesare ad Nicephorum Botaniatem*, auctore Anonymo. Inc. Μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν Τρωίαν, στρατηγὸς τις ὀνόματι Αἰνείας, ἦδε Α' χίς (sic) ἐλευθ' ῥώθῃ μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, κ. λ. Def. καὶ ἐκαθεζέτον ἐ μέλλων αὐτὸν βασιλείας ὑπὲρ τὸ κόσμου, εἰ μὴ εὐθιμῶν μετὴν δέσποινα ὁ παλῶ γερὸς (sic). Relicta deinde sunt quinque folia vacua, eo fortasse consilio, ut in iis Historiae huiusmodi continuatio exscriberetur.

XV. pag. 148. Περὶ τῆς αἵρεσεως τῶν Πογομύλων. *De haeresi Bogomilorum* Enarratio. Inc. Πηγὴ μὲν τοι βορβορώδης καὶ ῥίζα πονηρὰ τῆς ἐπιπολυζήσεως νῦν τῶν Πογομύλων δυσσεβείας, κ. λ. Def. καὶ τῆς ζωῆς ἐκατέρως ἐκπεπτωκότα, πυρὸς δ' αἰωνίου τετυχηκότα. Heic post quoddam veluti praeludium de Bogomilorum origine, & auctore, qui fuit Basilus quidam medicus, descendit auctor ad huiusce sectae dogmata recensenda, quae numerantur LIX. eorumque errores detegit, ac refellit. Erant autem Bogomili haeretici quidam, qui ex Manichaeis & Massalianis mixtum dogma profitebantur. Ipsi laryam Alexius Comnenus detraxit, qui quum in haeresi peristerent, flammis fuerunt addicti, ut narrat Anna Comnena Hist. Lib. XV. pag. 486. 491.

& 492. edit. Paris. MDCL. fol. cuius loci Excerptum satis amplum refert Allatius de Consensu pag. 635. seqq. Notandum heic est, quum in summo margine paginae 149. in qua incidit initium Tractatus, Εὐλογίου πᾶ. πα Α' λεξανδρέως nomen adscriptum legatur, huic, tamquam auctori, a Montfauconio vindicari; quod tamen, temporum collatione habita, erroneum videri possit, quum Eulogium Papam Alexandrinum ante annum DCVIII. vixisse, Alexium vero Comnenum, cuius heic mentio fit, saeculo XI. imperasse, satis omnibus sit exploratum.

XVI. pag. 154. b. Θεοδώριτς ἐπισκόπῳ Κυρινίας (sic) εἰς τὸν Λευτινόν. *Theodoretus Episcopus Cyri in Leviticum*, Quaestiones, & solutiones. Prima Quaestio est: Τίνος ἐνεκεν τὰς θυσιῶν προσφέρεσθαι προστάζειν ὁ Θεός; *Qua de causa Deus offerri sibi sacrificia praecepit?* Resp. inc. Πολλὸν χρόνον ἐν Αἰγύπτῳ τετελεχῆς ὁ λαός, κ. λ. Ultima est: Τί ἐστιν, πέμψουσιν τὰς ἀρτὺς αὐτῶν δέκα γυναῖκες ἐν κλιβάνῳ ἐνί; *Quidnam illud est, decem mulieres coquent panes suos in clibano uno?* quae in editione Operum Paris. T. I. p. 138. est XXXVI. Vbi notandum, non quotquot sunt in editione, sed excerpta tantummodo brevia in Codice exhiberi. Resp. def. καὶ φάγεσθε, καὶ ὁ μὴ ἐμπλησθῆτε.

XVII. pag. 156. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς Ἀριθμοὺς. *Eiusdem in Numeros*. Prima Quaestio, *Διὰ τί προστάζειν ἐναριθμῆσθαι τὸν λαὸν ὁ Θεός;* *Quare iussit Deus numerari populum?* Solutio inc. Ἦνα τῆς οἰκείας ἐπαγγελίας δείξῃ τὸ ἀληθές, κ. λ. Ultima est, Τίνος χάριν τὰς φυλάκας διακεκρίσθαι προστάζειν; *Quam ob causam statuit tribus esse discretas?* Resp. def. ὁ δεσπότης Θεός. In editione cit. p. 165. est L. & ultima.

XVIII. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Δευτερονόμιον. *Eiusdem in Deuteronomium*. Prima Quaestio est, *Διὰ τί τὸ ε' βιβλίον τῶ νομοθέτου Δευτερονόμιον ἐκλήθη;* *Quare quintus liber legislatoris dictus est Deuteronomium?* Responsio inc. Ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου τὸν λαόν, κ. λ. Ultima est, *Διὰ τί τοῖς ἱερεῦσιν ὅτε κλήρον ἀπένεμεν, ὅτε κτήσιν ἐνομοθέτησεν;* Resp. def. ὁ γίως τὴν ἐγκεχειρισμένην ἁγίασιν ἐπιτελεῖσιν. In cit. edit. pag. 167. Sed finis non concordat, quum in compendium contracta sit.

XIX. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ. *Eiusdem in Iesum Nave*. Prima Quaestio inc. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίαν Μωσῆς δέλεα κυρία, κ. λ. Resp. inc. Ὁ Παῦλός φησιν, ὡς τύπος ἦν ἡ παλαιὰ τῆς καινῆς, κ. λ. Ultima est, *Τί δήποτε τὸν λίθον σήσας εἶρκεν, ἰδοὺ ὁ λίθος ἔσται ὑμῖν εἰς μαρτύριον,* κ. λ. *Quare, quum erexisset lapidem, dixit, lapis iste vobis erit in testimonium &c.* Resp. def. τὸν βουνὸν ἐκάλεσαν μάρτυρα τῶν συζητῶν. Est XX. & ultima in cit. edit. p. 207.

XX. pag. 158. Εἰς τὸς Κριτάς. *In Iudices*. Prima Quaestio est, *Διὰ τί Κριταὶ τὸ ζ' βιβλίον τοῦ νομοθέτου ὠνόμασαι;* *Quare liber VII. Iudicum appellatus est?* Resp. inc. Ὡς περ τῶν βασιλευσῶν ἢ βί.

ἡ βίβλος ἔχει πολλὰ διάφορα διηγήματα, κ. λ. Ultima est Διατί μόνον τὸ γένος τοῦ Ἀζρὼν ἱερατεύειν ὁ δεσπότης Θεὸς διηγόρευσεν; Def. solutio, ἵνα μὴ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα ὑβρίζεται οὐκ ἐκείνου τὴν δυσγένειαν. In cit. Tom. pag. 208.

XXI. pag. ead. b. In Librum Ruth. Vnica Quaestio est, Διατί τὸ τῆς Ρούθ ἐγγράφῃ διήγημα; Cur scripta est de Ruth historia? Resp. inc. Πρῶτον φησι διὰ τὸν Χριστὸν, κ. λ. Def. εἰ μὴ τοῦ ἀποσφραῖσαι ἀποθνήσκου. Ibid. p. 224. Sequuntur deinde pag. 159. quaedam brevissima Excerpta de causis obscuritatis veteris Testamenti, de Nominibus Dei, ac de traditionibus, seu personis Divinae Scripturae, sine ullo auctoris nomine.

XXII. pag. 159. b. Catalogus Imperatorum Romanorum, adscripto annorum numero, quibus imperarunt, incipiendo a Constantino Magno usque ad ultimum Constantinum.

XXIII. pag. 162. Catalogus Patriarcharum Hierosolymitanorum, Antiochenorum, Alexandrinorum, Romanorum, & Constantinopolitanorum.

XXIV. pag. 166. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐρμηνεύει εἰς λύσεις εἰς ἀπορίας τινὰς τῶν ἐν τῇ θεῷ γραφῇ λίαν χρησιμώτατοι καὶ ὠφέλιμοι ἐν κεφαλαίοις ρλζ', S. P. N. Athanasii Archiep. Alexandrini Enarrationes & Solutiones ad Dubitationes quasdam divinae Scripturae longe utilissimae in Capitulis CXXXVII. Prima Quaestio inc. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες εἰς Τριάδα ὁμοῦσιον, καὶ λέγοντες θεὸν εἶναι τὸν πατέρα, κ. λ. Ultima Quaestio est: Ὅτι ἐλλύθηεν ὁ Χριστός. Resp. def. ἀλλ' οὐ ἔχουσι δεῖξαι τίς τῆτο πεποίηκεν ἕτερος, εἰ μὴ Ἰησοῦς ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Operum edit. Paris. A. mdcxcviii. T. II. pag. 268. & inscribitur; Ad Antiochum Principem, de multis & necessariis quaestionibus in divina scriptura controversis, quas nemo Christianus ignorare debet: ubi tamen responsio ad ultimam Quaestionem, quae item est CXXXVII. multo longior est, quam in Codice; verba enim Codicis mox relata incidunt in pag. 301. lin. 31.

XXV. pag. 211. b. Sequuntur aliae Anonymi Interrogationes & Responsiones XV. de rebus sacris, quibus brevis Praefatio praemittitur, quae ita inc. Χρόνου ἡδὴ παρρηχέτος ἱκανοῦ, ἠρώτησας ἡμᾶς, ὡς ἱερῶν ἄριστε, καὶ κατὰ γνώμην πολλῶν ὑπέρτερε, κ. λ. Prima Quaestio inc. Πῶς ἔχουσι τάξεις τὰ τῶν ἀγγέλων ἐν τῇ τάγματι, κ. λ. Responsio inc. Λέγομεν εὖν, ἐπεὶ δὴ ὁ ἐν τριάδι ὑμῶν Θεός, κ. λ. Ultima Quaestio est: Τί δηλοῖ τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, κύριος Σαβαὶθ, κ. λ. Responsio def. καὶ ἀποθνήσκων ἐλθόν, ἀνθρώπος γεγονώς. Subiungitur pag. 219. etymologia vocis ἀπερὶ, unde nimirum ita dicta fuerit &c.

XXVI. pag. 219. Orationes quaedam S. Patriarchae D. Marci, & S. Mariae Aegyptiae ad Dominum, & ad Deiparam Virginem.

XXVII. pag. 224. Anonymi Expositio Fi-

dei. Inc. Πιστεύμεν, ὅτι ἐστὶ Θεὸς δημιουργὸς πάντων, ὅσα εἰσιν, κ. λ. Def. καὶ εἰ μὴ ἦν ἡ πῆσις αὐτῇ ἐκ θελήματος τοῦ Θεοῦ, διελύθη ἂν εὐκόλως.

XXVIII. pag. 229. Εὐχὴ Κριτοπέλου τοῦ Γμβρίου. Oratio Critopuli Imbrii. Inc. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος συμπαθὴς, κ. λ. Def. καὶ ζωοποιὸς πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, κ. λ.

XXIX. pag. 233. Τοῦ νομοφύλακος τοῦ Εὐγενικοῦ Ἰωάννου εὐχαὶ εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα. Ioannis Eugenici (1) Nomophylacis preces in S. Triadem. Inc. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας & φοβερός καὶ ὕψιστος, ὁ θαυμαστός, κ. λ. Def. μετ' ὧν σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, κ. λ. Sequuntur aliae eiusdem Orationes in D. N. I. C. in Spiritum Sanctum, in unum trishypostatum Deum, in SS. Deiparam, & in S. Io. Chrysostomum luminare mundi.

XXX. p. 248. Ἐκ τῶν θεωρητικῶν καὶ ἐρωτικῶν εὐχῶν τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππωνος, τί ἂν εἴποι ψυχὴ μόνη πρὸς μόνον θεόν· περὶ τοῦ ἀρήγῃτε γλυκύτητος τοῦ Θεοῦ. ταύτας τὰς εὐχὰς ἐμετεγλώττισεν κύριος Δημήτριος ὁ Κυδωνῆς· ταύτας ἰδὲ εὐχὰς εὐρὼν ὁ ἅγιος ὁ Ἐφέσου ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Εὐγενικός κύριος Μάρκος. E contemplativis & amatoriis precibus Beati Augustini Episcopi Hipponensis (Excerpta) quaedam dicitur anima sola ad Deum solum: de inenarrabili dulcedine Dei: has preces in linguam Graecam convertit D. Demetrius Cydones (2); invenit autem in Italia S. Marcus Eugenicus Ephesus. Inc. Ἐπιγνοίην σε, κύριε, τὴν ἐπιγινώσκοντά με, κ. λ. Capita vero sunt:

Περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας καὶ ἀθλιότητος. Ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη θάλησις ἀνευ χάριτος ἀδράκῃς ἐστὶ πρὸς τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

Περὶ τῶν ἀρχαίων εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ.

Ὅτι ὅτε διὰ τῶν ἑξωθεν αἰσθησεων, ὅτε διὰ τῶν ἐνδον δυνατὸν εὐρεῖν τὸν Θεόν.

Εὐχαριστία εἰς τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ἀμυδρᾷ καταλήψει, καὶ ὁμολογία τελεία τῆς πίστεως.

Κατὰ Ἑλλήνων περὶ τῶν ἐπιστρέψαντων ἐκ τῶν ἐλληνισμῶν εἰς τὴν Θεοσεβείαν.

Περὶ τοῦ θείου φωτός.

Περὶ τοῦ θυμασμοῦ τοῦ θείου φωτός.

Περὶ τοῦ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις πτώματος τῆς ψυχῆς.

Περὶ τῶν διαφόρων εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ εἰς τὸν Θεὸν αὐτῆς δίψης.

Περὶ τῆς αἰωνίας ζωῆς.

Εὐχὴ εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα.

Sequuntur p. 274. Στίχοι Κριτοπέλου Μιχαὴλ τοῦ Γμβρίου. Versus Critopuli Michaelis Imbrii, quorum primus est:

Ὅς τις ἔρωτα Θεοῦ ἔσχεν εὐφρόνων.

Ultimus vero

Καὶ θύρα ζωῆς πρὸς σωτηρίαν ἄγει.

Redeunt nunc alia Capita ascetica, nimirum:

Πόσον ὀφείλει ἄνθρωπος ἀγαπᾶν τὸν Θεόν.

Περὶ ζήσεως τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης.

Ὅτι ἡ θεία γλυκύτης πᾶσαν παρῆσαν πικρίαν ἀναιρεῖ.

K k

Ὅτι

(1) Fuit Marci Eugenici Metropolitae Ephesi frater.

(2) Ex Augustini Sermonibus Capita quaedam transfuisse Demetrium hunc Cydonem, Gesnerus & alii memorant.

Ὅτι ἡμετέρα ἐλπίς ἐστι καὶ ἐπιθυμία πρὸς τὸν Θεὸν
αὐτὸ εἶναι ὀφείλει.

Ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἡ σωτηρία ἡμῶν.

Περὶ τῆς μελλούσης ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου.

Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τοῦ Θεοῦ αἰῶνος.

Περὶ ἐλπίδος ὀφειλόμενης ἀνατείνεσθαι πρὸς τὸν
Θεόν.

Περὶ τῶν τῆς ἐπιθυμίας παγίδων.

Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς τῆς ἐν κόσμῳ
τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅτι ὁ Θεὸς αἰδίων Θεοῦ ἐκπατεῖ τὰ ἔργα
καὶ τὰς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἔστιν δύναται κατ' ἑαυτὸν
ἀνευ τῆς Θεοῦ χάριτος.

Περὶ τοῦ διαβόλου, ἔ τῶν διαφόρων αὐτοῦ
πειρασμῶν ὁμολογία.

Περὶ τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ
πειρασμῶν.

Ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ τῶν δικαίων.

Περὶ τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ. Quae num
omnia ad S. Augustinum pertineant, ignora-
mus. In fine scriptor haec adiecit: Δέσποτά
μου ἄγιο καὶ πνευματικὲ πάτερ, ὁπότεαι τας εὐ-
χὰς ταύτας ἀναγιώσκεις, σύγγνωθί μοι, καὶ
συχώρηι μοι τῶ ἀμαρτωλῶ τῶ παντὸς ἀνθρώ-
που ἀμαρτωλοτέρῳ, Domine mi sancte, ac spi-
ritualis pater, quum preces hasce perlegeris,
parce mihi, & ignosce peccatori omnium maxi-
mo. Deinde videtur adscriptum amanuensis
ipsius nomen, sed litteris ita implicitis, ut
nihil aliud extricare licuerit, nisi primam vo-
cem, ὁ ἀμαρτωλός.

XXXI. pag. 293. Tractatus, five Epistola
ita inscripta: Μάξιμος ἐλὲν Θεοῦ πατριάρχης
τῶν ἀπανταχοῦ ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, τοῖς ὑφ'
ἡμῶν ἄπασι εὐσεβεῖσι Χριστιανοῖς. Maximus Dei
misericordia Patriarcha Christianorum, qui ubi-
que sunt, orthodoxorum, piis Christianis, qui
sub nobis sunt universis. Inc. Εἰ ὁ λαὸς μου, Φη-
σὶν ὁ κύριος, ἤκουσε τῆς φωνῆς μου, Ἰσραὴλ
ταῖς ἐδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη, κ. λ. Def. πρὸς τὰν
ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ἐν Χριστῷ, κ. λ. Μηνὶ
Αὐγούστῳ, ἰνδ. ι'. Mense Augusto, indict. X.

XXXII. pag. 301. Sanctissimi, & sapientissi-
mi, & oecumenici Patriarchae D. Marci pre-
ces aliquot ad Dominum nostrum Iesum Chri-
stum, & ad Deiparam Virginem.

XXXIII. pag. 307. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ
ψυχῆς. S. Maximi de Anima, Excerptum. Inc.
Τὸ μὲν τῆς ὕλης ἕνωμα σημαντικὸν τυγχάνει, κ.
λ. Agitur heic de animae potentia, facultati-
bus, ac virtutibus, ac singularum rerum bre-
ves definitiones adferuntur; tum de humano
corpore, ac praecipue de corde; tandem de
hominis generatione, & quid sit terra, nona,
& quadragesima dies, quae tum in humani
corporis formatione, tum in eiusdem post
mortem dissolutione observatur.

XXXIV. pag. 311. Post enumerationem
decem plagarum, quae in Aegyptios immif-
sae fuerunt, quatuor virtutum Cardinalium,
& septem vitiorum Capitalium, sequitur Λό-
γος περιέχων τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν πᾶσαν,

& λεπτομερῆ ἀφήγησιν πάντων τῶν ἐν τῇ γείᾳ
leiturgia τελευμένων. Sermo, seu Tractatus con-
tinens Ecclesiasticam historiam universam, &
minutam descriptionem omnium, quae in divina
liturgia perficiuntur. Inc. Ὁ Σίμων ὁ τοῦ δια-
βόλου πρῶτος ἐξαρχὸς λαβὼν χρήματα ἐκ ὀλίγα,
ἐπορεύθη πρὸς τὰς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, κ. λ.
Versatur potissimum circa significationem sa-
crarum caeremoniarum, & instrumentorum
Ecclesiasticae Liturgiae Graecae, iuxta Basilii
Magni, & Io. Chrysostomi doctrinam. Muti-
lus tamen in fine Tractatus.

XXXV. pag. 332. Μὴν Μάιος κα'. Βίος καὶ
πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων καὶ φιλευσεβῶν με-
γάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Εὐλένης καὶ φανέ-
ρωσι τοῦ τιμίου καὶ ζωοτοιοῦ σταυροῦ τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλόγησον πάτερ. Mensis
Maius, dies XXI. Vita & conversatio sanctorum
& gloriosorum & pietatis amantium magnorum
Imperatorum Constantini, & Helenae: & ma-
nifestatio venerabilis & vivificae crucis D. N. I.
C. Benedic Pater. Inc. Τὸν τοῦ μακαριωτάτου
καὶ ἀγιωτάτου, ἔ πρώτου, κ. λ. Def. ἀναπέμτει
ἐν τῇ σὴ δόξῃ τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, κ. λ. Non
adfertur hoc initium inter Elogia; & Vitas
SS. a Fabricio B. G. Vol. IX. p. 68.

XXXVI. pag. 373. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Γερμανῆ, τῷ συνησταμένῳ τὴν σε-
βασμίαν μονὴν τῆς Κοσμητιζης. Εὐλόγησον πά-
τερ. Vita & conversatio S. P. N. Germani,
Fundatoris venerabilis monasterii Cosenitzae.
Benedic Pater. Inc. Μέγιστον εἰς ἀρετῆς παρά-
κλησιν βίος ὁσίων, κ. λ. Def. πρὸς ταῖς ἐσχά-
ταις ἀναπνοαῖς ὅν καὶ τῷ πλείῳ μέρει. . . .
Imperfecta est, mutilata in fine Codice. Grae-
ce ex hoc Ms. in Actis SS. ad XII. Maii
ad calcem Tom. III. pag. 770. & Latine ex
versione Dan. Cardoni S. L. ibid. pag. 162. (1)

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min.
Saec. partim XV, partim XVI. diversis enim
manibus est exaratus, & fortasse ex pluribus
olim Codicibus unus deinde conflatus. In
prima pagina legitur: Ludovicus Beccatellus
Bononiensis, Archiepiscopus Ragusinus, & Prae-
positus Pratenfis, Mediceae Bibliothecae dicavit
M. D. LXIX. Constat foliis scriptis 388.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑ ΠΟΙΚΙΛΑ.

VARIA OPERA DIVERSORVM.

Scilicet

Gregorii Thaumaturgi, Stephani philosophi, Ga-
leni, Hippocratis, Philareti, & Iovannis
cuiusdam Medici.

I. pag. 1. Ο Ccurrit primo loco Tractatus cod. xiv.
Medicus, qui propter Codicis
mutilationem ἀδέσποτος ἐστὶ, & ἀκέραιος. Pri-
ma verba, unde incipit etiam Codex, sunt . . .
ἡλκωμένον ἢ, ταῦτα πάντα κακὰ νομίζει, κ. λ.
Primi Capituli integri titulus est Περὶ κατα-
κλίσεως. De decubitu. Inc. Κεκλινομένον δὲ χρόν
καταλαμβάνεσθαι τὸν νοσῶντα. Ultimum Caput
in-

(1) Male adfertur in cit. Actis SS. descriptam fuisse hanc Vitam ex Plot. LIX. Codice XIX. pag. 414.

inscribitur: *Περὶ φθόρων νοσήματος, καὶ περὶ σημείων καθολικῶν. De interitu morbi, & de signis universalibus*, ac def. γινώσκειν τοῖς αὐτοῖς σημείοις.

II. pag. 11. *Θεολογία τοῦ ἐκ ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργῆ. Theologia sancti patris nostri Gregorii Thaumaturgi*. Inc. Εἰς Θεὸς πατὴρ λόγος ζῶντος, σοφίας ὑφ' ἐξώσεως καὶ δυνάμεως, κ. λ. Def. ἡ αὐτὴ Τριάς αἰετ. Integrā inferuit cum versione Latina Rufini, Fabric. Bibl. Graec. Vol. V. pag. 249. In Codice vero sequitur quaedam veluti ipsius explanatio, quae inc. Εἰς Θεός, ὅτι μία θεότης, μὴ ἀναρχος, κ. λ. Def. τοῦ ἐτέρου χωρὶς, ἡ νομῆν. Vide plura de hac Theologia, quae *Fidei Expositio* dicitur, apud eundem Fabr. loc. cit.

III. pag. 12. *Σχόλια σὺν θεῷ εἰς τὸ προγνωσικὸν Ἱπποκράτους ἀπὸ Φωνῆς Στεφάνου φιλοσόφου. Scholia in Hippocratis Praenotiones excerpta ab ore Stephani Philosophi*, in tres libros, seu τμήματα, ut appellantur in Codice, distributa. Primus Liber inc. Τὰ εἰσθότα ἐπὶ ἐκείνου συγγράμματος προλέγεσθαι ἢ κεφάλαια, κ. λ. Def. ἐπεὶ οὖν ταῦτα εἰρηται, ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ τὸ πρῶτον τμήμα πληρῆται. Secundus pag. 46. inc. Ἀρχόμενος τὸ δευτέρου τμήματος Ἱπποκράτης, τὴν τῶν ὑτέρων μεταχειρίζεται διδασκαλίαν, ἵνα συνάφειαν χαρίσεται τὰ μέλλοντα πρὸς τὰ φθάσαντα. Def. ἀλλ' οὐδὲ μίγναι δύναι γίνονται ἐπ' αὐτῶν, καὶ τμηκαῦτα περισώζονται. Tertius pag. 76. post Hippocratis Textum, Αἱ δὲ εἰν πυρετοί, κ. λ. inc. Ἐντεῦθεν ἀρχεται τοῦ τρίτου τμήματος ὁ Ἱπποκράτης, ὁ φησὶν, ὁπόσοις αἱ δύναι, κ. λ. Def. τῶν δὲ πραγμάτων, καὶ αὐτῶν τῶν σημείων φροντίδα καὶ σπουδὴν ἐποιήσατο, ἐν οἷς σὺν θεῷ ἦτε παρῶσα πραγματεία πληρῆται, καὶ τὰ σχόλια τοῦ προγνωσικοῦ. δέξα τῷ θεῷ, ἀμήν. Hic Commentarius Stephani philosophi fuit etiam Graece manu exaratus in Bibliotheca Renati Moreau, teste Fabr. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 694. Fuit autem Stephanus iste Atheniensis, discipulus Theophili Medici, ac Protospatharii, vixitque circa tempora Heraclii Imperatoris: dictus etiam Alexandrinus, quod Alexandriae Medicam artem docuerit, atque exercuerit.

IV. pag. 97. *Γαληνοῦ περὶ τύπων. Galeni de typis, sive formis morborum* Libellus. Inc. Πολλῶν δὲ πλατύτερον. Def. καὶ ἐξῆς κύκλος ἀμολως. Exstat in Galeni Operum edit. Paris. Gr. Lat. curante Renato Charterio A. mpcclxxix. fol. Tom. VII. pag. 152.

V. pag. 100. b. *Ἀφορισμοὶ Ἱπποκράτους. Aphorismi Hippocratis*, seu potius *Aphorismorum fragmentum*. Inc. Τί ἐστιν ἀφορισμός; Ἀφορισμός ἐστι λόγος σύντομος, κ. λ. Def. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐστὶν ἀπὸ . . . . . Reliqua desiderantur ob immanem Codicis mutilationem.

VI. pag. 101. *Γαληνοῦ ἰσχύοντα εἰς τὸ περὶ φύσεως ἀνθρώπου βιβλίον Ἱπποκράτους. Galeni in Hippocratis Librum de natura hominis Commentarius*, in duos Libros divisus. Liber

primus inc. *Περὶ τῶν κατ' Ἱπποκράτην. Def. περὶ φύσεως ἀνθρώπου*. In. cit. Operum edit. Tom. III. pag. 91. Secundus pag. 131. b. inc. Αὐτὸ μὲν. Def. σύγγραμμα. Ibid. pag. 128.

VII. p. 151. *Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ περὶ διαίτης ὑγιεινῆς Ἱπποκράτους. Eiusdem in Hippocratis Librum de salubri victus ratione* Commentarius. Inc. Ἐν τούτ' ἐστὶ βιβλίον. Definit imperfecte in verbis, τοῦ δὲ θέρος ἐμπάλιν. . . . quae in cit. edit. incidunt in Tom. VI. pag. 233. prope finem.

VIII. p. 162. *Τοῦ Φιλαρέτου περὶ πραγματείαις σφυγμῶν. Philareti de pulsuum scientia*. Inc. Τριχὴ τῶν σφυγμῶν. Def. τὰ πρὸς τὰς δόμενα. Graece nondum lucem vidit iste Tractatus; Latine vero, Albano Torino Vico-durenfi interprete, exstat inter Medicae Artis Principes Henrici Stephani A. mclxxvii. fol. pag. 834. Hunc autem Philaretum a Philotheo, seu Theophilo iatrosophista, ac deinde protospatario, de quo supra §. III. mentionem fecimus, minime diversum esse opinatur Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 647. §. IX.

IX. pag. 178. *Γαληνοῦ σύντομος περὶ σφυγμῶν ἰδίας πραγματείας. Galeni Synopsis propriae Tractatus de pulsibus*. Inc. Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Def. κατὰ λόγον δὲ σφυγμοὶ φαίνεται. In cit. Galeni Operum edit. Tom. VIII. pag. 309. Latine tantum, ubi tamen finis non concordat.

X. pag. 213. *Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τῶν κυομένων διαπλάσεως. Eiusdem de fetuum formatione* (1). Inc. Ἐπεχειρήσαν μὲν ἱατροὶ ὁ φιλόσοφος γράψαι περὶ τῆς τῶν κυομένων διαπλάσεως, κ. λ. Def. πραγματεία διήλθον. Ibid. T. V. pag. 285.

XI. pag. 227. b. *Σχόλια Ἱπποκράτους εἰς τὸ περὶ παιδίου φύσεως ἀπὸ Φωνῆς Ἰωάννου. Scholia in Hippocratis Librum de natura pueri, excerpta ab ore Ioannis*. Post Hippocratis textum, Ἡν ἡ γονὴ μείνη ἐπ' ἀμφοῖν ἐν τῇ μήτρᾳ, κ. λ. Scholia inc. Σκοπεῖ ἐστὶ τῷ Ἱπποκράτει διαλαβεῖν ἐν τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ. Desinunt imperfecte in verbis: δύο τινὲς δέξαι γεγῆνασι περὶ τοῦ . . . . . in quibus absolvitur etiam Codex. Quum plurimi sint inter Medicos veteres, nomine Ioannes, ad quem ex ipsis referendi sint isti in Hippocratem Commentarii, nondum comperimus. Inter ceteros Ioannes quidam Damascenus Medicus, quem a presbytero, scriptore Graeco Ecclesiastico, celebri Ioanne Damasceno Mansur distinguendum esse notat Fabr. B. G. Vol. VIII. pag. 772. plurima scripsit Medica, & ex Galeno magnam partem expressa, ut Librum Aphorismorum CLX, Librum de februm curatione, & alios de medendis variis corporis humani passionibus &c. Forte huiusmodi etiam scholiorum auctor erit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius quaedam paginae circa medium valde detritae, foliis vacuis sunt restauratae. Constat fol. scriptis 244.

(1) Montfauconius vertit: *De unitarum descriptio*.

ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ ΠΕΡΙ ΣΤΥ-
ΘΕΣΕΩΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

DIONYSIVS HALICARNASSEVS DE
COMPOSITIONE NOMINVM.

Ac praeterea

*De Oratoribus Atticis; tum Philostrati, Calli-
strati, & Aristidis Opera quaedam.*

COD. XV. I. pag. 1. **D**ionysii Halicarnassaei de compo-
sitione Nominum, sive de apta
verborum collocatione Liber. Inc. Δῶρὸν τοι ἐγὼ,
τέκνον φίλε, κ. λ. Deest finis, ob Codicem
inter pag. 40. & 41. misere mutilatum. De-
finit igitur in verbis, περὶ αὐτῶν δὲ καὶ περὶ τῶ-
ν λέγειν & φρονεῖν . . . . quae in edit. Li-
psienf. MDCXCI. fol. (quam citavimus supra
Cod. XI. huius Plutei §. I.) incidunt in T.
II. pag. 28. lin. 27.

II. pag. 41. Eiusdem de Oratoribus Atticis
ad Ammaeum Commentarii; sed hi quoque ob
praedictum Codicis defectum initio mutili.
Incipiunt autem a verbis . . . . τὸς δὲ χα-
ριστάς τις ἐξ αὐτῶν προχειρισάμενος, κ. λ. quae
sunt fere sub finem praefationis Commenta-
riis praemissae, & incidunt in cit. T. pag. 81.
lin. 44. Commentarii vero sunt de *Lyfia* pag.
cit. de *Isocrate* pag. 60. de *Isaeo* pag. 78. ac
de *Dinarcho* pag. 92. b. quorum singulorum
initium & finem adferre superfedimus, quum
ab editis loc. cit. a pag. 82. ad pag. 119.
minime recedant, etiam quoad *Dinarchi* finem
in editione etiam mutilum. Hos Commen-
tarios transcripsit Petrus Victorius, misitque
ad Petrum Antonium Iacominum. Vide
Epp. Lib. IX. pag. 210. & ad Baccium Va-
lorium Ep. in Prosis Florent. litt. C. num. 27.

III. pag. 105. b. Φλαβίου Φιλοστράτου βίαι Σε-
φιδῶν. *Flavii Philostrati Vitae Sophistarum*, Li-
bris II. Praecedat Index Sophistarum primi,
& secundi Libri; tum Praefatio, cui titulus,
Τῷ λαμπροτάτῳ ἱππάρχῳ Ἀντωνίῳ Γορδιανῷ Φλαβί-
ου Φιλόστρατος. *Ad Illustrissimum Consulem An-
tonium Gordianum Flavius Philostratus*. Con-
cordant omnia cum edit. Parisiensis alias ci-
rata. Liber tamen secundus non est integer;
definit enim in verbis, δηλώσαι ἀνάγκη. ἀρ-
δαῖσι Μακεδόνες . . . . quae occurrunt paul-
lo post initium Vitae *Philisci* cit. edit. pag.
617. lin. 11.

IV. pag. 184. Καλλιμαχέου ἐπιγράσεις. *Cal-
listrati Descriptiones Statuarum V.* nimirum
Saiyri, *Bacchae*, *Indi*, *Cupidinis*, & *Narcissi* (1),
quales sunt in dicta Philostrati editione a p.
864. ad pag. 871.

V. pag. 188. *Aristidis Orationes V.* & qui-
dem hoc ordine:

i. in *Regem M. Antoninum*, ut in edit.
Oxonienſi Graec. Lat. e Theatro Sheldoniano
MDCXXXII. 4. Tom. I. pag. 56.

ii. pag. 195. in *Aesculapium*. Ibid.
pag. 36.

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo, quatuor tantum enumerat.

III. pag. 198. in *Iovem*. Ibid. pag. 1.

IV. pag. 203. in *Aegaeum mare*. Ibid.
pag. 247.

V. pag. 205. in *Serapim*. Ibid. pag. 47.
Haec tamen postrema Oratio imperfecta ob
Codicem in fine mutilatum, definit in ver-
bis, καὶ αὐτὸν τέτοις χράμενον διαμαρτεῖν ἀπει-
ρίᾳ . . . . quae incidunt in pag. 50. lin. 10.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4.
min. Saec. XII. in fine mutilus. Constat fo-
liis scriptis 207.

ΚΤΡΙΛΛΟΤ ΛΕΞΙΚΟΝ.

CYRILLI DICTIONARIUM.

I. pag. 1. **Τ**οῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυ-
ρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
δρείας λεξικὸν κατὰ σοιχείον. S. P. N. Cyrilli
Archiep. Alexandrini Lexicum iuxta ordinem lit-
terarum. Incipit ab Α.

Ἀπτοε, ἀβλαβὴς, ἔνιοι ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μέ-
λατα λέγουσιν.

Ἀσάμην, ἐβλάβην.

Definit in Ω.

Ωρνε, διήγειρεν, ἐτάραξεν.

Ωρια, ἀντὶ τοῦ κατὰ καιρὸν καὶ καθ' ὥραν.

II. pag. 159. Aliud Anonymi Lexicum,
cui titulus: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατὰ σοιχείον
λέξεων τοῦ ἀντιστοίχου. Initium cum Deo dictio-
num antistoechi iuxta ordinem litterarum. In-
cipit item ab Α.

Ἀσίηλος, κύριον.

Ἀπτοε, δὲ ἀπροσπέλαστος.

Ἀάρον, κύριον.

Ἀβακησμός, ἡ ἀβνομία.

Definit in Ω, in verbis:

Ωψ, δὲ ὀδθαλμός.

Ωψ δὲ θηλυκὸν, ἡ φωνή. καὶ Ὀμηροί, ἀμειβό-
μενα ὅτι καλῇ.

Ωφωηκόται, ὁφωησάντες.

In fine verficulus legitur:

Ἡ δέλτος ὄδὸς τῶν μακρῶν λήγει πόνων.

Heic definit liber diuturni laboris.

III. pag. 235. Tractatus varii Grammati-
cales, I. de *Adverbiis*, II. pag. 236. de *Pro-
positionibus*, III. pag. 239. b. de *Verborum con-
structionibus* ordine alphabetico.

IV. pag. 251. Index alphabeticus nomi-
num Canonis Tyrophagi; nomina Vento-
rum; nomina mensium apud Graecos, Ae-
gyptios, Athenienses, & Hebraeos; epithe-
ta Iovis, Apollinis, Neptuni, Martis, Bac-
chi, Vulcani, Minervae, Veneris, Cereris,
ac Dianae, alphabetice singula disposita.

V. pag. 252. b. Catalogus nominum fe-
mininorum in *εἶα*, vel *ία* desinentium, secun-
dum alphabetum.

VI. pag. 258. b. Catalogus nominum,
quae contrahunt, vel servant ω, quod habe-
bant in recto, etiam in obliquis.

VII. pag. 262. Catalogus nominum posses-
sivorum in *ειος*, ac nominum desinentium in
ορεος.

VIII. pag. 265. b. Catalogus verborum
in

in ω circumflexum, & in $\iota\omega$ desinentium.

IX. p. 271. Catalogus nominum in $\epsilon\omega\upsilon$, & in $\alpha\iota\omega\upsilon$ desinentium.

X. pag. 272. Nomina Hebraica, quomodo Graece scribantur.

XI. pag. ead. b. Regulae de possessivis in $\epsilon\iota\omicron\varsigma$ & $\epsilon\iota\omega\upsilon$ desinentibus.

XII. pag. 275. Tandem nomina pelagorum, & alia pauca grammaticalia.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. optime servatus, ac diligenter conscriptus. Constat foliis 275.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD.
XVII.

I. pag. 1. **P**rimus Psalterii Davidici Psalmus ab Apollinario versibus heroicis translatus (1), cum glossis interlinearibus. Inc.

Ὁ ἄβιος ἀνὴρ ὅς τις (sic) ἀγορήνδ' ὃ νίσσεν
ἀλιτρῶν.

Def.

Τὴν ἐκὰς δυσήνων γενεὴν προξέλυμνος ἀλείται.

II. pag. ead. b. Alii versus XVII. hexametri ex persona, ut videntur, Davidis Regis, qui suam e pascendo grege ad regendum Israël exaltationem decantat. Inc.

Ἀμφὶ κασιγνήτοισιν ἰμοῖς μάλα τυτθὸς ἐνύ-
χθηκ.

Def.

Λώβην δ' ἐξελάωσα περίφρονος Ἰσραήλου.

III. pag. 2. Πλάτωνος νόμοι. Platonis Leges versibus iambicis XX. de iis, quae sunt timenda; hanc enim habent epigraphen: Ὅσα δὲ δεδοικέναι ὑποδείξω σοι φίλος. Inc.

Φοβῶ ἀνδρας ἐν κρείττει τὴς ξιφιοδρόνου.

Def.

Φοβῶ ὑποκρίτους & μαντικὰς ἐπαοιδὰς.

IV. pag. ead. Sequuntur deinde alii versus iambici XXX. anepigraphi, sed sunt *paraenetic* ad animam, ut Dei providentiam in omnibus adoret, ac veneretur. Horum initium est: Ψυχὴ, περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλει.

Def.

Ἐπεὶ τὸ μικρόλυτον ἐστὶ νηπίων.

V. pag. ead. Alii versus iambici XXXIV. de Medico, VIII. ad Medicum (2), XXVII. de Muliere loquace, & taciturnam, IV. ad ludicem.

VI. pag. 3. Ἐκ τῶν τῷ Ἀλεξανδρῷ Ἡρωνος πνευματικῶν πρώτῳ. Ex primo Libro Spiritualium Heronis Alexandrini Excerptum valde longum. Inc. Τῆς πνευματικῆς πραγματείας σπουδὴς ἡξιωμένης. Def. ὕπερ ἄτοπον ἡμερήσει ἄρα. Heronis Spiritualia cum Friderici Commandini versione & notis prodierunt Urbini MDLXXV. 4. & Amstelod. MDCLXXX. 4. figuris in aes incis. Exhibentur etiam Graece & Latine inter Mechanicos Parisiis excusos a p.

145. ad pag. 235. additis Io. Baptistae Aleotti quatuor theorematibus spiritualibus ex Italico Latine conversis. Fuit autem Hero Alexandrinus, Ctesibii Ascreni, qui Ptolemaei Philadelphi, & Evergetae I. temporibus Alexandriae floruit, discipulus, & mechanicus insignis, & in philosophia, Epicuri ut plurimum placita sequutus.

VII. pag. 7. Ἀπὸ τοῦ περὶ πυρὸς Θεοφράστου. Ex Theophrasti Libro de Igne. Inc. Γεννᾷ καὶ φθίρει ἐαυτὸ τὸ πῦρ. Def. Φύσει μέλας ὁ ἀνὴρ. Est particula quaedam ex duobus Theophrasti Libris de Igne a Laërtio memoratis V. 45. ex quibus unus modo superest, Graece primum editus Venetiis MCCCXCXVII. (3) fol. ad calcem Aristotelis, & cum Latina Adriani Turnebi versione Parisi. MDLVI. & MDLXVII. in 4. & alibi deinceps. Fuit Theophrastus ex Lesbo insula Eresius, philosophus, & Aristotelis in schola Atheniensi successor Olympiadis CXIV. anno tertio, ante Christum CCCXXIV. ab eoque propter eloquentiam dictus Euphrastus, ac deinde Theophrastus. Scripsit autem praeceptoris sui exemplo prope infinita, ex quibus ea quae supersunt, vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 235. seqq. Bis millenos prope habuit discipulos, & quum diutissime vixisset, necdum satis vixisse sibi visus est.

VIII. pag. ead. b. Περί ἐνυπνίων ὥρατον. De Insomniis aureum Excerptum. Inc. Ὅπερ ὁ ἥλιος πάσχει νέφει ἐπιπροσθύντος. Def. τὸ δὲ πονηρὸν ἐκφυγεῖν ἴσως, εἴπερ δυνήσεται. Auctor Anonymus.

IX. pag. 8. Ἐκ τῆς χρονογραφίας τοῦ Ἀγαθίου περὶ τῆς εἰς Μασσαλίαν ἀποικίας τῶν Φακαίων, καὶ περὶ τῶν Φράγκων. Ex Chronographia Agathiae de Phocenium in Massaliam transmigratione. & de Francis Excerptum. Inc. Πρόσοικοί το γὰρ εἰσι τῇ Γαλίᾳ, κ. λ. Def. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Haec quoque brevissima particula est eius Historiae, quam de Iustiniani Augusti Imperio, sive de rebus ipso imperitante gestis, Libris V. digestam, composuit, & post annum DCCIII. edidit, Procopium Caesareensem continuans. Fuit autem Agathias e Myrina Aeolidis civitate, quae aliquibus dicta Smyrna, Memnonii Rhetoris, & Pericleae filius, professione Scholasticus, religione Christianus, Divinae Providentiae omnia moderantis, iustique & aequi adfector assiduus.

X. pag. ead. b. Στίχοι ἀνκαρέοντιοι ἐν σχήματι ἐξομολογήσεως τοῦ θειοτάτου & σοφωτάτου Γεωργίου Κομνηνοῦ τοῦ Σωζοπολίτου. Versus anacreontici in forma confessionis diviniissimi & sapientissimi Ioannis Comneni Sozopolitae (4). Inc.

Εἰ πλειστάκις ἁμαρτήσας,

Τοσαυτάκις ὑπεσχέθην.

Def.

Τῇ μοναδικῇ τριάδι

Τῇ δημιουργῷ τῶν ὅλων.

In

(1) De Apollinarii metaphraasi psalmorum metrica vide quae diximus Plut. V. Cod. XXXVII. Catalogi nostri pag. 63. seqq.
(2) In margine e regione huius octastichi legitur τῷ φίλῳ, ut dubitari possit, auctorem esse Manuelem Philem.

(3) Non MCCCCLXXIX, ut legitur apud Fabric. B. G. V. II. p. 238.

(4) Memoratur a Fabricio B. G. Vol. XIII p. 838. cuiusdam Ioannis Comneni Medici descripto S. Montis Atho, & eius XXII. Monasteriorum Graeco vulgari: nescio an idem sit cum nostro.

In Bibliotheca Regis Galliae Cod. mmmxxv. leguntur Ioannis Comneni versus anacreontici, quibus peccata desinet. Iidem videntur, ac nostri.

XI. pag. 9. Χρήσεις διάφοροι γραφικαὶ συλλεγέσθαι εἰς ἀπόδειξιν τοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἐκ τοῦ ὕψου. *Sententiae diversae ex Scriptura collectae ad demonstrandum Spiritum Sanctum etiam ex Filio procedere.* Inc. Ὁ Νύσσης Γρηγόριος ἐν τῇ εἰς τὸ πᾶν ἡμῶν ὁμιλίᾳ αὐτοῦ, κ. λ. Def. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐδέποτε κατέλιπε τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐκ τῆς θεότητος ἐκτεπέρευνται. Nomina Patrum, quorum adferuntur testimonia, sunt haec: Anastasius, Athanasius, Augustinus, Basilus Magnus, Cyrillus Alexandrinus, Epiphanius, Gregorius Dialogus, Gregorius Nyssenus, Gregorius Thaumaturgus, Hieronymus, Hilarius, Io. Chrysostomus, Leo papa, Metaphrastes in Martyrio S. Dionysii Areopag. & Theodorus presbyter Rhaithunus. Ex Conciliis referuntur I. Nicaenum, & V. Oecumenicum.

XII. pag. 14. Τόμος ἐκτεθείς παρὰ τῆς ἡείας καὶ ἱερᾶς συνόδου τῆς συγκροτηθείσης κατὰ τῶν φρονούντων τὰ βαρλαάμ τε & Ἀκινδύνου ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν Κωνσταντίνου καὶ Παλαιολόγου. *Tomus expositus a divina & sacra Synodo congregata contra sentientes cum Barlaam & Acindyno sub imperio religiosorum & orthodoxorum Imperatorum nostrorum Cantacuzeni, & Palaeologi.* Inc. Οὕτως τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ καινοῦ πλεμὺν μανίαν ἀγνοεῖν ὀφείλου νομίζομεν. Def. ὑπερ ἧς, καὶ δι' ἧς ὁ παρὼν ἡμῶν ἅγιος ἦνυσται. Deinde sequuntur subscriptiones, primum utriusque Imperatoris, Ioannis scilicet Cantacuzeni, & Ioannis Palaeologi, deinde Patriarchae Constantinopolitani Callisti, tum Metropolitanum Heracleae, Thessalonicae &c. tandem singularum Ecclesiae Constantinopolitanae Dignitatum. Quaestiones, quae in hoc Tomo disputantur, hae sunt:

α'. Εἰ ἔστιν ἐπὶ Θεοῦ ἡεοπρεπὴς διάκρισις ὁσίας & ἐνεργείας.

β'. Διακρίσεις ἀναφανείσης, πότερον ἡ ἐνέργεια αὐτῇ κτιστὴ ἔστιν, ἢ ἀκτιστος.

γ'. Εἴγε ἀκτιστος ἀποδεχθεὶς ἡ ἡεοπρεπὴς αὐτῇ ἐνέργεια, πῶς ἂν τις ἐκφύγοι τὸ μὴ παρὰ τοῦτο σύνθετον τοῦ Θεοῦ εἶναι νομίζειν ὅπερ οἱ ἑτεροδόξοντες προφέρειν τολμῶσι τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

δ'. Εἴγε ἡ φωνὴ τῆς θεότητος ὅτι ἐπὶ τῆς οὐσίας μένον, ἀλλὰ καὶ τῆς θείας ἐνεργείας παρὰ τῶν ἡεολόγων ὑμνῆται· & ἐκ τούτου γὰρ τῇ τῆς δι-
 θείας ἀμορφίᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταχέουσιν οἱ ταύτης πολέμοι.

ε'. Εἴπερ οἱ ἡεολόγοι κατὰ τι τὴν ὁσίαν τῆς ἐνεργείας ὑπερκεῖσθαι φασιν· ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοῖς ἐναντιομενέοις ὑπερμεμψιν τελεῖ.

ς'. Εἴγε ἡ μετοχή· ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, Patres vero, quorum adferuntur testimonia, sunt, Ambrosius, Amphilochius, Anastasius, Athanasius, Basilus, Cyrillus Alexandrinus,

Dionysius, Gregorius Nyssenus, Gregorius Theologus, Io. Chrysostomus, Io. Damascenus, Iustinus, Leo, Maximus.

XIII. pag. 32. b. Ὁμολογία τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, ἐκτεθείσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά. *Confessio orthodoxae Fidei exposita a sacratissimo Metropolita Thessalonicensi Domino Gregorio Palama.* Inc. Εἰς Θεὸς πρὸ πάντων καὶ ἐπὶ πάντων, καὶ ἐν πᾶσι, κ. λ. Def. καὶ ζῶν τοῦ μέλλοντος ἀληκτον αἰῶνος, ἀμήν. Haec orthodoxae Fidei expositio exstat Ms. etiam in Biblioth. Augustana, nec diversa est ab ea, quae refertur in Tomo Palamitarum Synodico a Combessio edito pag. 172.

XIV. pag. 34. b. Νομικαὶ σχολαὶ & ἀποσημειώσεις. *Legales exercitationes, & adnotationes;* nimirum Capita quaedam Legalia, cum sua interpretatione. Primum Caput est: Περὶ δανείων καὶ δανεισῶν. Ultimum: Ὅτι ἡ γυνὴ ἐπὶ παραγραφῇ δανεισῶν ἀποχὴν ποιήσασα προικὸς τῷ ἀνδρὶ, εἰ μετὰ ταῦτα ἄλλο τι λέγη, οὐκ εἰσακούεται.

XV. pag. 38. Τὸ Κυδώνη λόγος ὑπὲρ Λατίνων, λύων τὰς ἐνστάσεις, ὡς ἐπιφέρει κατὰ τῶν συλλογισμῶν τοῦ Θωμᾶ τῶν Γραικῶν ὁ Καβάσιλας ἐν τῷ κατὰ Λατίνων αὐτοῦ βιβλίῳ. *Cydonis (Demetrii) Oratio pro Latinis, solvens Graecorum obiectiones, quas profert contra syllogismos Thomae Cabasilas (Nicolaus) in suo libello adversus Latinos.* Inc. Ἡ μὲν κατὰ Λατίνων προθυμία τοῦ ἀνδρὸς τέτοια. Def. τὸτο δὲ πάλιν ὑποδιελλόν, τὸ μὲν προσεχῶς φασιν. . . . Cetera desiderantur, mutilato Codice. Habetur Ms. etiam in Barocciano Cod. XC. & in Biblioth. Caesar. una cum ipsius Demetrii Epistola ad amicum, ut communicaret sibi illud opusculum, petentem, quae inc. Τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν εἰ βούλει μαθεῖν. Meminit etiam Allatius de Consensu Lib. II. Cap. XVIII. §. V.

XVI. pag. 54. *Lexicon Synonymorum* initio, & sine mutilum. Incipit a littera K, nimirum Κλῶ, αἶνυμι, συντρίβω, ἄγω, θραύω, συνήλαττω. Def. in K, in verbis, Χρόνος, ἔτος, ἐνιαυτός, λυκάβας, ἔτος, ἥλιος, πλείων, αἶων. . . . Collector Anonymus.

XVII. pag. 64. Sequuntur Grammaticalia quaedam de recta scribendi ratione, item initio mutila, ac propterea incerti auctoris. Inc. . . . . καὶ ἕτερα πλὴν τοῦ πρώτου. Τὰ εἰς ζή, διὰ τὴν ἡ, οἶον πεζή, κ. λ.

XVIII. pag. ead. b. Κυρίως Μαξίμου τοῦ Πλανυδῆ. *Domini Maximi Planudis Excerptum* item grammaticale. Inc. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἰδιώτως, ἰδίᾳ λέγουσι, κ. λ.

XIX. pag. 65. Κοκονδρίου περὶ τρόπων. *Concodrii de figuris.* Inc. Τρόπος ἐστὶ φράσις ἐκβεβηκυῖα τὴν κοινὴν & πρωτότυπον τῆ λόγου χρῆσιν, κ. λ. Def. ἀμφίβολον ἴσθι, πότερον βῶν, ἢ τῶν βῶν. Repetitur in fine titulus hoc pacto: Τέλος τῶν Κοκονδρίου τρόπων. Concodrii, sive Cocondrii de tropis Ms. memoratur a Labbeo Bibl. Nov. Mss. p. 106. Exstat & in Biblioth. Regis Galliae Codicib. mccccxx. & mccccxlix.

XX. pag. 68. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Μανυῆλ τοῦ Μοσχολῆ περὶ τῶν παθημάτων τῶν λέξεων. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Manuelis Moschopoli de adfectionibus dictionum*. Incipit ab Additione hoc pacto: Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων, πρόσθεσις ἰδίως λέγεται, κ. λ. Definit in *Apocope* in hisce verbis: ποιητικὴ δὲ ἐν τοῖς λοιποῖς κατὰ τὸν εἰρημένον ὅποιον λόγον. Exstat in quatuor Codicibus Bibl. Regiae Parisiensis, ut ex Catalogo eruitur.

XXI. pag. 70. Λεσβώνακτος περὶ σχημάτων. *Lesbonactis de figuris*. Inc. Σχημά ἐστι λόγων πλοκὴ τῶν τοῦ λόγου μερῶν κατὰ τινὰ διάλεκτον. Def. ἀσράπττων ἐπιδήξια, ἀντὶ τοῦ ἀσράπττοντα. Occurrit una cum insequenti opusculo in laudata Bibl. in tribus Codicibus Vid. Catalog.

XXII. pag. 72. Περὶ πνευμάτων. *De Spiritibus* (f. eiusdem). Inc. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλλῆται ἀεὶ. Ἀρὼν, κ. τὰ ὅμοια. Def. τὸ αὐτὴ βαρύτονος ἀπὸ τοῦ οὗτως δασύνεται. Habentur haec duo opuscula Mss. in variis Galliae, & Italiae Bibliothecis, & una cum Tiberii, Herodiani, Apostolii, & aliorum monumentis similis argumenti Gr. & Lat. A. MDCXLIII. vulgare voluit Leo Allatius; neque enim vulgavit, teste Fabricio B. G. Vol. IV. p. 422. ubi Lesbonactem hunc Romanum Grammaticum, iuniorē putat alio Lesbonacte Rhetore Atheniensi, e cuius sexdecim Orationibus Politicis Photio lectis duae tantum supersunt.

XXIII. pag. 74. Περὶ διαίτης. *De victus ratione* Carmen iambicum versibus constans LXXXIII. Inc.

Εὐεξίας τράπεζαν εἰ θέλεις, μάθε.

Def.

Καὶ στανδάρῃ ὅμοια οἶδε πρᾶττειν.

Primi versus quinque & viginti huius Carminis habebantur etiam supra pag. 432. §. X. sub titulo *Praeceptorum brevium ad sanitatem tuendam*. Sub nomine Asclepiadis & Dioscoridis exstant etiam in Biblioth. Caesar. apud Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 99. §. XIII.

XXIV. pag. 75. Τῷ ἡσιοτάτῳ κ. εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητῷ δὲ ἐλάχιςτοι διάκονος. *Divinissimo & religiosissimo Imperatori nostro Iustiniano Agapetus minimus Diaconus*. Inc. Τιμὴ ἀπάσης ὑπέρτερον ἔχων ἀξίωμα, βασιλεῦ, κ. λ. Def. ἦν σοι παράσχοι Χριστὸς μετὰ τῆς ὁμοζύγης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευντῶν κ. βασιλευμένων εἰς τὰς αἰῶνας, κ. λ. Hoc Agapeti Diaconi Opusculum, quod alias σχεδὸν βασιλική, alias ἐκδεσις κεφαλαίων παρανετικῶν inscribitur, cum illo concordat, quod habebatur in Codice VII. Plut. LV. supra p. 261. §. XX. quem vide.

XXV. pag. 81. *Marci Antonini ex XII. Libris de rebus suis excerpta Capita XXXIX.* de quibus vide recensionem dicti Codicis VII. Plut. LV. supra pag. 257. & 258.

XXVI. pag. 86. Τιμόθεος, ἢ περὶ δαιμόνων, τὸ Ψελλῶ. *Timotheus, sive de Daemonibus, Pselli* (Dialogus). Inc. Χρῆνος, ὃ Θράξ, ἐπὶ

τὸ Βυζάντιον ἀπαντᾷ. Def. ὑπὲρ τὰς Συρρακουσίων δεκάτας καταδησόμεθα. Vide in Codice XXXII. Plut. IX. Catalogi Vol. I. pag. 444. §. XVIII. & Not. 2.

XXVII. pag. 94. Carmina quaedam ex Homeri Iliade excerpta, in quibus variae Ducum, ac Deorum, Dearumque adloquutiones continentur, ex. gr. Polydamantis ad Hectorem, Veneris ad Iunonem, Iunonis ad Somnium, Iovis ad Neptunum, Neptuni ad Iridem, Iridis ad Neptunum, Achillis ad Patroclum &c.

XXVIII. pag. 106. Τοῦ δικαιοφύλακος Θεσσαλονίκης κυρίου Γεωργίου τοῦ Φοβηνοῦ εἰς τινὰ τῶν ἐν τοῖς νόμοις ἀσαφῶν, ἢ διχῶς νοουμένων, ἢ ἀμφιβαλλομένων. *Dicaeophylacis Thessalonicensis D. Georgii Phobeni in quaedam in iure obscura, vel duplicem sensum habentia, sive ambigua. Post Titulum Περὶ ὑποβάλλων, De donatione propter nuptias, inc. Τὸ ὑπόβολον, ὃ καὶ προγαμμία καλεῖται δωρεὰ, ἰδία τις συμφωνία ἐστίν.* Def. ὁδεμία λοιπὸν ἰσχὺς σοὶ παρελέλειπται. Ms. in Bibliotheca Regis Galliae, & in Vaticana, teste Leone Allatio de Georgiis apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. X. pag. 721.

XXIX. p. 124. Ἐκθεσις τῶν, ὅπως γράφει ὡς ὁ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης τῷ Πάπῃ, κ. τοῖς λοιποῖς πατριάρχεσιν, κ. ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν & τοῖς μητροπολίταις, καὶ τοῖς κοσμητικῶς ἀρχαῖς διήγουσι. *Expositio nova, quomodo scribit nunc Constantinopolitanus Patriarcha Papae, & reliquis Patriarchis, & Archiepiscopis, atque etiam Metropolitanis, ac saeculares magistratus administrantibus.* Continet varias Epistolarum inscriptiones, & subscriptiones, pro varia tum scribentium, tum eorum, ad quos scribebantur, dignitate apud Graecos recentiores usurpari solitas. In fine haec marginalis notula est apposta: Ὅλα ταῦτα ἀπρεπῆ καὶ ἀνάρμοστα ἐγράφησαν δὲ εἰς ἐλεγχὸν τῆς συντεθειμένης ἀμαθείας Λάσκων τοῦ Μιτυληνέως υἱοῦ. *Omnia haec parum decora, & incondita; scripta sunt autem ad evincendam Lascaris Mitylenaei filii, qui ea composuit, inscitiam.*

XXX pag. 130. Occurrunt primo Inscriptiones quaedam Graecae, inventae in Sardinibus, in Phocaea Ionica, in Insula Chio, & Athenis; tum Oraculum Pausaniae prohedri inventum in Trallibus; Epigrammata in Hesiodi, Lini, Orphei, Musaei, & Oppiani sepulcrum; tandem alia duo Ptolemaei de se ipso Epigrammata; quorum primum idem cum illo est, quod retulimus supra p. 69. sub finem §. III. alterum tetrastichum inc.

Οἶδ' ὅτι θνητὸς ἐγὼ κ. ἐφ' ἡμέρας, κ. τ. λ.

Omnia litteris capitalibus exarata.

XXXI. pag. 136. Βέξου Εμπειρικοῦ πρὸς Ἀστρολόγους. *Sexti Empirici adversus Astrologos Liber*. Inc. Περὶ ἀστρολογίας, ἥτοι μαθηματικῆς πρόκειται ζητῆσαι, ὅτε τῆς τελείᾳ ἐξ ἀριθμητικῆς κ. γεωμετρίας κ. λ. Def. μεθ' ἧς πάλιν ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς σύντομον ἔσαν κ. τὴν πρὸς τῆς ἐξ αὐτῆς ἀντίρρῃσιν ἀποδώσωμεν. Est autem ex undecim, quos adversus Mathematicos

cos scripsit Libris, Liber V. ut ex ipsorum recensione patet apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 594. Concordat autem quoad initium & finem cum editione Gr. Lat. Lipsiensis anni MDCCXVIII. fol. cum notis Io. Alberti Fabricii a p. 337. ad pag. 355. Sextus hic Medicus Empiricus, a Sexto Chaeroneo Stoico, Plutarchi nepote diversus, acutissimus defensor sectae Scepticae, sive Pyrrhoniae, sub Imp. Commodio, vel paullo post floruit, & varia scripsit, quorum notitiam adfert Fabric. loc. cit.

XXXII. p. 143. Anonymi cuiusdam Graeci adversus Plotini dogmata *de animae praesistentia & transmigratione* Liber. Post Titulum satis longum, cuius initium: *Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον, ὅτι μήτε τῶν σωμάτων, κ. λ.* inc. *Ἐμοὶ τὸ παρὸν σπέδασμα.* Def. *ἀσφαλῶς δοκιμάζειν.* Innuimus supra Catalogi nostri Tom. I. pag. 444. Habetur etiam Ms. in Biblioth. Caesar. Vide Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 14. §. V.

XXXIII. pag. 153. *β. Ἐπιστολαὶ Σιμοκάτου ἡθικαὶ, καὶ ἀγροικικαί. Simocattae (Theophylacti) Epistolae Morales, & Rusticae* num. IX. quae iuxta feriem editarum in Collect. Cuiaciana toties citata sunt I. LXII. XXII. VII. XIII. XL. LII. LXXIII. & LXXIX. Ex hisce quarta, quae in edit. inscribitur *Σωτῆρας Τερπάνδρου*, in Codice inscr. *Σωτῆρας Τερπάνδρου*. Septimae vero titulus pro *Κλέωνι* habet *Κλεονίκου*. Postremae duae sunt anepigraphae.

XXXIV. pag. 157. *Πορφυρίου εἰσαγωγὴ πρὸς τῶν πέντε φωνῶν. Porphyrii Introductio de quinque vocibus*, cum scholiis marginalibus uberrimis, & quibusdam praeliminaribus. Haec incipiunt: *Ζητεῖται, πότερον ἡ λογικὴ ἐπιστήμη ἐστίν, ἢ τόπος ἐπιστήμης.* Introductio ipsa inc. *Ὅντος ἀναγκαίου, Χρυσάρις.* Def. *ἢ τῆς κοινῆς παράστασις.* Praeter alias editiones, praemissa est Aristotelis Operibus Graece & Latine impressis Paris. MDCCXIX. fol. curante Guilhelmo Du Val Tom. I. a pag. 1. ad p. 14. Ex scholiis, quae tum in hoc, tum in sequenti Opere marginem undequaque ambiunt, nonnulla Scholarii nomen prae se ferunt; ex quibus tamen non pauca in nova Codicis compactione refecata perierunt.

XXXV. pag. 165. *β. Aristotelis Categoriae.* Inc. *Ὁ μόνον λέγεται, ὃν ὄνομα μόνον κοινόν.* Def. *οἱ δὲ εἰσθότες λέγεσθαι σχεδὸν πάντες κατηγοριῶν λαμβάνονται.* In cit. edit. a pag. 14. ad p. 36. His quoque praeliminaria quaedam praefixa sunt, quorum initium: *Ἡ διακρίσις τῶν κατηγοριῶν λαμβάνεται ἐκ τῆς διακρίσεως, κ. λ.*

XXXVI. pag. 177. Redeunt tandem in postremis duabus Codicis paginis *alia Capita Legalia*, in quibus potissimum *de dote, curatoribus, ac procuratoribus* agitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. diversis manibus exaratus, character pluribus in locis evanido, quod in titulis praecipue cinnabari conscriptis usuevit, cuius meminit in schedis suis Holstenius. Constat fol. scriptis 178.

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ ΛΟΓΟΣ.

CHRYSOLOARAE ORATIO.

I. pag. 1. **C**ontinet *Manuelis Chrysolorae Comparationem veteris, & novae Romae ad Imp. Ioannem Palaeologum*, cuius initium, & finis concordat cum illa, quam recensuimus in Codice XX. Plut. VI. §. I. Catalogi Tom. I. pag. 139. col. 1. quem vide. Cod. Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XVI. Constat foliis scriptis 18.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΩΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

IN prima pagina occurrit Index Orationum Demosthenis XX. Tum Libanii argumenta in sequentes Orationes, nimirum, Olynthiacas tres, Philippicam I., De Pace, Philippicam II., De Haloneso, De Chersoneso, Philippicam III. & IV., Orationem in Philippi Epistolam, De ordinanda Republica, De Classibus, Pro Megalopolitis, Pro libertate Rhodiorum, De foedere Alexandreo, Contra Androtionem, & de Corona, cuius tamen postremae argumentum non est integrum, uno fortasse folio abscisso; definit enim in verbis: *καὶ μὴ δόντα λόγον, ἐπεύχοντο εἶναι...* quae in cit. edit. incidunt in pag. 311. lin. 36. Reliqua concordant cum editis. Succedunt Orationes ipsae N. XXIII. quarum haec series est:

- I. pag. 7. *Olynthiaca I.* In cit. edit. p. 1.
- II. pag. 11. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
- III. pag. 15. *β. Olynthiaca III.* Ibid. pag. 10.
- IV. pag. 21. *Philippica I.* Ibid. p. 15.
- V. pag. 28. *De Pace.* Ibid. p. 19.
- VI. pag. 31. *Philippica II.* Ibid. p. 25.
- VII. p. 35. *β. De Haloneso.* Ibid. p. 29.
- VIII. pag. 40. *β. De Chersoneso.* Ibid. p. 35. Haec Oratio in Codice habet adscriptum in margine aliud argumentum Anonymi, quod inc. *Τῆς ἐδύσεως, κ. λ.* ut in edit. ibid.
- IX. pag. 49. *Philippica III.* Ibid. p. 44.
- X. pag. 57. *β. Philippica IV.* Ibid. p. 53.
- XI. pag. 68. *β. Ad Philippi Epistolam.* Ibid. pag. 64. cui subditur in Codice ipsius Philippi Epistola, quae in editione praecedit.
- XII. pag. 74. *De Rep. ordinanda.* Ibid. pag. 67.
- XIII. pag. 78. *β. De Classibus.* Ibid. p. 72.
- XIV. pag. 83. *β. Pro Megalopolitis.* Ibid. pag. 82.
- XV. pag. 87. *β. Pro libertate Rhodiorum.* Ibid. pag. 78.
- XVI. pag. 92. *De foedere Alexandreo.* Ibid. pag. 86.
- XVII. pag. 96. *Contra Androtionem.* Ibid. pag. 418.
- XVIII. pag. 106. *β. De Corona.* Ibid. pag. 313.

XIX. pag. 154. *b. De falsa legatione*. Ibid. pag. 200.

XX. pag. 201. *Adversus Leptinem de Immunitate*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 362. Hanc orationem cum reliquis deinceps nova in Codice manus exscripsit: mutila tamen est in fine; desinit enim in verbis, *Φρονύτας ὑμῶν αὐτῶν . . .* quae in edit. incidunt in pag. 381. lin. 57. Sequitur pag. 225. fragmentum Enarrationis cuiusdam sine principio, ut videtur, in Orationem contra Androtionem; tum pag. 226. *b. Anonymi hypothesis in Orationem De Corona*, ut in edit. pag. 311.

XXI. pag. 229. *Contra Midiam*, cum duplici argumento, Libanii nimirum, & Anonymi. Ibid. pag. 383.

XXII. pag. 268. *Contra Aristocratem*, cum hypothesi Anonymi, cuius initium: *Ἡ εὐβοία μὲν ἡστος κατανακτῶν τῆς Ἀττικῆς, κ. λ. Finis: τοσαῦτα περὶ τῆς ὑποθέσεως*. Diversa prorsus ab edita loc. cit. pag. 429.

XXIII. pag. 296. *b. Contra Timocratem*, cum hypothesi Anonymi. Tom. I. pag. 460. Huius Orationis fere dimidium, ultima nimirum XXI. folia, recentissima manu suppleta sunt.

Ex praedictis Orationibus, septem habent Vlpiani rhetoris Enarrationes in margine exaratas, nimirum Philippica IV., ad Philippi Epistolam, contra Androtionem, de Corona, contra Midiam, contra Aristocratem, & contra Timocratem, quae concordant cum editis cit. edit. Tom. II. Ex hisce tamen, duae mutilae sunt, nimirum illa contra Androtionem, quae incipit a verbis . . . *φαίνῃ τὴν ἀλοσίαν τῶτε λέγειν*, quae incidunt in dicti Tom. II. p. 227. lin. 34. & alia contra Timocratem, quae desinit in verbis, *τῷ γράμματος τῆς ἀσάφειας*, . . . quae incidunt in p. 262. lin. 9.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 332.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΕΩΝ.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΧ ΔΙΔΕΡΣΙΣ ΑΥΤΟΡΙΒΥΣ.

COD.
XX.

I. pag. 3. **Α** Πομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων, ἐκ τε τῶν ἡρώων, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ φιλοθεῖαι παιδείας. *Apomnemoneumata*, seu sententiae memorabiles ex diversis Poëtis atque Oratoribus, tum ex profana, tum facta nostra ac divina eruditione collectae, & in Capita LXXI. digestae, quorum praecedit Index. Primum est Περὶ βίης ἀρετῆς καὶ κακίας. *De vitae virtute, ac malitia*. Inc. *Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγους εἰς τὴν ζωὴν*. Ultimum Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. *De tolerantia & longanimitate*. Def. *ἀλλὰ θέλει ὡς ἂν τὰ γινόμενα γίνεταί*, quae sunt ex Metrodoro desumpta. De hac sententiarum collectione vide recensionem Cod. XV. Plut. VII.

§. IV. Catalogi nostri pag. 252. col. 2. ubi singulorum Capitum argumenta protulimus. In hoc tamen Codice ipsorum ordo aliquantum ab illo diversus occurrit. In fine legitur manu ipsius scriptoris: *Μιχαὴλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἔλυσιν τῆς Φίλης πατρίδος αὐτοῦ πενίαν συζῶν ἐν Κρήτῃ ἐτόδε τὸ βιβλίον μισθῷ ἐξέγραψεν*. *Michael Apostolius Constantinopolitanus post captivitatem carae ipsius patriae in paupertate vivens in insula Creta hunc quoque librum mercede descripsit*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. cuius primae XVI. paginae explicationes Latinas singulis ferme verbis superscriptas exhibent. Constat foliis scriptis 105.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΕΠΙΡΑΝΗ ΕΠΙΣΤΟΛΑΕ.

Continet Codex fragmentum Epiphanii Operis, quod inscribitur, *Anchora, seu Expositio Fidei Catholicae adversus LXXX. haereses, &c.* cui praecedit primo Vita, quae inc. *Ὁ θεὸς ἔτος καὶ μέγας, κ. λ.* secundo *Μαριδίου, Ταρσίνι, aliorumque Ecclesiae Suedrorum presbyterorum Epistola ad Epiphanium*, cuius initium, *Παύλος ὁ ἐχθρὸς, κ. λ.* tertio *alia Palladii, ipsius Suedrorum urbis praefidis, ad eundem Epistola*, quae inc. *Οἱ τὴν μεγάλην, κ. λ.* quae quidem omnia recensuimus etiam in Cod. XII. Plut. VI. §. I. II. & III. Catalogi nostri T. I. p. 117. col. 2. cum quo noster hic Codex penitus concordat. Opus vero ipsum Epiphanii, cuius titulus est, *Ἀντιπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς αὐτὸν, κ. λ.* inscriptio vero, *Τοῖς κυρίοις, καὶ τιμιωτάτοις, κ. λ.* inc. *Ἡ δὴ μὲν ἐν, κ. λ.* ut in dicto Cod. §. IV. Desinit in verbis: *ἀπὸ δὲ τοῦ ἡμῶν πρὸ Χριστοῦ παρυσίας τῆς ἐνσάρκω, . . .* quae in eius Operum edit. Colon. MDCLXXXII. fol. incidunt in Tom. II. pag. 18. vers. 9.

COD
XXI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat fol. scriptis 8.

ΔΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

ΔΙΩΝΙΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙ ΡΗΤΟΡΙΚΑΕ MEDITATIONES.

Sive

Orationes LXXX.

Praecedit diligentissimus Index, ac Prolegomena in Dionem, variis distincta Capitibus. Primum *Ἀρχιεπισκοπικόν, Archiepiscopale*, inc. *Σοφὸς ἔστω τῷ ἔκτι Δίῳ ὁ Πρωσάεως, κ. λ.* Def. *εἰ τι τῶ ἀσκήσει πεισῶν ποιμενί*. Alterum inscribitur: *Δίῳ τοῦ Πρωσάεως βίος. Dionis Prusaensis Vita*. Inc. *Οὗτος ὁ Δίῳ Πρωσάεως ἦν Προύσης τῆς κατὰ τὸν Ἀσιατικὸν, κ. λ.* Def. *τῆς εἰς ἅπαν μέμψεως*.

COD.
XXII.

ἡτοιμασμένον τὸ ἔργον. Tercium est: Περὶ Διωνος καὶ τῶν κατ' αὐτὸν, καὶ τῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ ιδέας. De Dione, eiusque operibus, ac de ipsius orationis stylo. Inc. Ο' Δίων ἦτος ἦν μὲν Πρωσαεὺς, Πρωσὴς τῆς πρὸς τῷ Μυσῶν Ὀλύμπῳ, κ. λ. DeL. & τὴν ἀφ' ἑλπίαν ἐξαίρων διὰ σεμνότητος. Sequuntur deinde Orationes ipsae, & quidem hoc ordine:

- I. pag. 6. De Regno Oratio I.
- II. pag. 16. b. De Regno II. cum brevi summario Orationis in fine,
- III. pag. 27. b. De Regno III.
- IV. pag. 42. De Regno IV.
- V. pag. 58. b. Fabula Libyca.
- VI. pag. 61. b. Diogenes, seu de Tyrannide.
- VII. pag. 69. b. Euboica, aut Venator.
- VIII. pag. 91. Diogenes, seu de Virtute.
- IX. pag. 96. Diogenes, aut Isthmia.
- X. pag. 100. Diogenes, seu de Servis.
- XI. pag. 106. Troiana, seu de eo quod Ilium non sit captum.
- XII. pag. 135. b. Olympica, aut de prima Dei cognitione.
- XIII. pag. 153. b. Oratio Athenis habita, de fuga.
- XIV. pag. 161. De Servitute, & Libertate I.
- XV. pag. 165. De Servitute, & Libertate II.
- XVI. pag. 171. b. De Aegritudine.
- XVII. pag. 173. b. De Avaritia.
- XVIII. pag. 178. b. De dicendi exercitatione.
- XIX. pag. 183. De sua auscultandi cupiditate.
- XX. pag. 184. De Secessu.
- XXI. pag. 189. b. De Pulcritudine.
- XXII. pag. 193. De Pace, & Bello.
- XXIII. pag. 194. b. Quod felix sit sapiens.
- XXIV. pag. 197. De Felicitate.
- XXV. pag. ead. b. De Genio.
- XXVI. pag. 199. b. De Consultatione.
- XXVII. pag. 201. b. Expositio eorum, quae sunt in computatione.
- XXVIII. pag. 203. De Melancoma prima, ordine secunda.
- XXIX. pag. 207. b. De Melancoma secunda, ordine prima.
- XXX. pag. 209. b. Charidemus.
- XXXI. pag. 218. Rhodiaca.
- XXXII. pag. 242. b. Ad Alexandrinos.
- XXXIII. pag. 265. Tarsica prior.
- XXXIV. pag. 279. Tarsica posterior.
- XXXV. pag. 290. In Celaenis Phrygiae.
- XXXVI. pag. 296. Borysthenitica, quam in patria recitavit.
- XXXVII. pag. 308. Corinthiaca.
- XXXVIII. pag. 317. b. Ad Nicomedienses, de concordia cum Nicaeensibus.
- XXXIX. pag. 329. De concordia Nicaeae, quum cessasset seditio.
- XL. pag. 331. Habita in patria, de concordia cum Apameensibus.
- XLI. pag. 340. Ad Apameenses, de concordia.

- XLII. pag. 343. Disputatio habita in patria.
  - XLIII. pag. 344. b. Politica in patria.
  - XLIV. pag. 347. Oratio benevolentiae, demonstrativa erga patriam, honores sibi decernentem.
  - XLV. pag. 350. Apologetica Oratio, quae affectus fuerit erga patriam.
  - XLVI. pag. 354. Antequam in patria philosopharetur. (In edit. diverse inscribitur).
  - XLVII. pag. 357. b. Concio habita in patria.
  - XLVIII. pag. 363. Politica in concione.
  - II. pag. 367. b. Recusatio magistratus in Senatu.
  - L. pag. 371. De administrationibus in Senatu.
  - LI. pag. 373. b. Ad Diodorum.
  - LII. pag. 376. De Aeschilo, & Sophocle, & Euripide, seu de Philoctetae arcu.
  - LIII. pag. 379. b. De Homero.
  - LIV. pag. 382. De Socrate.
  - LV. pag. 383. De Homero, & Socrate.
  - LVI. pag. 387. b. Agamemnon, seu de Regno.
  - LVII. pag. 390. Nestor.
  - LVIII. pag. 392. b. Achilles.
  - LIX. pag. 393. b. Philoctetes.
  - LX. pag. 396. Nessus, seu Deianira.
  - LXI. pag. 398. Chryseis.
  - LXII. pag. 402. De Regno, seu Tyrannide.
  - LXIII. pag. 404. De Fortuna, prior.
  - LXIV. pag. 405. b. De Fortuna, altera.
  - LXV. pag. 411. De Fortuna, tertia.
  - LXVI. pag. 413. b. De Gloria, prima.
  - LXVII. pag. 420. De Gloria, secunda.
  - LXVIII. pag. 421. b. De Gloria, tertia.
  - LXIX. pag. 423. b. De Virtute.
  - LXX. pag. 426. De Philosophia.
  - LXXI. pag. 428. De Philosopho.
  - LXXII. pag. 430. De corporis cultu, vel habitu.
  - LXXIII. pag. 434. De Fide.
  - LXXIV. pag. 436. De Incredulitate.
  - LXXV. pag. 442. b. De Lege.
  - LXXVI. pag. 444. b. De Consuetudine.
  - LXXVII. pag. 445. b. De Invidia, prior.
  - LXXVIII. pag. 449. De Invidia posterior.
  - LXXIX. pag. 455. b. De divitiis eorum, qui in Cilicia sunt.
  - LXXX. pag. 457. De Libertate.
- Concordant autem omnia tum quoad Orationum ordinem, tum etiam quoad titulos cum editione Operum Dionis Chrysostomi Paris. G. L. anni mdciv. fol. curante Feder. Morello, excerptis Orationibus XXVIII. & XXIX. quae ibi postponuntur, & Praeiminariis; nam diversa sunt ab iis, quae inibi etiam Orationibus praemittuntur ex Photio, Philostrato, & Synesio excerpta: fortasse tamen sunt ex ipsis contracta & concinnata, Notandum vero est, in Codice singulis ferme praefigi breve quoddam argumentum, sive summarium, in margine appositum, ac rubrica exaratum, ac rarissima apparere aliquando scholia aeque antiqua.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saec. XIV. optime servatus, qui fuit olim Francisci Phililephi (1), ita enim eius manu bis adnotatur: Η' βίβλος αὐτῆς Φραγκίσκου τῷ εὐ-
χαίῃ Φιλέφῳ ἐστίν. postea vero Petri Laurentii de Medicis; ita enim in fine, ipsius for-
tasse manu subiungitur: Νῦν δὲ γέγονε Ἡέτρου
τοῦ Λαυρεντίου τοῦ ἐκ Μεδικῶν οὐκίας. Con-
stat foliis 460.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Corrige

Manuelis Chrysolorae Epistolae IV.

COD.
XXIII.

I. pag. 1. **P**rima est ad Ioannem Palaeologum Graecorum Imperatorem, de comparatione veteris, & novae Romae, quam vide in Cod. XX. Plut. VI. §. I. Catalogi nostri Tom. I. pag. 139. col. 1.

II. pag. 25. b. Secunda ad Ioannem Chrysoloram. In dicto Cod. §. II.

III. pag. 28. Tertia ad Demetrium Chrysoloram. Ibid. §. III.

IV. pag. 31. Quarta ad Pallantem Strozam, Onuphrii filium, de morte sui fratris consolatoria. Ibid. §. VI. ubi initium paullo longius protulimus. Finis vero, quem ibi nullum dedimus, sequens est: ὃ δὲ λοιπὸν εὐχόμεαι ὑμῖν τὸτο παρὰ τοῦ Θεοῦ. ὑγιαίνει.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. nitide scriptus, optimeque servatus, Constat foliis 65.

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ORATIONES ET EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

Isocratis, & Demetrii Cydonis.

COD.
XXIII.

I. pag. 1. **I**socratis Oratoris Atheniensis Orationes IV. quarum

1. Περὶ τῆς ἀντιδόσεως, De permutatione, inc. Εἰ μὲν ὁμοίον ἦν. Def. παραινέτω τὴν ψήφον. In edit. Basileensi ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 455.

II. pag. 20. Περὶ τοῦ ζεύγους, De bigis, inc. Περὶ μὲν ἂν τοῦ ζεύγους. Def. τῆς πόλεως τερή-
σονται. Ibid. pag. 511.

III. pag. 25. b. Τραπεζιτικός, Trapeziticus, inc. Ὅ μὲν ἄγῳ μοι μέγας. Def. τι-
σοτέρως ἡγεῖσθαι τῶν ἐμῶν. Ibid. pag. 527.

IV. pag. 32. Παραγραφικός πρὸς Καλλίμαχον, Exceptio adversus Callimachum, inc. Εἰ μὲν καὶ ἄλλοι τινές. Def. καὶ τὰ συμφέροντα ψηφίζεσθαι. Ibid. p. 547.

II. p. 39. Λόγος τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Δημη-

τρίου τῷ Κυδῶνι. Orationes sapientissimi D. Demetrii Cydonis, Prima incscr. Συμβουλευτικός περὶ τῆς Καλλιπύλειος. Oratio deliberativa de Calipoli. Inc. Εἴδει μὲν, ὃ ἄνδρες Ρωμαῖοι, κ. λ. Def. τὸ μέλλον κοινῇ συνοίσειν. Graece & Latine Tom. II. Auctar. novi Combesii. pag. 1284. seqq.

III. pag. 50. Ἐντερος συμβουλευτικός. Altera deliberativa. Inc. Πρῶτον μὲν, ὃ ἄνδρες. Def. δοκεῖν τὴν ἐπιθυμίαν. Ibid. pag. 1221. seqq. de qua vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 386. Num. 3.

IV. pag. 68. b. Ὅτι ἄλογον τὸ τοῦ θανάτου δέος. Quod sine ratione sit timor mortis. Inc. Τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμὸν. Def. γένοιτο βίη λαβίσθαι. Ita inscribitur etiam in Cod. Caesareo, Nessel. Part. I. pag. 366. §. XVI. in aliis vero Codd. Περὶ τοῦ καταφρονεῖν τοῦ θανάτου, De contemnenda morte. G. & Lat. cum versione sua edidit primum Raphaël Seilerus Augustanus Basileae MDLIII. 8. Hieronymus vero Volsius in Notis, quas addidit A. MDLVII. testatur magnam huius Orationis partem, nimirum usque ad verba, τοσαῦτα ἡμῖν εἰρήσθω, ex Nemesii libello eiusdem argumenti (1) transcriptam fuisse. Vid. Fabr. loc. cit. pag. 387. N. 5.

V. pag. 86. Μονωδία ἐπὶ τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ πεσούσι. Monodia, sive Lamentatio super iis, qui Thessalonicae ceciderant. Inc. Ἄνδρες, ὅσοι τὰς τῶν συγγενῶν, κ. λ. Def. οἱ δὲ μισήσαντες ἀποφεύχονται. Gr. & Lat. exstat inter Scriptores post Theophanem in Corpore Historiae Byzant. pag. 385. edente Francisco Combesio Paris. MDCLXXXV. fol.

VI. pag. 91. b. Λόγος εἰς τὸν βασιλέα Καντακουζηνόν. Oratio ad Imperatorem Cantacuzenum. Inc. Ἀντιέγκραμεν, ὁ βασιλεῦ, τῶν συνεχῶν ἐκείνων, κ. λ. Def. δείξον, ὡς κοινὴ τις εἰ τοῖς ἀτυχέσι καταφυγή.

VII. pag. 98. b. Λόγος εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα. Oratio ad eundem Imperatorem. Inc. Ὅτι μὲν τα παρόντα χρὴ προσεπεῖν. Def. ἡ πάντας ἀνθρώπους ἀνὴρ νικῶν ἀρεταῖς.

VIII. pag. 104. Εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἰωάννη τὸν Παλαιολόγον. Ad Imperatorem D. Ioannem Palaeologum. Inc. Ἀρτίστε βασιλεῦ, πολλῶν ἀγαθῶν πολλὰκις, κ. λ. Def. μὴδὲ ἴτε κλησέως τῶν ἀνθρώπων ἀντιποιεῖσθω. In syllabo Operum huius Demetrii, quem exhibet Fabric. loc. mox cit. hae tres postremae Orationes non recensentur.

IX. pag. 115. b. Eiusdem Demetrii Epistolae XXII. quarum titulos & initia, utpote quae nondum typis impressae lucem viderint, haec subiicere placuit. Sunt igitur sequentes:

1. Anepigrapha.

Inc. Χρῆς πρὸ τῶν ἀκτίων.

II. Τῷ Ταρχανιώτῃ.

Ἦσαν οἱ τὸ βέλος, ὃ τέτρωται, κ. λ.

III. Τῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανυῆλ.

Ἦδειν μὲν, ὅτι με μέμνησαι.

L 12

IV.

(1) Eius manu leguntur in margine adscripta nomina propria eorum, quorum in Orationibus mentio fit memoriae iuvandae gratia, ac praeterea signa apposita in iis locis, ubi aliqua notatu digna occurrunt.

(2) Cuius exemplar in Codice Bibliothecae Fuggerianae ex-
fiscitabatur cum titulo, Νημεσίης λόγος πρὸς ἄλλοις ἔστιν ὁ θανάτου φόβος.

- iv. Τῷ Χίφ ἱατρῷ.
 Καὶ τὰ παρὰ τῆς τέχνης σοι πάντα.
 v. Anepigrapha.
 Εὔπεμψά σοι τὸν λόγον.
 vi. Τῷ φιλοσόφῳ κυρῷ Γεωργίῳ.
 Τὴν σὴν πρὸς ἐμὲ μὲν μακρὰν, κ. λ.
 vii. Τῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανυῇλ.
 Ω τίς τὰς συνεχεῖς ταύτας παύσας,
 viii. Anepigrapha.
 Αἰμφοτέρωθεν ἡσθην.
 ix. Τῷ αὐτῷ.
 Εἴ γὼ μὲν ᾤμην τὴν Αἴμνον,
 x. Τῷ αὐτῷ.
 Ηἱ πρότερον ἀπέλαυες ἡδονῆς.
 xi. Τῷ αὐτῷ.
 Εὔπιστὸν πέμπω τῷ βασιλεῖ,
 xii. Τῷ βασιλεῖ Μανυῇλ.
 Σὺ καὶ ἄρχῃ οἶσθα.
 xiii. Τῷ αὐτῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανυῇλ.
 Οἰμῶντι γράφειν σοι, βασιλεῦ, κ. λ.
 xiv. Τῷ αὐτῷ.
 Οὐκ οἶδ' ὅτι παρ' ἡμῶν ἡδικομένους.
 xv. Τῷ αὐτῷ.
 Οὐχ ὥς τι τῶν παραδόξων.
 xvi. Τῷ αὐτῷ.
 Τὴς ταῖς εὐεργεσίαις τάχος συνάπτοντας,
 xvii. Τῷ δεσπότη κυρῷ Θεοδώρῳ.
 Αἰεὶ με διὰ πάντων εὐεργετῶν.
 xviii. Τῷ Ταρχανιώτῃ.
 Οὐκ ἔμελλεν ὁ χρηστὸς ἀπλοσφάρες.
 xix. Τῷ βασιλεῖ Μανυῇλ.
 Ἡδεῖν εἰ αὐτὸς, ὅτι μετὰ λόγου.
 xx. Τῷ αὐτῷ.
 Οἱ μὲν λείζας, ὡς ἔφησε πνεύματος, κ. λ.
 xxi. Τῷ αὐτῷ.
 Τί τοῦτο χρὴ νομίσαι τὸ σόφισμα.
 xxii. Τῷ αὐτῷ.
 Μόλις εἰρητὴν καὶ δεσμὰ καὶ τυράννους.
 Recensita Epistolarum serie, qualis est in
 Codice, accipe nunc earumdem initia al-
 phabeticè digesta.
 Αἰεὶ με διὰ πάντων εὐεργετῶν. 17.
 Αἰμφοτέρωθεν ἡσθην. 8.
 Εἴ γὼ μὲν ᾤμην τὴν Αἴμνον. 9.
 Εὔπεμψά σοι τὸν λόγον. 5.
 Εὔπιστὸν πέμπω τῷ βασιλεῖ. 11.
 Ἡδεῖν καὶ αὐτὸς, ὅτι μετὰ λόγου. 19.
 Ἡδεῖν μὲν, ὅτι μου μέμνησαι. 3.
 ἦσαν οἱ τὸ βέλος, καὶ τέτρωσαι. 2.
 Ηἱ πρότερον ἀπέλαυες ἡδονῆς. 10.
 Καὶ τὰ παρὰ τῆς τέχνης σοι πάντα. 4.
 Μόλις εἰρητὴν καὶ δεσμὰ καὶ τυράννους. 22.
 Οἱ μὲν λείζας, ὡς ἔφησε πνεύματος. 20.
 Οἰμῶντι γράφειν σοι, βασιλεῦ. 13.
 Οὐκ ἔμελλεν ὁ χρηστὸς ἀπλοσφάρες. 18.
 Οὐκ οἶδ' ὅτι παρ' ἡμῶν ἡδικομένους. 14.
 Οὐχ ὥς τι τῶν παραδόξων. 15.
 Σὺ καὶ ἄρχῃ οἶσθα. 12.
 Τὴν σὴν πρὸς ἐμὲ μὲν μακρὰν. 6.
 Τί τοῦτο χρὴ νομίσαι τὸ σόφισμα. 21.
 Τοῖς ταῖς εὐεργεσίαις τάχος συνάπτοντας. 16.
 Χρὴς πρὸ τῶν ἀκρίτων. 1.
 Ω τίς τὰς συνεχεῖς ταύτας παύσας. 7.
 Cod. Graec. chartaceus Ms. in 4. Saec.
 XV. optime servatus. Constat foliis 133.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

Quibus adde

Eiusdem Epistolas, Aristidis, & Philostrati
quaedam.

IN primo folio praecedat Orationum Index; in secundo Libanii rhetoris ad Procon-
 sulum Montium, Vita Demosthenis, & in Ora-
 tiones eius Praefatio. A quarto incipiunt
 Orationes ipsae N. XXI. hoc ordine:

- I. pag. 4. *Olynthiaca I.* In edit. cit. pag. 1.
 II. pag. 7. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
 III. pag. 10. *Olynthiaca III.* Ibid. pag. 10.
 IV. pag. 13. *b. Contra Philippum I.* Ibid.
 pag. 15.
 V. pag. 18. *De Pace.* Ibid. p. 19.
 VI. pag. 21. *Contra Philippum II.* Ibid. pag.
 25.
 VII. pag. 24. *De Haloneso.* Ibid. p. 29.
 VIII. pag. 28. *De Chersoneso.* Ibid. pag.
 35.
 IX. pag. 34. *Contra Philippum III.* Ibid.
 pag. 44.
 X. pag. 39. *Contra Philippum IV.* Ibid. pag.
 53.
 XI. pag. 44. *b. Ad Philippi Epistolam.* Ib.
 pag. 64. sequitur deinde in Codice *Epistola*
Philippi.
 XII. pag. 48. *De Repub. ordinanda.* Ibid.
 pag. 67.
 XIII. pag. 51. *b. De Classibus.* Ibid. pag.
 72.
 XIV. pag. 55. *De libertate Rhodiorum.* Ibid.
 pag. 77.
 XV. pag. 58. *Pro Megalopolitis.* Ibid. pag.
 82.
 XVI. pag. 61. *De foedere Alexandreo.* Ib.
 pag. 86.
 XVII. pag. 64. *De Corona.* Ibid. p. 313.
 XVIII. pag. 94. *b. Contra Aeschinem de*
falsa legatione. Ibid. pag. 200.
 XIX. pag. 124. *b. Adversus Leptinem de*
immunitate. Ibid. pag. 362.
 XX. pag. 141. *Contra Midiam de alapa.*
 Ibid. pag. 383.
 XXI. pag. 162. *b. Contra Androtionem, vio-*
latarum legum reum. Ibid. pag. 416. Prae-
 cedunt autem singulis Orationibus Libanii ar-
 gumenta, ut in edit. illa tamen *contra Mi-*
diam duas habet hypotheses, Libanii, & An-
 onymi, quae quidem postrema septem circiter
 versus in fine brevior est in Codice, quam
 in edito.
 XXII. pag. 170. *Eiusdem Demosthenis Epi-*
stolae VI. eodem ordine, quo in dicta edit.
 iacent a pag. 107. ad pag. 125.
 XXIII. pag. 179. *Aristidis Oratio de Rheto-*
rica. Inc. Οἶμαι δεῖν. Def. καὶ ξένου πλεῖν ...
 quae verba incidunt in cit. edit. Tom. II. p.
 66. vers. 12. fine enim caret.

cod.
XXV.

XXIV.

XXIV. pag. 200. *Philostrati Imagines quaedam*, nimirum, *Hyacinthi*, *Andriorum*, *Mercurii fetus*, *Amphiarai*, *suum venationis* (1), & *Persei*; sed haec postrema mutila est; definit enim in verbis: καὶ τὸ δαίμα τῆς Γοργόυς ἔχων ἀπὸ . . . quae incidunt in *Philostrati Operum* edit. Gr. Lat. Paris. MDCVIII. fol. curante Fed. Morello, pag. 775. lin. 29.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. in fine mutilus. Constat fol. scriptis 202.

ΚΥΡΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

CYRVS DE CONSTRUCTIONE.

Seu potius

Maximi Planudis, Io. Philoponi, & Anonymi *Tractatus Grammaticales*.

COD.
XXVI.

I. pag. 1. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανύδη περὶ συντάξεως. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Maximi Planudis de Constructione Liber*. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ὑδαμῇ μεταβαίνουσιν εἰς ἕτερον πρόσωπον, κ. λ. Def. προσήκει μοι τοῦδε, καὶ προσήκει μοι τὰδε. In fine: Τέλος τῶν περὶ συντάξεως. Sub Planudis nomine legitur in quatuor Codicib. Biblioth. Regiae Parisiensis, & in MMDLX. idem initium habet, ac nostrum. Supra etiam, nec semel alia huius libelli occurrunt exemplaria, sed in fine profus diversa sunt. Subnechtantur deinde alia pauca item ad constructionem sermonis pertinentia, quorum initium: Ποσαχῶς διαιρουμένην ἐστὶ δυνατόν εὐρεῖν τὴν σύνταξιν, κ. λ. Finis: τῆς ἡμῶν πρὸς σε σχέσεως, ὃ φίλων ἔρισε. Τέλος. Quae num omnia ipsius sint Planudis, an alterius, ignoramus; quemadmodum etiam sequentes Grammatici tractatus, nimirum:

II. pag. 21. *De Propositionibus, & quibus iungantur casibus*. Inc. Ἡ ἐν πρίθεσις μετὰ δοτικῆς συντάσσεται, οἶον, ἐν τῷ ἡλίβεσθαί με. Def. ὑπὲρ τὸ φῶς, οὐδέποτε δὲ μετὰ γενικῆς.

III. pag. 25. *De Verbis, & quibus iungantur casibus*, una cum ipsorum constructionis exemplis, per alphabetum. Inc. Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγορανομῶν Ρωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Def. Ὁφελῶ, αἰτιατικῇ. Τί ὠφέλησε τὸν Ἀδὰμ ὁ παράδεισος.

IV. pag. 49. *De Verbis synonymis*, per alphabetum. Inc. Ἀγαπῶ, φιλῶ, ἀσπάζομαι, σέβω, κ. λ. Def. Ὁφελῶ, ὀνύνημι, λυσίτελῶ, συντελῶ.

V. pag. 55. Ἰωάννης Φιλοπότης Ἀλεξανδρίνης τοῦ γραμματικοῦ περὶ τῶν διάφορα σημαίνοντων διαφορῶν τόνου καὶ πνεύμασι, κατὰ σοιχείον. Ioannis Philoponi Alexandrini Grammatici de vocibus, quae pro accenti ac spirituum varietate, varia significant, secundum alphabetum. Inc.

Ἀγέλαιος, ὁ ἀμαθής.

Ἀγελαῖος, ὁ ἀπὸ τῆς ἀγέλης.

Def.

Ὁχρος, ὡχρίσας.

Ὁχρὸς, κύτρινον.

In Biblioth. Regis Galliae Cod. MDCXVIII. inscribitur: *Ioannis Philoponi illarum vocum collectio, quae pro diversa significatione, accentum diversum accipiunt*. Habes etiam supra pag. 458. §. VI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. manu, ut videtur, Ioannis Rofi exaratus, & ut in ultima adnotatur pagina, *Libri Laurentii & Io. P. Francisci de Medicis*. Constat fol. scriptis 60.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΩΣ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

DEMOSTHENIS ORATIONES QVAEDAM.

Ac praeterea

Euripidis, Hippocratis, & Synesii Epistolae quaedam, & aliae.

PRIMAE undecim Codicis paginae continent argumenta in sequentes Demosthenis Orationes, nimirum, contra Leptinem, Midiam, Aristocratem, Androtonem, Timocratem, Aristogitonem, Neaeram, Theocritum, Eubulidem, Aphobum I. II. & III. Onetorem I. & II. Cononem, Boeotum I. & II. Pro Phormione, In Stephanum I. & II. Zenothemidem, Pantanetum, Naufimachum, Lacritum, Phormionem, Apaturium, Calliclem, Callippum, De Corona Praefecturae Navalis, adversus Polyclem, Timotheum, Nicostратum, Phaenippum, Spudiam, Olympiodorum, Dionysiodorum, Evergum & Mnesibulum, Macartatum, & Leocharem; quae omnia suis quaeque locis habentur in edit. ubi notandum, ex binis quandoque hypothesebus, quibus nonnullae sunt orationes instructae, eam tantummodo in Codice haberi, quae sub Libanii nomine circumfertur. His praenotatis, Orationum seriem adgrediamur, quae sequens est:

COD.
XXVII.

I. pag. 11. *Contra Leptinem*. In cit. edit. pag. 362.

II. pag. 28. *b. Contra Midiam, de alapa*. Ibid. pag. 385.

III. pag. 52. *b. Contra Aristocratem*. Ibid. pag. 429.

IV. pag. 76. *Contra Timocratem*. Ibid. pag. 461.

V. pag. 96. *b. Contra Aristogitonem I*. Ibid. pag. 491.

VI. pag. 105. *b. Contra Aristogitonem II*. Ibid. pag. 503.

VII. pag. 108. *b. Contra Neaeram*. Ibid. pag. 517.

VIII. pag. 123. *Oratio Amatoria*. Ibid. p. 157.

IX.

(1) Haec effugit Montfauconium, ut ex eius Catalog. apparet pag. 358. litt. D. col. 1.

- IX. pag. 129. *Oratio Funebris*. Ibid. pag. 152.
 X. pag. 133. *In Aphobum I*. Ibid. pag. 547.
 XI. pag. 140. *b. In Aphobum II*. Ibid. pag. 556.
 XII. pag. 143. *In Aphobum de falso testimonio*. Ibid. pag. 560.
 XIII. pag. 149. *In Onetorem I*. Ibid. pag. 567.
 XIV. pag. 153. *In Onetorem II*. Ibid. pag. 572.
 XV. pag. 154. *b. In Zenothemidem*. Ibid. pag. 575.
 XVI. pag. 157. *In Apaturium*. Ibid. pag. 579.
 XVII. pag. 161. *b. In Phormionem*, Ibid. pag. 585.
 XVIII. pag. 167. Sequuntur *Euripidis Epistolae V*, ut in Cod. XII. Plut. LVII. §. VI.
 XIX. pag. 169. *b. Hippocratis Epistolae XIII*. eodem ordine, quo exhibentur in toties cit. Collectione Cuiac. a pag. 317. ad pag. 331. ubi tamen sunt XIV. desideratur enim postrema in Codice, quae est *ad Democritum*.
 XX. pag. 179. Occurrit Epistola quaedam anepigrapha, ac posteriori manu exarata, cuius initium: *Α'λλ' ἔγωγε κ' πρὶν τοῖς σοῖς ἐντυχεῖν γράμμασι*, κ. λ. Finis: *τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐγνωμοσύνης σφ.*
 XXI. pag. ead. *b. Synesii Epistolae VIII*. omnes anepigraphae; sunt autem inter editas Graece & Latine Paris. mdcxxxiii. fol. curante Dionysio Petavio S. I. presbytero, CXLIII. CXLIV. CXLV. CXLVI. CVII. XCVII. IIC. & IC. Inter septimam verò, & octavam alia est inserta, item sine ullo titulo, quam tamen comperimus esse *Lysidis ad Hipparchum*, ac legitur in dista Epistolarum Graecarum Collect. Cuiac. pag. 454.
 XXII. pag. 183. Ultimo tandem loco exhibetur *Synesii Oratio de Regno*. Inc. *Α'ρα εἰ μὴ τις ἐκ πόλεως ἦναι*. Desinit imperfecte una cum Codice in verbis, *γνώσεται μὲν δὴ τὰ ποιητὰ κ' γνώμην* . . . . quae quidem verba incidunt in cit. edit. pag. 12. v. 16.
 Cod. Graec. bombycinus Ms. in 4. minori, Saec. XIV. mutilus in fine. Constat foliis scriptis 187.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΝ
 ΤΩΝ ΔΙΑΒΑΛΛΟΝΤΩΝ ΑΥΤΟΝ.

EDITIO CONSTANTINI AD REDARGV-
 TIONEM EORVM QVI IPSVM
 DAMNABANT.

Seu potius

*Constantini, & Michaëlis Pselli Opuscula
 quaedam.*

COD.
 XXVIII.

I pag. 1. ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ & ΥΠΕΡΤΙΜΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ ΕΚΘΕ-
 ΣΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΚΔΟΧΕΙΣΤΑ Τῷ ΒΑΣΙΛΕΪ ΚΥΡΙῳ ΚΩΝ-

ΣΤΑΝΤΙΝῳ Τῷ ΜΟΝΟΜΑΧῳ ΠΡὸς ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΒΑΛ-
 ΛΟΝΤΩΝ ΑΥΤΟΥ. *Sapientissimi & honoratissimi D.
 Constantini Pselli expositio Fidei, tradita Im-
 peratori D. Constantino Monomacho ad eorum,
 qui ipsum damnabant redargutionem*. Inc. Πι-
 στεύω εἰς πατέρα κ' υἱόν, & ἅγιον πνεῦμα, τὴν
 ἁγίαν Τριάδα κ' ὁμοούσιον. Def. ἀλλ' εἰς τὸ πρῶ-
 τότυπον ἀναφέρειν τὴν ὁμοιότητα. Innuitur ab
 Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabricia-
 nae in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 65. §.
 LXXX. Hunc vero Constantinum Psellum
 neutiquam diversum esse a Michaële Psello,
 Michaëlis Ducae praeceptore, videtur mo-
 nere Cangius Glossario Graeco pag. 1637.
 voce ἡπάτος φιλοσόφων, quod confirmatur ex
 titulis sequentium Opusculorum, quae Mi-
 chaëli tribuit Allatius loco citato pag. 32. §.
 XLIX.

II. pag. 7. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡὸς τὸν βασιλέα τὸν
 ΔΕΝΑ κύριον Μιχαὴλ διὰ σοιχείων πολιτικῶν περὶ
 δόγματος. *Eiusdem ad Imperatorem D. Michaë-
 lem Ducam Carnea versibus politicis (XCVI.)
 de Dogmate*. Inc.

Δέχου & τὸν ἱερέλιον τῶν καθ' ἡμᾶς δογμάτων.
 Def.

Α'ρχὴ γὰρ τῆς & κριτικῆς τυγχάνει βασιλείας.
 In Ms. Caesareo, tam hi, quam sequentes
 versus, *Constantino Monomacho* sunt inscri-
 pti. Vid. Nessel. Catalog. Biblioth. Vindob.
 Part. I. pag. 313, Cod. CCXIII. Graece una
 cum Michaëlis Pselli Synopsi Legum edidit
 Franc. Bosquetus Narbonensis Paris. apud Io.
 Camusar. mdcxxxii. in 8.

III. pag. 15. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡὸς τὸν αὐτὸν περὶ
 τῶν ἐπὶ τὰ συνέδρια. *Eiusdem ad eundem de VII.
 Synodis politici versus LXXXIX*. Inc.

Γίνωσκε κ' τὴν ἀριθμὸν τῶν ἱερῶν συνόδων.
 Def.

Α'λλως τε πλείους τὰς σεπτὰς εἰκόνας μὴ τι-
 μῶντας.

Plures sunt, quam quos innuit Fabricius in
 notis ad Allatii Diatribam de Psellis cit. pag.
 ubi ait, *totum opus politicis versibus LXXI.
 absolvi*. Latine editi sunt in Collect. Conci-
 lior. Binian. Colon. Agripp. mdcvi. Tom. III.
 P. I. pag. 400. Graece sub Io. Pselli nomine,
 cum Theodori Prodromi, & Nicephori Cal-
 listi versibus, Basileae apud Io. Bebelium
 mdxxxvi. 8.

IV. pag. 23. Κανὼν εἰς τὰς τρεῖς ἱεράρχας,
 Φιμὴ δὲ, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν
 Θεολόγον, κ' Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. *Canon
 (seu Canticum sacrum) in tres Hierarchas,
 videlicet, Basilium Magnum, Gregorium Theo-
 logum, & Ioannem Chrysostomum*. Inc. Οὐκ
 ἀνθρώπινος τὸ παρὸν ἐγγεῖρημα σπουδῆς κατέρχω-
 μα. Def. διδάξασα μητέρα κ' Θεοτόκον ἐμεγά-
 λυνεν. Autor incertus; sed forte idem Psel-
 lus.

V. pag. 36. *b. Sequuntur Capita quaedam
 e Michaëlis Pselli Opere de Omnisfaria Do-
 gmatina excerpta, quorum hi sunt tituli, &
 initia:*

I. inscribitur: Τῷ ΨΕΛΛῳ ΚΥΡΙῳ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-
 ΝΟΥ ΠΕΡὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ πάλαι ποτε, D. Constantini
 Psel-

*Pfelli de aestu Euboico. Inc. Τὸ Γόνιον πέλ-
γος ἐκ πολλῆς εὐρυχωρίας, κ. λ. Est Caput
CXXXV. apud Fabricium in calce Vol. V.
Bibl. Graec. pag. 168.*

II. pag. 37. *β. Πότε ἡ ψυχὴ τῷ κυομένῳ
ἐνοῦται σώματι; Quando anima nascenti corpo-
ri unitur? Inc. Οὐ μὲν τὴν θεολογίαν μέγας, κ.
λ. Cap. XLII. ibid. pag. 100.*

III. pag. 39. *Πῶς ἐνοῦται τῷ σώματι ἡ ψυ-
χὴ; Quomodo anima unitur corpori? Inc. Εἰσ-
πρίνεται τῷ σώματι, κ. λ. Cap. XLIII. pag.
102.*

IV. pag. 41. *Πῶς συνέχεται ἡ ψυχὴ ἐν τῷ
σώματι; Quomodo anima continetur in corpore?
Inc. Ψυχὴ συνέχεται ἐν τῷ σώματι. Def. τὴν
ψυχὴν ἀναπαύουσιν. Hoc Caput in dicto Ope-
re non invenimus.*

V. pag. 42. *β. Πότερον ἡ ψυχὴ λύεται ἀπὸ
τῷ σώματος, ἢ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ψυχῆς; Virum
corpus anima, an anima corpore solvatur? Inc.
Ἐπὶ μὲν τοῦ φυσικοῦ, κ. λ. Cap. XLVII.
pag. 104.*

VI. pag. 44. *Περὶ διαφορᾶς γνώσεω. De
variis generibus cognitionis. Inc. Πρῶτη ἐστὶ καὶ
ὑψηλότερα, κ. λ. Caput LXIX. pag. 120.*

VII. pag. 45. *β. Πῶς οἶδε θεὸς μεταβαλλό-
μενα πράγματα; Quomodo praescit Deus res
mutationibus obnoxias? Inc. Οὐχ ὥς ἔχει τὰ
πράγματα. Caput XVI. pag. 82.*

In fine leguntur haec, fortasse in *Virginem
Deiparam: Χρυσόπλοκατε πύργε, καὶ δωδεκά-
τειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε ἥρως, κατὰ τὴν τῷ βα-
σιλεῖ, ἀκαταπόνητον θαῦμα, πῶς γαλαχχεῖς τὸν
διστοχην;*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12.
Saec. XV. Constat foliis 48.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΣ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

DEMOSTHENIS ORATIONES QUAEDAM.

Nimirum

COD. XXIX. I. pag. 1. **C**ontra Midiam de alapa, cum
Libanii argumento in princi-
pio. In cit. edit. pag. 383. In nostro Codice
multis haec Oratio scatur lacunis; quaedam
vero, quae deerant, ad finem suppleta sunt
ab eadem manu.

II. pag. 51. *Contra Aeschinem de falsa le-
gatione, sine ullo argumento. Ibid. pag. 200.*

III. pag. 129. *De Corona, cum Libanii ar-
gumento in fine. Ibid. p. 311.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec.
XV. Constat fol. scriptis 203.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΙΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XXX. I. pag. 1. **M**utilus est initio Codex, ac
propterea primi Operis,

quod satis prolixum occurrit, auctor ignora-
tur. Sunt autem Excerpta e variis Scriptori-
bus, Geographica, Historica, ac Moralia,
singula a verbo ἔτι incipientia, & nullo ordi-
ne congesta. Pag. 55. (ut ait Montfaucon. in
suo Catalogo) cita ur Xiphilinus ex fratre
nepos Ioannis Xiphilini, & Patriarchae, con-
fector Epitomes multorum librorum Dionis,
qui floruit sub Michaële Duca Imperatore.
In extrema vero pag. 97. adscribitur annus
5712. (Christi mccciv.) quo
fortasse huiusce Codicis pars est exara-
ta. Incipit igitur Tractatus una cum Codice
a verbis . . . μὴ ἔχειν πρότερον το κατὰ τὸ Βυ-
ζάντιον εἶδος, τὸς δ' εἰς αὐτὸν ἐκβάλλοντας πο-
ταμὸς βιάσασθαι καὶ ἀνοῖσαι, κ. λ. Montfaucon-
ius unius tantum paginae defectum adiagnat.
In summo vero margine pag. 1. adparet no-
men *Strabonis*. Desinit: *Νῦν οὖν τηρεῖτε τὰ
σάββατα καὶ ἔδὲ ἔτις ὑμῖν καταλλάττεται ὁ
θεός· τὸ γὰρ εἰς Χριστὸν ἀμάρτημα μείζον ἀπάν-
των ἦν.*

II. pag. 104. *Παροιμίας δημώδεις κατὰ σοι-
χεῖον. Proverbia popularia iuxta ordinem li-
terarum. Inc. Αἰβυδίων ἐπιφύρημα. ἐπὶ τῶν
ἀνδρῶν τάττεται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς
Εὐδοξος ἐν ὑποβολαίῳ. Def. ὡς ἔχ' ὑπάρχων,
ἀλλὰ τιμωρόμενος. ταύτης μέμνηται Μένανδρος
ἐν Ὀλυνθίῳ. Est Collectio Proverbiorum Tar-
rhanei, & Didymi, eorumque, quae apud
Suidam aliosque habentur edita Graece ab
Aldo Venetiis mense Octobri mdcv. fol. a p.
1. ad pag. 172. ubi tamen multo sunt ube-
riora, quam in nostro Codice. Vide etiam
Andreae Schotti Adagia, seu proverbia Grae-
corum ex Zenobio, Diogeniano, & Suidae
Collectaneis Antuerpiae ex officina Plantina-
na mdcxii. 4. nec non Michaelis Apostolii
Paroemias cum versione Petri Pantini Lug-
duni Bat. ex officina Elzeviriana mdcxix. 4.*

III. pag. 142. *β. Ὑπερβαῖ παροιμίας δημώδεις
συλλεγεῖσθαι παρὰ τῷ σοφωτάτῳ κυρίῳ Μαξίμου
τοῦ Πλανύδη Alia Proverbia popularia collecta
a sapientissimo D. Maximo Planude. Inc. Ὁλον
τὸν βῆν ἔφαγε, κατὰ δὲ τὴν κέρων ἀτηγόρευ-
σε. Def. ποιήσῃ με ἐνοικον, ἵνα σε ποιήσω ἔτοι-
κον. A Nicolao Comneno Adagiorum centu-
riae tres adlegantur eiusdem Planudis, ex
quibus fortasse haec desumpta sunt.*

IV. p. 146. *β. Philostrati Epistolae XVIII. (1)
quae sunt totidem primae ex editis in Col-
lect. Cuiac. pag. 381. seq. licet ordine diver-
so. Excipe tamen XII. & XIII. quae desunt
in Codice, qui tamen alias duas exhibet,
quae in edito non adparent. Harum prima
brevissima inscribitur Νικήτη, & inc. Οὐ τὸ
ἐρᾶν νόσος. Altera paullo longior inscribitur
Κλεωνίδῃ, & inc. Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥέδου ἐρᾷ, κ. λ.*

V. pag. 148. *β. Διογενιανοῦ περὶ παροιμιῶν.
Diogeniani de Proverbiis. Inc. Τὴν παροιμίαν
ὀνομάζεσθαι φασὶ τινες ἀπὸ τῶν οἰμῶν. Def.
ὡδ' ἐστὶ μῦθων τῶν λιβυκῶν τὸ κλέος. Est quae-
dam veluti Introductio in Proverbiorum Col-
lectionem. Diogenianum hunc Heracleotam
Pon.*

(1) Has Epistolas cum sequenti Excerpto de Proverbiis. omisit in suo Catalogo Montfaucon.

Ponticum fuisse Suidas refert, & Hadriani Imp. temporibus vixisse. Vide Fabricium B. Graec. Vol. III. pag. 284. Non videtur singulare opus de Proverbiis scripsisse. Sane ex Hesychii Alex. Praefatione ad Glossarium patet, Diogenianum proverbialia explicasse, nonnulla etiam sine explicatione posuisse in magno suo Lexico, quo Suidas etiam est usus. Idem fecisse in Lexico suo Eudemum conicio ex Apostolii V. 96. Ex hoc Diogeniani dictionario nescio quis singulari libello paronymias collegit, quem Schottus primus ex Codice Ms. Petri Pantini & altero Palatino cum versione sua & notis edidit, Zenobioque subiunxit. Inscribitur: Παροιμίαι δημόδεις ἐκ τῆς Διογενιανοῦ ἀναγωγῆς. Eadem plane inscriptio Codicis Caesarei apud Nessel. Part. IV. p. 101. Decurrit ordine alphabetico, & complectitur proverbialia DCCLXXV. in centurias a Schotto digesta.

VI. pag. 149. Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανυδῆ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ. Sapientissimi D. Maximi Planudis Philanthropeni Epistola. Inc. Πάνυ καλῶς, κ. λ. In serie Epistolarum, quam ex Codice XXII. Plut. LVI. protulimus supra pag. 321. seqq. est ordine XLVIII. & anepigrapha.

VII. p. 151. Basilii & Libanii Epistolae mutuae XXIII. quae in nuperrima Christophori Wolfii edit. alias citatae habentur a Num. MDLXXX. ad MDCII. inclusive. Ultimae tamen in Codice (in edit. MDCL.) haec pauca subiunguntur: Μήτηρ πατρί πῆτομπα παῖδας, ἡ κατὰ φύσιν τῷ κατὰ λόγον· ὅπερ ἐν ἐμοὶ μελήσει, σοὶ μελήσει, quae inibi non occurrunt. Has Epistolas conferre laudatus Christophorus praetermisit.

VIII. pag. 157. b. Libanii Monodia, seu Lamentatio super Daphnaei Apollinis Templo. Vt in edit. Morell. Lutet. MDCXXVI. fol. Tom. II. pag. 185.

IX. pag. 158. b. Τοῦ αὐτοῦ διλέξις, ἣτις ἔχει μὲν τὸ ῥῶδον ὑπόθεσιν· ἐπισκευμένη δὲ διακορπεῖ ἡμᾶς ὄντας τῷ μύθῳ, καὶνότερον τι συνεισφέρει διήγημα. Eiusdem disputatio (1), cui est argumentum rosa; sciens autem scriptor, nos esse usque ad satiетatem instructos de eo quod est in fabula, novam quamdam narrationem producit. Inc. Ἀγνοεῖ Μῆδοι, Μήδων ὄσοι μνήμη τὰ πρότερα διαδέχονται, κ. λ. Def. τί γὰρ ἂν τις ἕτερον ἐν τῷδε ἡμᾶς ἐσιτάσσει τῷ καιρῷ. Non invenimus in cit. edit.

X. pag. 160. Hinc incipit nova quaedam ac recentior manus; sequuntur autem eiusdem Libanii Orationes VI. quarum prima est Panegyricus Antiocbenus. In cit. Tom. II. pag. 332. seqq.

XI. pag. 180. b. Panegyricus in Imperatores Constantium & Constantem, cum prolocutione. Ibid. pag. 100. Huius Orationis postremae sex paginae recentiori manu suppletæ sunt.

XII. pag. 202. b. Ad Theodosium Imp. de seditione. Ibid. pag. 389.

XIII. pag. 208. b. Ad eundem post conciliationem cum Antiocbenis. Ibid. pag. 406.

XIV. pag. 214. b. De servitute (2). Ibid. pag. 642. Desinit tamen, ut in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XX. supra pag. 137.

XV. pag. 222. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰστέρι τῶν ἱερῶν. Eiusdem ad Imperatorem (Theodosium) pro templis Gentilium non excindendis. Inc. Ἐπὶ πολλῶν πρότερον. Def. ἡ αὐτοῖς καὶ τῷ νόμῳ βοηθήσοντας. Edidit Iac. Gothofredus Genev. MDCXXXIV. 4. qui circa annum Christi cccxc. habitam censet a Libanio plusquam septuagenario.

XVI. pag. 228. Subnestantur alia manu ad implendam paginam, eiusdem Descriptiones duae, Ebrietatis altera, altera Heroum Curriculi, ut in cit. edit. Morell. Tom. I. p. 175. & 181.

XVII. pag. 239. Eiusdem Declamationes XVII. quarum prima est Neoclis Oratio, praevia summa, ab alia tamen manu posteriori adiecta. In cit. Tom. pag. 511.

XVIII. pag. 235. Themistoclis Oratio superiori adversaria. Ibid. pag. 526.

XIX. pag. 240. b. Cimonis Oratio. Ibid. pag. 479.

XX. pag. 247. Divitis strenui Apologia, cum proloquio, Ibid. p. 727.

XXI. pag. 253. Neptuni Actio, cum prolocutione breviori, quam in edit. Ibid. pag. 540.

XXII. pag. 256. b. Maris Apologia. Ibid. pag. 548.

XXIII. pag. 261. b. Demosthenis relatio de ara, cum prolocutione. Ibid. pag. 411.

XXIV. pag. 267. Abdicati Apologia, cum summa, ac proloquio, quod tamen a recentiori manu in margine adiectum fuit. Ibid. pag. 818.

XXV. pag. 273. b. Avarus strenuum abdicans, cum brevi summa. Ibid. p. 801.

XXVI. pag. 281. Invidus se deferens. Ibid. pag. 323.

XXVII. pag. 291. Menelai Oratio ad Troianos in legatione super Helena, sine praefatione, quae legitur in edit. Ibid. pag. 189.

XXVIII. pag. 295. b. Callaeschri actio, cum praevia summa. Ibid. pag. 586.

XXIX. pag. 301. b. Oratoris Apologia, praevia summa. Ibid. p. 882.

XXX. pag. 309. Demosthenes se deferens, cum brevi summa, quae inc. Μετὰ τὰ ἐν Χαίρωνσι, κ. λ. Diversa est ab illa, quae in edit. Morell. legitur sub eodem titulo loc. cit. pag. 397. eademque cum illa, quam extractare in Cod. Bibl. Vaticanae, testis est Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 413. cuius initium: Ὅν μὲν ἐβυλόμην, κ. λ. Finis: τὰ ὑμέτερά καταρτάματα. Hanc Declamationem una cum sequentibus tertiae cuidam manus debemus.

XXXI. p. 313. b. Demosthenis Apologia, cum brevissimo argumento. In dicta edit. p. 435.

XXXII.

(1) Haec quoque Montfauconium effugit.

(2) De hac etiam nulla apud Montfauconium mentio.

XXXII. pag. 325. *b. Ἀντίρρητις πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖον Ὀδυσσεύα. Ἀχιλλεύς. Achilles Oratio adversaria Vlyssis Orationi, quae apud Aristidem habetur. Ibid. pag. 228.*

XXXIII. pag. 335. *Patrocli ad Achillem Oratio, cum Argumento, ac Divisione, seu Praelocutione. Ibid. pag. 257. Huius Declamationis postremae septem paginae recentiori manu, eadem nimirum, quae partem Paenegyricae Orationis in Constantium & Constantem exscripsit, suppletæ sunt.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. partim Saec. XIII. partim Saec. XV. cuius meminit Holstenius in schedis Mss. Constat foliis 346.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ,

CYRI EROTEMATA.

Titulum corrige

Manuelis Moschopuli Cretensis Grammaticae Artis Methodus.

COD.
XXXI.

I. pag. 1. **C**ontinet primo Erotemata, quorum initium: *Τί ἐστι προσφῶδια; ποῖα τάς ἐγγραμμάτους φωνὰς ὀνομάζει, κ. λ.* secundo pag. 16. *Regulas, seu praecepta Declinationum Nominum; tertio pag. 57. Canones Coniugationum Verborum; quarto pag. 87. b. Declinationes ipsas, & Coniugationes; quinto denique p. 100. σχεδωγραφίαν, sive praxin de partibus orationis, qua exempla analysis Grammaticae, sive ratio examinandae orationis traditur. Scheda prima inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θεὸς ἡμῶν. Analysis vero: Κύριε, κ. λ. Πόσα μέτρα ἔχει εἰς; τρία. Κύριε, Ἰησοῦ, Χριστέ, Θεὸς, ὄνομα. ὁ, ἄρθρον. ἡμῶν, ἀντωνυμία, κ. λ. Finis vero totius Libri est: Κρονίωνος δὲ, καὶ ὁρατίανος, κ. Μοσχίωνος, ἰ. ὁ μέγας. Τέλος. Subiiciuntur deinde quaedam pauca Latine de Aoristi formatione &c. Duo fuere Manueles Moschopuli, unus Cretensis, temporibus Andronici Palaeologi senioris clarus circa annum Christi mcccxcii. alter huius patriae, Byzantinus, qui post captam Constantinopolim una cum aliis Graecis in Italiam profugus venit. Priori igitur, ut vidimus, tribuuntur in nostro Codice tum Erotemata, tum schedographia, quam tamen posterioris esse Moschopuli, opinari videtur Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 37. Haec Grammatica, eodem Fabric. teste ibid. una cum Gazae libris duobus prioribus prodiit Graece Basil. apud Io. Walderum MDXL. 4. Notandum in prima pagina quaedam legi de quinque particulis privativis, quas Graeci dicunt *εσρητικὰ μόρια*, quae sunt α, νε, νη, νο, νω.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. Constat foliis scriptis 329.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΙΓΓΑΦΕΩΝ.

DE AGRICULTURA E DIVERSIS AVCTORIBVS.

Geononica, sive Collectio Auctorum Geoponicorum, iussu, atque auspiciis Constantini Porphyrogeniti, Leonis Sapientis filii, concinnata, & in Libros XX. distributa. Praeedit pag. 1. Πίναξ τῶν γεωπονικῶν. *Tabula Geoponicorum*, sive Index diligentissimus Capitum singulorum librorum, quem excipit pag. 11. Προόμιον, *Prooemium*, sive *Praefatio* ad ipsum Constantinum Porphyrogenitum (1), quae inc. Πολλοὶ μὲν ἐν ἄλλοις βασιλεῦσι, κ. λ. Def. τὰ βέλτιστα προμηθεύμενοι. Tum pag. 12. Βιβλίον Α'. *Liber I. Inc. Τὰ διαφόροις τῶν παλαιῶν, κ. λ. Vltimus vero def. τὸ καλέμα-νον αἰμάτων. Ex his duodecim primi de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariae agunt. Auctores, quorum referuntur excerpta, quique in hisce laudantur libris, ad marginem diligenter adscripti leguntur, iidemque cum iis sunt, quorum catalogum exhibet Fabric. loc. cit. pag. 506. seqq. De Collectionis auctore adhuc incertum est. Varias variorum sententias refert laudatus Fabric. pag. 501. Plures fuere Geoponicorum editiones; omnium vero optima ac luculentissima Graeco-Latina Cantabrig. MDCCIV. in 8. curante V. C. Petro Needhamo. In principio nostri Codicis quaedam a recentiore Graeculo, eiusdem forte possessore, barbare partim, partim analphabete sunt exarata, nullius momenti; quorum propterea nullam rationem habuimus. In eadem vero pagina, posteriori parte, videtur legi nomen Εὐλογίου μοναχοῦ.*

Codex Graecus membranaeus Ms. in 4. Saec. XI. optimus, ac nitidissimus, librorum titulis unciali caractere exaratis, & auro variisque coloribus elegantissime depictis. Constat foliis scriptis 252.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ,

ΕΡΟΤΕΜΑΤΑ.

Seu potius

Grammatica Graeca, & Aesopi Fabulae quaedam.

I. pag. 1. **H**uius Grammaticae inscriptio Latina est, & sic habet: *Incipiunt Regulae Graecae, quas Graeci vocant ἐρωτήματα, seu ἐρωτηματικά, id est, Interrogationes magistrales, partim secundum communem usum, partim secundum ordinem Ang. Decembrii Praeceptoris. Latina quoque sunt, quae traduntur circa pronunciationem litterarum*

COD.
XXXII.COD.
XXXIII.

(1) Hunc indignant Praefationis illa verba, τὸ τελεπὸν τῆς προφῶρας ἀπάνδισμα, ut recte monet Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VI. pag. 501.

cum Graecarum, quarum figurae multipliciter adferuntur. Reliqua deinde sunt Graeca.

II. pag. 41. *Aesopi Fabulae LXI.* quarum prima est *de Vulpe & Hirco*, ultima *de Lupo, & Grue*. Harum nonnullae Latinas habent verborum interpretationes interlineares.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. in cuius prima pagina legitur nomen *Iacobi P.* Constat fol. scriptis 61.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΕΑΙΡΑ.

DEMETRII NEAERA.

COD.
XXXIV.

Opus Dialogi forma, cui praecedit primo Epistola Nuncupatoria, titulo adposito: *Τῷ λαμπροτάτῳ ἡγεμόνι κυρίῳ Αὐδοβίῳ τῷ Γονζαλίῳ Δημήτριος ὁ Μόσχος. Illustrissimo Duci D. Ludovico Gonzagio Demetrius Moschus.* Inc. *Ὁ μὲν σοφώτατος ποιητὴν Ὀμήρου, ἡγεμὼν λαμπρότατε.* Def. *ὡς οὖν τε τῇ σῇ μεγαλειότητι.* Tum Epigramma tetrastichon eiusdem Demetrii *eis τὴν λαμπροτάτην Σωσάννην, in illustrissimam Susannam.* Inc.

Αὐτὴ Κύπρις πλάσσει σ' ἐν ἑρμῷ εἰρήν' ἐαυτῆς, κ. λ.

Tertio Argumentum, cuius initium: *Ὁρῶν δ Πανταγύρας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Κλεινίαν τῷ τῆς Νεαίρας ἔρωτι καταφλεγόμενον, κ. λ.* Finis: *τῆς εὐδαιμονίας τετύχηκε, cui subnectuntur Dramatis personae. Quinque sunt Operis εἰσαίε, siue Actus, quorum primus, Πανταγύρας, Μηδοί, inc. Ἐπευ μοι, ὦ κατάρτε. ἵνα περὶ ὧν ἀνάγκη, κ. λ.* Ultimus def. *Ἐπευ καὶ σὺ, ὦ Μηδε.* Demetrii Moschi Grammatici glossulae, & argumentum in librum Orphei de Lapidibus memorantur a Labbeo Bibl. Nov. Mss. p. 273. & in Catalogo Bibl. Regiae toties citat. T. II. p. 550. De hoc tamen Opusculo nulla apud Fabricium occurrit mentio.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XVI. Constat fol. scriptis 12.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

Synesi, Theodori Lascaris, & Anonymi.

COD.
XXV.

I. pag. 1. **M**Vtilis est initio Codex, ac propterea ex *Synesi Epistolis*, quae olim plures erant, supersunt nunc tantummodo *LXXIX.* ac postrema verba Epistolae VIII. quae sunt . . . . τοιούτου γὰρ ἐρῶμεν ἑστέρ ὑμῶν ἀκροάματος, a quibus incipit Codex. Prima Epistola integra, *Anyfia* inscripta, inc. *Ὁ δὲ Κερύς ἐτι μέλλει, κ. λ.* & est in edit. Paris. toties cit. numero VI. Ultima τῷ αὐτῷ, nempe *Pylacmeni* inscripta, inc. *Ὁ μὲν τὸν φίλιον, κ. λ.* & est CIII. Habentur igitur in Codice, quae inter sextam, & centesimam tertiam interiacent, exceptis

VII. VIII. XXXVIII. XLIV. XLV. LVII. LVIII. LXVI. LXXIX. b. (1) LXXXIV. cum reliquis usque ad XCIII. inclusive, quae omnes desiderantur. Praeterea quinquagesima quarta in Codice (in edit. sexagesima septima) mutila est in fine, ac desinit in verbis, *ἐκ μετανοίας ἀφῆκε . . . . .* quae incidunt in pag. edit. 215. lin. 5. Denique septuagesima prima in Codice (in edit. nonagesima quarta) initio caret, & incipit a verbis . . . . . περ ἐμοῦ, & τῆς κοινῆς, κ. λ. quae incidunt ibid. in p. 234. lin. ultimam. Ad calcem Synesii Epistolarum apposita est ab ipsa librarii manu sequens subscriptio: *Μηνὶ Αὐγούστῳ ἡμέρᾳ ε'. ἰνδ. ζ'. τοῦ σωλβ' ἔτος ἐτελεύτησεν εἰς τὴν Ρ' αἰδέσων, ἀπερχομένη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἡ ἐξ Α' λαμάνων δέσποινα κυρία Εἰρήνη ἡ Παλαιολογίνα, & ἐτέθη. Μηνὲ Αὐγούστῳ, die XVI. fer. V. indictione VII. anno 6832. (Christi MCCCXXIV.) obiit in Radafo, quae ex Alamannis Constantinopolim advenit Imperatrix Domina Irene Palaeologina, & deposita est.* Tum manu Angeli Poliriani subiunctum est: *Α' γυῖλου κτῆμα Πολιτιανοῦ & τῶν φίλων. Politiani, & amicorum, cuius etiam pluribus locis adspersae leguntur notulae.*

II. pag. 39. Τοῦ μεγάλου Λογοθέτου κυρίου Γεωργίου τοῦ Ἀκροπόλεως. *Magni Logothetae D. Georgii Acropolitae* iambici versus LXIII. qui sunt Praefationis loco in sequentes Theodori Lascaris Epistolas. Inc.

Ἀνὴρ ἡμεῶν τὸν γῦρον ἡ δέξις φέρη. Def.

Καὶ τῶν λόγων θαύμαζε τὴν πρώτην βρῦσιν. In pagina, quae vacua supererat inter hoc Carmen iambicum, & Tabulam eorum, ad quos scriptae sunt Theodori Lascaris Epistolae, diversa, ut videtur, manus aliam inseruit Epistolam, cui titulus: *Ἐπιστολὴ τῷ Εὐδοκίᾳ κυρῷ Θεόδωρῳ πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην. Epistola Xanthopuli D. Theodori ad magnum Logothetam.* Inc. *Ὅντ' ἐμοὶ τέτοις δίκαιον ἐγκαλεῖν, κ. λ.* Sequitur deinde Tabula eorum, ad quos scriptae sunt Epistolae, cuius ad calcem ita legitur: *Ὁμοῦ ἐν τῇδε τῇ βιβλῷ ἐπιστολαὶ ἑκατὸν τριακονταεῖς, ἐγράφησαν δὲ πᾶσαι αὐταὶ πρὸ τῆς βασιλείας ἑτελεχείας, καὶ τῆς τοῦ Μαρτίωνος πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα κύριον Γεώργιον τὸν Δούκαν πρεσβείας. Σίμω! sunt in hoc libro Epistolae CXXXIII. (sunt tamen revera CXXXI.) Scriptae autem sunt omnes istae ante plenam imperii potestatem, & Marcionis ad magnum imperatorem D. Ioannem Ducam legationem. Pag. 42. succedunt Epistolae ipsae, quibus hic titulus praecurrit: *Ἐπιστολαὶ τοῦ ἡ. ὑ. τοῦ μεγάλου βασιλέως κυρίου Γεωργίου τοῦ Δούκα, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι. Epistolae filii magni Imperatoris D. Ioannis Ducae, D. Theodori Lascaris.* Primae XLI. scriptae sunt πρὸς τὸν ἐν φιλοσόφοις μέγαν διδάσκαλον καὶ ἀγιώτατον ἱερομόναχον κύριον Νικηφόρον τὸν Βλεμμύδην πρὸς τῆς τοῦ Μαρτίωνος Βελτάρδου δεομβύργου πρεσβείας πρὸς τὸν αὐτὸν μέγαν βασιλέα κύριον Γεώργιον τὸν Δούκαν. *Ad magnum**

(1) Duae enim in edit. eodem numero 79. sunt designatae.

in philosophia magistrum & sanctissimum hieromonachum D. Nicephorum Blemmydam ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem ad ipsum magnam Imperatorem D. Ioannem Ducam. Istarum vero haec sunt initia:

- I. Οἱ μάλιστα τῶν βροτῶν τιμῶσιν αἰεὶ.
- II. Πότερον ἐρῶν ἡμῶν ἡμᾶς τυραννεῖς.
- III. Οὐδὲν ἐστὶ φθαρτὸν, ἀγαθόν.
- IV. Ἡ' μὲν ἀνοικειότης ἀναγκαῖως, κ. λ.
- V. Οἱ μὲν ἄλλοι τὴν τῆς φιλοσοφίας καρπὸν.
- VI. Οὐτοὶ ἂν ἡμεῖς ἐκνηροὶ φανησώμεθα.
- VII. Βραδεῖς ἡμεῖς ἐκ ἐπιλήσμονες.
- VIII. Τὰ πᾶσιν ὡς αἰνύγματα ὄντα.
- IX. Εὐερίλαμεν τὴν ἡμίονον.
- X. Πόρρω περ Δανιὴλ ὁ προφήτης. Mutila haec in fine est.

- XI. Πέπταται τῶν ἀθίων ἡ Φιλαρχία.
- XII. Αἰδῶς μὲν ἐστὶν ἐν ἐμοί.
- XIII. Εὐνεχειρίσθη μοι γραφὴ πατρικὴ.
- XIV. Πρὸς κύριον ἐν τῷ ἐλπίσθηταί με ἐκέρραξα.
- XV. Εὐχερέξατο ἡ καρδιά μου.
- XVI. Αὐτ' ἐμπλοκῆς μὲν ἀρίστης.
- XVII. Τῷ ὄρει τῶν σῶν προσευχῶν ἐγγίσαντες.
- XVIII. Πάλιν πολλάκις εἰς τὸ πρὶν ναύκλιον.
- XIX. Ἀπὲρ ἐλάβομεν, & προσφέρομεν.
- XX. Ἔστιν ὅπου ἐκ ἡ ἀνάγκη καλόν.
- XXI. Καὶ πάλιν ἐπιθυμῶνται καρποί.
- XXII. Καὶ φωτὸς μὲν σέλησις.
- XXIII. Πάτερ ὦγε, τῇ παρέσθῃ δευτέρᾳ.
- XXIV. Πάντα ὅσα ἂν εἰς κύριον δέξαν. Haec quoque in fine mutila.

- XXV. Εἰ δὲ καὶ τὸ τῆς δωρεᾶς ποσὸν, κ. λ.
- XXVI. Τῇ πατρικῇ σὴ εὐχῇ ποδηγούμενος.
- XXVII. Συνημμένον αἰεὶ τῇ διασάσει.
- XXVIII. Παίονειον ἱερὸν, ἢ μάλλον παλινωδῖαν.
- XXIX. Πολλῶν μοι αἰτιυμάτων.
- XXX. Οὐκ ἔστι τοῖς ἀσκητικοῦσι παισὶ, κ. λ.
- XXXI. Καλὰ μὲν πάντα καιρῷ.
- XXXII. Στέργω μὲν πάντα.
- XXXIII. Χαίροις μοι τὰ πάντα ποθύμενε.
- XXXIV. Ἀρεστὰ πεφύκασιν τὰ καλὰ, κ. λ.
- XXXV. Ὡς περ δὲ τοῖς ζώοις τὸ πνεῖν.
- XXXVI. Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἢ ὡς φοιτητῆς, κ. λ.

- XXXVII. Ἰσχυρὸν ἡ ἀλήθεια.
- XXXVIII. Ἡ ἀλήθεια ὁδεύειν ἔχει ἀντιδικίαν.
- XXXIX. Φωνὴ ἀγαλλιᾶσθαι δι' ὑπακοῆς, κ. λ.
- XL. Ὅχλος πολλὸς, & οἱ μὲν συνεζήταν.
- XLI. Ναρκᾶ ἐκ ἡ χεῖρ, ἐκ ἡ γλῶττα, κ. λ.
- III. Sequuntur p. 85. eiusdem Epistolae πρὸς τὸν μέγαν φιλόσοφον κύριον Γεώργιον τὸν Ἀποπολίτην, πρὸς τῆς τοῦ Μαρκίανος πρεσβείας. Ad magnam philosophum D. Georgium Acropolitam, ante Marcionis legationem. Eae vero sunt XXXVIII. quarum series sequens est:

- I. Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμενον τοῦ κοσμοκτοῦ.
- II. Κέντρον δίκην ὑπάρχεις σὺ ἐν ἐμοί.
- III. Ὅ μὲν ποιητὴς τὰ δῶρα ἢ δεκτὰ.
- IV. Νόμος ἐστὶν ὀνομαστὶ τὸ μὴ κωμωδεῖν.
- V. Ἡμεῖς μὲν, ὡς σοφὴ κεφαλὴ, σέργομεν.
- VI. Θαυμάζω σε τὴν πρὸς ἐμὲ πρόνοιαν.
- VII. Ἡμεῖς μὲν αἰδῶ τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
- VIII. Ὡς μέγα κᾶρα, ἀντιχαρίζομαι σοι.
- IX. Θεὸς ἐκδικήσας κύριος.
- X. Τί σοι εἶπω, ἢ τί σοι προσφθέγομαι.

- XI. Ἐγὼ μὲν ἄρτι γυνὴς τὴν σὴν σεβρότητα.
- XII. Μετὰ τῶν ἄλλων πάσχομεν.
- XIII. Ἐπαίνῳ πάλιν σου τὴν ἀγχινοῖαν.
- XIV. Τὸν πρόσθεν λόγον, ὡς φίλε.
- XV. Ἀμέσως ὕδεις τι ἐώρακε πρόποτε.
- XVI. Ἡμεῖς μὲν ἐκ τοῦ εἰπεῖν σε.
- XVII. Οὔτε πηγὴ ἀφθονος ἀνταυμένη.
- XVIII. Ἐρωτῶντας οὐτοὶ ἂν τις ἡμῶν, κ. λ.
- XIX. Αὐτὴ τιτρώσκει, ἐλπίς δὲ θαρρύνει.
- XX. Δέχεαι καὶ τὸν δεύτερον τοῦ προτέρου.
- XXI. Φιλόσοφον γράμμα παιδείας μεσόν.
- XXII. Π μὲν νῦν πολλαχῶς λαμβάνεται.
- XXIII. Πρώτας δὲ ἡδὴ γεγονότας.
- XXIV. Ἡ' μὲν λύπη λελύτηκεν ἡμᾶς.
- XXV. Φίλη, ὡς φίλε, ἐξαιρέτως ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.
- XXVI. Ἐμπόρευμα μὲν ἡδὺ τῶν τροφίμων.
- XXVII. Νόμος μὲν ἐν ἐστὶ τῆς φύσεως.
- XXVIII. Ἡ' σιγὴ τὴν χρυσὴν τὴν βίαν ἐμάρανε, κ. λ.

- XXIX. Πάλαι μὲν ἱπποκονταύρους οἶδον.
- XXX. Πολλοὶς κατατραχυθεῖς ἀνιπαροῖς.
- XXXI. Πέργαμος πόλις οἷον ἐναερίαι.
- XXXII. Παρελπίδα πρὸ ἀνυπόφορον.
- XXXIII. Ἐγὼ δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐμὸν χάρτην, κ. λ.

- XXXIV. Τισὶν δὲ φιλόσοφος πολλὴν ἰσχύν.
- XXXV. Καὶ ἐλεγέ τις, ὅτι τᾶς κύκλος.
- XXXVI. Μικροῦ ἐκ χαρίσιν χαρὰν.
- XXXVII. Τοῖς γνησίοις τὰ γνήσια.
- XXXVIII. Τοῖν δυοῖν ἐμοῖν φουτευμάτων.

- IV. pag. 122. b. Τῷ αὐτοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἀγιοθεοδώριτον. Eiusdem Imperatoris ad Hagiotheodoritem Epistola unica. Inc.

- I. Σὺ μὲν, ὡς Ἀγιοθεοδώριτα.
- V. pag. 124 Τῷ αὐτῷ πρὸς τὸν ἀγιώτατον καὶ οἰκουμένικον πατριάρχην κύριον Μανουὴλ, πρὸς τῆς τοῦ Μαρκίανος Βελτάρδου δεοεμβύργ πρεσβείας πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐκ βασιλείας κύριον Γεώργιον τὸν Δέκαν. Eiusdem ad sanctissimum & oecumenicum Patriarcham D. Manuelem, ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem ad ipsum patrem & Imperatorem D. Ioannem Ducam, Epistolae XIII. quarum haec sunt initia:

- I. Πάτερ, δέξασθαι σε ἴδον ἔδω.
- II. Εἰ πνεύματος κίνησις ἐκ φωνῆ.
- III. Καὶ ἔμπορος νομῶν ἐκ ἄριστος.
- IV. Ἀνέβη θεὸς ἐν ἀλλαλαγμῷ.
- V. Αὐτὴ μὲν χαρὰν διαδέχεται.
- VI. Σοφία κυρίῳ φωτίζει πρὸς σωπον συνετοῦ.
- VII. Πάλαι μὲν ἐτύρβαζε τὰ μέρη.
- VIII. Ἀξία λύτης, ἀξίας λύτης.
- IX. Τὸ τῆς δεινῆς νόσος.
- X. Πᾶσα ἀνάγκη τὰ λατρευτὴν.
- XI. Καὶ ποιμένες μὲν πρότερον.
- XII. Ὅτι μὲν παρήλθε καιρὸς.
- XIII. Τὸ ἀσθενεῖν τὴν ἀγιωσύνην σε.

- VI. pag. 143. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Εὐφῶν κύριον Νικηφόρον, πρὸς τῆς τοῦ Μαρκίανος Βελτάρδου δεοεμβύργ πρεσβείας. Eiusdem ad Metropolitanam Ephesi D. Nicephorum, ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem, Epistolae VI. quarum haec initia:

- I. Τεττάρων εὐφειῶν ἴσων γραμμῶν, κ. λ.
- II. Καὶ σάσις μὲν τετυχῆται ποτὲ.
- III. Ἡρώτησας, πῶς ἔσμεν, κ. λ.
- IV.

- IV. Τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν εἰσιν ἀπλᾶι, κ. λ.
 V. Τὸ μὲν προΐσασθαι τὸν ἀρχιερέαρχον.
 VI. Τοῦ κυρίου ἡ γῆ, κ. τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
 VII. pag. 151. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Μεσοποταμίτην κύριον Γωσήφ πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad Mesopotamitam (1) D. Ioseph ante &c. Epistolae item VI. nimirum:*
 I. Αἰδεῖσθαι μὲν ὃ πῶρρω λόγῳ ἐστὶ.
 II. Εἰ τὸ γενόμενον ἄπαν ἔχει ἀρχήν.
 III. Ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς ὁ ποιητής.
 IV. Ἡ τῶν πολλῶν τυραννὸς ἐπιθυμία.
 V. Ἀνθρώπων μὲν ἡ ἐπιστολὴ τῷ ἐμοῦ φίλῳ.
 VI. Καὶ ἡ ἀνεσις ἐστίν, ὅτε προξενεῖ ἡδονήν.
 VIII. pag. 158. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινὰ γραμματικὸν τὸν Βαλσαμών πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Balsamonem ante &c. Epist. I.*
 I. Εἰ βαλσαμῶν κ. τῶν βαλσαμῶν ἔδεν ἄλλο, ἢ εὐσμία.
 IX. p. 159. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν πανιερότατον μητροπολίτην Φιλαδελφείας κύριον Φωκᾶν, πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad SS. Metropolitanum Philadelphiae D. Phocam, ante &c. Epistolae III. Post inscriptionem, Πανιερώτατε μητροπολίτα Φιλαδελφείας κ. ἐπέρτιμε, inc.*
 I. Οἶδεν ἡ ἀγιωσύνη σου, ὅτι, κ. λ.
 II. Μικρὰ μὲν ἡ προσαγωγή.
 III. Προϋφίστηκε τῆς ἔξεως εἰρήσης.
 X. pag. 162. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐτοῦ γραμματικὴν τοὺς Φάικας μικρὸν τι ἀποσκιρτήσαντας, πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad suos grammaticos Phaicas (2) aliquantum lascivientes, ante &c. Epistolae V.*
 I. Ἡ μὲν ἐπιστήμη ἀπαιτεῖ τὴν σχολήν.
 II. Τὰς τῶν ἀδελφῶν κ. πῶς ἡμοφρόνων, κ. λ.
 III. Ἀἴχαρις ἐγὼ ταῖς γραφαῖς.
 IV. Τοῖς πρόσθεν λόγοις συνάδω.
 V. Περιπατητικοὶ οἱ σχολαστικοί.
 XI. pag. 165. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Σάρδεων κύριον Ἀνδρόνικον, πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad Metropolitanum Sardicensium D. Andronicum, ante &c. Epistolae III.*
 I. Πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τὸ τῆς φιλοσοφίας, κ. λ.
 II. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τὰ μὴ ὄντα ἐθαύμασαν.
 III. Τὴν ἑαρινὴν χειλίδονα, κ. λ.
 XII. pag. 168. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν πατριαρχικὴν ἀρχοντα τὸν τε Εἰφιλίτιον καὶ τὸν

Ἀργυρόπουλον, πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad Patriarchales praefides Xiphilinum & Argypopolum, ante &c. Epistolae IV.*

- I. Περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἔδειξαι λόγους.
 II. Τοὺς διακότους ἀσπάζομαι.
 III. Τὰς ὑμῶν ἐπιστολὰς διττῶς ἀποδέχομαι.
 IV. Φίλων ἔδεν ἡδύτερον.
 XIII. pag. 171. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως κύριον Γερμανὸν, πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad Metropolitanum Hadrianopolis D. Germanum, ante &c. Epist. I.*
 I. Εὐκλείδει μὲν τῷ σοφῷ λόγος.
 XIV. pag. 173. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινὰ μοναχὸν Ἀκάκιον, πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam monachum Acacium, ante, &c. Epist. III. (3).*

- I. Τὰ μὲν πρῶτα τοῦ λόγου διασκηδισθῆναι.
 II. Περιέστη μὲν οὖν τὸ πᾶν, κ. λ.
 III. Τὸ μὲν γράμμα τὸ σὸν ἐφάνη.
 XV. pag. 175. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινὰ γραμματικὸν τὸν Κάλλιστον πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Callistum ante &c. Epist. I.*
 I. Τῷ Κάλλιστῳ διὰ λόγου προσφύγγομαι.
 XVI. pag. 176. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινὰ ἱερομόναχον Νεῖλον καὶ καθηγμένον τοῦ Στύλου, πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam hieromonachum Nilum & Praefidem Styli, ante &c. Epist. I.*
 I. Τεθαυμάσαμεν τὴν ἐν τῇ βραχυλογίᾳ, κ. λ.
 XVII. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινὰ γραμματικὸν τὸν Μανικαῖτην, πρὸς, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Manicaitem, ante &c. Epist. I.*
 I. Καὶ τὸ μὴ συναγόμενον δύναται συνάγειν.
 XVIII. p. 177. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινὰ γραμματικὸν τὸν Κοσμοῦρην. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Cosmoryen (4) Epist. I.*
 I. Οἱ σὺ κοινωνοὶ, ὁ Καλοῦτος, κ. λ.
 XIX. p. ead. Τῷ αὐτοῦ πρὸς τὸν Καλοῦτον & δομέσικον τῶν σχολῶν. *Eiusdem ad Calothetam & Militiae Palatinae Praefectum Ep. I.*
 I. Σοὶ μὲν πρὸς τὴν σὺν λόγῳ, κ. λ.
 XX. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν προκαθήμενον Φιλαδελφείας Δημήτριον τὸν ἱατροπύλον. *Eiusdem ad Praefidentem Philadelphiae Demetrium Iatropulum Epist. I.*
 I. Τῷ καθένι ἰδίῳ τὸ εὐχέσθαι.

Index alphabeticus Epistolarum CXXXI. Theodori Lascaris.

- I. ad Mesopotamitam D. Ioseph. 1.
 Αἰδεῖσθαι μὲν ὃ πῶρρω λόγῳ ἐστὶ.
 II. ad D. Nicephorum Blemmydam. 12.
 Αἰδῶς μὲν ἐστίν ἐν ἐμοί.
 III. ad D. Georgium Acropolitam. 15.
 Ἀμέσως ἔδειξαι τι ἔγραφε πώποτε.
 IV. ad Patriarcham D. Manuelem. 4.
 Ἀνέβη θεὸς ἐν ἀλλοπαγμῶ.
 V. ad Mesopotamitam D. Ioseph. 5.
 Ἀνθρώπων μὲν ἡ ἐπιστολή.
 VI. ad D. Nicephorum Blemmydam. 15.
 Ἄντ' ἐμπλοκῆς μὲν ἀρίστης.

- VII. ad Patriarcham D. Manuelem. 8.
 Ἀξία λύπης, ἀξίας λύπη.
 VIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 19.
 Ἀπερ ἐλάβομεν κ. προσφέρομεν.
 IX. ad eundem. 34.
 Ἀρεσὰ πεφύκασι τὰ καλὰ.
 X. ad Grammaticos Phaicis. 3.
 Ἀχαρις ἐγὼ ταῖς γραφαῖς.
 XI. ad D. Niceph. Blemmydam. 7.
 Βραδεῖς ἡμεῖς κ. ἐπιλήσμονες.
 XII. ad D. Georgium Acropolitam. 20.
 Δέχου κ. τὸν δεύτερον τοῦ προτέρου.

XIII.

(1) Montfaucon. in suo Catalogo male legit *Metropolitam*.
 (2) Montfaucon. in suo Catalogo male legit *Ad Thauram Grammaticum* 4.

(3) Haece tres ad Acacium Epistolas omisit in suo Catalogo Montfaucon.

(4) Montfaucon. loc. cit. male legit *Cosmoryen*.

xiii. ad eumdem. 33.
 Ε'γὼ δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐμὸν χάρτην.
 xiv. ad eumdem. 11.
 Ε'γὼ μὲν ἄρτι γνῶς τὴν σὴν σεβρότητα.
 xv. ad D. Niceph. Blemmydam. 25.
 Εἰ δὲ ἐν τὸ τῆς δωρεᾶς ποσόν.
 xvi. ad Patriarcham D. Manuelem. 2.
 Εἰ πνεύματος κίνησις ἐν φωνῇ.
 xvii. ad Mesopotam. D. Ioseph. 2.
 Εἰ τὸ γινόμενον ἅπαν ἔχει ἀρχήν.
 xviii. ad Balsamonem grammaticum. 1.
 Ε'κ βαλσάμων ἐν τῶν βαλσάμων ἕδεν, κ. λ.
 xix. ad Georgium Acropolitam. 26.
 Ε'μπόρευμα μὲν ἔδν τῶν τροφίμων.
 xx. ad D. Niceph. Blemmydam. 13.
 Ε'νεχειρίσθη μοι γραφὴ πατρική.
 xxi. ad Mesopotam. D. Ioseph. 3.
 Ε'ν τοῖς Τρωικοῖς ὁ ποιητής.
 xxii. ad D. Niceph. Blemmydam. 15.
 Ε'ξηρεύετο ἡ καρδία μου.
 xxiii. ad D. Georgium Acropolitam. 13.
 Ε'παίνω πάλιν σε τὴν ἀγχίνουαν.
 xxiv. ad eumdem. 18.
 Ε'ρωτῶντας ἔποτ' ἂν τις ἡμῶν.
 xxv. ad D. Niceph. Blemmydam. 9.
 Ε'σείλαμεν τὴν ἡμίονον.
 xxvi. ad eumdem. 20.
 Ε'σιν ὅπου ἐν ἡ ἀνάγκη καλὸν.
 xxvii. ad Metropolitam Hadrianopolis D. Germanum. 1.
 Εὐκλείδει μὲν τῷ σοφῷ λόγος.
 xxviii. ad D. Niceph. Blemmydam. 38.
 Η' ἀλήθεια ἕδεμειαν ἔχει ἀντιδικίαν.
 xxix. ad D. Georgium Acropolitam. 7.
 Η'μεῖς μὲν αἰδῶ τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
 xxx. ad eumdem. 16.
 Η'μεῖς μὲν ἐκ τοῦ εἰπεῖν σε.
 xxxi. ad eumdem. 5.
 Η'μεῖς μὲν, ὦ σοφὴ κεφαλὴ, σέργομεν.
 xxxii. ad D. Niceph. Blemmydam. 4.
 Η' μὲν ἀνοικεῖσθαι ἀναγκάτως.
 xxxiii. ad Grammaticos Phaicis. 1.
 Η' μὲν ἐπιστήμη ἀπαιτεῖ τὴν σχολήν.
 xxxiv. ad D. Georgium Acropolitam. 24.
 Η' μὲν λύπη λελύπηκεν ἡμᾶς.
 xxxv. ad eumdem. 22.
 Η' μὲν νῦν πολλαχῶς λαμβάνεται.
 xxxvi. ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum. 3.
 Η'ρώτησαι, πῶς ἐσμεν.
 xxxvii. ad D. Georgium Acropolitam. 28.
 Η' σιγὴ τοῦ χρυσοῦ τὴν ῥίζαν ἐράρανε.
 xxxviii. ad Mesopotam. D. Ioseph. 4.
 Η' τῶν πολλῶν τυραννῶσα ἐπιθυμία.
 xxxix. ad D. Georgium Acropolitam. 6.
 Θαυμάζω σε τὴν πρὸς ἐμὲ πρόνοιαν.
 xl. ad eumdem. 9.
 Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος.
 xli. ad D. Niceph. Blemmydam. 37.
 Γ'σχυρὸν ἡ ἀλήθεια.
 xlii. ad D. Georgium Acropolitam. 35.
 Καὶ ἔλεγεν τις, ὅτι πᾶς κύκλος.
 xliiii. ad Patriarcham D. Manuelem. 3.
 Καὶ ἔμπορος νοήμων ἐν ἀριστοῖς.

xliv. ad Mesopotam. D. Ioseph. 6.
 Καὶ ἡ ἀνεσίς ἐστιν, ὅτε προξενεῖ.
 xlv. ad Nicephorum Blemmydam. 21.
 Καὶ πάλιν ἐπιθυμῶνται καρποί.
 xlvi. ad Patriarcham D. Manuelem. 11.
 Καὶ ποιμένες μὲν πρότερον.
 xlvii. ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum. 2.
 Καὶ τᾶς μὲν τετυχήκει ποτέ.
 xlviii. ad grammaticum Manicaitem. 1.
 Καὶ τὸ μὴ συναγόμενον δύναται συνάγειν.
 il. ad D. Niceph. Blemmydam. 22.
 Καὶ φωτὶς μὲν σέρησις.
 l. ad eumdem. 31.
 Καλὰ μὲν πάντα καιρῷ.
 li. ad D. Georgium Acropolitam. 2.
 Κέντρε δίκην ὑπάρχεις σὺ ἐν ἐμοί.
 lii. ad Patriarcham D. Manuelem. 5.
 Λύπη μὲν χαρὰν διαδέχεται.
 liii. ad D. Georgium Acropolitam. 19.
 Λύπη τιτρώσκει, ἐλπίς δὲ θάρρυνει.
 liv. ad eumdem. 1.
 Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην.
 lv. ad eumdem. 12.
 Μετὰ τῶν ἄλλων πάσχομεν.
 lvi. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 2.
 Μικρὰ μὲν ἡ προσαγωγή.
 lvii. ad D. Georgium Acropolitam. 36.
 Μικροῦ καὶ χάρις χαρὰν.
 lviii. ad D. Niceph. Blemmydam. 41.
 Ναρκεῖ ἐν ἡ χεῖρ, ἐν ἡ γλώττα.
 lix. ad D. Georgium Acropolitam. 4.
 Νόμος ἐστὶν ὀνομασί τὸ μὴ κομμεῖν.
 lx. ad eumdem. 27.
 Νόμος μὲν ἐν ἐστὶ τῆς φύσεως.
 lxi. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 1.
 Οἶδεν ἡ ἀγισσύνη σου, ὅτι.
 lxii. ad D. Niceph. Blemmydam. 1.
 Οἱ μάλιστα τῶν βροτῶν τιμῶσιν.
 lxiii. ad eumdem. 5.
 Οἱ μὲν ἄλλοι τὴν τῆς φιλοσοφίας.
 lxiv. ad Costomyren grammaticum. 1.
 Οἷς σὺ κοινωνεῖς, ὁ Καλόθετος.
 lxv. ad D. Georgium Acropolitam. 3.
 Ο' μὲν ποιητὴς τὰ δῶρα ἐδεκτά.
 lxvi. ad Patriarcham D. Manuelem. 12.
 Ο'τι μὲν παρήλθε καιρὸς.
 lxvii. ad D. Niceph. Blemmydam. 3.
 Οὐδὲν ἐστὶ φθαρτὸν, ἀγαθόν.
 lxviii. ad eumdem. 30.
 Οὐκ ἐστὶ τοῖς ἀσκληπιαῦσι παισί.
 lxix. ad eumdem. 6.
 Οὐποτ' ἂν ἡμεῖς οὐκνηροί.
 lxx. ad D. Georgium Acropolitam. 17.
 Οὐτε πηγὴ ἀφθονος ἀνταμμένη.
 lxxi. ad D. Niceph. Blemmydam. 40.
 Ο'χλος πολλὸς, ἐν οἱ μὲν συνεζήτουν.
 lxxii. ad eumdem. 28.
 Παίβνειον ἱερὸν, ἢ μᾶλλον, κ. λ.
 lxxiii. ad Patriarcham D. Manuelem. 7.
 Πάσαι μὲν ἐτύρβαζε τὰ μέρη.
 lxxiv. ad D. Georgium Acropolitam. 29.
 Πάσαι μὲν ἱπποκενταύρους οἶδεν.

LXXV. ad D. Nicephorum Blemmydam. 18.
 Πάλιν πολλάκις εἰς τὸ πρὶν ναυήγιον.
 LXXVI. ad eundem. 24.
 Πάντα ὅσα ἂν εἰς κυρίῃ δόξαν. Mutila est in fine.
 LXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 32.
 Παρελπίδα τὸ ἀνυπόφορον.
 LXXVIII. ad Patriarcham D. Manuelem. 10.
 Πᾶσα ἀνάγκη τὸν λατρευτήν.
 LXXIX. ad D. Niceph. Blemmydam. 23.
 Πάτερ ἄγιε, τῇ παρῶν δευτέρᾳ.
 LXXX. ad Patriarcham D. Manuelem. 1.
 Πάτερ δόξασόν σου τὸν υἱόν.
 LXXXI. ad Niceph. Blemmydam. 11.
 Πέπαιται τῶν ἀδελφῶν ἡ φιλαρχία.
 LXXXII. ad D. Georgium Acropolitam. 31.
 Πέργαμος πόλις, ὅσον ἐναερίᾳ.
 LXXXIII. ad Acacium monachum. 2.
 Περιέση μὲν ἔν τὸ πᾶν.
 LXXXIV. ad Grammaticos Phaicas. 3.
 Περιπατητικοὶ οἱ σχολαστικοί.
 LXXXV. ad Patriarchales Praefides Xiphilinum & Argyropulum. 1.
 Περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἂν μοι λόγος.
 LXXXVI. ad Metropolitanam Sardicensium D. Andronicum. 2.
 Πολλοὶ μὲν πολλάκις τὰ μὴ ὄντα.
 LXXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 30.
 Πολλοὶ κατατραχυνθεὶς ἀνταρτοῖς.
 LXXXVIII. ad Metropolitanam Sardicensium D. Andronicum. 1.
 Πολλοὶ τῶν φιλοσόφων.
 LXXXIX. ad D. Nicephorum Blemmydam. 29.
 Πολλῶν μοι αἰτιμάτων.
 xc. ad eundem. 10.
 Πόρρω πε Δανιὴλ ὁ προφήτης. Haec quoque mutila est in fine.
 xci. ad eundem. 2.
 Πότερον ἐρῶν ἡμῶν ἡμᾶς τυραννεῖς,
 xcii. ad eundem. 14.
 Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με.
 xciii. ad eundem. 36.
 Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν ἔχ ὡς φοιτητής.
 xciv. ad Metropolitanam Philadelphiae D. Phocam. 3.
 Προϋφίστης τῆς ἕξως,
 xcv. ad D. Georgium Acropolitam. 23.
 Προΐας δὲ ἤδη γεγονύας.
 xcvi. ad Caloheram & militiae Palatinae Praefectum. 1.
 Σοὶ μὲν πρὸς τοὺς σοὺς λόγους.
 xcvi. ad Patriarcham D. Manuelem. 6.
 Σοφία κυρίου φωτίζει πρόσωπον.
 xcvi. ad D. Niceph. Blemmydam. 32.
 Στέργω μὲν πάντα.
 ic. ad Hagiotheodoritem. 1.
 Σὺ μὲν, ὦ Ἀγιοθεοδώριτα.
 c. ad D. Niceph. Blemmydam. 27.
 Συνημμένον αἰεὶ τῇ διατάξει.
 ci. ad Acacium monachum. 1.
 Τὰ μὲν πρῶτα τοῦ λόγου.
 cii. ad D. Niceph. Blemmydam. 8.
 Τὰ πᾶσιν ὡς αἰνίγματα ὄντα.
 ciii. ad Grammaticos Phaicas. 2.
 Τὰς τῶν ἀδελφῶν καὶ πῶς ὁμοφρόνων.

civ. ad Patriarchales Praefides Xiphilinum & Argyropulum. 3.
 Τὰς ὑμῶν ἐπιστολὰς διττῶς ἀποδέχομαι.
 cv. ad quemdam hieromonachum Nilum praefidem τῷ Στόλῳ. 1.
 Τεθαυμάσκαμεν τὴν ἐν τῇ βραχυλογίᾳ.
 cvi. ad Metropolitanam Ephesi D. Nicephorum. 1.
 Τεττάρων εὐθειῶν ἴσων.
 cvii. ad Metropolitanam Sardicensium D. Andronicum. 3.
 Τὴν ἐκρινὴν χειρίδνα.
 cviii. ad D. Niceph. Blemmydam. 26.
 Τῇ πατρικῇ σῇ εὐχῇ ποδηγούμενος.
 cix. ad D. Georgium Acropolitam. 34.
 Τισὶν ὁ φιλόσοφος πολλὰν ἰσχύν.
 cx. ad eundem. 10.
 Τί σοι εἶπω, ἢ τί σοι προσφθέξομαι.
 cx. ad Patriarcham D. Manuelem. 13.
 Τὸ ἀσθενεῖν τὴν ἀγιοσύνην σου.
 cxii. ad D. Georgium Acropolitam. 38.
 Τοῖν δυοῖν ἐμοῖν φυτεύματον.
 cxiii. ad eundem. 37.
 Τοῖς γνησίοις τὰ γνήσια.
 cxiv. ad Grammaticos Phaicas. 4.
 Τοῖς πρόσθεν λόγοις συνάδω.
 cxv. ad Acacium monachum. 3.
 Τὸ μὲν γράμμα τὸ σὺν ἐφάνη.
 cxvi. ad Metropolitanam Ephesi D. Nicephorum. 5.
 Τὸ μὲν πρόσσας τὸν ἀρχιεράρχην.
 cxvii. ad eundem. 6.
 Τοῦ κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
 cxviii. ad Patriarchales Praefides Xiphilinum, & Argyropulum. 2.
 Τοὺς διακόνους ἀσπάζομαι.
 cxix. ad Callistum grammaticum. 1.
 Τῷ Καλλίστῳ διὰ λόγου προσφθέγγομαι.
 cxx. ad Praefidentem Philadelphiae D. Demetrium latropulum. 1.
 Τῷ κανόνι ἴδιον τὸ εὐθεῖς.
 cxxi. ad Metropolitanam Ephesi D. Nicephorum. 4.
 Τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν εἰσὶν ἀπλᾶί.
 cxxii. ad D. Georgium Acropolitam. 14.
 Τῶν πρόσθεν λόγων, ὦ φίλε.
 cxxiii. ad D. Niceph. Blemmydam. 17.
 Τῷ βρεῖ τῶν σὺν προσευχῶν.
 cxxiv. ad Patriarcham D. Manuelem. 9.
 Τὸ τῆς δεινῆς νόστου.
 cxxv. ad D. Georgium Acropolitam. 25.
 Φίλη, ὦ φίλε, ἐξαιρέτως ἐστίν.
 cxxvi. ad eundem. 21.
 Φιλόσοφος γράμμα παιδείας μεσόν.
 cxxvii. ad Patriarchales Praefides Xiphilinum & Argyropulum. 4.
 Φίλων οὐδὲν ἡδύτερον.
 cxxviii. ad D. Niceph. Blemmydam. 39.
 Φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως δι' ἰσαποῆς.
 cxxix. ad eundem. 33.
 Χαίροις μοι τὰ πάντα ποθούμενε.
 cxxx. ad D. Georgium Acropolitam. 8.
 Ω' μέγα κᾶρα, ἀντιχαρίζομαι σοι.
 cxxx. ad D. Niceph. Blemmydam. 35.
 Ωσπερ δὲ τοῖς ζώοις τὸ πνεῖν.

Theod. Lascaris senior imperavit ab A. C. mccc. ad mcccxii. Orationes eius duas, laudes patris Ioannis Ducae & Nicaeae urbis complexas promissit Ioannes Boivin. Orationem in S. Tryphonem martyrem memorat Allatius, quae incipit: *Κρίνα ἐξ ἀγροῦ, καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς*. Fuit & alter Theodorus Duca Lascaris iunior Imperator ab A. mccciv. ad mcccix. cuius Libri primus, & tertius, usque ad septimum de Theologia Christiana Mss. Graece exstant in Bibl. Bodlei. Cod. Barocc. XCVII. Octo Theologicas Orationes Allatius indicat pag. 720. de Consensu. Vide plura apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. X. pag. 526. Iuniori tribuendae sunt Epistolae CXXXI. quas recensuimus.

XXI. pag. 178. b. Occurrunt duae veluti tabulae, quarum altera est Graeciae Metropoleon LXXXIV. quarum prima est ἡ Καίσαρεια, postrema ἡ Ἀπέρω. Altera Archiepiscopatum XXXVIII. quorum prior est ἡ Βιζύη, postremus ἡ Ἀρχίαλος.

XXII. pag. 179. b. Sequuntur Strategica quaedam sine ullo titulo. Inc. Τὴν αὐτὴν ἂν ἴδοις ἐν μὲν εἰρήνῃ θρασείᾳ, ἐν δὲ πολέμῳ δειλῇ, ταῦτέστιν ἀπανταχῇ πονηρῇ, κ. λ. Def. ἀνόητος ἂν εἴην, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἶδειν Πτολεμαίοις. Varias autem sunt hac illac lacunae reliquae.

XXIII. pag. 181. b. Succedunt Epistolae X. quibus singulis nomina olim erant adscripta eorum, ad quos missae erant; primae vero etiam nomen auctoris praecerat, sed tum huius, tum reliquarum ferme omnium titulis abrais, ad quem pertineant, nondum comperimus. Istarum initia haec sunt:

Prima inc. Εἰ μὴ καὶ πρότερον ἢ τῶν σὺν μουσικῇ σσιρήνων.

II. p. 182. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Αυβδίκην, καὶ τὸν Παλατίνον. Inc. Εἰ καὶ τῆς ἀποδημίας ἐπαίων, κ. λ.

III. pag. ead. b. inc. Εἰ μὴ δ' ὃ φίλη μοι καὶ σεπτὴ κεφαλὴ, κ. λ.

IV. pag. 183. Τῷ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Inc. Οὐ παρὼν νεανίας ἐστὶ μὲν.

V. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Βουλιαῦν. Inc. Οὔτε πόλις ἐπ' ὄρους διακειμένη.

VI. pag. 184. inc. Τ' πεσχημένος σοι πέμψειν ταυταὶ τὰς ἐπιστολάς.

VII. pag. 186. b. inc. Δέδεξο τουτοῖ τὸ δόμα.

VIII. p. 187. b. inc. Δειλίητο τῇ ἐπιστολῇ τῇ πεμφθείσῃ.

IX. pag. 189. inc. Οὐ δὴ νεανίας πέμψας παρ' ἡμῶν, κ. λ.

X. denique ibid. inc. Ἀνὰ σοῦ καὶ αὐθις ἡμῖν νῦν ἐπιστολὴν, κ. λ. Inter quintam & sextam Epistolam interiacent iambica Carmina duo item anepigrapha, diversa manu exarata. Primum versibus constans XVII. inc.

Εἴπερ δὲ καὶ πρόχειρον ἀσέϊον θέλεις.

Def.

Εἰς τὴν ἑπ' αὐτοῦ ἀπαγαγεῖν πορθηίδα.

Alterum versus habet XLI. & inc.

Εἴλαυνε μὴν Αὐγασε καὶ σφρίγα πλέον.

Def.

Εἴ γὰρ δὲ σοι χάριτας εἶδως τυγχάνω

Ταῖς ἐλπίσι τρεφοντι καὶ τέρποντί με.

XXIV. pag. 190. Τοῦ σοφωτάτου & λογιωτάτου & τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανέδη λόγος εἰς τὴν θεοσάμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν θρήνον Ἰησὺ Θεοτόκου. Δέσποτα εὐλόγησον. Sapientissimi & eloquentissimi & maxime inter monachos venerabilis D. Maximi Planudis Sermo in sepulturam corporis Domini & Dei & Servatoris nostri Iesu Christi, & in Lamentationem Desparae. Domine benedic. Inc. Ἀ' μὲν ἂν τις εὐκάζῃ τεκμήριον. Def. καὶ θεὸν αὐτὸν ἀποκήρυτε, σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι δοξαζόμενον εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Graece prodit Parisiis MDLVII. apud Andream Wechelum, Latine ex Ioachimi Axonii Graviani versione in Supplem. Bibl. Patrum Colon. A. mcccxxii. & alibi.

XXV. pag. 204. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Εἰσβῆ πρὸς τὸν λογιώτατον καὶ φιλόσοφον κύριον Ἀνδρόνικον τὸν Ζαρίδην. Epistola Rhabdae ad eloquentissimum & philosophum D. Andronicum Zaridam. Inc. Εἴ γὰρ πρὸς τοιοῦτον ὅπως ἀκριβῶς ἐπιστέλλειν ἡ γράφειν, ἔτ' ἐδιδάχθην, ἔτ' ἔμαθον. Def. Εἴ ῥωσο τηρῶν ὑγιὴ τὴν ἀγάπην. Nihil de hac Epistola apud Fabricium, qui tamen Nicolai cuiusdam Rhabdae Grammaticam ex Labbei Bibl. Nov. Mss. pag. 105. enunciat Bibl. Gr. Vol. VII. pag. 46. Nonnulla Nicolai Smyrnaei, Artabaldi, cognomine Rhabda, leguntur in quatuor Codicibus Biblioth. Regiae Paris. ut ex Tom. II. Catalogi eruitur.

Praeter eam, quam retulimus supra pag. 556. §. I. aliae occurrunt in hoc Codice variis in locis recentiores subscriptiones, quarum nonnullae prorsus expunctae fuerunt, aliae adhuc superstites sunt, sed ita compendiarie scriptae, ut non omnia potuerimus exculpere. Eae vero sunt:

Prima pag. 178. Αἰδεσιμώτατε, δρασιμώτατε, φίλε Χριστέ, μέγας μαίερος τοῦ ἁγίου ὁσπitiου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀναδοχε τῶν πενήτων, καὶ . . . . . τοῦ μεγάλου πάπα . . . . . δε βουλαιόβου. Admodum reverende, & carissime, amice Christi, magnus Magister sancti Hospitalii venerabilis monasterii S. Ioannis Hierosolymitani, pauperum exceptor, & . . . . . magni papae . . . . . de Villanova.

Altera ibid. Τῇ α' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς, τῆς ἡ' ἡμέρας ἐστὶν ἡμεῖς ὁ Λέων ὁ ζευγηλάτης ἡμῶν τὸν χρόνον εἰς . . . . . δ'. κάπαν παρασπο . . . . . καὶ ὑπόδησιν ἐδόθη αὐτῷ χάριν προρογίου κο. ις'. ἄτινα ἐδόθησαν τοῖς ἐνόχοις εἰς τὸ ἀροκάπτιον, ὅπερ ὤφειλε. ἕτερα κο. δ'. εἰς δύο ζυγὰς πατούτζια τῆς γυναικὸς καὶ τῷ παιδίῳ αὐτοῦ. Hanc utpote barbarice scriptam, & intricatissimis notis compendiaris refertam, perspicaciori ingenio enucleandam relinquimus.

Tertia pag. 188. Μηνὶ Μαρτίῳ ιδ'. ἡμέρᾳ πέμπτῃ, ὥρᾳ δ' τῆς νυκτὸς τοῦ ἑωλῆ ἔτους, ἰνδ. ἡ'. ἐτελεύτησεν ἡ κυρά μου ἡ μάνα μου (ita enim videtur) ἡ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχή-

ΕΧΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΘΕΙΣΑ ΜΑΡΘΑ ΜΟΝΑΧΗ, καὶ ἔτιθῃ ἐν τῷ προτάῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐπονομαζομένου . . . . (imperfecta est,) *Mense Martio, die XIV. feria V. hora IV. noctis, anno 6838. (Christi MCCCXXX.) indict. VIII. mortua est Domina mea Manna, quae propter divinum & angelicum habitum denominata est Martha monacha, ac deposita est in coemeterio sancti Nicolai qui dicitur . . . .*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. initio mutilus. Constat foliis scriptis 204.

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΕΠΙ
ΤΟΜΗ ΤΩΝ Η. ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΜΟΡΙΩΝ.

CONSTANTINI LASCARIS COMPEN-
DIVM OCTO ORATIONIS
PARTIVM.

Ac praeterea

Tryphonis Grammatici, Theocriti, & Hesiodi quaedam.

COD.
XXXVI.

Liber Graecolatinus typis impressus Mediolani MCCCCLXXX. in fol. in quo continetur:

I. pag. 2. Ε'πιτομή τῶν ἐν τῷ τῷ λόγῳ με-
ρῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων συντεθεισα πα-
ρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου. *Compendium octo Orationis partium, & aliorum quorundam necessariorum editum a Constantino Lascari Byzantio, Praeedit Latina Boni Accursii Pisani Viro Clarissimo Iulio Pomponio Epistola Nuncupatoria, cuius initium: Quum mea opera & studio, vir venerabilis, κ. λ. Inc. Περὶ διαίρεσεως τῶν γραμμάτων. βιβλίων πρῶτον. Γράμμα ἐστὶ μέρος, κ. λ. De divisione litterarum. Liber I. Littera est pars, &c. Singulae enim paginae in duas columnas sunt divisae, quarum altera textum Graecum, versionem altera Latinam, eamque litteralem, ita ut linea lineae, verbum verbo, atque adeo littera litterae respondeat omnino, completitur. Def. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδικώτατα περὶ ὀνόματος & ῥήματος διαληψόμεθα. In autem secundo latius de nomine & verbo tractabimus. Τέλος τῆς ἐπιτομῆς. Finis Compendii. Hanc editionem memorat in Annalibus suis Typographicis Maittaire Tom. II. Part. I. pag. 49.*

II. pag. 76. b. Περὶ παθῶν τῶν λέξεων ἐκ τῶν τοῦ Γραμματικοῦ Τρύφωνος. *De passionibus dictionum ex Grammatici Tryphonis (sic). Inc. Τα τῶν λέξεων πάθη, κ. λ. Dictionum passionibus &c. Def. Ποσειδὸς ἀντὶ Ποσειδῶνα. Neptunum pro Neptunum. Hoc de figuris dictionum apospasmation, editum quoque est ad calcem Grammaticae Graecae Urbani Bellunenensis &c.*

III. pag. 80. b. Περὶ ἀνωμαλῶν ῥημάτων κατὰ σοφιστῶν. *De Anomalis Verbis per ordinem. Inc. Ἀρχὴ τοῦ α. Α'ζω, ὅθεν ἀδριςτος πρῶτος ἄδην, & ἀέζην, κ. λ. Principium. α. Sicco,*

unde aoristus primus siccatus fui, & siccatus fui, &c. Def. ἢ ὄρω, ὄρῳ, ὄρσα ἀδελικῶς, vel concito, concitabo, concitavi Aeolice.

IV. pag. 90. Περὶ πνευμάτων. *De Spiritibus. Inc. Πόσα πνεύματα; δύο, ἡ δασεία, & ἡ ψιλή, κ. λ. Quot spiritus? duo, densus, & levis, &c. Def. & ἔως ἐπιρρημα, & ἔως ἀντωνυμία. & sic adverbium, & hic pronomen. In fine: Hoc divinum opus impressum est Mediolani III. Kalendas Octobres M. CCCCLXXX, & interpretatum per venerabilem virum utriusque linguae doctissimum ac optimum Iohannem monachum Placentinum.*

V. pag. 96. Sequuntur typis item excusa, sed Graece tantum, Theocriti Idyllia XVIII. quorum primum est Thyrsis, sive Cantio. Vltimum Helenae Epithalamium.

VI. pag. 127. Ἡσίοδος τοῦ Ἀσκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι. *Hesiodi Ascræi Opera & Dies Graece: Hanc Theocriti, & Hesiodi editionem, anni indicio destitutam, ex Philippi Iuntae typographio produsse anno MD. Florentiae crediderim, auctore Michaële Maittaire loc. cit. Tom. I. Part. II. pag. 765.*

ΔΙΟΝΟΣ ΛΟΓΟΙ.

DIONIS ORATIONES.

Quibus adde

Ifocratis, Polemonis Sophistae, Hesyebii Milesii, ac Philostrati quaedam.

L. pag. 1. **D**ionis Orationes VI. quarum prima est Oratio Troiana, five, quod illi non sit captum. Occurrit in edit. superius cit. pag. 151. seq. sub Num. XI.

II. pag. 25. b. *De sua auscultandi cupiditate. Oratio XIX. ibid. pag. 260.*

III. pag. 26. b. *De dicendi exercitatione. XVIII. pag. 253.*

IV. pag. 30. b. *De Pulcritudine. XXI. pag. 269.*

V. pag. 33. b. *De Bella & Pace: XXII. pag. 274. Haec tamen una cum sequenti, titulo carent in Codice.*

VI. pag. 34. b. *Oratio Athenis habita, de Fuga. XIII. pag. 219. In Codice mutila est; detinit enim in verbis: ὦν ἔδει πράττειν, ἀδὲ σκοπεῖν . . . quae incidunt in edit. p. 222. lin. 20. Ad hunc defectum supplendum relicta sunt duo circiter folia vacua.*

VII. p. 34. b. *Ifocratis Orationes duae, quarum prima est ad Daemnicum paraenetica, quae in eius Operum edit. Graec. Lat. Basil. MDLXX. fol. incidit in pag. 1. & seqq. Hanc praecedat Auctoris Vita, cuius initium: Γενεῖς Θεοδώρου τοῦ ἀδελφοποιῦ ἐγένετο παῖς. Finis: οἱ ἀγῶνες, & αἱ πράξεις. Non exstat inter alias Viras, quae in dicta editione adferuntur.*

VIII. pag. 39. b. *Eiusdem Oratio contra Sophistas. Ibid. pag. 428.*

IX. pag. 53. *Polemonis Sophistae in Cynae.*

giram, & Callimachum Declamationes duae, prima ex persona patris Cynaegiri, altera patris Callimachi. Concordant cum illis, quas recensuimus in Cod. I. Plut. LVI. supra pag. 292. §. VII. & VIII.

X. pag. 66. b. Η'συχία Μιλησίου Γαλλυρίου περί τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμπάντων σοφῶν. Hesychii Milefii Illustris de viris sapientibus, qui in eruditionis laude claruerunt, Liber. Inc. Κυνική ἐκλήγη φιλοσοφία, κ. λ. Def. κ. τὸ βασιλικὸν ἀναληφθείσης. Editus est Graece & Latine Tom. VII. Operum Meursii edit. Florent. MDCCLXVI. a pag. 205. ad pag. 302.

XI. pag. 82. b. Ε'κ τῶν τοῦ Φιλοστράτου βίων σοφιστῶν. Ex Philostrati vitis Sophistarum Excerpta. Incipiunt a Gorgia, hoc pacto: Διήκει λόγος ἀποτάδην κ. ἐς μήκος. Γοργίας ὁ Λεοντίνος πρῶτος ἤρξατο τῶν σχεδίων λόγων. Desinunt in Demosthene, in verbis: τὰ πολλὰ ἐμνὺς κ. παρασπονδῶν τοῖς ἔργοις. Hae vitae omnino diversae sunt ab editis, & earum potius compendia nuncupari possunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 92.

ΕΤΑΗΜΟΤ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΕΞΙΚΟΝ.

EVDEMI RHETORIS DICTIONARIUM.

Ac praeterea

Alia aliorum Lexica.

COD.
XVIII.

I. pag. 1. **I**N primis duobus foliis quaedam Excerpta brevissima leguntur; primum historicum de Xerxe, ac Dario; alterum grammaticum de Ionica dialecto; tertium, quorundam continet proverbiorum declarationem.

II. pag. 3. Εὐδήμῳ ῥήτορος λέξεων χρησίμῳ συναγωγή, αὐτὸ μάλιστα κέχρηται ῥήτορες κ. τῶν συγγραφέων λογιστάτοι. Eudemi Rhetoris dictionum utilium collectio, quibus potissimum usi sunt oratores, & historicorum disertissimi, iuxta alphabetum. Inc.

Α'βαλε, ἀντὶ τοῦ φεῖ.

Α'βαροι, ὄνομα ἔθους.

Def.

Ὀψισμένον, ὃς τῆς ὥρας βραδείως φάνεν, ἢ γενόμενον.

Ita ferme inscribitur hoc Lexicum apud Suidam in Εὐδήμῳ, & tamquam utilissimum laudatur. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Caesarea, Regia Paris. &c. Kusterus tamen putat esse ψευδαστίγραφον, & a Graeculo aliquo recentiore ex aliis lexicis confarcinatum. Hoc Suidas in suum se dictionarium transulisse fatetur. In fine additum est: Μηνὶ Ἰουνίῳ, Ἰνδικτιῶνος ἐνάτης. Mense Iunio, indict. IX. In sequenti p. 196. regulae quaedam Grammaticae traduntur, quomodo scribenda sint nomina composita ἀπὸ τοῦ κρέας, κέρας, γήρας, & similibus.

III. pag. 197. Συναγωγή λέξεων συλλεγέσθαι ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τέφης γρα-

φῆς, κ. τῆς νέας, κ. αὐτῆς δῆτε τῆς θύραθεν. Collectio dictionum ex diversis libris veteris sacrae ac novae Scripturae, nec non & ipsius profanae concinnata, ordine litterarum. Inc.

Α'απτος, ὁ ἀπροσπέλαστος παρὰ τὸ ἀπτω. ἄπτος, κ. ἄαπτος, οἷον τὸ ἄγαν ἀπτόμενον, κ. λ.

Def.

Ὀψων, εἶδον.

Ὀψωνηκότες, ὀψωνήσαντες δὲ μικρόν.

Ὀψίσθη, ἐβράδυνεν.

Collector Anonymus: sed forte est lexicum, quod sub Cyrilli nomine circumfertur, quamvis ab iis, quae innuimus supra pag. 476. §. III. & pag. 528. §. I. aliquantum principio & fine differre videatur.

IV. pag. 405. b. Ε'ρμηνεία περὶ ἀντιστοιχῶν, Explicatio de Antistoechis, sive Liber de Orthographia, per alphabetum. Inc.

Α'λήθεια, τὸ λη η, τὸ θεὶ δίφθγγ.

Α'ληθινός, τὸ λη η, τὸ θι ι.

Α'ληθήςμιος, τὸ λη η, καὶ τὸ ρι ι.

Def.

Πεζός, πεζεύειν, τὰ τε ψιλὰ.

Παίγνιον, τὸ παι δίφθ. τὸ γνι ι.

Auctor Anonymus.

V. pag. 410. Canones III. ecclesiastici, ac troparia versibus iambicis pentastichis Ioannis Monachi cum explicationibus, in Natale Domini, in Theophania, & in Pentecosten.

VI. pag. 428. b. Declaratio signorum, sive notarum, quas in marginibus librorum apponere solebant veteres calligraphi ad ea loca, quae notatu digna erant indicanda.

VII. pag. ead. Lexicum vocum, quae occurrunt in Psalmis, Canticis, in Libro Iob, ac Proverbiorum, Evangelii, Actibus Apostolorum, & Epistolis, cum ipsarum explicationibus; tum interpretationes nominum quorundam Hebraeorum.

VIII. pag. 441. S. Epiphanii brevis excerptum de mensuris & ponderibus.

IX. pag. 442. Σὺν θεῷ ἄροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν κ. τίς τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. συλλεγόμενοι ἀπὸ τῆς Κλήμεντος, κ. ἐτέρων ὁσίων κ. μακαρίων πατέρων, θεὶ δὴ (corr. δεῖ) πρὸ πάντων ἐτέρων μαθήματος ἐκσηθίζει τὸν τῆ βοηθεία τοῦ θεοῦ προεργασθῆαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βυλόμενον. Incipiunt Deo auspice definitiones variae secundum traditionem & fidem S. Catholicae & Apostolicae Ecclesiae, collectae ex Clemente, & aliis SS. ac BB. Patribus, quas prae omni alia disciplina impetiorare oportet eum, qui Dei ope praesse vult verbo pietatis. Post praefationem quamdam, seu monitum, cuius initium: Εὐδοκῆται τὸ α, ὅρος δηλοῦται· ἐνθα δὲ τὸ β, τὴν ἐτυμολογίαν δηλοῖ, κ. λ. incipiunt: A. τί ἐστιν ὄρος; B. καὶ κατὰ τί εἴρηται ὄρος; E. καὶ ὅσα· χὼς νοεῖται ὄρος; O. ὅρος ἐστὶ λόγος σύντομος, κ. λ. Desinunt in quodam Anastasii Sinaitae Excerpto, cuius postrema verba sunt: λέγεται μὲν, ὅτι ἰσχυρὰ δὲ, καὶ ταῦτα μὲν ἔως· τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἰη δόξα, κ. λ. Collector Anonymus. Subiiciuntur deinde pauca quaedam de

Luna, ac Sole, eorumque eclipsi, ac de Anno.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. caractere satis minuto, quem memorat Hollstenius in schedis suis Mss. Constat fol. scriptis 459.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

COD.
XXXIX.

Decem habentur in hoc Volumine Demosthenis Orationes, quarum singulis, prima excepta, Libanii argumenta praecedunt.

- I. pag. 1. *Olynthiaca I.* In cit. edit. p. 1.
- II. pag. 7. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
- III. pag. 14. *Olynthiaca III.* Ibid. p. 10.
- IV. pag. 22. *Philippica I.* Ibid. p. 15.
- V. pag. 33. *Philippica II.* Ibid. p. 25.
- VI. pag. 39. *b. Philippica III.* Ibid. p. 44.
- VII. pag. 53. *b. Philippica IV.* Ibid. pag. 53.
- VIII. pag. 76. *Oratio ad Philippi Epistolam.* Ibid. pag. 64. Praecedit ipsius Philippi *Epistola*, ut ibid. pag. 61. & duplex argumentum; primum brevissimum est Libanii; alterum valde longum, est integra Vlpiani enarratio, quae legitur cit. edit. Tom. II. pag. 52.
- IX. p. 80. *b. De Haloneso.* Ibid. p. 29.
- X. pag. 90. *b. De Pace.* Ibid. pag. 21. sed huius postremae Orationis fragmentum tantum exstat in Codice; desinit enim in verbis: εἴτ' ἄλλο βούλεται τοιοῦτο κατασκευάζειν . . . quae incidunt in pag. 23. lin. 5.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. optime servatus. Constat fol. scriptis 92.

ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΞ.

CEBETIS TABULA.

Ac praeterea

Basilii, Plutarchi, & Xenophontis quaedam.

COD.
XL.

Liber typis impressus in 8. fine anni, ac loci nota, foliis, seu paginis constans 73. Titulos autem habet singulorum Operum, maiusculis characteribus impressos. In hoc continentur

- I. pag. 1. *Κέβητος πίναξ. Cebetis Tabula.* Inc. Εὐτυχόνομεν. Def. τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν.
- II. pag. 16. *Βασιλεῖα τοῦ μεγάλου λόγου παρανετική πρὸς τὴν νέαν, πῶς ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφέλοιντο λόγων. Basilii Magni Oratio Paraenctica ad Iuvenes, quomodo ex libris Ethnicorum fructum capiant.* Inc. Πῶς με. Def. ἀποφύγοντες.
- III. pag. 32. *Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ παιδων ἀγωγῆς. Plutarchi Chaeronensis de puerorum institutione.* Inc. Εἴ τις ἂν ἔχοι. Def. καθέστηκεν. Τέλος.
- IV. pag. 54. *Ξενοφώντος ἱέρων, ἢ τυραννίδες.*

Xenophontis Hieron, sive Tyrannicus. Inc. Σιμωνίδης ὁ ποιητής. Def. ὁ φρονήσις. Τέλος. Hanc editionem in Annalibus suis typographicis memorat toties laudatus Maittaire Tomi I. Parte II. pag. 752. Not. 4. & Zachariae Calliergi officina prodierit suspicatur ex characteris, quo ille uti solebat, similitudine.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

Scilicet

- I. pag. 1. **D**E falsa legatione, cum Libanii argumento in fine. In cit. edit. pag. 200.
- II. pag. 71. *b. Oratio Amatoria.* Ibid. pag. 157.
- III. pag. 83. *Adversus Leptinem de immunitate,* item cum Libanii argumento in fine. Ibid. pag. 262.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. Constat fol. scriptis 117.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

CONSTANTINI GRAMMATICAE.

- I. pag. 1. **T**itulus interior ita habet: Κωνσταντίνου Λασκάρως τῷ Βυζαντίῳ περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος βιβλίον β'. *Constantini Lascaris Constantinopolitani de Nomine & Verbo Liber II.* Inc. Εἰν τῷ προσκομένῳ ἡμῶν πρώτῳ βιβλίῳ ἡ περὶ τῆς κλίσεως τῶν ὀνμάτων τοῦ λόγου παράδοσις βραχέως καταλείκεται, καὶ λ. Def. ἔτι τὰ εἰς δύο πρὸ τοῦ δ, ἢ ἔχοντα, ὅσον κυλινδῶ, στίλβω. Tum subditur: Εὔτελει-ώγη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ καὶ ἡμέρᾳ θ'. ὥρα θ'. *Absolutus est praefens liber mense Martio, die XXVIII. fer. V. hora IX.* Constantini Lascaris Grammatica libris tribus, Graece prodit Mediolani MCCCCLXXVI. 4. Romae MDVIII. 8. alibi; Graece vero & Latine apud Aldum MDXII. 4. Lovanii MDXVI. 4. & apud Paullum Manutium MDLVIII. 8. & Basil. MDXLVII. 8. &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat fol. scriptis 91.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

EUSTATHII DIGRESSIONES HOMERI ILIADIS.

- I. pag. 1. **E**ΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΑΪΣΤΟΡΟΣ ΤΩΝ ῬΗΤΩΡΩΝ, καὶ ἐκκλησιαστικῶν, ἐπὶ τῶν δεήσεων, τοῦ ὕψερου Θεσσαλονίκης παρεκβολαὶ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος. *Eustathii Rhetorum Magistri, & Ecclesiastici, a supplicationibus, & postea Thessalonicensis (Archiepiscopi) Egressiones Homerii Iliadis, sive Excerpta ex eiusdem Commentariis in Iliadem.* Inc. Τῶν Ὁμήρου σειρήνων, Def.

COD.
XL4COD.
XLIICOD.
XLIII.

Def. ὡς δὴλόν ἐστι τοῖς μεταφράσαι αὐτήν. Sunt sola in Iliadem Prolegomena, qualia habentur etiam in Codice II. huius Plutei §. I. quem vide supra pag. 488.

II. pag. 13. Sequitur Commentarius in alteram partem secundi Iliados Libri, quae inscribitur Κατάλογος νεῶν, ἤτοι Βοιωτίας, *Navium Catalogus, sive Boeotiae*. Inc. Κατάλογος μὲν νεῶν, ἤτοι ἐξαρύθμησης, τὸ ἐφεξῆς τῆς παρούσης βασιλείας ἀπὸ τοῦ ἔργου φησὶν ὀνομασθαι. Def. ὅδε ἐστι δὲ κρείττεν τι τῆς τοιαύτης ὀλιγοσύνου Ὀμηρικῆς γραφῆς ἐπιπραγματεύσατο καὶ γλυκύτερον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis 164.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

EROTEMATA CYRI.

Seu potius

Manuelis Moschopuli, Callistrati, Philostrati, Marci Antonini Imp. Maximi Planudis, & Anonymi Opera quaedam.

COD.
XLIV.

I. pag. 1. **M**anuelis Moschopuli *Grammatica* una cum Schedographia, qualem in Cod. XXXI. huius Plutei recensuimus, quem vide; cum illo enim initium & finis concordat. Adiciuntur heic in fine, pag. nimirum 110. b. nonnullae observationes grammaticales circa quaedam verba, ex. gr. ἐλῶ, ἐλπίζω, ἐλαύνω, ἔπω, &c.

II. pag. 111. *Callistrati Descriptiones Statuarum XII.* hoc ordine, scilicet *Indi, Cupidinis, Narcissi, Occasionis, Orphei, Bacchi, Memnonis, Aesculapii, aliterius Cupidinis, Medae, Satyri, ac Baccbae*. Exstant in edit. Paris. Morell. Philostrati, ac Callistrati Operum MDCVIII. fol. pag. 864. seq. ubi tamen plures sunt, & ordine aliquantum diverso: postremae enim duae in Ms. primae occurrunt in edito.

III. pag. 116. *Philostrati Imagines LXV.* cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Praecedit autem Prooemium, cuius initium: *Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν*, κ. λ. Concordant omnia cum editis in cit. edit. a pag. 730. ad pag. 831. ubi in duos libros tribuuntur, quorum nulla in Codice distinctio est. Scholia marginalia incipiunt: *Τὸ θε τις μὴ ἀσπάζεται, ταύτην τῶ, ὃ μὴ ἀσπαζόμενος, καὶ ὁμοίως ἀτελής. ὥσπερ γὰρ τὸ ὃ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, ἔτω καὶ τὸ θε τις μὴ ἀσπάζεται.* Progrediuntur autem usque ad XXVI. Imaginem inclusive, quae inscribitur *Mercurii Fatus*, quorum postrema verba sunt: *μῶρος, μωραίνω, μωρία, μωσῆς, καὶ μωσῆς κύριον, καὶ ἕτερα.* Deinceps nullae neque marginales, neque interlineares glossae comparent. Manueli Moschopulo fortasse adscribendae sunt; huius enim scholia in Philostrati Imagines,

aeque ac Maximi Planudis in eadem Technologiam, adhuc inedita in Bibliothecis servari adferit Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 48. In fine legitur illa *Rosae Fabula*, quam innuimus in Cod. XXX. huius Plutei §. IX. ubi Libanio videtur adscribi; heic tamen nullo auctoris nomine insignitur. In fine huius, & sequentis Operis ab alia, ut videtur, manu adiecta sunt breviora quaedam Excerpta grammaticalia *de nonnullorum verborum inflexione & significatione*.

IV. pag. 170. *Philostrati Heroica, sive Dialogus de Viris Illustribus, qui in bello Troiano pro heroibus habitii sunt*, cum glossis item interlinearibus satis multis, raris autem marginalibus scholiis. Concordant cum editis loc. cit. a pag. 631. ad pag. 729. Scholiorum specimen esto illud in vocem *περίεσι* (edit. pag. 633. lin. 14.) quod ita habet: *Περίεσι, ἀντὶ τοῦ περιεστία ἐστίν, οἷον, περίεσι μοι χρημάτων. & ἀντὶ τοῦ νικᾶ, οἷον, περίεσι δὲ Γεώργιος τῷ Νικολάου. καὶ ἀντὶ τοῦ ζῆ, οἷον, περίεσι δὲ ἄνθρωπος.*

V. pag. 207. Sequuntur Capita (1) excerpta ex Marci Antonini Libris XII. *de rebus suis*, de quibus vide Cod. VII. Plut. LV. supra pag. 258. prope finem.

VI. pag. 221. Grammaticales quaedam observationes circa inflexiones nonnullorum verborum, ex. gr. *θνήμι, σχῆμι, ἄλλυμι*, κ. λ. quatenus ipsorum tempora in usu sint, quatenus obsoleta &c.

VII. pag. 223. *Λέξεις παρεμβληθεῖσαι ἀπὸ τοῦ βίβλου τοῦ Ἡρόδοτου, κατὰ ἀλφάβητον. Dictiones excerptae ex Libro Herodoti, iuxta ordinem litterarum.* Inc.

Ἀνέλη, χρίσει.

Ἀνδρέων, μέγας οἶκος ἀνδρῶν.

Def.

Ψῶσαν, ῥάπτωσαν.

VIII. pag. 224. b. *Anonymi de Dialecto Ionica* brevis quidem, sed diligens Tractatus. Inc. *Γὰρ διάλεκτος λέγεται ἡ νῦν Ἰώνων*, κ. λ. Def. *τὸ ν ἐφελευσικὸν ἐ ποιεῖται, εἰ μὴ χάριν μέτρου.* Tum alia pauca *de adverbis*.

IX. pag. 226. *Τοῦ αὐτοῦ περὶ σολοικισμοῦ. Eiusdem de soloecismo.* Inc. *Ὁ περισσὰ λέγων, ἢ ὑπερφανεύμενος*, κ. λ. Def. *βαρβαρίζει ἔλος.* Opinor autem ante hanc paginam deesse aliquid in Codice; quo enim referri debeat illud τοῦ αὐτοῦ, non video. Sequuntur deinde, eodem pronomine τοῦ αὐτοῦ appposito, diversa alia, nimirum:

I. pag. ead. *Τοῦ αὐτοῦ τῷ θεῖω αὐτοῦ τῷ Κρήτης.* Inc. *Ὁὐκ ἄρα λήξειν ἔμελλον τοῦ δεινότητας πράττειν.*

II. pag. 228. *Εὔτισολή.* Inc. *Ὁ μὲν σοφὸς ὑμῖν ἐπιστάτης, ὡ βέλτιστοι.*

III. pag. 229. *Γένοςχεσι.* Inc. *Εἰ μὲν ἔμενον ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ δημιουργήθη.*

IV. pag. ead. b. *Τῷ φιλοσόφῳ κυρίῳ Γωσήφ.* Inc. *Ἡ θέλον εἶναι μετὰ σοῦ.*

V. ibid. *Τοῦ αὐτοῦ.* Inc. *Τὴν ἀρχὴν ἄνθρωπος διὰ τοῦτ' ἐπὶ συνομιλίαν ἐλθεῖν.*

N n 2

VI.

(1) Haec M. Antonini Capita Montfaucon, effugerunt in suo *Catalogo*, seu potius male ab ipso indicata fuerunt, dum ait:

Varia Schedia Grammatica sine titulo &c.

Catalogo, seu potius male ab ipso indicata fuerunt, dum ait:

VI. p. 231. b. Κατὰ Ἰταλῶν. Inc. Τὸν μὲν ὕδν τοῦ θεοῦ οἱ Ἰταλοὶ νοητικῶς φασὶ γεννᾶσθαι, κ. λ. Def. ἕως ἂν ὤμεν ἥττονος πνεύματος καὶ σοφίας μετεσχηκότες.

X. pag. 235. Nomina XII. Mensium apud Romanos, Aegyptios, Macedones, Cappadoces, Graecos, Hebraeos, Athenienses, Bithynios, & Cyprios; tum in eisdem, versus duodecim hexametri, quibus subiiciuntur pedum metricorum nomina, & exempla.

XI. pag. ead. b. Epigrammata XXIII. ex Anthologia, ut videntur, desumpta. Primum, cuius inscriptio penitus abraza, inc.

Ἐκέρπει μῦθον ἑμῶ, δν ἐξ ἀφανοῦς ἀγορεύω. Ultimi titulus est: Σφαῖρα Ἐμπεδοκλέους, Sphaera Empedoclis, & inc.

Ἐπτά πολυπλανέες κατ' ὁλόμπυ ἀστέρες ὕδν, κ. λ. Reliquorum auctores sunt Antipater, Archias, Asclepiades, Leo philosophus, Leonides, Mnasilcas, & Philippus: pleraque autem sunt anepigrapha.

XII. pag. 239. Maximi Planudis de Grammatica Dialogus inter Neophronem, & Palaetium. Concordat initium & finis cum illo, quem innuimus in Cod. III. Plut. LVI. §. I.

XIII. pag. 290. b. Eiusdem de Constructione Verborum Liber, qualem recensuimus in Cod. XXVI. huius Plutei, §. I.

XIV. pag. 300. b. Παροιμίαι κατὰ ἀλφάβητον. Proverbia iuxta ordinem litterarum. Inc. Αὕτη ἡ μῆρινθος ὕδν ἐσπασεν, ἀπὸ τῶν ἀλιευτῶν εἰρηται τῶν μηδὲν ἐλκυσάντων. Def. Ὡδινεν ὄρος, εἰτα μὴν ἀπέτεκεν, ὅταν τις μεγάλα ἐλπίσας, μικροῖς ἐντόχῃ. Eadem sunt atque illa, de quibus supra pag. 472. §. II. & III. Sequuntur pag. 306. de Dialectis Aeolica, & Attica breves enarrationes. Tum in imo eiusdem paginae margine legitur characteribus valde mendosis, τοῦτο τὸ βιβλίον ἐναι (f. ἐστὶ) τοῦ π. κυρίου γεωργίου λεμεντίου. Hic liber est papae (seu presbyteri) D. Georgii Lemenitii.

XV. pag. 307. Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Πλανέδη μετάφρασις Κάτωνος τοῦ Ρωμαίου ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον. Sapientissimi Maximi Planudis metaphrasis Catonis Romani ex Latina in Graecam linguam. Vide in Codice XXII. Plut. LVI. §. VIII. In fine repetitur titulus hoc pacto: Κάτωνος Ρωμαίου γινώμαι παραινετικά, ἃς ἐξήνεγκεν ὁ σοφὸς Μάξιμος εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον. Catonis Romani sententiae admonitoriae, quas transtulit sapiens Maximus in Graecam linguam.

XVI. pag. 311. Ultimo tandem loco recentior manus, sequens Epigramma descripsit, ἀνεπίγραφον, sed quod esse Themistii in scriptum tandem comperimus; habeturque eius Operibus praefixum edit. Gr. Venet. MDXXIV. fol. apud heredes Aldi Manutii. Hoc nos, quum ab editione aliquantum discrepet, integrum cum versione Latina exhibemus:

Ἀντῦγος ἑρᾶνις ἐπερείμενος, ἐς πῶθον ἦλθες
Ἀντῦγος ἀργυρέης, αἰσχρὸς ἀπειρέσιον.

Ἡσθὰ ποτε κρείσσων· οὐδ' ἐγένετο πολὺ χείρων.
Δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· οὐ γὰρ ἄνω κατέβης.
In curru qui sedebas caelesti, in desiderium venisti

Currus argentei. O probrum infinitum!
Eras quondam melior; nunc factus es peior.
Age rursus ex imo adscende sursum; iam enim ex alto descendisti inferius.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. exeuntis. Constat fol. scriptis 311.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΘΡΑΚΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

DIONYSII THRACIS DE ACCENTIBVS.

Seu potius

Grammaticae Artis Methodus.

EXteriori Códicis titulo occasionem dedit Διονυσίου τοῦ Θρακὸς nomen in summa primae paginae ora, manu recenti appositum, quod tamen suspectum videri possit, quum titulus antiquus habeat, Ἀρχὴ τῶν θεῶ τῶν προσωδιῶν, initium vero sit; τί ἐστὶ προσωδία; ποῖα τάς τε ἐγγραμμάτους φωνῆς ὕγις, κ. λ. quod concordat cum initio Grammaticae Manuelis Moschopuli, ut videre est in recensione Cod. XXXI. huius Plutei. Verum quidem est nonnulla identidem occurrere, qualia in Dionysii Thracis leguntur Arte Grammatica, quam profert Fabric. B. G. Vol. VII. p. 26. seqq. sed ex illo fortasse, utpote antiquissimo, ac magni nominis Grammatico, multa decerpit; & in suam derivavit Grammaticam Moschopulus. Eadem igitur ferme continet hic Codex, atque praedictus Codex XXXI. praeter schedographiam, quae in hoc desideratur. Exempla praeterea Coniugationum uberiora multo sunt in hoc, quam in illo. Pag. 69. legitur haec amanuensis subscriptio: Ἐτελειώθη ἡ παρῶσα δέλτος τῶν ἐρωτημάτων καὶ τῆς κλίσεως διὰ χεῖρας πατρ. Γεωργίου ματῆρου Νικολ. πρωταναγνώστου σολεντους ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ ἡμέρᾳ δ'. ὥρᾳ γ'. τοῦ ἔτους τρέχοντος ἀπὸ κοσμοπολίας π. ρ. ζ'. ind. ιβ'. Absolutus est praesens liber Erotematum, & declinationum manu papae Georgii magistri Nicolai, primi anagnostae, seu lectoris . . . . . mense Aprili, die IV. hora III. currente anno ab orbe condito 6957. (Christi MCCCCL.) indict. XII. (1). In postrema tandem pagina hi versiculi septem leguntur;

Ἐκασίως ἐτέλεσσα τὴν ἀγνωσίαν,
καὶ γινώθι σαυτὴν καὶ δίδασκε τὴν φύσιν
Ἀντῦγον εἶναι τῇ φύσιν συνημμένην.
Εἰ γὰρ τὰ λαμπρὰ καὶ τὰ σεμνὰ τῷ βίῳ
πρὸς χῶν κατανατᾷ καὶ τελευτᾷ πρὸς τέφραν,
πῶς ἐφρόνεις, τάλαινα, τῇ τέφρᾳ μέγα,
οὐ δὲ σαυτὴν· ὥσπερ ὃ θανεμένην;
O quae sponte prosequeris ignorantiam,
Nosce iam tandem teipsam, & disce nostram naturam

A fa-

A fastu esse alienam, & corruptioni coniunctam. Si enim quae sunt magis splendida & decora in vita, In pulverem abeunt, & resolvuntur in cinerem:

Quomodo, infelix, superbiebas in cinere, Teque ipsam, iamquam non morituram, putabas?

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. caractere propter notas compendiaras valde implicito, lectuque difficili. Constat foliis 116.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

DEMOSTHENIS ORATIO DE MENTITA LEGATIONE.

I. pag. 1. **D**emosthenis Oratio unica de falsa Legatione contra Aeschinem, cum Libanii argumento in principio, ut in cit. edit. pag. 197. In fine subiiciuntur quaedam pauca de huius Orationis genere, & exordio; quae in edito sunt postrema longioris argumenti, auctore Anonymo. Sequitur amanuensis subscriptio, hoc pacto: Μετ' ἐγράφῃ ὁ παρὼν λόγος τοῦ Δημοσθένους ἐν Πάτρῃ διὰ χεὶρὸς ἱεροῦ Γωάννου ἱερέως Π' ὥσου τοῦ Κρητὸς χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ ὀγδοηκοσῶ ἐννάτῳ, μηνὸς Φεβρουαρίου εἰκοσῇ τετάρτῃ. Ἐγράφη ἀπὸ ἀντιβολαίου μυριοσφάλτου, ἐπειδὴ ἄλλον οὐκ εἶχα. Transcripta est praesens Oratio Demosthenis Romae manu mea Ioannis Rosi sacerdotis Cretenensis millesimo quadringentesimo octogesimo nono, mensis Februarii die XXIV. Descripta est ab exemplari mendosissimo; aliud enim non habui. Tum versiculi:

Φιλῶ σε, κῆρῃ, τῆς σωφροσύνης χάριν,
Φιλῶ σε, κῆρῃ, τῆς φιλανδρίας χάριν,
Φιλῶ σε, κῆρῃ, τῆς εὐβουλίας χάριν,
Φιλῶ σε, κῆρῃ, τῆς καρτερίας χάριν,
Φιλῶ σε, κῆρῃ, τῆς συνέσιως χάριν,
Τοῦ γνησίου ἔρωτος πρὸς σὸν νυμφῖον.
Amo te, puella, quod es pudica.
Amo te, puella, quod maritum diligis.
Amo te, puella, quod es prudens.
Amo te, puella, quod es fortis.
Amo te, puella, quod es sapiens,
Et quod amore ingenuo sponsum prosequeris.

II. pag. 86. Nomina mensium duodecim apud Athenienses, & Romanos.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis 86.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS OLYNTHIACAE ORATIONES.

Adde

Chionis, Platonis, & Plutarchi quaedam.

Cod. XLVII. **D**emosthenis Orationes sunt VII. eaeque sine argumentis, nimirum:

I. pag. 1. Olynthiaca prima. In cit. edit. pag. 1.

II. pag. 8. b. Olynthiaca II. Ibid. p. 6.

III. pag. 16. b. Olynthiaca III. Ibid. p. 10.

IV. pag. 25. b. Contra Philippum prima. Ib. pag. 15.

V. pag. 37. De Pace. Ibid. pag. 19.

VI. pag. 42. b. Contra Philippum secunda. Ibid. pag. 25.

VII. pag. 50. De Chersoneso. Ibid. pag. 35.

VIII. pag. 66. Chionis Epistolae XVII. eodem prorsus ordine, sicuti iacent in Collect. Cuiac. toties cit. a pag. 24. ad p. 35.

IX. pag. 90. b. Μενέξενος, ἢ ἐπιτάφιος λόγος. Menexenus, sive sepulchralis Sermo (Platonis). Inc. Ἐξ ἀγορᾶς, ἢ πύργου, ὃ Μενέξενος. Def. ἀλλὰ ταῦτ' ἔσται. Eius Operum edition. Francofurtensis alias cit. p. 515.

X. pag. 113. Πλατάρχῃ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. Plutarchi de virtute & vitio. Inc. Τὰ ἰσάτια δοκεῖ θερμαίνειν. Def. καὶ ἀδοξία μὴ φθονέμενον. Eius Operum cit. edit. T. II. p. 29.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 115.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

INTERROGATIONES.

Seu potius

Grammaticae Artis Institutio incerti Auctoris.

Diversa est haec Grammatica ab aliis, quas haecenus recensuimus. Incipit enim: Εἰς πέντε διαίρεται τὰ κατὰ γράμματα; εἰς δύο· εἰς φωνήεντα, καὶ σύμφωνα, κ. λ. Pag. 38. b. adfertur ἐπιτομὴ τῶν ὀνομάτων κανόνων ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ. Epitome regularum nominum ex Herodiani scriptis. Pag. 51. περὶ ἀκλίτων ῥημάτων Αἰλίου Ἡρωδιανοῦ. Aelii Herodiani de verbis quae non declinantur. Pagina tandem 90. Τρύφωνος περὶ τῶν ἐν λέξει παθῶν. Tryphonis de dictionum affectionibus: quod postremum Opusculum in aliis etiam Codicibus reperimus. In ipsius Codicis integumentum parte posteriori adscriptum legitur: Erotēmata Chrysolorae, hoc est Grammaticae Compendium, quod habemus excusum Graece, Venetiis apud Aldum MDXII. 8. Florentiae MDXVI. 8. Argentorati MDXVI. 4. iterum Venetiis MDXVII. 8. ac Paris. MDXLVII. 4. &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. optime servatus, diligenterque conscriptus. Constat foliis 96.

ΤΟΤ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΚΥΡΙΑΛΟΤ ΑΕΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

D. CYRILLI DICTIONARIUM ORDINE LITTERARVM.

Initium, ac finis totius Operis, eadem omnino sunt cum illis Cod. XVI. huius Plu

Cod. XLVIII.

Cod. XL.

Plutei §. I. quem vide. Heic tamen fere unicuique litterae post Cyrilli voces, alia vocabulorum collectio adiecta, quibus titulus, Αἱ λέξεις τοῦ Πτολεμαίου, *diffiones Ptolemaei*: quae in dicto Codice XVI. desiderantur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. tuncis ac madore corruptus, cuius primum folium, ac postrema tria, recentiori manu suppleta fuerunt. Constat foliis scriptis 201.

Quum in Codice XVII. huius Plutei, ut innuimus supra pag. 534. §. XXX. nonnullae Inscriptiones incidissent, litteris capitalibus exaratae, eas tunc, quum editas iam esse suspicaremur, omittendas duximus: nunc vero, quum in Collectione Veterum Inscriptionum Muratoriana, non vulgari adhibita diligentia, eas minime invenerimus, heic pro Plutei coronide tibi exhibemus, benigne Lector: quod si tamen editae fortasse iam fuerint, nostramque in iis exquirendis diligentiam effugerint, non tamen operam omnino perdidisse nos arbitramur in iis iterum evulgandis; quum ipsarum lectio huius Codicis ope, vel emendari possit, sicubi erronea fuerit, vel si probata, confirmari. Interim ne mirere minoribus hasce litteris, nec quae Inscriptiones deceant, excusas fuisse; maiorum enim charactrum inopia, quod vix credas, in hanc nos necessitatem invitos adexit.

I.

Εἴς Σμύρνην ἐν κυκλοτερεῖ μαρμάρῳ. (1)

Εἰ τραφερὴς πάσης ἀγχιτερ (2)

μονα κυκλον οδούσης οὐπο
τε τινα χωρον ἀρειονα τουδε
νοήσης θεσκελον οιον ετευ
ξεν ἀγαπλυτος ιωαννης κη
δαινων βασιλειαν ολης χρο
νος εκ ροζιων γαρ τερτω
λην ἀπορητον ἐν ἀζει θη
κην ομηρου.

II.

Εἴς τῇ πῆλεις Σάρδεων.

Αὐτοκρατορα καίσαρα θε
ου ἀδριανου υιον θεοῦ
τραιανου υιω τον. τ. αι
λιον ἀδριανον αντωνι
νον ευσεβην σεβα
στον δημαρχικης ε
ξουσίας. β. υπατον
τρίτον πατέρα πατρι
δος η βουλη και ο δημο
των σαρδιανων
ετιμησαν ηρω
α ευνοιας αυτου χα
ριν.

III.

Εἴς τῇ αὐτῇ πῆλεις.

Η βουλη και ο δη
μος και η γερουσι
α ετιμησαν τιβε
ριον κλαυδιον τιβε
ριου υιον κυρινα
ιουλιανον πατέρα
και τους υιους αυ
του κλαυδιον διο
μηδην ηρωα τι
βεριον κλαυδιον
ηρωα τιβεριον κλα
υδιον χαίρεα ηρωα
πατρος καλου και αγαθου
στρατηγου δις και
στεφανηφορου
και γυμνασιάρχου

και τας μεγαίστας

αρχας και τας λοιπας
λειτουργίας τη πατρι
δι φιλοτιμώς και αυ
θαιρετως εκτελεσαν
τος υιους καλουε και α
γαθους αιδημονας
σεμνους μετριους
πεπαιδευμενους φι
λοπατριδας και φιλο
πατορας τιβεριον κλαυ
διον κριστον τατιανον
αρχαντας τας πλει
στας αρχας και λειτουρ
γιας ευδοξως και ε
πιφανως και γραμμά
τευσαντας φιλοτιμώς
και πανηγυρεις ελας
τικών.

IV.

Εἴς τῇ αὐτῇ πῆλεις.

Λευκιον ιουλιον βω
ννατον ανδρα εκ
προγονων μεγα
και φιλοπατριν αρ
χιερεα της ασιας
νων των εν λυδια
σαρδιανων και ιερεα
μεγιστου πολιεως διος
δις αρχιερεα των τρισα
πολεων και στεφανη
φορον και ιερεα τιβερι
ου καισαρος και στρα
τηγον πρωτον δις
και αγωνοφετην δι
αριων ενδειας γενο
μενης κατα τον δη
μον μεγαλοψυχια χρη
σαμενος εκ των ιδιων
εις επικουφισμον ε
καστω πολιτη εχαρι
σατο μοδιον και πασας
τας αρχας φιλοτιμώς
τετελεστοα τη πατρι
δι.

V.

(1) Tituli singularum characteribus minusculis, & rubris in margine sunt apposti.

(2) In iis describendis eandem versuum divisionem, quae habetur in Codice, servavimus.

V.

Εν τῇ κατὰ Γώνιαν Φωκαίᾳ.

Ἡ τευθαδεων φυλή
φλαουίαν μοσχίου θυ
γατέρα ἀμμιον τὴν
καλούμενην ἀρίστι
ων ἀρχιερείαν ἀσίας
νκου του εν εφεσω
πρυτανι στεφανη
φορον δις και ιερει
αν της μασσαλίας
αγωνοθετιν την
φλαουίου ερμοκρα
του γυναικα αρετης
ενεκεν και της περι
τον βιον κοσμιότητος
τε και αγνειας.

VI.

Εν τῇ αὐτῇ πόλει.
Αὐτοκράτορα καίσαρα
λουκιον σεφφτιμιον
σεουηρον περτινακα
σεβαστον ο δημος.

VII.

Εν τῇ αὐτῇ πόλει.
Ἀθηναίη Φωκαίς ἀπο
των πολεμίων δεκατην.

VIII.

Εν Κύμῃ τῇ Αἰολίδι.
Ἀπολλωνι χρηστῇ
ριω φιλεταιρος
ατταλου.

IX.

Εν τῇ νήσῳ Χίῳ.
Δημος ο χίων. λ. αε
μιλιον δεκιον ανδρο
μαχον επιτροπον
του σεβαστου εν
νοιας ενεκα της
εις την πολιν.

X.

Εἰς τὸν ἐν Κυζίκῳ ναόν.
Εκ δαπεδου μου
ρῶσεν ολης
ασίας αφθονι
η χειρων δι
ος ἀρισταινε
τες.

XI.

Εἰς Ἀθήνας.
Εδως αθηναί θησε
ως η πριν πολις
εδως ανδριανου
και ουχι θησεως
πολις.

XII.

Χρησμός Πανσανίου προέδρου εὐρεθείς ἐν Τράλλ.
Τῆσδε πολέως τρα
λέως το καλλος χρο
νω εσειται σβεννυ
οιμον ελαφροτατον.

XIII.

Επίγραμμα εἰς τὸν Ἡσιόδου τάφον.
Ἑλλάδος ευρυχωρου στε
φνον και κοσμον αοιδης
ασπραιον γεγενη ησιο
δον κατεχω.

XIV.

Επίγραμμα εἰς τὸν Λίνου τάφον.
Ἦδε λινον θηβαιον εδεξα
το γαία θανοντα μουσης
ουρανης υιον ευστεφανου.

XV.

Επίγραμμα εἰς τὸν Ὀρφίως τάφον.
Θρηικα χρυσολυρην τηδ ορ
φει μουσαι εθαψαν ον
κτανεν υψιμεδων ζευς
ψολοεντι βελει.

XVI.

Επίγραμμα εἰς τὸν Μουσαίου τάφον.
Ευμαλτου φιλον υιον εχει
το φαληρικον αυδας μου
σαιον φθιμενον σωμα υ
πο τωδε ταφω.

XVII.

Επίγραμμα εἰς τὸν Ὀπτιανοῦ τάφον.
Οπτιανος μεν κλεος ει
λεν αοιδιμον αλλα μιν
μοιρα βασκανος εξηρ
πασεν κρυερος αιδης τε
ει δε πολλυν μεν μιμνειν
επι χθονος φθονος αιινος
ειασεν ουκ αν τις ισον
κλεος λαχεν εν χθονι
φωτων.

XVIII.

Επίγραμμα, ὃ εἶπε Πτολεμαῖος πρὸς ἑαυτὸν.
Ουρανιων ασρων πορειην και
κυκλα σεληνης εξε
θεμην σελιδεσσι πολυφρονα δα
κτυλα καμπτων.

XIX.

Εἴτερον, ὃ εἶπε Πτολεμαῖος πρὸς ἑαυτὸν.
Οιδ οτι θνητος εγω και ε
φημερος αλλ οταν ασρων
μασευω πυκνας αμφι
δρομους ελικας ουκετ ε
πιψαυω γαίαν ποσιν α
λλα παρ αυτω ζηνι θεο
τρεφεης τιμπλαμαι
αμβροσιης.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

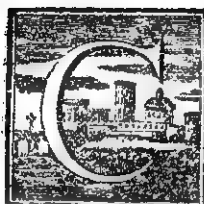
PLVTEVS LX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVIII. ET I. EDITVM.

C O D E X I.

A Θ Η Ν Α Ι Ο Σ.

A T H E N A E V S.

Continet hic ornatissimus Codex Athenaei Dipnosophistarum, hoc est, virorum argute sciteque in convivio disferentium Libros XV. ut in editione Basileensi apud Ioannem Valderum MDXXXV.

fol. quam consulere non praetermisimus. In margine Codicis summaria Capitum, & auctorum, quorum ab Athenaeo fit mentio, nomina rubris litteris adnotantur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 342.

A Θ Η Ν Α Ι Ο Τ Ε Ρ Γ Α.

A T H E N A E I O P E R A.

COD. 24. I. pag. 1. **A**thenaei Dipnosophistarum, sive, eruditorum convivialium sermonum Libri XV. ut in Codice praecedenti. Praecurrit initio Index Scriptorum, qui in hoc Opere ab Athenaeo laudantur: quorum deinceps etiam in margine suis locis nomina apponuntur. In fine, pag. nimirum 395. suppleuntur pauca quaedam in superioribus libris praetermissa, in libro scilicet II. & XIII.

II. pag. 397. Περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. De Nili adscensu, sive adluuione diversorum Scriptorum sententiae. Inc. Θεῶν δὲ Μελήσιος. Def. σαΐτιανδρ, ὄπουπετιανδρ. Scriptorum nomina sunt, Aeschylus, Anaxagoras, Callisthenes, Democritus, Euripides, Euthymenes, Herodotus, Oenopides, & Thales.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 398.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΠΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES DIVERSAE.

IN prima pagina index occurrit diligentissimus Orationum, quae ex pluribus quae olim erant, pauciores modo in hoc vetustissimo exemplari supersunt. Quod autem in principio Codex maxima sui parte mutilus ad nos pervenerit, indicio est Orationum numeratio antiqua; prima enim numero ιζ'. hoc est XVII. designatur; unde sexdecim colligas desiderari. Hoc praenotato, Orationum seriem, uti nunc habet, persequamur.

I. pag. 2. inscribitur: Ἐπὶ τῶν Θηβαίων α'. Pro Thebanis prima, seu, ut in versione Latina editoris mox citandae enunciat, Leu-
COD. 24. trica secunda. Exstat in edit. Oxoniensi e Theatro Sheldoniano A. MDCCXXII. 4. ex recensione Samuelis Iebb Tom. I. pag. 427.

II. pag. 12. b. Ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων β'. Pro Lacedaemoniis II. Leu-
trica III. Ibid. pag. 448. ubi est Ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων γ'.

III. pag. 17. Ἐπὶ τῶν Θηβαίων β'. Pro Thebanis II. Leu-
trica IV. Ibid. pag. 457.

IV. pag. 22. b. Ἐπὶ τοῦ μὴδ' ἐτέρους. Quod neutris (Lacedaemoniis scilicet, & Thebanis) auxilia mittenda sunt, sive Leu-
trica V. Ibid. pag. 465.

V. pag. 28. b. Ἀγών ἱερῶν α'. Sacrorum Sermonum primus, quem sequuntur II. III. IV. V. & VI. Ibid. a pag. 273. ad pag. 362.

VI. pag. 74. Κατὰ τῶν ἐξορχουμένων. Contra proditores mysteriorum. Ibid. Tom. II. p. 401. Haec tamen Graeci tituli Latina versio, qualem ex editione proferimus, a Fabricio improbat, Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 368. ac mavult interpretandum, contra prodentes causam suam sophistas. Initio, manu recentiori

ri sequens apponitur monitum: Οὗτος δὲ λόγος πάντων τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν προέκρινται τοῖς ἐπισήμοις. *Hic sermo omnibus ferme aliis sapientium iudicio praefertur.* In fine vero manu verusta repetitur titulus hoc pacto: Τέλος τοῦ κατὰ τῶν ἐξορχαμένων κοινῆς Ἀσίας ἐν Σμύρνῃ ἐθαυμάζεθι ὑπὲρ πάντας. Ex quo Montfauconius in suo Catalogo Orationem hoc titulo denotat: *Contra extra saltantes, sive contra eos, qui se eximebant a communi Asia in Smyrna, quae Oratio dicitur admirationem supra omnes consecuta.*

VII. p. 81. b. Εἴ τι Σμύρνη μονοδία. *Monodia de Smyrna, seu, Smyrnae terrae motu obrutae deploratio.* Ibid. Tom. I. pag. 260. In fine sublicitur: Συνετέθη ἐν ἀκαριαίῳ ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ. *Composita fuit momento temporis simul ac nuntiatum est.*

VIII. pag. 83. Εὐλευσίσιος. *Eleusinia Oratio.* Ibid. pag. 256. In fine: Εὐγάφῃ ὅσον ἐν ἔργῳ ἐν Σμύρνῃ μὴν δωδεκάτῳ ἐπὶ ἡγεμόνος Μακρίνου, ἐτῶν ὄντι νγ'. καὶ μηνῶν ε'. ἐλέγχθη ἐν Σμύρνῃ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. *Scripta est horae spatio in Smyrna mense duodecimo, tempore Praetoris Macrini, quum auctor annos haberet LIII. menses VI. recitata vero in Smyrna in Consilio.*

IX. pag. 85. Εἰς τὴν Σμύρνην. *Epistola de Smyrna ad Reges Romanorum (scilicet Imp. M. Aurelium Antoninum, & M. Aurelium Commodum).* Ibid. pag. 512.

X. pag. 87. b. Παλινωδία ἐπὶ Σμύρνῃ, καὶ τῇ ταύτης ἀνοικοισμῷ. *Palynodia de Smyrna in-fauratione.* Ibid. pag. 263.

XI. pag. 90. b. Ρ'οδίου περὶ ὁμονοίας. *Ad Rhodios de Concordia.* Ibid. p. 557.

XII. pag. 99. Περὶ τῆς ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν. *De Concordia ad civitates Asiaticas (Pergamum sc. Smyrnam, & Ephesum).* Ibid. pag. 517.

XIII. pag. 111. Περὶ τῆς αἰτιωμένους, ὅτι μὴ μελετῇ. *Contra criminantes, quod non declamaret.* Tom. II. pag. 416.

XIV. pag. 115. Περὶ τοῦ παραφθέγματος. *De paraphthegmate, seu arroganter dicto, h. e. Apologia de sui laude.* Ibid. pag. 365.

XV. pag. 134. Σμυρναϊκὴ πολιτικὴ. *In Smyrnae laudem Oratio.* Tom. I. pag. 229. ubi additur: *Coram Imp. M. Antonino & Commodo habita: quod improbat Fabric. loc. cit. pag. 381.*

XVI. pag. 137. b. Πολιτικὴ. *Gratulatio Smyrnaea.* Inscribitur enim in edit. pag. 269. *Προσφωνητικὴ Σμυρναϊκὴ. Gratulatio de Smyrna post terrae motum insigniter restaurata.*

XVII. pag. 139. b. Αἰγυπτίος. *Aegyptica Oratio.* Tom. II. pag. 331. In principio manu multo recentiori adscriptam legitur: Ἀνασκευὴ οὐδὲν ἔχουσα καινόν. *Confutatio (1) nihil habens novi.*

XVIII. pag. 159. b. Συμβουλευτικὴ περὶ

τοῦ μὴ δεῖν κομωδεῖν. *Suaforia de non agendis comoediis.* Tom. I. pag. 504.

XIX. pag. 164. Πανηγυρικὴ ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ. *Panegyrica Oratio in laudem Cyzici, dicta in dedicatione templi.* Ibid. pag. 236.

XX. pag. 170. b. Ἀπελλὰ γενεθλιακὴ. *In Apellae natalem Oratio, cum protheoria.* Ibid. pag. 68. Notandum, in principio eadem manum, de qua supra §. XVII. ita scripsisse, ἀνέδονος ὁ λόγος εἰ καὶ πάντῃ δοκεῖ. quae verba alius deinde recentior Graecus, aliter sentiens, ita correxit: ἡδονος ὁ λόγος καὶ πάντῃ δοκεῖ. In fine vero: Τῆς βελήθης πρὸς μίαν τοῦ ἀναγνωσθῆναι ἐν τῇ καθέδρᾳ τῇ ἐν Περγᾷ, αὐτοῦ ὄντος ἐτῶν κβ'. *Dictata pridie quam legeretur in cathedra Pergami, quum auctor esset annos natus XXIX.*

XXI. pag. 174. b. Μαντευτοῖ Ἀθηνᾶ. *In Minervam divinatricem.* Ibid. pag. 9. Heic quoque in principio legitur: Οὐδὲν ἔχει σπευδῆς ἄξιον; quod iudicium alius censor hīce verbis improbat: Οὐχ ὡς κριτικὸς Λογγίνος ταῦτα γράφει. *Non quemadmodum criticus Longinus, (2) ita scribis.* In fine vero: Εἴ τι Σευήρου ἡγεμόνος, ἐτῶν ὑπαρχόντος λε'. εὐ μηνός. *Habita tempore Severi Praefidis, quum esset auctor annorum XXXV. & mensis unius.*

XXII. p. 178. b. Ἀσκληπιάδης. *In Asclepiadas (Podalirium & Machaonem) Oratio.* Ib. pag. 41.

XXIII. pag. 181. b. Δίονυσος. *In Bacchum Oratio.* Ibid. pag. 28.

XXIV. pag. 183. Ἡρακλῆς. *In Herculem.* Ibid. pag. 31. In fine: Εἴ τῶν μὴ καὶ μηνῶν η'. *Habita quum esset annos natus XLVIII. & mens. VIII.*

XXV. pag. 186. Εἰς τὸ φρέαρ τὸ ἐν Ἀσκληπιοῦ. *In puteum, qui erat in Aesculapii templo.* Ibid. pag. 252.

XXVI. pag. 188. b. Πανηγυρικὴ ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐν Περγᾷ. *Panegyrica Oratio in aquam, quae est Pergami; seu potius Orationis fragmentum, quum Codex hic iniquo fato aequae atque in principio, in fine etiam sit mutilus. Hoc igitur nos, quum in dicta editione non invenerimus, integrum adferre voluimus, & est sequens: Οἱ μὲν μὲν εἰς τὴν σὺν-οδὸν τῶν χειμάρρων εἰρηται,*

Τῶν δὲ τε ἡλῶθι δῶπον ἐν ἔρεσιν ἔκλυε ποιμήν. καὶ φρίξαντα δὴ, φησὶν, αὐτὸν εἰς τὸ στήλαιον εἰσελαύνειν τὰς δις. Εἰ γὰρ καίτοι τοσοῦτον ὕμῶν ἀπέχων τὸ νῦν ἀκούσαι τοῦ ὕδατος τὴν εἰσβολὴν, καὶ ὅσον τι λόγμου προσέγενο τῇ πόλει, οὐχ οἷός τε ἦν ἡσυχάζειν ὑφ' ἡδονῆς· ἀλλ' ἐφθγγόμην τε καὶ ἐφθγγόμην, καὶ τοῦ σώματος ἡσυχανόμην ἐλαφροτέρῃ, καὶ χαρᾷ ἀπὴν οὐδέν. δυοῖν δ' ἡμέραιν πρότερον πρὶν ἀκούσαι· οὐ γὰρ χεῖρον ἴσως πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· ἀκούσατε γὰρ ἡδέως τοῦ θεοῦ χάριν τοῦ προδείξαντος, καὶ ἔμα τῆς εὐφροσύνης· ὅπως ἀνείρατων γενομένη μοι, ὥς περὶ διπλάσιαν ἐδείκνυε τὴν πάλιν, χωρίου τε

Ο ο

δὴ

(1) Versatur enim potissimum Oratio haec in aliptum de causis incrementi Nili opinionibus refellendis, & sola Dei providentia adstruenda.

(2) Quum Longinus exquisiti esset iudicii vir, & κριτικῶτατος, in proverbium abiit, qui male iudicaret, cum eo κατὰ Λογγίνου κρίνω.

δὴ τινος προσήκη πεπορισμένου συνεχῶς πρὸς αὐτὴν, καὶ δημοσίῳ δὴ κόσμῳ προσγενομένων παραπλησίον μάλιστα πῶς τοῖς περὶ τὸν φίλιον. διὰ ταῦτ' οὖν ὅσα τε ἐγανύμην, καὶ ἐπειδὴ ἀνέστην, ἐλάμβανον εἰς ἀγαθὸν τῇ τε πόλει καὶ ἑμαυτῷ. τριταία δὲ ἐπὶ τούτοις ἀγγελία παρὰ ἀνδρὸς τῶν ἐπιτηδείων ἀφικνεῖται φράζουσα, καὶ δὴ πᾶσαν ὑμῖν τὴν Ἀσίαν συνεορτάζειν τῆς περὶ πάντα ἀγαθῆς τύχης. εἶναι γὰρ τὸ ὕδωρ πλῆθους τε πλείους, καὶ κάλλει κάλλιστον ὕδωρ ἔλαχον πόλεις. ἦγον (1) ἂν οὐχ' ὅσον ἡρινὴν ἡμέραν, ἀλλ' αἶψα εἰκὸς ἄγειν Διὸς τε εὐαγγελίῳ, καὶ Ἀσκληπιοῦ σωτήρος πανταχῇ τιμῶντος. καὶ συνέχαιρον δὴ τῇ πόλει μὲν τῶν προσγεγονότων, ἑμαυτῷ δὲ, ὡς ἡξιώθην προακουσθαι. δῆλον ὅτι (2) ὡς οὐδένος ἦτον ἐμοὶ τῆς πόλεως προσήκον. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐλογιζόμην, ὡς τὸ μὲν χαίρειν ποιοῦν ἀπάντων καὶ ἀνδρῶν καὶ παιδαρίων καὶ γυναικῶν, αἵ τῆς ὕψους προξενούσης τὴν ἡδονὴν, λόγῳ δὲ ἐπικουρῶσαι τὴν τῶν νυμφῶν δόξιν, τάχα ἂν τινος εἴη τῶν περὶ τὸν παιᾶνα διατριψάντων, καὶ τῶν ἐπιταχθέντων (3) ... ἐν λόγοις. ἀνεμνησκόμεν δὲ τῶν ποιητῶν, ὅτι νύμφας καὶ μοῦσας εὐδότες συνάγουσι καὶ τὸν Ἑρμῆν ὡς χορηγὸν αὐτῶν προσαγορεύουσι τῶν νυμφῶν, καὶ τάλιν Ἀπόλλων ... Longius progredi volebamus; sed characterum forma prorsus evanida oculos eludebat. Nonnullis autem marginalibus scholiis adspersus est Codex, iisque duplici manu conscriptis, vetustiori, ac recentiori. Prioris generis, formam litterarum habent minusculam quidem, sed quadratam, & Codici coaevam, quorum specimen esto illud, quod legitur p. 35. b. in primum sacrorum Sermonum ad illa verba: ὡς δ' αὐτως καὶ τὸ τῆς καθάρσεως, κ. λ. (edit. cit. Tom. I. pag. 286. lin. 17.) & ita habet: Ἀλλὰ τί ταύτης ἔδει τῆς τοσαύτης καὶ ἀνάντου πραγματείας, Ἀρσιεῖδῃ, καὶ τῆς τοσαύτης τοῦ χρόνου τριβῆς, καὶ τῆς φασματώδους οὐκ ἐπιβίωσι, εἰ δύναμις ἰσὴν τῷ θεῷ σου Ἀσκληπιῷ ἐξάντη σε νόσου καθίστην, καὶ ἐν βραχεὶ καιροῦ ῥοπή. ὕπερ ἔργον θεοῦ ὡς τὰ παρ' ἡμῖν ἔχει θεία τῶν νόσων φυγαδευτήρια. ἢ οὐ καὶ ἀνοήτω τοῦτο σαφές. ὡς ἡ παρολκὴ τῆς ὑγείας τὴν φύσιν ἐστὶν ἐπισκοποῦντος καὶ ἀναμένοντος ἑαυτὴν οἰκοκυβέουσαν, καὶ πρὸς ὑγίαν ἀναφύουσαν. μνηύοντος δὲ ταῦτα, ἀλλ' οὐκ ἐνεργούοντος τὴν τῶν λυπάντων ἀπαλλαγὴν. καὶ σὺ συνιδεῖν ἔχων τάχα συγκάμνοντος τῷ λογισμῷ τῷ σώματι, λίθους πλάττεις μαυροῦς, καὶ φάσματα φασμάτων εἰς κόμπον ἀποτελεσθέντα κενὸν δόκτων. Secundi generis habeto illa, quae leguntur in calce pag. 43. b. circa medium secundi ex sacris Sermonibus, & quidem sic: Οὐ φλύαρος οὐτοσὶ Ἀρσιεῖδης ἰπ' οὐδένος τῶν αὐτῶν θεῶν τῶν ἀναισθήτων ἰαθεῖς πάντοτε συνείχετο, & ἐκλογεῖτο τὰς ἀσθενείας. καὶ πῶς γὰρ ἂν ἔσσωσαν οἱ Φθορεῖς καὶ ποικροὶ δαίμονες, καὶ μᾶλλον ὀλλύναι εἰδότες, οὐμενοῦν ἰᾶσθαι δυνάμενοι πρόποτε;

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi X. insignis, initio, & fine mutilus. Constat fol. scriptis 188.

(1) Ita videtur, nam verba partim sunt corrola.

(2) Forte δυνάμει.

(3) Quae sequuntur, ab alia manu in imo margine sunt suppleta.

I. pag. 1. **A** Eschimis Oratio contra Ctesiphontem. Initium & finis concordant cum Cod. XLV. Plut. LVII. supra p. 424. §. VIII.

II. pag. 36. Eiusdem Apologia de perfide obita ad Philippum legatione (4). Item cum dicto Codice concordat.

III. pag. 60. Eiusdem Epistolae XII. eodem ordine, quo iacent in Collect. Cuiac. a pag. 36. ad pag. 46.

IV. pag. 68. Diogenis Epistolae XIII. quae exstant inter XXVII. editas loc. cit. pag. 338. seqq. sub numeris III. VI. IX. XII. XVI. XIII. XIV. XV. XIX. XX. XXII. & XXVI. praeter quintam, quae inc. Μέμνησο, ὅτι τῆς πενίας, κ. λ. inscripta τῷ αὐτῷ (nempe Crateti). Haec enim in dicta Collect. desideratur; de qua tamen vide Cod. XII. Plut. LVII. supra pag. 351. §. XVI.

V. pag. 70. Anacharsidis Epistolae V. quae sunt item primae quinque ex editis loc. cit. pag. 348.

VI. pag. 71. Cratetis Epistolae XIII. ordine prorsus diverso, quam legantur loc. cit. pag. 345. seq. ubi sunt XIV. desideratur enim in Codice Epistola X.

VII. pag. 72. b. Platonis Epistolae II. (5) quarum altera ad Dionysium inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ καὶ σὲ ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, κ. λ. & abest tum in dicta Collect. tum in eius Operum edit. Francof. mdcii. fol. altera ad Aristodorum est inter ipsas decima.

VIII. pag. ead. Hippocratis & aliorum Epistolae V. Prima est Senatus & populi Abderitarum ad Hippocratem, & inc. Κινδυνεύεται τὰ μέγιστα τῇ πόλει, κ. λ. quae in Collect. Cuiac. non apparet; exstat tamen in plerisque Hippocratis editionibus: quatuor reliquae sunt in dicta Collect. sub numeris VI. VII. VIII. & XIII.

IX. pag. 76. Τῶν ἐπὶ σοφῶν παραγγέλματα, & τινὰ εὐρέτησαν κεκολαμμένα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς κίονος. Septem Sapientum praecepta, quae inventa sunt sculpi in columna Delphica. Inc. Ἐπεὶ θεῷ, θεὸν σέβει. Def. χρόνῳ μὴ φείδου.

X. pag. ead. b. Septem versus occurrunt hexametri, septem Sapientum nomen, patriam, & effatum continentes, ut in titulo item metrico legitur, qui ita habet:

Ἐπὶ σοφῶν ἐρέω κατ' ἕπος πόλιν, ἔνομα, φωνήν.

Versiculi sunt isti:

Μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον.

Χί.

(4) Haec Montfauconium effugit

(5) De his nulla apud Montfauconium mentio.

Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαιμόνι, γυνῆσι σεαυτὸν.
Ὁς δὲ Κόρινθον ἔναιε, χόλας κρατεῖν Περίαν-
δρος.

Πίττακος οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ Μιτυ-
λήνης.

Τέρμα δ' ὄρῃν βίβλοιο Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Τοὺς πλείονας κακίους δὲ βίβας ἀπέφηνε Περικλῆς.
Εὔγγυν φεύγειν δὲ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἠύδα.

XI. pag. cad. Ultimo loco occurrunt non-
nullorum philosophorum dicta, nimirum An-
tiphanis, Democriti, Platonis, &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. ma-
iori, Saec. XV. optimae notae, in cuius pri-
mo folio adnotatum legitur: *Conuenius S. Marci de Florentia Ordinis Praed. in banco 3. cod. graec. Constat foliis scriptis 77.*

APPIANOS EIS EPIKTHTON.

ARRIANVS IN EFICTETVM.

Adde

Juliani Imp. & Themistii Philosophi quaedam.

COD. I. pag. 1. **A**ρριανὸς τῶν Ἐπικτήτου διατριβῶν.
V. *Arriani Dissertationum Epicteti.*
Libri quatuor, qui supersunt hodie, cum
praefatione ad L. Gellium, & summa Capi-
tum, singulis praemissa. Concordant quoad
initium & finem cum editis Gr. & Lat.
Londini MDCLXX. in 8. Hieronymo Wolsio
interprete. Hi sunt de Epicteti Dissertationi-
bus primores libri quatuor ex iis octo, quos
memorat Photius Cod. LVIII. superstites,
quosque Arrianus ipse modo Ἐπικτήτου λό-
γους, modo ὑπομνήματα vocat. Mirum igitur
non est, si multa Epicteti dicta ac sen-
tentias in Florilegio Stobaei legantur, quae
frustra in hisce Arriani libris requiras. De
variis eorum editionibus vide Fabric. Bibl.
Gr. Vol. III. pag. 264.

II. pag. 188. *Ἰουλιανὸς Καίσαρος εἰς τὸν βα-
σιλέα ἡλίου πρὸς Σαλῆσιον. Iuliani Caesaris in
laudem Solis, quem, ut regem ac Deum vene-
ratur, Oratio ad Sallustium.* Inc. Προσέκειν
ἰσολαμβάνω. Def. ἔ πολυετὲς περιόδους. In
eius Operum edit. Gr. Lat. Lipsiensis MDXCVI.
fol. p. 130. Primus autem Graece e Ms. Codi-
ce, Toletio ex Hispania adlato, edidit cum
castigationibus suis Theodorus Marcilius Pa-
risiis MDLXXXIII. 8.

III. pag. 207. b. Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόχεις, ἢ
μισοπύγων. *Eiusdem Antiochenfis, seu Misopogon,*
hoc est, *Satyra, qua se ipsum ironice re-
prehendendo, Antiochenfes, a quibus ob barbam
derisus fuerat, perstringit.* Inc. Ἀνακρέοντι τῷ
ποιητῇ. Def. ἀποδοῖεν. In dicta edit. pag.
337. Prodiit primum e Codice Petri Rami
descripta a Petro Martinio Morentino Na-
varro, qui Latinam versionem addidit, & vi-
tam Iuliani praemisit, apud Wechelium Pa-
risi. A. MDLXVII. 8.

IV. pag. 230. Θεμιστίου φιλοσόφου βασιανιστής,
ἢ φιλόσοφος. *Themistii Philosophi Explorator,*

seu Philosophus. Inc. Ἄνδρες ὄντοι. Def. αὐδὲ ἐν
κόσμῳ ἐχρήτο. Haec in edit. Graec. Venet.
MDXXXIV. apud heredes Aldi Manutii prima
est, & incidit in pag. 106. Continet autem
Apologiam pro se, studiisque suis, quod ni-
mirum philosophi partes, non sophistae im-
pleverit.

V. pag. 246. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέ-
ρα. *Eiusdem in patris sui obitum.* Ibid. p. 110.

In fine legitur: *Εὔγραφη διὰ χειρὸς Ἰωάννου
Θεσσαλῆ τοῦ Σκουταριώτῃ ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ
γεννήσεως, αὐτῇ. μηνὶ Ἀπριλλίῳ ιε'. Scriptus est
manu Ioannis Thesiali Scutariotae anno a Chri-
sto nato MCCCCLXXXV. Aprilis XV. Montf.
Palaeogr. Graec. p. 84. hanc adfert subscri-
ptionem, additque: Is iam scripserat Home-
rum an. MCCCCLII. & multos alios libros scrip-
psit, qui in variis bibliothecis exstant, in Lau-
rentiana quippe Codex Aristotelis Politicorum
Pluteo LXXXI ab eodem exaratus est anno
MCCCCXCIV.*

Codex Graec. membr. in 4. Saec. XV. ni-
tidissimus, in cuius prima pagina possessoris
nomen occurrit, scilicet Ἀγγέλου τοῦ Πολι-
τιανοῦ, *Angeli Politiani.* Constat foliis scri-
ptis 251.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

Ac praeterea

Platonis, Synesii & Anonymi quaedam.

Aristidis Rhetoris Orationes sunt VII. COD. VI.
quarum series ita habet:

I. pag. 1. Παναθηναϊκός. *Panathenaica Ora-
tio.* In edit. cit. T. I. p. 91.

II. pag. 71. Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσά-
ρων. *Oratio Platonica pro quatuorviris.* Tom.
II. a p. 116. ad p. 315. Praeunt argumenta
duo, quorum primum tantum occurrit inter
Prolegomena Sopatri Apameensis, Tom. I.
cit. edit. praemissa, & inc. Πλάτων ὁ Ἀρίστων
ἐπιστημώτατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος ἐξήτη-
σε. Def. τῶν δοκούντων ἐγκλημάτων τὴν δύναμιν.
Alterum inc. Πλάτων ὁ τοῦ Ἀρίστωνος ἐπιστημώ-
τατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος, τὴν αὐτοῦ τέ-
χνην. Def. τὴν ὀφειλομένην ἀπονέμων βούλειαν.
Tum Εὔγραμμα εἰς εἴλην Περικλέους. *Epi-
gramma in statuum Periclis,* quod ita habet:

Ἡ γὰρ ὄρων σε, Περικλέες, ὅττι καὶ αὐτῷ
Χαλκῷ ἀναυδήτω δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις.
Ὡς ἐτι Κερροπίδῃσι θεμιτεύων πολήταις,
Ἡ μὲν ἐντύπων Πελοπόννησον, ἱσάμενος δὲ.
*Mirabar te videns, Pericles, quod vel in ipso
Aere muto perorantis naturam exprimis.
Ita es adhuc Atheniensibus iura dans civibus,
Vel bellum apparans Peloponnesium, quamvis
immutus.*

III. pag. 185. b. Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητο-
ρικῆς λόγος α'. *Oratio Platonica prima pro Rhetori-
ca.* Ibid. a pag. 1. ad pag. 115. In Codice
tamen in duas dividitur partes, & argumen-
tum

tum habet, quod inc. Πλάτων δ' Ἀρίστωνος ἐπισημώτατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος εἰς μέγεθος ἄραι. Def. ἑτέροις δὲ πέντε τὴν ὑπὲρ τῶν τασάρων. Secunda vero huius Orationis pars, appposito titulo, Ἀριστίδους ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος β'. incipit a verbis: Ἐπεὶ δὲ ἔ Μιλτιάδου, κ. λ. edit. pag. 78. lin. 1.

IV. pag. 244. b. Πρὸς Καπίωνα. *Ad Capionem* Oratio Platonica tertia. Ib. p. 315.

V. pag. 252. b. *In puteum Aesculapii*. T. I. p. 252.

VI. pag. 254. b. *Monodia de Smyrna*. Ibid. pag. 260. In fine ab eadem manu scriptum legitur: Συντίθη ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ. *Composita fuit simul ac nuntiatum est*.

VII. pag. 256. *Eleusinia Oratio*. Ibid. pag. 256.

VIII. p. 258. Sequuntur Orationes duae, seu monodiae prorsus anepigraphae, in funere cuiusdam, cuius quum nullibi nomen appareat, ad quem pertineant, nullo modo divinari potuimus. Prima inc. Θεῦ τιμὰ τις ἡ τύχη, ἡ ἀπὸ τῶν ἡμῶν δαιμόνων, καὶ σφοδρὴν τι πόνον, εὐπλοῦσαν δὲ ἀνάστα κατέδυσσε, ἡ θαλάμῳ τάφον, ἡ πασάδι κατέμιξε δάκρυα. Def. τοιγαροῦν πέρας ἐπιθήντες δακρύοις, θείον τὸν ταῦτα νεομορφεύοντα τιμήσωμεν. Altera eiusdem argumenti, inc. Ὡς τιμὰ τις ἡ τύχη, καὶ σχῆμα κατηφές, ἡ πόλεως ἐλαυνήσας ἡδὲ ταῦτα γνωρίσματα. Def. γένους διαδοχῇ κίσμον ἀθάνατον ἀεὶ τῇ πατρίδι δωρούμενοι. Haec tamen omnia propter folia a bibliopecto male compacta mirum in modum confusa sunt; nos tamen recta numerorum serie in summo paginarum margine apposita, omnia in suam sedem restituiimus.

IX. pag. 262. Excerptum quoddam occurrat de Cyro, & ipsum anepigraphum. Inc. Τὸν Κύρον φασί. πάντα δὲ Κύρος ἐνεσφῶντι ἔ τοῦ Κύρου τὰ θαύματα. Def. φιλάτην δωρεὰν λόγιον προσήσω χαμήλιον.

X. pag. 263. Πλάτωνος Φαίδων, ἡ περὶ ψυχῆς. *Platonis Phaedo, seu de anima* Dialogus. Inc. Αὐτὸς, ὁ Φαίδων, παρεγένετο. Def. καὶ δικαιοτάτου. In edit. Francofurt. alias cit. pag. 44.

XI. pag. 309. Τοῦ αὐτοῦ Γοργίας, ἡ περὶ ῥητορικῆς. *Eiusdem Gorgias, seu de Rhetorica*. Inc. Πολέμῳ ἡ μάχῃ. Def. ὁ Καλλιμάχης. Ib. pag. 305.

XII. pag. 343. Sequuntur Synesii Cyrenaei Orationes quaedam, nimirum, Δίῳ, ἡ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. *Dio, vel de suae vitae instituto*. Inc. Φιλόστρατος μὲν δ' Ἀθήναιος. Def. κινουμένων τῶ μέλει. In eius Operum edit. Paris. alibi cit. p. 35.

XIII. pag. 359. b. Πρὸς Πιζώνιον περὶ τοῦ δώρου. *Ad Paeonium de dono* (sc. Astrolabii). Inc. Ἀποῶν σου πρῶτον. Def. κέντρα συνήλυστος. Ibid. pag. 307.

XIV. pag. 263. b. Αἰγύπτιος, ἡ περὶ προνοίας. *Aegyptii, seu de providentia* Libri duo. Primus, cui protheoria praecedat, inc. Ὁ μῦθος Αἰγύπτιος. Secundus def. μάρτυρες σφώταται. Ibid. a p. 88. ad p. 129.

XV. pag. 387. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. *Eiusdem de Insomniis*, cum scholiis marginalibus. Inc. Εἰ, δὲ εἰσιν ὕπνοι προφῆται, κ. λ. Def. πιστεύεται. Ibid. pag. 130. Hic Liber praeter scholia marginalia, quae in primis septem foliis uberrima, deinceps vero nulla sunt, glossis etiam interlinearibus aequae crebris abundat.

XVI. pag. 404. b. Τοῦ αὐτοῦ Φαλάκρας ἐγκώμιον. *Eiusdem de laudibus calvitii*. Inc. Δίῳ τῷ χρυσῷ. Def. ἀνελήφθαι ταῖς χερσίν. Ibid. pag. 63.

XVII. pag. 421. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκαδίον, ἡ περὶ βασιλείας. *Ad Imperatorem Arcadium, seu de Regno*. Inc. Ἀρκαδία εἰ μὴ τις ἐκ πόλεως. Def. ἡ δέχωμαι. Ibid. pag. 1. Huius Libri folium ultimum recentissime supplementum est.

Scholia, quae in aliquot ex Aristidis Orationibus occurrunt, multo videntur uberiora, quam quae in calce paginarum citatae editionis subiecta leguntur. Initium illorum, quae sunt in Panathenaeam, ita habet: Ἐπειδὴ τινες τῶν νόμων ἵσμεν διὰ τὸ ληρώδει τὸ χρίν ἐκβαλλόμενος, τῷ τῷ χρίν προσέθηκε τὸ ἐστὶ, δεικνύει ὡς ἔ τὴν ἐκ τῷ χρίν μαρτυρίαν εἶχεν ὁ νόμος ἔ ἄχρι νῦν ὡς θαυμάσιος πολιτεύεται. εἰτα καὶ τοῖς ἑλλήσιν, ἵνα ἡ ἀπὸ τοῦ προσώπου δειξὴ τὸ σεμνὸν αὐτῶν, κ. λ. quod quidem ab edito diversum esse, qui velit, facile deprehendat. Scholiis quoque, sed multo rarioribus, Platonis dialogi sunt instructi, quae minime diversa sunt ab iis, quae habentur tum in Colice I. Plat. LIX. tum in Cod. IX. Plat. LXXXV. unde ipsorum specimina, quae opus fuerint, favente Deo profereamus. Ex Synesii vero Libris, unus de *Insomniis*, uti diximus, habet scholiasten, cuius initium est: Τὸ δὲ, οὕτως ἀπεδοτόν. εἰ μὲν οὐκ εἰσὶν οἱ ὕπνοι, προφῆται, οὐδὲ σοφοὶ ἂν εἴεν· εἰ δὲ εἰσὶν προφῆται, σοφοὶ ἂν εἴεν. ἔπειτα δὲ οὐκ εἶχεν αὐτῷ καλῶς χρῆσθαι τῇ προτέρᾳ προτάσει, τῇ δευτέρᾳ χρώμενος ἀπίθωκε τῇ ὑποθήσει το μάλιστα ἀρκεῖται, ἡ ὡς ὁμολογουμένην τὴν πρότασιν τέθεικε.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 441.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

PRaecedit in primo folio Tabula Orationum, quae in hoc nitidissimo habentur Codice (1), ipsarum titulos & initia repraesentans; sunt autem XXXIV. quarum ordo sequens est:

I. pag. 2. *Aristidis panegyrica Oratio Cyzicena*. In edit. cit. T. I. p. 236.

II. pag. 8. *In Apellam gnetbliaca*, cui praecurrit hypothesis, ut ibid. pag. 67.

III. pag. 12. b. *Contra criminatores, quod non declamaret*. Tom. II. p. 416.

IV. pag. 17. b. *Monodia de Smyrna terraemotu obruta*. Tom. I. p. 260.

V.

(1) Non tamen index exacte respondet Orationibus, quae titulo destituuntur.

- V. pag. 19. *Epistola de Smyrna ad Impm. Romanorum &c.* Ibid. p. 512.
- VI. pag. 21. *Palinodia de Smyrna instaurationis*. Ibid. p. 263.
- VII. pag. 24. *b. Gratulatio Smyrnaea*. Ib. p. 269.
- VIII. pag. 26. *b. In Smyrnae laudem oratio*. Ibid. p. 229.
- IX. pag. 30. *Eleusinia oratio*. Ibid. pag. 256.
- X. pag. 31. *b. Contra proditores mysteriorum*. T. II. p. 401.
- XI. pag. 39. *De non agendis comoediis*. T. I. p. 504.
- XII. pag. 43. *In puteum Aesculapii*. Ibid. p. 252.
- XIII. p. 45. *De concordia ad Civitates Asiae*. Ibid. p. 517.
- XIV. pag. 56. *b. Πρεσβευτικὴ εἰς Ἀχιλλέα (1)*. *Nomine legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.
- XV. pag. 62. *b. In Minervam divinatricem*. T. I. p. 9.
- XVI. p. 66. *b. In Asclepiadas Oratio*. Ibid. p. 41.
- XVII. pag. 69. *In Herculem*. Ibid. pag. 31.
- XVIII. pag. 72. *Εἰς Ῥώμην. In Romam Oratio*. Ibid. p. 197.
- XIX. pag. 88. *Εἰς αὐτοκράτορα (2)*. *In Imperatorem Oratio*. Ibid. pag. 56.
- XX. pag. 93. *b. Ἀλλὰ εἰς Ἀσκληπιόν. In Aesculapium Oratio*. Ibid. p. 36.
- XXI. pag. 93. *b. Εἰς Δία. In Iovem*. Ibid. pag. 1.
- XXII. pag. 99. *b. Εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. In Aegaeum pelagus*. Ibid. pag. 247.
- XXIII. pag. 101. *b. Εἰς τὸν Σάραπιν. In Serapim*. Ibid. p. 47.
- XXIV. pag. 106. *b. Ὀλυμπιακὴ. Olympica Oratio*. Ibid. pag. 17. ubi inscribitur Ἰσθμια εἰς Ποσειδῶνα.
- XXV. pag. 112. *Εἰς Ἐτεωνία ἐπιτύμβιος. In Eteoneum funebris Oratio*. Ibid. p. 75.
- XXVI. pag. 114. *b. Εἰς Ἀλεξάνδρου ἐπιτύμβιος. In Alexandrum funebris Oratio*. Ibid. pag. 80.
- XXVII. pag. 120. *De concordia ad Rhodios*. Ibid. pag. 557.
- XXVIII. pag. 127. *b. Ῥωδιακὴ. Oratio Rhodiaca*, in qua post deploratam Rhodum, terraemotu obrutam, Rhodios ad eam instaurationem hortatur. Ibid. pag. 539.
- XXIX. pag. 137. *Oratio Aegyptica*. Tom. II. pag. 331.
- XXX. pag. 156. *Sacrorum Sermonum I. II. III. IV. & V.* Tom. I. a pag. 273. ad pag. 361.
- Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. Constat foliis scriptis 202.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES.

Hic quoque vetustissimus Codex primo loco exhibet Orationum Aristidis Tabulam diligentissimam, titulis nimirum & initiis singularum instructam, ac sequiori aevo exaratam. Orationes sunt quinquaginta, & quidem hoc ordine:

COD. VII.

I. pag. 2. *Panathenaea Oratio*, ut in edit. cit. Tom. I. pag. 91. cum scholiis marginalibus uberrimis, quorum initium cum illis concordat, quae habentur supra in calce recensionis Codicis VI.

II. pag. 35. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*, cum scholiis itidem margini adscriptis T. II. pag. 1. In hoc tamen in duas partes dividitur, ut in dicto Cod. VI. §. III.

III. pag. 66. *Platonica secunda pro quatuorviris*, cum scholiis. Ibid. a pag. 116. ad p. 315. Huic praecedat argumentum, quale in dicto Codice legitur secundo loco.

IV. pag. 122. *Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 126. *b. Περὶ τοῦ πέμπειν βοηθίας τοῖς ἐν Σικελίᾳ. De mittendis auxiliis in Siciliam, seu Oratio Sicula prior*. Tom. I. pag. 363.

VI. pag. 130. *b. Εἰς τὸ ἐναντίον, Σικελικὴ β'. In contrarium, Oratio Sicula posterior*. Ibid. p. 376.

VII. pag. 135. *b. Τὰ περὶ τῆς τοῦ Λακεδαιμονίου εἰρήνης. Pro pace Lacedaemoniis concedenda Oratio I*. Ibid. p. 391.

VIII. pag. 138. *Τὰ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίων εἰρήνης. Pro pace Atheniensibus concedenda Oratio II*. Ibid. p. 399.

IX. pag. 140. *Φιλίππου διόδου αἰτοῦντος παρὰ Θεβαίων ἐπ' Ἀθηναίων, ἡκούσιν Ἀθηναῖαι ἔκοντες αὐτοῖς εἰς συμμαχίαν δίδοντες. Philippo per Boeotiam transitum in Atticam petente, Athenienses Thebanis suadent belli societatem secum iniire, five Oratio de societate prior*. Ib. pag. 477.

X. pag. 144. *b. Πρὸς Θεβαίους περὶ τῆς συμμαχίας. Ad Thebanos Oratio de societate posterior*. Ibid. p. 490.

XI. pag. 149. *Oratio Leuctrica prima*. Ib. pag. 407.

XII. pag. 155. *Oratio Leuctrica secunda*. Ibid. p. 427.

XIII. pag. 161. *b. Oratio Leuctrica tertia*. Ibid. pag. 448.

XIV. pag. 164. *b. Oratio Leuctrica quarta*. Ibid. pag. 457.

XV. pag. 167. *Oratio Leuctrica quinta*. Ib. pag. 465.

XVI. pag. 170. *Nomine legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.

XVII. pag. 174. *In Smyrnam Oratio*. T. I. p. 229.

XVIII.

(1) Ita inscribitur in Tabula praecedenti; nam in ipso progressu omnes ferme sunt anepigraphae.

(2) Haec Oratio ita inscribitur in Indice praemisso, licet loco non suo: in edit. vero *εἰς βασιλέα*.

- XVIII. pag. 175. *b. Monodia de Smyrna*.
Ibid. pag. 260.
XIX. pag. 178. *Palinodia de Smyrna in-
staurata*. Ibid. pag. 263.
XX. pag. 279. *Gratulatio Smyrnaca*. Ibid.
pag. 269.
XXI. pag. 180. *b. Eleusinia Oratio*. Ibid.
p. 256.
XXII. pag. 182. *De concordia ad civitates
Asiae*. Ibid. p. 517.
XXIII. pag. 188. *b. De concordia ad Rho-
dios*. Ibid. p. 557.
XXIV. pag. 193. *b. Oratio Rhodiaca*. Ibid.
pag. 539.
XXV. pag. 200. *In Romanam Oratio*. Ibid.
p. 197.
XXVI. p. 209. *Panegyrica Oratio Cyzicena*.
Ibid. pag. 236.
XXVII. pag. 212. *b. De paraphthegmate*.
T. II. p. 365.
XXVIII. p. 224. *De non agendis comoediis*.
T. I. p. 504.
XXIX. p. 226. *In Apellam genetliaca*. Ib.
p. 226.
XXX. pag. 228. *In Eiconeum funebris Ora-
tio*. Ibid. pag. 75.
XXXI. pag. 229. *b. In Alexandrum funebris
oratio*. Ibid. pag. 80.
XXXII. p. 233. *Contra criminantes, quod
non declamaret*. T. II. p. 416.
XXXIII. pag. 235. *Contra proditores myste-
riorum*. Ibid. p. 401.
XXXIV. pag. 239. *In Regem oratio*. T. I.
pag. 56.
XXXV. pag. 242. *b. Oratio Aegyptica*. T.
II. pag. 331.
XXXVI. pag. 254. *In Minervam divinatri-
cem*. T. I. p. 9.
XXXVII. pag. 256. *In Asclepiadas*. Ibid.
pag. 41.
XXXVIII. pag. 257. *b. In puteum Aescula-
pii*. Ibid. p. 252.
XXXIX. p. 259. *In Herculem*. Ibid. pag.
31.
XL. pag. 260. *b. In Bacchum*. Ibid. pag.
28.
XLI. pag. 261. *b. In Aesculapium*. Ibid.
pag. 36.
XLII. pag. 262. *b. In Iovem*. Ibid. p. 1.
XLIII. pag. 265. *In Aegaeum pelagus*. Ibid.
pag. 247.
XLIV. pag. 266. *In Serapim*. Ibid. pag.
47.
XLV. pag. 269. *Istbmica in Neptunum Ora-
tio*. Ibid. pag. 17.
XLVI. pag. 272. *b. Sacrorum Sgrmonum I.
II. III. IV. & V.* Ibid. a p. 273. ad pag. 361.
deest enim in Codice sextus Sermo, cuius
tantum adest titulus.
Codex Graecus membr. Ms. in fol. min.
Saec. XI. vere insignis, cum scholiis ad pri-
mas praefertim Orationes uberrimis in mar-
gine, eidem Codici coaevus. Constat foliis
scriptis 300.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES.

IN duobus primis foliis, quae vacua for-
tasse supererant, quaedam legas nullius
ferme momenti *de anima*, *de homine* &c.
In folio tertio, parte anteriori, Epigramma
occurrit heroicum, quod una cum titulo prae-
fixo sequens est:

Ὄδε κ' ἂν ἔφαμεν γεγράφθαι ὑπὸ τοῦ παντε-
λείου εἰς τὸν Παναθηναϊκόν.

Ὁ κενὸν καμάρτοιο, κ' ἀπρήκτου πολέμοιο;
Ἡμετέρῳ βασιλῇ τί λέγομεν ἀντιάσαντες;
Ὡ βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμψες ἐς ἀθανάτους πο-
λεμιστάς;
Βάλλομεν, οὐ πίπτουσι. τιτρώσκομεν, οὐ φο-
βέονται.

Μοῦνος ἀνὴρ σῶλῃσεν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
Αἰμαλθείῃς ἔστηκε σιδηρεΐαις ὑπὸ βίβαις,
Αἰμαλθείῃς ἔστηκεν ἀτείρεος Ἀῤῥεος εἰκῶν,
Κοῦν ἰθὺλει πεσέειν, τάχα δ' ἔρχεται ἔνδοθεν
νηών.

Αὕτε κυβερνήτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλάς.
In eiusdem vero folii parte posteriori inci-
piunt in Aristidis Orationes Prolegomena, &
argumenta quaedam, hoc ordine:

I. pag. 3. *b. Vita Aristidis in epitomen
reducta*, cuius initium est: Τρεῖς φορές ῥητό-
ρων γενέσθαι. Def. οὐ πάνυ δε γηραιὸς τέθνηκεν.

II. pag. 5. *b. De oratione Platonica pro
Quatuorviris*. Inc. Φασί τινες τῶν τὰς βασιλείας
ἐπιήνας ἐλκύντων. Def. κ' ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσούτων.

III. pag. 7. *De charactere orationum Ari-
stidis*. Inc. Περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος. Def. τὸ
ἐστὶ αὐτὸν κρατεῖν.

IV. pag. 10. *De Panathenaica Oratione*.
Inc. Ὁ Παναθηναϊκὸς Ἀῤῥιστείδου. Def. παρατη-
ρήσομεν.

V. pag. 11. *Prolegomena in Orationem
pro Rhetorica, & pro quatuorviris*. Inc. Ἀῤῥι-
στείδης ὁ σοφιστὴς ἐντυχὼν Γοργίᾳ τοῦ Πλάτωνος.
Def. τοῦτο ὁψόμεθα.

VI. pag. 13. *Altera hypothesis*. Inc. Πλά-
των ὁ Ἀῤῥίωνος. Def. τοῖς ἀγῶσι φυλάττει.
Pleraque autem desumpta sunt ex Sopatri A-
pameensis Prolegomenis, quae habentur Tom.
I. cit. edit. Orationibus praemissa.

VII. pag. ead. *b. Distichon iambicum
ipsius amanuensis, nimirum:*

Λόγους ἀρίστους κ' καλὰς Ἀῤῥιστείδην
Οὐκ ἐξ ἀρίστης δεξιᾶς γράφω δ' ὅμως.
Orationes optimas & pulcras Aristidis
Non aequae optima describo dextera.

VIII. pag. 14. *b. Tabula orationum, his
verficulis praevis:*

Πίνακά σοι προῤῥηκα τῆσδε τῆς βιβλῶν,
Ὡς ἀπόνως σχῆς ὅππερ ἂν ζητεῖς λόγον.
Tabulam tibi proposui huiusce libri,
Ut sine ullo labore habeas, quas quaeris ser-
mones.

IX. pag. 15. *Ἐπίγραμμα εἰς Ἀῤῥιστείδην*.
Νεῖκος Ἀῤῥιστείδης Γάδων κατέπαυσε πολλῶν,
Τὸ πρὶν Ὀμηρεῖς εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

Φα-

COD.
IX.

Φαόν ἀμα πᾶσι, Σμύρνη ἵκεν θεῖον ὄμῳρον,
 ἦ καὶ ἀρεαίδην ῥήτορα γειναμένη.

Epigramma in Aristidem.

Contentionem Aristides Ionicas inter sedavit
 urbes,

Quam de Homeri ortu habuerunt.

Aiunt nunc simul omnes, Smyrna peperit di-
 vinum Homerum,

Quae etiam Aristidem Rhetorem genuit.

Prolegomenis absolutis sequuntur Orationes
 ipsae num. XXXII. & quidem hoc ordine:

I. pag. 16. Oratio Panathenaea, ut in cit.
 edit. T. I. p. 91.

II. pag. 81. b. Oratio pro Quatuorviris. T.
 II. a pag. 116. ad pag. 315. In Codice tamen
 in quinque partes est distributa. Prima in-
 scribitur Pro Pericle, & praefert argumen-
 tum, cuius initium: Πλάτων ἐπιστημώτατος.

Finis: τὴν διαβολὴν. Habes in dictis Sopatri
 Prolegomenis paullo ante medium. Altera
 pag. 100. b. Pro Cimone, cum brevi argumen-
 to, quod inc. Κίμων Μιλτιάδου γέγονε παῖς.

Def. Κίμων καὶ Πεισιάνκτα. Tertia pag. 105.
 Pro Miltiade item cum brevi argumento, cuius
 initium: Ἡρόδοτος ἐν τῇ ε' ἱκανῶς ἐξεύργασαι.

Finis: ἐν τῷ δεσποτηρίῳ. Quarta pag. 114.
 Pro Themistocle, & quinta pag. 138. Commu-
 nis Apologia; quibus nulla hypothesis.

III. pag. 189. b. Oratio Platonica prima pro
 Rhetorica. Ibid. a pag. 1. ad pag. 115. Et
 haec in duas dividitur partes, ut in Cod.
 VI. huius Plutei §. III. quarum priori bre-
 vis praecedat hypothesis, quae inc. Τὸ προσι-
 μιον ἔλαβεν. Def. φυλάττει. Secundae vero
 titulus est: Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῆς
 ῥητορικῆς λόγος β'.

IV. pag. 246. b. Oratio Platonica tertia ad
 Capitonem. Ibid. p. 315.

V. pag. 254. b. Oratio Leuclrica prima. T.
 I. p. 407.

VI. pag. 265. b. Oratio Leuclrica secunda.
 Ibid. pag. 427. In principio huius Orationis
 nota quaedam occurrit marginalis ex iis,
 quae a calligraphis in ora librorum ad in-
 signem aliquem locum notandum solebant ap-
 poni; quae quum in hoc primum Codice in-
 ciderit, nec inter illas a Montfauconio rela-
 tas Palaeogr. Graec. pag. 276. compareat,
 mmime omittenda visa est. Haec igitur lit-
 teris tribus constat arcanae scripturae λ' π
 θ, quas interpretamur ὅρα, scilicet vide, ad-
 verte, considera, &c.

VII. pag. 277. Leuclrica tertia. Ibid. pag.
 448.

VIII. pag. 282. Leuclrica quarta. Ibid. pag.
 457.

IX. pag. 287. Leuclrica quinta. Ib. p. 465.

X. pag. 294. Oratio Sicula prima. Ibid. p.
 363.

XI. pag. 302. b. Oratio Sicula posterior. Ib.
 pag. 376.

XII. pag. 312. b. Oratio de pace prior. Ibid.
 pag. 391.

XIII. pag. 317. b. Oratio de pace posterior.
 Ibid. pag. 399.

XIV. pag. 322. Oratio de societate prior.
 Ibid. pag. 477.

XV. pag. 331. Oratio de societate posterior.
 Ibid. pag. 490.

XVI. pag. 339. b. De paraphthegmate. T.
 II. p. 365.

XVII. pag. 362. Monodia de Smyrna. T.
 I. p. 260.

XVIII. pag. 363. b. Eleusinia Oratio. Ibid.
 p. 256.

XIX. pag. 366. Epistola de Smyrna ad Impp.
 Romanorum &c. Ibid. pag. 512.

XX. pag. 368. b. Palinodia de Smyrna in-
 staurata. Ibid. p. 263.

XXI. pag. 371. b. De concordia ad Rhodios.
 Ibid. p. 557.

XXII. pag. 380. b. Panegyrica Oratio Cy-
 zicena. Ibid. p. 236.

XXIII. pag. 387. In Apellae Natalem Ora-
 tio. Ibid. pag. 68. In Codice praestit argu-
 mentum, cuius initium: Ἀπελλὰς εἰς ἐτύχχα-
 νεν. Def. τύπον φέρε, ut in edit. loc. cit. In
 fine vero sequitur eadem nota, quam attuli-
 mus ex Cod. III. §. XX. supra pag. 586.

XXIV. pag. 391. In puteum Aesculapii. Ib.
 pag. 252.

XXV. pag. 393. b. Contra proditores my-
 steriorum. Tom. II. pag. 401. Post hanc Ora-
 tionem, nempe pag. 401. b. Sequebatur O-
 ratio contra criminantes, quod non declamaret;
 sed quum librarius eam se non suo loco de-
 scribere animadvertisset, post tres circiter pa-
 ginas, a scribendo destitit, ac propterea ita
 in margine adnotavit: Πρὸς τὸς αἰτιωμένους,
 ὅτι μὴ μελετή. κατὰ λέξιν δὲ ἐγγράφει ὡς
 μετέπειτα γὰρ ὥφειλε γραφῆναι μετὰ πολλοὺς
 λόγους. ὅσπερ διπλῶς ἐγγράφει, ἐνταῦθα μὲ-
 ρος, ἐκεί δὲ ὅλος. Ex his tamen primam tan-
 tum paginam deleuit; reliquae duae adhuc
 integrae supersunt, & sunt Codicis postre-
 mae.

XXVI. pag. 402. Oratio in Bacchum. Ibid.
 T. I. p. 28.

XXVII. pag. 403. In Herculem. Ibid. pag.
 31.

XXVIII. pag. 406. Oratio ad Achillem. T.
 II. pag. 425.

XXIX. pag. 412. b. In Minervam divinatri-
 cem. T. I. pag. 9.

XXX. pag. 416. b. Contra criminantes, quod
 non declamaret. T. II. p. 416.

XXXI. pag. 420. b. Suasoria de non agen-
 dis comoediis. T. I. p. 504.

XXXII. pag. 425. b. In Asclepiadas. Ibid.
 p. 41.

XXXIII. pag. 427. Heic reperies fragmen-
 tum illud Orationis contra criminantes &c. de
 quo paullo ante diximus §. XXV. incipiens
 a verbis .... σμένον τινὰ ἀκούσαι, κ. λ. edit.
 Tom. II. pag. 417. lin. 13. & desinens in illis,
 ὡς ἡμῖν ἀεὶ ἀνεῖχε τὸ μὴ κατὰ ..... ibid.
 pag. 421. lin. 5.

Notandum, inter Orationem XXXI. &
 XXXII. varias subscriptiones occurrere, ru-
 bris litteris exaratas, quas heic operae pre-
 tium

tium duximus omnes exhibere. Sunt autem istae:

I. Εἴληθε τέρμα βίβλος ἡ Ἀριστείδου.

Finem accepit liber Aristidis.

II. Ὁ δὲ πέρας βίβλοιο πολυκαμάτοιο πόνοιο τοῦ ἐπὶ ῥητροσύνη μέγα κῦδος Ἀριστείδου.

Hic finis libri immensi laboris,

Cuius auctor Aristides, magnum artis oratoriae decus.

III. Μετ' ἐγγραφῆς μὲν λαμπροτάτων σὺν λόγων,

Ὁ ῥητῶν ἄρις, λήγω τῷ πένυ,

Τῷ τῶνδε πλὴν ἔρωτος ὃ παύειν σθένω.

Postquam tuos exscripsi nobilissimos sermones,

O maxime Rhetorum, cessabo a labore,

Sed ab amore in ipsos plane numquam cessabo.

IV. Προάναρχε λόγε Θεοῦ, εἰ μὲν ὁρθῶς ταῦτα γέγραφα, καὶ τῆς ἀληθείας ἄπτομαι, καὶ τῷ ἔντι ὥσπερ αὐτὸς, οὕτω καὶ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἔχει τὸ εἶναι, οὐ μὲν τοι εἰ ἐκ σοῦ, ἐμοὶ μὲν ἀμαρτημάτων ἄφεσιν βράβευσον, καὶ τῇ τοιαύτῃ δόξῃ συναποθανεῖν με ἀξίωσον. εἰ δὲ αὐτὸς μὲν τῆς ἀληθείας ἀποπεπλάνημαι, ἀληθὲς δ' ὑπάρχει, ὥς τὸ παντοκράτορικόν σου πνεῦμα, ὥσπερ σὺν, ἔτω καὶ ἐκ σὺ ἐσιν, ἐκ πατρὸς διὰ σοῦ εἰ κατὰ τὴν ὑπαρτικὴν πρόδοον προερχόμενον, ἐμοὶ μὲν σύγγνωθι φιλάνθρωπε τῆς ἀγνοίας, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης με κακοδοξίας πρὸ τοῦ τέλους ἀπάλλαξον, καὶ τοῦ λόγου τῆς ἀφανισμῶς παντελεῖ δὲ, ὥπως μηδὲν διὰ τῶν τῆς κινήτου κακοῦ αἰτίος γένομαι. O sine initio, & ante initium Dei Verbum, si ego haec scripsi recte, & veritatem attingi, & reapse, sicut tu, ita etiam tuus sanctissimus Spiritus ex solo Patre habet essentiam, non autem etiam ex te; mihi quidem peccatorum remissionem tribue, & ut in hac sententia moriar, concede. Si autem ipse a veritate aberro, & verum est, omnipotentem tuum Spiritum, ut tuus est, ita ex te etiam esse; ut ex Patre per te secundum subsistentem processionem progrediens; mihi quidem misericors meam ignorantiam ignosce, atque ex hac perversa sententia ante mortem me libera, & hosce sermones aeternae oblivioni trade, ut nemini per eos tanti mali causa fiat.

v. Versiculus hic scripturae arcanae, ψω χνψωωψβψωπτοσνασ'υθ'πρω, qui significat, τῷ συντελεσθῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.

vi. Tandem haec alia: Ἐχὼ τῶν ἐξῆς καὶ τὸ τοῦ τρίτου. καὶ γὰρ τῶν ἐξῆς καὶ τὸ τοῦ πρώτου τρίτον. ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω μὲν καὶ τὸ τοῦ μέσου τρίτον, quae quid tibi velint, me prorsus latet.

Plurimis autem marginalibus scholiis aequae ac superiores, hic quoque abundat Codex, quorum ut aliquod habeas specimen, amice Lector, accipe illud, quod in ipsam Orationis contra proditores mysteriorum inscriptionem (1) legitur hoc pacto: Ὁ παρὼν, οἶμαι, λόγος ἐπιγέγραπται κατὰ τῶν ἐξορχουμένων, ἥτοι κατὰ τῶν τὰ μυσῆρια ἐξαγορευόντων. ἐξορχουμένους γὰρ ἔλεγον τὸς τὰ μυσῆρια ἐξαγορευόντας. Ἰστέον δὲ, ὅτι αἱ τῶν παλαιῶν τελεταὶ μετ' ἀρχήσεως ἐτελεύτησαν, καὶ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν τελε-

τὴν ἀνευ ἀρχήσεως ἀρχαίαν, Ὁρφέως καὶ Μουσαίου καὶ τῶν τότε ἀρίστων ἀρχηγῶν κατασημαμένων αὐτάς. Νόμος ἦν μὴ ἐκφέρειν τὰ μυσῆρια ἕνεκα τῶν ἀμυήτων, ὡς εἰκεν, οἱ τὰς τελετάς ἐκτελοῦντες τοῖς τε ἀμυήτοις ἔλεγον τὰ μυσῆρια, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐφ' ἧς ἀρρένην προῦφερον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 428.

ARISTOTELI ARS RHETORICA.

ARISTOTELIS ARS RHETORICA.

I. pag. 1. Ἀριστοτέλης τέχνης ῥητορικῆς βιβλίον α'. *Aristotelis de arte dicendi liber I. Inc. Ῥητορικὴ ἐστίν, κ. λ. Sequuntur deinde Liber secundus, & tertius, qui def. ἔχετε, κρίνατε. Concordant cum edit. Gr. Lat. Paris. mdcxix. in fol. Tom. II. a pag. 512. ad pag. 608.*

II. pag. 58. b. τοῦ αὐτοῦ ῥητορικὴ πρὸς Ἀλέξανδρον. *Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum. Inc. Ἀ'πέσειλάς μοι. Def. πλήθος πολιτῶν. Ib. pag. 608.*

Cod. Graec. papyrac. Ms. in fol. min. Saec. XV. lacunis identidem adīperfus. Constat foliis scriptis 86.

ANDREAE TAPINI ORATIO VIII.

ANDREAE TAPINI ORATIO VIII.

Scilicet

Andreae Cretensis in Deiparae dormitionem Oratio, & de Spiritu Sancto, & Trinitate Excerpta varia.

I. pag. 1. Ἀνδρέου ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς Θεοτόκου λόγος β'. *Andreae humilis & peccatoris in venerabilem dormitionem Deiparae Oratio secunda. Inc. Ὅσοι τὸ σπῆτόν τοῦτο. Def. ὅθεν τοῦ γενοῦ μου σκήνους. Imperfecta est. Exstat autem inter Andreae Cretensis Opera edit. Gr. Lat. Paris. mdcxlv. fol. una cum Amphilochio, & Methodio, curante Combesio, pag. 115. seqq. Ultima autem verba incidunt in pag. 121. lin. 38.*

II. pag. 6. b. Excerpta quaedam sine titulo de Trinitate, & Spiritu sancto ex Paulo Apostolo, & Evangeliiis, Amphilochio, Athanasio, Basilio, Cyrillo Alexandrino, & Hierosolymitano, Gregorio Nazianzeno, & Nysseno, Nicetae in eundem Greg. Nazianzenum Commentariis, Theodoro, & quarta, & quinta synodo, &c. Inc. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Εὐφροσύνην κεφ. γ'. τοῦτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου, κ. λ. Def. τὸ φῶς τὸ ἐκ τῆς. Finis desideratur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. oblongo, Saec. XV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 85.

API-

(1) Quam in huiusce Orationis titulo interpretando dissentiant inter se viri docti, Scholiastis iudicium referre placuit.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΑΟΥ ΠΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS SERMONES.

COD.
XII

Praecedunt Orationibus Prolegomena quaedam in plures sectiones distributa. Prima continet *Aristidis Vitam in compendium redactam*. Inc. Τρεῖς φασί, κ. λ. Def. τῆς γενεᾶς. Exstat inter Prolegomena cit. edit. Sopatro Apameensi tributa II pag. 1. ad pag. 3. col. 1. lin. 11. (1) Secunda pag. 2. b. partem exhibet argumenti in Orationem pro *Quatuorviris*, & inc. Φασί τινες. Def. ὅς πάντες γυμνῆς ὁ λόγος ἐστὶν ἐπιμαρτυρεῖται. ἢ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦτον. Ibid. a pag. 10. col. 1. lin. 24. ad pag. 13. col. 2. lin. 2. Tertia tandem p. 4. b. de *Aristidis stylo* brevem enarrationem, quae inc. Περὶ δὲ τοῦ χαρακτήρος, κ. λ. Def. τὸ ἔτι αὐτὸν κρατεῖν. Huius initium incidit in pag. 3. col. 1. lin. 12. ubi notandum, primis verbis exceptis, reliqua prorsus ab editione differre; ultima vero verba, quae retulimus pertinere ad primum scholium in Orationem Panathenaicam, quod habes in dicta edit. T. I. p. 91. His explanatis, Orationes aggrediamur, quae sunt XII. nimirum:

I. pag. 6. *Oratio Panathenaica*. T. I. p. 91.

II. pag. 58. b. *Oratio Platonica secunda pro Quatuorviris*. Tom. II. pag. 116. Hic quoque in quinque partes distributa legitur, eademque primis tribus argumenta habet praefixa, ut in Cod. IX. huius Plutei supra p. 597. §. II. ex quibus argumentum primum, quod incipit, Πλάτων ἐπιστημώτατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος ἐξήγησε, κ. λ. & def. ἐγκλημάτων τὴν διαβολὴν, habetur in dictis Prolegomenis a pag. 4. col. 2. lin. 17. ad pag. 6. col. 2. lin. 22. alia duo neque inter dicta Prolegomena, neque suis deinde locis occurrunt.

III. pag. 144. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ibid. pag. 1. Hic quoque bifariam divisa est, & brevi hypothese instructa, ut in dicto Cod. VI. §. III. supra pag. 590.

IV. pag. 189. b. *Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 196. *Gratulatio Smyrnaea*. Tom. I. pag. 269.

VI. pag. 197. b. *Oratio Sicula prior*. Ibid. p. 363.

VII. pag. 204. *Oratio Sicula posterior*. Ib. p. 376.

VIII. pag. 211. *Oratio de Pace prior*. Ibid. p. 391.

IX. pag. 214. b. *Oratio de Pace posterior*. Ibid. pag. 392.

X. pag. 217. b. *Oratio de Societate prior*. Ib. p. 477.

XI. pag. 223. b. *Oratio de Societate posterior*. Ibid. p. 490.

XII. pag. 230. *Oratio Leuclrica prima*. Ib. p. 407. cui praecedit hypothesis, ut in editione praeter postrema illa verba, διαπορευ-

τινὲν τὸ, κ. λ. quae in Codice desiderantur. Quod autem haec Oratio, numerica nota 17. sc. XVII. designetur, ratio est, quia secunda & tertia in alias subdivisae erant.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius nonnullae paginae recentiori manu suppletae sunt. In calce, possessor fortasse Codicis ita se subscripsit: *Gorus Prior sanctae Crucis, camerarius generalis & ordinarius Lucensis Episcopi*; ita enim videtur legi posse subscriptio haec, quae recurrit etiam infra in Cod. XXI. Constat foliis scriptis 238.

ANTIOXOT ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ANTIOCHI SERMONES VARI.

Scilicet

Antiochi monachi S. Sabae Pandectes S. Scripturae, Capitibus distinctus CXXX. & Niconis monachi Capita quaedam asctica.

Primi Operis recensionem require in Cod. XXVIII. Plut. IV. Catalogi nostri Tom. I. pag. 551. col. 1. cum ipso enim concordat. Epistolae tantum Dedicatoriae ad Eustathium Abbatem Monasterii Atalinae, deest tum inscriptio, tum initium, ob primae Codicis paginae lacerationem. Epistolam sequitur Prologus, Prologum vero syllabus Capitum. Horum primum de *Fide* est, ultimum de *Regno*, cuius finem, quoniam in illo, utpote mutilato deerat, hic proferimus, & ita habet: ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, ἢ τοῦ υἱοῦ, κ. λ. Sequitur deinde pag. 232. Caput illud Περὶ ἐξομολογήσεως, *De confessione*, quod item deerat in dicto Codice ob memoratum defectum, quodque inc. Κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μέγας & θαυμαστός. Desinit imperfecte ob unius folii iacturam inter pag. 235. & 236. in hisce verbis: καὶ πάντων, εἰ ἐν ὑμῖν πο. . . . . Graece & Latine habes editum in *Austario Bibl. Patrum Ducaeano* A. MDCCXIV. Tom. I. pag. 1021. ultima autem verba mox relata incidunt in pag. 1250. sub finem. Nessel. Bibl. Caesar. Vindob. Tom. I. pag. 172. §. IX. clausulam, sive epilogum totius Operis adfert per extensum.

II. pag. 236. Sequuntur Capita quaedam asctica, quorum argumenta, utpote cinnabari exarata, ita temporis diuturnitate, & possessorum incuria evanuerunt, ut oculorum aciem penitus effugiant. Titulus vero, Capitibus hisce praefixus, vix tandem e latebris erutus, non tamen totus, ita legendus videtur: Εὐστομὴ . . . . . πονηθέντος παρὰ τινος μοναχοῦ Νίκωνος ὄνομα, σοφοῦ τὰ θεῖα, ἢ ὑψηλῆς τῆς ἀρετῆς. *Compendium . . . . . elaborati* (f. Operis) a quodam monacho, nomine Nicone, in divinis sapienti, atque in virtute sublimi. Caput I. Περὶ τοῦ ἐκτελεσθῆαι εἶναι τοῦ

P p

πολ-

(1) Nullis quidem numeris distinctae sunt editionis paginae, sed nos ad ea, quae habentur in Codice; sub oculis ponenda; & numeratae essent, ita illas citavimus.

πολλοῖς, ἢ μάλιστα μοναχῶν τὸ μετέρχεσθαι τοὺς Ἑλλήνων, ἢ αἵρετικῶν λόγους. *Quod lubricum sit plerisque, praesertim monachis, ethnicorum & haereticorum libros perlegere.* Inc. Ὅτι οὐ πᾶσιν ἐστὶν ὠφέλιμον τὸ ἀναγινώσκειν τὰ τῶν Ἑλλήνων, κ. λ. Capitis II. & III. titulorum potior pars evanuit. IV. pag. 241. est: Τίνας χρὴ ἀπίσαις ἢ αἵρετικοῖς ὁμιλεῖν, ἢ καὶ συνεσιῶσθαι, τίνες δὲ οὐ χρὴ. *Quosnam cum infidelibus, vel haereticis versari, aut vesci conveniat, quosnam vero secus.* V. pag. 243. b. Περὶ τῶν μὴ ὑποκειμένων μονασιῶν τῶν κατὰ χώραν ἐπισκόπων, ἐκ τῆς δευτέρας ὑποθέσεως. *De monasteriis, quae localibus Episcopis subdita non sunt, ex secundo argumento.* VI. pag. 246. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς τρίτης ὑποθέσεως περὶ τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ πάσχα παραλύσεως. *Eiusdem ex tertio argumento de ieiunii in sancto Paschate solutione.* Cuius quidem Capitis finis est imperfectus: definit enim in verbis, ἐν τοῖς συντάγμασι τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναιτου, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις . . . . . extremum quippe Codicis folium, aequae ac primum, tinea ac madore pessime corruptum est. De hoc Nicone monacho Raithensi Palaestino quum more nostro Fabricii Bibliothecam Graecam consuleremus, in eum locum incidimus Vol. X. pag. 283. ubi eius *Pandectum de interpretationibus Mandatorum Divinorum* commemorat: qui quidem titulus quum nos de Opere illo admonuisset, quod sub titulo *Expositionum factorum Praeceptorum* recensuimus in Cod. IV. Plut. VI. Catalogi nostri Tom. I. pag. 92. col. 2. seqq. hac oblata occasione rem totam melius perpendendi, comperimus adespota illius Collectionis verum auctorem esse Niconem istum: titulus enim Operis, Capitum numerus, initium Prooemii, Patrum denique nomina, unde loca adferuntur, a Fabricio ibidem relata, omnino cum nostro illo exemplari consentiunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 251.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARIST. DE ARTE POETICA.

Ac praeterea

Plutarchi, Herodoti, Dionis Chrysostomi, Libanii, Menandri, ac Demetrii Phalerei quaedam.

COD.
XIV.

I. pag. 1. **Α**ΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ. *Aristotelis de Arte Poetica Liber.* In eius Operum edit. alias cit. Tom. II. p. 652.

II. pag. 25. Πῶς δὲ τῶν ποιημάτων τὸν νόον ἀκούειν. *Quomodo oporteat iuvenem poemata audire*, auctore Plutarcho. Inc. Εἰ μὲν ὡς Φιλόξερος. Def. *προπέμπεται.* Exstat in eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. MDCXXIV. in fol. Tom. II. pag. 14.

III. pag. 50. Ἡ ῥοδίου Ἀλικαρνασσεὺς ἐξήγησιν περὶ τῆς τοῦ Ὀμήρου γενέσεως καὶ βιοτῆς. *Herodoti Halicarnassaei enarratio de Homeri ortu & vita.* Inc. Ἡ ῥοδίου ὁ Ἀλικαρνασσεύς. Def. *ἐξηκονταοκτώ.* Habes editam inter Prolegomena celeberrimae illius editionis Homeri Florentinae anni MCCCCLXXXVIII. de qua vide supra pag. 129. Cod. VII.

IV. pag. 61. b. Περὶ Ὀμήρου λόγος τρίτος Διονύσιος Χρυσοστόμου. *De Homero Oratio III. Dionis Chrysostomi.* Inc. Ὁ μὲν Δημόκριτος. Def. *καλεῖσθαι.* In dictis Prolegomenis.

V. pag. 65. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖοι χαρακτῆρες. *Libanii Sophistae characteres epistolici.* Inc. Ὁ μὲν ἐπισταλτικὸς χαρακτήρ. Def. *ποιήσασθαι.* In quibusdam Mss. Proclo tribuuntur. De hoc libello vide supra pag. 387. §. I.

VI. pag. 72. b. Γνώμαι μονόστιχοι Μενάνδρου κατὰ στοιχείον. *Sententiae Menandri uno versu contentae iuxta alphabetum.* Incipiunt a littera A.

Ἀνθρώπων ὅντα δὲ φρονεῖν τ' ἀνθρώπινα. Def. in littera Ω.

Ὡς πραγμάτων εἴρησις, ὡς τῶν κτημάτων. Memorantur a Fabric. Biblioth. Graec. Vol. I. pag. 769.

VII. pag. 78. Δημητρίου Φαληρέως περὶ ἐρμηνείας, ὃ ἐστὶ περὶ φράσεως. *Demetrii Phalerei Perihermeneias, sive de Elocutione Liber.* Inc. Ὡς περὶ ἡ ποίησις. Def. τὰ ἀμφότερα. Concordat quoad initium & finem cum edit. Gr. Venetiis apud Aldum MDVIII. in fol. p. 545.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. cum adnotationibus in ora libri manu Angeli Politiani, ad quem Codex pertinebat, ut ex sequenti epigrapha in primo folio apposita eruitur: *Angeli Politiani, & amicorum, Ἀγγέλου καὶ φίλων.* Constat foliis scriptis 108.

ΛΟΘΟΝΙΟΤ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

Ac praeterea

Hermogenis Opera Rhetorica.

I. pag. 1. **Α**ΦΘΟΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ. *Aphthonii Sophistae Progymnasmata.* Inc. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε. Def. ἀλλ' ἀρχὴ γενέσεται πάθος. Concordant quoad initium & finem cum edit. Paris. apud Sebast. Cramoisy MDCLX. in 12. Scholia uberrima in margine adscripta sunt manu non aequae vetusta; sed ipsorum magna pars reciso Codicis margine intercidit; quae vero superest, characteribus ita evanidis exarata est, ut ex ipsa parum extricare possis.

II. pag. 20. Ἐρμωγένους τέχνη ῥητορικὴ περὶ εἰσαγωγῆς. *Hermogenis ars Rhetorica de partitione statuum, & quaestionum Oratoriarum.* Inc. Πολλῶν ὄντων. Def. ἐφάρμοξε τὰ χροσία. In edit. cum Commentar. Gasparis Laurentii Coloniae Allobrog. MDCXIV. 8. pag. 1.

III.

COD.
XV.

III. pag. 44. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐρέσεων. *Eiusdem de Inventione Oratoria Libri IV. Primus inc.* Ἡ πρώτη καὶ καλλιέση. Quartus def. τῶν ἄλλων περιελάσεων. Ibid. p. 81.

IV. p. 93. *b.* Τῷ αὐτῷ περὶ ἰδεῶν. *Eiusdem de formis Oratoriis Libri II. Primus inc.* Ἐπερ ἄλλο τι τῷ ῥήτορι. Secundus def. τὸ πρᾶγμα φημί. Ibid. pag. 237.

V. pag. 178. Περὶ μεθόδου δεινότητος. *De apto & ponderoso genere dicendi methodus.* Inc. Πᾶν μέρος λόγου. Def. ἀποφάσει δεδήλωσε. Tum subiicitur: Τέλος σὺν Θεῷ τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος, καὶ τῆς ὅλης ῥητορικῆς. Ib. p. 517. Haec autem omnia scholiis item marginalibus sunt instructa, rarioribus tamen, quam in Aphthonium.

VI. p. 204. *b.* Quaedam pauca sequuntur parvi quidem momenti, in quibus de idolis, & eorum quae apud ethnicos ferebatur potestate, tum de praeceptis Decalogi agitur, a Graeculo quodam ad implendam paginam exarata. Clauditur Codex versiculis hisce, quos alibi invenimus:

Ὡς περ ξίνοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα,
οὕτω καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίον τέλος.

Codex Graecus membr. Ms. in 4. Saec. XI. Constat foliis scriptis 205.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

Adde

Dionysii Halicarnassae, Marcellini, Demetrii Phalerei, Catonis Romani, Libanii Sophistae, Isidori Pelusiotae, Leonardi Aretini, Georgii Corinthi, Nicephori Gregorae, Basilii Magni, & aliorum Opera varia.

cod. xv. I. pag. 1. **A**ristotelis de Arte poetica Liber, ut in Codice XIV. superiori §. I.

II. pag. 24. *Dionysii Halicarnassae de bis, quae Thucydidi historico propria sunt ad Ammaeum Epistola*, ut supra pag. 463. §. II.

III. pag. 31. *b.* Μαρκελίνου εἰς Θουκυδίδην τὴν συγγραφήν. *Marcellini in Thucydidem historicum.* Inc. Λέγεται τὸν Θουκυδίδην. Def. ὡς καὶ ὁ Ἀσκληπιδὲς ἐπέκρινεν. Hoc Marcellini Opusculum sub titulo *Vitae Thucydidis* ab Aldo primum Graece editum est cum Thucydide, laudatur autem a Suida in ἀπήλαυσε & ἀπολαύειν, & exstat Ms. etiam in Bibl. Regis Galliae Cod. mccccxi. & in Bibl. Marquardi Gudii. Praelimitare autem quoddam esse potius Commentariis in Thucydidem a Marcellino praemissum, aut ἀποσπασμάτων Operis Rhetorici, in quo de Demosthene & aliis viris eloquentiae laude claris idem Marcellinus egerat, quam Vitam existimarim. Ac perfecto Marcellinum laudans Suida, non βίον Θουκυδίδου vocat, sed περὶ Θουκυδίδου, inquit, φησὶν.

IV. pag. 36. Πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν Ὀδύσειαν τοῦ Ὀμήρου, διὰ βραχέων χαρακτηρίζων τοῦ ποιητοῦ τὴν διάνοιαν. *Praefatio encomiastica in Odysseam Homeri, paucis designans Poetae mentem.* Inc. Ποιητὰς μὲν καὶ ῥήτορες. Def. ὡς ἐν τῷ παρόντι. Auctor Anonymus.

V. pag. 39. *b.* Δημητρίου Φαληρέως τύποι ἐπιστολικοί. *Demetrii Phalerei formae Epistolares XXI seu formulae scribendarum Epistolarum varii generis ad Heracleidem.* Inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, ὃ Ἡρακλείδῃ, ἐχόντων ἑωρίαν. Def. ἀλλ' ἀπαιτῶν χάριν. ὁφείλω γάρ. Defunt tamen ex hisce sex, nimirum VI. VII. VIII. IX. X. & XI. quibus suppleendis lacuna unius folii relicta est. Sine nomine auctoris exstat hic libellus in Collect. Epist. Graecarum Cuiaciana pag. 164. quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

VI. pag. 45. *Catonis Romani sententiae parvaeneticae, distichis hexametris comprehensae, & a Maximo Planude monacho in Graecam linguam translatae*, ut in aliis etiam Codicibus recensuimus. Haec tamen glossis interlinearibus ita crebris sunt instructae, ut quaedam perpetua paraphrasis ferme nuncupari possit. Glossis accedunt etiam scholia singulis quatuor Libris subiecta.

VII. pag. 60. *Libanii ad Priscianum Epistolae duae.* Prima inc. Πείθομαι μὴ πολλαί. Def. Ἰρρως ποιεῖτε. Altera inc. Συγχαίρω σοι. Def. οὐδὲ κίνδυνος. Sunt autem in nuperrima Libanii Epistolarum edit. alias citata Epistola CXXXIII. & DCCCLV. His etiam adiunctae leguntur Grammaticales quaedam explanationes.

VIII. pag. 61. Τοῦ ἁγίου Ἰσίδωρου τοῦ Πηλυσιώτου ἐπιστολὰς σὺν τεχνολογίᾳ. *S. Isidori Pelusiotae Epistolae X. cum technologia, sive, explicatione Grammatica in easdem.* Epistolae sunt istae:

- I. infer. Ζηνοδότῳ, inc. Εἰ καὶ Νῆα τῆς οἰκίας.
- II. Ζευσίτῳ, inc. Ἡδέως ἂν ἐροίμην σε.
- III. inc. Οὐκ ἔστιν, ἀδελφοί, ἀσκήσεως πληροφορία (1).
- IV. inc. Ὁ τοῦ θεοῦ ἱερεὺς ἐπειδὴ ἐγγίζει.
- V. inc. Ζύμη ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀφωμοίωται.
- VI. inc. Χρὴ τοὺς τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν,
- VII. inc. Ὡς περ οἱ ναυτικοὶ βρώματι, κ. λ.
- VIII. inc. Εἰ λόγοις ἐπρώγεις.
- IX. inc. Ἀῖρος ὁ κύριος κέκληται.
- X. Εὐσεβίῳ ἐπισκῆτῳ, inc. Ἡ δύνασις ἐπικουρεῖν τοῖς βοηθείας προσδεόμενοις. Grammaticalis explicatio in primam inc. Οἰκία ὁ οἶκος, καὶ οἰκίδιον ἢ μικρὰ οἰκία διφθ. α καὶ ι. οἰκία δὲ ἢ ἰδία, καὶ οἰκίος ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ἀλλὰ εἰ οἰκεῖον ἐπὶ οὐδετέρου, διφθ. ο καὶ ι, καὶ διφθ. ε καὶ ι, κ. λ. In ultimam def. καὶ οὕτω γὰρ καλεῖται, οἰκία ἐστὶ τῇ λέξει παραγωγή.

IX. pag. 69. Τοῦ Λεωνάρδου Ἀρετίνου πρὸς Γεώργιον τὸν Ἀμυράτζην περὶ πολιτείας Φλωρεντίνων. *Leonardi Aretini ad Georgium Amurazan de Rep. Florentinorum.* Inc. Ἐπειδὴ ἐπι-

P p 2

ju-

(1) Reliquae usque ad ultimam sunt anepigraphae.

ἡμεῖς εἶδεναι τὴν πολιτείαν τῆς ἡμετέρας πόλεως. Def. ἡ πολιτεία κατέστη. Haec Florentinae Reip. descriptio, Graeco idiomate a Leonardo Aretino elucubrata, quam Libro tertio Συμμερίκτων edere voluit cum versione sua Leo Allatius, adhuc est inedita, & in variis latet Bibliothecis, ut Regia Parisiensi, Bavarica, Vpsaliensi, & aliis. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 528. & XIV. 6.

X. pag. 72. b. Περὶ συντάξεως τοῦ κυροῦ Γρηγορίου μητροπολίτου Κορίνθου τοῦ ἐπίκλην Πάρδου, τοῦ καὶ τοὺς δεσποτικούς κανόνας ἐξηγησαμένου. Domini Gregorii Metropolitae Corinthi, cognomento Pardi, qui Dominicos Canones est interpretatus, de constitutione Libellus. Inc. Οὐδὲ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου. Def. καὶ συντάξεις ἐπιδέχονται τὰς ἰδίας. Habes etiam supra pag. 267. §. XLVI. sed in fine diversum.

XI. pag. 78. Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορίου περὶ ἀπύρων. Sapientissimi Domini Nicephori Gregorae de dubiis tractatus grammaticalis. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητα. Def. ἐτυμολογία καὶ ἱστορία. Initium concordat cum aliis huius Libelli exemplaribus, quae sub titulo Nicephori Gregorae de regularum instabilitate innuimus supra pag. 85. §. III. 265. XL. & 388. V. Finis tamen ab omnibus diversus, & in hoc Tractatus est multo longior, quam in aliis.

XII. pag. 80. b. Ἐπιστολή Καλοιοάννου τῷ Χρυσοκεφάλῳ. Epistola Caloioannis ad Chrysocephalum. Inc. Ἐμοὶ μὲν ἡ πρότερον ἐπιστολή. Def. τῇ τοῦ χρυσοῦ εὐτυχίᾳ. Quinam sunt isti Caloioannes, & Chrysocephalus, non satis mihi constat. Forte ille est Caloioannes Comnenus, cuius Novellas memorat Nicolaus Comnenus pag. 145. teste Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 495.

XIII. pag. 84. Τοῦ μεγάλου Βασιλεὺς ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον μάρτυρα Γόρδιον. Magni Basilii Encomium in S. martyrem Gordium. Inc. Νόμος ἐστὶ φύσεως. Def. καὶ παρὰ τῷ δικαίῳ κριτῇ. ὃ ἡ δέξα ἐ τὸ κράτος, κ. λ. Inter Basilii Opera edit. Paris. A. MDCCXXII. Tom. II. pag. 141.

XIV. pag. 90. Sequuntur variae de mensuris & ponderibus expositiones, quarum primae nomen Diodori praemittitur, & inc. Ἡ ἰταλικὴ μνᾶ, κ. λ. Finis omnium est: ἵνα μὴ βλάβη μεγίστη ἐν ταῖς σκευασίαις προσγένηται. In hisce sunt etiam declarationes circa mensuras liquidorum, & veterinariorum. Ex Diodoris prope quadraginta, quos enumerat Fabric. loc. cit. Vol. II. pag. 775. seqq. huius Excerpti auctor fortasse est Diodorus ille Tarsensis Grammaticus, cuius, praeter alia opuscula, librum etiam περὶ σκευῶν a Suida in ταλάντιον allegatum, putat esse Meursius, ut videre est loc. cit. pag. 777.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 91.

Αἰσώποτ Μυθοί.

AESOPI FABVLAE.

Aesopi Fabulae cum Vita ipsius a Maximo Planude conscripta, & Gabrielis Bracii Brasichellensis ad bonarum artium cultores Epistola, Venetiis Bartholomaei Petusii Iustinopolitani, Gabrielis Bracii Brasichellensis, Ioannis Bissoli, & Benedicti Mangii Carpensium sumptibus impressae. Hanc editionem anni indicio destitutam memorat Mich. Maittaire Annal. Typograph. Tom. I. pag. 747. In Epistola Nuncupatoria haec sunt animadvertenda: Visum est (ait editor) incipere a Graecis, sine quibus non satis possunt consistere Latina. Prope innumerabilia Latinorum auctorum opera in publicum prodierunt: Graecorum vero, quibus summo opere egemus, paucissima. A nobis exierunt prima, atque utinam auspiciato, utilissimae sententiarumque plenae Phalaridis Epistolae, Apollonii Pythagorici, & Brutii Aesopi quae inscribitur vita, Fabellae Aesopiae. hae duo maxime ab hominibus expetita praestant = Vitam Aesopi, fabulas, & Epistolas Phalaridis noster Bartholomaeus Iustinopolitanus vertit in Latinum, ita ut verbum de verbo expresserit. Seorsum aliaque volumine (id quod decentius & commodius visum est) haberi volumus Graeca, & Latina, perpetuoque ordine & paginarum, & versuum sibi singula respondere, &c.

Codex Graecus chartaceus impressus in 4. Saeculo XVI. ineunte. Constat folius 48.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS RHETORICA.

Adde etiam

Dionysii Halicarnassaei ad Ammaeum Epistolam, & Theophrasti Characteres.

I. pag. 1. Aristotelis de Arte dicendi libri III. ut in Codice X. huius Plutei §. I. In fine haec subscriptio legitur: Ἐτελειώθη μὴδὲ Μαῖο γ'. ἰνδ. ε'. ἔτος 571 α'. ἐν Κωνσταντινουπόλει. Absolutus est (Liber) mense Maio, die III. ind. V. anno 6935. (Christi MCCCXXVII.) Constantinopoli.

II. pag. 110. Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum. In dicto Cod. §. II. In fine: Τῷ συνταλεσῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Τέλος Ἀριστοτέλους ῥητορικῆς πρὸς Ἀλέξανδρον.

III. pag. 157. Dionysii Halicarnassaei de Thucydidis proprietatibus ad Ammaeum Epistola. Habes etiam supra p. 463. §. II.

IV. pag. 165. Eiusdem de compositione nominum Epitome. Inc. Δωρὸν τοι ἡ ἐγὼ, τέκνον φίλε Πρῶφε Μελίτις, κ. λ. Def. διὰ ταύτας γινόμενα τὰς αἰτίας. Initium tantum concordat cum edit. Lipsiens. curante Frider. Sylburgio MDCXCI. fol. Tom. II. pag. 1. Nam re-

cod.
XVII.

cod.
XVIII.

reliqua, utpote in compendium redacta, ab ipsa prorsus discrepant.

V. p. 189. b. Θεοφράστου χαρακτήρες. *Theophrasti Characteres XV.* Inc. Ἡ δὲ μὲν καὶ πρότερον. Def. τοῖς ἐχθροῖς (1) μὴ ἐπεύχεσθαι. Concordant cum editis Graece & Latine Traiecti ad Rhenum MDCCXXXVII. in 8. curante Ioanne Cornelio de Pauw a pag. 1. ad p. 138.

Codex Graec. membr. Ms. optimus in 8. Saec. XV. scriptus, ut videtur, manu Francisci Philelphi, cuius in principio imago, ac gentilitium stemma, una cum ipsius Aristotelis effigie depicta sunt. Constat foliis scriptis 199.

ΟΙ ΙΒ. ΑΓΩΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

XII. LABORES HERCVLIS.

Ac praeterea

Cornuti, Palaephati, Aeliani Romani, Heraclidis, & Aristotelis quaedam.

COD.
XIX.

I. pag. 1. **Ο**ἱ δώδεκα ἀγῶνες τοῦ Ἡρακλέους. *Duodecim labores Herculis*, versibus sex politicis descripti, & postea soluta oratione Capitibus duodecim explicati, auctore Anonymo. Concordant penitus cum editis inter Excerpta Varia Graecorum Sophistarum & Rhetorum Leonis Allatii Romanae MDXLI. in 8. a pag. 321. ad pag. 341. Vide supra pag. 430. §. VII. ubi praeter schedia ab Allatio edita, Grammaticalis etiam exercitatio habetur.

II. pag. 7. b. Κορνύτου πρὸς τὸν ἦδον Γεώργιον περὶ Θεῶν. *Cornuti*, (qui alibi Phornutus, sed hic ubique scribitur Cornutus) *ad filium Georgium. de Diis Liber.* Initium & finis cum illo concordat Codicis XXIV. Plut. LVII. quem vide supra pag. 371. §. XXVIII.

III. pag. 41. b. Παλαεφάτου περὶ τῶν ἀπίστων ἱστοριῶν. *Palaephati de incredibilibus historiis.* Inc. Τάδε περὶ ἀπίστων συγγέγραφα. Def. ἐξ οὗ ὠσιέται ὅσα βυλητίαν αὐτῶ· ἐν τούτων ὅν ὁ μῦθος. Haec sunt postrema Capitis Περί τοῦ κέρματος τῆς ἀμαλθείας inscripti, & incidunt in pag. 122. edit. Basil. MDXLI. in 8. interprete Cornuti Conrado Clausero Tigurino, & Palaephati Philippo. Phasiano Bononiensi.

IV. pag. 66. Αἰλιανοῦ Ῥωμαίου ποικίλης ἱστορίας βιβλίον α'. *Aeliani Romani Variarum Historiarum Liber I.* Inc. Δεινὸν κατὰ κοιλίαν. *Liber XIV.* def. ἥ ττων τοῦ κερδαίνειν ὦν. Nihil de hisce Aeliani Libris adnotandum nobis erit, quum in ipsorum nuperrima editione Lugd. Bat. Amstelod. &c. anni MDCCXXXI. in 4. Tom. II. curante Abrahamo Gronovio luculentissime adornata, collati fuerint, ut ex Praefatione colligitur, omnesque variantes lectiones summa diligentia descriptae.

V. pag. 201. b. Εἰς τῶν Ἡρακλείδους περὶ

πολιτεῶν. *Excerpta ex Heraclide de Politis Graecorum.* Incipiunt a Rep. Atheniensium, nimirum: Αἱ γυναικες τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς, κ. λ. Desinunt in illa Thespiensium in verbis: πολλὰ ὄφειλον. Initium & finis concordat cum editis Gr. & Lat. in Thesaurο Graecar. Antiquit. Iacobi Gronovii, edit. Venet. MDCCXXXV. fol. Vol. VI. pag. 2821. Notandum tamen est, pro Capite Κορυφαίων inscripto (edit. p. 2832.) in Codice legi Caput Ταρυντίων, ab edito prorsus diversum.

VI. pag. 212. *De Nili incremento variae philosophorum & historicorum sententiae*, ut in Codice II. huius Plurei, supra p. 583. §. II.

VII. pag. 214. b. Ἀριστοτέλους περὶ παραδόξων ἀκουσμάτων. *Aristotelis de mirabilibus auscultationibus Liber.* Inc. Εἰν τῇ Παιονίᾳ. Def. ἡδιστα βεβιωσθαι. Exstat in toties citata edit. T. I. a pag. 1150. ad p. 1168. lin. 30.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XIV. optimae notae. Constat foliis scriptis 244.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

Aristidis Orationum volumen, quarum praevia est Tabula, sequiori aevo exarata. Eae vero sunt XLi. (2) nimirum:

I. pag. 1. *Aristidis Orationes Leucliticae quatuor*, scilicet II. III. IV. & V. In cit. edit. T. I. a pag. 427. ad p. 476.

II. pag. 31. *Nomine Legatorum Graecorum ad Achillem Oratio.* T. II. p. 425.

III. pag. 38. *In Smyrnam Oratio.* T. I. p. 229.

IV. pag. 41. b. *Monodia de Smyrna.* Ibid. p. 260.

V. pag. 43. *Oratio de Smyrna ad Reges Romanorum &c.* Ibid. p. 512.

VI. pag. 45. b. *Palinodia de Smyrna instaurata.* Ibid. p. 263.

VII. pag. 49. b. *Gratulatio Smyrnaeae.* Ib. p. 269.

VIII. pag. 51. b. *Eleusinia Oratio.* Ibid. p. 256.

IX. pag. 54. *De concordia ad civitates Asiae.* Ibid. p. 517.

X. pag. 67. *De concordia ad Rhodios.* Ibid. p. 557.

XI. pag. 76. *Oratio Rhodiaca.* Ibid. p. 539.

XII. pag. 86. b. *In Romam Oratio.* Ibid. p. 197.

XIII. pag. 103. *Panegyrica Oratio Cyzicena.* Ibid. p. 236.

XIV. pag. 109. b. *De paraphibegmate.* T. II. p. 365.

XV. pag. 131. b. *De non agendis comediis.* T. I. pag. 504.

XVI. pag. 136. *In Apellam genethliaca cum argumento.* Ibid. p. 68.

XVII. pag. 140. b. *In Eteoneum Oratio funebris.* Ibid. p. 75.

XVIII.

(1) In edit. Θεοῖς pro ἐχθροῖς legitur.

(2) Non XLIII. ut ait Montfaucon, in suo Catalogo

XVIII. pag. 143. *In Alexandrum funebris Oratio*. Ibid. p. 80.

XIX. p. 143. *b. Contra criminantes, quod non declamaret*. T. II. p. 416.

XX. pag. 153. *Contra proditores mysteriorum*. Ibid. p. 401.

XXI. pag. 160. *b. Oratio ad Regem*. Tom. I. p. 56.

XXII. pag. 166. *Oratio Aegyptica*. T. II. p. 331.

XXIII. pag. 185. *In Minervam divinatricem Oratio*. T. I. p. 9.

XXIV. pag. 189. *In Asclepiadas Oratio*. Ibid. p. 41.

XXV. pag. 192. *b. In puteum Aesculapii*. Ibid. pag. 252.

XXVI. pag. 195. *In Herculem*. Ib. p. 31.

XXVII. pag. 197. *b. In Bacchum*. Ibid. pag. 28.

XXVIII. p. 199. *In Aesculapium*. Ibid. p. 36.

XXIX. pag. 201. *b. In Iovem*. Ib. p. 1.

XXX. pag. 205. *b. In Aegaeum pelagus*. Ibid. p. 247.

XXXI. pag. 208. *In Serapim*. Ibid. p. 47.

XXXII. pag. 213. *Isthmica in Neptunum*. Ibid. p. 17.

In fine huius orationis, pag. nimirum 219. sequens subscriptio legitur: Εὐλαβετέλαος ἡ παρούσα βιβλος μηνὶ Αὐγούστου καὶ ἔτει 578. ἰνδ. δ'. Finem adcepit praefens liber mense Augusto, die XXV. anno 6904. (Christi MCCCXCVI.) indictione IV. (1)

XXXIII. pag. 220. *Sacri Sermones VI*. Ib. a pag. 273. ad pag. 362. Norandum, in calce trium Orationum, scilicet Eleusinae, Genethliacae in Apellam, & in Minervam, notas illas anni, & loci, in quo habitae sunt, adscriptas esse, quas retulimus supra pag. 585. §. VIII. XX. & XXI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. nitide exaratus, Saec. XIV. exeuntis. Constat foliis scriptis 273.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

COD.
XXI

Aristotelis de Arte Poëtica liber singularis, ut in Codice XIV. supra p. 603. §. I. Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 22.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

COD.
XXII.

I. pag. 1. **A**phthonii Sophistae Progymnasmata. Vide in Codice XV. huius Plutei, supra pag. 604. §. I. Scholiis vero hinc inde adspersus est hic Liber, quae in dicta edit. desiderantur.

II. pag. 40. *Hermogenis Rhetoris de partitione statuum & quaestionum Oratoriarum*. Ib. §. II.

III. pag. 75. *Eiusdem de Inventione Oratoria Libri IV*. Ibid. §. III. Praecedunt haec pauca quaedam veluti prolegomena in sequentes Libros.

IV. p. 129. *Eiusdem de Formis Oratoriis Libri II*. Ibid. §. IV. Haec quoque praecedunt Prolegomena, quorum initium: Τὸν πολιτικὸν λόγον. Finis: ἀλήθεια, δεινότης. In calce vero Libri primi, nimirum pag. 204. *b.* hoc legitur distichon:

Ἐν πρώτῳ, ῥητὴρ, τῇ μελιρρύτῳ τέχνῃ,
Τέρπου, χόρευε, ῥητόρων ἢ παιδρότης.

Vale, Rhetor, cum melliflua arte,

Delectare, tripudia, rhetorum splendor.

V. pag. 271. *De aplo & ponderoso genere dicendi methodus*. Ibid. §. V.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. nonnullis in locis recentiori manu suppletus, videlicet a pag. 1. ad 3. a 99. ad 104. & a 266. usque ad finem. Constat foliis scriptis 290.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

APOLLONII DE CONSTRUCTIONE.

Apollonii Dyscoli de Syntaxi partium orationis libri IV. quibus singulis praecedat Tabula. Liber I. inc. Εὐ ταῖς προσκοιθεῖσαι ἡμῖν σχολαίς. Liber IV. def. τὸν παραναγινώσκοντα. Aldus edidit Venetiis A. MCCCXCV. fol. cum Theodori Gazae Grammatica, qui Apollonium in plerisque secutus est. Optimam Graecolatina debemus editionem Frid. Sylburgio Francofurti apud Andreae Vechelii heredes MDXC. 4. Vid. Fabric. B. Gr. Vol. VII. p. 1. seq.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 158.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

ARISTIDES.

Aristidis Orationes XL in hoc continentur Codice, quarum ordo sequens est: I. pag. 1. *Oratio Panathenica*. In cit. edit. T. I. p. 91.

II. pag. 58. *Platonica secunda pro Quatuorviris*. Tom. II. p. 116. Haec autem in Codice, quinquepartita est, & hypothefes plures praefert. Prima inc. Φασί τινες, κ. λ. & concordat cum Prolegomenis cit. edit. a pag. 10. col. 1. lin. 24. usque ad finem. Altera eadem est cum illa, quae legitur secundo loco in Cod. VI. supra pag. 590. §. II. Tertia de Orationis genere, inc. Τὸ δὲ εἶδος τοῦ λόγου, κ. λ. Def. ἀφαιρέσθαι βλάβην ταῖς λόγεσιν. Quarto loco sequitur Epigramma in statuam Periclis, quod vide in cit. pag. 590. §. II. Quinto denique aliud brevissimum argumentum, sive scholion in Orationis prooemium, quod inc. Τὸ προοίμιον ὡς ἐπὶ δευτέρῳ.

COD.
XXIII.

COD.
XXIV.

(1) Memorat hunc Codicem Montfaucon. Palaeogr. Graec. p. 74. sed pro bombycino chartaceum dicere debuerat.

λογίας, κ. λ. Def. τὸ συγγνώμην αἰτεῖν. Haec autem omnia primam Orationis partem, de Pericle, praecurrunt; secundae vero, & tertiae, ubi de Cimone, & Miltiade agitur, sua sunt argumenta, ut in Cod. IX. supra pag. 597. §. II.

III. pag. 166. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ibid. pag. 1. Praecedit argumentum, quod inc. Ἀριστίδης ὁ σοφιστὴς ἐντυχὼν τῷ Γοργίᾳ τοῦ Πλάτωνος. Def. σαφέστερον τοῦτο ὁψόμεθα. In Prolegomenis cit. edit. a pag. 6. col. 2. lin. 23. ad pag. 10. col. 1. lin. 23. Huic subiicitur scholion de Orationis prooemio, cuius initium: Τὸ προοίμιον ἔλαβεν. Finis: τοῖς ἀγῶσι φυλάττει. In duas autem dividitur partes, ut in aliis Codicibus adnotavimus.

IV. pag. 224. b. *Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 233. *Oratio Sicula prior*. T. I. p. 363.

VI. pag. 241. *Oratio Sicula posterior*. Ibid. p. 376.

VII. pag. 250. *Oratio de pace prior*. Ibid. p. 391.

VIII. pag. 254. b. *Oratio de pace posterior*. Ibid. p. 399.

IX. pag. 259. *Oratio de societate prior*. Ibid. p. 477.

X. pag. 267. *Oratio de societate posterior*. Ibid. pag. 490.

XI. pag. 276. *Leuſtrica prima*. Ibid. pag. 407. Praeit hypothesis, ut in edit. ac praeterea breve scholium circa Orationis prooemium, quod inc. Διαπορητικὸν τὸ προοίμιον. Def. αἰρεῖται Λακεδαιμόνιος.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 288.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PROGYMNASMATA.

Ac praeterea

Hermogenis Opera Rhetorica cum Commentariis, Theophrasti, Dionysii Halicarnassei, & Libanii quaedam.

COD. XXV. IN prima Codicis pagina distichon Graecum cum legitur cum versione Latina, nimirum:

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πύχει τῷ τε Χαλινῷ,
Μήτ' ἑμείρων τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.
*Vnali Nemeſis baculo frenisque monet, ne
Infrenum dicas quid, faciasve nimis.*

Pag. 2. Nomen, forte possessoris, occurrit maiusculis expressum litteris hoc pacto:
LIBER RHETORICORVM GEORGII VIRGITII RHITHIMNAEI CRETENSIS.

Pag. 3. b. Quaedam parvi momenti de virtutibus animae & corporis &c.

Pag. 4. b. Excerptum ex Platonis Dialogo, qui inscribitur *Gorgias*.

Pag. 5. b. Nomen amanuensis hoc disticho iambico:

Μέγιστε Χριστέ ἢ βροτῶν εὐεργετα,
Θεόδωρον φύλαττε τὸν σὸν οἰκέτην.
*Maxime Chrifſte, in mortales beneficus,
Theodorum tuere tuum famulum.*

I. pag. 6. *Prolegόμενα τῆς ῥητορικῆς. Prolegomena Rhetoricae*. Inc. Τὴν ῥητορικὴν διαφύρων τινὲς ὠρίσαντο. Πλάτων μὲν γὰρ εἶπεν, κ. λ. Def. καὶ τὰ πολλὰ, ἃ μηχανώμενος ποιεῖ πρὸς κτῆσιν τῆς ὕγιαιας, πράξεώς εἰσιν. Pag. 9. b. *Prolegόμενα τῶν προγυμνασμάτων. Prolegomena in Progymnasmatia Aphthonii*, quae mox sequuntur. Inc. Προγύμνασμά ἐστιν ἀσκησις μετρίων πρὸς μειζύων ἐπιρρῶσιν πραγμάτων. Def. ἢ περὶ τὸ πανηγυρικὸν γυμνάσιον. Aphthonii textus inc. a pag. 19. b. cui praemittitur Index Capitum. Commentariorum initium fit a pag. 29. post Caput inscriptum, Ὅρες ἐγκρίτως, & ita habet: Μετὰ τὰ προλαβόντα προγυμνάσματα τίθεται τὸ ἐγκρίμιον, ὡς τελείαν ἔχον πανηγυρικοῦ λόγου διαίρεσιν. Continuatur deinde usque ad finem, singulis Aphthonii progymnasmatum sectionibus subiecta.

II. pag. 49. b. *Prolegόμενα τῶν εἰσεῶν. Prolegomena in Partitiones statuum & quaestionum Oratoriarum Hermogenis*. Inc. Ὅ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχώς. Def. τοῦ πεπραγμένου. His adiicitur Caput quoddam inscriptum: Πῶς ἐπιγινώσκμεθα τὰς εἰσεῖς. *Quomodo dignoscemus partitiones*. Hermogenis textus incipit a p. 57. b. Huius quoque Libri uberimus est Commentarius, & textui interferimus. Inc. Λεληθῶτος μὲν ἀποδίδωσι τὸν τῆς ῥητορικῆς ὅρον ὁ Ἑρμογένης. τέχνην μὲν τοι αὐτὴν εἶναι φανερώς φησιν, κ. λ.

III. pag. 131. b. *Prolegόμενα τῶν εὐρέσεων. Prolegomena in Libros IV. de Inventione Oratoria*. Inc. Περί εὐρέσεων ἐπιτέλεσται τὸ βιβλίον, καὶ τοι καὶ τῶν ἄλλων πραγμασιδῶν Ἑρμογένους εὐρέσεις τινὰς εἰσαγούσων, κ. λ. Def. ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. Hermogenis textus incipit a pag. 133. b. Commentarii vero initium est: Πρώτη καὶ καλλίστη εὐρεσίη φησιν τῶν προοιμίων τὴν ἐξ ὑπολήψεως, κ. λ.

IV. pag. 185. b. *Prolegόμενα τῶν ἰδεῶν. Prolegomena in Libros II. de formis Oratoriis*. Inc. Τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ ἢ τὸ μὴ ἀδύνατον ἔχειν. Def. συνθήκην, ἀνάπαυσιν, συζυμίον. Hermogenis textus incipit a pag. 186. Commentarius vero pag. ead. b. hoc pacto: Τὸ χεῖρισμον ἐν πρώτοις τοῦ βιβλίου διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν, ὡς ἐξ αὐτοῦ πάρεστι γινῶναι, κ. λ.

V. p. 271. b. *Eiusdem Hermogenis de eloquentia, sive de apto & solerti genere dicendi methodus*, item cum Commentario, qui inc. Ἰστὶον, ὅτι τὸ ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἐνοίας ἢ μεθόδου, ὅπερ ἐπὶ τῆς λέξεως τὸ σχῆμα, κ. λ. Brevissimus tamen est, & scholia potius dici possunt hac illac adspersa, quam Commentarius perpetuus.

VI. p. 283. *Synopsis de figuris ab Hermogene memoratis in libris de Inventione, & de Formis dicendi*. Vide in Cod. XIV. Plut. LV. supra p. 278. §. III.

VII. pag. 284. b. *Theophrasti Characteres*

res XV. (1) ut supra in Cod. XVIII. huius Plutei pag. 609. §. V.

VIII. pag. 289. *b. Dionysii Halicarnassensis de compositione nominum ad Melitium Rufum Epitome*. Concordat cum illa dicti Codicis XVIII. supra pag. 608. §. IV.

IX. pag. 303. *b. Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς εἰσείσεις. Problemata Rhetorica in status*, siue, *quaestiones Oratorias*. Inc. Νῦμος ἐκέλευε τὴν ὀφθαλμὸν μὴτε τὸν ἐπίτροπον, μὴτε τὸν ἐπιτρόπου παῖδα εἰς γάμον ἄγειν. Def. καὶ κρι- νεται παρανομίας.

X. pag. 308. Sequuntur duae Libanii sophistae Declamationes, quarum prima est *Menelai ad Troianos Oratio pro reddenda Helena*, ut in edit. Paris. Gr. Lat. apud Claudium Morellum MDCXXVII. fol. Tom. I. pag. 189. Altera pag. 312. *Morofus se deferens, quod uxorem loquacem duxerat*. Ibid. p. 300. Imperfecta est in fine: definit enim in verbis: *ὥς τε καὶ τῶν τεττίγων, ὁ μὲν . . .* quae incidit in pag. 310. lin. 39. In calce Codicis legitur brevis ratio praeparandi aurum, quo solebant a veteribus ut vocabant illuminatoribus litterae depingi, quae ita habet: *Εἰ βύλει μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς χρυσο- γραμμίας, ποιήσον οὕτως. λαβὼν τὸ χρυσόφιον ὅσον ἡλίκαις, ἐμβαλε αὐτὸ εἰς τὸν ἄκμονα, καὶ προῦσον πολλὰκις ὥς ἂν ποιήσῃς αὐτὸ ἄχρι καὶ τοῦ λεπτοτάτου.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 317.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

APOLLONIUS DE CONSTRUCTIONE.

cod.
XXVI.

Continet hic Codex Apollonii Dyscoli de Constructione Libros tres priores tantum, cum aliquot scholiis in margine. In prima pagina ita scriptum legitur: *Olim Petri de Medicis recuperatus a Fratribus S. Marci de Florentia de manibus Domini Ioannis Lascaris Graeci: & relatus ab Ecclesia S. Antonii ad Portam Paveninam anno 1497. die 31. Martij.*

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 138.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

Quibus adde

Hermogenis Rhetorica Opera, Pselli, & Anonymi quaedam.

cod.
XXVII.

I. pag. 1. *Aphthonii sophistae progymnasmata*. Inc. *Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν*

(1) Hos omisit Montfauconius.

(2) Quinquartitum fuisse Hermogenis Rhetoricam, diserte docet Tzetzes Chil. VI. hist. 79. cuius haec sunt verba:

ἢς πάντα διαρίσσει,
Εἰς τὰ πρὸς προγυμνάσματα, εἰς τὰς ἐπίσεις,
ἢς, & πρὸς μύθοισι διαρίσσει, ὅτι τούτοις.

προῆλθε. Def. γενήσεται πάθος. Alibi etiam occurrerunt. Instructa sunt autem scholiis marginalibus valde crebris.

II. pag. 35. *Ἑρμογένους ῥήτορος προγυμνάσματα. Hermogenis Rhetoris progymnasmata*, Capitibus XII. distincta. Inc. *Τὸν μῦθον ἀξιῶσι πρῶτον προσάγειν τοῖς νέοις, διότι τὰς ψυχὰς αὐτῶν πρὸς τὸ βέλτιον ὁρμίζειν δύναται. ἔτι οὖν αὐτοὺς ἀπαλῶς ὄντας ἀξιῶσι τάττειν, κ. λ.* Def. *τῷ δυνατῷ δὲ, ὅταν λέγωμεν, ὅτι δὲ δύναται λέγειν. τῷ πρέποντι δὲ, ὅταν λέγωμεν, ὡς εἰς δόξαν βλάπτει.* Si titulo praefixo, quem retulimus, fides habenda est, conicere inde possemus, primum hoc esse ex iis quinque scriptis, (2) quibus totum constabat Hermogenis Opus rhetoricum, & ex quibus posteriora tantummodo quatuor ad nos pervenisse testatur Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 429. initio §. V. Ac profecto Capitum numerus, quae sunt XII. coniecturam confirmaret; totidem enim progymnasmata sua proposuisset Hermogenem, patet ex Graeca eiusdem rhetoricae synopsi, quam sub Matthaei Camariotae nomine edidit Hoeschelius, ubi haec habentur: *Τὰ ῥητορικὰ προγυμνάσματα εἰς δάδεκα περιέχουσιν πρὶν ὁ Ταρσεύς Ἑρμογένης, εἰς ὕπερον δὲ ταῦτα εἰς δέκα & τέσσαρα παρεξέτεινεν ὁ Ἀντιόχης Ἀφθόνιος* (3). Ex quibus verbis colligitur, Aphthonium in Hermogenis Progymnasmata scripsisse; quae quum ille magis perspicue explicuisset, & exemplis declarasset, factum fuit, ut servato Aphthonii libro, Hermogenis ille neglectus fuerit, ac propterea paene perierit. Vicumque tamen se res habeat, quum in hoc Codice vetustatis non adspersandae post Aphthonii Progymnasmata prolixiora, habeantur alia breviora, Hermogenis nomine appposito, hoc illi opus vindicare quis prohibet?

III. pag. 52. *Hermogenis Institutio Rhetorica de partitione statuum & quaestionum oratoriarum*. Praecedunt Prolegomena quaedam, quorum initium: *Τί ἐστι ῥήτωρ; ἀνὴρ πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιστήμων, κ. λ.*

IV. pag. 101. *Eiusdem de Inventione Oratoria Libri IV.* Praedicat in ipsos Prooemium, incipiens; *Ὅτι τοῦ πολιτικοῦ λόγου μέρη εἰς τέσσαρα, προϊμια, διηγήσεις, πείσεις, ἐπίλογοι, κ. λ.* Definens vero, & οὕτω γίνεσθαι & καλεῖται ἡ μικρὰ σύνοψις τοῦ πρώτου τόμου τῶν προϊμίων. Tum subliantur alia Prolegomena, quorum initium: *Γένον, ὅτι σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνολόγος, κ. λ.*

V. pag. 181. *b. Eiusdem de Formis dicendi Libri II.* item cum prolegomenis, quae inc. *Τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ & τὸ δυνατόν ἔχειν, τούτοις τὸ δυνάμενον πείσθαι, κ. λ.* Def. καὶ τοιαῦτα ἢ διηγήσεις οὐκ ἂν ἐπιτύχοι τοῦ σκοποῦ.

VI. pag. 275. *Eiusdem de eloquentia, siue de*

Ex quibus patet priorem Rhetoricae partem fuisse Progymnasmata, de quibus sermo est.

(3) Hermogenes enim in uno eodemque progymnasmatum confirmationem & confutationem coniunxit, & in uno quoque vituperationem & laudem. Aphthonius postea haec divisit, ac propterea quatuordecim progymnasmata proposuit.

de apto & solerti genere dicendi methodus. In hanc nulla sunt prolegomena, sed tantummodo scholia in ora libri hinc inde adpersa, quemadmodum etiam in reliquos omnes Hermogenis Tractatus, quos hactenus recensuimus, & quorum initium, & finis cum edit. toties cit. mirifice concordant.

VII. pag. 296. Σύνοψις τῶν περὶ τοῦ κάλλους. *Synopsis de pulcro, simplici, & dulci genere dicendi.* Inc. Εἴνεται, ἢ μέθοδοι τοῦ τοιοῦτου κάλλους οὐκ εἰσὶ, κ. λ. Def. εἰ περιστατικὸν αἰτιώμενος, πράγματι συγχωροίης, μετάληψις. Auctor Anonymus.

VIII. pag. 397. Περί τῶν τριῶν σχημάτων τῶν συλλογισμῶν τοῦ Πέλλου. *Pfelli de tribus figuris syllogismorum, & de hypotheticis syllogismis, & alia dialectica.* Inc. Τῆς συνόψεως συλλογισμῶν σοχαζόμενοι. Def. οὔτε κατὰ μέρος. Videntur imperfecta.

IX. pag. 312. *Historiae quaedam fabulares in Homerum*, quibus versiculi VI. praecurrunt. Inc. Ποσειδάϊα πάλαι ἐστὶν ἐν τῇ Θρήκῃ. Def. ἔτι δὲ αὐτῇ. . . . Imperfectae sunt. His subiiciuntur pag. 314. denominationes quorundam locorum, & populorum, veluti Longobardorum, Venetorum, Calabrorum &c.

X. pag. 315. Εἴθνη καὶ διάλεκτοι Λεσβόνακτος. *Lesbonactis Dialecti gentium.* Inc. Οἱ Εὐβοιοὶ τοὶς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάσσουσιν ἐπίθετα. Def. πάντες οἱ Αἰγύπτιοι βοδόν. Nihil de hoc Lesbonactis Opusculo apud Fabricium occurrit.

XI. pag. 317. *Fragmenta quaedam Grammatica sine principio.* Inc. . . . καὶ τροπῇ τοῦ εἰς εἰς ἴπτω· καὶ διατὶ τρέπεται τὸ εἰς εἰς· ἐπειδὴ τὸ εἰς ἡνίκα πλεονάζῃ καὶ ἕτερον σύμφωνον τρέπεται εἰς εἰς. Def. περιτροπικῶς κληνόμενα, ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν. Vtrum autem postrema sint totius Tractatus, quum auctoris nomen lateat, prorsus ignoramus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. tineis passim confusus, ac male redactus. Constat foliis scriptis 329.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

AESCHINIS EPISTOLAE.

Ac praeterea

Aliae Anonymi.

cod. I. pag. 1. **A** Eschines Epistolas, aliae novem praecedunt ἀδίσποτοι,

xxviii.

tantumque illius nomine, ad quem scriptae sunt, in extrema marginis ora appposito.

I. inc. (1) Εἴδει τὴν βουλὴν ἡμῖν, κ. λ.

II. Σαρτοριάνῳ, inc. Ρήτωρ ὡς ἀγαθός.

III. Πρισκιάῳ, inc. Πολλαχόθεν αἰδοῦμαι Μόμικον.

IV. Εὐδαίμονι, inc. Θάλλης ἠδικῆσθαι φησιν.

V. Ἀνδρονίκῳ, inc. Ἀλλ' ἐγὼ σοὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει.

VI. Δημητρίῳ, inc. Σὺ μὲν οὐκ ἔχεις αἰτεῖν.

VII. Δατιανῷ, inc. Εἴπειδ' ἡ πάλαι τῆς βοηθείας.

VIII. Πολυχρονίῳ, inc. Δέχου δὲ ἀμφοῖν ἐν ἐνδεέῳ ἔργου.

IX. Ἡ' συχίῳ, inc. Ἀκόω παῖδα γεωργόν. Hae non occurrunt in Collectione Cuiaciana.

II. pag. 5. b. Sequuntur Aeschinis Epistolae XII. quotquot sunt in cit. Collect. Cuiac. a pag. 36. ad pag. 46. Post Epistolam tertiam hoc legitur Epigramma distichon:

Ὄμμασι πυρσὸς τοῖσιν ἀλάστορες εἴματα πάτερ.

Ὁὐ γέμεις ἀντιθέως ἱερὸν δῆμον ἀρροπιολεύειν. *Oculis quicumque estis ignivomis, scelesti omnes alite.*

Non decet profanos sacra in aede versari.

III. pag. 27. Ultimo loco legitur Epistola & ipsa ἀδίσποτος. Ἀνατολίῳ tamen inscripta. Inc. Οἷα τετέλεμται οὐ παρὰ τὸν Ἰ'τρον, κ. λ. Def. ὁ κωλύων ταῦτα τελεῖσθαι. Non adest in Collectione Cuiaciana.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 12. Saec. XV. Constat foliis scriptis 29.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

APOLLODORI ATHENIENSIS BIBLIOTHECA.

Continet hic nitidissimus Codex Apollodori, Asclepiadae filii, Atheniensis Grammatici, discipuli Aristarchi Grammatici, Bibliothecarii, sive de Diis Libros III. de quorum editionibus agit Fabricius B. G. Vol. II. pag. 660. seqq. Inc. Οὐρανὸς πρῶτος. Def. εἰνὴν πεικνύειν. Concordat initium & finis totius Operis cum edit. Graec. Lat. Salmurii MDCLXI. in 4. curante Tanaquillo Fabro. In Codice nostro nulla Librorum divisio est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 92.

cod. xxix.

(1) Haec tamen prima neque auctoris, neque eius, ad quem missa est, nomen habet.

FINIS PLVTEI LX.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

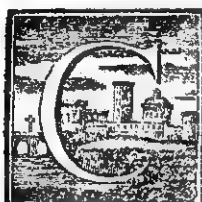
PLVTVS LXIX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXVIII.

C O D E X I.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

Continet hic optimaе notae Codex, *Plutarchi Chaeronensis Vitas Parallelas XLVIII* in tres Libros diuisas, quorum prior XVIII alter XIV. tertius XVI. continet. Praecedit in primo

folio Πίναξ τῶν ἐν τῇ βιβλῷ ταύτῃ τῶ Πλουτάρχου λόγων παραλλήλων τῆς πρώτης ἢ δευτέρας ἢ τρίτης βιβλίου. *Tabula Plutarchi Vitarum Parallelarum primi, secundi, & tertii libri, quae in hoc continentur Volumine*, exhibens titulos, & initia singularum. Ordo autem ipsarum sequens est:

I. pag. 2. Post titulum, Σοφοῦ Πλουτάρχου τῶν παραλλήλων λόγος, βιβλίου πρώτου, *Sapientis Plutarchi Vitarum parallelarum Liber primus*, prima inscribitur: Θεσεύς. *Thefeus*. Inc. Ωςπερ ἐν ταῖς γεωγραφίαις. Def. προσονομάζομεν In ed. Graec. Lat. Paris. typis Regiis A. MDCXXIV. T. I. p. 1.

II. pag. 8. Ρωμύλος. *Romulus*. Inc. Τὸ μέγα. Def. τέκνωσιν. Ibid. p. 17.

III. pag. 16. Σόλων. *Solon*. Inc. Δίδωμος ὁ γραμματικὸς. Def. τοῦ φιλοσόφου. Ibid. p. 78.

IV. pag. 22. β. Ποπλιόλας. *Poplicola*. Inc. Τοιότῳ δέ. Def. ἐπαίρησεν αὐτῷ. Ibid. pag. 97.

V. pag. 28. Θεμιστοκλῆς. *Themistocles*. Inc. Θεμιστοκλεῖ δέ. Def. γενόμενος. Ibid. p. 111.

VI. pag. 34. β. Κάμιλλος. *Camillus*. Inc. Περί δὲ Φουρίου. Def. ἀποθανόντες. Ibid. pag. 129.

VII. pag. 43. β. Ἀριστείδης. *Aristides*. Inc. Ἀριστείδης ὁ Αυσιμάχου. Def. δικαίως. Ibid. p. 318.

VIII. pag. 50. Κάτων. *Cato Maior*. Inc. Μάρκῳ δὲ Κάτωνι. Def. ἔμελλεν. Ibid. p. 336.

IX. pag. 57. β. Κίμων. *Cimon*. Inc. Περιπόλας. Def. ὁ Ἑλληνικὸς ἀγών. Ibid. p. 478.

X. pag. 62. Λούκυλλος. *Lucullus*. Inc. Τῷ δὲ Λουκούλλῳ. Def. ἀμφοτέροις. Ibid. p. 491.

XI. pag. 74. Περικλῆς. *Pericles*. Inc. Εἰναι τινάς. Def. γενέσθαι. Ibid. p. 153.

XII. pag. 82. Φάβιος Μάξιμος. *Fabius Maximus*. Inc. Τοιούτου. Def. τὸ πρωτεῖον. Ibid. p. 174.

XIII. pag. 89. Νικίας. *Nicias*. Inc. Εἴτε δούμεν. Def. προεῖπεν. Ibid. p. 523.

XIV. pag. 96. Κράσσος. *Crassus*. Inc. Μάρκος δὲ Κράσσος. Def. ἐποίησεν. Ibid. pag. 543.

XV. pag. 105. Γάιος Μάρκιος. *Caius Marcius Coriolanus*. Inc. Οἱ Μαρκίων οἶκος. Def. ἀπολογήσαντες. Ibid. p. 213.

XVI. pag. 112. β. Ἀλκιβιάδης. *Alcibiades*. Inc. Τὸ Ἀλκιβιάδου γένος. Def. τοῦ καλοῦ γενομένου. Ibid. p. 191.

XVII. pag. 121. β. Δημοσθένης. *Demosthenes*. Inc. Οἱ μὲν γράφας. Def. δηλοῦσαμεν. Ibid. pag. 846.

XVIII. pag. 127. Κικέρων. *Cicero*. Inc. Κι. κάρωνος δέ. Def. ὁμότητος. Ibid. p. 861.

XIX. pag. 140. Πλουτάρχου βίων παραλλήλων βιβλίου δευτέρου. Φωκίων. *Plutarchi Vitarum Parallelarum Lib. II. Phocion*. Inc. Δημάδης. Def. γενομένης. Ibid. p. 739.

XX. pag. 146. β. Κάτων. *Cato Minor*. Inc. Κάτωνι δέ. Def. ἀπέθανεν. Ibid. p. 759.

XXI. pag. 159. β. Δίων. *Dio*. Inc. Ἀῖρα γε ὥσπερ. Def. γέγραπται. Ibid. p. 958.

XXII. pag. 169. β. Βρούτος. *Brutus*. Inc. Μάρκου δὲ Βρούτῳ. Def. ἐπέλευσεν. Ibid. pag. 984.

XXIII. pag. 179. β. Αἰμίλιος. *Aemilius*. Inc. Εἰμοὶ μὲν. Def. γενέσθαι. Ibid. p. 255.

XXIV. pag. 187. β. Τιμολέων. *Timoleon*. Inc. Τὰ μὲν Συρακουσίων. Def. οὐκ ἔχοντες. Ibid. pag. 236.

XXV. pag. 195. Σεργόριος. *Sertorius*. Inc. Θαυμάσιον. Def. κατεγήρασεν. Ibid. p. 568.

XXVI. pag. 200. β. Εὐμένης. *Eumenes*. Inc. Εὐμένη δέ. Def. ἐποίησεν. Ibid. pag. 583.

XXVII.

XXVII. pag. 205. *b. Φιλοποίμην. Philopoe-
men. Inc. Κάσανδρος. Def. Φιλοποίμενος. Ibid.
p. 356.*

XXVIII. pag. 210. Τίτος. Titus. Inc. Ο'ν
δέ. Def. δέξωμεν. Ibid. p. 369.

XXXIX. p. 215. Πελοπίδας. Pelopidas.
Inc. Κάτων ὁ πρεσβύτατος. Def. παρανομημά-
των. Ibid. p. 277.

XXX. pag. 223. *b. Μάρκελλος. Marcellus. Inc.
Μάρκεν δὲ Κλαύδιον. Def. ἀρετῆς. Ibid.
p. 298.*

XXXI. pag. 231. *b. Α'λέξανδρος. Alexan-
der. Inc. Τὸν Α'λεξάνδρου τοῦ βασιλέως βίον.
Def. τὴν διάνοιαν. Ibid. p. 664.*

XXXII. pag. 248. Καῖσαρ. Caesar. Inc.
Τὴν Κίνα. Def. ἀπέθανεν. Ibid. pag. 707.

XXXIII. p. 266. Πλούταρχον βίων παραλλή-
λων βιβλίον τρίτον. Δημήτριος. Plutarchi Vita-
rum Parallelarum Liber III. Demetrius. Inc.
Οἱ πρῶτοι. Def. ἐπεισαγαγεῖν. Ibid. p. 888.

XXXIV. pag. 276. Α'ντώνιος. Antonius. Inc.
Α'ντωνίῳ. Def. ἐξήγαγεν. Ibid. p. 915.

XXXV. pag. 293. Πύρρος. Pyrrhus. Inc.
Θεσπρωτῶν. Def. γενόμενος. Ibid. p. 383.

XXXVI. pag. 302. Μάριος. Marius. Inc.
Γαῖον Μάριον. Def. ἀπέκτεινεν. Ibid. p. 406.

XXXVII. pag. 313. Α'ράτος. Aratus. Inc.
Παροιμίαν. Def. καθ' ἡμᾶς. Ibid. p. 1027.

XXXVIII. pag. 323. *b. Α'ρτοξέρξης. Arto-
xerxes. Inc. Ο' μὲν πρῶτος. Def. ὑπερβαλόμε-
νον. Ibid. p. 1011.*

XXXIX. p. 329. *b. Α'γίς, καὶ Κλεομένης.
Agis, & Cleomenes. Inc. Οὐκ ἀτόπως. Def.
συμφασάν. Ibid. p. 795.*

XL. pag. 341. *b. Τιβέριος καὶ Γάιος Γράγχος.
Tiberius & Caius Gracchi. Inc. Η'μεῖς δέ.
Def. γεγονέναι. Ibid. p. 824.*

XLI. pag. 350. Λυκούργος. Lycurgus. Inc.
Περὶ Λυκούργου. Def. περὶ τοῦ Λυκούργου. Ibid.
p. 39.

XLII. pag. 358. Νουμάς. Numa. Inc. Ε'ν
δέ. Def. συναρμόσαντα. Ibid. p. 59.

XLIII. pag. 365. *b. Λύσανδρος. Lysander.
Inc. Α'κανθίων. Def. ἔχοντα. Ibid. p. 433.*

XLIV. pag. 372. Σύλλας. Sylla. Inc. Λεύ-
κιος δέ. Def. τὸ πρῶτερον. Ibid. p. 451.

XLV. pag. 383. Α'γησίλαος. Agesilaus.
Inc. Α'ρχίδαμος. Def. γεγονέντα. Ibid. pag.
596.

XLVI. pag. 392. *b. Πομπήιος. Pompeius.
Inc. Πρὸς Πομπήιον. Def. συμμαχήσων. Ibid.
p. 619.*

XLVII. pag. 410. Γάλβας. Galba. Inc. Ο'
μὲν Α'θηναῖος. Def. ἀπέλειπεν. Ibid. p. 1053.

XLVIII. pag. 415. *b. Ο'θων. Otho. Inc.
Ο' δὲ νεώτερος. Def. τυχόντες. Ibid. pag. 1066.*

In fine rubris litteris haec adscribuntur: Ο'
τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ε'γρά-
φη καὶ ἐτελειώθη ἡ βίβλος ἥδε κατὰ τὴν Ἰταλίαν
ἐν τῇ πόλει Μάντουα κατὰ μῆρας Μαΐου δευτέ-
ρης, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, ἰνδιεκτιῶνος ὀγδόης τοῦ

5789' ἔτους, κατὰ δὲ τῆς ἐυσάβρου οἰκονο-
μίας τοῦ Χριστοῦ ἀνθ'. ταῖς χερσὶν Ἱεράρδου ἐκ
Πατρῶν παλαιῶν (1). O Deus noster, qui omnia
implet, tibi gloria. Scriptus est & absolutus liber
hic in Italia, in civitate Mantuae, mense Ma-
io, die II. feria IV. indictione VIII. anno 6939.
Christi autem oeconomiae secundum carnem A.
MCCCCXXIX. (2) (imo MCCCCXXXI.) ma-
nu Gerardi ex antiquis Patribus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol.
Saeculi XV. nitidissimus, egregiis ornatus pi-
cturis initio singulorum librorum, ac diligen-
tissime exaratus. Constat foliis scriptis 419.

Θ Ο Τ Κ Τ Δ Ι Δ Η Σ.

THVCYDIDES.

IN hoc antiquissimo atque optimo Codice
Thucydidis Historia Peloponnesiaca contine-
tur, libris VIII. distincta, quorum initium
& finis concordat cum editione Amsteloda-
mensi apud R. & I. Westenius, & Guil.
Smith MDCXXXI. fol. ex recensione Caroli
Andreae Dukeri, qui ope huius pretiosissi-
mi Codicis suam hanc splendidissimam edi-
tionem reddere meliorem potuisset. Inc.
Θουκυδίδης Α'θηναῖος ἐξηγήσατο τὸν πόλεμον
τῶν Πελοποννησίων καὶ Α'θηναίων. Def. Ἰουλίαν
ἐποίησατο τῇ Α'ρτέμιδι. Duo versus sequun-
tur in editione, qui recentiori manu in Co-
dice additi sunt, nimirum: ὅταν ὁ μετὰ τῆτο
τὸ θένος χαμῶν τελευτήσῃ, ἐν καὶ εἰκοστὴν ἔτος
πληροῦται. Mox eadem manu, cui Codicem
debemus litteris maioribus scriptoris nomen
ita adpositum est:

DEO GRATIAS PETRVS SCRIPSI.

Tandem intricatissimo charactere sequitur te-
trastichon ἀθλον in Thucydidem, quod legitur
in Anthologiae Libro I Cap. XLIV. sed quum
in aliquibus verbis differat ab edito, subii-
ciendum duximus. Ita vero habet:

Ω' φίλος, εἰ σοφὸς εἰ, λάβε μ' ἐκ χέρως, εἰ
δὲ πέφυκας (3)

Νῆες Μουσῶν (4), ῥίπον δὲ μὴ νοέεις.

Εἰμὶ γὰρ (5) οὐ πάντεςσι βατὸς, παῦροι δ'
ἀγάζαντο

Θουκυδίδην Ο'λβον, Κερροπίδην τὸ γένος.

In margine scholia occurrunt ut plurimum
diversa ab editis, tam antiqua eiusdem scri-
ptoris, quam recentiori manu exarata. In-
ter antiqua accensendum est illud, quod in
fine Libri IV. pag. 281. legitur hoc pacto:

Τῶν εἰς ιγ'. τέλος τῆς ζ'.

Α'πορροί τινες ψυχρὰν ἀπορίαν, Διὰ τὴν Θουκυ-
δίδης ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ζ, ὁκτὼ συνεγρά-
ψατο ἱστορίας· ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἔχων ἀπὸ τοῦ η,
εἶπεν ἐννέα. ὣν ἡ λύσις ψυχροτέρα, Ο'τι, ἐπειδὴ
ἀπὸ τοῦ η ἔως τοῦ ρ ἐννέα στοιχεῖα εἰσιν, ἀπὸ
δὲ τῆς θ ἔως τοῦ α ὁκτὼ εἰσι, τὸ πρῶτον ἐνταῦ-
θα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες, καὶ τὸ
μετ'

Q q 2

(1) Innotuit hanc subscriptionem Montfauconius Palaeogr.
Graec. pag. 77. ubi bene admonet, quod si annus Mundi sit
6939. annus Christi debeat esse MCCCCXXI. non MCCCCXXIX.

(2) In Catalogo Montfaucon. typographi error legitur 1409
pro 1419.

(3) In edit. δι γι πάρεσιν.

(4) In edit. ἔπος Μουσῶν.

(5) In edit. Εἰμὶ δὲ γ'.

μετ' αὐτό. Ἡ δὲ ἀληθεστέρᾳ λύσει τοιαύτη, ὅτι ὁ Θουκυδίδης ἢ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ μίαν συνεγράψατο· καὶ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ἡ τὴν ὀλὴν ἱστορίαν, οἱ δὲ εἰς ιγ'. τὴν α' εἰς β'. καὶ τὰς ἄλλας ἐκτὰ εἰς ια'.

Γίγνεται δὲ, ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Αἰσχύλου καὶ Πίνδαρον ἐμιμήσατο, εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα, εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον. ὅθεν καὶ Πρόδικον λέγει ἐν τῷ κειμένῳ σημειώμεθα· εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τῆς Ἰσοκράτους Εὐριπίδην καὶ τὴν ἄλ- λην. τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν· εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητὴν. Recentiorum vero scho- liorum specimen esto illud, quod legitur p. 80. b. paullo post initium Libri II in illa ver- ba: οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο, κ. λ. edit. cit. pag. 102. lin. 6. quod ita habet: Οὐκ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἐνταυθα κεῖται ἡ λέξις, ἀλλὰ μετα- ληπτικῶς ἀντὶ τοῦ φανερώς. προεῖρηται γὰρ, ὅτι ῥίζα καὶ αἰτία καὶ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τὰ κατὰ Πλάταιαν ἐγένετο, καὶ οὐ πρόφασις. πρόφασις μὲν γὰρ ἦν φανερὰ τοῦ λόγου τὰ κατὰ Εὐριπίδην καὶ Κέρκυραν. ἔπειτα ἡ τὸν Ἀθηναίων αὐξήσις, ἥτις ἀφανὴς μὲν ἦν τῷ λόγῳ, ἀληθεστάτη δὲ αἰ- τία. ταῦτα μὲν οὖν προφάσεις ἦσαν ἐ αἰτίαι τοῦ πολέμου, οὐ μὲντοι καὶ ἀρχή. τὰ δὲ κατὰ Πλάταιαν ἀρχὴ γέγονε τοῦ πολέμου, καθὼς καὶ ἕτος εἶπεν ἐν τῇ ἀρχῇ ὅπως εἰρηκῶς· ἀρχεται δὲ ὁ πῦλος ἐνθὺνδε ἔδη Ἀθηναίων ἐ Πελοποννη- σίων, τούτεστιν. ὡς τότε ἀρχὴν εἰληφότος τοῦ πολέμου, καὶ φανερώς τῶν σπορῶν λελυμένων, ἐ μηδεμιᾶς λειπομένης εἶτι ἀναβολῆς πρὸς τὴν μά- χην. De huiusmodi vero scholiis vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 872.

Codex Graec. membranaceus Ms. insignis in fol. min. Saeculi X. caractere paene qua- drato, cuius primae sex paginae alia manu suppletæ sunt. Constat foliis scriptis 512.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLUTARCHI VITAE.

cod.
III.

ANtequam Opera, quae in hoc continen- tur Volumine recenscamus, monendus est lector, huius, & sequentis Codicis ordi- nem ab eo, qui bibliothecam primitus dig- gessit, inversum fuisse, quum hic, utpote tertium Parallelarum Vitarum Librum con- tinens, illum, in quo prima earumdem pars exhibetur, sequi debuisset. Calligraphus igitur, cuius in calce Codicis nomen legitur, quum Plutarchi Vitas XLVIII. exarasset, totumque Volumen in nimiam excrevisset molem, vel ipse, vel alius quispiam in tria divisit, quorum primum Vitas XVIII. alterum XI. tertium XIX. continebat, ex qui- bus Volumen secundum intercidit, ut patet tum ex earumdem tabula item in calce Co-

dicis subiecta, in qua singulae usque ad qua- dragesimam octavam enumerantur, tum ex quaternionum numeratione in imo margine apposita; quum enim prima pars (1) in qua- ternione κα'. sc. XXXVI. desinat, tertia ve- ro (2) incipiat a quaternione μυ'. sc. XLIII. colligas deesse secundam, quaternionibus XVI. compositam (3). Hoc praenotato, Vitas, quae in hoc continentur Volumine, recenscamus. Eae vero sunt:

- I. pag. 1. *Phocionis*. In edit. cit. p. 739. (4).
- II. pag. 10. *b. Catonis*.
- III. pag. 30. *Dionis*.
- IV. pag. 44. *b. Brutii*.
- V. pag. 59. *b. Paulli Aemilii*.
- VI. pag. 71. *Timoleonis*.
- VII. pag. 82. *b. Sertorii*.
- VIII. pag. 90. *b. Eumenis*.
- IX. pag. 98. *Philopoemenis*.
- X. pag. 104. *b. Flamini*.
- XI. pag. 112. *b. Pelopidae*.
- XII. pag. 123. *b. Marcelli*.
- XIII. pag. 135. *Alexandri*.
- XIV. pag. 160. *b. Caesaris*.
- XV. pag. 180. *b. Syllae*.
- XVI. pag. 196. *b. Agesilai*.
- XVII. pag. 210. *b. Pompeii*.
- XVIII. pag. 238. *Galbae*.
- XIX. pag. 245. *b. Othonis*.

Scholia quaedam rara occurrunt in margine, e quibus unum, quod habetur pag. 136. in verba κλύδωνες τε καὶ μιμάλλωνες, κ. λ. paul- lo post initium Vitae Alexandri, heic descri- ptum: Κλύδωνες οἱ Μακεδόνες τὰς μαινάδας ἐ βάνχας καλῶσιν, ὥς αὐτὸ τοῦ κατόχου γινο- μένας εἰσὶν κλύζων. ὁ δὲ τὸ διὰ σωματικῶν ποι- ὶν ἔχον ἀποτελεῖν ἐ φορβεῖν· καὶ μιμάλλωνες αἱ βάνχαι καὶ βοηδρόμοι αἱ μετὰ βοῆς καὶ ἐκπλήξεως περιούται διὰ τὸ εἶναι κάτοχοι, καὶ καὶ γεγυνο- κόμους καλεῖ ἀπὸ τοῦ γεγυνώσκειν καὶ φορβεῖν τὴν κόμην.

In fine legitur: Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι, Ἐγράφη καὶ ἐτελειώθη ἡ βίβλος ἥδε κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἐν ἡμέρᾳ ε'. τρίτην ἄγοντος αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν, ἔτει 512'. ind. ζ'. Ὁ δὲ γράψας Ἀνδρέας ὁ ἱερεὺς καὶ ταβυλλάριος ὁ Λεαντίνος. Τῷ θεῷ χάρις τῷ λυτρώσαντι με. Gloria tibi De- us, gloria tibi. Scriptus & absolutus est hic liber mense Octobri, feria V. die eiusdem mensis III. anno 6907. (Chr. mcccxcix.) indictione VII. Qui autem scripsit est Andreas sacerdos, & Tabularius Leantinus. Deo gratia, qui me redemit. Meminit huius subscriptionis Mont- faucon. Palaeogr. Graec. pag. 74. Hanc se- quitur Vitarum Tabula, uti paullo ante mo- nuimus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. exeuntis. Constat foliis scriptis 251.

ΠΛΟΥΤ.

(1) Hanc exhibet Codex IV. qui sequitur.

(2) Hanc exhibet Codex III. quem prae manibus habe- mus.

(3) Vitae in hac secunda parte comprehensae, erant. Deme- trii, Antonii, Pyrrhi, Marii, Arati, Artaxerxis, Agidis &

Cleomenis, Cati & Tiberii, Lycurgi, Numae, & Lysan- dri.

(4) Brevitatis gratia deinceps editionem citare omitemus, quum id semel praestitum a nobis fuerit in Codice I. huius Flutci.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ.

PLVTARCHI PARALLELA.

COD.
IV.

Hic nitidissimus Codex & elegantissima pictura in fronte exornatus *Plutarchi Parallelarum vitarum Librum I.* continet, videlicet:

- I. pag. 1. *Thesei.*
- II. pag. 12. *Romuli.*
- III. pag. 28. *Solonis.*
- IV. pag. 40. *b. Poplicolae.*
- V. pag. 51. *Themistoclis.*
- VI. pag. 63. *Camilli.*
- VII. pag. 80. *Periclis.*
- VIII. pag. 95. *Fabii Maximi.*
- IX. pag. 108. *Cimonis.*
- X. pag. 117. *Luculli.*
- XI. pag. 140. *C. Marcii.*
- XII. pag. 154. *b. Alcibiadis.*
- XIII. pag. 171. *b. Aristidis.*
- XIV. pag. 184. *b. Marci Catonis Senioris.*
- XV. pag. 199. *Niciae.*
- XVI. pag. 212. *b. Marci Crassi.*
- XVII. pag. 230. *b. Demosthenis.*
- XVIII. pag. 240. *b. Ciceronis.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. exeuntis, ab eodem Andrea sacerdote, de quo supra, descriptus. Constat foliis scriptis 259.

ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.SOCRATIS SCHOLASTICI HISTORIA
ECCLESIASTICA.

Ac praeterea

Evagrii Scholastici Ecclesiasticae Historiae
Libri VI.COD.
V.

I. pag. 1. **Σ**οκράτους Σχολαστικού ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τόμος Α'. *Socratis Scholastici Historiae Ecclesiasticae Liber I.* Inc. Εὐσεβίου ὁ Παμφίλου. *Liber VII.* def. Θεοδοσίου δέδοτο. Ut in editione Amstelod. apud Werstenium MDCC. T. II.

II. pag. 193. *Εὐαγγρίου Σχολαστικού Ἐπιφανίως, καὶ ἀπὸ ἐπαρχῶν ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τόμος Α'.* *Evagrii Scholastici Epiphaniensis, & ex praefectis Historiae Ecclesiasticae Liber I.* Inc. Εὐσεβίου τῷ Παμφίλου. *Liber VI.* def. παρασχόμενον. In dicta edit. T. III. Praeit initio Codicis Index Librorum Socratis, & Evagrii litteris quadratis, quibus etiam exhibentur argumenta Capitum, quae in Historiarum progressu occurrunt, ac summaria quaedam in ora Codicis apposita. Inscriptiones vero librorum singulorum litteris maximis & aureis expressae sunt. Scholia quoque ad marginem sunt exarata, manus quidem recentioris non satis

crebra, vetustioris vero paucissima. In prima pagina legitur: Βιβλίον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῶν ἀνω δυνάμεων Μιχαήλ. *Liber venerabilis regii monasterii Archistrategi supernarum potestatum Michaëlis.*

Codex Graecus membran. Ms. in fol. min. Saec. XI. vere insignis. Constat foliis scriptis 290. eiusque variis lectionibus usi sunt, qui nuperam Amstelodami editionem procuderunt.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

IN hoc optimo Codice *Plutarchi Vitae Parallelae XIV.* continentur, quarum in primo folio praecurrit Index Graecus, & Latinus, apposita epigraphae:

Σοφοῦ Πλουτάρχου τῶν παραλλήλων βίων
Βίβλος τρίτη πέφυκα ἐξ λόγων τίναξ.

Vitae vero sunt:

- I. pag. 1. *Demetrii.*
- II. pag. 23. *Antonii.*
- III. pag. 59. *b. Pyrrhi.*
- IV. pag. 79. *b. Marii.*
- V. pag. 102. *Arati.*
- VI. pag. 122. *b. Artaxerxis.*
- VII. pag. 134. *Agidis, & Cleomenis.*
- VIII. pag. 156. *b. Tiberii, & Caii Gracchorum.*

- IX. pag. 173. *Lycurgi.*
- X. pag. 188. *Numae.*
- XI. pag. 201. *b. Lysandri.*
- XII. pag. 214. *b. Syllae.*
- XIII. pag. 235. *Agefilai.*
- XIV. pag. 252. *Pompeii.*

In calce huius postremae Vitae, ab eadem manu, quae tria ultima supplevit folia, legitur sequens subscriptio: Ἐγράφη χειρὶ Γρηγορίου Κυβερκλεῖσι πλὴν τῶν μεταγραφόντων φύλλων μὴν Γενίω, ἰνδ. ε'. ἔτος σφε'. *Scriptus est manu Gregorii (1) Cubuclefii, praeter transscripta folia, mense Iunio, indictione X. anno 6505. (Chr. 997.)* Pato autem errorem esse in hac anni nota; Codicis enim scriptura saeculo XIV. vetustior minime est, multo minus trium foliorum supplementum. Sequuntur deinde varia in Plutarchi laudem Epigrammata, & quidem hoc ordine:

I. Σχολαστικοῦ Ἀγαθίου εἰχοὶ ἐπιτύμβιοι εἰς Πλούταρχον ἡρωελεγεῖοι. *Agathiae Scholastici versus sepulcrales heroelegi in Plutarchum.*

Σεῖο πολυκλήντα τύπον εἶσαν, Χαιρωνεῦ, κ. λ. *Exstat in Anthol. Libro V. Cap. XXXIII.* sed pro εἶσαν, Χαιρωνεῦ, habet εἶσαντο Χιρωνεῦ.

II. Τῷ Μιχαήλ.

Ὁ φρὴν μία πόσων φρενῶν φρένας φέρει,
Χαρδὸν πόσων πέπωνας ἐν βραχεὶ λόγους;
Οὐκ ἔστιν ἄδεις, δὲ πρὸς ἰσὸν σοὶ λόγου
Ἐλθεῖν δυνήτῃ, καὶ θρασύνηται λίαν.

Mi-

(1) Montfaucon. tam in Catalogo. sup. quam in Palaeogr. Graec. pag. 46. & 99. male legit Georgii pro Gregorii; pag. vero 46. etiam in mensis nota decipitur: habet enim Isid. pro Iunio.

Michaëlis.

O mens una quot mentium intelligentias continet,

Quot sermones pleno ore brevi tempore potasti! Nemo est qui tecum oratione Contendere possit, etiamsi valde audeat.

III. Τοῦ αὐτοῦ.

Σειρὴν λόγων σὺν θελητικωτάτῃ λίσσῃ
Οὐ θῆρας αἰρεῖ καὶ λίθος, νεκρὰν φύσιν,
Ὡς μῦθος ἑλάνῃ ἰσορεῖ τὸν Ὀρφεά,
Κακῶς διδάσκων, καὶ ἀλήθειαν λέγων.
Ἄ' γὰρ εἰρονται εἰ νοὸς καὶ τὸ λόγος,
Ποίαν ἔχουσιν ἡδονὴν ἐν τοῖς λόγοις;
Ψυχὴν δὲ πολλὰν, τὴν γέμουσαν τῶν λόγων,
Τέτρασσα θέλγει τῷ μέλει τῶν σὺν λόγων.

Eiusdem.

Siren sermonum tuorum adliciens maxime Non bruta, non lapides trahit, inanimem naturam:

Vi Graeca narrat de Orpheo fabula Male docens, nec veritatem effata; Quae enim intelligentia carent, ac sermone, Quamnam ex sermonibus voluptatem capiant? Sed animam potius ratione instructam Obligans, tuorum sermonum dulcedine demulcet.

IV. Τοῦ . . . (1)

Ἡ' σὴ βιβλος πάρεστι τοῖς αἰρουμένοις
Λόγους ἀπαντρεῖν καὶ καταρθεύειν φρένας,
Βεβύουσα πηγὴ θαυμάσιατον πίδακα.

Anonymi.

Tuus liber praesto est cupientibus Haurire sermones, & irrigare mentem Veluti fons uberrimum effundens hausum.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 287.

ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

SOCRATIS ECCLESIASTICA HISTORIA.

COD. VII.

Σ Οκράτους Σχολαστικῶς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τόμος πρῶτος. Socratis Scholastici Ecclesiasticae historiae Tomus I. qui usque ad Caput XXVII. (2) deducitur, scholiis quibusdam marginalibus rubrica conscriptis instructus. Finis tamen Capitis desideratur. Inc. Βύσιβιος ὁ Παμφίλου, Def. ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διάγοντι . . . quae verba incidunt in cit. edit. p. 54. lin. 25.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 29.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΟΤΘΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ.

PROCOPIUS DE GOTHICIS BELLIS.

COD. VIII.

I. pag. 1. Π Ροκοπίου Καίσαρος ἱστορία τῶν Γοτθικῶν πολέμων, ὡς διὰ τῶ

Βελισαρίου στρατηγῶ Γουθινανδὸς βασιλεὺς συνεστήσατο, ἐν τέσσαρσι τόμοις διηρημένη. Ἀρχὴ τοῦ α' τόμου. Procopii Caesaris Historia bellorum Gothicorum per Belisarium Ducem a Iustiniano Imperatore susceptorum, in quatuor Tomos, seu Libros distributa. Tomus primus. Inc. Τὰ μὲν οὖν ἐν Λιβύῃ πράγματα. Tomus, five Liber IV. def. πάντα ἐξείλοντο Ῥωμαῖοι. καὶ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος συνετελεύτα ἰὼν Γοτθικῶν πολέμων τῶδε, ὃν Προκόπιος συνεγράψεν. Concordat initium & finis cum edita inter Byzantinae Historiae Scriptores Venet. MDCCXIX, T. II. a p. 1. ad pag. 248. Notandum, quum ex duabus tetradibus, quibus tota Procopii constat Historia, haec de bellis adversus Gothos gestis posterior sit, Libros secundum, tertium, & quartum, iuxta totius historiae seriem, sexti, septimi, & octavi titulo designari.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 276.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

POLYBII HISTORIA.

I. pag. 1. P Olybii Historiarum Libri V. cum notulis ad oram libri manu, ut videntur Angeli Politiani. Francisci Philippi insignia in libri fronte adparent. Liber I. inc. Εἰ μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι. Desinit Liber V. ἐν ἀρχαῖς ὑποσχέσιν, ut in editione Graeca Haganoae per Ioannem Seckerium A. MDXXX. in folio. Clauduntur vero hisce verficulis, scriptoris nomen indicantibus:

Ὡςδε πέρας λάβον ἱστορίων Πολυβίου βιβλος,
Ἡ'ν περ Ἀθηνάιος γεγραφέας Ἀντώνιος ἐστὶ,
Φιλέλφου δ' ἀναλώμασι τοῦ Φραγκίσκου κλήσιν.
Ἐτελειώθη μὲν Νουμβρίου καβ'. ἔτους ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως αὐτῆς. ἐν Σκῇ τῆς Τυρηνίας.

Haec finem adcepit historiarum Polybii liber, Quem scripsit quidem Antonius Atheniensis, Summibus vero Francisci cognomento Philippi. Absolutus est mense Novembri, die XXII. anno a Christi nativitate MCCCXXXV. Senis in Thuscia.

II. pag. 296. Excerpta ex eiusdem Polybii historiarum Libris XII. a sexto nimirum usque ad decimumseptimum inclusive. Primum, quod inscribitur, Εἰς τοῦ ἔκτου περὶ συστάσεως καὶ ἀξίσεως τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, ἔτι δ' ἀκμῆς τε καὶ διαφορᾶς πρὸς ἄλλας, Ex sexto Libro de Romanorum reipublicae principio & incremento, adhuc autem & de eius florenti statu, ac differentia ab aliis, inc. Τῶν μὲν γὰρ ἑλληνικῶν πολιτευμάτων. Ultimum def. ταῖς ἐξουσίαις αὐτῶν ἀπρεπῇ. Τέλος. De his Excerptis vide quae adnotat Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 755. seqq. ubi etiam varias tum ipsorum, tum superiorum quinque librorum editiones recenset.

Co-

(1) Erat quidem olim auctoris nomen appositum, sed illo deinde abrafo vestigia tantummodo litterarum supersunt, ex quibus nihil prorsus explicari licuit.

(2) Montfaucon, male ait XXV. in suo Catalogo.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. quoad primos quinque Polybii libros ab Antonio Atheniensi, quoad reliqua vero ab alia eiusdem aevi manu elegantissime scriptus. Constat foliis scriptis 467.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ.

IOSEPHI DE IYDAICA ANTIQVITATE.

Ac praeterea

De sua ipsius vita, ac de Maccabaeorum martyrio Liber.

COD.
X.

I. pag. 1. **F**lavii Iosephi Iudaicarum Antiquitatum Libri XX. quorum priores undecim, & pars duodecimi nova manu de integro suppleta. Inscripti sunt Epaphrodito, quem sub extremum adloquitur, & κράτιςον appellat, & in prooemio ingenti encomio profectitur. Perducit autem Iosephus historiam suam ab origine Mundi usque ad duodecesimum Neronis annum, quo rebellare Iudaei adversus Romanos coeperunt; & finem operi imposuisse se testatur anno tertiodecimo Domitiani, qui fuit Christi xciii. aetatis suae lvi. In hoc Codice singuli Libri praemissum habent indicem Capitum, cuius auctorne sit Iosephus ipse, an alius aliquis iunior, incertum est; a decimotertio vero usque ad vicesimum inclusive annorum etiam numerum, quorum historiam complectuntur, qui cum illo concordat, quem exhibet Fabric. Biblioth. Graec. Vol. III. p. 232. libro ultimo excepto, qui annos XXVI. complecti dicitur in Codice, apud Fabricium vero annos XXII. Primus Liber inc. Τότε τὰς ἱστορίας συγγράφειν βουλομένοις. Ultimus def. τὰ δὲ κειώλνται. Reliquorum initium & finem adferre praetermissimus, quum concordent cum editione Amstelod. Anni MDCCXXVI. T. I. pag. 1. seqq.

II. pag. 411. b. Περὶ Ἰωσήφου & γένους αὐτοῦ, & πολιτείας. *De Iosepho, vita, & conversatione ipsius.* Inc. Εἰ μὴ δὲ γένος. Def. κατὰ αὐτὸν τὸν λόγον. Clausulae loco Iosephus operi Antiquitatum hanc Vitam suam subiunxit, licet in editionibus ab Antiquitatibus divulgata legatur post libros de Bello Iudaico. Clarissime hoc testatur Iosephus Lib. XX. §. IX. & iam observavit Dominicus Wannerius in Praef. ad Vitam Iosephi Latine versam a Godfrido Tilmanno.

III. pag. 434. b. Sequitur sine titulo eiusdem Iosephi Libri pars de Maccabaeis, seu de rationis imperio, a verbis nimirum: Φιλοσοφώτατον λόγον, & λ. usque ad λαιμαργία, μονοφάγια, quae incidunt in edit. cit. T. II. p. 499. lin. 4.

IV. pag. 435. b. Idem de Maccabaeis Li-

ber integer, praemisso titulo, Διήγησις Ἰωσήφου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων. *Iosephi Enarratio in martyrium sanctorum Maccabaeorum.* Inc. Φιλοσοφώτατον. Def. τῶν αἰώνων. Inscriptur autem *De imperio rationis, in laudem septem Maccabaeorum*, qui una cum patre Eleazaro, & matre Salomone (1), sub persecutione Antiochi Epiphanis martyrium pro lege alacriter subierunt. Iosepho nostro diserte tribuitur ab Eusebio III. 10. Hist. Eccles.

In fine Graeculus quidam analphabetus, qui & alibi Codicem inquinavit, precatuniculas quasdam adiunxit, nullius prorsus momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. cuius primae 226. paginae alia manu suppletæ sunt, ultimae vero quinque madore & vetustate male adfectæ. Constat foliis scriptis 453.

ΦΙΛΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΜΩΥΣΕΩΣ.

PHILONIS DE VITA MOYSIS.

Seu potius

Philonis Opera quaedam.

I. pag. 1. **Φ**ίλωνος περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως λόγος α'. *Philonis de vita Moysis Liber I.* Inc. Μωϋσέως τοῦ κατὰ μὲν τινας. Def. μάστιγα βασιλεία. Exstat inter Opera edit. Lond. A. MDCCXLII. T. II. p. 80.

II. pag. 35. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος. *Eiusdem Liber II.* Inc. Ἡ μὲν πρότερον. Def. αἰδίῳ γεννή. Ibid. pag. 134.

III. pag. 42. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱερωσύνης. *Eiusdem de Sacerdotio, seu de vita Moysis Liber III.* Inc. Δύο μὲν. Def. μνημονεύεται. Ibid. p. 145. Libri Philonis de Mose, quod sane mirandum sit, ab Eusebio & Hieronymo in Indiculis eius Operum non recensentur, sed agnoscuntur a Suida V. Φίλων. Insigne de his testimonium perhibet Iustinus Martyr Cohort. p. 11. Clemens quoque Alexandrinus agnoscit Stromat. I. pag. 413. Isidorus etiam Pelusiorum fragmentum bene longum de rubo ardente exinde depromsit Libro II. Ep. 142. His adde Io. Damascenum in sacris Parallelis p. 363. necnon Catenas Graecas super Exodum ineditas in locupletissima Christianissimi Regis Bibliotheca. Ab his omnibus non plures uno libri videntur agnosci; unde coniici posset, unum solummodo librum a Philonis manu profectum, postea in tres a librariis distinctum. Verum ista distinctio Philonem ipsum videtur habuisse auctorem: sic enim in optimo Cod. XX. Plut. X. huius Bibl. scriptum est: Περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως τὸ Α'. Περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως τὸ Β'. Περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως τὸ Γ'. Philo quidem ipse initio Lib. de Human. haec habet, ἐν δυὶ συντάξει, & ἀνέγραψε περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως. Atqui in Codice Regio

COD.
XI.

MMCCLI.

(1) Ita in Erasmi versione, & in Menaeis I. Augusti; Genesiarum vero Salome, Goriionidi Ama appellatur.

MMCCCL. scribitur τρις), atque adeo sic rependum opinatur Cl. Th. Mangey in nupera editione Philonis Londinensi A. MCCCXII. fol. T. II. pag. 80. In hoc vero absolute inscribitur περί ιερώνυμ, quod non animadvertit idem editor l. c.

IV. pag. 65. b. Τοῦ αὐτοῦ βίος πολιτικοῦ, ὅπερ ἐστὶ περί Γωσήφ. Eiusdem Vita Viri Civilis, sive de Iosepho. Inc. Τρεῖς μὲν εἰσιν. Def. ἰκανώτατος. Ibid. p. 41. Huius titulus in Mss. βίος πολιτικός, sed forsan nil mutandum. Cum editis enim convenit Photius Codice CIII. ἀνεγνώσθη Φίλωνος τῷ Ἰουδαίου περί βίου πολιτικοῦ. Eusebius Hist. Eccles. Lib. II. Cap. XVIII. partem tituli agnoscit; sic enim ille ὁ πολιτικός. Hieronymus vero post eum longe aliter, de conversatione vitae; unde Suidas V. Φίλων, περί ἀγωγῆς βίου. Continet vero hoc opusculum tum historiam, tum allegoriam vitae Iosephi.

V. pag. 94. Τοῦ αὐτοῦ βίος σοφῶν τῶν κατὰ διδασκαλίαν ἐκθέντων, ἢ περί νόμων ἀγράφων, ὃ ἐστὶ περί Αβραάμ. Eiusdem Vita sapientum per doctrinam perfectorum, sive de legibus non scriptis, hoc est de Abrahamo. Inc. Τῶν ἱερῶν. Def. ἡ ἱερὰς ἀγάθος. Ibid. p. 1. Idem ferme huius libelli titulus in omnibus Mss. legitur, qualis in editis. Multa hinc derivavit Ambrosius in libros suos de Abrahamo, tacito tamen Philonis nomine.

VI. pag. 123. b. Τοῦ αὐτοῦ περί ἀρετῶν, ἧται περί ἀνδρείας καὶ εὐσεβείας, καὶ φιλανθρωπίας, καὶ περί μετανόιας. Eiusdem de virtutibus, nempe de fortitudine, & pietate, & humanitate, & de poenitentia. Inc. Περί δικαιοσύνης. Def. ἀποχρώντως ἀσπλάγγω. Ibid. p. 375. In isto titulo differunt Codices. In nonnullis legitur, ut in Bodleiano, περί τριῶν ἀρετῶν, κ. λ. De tribus solum virtutibus agit hic noster, fortitudine, humanitate, poenitentia, nec quidquam expresse inibi de pietate scripsit: ita ut vox εὐσεβείας in titulo potius a librario, quam a Philone videatur profecta. Dictis fidem facit Eusebii testimonium Eccles. Hist. Lib. II. Cap. XVIII. καὶ ἔτι τὸ περί τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, αἱ οὖν ἄλλαις ἀνέγραψε Μωσῆς. Hieronymus quoque de Viris Illustrib. de tribus virtutibus Liber unus. Suida male vertit περί τριῶν δυνάμεων. Multa lectu digna hinc depromsit Clemens Alexandrinus Strom. II.

VII. pag. 129. b. Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον. Eiusdem sacrarum legum allegoriae post sex dierum opus Liber. Inc. Καὶ ἐτελείσθησαν. Def. καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

VIII. pag. 131. b. Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον τὸ δεύτερον. Eiusdem sacrarum legum allegoriae post sex dierum opus Liber II. Inc. Τοὺς κατὰ ἑβδομα. Def. τοῦ συνδέτου σώματος. Hi duo Libri, qui in Codice distincti sunt, in editione unum constituunt, qui habetur T. I. a p. 43. ad p. 65. Initium vero secundi incidit in pag. 46. lin. 28. Eadem haec libri divisio legitur etiam in Codice X. Plutei LXXXV.

huius Bibliothecae, ut suo loco monebimus. Opuscula Allegoriarum non agnoscuntur sub hoc titulo ab Hieronymo; & Suida, sed dubio procul sunt pars operum, quae in quinque libros Moysi edidisse testantur. Ioannes Damascenus huius Opusculi locum adducens, citat ἐκ τοῦ περί Μωσέως; qui locus exstat pag. 57. Hodie tria existant Opuscula sub hoc nomine; sed Damascenus saepius in Parallelis Sacris, tum octavum, tum nonum Allegoriarum librum memorat. Vel igitur olim aliter divisi sunt hi libri, vel pars eorum periiit.

IX. pag. 143. b. Τοῦ αὐτοῦ περί τῶν Χερουβίμ, καὶ τῆς φλογίνης ῥομφαίας, Eiusdem de Cherubim, & de flammeo gladio. Inc. Καὶ ἐξέβαλεν. Def. ὅτι πάντα αὐτοῦ κτήματα καὶ ὡς μεγαλοπρεπῶς περί τέτων κατανοήσωμεν. Ibid. pag. 138. ubi finis diversus, propterea quod in Codice multo brevior est, quam in edito: ultima enim verba, quae retulimus, incidunt in pag. 154. lin. 13. Duplex est Opusculi titulus in omnibus Codicibus Mss. licet unicus tantum agnoscatur a Suida eis τὰ Χερουβίμ, ταῖς τὴν φλογίνην ῥομφαίαν. Damascenus in Parall. Sacr. citat ἐκ τοῦ αὐτοῦ περί τῶν Χερουβίμ. qui locus exstat pag. 126. Item in Parall. Sacr. ineditis Tit. Περί δημιουργίας, nonnulla adducuntur ἐκ τοῦ περί Χερουβίμ, quae exstant huius libelli pag. 129. Continet Commentarium in Genes. Cap. III. vers. ult. usque ad vers. 4. Capitis sequentis.

X. p. 153. Τοῦ αὐτοῦ περί γενέσεως Αβελ, καὶ ὅν αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κάιν ἱερουργοῦσιν. Eiusdem de generatione Abel, & de sacrificiis ipsius, & fratris eius Cain. Inc. Καὶ προσέθηκε. Def. τὸ γὰρ αἰσχρὸν βέβηλον τὸ δὲ βέβηλον, πάντως ἀνίερν. τὸτο δὲ τὸ ἡγεμονικὸν διακεχώρηκεν. Ibid. pag. 163. ubi finis diversus, qui ita habet: πάντα τὰ μέλη παρέχεται, δλοκαυτοῦν θεῷ. Nec mirum, quum post primos octo, aut decem Sermonis versus, huiusce Codicis lectio ab edita differre prorsus incipiat. Non occurrit hic Opusculi titulus in quovis Indiculo apud Eusebium, Hieronymum, Suidam, vel Photium. Multa vero exinde deprompta sunt a D. Ambrosio libro de Cain & Abel, tacito tamen Philonis nomine.

XI. pag. 171. b. Τοῦ αὐτοῦ περί τῆς Μωσέως κοσμοποιίας λόγος ε'. Eiusdem de Mundi creatione secundum Moysen liber V. Inc. Τῶν ἄλλων. Def. χαραχθήσαν. Ibid. pag. 1. Hoc Opusculum est Commentarius partim litteralis, partim mysticus in Geneseos Cap. I. meritoque inter reliqua Philonis Opera primum tenet locum. Agit enim de rerum initiis a Mose descriptis, admista tamen Pythagoreorum de numeris doctrina. Scriptores Christiani in Hexaëmeron, praecipue D. Ambrosius, multa ex hoc mutuati sunt.

XII. pag. 186. b. Τοῦ αὐτοῦ περί τοῦ μίσθωμα πέρνης εἰς τὸ ἱερὸν μὴ προσδέχεσθαι. Eiusdem de mercede meretricis non accipienda in

in sacrarium . Inc. Πάνυ καλῶς . Def. εἰπεῖν
δυνήσειν . Tom. II. pag. 264.

XIII. p. 189. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γιγάντων
λόγος . Eiusdem de Gigantibus Sermo . Inc. Καὶ
ἔη ἐγένετο . Def. ἔστι δὲ ταῦτα . Tom. I. pag.
262. Non quodvis ■ Philonis scriptis apud
antiquos Scriptores celebrius; nec mirum,
quum tot singulares & reconditas sententias
de Anima, Angelis, Daemonibus rerumque
natura prodant: adeoque agnoscat sub hoc
titulo ab Eusebio, Hieronymo, & Suida. Ci-
tatur inde locus ab Origene Lib. V. contra
Celsum, tacito licet auctoris nomine. Ioan-
nes monachus ineditus saepius citat ἐκ τοῦ
περὶ γιγάντων.

XIV. pag. 196. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀρε-
πτον τὸ θεῖον, λόγος . Eiusdem, quod. Deus sit
immutabilis, Sermo . Inc. Καὶ μετ' ἐκείνῃ φη-
σιν . Def. ἀναγκάζουσιν (1). Ibid. pag. 272.
Libellus iste videtur praecedentis de Giganti-
bus pars, licet in Mss. Codd. distinguatur: non
enim memoratur huius titulus a quovis Scrip-
torum veterum, excepta Eusebio Hist. Ec-
cles. Lib. II. C. 18. sed ita ut doceat unius li-
belli duos fuisse titulos; sic enim ille, Περὶ
γιγάντων, ἡ δὲ ἀρεπτον τὸ θεῖον. Huc acce-
dit, quod multa a Ioanne monacho inedito
citata ἐκ τοῦ περὶ γιγάντων, in hoc occur-
rant Opusculo. Auctor libri de Mundo, quis-
quis fuerit, multa hinc depromsit.

XV. p. 213. b. Τὸ αὐτοῦ εἰς δεκάλογον Μωϋ-
σῆος λόγος α'. Eiusdem in Decalogum Moysi
Liber I. Inc. Τοῦς βίβλος . Def. ἡγεμόνες εἰσιν.
T. II. p. 180. ubi inscribitur de decem Ora-
culis. Etenim in libelli huius titulo multum
discrepant Codices Mss. unusque, quod-
sciam, Codex Augustanus cum editis con-
gruit. Reliqui habent εἰς τὸν δεκάλογον Μω-
σῆος. In dicto vero Codice XX. inscribitur.
Φίλωνος περὶ τῆς νόμων ιδέας. Vulgata tamen
editorum lectio ab Eusebio confirmatur Ec-
clesiast. Hist. Lib. II. Cap. XVIII. ibi enim
scribitur: Περὶ τῶν δέκα λόγων.

XVI. pag. 250. b. Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν
ἀλληγορία δωτέρη . Eiusdem sacrarum legum
allegoria secunda. Inc. Καὶ ἐκρύβη, ὅτε Ἀδάμ.
Def. ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἡ γῆ κατάρτατος.
T. I. pag. 87. ubi inscribitur: Sacrarum al-
legoariarum Liber III. Huius tamen Sermo-
nis duae tertiae partes desunt in Codice ob
defectum duorum saltem quaternionum in-
ter fol. 250. & 251. Quae vero desideran-
tur, sunt a verbis: ὁ δ' ἀρεπῆς φύγας, κ. λ.
(edit. pag. 87. lin. 9.) usque ad verba ὅταν
πειράσω αὐτοὺς, εἰ πεισθεύσονται τῷ νόμῳ . . .
inclusive (edit. pag. 119. lin. 16.) Alia prae-
terea desiderantur in fine; nam postrema,
quae retulimus, incidunt in pag. 136. lin.
17. Interim notandum in omnibus Codici-
bus Opusculum hoc inscribi ἀλληγορίαν δευ-
τέραν, propterea quod praecedens liber, qui
revera est secundus, rarius in Codicibus oc-
currit: qui vero illum exhibent, titulum ap-
ponunt, Ποιήσωμεν βοήθην κατ' αὐτὸν, ut ha-

betur etiam in toties memorato Codice XX.
Plut. X. Continet autem Commentarium in
Geneseos Cap. IV. a vers. 8. ad vers. 18.
quae enim in septem priores versus scripsit,
desiderantur.

Tandem scias velim, amice Lector, edi-
tionem, quam tum in hoc, tum in sequen-
tibus Philonis Codicibus recensendis prae ma-
nibus habuimus, illam esse recentissimam,
quae curante Thoma Mangey Canonico Du-
nelmenſe prodit Londini typis Gulielmi
Bowyer MDCCXLII. duobus maximae molis
Voluminibus, quamque nunc tandem in An-
glia, & quidem iniquissimo pretio nobis com-
paravit amicus optimus ac doctissimus Da-
vid Runckenius: cuius quidem praefationem
quum ipse legerem, comperi, quod iam su-
spicabar Catalogi Tom. I. pag. 487. ad exi-
mii illius Codicis XX. Plut. X. exemplar, &
quidem ex Antonii Cocchii memoriae num-
quam interiturae viri collatione fuisse ador-
natam. Hunc enim Codicem ab editore in-
telligi arbitramur in Praefat. pag. XVIII.
ubi haec habet: *Textum nullibi ex coniectura
muto, nec ex unius tantum Codicis manuscripti
fide, nisi Medicei, quem reliquorum omnium
longe optimum esse existimo, & ex quo sola
hiatus bene multos supplere in textu non dubita-
vi.* Non unius tamen Medicei Codicis, sed
plurium collationes fuisse in eius editionis
usum comparatas crediderim. Etenim in ea-
dem Praefatione pag. XIX. iterum Bibliothecae
Mediceae meminit hisce verbis: *Denique
postremo loco venit Codex Mediceus, reliquorum
omnium, ut videtur, & antiquissimus, & prae-
stantissimus, quem in meum usum Cl. Ant. Coc-
chius, Medicus Florentinus, Tusciae litteratae de-
cus egregium, accuratissime contulit cum editis,
cuiusque adeo in collatione ista industriam, sa-
gacitatem & eruditionem lubens & gratus agno-
sco.* Ea vero collatio quum sero nimis ad manus
meas venisset, & non exigua pars operis nostri
praelum iam subiisset, necesse habui plurimas eius
emendationes inter praetermissa & corrigenda
ad calcem reicere. Quum igitur & huius anti-
quissimi Codicis, quisquis ille fuerit, collatio-
nes non in tempore in editoris manus, ut
ipse adfirmat, pervenerint; & in ipso Tomi
I. limine, nimirum pag. 1. in notis litt. d.
Medicei Codicis variae lectiones adferri inci-
pant, patet plures ex hac Bibliotheca Co-
dices pro ipsa adornanda praesto fuisse.
Quod si, uti par erat, ipsorum numerus ac
Pluteus distincte fuisset appositus, nihil esset,
in quo vel collatoris, vel editoris diligentia
desiderari posset: id certe adfirmare possu-
mus, tum hunc, quem prae manibus habe-
mus, tum Codicem XX. Plut. X. in quibus
Cocchii manus identidem occurrit, fuisse
procul dubio consultos.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4.
Saeculi XIV. ineuntis, optimus. Constat foliis
scriptis 262.

(1) In edit. ἀναγκάζουσιν.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΠΑ-
ΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

XENOPHONTIS THUCYDIDIS
OMISSA GRAECAE HISTO-
RIAE.

COD.
XII.

Continet hic nitidissimus & optimaе no-
tae Codex

I. pag. 1. *Xenophontis Historiarum Graeca-
rum Libros VII.* quorum primus inc. Μετὰ
τὰ ταῦτα. Ultimus def. ἴσως ἄλλω μελήσει.
Vt in editione Gr. Lat. Parisiensi per Hen-
ric. Stephanum MDLXI. in fol. a pag. 251. ad
p. 378.

II. pag. 140. *Eiusdem Cyropaediae, seu de
Cyri Persarum Regis institutione Libros VIII.*
ut in Cod. XIX. Plut. LV. supra pag. 251.
§. III.

Codex Graec. papyraceus Ms. in 4. min.
Saeculi XV. cum brevibus rerum in historia
pertractatarum summariis in margine adpo-
sitis. Constat foliis scriptis 300.

ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΒΙΟΙ ΚΑΙ
ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

LAERTII DIOGENIS VITAE ET SEN-
TENTIAE PHILOSOPHORVM.

Ac praeterea

Cleomedis de Mundo Libri II.

COD.
XIII.

I. pag. 1. **I**N prima Codicis pagina anti-
qua manus adscripsit fragmen-
tum, cui titulus: Τριώδιον σὺν Θεῷ τῆς ἀγίας
τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆ κυριακῆ τοῦ
Τελώνου & τοῦ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῶν ἀγίων
πάντων. *Triodium cum Deo sanctae Quadrage-
simae, incipiens a Dominica Publicani & Pha-
risaei, usque ad Dominicam Sanctorum o-
mnium.* Inc. Ὅδον ἡμῖν ὑψώσεως ἀρίστην τὴν τα-
πείνωσιν. Desinit imperfecte in verbis: κενοδο-
ξία ἐκκενοῖ πλοῦτον δι...

II. pag. 2. *Λαερτίου Διογένους βίαι, καὶ
γνώμαι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκίμησάντων, καὶ
τῶν ἐκάστη αἰρῆσαι ἀρεσκόντων, τῶν εἰς δέ-
κα τὸ πρῶτον. Diogenis Laërtii vitae, &
sententiae eorum, qui in philosophia clarue-
runt, & de placitis singularum sectarum, e de-
cem Liber primus.* Inc. Τὸ τῆς φιλοσοφίας
ἔργον. *Liber X.* def. τὴν τῷ τελευταίαντος κα-
ταστροφὴν (1). Convenit initium & finis li-
brorum cum editione Amstelodamensi apud
Henricum Wetstenium MDCCXII. in 4. ex re-
censione Marci Meibornii, cum qua tamen
ob antiquitatem & excellentiam hic Codex
esset conferendus. Titulus quidem Operis,
quem noster exhibet Codex, ab editionibus

(1) In edit. προκαταστροφὴν.

(2) *Zexen* vocant Positianus, Porrbasius, Crinitus, & Gyal-
dus: *Zezium* Volaterranus: Theodorus Gaza, & Aldus
Caccum.

ferme omnibus, & a duobus Mss. Regis Gal-
liae differt, ubi tamen in alio Codice legi-
tur, ut in nostro.

III. pag. 137. *b. Κλεομένης κυκλικῆς θεωρίας
τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. Cleomedis Cyclicae, seu
circularis inspectionis meteororum, ex duobus
Liber primus.* Inc. Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λε-
γόμενον. Def. ὧν ἐστὶ καὶ Ποσειδώνιος. *Liber II.*
pag. 151. inc. Εὔτιμος καὶ οἱ πολλοί. Def. ἐκ
τῶν Ποσειδωνίου εἰληπται. Concordat initium &
finis cum editis Gr. & Lat. Basileae MDXLVII.
in 8. min. una cum Proclo, Arato, & Dio-
nyfio Periegete a pag. 42. ad p. 332. Quan-
do vixerit Cleomedes iste astronomus, non
omnino liquet, nec eorum certa sententia
est, qui sub Theodosio secundo circa an-
num Christi ccccxxvii. claruisse adfirmant,
quum forte Claudio Ptolemaeo, cuius alioqui
meminisset, sit antiquior. De titulo Operis
vide quae adnotat Fabricius Biblioth. Graec.
Vol. II. pag. 103. in not.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4.
maiori, Saeculi XII. vere insignis, a pag. 8.
ad 20. & a pag. 161. ad 164. nova manu
saeculi XV. accuratissime suppletus Constat
foliis scriptis 164.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

HISTORIAE IOANNIS GRAMMATICI
TZETZAE.

Seu potius

*Chiliadum Opus, & Iambi; & Herodiani Gram-
matici Opuscula varia.*

I. pag. 1. **C**ontinet primo Codex hic niti-
dissimus celeberrimum *Chilia-
dum Opus*, auctore Ioanne Tzetza (2), quod
in eo totum versatur, ut velut Commentarii
instar sit in epistolas ab eodem scriptas, &
uberius enarret quaecumque in ipsis memo-
rantur, ad veterem historiam, vel fabulas,
vel etiam philosophiam pertinentia. Constat
autem versibus politicis 12675. & Historias
continet sexcentas, quae per Πίνακες, sive
Tabulas tres sunt digestae; in Chiliades enim
versuum non auctor ipse, sed qui Graece il-
lud cum Pauli Lacii Veronensis versione,
ad calcem Lycophronis, Basil. MDXVI. fol. ex
Io. Oporini officina edidit, Nicolaus Gerbe-
lius divisit. Primus Πίναξ, cui titulus est,
Ἱστορίαι Ἰωάννου γραμματικῷ τῷ Τζέτζῳ, ὧν περ
ἐκνήσθη ἐν μιᾷ τῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν, *Historiae
Ioannis Grammatici Tzetzae, quarum meminit
in una suarum Epistolarum* (3), continet Histo-
rias CXLI. & desinit in Chiliade IV. vers.
466. Secundus πίναξ p. 27. *b.* titulum habet:
Τοῦ αὐτοῦ ἕτεραι ἱστορίαι καὶ λέξεις ἱστορίαις
τῆσδε τῆς γραφείας ἐπιστολῆς. *Eiusdem aliae*
hi-

(3) Intellige primam Epistolam ad Io. Lachanam, quae tota
subiungitur huic primae tabulae, & incidit in Chiliade IV. a
versu 467. ad vers. 780.

COD.
XIV.

historiae, atque didones historicae huius scripturae Epistolae (nempe ad Ioannem Lachanum). Complectitur autem Historias tantum XXIII. ab auctore propterea ipso πρώτου ἀποστόλου appellatus, & definit in Chiliade V. vers. 192. Tertius tandem τριτὸς pag. 30. b. inscribitur: Ἱστορίαι ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς μέχρι τέλους τῶν ἑκατὸν ἐπτὰ ἐπιστολῶν. Historiae a principio ipso secundae Epistolae usque ad finem centum septem Epistolarum. Historiis absolvitur CCCCXCVI. & ad finem usque porrigitur. Clauditur autem Opus his verbis, summam omnium versuum, quibus constat, declarantibus: Τέλος βιβλίου ἱστορικῆς Ἰωάννου τοῦ Τριττοῦ, τῆς διὰ εἰχῶν πολιτικῶν, ἀλφὰ δὲ καλεμένης ὧν εἰχῶν πολιτικῶν τὸ ποσὸν, μυριάς μία καὶ διαχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα ἐννέα. Finis historici Libri Ioannis. Tzetzae, qui constat versibus politicis, Alpha autem vocati: quorum versuum politicorum summa, myrias una, & bis mille septingenti quinquaginta novem: sed quum ex hisce exciderint versus octoginta quatuor, supersunt, ut supra diximus, 12675. Quoniam vero de politicis versibus saepe incidit mentio, placet hoc loco adnotare, ideo politicos dictos, quod vulgaris per πᾶν civitatem essent usus, ut πολιτικὴ pro scorto. Eustathius δημοτικούς, Tzetzes ἡμαξευμένους appellat. Sunt autem versus prosae simillimi, nec quantitatem syllabarum, sed tantum numerum & accentum servantes; quindecim enim constant syllabis, in quarum nona novum incipit vocabulum, decimaquarta autem gaudet accentu.

II. pag. 92. Sequuntur Eiusdem Tzetzae alia Carmina, quorum primum iambicum, in quo indignatur, in locum poëseos metris adstrictae, politicorum versuum usum invaluisse. Inc. Μούσῃς μέτρα. Def. ἀννύτων. Alterum item iambicum ibid. de filiorum educatione, cum argumento praemisso. Inc. Σόμπας πατρὶς ἄνους. Def. ἐπὶ γέλωτος. Tertium heroicum pag. 94. inc. Τριττὸν ῥήτορος. Def. κλαύσας ἐρανῆς. Quartum denique iambicum p. ead. b. inc. Ὁ τὰς βεβήλους, κ. λ. Def. παλαιῶν καὶ νέων. Exstant autem haec omnia, quae haecenus recensuimus, Io. Tzetzae Carmina Graece & Latine in Iacobi Lestii Veterum Poëtarum Graecorum Collectione Tom. III. a pag. 274. ad pag. 492. cum qua singulorum historiarum initio, & fine diligentissime collatis, omnia inter se convenire comperimus. Fuit autem Ioannes Tzetzes Grammaticus Constantinopolitanus, Iacobi Tzetzae, sub cuius nomine Commentarium in Lycophronis Cassandram edidit, frater, suamque ipsam prodidit aetatem, quum Chiliad. XI. vers. 719. centum se post Michaëlem Pselum annis scripsisse significat, suaeque Homericas allegorias obtulit Irenae Augustae, Manuelis Comneni Imp. coniugi, quae illi anno Christi MCLIII. nupta, obiit anno MCLVIII. Patrem habuit Michaëlem, matrem Eudociam. Eius operum catalogum vide apud

Fabric. Biblioth. Graec. Vol. X. pag. 246. seqq.

III. pag. 95. Herodiani de derivationibus genitivorum ex dialectis Libellus, qualis exstat in Codice XIX. Plut. LVIII. §. supra pag. 457.

IV. pag. 104. b. Eiusdem Tractatus de Verbis, qualis in dicto Codice XIX. §. II. Inscribitur heic Παρεμβολαὶ τοῦ μεγάλου ῥήτορος.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio min. Saec. XV. nitidissimus, charactere valde minuto conscriptus, raritque aliquando scholiis marginalibus adpersus. Constat foliis scriptis 116.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

XENOPHON DE REBUS GRAECIS.

Ξενοφῶντος Ἑλληνικῶν. Xenophontis Historiarum Graecarum Libri VII. ut in Codice XII. huius Plutei supra pag. 635. §. I. Scholia quaedam, & notulae marginales occurrunt in primum Librum, grammaticales ut plurimum verborum explicationes continentes. In fine scriptionis annus adiicitur rubris litteris, nimirum: Τελευτήν κατὰ τὴν κα' τοῦ Ἀπριλλίου ἔτους, σ' δ' ε' γ' ἰνδ. γ'. Παρμεδόντι πατρὶ σὺν υἱῷ, πνεύματι δόξα. Absolutus est die XXV. Aprilis, anno 6963. (Christi MCCCCLV.) indictione sexta. Omnia gubernanti Patri cum Filio, & Spiritu Sancto gloria.

COD.
XV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio min. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 70.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

THUCYDIDIS ATHENIENSIS HISTORIA.

Thucydides de Bello Peloponnesiaco Libri VIII. ut in Codice II. huius Plutei, cum scholiis nonnullis in margine pessimae & intricatae scripturae. In fronte primae paginae legitur: Θουκυδίδης ἄριστος εὐκόλως οὐ νοῶ σε. Optime Thucydides, non te bene intelligo.

COD.
XVI.

In fine legitur Epigramma illud in laudem Thucydides, quod supra protulimus pag. 622. quodque a scriptore quodam Graeculo, vel lusus, vel exercitationis gratia, quinque vicibus repetitum fuit. In ultima tandem pagina rudi calamo charta quaedam topographica delineata conspicitur, cum hac epigrapha: Εἰς τῇ γῆς ἀπάσης περίοδος ἐνετέμνητο, καὶ γάλασσά τε πᾶσα καὶ ποταμοὶ πάντες. In hac charta terrae universae ambitus descriptus est, itemque totum mare, & omnia flumina.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cuius primae 56. & ultimae 20. paginae nova manu suppletae sunt. Constat foliis scriptis 256.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΩΝ
ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

IOSEPHI DE CAPTIVITATE
IVDAEORVM.

COD.
XVII.

Φλαβίου Ιωσήφου Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας περὶ ἀλώσεως. *Flavii Iosephi de bello Iudaico & eversa Hierosolyma Libri VII.* quod opus ante Libros XX. Antiquitatum compositum est, imperante adhuc Vespasiano, & in illis subinde adlegatur. Compositum est a Iosepho Hebraeo patria lingua primum in civium suorum usus, deinde Graece oblatum Vespasiano, non certe ante annum eius septimum, Christi LXXV. Liber I. inc. *Ἐπειδὴ τὸν Ἰουδαίων πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον.* Liber VII. def. *ἔσχατος ἄνθρωπος.* Notandum quod initio & fine singulorum librorum idem titulus repetitur, ut in aliis antiquis Codicibus observavimus, & quidem litteris uncialibus; quemadmodum etiam adnotatiunculae ad oram libri litteris minoribus quadratis exhibentur. Inter pag. 208. & 209. magnus in Codice hiatus occurrit, quo finis intercidit Libri VI. & initium VII. ut vetusta quaedam manus hisce verbis adnotavit: *Vide, lector, & considera, quia hic desunt multa folia scripta, in quibus scribebatur civitatis Hierusalem excidium.* Ac revera, diligenti facta perquisitione,prehendimus, Librum sextum desinere in verbis *λαβεῖν γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ τὸ μέγεθος.* . . . quae pertinent ad Cap. VI. cit. edit. Tom. II. pag. 391. lin. 25. septimum vero incipere a verbis . . . *ἀνέστη δὲ ἐν ταῦθα, κ. λ.* quae sunt postrema Capitis V. & incidunt in pag. 415. lin. 48. Praeterea prima & ultima pagina, alia manu recentiori suppleret sunt, characteribus tamen ita evanescentibus, ut vix legi possint.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. vere insignis. Constat foliis scriptis 225.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

XENOPHONTIS HISTORIA.

COD.
XVIII.

Ξενοφώντος Κύρου ἀναβάσεως ἱστορίων πρώτη. *Xenophontis de Cyri expeditione Liber I.* Inc. *Δαρτίου καὶ Παρυσάτιδος.* Liber VII. def. *ἐνικνυτο, καὶ τρεῖς μῆνες.* Concordat initium & finis singulorum Librorum cum editione alias citata a pag. 191. ad pag. 333.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. in cuius prima pagina, quae vacua supererat, versiculi leguntur, quos alibi invenimus. *Ὅσπερ ἔνοι χαίρουσιν, κ. λ.* & alia pauca nullius sane momenti. Constat foliis scriptis 142.

ΦΛΑΒΙΟΣ ΙΩΣΗΠΟΣ ΠΕΡΙ ΑΛΩΣΕΩΣ
ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ.

FLAVIUS IOSEPHVS DE CAPTIVITA-
TE IVDAICA.

COD.
XIX.

Continet *Flavii Iosephi de bello Iudaico, five Iudaicae Historiae de Captivitate Libros VII.* (1), ut in Codice XVII. superiori. Prima & ultima pagina, nova manu suppletæ sunt. Nulla in hoc praeterea Capicum divisio est, nullusque ipsorum index; sed tantum adnotatiunculae ad oram libri, ab eadem antiqua manu exaratae. In fine nonnullorum Librorum idem titulus repetitur, qui est in principio.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XI. vere insignis, & quantivis pretii. Constat foliis scriptis 363.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

IOSEPHI DE ANTIQVITATE.

Ac praeterea

De Maccabaeis Liber.

COD.
XX.

I. pag. 1. **C**ontinet primo loco *Flavii Iosephi Antiquitatum Iudaicarum Libros priores XV. cum prooemio, & indice Capicum singulis libris praemisso*, ut in edit. cit. Amstelodamensi Tom. I. a pag. 1. ad pag. 783. Exceptis vero Libris primo, & secundo, reliqui annorum exhibent numerum, quorum complectuntur historiam. Inter Tabulam Capicum, & initium Libri III. adnotatur numerus annorum *βφλς.* scilicet *MMDXXXVI.* nonus habet numerum *ἐτῶν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα, καὶ μηνῶν ἑπτὰ*, nimirum annorum *CL.* & mensium *VII.* undecimus *ἐτῶν σμγ. μηνῶν ε.* annorum *CCXLIII.* mensium *V.* Reliquorum summa concordat cum illa, quam exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 232.

II. pag. 189. *Enarratio eiusdem in martyrium sanctorum inchoytorumque Maccabaeorum.* Inc. *Φιλοσοφάτατον λόγον, κ. λ.* Imperfecta est; desinit enim in verbis, *τὰ ἀγνὰ τῆς παρθενίας θυμῶν . . .* quae incidunt in Tom. II. pag. 519. lin. 45.

In fine adscribitur ordo precum, quae sunt in Ecclesia, pro regibus nimirum, pro patre, amicis, inimicis; pro defunctis, pro fructibus terrae, valetudine, pro carcere detentis, pro navigantibus, &c.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIV. temporis senio male habitus, cuius primae duae paginae nova manu suppletæ sunt. Constat foliis scriptis 194.

ΠΟ.

(1) Non autem VI. ut male habet Montfauconius in suo Catalogo pag. 375. litt. D.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΠΕΡΙ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

E VI. LIBRO POLYBII DE DIVERSIS
REBUSPVBLCIS.

COD.
XXI.

Continet hic Codex Polybii Historiarum Excerpta e Libris VI. VII. VIII. IX. & X. quorum singula quoad initium & finem concordant cum editis G. & L. Amstelod. MDCLXX. in 8. cum versione & notis Isaaci Casauboni Tom. I. a pag. 627. ad pag. 865. Cum hac editione illorum etiam initium & finem contulimus, quae habebantur in Codice IX. huius Plutei §. II. supra pag. 628. & comperimus omnia inter se convenire.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio. Saeculi XV. cuius ultimae octo paginae, alia manu elegantissime suppletæ sunt. Constat foliis scriptis 79.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.

IOSEPHI DE ANTIQVITATE.

COD.
XXII.

Φλαύου Ιωσήπου περί ἀρχαιοτήτος Ἰουδαίων. Flavii Iosephi de antiquitate Iudaica Libri II. adversus Manethonem, Apollonium, Molonem, Lyfimachum, Posidonium, & alios, Apionem praecipue, qui nationi Iudaeorum detraxerat libro III. & IV. Rerum Aegyptiacarum. Hos vero libros Epaphrodito suo κρατίσῳ & τιμιωτάτῳ inscripsit: unde ante annum Christi XCV. editos fuisse oportet, quo Epaphroditum Domitianus interfecit. Primus Liber inc. Ἰκανὸς μὲν. Alter def. γεγράφῳ βιβλίον. Exstant cit. edit. T. II. a pag. 437. ad pag. 496. cum quibus initium & finis concordat. Pag. 25. b. adnotatur in margine manu antiqua deesse circa quinque folia; qui quidem defectus occurrit etiam in editione pag. 472. seqq. Repertur in fine Codicis titulus hoc pacto: Φλαύου Ιωσήπου περί ἀρχαιοτήτος ἀντιρήσεως λόγος β'. Εἰβραίων τούτῃσιν Ἰουδαίων ἀντιλεγόμενων Δωρ. Atque haec quidem clausula iidem omnino verbis adfertur in variantibus lectionibus ad calcem paginarum cit. edit. subiectis ex Codice Hafniensi, quem propterea huic nostro simillimum colligas. Verum tamen est, huius quoque Bibliothecae Codices fuisse consultos, atque adeo hunc ipsum, quem prae manibus habemus, licet nullo adscripto numero; quae enim variantes notam habent Flor. eae mirum in modum cum huius lectione Codicis conveniunt, ut ex ipso petitas proculdubio iudicemus. Clauditur tandem Opus Epigrammate quodam heroico cui titulus: Ἡρώικοι ὡς ἐκ προσώπου τοῦ γραφέως πρὸς τὸς ἐντυγχάνοντας τῇ βιβλῳ. Heroici versus, tamquam ex persona scriptoris ad legentes librum. Epigramma vero, glossis aliquot adpersum, sequens est:

Νητρεκέ, ὥσπερ εἰκεν, ἐφήσατο θῆσθαι αὐτὴν

Δαβίδης Σολομών πολυγώνων τοικιλομήτης,
ὧς κραδίη συνετὴ σὴς ὅσα εἰλαπινάξων.
Καὶ γὰρ ἐγὼ, Φιλότης, πλευνέσαι τε κηδο-
σύνησιν

Ἡ' τορ ἐμὸν κατέδωκα βαθυμυτόκοις μελεδώνας
Στερχόμενος σοφίης περιώσια τέμαθ' (1) κλέ-
σθαι.

Βυλομένην δὲ βίβλυν δοῦσας χρέος ἦεν ἀγεῖραι
Ὁ' λβος ἀπὴν. ἔγραφον δὲ κατ' ἡδ' εὐφρονέην τε
Συννεχέως (2), ὅτε μὲν τα μαθήματα, ἀλ-
λοτε βίβλυν

Εὐφρονέως μελέδαινον ἐπεξέναι φιλοτίμως (3),
Ε' σθ' ὅτε ἔ' ὁμοεργὸν ἐπεξήτην φιλέοντα
Ἀντιάαν· ἐξ ὧν ἐνυτάρχει ὁ προκαταρξας
Βίβλυν ἡμετέρης ἱταρων ὁ φιλαίτατος ἄκων
Πάτρακλον, δὲ φιλέσκειν, ἀριστά τε κυδαίνει-
σκον.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. X. insignis. Constat foliis scriptis 37.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΟΥΔΑΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

IOSEPHVS DE ANTIQVITATE
IVDAICA.

I. p. 1 **F**lavii Iosephi Antiquitatum Iudaicarum Libri XX. in hoc Cod. habentur, qui ab aliquo epitomatore concepti videntur quum aliquanto breviores sint us, qui occurrebant supra in Codice X. huius Plutei: nisi adfirmare velimus, hanc esse alteram ex binis Operis editionibus, quas a Iosepho adornatas fuisse, non dubitat Emericus Bigotius, ea est manuscriptorum Codicum in Antiquitatum Libris discrepantia. Capitum argumenta in margine ut plurimum adponuntur, litteris rubricatis, quae, uti etiam ipsorum distinctiones, in Graecis alia, alia sunt in Latinis. Vide Fabric. B. Gr. Vol. III. p. 233. Plerisque etiam librorum subiectus est annorum numerus, quorum complectuntur historiam: sextus enim, octavus, nonus, decimus, & undecimus hac nota carent: reliquorum vero concordat cum illa, quam exhibet Fabric. loc. cit. pag. 232. exceptis Libro I. XIX. & XX. primus enim annos 833. decimus nonus annos 3. & mensis 6. vigesimus vero annos 26. completi adnotantur. Animadvertendum etiam est secundae decadi praemissum esse titulum: Εὐτεῦθεν ἀρχὴ τῆς βίβλου τῆς δευτέρας. In fine nonnulla Epigrammata sunt apposita, quorum primum est in laudem Iosephi, alterum scriptoris nomen repraesentat, reliqua recentior Graecus exertitationis gratia exaravit. Ea vero sunt:

I.

Πέθουκε διδάσκουσα τοῖς Φιλισθίοις,
Α' συνέβησαν τοῖς Ἰουδαίοις πάλαι
Κατὰ τε τὴν Αἴγυπτον ἢ Παλαιστίνην,
Καὶ Συρίαν τε, βίβλος ἡ προκειμένη·
Πεπνύθασιν ὅσα τε παρ' Ἀσσυρίων,
Βαβυλωνίων, Περσῶν, ἢ Μακεδόνων,
Ὅσα μετὰ τούτους γε Ῥωμαίων πάρα.
Α' πλὴν γὰρ οὐδὲν τῶν κατὰ τύτους πῆλει,
Ὅ' καταλιπὼν συγκεκαλύφθαι χρέων
Ὁ' θαν-

COD.
XXIII.

(1) ἀπλήρητα, ὑπερβολικά. (2) Νωλεμνίως. (3) Δαψιλῶς, λαμπρῶς, πλουσίως.

Ο' θαυμάσιος Ἰωσήφος τυγχάνει.

Docet historiae amatores,

Quae Iudaeis olim contigerunt

In Aegypto, & Palaestina,

Et Syria, praefens liber;

Tum quae passi sunt ab Assyriis,

Babylonensibus, Persis, & Macedonibus,

Quaeque post ipsos a Romanis.

Nihil enim omnino est eorum, quae ad ipsos
pertinent.

Quod praetermittens, una cum tempore in
oblivionem abire

Marabilis Iosephus permiserit.

II.

Χεῖρι Μανουῆλ (1) τήνδε μοι γνῶθι, ξένε,

Δείλτον γραφῆναι εἰς πέντε εἰληφέναι,

Αὐλῆς λογιστοῦ τοῦτίκλιν ἐξ Ἀγγέλων.

Manu Manuelis hunc mihi noveris, hospes,

Descriptum fuisse, & absolutum librum,

Manuelis, inquam, aulici Logistae cognomēto ex Angelis.

III.

Στίχοι τοῦ Προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου εἰς τὸν
ἄγιον Λοῦπον.

Εὐκλεσε Λοῦπος δεσποτικὴν σφενδὴν,

Μεθ' ἧς ἐνεργεῖ πλεῖστα τῶν τερασίων.

Οὐκ ἔνι ὑπέσχετο ἀξίαν εἰς τὴν δόξαν

Τμηθεὶς κεφαλὴν, εἰ συνῶν τῷ δεσπότη.

IV.

Εἰς τινὰ φοβοῦντα ῥοῦχον θάλασσαν εἰς παλαι-
σθὲν ἀντίρριψεν αὐτό (2).

Γ' ὕστα καὶ νῦν ἔδωκε ὡς Ἰορδάνης

Πῶς ἐσάφη θάλασσα νῦν εἰς τὸπίσω;

Οἶμαι, ῥῦπον φεύγουσα τὸν σὺν ἐσάφει.

Καὶ εἰ ἐσάφεισα τὸν σὺν ἀποξήσω.

II. pag. 286. Ἰωσήφου ἐκ τοῦ πρὸς Εὐκλεῆ
λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα περὶ
τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. Ex Iosephi Sermone ad
Graecos, qui inscribitur de causa Univerſi con-
tra Platonem. Inc. Καὶ ἔτος μὲν. Def. τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτὸν αὐτῷ ἢ δέξαι. Incidit in cit.
edit. Tom. II. Part. II. a pag. 145. ad 147.
Tum distichon:

Ὡς περ λόγῳ Λάζαρον ἤγειρας, λόγε,

Ὡς τῷ ἔγειρον καὶ τῆς ἀμαξίας.

Quemadmodum verbo Lazarum resuscitasti,
Verbum,

Ita etiam me ab ignorantia resuscita.

Tandem quaedam Epitheta de Deo sunt ad-
scripta &c.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. mi-
nori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis
288.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΥ.

PLUTARCHI VITA CRASSI.

COD.
XXIV.

Vita Crassi a Plutarcho conscripta, cum no-
tis, & glossis marginalibus, partim
Graece, partim Latine exaratis, manu, ut
videntur, Angeli Politiani, cum stemmate

Strozziarum in fronte Codicis. Initium &
finis cum edita concordat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec.
XV. Constat foliis scriptis 35.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΠΟΛΙΤΕΙΑ.XENOPHONTIS LACEDAEMONIORVM
RESPVBLICA.

Ac praeterea

Platonis Dialogus, qui dicitur Gorgias.

I. p. 1. **X**enophontis Lacedaemoniorum Res-
publica, qualis exhibetur in Co-
dice XXI. Plut. LV. supra pag. 286. §. IX.
In hoc autem dimidia pars manu recentio-
ri elegantissime suppleta est.

COD.
XXV.

II. pag. 9. Platonis Gorgias, sive, de Rhe-
torica Dialogus, ut in edit. alias cit. pag.
305.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. ma-
iori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 51.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ ΒΙΟΣ.

APOLLONII TYANEI VITA.

Apollonii Tyanei Vita a Philostrato conscri-
pta Libris octo. Primus inc. Οἱ τὸν Σά-
μιον Πυθαγόραν. Liber VIII. def. ὃν αὐτοὶ ἤξε-
ρουντο. Reliquorum initium & finis concor-
dant cum editis Graece & Lat. Paris. MDCVIII.
fol. a pag. 1. ad pag. 431. In Codice anepi-
graphi sunt Libri, scholia tamen quaedam
in margine occurrunt eiusdem manus: e qui-
bus speciminis instar unum selegimus, quod
legitur pag. 130. in Libri VI. verba, εἰ δ'
αἰτία ἐλομένη ἐσται τις, κ. λ. (edit. pag. 286.
lin. 10.) & ita habet: Τὸ δλον νῆμα τοῦτον.
εἰ ἐμοὶ ἐλομένη τὰ ὑμέτερα, αἰτία ἐπακολουθή-
σει, τίς δ' τρόπος μὴ εἰς τοῖς ἐλομένοις αἰτίας
ἐπάγεσθαι; ὅτι ἂν νῦν ἐγὼ νεώτερος ὢν ἤρμαι,
αὐτοὶ μὴ γέροντες ὄντες ἤρετσαντο· ἀλλ' οὕτω
δῆλον, εἰ θεσπεσίῳ σύμφητος τῇ ἰσὶν Νείλου
συγκαταστήσει, ὥς ψευδομένου ὁ λόγος, εἰ
πρὸς τοὺς τὸ ἐν ἀρχαῖς αἰτουμένους ἀποσυνβαλίζόμε-
νος. Clauditur Opus disticho quodam iocu-
lari, in quo iambici quidem versus sonum,
metrum vero nullum agnoscat:

COD.
XXVI.

Εἴς τι γραφὴς γράψουσα γραφῆς γραφῆς,
Γραφῆς ἐνταῦθα τελευτήσεως ἀξίως.

In prima vero pagina antiqua manus ad-
notavit: Translatus in Latinum per Alaman-
num Rinuccinum A. D. 1473. forte ex hoc
eodem Codice, qui nitidissimus est, atque
optimus.

Codex Graecus membran. Ms. in 4. mino-
ri, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 196.

ΒΙΟΣ

(1) Nihil de hoc Manuele calligrapho occurrit in Palaeogr. Graec. Montfaucon.

(2) Ita videtur legi posse titulus hic, e vestigiis quibusdam litterarum evanescentium erutus.

ΒΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

ΚΟΙΝΤΟΙ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΚΤΟΡΟΣ
ΘΑΝΑΤΟΝ.

VITA APOLLONII TYANEI.

QVINTI DE HIS QVAE ACTA SVNT
POST HECTORIS MORTEM.

Adde

*Hori Apollinis Hieroglyphica, & Procli Lycii
Elementa Physica.*COD.
XXVII.

I. p. 1. **P**hilostrati de Vita Apollonii Tyanei
Libri VIII. ut in Codice superio-
ri. Heic tamen singuli Libri suis sunt titu-
lis instructi. In superiori autem paginae pri-
mae margine adnotatio quaedam apposita
est, quae paene iam evanuit.

II. pag. 68. *Hori Apollinis Niloi Hierogly-
phica Libris II. de quibus vide Codicem VIII.*
Plut. LVIII. supra pag. 445. cum ipso enim
penitus concordant.

III. pag. 72. Πρύκλου Διαδόχου Λυκίου σοι-
χείωσι φυσική. *Procli Diadochi Lycii Elemen-
ta Physica*, sive, *de motu Libri II.* collecti ex
Aristotelis Physicorum Libro III. seq. Liber
I. inc. Συνεχὴ ἐστίν, ὅν τὰ πέρατα ἐν. Def. οὐκ
ἄρα τὸ ἀμερὲς ἴσον ἑαυτῷ κινηθήσεται. Liber II.
pag. 74. inc. Πᾶν σῶμα φυσικόν, κινητὸν ἐστὶ
κατὰ τόπον. Def. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἀπειρος βαρύ-
της, οὐδὲ κενότης. Tum Codicis possessor,
qui erat Christophorus de Bondelmontibus, ita
adnotavit: *Imperfectus Liber, multa namque
desunt.* Hoc Opus Graece prodiit Basil.
MDXXXI. in 8. & cum Latina versione Iusti
Velfii Medici ibid. MDXLV. item in 8. & alibi
posterius: de quibus editionibus vide Fabric.
Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 517. seq. Nos
prae manibus habuimus edit. Basileensem
secundam, ubi postrema, quae retulimus in-
cidunt in pag. 24. lin. 25.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. mai.
Saec. XIV. variis in locis madore ac tempo-
ris diuturnitate corruptus, in cuius calce
legitur: *Ego Christophorus presbyter de Bondel-
mont de Florentia hunc emi librum apud An-
dron insulam maris Aegaei MCCCCXIX. mensis
Iunii.* Constat foliis scriptis 75.

ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ
ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.DIOGENIS LAERTII VITAE ET SEN-
TENTIAE PHILOSOPHORVM.COD.
XXVIII.

Diogenis Laërtii Vitarum & Sententiarum
eorum, qui in philosophia claruerunt, &
de placitis philosophorum Libri decem, ut in
Codice XIII. huius Plutei §. II. supra pag.
635. cum quo concordant.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. mi-
nori, Saeculi XIV. cum summariis aliquot
in primis paginis ad oram libri. Constat
foliis scriptis 262.

Kοιντοὺ τὰ μετὰ τὸν Ἑκτοροῦ θάνατον, ὅσα
πέπρακται ὑπὸ Ἑλλήνων ἐν Τρώϊ, καὶ ὅπως ἕλθω τὸ Γάιον, *Cointi*, seu, *Quinti*
post Hectoris mortem, quaecumque gesta sunt a
*Graecis & Troianis in urbe Troia, & quomo-
do captum sit Ilium, sive, Homeri Paralipome-
non Libri XIV.* Concordant cum illis Codicis
XXIX. Plut. LVI. supra pag. 330. quem
vide.

COD.
XXIX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. mi-
nori, Saeculi XV. eleganter nitideque de-
scriptus. Constat foliis scriptis 209.

Θ Ο Τ Κ Τ Δ Ι Δ Η Σ.

T H V C Y D I D E S.

Adde

Philostrati, & Dionis quaedam.

I. pag. 1. **T**hucydidis Atheniensis Historia-
rum Libri VIII. ut in Codice

COD.
XXX.

II. huius Plutei supra pag. 622. Heic tamen
Liber VIII. in fine mutilus est, desinit enim
in verbis: προσεγγέροντο δὲ καὶ ἐν τοῦ Ἑλλησ-
πίντου . . . . . quae in edit. inibi cit. inci-
dunt in pag. 569. lin. 19.

II. pag. 176. *Flavii Philostrati Vitae So-
phistarum ad Illustrissimum Hypatum Antonium*
Libris II. ut in editione Parisiensi alias
cit. a pag. 485. ad pag. 623.

III. pag. 213. *b. Eiusdem Heroica.* Ibid. a
pag. 631. ad pag. 729.

IV. pag. 241. *Eiusdem Images Libris*
item II. Ibid. a pag. 730. ad pag. 831.

V. pag. 268. Sequuntur, sed diversa ma-
nu, *Excerpta duo e Dionis Chrysostomi I. &
II. Oratione de Regno.* Primum inc. Εἰ δ' ἄρα
μῦθόν τινα. Def. ἕως ἂν τυγχάνῃ βασιλεύων,
quod habetur in edit. Graec. Lat. alias cit.
a pag. 10 lin. 33. usque ad finem Orationis.
Alterum pag. 269. inc. Ο' Φίλιππος εἶπε
πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον γελάσας, ὅτι δεῖ μὴ λυ-
πεῖν τοὺς ἀγαθοὺς ποιητὰς, κ. λ. Def. ἀλλὰ
πολὺ μᾶλλον κερύττεσθαι. Ibid. a pag. 20. lin.
ultim. ad pag. 22. lin. 6.

Cod. Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XIII.
insignis. Constat foliis scriptis 269.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI VITAE QVAEDAM.

An tequam Plutarchi Opera, quae in hoc
habentur Volumine, recenscamus, bre-
viter monendus est lector, Codicem hunc in
principio mutilatum esse, ut ex vetusta qua-

COD.
XXXI.

quaternionum numeratione in imo margine apponita eruitur: a folio enim vigeſimoquin- to incipit numerica nota *η'*. ſcilicet *XVIII.* ita ut = praecedentibus quaternionibus *XVII.* folia tantummodo vigintiquatuor, ſeu qua- terniones *III.* ſuperſint. Hoc praenotato, Pa- rallelas Vitas proſequamur, quae ſunt *XV.* & quidem hoc ordine:

I. pag. 1. eſt *Demetrii*.

II. pag. 24. *Antonii*.

III. pag. 57. *Caesaris*. Sed huius Vitae po- ſtrema tantum ſuperſunt, a verbis nimirum . . . *περὶ Ἀντωνίου καὶ Δολοβέλλα, κ. λ.* quae incidunt in citatae editionis pag. 737. lin. 28. uſque ad finem: deſunt enim in Codice in- ter folium 56. & 57. integri quaterniones ſex, a vigeſimo ſecundo nimirum ad vigeſimum ſe- ptimum inclusive.

IV. pag. 59. *b. Pyrrhi*,

V. pag. 76. *b. Marii*.

VI. pag. 95. *b. Agellai*.

VII. pag. 111. *b. Pompeii*.

VIII. pag. 142. *Cimonis*,

IX. pag. 149. *Luculli*.

X. pag. 167. *Niciae*.

XI. pag. 177. *Craſſi*.

XII. pag. 190. *b. Lyſandri*.

XIII. pag. 199. *b. Syllae*.

XIV. pag. 213. *b. Alcibiadis*.

XV. pag. 226. *C. Marci Coriolani*. In fine huius Vitae ſcriptor ipſe admonuit, hanc ſu- periori praemitti debuiſſe.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. mutilus in principio. Conſtat foliis ſcriptis 236.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΤΙΝΑ.

PLUTARCHI PARALLELA QVAEDAM.

COD.
XXXII.

Plutarchi Vitae Parallelae XII. quarum praecedat Index. Sunt autem iſtae:

I. pag. 1. *Araius*.

II. pag. 12. *Artaxerxes*.

III. pag. 18. *b. Agis & Cleomenes*.

IV. pag. 30. *Tiberius & Caius Gracchi*.

V. pag. 39. *b. Lycurgus*.

VI. pag. 48. *b. Numa*.

VII. pag. 57. *Pericles*.

VIII. pag. 66. *b. Fabius Maximus*.

IX. pag. 74. *Demosthenes*.

X. pag. 80. *b. Cicero*.

XI. pag. 92. *Aristides*.

XII. pag. 100. *Cato maior*, cuius finis de- ſideratur: deſinit enim in verbis: *καὶ δεομένην τῆς ἐκείνου κηδεμονίας . . . .* quae in cit. edit. incidunt in pag. 351. lin. 5.

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. in fine mutilus. Conſtat foliis ſcriptis 105.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ ΒΙΟΣ.

APOLLONII TYANEI VITA.

Vita Apollonii Tyanei Libris octo conſcripta a *Philostrato Lemno*, ut in Codice *XXVI.* hams Plutei. Hic quoque occurrunt adno- tationes marginales, ab eadem antiqua manu exaratae, & quidem multo uberiores, quam in dicto Codice. Dolendum tamen eſt, ipſa- rum portionem quamdam recifo margine per- ſuiſſe. Vt autem de veteri hoc Scholiaſte ali- quod ferre poſſis iudicium, benigne lector, unum aut alterum ex eius ſcholiis accipe. Primum igitur in illa primi libri verba, *ὁ δ' ἤγαγεν εἰς ὕγιαν τὸ μεράκιον, κ. λ.* (1) ita habet: *Ἀλλ' οὐχ ὁ ἐμὸς οὐδ' ὁ Χρῆστος οὐδὲ διαίτη προμηθεύμενος τὰ τῆς ὕγιαιας ἀλλὰ τῷ μὲν λεπρῷ, δελῷ, φησὶ, καθαρῶς ἔσθι· καὶ ἔγερθεις, ἀλλὰ πάλιν, ἄρου τὸν κρέβατον· καὶ τῷ καφῶ, διανοιχθῆτι· ὡσαύτως καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀνάστα, καὶ ἔσθι· ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς σὺ· ἀλλ' οὐκ ἐκ φυλακῆς τῶν βλαπτέντων τὴν ψῆσιν προμηθεύμενος. Ex quo Chriſtianum eſſe colligitur. Alterum pag. 8. in verba, *διθυραμβῶν δὲ φλεγμαίνουσαν* (2) ſequens eſt: *διθυραμβῶνδ' αὖτε οὐκ ἐστὶν οὐδὲν σερμυνομένην, καὶ ἐκτοτωτάτοις πλάσμασι ποικιλλομένην. τοῖσι γὰρ οἱ διθυραμβοὶ, ἕτεροι Διονυσίων τελετῶν ἀφωρημένοι. διθυραμβοὶ δὲ ὁ Διόνυσος ἀπὸ δις βιβηκῆναι τὴν θύραν τοῦ βίου, πρῶτον μὲν τῆς μητρός, ἔπειτα καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ μηροῦ. φλεγμαίνουσαν λέγει τὴν ἐπὶ ἑρσεμον, οἷα ἡ Θουκυδίδου. λεπτολογία δὲ, οἷον ἐπὶ περιττότητι, χρώμενος, τοῖς διπλασιασμοῖς τῶν ὀνόματι καὶ τῶν ὀνομάτων εἰρωνεύμενος.**

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. vere inſignis, cuius ulti- ma pagina de novo ſuppleta eſt. Conſtat foliis ſcriptis 311.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLUTARCHI VITAE QVAEDAM.

In ipſo recenſionis limine adnotandum eſt, *COD. XXXIV.* Codicem hunc appellari poſſe Codicis *XXXI.* ſuperioris ſupplementum, quum ea contineat adamuſſim, quae in illo deſiderari monuimus. Primae enim octo Vitae, quae integris quaternionibus XIV. continentur, primum eius Codicis ſuppleant deſectum; re- liquae vero duae, quaternionibus VI. com- prehenſae, ſecundum, qui inter folium 56. & 57. occurrebat. Ac proſecto eadem pror- ſus ſcriptoris manus, eademque eſt in calce paginarum, numeratio quaternionum, quae ſi cum illa dicti Codicis coniungatur, mirifi- ce tota ipſorum ſeries conſtabit; quin etiam illud Vitae Caesaris fragmentum a verbis, *περὶ Ἀντωνίου καὶ Δολοβέλλα, κ. λ.* uſque ad fi- nem, quod in illo remanſerat, in hoc nova-
ma-

(1) In edit. pag. 11. lin. 15.

(2) Edit. cit. pag. 23. lin. 11.

manu suppletum videas, ut dubitari amplius non possit, ex uno olim Volumine, duo fuisse, improba quadam avulsione, confecta. His praenotatis, Vitae, quae in hoc continentur, sunt:

- I. pag. 1. *Phocion*.
- II. pag. 13. *Cato minor*.
- III. pag. 33. *b. Dio*.
- IV. pag. 49. *b. Brutus*.
- V. pag. 67. *Aemilius*.
- VI. pag. 80. *Timoleon*.
- VII. pag. 96. *Sertorius*.
- VIII. pag. 102. *Eumenes*.
- IX. pag. 111. *Alexander*.
- X. pag. 138. *b. Caesar*.

In fine legitur: *Ego Christophorus prosbyter de Bondelmont de Florentia hunc emi librum apud Embrum insulam in Aegaeo mari MCCCCXIX.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 161.

ΛΑΕΡΤΙΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

LAERTIUS DIOGENES.

COD.
XXXV.

Dioegenis Laërtii *vitae & sententiarum eorum, qui in philosophia claruerunt, & de placitis singularum sectarum Libri X.* ut in Codice XIII. huius Plurci. Praecedat Index *Vitarum* litteris grandioribus exaratus; & rara quaedam ac brevia scholia in margine occurrunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XII. optimus, ac dignus profecto qui cum Amstelodamensi editione conferatur. Constat foliis scriptis 246.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ.

IOSEPHI DE CAPTIVITATE IYDAICA.

COD.
XXXVI.

Flavii Iosephi *de Bello Iudaico Libri VII.* ut in Codicibus XVII. & XIX. huius Platei. Singulis libris, primo excepto, haec praemittuntur Capitula summaria, ut in editione citata.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 214.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΒΙΟΣ.

VITA APOLLONII ALEXANDRINI.

Seu potius

Apollonii Alexandrini de Constructione Libri IV. Anonymi de eadem Tractatus; Libanii, & aliorum opuscula varia.

COD.
XXXVII.

I. pag. 1. **L**ibanii *Rhetoris Declamatio*, cuius titulus, & argumentum inc. *Παράστιος ἐπὶ δειπνῶν κληθεῖς*, κ. λ. Declamationis initium est: *Γ' ἄρχω μὲν ἔδ' & τί*

π' ἔδ'. Finis: *καὶν αὐτῷ δεικνύτε σὺ φρονέοντα.* Exstat in eius Operum editione Graec. Lat. Paris. anni mdcvi. Tom. I. pag. 315. sub N. VII.

II. pag. 3. *b. Τῷ ἁγίῳ Βασιλεῖ ἐν τῷ λόγῳ τοῦ, Πράσσειν σ' αὐτῷ, ὅς τις ἀναγκάσκειται τῇ δευτέρᾳ τῆς τυρινῆς, & ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν, κ. λ. S. Basilii ex Oratione, quae inscribitur, Attende tibi ipse, quae legitur feria secunda bebaomadis Tyrinae dictae, seu, in qua lactitinis vesci licet; cuius initium, Τῷ λόγῳ τὴν χρῆσιν, κ. λ. Excerptum brevissimum. Inc. *Εἴαν γὰρ προσέχης σεαυτοῦ, ἔδεν δεῖσθαι, κ. λ. Def. τὴν τετὶ ἐαυτοῦ κατέληψιν.* Incidit in eius Operum edit. Gr. Lat. Paris. anni mcccxxii. Tom. II. pag. 23. a lin. 29. ad lin. 43.*

III. pag. 4. Excerptum quoddam liturgicum, cui titulus: *Ὅτι πρῶν εἰς χεῖρας ἐδίδοτο τὸ ἅγιον τοῦ κυρίου σῶμα, Quod primum in manus dabatur sanctum Domini Corpus*, ex quartae Synodi Capite centesimo primo. Inc. *Σῶμα Χριστοῦ, & ναὶν τὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, κ. λ. Def. & ὁ ταῦτα ἐπιφύρομενοι.*

IV. pag. ead. *Τῷ ἁγίῳ Ἀναστασίῳ ἐρωτηθέντος, πότερον καλῶς τὸ συνεχῶς κοινωνεῖν, ἢ ἐκ διαλειμμάτων, ἀπεκρίσσε. Sancti Anastasii, quum interrogatus fuisset, utrum melius assidue communicare, an ex intervallo, responsio. Inc. Τῷ ἀποστόλῳ λέγοντος, δοκιμαζέτω ἑαυτοῦ, κ. λ. Def. & τότε ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν ἀρτίαν.*

V. pag. ead. *b. Τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ ἐν τῇ πρὸς Καίσαρειον Πατριτικῇ ἐπιστολῇ. Magni Basilii ex Epistola ad Caesarium Patricium, Excerptum, Quod possit quis, si ab sit sacerdos, propriis manibus se communicare. Inc. Τὸ δὲ ἐ ἀναγκάζεσθαι τινα, κ. λ. Def. εἴτε πολλὰς μερίδας ὁμοῦ. Incidit initium huius fragmenti in cit. edit. Tom. III. pag. 186. lin. ult. & prosequitur usque ad finem Epistolae.*

VI. pag. ead. *Alia breviora Excerpta duo ex S. Io. Chrysostomi interpretatione in Epistolam ad Ephesios, & ad Hebraeos, Quod non ex consuetudine, ac lege, sed consulto, ac mente purgata ad sacram synaxin accedendum sit. Primum inc. Πολλὰς ὁρῶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Alterum inc. Πολλοὶ τῆς ἡσυχίας ταύτης ἀπαξ τοῦ ἑαυτοῦ μεταλαμβάνουσιν, κ. λ.*

VII. pag. 5. *Alia duo S. Basilii in idem argumentum Excerpta. Primum inc. Τὸ κοινωνεῖν καὶ ἐκάστην ἡμέραν, κ. λ. Alterum inc. Σπύδασον, ὃ ἱερὸν, σὰν τὸν παραστήσαι, κ. λ.*

VIII. pag. 6. *Quaedam pauca Grammaticalia de verbis & eorum derivatione.*

IX. pag. 7. *Canones quidam ex prima & secunda Synodo Constantinopolitana in templo SS. Apostolorum congregata, Quod nemo monasticum habitum audeat induere, nisi prius facta trium annorum probatione; quibus adiungitur quaedam Iustiniani Imp. Novella Constitutio, Ne quis imitari habitum monasticum, aut illi quoquomodo illudere audeat. Tandem ex Canonibus expositis a S. Synodo in celebri S. Sophiae templo congregata, Excerpta pauca de iis, qui excommunicatione,*
S f aut

aut alia Ecclesiastica poena affecti a sede veteris Romae ad illam novae Romae confugiant. Notandum, omnia haec haec hactenus recensita, fuisse a diversa manu exarata in iis foliis, quae initio Codicis vatua superfuere.

X. pag. 8. *Apollonii Alexandrini*, cognomento *Dyscoli*, de *syntaxi partium Orationis Libri IV.* cum eiusdem Vita in principio, & Capitum tabulis unicuique praefixis. Vita inc. Δ πολλῶν οὗτος, Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, κ. λ. Def. περὶ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ Ἡρωδιανοῦ. Liber I. inc. Ἐν ταῖς προεκδοχαῖς αἱ μὲν σχολαῖς. Def. ἀντίλος ἐστὶ τῷ τοῦ ὤκεανου. Liber II. p. 43. b. inc. Τῇ προεκδοχῇ σουτάξει τῶν ἀρτίων. Def. τῶν περιημένων ἰδιῶν. Liber III. pag. 66. b. inc. Τῶν ἐξαιρέτως παραπομένων. Def. ἐν τῷ περὶ μετοχῆς ὑπαγορευμένων. Liber IV. pag. 108. inc. Μετὰ τὰς τῶν ῥημάτων συντάξεις. Def. προσγενήσεται τὸν παραγινώσκοντα. Concordat initium & finis singulorum librorum cum edit. Gr. Ald. Venet. mccccxv. fol. quam ad manus habuimus, quamque Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 3. inter editiones Graecas imperfectas recenser, citans Gesnerum in Bibliotheca, & loca enumerans, in quibus defectus occurrunt, collatione habita cum optima Graecolat. edit. Wecheliana Francof. mdcx. 4. Apollonius iste Alexandrinus temporibus Hadriani, & Antonini Pii Alexandriae floruit, magnumque inter Grammaticos nomen est consequutus tum ob scripta, quae ipse composuit, tum ob filium, quem instituit Herodianum. *Dyscoli* autem, seu *difficilis* cognomen a moribus potius, quam a phrasi perplexa & abrupta, & a difficultate quaestionum, quas proposuerit, tulisse opinatur Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 2.

XI. pag. 120. Anonymi Tractatus Grammaticus item de *Constructione*, valde diffusus, cuius titulus hoc tetrasticho exprimitur:

Τὰ δ' ἐν συνόψει σοι παρ' ἡμῶν, ὦ φίλος,
Γραμματικῆς ἕνεκα τῆς πολυπλάνου.

Σὲ δ' ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν οὐσῶν πλέον

Ἡ τοῦ Θεοῦ πηγὰς μόνη σοφία.

Tractatus inc. Γέιν, ὅτι λόγος σημαίνει πλεῖστά τινα. λόγος γὰρ λέγεται ὅτε ἐνδιάχρητος λογισμὸς, καὶ δὲ λογικοὶ λεγόμενα καὶ διανοητικοί, καὶ ὁ ὀργανικὸς ἔσος καὶ προφορικὸς, κ. λ. Def. τῷ ξένῳ οὖν ἀντίκειται ὁ ἄστος, τῷ δ' ἐνδήμιον ὁ ἀπὸδημος. Attinguntur autem pag. 154. quaedam etiam de figuris Rhetoricis; pag. 155. variarum rerum nomina, puta, animalium, domorum, brutorum, fervorum, regum, principum, arborum, herbarum, humani corporis partium, navium; tandem a pag. 162. usque ad finem, quarundam vocum variae significationes, puta, ἐπισήμη, σχολῆς, ῥήτορος, πίνακος, &c. quae omnia utrum ad unum eundemque scriptorem pertineant, quum ti-

tulis careant, diiudicare minime possumus.

XII. pag. 164. In postremis quinque Codicis foliis, ab eadem manu, qua priora septem, exaratis, loca quaedam adferuntur ex XII. Prophetis minoribus, & ex propheta Isaia, una cum SS. PP. Cyrilli, Basilii Magni, Eusebii Caesareensis, Apollinarii, Severi Antiocheni, & aliorum fortasse in ipsa expositionibus.

Codex Graecus chartaceus Ms in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 168.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

THEOPHYLACTI OECUMENICE HISTORIA.

Theophylacti Simocattae *Expraefecti*, & ob-
servatoris coactorum, *Historiae Mauricii* xxxviii.
Tiberii Imperatoris Libri VIII. Praecedit Dia-
logus, in quo Simocatta in Phocam, ut im-
portunissimum tyrannum invehitur; quo im-
perante (imperavit autem annis octo) ne-
mo res Mauricii ausus est litterarum memo-
riae commendare: ac proinde eius Imperato-
ris historia ignota posteris, ac velut mortua
iacuit. Iacuerunt item bonae disciplinae, quae
sub Heraclio demum, Phocae successore, ite-
rum emerferunt. Multum laudatur Sergius
Patriarcha illius temporis, studiis liberalibus,
ipsique historico amicissimus, cuius auctori-
tate ac voluntate permotus, ad hanc con-
scribendam historiam accessisse videtur. Fin-
git, ut mos est Dialogorum, Historiam ipsam
res gestas Mauricii enarraturam cum Philo-
sophia sub platano considerare. Hunc itaque
titulum praefert: Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα
φιλοσοφία, καὶ ἱστορία. Προλογίζει ἡ φιλοσοφία.
Inc. Τί τοῦτο, θύγατερ. Def. ἐξεφάνωται. Pag.
2. b. sequuntur Tabulae Librorum VIII.
quae aliquantulum diversae videntur ab edi-
tis ante Simocattae Historiam ab Iacobo Pon-
tano Ingolstadtii mdciv. in 4. pag. 12. seqq.
Denique pag. 13. legitur Θεοφυλάκτου Σιμοκά-
του οἰκουμένης ἱστορίας βιβλίον α'. *Theophylacti*
Simocattae Oecumenicae Historiae Liber I. Inc.
Δεῖ μὴ μόνον. Liber VIII. def. βεβαίαν ἰδρύ-
σασθαι. Concordat cum citata Iacobi Pontani
editione, qui omnium primus ex Bibliotheca
Serenissimi Maximiliani, utriusque Bava-
riae Principis, hanc depromsit historiam, &
in turbam dedit. In fine rubris litteris re-
petitur titulus hoc pacto: Θεοφυλάκτου τοῦ
Σιμοκάτου οἰκουμένης ἱστορίας βιβλίου ὀγδόου
τέλος.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. mi-
nori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat fo-
liis scriptis 214.

BIBLIOTHECAE

MEDICAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXVII.

C O D E X I.

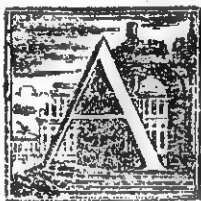
ARRIANOT ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΤ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ.

ARRIANI DE ASCENSU ALEXANDRI.

Ac praeterea

Plutarchi de Alexandro Libri II. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri IV. & alia Anonymi.

I. p. i.

Ἀριανοῦ, Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως βιβλίον πρῶτον. *Arriani de expeditione Alexandri Liber I.* Praefatio inc. Πτολεμαῖος ὁ Δεύτερος. Def.

οὕτω θαυμάζεται. Liber inc. Λέγεται δὲ Φίλιππος. Def. ὑπὲρ τῶν αὐτῶν προσβουλευμένων. Liber II. pag. 17. inc. Ἐκ δὲ τούτου Μένων. Def. ἐκ τῶν πδλεμον. Liber III. pag. 30. inc. Ἀλέξανδρος δ' ἐκ' Αἰγύπτου. Def. οὐτακισχίλων. Liber IV. pag. 43. inc. Οὐ πολλὰς δὲ ἡμέρας. Def. πάλαι ἦσαν. Liber V. pag. 55. inc. Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Def. τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκόμεναι. Liber VI. pag. 65. inc. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπειδὴ. Def. ἐκ τῆς τῆς τῆς συγγραφῆς. Quae quidem postrema sunt Libri VII. ut videre est in nuperrima Arriani editione G. L. Lugdun. Batav. mccciv. fol. curante Iac. Gronovio; Libri enim VI. & VII. nulla prorsus distinctio fit, neque in hoc, neque in aliis tribus exemplaribus, quae in hoc delitescunt Pluteo, ut idem Gronovius admonet cit. edit. pag. 312. ipse enim quatuor contulit huius Bibliothecae Codices Mss. nimirum Codicem I. XXVIII. & XXX. huius Plutei, & XXXII. Plut. IX. quem merito optimum appellat, Holstenium sequutus, qui de Hieroclis expositione in Aurea Pythagrae Carmina, in ipso contenta, loquens, hoc illum elogio prosequitur: *Exemplar omnium quotquot vidi (vidi autem plura) longe correctissimum, ex quo editum exemplar quamplurimis locis insigniter emendavi.* Notandum ad finem Capituli XII. inter verba, οὕχ' ὡσαύτως

εἶναι αὐτῷ πρὸς θυμοῦ ἀντί . . . . . & alia Ἡ' φαισίων. τέτφ, κ. λ. lacunam paucorum versuum relictam ad defectum indicandum.

II. pag. 87. Ἀριανοῦ ἀνάβασις (1) Ἀλεξάνδρου ἐβδόμη. Ἰνδική. *Arriani expeditio Alexandri septima. Indica.* Inc. Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ. Def. τὸν Μακεδόνα. In fine: Τέλος τῶν Ἰνδικῶν. *Finis rerum Indicarum.* Hic liber, licet & ipse res Alexandri persequatur, quemadmodum priores septem, quos recensuimus, peculiariter tamen ab auctore scriptus & publicatus est, stylo etiam peculiari, Ionica scilicet dialecto, quum illi Atticam eloquentiam referant. Quum camen in plerisque exemplaribus Mss. hic reliquis annexus reperiretur, & ex illorum sexto & septimo unus existeret, factum est, ut hic, qui Indica continet, septimi locum obtineret: quam quidem deformationem pluribus destet laudatus Gronovius, ac varias huiusce Libri inscriptiones, quae tum in editionibus, tum in manu exaratis Codicibus occurrunt, sub oculos ponit loc. cit.

III. pag. 100. b. Πλουτάρχου περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς λόγος πρῶτος. *Plutarchi de Alexandri fortuna, vel viriute Liber I.* Inc. Οὗτος ὁ τῆς τύχης λόγος ἐστίν. Def. περιτέθηκεν. Inter Plutarchi Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 326.

IV. pag. 104. Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς λόγος ε'. *De Alexandri fortuna, vel viriute Liber II.* Inc. Διέφυγεν ἡμᾶς. Def. φοβεῖσθαι ὑμεῖς. Ibid. pag. 333.

V. pag. 111. Διοδώρου Σικελιώτου ἀποργαφαί, ἧτοι ἐξορικῆς βιβλιοθήκης τὸ α'. *Diodori Siculi descriptiones, sive Historicae Bibliothecae*

S f 2

cac

(1) Non ἀναβάσεως, ut edidit Gronovius cit. edit. pag. 312. in not. col. 1. vers. 17.

cae Liber I. & quidem ob ipsius longitudinem in duas sectiones divisus. Prima inc. *Τοῖς τὰς κοινὰς ἱστορίας πραγματευσαμένοις. Δεῖ παρ' Αἰγυπτίων.* Exstat in eius Operum nuperrima editione Amstelodam. Gr. Lat. per Iac. Wetstenium ex recensione Petri Wesselingii MDCCXLVI. fol. T. I. II pag. 3. ad pag. 51. quam nos tum in hoc, tum in reliquis huius Scriptoris exemplaribus recensendis praemanibus habuimus. Notandum heic est huius primae Partis plurima fuisse ab exscriptore consulto praetermissa; etenim p. 113. post verba, *βεβαιῶν ἐγχειρήσμεν*, quae sunt postrema Capitis V. edit. pag. 9. sequuntur in eadem linea, *Περὶ δὲ τῆς χώρας καὶ τοῦ Νείλου*, κ. λ. quae incidunt sub finem Capitis XXIX. edit. pag. 35. his in margine verbis ab eodem appositis: *ἃ τινὰ ὡς μυθῶν ὑπάρχοντα κατελείφθησαν*, scil. quae utpote fabulosa praetermissa sunt. Sectio altera pag. 118. b. inscripta pariter, *Διοδώρου Σικελιώτου ἱστορικῆς βιβλιοθήκης α'*, *Diodori Siculi Historicae Bibliothecae I.* inc. *Τῆς πρώτης τῶν Διοδώρου βιβλίων.* Desinit autem in verbis, *δὲ ὦν παρὰ τοῖς Ε' Ἀλυσιν ἐξουμάσθησαν*, quae incidunt in Capite XCVI. edit. pag. 107. lin. 30.

VI. pag. 136. b. Sequitur eiusdem *Diodori Bibliothecae Historicae Liber II.* cum praevio Indice Capitum XV. Inc. *Η' μὲν πρὸ ταύτης βιβλίας.* Des. *περιγράφωμεν τήνδε τὴν βίβλον.* Exstat ibid. a pag. 112. ad pag. 172.

VII. pag. 157. b. *Liber III.* item cum tabula Caputum V. inc. *Τῶν πρὸ ταύτης βιβλίων*, κ. λ. ut in edit. pag. 174. Desinit autem in verbis, *τῶν μυθολογούμενων παρ' Ἑλλήσιν*, quae incidunt sub initium Capitis LVI. edit. pag. 224. lin. 31. Heic quoque amanuensis in margine notulam adscripserat, suae omissionis rationem reddens, quae quum in hoc Codice abrasa deinde fuerit, integra tamen superfuit in nono, cuius ex hoc lectio tota defluxit, uti suo loco monebimus: & ita habet: *τὰ γὰρ λοιπὰ ὡς μυθῶν τε καὶ ληρώδων, διὰ αὐτῶν πολυγραφίαν κατέλειψα.*

VIII. pag. 177. b. *Liber V.* (quartus enim totus est omissus) praevio item Caputum XV. (1) elencho, inc. *Πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς*, κ. λ. ut in edit. pag. 330. Desinit autem in verbis, *εὐεργεσίας διαπορευόμενοι*, quae incidunt paullo ante medium Caput XLVI. edit. pag. 367. lin. 47. (2) Interim notandum, Mediceorum Codicum, huius Scriptoris Opera continentium, collationes ultro in se suscepisse clarissimum Antonium Cocchium, earumque luculentam & accuratam descriptionem laudato Petro Wesselingio pro ipsius editione adornanda transmississe; *quorum tamen usura* (verba sunt Wesselingii in sua Praefatione) *quia spissum, & bibliopolae damnosum videbatur negotium, frui non licuit.* Subdit tamen, *id se animadvertisse, in plerisque eas cum Claromontanis amice*

consentire. Collationis praeterea a Cocchio institutae testes sunt numeri quidam marginales ipsius manu diligenter exarati, ac veluti depicti, quibus editionis pro textu adhibitae Capita adnotare solitus erat.

IX. pag. 193. b. *Liber anepigraphus de rebus Persicis* (3). Inc. *Ἀρταξέρξης ὁ Περσῶν βασιλεὺς οὐκ ἔλαττον οἰόμενος εἶναι τὸ μέγαλα δίδοναι τοῦ μικρὰ λαμβάνειν εὐμενῶς καὶ προθύμως*, κ. λ. Des. *καὶ οὐχ ἦν τὸν ἐν τοῖς λεγομένοις ἀγαθοῖς.* Hunc Tractatum posteriori manui debemus.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. optime servatus, quem contulit in sua Arriani editione Gronovius, ac tertium nominat. Constat foliis scriptis 197.

ΑΛΕΞΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΙΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.

ALEXIAS HISTORIA FILII ALEXII ROM. IMP.

A *Nnae Comnenae Porphyrogenitae & Caesarissae, Alexiados, sive de rebus Alexii Comneni parentis sui Libri XIV.* absoluti Manuelis Comneno imperitante circa annum Christi MCLVIII. dum annum ageret LXV. ut constat ex Libro XIV. pag. 747. seqq. edit. Parisi. MDCLI. fol. ubi testatur se usam Commentariis virorum fide dignissimorum, qui patris olim sequuti militiam, postea monasticam vitam sunt amplexi; neque ex iis foliis, quae referret, hausisse, sed diligenter cum iis, quae ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Fuit vero foror Ioannis Comneni, Alexii Comneni Imp. & Irenes primogenita filia, nata anno Christi MXXXIII. atque extincto ante nuptias, qui ipsi desponsatus fuerat Constantino Duca, uxor Nicephori Bryennii Caesaris, anno Christi MXXXVII. defuncti, de cuius Libris IV. Commentariorum de rebus Byzantinis agit Cl. Fabric. Bibl. Gr. Vol. VI. p. 343. ac teste Ioanne Zonara Lib. XVIII. Cap. XXVI. & Niceta in Ioanne Comneno Cap. III. omnibus disciplinis, ac politiori litteratura erudita erat. Huius Historiae Libros VIII. priores mancos mutilosque ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis David Hoefschelius Augustae Vindelic. MDCC. 4. Totum vero Opus, omnes nimirum XV. Libros e manuscripto Vaticano, & Barberino, quem Holstenius cum hoc omnium praestantissimo Codice contulerat, & multis in locis suppleverat, Graece descripsit Petrus Possinus S. I. & cum versione sua & Glossario, Hoefschelique notis vulgavit Parisi. MDCLI. fol. His praemissis animadvertendum est, deesse in hoc exemplari totum ferme Prologum, cuius tantum exstant ultima verba . . . *τοῖσιν ἐν θένδε τῆς ἱστορίας τοῦ μου πατρὸς*, κ. λ. mox incipit *Ἀλεξιάς πρώτη. Alexiados Liber I.*

COD.
II.

Inc.

(1) In edit. Capita continet XVIII. quorum postrema tria desunt in Codice.

(2) Corrigendus itaque Montfauconius hoc loco, quippe qui Catalogi sui pag. 377. lit. A ait, contineri in hoc Codice

Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libros priores V. quem revera quatuor sint.

(3) *Fragmenti* nomen, quo Montfauconius Librum hunc indigitat loc. cit. minime aridet.

Inc. Ο βασιλεὺς Ἀλέξιος, κ. λ. Definit in Libro XIV. in verbis, καὶ τὰς δυνάμεις ἀπώσας . . . . quae incident in edit. Paris. pag. 449. ubi adnotatur in margine: *Hic deficit Codex Florentinus*. Alius praeterea defectus duorum foliorum erat paullo ante finem Codicis, ut ex apposta marginali nota eruitur, ἀπὸ τῶν ὧδε λείπεται φύλλα δύο, qui deinde manu item antiqua suppletus fuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XII. omnium praestantissimus, quem vel descriptum, vel approbatum ab ipsa Anna doctissimus Langius suspicatur. Constat foliis scriptis 210.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD.
III.

CONTINET hic vetustissimus Codex, & omni laude maior, *Historiarum Herodoti Libros IX.* totidem Musarum nominibus inscriptos (1); suavissimum profecto Opus, quod exorditur a Gyge Lydorum rege, qui uno ac dimidio fere saeculo Cyrum antecessit; inde a Cyro res Medo Persicas fusius profequitur ad Xerxis usque e Graecia fugam, Aegyptiorum simul, Scytharumque & Graecorum res attingens, dialecto usus Ionica, ac genere orationis cum lenitate quadam aequabili instar sedati amnis profluente. Liber I. Κλειὸν inscriptus inc. Ἡρόδοτος Ἀλικαρνησσοῦ ἐστὶν ἱστορίης ἀπὸδεξις ἥδε. Liber IX. inscriptus Καλλιόπη, def. ἄλλοις δὲ λέγουσιν. Hunc vero Codicem paucis expediam, quum a celeberrimo Iacobo Gronovio diligentissime fuerit collatus, qui Herodorum ad eius fidem plurimis in locis emendatum, in aliis nova luce adpersum, Lugduni Batavorum excudit anno mdcxv. ac praeterea eiusdem variae lectionis Amstelodam. mdcclxiii. fol. curante Petro Wesselingio, fuerint recusae: cuius Praefationem quum ipse legerem, duo minus vere dicta sub oculos inciderunt: primum, Gronovii laudem & gloriam, nimia ac paene superstitiosa Libri Florentini (huius nimirum, quem prae manibus habemus) veneratione fuisse dedecoratam; quum potius auctam dicere debuisset, quippe qui bene intellexerit, in membranarum vetustis ne unum quidem apicem esse negligendum: alterum, huic nostro Codici ostingentos prope annos iactanti, Passioneum praeferrī, qui circa saeculum duodecesimum fuerit exaratus. De fide vero in variantibus exhibendis, quam primo quidem integerrimam arbitrabar, dubitare tandem caepi, tum quum aliud agens in illum incidi locum prope finem Historiarum, ubi Codici nostro adstruitur vox τῷ Πρωτεσίλαῳ pro τῷ Πρωτεσίλεω; quod falsum omnino comperi. Atque haec quidem breviter notanda visa sunt, ut, si viri cetero-

quin summi aliquando peccaverunt, nobis etiam, qui ab iis longe absumus, siquid in tanta rerum mole diligentiam nostram effugerit, venia concedatur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi X. optime servatus, cum notulis quibusdam in margine, seu summaris characteribus minori, sed quadrato, nullisque accentibus, ac spiritibus instructo exaratis; tituli vero librorum uncialibus litteris aureisque sunt descripti. Correctiones quaedam manus multo recentioris occurrunt in principio, quae deinde in progressu rariores fiunt. Constat foliis scriptis 374.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑ.

COMPENDIVM HISTORIAE IOANNIS ZONARAE.

I. pag. 1. ΕΠΙΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ συλλεγείσα καὶ συγγραφείσα παρὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρά, τῷ γεγονότος μεγάλῃ Δρυγαρίου τῆς βίβλος καὶ πρωτοασηκηρίας. *Compendium historiarum collectum & conscriptum ab Ioanne monacho Zonara, qui fuit magnus Drungarius Vigilum, & primus a Secretis*. Inc. Εὐδόχως ἂν εἴ τις. Definit imperfecte in verbis: καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων βασιλεῖα . . . . quae inter Histor. Byzant. Scriptores edit. Venet. A. mdcxxxix. incidit in Tom. X. P. II. pag. 233. lin. 15. Ioannes hic Zonaras Constantinopolitanus sub Alexio Comneno magnus Drungarius, sive Praefectus Vigilum, & primus a secretis, deinde monasticam vicam amplexus, sub Ioanne Comneno variis ingenii monumentis operam & animum impendit, a Theodoro Balsamone, qui illum in Ecclesiasticis Canonibus interpretandis sequutus est, ὑπερφυσίου, excellentissimi praeconio commendatus. Praecipuum eius Opus sunt Annales, sive Χρονικὸν in Partes duas, & Libros XVIII. divisum, & ab O. C. usque ad annum Christi mxcviii. deductum. De eius editionibus & versionibus agit Fabric. B. Gr. Vol. VI. p. 156. Alia eiusdem Opera persequitur Vol. X. p. 242. seqq. ubi Codicem hunc memorat, de quo notandum, nullam Librorum divisionem adesse, sed Caputum tantummodo titulos apponi, qui considerantur in editione. In primo folio legitur auctoris nomen litteris intricatissimis exaratum, cui tabella subiicitur generationum veterum Patriarcharum ab Abraham usque ad Iacob.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. ineuntis, multis in locis vetustate consumptus. Constat foliis scriptis 206.

COD.
IV.

ΑΠ-

(1) Quae quidem librorum inscriptiones ab ipso auctore, an ab alio quopiam profectae fuerint, dubitat Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 697. ubi varias hac super re doctorum virorum sententias profert.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΙΤΑΛΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

APPIANI HISTORIA ITALICA.

Seu potius

Ex XXIV. ipsius Romanae Historiae Libris ea quae supersunt, fere omnia; tum Evagrii, Philostorgii, Diodori Siculi, Procopii Caesarensis, Pselli, Paeanii, Plutarchi, Memnonis, Dionysii Halicarnassensis, Procli Diadochi, & Theodori Balsamonis Opera quaedam.

cop.
V.

Codex est non aspernandae antiquitatis, & in primo folio elenchum Operum exhibet, Lucae Holstenii manu diligenter exaratum: tum in summo margine Appiani aetatem hisce verbis recentior Graecas exposuit: Οὗτος ὁ Ἀππιανὸς ἐν χρόνιοις ἡμερῶν Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. Hic Appianus temporibus floruit Traiani & Hadriani. Sed ipsius Opera more nostro recensere adgrediamur.

I. pag. 1. Ἀππιανοῦ τῆς Ἰταλικῆς ἱστορίας τὸ προοίμιον. Appiani Historiae Italicae proemium. Inc. Τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἀρχόμενος. Def. καὶ περὶ τούτου συγγραφή. Habetur in eius Historiarum Romanarum editione Gr. Lat. Amstelod. MDCLXX. 8. curante Alexandro Tollo Part. I. toti Operi praemissum. Huic adnectitur illud Anonymi, qui Romanae Historiae Corpus ex variis auctoribus concinnatum ediderat, Excerptum: quod in edit. Tolliana cit. in calce secundae Partis occurrit, pag. nimirum 1228. seq. & inc. Τὸ προοίμιον μόνον, κ. λ. def. συνένθηκα τεύχεσιν. Hinc patet, ex Appiani Libris plures ideo intercidisse, quia pleraque videbantur a Dionysio Halicarnassense, & a Dione Cassio diligentius pleniusque pertractata: ait enim Anonymus, in duo se Volumina, seu τεύχη selectos Appiani libros coniecisse, reliquis, utpote de quorum argumento alii rectius consuli possint rescissis. Partem illius Excerpti refert etiam Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 394.

II. pag. 4. Ἐκ τῶν Ἀππιανοῦ Κελτικῶν. Ex Appiani Celtici, sive, Romanarum Historiarum de bellis Gallicis Epitome. Inc. Κελτοὶ Ῥωμαίοις ὑπεχρήσαντο πρῶτοι. Def. ὁ Καῖσαρ ἐς τὴν Βρετανίαν. In cit. edit. Part. II. a pag. 1190. ad pag. 1193. Subiicitur diversa ac recentiori manu ad implendam paginam vacuam, librorum, quibus totum Appiani Opus constat, elenchus, quem utpote a Fabriciano (1) diversum, referre lubet: ita vero habet:

Ἡ τοῦ Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκὴ ἱστορία ἐν λόγοις εὐρηται περιελαιομένη καὶ.

Καὶ ὁ μὲν α' λόγος περιέχει τῶν ἀπὸ Ῥωμύλου μέχρι Ταραντίου βασιλέων ζ' τὰς πράξεις, ἐπιγράφεται δὲ Ῥωμαϊκὴν βασιλικὴν ἱστορία.

Ο' δὲ β' Ῥωμαϊκὴν Ἰταλικήν.

Ο' δὲ γ' Ῥωμαϊκὴν Σαυιτικὴν, ὅς ἐστι π' ἐτῶν περιέχει πολέμους.

Ο' δὲ δ' Ῥωμαϊκὴν Κελτικὴν.

Ο' δὲ ε' Ῥωμαϊκὴν Σικελικὴν.

Ο' δὲ ς' Ῥωμαϊκὴν Ἰβηρικὴν.

Ο' δὲ ζ' Ῥωμαϊκὴν Ἀντιβατικὴν.

Ο' δὲ η' Ῥωμαϊκὴν Λιβυκὴν.

Καὶ Καρχηδονικὴ ὁ θ'.

Ῥωμαϊκὴν Μακεδονικὴν δὲ ὁ δέκατος.

Ο' ια' Ῥωμαϊκὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἰωνικὴν.

Ο' ιβ' Ῥωμαϊκὴν Συριακὴν.

Ο' ιγ' Ῥωμαϊκὴν Παρθικὴν.

Ο' δὲ ιδ' Ῥωμαϊκὴν Μιθριδάτειος.

Ο' δὲ ιε' Ῥωμαϊκὴν Ἰλλυρικὴν.

Ο' δὲ ις' Ἀράβιος.

Ἐπὶ δὲ ταῖς εἰς οὗς ἐπιγραφόμενοι Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων ε'.

Ο' δὲ ἐφεξῆς καὶ ἐπιγράφεται ἑκατονταετία.

Ομοῦ λόγοι καὶ ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν γ' μόνον.

III. pag. 6. Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκὴν Συριακὴν. Appiani Romanarum Historiarum de bellis Syriacis Liber. Inc. Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου. Def. ὅς ἐν ἀλλοτρίᾳ συγγραφῇ. In cit. edit. a p. 141. ad pag. 215.

IV. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ Λιβυκὴ. Eiusdem de bellis Punicis Liber. Inc. Καρχηδόνα τὴν ἐν Λιβύῃ. Def. ἑκατον καὶ δύο. Ibid. a pag. 1. ad pag. 140. Ad locum huius Libri, ubi nonnulla interciderunt, edit. pag. 51. lacunam paucorum versuum xscriptor reliquit, ibique manus posterior adscripsit in margine, Ζήτει τὸ λείπον τοῦ καταβάτου ὀλίγον γὰρ ἐστὶ.

V. pag. 32. b. Τοῦ αὐτοῦ Ἰλλυρικὴ Ῥωμαϊκῶν. Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis Illyricis Liber. Inc. Ἰλλυριοὶς Ἑλληνας. Def. καὶ δράσαντες καὶ παθόντες. Ibid. Part. II. a pag. 1194. ad pag. 1197. & est tantum huiusce Libri fragmentum, sive uti ait Fabric. loc. cit. pag. 396. exordium: Graecum enim exemplar, unde Illyrica transfulerat interpres, nondum nactus fuerat integrum Tollius, quare huius Libri Latinam tantammodo interpretationem adiecit, & quidem a pag. 1194. ad pag. 1209. Integrum tamen Librum pridem ex Ms. Cod. bibliothecae Augustanae ediderat Graece David Hoefschelius Augustae Vindel. MDIC. 4. In Codice nostro ad calcem huius fragmenti legitur: Ζήτει τὸ λείπον.

VI. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκὴν Παρθικὴν. Eiusdem Historiarum Romanarum de bellis Parthicis Liber. Inc. Μετὰ δὲ τὰς ἐκ Πομπηίου, κ. λ. Def. πόλεμον τρεψόμενος. Ibid. a pag. 216 ad pag. 293.

VII. pag. 42. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκὴν Μιθριδάτειος. Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis Mithridaticis Liber. Inc. Ὅς μὲν Ῥωμαῖοι. Def. τῆς ἐντὸς θαλάσσης ἐτι ἔλειπον. Ibid. a pag. 294. ad pag. 420. Inter hunc & sequentes quinque Appiani de bellis civilibus Libros, quum duo ferme folia vacua intercederent, diversa, ut videtur, manus quaedam ex aliis Historicis excerpta in iis xscripsit, hoc praeterea monito in margine appposito: γύρισον φύλλα β'. καὶ εὐρήσεις Ἀππιαν-

πια-

(1) Bibl. Graec. Vol. III. pag. 393. seq.

τιανοῦ τὰ ἐμφύλια. Ea vero sunt, quae sequuntur:

VIII. pag. 62. *b. Εὐαγγίῳ τοῦ ἀπὸ ἐπάρχων ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Evagrii Expraefecti ex Ecclesiastica Historia Excerpta duo.* Primum inc. *Μουσῶν μὲν ἀρχάντος ἱστορίας.* Def. *ἀπονατασάσεως*, & est ferme totum Caput XXIV. Libri V. paucis initio & fine exceptis, & seriem historiarum a Moyse usque ad Evagrii tempora complectitur. Alterum pag. 63. inc. *Εἴθε παλαιὸν γίνεται.* Def. *καὶ ταῦτα μὲν τῆδε γέγονε*, & est Caput XXXVI. Libri IV. si pauca demas in principio, & continet prodigium, quod sub Mena Patriarcha factum est in puero cuiusdam Hebraei Constantinopoli.

IX. pag. 63. *Φιλοστοργίου. Philostorgii item Excerpta duo ex eius Ecclesiasticarum Historiarum Epitome.* Primum inc. *Εἴπει Θεοῦ γε βουλῆντες.* Def. *ἔχοντας τὴν ἐξουσίαν*, & est pars Capituli X. Libri XII. Alterum inc. *Ἡ δὲ ἐν τῇ ἡμῶν γραφῇ.* Def. *τόπου τῇ ῥοπῇ τοῦ βρισκόντος ὕδατος παρασχόν*, & est Caput IX. Libri III. In his autem Evagrii & Philostorgii Excerptis investigandis adhibuimus editionem Graec. Lat. Amstelodam. apud Henric. Wetstenium MDCCXCV. fol.

X. pag. ead. *b. Εἴς τοῦ ἀβ' λόγου τῶν ἱστοριῶν Διοδώρου. Ex XXXII. Libro rerum historicarum Diodori Excerptum.* Inc. *Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως χρηστὴν καὶ κατὰ τὴν Κιλικίαν.* Def. *ταῦτα μὲν εἰρήσθω πρὸς διόρθωσιν δεισιδαιμονίας.* Est ex Libro XXXII. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Eclogae prima, paucis exceptis in principio, & incidit in edit. cit. (1) Tom. II. pag. 519. Post adlata autem verba ita prossequitur exscriptor: *Ὁ μὲν οὖν Διόδωρος πρὸς τῷ τέλει πρὸς τὸ ἀβ' λόγου τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ πραγματείας τοσαῦτα διέκειτο, καὶ ἄλλοι δὲ πλείους τοιαύτης περιπετειᾶς ἱστορήσανσι.* Redeunt nunc Appiani Opera, nimirum:

XI. pag. 65. *Ἀππιανοῦ Ῥωμαίων id. ἐμφυλίων β'. Eiusdem Romanarum Historiarum Liber XIV. de bellis civilibus primus.* Inc. *Ῥωμαίοις δὲ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ.* Def. *ἀπὸ τῆς ἀναίρεσως Τιβερίου Γράχου.* Incidit in cit. edit. Tollianae Tomum II. a p. 599. ad p. 708. Quod autem hic primus de bellis civilibus Liber, in serie totius Romanae Historiae decimusquartus numeretur in Codice, qui apud Fabric. loc. & pag. cit. (2) sit decimusterterius, ratio fortasse est, quia undecimus iuxta Fabricii descriptionem, bella Syriaca & Parthica iunctim complectens, in duos dividitur tum in editione, tum in hoc nostro Codice, quorum alterum innuimus supra §. III. alterum §. VI.

XII. pag. 80. *Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαίων id. ἐμφυλίων β'. Eiusdem Romanarum Historiarum XV. de Civilibus bellis II.* Inc. *Μετὰ δὲ τὴν Σύλλα μοναρχίαν.* Def. *αἱ ἐξῆς βίβλοι δεκαεὶς.* Ibid. a pag. 709. ad pag. 854. Inter pag. 111. ubi definit Liber II. & pag.

112. ubi incipit III. alia quaedam fuisse olim, un us folii spatio comprehensa, suspicamur; nam ad calcem huius libri eadem recentior manus, de qua supra, in margine sic adnotavit: *γύρισον φύλλ. α'. καὶ εὐρησῇ τοὺς ἐξῆς λόγους*, quod ex ipso etiam quaternione, uno folio ceteris minore, conicere licet.

XIII. pag. 112. *Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαίων ἐμφυλίων τρίτον. Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis civilibus Liber III.* Inc. *Οὕτω μὲν δὴ Γάιος Καίσαρ.* Def. *ἐπὶ τιμωρίᾳ.* Ibid. a pag. 855. ad pag. 951.

XIV. pag. 132. *b. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαίων ἐμφυλίων τέταρτον. Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis civilibus Liber IV.* Inc. *Δύο μὲν δὴ Γάτου Καίσαρος φονεῖς.* Def. *καὶ Βρούτων ἀπὸ τῆς.* Ibid. a pag. 952. ad pag. 1070.

XV. pag. 160. *b. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαίων id. ἐμφυλίων πέμπτον. Eiusdem Romanarum Historiarum Liber XVIII. de bellis civilibus V. I. c.* *Μετὰ δὲ τὸν Κασσιὸν καὶ Βρούτον θάνατον.* Def. *τῇ δούρῳ Μανικονικῇ.* Ibid. a pag. 1071. ad pag. 1189. Atque heic desinunt Appiani Opera in hoc Volumine contenta; de quo praeter ea, quae diximus supra §. I. addere libet, Romanam illum historiam non ordine omnem persequi, ut factum Dionysio Halicarnasseo, vel Polybio; neque per vitas illustrium virorum, ut fecit Plutarchus; sed ordine regionum, ac provinciarum, ut quas res in Italia, quas in Sicilia, Africa, Hispania &c. gessissent Romani singillatim constaret.

XVI. p. 192. *Προκοπίου Καίσαρος ἐκ τῶν τῶ Γουζινιανῶν κτισμάτων. Procopii Caesarensis ex Libris de Iustiniani Aedificiis Excerptum.* Inc. *Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἀφροντισήσας χρημάτων πάντων.* Def. *καθίσταται οἶκοι, καὶ μὴ πρῶτω ἵναται.* Ταῦτα μὲν οὖν ὡς τὸν ἔχει. Est autem, ut in margine recentior Graecus adscriptor, *ἐκφρασις τῆς ἀγίας σοφίας, Descriptio S. Sophiae. Κτισμάτων, seu Procopii Librorum VI. de aedificiis conditis seu restauratis auspicio Iustiniani Imp. plures circumferuntur editiones; castigatior vero est Parisiensis Gr. Lat. anni MDCLXIII. fol. curante Claudio Maltreto, qui Augustanam editionem Davidis Hoeschelii, ex Codicis Seguerianae Bibliothecae apographo supplevit, emendavitque, ac variis lectionibus adornavit.* Libri primi Caput primum de restaurato S. Sophiae templo, quod cum nova versione sua ac notis exhibet Franc. Combesius in Manip. Origin. rerumque Constantinopolitanarum Paris. MDCLXIV. 4. pag. 283. seq. fortasse est nostrum hoc Excerptum. Fuit autem Procopius hic ex Caesarea Palaestinae Rhetor, sive Causarum Patronus, & eloquentiae professor Constantinopoli, cuius urbis fuit etiam Praefectus anno Iustiniani XXXVI. Christi DLXII.

XVII. pag. 194. *b. Εὐαγγίῳ σχολαστικῶν Ἐπιφανέως, καὶ ἀπὸ ὑπαρχῶν ἀπὸ τοῦ δ' τόμου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἐκφρασις τῆς ἀγίας*

(1) Supra Codice L. huius Plutei §. V.

(2) In hoc ipso Codice §. I.

ἀγίας σοφίας. *Eugrii Scholastici* (1) *Epiphaniensis & Excerpta ex IV. Libro Ecclesiasticae Historiae, descriptio templi sanctae Sophiae*. Inc. Ἀνέστησε δὲ καὶ κατὰ τὴν Κωνσταντινου. Def. τῆς νεομισμένης ταφῆς τυγχάνουσιν. Est Caput XXXI. dicti Libri, & incidit in edit. cit. pag. 405.

XVIII. pag. 195. Περὶ παραδόξων ἀναγνώσμάτων ἢ Ψελλῶ. *De incredibilibus lectionibus, Pselli Excerptum*. Inc. Μηδὲ καὶ αὐτῶν ἀναγνώσθαι μὲν εἰς ἀνήκοος. Γὰρ τοιγαροῦν, ὥς ὁ ἐπιμενίδειος εὐλαμος, κ. λ. Def. ἢ ἔχω ἐντεῦθεν ἀντιλέγειν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς.

XIX. pag. 196. Περὶ ὁμοπλατοσκοπίας καὶ οἰονοσκοπίας. *De divinatione ex ossibus humanis, & animalium, & ex avibus, eiusdem Pselli*. Inc. Οἱ Σωκράτης ἐκείνος. Def. χειμῶνα ἐντεῦθεν καταμαντεύονται.

XX. pag. ead. b. Περὶ λίθων δυνάμεως. *De lapidum virtute, eiusdem*. Inc. Αἰτιολογήσθαι μὲν τοὶ τὰς ἐν τοῖς λίθοις δυνάμεις. Def. παρὰ τοῖς ἀνὸ θησαυροῖς ἔασον. Haec tria Pselli opuscula habentur etiam in Cod. XI. Plut. XXVIII. supra pag. 21. §. III. & IV. ubi tamen quum tertium titulo careret, cum secundo coniunctum innuimus.

XXI. pag. 198. Παιανίη μετάφρασις εἰς τὴν τοῦ Εὐτρόπιου Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. *Paeanii Metaphrasis in Eutropii Romanam Historiam*. Inc. Τῆς Ῥωμαϊκῆς βασιλείας ἐν προοίμιῳ οὐδὲν ἔγνετο μέτρον. Desinit imperfecte in verbis: πολλὸν γὰρ ἂν ἔτεκεν τῇ πόλει θρίαμβον, εἰ πρὸς ἄλλο . . . , quae pertinent ad Librum X. ac propterea eadem manus, de qua supra, adscripsit in fine: ζῆται τὸ λοιπόν. In marginibus huius metaphrasis, breves identidem annotationes, ac summaria eorum, quae pertractantur, rubris characteribus sunt exarata. Eutropii Breviarium Romanae Historiae in X. Libros distinctum, dicatumque Valenti Augusto, pluries in lucem prodit, sed in antiquioribus editionibus mire interpolatum additamentis Paulli Vinfridi Longobardi, qui Caroli Magni aetate Diaconus Aquileiensis fuit. Primus Eutropium a Paulli interpolationibus separare conatus est Io. Baptista Egnatius Venetius apud Aldum MDXXIV. 8. eiusque editio saepius deinde repetita est. Tandem Fridericus Sylburgius non tantum Tomo I. Romanae Hist. Scriptorum anno MDLXXXVIII. fol. Eutropii Breviarium castigavit, sed & anno MDXC. Tomo III. eiusdem Paraphrasim Graecam Paeanii, haecenus ἀνέκδοτον, vulgavit, quam deinde in praestantissima sua Eutropii editione reperit Christophorus Cellarius, notis ac variis lectionibus adiectis, Cizae MDCLXXVIII. 8. & Ienae MDCCVII. 8. Nos prae manibus habuimus recentissimam Eutropii, ac Paeanii editionem Lugd. Batav. MDCCXLII. in 8. curante Henrico Verheyk, ubi Paeanii paraphrasis habetur a pag. 529. ad pag. 664. cum qua nostrae initium & finis concordat. Vide Fabric. Bibl. Latinae Lib. III. Cap. IX. Vol. II. pag. 84. seqq. Quis

fuerit iste Paeanius, vel quando vixerit, incertum. Sylburgius & Huetius Eutropio non multo iuniorem fuisse suspicantur, eiusque diligentiam interdum, & fidem in hac paraphrasi desiderant, quae Ms. occurrit etiam in Codice Bavarico CCXIII.

XXII. pag. 220. Πλατάρχης περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχρογονίας. *Plutarchi de animae generatione, quae in Timaeo Platonis describitur, cum figuris geometricis in margine delineatis*. Inscr. Οἱ πατὴρ Αὐτοβόλου & Πλατάρχου εὖ πραττειν. *Pater filius Autobulo & Plutarcho salutem*. Inc. Επεὶ τα πολλὰ κίς εἰρημένω. Def. ἢ σωτηρίαν τῶν γινόμενων διακεκόσμηκεν. Habetur inter eius Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 1012. Heic item ab alia, ut videtur, manu in quodam paucarum linearum spatio vacuo inter hoc, & sequens Opus relicto, adscripta leguntur nomina Pastorum, & Magorum, qui narum in Bethleem Iesum adoraverunt, & alia quaedam circa ipsorum nomenclum invocationem.

XXIII. pag. 226. b. Εἰς τῶν τοῦ ἱστορικοῦ Μένωνος. *Ex Operibus Memnonis historici Excerptum*. Inc. Φησὶν ὁ ἱστορικός Μένων, κλέαρχον ἐπιτίθεσθαι πρῶτον κατὰ τῆς Ποντικῆς Ἡρακλείας, κ. λ. Def. ὁ δὲ κατὰ τὴν Ἡράκλειαν, ἢ αὐτὸς ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ. Commentariorum historicorum de rebus Heracleae Ponticae Libros XVI. complerat Memnon, quorum primi octo penitus deperditi: ex reliquis autem octo, excerpta tantum adfert non exigua Photius, qui illos legit. Haec Excerpta Photii primus Graece edidit cum λειψάνοις quibusdam Ctesiae, Agatharchidis, &c. Henr. Stephanus MDLVII. 8. recusa deinde MDXCIV. 8. Graece & Latine prodierunt Geneva MDXCIII. 8. & Oxonii MDCCVII. 8. Nos editionem Henrici Stephani anni MDLVII. consulimus, ac comperimus ea in nostro Codice haberi, quae leguntur ibi a pag. 76. lin. 7. ad pag. 92. lin. 9. paucis tantum in fine diversis. Memnonem hunc vixisse sub Augusto coniicit Vossius ex eo quod Liber XVI in temporibus Iulii Caesaris desinat. Iunior tamen esse potuit ex Photio, qui post Librum XVI alios ab ipso fuisse scriptos testatur, licet illos numquam viderit.

XXIV. pag. 230. Διονυσίου Ἀλικαρναστέως Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγος ια'. *Dionysii Halicarnassaei Romanarum Antiquitatum Liber XI*. Inc. Εἴ τι δὲ τῆς ὀγδοηκοστῆς & τρίτης Ὀλυμπιάδος, ἢν ἐνίκη Κρίων Ἰμπεριος. Def. ἢ οἱ παρὰ τῶν τὴν ἀρχὴν παραλαβόντες, Μάρκος γε . . . . . Existat in edit. Lipsiensis anni MDCCXI. fol. curante Friderico Sylburgio, a pag. 684. ad p. 737. Finis vero ideo diversus, quia verbis ὥς προήρηνται, in quibus desinit editio, adnectitur huius ipsius Libri pars illa, quae habetur in edito a p. 725. ad p. 729. incipiendo a verbis ἀλλ' ὡς τῶν Ῥωμαίων, κ. λ. usque ad verba, παραλαβόντες, Μάρκος γε . . . . . quae mox retulimus; quaeque suo loco omittuntur in Codice, qui propterea in-

(1) Scilicet *Missarum in foro patroni*.

inter verba Λεύκιος δὲ Οὐαλέριος, & μηδὲν δὲ αὐτῶν ἀποκρινόμενον, &c. λ. unius folii lacunam exhibet, verbis in margine appositis: λείπει φύλλα β'.

XXV. pag. 248. b. Τοῦ ἁγίου Νείλου ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου δευτέρου. *Sancti Nili ex secundo Sermone in Pascha Excerptum.* Inc. Ἀνάστασις τῆς τοῦ κυρίου προνοίας τὸ κεφάλαιον. Def. πῶς ἂν εἰς γῆν διαρρῦν ἄτιμον καταλείψει. Duo S. Nili Excerpta satis ampla ex prima, & secunda Oratione in Pascha adfert in sua Bibliotheca Photius a pag. 1527. ad pag. 1536. Nostri initium incidit in pag. 1532. lin. 37. & progreditur ad pag. 1533. lin. 54.

XXVI. pag. 249. Πρόκλος Διαδόχου ὑποτί-
πωσις τῶν ἀστρονομικῶν. *Procli Diadochi Hypotyposis, seu designatio rerum Astronomicarum* cum figuris mathematicis, & scholiis quibusdam in margine. Vide in Codice VII. Plut. XXVIII. supra pag. 18. §. IV. cum quo initium & finis concordat.

XXVII. pag. 284. b. Τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμών εἰς τοὺς γραφέντες εἰς τὸ διάλεγον ἱδικτον τοῦ κυρωθέντος δόγματος παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Μανουήλ, καὶ ἀνακηλωθέντες ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ Θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. *Patriarchae Antiocheni D. Theodori Balsamonis versus scripti in lapidem continentem editum approbati dogmatis ab Imperatore D. Manuele, &c. erectum intra sanctissimam Dei magnam Ecclesiam.* Inc.

Ὁ ἄλθος ἔτος λυχνίτης ἐστὶ λίθος.

Def.

Καὶ δὲ πολυχρόνιον αὐτῷ τὸ κρᾶτος.

Sunt versus iambici quinquaginta, de quibus apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. p. 186. seqq. ubi Theodori Balsamonis scripta recenset, nulla occurrit mentio.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 284.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD.
VI.

Herodoti Halicarnassæi *Historiarum Libri* IX. ut in Codice III. huius Plutei. Hæc quoque rerum summaria, siue res notatu dignae in margine ab eadem manu memoriae iuvandae gratia sunt adscriptae. In calce ita se subscripsit amanuensis: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Νικολάου τοῦ Τρικλίνου μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. α'. ἔτους 7094. *Absolutus est praefens liber manu mea peccatoris Nicolai Triclinii mense Martio, indict. I. anno 6826. (Christi mcccxxviii.)* (1) Paulo infra ab alia manu legitur scriptum nomen Λαονίκου τῷ Ἀθηναίῳ, *Leonici Atheniensis*, qui forte possessor fuit Codicis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 340.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

EVSEBII PAMPHILI HISTORIA ECCLESIASTICA.

Adde

Socratis Scholastici item Historiae Ecclesiasticae Libros VII.

I. p. 1. **C**odex est vetustissimus, & omni pretio maior; antiquitatem eius produnt scripturae genus ad quadratum accedens, spirituum forma, quorum densus, & lenis indicantur dissectis litterae II partibus hoc patet (1 a) & accentus circumflexus, quem exhibet figura ex acuti & gravis coniunctione composita in hunc modum (") Accedunt Librorum tituli capitalibus vere litteris expressi, eorumque in fine singulorum repetitio; argumenta Capitum, quae singulis praefiguntur libris, eadem characterum forma in marginibus etiam exarata; denique notulae quaedam litteris Synico more in longum ductis exhibitae. Tot igitur vetustatis argumentis optimam Codicis notam commendantibus, miramur eius collationem in editione Scriptorum Graecorum Historiae Ecclesiasticae per Henricum Valesium adornata Amstelodam. mdcxcv. fol. fuisse praetermissam. Qui enim Codex ex hac Bibliotheca Medicea in Socratis Ecclesiasticae Historiae libris VII. collatus dicitur cum editione Genevensi per Michaëlem Erminium, Patricium Florentinum, quamvis nullo numero designetur, illum tamen esse, qui adservatur Pluteo LXIX. N. V. quique, uti dicitur in Praefat. secundo Tomo praemissa, quingentos ante annos circiter descriptus adparet: ex nonnullis variis lectionibus ex ipso adlatis evidenter comperimus: quod maxime dolendum, quum huius etiam Codicis ope maximus editioni adornandae cumulus accedere potuisset. His praenotatis, Codicis recensionem adgrediamur: in qua peragenda instituti nostri ratio postularet, ut singulorum initia & fines librorum proferremus; sed quum, ipsorum collatione cum edito inica, convenire animadverterimus, ea, brevitatis gratia, praetermittenda duximus. Adnotare tantum sufficiat primo Libro nullum Caput indicem praefuisse, primi fortasse folii iactura deperditum; quam contigisse suspicari merito licet, quum maxima, temporis iniuria, in marginibus praefertim exterioribus, huic exemplari laesio fuerit illata. Praeterea narratio illa de Martyribus in Palaestina passis, quae in editione pag. 257. octavo libro subiicitur, in Codice librum decimum consequitur, nimirum pag. 174. quae incipit: Ἐτος τοῦτο ἦν ἐνεακαιδέκατον, &c. λ. Def. εἰ ἡ παλινωδία. Vbi notandum deesse ea, quae in edit. habentur a verbis ἀλλ' ὁ μὲν τῆς γραφῆς αἴτιος, usque ad τοῖς πᾶσι

COD.
VII.

T t

φα.

(1) Memorat hunc Codicem Montfaucon. Palaeogr. Graec. pag. 68.

φανερὰν κατεστήτατο, inclusive, scilicet a pag. 257. ad pag. 260. Subiiciuntur Eusebii Libro X. senarii versus manu saeculi XV. contra Scholiorum in Eusebium scriptorem, tamquam ipsi iniuriosum. Titulus ita habet:

Πρὸς τὸν σχολιογράφον οἱ εἰχῶς, ἔξτε.

Adversus scholiorum scriptorem versus, hospes.

I.

Ὁ τίς ὑβρίζεις; τὸν τίνα; βαβαὶ θράυς.

Ὁ μὴδὲ καὶ μὴς τὸν λέοντα πρὸς μάχην

τῶν αἰρετικῶν, τῆς Ἀρείου δὲ πλείον,

καὶ τῆς Γαλατῶν Φατεινοῦ, καὶ Μαρκελλοῦ.

II.

Εἰσας, ὦ τῶν, εἰδέναι γράφειν ὕβρεις,

Λουσιτελὴν δὲ μηδαμῶς διειδέναι.

Ἡ γὰρ αἰ ἦδεις Εὐσεβίου τὴς πόνους,

καὶ τὴς ἀγῶνας, θε καὶ Εὐαγγέλιον ἔτλη

Φλυαρίαν τὰ τῶνδε μικρὰν δεικνύων.

Ὁ πῶς Ἰουδαίων τε δυσσεβῆ πλάνην

ἀναιρετικοῖς ἐκζηριμβεύει λόγοις,

τῶν μαρτύρων ἀγῶνας ὡς μεγαλύνει,

τῶν αἰρετικῶν ὡς ἀναιρεῖ τὸ εἶδος.

Πρὸς τῶν ὅπως χρήσιμος εἰς Θεοῦ σέβας.

Εἴς σε ταῦτα γινώσκοντα καὶ πλείω

Μὴ λεξιτρεῖν κατ' Ἰουδαίους ἴσως,

καὶ μὴ νοοῦντα τὸν νόον τῶν λέξεων,

τ' ὕβρεις καταχεῖν τοῦ τοσούτου τὸν λόγον.

Quum autem scholia, quibus adpersus est hic Codex, diversis manibus sint exarata, quorum alia scripturae Codicis coeua sunt, alia recentiora; illa ut plurimum brevia ac rara, haec autem longiora ac uberiora, utrorumque specimen adferre lubet. Priorum est ex Cap. IV. Libri II. Historiae Eusebiana, ubi de Herode terrarcha fit mentio; ita enim margini vetusta manus adnotavit p. 19. b.

Ἡρώδης ὁ τῆς παιδᾶς ἀποσφάξας σκυληκόβρωτος γεγωνῶς, καὶ μυρίαὶ νόσοις ἐκταπανήσας, ἐλευσινὸς καταστρέφει τὸν βίον.

Ἡρώδης ὁ κατὰ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ μανείας ἀιδίῳ Φυγῇ ζημιεῖται ὑπὸ Γαίῳ.

Πίλατος ὁ κατὰ τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἐπὶ τοσούτον ὑπήχθη συμφοραῖς, ὡς καὶ αὐτοφονευτὴς αὐτοῦ κατέστη.

Ἡρώδης ὁ ἀνελὼν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ, καὶ φυλακίσας Πέτρον, οὗτος ἰσὺν ἀγγέλου πληγῆς καὶ σκυληκόβρωτος γεγωνῶς ἐξέψυξεν. Ἰώσηπος δὲ Ἀγρίππᾳ αὐτὸν καλῶν, ῥύσει γαστρὸς ἀσχήῳ ἐντελευτῆσαι φησιν. Posteriorum vero specimen ex Lib. VII. desumimus, ubi ad Cap. IV. in quo de Dionysii Epistolis super quaestione, utrum qui ex haeretica pravitate ad Catholicam fidem convertuntur, denuo sint baptizandi, conscriptis Eusebius mentionem facit, haec Scholiastes adnotavit pag. 113. b. Ἀμφιβολία μεγάλη καὶ διχόνοια ἦν ἐν ταῖς ἡσ ἀνατολῇς καὶ τῆς δύσεως ἐκκλησίαις περὶ τοῦ τοιοῦτου ζητήματος. Διὸ καὶ ὁ μέγας οὗτος Διονύσιος ἐν τῇ πρὸς Εὐζῶν τὸν Ῥώμης ἐπιστολῇ διαζῶν φαίνεται πρὸς τὸ ἀναβαπτίσαι τοὺς ἐξ αἵρέσεως ἐπιστρέφοντα βεβαπτισμένους. ἥτις καί ἐστι ἐν δ... καταβητῶ τοῦ ἀπὸ τῆς δευτέρης Φύλλου ἐξῆς. καὶ ἦν ἀκριβὴς ὡς εἶπε τὸ ἀπορον, ἄπορον, καὶ οὕτω τότε ἐπενοήθη διαζολὴ τοῦ τότε δεῖ καὶ πῶς καὶ τίνας τῶν ἐπιστρέφόντων

προσέειναι, ἢ μὴ ἀλλ' ἀναβαπτίζεσθαι, ἕως τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης συνόδου, ἧς ὁ ἡ κανὼν, καὶ ὁ εἶς περὶ τῶν διαλλακτικῶν. ὁ μὲν τοι α' κανὼν τοῦ μεγάλου Βασιλεὺς ἀκριβῆ ποιῆται πάντων τῶν τριτηχομένων τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ διαζολῇ. ἐν αὐτῇ γὰρ δηλοῦνται οἱ ἄξιοι ἀναβαπτίζεσθαι, καὶ οἱ μόνον μὴ χρῆσθαι, καὶ οἱ μὴ ἀναζήτησι τῆς αἵρέσεως, ἢ κατεῖχοντο, προσδεχόμενοι. In hunc autem Scholiastem scripti videntur adlati versus.

IL p. 188. *Socratis Scholastici Ecclesiasticae Historiae Libri VII.* cum argumentorum Capitulum tabulis unicuique Libro praemissis. Primus inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλος. Ultimus def. Θεοδοσίῳ δίδωτο. Capita Libri II. in Codice numerantur με'. quae in editione sunt XLVII. Libri III. in Codice sunt κ'. quae in edit. XXVI. Libri IV. Capita ad VIII. usque inclusive concordant cum editis, reliqua usque ad XXXVIII. penitus ab ipsis diversa sunt. Libri quinti Capita sunt XXII. sexti XII. septimi XXV. & quidem ab editis omnia prorsus diversa. Clauditur totum Opus hisce verbis: Σωκράτους ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλία ζ'. χρόνου ἐτῶν ρα'. tum recentissima manus ita subscripsit: βιβλίων διήλθον, ἣν ὁρᾷς φίλος τένα ὁ Γερμανὸς τρεῖς.

Scholia in hunc etiam Scriptorem iisdem manibus debemus, a quibus illa in Eusebiana historia erant exarata. Ex his quoque unum decerpimus, in quo ita Scholiastes recentior Eusebium alloquitur: Οὐδὲν καιρὸν γέγονεν ἐπὶ σοί, ὦ Εὐσέβιε, ὅτι τρισεπίσκατος κατέστης. ἀπὸ Βηρύτου καὶ Νικομηδείας ἐπιστηδύσας, καὶ ἐξ αὐτῆς πάλιν ἡ Κωνσταντινουπόλει ἐπελθὼν. ἅπασι γὰρ τῶν ἀποστολικῶν κανόνων παρ' οὐδὲν ἕμενος, ἐπεὶ καὶ αὐτὴν τὴν εὐσέβειαν ἰδομένη καὶ αὐτονομίᾳ προσκείσθαι προήρησο. ὁ γὰρ ἄς τῶν ἀποστόλων κανὼν, καὶ ὁ ἡ τῆς ἐν Ἀγίου, ἢ καὶ αὐτῆς τῆς ἐν Νικαίᾳ μεγάλης συνόδου προγενεστέρα ἦν, ἀφάρισάν σε. τὸ θαυμασιώτερον δὲ, ὅτι σὺ αὐτὸς ἐαυτὸν ἀπέβλητον ἐποίησας, καθὼς καὶ ὁ 17' κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου δηλοῖ, ἢ πρῶτος αὐτὸς συνέπραξας. Pertinet autem ad Caput VIII. Libri II. & habetur Codicis pag. 231. b. Vetustiorum scholiorum, quum summaria tantummodo brevia sint ut plurimum eorum, quae pertractantur, specimina adferre supervacaneum duximus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi X. binis columnis exaratus. Constat foliis scriptis 389.

ΔΙΩΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

DIONIS HISTORIA SINE PRINCIPIO.

Adde etiam

ἀτελεύτητος, vel sine fine.

Dionis Cassii Cocceiani Historiae Romanae Libri XV. scilicet a fragmento Libri XXXVI. usque ad L. non expletum, cum bre-

COD.
VIII.

brevibus argumentis, & nominibus Coss. literis grandioribus exaratis. Liber itaque XXXVI. inc. . . . . *φείδεται δυνατείας*, κ. λ. ut in editione Hanov. curante Io. Leunclavio A. MDCVI. fol. pag. 8. Liber vero I. definit imperfecte in verbis: *ἦτε ἂν ἡλικία παρ' ἀμφο* . . . . quae incidunt in edit. cit. pag. 422. lin. 12. Prima, & ultima reliquorum Librorum cum editis nostro more collata, convenire cum ipsis comperta sunt, quatuor exceptis, nimirum XXXIX. XL. XLV. & XLIX. qui ab ultima praecedentium Librorum periodo exordiantur. Solenne autem est huic Codici Librorum titulos etiam in fine repetere.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi X. insignis, optimeque servatus, marginibus tantummodo identidem refecatis, nulla tamen scriptionis iactura. Constat foliis scriptis 244.

APPIANOZ.

ARRIANVS.

Scilicet

Arriani de Expeditione Alexandri Libri VII. Plutarchi de eodem Libri II. & Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri IV.

COD.
IX.

I. pag. 1. **E**Adem prorsus continet, ac primus huius Plutei Codex, ultimo Opere excepto, quod in hoc desideratur, propterea quod in illo, posteriori tempore, ac diversa manu fuerit descriptum. Hoc autem exemplar ex illo derivatum fuisse, patet ex titulis singulorum librorum, qui in utroque iidem omnino sunt, licet in hoc omnes coniunctim in prima exhibeantur pagina, suis deinde locis, spatio ad id vacuo relicto, rubris, vel aureis characteribus depingendi. Qua fortasse de causa huius Codicis recensionem omittendam duxit Gronovius, nisi eius diligentiam effugisse dicamus. Et nos igitur singulorum librorum initia ac fines omittentes, numerum tantummodo paginarum, in quas incidunt, indicabimus. *Arriani igitur de Expeditione Alexandri Liber primus incidit in pag. 2. Secundus in pag. 17. Tertius in pag. 29. Quartus in p. 42. Quintus in pag. 55. b. Sextus una cum septimo coniunctus in p. 67. Indica tandem in pag. 90. Ad Libri VII. defectum, unius ferme paginae spatio vacuo relicto, tachygraphus ita in margine adnotavit: Οὐτως ἦν καὶ ἐν τῷ ἀντιβιβλίῳ, καθὼς ἐ ἐγὼ ᾤδε ἐποίησα, & ἀφ' οὗ τὸ ἀγραφον. ἐφοβήθη δὲ μήπως λείπη τι· εἰ δὲ καὶ οὐδὲν λείπει, τὸ καλὸν ἔδεν ἐσεῖ.*

II. pag. 105. *b. Plutarchi de Alexandri fortuna, vel virtute Liber I. ut in dicto Codice I. §. III.*

III. pag. 109. *Eiusdem de eodem argumento Liber II. Ibid. §. IV.*

IV. pag. 117. *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri IV.* totidem nimirum, quot in dicto Codice I. continentur, quibus propterea noveris eadem prorsus convenire, quae in illius recensione peculiariter animadvertimus. Paginarum tantum numerum, unde singulorum initium sit, accipias. *Primi igitur Libri sectio prima incipit a pagina 117. Sectio secunda a pag. 125. Liber II. a pag. 144. Liber III. a pag. 167. Liber denique IV. a p. 187. b.* Hunc quoque Codicem contulit laudatus Antonius Cocchius. In fine tachygraphus ipse ita se subscripsit: *Ἡ βίβλος αὐτῆς ἐλήφθη τέλος μὴν Μαΐου δεκάτῃ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἔτους 5785. ἰνδ. ἐβδόμῃ. Οἱ γραφεὺς ταύτης Ἀνδρίας Σούτης δ' Ἀσπαντῆνης, & ταβουλάριος δ' Ἀγιοπροκοπίτης. Τῷ Θεῷ χάρις τῷ λυτρώσαντί με. Ἀμήν. Liber hic accepit finem mense Maio, die X. sabbato, anno 6907. (Christi MCCCIC.) indist. VII. Huius scriptor est Andreas sacerdos Leatinus, & tabellarius Hagioprocopita, sive a S. Procopio. Deo gratia, qui me redemit. Amen. Memorat hanc subscriptionem Montfaucon. Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 74.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. exeuntis, nitidissimus. Constat foliis scriptis 203.

ΔΙΩΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIONIS HISTORIA.

I. pag. 1. **C**ontinet hic nitidissimus Codex *Dionis Cassii Cocceiani Historiae Romanae Libros XIX.* cum elenchis argumentorum Capitum unicuique praemisissis. Incipiunt a Libro XLII. & pertingunt usque ad LX. inclusive (1): quorum initia & fines concordant cum edit. Hanov. mox citata a pag. 184. ad p. 689. Excipe Lib. XLV. II. & LIII. quorum initia ab extremis verbis praecedentium librorum desumuntur. Ex Libris praeterea LVII. & LVIII. unus in Codice constatur eademque Librorum LIX. & LX. coniunctio facta est, ex quo Montfauconii fortasse error defluxit.

II. pag. 360. *b. Fragmentum ex eiusdem Dionis Romanae Historiae Libro XXXVIII.* quod inc. *Οὐκ αἰσχύνῃ, ὧς κινέων, γεννῶν & γυναικείως διακελευμένος, κ. λ.* Def. *ἀδύνατον γὰρ κακῶς αὐτῆς ἐχέσθαι μὴ οὐ* . . . Est autem unius circiter paginae cum dimidio, & in edit. cit. incipit a pag. 70. lin. 36. & desinit in pag. 72. lin. 33.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 361.

(1) Corrige Montfaucon, qui in suo Catalogo pag. 377. col. 2. lit. D. adscribit in Libro LVIII. defuncto.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΣΥΛΛΕΧΘΕΝ ΠΙΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΜΟΝΑΧΟΥ.CHRONICVM COLLECTVM A GEOR-
GIO MONACHO.cod.
xl.

Continet hic praestantissimus Codex Georgii monachi & archimandritae, cognomento, quod ipse sibi ex modestia sumfit, *Peccatoris*, circa annum Christi MCCCLII. clari, quem cum Syncello multi perperam confundunt, Chronicon ab O.C. usque ad Michaëlem Theophili Imperatoris filium. Hoc Opus nondum integrum lucem vidit, sed tantummodo partes quasdam illius, & fragmenta habemus a Petavio, Lambecio, Gretsero, Allatio, Radero, aliisque sparsim edita. Idem Allatius Lib. de aetate, & interstitiis Ordinum apud Graecos pag. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neuriquam contemnendum esse auctorem; ex quo recentiores Graecorum Historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere: quod ut videas Latinum fecimus, & una cum textu Gracco, si per tempora licuerit, tibi communicabimus. Verum haec Allatii versio & editio non vidit lucem, nisi quod Prooemium Operis cum interpretatione sua Diatribae de Georgiis inferuit. Codices Mss. Regiae Parisiensis laudat Cotelerius ad Lib. IX. Recognitionum Cap. XX. Vindobonensem Lambecius II. pag. 588. Mediolanensem, & Scoriacensem Allatius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gretserus Tom. II. de Cruce, & Matthaeus Raderus in Viridario Sanctorum; Baroccianum denique, qui exstat in Bibl. Bodleiana, Humfredus Hody Dissert. Malalae praemissa §. XLI. Bavaricus Monachienfis producitur usque ad imperium Constantini Leonis filii. Vide Catalog. Mss. illius Bibliothecae N. 189. Verum de hoc omnium praestantissimo nostro Codice nemo adhuc, praeter Montfauconium in Bibliotheca Bibliothecarum, meminit. Titulus igitur huius Operis ita exhibetur: *Χρονικὸν σύντομον, ἐκ διαφορῶν χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθέν ὑπὸ Γεωργίου ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ. Chronicum in compendio, e diversis chronographis & historicis collectum concinnatumque a Georgio monacho Peccatore.* Incipit ab Orbe Condito, & quidem his verbis: *Βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων. ἡ ἡμέρα ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κ. λ.* Desinit autem in Romano Imperatore Constantinopolitano. Ultima verba sunt: *Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πρώτῃ νησιῶν τελευτᾷ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει διακομισθὲν ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπετέθη μνη.* Huius Historiae nulla in Libros divisio fit, sed capita tantum rerum, sive summaria apponuntur in margine ab eadem manu.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XI. Constat foliis scriptis 270.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIODORI SICVLII HISTORIA.

cod.
xii.

Continet optimus hic, neque adspernandae vetustatis Codex, *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libros X.* ab undecimo nimirum ad vigesimum inclusive, cum argumentis Capitum unicuique libro praefixis, quorum summa vel cum editis concordat, vel si ab ipsis discrepat, ex eo discrimen est ortum, quod vel ex uno interdum Capite duo fuerint facta, vel duo in unum coalescunt; quod ubi contigerit, quom rei substantiam non immutat, minime duximus admonendum. Librorum interim singulorum initia, ac fines more nostro subiiciemus.

I. pag. 1. *b. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Liber XI.* inc. *Ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος.* Def. αὐτοῦ περιγράφομεν τήνδε τὴν βίβλον. Exstat in cit. edit. Tom. I. a pag. 403. ad pag. 474.

II. pag. 23. *Liber XII.* inc. *Δικαίως ἂν τις ἐπισήσῃ τὸν νῦν ἀπορήσει.* Def. εἰς τὴν ἐχομένην βίβλον κατατάξομεν. Ibid. a pag. 478. ad pag. 538.

III. pag. 40. *b. Liber XIII.* inc. *Εἰ μὲν ἁμοια τῷ ἄλλοις.* Def. τὴν ἐχομένην βίβλον καταχωρήσαι. Ibid. a pag. 542. ad p. 635.

IV. pag. 70. *Liber XIV.* inc. *Πάντας μὲν ἔως εἰς ἐστὶ.* Def. τοῦτο τὸ ἔλος ποιησόμεθα τῆσδε τῆς βίβλου. Ibid. a p. 639. ad p. 731.

V. pag. 99. *b. Liber XV.* inc. *Παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν.* Def. μέρεσι τῆς οἰκωμένης. Tom. II. a pag. 3. ad pag. 78.

VI. pag. 122. *b. Liber XVI.* inc. *Ἐν πάσαις μὲν ταῖς ἱστορίαις.* Def. ἐν μιᾷ βίβλῳ. Ibid. a pag. 81. ad p. 155.

VII. pag. 147. *Liber XVII.* in duas partes divisus est, quarum prima inc. *Ἡ μὲν πρὸ ταύτης βίβλος.* Def. συντελεσθέντα διέξιμεν. Altera pag. 174. inc. *Δαρείος μὲν γὰρ ἡττηθείς.* Def. πειρασόμεθα διεξιέναι. Ibid. a pag. 161. ad pag. 254. Notandum heic est, in fine Capituli LXXIII. ubi in editione defectus indicatur appositis quinque asteriscis, in Codice nullum eiusmodi defectus signum apparere, sed in principio Capituli sequentis, ubi inter verba ἐπηγγείλατο, & αἱ δὲ μισθοφόροι trium circiter foliorum lacuna est ab exscriptore relicta.

VIII. pag. 198. *Liber XVIII.* inc. *Πυθαγόρας ὁ Σάμιος.* Def. τὰς οἰκίας τῇ γραφῇ πράξει. Ibid. a pag. 257. ad pag. 313.

IX. pag. 223. *b. Liber XIX.* inc. *Παλαιὰς τις παραδίδεται λόγος.* Def. ἀρχὴν ποιησόμεθα τῆς ἐπομένης βίβλου. Ib. a p. 318. ad p. 402.

X. pag. 252. *Liber XX.* inc. *Τοῖς εἰς τὰς ἱστορίας ὑπερμύκει.* Def. ἀρχὴν ποιησόμεθα τῆς ἐπομένης βίβλου. Ibid. a pag. 406. ad pag. 488.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. optimae notae, quem fuisse pariter a clarissimo Cocchio cum edito colla-

latum, docent numeri marginales, qui identidem occurrunt, eius manu notati. Constat foliis scriptis 278.

ΕΤΝΑΠΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

ΕΥΝΑΠΗ EXCERPTA EX LIBRO QVI INSCRIBITVR VITAE SOPHISTARVM.

Seu potius

Libanii Epistolae, & Orationes quaedam cum eius vita in principio; nec non Basilii Magni, & Aelii Aristidis nonnulla.

COD.
XIII.

I. pag. 1. ΕΥΝΑΠΗ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΕΝΟΥ, ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ. Eunapii ex Libro inscripto, Vitae Sophistarum, Libanii Vita. Inc. Αἰβάνιον Ἀντιόχεια μὲν ἤνεγκεν. Def. & ἡ γὰρ οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἄπασι. τούτῳ δὲ ὅ ταῦτα γράφων ὁ συνεγένετο, ἄλλοι ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρεία τύχης συμβάντων. Concordat cum edita Colon. Allobrog. five Genevae MDCXVI. in 8. curante Hieronymo Commelino pag. 130. In nostro tamen Codice, paucis in fine longior est.

II. pag. 3. Epistolae duae brevissimae; prima Basilii ad Olympium, quae in eius Operum edit. Paris. MDCXXX. fol. est XIII. altera Gregorii Nazianzeni ad Nicobulum, quae in eius Operum edit. item Paris. curante Iac. Billio MDCIX. fol. est III.

III. pag. 4. Libanii Epistolae, ut ex numeris marginalibus apparet, CCCLXXX. Ex his tamen primae tres perierunt, & initium quartae, quae incipit a verbis . . . . . ἡ γὰρ οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν, κ. λ. & est in earum edit. Amstel. MDCXXXVIII. fol. sup. cit. N. CCCXXVIII. verba autem adlata incidunt in pag. 158. lin. 27. Quarta integra, est ad Iamblichum, & in edit. CCCXXX. Ultima est ad Basilium Magnum, in edit. MDLXXXVIII. Defunt praeterea ob avulsam folium inter p. 178. & 179. pars Epistolae CCCLXVI. tota CCCLXVII. & pars Epistolae CCCLXVIII. ad quem suppleendum defectum, vacuum folium insertum fuit. Hic Codex in supracit. edit. collatus fuisse ex praemissa Praefatione eruitur, ubi designatur littera D.

IV. pag. 183. Basilii Magni ad adolescentes Oratio, quomodo possint ex Gentilium libris fructum capere. In eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. An. MDCXXII. Tom. II. pag. 173.

V. pag. 195. Libanii Prosfoneticus, seu Panegyricus Iuliano dictus. In eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. An. MDCXXVII. Tom. II. pag. 173.

VI. pag. 202. b. Aelii Aristidis ad Reges Romanorum de Smyrna Epistola. Vt in eius Operum edit. alias cit. Tom. I. pag. 512.

VII. pag. 204. b. Eiusdem Palinodia de Smyrna instaurata. Ibid. pag. 263.

VIII. pag. 209. b. Libanii Oratio ad Tro-

ianos in legatione super Helena. Cit. edit. Paris. Tom. I. pag. 190. (per errorem 189.)

IX. pag. 215. Eiusdem de insatiabili cupiditate. Ibid. pag. 945.

X. pag. 217. Eiusdem de Amicis. Ibid. p. 942. In Codice tamen imperfecta est haec Oratio; definit enim in verbis, & κοσμεῖ τὰ ῥήματα ταῦτα τὸν . . . . . quae incidunt in pag. 943. lin. 28.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 12. Saec. XV. Constat fol. scriptis 217.

ΗΣΥΧΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑΙ ΔΙΔΑΚΜΑΝΤΩΝ.

HESYCHIVS DE CLARIS VIRIS IN DISCIPLINIS.

ΗΣΥΧΙΩ ΜΙΛΗΣΙΩ ΓΛΩΣΣΙΩ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑΙ ΔΙΔΑΚΜΑΝΤΩΝ ΣΟΦΩΝ. Hesychii Milesii Illustri de iis sapientibus, qui eruditionis fama claruerunt. Inc. Η' Κωνική ἐκλήθη φιλοσοφία. Def. ἀναληφθεῖσης. Digestus est Liber hic ordine nominum alphabetico, & iisdem passim verbis, quibus utitur Laertius, pauca quaedam de illis perstringens. Meminit eius Suidas, qui vocat ὀνοματολόγον, ἢ πῖνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομασθῶν. Quia vero subiungit, & ἐπιτομή ἐστὶ τὸ βιβλίον, hoc potest ita intelligi, ut duos libros eiusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem, quem Callimachi exemplo inscripserit πῖνακα, & alterum, qui hodie existat breviorcm, ὀνοματολόγον, qui fuerit prioris veluti epitome. Prodiit primum Graece e bibliotheca Io. Sambuci Antuerpiae, typis nitidis A. MDLXXII. 8. apud Christophorum Plantinum, ac deinde post alias editiones Florentiae inter Meursii Opera A. MDCCLVI. fol. Tom. VII, a p. 205. ad p. 302. Fuit Hesychius Illustri, patria Milesius, Hesychii Advocati, & Sophiae filius, scriptor Christianus, Iustiniani Imperatoris temporibus. Scripsit autem praeter memoratum opus, historiam etiam Chronicam sex τμήμασι, sive διασήμεσι distinctam, de qua vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 240.

In nostro Codice praecedit Epistola Graeca Christophori Rufi ad Cosinum I. Medicem, Magnum Etruscorum Ducem; in qua se recens hunc auctorem e tenebris eruisse testatur. Ea vero sequens est:

Χρῖστοφῶρος Ρῦφος Κόσμῳ Μίδει τῷ γαλήνοτάτῳ Τυρρηνίας μεγάλῳ Δεσπ. εὐ πράττειν.

Πρὸς τοὺς πολλοῖς τῷ ὄντι βασιλικοῖς ἔργοις, οἷς πολλὴν ἤδη χρόνον ἐπιχειρῶν διατελεῖς, ξύνουδά σοι & πρὸς τὴν βιβλίῳ κτήσιν μυρίων ὄσων ἀκλαχίστην σπουδὴν καταθεμένη, ὥστε περὶ γε τάτου ἐρίζειν ἂν οἷός τε εἴης & τοῖς ἐνδοξοτάτοις Αἰγύπτου τε καὶ Περσῶν βασιλεῦσιν. ἐνθυμῇ γὰρ δηλονότι τῆς σοφίας, & τῶν ταύτην περιεχουσῶν βιβλίων οὐδὲν εἶναι κτήμα λαμπρότερον, οὐδὲ θαυμασιώτερον. Ὡς εὖν τῇ καλλίστῃ σε σπουδῇ ταύτῃ κατὰ τὴν παρούσαν δύναμιν καὶ γὰρ τι συλλάβοιμι, ἡξίωσα δῶρόν σοι πέμψαι.

COD.
XIV.

ψαι Ησύχιον Μιλήσιον, τὸν νεωστὶ δι' ἐμὲ σκόψαι πύλας λιπόντα, κατ' Εὐριπίδην εἰπεῖν. συγγράφας δ' οὐτὶς ἐστίν, ὡς δυνατόν συντομώτατα, πολλῶν κ' δοκίμων ἐν λόγοις ἀνδρῶν τοῖς βίοις. ὃ δὲ συνταγματικὸν τοσούτου παρὰ τῶν πάλαι ἡξιάθη, ὥς κ' Σκίδαν τὸν πᾶν ἐντεῦθεν ὁμολογεῖν εἰς τὴν ἐαυτοῦ πολυτελεῖ βίβλον οὐκ ὀλίγα μετανεγκεῖν. ἔστι τοίνυν πρὸς τοῦ μεγαλοφύχου τῷ σου φαιδρῶς μάλα κ' φιλοφρόνως τὸν ἄνδρα δεξιούσθαι, κ' προσδέχεσθαι· ὅτι γὰρ ἐτέροις πολλῶν (ὡς Δία) σοφωτέροις ὁδοποιήσεως ἂν. Εὐτύχει.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 38.

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΔΙΝΟΥ.

EXCERPTA EX LIBRO CHRONICORVM VRBIS CONSTANTINOPO-
LIS, GEORGIO CODINO
AVCTORE.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opuscula.

COD.
XV.

Georgius Codinus, cuius in hoc Codice Opera continentur, amplissimo in Aula Constantinopolitana munere Curopalatae pridem functus, postremis Palaeologorum temporibus claruit, & Imperio ipsi superfluo fuit, ut ex eius Libello de Imperatoribus Constantinopolitanis eruitur, quem claudic commemoratione captae ab Agarenis, sive Turcis Urbis anno 6961. (Christi mccccxlii.) His praenotatis, ad ea, quae in hoc continentur Volumine, recensenda gradum faciamus.

I. pag. 1. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κ' πῶθεν ἐκλήθη Βυζάντιον, συντεθείσαι παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδινού. Excerpta ex Libro Chronicorum de Originibus Constantinopolitanis, & unde Urbis dicta sit Byzantium, composita a D. Georgio Codino. Inc. Φασὶ μὲν τινες Ἀργεῖος. Def. προσπελάζει τοῖς τοίχεσι. Exstant inter Byzantinae Historiae Scriptores edit. Venet. A. mdcxxxix. fol. Tom. XVIII. Part. II. a pag. 1. ad pag. 50. Notandum tamen, in Codice multa ex hoc Libro fuisse ab exscriptore praetermissa, & alia transposita, quae quum discrimina omnia sub oculos lectorum ponere in animum induxifsem, ac labori manum imposuifsem, longitudine operis animadversa, quum a nostro prorsus instituto abhorreret, ab incepto desisti, novam huius Operis editionem molituro integrum laborem relinquens: tantum monebo, apponi in margine rerum, de quibus agitur, titulos cinnabari exaratos.

II. pag. 21. Eiusdem liber de Officiis Magnae Ecclesiae, & Aulae Constantinopolitanae, item ut superior, diversus ab edito Tom. cit.

Part. I. a pag. 1. ad pag. 124. quum diversam omnino distribuendi libri dispositionem ferveret. Praecedit autem elenchus argumentorum Capitum XIV. quorum prima XII. concordant cum illis, quae ex Codice Regio MCXIX. adferuntur ibid. pag. 18. tum alia quaedam pauca περὶ τῶν συρματηρῶν, κλαπωτῶν, κ. λ. quae videntur pertinere ad Caput I. Prima verba, quae cum dicta editione convenire comperimus, haec sunt: Ἰστὸν δὲ, ὅτι μέχρι τῆς βασιλείας, κ. λ. quae sunt sub initium Capituli II. edit. pag. 15. lin. 7. Desinit totus Liber in verbis: φιλοφρονέμεναι βασιλικῶς αὐτὴν, κ' θεραπεύουσιν, quae incidunt ibid. in pag. 124. lin. 17.

III. pag. 62. Eiusdem aliud Opusculum sine titulo, sed est De annis ab O. C. usque ad Imperium Constantini Magni: & de iis, qui in ipsa urbium Regina regnarunt a Constantino Magno usque ad Constantinum Palaeologorum ultimum, sub quo ab Agarenis capta est. Inc. Ἀπὸ Ἀδάμ, κ. λ. Def. δυνατόν ὄντος. Ibid. Part. II. a pag. 60. ad pag. 66. Haec tamen alia pauca sequuntur de excidio Constantinopolis, quae amanuensi potius, quam auctori videntur adiudicanda. Ea vero sunt: Φεῦ, Φεῦ, κ' ἀπώλετο σῶμα τῇ πατρίδι, κ' κατεδαφίσθη ἐκ βέθρων εἰς τάχος· κ' οἰκήτορες ταύτης διεσκορπίσθησαν εἰς διαφόρους πόλεις καὶ χώρας· γέγονε δὲ τοῦτο τὸ ὀλέθριον κακὸν διὰ συνδρομῆς τινῶν οἰκητῶν τῆςδε τῆς πόλεως. τοιαύτη δὲ γέγονεν ἡ φθορά, κ' ἡ κατάλυσις τῶν ἐνοικούντων ταύτην χριστιανῶν, ὅσα γέγονεν ἐκκαλὰς ἐπὶ Ναβυχοδονόσωρ ἐν τῇ Γερουσίᾳ πύλαι. Tandem cinnabari conscripta leguntur haec alia, quibus Codici finis imponitur: Ἡ βασιλεία τῶν χριστιανῶν, ἣ τις κ' βασιλεία Ῥωμαίων ἦν, ἀρχὴν εἶχε τὸν βασιλεῖα Κωνσταντῖνος κ' τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἐλένην. τέλος δὲ τῆς βασιλείας ταύτης Κωνσταντῖνος ἦν βασιλεὺς, κ' μήτηρ Ἐλένη· κ' ἡ μὲν μικρὸν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως μετέστη τὸν βίον· ὃ δὲ ἦδε αὐτῆς Κωνσταντῖνος ἐφονεύθη ἐν τῇ ἀλώσει, ἀπὸ τοῦ πρώτου τοίνυν Κωνσταντῖνου & τῆς μητρὸς Ἐλένης μέχρι τέτων τῶν τελευταίων, Κωνσταντῖνος, καὶ Ἐλένη μήτηρ οὐκ ἐβασίλευσαν ἄλλοι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis. Constat foliis scriptis 69.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIODORI HISTORIA.

Seu potius

Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri priores V. integri.

I. pag. 1. **L**iber I. & quidem in duas sectiones divisus, inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱστορίας πραγματευσαμένοις. Def. τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν τοῖς Ἀσσυρίοις παραχθέντα. In cit. edit. a pag. 3. ad pag. 111. Nocandum tam huic, quam reliquis Libris nullos titulos, nulla Capitum argumenta fuisse praefixa,

COD.
XVI.

χα, sed vacuum tantummodo spatium reli-
ctum ad illa excipienda.

II. pag. 45. *Liber II. inc. Η' μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος.* Def. αὐτοῦ παραγράφωμεν τήνδε τὴν βίβλον. Ibid. a pag. 113. ad pag. 172. Tabulam argumentorum Capitum inceperat exscriptor huic Libro praefigere, sed in secundo Capite desistit.

III. pag. 70. *b. Liber III. inc. Τῶν πρὸ ταύτης βιβλίων.* Def. αὐτοῦ παραγράφωμεν τὴν τρίτην βίβλον. Ibid. a pag. 174. ad p. 244.

IV. pag. 102. *b. Liber IV. inc. Οὐκ ἄγνοῦμεν, ὅτι τοῖς τὰς παλαιάς, κ. λ. Def. αὐτοῦ παραγράφωμεν τήνδε τὴν βίβλον.* Ibid. a pag. 246. ad pag. 328.

V. pag. 138. *b. Liber V. inc. Πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, κ. λ. Def. ἐν τοῖς οἰκειοῖς χρόνοις ἀναγράφωμεν.* Ibid. a pag. 330. ad pag. 400.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 167.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ.

HERODIANVS.

COD.
XVII.

Herodiani Historiarum Libri VIII. quorum primus, cui titulus, *Ηρωδιανὸς τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας λόγος πρῶτος, Herodiani de Imperio post Marcum Liber primus*, inc. Οἱ πλείους τῶν περὶ συγχοριδὴν, κ. λ. Ultimus def. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδέξατο. Tum subditur: *Ηρωδιανὸς τῆς μετὰ Μάρκον αὐτοκρατορίας ἱστορίας η'.* *Herodiani Imperii post Marcum Historiae Liber VIII.* Reliquorum initia ac fines concordant cum edit. Graec. Lat. Paris. A. MDLXXXI. 4. cum notis Henr. Stephani in margine, & locorum quorundam versionis Politiani emendatione. Herodianus hic Historicus ab Herodiano Grammatico haud dubie diversus, licet nonnulli, Gesnerus & Sigonius sequuti, illos confundant. Aetas enim, qua vixerunt, ac vitae genus aperre utroque distinguit. Grammaticus apud Marcum Antoninum, qui A. C. CLXXX. obiit, gratus fuit: historiae vero scriptor longe post vixit, ultra annum nempe CCXXXVIII. in quo eius historia desinit. Ille grammaticam docuit, neque aliam, quam umbraticam vitam duxit: hic vero, quemadmodum testatur Lib. I. Cap. II. ἐν βασιλικαῖς, ἢ δημοσίαις ἐπιτροπαις γενόμενος, ea quibus ipse interfuit, exposuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 120.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΟΓΟΙ Δ'.

DIODORI SICVLII BIBLIOTHECAE HISTORICAE LIBRI IV.

COD.
XVIII.

Codicem hunc ad Franciscum Philelphum pertinuisse, gentilitium illius stemma in

prima pagina affabre depictum, breves interdum notulae, rerum, de quibus agitur, summaria, virorumque, ac locorum nomina propria, eius manu in marginibus rubro caractere exarata, satis ostendunt. Codicis vero scriptura quamdam videtur habere adfinitatem cum illa celeberrimi Codicis I. Plut. XXXII. Homeri Batrachomyomachiam, & Iliadem continentis, Theodori Gazae manu pro Francisco Philelpho conscriptam; ut credibile admodum sit, & huius illum Codicis descriptionem in Maecenatis sui usum in se suscepisse. In eo autem continetur: *Διοδώρου Σικελιώτου ἀναγραφὰς, ἕως ἱστορικῆς βιβλιοθήκης λόγος πρῶτος*, (manu vero Philelphi adiectum est *τουτέστι δεύτερος*) *Diodori Siculi descriptiones, sive Historicae Bibliothecae Liber I. nempe II.* (revera tamen est *Libri primi sectio altera.*) Inc. *Τῆς πρώτης τῶν Διοδώρου βιβλίων διὰ τὸ μέγεθος, κ. λ. Def. παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἐθανυμάσθησαν.* Exstat in cit. edit. Tom. I. a pag. 51. ad pag. 107. lin. 30. quare vides exemplar hoc cum illo Codicis I. & IX. huius Plutei convenire: quemadmodum etiam tres sequentes Libros, nimirum secundum, qui incidit in pag. 35. tertium pag. 74. & quintum pag. 107. (deest enim integer quartus, ut in memoratis etiam Codicibus I. & IX.) Tabula tamen Libro V. praemissa, pauciora continet Capita, nimirum ex XVIII. editis priora decem tantummodo.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. eleganter emendateque exaratus. Constat fol. scriptis 131.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

LYSIAE VITA.

Ac praeterea

Aeschinis, Isocratis, Xenophontis, & aliorum Socraticorum Epistolae.

I. pag. 1. **Λ** τῷ βίῳ γραφεῖς παρὰ Πλουτάρχου, ἕτεροι δὲ ἀντιλήγουσιν, ὅτι γέγραπεν Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς. *Lysiae Vita scripta a Plutarcho, sive, ut alii volunt, a Dionysio Halicarnasseo.* Inc. *Λυσίας ὁ Κεφάλαι, Συρακουσίων μὲν ἦν γόνιμος.* Def. *διὰ λεχθῶμεν τρόπον.* Dionysii Halicarnassei Opera edit. Lipsiensis MDCXCI. fol. Tom. II. a pag. 82. ad pag. 93.

COD.
XIX.

II. pag. 17. *b. Aeschinis Rhetoris Epistolae XII.* eodem prorsus ordine, quo leguntur in Collect. Cuiac. toties cit. a pag. 36. ad p. 46.

III. pag. 26. *Ἰσοκράτους ἐγκώμιον Ἀρχιδάμου. Isocratis laudatio Archidami.* Inc. *Εἰδὼς, ὃ Ἀρχιδάμης.* Def. *ἔργον διδάξαι περὶ αὐτῶν.* Edita est Gr. & Lat. in notis ad Photii Codicem CLIX. eius Biblioth. pag. 330.

IV. pag. 28. *b. Eiusdem Epistolae VIII.* eademque cum illis, quae exstant in cit. Collect. Cuiac. a pag. 46. ad p. 59.

V. pag. 40. *b. Sequuntur Epistolae VII.* pror-

prorsus anepigraphae, quas tamen diligenti habita perquisitione comperimus esse *Socratis*, ac sub eius nomine editas ab Allatio Parisi. MDCXXXVII. in 4. cum versione sua ac notis, a pag. 1. ad pag. 23.

VI. pag. 46. *b.* Επιστολαὶ τοῦ Ξενοφώντος, ὡς δοκεῖ, ἢ Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ. *Epistolae Xenophontis, ut videtur, vel Aeschini Socratici*, numero XII. & quidem omnes, praeter primam hanc, secundam, & undecimam, anepigraphae. Sunt autem inter Epistolas ab Allatio editas loc. cit. sub numeris XXI. XXII. XXIII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVIII. & quidem diversis Socraticis tributae, nimirum Xenophonti, Antistheni, Simoni coriario, Aristippo, & Aeschini: quas tamen eorum, quibus inscribuntur, factus minime esse, sed Sophistarum longe recentiorum μελέτας, contendit Godfridus Olearius in Exercit. adversus Allatium de scriptis Socratis, edita Lipsi. MDCXCVI. in 4.

Codex Graecus membranaceus. Ms. in 4. maiori, Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 52.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ Γ΄.

EVSEBII PAMPHILI HISTORIAE ECCLESIASTICAE LIBRI X.

COD
XX.

I. pag. 1. Praecedunt Eusebiano Operi manu paullo recentiori exarata Epigrammata quaedam paraenetica, adscripto titulo: Εὐσταθίου ποίημα τοῦ Ἰκονίου (1). *Eustathii Iconiensis opus.*

I.

Ὁρ . . . (2) Φύλασσε τοῦ νοῦς σε τὰς φρένας,
καὶ κοιλίαν δάμαζε, καὶ γλῶσσαν πλέον,
καὶ τὴν σενὴν δίωκε τοῦ βίου πύλην,
καὶ φεῦγε κῆρυμον, καὶ νέος γενεὴ γέρον.

II.

Γ'χθὺν, ὕδωρ, ἄρτον τε, κηρὸν, καὶ μέλι
Ἄριστον εἰδὼς τοῦ Θεοῦ καὶ δεσπότου,
Μὴ κάμνε, μὴ φρόντιζε, μὴ ζήτηί πλέον.

III.

Αἶνει πρὸ δείπνου, καὶ μετὰ βρῶσιν πάλιν,
Εὐχαίς ἀεὶ γέγραψε τὸν σὸν δεσπότην.

IV.

Τὸν ὄρκον, ὡς πῦρ καὶ τεθηγμένον ξίφος,
Ἀνθρώπε, φεῦγε, μὴ μάχαιρα τῆς δίκης
Στίλβουσα καὶ τέμνουσα ῥομφαία πλέον
Σφάξῃ φαγῇ σε μέχρι αὐτῶν ὀστέων,
καὶ τὸ φλέγον φλέξῃ σε πῦρ αἰωνίως.

V.

Ὁσήμερον τύπτουσα τυγχάνων σφύρα
Τῷ ψεῖ ἐπάρσει καὶ βάρει τῆς ἀξίας
Τύφον κατασπᾶν τῆς χαμερτοῦς ὀφρύος,
Τὸν ὄγκον ἐξόριζε τῆς ἐξουσίας.

(1) Εὐστάθιος quidam Iconis inter metropolitas sedebat in coetu quodam procerum, & Episcoporum habito sub Alexio Comneno Imp. anno MLXXXI. Vtrum vero idem sit cum auctore istorum versuum, prorsus ignoramus.

(2) Reliquas huiusce primae vocis litteras evanescentes minime explicari licuit.

(3) *Ephraem* appellatur a Le-Quicnio Orient. Christ. Tom. III. pag. 143.

Στρέφει γὰρ εἰς ἄκμονα τὴν σφύρα χρόνος.

VI.

Πρόξενε καλῶν σὺ Θεὲ πανοικτίρμων,
Εὐστάθιον φύλαττε τὸν Ἰκόνιον,
Τὸν ποιμένα σε, καὶ λειτεργὸν, καὶ ἱύτην.

VII.

Θεὲ κριτὰ, βροτὸς εἰμι, σὺ δ' ἄφθιτος. ἡδ' ἐλεήμων

Γ'λαθι, ἴλασθί μοι ἡματι εὐμενεί.

II. pag. ead. *b.* Τίνες ἐπίσκοποι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ μέχρι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τῶν μεγάλων πατριαρχῶν ἐπεσκώπησαν. *Quinam Episcopi a Christo usque ad Magnum Constantinum magnas paroecias gubernarunt.*

ΙΕΡΟΣΟΛΙΤΜΩΝ.

α'. Γ'ἀκῶβος ὁ ἀδελφός Θεοῦ. β'. Συμεὼν, ὁ καὶ Κλωπᾶς. γ'. Ἰούδας. δ'. Ζακχαῖος. ε'. Ταβίας. ς'. Βενιαμίν. ζ'. Γ'ωάννης. η'. Ματθαῖος. θ'. Φίλιππος. ι'. Σενέκας. ια'. Ἰούδας. ιβ'. Λευὶς. ιγ'. Ε'φραίμ (3). ιδ'. Γ'ωσήφ. ιε'. Ἰσίδωρος.

Οὗτοι πάντες ἐκ περιτομῆς. Μετὰ δὲ τούτους πρῶτος ἀπερίτμητος.

ισ'. Μάρκος. ιζ'. Κασσιανός. ιη'. Πούπλιος. ιθ'. Μάξιμος. κ'. Γ'ελαῖος. κα'. Γ'άιος. κβ'. Σύμμαχος. κγ'. Γ'άιος ἄλλος. κδ'. Γ'ουλιανός. κε'. Καπίτων. κς'. Οὐάλης. κζ'. Δολιχιανός. κη'. Νάρκισσος. κθ'. Δίος. λ'. Γερμανίων. λα'. Γόρδιος. λβ'. Νάρκισσος πάλιν κοινῶς μετὰ Ἀλεξάνδρου. λγ'. Ἀλέξανδρος μόνος. λδ'. Μαζαβάνης. λε'. Βαδίνεος (4). λς'. Ζαβαδάς. λζ'. Ε'ρμων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

α'. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. β'. Ἀνιανός. γ'. Α'βίλιος. δ'. Κέρδων. ε'. Πρίμος. ς'. Ἰούδας. ζ'. Εὐμενής. η'. Μάρκος. θ'. Κελαδίων. ι'. Α'γριππίνος. ια'. Γ'ουλιανός. ιβ'. Δημήτριος. ιγ'. Η'ρακλᾶς. ιδ'. Διονύσιος. ιε'. Μάξιμος. ις'. Θεωνάς. ιζ'. Πέτρος, ἐφ' ᾧ ἦν Ἀρειος. ιη'. Α'χιλλᾶς. ιθ'. Ἀλέξανδρος ὁ ἐπὶ τῆς συνόδου.

ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ.

α'. Εὐδοκῆς, ὃν κατέστησε Πέτρος ὁ ἕγχιος. β'. Γ'γνάτιος ὁ Θεοφίλος. γ'. Η'ρων. δ'. Κορνήλιος. ε'. Ε'ρως. ς'. Θεόφιλος. ζ'. Μαξιμίνος. η'. Σαραπίων. θ'. Α'σκληπιάδης. ι'. Φιλητῆς. ια'. Ζέβεννος. ιβ'. Βαβύλας. ιγ'. Φάβιος. ιδ'. Δημητρίανός. ιε'. Παῦλος ὁ Σαμοσατεύς. ις'. Δόμιος. ιζ'. Τίμαιος. ιη'. Κύριλλος. ιθ'. Τύραννος. κ'. Βιτάλιος. κα'. Φιλογόνιος (5). κβ'. Ρωμανός (6). κγ'. Εὐστάθιος ὁ ἐπὶ τῆς συνόδου.

ΡΩΜΗΣ.

Μετὰ τὴν Πέτρον καὶ Παῦλον τελευταίην,

α'. Δίνος. β'. Ἀνέγκλητος. γ'. Κλήμης. δ'. Εὐάρετος. ε'. Ἀλέξανδρος. ς'. Εὐστος. ζ'. Τελέσφορος. η'. Τ'γίνος. θ'. Πίος. ι'. Ἀνίκητος. ια'. Σωτήρ. ιβ'. Ε'λεύθερος. ιγ'. Βίκτωρ. ιδ'. Ζεφυρίνος. ιε'. Κάλλιστος. ις'. Οὐρβανός. ιζ'. Ποντιανός. ιη'. Ἀντέρως. ιθ'. Φαβιανός. κ'. Κορνήλιος. κα'. Λούκιος. κβ'. Στέφανος. κγ'. Εὐστος. κδ'. Διονύσιος. κε'. Φήληξ. κς'. Εὐτυχιανός. κζ'.

(4) Hymenaeus hic, sequens vero Zabdas nominantur, ibid. pag. 152.

(5) Ad hanc vocem sequens scholion ab eadem manu legitur appositum: Σαρκενίσκος, ὅτι Θεοδόρητος ἀπὸ τῶν Φιλομήλων Εὐστάθιον ἐπὶ Φηρον.

(6) Pro Romano Paullinum recenset Le-Quicnio loc. cit. Tom. II. pag. 798.

κζ'. Γάιος . κη'. Μαρκελλίνος . κθ'. vacat . λ'. vacat . λκ'. vacat .

III. p. 2. b. Tabula argumentorum Capitulum Libri I. Eusebianae Historiae, quam excipit sequens scriptoris monitum: Ο'ρα, ὁ ἀναγινώσκων, μὴ συναρπαγῆς τῇ αἰρετικῇ ὑπολήψει τοῦ συγγραφέως. εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα ἐσιν ὠφελιμωτάτη κατὰ τὴν ἰστορίαν ἡ παρῶσα βίβλος, ἀλλ' ὅμως ὅπου μὲν ἀπολύτως περὶ Θεοῦ φαίνεται θεολογῶν, οὐ δοκεῖ τισι κακοδοξεῖν· ὅπου δὲ περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λέγει τι, πανταχοῦ ὑποβεβηκότα, καὶ δευτερον, ὃ ἐποικονομῶν τοῦ πατρὸς ἐμφαίνει τὸν υἱόν, Ἀ'ρειανὸς ὢν, καὶ τὴν ἐαυτοῦ δόξαν ἐπικεκρυμμένης ἐπιδεικνύων.

IV. pag. 3. Incipiunt Eusebii Pamphili Ecclesiasticae Historiae Libri X. quorum primus inc. Τὰς τῶν ἱερῶν ἀποστόλων, κ. λ. Ultimus def. ὁμοῦ πάσας συναγάγωμεν. Argumenta Capitulum, singulis Libris praemissa, si primum, & secundum excipias, numero pauciora sunt, quam edita, quum plura in unum conflata reperiantur: addas etiam multa ex ipsis prorsus ab editis etiam quoad rem, & sensum differre. Tituli Librorum ut plurimum duplicati reperiuntur, in principio nimirum, & fine. Praeterea Libri illius, qui inscribitur, *De martyribus in Palaestina passis in persecutione Diocletiani & Maximini*, quique in edit. Libro VIII. Ecclesiasticae Historiae subiicitur, in Codice habetur tantummodo eo loci initium, a verbis nimirum, Α'λλ' ὁ μὲν τῆς γραφῆς, κ. λ. usque ad verba, φανερὰν κατεσχέσαντο (edit. pag. 259. & 260.) addita in fine conclusione: Εὐσεβίου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλίον η'. tamquam si ad Librum VIII. pertineat: reliquam vero a verbis, Ε'τος τέτο η', κ. λ. usque ad finem, Librum historiae decimum consequitur, adiecto in fine titulo: Εὐσεβίου τῷ Παμφίλῳ περὶ τῶν ἐν Καισαρείᾳ μαρτυρησάντων. Inter hanc tamen de Martyribus Palaestinae Narrationem, & Ecclesiasticae Historiae Libri decimi finem insertum legitur in Codice pag. 225. Ἀντίγραφον διατάξεως τοῦ Θεοφιλέως βασιλέως, ἦν, τὸς τυράννους κατέλαβον, τοῖς ἐκ' αὐτὸν ἔθνεσιν Ἑλληνικῇ συντάξας φωνῇ διεπέμψατο. Exemplum Constitutionis Dei amantis Imperatoris, quam, tyrannis destructis, subditis gentibus Graeca lingua compositam transmisit. Inscribitur: Νικητῆς Κωνσταντίνος, μέγιστος, σεβαστὸς, ἐπαρχιώτατος Παλαιστίνιος. Victor Constantinus, Maximus, Augustus, Praefectus Palaestinae. Inc. Ἡ'ν μὲν ἀνωθέν τε καὶ πάλαι. Def. καὶ τὴν σύμφωνον ἐπιδείξονται. Tum instar clausulae litteris maioribus subditur, προλεβίτω ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ἡμετέροις μέρεσιν. Habetur in Constantini Vita ab ipso Eusebio conscripta, edita autem citato Ecclesiasticae Historiae Tomo, & quidem pag. 374. seqq. a Capite nimirum XXIV. usque ad totum Caput XLII. Libri II. inclusive. In Codice praeterea haec alia pauca subsequuntur: Ταῦτα μὲν ἐν ᾧδὲ μοι κείσθω. Φέρε δὲ λοιπὸν τὴς νόμης, καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς ἀληθῆς εὐσεβείας τοῦ Θεο-

φιλοῦς ἡμῶν καὶ πραοτάτου βασιλέως ἐπιστολὰς ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ὁμοῦ πάσας συναγάγωμεν.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XI. optime conscriptus, & servatus. Constat fol. scriptis 249.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ.

HERODIANVS HISTORICVS.

Idem Herodiani historiarum Libri VIII. ut in Cod. XVII. superiori. Hic tantum animadvertendum nonnullas margini correctiones, ac varias lectiones ab eadem manu fuisse appositas, titulosque Librorum in fine etiam repetitos.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. in cuius primo folio leguntur nomina Λαυρεντίου καὶ Γ'ωάννου τοῦ Πέτρου Φραντζήσκου. Constat foliis scriptis 113.

ΖΩΣΙΜΟΤ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΕΑ.

ZOSIMI HISTORIA NOVA.

Ζωσίμου Κόμητος καὶ ἀποφισκοσυνηγέρου ἱστορίας νέας. Zosimi Comititis & Apofisfosynegori, sive Ex-advocati Fisci, Historia Nova Libris V. compendiarie quidem ab Alexandro Macedone usque ad Diocletianum, ab hoc vero usque ad Honorium & Arcadium, Theodosii Magni filios, copiosius ab auctore composita, cum scholiis quibusdam ad marginem rubrica conscriptis. Liber I. inc. Πολυβίῳ τῷ Μεγαλοπολίτῃ. Liber V. def. τοῦ πρὸς Ἀ'λλάρικον πολέμου. In principio huius Historiae scholium legitur, in quo haec de auctore traduntur: Οὗτος ὁ Ζώσιμος εἰδωλολάτρης ὢν, καὶ ἐς ταμίαν φίλος Γ'αλιανῶ τῷ παραβάτῃ ἔργον ἐποίησατο στυδαίστατον, ὕβρει μὲν κατὰ Κωνσταντίνου τοῦ ἱεῖος βασιλέως συνδεῖναι ψευδεῖς, ἐπαίρους δὲ Ἰ'υλιανῶ τοῦ ἀσεβοῦς, πλὴν ὅδ' οὕτως ἡδυνήθη τελῶς συγκρύψαι τὰ τῷ θεῷ Κωνσταντίνῳ προτερήματα, καὶ στρατηγήματα. ὑβρίζει δὲ καὶ τὸν Κωνσταντίνον, καὶ τὸν μέγαν Θεοδοσίον, ὡς χριστιανούς· χριστιανομάχος γὰρ ἦν ὁ κατάρτος ἕτος Ζώσιμος. Clauditur autem tota historia sequenti nota rubris characteribus exarata: Ο' παρὼν ἱστορικὸς Ζώσιμος τὴν ἀρχὴν μὲν τῆς ἱστορίας αὐτοῦ πεποίηται ἀπὸ Ἀ'λεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. συντομία δὲ χρησάμενος, ἐν βραχεὶ καὶ λίαν ἐπιτροχάδην ἐκτεῖναι διεξῆλθε μέχρι Διοκλητιανοῦ· τὰ δὲ ἐκεῖθεν μέχρι Ὀνωρίου καὶ Ἀ'ρκαδίου τῶν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου παίδων πλατυτέρᾳ διῆλθε τῇ ἀφηγήσει. Hi libri post varias mutilas editiones integri prodierunt a Friderico Sylburgio Veterensi ad duos Mss. Codices Thuanum, & Palatinum recensiti, cum versione ex secundis Io. Leunclavii curis, adiectis eiusdem Apologia pro Zosimo adversus Evagrii, Nicephori Callisti, & aliorum acerbas criminationes, Sylburgique castigationibus, inter Romanae Historiae scriptores Graecos Minores Francofurti apud heredes A. Wecheli MDXC. fol.

fol. Zosimus vero iste Comes, & Ex-Advocatus Fisci a Photio Cod. XCVIII. & in Mss. Codicibus, quos Leunclavius, Henricus Stephanus & Sylburgius inspexerunt, Κόμης, & ἀποφισκοσυνήγορος, ut etiam in hoc nostro Cod. nuncupatus, filius fortasse fuit Zosimi illius, ad quem novae Epiri Praesidem leges Valentiniani, & Valentis A. C. ccclxxiii. latae exstant in Codice Theodosiano. Scripsisse videtur non post Eunapium modo, sed Olympiodorum Thebanum quoque, adeoque post A. C. ccccxxv. quem Lib. V. Cap. XXVII. adlegat, ubi de Ravenna Vrbe edisserit, quamquam locus ille glossema videtur Lambecio VI. pag. 188.

Calligraphus tandem in calce Codicis rubris litteris, ut assolet, ita se subscribit: Τὸ βιβλίον μετεγράφη ἐν Φλωρεντία, ἀναλώμασι μὲν τῷ μεγίστῳ κυρίῳ κυρίῳ ἡμετέρῳ Λαυρεντίῳ Διμέτιττῳ, χειρὶ δὲ Ἰωάννου ἱερέως Ῥώσι τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γενέσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ, μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰκοστῇ ὀγδοῇ. *Isse liber transcriptus est Florentiae, sumptibus quidem Maximi Domini, Domini Laurentii de Medicis, manu vero Ioannis Rhofi Cretensis, anno a Christo nato MCCCCXC. mensis Septemb. die XXVIII. Tum in margine minoribus litteris instar scholii haec alia adiecit: Τὸ παρὶν βιβλίον ἡρξάμην Σεπτεμβρίου πρώτῃ ἐτελείσθαι δὲ ἐν τῇ κη'. ἔκβαλον τέσσαρες κυριακάς, & μίαν ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας, & ἄλλην τοῦ τιμίου & ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐγράφη λοιπὸν διὰ αβ' ἡμέρας ὅλον τὸ βιβλίον. Θεῷ χάρις. Hunc librum scribere incepī Septembris die prima; absolvi autem die XXVIII. deme quatuor Dominicas, & unam diem sanctissimae Deiparae Mariae, & aliam venerabilis & vivificae Crucis: reliqui sunt dies XXII. quibus totus liber scriptus est. Deo gratia.*

Codex Graec. membr. Ms. nitidissimus in fol. mai. Saec. XV. Constat foliis scriptis 185.

ΕΤΑΓΡΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

EVAGRII HISTORIA ECCLESIASTICA.

Adde

Georgii Caesareensis presbyteri in CCCXVIII. Patres Nicaenos &c. Oratio.

COD.
XXIII.

I. pag. 1. **E**vagrii Scholastici & Ex-prae-fecti Epiphaniensis Ecclesiasticae Historiae Libri VI. cum tabulis argumentorum Capitum unicuique Libro praemissis, quarum nonnullae ab editis discrepant, aliae cum ipsis concordant. Liber I. inc. Εὐσεβίου τῷ Παμφίλῳ ἀνὴρ δὲ, κ. λ. Sextus def. εὐδαιμονίας παρσχόμενον. Concordant reliqui quoad initium & finem cum editione Evagrii Amstelod. mdcxcv. fol. inter Scriptores Graecos Ecclesiasticae Historiae curante Henr. Valesio editos Tom. III. a pag. 255. ad p. 464.

II. pag. 156. b. Sermo in sanctos CCCXVIII.

Patres, & in Constantinum piissimum nostrum Imperatorem, dictus a Georgio presbytero Caesareae Cappadociae. Inc. Πείθεσθαι τοῖς ἡγεμένοις ἐκ τῆς ἀποστολικῆς ἐπιταγῆς παραινέσεως. Def. εἰς τιμὴν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, μεθ' ἧς τῷ πατρὶ δόξα, κ. λ. Graece & Latine exstat in Auctario Novo Combesii. Paris. mdcxlviii. Tom. II. pag. 547. ubi tamen auctoris nomen Gregorius est, non Georgius.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XIII. pluribus in locis suppletus manu paullo recentiori; quae vero deerant, ea chartaceis foliis sunt exarata. Constat foliis scriptis 165.

APPIANOT ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Seu

De Expeditione Alexandri Libri septem.

Hic Codex, quem Gronovius in memorata editione minime consuluit, continet *Arriani de Expeditione Alexandri Libros VII.* ut in Codicibus I. & IX. huius Plutei; in hoc tamen Liber sextus a septimo recte disiungitur, quemadmodum in optimo Codice XXXII. Plut. IX. exhiberi animadvertit Gronovius edit. cit. pag. 312. in not. col. 2. lin. 12. & notat Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. p. 272. item in not. Primus igitur Liber incipit a pag. 1. Secundus a pag. 32. Tertius a pag. 58. Quartus a pag. 84. Quintus a pag. 114. b. Sextus a pag. 138. b. qui desinit προσβεύοντι ἔχαιρον. Septimus tandem, qui inscribitur, Ἀρριανοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἐβδόμη, incipit a pag. 161. & quidem ita: Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας. Def. ἐς τήνδε τὴν συγγραφὴν. Tum in fine subditur: Ἀρριανοῦ ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου τέλος. Quum igitur in hoc exemplari nullus sit Historiae Indicae Liber, qui in omnibus ferme Codicibus praedictos septem Libros excipere solet, videtur inde eorum infirmari sententia, qui *Alexandri Expeditionem* octo Libris constare arbitrati sunt, & pro libro octavo *Indica* habuerunt, quum sit revera opus singulare, uti animadvertimus etiam supra Cod. I. huius Plutei, §. II. Notandum in illo Libri VII. loco, ubi defectus in edit. incidit, nullam heic lacunam fuisse relictam, sed tantum in margine adscriptum, λέγειται. loci autem illius corrupti lectionem ita habere: ἐφ' ὅτι ἂν τις συνέζηκε. τότε τῷ λόγῳ ὡς πηγήσαντα, κ. λ. tum Ἀρριανοῦ ubique legi pro Ἀρριανῷ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime servatus, quem Gronovius minime consuluit. Constat foliis scriptis 183.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΒΙΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ.

APOLLONII POETAE VITA INCERTI
AUCTORIS.

Corrige

In Apollonii Rhodii Argonautica scholia
uberrima.

COD.
XXV.

Praecedunt Commentariis Apollonii Vitae, quales in celeberrima editione Florentina anni MCCCXCVI. in pergamena litteris quadratis excusa, de qua meminimus Plut. XXXI. Cod. VII. supra pag. 82. Scholia vero, ut eruere potuimus ex ipsorum initio & fine in singulos Argonauticorum Libros, aut cum editis concordant, aut si quod intercedit discrimen, illud in verbis potius, quam in rebus ipsis comperimus: quod ut & ipse melius cognoscas, amice Lector, initium Commentarii tibi exhibeo una cum editionis variantibus lectionibus in calce paginae appositis. Ita igitur exorditur Scholiastes: Α'πὸ περιεκτικοῦ σχήματος (1) ἡ μετοχὴ ἐσχημάτισται. περιεκτικὰ δὲ εἰσιν (2) ὅσα δράσιν ἐκ πάθος σημαίνουσιν (3). ὅσον βιάζομαι, δοροῦμαι (4), σφαγιάζομαι. οὕτω καὶ τὸ ἀρχομαι, τὸ μὲν τοι σημαίνον (5), ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρχὴν ποιεῖν. ἔδοξεν γὰρ ἀπὸ θεῶν προσημιάζεσθαι, ὡς Ἀργεος (6), Ἐκ Διὸς ἀρχόμεθα (7), κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 80.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΙΒΗΡΙΚΗ.

APPIANI HISPANICA.

Seu potius

Appiani Historiarum Romanarum Libri duo,
Aeliani Historia Varia, & Heraclides
de Rebuspublicis.

COD.
XXVI.

I. pag. 1. **L**iber I. inscribitur: Α'ππιανοῦ Ρωμαίων Ἱβηρικὴ. Appiani Romanarum Historiarum Iberica, sive, Hispanica. Inc. Ο'ρος ἐστὶ Πυρήνη. Def. ἐφ' ὅσον δοκιμάσειεν. Exstat in edit. Tolliana (8) Part. I. a pag. 421. ad pag. 538.

II. pag. 41. b. Secundus Liber inscribitur, ut superior, nimirum: Α'ππιανοῦ Ρωμαίων Ἱβηρικὴ. Est tamen Annibale, seu de bello

cum Annibale historia, & inc. Ο'ρα δὲ Ἀνίβαρι. Def. δύο ἐ πενήκοντα ἔτη. Ibid. a pag. 539. ad pag. 598.

III. pag. 65. Cl. Aeliani Sophistae Varia Historia Libris XIV. quorum primus inscribitur: Αἰλιανοῦ Ρωμαίου ποικίλης ἱστορίας βιβλίον πρῶτον, & inc. Δειλοὶ κατὰ κοιλίαν. Ultimus def. ἡττων τῷ κέρδους ὢν. Reliquorum initia ac fines Librorum concordant cum edit. Graec. Lat. Lugd. Bat. curante Abrah. Gronovio MDCCXXXI. in 4. Notandum tamen est, nullos in Codice titulos Capitibus (9) praemitti, ac Librum VI. cum V. ita esse coniunctum, ut uno ex duobus conflato, sextus desiderari videatur, Claudius hic Aelianus, quem cum alio Aeliano Tacticorum scriptore confundunt Vossius de Hist. Gr. & alii viri docti (10) fuit Praenestinus, & vix umquam Italiae fines egressus est; Graecorum tamen Graecaeque linguae amantissimus fuit, tantamque sibi Atticae dictionis facultatem elegantiamque comparavit, ut μελίγλωστος, sive μελίφθογγος, mellei scilicet oris vulgo diceretur. Inter alia eius scripta habemus Historiae Varias (11) Libros XIV. opus prologo, epilogo, & aliquibus etiam libris truncatum; nam & Stobaeus, & Suidas nonnulla ex eo proferunt, quae in editis non occurrunt; ac Liber V. in duos videtur a librariis divisus, ob sextum deperditum: praeterea Libri XIV. extrema valde sunt, tum in Codicibus Mss. tum in editionibus confusa, praeter alias coniecturas, quas congerit Fabric. loc. & pag. cit. Graece primum prodit cum Heraclide de Politis, Polemone, & aliis Romae MDXLV. 4. Graece & Latine in Collectione Auctorum, qui exempla virtutum, ac viciiorum conscripserunt, per Ioannem Heroldum Basileae MDLV. cum versione vero Vultei a Conrado Gesnero passim emendata, & illustrata quibusdam notis Tiguri inter Aeliani Opera MDLVI. fol. Post varias deinde editiones, tandem Graece & Latine cum uberrimis virorum doctissimorum prolegomenis, & adnotationibus excusum fuit Lugd. Bat. MDCCXXXI. 4. in duobus Tomis, quam prae manibus editionem habuimus. Ex duobus Mss. Mediceis (12) variantes lectiones selegisse Marquardum Gudium adferit Fabric. loc. cit. pag. 700. lin. 10.

IV. pag. 156. Ex Heraclide de Politis, sive de Rebuspublicis Graecorum Commentarius, ut in Codice XIX. Plut. LX. quem vide supra pag. 609. §. V.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 162.

V u²

ΙΕΤΟ.

(1) In edit. ῥήματος.

(2) In edit. ἐστίν.

(3) In edit. ἐμφαίνουσιν.

(4) In edit. δοροῦμαι.

(5) In edit. τὸ μὲν τι σημαίνει.

(6) In edit. desunt ὡς Ἀργεος.

(7) In edit. ἀρχόμεσθαι.

(8) Citavimus in Codice V. huius Plutei supra pag. 659. §. I.

(9) Quas habemus Capitum inscriptiones, eas non Aeliani, sed alicuius Scholastici esse contendunt viri docti.

(10) Vide Iac. Perizonium in Prolegom. ad Aeliani Hist. Var.

(11) Varias huiusce Operis inscriptiones vide apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 698.

(12) Intellige Codicem XIX. Plut. LX. quem vide supra p. 609, & hunc, quem prae manibus habemus.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

HISTORIA CAPITIS S. IO. BAPT.

Nec non

*Aliorum SS. PP. in eius Nativitatem, &
Decollationem Orationes.*

COD.
XXVII.

I. pag. 1. **Ε**ξήγησις παραδόσεως, ὅπως ἡ κε-
φαλὴ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἰωάν-
νου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐν τῇ τῶν ἑμε-
σίων πόλει ἀνεδείχθη. *Narratio traditionis,
quomodo Caput sancti & inclysi Ioannis Pro-
dromi & Baptistae in urbe Emesena inventum
est.* Inc. Μοναχὸι δύο ἐκ τῆς ἑσπ. Def. ἐν
μηνὶ Οκτωβρίῳ καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐξηκοστῇ ἐπικακοῦσιν
ἔτι, ἰνδικτιώνος ζ'. εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς καὶ
ἡμοῦ, καὶ λ. Exstat inter Acta Sanctorum Iunii
Tom. IV. pag. 716. auctore Marcello Ar-
chimanndrita. Habes etiam in Cod. XXXIII.
Plut. IX. Catalogi nostri Tom. I. pag. 457.
§. XLII.

II. pag. 8. b. S. Patris nostri Ioannis Archie-
piscopi Constantinopolitani Chrysostomi in Nati-
vitatē S. Ioannis Praecursoris & Baptistae
Oratio I. Inc. Ἀπαράτητος σήμερον. Def. καὶ
ζῶν αἰώνιον· ὃ πρέπει ἡ δόξα, καὶ λ.

III. pag. 12. Eiusdem in idem argumen-
tum Oratio II. Inc. Ἐπέση σήμερον ἡ τῶν χρεω-
σμένων ἀπαίτησις. Def. ἐδώρησάτο, καὶ ζῶν
αἰώνιον· ὃ πρέπει ἡ δόξα, καὶ λ. Hae duae Ora-
tiones, Ioanni Chrysostomo tributae, non oc-
currunt in elencho ipsius Homiliarum & Tra-
ctatum, quem exhibet Fabric. Bibl. Graec.
Vol. VII. pag. 560. seqq. neque in alio ad
calcem Tom. XIII. ipsius Operum subiecto.

IV. pag. 15. b. Sancti ac beati Patris no-
stri Anipatri Episcopi Bostrensis in idem argu-
mentum Oratio, ut in Cod. XXXIII. Plut. IX.
Catalogi nostri Tom. I. pag. 445. §. VI.

V. pag. 22. Anatolii Episcopi Thessalonicen-
sium in Decollationem S. Ioannis &c. Orationes
III. Prima inc. Ἐγὼ μοι τῇ μήμῃ. Def. καὶ
σωτήριος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἡ δόξα, καὶ λ.
Secunda pag. 26. inc. Πάλιν ἡμῶν. Def. ἀξίω-
θῃ βασιλείας, ἐν Χριστῷ, καὶ λ. Tertia pag.
32. inc. Ὡς πῦρ τις ἀνὴρ. Definiet imperfecte
in verbis, καὶ παρὰ πάσαις ταῖς γυναῖξιν τὴν
ἔρχην . . . . Harum trium Orationum initia
adferuntur a Fabricio inter Elogia & Vitas
Sanctorum, Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 100.
Tertiam tamen sub Chrysostomi nomine pri-
mus edidit Hoefschelius an. MDLXXXVII. 8. de-
inde Savilius Tom. VII. pag. 549. Deni-
que inter eius Opera nuperae edit. Paris.
alias cit. prodit in Tom. VIII. pag. 39. &
quidem inter spuria: postrema tamen verba,
quae retulimus, quum lectio Codicis ab edi-
ta valde discrepet, reperire minime licuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4.
Saeculi XI. optime servatus, si ultimam pa-
ginam excipias, cuius pars aevo consumpta,

novo folio suppleta est. Constat foliis scri-
ptis 38.

APPIANOT ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Sive

*De Expeditione Alexandri Libri VII. & Indica,
ac Polemonis Sophistae Declamationes
duae.*

I. p. 1. **P**Auca tum de hoc, tum de XXX.

COD.
XXVII.

huius ipsius Plutei Codice adno-
tabimus, quom uniusque initia collatio-
ne, varias lectiones recenset in sua editio-
ne Gronovius, priorem hunc, illum secun-
dum appellans. Primi igitur Libri *de Expe-
ditione Alexandri* initium exhibet pagina pri-
ma, secundi pag. 39. tertii pag. 69. quarti
pag. 100. b. quinti pag. 130. sexti vero cum
septimo coniuncti pag. 155. b. In fine Capi-
tis XII. Libri VII. unius dimidii versus lacu-
na, defectus indicatur in Codice. Liber *de Re-
bus Indicis* pag. 202. b. inscribitur heic: Ἀρ-
ριανοῦ ἀναβάσεις (1) Ἀλεξάνδρου ἐξέδωκεν. Ἰνδική.

II. pag. 235. Sequuntur manu, ut viden-
tur, diversa exaratae Polemonis Sophistae, *La-
diceni, Declamationes duae*, parentum nomine
in *Cynaegirum, & Callimachum Athenienses di-
ctae*, ut in Cod. I. Plut. LVI. supra p. 292.
§. VII. & VIII. quem vide. Heic tamen se-
cunda definit in verbis: οὕτως ἀνέχεσθαι Καλλιμα-
χον ἡ μήτηρ, & τὸν μὲν Ἡρακλέους . . . quae in
edit. ibi citata paullo ante finem occurrunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8.
Saeculi XV. cuius ferine dimidium diversa
ac paullo recentiori manu suppletum est.
Constat fol. scriptis 254.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

Herodoti Halicarnassei Historiarum Libri
IX. ut in Codice III. huius Plutei. Ini-
tium & finis singulorum Librorum concordat
cum editione inibi citata.

COD.
XXIX.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in folio,
Saeculi XV. diligentissime exaratus & opti-
mus. Constat foliis scriptis 192.

APPIANOT ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI DE TRANSITV ALEXANDRI
HISTORIA.

Sive

De Expeditione Alexandri Libri VII. & Indica.

Librorum *de Expeditione Alexandri* divisio
eadem est, atque in Codice I. huius
Plu-

COD.
XXX.

(1) Non ἀναβάσεις, ut addit Gronovius cit. edit pag. 312. in not. col. 1. lin. 17.

Plutei. Libri VII. defectus indicium est unius ferme folii spatium vacuum ab amanuensi relictum, ac verba margini apposita, λέγειται. *Historiae Indicae Liber* hunc habet titulum: Ἀρριανοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἱστορίων ἐβδόμη, uti adnotat Gronovius loco mox cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius item ferme dimidium nova manu suppletum fuit. Constat foliis scriptis 229.

ΑΙΣΩΠΟΤ ΒΙΟΣ.

AESOPI VITA.

COD.
XXXI.

Ἀῖσώπου βίος τοῦ μυθοποιοῦ, Μαξίμου τῷ Πλανούδῃ συγγραφεῖς, *Aesopi fabulatoris Vita*, a Maximo Planude conscripta, ut in Cod. XXIII. Plut. LVIII. supra pag. 464. §. IV. quem vide; ibi enim editionem Aldinam citavimus.

Codex Graecus chartac. Ms. in 8. maiori, Saec. XV. nitidissimus. Constat fol. scriptis 34.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD.
XXXII.

Ἡροδοτοῦ Ἡλικαρνασσεῖς *Historiarum Libri IX.* ut in Codice III. huius Plutei. Prima Codicis pagina argumenta exhibet singulorum Librorum, adspersaeque in ora libri rarissimae ac breves notulae adparent, ab eadem manu exaratae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optima notae. Constat foliis scriptis 345.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΡΩΜΑΙΚΩΝ ΕΜΦΤΑΙΩΝ
ΒΙΒΛΙΑ Γ'.

APPIANI CIVILIVM BELLORVM ROMANORVM LIBRI III.

COD.
XXXIII.

Continet nitidissimus hic Codex, ex quinque Appiani Libris *de bellis civilibus*, qui adhuc supersunt, posteriores tres, nempe III. IV. & V. quorum initium & finem attulimus supra in Codice V. huius Plutei pag. 662. §. XIII. XIV. & XV. quem vide. Hic tantum monebimus, Librum V. inscribi Ρωμαϊκῶν ἡ. *Romanarum Historiarum Librum XVIII.* ita ut a decimoquarto de bellis Civilibus narrationem aggressus fuisse videatur Appianus, non ■ decimotertio, uti habet Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 394.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 111.

APPIANOT ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Titulum corrige

Diodori Siculi Historicae Bibliothecae Libri aliquot.

Male Codicem hunc redactum, ac mutilum, tum ex epigraphe exteriori, tum etiam ex Epigrammate in fine Codicis adiecto, quod suo loco proferemus, patet: in utroque enim Arriani memoratur Historia, quae nullatenus existit, paucarum tantummodo linearum fragmento superstiti, quod sequens est . . . . . μὴ παρανομίζειν. κατὰ δὲ τὴν ἐκτισμένην ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, ἐπιφανέστατην οὖσαν σχεδὸν τι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην, ἀποδέσθαι. κατεσκευάσεν ὅν τέμενος κατὰ τὸ μέγεθος ἢ κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Ἀλεξάνδρου δόξης ἄξιον, ἐν ᾗ κηδεύσας αὐτὸν, ἢ θυσιῶν ἡρώεσσιν ἢ ἀγῶσι μεγαλοπρεπέσι τιμήσας κατέδετο. Quod videtur ad Alexandri historiam pertinere. Praeter hanc immanem Codicis mutilationem in principio, alii etiam hiatus in iis, quae superfuerunt, occurrunt, quos singillatim innuemus,

I. pag. 1. *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Liber I.* in duas partes divisus. Inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱστορίας, κ. λ. Def. παρὰ τοῖς ἑλλήσιν ἐθαυμάσθησαν. Vide Cod. I. huius Plutei §. V. In prima Parte huius Libri, nimirum pag. 3. b. defunt omnia illa, quae media sunt inter verba ἐγχειρήσομεν, & Περὶ δὲ τῆς χώρας, κ. λ. ut in dicto Codice I. In altera deinde, scilicet inter pag. 16. & 17. alius defectus occurrit a verbis ἱππεῖς δὲ δισμυροῖς, κ. λ. edit. cit. pag. 64. lin. 9. usque ad verba, χάριν ἀποδίδου edit. pag. 100. lin. 5. inclusive; ad quem supplendum sex folia vacua inserta sunt.

II. pag. 20. *Eiusdem Historicae Bibliothecae Liber II.* praevio Indice Caputum XV. Inc. Ἡ' μὲν πρὸ ταύτης βιβλος. Def. τῇδε τὴν βιβλὸν. Vt in dicto Codice I. §. VI.

III. pag. 46. *Liber III.* cum tabula Caputum V. inc. Τῶν πρὸ ταύτης βιβλῶν, κ. λ. ut in edit. cit. pag. 174. Desinit imperfecte in verbis, ἔνιοι δὲ τῶν ἱστορικῶν . . . . . quae occurrunt in Capite LV. huius Libri, edit. p. 224. lin. 4. Hinc propter magnam Codicis iacturam inter pag. 70. & 71. sequuntur initio huius paginae verba . . . . . περιζήσεις τὰς ἐχέσας δεινότηας, κ. λ. quae pertinent ad Caput XXXIX. Libri V. edit. pag. 362. lin. 19. Perit igitur in hoc hiatu magna pars Libri III. totus IV. & ex V. superest tantum fragmentum incipiens a verbis mox relatis, & desinens in verbis, εὐεργεσίας διαπορευόμενοι, quae sunt Cap. XLVI. edit. pag. 367. lin. 47. pro hoc defectu supplendo octo folia vacua sunt inserta. En tandem Epigramma, quo clauditur Codex:

Ἱστορίῃ Ἀριανῷ χαρίεσσα λάβε τέρμα,
Πραξίας διῶσα Ἀλεξάνδρῳ μεγίστας.
Ὡς δὲ καὶ ἱστορικῆς ἀρχαιολογίης ὥδε
Τυχχάνει πέρας, ἣν Σικελιώτης Διόδωρος
Κάρτα πονήσατο φιλοτίμως, παραινέει βίβλιν.
*Historia Arriani elegans finem adcepit,
Praeclara enarrans Alexandri gesta;
Nec non Historicae Antiquitatis heic
Finis est, quam Siculus Diodorus
Perquam diligenter elaboravit, vitae admo-
nitionem.*

Tum sequitur ipsius amanuensis subscriptio, quae ita habet: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ Φεβρουαρίῳ ββ'. ἰνδ. ε'. ἔτος 5746'. χειρὶ γραφῆν Γεωργίῳ διακόνῳ τῷ Χρυσοκόκκῳ, ἀναλάμασι δὲ Χρυσόφρῳ Γαράθωνος ἐν Κωνσταντινουπόλει. *Absolutus est praesens liber mense Februario, die XII. indiſt. V. anno 6935. (Christi MCCCXXVII.) manu scriptus Georgii Diaconi Chrysococcae, sumtibus vero Christophori Garathonis in urbe Constantinopoli. Refert Latine tantum hanc subscriptionem Montfaucon. Palaogr. Graec. pag. 77. ubi tamen pro indiſt. V. habet indiſt. VIII. In suo autem Catalogo Bibliothecar. Tom. I. pag. 378. litt. C. perperam ait, Epigramma, quod retulimus, versibus constare poeticis, quum heroicorum potius, quam politicorum in ipso versuum figuram, syllabarum numerus referat.*

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 73.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΟΤΗΣ.

HERODOTVS DE HOMERI VITA.

Ac praeterea

*Gorgiae Encomium Helenae, Orphei, Procli
Lycii, Homerii, Moschi, ac Musaei
Carmina.*

COD.
XXXV.

I. pag. 1. **H**erodoti Halicarnassei enarratio de Homeri ortu & vita, ut in Codice IV. Plut. XXXII. supra p. 126.

II. pag. 12. *b. Gorgiae Encomium Helenae.* Vide in Cod. IV. Plut. LVII. supra p. 338. §. XXXII.

III. pag. 16. *Orphei Argonautica*, ut in citata Collectione Veterum Poëtarum Graecorum Heroici Carminis Iacobi Lestii Tom. I. a pag. 480. ad pag. 500. In Codice nonnullae ad marginem adnotationes occurrunt.

IV. pag. 42. *b. Eiusdem ad Musaeum Carmen.* Ibid. pag. 501.

V. pag. 43. *b. Eiusdem Hymni LXXXVI.* Ibid. a pag. 502. ad pag. 521.

VI. pag. 66. *Procli Lycii philosophi Hymni IV.* Ibid. pag. 737. Sub finem postremi ad illa verba, *Αυτίων γὰρ ὁφ' αἵματος, κ. λ.* haec in margine adnotantur: *Ἐντεῦθεν δῆλον,*

ὡς οὐκ εἰσὶ ταῦτα τοῦ Ὀρφῆως. ἔοικε δὲ εἶναι, ὡς καὶ ἐπιγέγραπται, Πρακλε τοῦ φιλοσόφου. Αὐτίος γὰρ οὗτος καὶ δεσιδαιμών εἰς ἄκρον, καὶ τὰ ὀρφικά περὶ πολλοῦ ποιούμενος, ὥσπερ ὁ Μαρῖνός φησιν ἐν τῷ εἰς αὐτὸν συντάγματι.

VII. pag. 68. *b. Hymni Homeri XXXI.* Ibid. a pag. 417. ad pag. 444. ultimo hymno excepto, qui est in *Hospites*; hic enim desideratur in Codice. Clauduntur autem hoc versiculo:

Δευρὶ πέρας λάχε τῶν ἐς δαίμονας ὕμνων Ὀμήρου.

Heic finem accipe Homeri Hymnorum in Deos.

VIII. pag. 103. *b. Moschi, Amor fugitivus.* Ibid. pag. 605.

IX. pag. 104. *Distichon in Iovem.*

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσεὶ δ' ἔρωτα

Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

X. pag. ead. *b. Musaei de Herone & Leandro Carmen.* Ibid. pag. 698. In Codice tamen est imperfectum, desinit enim in versu:

Δεινὸς ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος. ἄλλο γὰρ λάττης. . . . .

qui in edit. est versus 245.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. nitidissimus, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 109.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ.

HELIODORI AETHIOPICA.

Heliodori Aethiopica, sive Fabula disertata, elegans, & amoena, soluta oratione conscripta, complectens amores castos, & varias iactationes Theagenis, & Charicleae Libris X. quorum singuli, quoad initium & finem, cum editione Graeca Basil. MDXXXIV. 4. collati, cum ipsa penitus consentire comperti sunt. Clauditur Historia hisce verbis: *Δέξα τῷ Θεῷ, καὶ τῇ τούτου τελευτῇ. Gloria Deo, & ei quae ipsum peperit.* In ultimo folio verso quaedam legitur subscriptio, ex qua praeter annum vix aliud queas exsculpere; ita tamen utcumque legimus: *τῇ κα' Ἀδριανου ἰνδ. δ'. 5747'. ἔτους . . . . . πανερώτατος μητροπόλεως . . . . .* cum alia ibid. *Δεῖλος τοῦ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ πανευτυχέως. του δεσπότη Γεώργιου Παλαιολόγου . . . . .*

Auctor igitur huius Operis fuit Heliodorus Theodosii filius, Phoenix, Emesenus, Imp. Theodosii Magni, Arcadii, atque Honorii temporibus clarus, homo Christianus. Composuit admodum iuvenis haec Aethiopica; postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus, qui post susceptum sacrum munus cum uxore ante clericatum legitimo matrimonio iuncta cohabitaret, deponeretur. Lucem vidit Heliodorus primum Graece, ut supra innuimus, cum Praefat. Vincentii Opsopoei, qui ex Bibliotheca Mat-thiae

COD.
XXXVI.

thiae Corvini Hungariae Regis a milite quodam direptum redemit. Alias exinde editiones recenset Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 786. seqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. plurimis in locis manu Saec. XVI. suppletus. Constat foliis scriptis 211.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΤ
ΤΟΤ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

ALEXANDRI MACEDONIS HISTORIA
INCERTI AVCTORIS.

Cod.
XXVII.

MVtila est in principio, ac fine haec de rebus gestis Alexandri contra Darium historia, ac propterea quem habeat auctorem, nondum comperimus. En prima ipsius

verba . . . . . περί οὗτω καὶ δέκα γεγονώς ἐτών. τὸν δὲ θόρυβον τὸν γενόμενον μετὰ τὸν Φιλίππου θάνατον Ἀντίπατρος κατέπαυσεν συνετώς, ἀνὴρ καὶ φρόνιμος καὶ στρατηγικός. προήγαγεν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον ἐν θώρακι εἰς τὸ θέατρον, καὶ πολλὰ διεξήλθεν τῷ Μακεδῶνα εἰς ἐννοίαν προσκαλύμενος. Ἦν δὲ, ὡς εἴποιεν, τοῦ πατρὸς Φιλίππου εὐτυχέστερος ὁ Ἀλέξανδρος, κ. τ. λ. Scriptorum, qui Alexandri res gestas litteris mandaverunt, Catalogum exhibet Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 207. seqq. qui quum paene innumeri sint, ne conicere quidem potuimus, quinam ex ipsis sit huius fragmenti auctor.

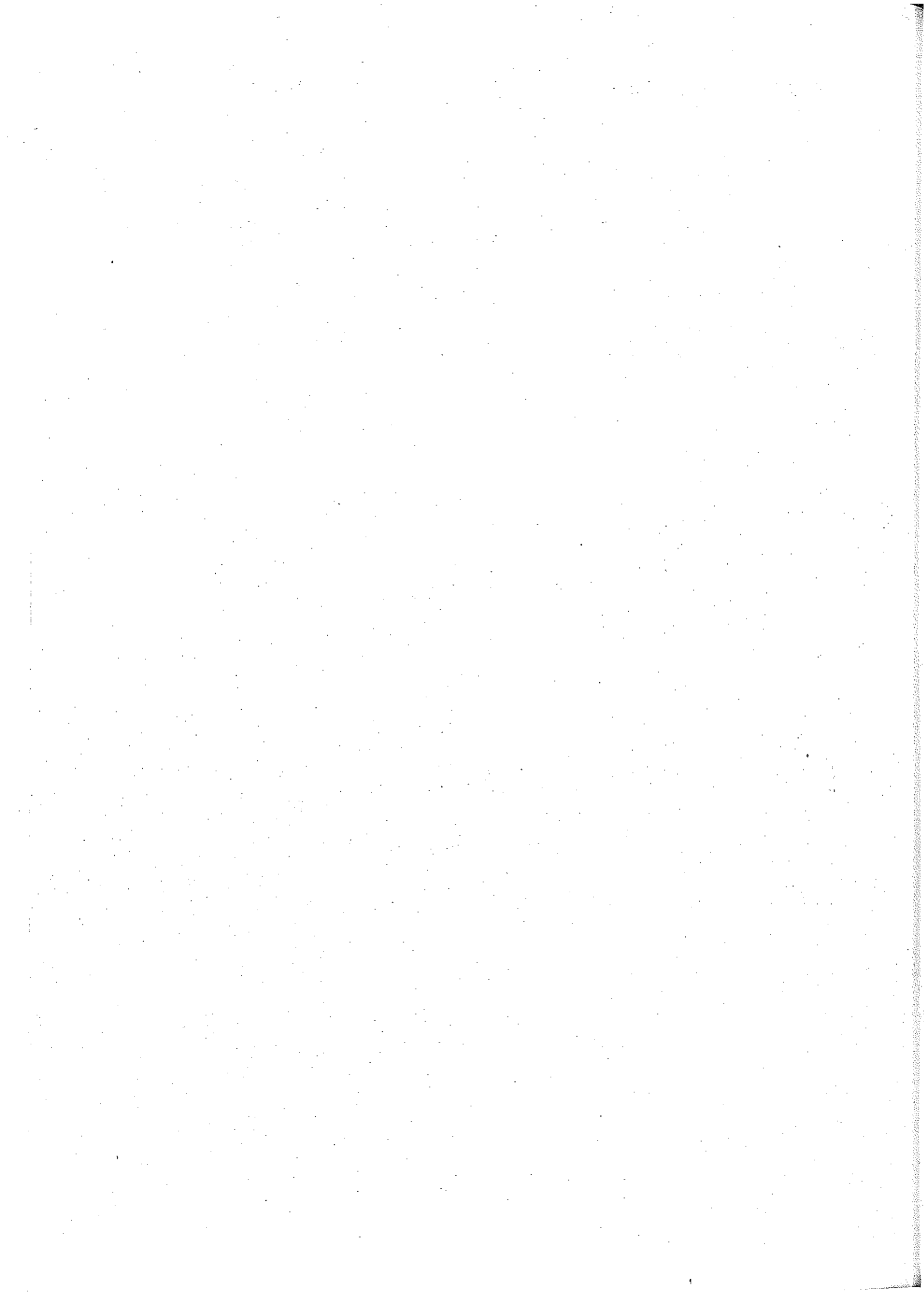
Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XII. Constat foliis scriptis 47.

FINIS PLVTEI LXX.

PAVCA QVAEDAM ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 126. lin. 7. Halicarnassaeo corr. Halicarnassico. Pag. 184. lin. ult. fortasse corr. idem. Pag. 206. lin. 11. Cod. XXLVII. corr. Cod. XLVII. Pag. 218. lin. ult. iuramenti militaris expunge militaris. Pag. 228. lin. 22. ἀνάγκη corr. ἀνάγκη. Pag. 244. §. I. Erotemata grammaticalia, quas ad Theodosium pertinere tunc arbitrabamur, Manuelli Moschopulo tribuenda esse postea comperimus. Pag. 261. §. XXI. sententiarum corr. proverbiorum. Pag. 264. §. XXXIV. Apollinis Oracula ita inscripta in Codice VII. Plus. LV. Manuelem item Moschopulum auctorem habens in Codice Viennensi. Nessel. Catalog. Part. I. pag. 304. §. XX. Pag. 264. §. XXXV. non Herodianum corr. non Hephæstionem. Pag. 318. lin. 20. Plethonii corr. Plethonis. Pag. ead. lin. ult. Palaeologina corr. Palaeologinae. Pag. 372. prope finem, quod nunc ad superiorem Michaëlis tractatum pertinet. Pag. 390. lin. 27. §. XII. corr. §. XIII. Pag. 465. lin. 57. ἰσίνου corr. ἰσίνου. Pag. 480. lin. 3. analyticorum Arist. adde posteriorum. Pag. 528. lin. 46. de Propositionibus corr. de Praepositionibus, sic infra pag. 545. lin. 30. Pag. 529. in not. 1. Catalogi nostri pag. 63. adde Tom. I. Pag. 533. lin. 20. Anchora corr. Ancora. Pag. 576. sub finem ὧν δὲ corr. ὧν δὲ. Pag. 635. lin. 17. pag. 251. corr. pag. 283. Pag. 285. lin. 52. Lib. VIII. corr. Lib. VII. Pag. 639. Cod. XVIII. a pag. 191. ad pag. 333. corr. a pag. 144. ad pag. 250. Pag. 643. lin. 45. ἀμαθίας corr. ἀμαθίας.

ΤΩ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΘΕΩ ΧΑΡΙΣ
ΩΣΠΕΡ ΞΕΝΟΙ ΧΑΙΡΟΥΣΙΝ ΙΔΕΙΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΟΙ ΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΤ ΤΕΛΟΣ
VOLVMEN HOC SECVNDVM EXACTISS. EXHIBENS RECENSIONEM
CODICVM GRAECORVM BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
ADORNARI ET IMPRIMI CAEPTVM
NONIS DECEMBRIBVS ANNI CIO . IO . CC . LXV.
FELICITER ABSOLVTVM EST
KAL. IAN. ANNO PVBL. SAL. CIO . IO . CC . LXVIII.
REGNANTE PETRO LEOPOLDO AVSTRIACO
REGIO PRINCIPE HVNG. ET BOIOHEMIAE
MAGNO ETRVRIAE DVCE
QVI DIV VIVAT REGNET ET TRIVMPHET
FLORENTINIS INGENIIS NIL ARDVI EST

CATALOGI CODICUM GRAECORUM LUCIS OPE REIMPRESSI

CONSILIUM EDENTIUM

Alphonse Dain (Paris)

Milton Anastos (Washington) Aubrey Diller (Bloomington/Ind.) Ivan Dujčev
(Sofija) Alexander Elian (București) Willi Göber (Berlin) François Halkin
(Bruxelles) Carsten Høeg (København) Herbert Hunger (Wien) Johannes
Irmischer (Berlin) Kazimierz Kumaniecki (Warszawa) Elpidio Mioni (Padova)
Gyula Moravcsik (Budapest) Theodore D. Moschonas (Alexandrie) Linos Politis
(Thessaloniki) Marcel Richard (Paris) Stig Y. Rudberg (Uppsala) Antonín Salač†
(Praha) Ihor Ševčenko (New York) Alexander Turyn (Urbana/Ill.)

COLLEGIUM RECOGNOSCENTIUM BEROLINENSE

Willi Göber Johannes Irmischer Fridolf Kudlien Franz Paschke
Eberhard Rechenberg Christa Samberger Kurt Treu

LIPSIAE MCMLXI

ZENTRAL-ANTIQUARIAT DER DEUTSCHEN DEMOKRATISCHEN REPUBLIK

ANGELO MARIA BANDINI

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM
BIBLIOTHECAE MEDICEAE LAURENTIANAE

accedunt

SUPPLEMENTA TRIA

AB E. ROSTAGNO ET N. FESTA CONGESTA

necnon

ADDITAMENTUM

EX INVENTARIIS BIBLIOTHECAE LAURENTIANAE
DEPROMPTUM

accuravit

FRIDOLF KUDLIEN

VOLUMEN TERTIUM

LIPSIAE MCMLXI

ZENTRAL-ANTIQUARIAT DER DEUTSCHEN DEMOKRATISCHEN REPUBLIK

Mit Unterstützung des Akademie-Verlages, Berlin W 8, Leipziger Straße 3-4

herausgegeben

vom Zentral-Antiquariat der DDR

Copyright 1961 by Zentral-Antiquariat der DDR

Alle Rechte vorbehalten

Ag 730/03/61/DDR

Satz: IV/2/14 · VEB Werkdruck Gräfenhainichen · 1593

Druck: III/29/2 · F. Ullmann KG, Zwickau

Einband: H. Sperling, Leipzig

Printed in Germany

ES 7 M

C A T A L O G V S
C O D I C V M G R A E C O R V M
B I B L I O T H E C A E L A V R E N T I A N A E
S V B A V S P I C I I S
P E T R I L E O P O L D I
A R C H I D V C I S A V S T R I A E
M A G N I E T R V R I A E D V C I S
I N L V C E M E D I T V S.
T O M V S T E R T I V S
I N Q V O

PHILOSOPHI, MEDICI, CHIRVRGICI, ETHICI, POLITICI, NOMICI,
VETERIS AC RECENTIORIS AEVI SCRIPTORES,
QVI IN SINGVLIS CODICIBVS CONTINENTVR
QVAM DILIGENTISSIME RECENSENTVR ET ILLVSTRANTVR.

EDITA SVPPLENTVR ET EMENDANTVR.

A V C T O R E

ANG. MAR. BANDINIO I. V. D.
EIVSDEM BIBLIOTHECAE REGIO PRAEFECTO.

A C C E D V N T

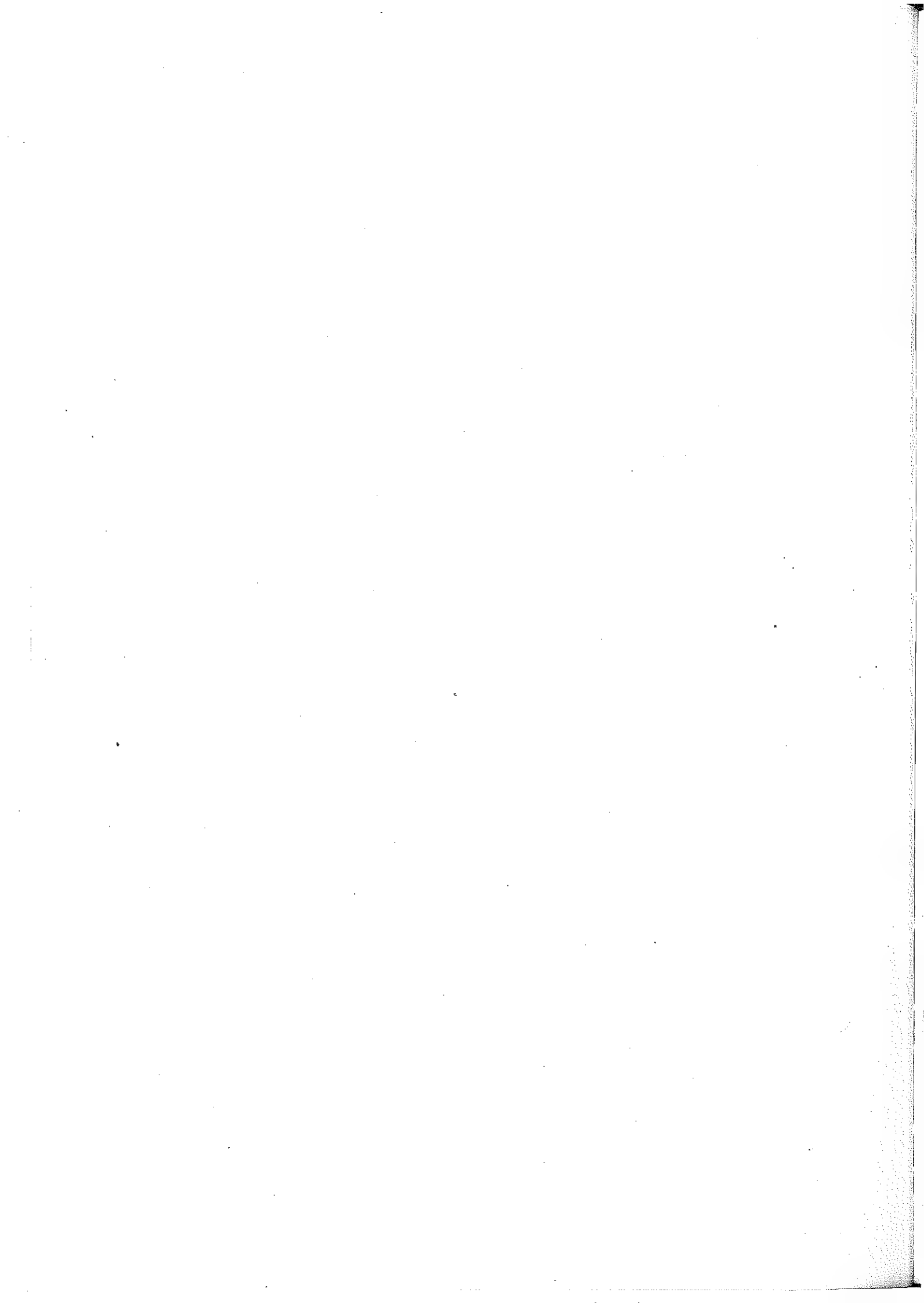
C O D I C E S G A D D I A N I G R A E C I
ET INDICES LOCVPLETISSIMI.

F L O R E N T I A E T Y P I S R E G I I S
A N N O C I D . I D . C C . L X X .

P R A E S I D I B V S A D N V E N T I B V S .

AEQVO ET BENEVOLO LECTORI

ANGELVS MARIA BANDINIVS S. D. P.

I.

Etas nostra quum nova semper adpetat, & ea potissimum sedulo investigare contendat, quae temporum malignitate, vel cognitionum defectu, vel rei difficultate, maiorum nostrorum industriam effugerunt; illos prae reliquis de litteraria Republica praeclare mereri nemo non videt, qui ex abditis Bibliothecarum forulis utiliora ad artes & litteras amplificandas inventa, a situ, & carie, atque hominum iniuria vindicare satagunt, ac novis observationibus illustrata in medium proferunt. Iam enim in immensum multiplicata librorum suppellectile, & Criticorum prolixis disputationibus onerata, eo adducta sunt optima studia, ut apud plerosque vilescere prope modum videantur.

II. Quapropter maximam laudem nuperis annis apud seram posteritatem sunt consequuti doctissimi quidam Batavi, Galli, atque Germani, & inter Italos viri immortalitate dignissimi LUDOVICVS ANTONIVS MVRATORIUS, IOANNES LAMIVS, ANTONIVS FRANCISCVS GORIVS, qui tot praeclara veterum scriptorum monumenta publica luce donarunt; quorum ego luculentissimo exemplo a teneris annis mirifice incensus, non pauca veteris aevi analecta in vulgus extuli; praesertim vero, ubi duodecim ante annis ab Augustissimo Imperatore FRANCISCO, eodemque Magno Etruriae Duce, Mediceae Bibliothecae Praefectura concredita mihi fuit.

III. Caepi statim, multiplices, insignes, & antiquissimos Codices, quos Medicei Heroes e Graeciae incendiis, atque ruinis Florentiam immensis sumptibus comportarunt, reſeratis cuique singulis diebus Bibliothecae foribus, avidissime volutare. Quum enim variis olim casibus ipsorum plerique fuissent expositi, ac deinde per tria ferme saecula iniquo certe pressi fato in tenebris iacuisſent, fructus propterea non nisi perquam exiguos bonarum artium cultoribus adferre potuerunt. Quod ego mecum animo reputans, ne diutius eruditi viri tanto bono fraudarentur, statui non illos tantummodo Scriptores, qui lucem nondum adspexerant, sed etiam non paucos eorum, qui mutili, ac mendosi, in manus hominum ferebantur, ope huius pretiosissimae suppellectilis membris suis auctos iterum foras emittere, ac deterſo squallore purgare.

IV. Primus itaque labor meus in eo fuit, ut praestantiora quaedam Graecae Ecclesiae monumenta, omnibus adhuc ignota, tribus Voluminibus in 8. ab Anno MDCCLXI. ad Annum MDCCLXIII. in vulgus proderem. Continentur in primo IUSTINIANI Imperatoris Opusculum adversus eos, qui impium THEODORVM MOPSVSTENVM, atque iniqua eius dogmata, nec non Epistolam IBAE dictam, ac THEODORETI libros contra Catholicam fidem propugnabant; ac praeterea EVDOCIAE Augustae Poëma de Martyrio S. CYPRIANI a PHOTIO Constantinopolitano Patriarcha memoratum in sua Bibliotheca Codice CXXXIV. Tomus secundus habet S. IOANNIS CHRYSOSTOMI Homiliam in Niniuitarum poenitentiam, ANASTASH SINAITAE Sermonem tertium de hominis creatione, formulam abiurationis Athinganorum, S. GREGORII NAZIANZENI Epigrammata quaedam, specimen Operis IOANNIS CANTACVZENI contra PALAMAM, IOANNIS Diaconi ORESTIADIS Poëma de laudibus Imperatoris PALAEOLOGI, ac tandem specimen Commentarii S. IOANNIS CHRYSOSTOMI in IOBVM. Tomus tertius exhibet BASILII MAGNI tractatum de Synisactis, NICEPHORI CALLISTI XANTHOPVLI Sermonem in S. MARIAM MAGDALENAM, Codicum aliquot insigniorum notitiam.

V. Neque heic substitit cura mea ac diligentia in Graecis litteris promovendis; restitui enim & propriis sumptibus edidi Anno MDCCLXIII. collatis in unum Mediceis Codicibus, additaeque Latina & Italica versione, cum aliquot selectis annotationibus CALLIMACHI Cyrenaei Hymnos, Anno MDCCLXIV. NICANDRI Theriaca,

& *Alexipharmaca cum Graeca* EVTECHII *Sophistae Metaphrasi e Mediceo Codice* descripta, Anno MDCCLXV. *MVSAEI de Herone & Leanaro Carmen*, COLVTHI *Raptum Helenae*, TRYPHIODORI *Aegyptii Grammatici Excidium Troiae*, & ARATI *Apparentia*, Anno MDCCLXVI THEOGNIDIS, PHOCYLIDIS, & PYTHAGORAE *Carmina*, nec non *Epistolam de celeberrimo Codice Taclicorum ad Celsissimum S. R. I. Principem IOANNEM WENCESLAVM de LIECHTENSTEIN*; Anno denique MDCCLXVII *Epistolam alteram de MICHAELE ACOMINATO, eiusque scriptis*, Regiae Parisiensis *Academiae Sociis clarissimis nuncupatam*, typis descripsi, quum in coctum illum amplissimum Nonis Septembribus superioris anni plenis omnium suffragiis fuisset cooptatus

VI. Hoc mihi certe gravissimum onus imposui, qui beatam omnino vitam vivere potuissem, amore dumtaxat erga litteras meo, quod hoc me pacto plurimum studiosis bonarum litterarum profuturum esse censebam. Verum seposita variis de causis Graecorum Poëtarum editione, alios enim plures adornaveram, me totum ad Catalogum Laurentianae Bibliothecae perficiendum converti. Dolebam siquidem ac vehementer angebar, dum mihi ante oculos quotidie obversarentur tot Europae Bibliothecarum Catalogi, solos Mediceos Codices, scripturae antiquitate & operum praestantia, toto orbe percelebres, sordescere adhuc, & in tenebris latitare, nihilque aliud ipsorum superesse, quam breves indioulos, in quibus multi sunt praetermissi, alii titulis falsis inscripti, alii leviter repraesentati, quum nemini cura fuerit, non modo ea, quae ignota adhuc intus latent rerum & doctrinae argumenta diligenti examine perscrutari, sed ne ea quidem, quae typis vulgata circumferuntur, cum editionibus accurate conferre.

VII. Humanis igitur destitutus auxiliis, ut iam in Praefatione primo Volumini praemissa leviter attigi, rem profecto arduam, & multis obstitam difficultatibus, aggressus sum: ac primo quidem, numeratis singulis cuiuscumque Codicis foliis, Scriptorum nomina, Librorum argumenta, materiem, magnitudinem, atque ornamenta breviter simul ac distincte sub legentium oculos posui. Sed dum nihil omittere, dum vel brevissimum quodque apospasma suo titulo insignire, suoque auctori, quoad fieri potest vindicare contendo, maximis me vidi angustiis quandoque circumventum. Multi enim Codices mutili sunt, vel tineis, aut madore vitati, aut senio consumti, alii sine titulis, plures, sine ullo auctoris nomine, nonnulli etiam aliud verbis, & prima fronte promittunt, quam re ipsa, atque intus exhibeant.

VIII. Itaque operae pretium duxi singula Volumina excutere, quae fragmenta sunt, quasi paries corpori, unde avulsae videbantur, restituere, auctorum nomina, quae quidem cognosci potuerunt, assidua speculatione tandem comperta, pleraque indicare, titulos vel deperditos reparare, vel eos, qui numquam fuerunt, ex operis argumento supplere. Nullam denique remisi curam, licet laboris & tædii plenissimam, ut tituli operum, & ipsa opera, sine ulla sermonis ambage, uno oculi ictu innotescerent. Quoniam vero Codicum Manuscriptorum auctoritas apud eruditos magna est, antiquissimorum autem excellit apud Criticos; singulorum aetatem notavi, vel ex calligraphorum testimonio, vel ex possessorum emblematis, quae Codices aliquando praeseferebant, iique potissimum, qui Mediceorum Principum munificentia & auspiciis exarati sunt, deprehensam. Iudicium praeterea sequutus Virorum Clarissimorum MABILLONII, MONTFAUCONII, BARINGII, MYRATORII, MAPHAEI, WALTHERI, qui de veteri scriptura omnium diligentissime pertractarunt, Codices nostros cum characterum speciminibus, quae ipsi ad diiudicandas praeursorum saeculorum scripturas aereis tabulis repraesentari curarunt, multa adhibita diligentia conferens, ex similibus litterarum ductibus, apicum ac spirituum forma, & ex longo meo in tractandis antiquis membranarum usu id sum adsequutus, ut cui circiter saeculo referendi essent Codices ii, quos nulla neque scriptorum, neque possessorum nota distingueret, coniectura satis certa possem statuere: illud certe ante oculos semper habens, satius esse, veteres Codices uno antiquiores saeculo, vel recentiores pronunciare, quam nullam omnino eorum aetatem definire. Integras aliquando exscripsi Epistolas, Praefationes, Epigrammata, Fragmenta, Anecdota, quae in nuperis editionibus non occurrunt, longiora persaepe initia subiiciens eorum Operum, quae nondum typis esse commissa deprehendi. Meus denique hic unus scopus fuit, ut ne quid ad plenam Codicum notitiam necessarium praetermitterem, neve quidpiam inutile, aut peregrinum infererem.

IX. Habes itaque paucis, candide Lector, quae beic tibi de Operis huiusce
ar-

argumento, instituto, ratione, serie, summa, auctariis & ornamentis censui reptenda, ne scilicet post septennium, ex quo primum Volumen in medium protuli, in peregrinam quasi regionem delatus, incertus viae, locorum & incolarum inscius, linguae rudis, aut immotus obstupesceres, aut male vagus aberrares. Si quid autem inest, quod tibi adrideat, curae, nitoris, elegantiae; primum id totum Deo Omnipotenti, bonorum operum perfectiori, acceptum referre debes, qui mihi suo Numine in hoc Opere condendo, castigando, exornando benignissime adfulsit; exinde vero doctissimis Batavis, Gallis, atque Germanis scias te magnam habere gratiam, qui datis ad me humanissimis litteris, non modo suscepti laboris propositum omne vehementer probarunt, ac maximis laudibus extulerunt, sed & amicitiam suam, & quod huius pignus est certissimum, celebriorum Bibliothecarum, & elegantioris suae eruditionis usum ultro mihi obtulerunt: de quo singulari prorsus aequitatis in studia mea, & amoris in me ipsum testimonio, eas heic publice ago gratias, quas, ut vires meae sunt, nunquam me relaturum esse satis praevideo. Liceat mihi prae reliquis, amicitiae & honoris gratia nominare DAVIDEM RHVNERIVM, Graecarum Litterarum Professore in Academia Lugduno-Batava optime meritum, mihiq; amicissimum, qui me pluries ad opus invicto animo persequendum incitavit. Recitaba heic particulam litterarum, quas ad me nuper dedit vir doctissimus ad diem VIII. Maii Anno MDCCLXIX. „ Quod scribis te dubitare, an, „ Graecis Codicibus recensitis, Latinos etiam recenseas, quaeso, vir praestantissimus, me tollas omnem dubitationem, & opus, quod pulcerrime inchoasti, feliciter consummes. Noli indignari, si homines a Musis alieni haec frigide excipiant, vel contemnant. Eadem omnium eruditorum fors est. Cogita potius, quanta Tibi laus parsa sit, quantum decus, tum apud eos, qui nunc sunt, tum apud posteritatem. Equidem institutum tuum, quocumque modo possum, ubicumque possum, laudibus fero, & eruditos nostros ad tuos libros legendos excito, & impello. „ Huc usque vir clarissimus, cui debent plurimum Graecae, & Latinae litterae, ac veterum Scriptorum manes, quos in dies, tamquam ab inferis in lucem revocat.

X. Ceterum illud Tibi persuasum velim, amice Lector, me undecim iam annos, ex quo Graeca cudere aggressus sum, ne horam quidem solidae quietis habuisse. Pulcherrimum, utilissimumque esse institutum meum, omnes uno ore dicunt, laudant, praedicant, ii praecipue, qui ad Mediceum hoc Musarum Sacrum invisendum quotidie accedunt. Sit ita certe; inveni tamen, quo me excruciem modo, dum bonis litteris prodesse cupio.

XI. Ac ne fortasse lectoribus fucum me facere velle, & institutorum more, expostitarum mercium pretium inanibus verbis extollere quis credat, percurrat quaeso studiosus quisque antiquitatum indagator tria haec Graecorum Codicum Mediceae Bibliothecae Volumina, & ipsi statim, quot mihi fuerint superandae difficultates certo certius constabit. Quod vero in hac durissima provincia obeunda lente mihi fuerit festinandum, id feci, non modo ex veteri laudatoque proverbio, quo ita festinare in rebus magnis monemur, ut ne quid temere praecipitemus; sed etiam quia studio ac festinationi meae nonnulla intercesserunt, quae diutius, quam par erat, atque ego etiam putabam, partem hanc operis mei protraherent, eiusque continuationem, quum iam toto anno MDCCLXVIII. primum Latinorum Codicum Volumen fere absolvissem, tandem maximo litterariae Reipublicae damno impedirent.

XII. Verum multas inter animi mei aegritudines atque molestias, habui hoc anno, quo animum meum summopere levarem, ob faustissimum; & omni aevo memorandum in Etruriam adventum IOSEPHI SECUNDI Romanorum Imperatoris semper Augusti, de cuius singulari humanitate, animi magnitudine, divina prorsus ingenii vi, & praecleara rei militaris, atque optimarum artium scientia, multa pridem inaudieram. Hic saeculi Heros incomparabilis, quum multa in Vrbe Florentia visenda forent, accedere in primis voluit una cum Augusto Fratre PETRO LEOPOLDO, Magno Etruriae Duce nostra optimo ac clementissimo, ad hanc vetustam & ditissimam omnis generis studiorum, atque linguarum, supellectilem: in quo quidem nobili consilio explendo, ac vere Romano Caesare digno, ei operam meam praebui fidelem & accuratam, quum ad diem secundam Maii, quae vivificae Crucis festo solemnis est, hora nona ante meridiem eadem SACRA CAESAREA MAIESTAS Bibliothecam perlustrare, & insigniores Codices nonnullos Augustis manibus tractare, me digito monstrante, non est dedignata. Quod & antea

Soror eius Augusta MARIA CAROLINA ALOYSIA, utriusque Siciliae Regina, dum Neapolim itura, Florentiam perrexisset, raro quidem exemplo praestiterat. Illa enim anno proxime elapso, die xxx. Aprilis, quum illustriora Urbis monimenta tam sacra, quam profana una cum Augustis Magnis Ducibus inviseret, haec quoque Musarum penetralia hora decima ante meridiem, Maiestate sua implere voluit, ibique aliquantulum immorata librorum partim vetustatem, partim ornatus summo opere commendavit.

XIII. Paucis interiectis mensibus, PASCHALEM DE PAVLLIS ob ingruentium hostium numerum ab Insula Corsica profugum, & Florentiam adventantem in eadem Medicea Bibliotheca die xxvii. Iunii post meridiem lubentissime per duas horas excepi, & amplexus sum. Hic pro tutanda Patriae suae libertate ingentem laudem insignibus studiis, multis vitae periculis, plurimorum laborum vigiliarumque pretio sibi comparavit, ut constans omnium opinio sit, in praecellenti & eximia rei militaris scientia atque peritia veterum heroum, ac Ducum aequasse gloriam, in multis etiam superasse. Itaque tam prosperorum eventuum memoria ne ullo umquam tempore dilabatur & fluat, ipsam volui hoc publico monumento litteris consignare, ut inter incredibiles angustias atque labores, quos mihi Mediceae Bibliothecae regimen adtulit, aliquid habeat, quod mihi invidet curiosa posteritas.

XIV. Denique, ne te pluribus immeror, candidè Lector, lubenti animo accipias, oro atque obtestor, postremum hoc, qualecunque sit, laborum ac vigiliarum mearum Volumen, quod diurna nocturnaue manu versavisse non te poenitebit. Thesaurum enim cognitionum, neque vulgarium continet, & crebris rerum memorandarum notitiis legentem detinere potest & oblectare. Volui insuper, ut plenissime desiderio tuo satisfacere, pro Voluminis coronide subiicere, iuxta annorum seriem, antiquiorum librariarumque memorabilia, ut in Codicibus nostris occurrunt, quum a viris politioris eruditionis amantibus gratissime excipiantur, & Caput VI. Libri I. Palaeographiae Graecae Clarissimi MONTFAUCONII supplere possint & emendare. Quod si inter tot laudanda aliquid minus probandum legeritis, ingenui Lectores, mementote illud Horatiani praecepti,

Verum, ubi plura nitent in carmine, non ego paucis

Offendar maculis, quas aut incuria fudit,

Aut humana parum cavit natura.

Estote igitur laboris nostri aequi iudices, adfectique singulari beneficio minime ingrati, ne mihi succenseatis. Valete.

Dabam Florentiae e Mediceo Musarum Sacratio in pervigilio D. Laurentii die ix. Augusti cix. lxx. lxxix.

ΕΠΛΗΡΩΘΗ ΔΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΙ' ΕΞΟΔΟΥ ΚΑΙ ΜΟΧΘΟΥ
ΠΟΛΛΟΥ ΕΜΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΟΥ ΒΑΝΔΙΝΟΥ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΕΝ
ΦΛΟΡΕΝΤΙΑ· ΕΝ ΕΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΤΑΚΙΣΧΙΛΙΟΥ-
ΣΤΩ· ΔΙΑΚΟΣΙΟΥΣΤΩ· ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΩ· ΟΓΔΩ· ΑΠΟ ΔΕ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΧΙΛΙΟΥΣΤΩ· ΕΠΤΑΚΟΣΙΟΥΣΤΩ· ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΩ·

ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΥ Δ· ΗΜΕΡΑ· Ε'.

ΤΩ· ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ· ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΘΕΩ· ΧΑΡΙΣ·

NOTAE ET NOMINA
SCRIBARVM, ET LIBRARIORVM,
N E M P E
CALLIGRAPHORVM, TACHYGRAPHORVM
ET NOTARIORVM,

*Quae in Graecis Codicibus Laurentianae Bibliothecae occurrunt
a nono Christi Saeculo ad decimum sextum.*

Numerus Romanus maior Pluteum, minor vero Codicem denotat.

PLut. VI. Codex. vi. membranaceus in fol. Tom. I. pag. 102. EVSEBIUS de prae- A. 492
paratione Evangelica. In fine ultimae paginae scriptum legitur „absolutus
est mense Iunio A. M. 6000. hoc est Christi CCCCXCII.„ quae subscriptio tachygra-
phi incuria, qui millenario numero centenarium addere oblitus est, mutila est
iudicanda. Codicis enim scriptura saeculum sapit xv.

XXVIII. xxvi. membran. in 4. min. Tom. II. pag. 46. THEONIS expositio in 886
Canones PTOLEMAEI. In eo legitur Tabula continens Catalogum Imperatorum suis
laterculis distinctum, cum annis, quibus regnarunt, ad LEONEM usque Sapien-
tem, qui ab A. Chr. DCCCLXXXVI. ad A. CMXI. imperavit: ex quo Codicis vel
nono saeculo exeunte, vel decimo meunte exarati, certissimum argumentum erui-
tur; eo enim imperante scriptum fuisse colligitur, quod annorum eius Imperii
summa ab exscriptore omissa est, & ab altera manu, quae Catalogum conti-
nuavit posterius suppleta.

IV. xxix. membran. in 4. maiori. Tom. I. pag. 551. Acta Apostolorum, & Saec. ix.
Epistolae Carboicae & Paullinae cum scholiis.

VI. xxi. & xxxi. membran. in 4. maiore quadrato. Ibid. pag. 140. & 157.
Evangelica synaxaria litteris uncialibus exarata atque optime servata.

IX. xv. membran. in 12. Ibid. pag. 412. Pars Lectionarii, seu Officii Divini 964
Graecorum, & alia, in cuius fine perversis & intricatis litteris nota Ama-
nuensis adponitur; ex qua nihil aliud, praeter annum scriptionis, eruitur, qui
sic adnotatur 506. scilicet 6472. Christi DCCCLXIV.

VIII. xxviii. membran. in 4. maiori. Ibid. pag. 385. S. IOANNIS CHRYSOSTOMI 973
ex interpretatione in Genesim Homiliae xxxvii. scriptae ab IOANNE sacerdote,
mense Novembri, die decimatertia, Indictione prima, anno Mundi 6481. Chri-
sti DCCCLXXIII. Memoratur etiam LEO Codicis possessor. Huius meminit Pal. Gr.
Lib. I. pag. 45. Cl. MONTFAUC.

LXIX. vi. membran. in 4. Tom. II. pag. 626. PLUTARCHI Vitae Parallelae xiv. 997
scriptae manu GREGORII CVBVCLESI, mense Iulio, Indict. x. anno 6505. Chr.
DCCCXCVII. MONTF. l. c. pag. 46. pro GREGORIO legit GEORGIO & pro Iulio,
Iunio.

VI. xviii. membran. in fol. Tom. I. pag. 130. Evangelia cum versculis in lau- Saec. x.
dem LEONTHII scriptoris.

IX. iii. membran. in 4. maiori. Ibid. pag. 390. IOANNIS SCHOLASTICI Scala Pa-
radisi cum scriptoris, qui tamen nomen suum retinet versculis in fine.

XXVIII. xviii. membran. in fol. Tom. II. pag. 35. THEONIS expositio in ma-
gnam Constructionem PTOLEMAEI: Hunc LANGIVS Codicem appellat optimum, ra-
rum & insignem: HOLSTENIVS vero insignem librum ob scripturam & antiqui-
tatem. Fuit ANGELI POLITIANI.

XXXII. ix. membran. in 4. maiori. Ibid. pag. 132. SOPHOCLES, AESCHYLVS &
APOLLONIVS RHODIVS cum Scholiaste antiquo. Codex insignis, quo PETRVS VI-
CTORIVS usus est in Tragicis Graecis recensendis, teste HOLSTENIO.

XXIV. membran. in 8. Ibid. pag. 174. HOMERI Odyssea scripta ab IOANNE
peccatore.

LV. iv. membran. in fol. Ibid. pag. 218. Tacticorum Auctorum Collectio uberri-
ma. Codex insignis, & omni pretio maior. Possessor Codicis, quidam DEMETRIVS
LASCARIS LEONTARIVS, varia memoratu digna pluribus in locis adnotavit, quae
omnia in ipsius recensione proferimus. Ea vero incipiunt ab anno Mundi

Saec. X. 6915. *Christi MCCCXV. & pertingunt usque ad A. M. 6958. Christi MCCCCL. LXIX. II. membran. in fol. Ibid. pag. 622. THUCYDIDIS Historia Peloponnesiaca, in cuius calce legitur „ DEO gratias PETRVS scripsit. „ MONTFAUC. loc. cit. pag. 92.*

XXII. membran. in 4. Ibid. pag. 642. IOSEPHVS de Antiquitate Iudaica, cum epigrammate in fine versibus hexametris ex persona scriptoris, tacito tamen nomine.

LXX. III. membran. in fol. min. Ibid. pag. 657. HERODOTI Historiarum Libri novem. Codex antiquissimus atque optimus.

LXXXIX. sup. XXII. membran. in 4. Tom. III. pag. 411. IOANNIS CLIMACI Scala Paradisi, manu CONSTANTINI minimi sacerdotis.

1021 XI. IX. membran. in fol. Tom. I. pag. 502. S. IOANNIS CHRYSOSTOMI varia, ac Vitae quaedam SS. Patrum, partim ab ISAIA quodam exscriptae, qui se pluribus locis prodit, partim a LVCA monacho peccatore, iussu ISIDORI sacerdotis & Praefecti monasterii S. IOANNIS APEIRI anno Mundi 6529. Christi MXXI. Indict. IV. mensis Septembris die XII. feria V. In fine legitur „ Hunc librum, qui „ dicitur Margaritae, emit Fr. AMBROSIVS ex urbe Regii Calabriae tarinis XIII. „ horum temporum, quum D. N. Papa VRBANVS VI. venit Messanam mense Augusto die VIII. Indict. VII. anno Mundi 6893. Christi MCCCXXXV. „

1063 IV. XVI. membran. in 4. maiori. Ibid. pag. 540. ANASTASII Sinaitae Quaestiones & Responiones, a NICEPHORO peccatore & paupere calligrapho exaratae mense Octobri, Indict. I. anno Mundi 6571. Christi MLXIII. MONTFAUC. loc. cit. pag. 52.

1091 VII. XXIV. membran. in 4. min. Ibid. pag. 275. GREGORII Theologi Orationes, manu EVTHYMII monachi peccatoris XIPHILINI, mense Aprili, Indict. XIV. anno Mundi 6599. Christi MXCI. MONTF. ibid. pag. 54.

1093 IV. XXXII. membran. in 12. Ibid. pag. 553. Epistolae Catholicae, & Paullinae, & aliae. Plures in hoc habentur subscriptiones, in quibus nominatur IOANNES quidam monachus & presbyter; in ultima vero subiungitur, fuisse scriptum Codicem „ sumtibus IOANNIS monachi & presbyteri a secretis, generi vero Domini MANVELIS, provinciae Aegaei maris &c. mense Decembri, die XII. „ Indict. I. anno Mundi 6601. Christi MXCIII. regnante ALEXIO COMNENO, & „ Domino Patriarcha NICOLAO Papa Constantinopolitano. „

Saec. XI. IV. VIII. membran. in 4. Ibid. pag. 525. D. BASILII Homiliae &c. „ EVSEBIUS „ peccator, iam inde a puero monachus, habitans in urbe Sebaste, habuit hunc „ Codicem. „

VI. II. membran. in fol. Ibid. pag. 83. Evangelium antiquissimum, supplementum tertia circiter parte manu GEORGII LONGI sacerdotis, & ab ARSENIO Monembasiae Archiepiscopo, CLEMENTI VII. Pont. Max. dono missum. MONTF.

III. membran. in fol. Ibid. pag. 87. Sanctorum Patrum Catena in Psalmos.

XXXIV. membran. in fol. min. Ibid. pag. 161. Evangelia. In fine subiicitur subscriptio hinc inde erasa, ex qua tantum eruitur scriptum fuisse Codicem mense Maio, Indict. VIII. memoraturque NICETAS quidam, forte scriptor, & „ matrona . . . . . ALEXII. „

VII. I. membran. in 4. maiori. Ibid. pag. 165. GREGORII NYSSENI, & aliorum SS. Patrum Opera varia. In fine mentio fit cuiusdam sacerdotis MICHAELIS, vel scriptoris, vel possessoris Codicis.

III. membran. in 4. Ibid. pag. 202. GREGORII Theologi Orationes. In fine legitur „ sudore laboreque multo effuso vix invenire licet finem. „

VIII. membran. in fol. Ibid. pag. 211. Orationes eiusdem, a NICOLAO exscriptae, qui plura carmina intermiscuit in eius laudem.

X. membran. in 4. Ibid. pag. 216. Eiusdem Poëmata, NONNI Panopolitae paraphrasis in Evangelium S. IOANNIS, & EVDOCIAE Augustae fragmentum Poëmatum de Martyrio SS. CYPRIANI & IVSTINAE. Codex venerandae antiquitatis.

XIII. membran. in 4. maiori. Ibid. pag. 249. Eiusdem S. GREGORII Orationes sexdecim cum Commentario NICETAE Heracleensis Metropolitae, scriptae manu THOMAE monachi & sacerdotis.

VIII. XV. membran. in 4. maiori. Ibid. pag. 355. D. IOANNIS CHRYSOSTOMI Homiliae, quae Margaritae dicuntur. Codex, ut adnotatur in fine, redemptus Tarachae Peloponnesi urbe a Turcarum manibus.

X. IV. membran. in fol. Ibid. pag. 473. OEGVMENII Commentarius, seu Cate-
na in Epistolas Paullinas. In fine legitur „CHRISTE mi salva monachum BA-
BYLAM & peregrinum.

Saec.
XI.

VIII. membran. in fol. Ibid. pag. 475. Duodecim Prophetæ Minores, &
quatuor Maiores cum scholiis. In primo folio recentior manus adnotavit, Codi-
cem hunc dicatum fuisse Monasterio SS. DEIPARAE HODEGETRIAE a monacho
CLEMENTE anno Mundi 6828. Christi MCCCXX.

XXVIII. XXVII. membran. in 4. Tom. II. pag. 52. MAXIMI philosophi Carmen
de Electionibus, & MANETHONIS poetæ Apotelesmata. Codex insignis.

XXXIX. membran. in 4. Ibid. pag. 64. HIPPARCHI Expositio in ARATI &
EVDOKI Phaenomena. Liber Chartophylacis Sanctissimæ magnæ Dei Ecclesiæ
NICETAE Cyprii. MONTF.

LXIX. XIX. membran. in 4. min. Ibid. pag. 640. FLAVIUS IOSEPHVS de Capti-
vitate Iudaica. Codex quantivis pretii.

LXXIV. VII. membran. in fol. Tom. III. pag. 53. Veterum Chirurgorum insignis
Collectio, auctore NICETA, cum tribus epigrammatis in eius laudem. In po-
strema pagina legitur „Praesens liber est scholæ, vel officinæ Medicæ Noso-
„comei XL. Martyrum. „Hoc publicum Valetudinarium exstruxit ISAACIUS AN-
GELVS Imp anno circiter MXXC. Codicem hunc admirandum vocat HOLSTENIUS.

V. XIV. membran. in 4. maiori. Tom. I. pag. 34. Catena in Psalmos. In fine
legitur „Memento Domine servi tui IOANNIS. „

Saec.
XII.

XV. membran. in 4. Ibid. pag. 37. S. CYRILLI Alexandrini Glaphyra. Li-
ber, ut adnotatur in fine, GALACTIONIS TAACHA hieromonachi.

XXX. membran. in 4. Ibid. pag. 55. Psalterium & Cantica. Tabula Pascha-
lis in fine exhibet Festa Mobilia per duodecim annos, incipiens ab anno Chr. MCX.

VI. XIV. membran. in 8. Ibid. pag. 125. Evangelia, cum Menologio alia ma-
nu multo posterius adiecto, anno scilicet MCCCXVIII. mense Septembri.

XVI. membran. in 4. min. Ibid. pag. 126. Evangelia, subscripto in fine ver-
sculo „BASILII labor, ac DEI VERBI Sermones. „

VII. VII. membran. in 4. Ibid. pag. 208. GREGORII Nazianzeni Orationes. In
calce legitur, librum hunc dicatum fuisse monasterio Copbi a nobilissimo Despo-
ta Domino CONSTANTINO COMNENO LASCARE.

VIII. XII. membran. in 4. Ibid. pag. 351. Catena SS. Patrum in quatuor
Evangelia, cum variis versculis & subscriptionibus; in ipsarum una memora-
tur BASILIUS ZIZERIVS, in altera IAC... & sacerdos IOANNES filius CHRY-
SANTHI, qui Codicem scripsisse videtur.

XX. membran. in 12. Ibid. pag. 364. ANASTASII Sinaitæ & aliorum Ope-
ra varia. In fine legitur „Domine adiuva possessores huius libri, & remitte
„eis quaecumque dicto factoque commiserint, pro tua benignitate Deus. „

X. XIX. membran. in 4. Ibid. pag. 486. Commentarius SS. Patrum in Episto-
las Paullinas. Adscribitur possessoris nota hisce verbis „anno 6826. Christi
„MCCCXVIII. Indict prima TIMOTHEVS sacrificulus, & NAXIREOS PARADISI F. „

XXXI. XXXIX. membran. in 4. Tom. II. pag. 120. HESIODI Opera & Dies,
& OPIANI de Piscibus Libri quinque, cum versculis, in quibus memoratur
IOANNES. In fine vero subditur „Domine adiuva servum tuum THEOPHILVM
„peccatorem, humilem & indoctum. „Vter autem ex istis. duobus. sit Codicis
scriptor, aut possessor, non apparet.

LXXXI. I. papyraceus in fol. Tom. III. pag. 219. ARISTOTELIS Opera varia, Saec. XII.
duplici manu exarata. In fine Libri quarti de Caelo legitur „Scriptus est ma-
nu IOANNIS PANARETI. „

&
XIII.

XXXII. XVI. chartaceus in 4. Tom. II. pag. 140. NONNI Dionysiaca, GREGO-
RII Nazianzeni Carmina, & alia aliorum. In fine Libri quinti OPIANI de pi-
scatione annus scriptionis adnotatur, scilicet „mense Septembri die prima, In-
„dict. IX. anno 6789. Christi MCCLXXXI. „Varia deinde possessorum nomina le-
guntur, ac primo quidem pag. nona FRANCISCUS PHILELPHVS ita adnotavit
„Emptus Constantinopoli ἀπὸ τοῦ γυναικὸς viri clarissimi IOHANNIS CHRYSOLORAE
„sub anno MCCCXXIII. pridie nonas Ianuarias. „In ultima vero pagina haec
legas „Finem accepit liber hic feliciter, qui quondam MANVELIS, nunc autem
„est MAXIMI &c. „

1281

VI. XXVIII. membran. in 8. Tom. I. pag. 156. Evangelia. „Finem accepit
„hic

1285

- „ *hic liber mense Iulio, die xxviii. Indict. xiii. anno 6793. Christi MCCLXXXV.* „
 MONTE.
- 1291 XXXI. iii. papyraceus in 4. Tom. II. pag. 77. OPIANI *Halieutica & Cynegetica*, AESCHYLI *tragoediae duae &c.* OPIANI *Halieutica completa dicuntur manu MANVELIS SPHINEAE mense Maio, Indict. xv. anno mundi 6799. Christi MCCXCI.*
- Saec. XXVIII. iv. membran. in 4. maiori. Ibid. pag. 14. ARCHIMEDIS *Opera varia.*
 XIII. Post *librum de quadratura parabolae* subditur „ *LEO Geometra in multos vivas annos charissime Musis.* „
- LVII. xiii. membran. in 4. Ibid. pag. 354. LVCIANVS. *Variae possessorum subscriptiones legebantur, quarum nunc pauca supersunt vestigia.*
- LXXII. xiv. membran. in 12. Tom. III. pag. 33. ARISTOTELIS *Praedicamenta cum scholiis AMMONII.* Pag. 72. *quaedam subscriptiones occurrunt, in quibus possessor Codicis filiorum suorum diem natalitium adnotavit ab anno MCCXCIII. usque ad annum MCCCVI.*
- 1314 XXVIII. xxvi. membran. in 4. Tom. II. pag. 46. THEONIS *Alexandrini Commentarius in expeditos PTOLEMAEI Canones ad EPIPHANIVM filium.* In fine haec adnotata sunt *graece, quae latine ita sonant „ Exacta duodecima Indict. anno „ 6832. Christi MCCCXIV. elapsi sunt ab anno primo Regis PHILIPPI ARIDAEI anni „ ni Romani 1638. ab imperio AVGVSTI Imperatoris anni 1343. ab imperio „ Diocletiani anni 1030. „ MONTE. pro 6832. legit 6822.*
- 1315 LV. vii. chartaceus in 4. Ibid. pag. 244. THEODORI PRODROMI *Enarratio in Erotemata grammaticalia, & aliorum alia quamprimum Opuscula.* In calce THEODORI PRODROMI legitur „ *Absolutus liber mense Decembri anno 6823. Christi „ MCCCXV. Indict. xiii. fer. ii. hor. i. die mensis xxiii. „*
- LXXXVI. xxxi. bombycinus in 8. Tom. III. pag. 376. NICEPHORI monachi *Compendium caussarum naturalium & Meteororum, manu LEONIS Lectoris mense Decembri anno Mundi 6823. Christi MCCCXV.*
- 1318 LXX. vi. membran. in 4. Tom. II. pag. 665. HERODOTI HALICARNASSEI *Historiarum Libri novem manu NICOLAI TRICLINII mense Martio, Indict. prima, anno Mundi 6826. Christi MCCCXVIII. MONTE.*
- 1323 VII. xxx. chartac. in 4. Tom. I. pag. 290. GREGORII Nysseni *Expositio Cantici Canticorum, & alia. Expositio dicitur absoluta mense Martio die xxi. anno Mundi 6831. Christi MCCCXIII. MONTE. l. c. pag. 68. In penultima vero Codicis pagina adnotatum est „ CHRISTOPHORVM RAYNERII de BONDELMONTIBVS „ emisse hunc Codicem hyperperis viii. apud Castellum Belvedere Insulae Cretae „ anno MCCCXV. quinta mensis Maii. „*
- XXVIII. xvii. chartac. in 4. Tom. II. pag. 34. *Persica Constructio Astronomiae, absoluta anno Mundi 6831. Christi MCCCXIII.*
- 1324 VIII. xxi. chartac. in 4. Tom. I. pag. 366. IOANNIS CLIMACI *Scala Paradisi.* „ *Opus miserabilis MATTHAEI & indigni hieromonachi. Absolutus est sacer hic „ & divinus liber mense Decembri die xxv. Indict. vii. anno 6832. Christi „ MCCCXIV. „ MONTE. legit 6833. Cbr. MCCCXV.*
- 1324 LIX. xxxv. chartac. in 4. Tom. II. pag. 555. *Epistolae SYNESII, THEODORI & LASCARIS & Anonymi. Ad calcem SYNESII notatur „ mensis Augusti die xvi.*
 1330 „ *fer. v. Indict. vii. anno 6832. Christi MCCCXIV. „ In fine vero Codicis „ mensis Martii die xiv. fer. v. anno 6838. (sic) Christi MCCCXXX. Indict. viii. „*
- 1328 XL. i. membran. in fol. Tom. I. pag. 497. *Vitae Sanctorum, completae manu IOACHIM mense Octobri, Indict. xi. anno Mundi 6836. Christi MCCCXXVIII. studio & opera venerabilissimi inter hieromonachos Domini IGNATHI cognomento IYSTI in celebri Monasterio τῶν Ὁδυνῶν. MONTE.*
- 1331 V. xix. papyraceus in 4. Ibid. pag. 41. DIONYSII *Areopagitae Opera, & GREGORII Nazianzeni Orationes, scriptae anno Mundi 6839. Christi MCCCXXXI.*
- 1336 X. xv. membran. in 12. Ibid. pag. 484. *Typicon Ecclesiasticae Acoluthiae. Codex analphabetae ac negligenter exaratus ab IOANNE Lectore anno Mundi 6844. Christi MCCCXXXVI. Indict. iv.*
- 1339 XXXII. xxvii. papyrac. in 4. Tom. II. pag. 176. HOMERI *Ilias, scripta mense Martio, die iii. Indict. vii. anno Mundi 6847. Christi MCCCXXXIX. fer. iv. MONTE.*
- 1344 VI. ix. chartac. in fol. Tom. I. pag. 114. EVSEBIUS *de praeparatione Evan-*
 ge-

gelioa. Codex absolutus mense Septembri, Indict. XII. anno Mundi 6852. Christi MCCCLIV. MONTE.

XXVIII. XIV. chartac. in 8. Tom. II. pag. 27. Syntagma ex variis astrologiae iudiciariae scriptorum excerptis contextum. Pag. 291. legitur Thematium gene- 1345
thliacum factum pro inchyto quodam viro Veneto anno Mundi 6853. Christi MCCCLV. Febr. IV. hora XII. post meridiem.

LXXXVI. XV. chartac. in 8. Tom. III. pag. 345. NICEPHORI monachi Intro- 1347
ductorium Compendium de causis naturalibus & de Meteoris, &c. Codex abso-
lutus a papa, seu presbytero NICOLAO SELLARIO Callipolitana, mense Martio,
die sabbati, hora VI. anno Mundi 6855. Christi MCCCLVII.

V. XXVI. chartac. in 4. Tom. I. pag. 50. DIONYSII Areopagitae Opera, scri- 1348
pta manu NICOLAI Meletis, vel Melitensis anno Mundi 6856. Christi MCCCLVIII.
Indict. prima, die XXIX. Ianuarii. MONTE.

XXXII. chartac. in 4. Ibid. pag. 56. DIONYSII Areopagitae Opera. In pag. 1355
182. b. scriptoris nota ita habet „anno Mundi 6863. Christi MCCCLV. Septem-
„bris die XXX. manus indigni THYTI scripsit. „ In calce vero Codicis possessor
ita se prodit „ Ille liber est sacerdotis MANVELIS. „

XXVIII. XXIV. chartac. in 8. Tom. II. pag. 43. MANVELIS MOSCHOPVLI Ero- 1356
temata, completa „ manu mea condiscipuli magni GEORGH LASCARIS mense Iu-
„lio, die XXXI. Indict. IX. anno Mundi 6864. Christi MCCCLVI. „

LXXX. III. chartac. in fol. Tom. III. pag. 173. Paraphrasis Ethicorum ARI- 1367
STOTELIS, in qua legitur haec nota „ Liber factus est sumptibus piissimi &
„ Christi amantis Imperatoris nostri IOASAPHI monachi CANTACVZENI anno 6875.
„ Christi MCCCLXVIII. mensis Novembris die XXIV. Indict. V. „ MONTE. loc. cit.
pag. 71. legit „ anno 6872. Chr. MCCCLXIV. mensis Martii XXIV. Indict. V. „

IX. IX. chartac. in fol. Tom. I. pag. 403. IOANNIS CANTACVZENI Historia 1370
suorum temporum. Codex scriptus anno Mundi 6878. Christi MCCCLXX. Indict.
VIII. mense Decembri, die VIII. MONTE. legit „ die VII. „

XXVIII. XIII. chartac. in 8. Tom. II. pag. 25. Traditio in Persicas Astrono- 1374
miae regulas &c. Occurrit ibi Thematium factum mense Septembri, die XXV.
anno Mundi 6882. Christi MCCCLXXIV. sub ipso meridie.

XXXI. VIII. papyrac. in 4. Ibid. pag. 83. AESCHYLVS, SOPHOCLES &c. Adest 1382
notula, quae annum praefert MCCCLXXIV. Indict. XII. mensis Ianuarii VIII.

XXVIII. XVI. papyrac. in 8. Ibid. pag. 31. Syntagma Astrologiae iudiciariae 1382
scriptorum. Liber scriptus manu IOANNIS ABRAHAMI filii anno Mundi 6890.
Christi MCCCLXXX. ut ex versiculis quibusdam eruitur.

LVII. XXVII. chartac. in 4. Ibid. pag. 375. LIBANII Sophistae Orationes, scri- 1392
ptae anno Mundi 6900. Christi MCCXCII. mense Septembri, manu ac labore
THEOPEMPTI.

LX. XX. chartac. in 8. Ibid. pag. 610. ARISTIDIS Orationes, scriptae mense 1396
Augusto, die XXV. anno Mundi 6904. Christi MCCXCVI. Indict. IV. MONTE.

LXX. IX. membranac. in fol. Ibid. pag. 669. ARRIANI, PLVTARCHI ac DIO- 1399
DORI SICVLI varia. Scriptor est ANDREAS sacerdos Leantinus, & tabularius
Hagioprocopita, mense Maio, die X. sabbato, anno Mundi 6907. Christi MCCIC.
Indict. VII.

LXIX. III. membran. in 4. Ibid. pag. 623. PLVTARCHI Vitae, scriptae ab eo- 1396
dem ANDREA LEANTINO, anno & Indict. eadem, mense vero Octobri, die III.
fer. V. MONTE. legit „ die XXV. „

V. XVI. chartac. in 4. Tom. I. pag. 38. CHRISTODVLI monachi, seu IOANNIS Saec. 1396
CANTACVZENI contra PALAMAM haereticum liber, & alia. Circa medium Codicis
possessor adnotavit diem natalitium suorum filiorum. XIV.

VI. II. membran. in fol. Ibid. pag. 83. Evangeliarium suppletum manu GEOR-
GH LONGI, qui ita se subscribit „ In tuis precibus memento mei viliis sacerdotis
„ GEORGH LONGI & peccatoris. „ Vid. eundem Cod. supra saec. XI.

IX. XXVII. papyrac. in 4. Ibid. pag. 436. D. MAXIMI Dictionary. In fine 1396
legitur „ Perfectiori bonorum Deo gratia. Deus servabit ATHANASIVM. „

XI. VII. chartac. in 4. Ibid. pag. 502. THEOPHYLAOTI Expositio in Epistolas
PAVLI, cum versiculis in fine scriptoris BARLAAMI, qui ATHANASIO sacerdoti,
libri possessori, bona a Deo precatur.

XXVIII. II. membran. in fol. Tom. II. pag. 71. PTOLEMAEI Geographia. In 1396
fine

- Saec. *fine legitur* „ Ex CLAYDII PTOLEMAEI *Geographicis Libris* VIII. orbem terrarum
 XIV. „ *universum* AGATHOS DAEMON *Alexandrinus mechanicus delineavit* . „
 XXXII. v. chartac. in 4. Ibid. pag. 128. HOMERI *Ilias* . Pagina Codicis ter-
 tia hanc notam exhibet „ Ego GEORGIUS PHILANTHROPENVS CHVMNVS coepi HO-
 „ MERVM scribere cum discipulo meo MAGVLA mense Martio die x. „
 LV. XXI. membran. in fol. Ibid. pag. 285. XENOPHONTIS *Opera varia* . „ Dei
 „ donum, & labor humilis PETRI. „
 LVII. XXVI. membran. in 12. Ibid. pag. 372. *Variorum Opuscula grammatica-*
lia , scripta manu NICETAE.
 LXIX. XXIII. papyrac. in 4. Ibid. p. 642. IOSEPHVS de *Antiquitate Iudaica* cum
 pluribus scriptoris versiculis in fine in laudem auctoris . Scriptor vero est MA-
 NVEL aulicus logista, cognomento ex ANGELIS.
 LXXIV. x. chartac. in 4. Tom. III. pag. 95. GALENI *Anatomicae aggressiones* ,
 & ALEXANDRI TRALLIANI de *diagnoscendis & curandis corporis humani morbis*
Libri duodecim &c. TRALLIANI *Opus scriptum est a variis monachis* , quorum
 nomina suo loco proferuntur.
 XVIII. chartac. in 4. Ibid. pag. 120. GALENVS de *usu partium corporis hu-*
mani , & de *pulsibus* . Codex IOANNICHI manu exaratus, cuius etiam versiculi
 exstant in fine . Ab eodem praeterea IOANNICIO scripti sunt sequentes, nimirum
 LXXV. v. VII. XVII. XVIII. & XX. &
 LXXXVII. IV.
 LXXXV. XVI. chartac. in fol. Ibid. pag. 276. THEMISTII *paraphrasis in ARI-*
STOTELIS Libros de Anima , transcripta a PHILIPPO Primicerio in *Insula Creta* .
 1403 V. XVII. chartac. in 8. Tom. I. pag. 40. Psalterium *Davidicum completum*
 die XVII. mensis Martii, anno Mundi 6911. Christi MCCCIII.
 1412 LXXV. XI. chartac. in fol. Tom. III. pag. 158. ACTVARIVS de *urinis* &c.
 manu STEPHANI inter hieromonachos minimi anno Mundi 6920 Christi MCCCXII.
 Indict. v.
 1421 LXXXV. VII. membran. in fol. Ibid. pag. 254. PLATONIS *Dialogi* XX. scripti
 anno 6929. Christi MCCCXX. (ita quidem in Codice, sed debet esse annus MCCCXXI.
 uti habet etiam MONTF. l. c. pag. 77.) Indict. XIV.
 1422 LV. I. chartac. in fol. Tom. II. pag. 213. *Dictionary SVIDAE* , manu PETRI
 Cretensis ex *Civitate Rhetemno* , in urbe Mantua , anno Mundi 6930. Christi
 MCCCXXII. die sabbati, mense Iulio die VIII. MONTF. loc. cit. legit „ mensis
 „ Iunii VII. „
 1427 XIX. membran. in 4. Ibid. pag. 283. XENOPHONTIS *Opera varia* , absoluta
 mense Novembri die XXIII. Indict. v. anno Mundi 6935. Christi MCCCXXVII. Con-
 stantinopoli manu GEORGH CHRYSOCOCCAE, impensis FRANCISCI PHILELPHI.
 LXX. XXXIV. bombycinus in 4. min. Ibid. pag. 690. DIODORI SICVLI *Bibliotheca*
Historicae libri aliquot , scripti ab eodem GEORGIO ut supra, eodem anno
 & Indict. & in eodem loco, mense vero Februarii die XII. ac sumtibus CHRI-
 STOPHORI GARATHONIS. MONTF. pro Indict. v. legit VIII.
 1431 LXIX. I. membran. in fol. Ibid. pag. 619. PLVTARCHI *Vitae scriptae in Civi-*
tate Mantuae mense Maio die II. fer. IV. Indict. VIII. anno Mundi 6939. Chri-
 sti MCCCXXXI. manu GERARDI ex antiquis Patribus. MONTF.
 XXXI. XVII. bombycinus in 4. min. Ibid. pag. 90. EVRIPIDES, manu IOANNIS
 humilis eodem anno ut supra, mense Iulio die v. Pag. vero 48. b. legitur „ O
 „ Christe auxiliare servo tuo MANVELI XANTHOPVLO. „
 1435 LXIX. IX. membran. in 4. Ibid. pag. 628. POLYBI *Historia* . Scripsit ANTO-
 NIVS ATHENIENSIS mense Novembri die XXII. anno Christi MCCCXXXV. Senis
 in Thufcia sumtibus FRANCISCI PHILELPHI. MONTF.
 1436 LV. VII. membran. in 4. Ibid. pag. 304. PLVTARCHI *Opera varia* , scripta
 ab eodem ANTONIO , ut supra, eodem in loco , & eiusdem FRANCISCI sumtibus,
 anno Christi MCCCXXXVI. Kal. Febr.
 1444 LXXXI. XIII. membran. in 4. Tom. III. pag. 227. ARISTOTELIS *magna Mo-*
ralia , & DEMETRII PHALEREI de *Elocutione Liber* , manu DEMETRII SGVRO-
 PVLI *Mediolani* anno Christi MCCCXLIV. die prima Iulii , pro FRANCISCO PHI-
 LELPHO. MONTF.
 1445 XXVIII. XLII. chartaceus in 4. Tom. II. pag. 66. PTOLEMAEI *Geographia* , manu
 DEMETRII anno Christi MCCCXLV. mense Maio, die XIX. MONTF. l. c. pag. 79.
 XLV.

XLV. chartac. in 8. Ibid. pag. 67. ARISTOTELIS *Mechanica &c. scripta Mediolani* XIII. Ianuarii anno Christi MCCCCXLV. Tum THEOPHRASTI *Metaphysica, & Liber PSELLI de operatione Daemonum scriptus Mediolani, Ianuarii die XXII. MONTF.*

LIX. XLV. membran. in 4. Ibid. pag. 576. MANVELIS MOSCHOPVLI *Erotemata* 1449 *grammaticalia, manu papae GEORGHII Magistri NICOLAI, primi anagnostae seu lectoris, mense Aprili, die IV. hora XVIII. anno Mundi 6957. Christi MCCCCIL. Indict. XII. MONTF. l. c. pag. 80.*

LVII. II. chartac. in 4. Ibid. pag. 429. Anonymi *de passionibus dictionum, & alia grammaticalia, mense Septembri VIII. die Dominica in Nativitate SS. Dei-parae, Indict. XII. anno Mundi 6957. Christi MCCCCIL.*

LVI. XVI. chartac. in 8. Ibid. pag. 315. GEORGHII *Metropolitae Corinthi Dialecti, & aliorum Grammaticorum varia. Dialecti absolutae dicuntur, mense Novembri, die quarta eiusdem mensis, hora XVIII. fer. IV. manu NICOLAI AN-TONII PINNELLA civitatis Comitatus Salentini dictae, gratia Dei, & IOANNIS-ANTONII Principis Tarentini, & Comitatus Tentisnorum & Lyppiae, anno a creatione Mundi 6959. Christi MCCCCI. Indict. decimaquinta.*

XXXII. XVIII. membran. in 4. Ibid. pag. 147. HOMERI *Ilias, manu IOANNIS* 1452 *THESSALI SCVTARIOTAE Florentiae anno Christi MCCCCII. mense Maio, die XV.*

LVII. XXII. chartac. in 8. Ibid. pag. 364. DEMETRII *PEPAGOMENI Orneosphion, seu de re accipitraria Liber, scriptus Venetiis anno Christi MCCCCIV. MONTF.* 1454

LXIX. XV. chartac. in fol. Ibid. pag. 638. XENOPHONTIS *Historiarum Grae-carum Libri septem, scripti die XXV. Aprilis, anno Mundi 6963. Christi MCCCCV. Indict. III. MONTF.* 1455

XXXII. XXII. chartac. in 4. Ibid. pag. 173. HOMERI *Ilias, absoluta a GEOR-* 1459 *GIO sacerdote ALEXANDRI filio, anno Christi MCCCCIX.*

LXXXXI. sup. IX. membran. in 8. Tom. III. pag. 427. THEOCRITI *Bucolica,* 1460 *transcripta anno Christi MCCCCX. die XXIX. mensis Martii.*

LVI. XIV. chartac. in 4. Tom. II. pag. 311. NICEPHORI *GREGORAE in Pala-* 1464 *miticum Tomum Libri decem antirrhetici &c. MCCCCXIV. mense Octobri, die XVI.*

XXVIII. XXXVII. membran. in 4. Ibid. pag. 63. ARATI *Apparenia, manu* 1465 *IOANNIS THESSALI SCVTARIOTAE Florentiae anno supradicto, mensis Ianuarii XVI. die lunae.*

LXXXV. XI. chartac. in 4. Tom. III. pag. 270. SEXTI *EMPIRICI Pyrrhoniani* 1465 *Compendii Libri tres, & adversus Mathematicos Libri decem. Scripsit THOMAS PRODROMITES anno Mundi 6973. Christi MCCCCXV. Indict. XIII. Septembris die VIII.*

XXXII. VI. membran. in fol. Tom. II. pag. 129. HOMERI *Opera, manu Io-* 1466 *ANNIS RHOSI presbyteri Cretensis Bononiae anno supradicto, mense Novembri, die tertia.*

XXXI. XXVIII. chartac. in 4. Ibid. pag. 99. *Anthologia emendata a DEME-* 1466 *TRIO CHALCOCONDYLA & IOANNE LAVRENTII anno Christi MCCCCXVI.*

LVII. XI. chartac. in 4. Ibid. pag. 350. *Etymologicum Magnum, scriptum* 1467 *in Venetorum nunc Insula Creta in Civitate Candaci dicta, impensis meis FRAN-*

CISCI PHILELPHI, cuius est liber, anno MCCCCXVI. a Christi ortu.

XV. chartac. in fol. Ibid. pag. 357. *Etymologicum Magnum scriptum Medio-* 1468 *lani anno supradicto. MONTF.*

LV. IX. chartac. in 8. Ibid. pag. 270. THEODORI *GAZAE de mensibus, &* 1471 *alia. Transcripta a IOANNE RHOSO sacerdote Cretensi Romae anno Christi MCCCCXXI. PAVLLI. II. Sum. Pou. ann. VII. die XII. Februarii.*

V. VII. chartac. in 4. Tom. I. pag. 16. *Conlectio vocum ex divinis litteris,* 1474 *& sacris profanisque scriptoribus. Adest subscriptio amanuensis, ex qua colligitur Codicem hunc ex alio antiquiori fuisse descriptum, qui annum Mundi prae-*

ferebat 6855. Christi MCCCCXVII.

LXXXI. VII. chartac. in 4. Tom. III. pag. 224. ARISTOTELIS *Ethica Nicoma-* 1475 *chica, ex emendatione FR. ZENOBII ACCIAIOLI Ord. Praedicator. in Conventu S. MARCI Florentiae absoluta die XXII. Aprilis MDIV. Codex vero scriptus est in Abbatia SS. Deiparae Cryptoferratae a IOANNE RHOSO Augusti XXXI. anno Chri-*

sti MCCCCXXV. MONTF. legit MCCCCXXVI.

- 1480 LXXI. v. chartac. in fol. *Ibid.* pag. 5. SIMPLICII *Commentarius in decem ARISTOTELIS Praedicamenta*, „ANTONIUS *Mediolanensis*, *Cretensis* genere, hunc „librum in *Creta* descripsit anno MCCCCLXXX. Augusti die IV. „MONTF.
- 1485 LX. v. membran. in 4. Tom. II. pag. 589. ARRIANVS in *EPICETVM &c.* manu IOANNIS THESSALI SCVTARIOTAE anno Christi MCCCCLXXXV. Aprilis die XX. LV. XL membran. in fol. *Ibid.* pag. 306. PAVSANIAS transcriptus Romae manu IOANNIS RHOSI presbyteri *Cretensis* anno Christi MCCCCLXXXV. Indict. III. die X. mensis Septembris.
- LXXXXI. sup. VII. membran. in 4. Tom. III. pag. 423. ARISTOPHANIS *Comediae* quatuor, transcriptae item Romae ab eodem ut supra, eodemque anno, die vero XX. mensis Martii „hortatu & sumtibus nobilis & docti viri FRANCESCI SALVECTI „Hae tamen duae voces FRANCISCI SALVECTI recentius fuerunt suffectae vetustioribus expunctis.
- 1488 XXXII. XIV. membran. in fol. Tom. II. pag. 140. HOMERI prima editio Florentina *Odyseam* tantum continens cum *Batrachomyomachia* & hymnis, quam integram habemus Cod. VII. eiusdem Plutei. Errat MONTF. loc. cit. pag. 85. dum ait Codicem hunc scriptum fuisse Florentiae MCCCCLXXXVIII. nona Octobris.
- 1489 LXXXV. VIII. membran. in fol. Tom. III. pag. 254. PROCLI *Platonici expositio in Parmenidem PLATONIS &c.* Codex transcriptus sumtibus magnifici D. LAVRENTII de MEDICIS manu IOANNIS RHOSI presbyteri *Cretensis* anno Christi MCCCCLXXXIX. die X. mensis Decembris, Romae.
- VII. IV. membran. in 4. Tom. I. pag. 203. S. GREGORII Nysseni *Opera varia*, scripta ab eodem & eodem anno, die vero XX. Ianuarii, Romae.
- LIX. XLVI. membran. in 8. Tom. III. pag. 577. DEMOSTHENIS *Oratio de falsa legatione*, item descripta ut supra, Februarii die XXIV. eiusdem anni, Romae.
- 1490 LXXXVI. IV. membran. in fol. Tom. III. pag. 290. HERMIAE, sive HERMEAE *expositio in Phaedrum PLATONIS*, exarata ab eodem ut supra, anno Christi MCCCXC. mensis Augusti die XXVIII. Florentiae.
- LXX. XXII. membran. in fol. Tom. II. pag. 682. ZOSIMI *Historia nova libris quinque*, descripta ut supra eodem anno, die XXVIII. Septembris, Florentiae.
- 1491 LXXXVI. XXIII. membran. in 4. Tom. III. pag. 366. NICEPHORI *expositio in SYNESII Librum de Insomniis*, ab eodem ut supra descripta, anno MCCCXCII. Maii die III. Venetiis, quemadmodum etiam alii Codices quinque, qui sequuntur, nimirum
- XVIII. membran. in 4. *Ibid.* pag. 361. VETTIVS VALENS de *natura planetarum atque signorum*, mense Maio, die XXVII. Venetiis.
- VI. XXII. membran. in 4. Tom. I. pag. 142. EVSEBII contra Hieroclem *Liber*, & alia, Iunii die prima, Venetiis.
- LVIII. XIII. membran. in 4. Tom. II. pag. 448. PHORNTVS, Iunii die XXVIII. Venetiis.
- LXXV. XIV. membran. in 4. Tom. III. pag. 161. ALEXANDER *Aphrodisiensis* de febribus &c. Decembris die XX. sumtibus Magnifici LAVRENTII de MEDICIS, Venetiis. MONTF. l. c. pag. 81.
- IV. III. membran. in 4. Tom. I. pag. 519. ATHENAGORAS de *Resurrectione*, Iunii die VI. Venetiis.
- 1492 Huic adnectitur STEPHANVS Byzantius de *Vrbibus* manu eiusdem RHOSI anno MCCCXCII. Martii die XXXI. Venetiis.
- LXXXV. XXV. membran. in 4. Tom. III. pag. 280. SYRIANI in quosdam ARISTOTELIS *Metaphysicorum Libros Commentarius*, scriptus anno MCCCXCII. mense Septembri, die XXIV. Florentiae sumtibus PETRI MEDICES.
- 1493 LVIII. XI. chartac. in fol. Tom. II. pag. 446. IOANNES STOBAEVS, transcriptus manu eiusdem RHOSI anno Christi MCCCXCIII. mensis Iulii die X. Romae.
- 1494 LXXXI. VI. chartac. in 4. Tom. III. pag. 223. ARISTOTELIS *Politica*, manu IOANNIS THESSALI SCVTARIOTAE die III. Octobris, anno Christi MCCCXCIV. Florentiae. Codex ANGELI POLITIANI.
- V. XXI. membran. in 4. Tom. I. pag. 44. Psalterium scriptum manu FR. BERNARDI monachi S. P. DOMINICI, filii BARTHOLOMAEI BARTOLINI Florentiae. MONTF. pro BARTOLINI legit BARTOLISCI.
- XXV. chartac. in 8. *Ibid.* pag. 50. Psalterium Davidicum cum Canticis cum nota

nota scriptoris in fine, qui dicitur „ rusticus discipulus, nomine GEORGIUS, cognomine vero FLAMENGVS. „ Hanc sequitur alia subscriptio, quam fortasse ita ut iacebat in vetustiore exemplari, unde hoc exaratum est, ipse GEORGIUS descripsit, & ita habet „ Absolutum praesens psalterium anno mundi 6680. Christi „ MCLXXII. mense Iulio, die XI. fer. III. hor. XIII. diei. „ Scriptura enim Codicis est saeculi XV. MONTE. pag. 51. pro 6680. legit male 6066. Christi MLVIII. XXXII. chartac. in 4. Ibid. pag. 56. DIONYSII Areopagitae Opera. Liber sacerdotis MANVELIS.

Saec.
XV.

XXXVII. chartac. in 12. Ibid. pag. 62. APOLLINARIS Psalmorum Davidis, & IOANNIS GEOMETRAE Odarum, seu Canticorum Metaphrasis metrica.

VII. XII. chartac. in 4. Ibid. pag. 241. S. GREGORII Nazianzeni Opera, manu cuiusdam NILI exarata. MONTE.

XXXI. 1. chartac. in fol. Tom. II. pag. 73. EVRIPIDIS, SOPHOCLES & AESCHYLII Tragoediae scriptae manu ANGELI sacerdotis pro FRANCISCO PHILELPHO.

XXIII. chartac. in 4. min. Ibid. pag. 93. HESIODI Opera & Dies &c. Nonnulli leguntur versiculi ANTONII scriptoris ad quemdam sacerdotem nomine IOANNEM.

XXXVIII. chartac. in 4. Ibid. pag. 119. AESCHYLVS. In fine legitur „ Christie adiuvum servum tuum ACINDYNUM PERDICCAM. „

XXXII. 1. membran. in fol. Ibid. pag. 121. HOMERI Ilias & Batrachomyomachia, scripta & perpetua paraphrasi interlineari adornata manu THEODORI GAZAE pro FRANCISCO PHILELPHO.

XII. chartac. in 4. maiori. Ibid. pag. 135. HOMERI Odysea manu ANTONII DAMILAE Cretenfis, sumtibus Magistri LAURENTII de Florentia.

XXVI. chartac. in 4. min. Ibid. pag. 175. PYTHAGORAE Carmina cum expositione HIEROCLIS philosophi, descripta a NICOLAO MYRMVRIQ e Nauplio Peloponnesi, quum post patriae suae captivitatem in paupertate viveret. MONTE. Codicem hunc scriptum fuisse autumat circa annum MCCCCLV.

XLIX. chartac. in 4. maiori. Ibid. pag. 207. SOPHOCLES scriptus manu IOANNIS cuiusdam.

LV. II. partim chartac. partim membran. in fol. Ibid. pag. 214. VLPiani in Orationes DEMOSTHENIS Commentarii &c. LIBANII & aliorum Epistolae, transcriptae a ZENOBIO ACCIAIOLO.

VI. chartac. in 8. Ibid. pag. 303. MANVELIS MOSCHOPVLI Collectio Nominum Atticorum &c. manu MANVELIS TZAMMAE die XXIV. Iunii, Iudic. XII.

LVI. XXIX. membran. in 4. Ibid. pag. 330. QVINTI CALABRI Praetermissa ab HOMERO, transcripta a GEORGIO TRIBIZIO. Graecorum Venetiis degentium sacerdotis.

LVIII. XX. bombycinus in 4. Ibid. pag. 459. IOSEPHI RHACENDYTI Compendium Rhetoricae &c. „ GREGORIVS scripsit. „

XXIII. chartac. in 8. Ibid. pag. 463. PHILOSTRATI Imagines &c. manu MANVELIS ZAROIIOANNIS anno . . . III. mense Maio, die VII. fer. II.

XXVI. chartac. in 4. Ibid. pag. 469. IVLII POLLVCIS Onomasticon cum versiculis scriptoris in fine, tacito ipsius nomine.

XXXIII. chartac. in 4. Ibid. pag. 480. HIEROCLIS Commentarius in Aurea PYTHAGORAE Carmina &c. manu partim MICHAELIS APOSTOLII Byzantini, partim ANTONII Mediolanensis „ qui Cres quoque genere dici potest. „

LIX. XI. chart. in 4. Ib. pag. 499. DIONYSII Halicarnassei Methodus Orationum panegyricarum &c. Codex scriptus a NICODEMO monacho, opera & sumtibus nobilissimi TZVLII Romani, Ianuarii die XXVII. MONTE.

XX. chartac. in fol. Ibid. pag. 537. Apomnemoneumata, seu sententiae e diversis auctoribus collectae. „ MICHAEL APOSTOLIUS Constantinopolitanus post captivitatem carae ipsius patriae in paupertate vivens in insula Creta hunc librum mercede conscripsit. „

LX. IX. chartac. in 4. min. Ibid. pag. 596. ARISTIDIS Rhetoris Orationes cum versiculis scriptoris in fine.

LXXI. XX. chartac. in 4. Tom. III. pag. 11. S. IOANNIS DAMASCENI Capita Dialectica & Theologica, scripta Anconae ab humili NICOLAO, infelici, ac minime sacerdote.

LXXIV. VIII. membran. in fol. Ibid. pag. 93. GALENI in HIPPOCRATIS Aphorismis.

- Saec. *rismos & Pragnastica Commentarius* „ DEI donum , & CAESARIS STRATEGI
 xv. „ labor „
 LXXV. viii. chartac. in 8. Ibid. pag. 153. GALENI de medicamentorum com-
 positione secundum loca, AETHII, DIOSCORIDIS, & aliorum varia, cum versiculis
 scriptoris bene multis, & ANGELI POLITIANI subscriptione, qui emerat hunc Co-
 dicem „ de PAVLLI Physici Florentini haeredibus, & pellegerat in rustulo Fe-
 „ sulano ann. MCCCCLXXXVII, xvii. Kal. Quintil. „
 LXXXI. xvii. membran. in 4. Ibid. pag. 229. ARISTOTELIS *Ethica ad NICO-*
 MACHVM. „ Ego BARTHOLOMAEVS Canonicus Pistoriensis scripsi. „
 LXXXVI. xiv. chartac. in fol. Ibid. pag. 338. Pythagoricus Laxeuterius, seu
 Liber Geomantiae, cum ANDREAE cuiusdam Philologi scriptoris versiculis in fine.
 xvii. chartac. in 4. Ibid. pag. 361. Item Geomantiae Liber, ut supra. MI-
 CHAEL APOSTOLIVS Byzantinus scripsit.
- Saec. *LVII. xxix. chartac. in 4. Tom. II. pag. 381. LVCIANI Dialogi, PLVTARCHI,*
 xv. *ISOCRATIS & DEMOSTHENIS varia, manu BARTHOLOMAEI COMPARINI Pratenfis,*
 vel *Florentiae.*
 xvi. xxxiv. chartac. in 4. Ibid. pag. 387. *Varia Grammaticorum ac Rhetorum*
Opera. In fine cuiusdam Tractatus de antistoechis leguntur versiculi, ex quibus
apparet scriptum fuisse hunc librum in gratiam CALLINICI sacerdotis.
- 1513 LXXXI. xxii. membran. in 4. min. Tom. III. pag. 234. EPICETI *Enchiridium*
una cum Commentario SIMPLICII, manu IOANNIS PHRYLA Cretenfis anno Christi
MDXIII. mensis Novembris die xxx. Romae.
- 1515 LVII. l. chartac. in 8. Tom. II. pag. 431. *Dictionary incerti auctoris, &*
alia. Codex absolutus anno Christi MDXV. die xii. mensis Octobris, Indict. III.
- 1518 LXXII. ii. chartac. in 4. maiori. Tom. III. pag. 27. ALEXANDRI *Aphrodisien-*
fis Commentarius in ARISTOTELIS Sophisticos Elenchos, absolutus in insula Cre-
ta, Maii die xviii. anno Christi MDXVIII.
- 1542 XXVIII. xxxiii. chartac. in 4. min. Tom. II. pag. 58. *Ex APOMASARE Ex-*
cerpta Libris tribus &c. scripta anno Christi MDXLII. Februarii die xvi. fer. vi.
hora vi. noctis.
- 1554 LVII. xxii. chartac. in 8. Ibid. pag. 364. DEMETRII PEPAGOMENI *Opuscula va-*
ria. In fine libelli de canum curatione legitur „ MDLIV. Iulii die xiv. Vene-
„ tiis. „ MONTF. hunc Codicem male describit loc. cit. pag. 98.
- 1564 xxxi. chartac. in 4. Ibid. pag. 383. *Institutiones Naumachicae &c. absolutae*
anno Christi MDLXIV. Aprilis die xxii. manu ANTONII EPARCHI Corcyraei. MONTF.
 LXXXVI. xi. chartac. in 4. maiori. Tom. III. pag. 333. ASCLEPII TRALLIANI
scholia in priores sex Libros ARISTOTELIS Metaphysicorum. Codex descriptus an-
no Christi MDLXIV. Iulii die secunda, hebdomadis fer. v. manu veloci ANTONII
EPARCHI.
- Saec. *XXXII. xxxiv. chartac. in 8. Tom. II. pag. 195. SOPHOCLIS Tragoediae tres.*
 xvi. *In eo tres diversae possessorum subscriptiones occurrunt, videlicet prima AN-*
DREAE PALTZA MORACTI, altera NICOLAI Notarii AGALONIS, tertia GEORGII
GALESIOTAE.
 LVII. lii. chartac. in 4. Ibid. pag. 434. *LYSIAE & aliorum Orationes. Scri-*
psit Florentiae MARCVS, IOANNIS filius, Cretenfis genere. MONTF.
 LIX. xlii. chartac. in 4. min. Ibid. pag. 572. CONSTANTINI LASCARIS *Gram-*
matica, absoluta Mediolani mense Martio, die xxviii. feria v. hora ix.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

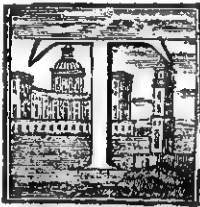
PLVTEVS LXXI.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES XX. LATINOS XV.
E GRAECIS VERO XIX. SVNT MSS. ET I. EDITVS.

C O D E X I.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΠΙΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII EXPOSITIO IN X. PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

Titulus interior Codicis exteriori ferme similis ita habet: Σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου ἱερώνυμῳ εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους. *Simplicii magni Magistri expositio in decem praedicamenta Aristotelis.* Inc. Πολλοὶ πολλὰς κατεβαλοντο φροντίδας. Def. ἀπὸ τῶν ἐν τῷ βίῳ παρελκόντων. In fine: Τὸ Σιμπλικίῳ ἱερώνυμῳ εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους ἐντυπωθέν πέρας εἴληφεν ἡδὴ σὺν Θεῷ ἐν Ἑνετίαις ἀναλώμασι μὲν τῷ εὐγενοῦς καὶ δοκίμου ἀνδρὸς, κυρίου Νικολάου Βλασεῦ τοῦ Κρητὸς, πόνη δὲ ἐδεξιότῃ Ζαχαρίῳ Καλλιέργῳ τοῦ Κρητὸς, τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων Ἑλληνικῶν ἐφιερμένων, ἔρει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοσῷ τετρακοσιοσῷ ἐνενηκοσῷ ἐννάτῳ, Παναγιώτῳ πέμπτῳ φθίνοντος. Memorat hanc editionem Mich. Mattaire Anal. Typograph. Tom. I. pag. 686.

Codex Graecus chartaceus impressus in fol. Venetiis A. mccccic. sumtibus nobilis & probati viri Domini Nicolai Blasti Cretensis, labore vero atque industria Zachariae Calliergi item Cretensis, ut ex adlata epigrapha eruitur. Titulus operis & initialis littera Libri primi auro elegantissime exprimitur. Constat foliis 167.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΠΙΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIA IN DECEM PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

COD.
II.

Idem *Simplicii Commentarius in decem Aristotelis praedicamenta*, atque ille qui in superiori Codice continetur. In calce post adscriptum nomen, forte possessoris, Παύλου

τοῦ Κατωτικῷ, legitur primo versiculus:

Τῷ δόντι τέρμα δέξα Χριστῷ τῇ βιβλῳ.

Gloria Christo qui libro finem dedit.

deinde pentastichon iambicum in laudem Operis, quod sequens est:

Τῶν πρωτοτύπων οὐρανοῦ κινήματων,

Καὶ τῶν ἐν αὐτῷ προσφύων ταθημάτων

Εὖροις παρ' ἡμῖν εἰκονας κεκρυμμένας.

Ὅ νοῦς γὰρ ἡμῶν, οἷα λαμπρὸς Φωσφόρος,

Τὸν ἥλιόν πως εἰκονίζει πανσέφως.

Primitivorum caeli molium,

Et ingeniarum in ipso adfectionum

Invenies in nobis absconditas imagines.

Mens enim nobis, veluti fulgens lucifer,

Solem quodammodo repraesentat sapientissime.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Sacc. XIV. Constat foliis scriptis 320.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΜΜΟΝΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

PORPHYRII ET AMMONII EXPOSITIO IN X. PRAEDICAMENTA ET IN LIBRVM DE INTERPRETATIONE ARIST.

Ac praeterea

Eiusdem Ammonii in quinque Voces Porphyrii & Ioannis Philoponi in eadem Arist. Praedicamenta Commentarius.

L pag. 1. **O**ccurrit Schematization divisionis Philosophiae in Theoreticam, & Practicam &c. cum brevissimo quodam prologo, cuius initium: Οἱ φιλοσοφίας ἀδγων ἐρῶντες, κ. λ.

II. pag. ead. b. Τοῦ Μαγεντηνοῦ. *Magentini brevissimum Excerptum de quinque vocibus*

COD.
III.

bus, & cur sint quinque. Inc. Διατί λέγονται
Φωναί, ὡς ὕλη τῆς λογικῆς πραγματείας, κ. λ.
Def. διὰ γοῦν τοῦτο εἰσι ε'. ἢ οὔτε πλείους, ὥτε
ἐλάττους.

III. pag. 2. Πορφυρίῃ τοῦ Φοίνικος εἰσαγωγῇ
τῶν πέντε Φωνῶν, μαθητοῦ Πλωτίνου τοῦ Λυκο-
πολίτου. ἥτις Λυκόπολις ἐστὶ ἐν Αἰγύπτῳ.
Porphyrīi Phoenicis, discipuli Plotini Lycopolitae
ex Aegypto, Introductio quinque vocum, cum
glossis interlinearibus & scholiis marginalibus.
Inc. Οὐτως ἀναγκαίαι, Χρυσόρυς, Def. καὶ
τῆς κοινωρίας παράστασις. Εἰσαγωγῇ, sive Li-
bellus περὶ τῶν πέντε Φωνῶν, de quinque vo-
cibus, sive praedicabilibus, in Sicilia a Por-
phyrio compositus, & Chrysaorio discipulo
nuncupatus, cum Organo Aristotelis saepissi-
me editus est Graece & Latine, eidemque
praemissus. E Graecis veteribus exstant in
hanc Isagogen Commentarii Ammonii Her-
meae F. eisque permixta Io. Philoponi scho-
lia. Vide Holstenium in Porphyrii Vita Cap.
VII. Exstant insuper Epitomae, editae qui-
dem Georgii Pachymeris, & Michaelis Pselli,
ineditae vero Neophyti; tum Georgii
Scholarii, ac Davidis cuiusdam scholia, &
ipsa nondum, quod sciam, vulgata. Vide
Fabric. Bibl. G. Vol. IV. pag. 186. Ac pro-
fecto inter alia in hanc Introductionem scho-
lia occurrit pag. 12. Εἰ τῶν τοῦ Ψελλοῦ εἰς
τὸ, τῶν γὰρ πραγμάτων ἐξ ὕλης ἢ εἶδους συνε-
στῶτων, κ. τ. λ. Ex Pselli enarrationibus in il-
lud Porphyrii „ Rebus enim ex materia &
forma constatis &c. „ Excerptum, quod inc.
Οὐ δαβὶδ οὕτως ἐρμηνεύει τὸ παρὸν χωρίον, κ. λ.
Def. ἀνομοιογενεῖς γὰρ εἰσιν αἱ τοιαῦται διαφο-
ραί. Pag. ead. b. Τοῦ Μαγεντινοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.
Magentini in eundem locum scholion, cu-
ius initium: Εἰπὼν, ὅτι διαφορὰ ἐστὶ, κ. λ.
Finis: ἄνωγος, ἢ ἴστος. Tum aliud
eiusdem pag. 14. in verba illa: Προσεπεργαζό-
μενοι δὲ τὰ περὶ τῆς διαφορᾶς, κ. λ. Denique
pag. 20. Τῶν τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαήλ
τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὸ περὶ διαφορᾶς. Hyrati, seu
summi philosophorum D. Michaelis Pselli ex-
positio in caput Porphyrii de Differentia. Inc.
Εἴ τι προτέρα τοῦ εἶδους ἢ διαφορὰ. Def. ἰδίον
ἐστὶ συμβεβηκός ἀντιστρέφον.

IV. pag. 26 Σύνοψις τῶν πέντε Φωνῶν. Syn-
opsis quinque vocum. Inc. Εἴ τι πάσης τέχνης.
Def. παρὰ φύσιν θεωρηθήσεται. Auctor An-
onymus.

V. pag. 39. Ἀμμωνίῃ Φιλοσόφῳ Ἑρμεῖν ἐξη-
γησις τῶν πέντε Φωνῶν. Ammonii philosophi
Hermiae F. expositio in quinque voces. Inc.
Μελλοντας ἡμᾶς Φιλοσόφων ἀρχεσθαι λόγων.
Def. ὡς ἐτέρῳ δεῖξομεν. Quae est veluti intro-
ductio in ipsam expositionem. Pag. igitur
46. b. post verba Porphyrii, Οὐτως ἀναγ-
καίου, κ. λ. Commentarius Ammonii inc.
Πάντα τὰ ὄντα αὐτοφύως ἐφίεται, κ. τ. λ. Def.
οὐχ ὁμοίως δὲ μέλανες, ἢ λευκοί. Tum subdi-
tur: Τέλος τῆς τοῦ Ἀμμωνίου τῶν πέντε Φωνῶν
ἐξηγήσεως. Finis Ammonii Expositionis in
quinque Voces Porphyrii. Primus Graece edi-

dit Aldus una cum Aristot. Libris Logicis Ve-
net. mccccxcv. fol. Hanc ἐξηγησιν excipiunt
alia Excerpta, nullo auctoris nomine apposi-
to, in quibus varia partim physica, partim
logica enarrantur; tum de anima, eiusque
partibus; ac de virtutum divisione in qua-
tuor cardinales differitur iuxta Aristotelem,
Plotinum, Iamblichum, &c. Horum omnium
initium est: Ἰστέον, ὅτι οὐδέπο εἰ τὰ ἐναντία
ἀμυγῇ, κ. λ. Finis: ἐκάστης Ἀριστοτελικῆς
πραγματείας.

VI. pag. 83. Τὸ γένος τοῦ Ἀριστοτέλους. Vi-
ta Aristotelis. Inc. Οὐ Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει
ἦν Μακεδὼν, κ. λ. Def. ταῦτα λέγειν ἔχου-
μεν περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀριστοτέλους. Tum adnecti-
tur pag. 84. absque ullo titulo Prooemium
Logici Tractatus, cuius initium: Εἴτε δὲ λο-
γικῆς πραγματείας ἀρχὴ, κ. λ. Finis: μέρος
ἐστὶ τῆς φιλοσοφίας. Habentur utraque Grae-
ce edita apud Aldum Venetiis MDIII. fol. an-
te Ammonii scholia in decem Aristotelis
Categorias.

VII. pag. 85. Ammonii Philosophi in decem
Aristotelis Praedicamenta Commentarius. Prae-
cedunt Prolegomena, quorum initium: Εἴτε-
δὲ τῆς Ἀριστοτέλους ἐντὸς ἐξέλομεν γενέσθαι φι-
λοσοφίας. Finis: ἀντὶ τοῦ οὕτω δοκεῖ, ἀρέσκει
πᾶσι. Tum pag. 97. incipiunt ipsa Aristo-
telis Praedicamenta, quorum singulis sectioni-
bus Ammonii subiicitur Commentarius. Ari-
stotelis Textus inc. Οὐσία δὲ ἐστὶ. Commentarius
inc. Πρώτην τάξιν ἔχει ἡ οὐσία, κ. λ. Textus
def. σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. Enarratio
vero def. ἢ δὲ ἀντικειμένη κυρίως, ὡς θεωρού-
σαι φύσις. In fine textus Aristotelis hoc le-
gitur in ipsius Praedicamentorum laudem ex-
trastichon (1) elegiacum:

Ὡς περὶ γενέσθαι γαίης ὅρος· εἰ δ' ἀπὸ γῆς,
Εἰπὲ τίς ἡμετέρας οὐκ ἀλέγει δεκάδος;
Παγκρατὲς δὲ δεκάδος μεταδίκτυον, ὃ τῶν
ἔρκος,

Ὡς φύσις, ὃ τινὲς μῆτις Ἀριστοτέλους;
Oceanus sum terram ambiens: quod si non ovedis,
Dic, quis nostram non curat decadem?
O omnipotens decadis retiaculum! o quantum
septum,

O natura, o sapiens Aristotelis mens!

Notandum hinc Ammonii Commentariis
inserta fuisse identidem nonnulla Io. Dama-
sceni Excerpta ex eius Dialectica: cuius etiam
sunt postrema verba, quae retulimus.

VIII. pag. 141. b. Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνη ἐξη-
γησις εἰς τὰς τοῦ Ἀριστοτέλους δέκα κατηγο-
ρίας πᾶν ἀναγκαία. Ioannis Philoponi enarra-
tio in decem Aristotelis praedicamenta valde
necessaria. Inc. Καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγω-
γῶν. Def. ἅπαντες ὅς' ἡμῶν ἠρίθμηνται. Editā
est Graece ab Aldo Venet. MDIII. & Am-
monio tributa, una cum eiusdem, & Ma-
gentini Metropolitae Mitylenaei Commenta-
rio in Aristotelis Librum de Interpretatione,
ac Michaelis Pselli paraphrasi eius-
dem Libri. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol.
IV. pag. 163. seq. In Codice etiam Coisli-
nia-

(1) Non distichon, uti perperam adserit Montfauconius.

niano, de quo Montfauconius pag. 220. & in Codice Caesareo, non ad Io. Philoponum, sed ad Ammonium refertur. Vide Nesselii Catalogum Mss. Bibl. Vindob. Part. IV. pag. 7. seqq. ubi Philoponi observationes ab Ammonianis in dicto Codice distinctas, quae in editis permixtae leguntur, existare animadvertit. Ioannes iste Alexandrinus Christianus, a multitudine scriptorum, miraue contentione laboris in studiis Philoponi nomen adeptus est, & quoniam Grammaticam forte Alexandriae publice docuit, Grammaticus dictus. In philosophia praeceptorem habuit Ammonium Hermiae, cuius pleraque Commentariis Philoponi permixta leguntur. Floruit saeculo VII. Vitam autem Aristotelis, de qua paullo ante in §. VI. meminimus, Ammonio Saccae quidam praeter rem tribuunt, at Mss. Codices nonnulli, ut Vindobonensis citatus, ad Ioannem Philoponum rectius referunt.

IX. pag. 217. Α'μμωνίῳ τοῦ Ἑρμείῳ ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας Ἀριστοτέλους. Ammonii Hermiae Commentarius in librum Aristotelis de Interpretatione. Inc. Πολλὸ μὲν ἐν σοφίῃ. Def. ἅμα ὑπάρχειν. Habes Graece editum ab Aldo loco mox citato. Denique scholion quoddam Anonymi subiicitur, cuius initium: Αἱ προτάσεις ἡ ἐξ ὑποκειμένου, κ. λ. Finis: αἱ τινες ἔχουσιν σύνθεσιν τοῦ μὴ εἶναι.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. tineis, ac madore nonnullis in locis male adfectus. Constat foliis scriptis 315.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIA IN X. PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

COD. I. pag. 1. **N**ullo titulo praecedente occurrat *Simplicii Commentarius in decem praedicamenta Aristotelis*, ut in primo, & secundo Codice huius Plutei, cum summariis quibusdam Latine in margine, manu Angeli Politiani exaratis.

II. pag. 236. Α'ριστοτέλους κατηγορίαι. *Aristotelis Categoriae*. Inc. Ο' μόνον λέγεται. Def. σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. Exstant inter Aristotelis Opera edit. Gr. Lat. Paris. MDLXIX. fol. Tom. I a pag. 14. ad pag. 36.

III. pag. 252. *Anonymi Tractatus de Syllogismis*. Inc. Πέντε εἰσὶν εἶδη συλλογισμῶν. Def. ἐν οἷς οὖν θεῶ πληροῦνται καὶ ταῦτα τῶν κατηγορικῶν τῶν συλλογισμῶν.

IV. pag. 259. b. *Alius de Syllogismis hypotheticis Tractatus brevis*. Inc. Οἱ ὑποθετικοὶ καλούμενοι συλλογισμοί. Def. ταῦτα καὶ περὶ τῶν ὑποθετικῶν. Hic infra in Codice XXXIII. huius Plutei Magentino tribuitur. Mox sex tropi enumerantur, quorum primus inc. Πρῶτος τρόπος ἐστὶν, ὁ κατὰ συνέχειαν.

Ultimus est: ἔκτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἐξ ὅλων ὑποθέσεων, ὃν ἐφεῦρεν Ἀλέξανδρος. ὁ Ἀφροδισιεύς. In fine scriptoris nomen hicce exprimitur verbis: Ἀντώνιος Μεδιολανεύς, κρῆς τὸ γένος, καὶ τῇδε τὴν εἰβλαν ἐν Κρήτῃ ἐξεγράψεν αὐτῷ. μὴδὲς Ἀνγέστῳ τεταρτῇ. *Antonius Mediolanensis, Cretensis genere, & hunc librum in Creta descripsit anno MCCCCLXXX mensis Augusti die IV.* Memorat hunc Codicem Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 84. Antonius vero iste Mediolanensis, ex Creta oriundus, cognomento Damilas, exscribendis Codicibus operam dabat, ut animadvertit Montfaucon. loc. cit. Exstant alia quoque in hac Bibliotheca, eius manu exarata Volumina, ac praecipue Codex philologicus XXXIII. Plut. LVIII. cuius subscriptionem retulimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 484. §. XVI. quam vide.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 261.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΤΟΜΗ.

NICEPHORI INTRODVCTORIVM COMPENDIVM.

Seu potius

Nicephori Blemmydae Logicae & Physicae Compendium.

I. pag. 1. **N**ικήφορου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμύδου (sic) εἰσαγωγικὴ ἐπιτομὴ βιβλίων πρῶτον. *Nicephori monachi & presbyteri Blemmydae Compendii introductionum Liber primus*, qui continet Logicam. Praecedit tabula Capitum XL. mox elegantissima pictura, variis emblematis distincta, cum Mediceo stemmate, auro varisque coloribus expresso, occurrit. Liber inc. Ἐπειδὴ περὶ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη. Def. καὶ σοφιστικοὶ λόγχοι δέκα εἰ τρεῖς.

CO. VIII.

II. pag. 86. Τοῦ αὐτοῦ εἰσαγωγικὴ ἐπιτομὴ βιβλίων δεύτερον. *Eiusdem Compendii introductionum Liber secundus*, qui Physicam continet. Praemittitur tabula Capitum XXXII. inde incipit Liber: Πάν τὸ αἴτιον, εἰ ἀρχή· οὐ πᾶσα δὲ ἀρχή, ἥδε καὶ αἴτιον. Def. Ἔθεν Ἀφροδίτης οἶκος. *Nicephori Blemmydae*, qui circa A. C. MCLV. designatus a Theodoro Lascare Imp. Patriarcha Constantinopolitanus, munus non adiit, sed presbyteri dignitate, & monastico habitu contentus vixit, & Logicam e quatuor Codicibus, & Physicam e duobus Mss. Bibl. Augustanae Graece (non simul etiam Latine, ut praestantissimo Caveo traditum) edidit Io. Wegelinus Augustanus, Augustae Vindel. MDV. 8. Veraque iunctim (Logica enim πρῶτον βιβλίον dicitur in Physica p. 32.) scripsit Blemmydas in gratiam Ioannis Ducae, & Physicae pag. 264. seq. inferni fragmentum *exbegeleos suae in Psalmos*, cuius alia apospasmata servantur Mss. in Biblioth. Vindobonensi, una cum

cum praedictis duobus Compendiariae Introductionis Libris, ut videre est Catalog. Nefel. Part. IV. pag. 56. §. 1. & pag. 57. §. III. & alibi. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 3+2.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 181.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙ-
ΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

EXPOSITIO INCERTI AVCTORIS IN
PRIMUM LIBRUM PRIORVM RE-
SOLVTORIORVM ARISTO-
TELIS.

Continet Codex Commentarium Anonymi in librum primum priorum Analyticorum Aristotelis, cuius initium est: Τῆς συνόψεως τῶν συλλογισμῶν σοχαζόμενοι, καὶ τῆς σαφούς αὐτῶν παραδόσεως. Finis desideratur: definit enim in verbis: ἔχουν λαμβάνει ὡς διολογούμενον· συλλογίζεται δὲ τι τῶν ἀνωθεν, ἔχουν συνάγει.... Adfunt Graecae notulae in margine, manu ut videntur Angeli Politiani exaratae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 40.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΙΣ Ε'
ΦΩΝΑΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ.

PROLEGOMENA IN V. VOCES POR-
PHYRII INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

*Ammonii in easdem quinque voces Commentarius,
& Anonymi in Aristotelis Categorias
scholia.*

I. pag. 1. **F**ragmentum praefationis in interpretationem Libelli Porphyrii, qui Εἰσαγωγή inscribitur, auctore forte eodem Elia philosopho, qui in sequenti titulo nominatur; ubi breviter de Porphyrii mente differitur in hoc Libello componendo, quare fuerit *Introductio* inscriptus, eiusque proponitur divisio. Inc. . . . (1) καὶ λέγεται τῶν δύο αἰτίαι, κ. λ. Def. ὡς δειχθήσεται σὺν Θεῷ ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ . . . . . (2) Pag. ead. b. sequuntur Προλεγόμενα σὺν Θεῷ τῆς εἰσαγωγῆς Πορφύριου ἀπὸ Φωνῆς Ἡλίου Φιλοσόφου. *Prolegomena cum Deo in Introductionem Porphyrii excerpta ab ore Eliae philosophi.* Inc. μέλλοντες σὺν Θεῷ ἀρξασθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος, τὰ εἰωθότα τῶν ἐξηγητῶν ζητεῖσθαι κεφάλαια, ἢ τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ζητήσωμεν. Def. διατεῦτο γὰρ εἰ ἐνταυθοὶ ταῦσαι τὸν λόγον δέον ἔκριναι. Occurrunt etiam inferius, nimirum in Cod. I. Plutei seq. §. II.

sub nomine Davidis, multoque uberiora.

II. pag. 11. *Porphyrii Isagoge*, nullo praemisso titulo, cum glossis interlinearibus. Inc. ὄντος ἀναγκαίου, ὡς χρυσώριε, καὶ εἰς τὴν τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει κατηγοριῶν, κ. λ. Def. καὶ τῆς κοινωνίας τὴν παρασάσιν. Concordat cum edita ante Aristotelis Opera edit. Gr. Lat. Paris. alias cit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 14. Hanc excipit expositionis particula quaedam, forte praefati Eliae, in Porphyrium, cuius initium: Βούλεται ὁ Πορφύριος ἐνταῦθα δεῖξαι, πόσαι σχέσεις γίνονται. Finis: τὰ καθόλου γένη καὶ εἶδη φωναὶ εἰσι δηλοῦσαι πράγματα διὰ μέσων νοημάτων.

III. pag. 27. Ἀμμονίου τοῦ φιλοσόφου ἐξήγησις τῶν ε' φωνῶν. *Ammonii philosophi Hermiae F. expositio quinque vocum*, seu potius *in ipsam expositionem Introductio*. Inc. μέλλοντας ἡμᾶς φιλοσόφον ἀρχοῦσθαι λόγων, ἀναγκαῖον εἶναι μαθεῖν, κ. λ. Def. ὡς ἐν ἑτέρῳ δεῖξομεν. Tum subditur monitum amanuensis hoc pacto: Τα δὲ λοιπὰ τῆς ἐκπονήσεως ζῆτεῖ εἰς τὰ τῶν ε' φωνῶν τέλει. *Reliquum Commentarii requirit in fine quinque Vocum*; ut videatur haec expositionis pars alio loco fuisse posita.

IV. pag. 37. Ἀμμονίου Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου ὑπόμνησις εἰς τὰς ε' φωνάς. *Ammonii Hermiae philosophi Commentarius in quinque voces*. Porphyrii textus inc. ὄντος, κ. λ. Ammonii Comment. inc. Πάντα τὰ ὄντα, κ. λ. Def. δέκα δὲ εἰς τὰ ὀφείλοντα προλέγεσθαι πάσης Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας.

V. pag. 81. Sequuntur *in decem Aristotelis Categorias Anonymi scholia*. Textus nullo prorsus titulo appositus inc. ὁ μῶνυμα λέγεται, ὡν ὄνομα μόνον κοινόν, κ. λ. Scholia inc. ἢ μὲν αἱ ψυχαὶ ἀνὰ ἥσαν χωρὶς τοῦ σώματος τέττα, πάντα ἂν ἐγίνωσκον, κ. λ. Textus def. τῆς κατὰ τὸ κατηγορικὸν εἶδος τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου γινόμενου. Scholia vero def. ταῦτα ἔχει ἡ πράξις· συγκαταπέταται καὶ αὐτῇ σὺν Θεῷ καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν.

VI. pag. 142. b. *Fragmentum dialecticum*, & hoc prorsus ἀδέσποτον. Inc. Ποσα δὲ κεφάλαια ἐν ἐκείνῳ πράγματι ζητεῖν. Definit imperfecte in verbis, περὶ δὲ τῶν ζεολογικῶν ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι εἰ καὶ τὸ . . . .

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. situ ac madore ita corruptus, ut characteres magna ex parte evanuerint. Constat fol. scriptis 143.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΕΤΕΡΩΝ ΑΝΑ-
ΛΥΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

INTERPRETATIO POSTERIORVM RE-
SOLVTORIORVM ARISTOTELIS
INCERTI AVCTORIS.

I. pag. 1. **Α**ριστέλης ἀναλυτικῶν δευτέρων α', ἦτοι ἀρχῇ τῆς ἀποδεικτικῆς *Aristotelis Analyticorum posteriorum*

COD.
XII

(1) Prima verba propter interioris marginis lacerationem perierunt.
(2) Ultimam quoque vocem ob praedictam causam evanuit.

rum liber primus, sive, initium Libri de demonstratione: rectius vero, Commentarius Anonymi in Librum primum Analyticorum posteriorum. Praecedit Praefatio, cuius initium: Σκοπός ἐστιν ἐνταῦθα τῷ Ἀριστοτέλει περὶ τοῦ ἀποδεικτικού, κ. λ. Finis: τὰ δὲ ἀπλόερα αἰετῶν διαχειρῆτων προτάσσονται. Expositio in prima Aristotelis verba, Πᾶσα διδασκαλία, κ. λ. inc. Ἡ διδασκαλία καὶ ἡ μάθησις ταῦτά μὲν εἰσι τῷ ὑποκειμένῳ. Def. ὅτι ὑπὸ τοῦ ἡλίου λάμπεται ἕτος ἀγγίχουσιν. In ultima pagina exercitationis gratia quaedam Graeca & Latina excerpta sunt nullius momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 43.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΤΕ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

EXPOSITIO SOPHISTICORVM ELENCHORVM INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

In Libros duos Aristotelis de sophisticis elenchis Alexandri Aphrodisiensis Commentarius.

COD.
XIII.

IN hoc nitidissimo Codice habetur ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικὰς ἐλέγχους. Expositio in sophisticos elenchos. Inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος. Def. ὅτι πάντες ἡμᾶς οὐ πολλὴν, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἔχειν χάριν, ἀλλ' ὅδ' ὅσον εἶπεν δυνατόν. Hic Commentarius in duos Aristotelis de sophisticis elenchis, sive argumentationibus Libros, in Codice ἀδίσκωτος, Alexandro Aphrodisiensis tribuitur in Codice II. Plut. sequentis, ubi ἀποσημειώσεις inscribuntur. Nullum tamen distinctionis in libros duos, vestigium apparet in Codice. Graece edidit primus Hercules Gyrlandus ad Hieronymum Canosium Abbatem, Venetiis apud Aldum MDXX. in fol. additis ad calcem variis lectionibus e quatuor Codicibus excerptis. Mox reesum hoc Opus Florentiae MDXXI. 4. Huius varias Latinas versiones recenset Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 68.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 134.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ Β' ΤΩΝ ΤΕΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ANONYMI EXPOSITIO IN SECVNDVM LIBRVN RESOLVTORIVM ARISTOTELIS.

COD.
XV.

I. pag. 1. **E**ξήγησις εἰς τὸ δεύτερον τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν. Expositio in secundum posteriorum Analyticorum, auctore Anonymo. Inc. Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς ἀποδεικτικῆς περὶ ἀποδεικτικού συλλογισμοῦ καὶ ἀποδεικτικῆς ἐπιστήμης, κ.

διαταξάμενος. Definit imperfecte in verbis: ἦτοι το ξηρὸν, δι' οὗ μέσον κατὰ . . . . . in quibus absolvitur etiam Codex.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. cuius quatuor paginae in medio ita sunt in exteriori margine corrosae, ut non pauca ex ipso textu perierint. Constat foliis scriptis 40.

ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

IGNATHI PHILOSOPHI IN LOGICAM FACVLTATEM ARISTOTELIS.

Ac praeterea

Ipsius Aristotelis Metaphysica.

I. pag. 1. **M**ητροπολίτη Σηλυβρίας ὑπερτίμου κυρίου Ἰγνατίου τοῦ φιλοσόφου. *Metropolitani Silybriae honoratissimi Domini Ignatii philosophi in scripta Aristotelis Logica Commentarius.* Adlatus autem titulus, manu aliquanto recentiori in summo margine exaratus est, nam vetustior temporis diuturnitate ferme totus evanuit. Inc. Ὅτι ἀναγκαῖον ἐστὶ τοῖς διδασκακόμενοις τὴν ἐν λόγῳ φιλοσοφίαν γινώσκειν πρότερον. Def. οὗτω καὶ ἡ ὅλη ἐπιστήμη κ' διάνοια τοῦ ὅλου ἐπιστητοῦ κ' διανοητοῦ πράγματος, τυτίεσι τῆς ἀποδείξεως, ἔσεται γνωσικὴ. Hic est fortasse Ignatius ille, de quo Fabricius Biblioth. Graec. Vol. V. p. 46. haec habet: Ignatii nescio cuius commentarios Graecos Mss. in Aristotelis Logica memorat e Scipionis Tetti Catalogo Labbeus Bibl. Nova Mss. pag. 171.

COD.
XVI.

II. p. 74. Sequuntur, absque ullo titulo, *Aristotelis Metaphysicorum Libri XII.* Primus inc. Πάντες ἀνθρώποι τοῦ εἶδέναι ἀρέγονται φύσει. Ultimus def. μηδὲ ταῦτα εἶναι τὰς ἀρχάς. Incidunt in cit. edit. Tom. II. a pag. 838, ad pag. 980.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 145.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

EXPOSITIO INCERTI AVCTORIS IN SOPHISTICOS ELENCHOS.

I. pag. 1. **E**ἰς τὰς σοφιστικὰς ἐλέγχους, οἱ μὲν τινες Ε'φείν, ὡς δ' ἄλλοι φασὶ, τοῦ Ψελλοῦ. *In Aristotelis Elenchos Sophisticos Commentarius Michaelis Ephesi, sive, ut alii volunt, Pselli.* Inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος, τέλος ἐστὶ τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπάσης. Def. καὶ ὅτι ἐλέγχονται (1). Tum pag. 4. b. alia in eisdem Prolegomena Anonymi inc. Τὰ πράγματα ἢ πάντα ἀληθῆ εἶναι. Def. ἡ διὰ τὸ εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ. Tandem pag. 6. b. occurrit initium Expositio-

COD.
XVII.

(1) Haec Prolegomena memorat Allatius in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Biblioth. Graec. pag. 49.

tionis in Sophisticos elenchos, hoc pacto: *Περὶ δὲ τούτων σοφιστικῶν ἐλέγχων*, κ. λ. Def. ἀλλ' οὐδ' ὅσον εἶπειν δυνατόν. Idem cum illo Codicis XIII. huius Plutei. Occurrit etiam infra in Codice I. Plut. LXXXV. & Alexandro Aphrodisiensi tribuitur.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 150.

MIXAHΛ TOT ΨΕΛΛΟΤ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ
ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

MICHAELIS PSELLI PARAPHRASIS IN
LIB. DE INTERPRETATIONE
ARISTOTELIS.

cod.
XIX.

I. pag. 1. **Μ**ιχαήλ Ψελλῶ παράφρασις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. *Michaelis Pselli paraphrasis in librum de Interpretatione*, in quinque τμήματα, seu sectiones divisa. Praeedit Prooemium, cuius initium: Πρὸ τῆς ἀκριβοῦς ἐκθέσεως τῶν προτάσεων. Finis: καὶ ἔσται κατὰ τὴν αὐρίον. Prima Sectio Περὶ ὀνόματος, de nomine, post Aristotelis verba, Ὅνομα μὲν οὖν, κ. λ. inc. Τὸ δὲ ὄνομα ἐπεὶ σύνθετόν ἐστιν, ἀπὸ τε τῆς ἀπλῆς φωνῆς συγκείμενον. Ultima def. ὅσον γοῦν αὐτὸς ἐνενόησα προσκειμένος τῇ δεινῇ ἡτι τοῦ ἀνδρός, οὐδὲν ἀπερυσάμην. Tum subditur: Τέλος τοῦ περὶ ἑρμηνείας. Plures Michaelis Pselli ἐξηγήσεις ineditas memorat Leo Allatius in Diatriba de Pselli edit. Fabrician. alias citatae pag. 49. sed nullius initium cum nostra concordat. Forte haec eadem est atque illa, quam ut editam enunciat Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 112. Notandum huius Paraphraseos priores sectiones tres a recentissima manu fuisse totas exaratas.

II. pag. 89 Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ παράφρασις ἐς τὰ τρία σχήματα. *Eiusdem sapientissimi Pselli in tres figuras paraphrasis*. Inc. Εἴτ' αὐτὸ δὴ τὸ κεφάλαιον τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπληρητικῶς ἡμᾶς, φημί δὴ τὴν τῶν συλλογισμῶν ἀνάλυσιν, δεῖ κατὰ τοὺς γεωμέτρους προλαβεῖν, κ. λ. Def. ἔχουσι βριζὴν μέγαν τε εἰςβαρὴν τε. Videtur esse pars ipsius in Aristotelis Analytica expositionis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 12. Saec. XIV. ab initio tamen usque ad pag. 72. uti diximus, Saec. XVI. Constat foliis scriptis 108.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ
ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

COMPENDIUM LOGICES IOANNIS
DAMASCENI.

Seu potius

S. Ioannis Damasceni Opera Dialectica,
& Theologica.

cod.
XX.

I. p. 1. **I**N prima pag. occurrit *divisio quatuor anni tempestatum*, quibus respondent

totidem *elementa, fluidorum, ac temperamentorum species*. Tum variae apud veteres *de figura terrae* opiniones enumerantur, ipius rudi calamo depictis in margine schematicibus. In ipsius vero paginae averfa parte S. Ioannis Damasceni imago exhibetur Graeco more induti, ac dextra librum apertum sustinentis, in quo sequentis Operis initium apparet, superius adscripto eius nomine litteris quadratis, Ὁ ὅσιος πατήρ ἡμῶν Ἰω. ὁ Δαμασκηνός. *Sanctus Pater noster Ioannes Damascenus*. Inferius haec scriptoris nota subiicitur: Εἰ γράφῃ ἐν τῇ Τετηνυμένη ἑγγίσει τοῦ τῆς Ρώμης ἡμερῶν δ' διάστημα. *Scriptus est* (sc. liber) . . . . quae a Roma distat iter quatuor dierum circiter. Pag. 2. litteris rubris & quadratis Operis titulus adponitur in hunc modum: Ἀρχὴ συν Θεῷ τοῦ φιλοσοφώτατος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστῷ πατρὶ κοσμή τῷ ἀγιωτάτῳ ἐπισκότῳ Μαιμαῖ Ἰωάννης ἐλάχιςτος. *Initium cum Deo maximi in philosophia Ioannis Damasceni. Beatus & Deo honorato Patri Cosinae sanctissimo Episcopo Maiumae Ioannes minimus*. Tum Praefatio, quae inc. Το μὲν εἶναι τῆς διανοίας. Def. χορηγίαν ἀντίδοτε Caput I. inscribitur: Περὶ τοῦ ὄντος, οὐσίας τε καὶ συμβεβηκότος. *De ente, substantia, & accidente*. Inc. Το ὄν κοινὸν ὀνομά ἐστιν. *Ultimum simpliciter inscriptum*, Εἴτερον κεφάλαιον, in quo tamen agitur *futius de genere, specie, accidente &c.* def. ποτε μὲν τὸ ἀνύπαρκτον δηλοῖ, ποτὲ δὲ τὸ συμβεβηκός. Habetur haec Io. Damasceni Dialectica Gr. & Lat. edita inter eius Opera edit. Paris. An. MDCCXII. fol. Tom. I. a pag. i. ad pag. 74. & quidem iuxta breviorē methodum in Capita L. distributa. Haec claudunt sequentes iambi in laudem Operis, solutae tamen orationis instar exarati, nimirum:

Γράψας τὰ πενήκοντα ταῦτά σε, Πάτερ,
Εἴς σε διδάσκεις ἀκριβοῦς λόγους
Γενῶν πάντων τας ὅλας διαιρέσεις,
Καθ' ἃς πρὸς εἴδη κατατέμνονται ξένως.
Ἡ' τις πέφικεν εἰδικωτάτη φύσει,
Ἡ' τις πέφικεν ἀτόμῳ θεωρίᾳ,
Ὁμωνύμῳ τε καὶ συνωνύμῳ πάλιν,
Καὶ γινώσκῃ ὡς ἔσχηκε τὴν ὄντων φράσιν,
Ὅπερ κεχηρμάτικα φιλοσοφᾷ,
Εἰνώσεώς τε καθ' ἐπέσας λόγους,
Καὶ πάντα τὰλλα πατρικῶς, οὐ φλυάρεως.
Τὴν γὰρ ἡύραθεν ἐβδελύξω σοφίαν.
Οὐ μὴ δεῖξω τῶν σταγειρίτων λόγων
Τῶν δυσνοήτων τῇ πολυσχιδεῖ φράσει.

Subditur deinde Monitum, in quo amanuensis rationem reddit quare, Libro Damasceni de Haeresibus omisso, statim post ipsius Logicam, Capita Theologica descripserit: quod quum in admonitione Libro de Haeresibus praemissa cit. edit. pag. 74. ex Regio Codicis MMCMXXXVI. in integrum retulerit Le-Quienius, omittendum nos duximus. Sequitur igitur

II. pag. 44. b. Τοῦ αὐτοῦ ἐκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὁρθοδόξου πίστεως. *Eiusdem accurata exposi-*
tio

tio orthodoxae Fidei. Primum Caput ita inscribitur: Οἷ ἀκατάληπτον τὸ θεῖον, καὶ ὅτι ἂν δεῖ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδεδομένα ἡμῖν ἐκ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ ἀποστόλων, καὶ εὐαγγελιστῶν. Quod incomprehensibilis sit Deus, & quod non debeant curiosius investigari quae a sanctis Prophetis, Apostolis, & Evangelistis nobis tradita non sunt. Inc. Θεὸν ἰδεῖν ἐώρακε πρόποτε. Ultimum Περὶ ἀναστάσεως, De Resurrectione. Def. εὐφροσύνην καρπύμενοι. In cit. edit. a pag. 124. ad pag. 304. in Libros IV, distributa. Clauditur autem in Codice sequentibus verbis rubrica exaratis: Εἰς βαφαιδίων δριμύτης, ἐκ δὲ τοῦ γλεύκους ἡδύτης. ἐκ βαφαιδίων οὖν τῶν σῶν χειλέων δριμύτης μοι πολὺ ἐνέσάγη, θειότατε, καὶ πίπτειν με πρὸς πέμπτην παρεσκευάσε, καὶ οὐ πίπτειν, ἀλλ' ἐξανίστασθαι ταχέως τῆς κλίνης, καὶ τὴν ἡδύτητα τὴν ἐκ τῶν λόγων τοῦ δαμασκηνοῦ ἐπαπολαύειν πληρέστα. οὐκοῦν πεπλήρωκα λόγους τοὺς ἐκ τοῦ δαμασκού διὰ δαμασκηνου τὴν ἐμὴν πληρώσας γαστέρα. καὶ νῦν χαίροις ὁ τῶν διὰ δαμασκηνου μοι χαριτωμένου χαρίτων πληρώσας πολλῶν. ἐγὼ δ' ἐν αὐτῷ τε καὶ πρὸς γραφὴν αὐτοῦ, ὥσπερ Ἰζὶων Τίτου τε καὶ Προμηθεύς, πειρασμὸς ὥπτεση πολλὰς, καὶ διατέτο ἐν τῷ ἐμῷ ἀγγίγερθαι φημι τῇ καλαμίνι γραφίδι νάρκη ἀδύσασα, νεναρκώθην ὅλος καὶ πάσμαι καὶ σιγῶ. ἐγὼ τε πρῶτον, δεύτερος τε σὺ δεῖμα καὶ ὁ χριστιανὸς ἅπας λαὸς εἰμὲν ἐρρώμενοι ἐν κυρίῳ ἀεὶ, ἀμήν.

III. pag. 173. Συναγωγή δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου ταπεινοῦ μοναχοῦ τοῦ δαμασκηνου πρὸς Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον Λαοδικείας τὸν δσιώτατον, Institutio elementaris ad dogmata, viva voce Ioannis humilis monachi Damasceni, ad sanctissimum Ioannem Laodiceae Episcopum. Inc. Εἰς ὄνματι τοῦ πατρὸς, καὶ λ. Def. καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς. Ibid. a pag. 513. ad pag. 521.

IV. pag. 178. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ συνθέτου φύσεως κατὰ Ἀνεφάτων. Eiusdem Sermo de naturae composita contra Acephalos. Inc. Μία φύσις. Def. καὶ περιχωρεῖσιν. Ibid. a pag. 521. ad pag. 527.

V. pag. 182. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν Χριστῷ δύο θελημάτων καὶ ἐνεργειῶν καὶ λοιπῶν φυσικῶν ιδιωμάτων: ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ περὶ δύο φύσεων καὶ μιᾶς ὑποστάσεως. Eiusdem de duabus in Christo voluntatibus & operationibus, deque naturalibus reliquis proprietatibus; ubi etiam obiter de duabus naturis & una hypostasi. Inc. Οἱ δύο φύσεις, καὶ λ. Def. καὶ δοξάζειν τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ibid. a pag. 529. ad pag. 554. ubi in fine aliquantum differt.

VI. pag. 202. b. Eiusdem accuratissima Dissertatio adversus exosam Deo Nestorianorum haeresim. Inc. Πρὸς τοὺς Νεστορίους ἡμόφρονες. Def. τῷ αὐτῷ Θεῷ καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ λ. Ibid. a pag. 555. ad pag. 571. In Codice tamen est anepigrapha, ac propterea titulum adlatum ab editione mutuati fumus. Pone legitur haec subscriptio: Εἰς γράφην ἐν τῷ Ἀγγέλιῳ παρ' ἐμοῦ εὐ-

τελεῖς Νικολάου ἱερέως τριπαθοῦς ἐλαχίστη. Scriptus est Anconae a me humili Nicolao, infelice ac minimo sacerdote.

VII. p. 215. b. Quaedam brevis militarium legionum divisio: sententiae aliquot morales e sacris libris petitae: ac de temporis divisione notula adponitur.

VIII. pag. 216. Excerptum Ioannis Damasceni, ut in margine adnotatur, de figura terrae, quod inc. Η' γῆ ἐστὶ σφαιροειδής. Def. καὶ διαπορευόμενον ἐξ αὐτῶν θερμὰ ἐξέρχονται.

IX. pag. 217. Ultimo loco sequitur Eiusdem Damasceni Caput inscriptum: Εἰς περὶ ὀνομάτων ἀκριβέστερον. Item de nominibus accuratius. Inc. Τὸ θεῖον ἀκατάληπτον. Def. μόνος γὰρ αἴτιος ὁ πατήρ. Hoc monito subiecto: Τοῦτο τὸ κεφάλαιον βύλεται εἶναι πρὸ τοῦ λέγοντος, περὶ τόπου, καὶ ὅτι μόνον τὸ θεῖον ἀπερίγραπτον εὐθύς· ἔλειπε γὰρ· καὶ διὰ τοῦτο ἐγράφη ἐνταῦθα, ἐπειδὴ καὶ ἡδύνατο ἐκείθι. Ex quo patet, omisum suo loco, fuisse haec in fine Codicis ab amanuensi Caput istud exaratum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 218.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ.

EXPOSITIO IOANNIS PHILOPONI IN X. PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

Ioannis Philoponi in decem Aristotelis Categoriarum Enarratio. Concordat cum illa Codicis III. huius Plutei §. VIII. quem vide.

Codex Graecus membr. Ms. in 4. nitidissimus, Saec. XV. Constat foliis scriptis 125.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

PORPHYRII INTRODUCTIO IN DECEM PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

Ac praeterea

Arithmeticae Theologumena, & Adamantii Sophistae Physognomica.

I. pag. 1. ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ Α'ΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΠΕΪΣΙΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΣΙΝ. Porphyrii in Aristotelis praedicamentis secundum interrogationem & responsionem Explanatio. Inc. Διὰ τί κατηγορίας ἐν τῇ συνηθείᾳ καλουμένης τῆς ἐν ἐγκλήματι πρὸς τὰς διακατολογίας, καὶ λ. Definit imperfecte in primis verbis Capituli inscripti Περὶ τοῦ ποῦ, quae sunt, τί ἐστὶ τὸ ποῦ; πρὸς ἀρχὴν τῆς πρὸς, ἔπειτα δὲ . . . Haec Porphyrii in Aristotelis Categoriarum Enarratio memoratur a Simplicio in Categoriarum pag. 3. cuius Graeca editio prodit: Paris. apud Ioannem Bogardum anno MDXLIII. 4. Latina vero interpre-

COD. XXIII.

COD. XXX.

pretatio Io. Bernardi Feliciani, Ioanni Casae Archiep. Beneventano inscripta, lucem vidit Venet. MDXLVI. fol. apud Hieronymum Scotum, & MDLXVI. fol. subiunctis Latine tribus Dexippi in dicta praedicamenta Quaestionum Libris. In Codice variis circa finem potissimum lacunis scater.

II. pag. 89. Τὰ θεολογούμενα τῆς ἀριθμητικῆς. *Arithmeticae Theologumena*, sive, ut in prima Codicis pagina interpretatus est Lucas Holstenius, *Arithmetica Theologica ex Anatolio, & Nicomacho*. Inc. Μονὰς ἐστὶν ἀρχὴ ἀριθμοῦ, θεῶν μὴ ἔχουσα. λέγεται δὲ μονὰς παρὰ τὸ μένειν. De hoc τούτῳ δὲ σχῆμα γῆς ἐστὶν. Haec ἀριθμητικῆς θεολογούμενα, seu Liber insignis, incerti auctoris, de iis, quae veteres, Pythagorici praesertim, theologicis ac philosophice speculari sunt, prodiit Graece Paris. apud Christianum Wechelum anno MDXLIII. 4. Ms. exstat & in Regis Christianissimi Codice CCCCLXXXIV. teste Labbeo in Bibl. Nova Mss. pag. 117. Theologumena porro ista magnam partem ex Anatolii Alexandrini Arithmeticonum libris decem, & Nicomachi Geraseni eiusdem argumenti libris duobus collecta sunt, quorum nomina saepius in titulis Capitulorum adlegantur. Vide plura de hoc Opere apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 10 ubi novam ipsius editionem, si per tempus licuerit, se daturum pollicetur. Fuit autem Anatholius iste Christianus, omni genere litterarum, mathematicis praesertim disciplinis excultus; Alexandriae scholam Aristotelicam instituit; ac postmodum Episcopus in Syria Laodiceus creatus est circa annum Christi CCLXX.

III. pag. 141. Ἀδαμαντίου σοφιστοῦ φυσιογνωμονικὸν. *Adamantii Sophistae Physiognomicorum Libri II.* quorum prior inc. Τὴν φυσιογνωμονικὴν μέθοδον. Def. ἐκατέρωθεν συγκρίνοντας. Alter pag. 152. b. inc. Φυσιογνωμονεῖν δεῖ. Def. πρὸς ἄλλο πειθόμενός τε καὶ ἀπιστῶν τεκμαίρεται. Hi duo Adamantii Sophistae φυσιογνωμονικῶν libri, e Polemone magnam partem expressi, & Constantio inscripti, Graece primum viderunt lucem cum Polemone ipso, & aliis Romae MDXLV. 4. Graece vero & Latine, Iano Cornario interprete, Basileae MDXLIV. 8. & alibi deinceps. Fuit Adamantius genere Iudaeus, ἱατρικῶν λόγων σοφιστής, qui tempore Attici Episc. Constantinopolitani Christianam amplexus religionem, Alexandriam se contulit, ibique sedem fixit, teste Socrate Histor. Eccles. Lib. VII. 13.

Codex Graecus membr. Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus, cum notulis quibusdam in principio manu Angeli Politiani. Constat foliis scriptis 169.

ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ ΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΤΕΡΑ
ΑΝΑΛΤΤΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

PHILOPONI COMMENTARIA IN POSTERIORA RESOLVTORIA ARISTOTELIS.

I. pag. 1. Titulus operis, madore consumtus, praeter nomen Ἰφίλοπὸν vix ferme totus evanuit; ex nonnullis tamen litterarum vestigiis, quae adhuc supersunt, ita legendus videtur: Τοῦ Φίλοπὸν ἐξηγήσεις εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἀποδεικτικῆς. *Philoponi Enarratio in primum librum de demonstratione*. Post Aristotelis textum, Ἡ τὰσα διδασκαλία καὶ τὰσα μάθησις, inc. Τοῦτο τὸ βιβλίον ἐστὶ τέλος τῆς λογικῆς πραγματείας, φησὶ δὲ ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος. τὰ γὰρ ἄλλα λογικὰ συγγράμματα διὰ τὴν ἀπόδειξιν, κ. λ. Quae videntur quaedam prole omena in ipsam Explanationem: nam pag. 17. iterum Aristotelis Textus occurrit, & quidem integer cum scholiis partim in margine exaratis, partim Aristotelis verbis intermixtis. Haec incipiunt: Τὴν μείζονα ἐνταῦθα φάσις πρότασιν παρειασε τὴν ἐλάττονα, κ. λ. Def. ὅτι τὸ ἔχειν τὸ φωνηζόμενον μέρος πρὸς τὸν ἥλιον ὑπάρχει τῇ σελήνῃ.

II. pag. 126. Prooemium in secundum Aristotelis Posteriorum Librum, cuius initium: Διαλοβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ α βιβλίῳ ἡς ἀποδεικτικῆς, κ. λ. Finis: ἐν τῷ παρόντι δευτέρῳ βιβλίῳ ποιήσασθαι. Primum scholium in Libri initium, Τὰ ζητούμενα, κ. λ. inc. Ἡ τοι τὰ ζητούμενα ἐπὶ πάσης γνώσεως ἐπιστημονικῆς ἰσχυρὴ ἐστὶ τοῖς γινωσκομένοις πράγμασιν, ὧν περ γινώσκων πραγμάτων ἔχομεν ἐπιστήμην, κ. τ. λ. Ultima scholiorum verba, quae vix oculis expiscari potuimus (ultima enim Codicis pagina miserrime tinea semirota est) sunt: τὰσα τοιαῦτα γινώσις τῆς δόξης. Vtrum autem totius Commentarii postrema sint, nec ne, nondum comperimus, quum mutilus in fine codex videatur. Initium illud prolegomenorum, quod mox dedimus §. I. concordat quidem cum initio illius Commentarii, qui sub nomine Ioannis Philoponi editus est apud Aldum Venet. MDIV. fol. sed reliqua prorsus discrepant, ita ut, illis exceptis, reliqua ad alium prorsus auctorem referenda videantur. Notandum, Latinis etiam glossis adpersum hac illac esse Codicem; in duabus praeterea paginis, quae vacuae supererant paulo post initium, quaedam fuisse, ut videntur, Gallica lingua veteri exarata: aliaque eiusdem generis inter pag. 104. & 106. Ni fallor autem, continent varias medicamentorum confectiones.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XV. multis in locis resectus, sed male compactus. Constat foliis scriptis 187.

COD.
XXXI.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

PORPHYRII INTRODUCTIO.

Ac praeterea

Ammonii, Io. Itali, Procli Diadochi, Themistii, Sophoniae, & Anonymi Opera varia.

cod.
xxxii.

I. pag. 1. **P**orphyrīi, discipuli Plotini Lycopolitae, *Isagoge*, sive Introductio in quinque voces, ut in Cod. III. huius Plurci §. III.

II. pag. 9. *Enarratio Ammonii in quinque Voces*, ut in dicto Codice §. V. Intelligit Enarrationem una cum Introductione in ipsam. Finis tamen in hoc ab illo diversus ita habet: Εἶδος δὲ κατὰ τὸ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τὸ κατὰ τὸ ὑπογραφεύμενον. Subditur deinde schemation divisionis *Vocis*: tum versiculi sequentes:

Δύον λόγος πᾶς· ἂν δὲ τοῦ Σταγειρίτου,
Διπλὴν τὸ δῶρον· ἂν δὲ ἐ τῶν ἐκκρίτων,
Τριπλὴν τὸ καλόν· ἂν δὲ πρὸς λόγου φίλου,
Ἡλικὸν ἐστὶν· ἂν δὲ πρὸς φιλομήνου,
Θαυμαστὸν ὄντως· ἂν δὲ πρὸς κρείττω φύσιν,
Συμφυεὶς ἄγαν· ἂν δὲ πρὸς βασιλέα,
Τὸ πᾶν συνήχη τῶν καλῶν καὶ τιμίων.

His deinde aliud Epigramma iambicum succedit *in laudem balnei*, seu *de ipsius utilitate*, quod ita habet:

Πολλὼν τὸ λουτρὸν αἴτιον δωρημάτων,
Χυμὸς κατασπᾶ, φλέγματος λύει πᾶχος,
Χολῆς περιττὸν ἐκκενοῖ τῶν ἐγκάτων,
Τὰς φλεξιπύκνους κνησμονὰς καταστένει,
Τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν ὀξύνει πλέον,
Ὅτ' ὡς καθάρει τῆς ἀποψῆς τοὺς πόρους,
Μνήμην φυλάττει, τὴν δὲ λήθην ἐκφέρει,
Τρανοὶ τε τὸν νῦν πρὸς νοήσεις εὐθύνει,
Τὴν γλῶτταν εὐκίνητον εἰς λόγους ἔχει,
Ὅλον τὸ σῶμα τῇ καθάρσει λαμπρύνει.

In calce huius ipsius paginae rubris litteris adscriptum legitur nomen *Θωμάς* ab eadem, ut videretur, calligraphi manu appositum.

III. pag. 37. *Παράφρασις εἰς τὰς κατηγορίας. Paraphrasis in Praedicamenta*. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ταυτῶνμα, τὰ δὲ ἑτερώνμα, κ. λ. Def. οὕτε τὰ γενήματα οὕτως ἀπέσπασται, ὥσπερ δὴ τὰ ἡμέτερα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ζητητὶον ἐπιπλέον, καὶ διαπορητὶον. Auctor est Anonymus.

IV. pag. 61. *Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ περὶ ἑρμηνείας, καὶ τῶν τριῶν σχημάτων. Initium cum Deo Libri de Interpretatione, & de tribus figuris*. Inc. Τὰ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγόμενα, ἕτε ἀλήθειαν σημαίνουσιν, κ. λ. Def. καὶ ποιεῖν τὸν συλλογισμόν ὅποσον βυλόμεθα.

V. pag. 70. *Μέθοδος συνοπτικὴ τῆς διαλεκτικῆς ἐκτετατὴ κατὰ Ἰωάννην ὑπάτου καὶ φιλοσόφου τοῦ Ἰταλοῦ πρὸς τὸν μακάριον βασιλέα κύριον Ἀνδρόνικον. Methodus synoptica Dialecticae exposita a Ioanne Hypato & Philosopho Italo ad beatum Imperatorem D. Andronicum*. Inc. Καὶ πρῶτον μὲν, ὃ κρᾶντες βασιλεῦ, παροτρύνει

ἡμᾶς οὐκ ἐπαύσω περὶ μεγάλων διαλεγόμενος. Def. καὶ ὅπως ἄλλως ἐνδέχεται περὶ αὐτῶν διαλέγεσθαι. Hoc idem Opusculum occurrit & in Bibl. Caesar. Vide Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 112. §. III. Eiusdem etiam μέθοδος ῥητορικῆς κατὰ σύνοψιν existat manu exarata ibid. pag. 113. §. V.

VI. pag. 80. *b. Tabula cycli Lunaris, & Solaris, cum subiecta explicatione, & methodo ad ipsum inveniendum: in summo vero margine paginae 81. adnotatur annus 751. nimirum 6818. (Christi mcccx.) quo scriptor librum exarabat.*

VII. pag. 81. *b. Πρόβλη Διάδοχου Πλατωνικῆ τοῦ φιλοσόφου στοιχείωσις θεολογικὴ κεφαλαιοῖσι σια. Procli Diadochi Platonici philosophi Institutio Theologica Capitulis, seu propositionibus CCXI. Inc. Πᾶν πλῆθος μετέχει πῃ τοῦ ἐνός. Definit imperfecte in verbis: ἔστιν ἄρα καὶ ἡ ἀγαθότης . . . . quae pertinent ad Caput XIII. Reliqua desiderantur. Latine lucem adspexit Ferrariae apud Dominicum Mammarellum MDLXXXIII. in 4. sub titulo Elementorum Theologicorum. Graece vero & Latine, Francisco Porto interprete, subiecta est Libris sex Theologiae Platonicae, qui prodierunt Hamburgi MDCCXVIII. in fol. Ms. existat in variis Bibliothecis, ac Vindobon. praesertim, ut videre est apud Nessel. Catalogi P. IV. pag. 27. §. II. Proclo patriarchae Constantinopolitano male tribuitur a Verderio in iterata editione Biblioth. Constantinopolitanae.*

VIII. pag. 84. *Περὶ τῆς τοῦ ποτὲ κατηγορίας. De praedicamento, quod dicitur quando, fragmentum. Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῆς ποτὲ κατηγορίας. Def. ἐν ἄλλῳ γίνονται τότῳ καὶ χρόνῳ.*

IX. pag. 86. *b. Sequitur Problema quoddam geometricum cum demonstratione, & figura, cui titulus est: Datis duobus circulis inaequalibus, & per centrum utriusque recta linea infinita ad partes minoris circuli, invenire in infinita recta punctum, a quo ducta recta linea tangat utrumque circulum.*

X. pag. 88. *Fragmentum quoddam Dialecticum de decem generibus generalissimis. Inc. Ὅτι δέκα τὰ γενήματα γένη, κ. λ. Def. ὅτι τέσσαρες εἰσιν αἱ ὕλαι.*

XI. pag. 91. *Θεμιστίου παράφρασις ἀναλυτικῶν ὁρίων. Themistii paraphrasis Analyticorum Aristotelis posteriorum Libris duobus. Liber I. inc. Ἐμοὶ συντάττεσθαι μὲν. Def. καὶ εὐρησις ταχέια τοῦ μέσου. Liber II. pag. 103. inc. Ἐπεται δὲ εὐθύς. Def. ἡ πᾶσα πρὸς πᾶσαν. Concordat cum edita Graece cum aliis eius Operibus apud Aldum Venetiis MDCCXIV. fol. a pag. 1. ad pag. 15. In Codice subiungitur Index Capitum, quae in Libro primo sunt XLIV. in secundo XXII.*

XII. pag. 111. *Παράφρασις εἰς τὴν σοφιστικὴν. Paraphrasis in sophisticam, sive in Aristotelis sophisticos Elenchos, auctore Anonymo. Inc. Οὐκ αὐτόθεν τοῖς φιλοσοφοῦσι τὸ περὶ τὴν σοφιστικὴν πραγματεύεσθαι. Def. πολλὰ ἔχειν χάριν.*

B

XIII.

XIII. pag. 137. Περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα τούτοις. *De memoria & remiscencia, & de iis, quae ipsas consequuntur*, fragmentum Anonymi. Inc. Περὶ μνήμης καὶ τοῦ μνημονεύειν λεκτίον, τί ἐστὶ, καὶ διὰ τίνα αἰτίαν γίνεται, κ. λ. Def. τὸ δὲ φαντασθόν, τὸ ἢ φαντασίαν καὶ . . . . Reliqua desiderantur.

XIV. pag. 141. Παράφρασις εἰς τὸ περὶ ψυχῆς, Σοφονίου. *Paraphrasis Sophoniae in Aristotelis de Anima Libros tres*, cui praemittitur index Capitum singulorum librorum: tum Prooemium, cuius initium: Τοῖς τῶν Ἀριστοτελικῶν συνταγμάτων ἐξηγηταῖς. Finis: παρτίται ψηφισαοθαί. Liber I. inc. Ἡ περὶ ψυχῆς πραγματεία, οὐ μόνον ὅτι καλλίστη. Def. οὐδὲν δὲ ταύτης ἄνευ μετέχει αἰσθήσεως. Liber II. pag. 156. inc. Ἐπειδὴ τὰ παραδεδομένα περὶ ψυχῆς. Def. καὶ τὴν κρίσιν τὴν ἐπ' αὐτὸ ἐναλλοίωτον. Lib. III. p. 179. inc. Τέτων οὕτω διωρισμένων, ἀνάγκη, εἴπερ ἐκλείπει τις αἰσθήσεως. Def. οὐδὲν, ἢ μικρὸν ὥνησεν. Haec paraphrasis exstat Ms. etiam in Bibl. Caesar. apud Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 23. §. I. Forte idem est atque ille, cuius Commentarios in Aristotelis Categorias, tractationem de homonymis, synonymis, paronymis, heteronymis, & polyonymis memorat Labbeus pag. 115. Bibl. Novae Mss. Hanc fortasse paraphrasim innuit Fabric. Biblioth. Graec. Vol. II. pag. 129. sub finem, ubi ait, *Sophronius Ms. in Bibl. Medicea*, sed pro *Sophronius legendum Sophonias*; nisi tamen inferius occurrat revera Sophronii aliquod Commentarium in hos Libros.

XV. pag. 197. Παράφρασις εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας βιβλίον Μιχαὴλ Πατρικίου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων τοῦ Ψελλοῦ αὐτόσχεδος ἐνδοξέστα ἐν τῇ διατριβῇ. *Michaëlis Patricii, & principis philosophorum Pselli paraphrasis, ex tempore tradita in schola, in librum de Interpretatione*. Inc. Περὶ τῆς ἀκριβοῦς, κ. λ. Sed praeter paucos versus Prooemii, reliqua desiderantur; definit enim in verbis, διατριπώσται . . . .

XVI. pag. 198. Sequitur alia *Enarratio in Aristotelis*, ut videtur, *Analytica posteriora*; cuius autem sit, quum initio careat, nondum comperimus. Inc. . . . . οὐν δὲ αἱ μὲν ἐπισήμαι αὐταὶ πρὸς ἀλλήλας ἀντιδιφρονται. Def. ὅταν εἴ ὅταν μὲν ἢ τὸ πρᾶγμα, ἀγνοῖται δ' ὅτι ἐστὶν ὄνομα τοῦ λεγομένου καὶ λόγου ὀνοματώδους . . . . Reliqua huius *Enarrationis* paullo inferius occurrunt.

XVII. pag. 221. In quibusdam foliis, quae inter superius Commentariorum in Aristotelem fragmentum, & sequens vacua supereant, recentior quaedam manus exaravit nonnulla Synodorum Excerpta brevia, quorum primum inscribitur: Περὶ τῆς οἰκουμένης συνόδου, ἢ τῆς ἀπεκατέστης Φώτιον ἀγιότατον, καὶ διέλυσε τὴν ἐκείνη τῶν ἐκκλησιῶν. *De oecumenica synodo, quae Photium sanctissimum in suam sedem restituit, & Ecclesiarum schisma diremis*. Inc. Ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ Βένκου, ἢ ἡ ἀρχὴ. Ἡν

ἀν μολάρων ἀληθῶς. *Progrediuntur usque ad* pag. 225.

XVIII. p. 225. *b. Sequitur continuatio*, ut videtur, *praedictae in Aristotelem Interpretationis*, incipiens: Ἀμέλει ἐπὶ τῶν τοιούτων καὶ τῆς ἀπὸ συμβεβηκότων τοῦ εἶναι εἰδήσεως λαβεῖν παραδείγματα. Def. οὕτως ἢ πᾶσα ἐπισήμη πρὸς τῶν ἔξει τὸ ἐπιστητὸν γινώσκοντα αὐτῶ. Clauditur duobus versiculis intricatissime ac compendiarie exaratis, quorum primum ita legimus: Καὶ δέξα Χριστῷ τῷ χορηγῷ τῶν λόγων, alterum perspicaciori ingenio extricandum relinquimus.

XIX. pag. 258. *b. Fragmentum de animae immortalitate*. Inc. Ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἐστὶ. Def. καὶ ἀθάνατον εἶναι πᾶσα ἀνάγκη.

XX. pag. 259. *b. Aliud fragmentum de substantia*. Inc. Πρῶτον μὲν ὅτι συνυφίσταται ἴσ' ὅτι τὸ πᾶν. Def. ὑποκείμενον λέγεσθαι.

XXI. pag. 260. *b. Recurrunt alia excerpta Synodica*, ab eadem manu exarata atque illa, de quibus paullo ante in §. XVII. Horum primum est τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἐκ τοῦ ε' λόγου τῶν πρακτικῶν τῆς γ' συνόδου, κ. λ. Def. ἀνάδεμα τοῦς μὴ τῶτο κοινὸν τὸ σύμβολον ὁμολογῶνται τῆς πίστεως.

XXII. pag. 264. *Allocutiones quaedam breves, & paraeneticae; nec non preces sacrae*, inter quas nonnullae nomen praefereunt *Iohannicii Euchaitarum, & Scutariotae*, glossis interlinearibus instructae. Inc. Φίρε δὴ καὶ ἡμεῖς ἀκολουθήσωμεν ἐκείνοις, ἀγαπητοί, κ. λ. Def. κρατήσας εὐχαριστήσασθαι σοι. Codicem claudit schema *entium divisionem* exhibens cum sua explicatione.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. aliquibus in locis madore corruptus & evanidus. Constat foliis scriptis 271.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ.

E DIALECTICE PETRI HISPANI.

Ac praeterea

Philosophorum Thomae, Boëtii, Dexippi, Procli Diadochi, Mercurii Trismegisti, Magentini, Alexandri Aphrodisiensis, Alcinoui, & Anonymi varia.

I. pag. 1. **Ε**Κ τῆς διαλεκτικῆς τοῦ μαίετρον Πέτρου τοῦ Ἰσπανοῦ. *E dialectica magistri Petri Hispani*. Inc. Διαλεκτικὴ ἐστὶ τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπισήμη ἐπιστημῶν, πρὸς τὰς ἀπασῶν τῶν μεθόδων ἀρχὰς ὁδὸν ἔχουσα. Def. ὅθεν πᾶσα σύγχυσις ἐστὶ τῇ ἀνάγκῃ τοῦ σημείου καὶ τοῦ τρόπου. Tum subditur schema τῶν τρόπων, seu *locorum rhetoricorum* divisionem exhibens. Petrum quemdam Hispanum veteribus medicis accenset Fabric. Biblioth. Graec. Vol. XIII. pag. 362. atque ipsius extare *Thesaurum pauperum, Canones Medicinae, & alia quaedam recensita a Nicolao Antonio Biblioth. veteris Hispanae Tom. XI. pag. 51.*
qui

COD.
XXXIII.

qui cum diversum facit a Petro Hispano Ordinis Dominicani, scriptore summularum &c. Vtrum vero auctor sit huius Dialecticae, prorsus ignoramus.

II. pag. 39. Sequitur Tractatus Logicus, cuius titulus ita est evanidus, ut vix haec eruere licuerit: *Περὶ τῶν σοφισμάτων . . . τοῦ φιλοσόφου Θωμᾶ. De sophismis . . . philosophi Thomae.* Inc. Ἐπειδὴ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη ἐστὶ περὶ λόγους, κ. λ. Def. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν σοφισμάτων ἀρκεῖτω. Quinam sit iste Thomas philosophus, adhuc nos later: diversum quidem a Thoma Magistro credimus, quum inter eius scripta nullam huius Operis mentionem faciat Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 526. seqq.

III. pag. 45. Βοητίου φιλοσόφου περὶ διαλεκτικῆς. *Boëtiï philosophi de dialectica* Opus cum scholiis marginalibus uberrimis. Inc. Πρώτως ἐστὶ λόγος ἀληθείαν, ἢ ψεύδους σημαίνων. Def. ἀπὸ ὁμοιώσεως. Scholiorum marginalium hoc est initium: Ὅτι προαγγέλλεται καὶ προλέγεται τοῦ συμπέρασματος· πρόλογος δὲ καὶ προαγγελία παρὰ Λατίνοις καλεῖται, κ. λ. Extat & in Bibliotheca Regia Tom. II. Codd. MMXCIV. MMCH. & MMDCCCXXX. & ut videtur, a Maximo Planude e Latina in Graecam linguam translatus. In fine Tractatus hoc distichon iambicum apponitur:

Τὸν συλλογισμὸν ταῖςδε πλεκτάναι, φίλος,
Τραχηλιῶντας Ἰταλὸς κρατὼν πνίγει.

*Syllogismorum laqueis, amice,
Superbientes Italos victor eneca.*

IV. pag. 77. Δεξιππου φιλοσόφου Πλατωνικῶν τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων. *Dexippi philosophi Platonici in Aristotelis praedicamenta dubitationum & solutionum* Libri III. quorum primus praevio indice Capitum XL. inc. Ὅσους τις ἔχει με μάλᾳ καλὴν καὶ γενναίαν χάριν αἰτῆσαι προθυμούμενον. Def. ὁσαῦτά καὶ τὰ ὄντα. Liber II. pag. 94. cui praecurrit item index Capitum XLIII. inc. Μέχρι μὲν τούτων, καὶ φιλομαγέστατε Σέλευκε. Def. ἀφ' ἧ ἐκ κατ' οὐσίαν αἱ λέξεις κατηγοροῦνται, ἐνεσι μαθεῖν. Liber III. pag. 105. sine ulla Capitum Tabula, loco tamen vacuo ad ipsam exarandam relicto, inc. Τὰ μὲν δὲ περὶ τῆς οὐσίας ἀπορήματα. Def. καὶ αὕτη τοῖσιν ὡς μετρούμενη ἐπὶ τοῦ χρόνου ποσὸν ἂν εἴη. Hic tres Dexippi quaestionum in Categorias Libri, quorum tertius magnam partem intercidit, dialogi more, conscripti sunt, quaerente Seleuco discipulo, & Dexippo magistro respondente, in quibus Plotini, qui Aristotelis doctrinam de Praedicamentis examini suo subiecerat, dubitationibus, & objectionibus occurrit. Latine tantum haecenus prodire, Ioanne Bernardo Feliciano interprete, Venet. apud Hieron. Scotum MDXLVI. & MDLXVI. in fol. ad calcem Porphyrii in Praedicamenta, & Parisiis apud Vascosanum MDXLIX. in 8. Dexippus hic, Iamblichi fuit discipulus, adeoque iunior Dexippo Herennio Atheniensi, cuius *χρονικὴν ἱστορίαν* continuavit, teste Photio Cod. LXXVII. Euna-

pius, qui cum in Porphyrii vita testatur vixisse temporibus Gallieni, Flavii, Claudii, Taciti, Aureliani & Probi.

V. pag. 109. *Περὶ συλλογισμῶν. De Syllogismis* Tractatus Anonymi. Inc. Τῆς συνθέσεως τῶν συλλογισμῶν σοχαζόμενοι. Def. ἐν τούτοις σὺν δεῦρ τὰ τρία σχήματα πληροῦνται τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν.

VI. pag. 115. Πρόκλου Διαδόχου Λυκίου στοιχείωσις φυσικῆ. *Procli Diadochi Lycii Elementa Physica*, sive de motu Libri duo, quorum primus inc. Συνεχῆ ἐστίν, ὅν τὰ περὶ αὐτῶν ἐστὶν ἐαυτῷ κινηθῆσεται. Liber II. pag. 119. inc. Πᾶν σῶμα φυσικόν, κινητὸν ἐστίν, κ. λ. Def. ἐστὶν ἄρα τὸ κινεῖν μὲν, ἀκίνητον δ' ὄν. Prodierunt Graece Basileae MDXXXI. in 8. & cum Latina versione Iulii Velsii, Medici, ibid. MDXLV. in 8. Iterum Graece & Latine cum versione Spiritus Martini Cuneatis, Paris. MDXLII. 4. & alibi deinceps.

VII. pag. 123. Ἐρμού Τρισημέστου Ποιμάνδρης. *Mercurii Trismegisti Poemander.* Inc. Ἐννοίας μοί ποτε γενομένης. Def. καὶ ἡ γένεσις, ἐν οἷς τὰ ὄντα ἐστίν. Sub isto Poemandri titulo intellige Capita, seu Libellos XIV. quorum titulos exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p. 49. seqq. qui quum huiusce Operis editionem Gr.-Lat. Londinensem anni MDCCXXVIII. recenset, cum illa, veluti fundamenti loco posita, alias quinque editiones confert, earumque in librorum ordine discrimina diligentissime adnotat. Interim titulos & ordinem singulorum quatuordecim librorum nostri Codicis recensere praetermittimus, quia cum Marfilii Ficinii editione Latina prorsus conveniunt, quum Codicem illum Graecum a Leonardo Pistoriensi monacho ex Macedonia allatum, ad cuius exemplum versionem suam Ficinus se concinnasse affirmat, hunc ipsum fuisse, quem prae manibus habemus, subscriptio Angeli Politiani paullo post adferenda facile cuique persuadeat.

VIII. pag. 145. b. Τοῦ Μαγαντηνοῦ περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν. *Magentini de hypothesis Syllogismis.* Inc. Οἱ ὑποθετικοὶ καλούμενοι συλλογισμοί. Def. ταῦτα περὶ τῶν ὑποθετικῶν. Est breve quoddam Excerptum, ex eius fortasse in Aristotelis Analytica priora Commentariis defumptum: cui subditur aliud fragmentum paucorum versuum de sex tropis, ut in Cod. V. huius Plutei supra p. 5. §. IV.

IX. pag. 147. Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιεύου ἀπορήματα φυσικά. *Alexandri Aphrodisiensis quaestiones naturales* Libris IV. ex quibus tamen in nostro Codice habentur priores duo, & initium tertii. Liber itaque primus inc. Διατρίβειν ἀνθρώπους Ὁμηρος, κ. λ. Def. περὶ πόλεως ἰδίας ὁπλιζόμενοι. Secundus pag. 166. b. inscriptus, Τοῦ αὐτοῦ βιβλίου β' ἐκ τῶν Ἀσκληπιῶ, *Eiusdem Liber II. ex Asclepii Operibus*, inc. Τὸ Ἀσκληπιῶ ὄρεον πασῶν, κ. λ. Def. συμβαίνει οὖν ἐξουρεῖν τὴν γονήν. Circa medium huius Libri lacuna quaedam unius circiter paginae relicta est. Liber III. pag. 186. b. inc. Εἰ μὲν πλείους τῶν παλαιότερων ἰατρῶν, κ. λ.

Definit imperfecte in verbis αὐτὴν τῆς φύσεως σαρκώσας . . . . . Quatuor isti quaestionum libri Graece primum editi sunt a Victore Trincavello Venet. MDXXXVI. fol. Graece vero & Latine ex interpretatione Hieronymi Bagolini Veronensis, eiusque filii Io. Baptistae, ibid. MDXLI. XLIX. LV. LIX. & LXIII. in fol.

X. pag. 187. Α'λκινόου μεγάλου διδασκάλου λόγος διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων. Alcinoi magni magistri Sermo didascalicus de Platonis dogmatibus. Inc. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων. Def. καὶ τῶν αὐτοῦ δογμάτων γενέσθαι. Vide infra in Cod. IX. Plut. LXXXV. Ad calcem huius Operis legitur: *Angeli Politiani liber: emptus aureis duabus (sic) a Marfilio Fecino (sic).*

XI. pag. 208. Tandem alia manu occurrunt in quatuor ultimis foliis *fragmenta quaedam Psalmorum.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 211.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

PORPHYRII INTRODUCTIO.

Ac praeterea

Ammonii in ipsam Commentarius; & Aristotelis de Interpretatione cum Commentario Pselli, & Categoriae cum Commentario Ammonii.

cod.
xxxv.

I. pag. 1. **P**orphyrus Introductio cum glossis interlinearibus, ut in Codice III. huius Plutei §. III.

II. p. 13. *Ammonii philosophi, Hermiae F. Expositio quinque vocum.* Vt in dicto Codice §. V. In fine adscriptum est:

Εἴληφε τέσσα βιβλοὶ ἥδε τὸ φέλω,

Χεὶρ Κυριακοῦ τοῦ Πρασιάνου
Καλλιπολίτου δ' ἑμαρθεσάτου νέου,
ἔτει 549'.

Finem accepit liber hic amici,

Manu Cyriaci Prasiani

Callipolitani, imperitissimi iuvenis.

Anno 6799. (Chr. MCCXCI.)

III. pag. 57. *Anonymi Praefatio quaedam in quinque voces.* Inc. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι πρὸ πάσης τέχνης. Def. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐ' λογικῶν φωνῶν τοῖς σοφοῖς λέλεκται.

IV. pag. 59. *Aristotelis de Interpretatione. Liber, in quinque τμήματα divisus.* Inc. Πρῶτον δεῖ θέσθαι, τί ὄνομα, καὶ τί ῥῆμα. Def. ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ. Exstat in cit. edit. Tom. I. a pag. 36. ad pag. 51. Adiecta sunt margini scholia non pauca ab eadem manu, quorum primum in vocem ὄνομα, nomen τοῦ Ψελλῷ praefert, cui propterea etiam reliqua videntur esse adscribenda. In calce vero schema depictum est *graduum cognationis.*

V. pag. 75. *Hypertimi, sive honoratissimi Domini Michaelis Pselli Paraphrasis in librum Aristotelis de Interpretatione.* Concordat cum illa Codicis XIX. huius Plut. supra p. 11. §. I.

VI. pag. 116. *Decem Aristotelis Praedicamenta, ut in Codice V. huius Plutei supra p. 5. §. II. paucis in fine diversis.*

VII. pag. 135. *b. Prolegomena Ammonii philosophi in decem Praedicamenta.* Inc. Εἴπει- δὴ τῆς Ἀριστοτέλους, κ. λ. quibus succedit pag. 148. *b. Commentarius ipse, cuius initium: Πρῶτην τάξιν ἔχει, κ. λ. ut in Codice III. huius Plutei §. VII. Finis tamen diversus in hoc, utpote mutilus; desinit enim in verbis οὐδ' ἐν ταῖς μαθηματικαῖς ἐπιστήμας ταῖς τοιαύταις χρ . . . in quibus absolvitur etiam Codex.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. exeuntis. Constat foliis scriptis 184.

FINIS PLUTEI LXXI

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVI.

C O D E X I.

ΔΑΤΙΑ ΤΠΟΜΝΗΜΑ ΒΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ.

DAVID COMMENTARIVS IN PORPHYRIVM.

Ac praeterea

Ioannis Philoponi in Aristotelis Categorias & Analytica Priora Commentarius.

I. p. 1.

Rimum Opus ita inscribitur: Προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ Φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος, Prolegomena philosophiae, dis-

te Deo amabilissimo, divini ingenii Davide, & quidem in Capita XXIV. quae πράξεις dicuntur distributa. Inc. Οἱ φιλοσοφίας λήγων ἐρῶντες, καὶ τῆς ἐκ τούτων ἡδονῆς ἀκρὸν δακτύλου γευσάμενοι. Def. διὰ τοῦ πρακτικοῦ ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ παρῶσα πράξις, καὶ τὰ προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας.

II. p. 41. Προλεγόμενα τῆς Πορφύριου εἰσαγωγῆς ἀπὸ Φωνῆς Δαβὶδ τῆς θεοφιλεστάτης καὶ θεόφρονος. Prolegomena in Porphyrii Introductionem, excerpta ab ore Davidis Deo amabilissimi, & divini ingenii viri, in Capita, seu πράξεις XXXVI. divisa. Inc. Μέλλοντες σὺν θεῷ ἀρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος. Def. ὅτε φθάσει τὸ συμβεβηκός. ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ αἱ Πορφύριου εἰσαγωγαί. Davidis scholia in Introductionem Porphyrii memorat Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 187. aitque opinari se, nondum ea lucem vidisse. Eiusdem etiam Commentarios Graecos in Aristotelis Praedicamenta, & in quinque Porphyrii Voces, Venetiis in Bibliotheca SS. Ioannis & Paulli Mss. indicavit Gesnerus. Sub nomine Eliae philosophi habebantur etiam supra in Codice XI. Plut. LXXI. §. I. ubi tamen breviora sunt.

III. pag. 88. Γωάννου Ἀλεξανδρίως τοῦ φιλοπόνο, Ioannis Philoponi Alexandrini in X. Categorias Commentarius, cum Prolegomenis. Prolegomena sunt I. Aristotelis Vita, quae inc. Ἀριστοτέλης τὸ μὲν γένος ἦν Μακεδόν. Def. ταῦ-

τα λέγειν ἔχομεν περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀριστοτέλους. II. Prooemium Logici Tractatus, cuius initium: Εἰπεὶ δὲ λογικῆς πραγματείας. Finis: μέρος ἐστὶ τῆς φιλοσοφίας. III. Σχόλια τῶν Ἀριστοτέλους κατηγοριῶν. Scholia in Aristotelis Categorias. Inc. Καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγωγῶν. Def. ταῦτα δεξιόμεθα. Subditur: Τέλος τῶν προλεγόμενων. His praemissis, pag. 92. b. occurrit Commentarius ipse, qui post Aristotelis verba, Οἰώνυμα λέγεται, κ. λ. inc. Αἱ ψυχὰς αἱ ἡμέτεραι γυναι μὲν οὐσαι, κ. λ. Definit imperfecte in verbis: τὸ δὲ γυναικα ἔχειν, ἢ ἀγρὸν, ἢ τι . . . . Concordant tam Prolegomena, quam Commentarius cum editione Graeca Aldina Venet. MDIII. fol. a p. 1. ad p. 46. (1) Postrema vero, quae retulimus, incidunt in diſtam paginam 46. lin. 31.

IV. pag. 123. Εἰρήνησις συνομασίῃ καὶ σαφεινῇ εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. Expositio brevissima & clarissima in librum de Interpretatione, auctore Anonymo. Praecedat Praefatio, cuius initium: Πρὸ τῆς τοῦ ῥήτορος σαφηνείας εἰπωμεν τὰ εἰσθότα προσηγεῖσθαι κεφάλαια, κ. λ. Finis: νῦν δὲ χωρήσωμεν εἰς τὴν εἰρήνησιν ἢ σαφεινῇ. Expositio vero, post Aristotelis verba, Πρῶτον δεῖ γέσθαι, κ. λ. inc. Τὸ πρῶτον πολλαχῶς ἐν ταῖς κατηγορίαις ἐμάθουμεν. Def. ἡ συναληθεύειν, ἢ συμπεύδουσαι. καὶ τελειοῦται θεοῦ βοηθείᾳ τὸ περὶ ἑρμηνείας.

V. p. 149. Γωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρίως εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν σχόλια & ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνοουσιῶν Ἀμμόνιος 13 Ἑρμῆς τῶν εἰς τὰ γ'. τὸ α'. Ioannis grammatici Alexandrini in primum librum priorum Analyticorum scholia & declarationes ex confabulationibus Ammonii Hermeneae in tres partes distri-

(1) Editionis quidem paginae numeris distinctae non sunt; nos vero ad rem melius sub oculos ponendam, ac si numeratae essent, ita illas citavimus.

bulae. Pars I. inc. Ἡ δὲ μὲν ἡμῖν ἐν τοῖς προ-
λαβοῦσιν εἴρηται συγγράμμασιν· οὐκ ἔτοπον δὲ
ἰσχυρῆσαι καὶ νῦν, κ. λ. Pars III. def. ὡσαύτως
II καὶ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ἐφῆμεν προειπόντες.
Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου.

VI. pag. 269. Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸ β'.
τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν. *Eiusdem scholia in
secundum Analyticorum priorum Librum*. Inc.
Ἐν τούτοις μὲν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποιῶν καὶ
πόσων προτάσεων. Def. ἀλλ' ἴσα καὶ ἀντι-
σέφει. In Analytica priora Commenta-
riae Adnotationes ex scholis Ammonii Her-
meae, cum quibusdam propriis meditationi-
bus, adiunctis Leonis Magentini circa A. mccc.
Metropolitae Mitylenaei Commentariis in ea-
dem, & Anonymi libello de Syllogismis,
prodierunt Graece Venetiis in aedibus Bar-
ptol. Zanetti Cisterzagenis mxxxvi. fol.
praemissa Victoris Trincavelli ad Herculem
Gonzagam Epistola. Latinas versiones tres
Labbeus annotavit, unam Guil. Dorothei
Venet. MDXLI. fol. alteram Lucilli Philalthei
ibid. MDXLIV. MDXLVIII. MDLIII. MDLV. & ter-
tiam Alex. Iustiniani Chii Venetiis apud Val-
grisium MDLX. fol.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XIII. multis in locis recentiori manu elegantissime suppletus. Constat foliis scriptis 279.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ
ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI AN-
NOTATIONES IN SOPHI-
STICOS ELENCHOS.

cod. u. **P**ost titulum interiorem Codicis exteriori
similem, incipit brevis quaedam An-
onymi Praefatio, hoc pacto: Διδάξας περὶ
τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ
Ἀριστοτέλους, κ. λ. Tum Aristot. Textus, Περὶ
δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, κ. λ. & in ipsum
Commentarius, cuius initium: Ὅτι μὲν δ'
περὶ ἀποδείξεως λόγος. Finis: ὃ δὲ πάντας
ἡμᾶς οὐ πολλὴν, ὥς αὐτοὶ ἐφῆσαν, ἀλλ' οὐδ' ὅσον
εἰπεῖν ἔχειν χάριν. Vide Codicem XIII. Plur.
LXXI. cum quo concordat, excepta Praefa-
tione, quae in illo desideratur; quemadmo-
dum etiam schematia quaedam ad syllogi-
smorum genera varia demonstranda, quae
heic diligentissime delineata suis locis exhi-
bentur, in illo nulla sunt. Heic quoque, uti
& in dicto Codice, nulla Commentariorum
in duos Libros distinctio apparet. In fine ru-
bris litteris adnotatur: Ἐν τῇ Κρήτῃ μηνὸς
Μαΐου ιη'. αψιη'. Scriptus in insula Creta men-
sis Maii die XVIII. anno MDXVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. ma-
iori, Saeculi XVI. ineuntis. Constat foliis
scriptis 120.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

Cui praemittitur

Porphirii Introductio.

I pag. 1. **Π**ορφυρίου εἰσαγωγή περὶ τῶν cod. III.
πέντε φωνῶν. *Porphirii Intro-
ductio de quinque vocibus*, cum glossis interli-
nearibus, & adnotationibus ad oram libri,
ut in Cod. III. Plur. LXXI. §. III. Huius In-
troductionis folia duo, manu saeculi XVI.
suppleta sunt.

II. pag. 6. *b. Aristotelis Categoriae*, hac
apposita epigrapha: Ὁργανὸν εἰμὶ φιλοσοφίας
δύναμις. Inc. Ὁ μόνον λέγεται. Def. ἀπαντεῖ
κατηρίδμηται. In cit. Arist. edit. Tom. I. a
pag. 14. ad pag. 36.

III. pag. 17. *Eiusdem de Interpretatione Li-
ber*. Inc. Πρῶτον δεῖ θιέσθαι. Def. τὰ ἐναντία
ἐπάρχειν τῷ αὐτῷ. Ibid. a pag. 30. ad pag.
51. Vbi notandum huius Libri initium post
sex paginas esse requirendum, ob male com-
positum Codicem.

IV. pag. 22. *b. Eiusdem Analyticorum prio-
rum liber primus*. Inc. Πρῶτον εἰπεῖν. Def. αὐ-
τὰ ἀποφάσεις αἱ εἰλημμέναι δύο εἰσὶν. Ibid. a
pag. 51. ad pag. 99. Inter hanc, & sequen-
tem paginam insertum est folium unum, con-
tinens initium Libri eiusdem Aristotelis de
Interpretatione, uti mox diximus. Huius
quoque libri folia undecim ab eadem recen-
tissima manu, ut supra, suppleta fuerunt.

V. pag. 53. *Eiusdem Analyticorum priorum
Liber secundus*. Inc. Ἐν τούτοις μὲν οὖν σχήμα-
σι. Def. οὐκ ἔσαι ἐν ἐνδὲ σημεῖον. Ibid. a pag.
100. ad pag. 129.

VI. pag. 69. *b. Eiusdem Analyticorum po-
steriorum Liber I*. Inc. Πᾶσα διδασκαλία. Def.
τὸ λάμπειν. Ibid. a pag. 130. ad pag. 162.

VII. pag. 84. *Eiusdem Analyticorum poste-
riorum Liber II*. Inc. Τὰ ζητούμενά ἐστιν ἴσα.
Def. περὶ ἀπαν τὸ πρᾶγμα. Ibid. a p. 162.
ad pag. 180.

VIII. pag. 92. *b. Eiusdem Topicorum Libri
VIII*. Primus inc. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πρᾶ-
γματείας. Ultimus def. ἐκ τῶν παρὰ πύδας.
Ibid. a pag. 180. ad pag. 281. In hisce Li-
bris folia integra quatuordecim eidem recen-
tissimae manus debemus.

IX. pag. 132. Σχόλιον τοῦ Φιλοπόνη εἰς τὸ
δεύτερον τῶν προτέρων. *Scholium Philoponi in
Librum II. Analyticorum priorum*. Inc. Σκοπεῖ
τῆς προειρημένης πραγματείας. Def. εἰρηκὸς πε-
ρὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἐπὶ τι ψευδῶν, νῦν λέγει
καὶ περὶ . . . Est imperfectum.

X. pag. 134. *Eiusdem Aristotelis de sophisti-
cis elenchis*. Inc. Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγ-
χων. Def. τοῖς δ' εὐρημένοις πολλὴν ἔχειν χά-
ριν. Ibid. a pag. 281. ad pag. 314. Totus au-
tem Codex uberrimis scholiis abundat ae-
que antiquis; exceptis iis, quae a recentiori
Grae-

Graeco suppleta fuisse suo loco monuimus, in quibus nullum scholion.

Claudatur Volumen duobus Carminibus in laudem Organi Aristotelici, quorum primum cinnabari exaratum ita habet:

Ὁργανόν εἰμι, μηδαμῶς μοι ψαυέτω
 Ἀγνῶς, ἀμαθὴς, ἀδαής τις τυγχάνων.
 Τεχνῶν, ἐπιστημῶν τε γνῶσις τυγχάνω
 Τὴν ὀργανικὴν ἅπασαν χρεῖαν φέρον,
 Ὁργανόν εἰμι φιλοσοφίας ὅλης.

Alterum atramento conscriptum sequens est:

Ἐγνώμεν ὄντως δημιουργίας φύσεις,
 Ἀσπερ σθίνει τέτευχεν εἰς θεὸς μόνος,
 Ἀτρων, πάλιν τε, τῆς θαλάσσης, ἄερος,
 Τῶν ὑδάτων, πυρὸς τε, καὶ ζώων ὅλων,
 Κόσμον τε παντὸς αἰτίας, παχῶν ἱρόπων,
 Δράν οὐσπερ οἶδε γῆ τ' αἴρ' σὺν αἰθέρι
 Ὁ πάνσοφος νοῦς, ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
 Ἀριστοτέλης τῶν διδασκάλων κλέος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XII. in quo antiquitus opera quaedam Chrysostomi continebantur, ut apparet ex titulo quodam pag. 124. deinde erasa veteri scriptura, haec Aristotelis Opera exarata sunt. Constat foliis scriptis 148.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

Ac praeterea

Porphirii Introductio.

COD.
IV.

I. pag. 1. **O**ccurrit, sine ullo tamen titulo, Porphirii in quinque voces Introductio, cum glossis, & scholiis interlinearibus. Habes & in Codice III. superiori §. I.

II. pag. 11. *Aristotelis Categoriae*. Ibid. §. II.

III. pag. 31. *Eiusdem de Interpretatione Liber*. Ibid. §. III. Initio huius Operis, Aristotelis imago depicta est sedentis, & manu chartulam, in qua prima libri vox πρώτων exhibetur, gestantis.

IV. pag. 50. *Eiusdem Analyticorum priorum Libri II*. Ibid. §. IV. & V.

V. pag. 135. *b. Eiusdem Analyticorum posteriorum Libri II*. Ibid. §. VI. & VII. Haec quoque inter pag. 177. & 178. bibliopegi incuria quaterniones duo sunt inserti, partem Aristotelis Topicorum continentes.

VI. pag. 179. *Eiusdem Topicorum Libri VIII*. Ibid. §. VIII.

VI. pag. 262. *b. Eiusdem de sophisticis elenchis*. Ibid. §. X. Singula autem haec Aristotelis Opera uberrimis sunt scholiis marginalibus, glossisque interlinearibus instructa aequae antiquis.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. ubique male adfectus. Constat foliis scriptis 286.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

I. pag. 1. **Π**ρολεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ Φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου & θεόφρονος. *Prolegomena philosophiae excerpta ab ore Davidis Deo amabilissimi divinique ingenii viri*. Inc. Οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, κ. λ. Est unius tantum paginae Excerptum.

COD.
V.

II. pag. 2. *b. Προλεγόμενα σὺν Θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ Φωνῆς Ἡλίου φιλοσόφου*. *Prolegomena cum Deo in Porphyrii Introductionem, excerpta ab ore Eliae philosophi*. Inc. Μέλλονται σὺν Θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος, τὰ εἰωθότα ἐκ τῶν ἐξηγητῶν, κ. λ. Def. ταῦτα ἔχει ἡ παρῶσα πρᾶξις. Occurrunt etiam in Cod. XI. Plut. LXXI. supra pag. 7. §. I. ubi finis diversus.

III. pag. 7. *Porphirii in quinque Voces Introductio*. Habes in Codice III. huius Plutei §. I.

IV. pag. 21. *b. Aristotelis Categoriae*. Ibid. §. II. Haec praecedat Aristotelis Vita, qualis Ammonii Commentario in eisdem Categoriae praefigitur edito Venet. apud Aldum MDIII. fol.

V. pag. 50. *Eiusdem de Interpretatione Liber*. Ibid. §. III.

VI. pag. 67. *b. Eiusdem Analyticorum priorum Libri II*. Ibid. §. IV. & V. Horum librorum magna pars alia manu recentiori suppleta est.

VII. pag. 153. *Eiusdem Analyticorum posteriorum Libri II*. Ibid. §. VI. & VII. Haec tamen secundus Liber in fine diversus est: definit enim: τέσσαρες ἐξ ἀνομοίων μετὰ ἁμοίων, καὶ ἀνομοίῳ τιθεμένου τοῦ συνάγοντος.

VIII. pag. 213. *Εὐσύννοπτον σύνταγμα φιλοσοφίας*. *Breve compendium philosophiae*. Inc. Ὡςπερ οἱ ἀναγινώσκοντες, πρώτον μὲν τὰ σοφίᾳ μαθήνυσσι, κ. λ. Def. ἡ σοφιστικὴ, ἡ καὶ ποιητικὴ. Auctor Anonymus.

IX. pag. 232. *b. Aristotelis Topicorum Libri VIII*. In dicto Cod. III. §. VIII.

X. pag. 266. *Eiusdem de sophisticis elenchis*. Ibid. §. X.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio minori, Saec. XI. usque ad pag. 213. ac deinceps Saeculi XIV. cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. Constat foliis scriptis 278.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟ- ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΤΟΣ ΣΟ- ΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI ANNOTATIONES IN SO- PHISTICIS ELENCHOS.

Alexandri Aphrodisiei in sophisticos Elenchos Commentarius, ut in Codice secun-
do

COD.
VI.

do huius Plutei, usque ad pag. 12. elegantissime exaratus, inde vero usque ad finem alia manu conscriptus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saec. XV. Constat foliis scriptis 80.

ΑΜΜΟΝΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ
Ε΄ ΦΩΝΑΣ.

AMMONII EXPOSITIO IN
V. VOCES.

Ac praeterea

*Eiusdem in Librum de Interpretatione
Commentarius.*

COD. VII. I. pag. 1. Α Μμωνίη φιλοσόφου ἐξηγήσεις εἰς τὰς πέντε φωνάς. Ammonii philosophi expositio in quinque voces. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἀρχεσθαι. Def. πρῶτερον γὰρ δεῖ εἶναι ἀνθρώπων, εἰς ἧς γελασκόν. Exstat & in Codice III. Plat. LXXI. §. V. sed in fine diversa.

II. pag. 35. Τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας. Eiusdem Commentarius in librum de Interpretatione. Habes & in dicto Codice §. IX.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIII. Constat foliis scriptis 135.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΤΤΙΚΩΝ
ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΩΝ.

ARISTOTELIS RESOLVTORIORVM
PRIORVM LIB. SECVNDVS.

COD. VIII. CONTINET hic Codex Aristotelis Analyticorum priorum Librum secundum, cuius initium est: Εἰς πῶσαι. Finis: ὡς ἐφ' ἑνὸς αὐτὴν λαμβανόμενος. ἐν οἷς ἡ πρῶξις & τὸ δεῦτερον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν σὺν θεῷ πληρῶνται. Finem ideo longiorem dedimus, quia ab aliis supra recensitis exemplaribus differt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 40.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ
ΤΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑ
ΤΟΠΙΚΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟ-
ΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIENSIS
COMMENTARIA IN LIBROS
TOPICORVM ARISTO-
TELIS.

COD. IX. ALEXANDRI Aphrodisieii Commentarius in Topica Aristotelis. Inc. Τὴν μὲν πρόθεσιν τὴν κατὰ τὴν τοπικὴν. Def. οὕτω γὰρ ἔσαι τὴν αὐτοῦ τοῦ ὑπάρχοντος τινί. Prodiit Graece Venetiis MDXIV. & MDXXVI. fol. Latine vero, in interprete Guilhelmo Dorotheo Veneto, ibidem MDXXIV. MDXLI. MDLIV. & alibi. Vide plura

de hoc Commentario apud Fabric. Biblioth. Graec. Vol. IV. pag. 67.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus, initio & fine suppletus. Constat foliis scriptis 176.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

I. pag. 1. A Ristotelis Categoriae, ut in Codice III. huius Plutei §. II.

COD. X.

II. pag. 36. b. Eiusdem Analyticorum priorum Libri II. Ibid. §. IV. & V. Totus autem Codex uberrimis abundat scholiis marginalibus, ac glossis interlinearibus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. oscitanter ac propere exaratus, initio & fine nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 237.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΤΠΟ-
ΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ
ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΤΤΙΚΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI
COMMENTARIVS IN PRI-
MVM LIBRVN PRIORVM
RESOLVTORIORVM
ARISTOTELIS.

ALEXANDRI Aphrodisensis Commentarius in priorum Analyticorum Aristotelis librum primum. Inc. Η λογική τε. Def. ἔχειν δύνασθαι ἀποδεικνύμενον. Concordat initium & finis cum edito Graece Venetiis apud Aldum, & Franciscum Asulanum MDXX. in fol. a p. 2. ad pag. 141. quam editionem prae manibus habuimus. Alias huiusce Operis editiones memorat Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. p. 66. anteriorem nimirum anni MCCCCLXXXIX. item Graece Venetiis, posteriores vero anni MDXXI. Florentiae in 4. & MDXXXVI. Venetiis in fol. cum Philopono &c.

COD. XI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saec. XV. nitidissimus, in quo Aristotelis verba, quae per extensum adferuntur, rubrica sunt exarata. Constat foliis scriptis 288.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

ARISTOTELIS DE INTERPRE-
TATIONE.

Ac praeterea

Analytica, Topica, & Sophistici Elenchi.

I. pag. 1. A Ristotelis de Interpretatione Liber, cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus, sine principio; incipit enim ■ verbis . . . ἥμα δὲ εἰς τὸ προσσημαίνον χρόνον, κ. λ. quae sunt prima Ca-

COD. XII.

Capitis III. Huius fragmenti folium unum recentiore manu exaratum est.

II. pag. 18. *b. Eiusdem Analyticorum priorum Libri duo.* Vide in Cod. III. huius Plut. §. IV. & V.

III. pag. 110. *b. Eiusdem Analyticorum posteriorum Libri duo.* Ibid. §. VI. & VII. Libri secundi postrema sex folia, diversa manus supplevit.

IV. pag. 151. *Eiusdem Topicorum Libri VIII.* Ibid. §. VIII.

V. pag. 226. *Eiusdem de sophisticis elenchis Liber.* Inc. Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν. Imperfectus est; definit enim in verbis, οὐ λεπτέον τὸ συμπέρασμα . . .

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIII. multis in locis restauratus, ac nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 245.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ
ΤΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥ-
ΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕ-
ΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEN-
SIS COMMENTARIUS IN
PRIMUM LIBRUM PRIORUM
RVM RESOLVTORIO-
RVM ARISTOTELIS.

COD.
XIII.

Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis Analyticorum priorum Librum primum Commentarius, ut in Codice XI. huius Plutei, cum scholiis Graecis ad marginem, manu, ut videntur Angeli Politiani. In summa primae paginae ora nomen legitur *Benedicti Varchi*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 194.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ
ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΑΜΜΟ-
ΝΙΟΥ.

ARISTOTELIS PRAEDICA-
MENTA CVM SCHOLIIS
AMMONII.

COD.
XIV.

I. pag. 1. **A**mmonii Hermeae Commentarius in decem Praedicamenta Aristotelis, cum prolegomenis, quae inc. Εἰς αὐτὴν τῆς Αἰριστοτέλους ἐντὸς ἐθέλομεν, κ. λ. Videtur concordare cum illo, qui habetur in Codice III. Plut. LXXI. §. VII. Pag. 69. occurrunt hi versiculi iambici:

Τὸν δακτύλοις γράψαντα σὺν πεντημένῳ,
Τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προδυμῇ,
Φύλαττε τὰς τρεῖς, ἃ τρεῖς τρισολβία.
Hunc qui digitis scripsit una cum possidente,
Legentem cum alacritate,
Custodi tres, o Trias terbeata.

Inde alia manu, & intricatissimis litteris exaratum aliud pentastichon iambicum legitur

ex persona cuiusdam ad laborum tolerantiam adhortantis, quod sequens est:

Πάνοι δάκνουσι τὰς ἀσυνήθεις, φίλε,
Καρχαρόδοντες κύνας ὥσπερ τὰς ξένους.
Τούτου δὲ σαφὲς δείξει ἐκ τῶν πραγμάτων,
Σαυτοῦ μοχθεῖν ἐβίξε λοιπὸν, ὦ τέκνον,
Ὡς αὖν φύγοις δῆγματα χαλεπῶν πόνων.
*Labores mordent non adsueto, amice,
Ut canes dentibus asperi peregrinos.
Hoc autem aperte docet experientia.
Te igitur ipsum laboribus adsueto facito, fili,
Ut gravium effugias morsus laborum.*

II. pag. ead. *b.* Sequitur Excerptum, ut in margine adnotatur, lo. Damasceni, cuius initium est: Ὅτι εἰς ἐπὶ θεός. Def. ὑπερτελής ἢ προτέλειος. Tum pag. 72. sequuntur quaedam subscriptiones, quibus Codicis possessor nativitatē diem suorum filiorum adnotavit ab anno MCCXCIII. usque ad MCCCVI. eae vero sunt:

I. *Ἡμέρᾳ σαββάτῳ, α' τῆς Αὐγούστου μηνὸς τῆς ε' ἰνδικτιῶνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Ἀννα ἔτει, σωα'.*

II. *Ἡμέρᾳ παρασκευῇ, θ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς τῆς θ' ἰνδικτιῶνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Γέμμη ἔτει σωδ'. ἦτις ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πρὸς κύριον ἐξεδήμησε.*

III. *Ἡμέρᾳ ε'. ιζ' τοῦ Γενίου μηνὸς τῆς ε' ἰνδικτιῶνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Γέμμη ἔτει, σωε'.*

IV. *Ἡμέρᾳ κυριακῇ, ιε' τοῦ Γενίου μηνὸς ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Εἰλένη ἔτει, σωη'.*

V. *Ἡμέρᾳ τρίτῃ, κα' τοῦ Γεννουαρίου μηνὸς τῆς α' ἰνδικτιῶνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Ἀννίσια ἔτει, σωια'.*

VI. *Ἡμέρᾳ σαββάτῳ, α' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῆς δ' ἰνδικτιῶνος ἐγεννήθη ὁ ἐμὸς υἱὸς Νικόλαος ἔτει, σωιδ'.*

Sequitur septima, sed ob marginem inferiorem lacerum vetustate, fere tota deperit.

III. pag. ead. *b.* Occurrunt Excerpta quaedam de metris ac pedibus Odarum Pindaricarum. Pag. 73. *b.* Versus quidam iambici, sacri, ut videntur, argumenti, qui ob characteres minutissimos, ac mirum in modum nexibus implicitos, legi vix possunt: quemadmodum etiam aliud carmen iambicum in postremo folio, *Herculis Labores* complectens, ob evanidam scripturam, oculis omnino impervium est.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saeculi XIII. in primis ac postremis paginis male redactus, cuius scriptura, vetustiori penitus erasae superducta est. Constat foliis scriptis 75.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.
ARISTOTELIS CATEGORIAE.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera Logica.

I. pag. 1. **A**ristotelis Categoriae, ut in Cod. III. huius Plut. §. II.

COD.
XV.

G

II.

II. pag. 23. *Eiusdem de Interpretatione*. Ib. §. III.

III. pag. 35. *Eiusdem Analyticorum priorum Liber primus*, cum scholiis, & glossis interlinearibus. Inc. Πρῶτον εἰπεῖν. Non est integer; definit enim in verbis: καὶ ὅτι τελειῖται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.

IV. pag. 64. *Eiusdem de sophisticis elenchis*, ut in dicto Cod. §. X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. madore passim coinquinatus, multisque in locis nova manu eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 90.

ΠΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ARISTOTELIS PRAEDICAMENTA.

Ac praeterea

Commentarius in ipsa.

COD. XVI. **A** *Ristotelis Categoriae cum Prolegomenis, & Commentario Ammonii Hermiae F. Prolegomena inc. Επειδὴ τῆς Ἀριστοτέλους ἐντὸς ἐθέλομεν. Def. δέκα οὖν ἐστὶ τὰ ὀφειλόμενα προλέγεσθαι πάσης Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας. Tum pag. 5. inc. Textus Aristotelis: Οὐκ ὄνυμα λέγεται. Commentarius inc. Εἰ μὲν ἐν αἰ ψυχῇ ἄνω ἦσαν χωρὶς τοῦ σώματος. Aristotelis textus def. οἱ δὲ εἰσθῆτες ἐρήθησαν. Comment. def. τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου γινόμενης.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. prope admodum & oscitanter exaratus. Constat foliis scriptis 64.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ARISTOTELIS PRAEDICAMENTA.

Adde

Eiusdem de Interpretatione Librum, & Ioannis Philoponi in Analytica Priora Commentarium.

COD. XVII. **I. p. 1.** **A** *Ristotelis Categoriae. Habes in Cod. III. huius Plut. §. II.*

II. pag. 22. *Eiusdem de Interpretatione*. Ibid. §. III.

III. pag. 32. *Commentarius (1) Ioannis Philoponi in Aristotelis Analyticorum priorum Libros duos. In primum inc. Σκοπὴς τῷ φιλοσόφῳ εἰπεῖν περὶ ἀποδείξεως, αὐτὸς φησιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπόδειξις, συλλογισμὸς τις ἐστίν. Def. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐφθήμεν προειπόντες. In secundum vero pag. 135. b. cui titulus: Γωάννου Ἀλεξανδρέως σχόλια εἰς τὸ δεύτερον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους, post Aristotelis verba, inc. Σκοπὴς τῆς προκειμένης πραγματείας κατὰ μὲν Ἀλέξανδρον οὗτος. Def. ἀλλ' ἴσα εἰ ἀντιστρέφει.*

(1) Nomen quidem auctoris in summo paginae margine scriptum reciso Codice periit, sed esse Ioannem Philoponum patet ex Cod. XX. huius Plutci.

Cod. Graecus papyraceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. multis in locis nova manu eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 195.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΠΙΚΑ.

ARISTOTELIS TOPICA.

A *Ristotelis Topicorum Libri VIII. ut in Cod. III. huius Plut. §. VIII. In hoc autem finis Libri VII. & VIII. diversus est ab illo; nam septimus post verba, ἵκανῶς ἐξηριθμῶνται, in quibus ille definit, ita prosequitur: ὥσπερ ἐν τῷ πρώτῳ τεχνολογῆται, κ. λ. Def. καὶ τίς ἡ παρασκευὴ, quae scholiastis potius alicuius, quam ipsius Aristotelis verba videntur. Octavum vero post verba ἐκ τοῦ παρὰ τούδας, in quibus editio definit, claudunt haec alia, quorum initium: τέλος δὲ ψυχῇ ἐσάργχει τοιαύτη οὐσα, οἷα δύνασθαι, κ. λ. Finis: ἡ δὲ πᾶσα ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα. Quae quidem unius circiter paginae spatium occupant, & pertinent ad Analyticorum posteriorum Librum II. amanuensis incuria, qui exemplaris, unde suum describebat, defectum minime advertit, perperam cum Topicorum postremis coniuncta. Huius autem fragmenti initium incidit in cit. Aristotelis edit. Tom. I. pag. 179. lin. penultima. In ultima pagina Codicis integumento adfixa possessoris forte nomen legitur, his verbis: Gorus Prior sanctae Crucis, Camerarius Generalis & Ord. Lucen. Ep. Hanc subscriptionem iisdem prorsus verbis exhibebant etiam Codices XII. & XXI. Plut. LX. sed quum nexibus ita perplexis exarata sit, ut ambigue admodum percipi possit, aliam coniecturam nostram proferimus, ita legentes: Gorus prior sanctae Crucis, Camerarius Generalis, & Dominus Iuan. Episc. Vtra verior sit aliis iudicandum relinquimus. Montfauc. ita legit: Liber Goti (typographi forte error) Prioris sanctae Crucis, Generalis Domini Lucani Episcopi.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saeculi XV. cum notulis quibusdam in margine. Constat foliis scriptis 118.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΠΡΟΤΕΡΑ.

ARISTOTELIS PRIORA RESOLVTORIA.

I. pag. 1. **A** *Ristotelis Analyticorum priorum Libri I. pars prima, incipiens a verbis, Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τῆς, κ. λ. praemisso titulo: Περὶ γενέσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν προτέρων τὸ πρῶτον τῇ τάξει. Τμήμα πρῶτον. Definit in verbis: καὶ πρὸς ἄλλους οἱ ἐκ τῶν ἐτέρων σχημάτων. Sunt Libri primi septem Capita priora, quae habentur in edit. a pag. 51. ad pag. 60.*

COD. XIX.

II.

II. pag. 18. Γ' ὁ λόγος γραμματικῶν Ἀλεξανδρίως εἰς τὰ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν σχολία καὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσίων Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμεῖου τῶν εἰς τὰ τρία τὰ πρῶτον. *Ioannis grammatici Alexandrini in primum Librum priorum Analyticorum scholia & annotationes e congressibus Ammonii Hermecae, & quidem trium partium pars prima.* Inc. Ἡ δὲ μὲν ὑμῶν ἐν τοῖς προλαβούσιν εἴρηται συγγράμματα. Def. ἐκείνων ἐπιμνησθῆναι εὐλογον. Postrema quinque huius Commentarii folia, manu recentiori suppleta sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 66.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΤΤΙΚΑ ΠΡΟΤΕΡΑ.

ARISTOTELIS PRIORA RESOLVTORIA.

cod.
XX.

Aristotelis priorum Analyticorum Libri duo cum Commentariis Ioannis Philoponi. Commentarius in librum primum, seu potius in partem libri I. quae agit περὶ τῶν τριῶν σχημάτων, inc. Πρῶτον περὶ τοῦ σκοποῦ ῥητίον. Σκοπὸς τῷ φιλοσόφῳ εἶπεν περὶ ἀποδείξεως. Def. δύο εἶσιν, ἡ τε ἀπλή, καὶ ἡ ἐκ μεταθέσεως· αἱ δὲ λοιπαὶ περιτταί. In Librum vero secundum, post Aristotelis textum, Ἐν πρῶτῳ μὲν οὖν σχήμασι, κ. λ. inc. Σκοπὸς τῆς προκειμένης πραγματείας κατὰ μὲν Ἀλέξανδρον. Def. & εἰ λαμβάνονται, ὥς ἐν τῷ β' σχήματι τὸ κατὰ δόξαν ἀνάγκη. . . . . Finis desideratur. Heic notandum, Aristotelis textum non indicari tantum, sed per extensum referri, ac singulis ipsius sectionibus Commentarios subiici.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 183.

ΔΕΞΙΠΠΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΙ- ΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΠΟ- ΡΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΑΥΤΕΒΩΝ ΔΙΑ- ΛΟΓΙΚΟΝ ΣΤΙΓΓΡΑΜΜΑ.

DEXIPPI DVBITATIONES ET SOLVTIONES IN PRAEDI- CAMENTA ARISTOTELIS DIALOGVS.

cod.
XXI.

I. pag. 1. **Δ**ΕΞΙΠΠΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων τὸ πρῶτον. ἔστι δὲ διαλογικὸν τὸ σύγγραμμα, & τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα αὐτὸς ἔστω δὲ Δέξιππος, καὶ Σέλευκος. *Dexippi philosophi Platonici dubitationum, & solutionum in Aristotelis Categorias Librorum trium Liber I. est autem opus ad instar dialogi conscriptum: dialogi vero personae sunt idem Dexippus, & Seleucus.* Hoc idem Opus habes supra in Codice XXXIII. Plut. LXXI. §. IV. quem vide; cum ipso enim concordat, excepto libri tertii fine, qui in hoc Codice sex circiter versus est longior, & desinit: φέσει ἄρα ἐνυπάρχει τῇ φωνῇ τὸ

μυγεῖσθαι & ἡ μικρὸς. Praeterea huic etiam tertio Libro Caputum Tabula praecurrit, quae in illo deerat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. nitidissimus, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 38.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΕΒΗΓΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ.

AMMONII EXPOSITIO IN PORPHYRIVM.

I. pag. 1. **P**rolegomena quaedam occurrunt in philosophiam, quorum initium est: Μέλλοντας ἡμᾶς ἀρχεσθαι φιλοσόφων λόγων, ... εἰδέναι, τί ἐστὶ φιλοσοφία; κ. λ. Quae quidem verba videntur ad Ammonium pertinere, cuius expositio in quinque Porphyrii Voces eodem ferme modo exorditur, quaeque in hoc ipso Codice paullo inferius occurrit: sed in progressu deinde inter se discrepant. Desinit imperfecte in verbis μὴ παρεκτεινομένην δὲ . . . foliis quatuor vacuis ad reliqua supplenda relictis.

cod
XXII.

II. pag. 9. *Porphyrii Introductio in quinque Voces*, ut in Cod. III. Plut. LXXI. §. III.

III. pag. 23. *Ammonii Hermecae F. Commentarius in quinque Porphyrii Voces*, ut in Cod. XXXV. Plut. LXXI. §. II.

IV. pag. 73. *Aristotelis Praedicamenta*, ut in Cod. V. Plut. LXXI. §. II.

V. pag. 94. *b. Ammonii philosophi in eadem Praedicamenta Commentarius*, ut in dicto Cod. III. Plut. LXXI. §. VII. Finis tamen diversus.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saeculi XIII. Constat foliis scriptis 136.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΤΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟ- ΤΕΛΟΥΣ.

AMMONII EXPOSITIO IN LI- BRVM DE INTERPRETA- TIONE ARISTOTELIS.

Ammonii Hermecae Commentarius in Librum Aristotelis de Interpretatione, ut in Cod. III. Plut. LXXI. §. IX. quem vide.

cod.
XXIII.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saeculi XIII. vetustate male redactus, & in fine, plurimis foliis recentissima manu suppletus. Constat foliis scriptis 254.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗΝ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN LIBRVM POST. ARISTO- TELIS.

Themistii Paraphrasis Analyticorum posteriorum Aristotelis, ut in Cod. XXXII. Plut. LXXI. §. XI. quem vide. Secundus tamen Liber, praeter lacunas aliquot, quibus ad-

cod.
XXIV.

adsperſus eſt, mutilus quoque eſt in fine: deſinit enim in verbis, τοῖς μὲν οὖν ἐν, τοῖς δὲ . . . . . quae in editione inibi citata incidunt in pag. 11. b. lin. 3. ac propterea in margine ſcriptum eſt λέγει.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cum lacunis aliquot in primis, & ultima pag. Conſtat foliis ſcriptis 30.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟ-
ΔΕΙΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟ-
ΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN
PRIMUM LIBRUM DE DE-
MONSTRATIONE ARI-
STOTELIS.

COD. XXV. **T**hemistii Paraphrasis in primum & secundum librum. Analyticorum posteriorum Aristotelis, ut in Cod. XXXII. Plut. LXXI. §. XI. quem vide. In hoc tamen Codice secundus Liber deſinit in verbis, & γινώσκον πάντες ἀπὸ τῆς αἰτίας, quae in edit. paullo ante finem occurrunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus. Conſtat foliis ſcriptis 42.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ ΕΙΣ
ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ.

PRAEXES DAVID IN PORPHY-
RIVM.

COD. XXVI. I. pag. 1. **P**rolegomena philosophiae excepta ab ore Davidis, Deo amabilissimi, & divini ingenii viri. Vide in Codice I. huius Plutei §. I.

II. pag. 33. Prolegomena in Isagogen Porphyrii excepta ab ore Davidis eiusdem. Ibid. §. II.

III. pag. 78. Sequitur fragmentum allocutionis cuiusdam ἀδελφότητος, & ἀκρίβητος, characteribus ita evanidis, ut prima quidem verba nullatenus oculis expiscari queas; postrema vero haec sunt: καὶ ταύτην κακοῦσαν χωρήσῃς εἰς δύναμιν, αὐτὸς τε θεὸς γένοιτο, καὶ . . . . . ἐξεργάσαιτο. Videtur autem moralia praecepta continere.

IV. pag. 82. Τοῦ ὑπερτίμου & πρώτου τῶν φιλοσόφων τοῦ Ψελλοῦ κατὰ τοῦ Σαββαΐτου. Honoratissimi & philosophorum principis Pselli contra Sabbatiam, iambici versus CCXXXI. Inc.

Πρὸς τὸν σάταν σε τὴν ἔχιδναν τὸ βίβω.
Def.

Α'λλ' ἡδέως ἔσπερε τὴν κωμωδίαν.
memorantur ab Allatio in Diatriba de Psellis Fabric. edition. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 60.

V. pag. 83. Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἑξήτοις τριακόςιοι εἰς γενόμενοι πρὸς τινὰ Βαρῆα. Philosophi Domini Theodori Prodromi versus CCCI. adversus quemdam Barym conscripti. Inc.

Τί φασὶ σεμνὴ & σοφὴ γερουσία.
Def.

Εἰς πρᾶξιν γῆν, εἰς τὸν ἄνωθεν βίον.
Non CCCI. sed CCXCII. versus iambici sunt, iidemque atque illi, ex quibus excerpta quaedam adfert Fabricius Bibl. G. Vol. VI. pag. 817. seq. Gesnerus Bareum, Gaulminus Baream vocat; sed nomen hominis Barde, ad quod alludens Theodorus, etymologiam ex βάρ filius, & δε. sus derivat. Vide plura apud Fabric. loc. cit.

VI. pag. 85. Aristotelis Topicorum Liber I. ut in edit. a pag. 179. ad pag. 194.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIII. nonnullis in locis alia manu eleganter suppletus. Conſtat foliis ſcriptis 94.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXIV.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXI.
ET VNVM GRAEC. LAT. EDITVM.

C O D E X I.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ.

H I P P O C R A T E S.

I. p. 1.

Raecedit Ἰπποκράτους
πίναξ ἔχουσα δις τριά-
κοντα λόγους. Hippo-
cratis Tabula continens
sexaginta Libros. Pag.
ead. b. Ἰπποκράτους
λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον.

Hippocratis Lexicum iuxta litteras alphabeti.
Inc. Α' γυναικῶν, ἀγνιστρὸν, ἀγροφόν, ἀρεῖνόν.
Def. ὅτι καὶ ὅρα ἡ φροντίς, ὥστε, ἐνιαυτοῦ. Tri-
plex Hippocratis dictionum Onomasticon ha-
betur in celeberrima Hippocratis & Galeni
Operum edit. Gr. Lat. Paris. MDCLXXIX. fol.
curante Renato Charterio, Tom. II. a pag.
81. ad pag. 144. quorum primum Galeni,
Erotriani secundum, tertium vero Herodoti;
nostri vero Codicis Lexicon duobus pri-
mis aliquanto brevius est, tertio autem ube-
rius.

II. pag. 8. b. Ἰπποκράτους γένος καὶ βίος κα-
τὰ Σωρανόν. Hippocratis genus & vita secun-
dum Soranum. Inc. Ἰπποκράτης τὸ γένος μὲν
ἦν Κῶος. Def. τὸς αὐτοῦ παῖδας λέγεται γενέ-
σθαι. Habetur impressa in eius Operum edit.
G. L. Venetijs apud Iuntas MDLXXXVIII. fol.
curante Hieronymo Mercuriali Foroliviensi
Tom. I. Class. I. pag. 1. quam nos editio-
nem in huius recensione Codicis prae mani-
bus habuimus.

III. p. 9. b. Ἰπποκράτους ὄρυς. Hippocratis
Iuramentum. Inc. Ὁ μὲν Α' πᾶσι νόμον. Def.
τὰ πάντα ταῦτα. Ibid. Tom. II. Classe IV.
pag. 1.

IV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ νόμος, λόγος β'.
Eiusdem Lex. Liber II. Inc. Ἱητρικὴ τέχνη.
Def. ἐπιστήμη. Ibid. pag. 8.

V. pag. 10. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τέχνης, λόγος
γ'. Eiusdem de Arte. Lib. III. Inc. Εἰς τινες.
Def. ἀκρίβειαν. Ibid. p. 10.

VI. pag. 12. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρχαίας ἱητρι-

κῆς, λόγος δ'. Eiusdem de veteri medicina. Lib.
IV. Inc. Οὐδὲσι ἐπιχειρήσαν. Def. ἀπείχον.
Ibid. pag. 18.

VII. pag. 18. b. Τοῦ αὐτοῦ παραγγελίας.
λόγος ε'. Eiusdem Praeceptiones. Liber V. Inc.
Χρόνος ἐστίν. Def. ὁμοίφορος. Ib. p. 3.

VIII. pag. 20. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐσχημοσύ-
νης, λόγος ς'. Eiusdem de decenti ornatu. Li-
ber VI. Inc. Οὐκ ἀλόγος. Def. καδίεσται.
Ibid. pag. 40.

IX. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώ-
που, λόγος ζ'. Eiusdem de natura hominis. Li-
ber VII. Inc. Ὅς τις μὲν. Def. ταῦτα ἡ κα-
ταψυριξ. Ibid. Tom. I. Class. I. pag. 4. Fi-
nis autem adlatus incidit in pag. 12. lin.
54. A verbis autem sequentibus, Οἱ πλείστοι
τῶν πυρετῶν, καὶ λ. novum Librum exorditur,
adiecto titulo, Περὶ πυρετῶν, de febris,
coniungitque cum alio eiusdem Hippocratis
Libro, qui inscribitur de salubri diaeta, & ha-
betur Tom. II. Class. III. pag. 366. & inc.
Τὸς ἰδιώτας. Def. ὠφέλεισθαι.

X. pag. 27. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γονῆς, λό-
γος η'. Eiusdem de genitura. Liber VIII. Inc.
Νόμος μὲν. Def. ὁν τέλεον. Ibid. Tom. II.
Class. III. pag. 10.

XI. pag. 29. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φύσεως παι-
δῶν, λόγος θ'. Eiusdem de natura pueri. Liber
IX. Inc. Ἡν ἡ γονή. Def. τέλος ἔχει. Ibid.
pag. 17.

XII. pag. 36. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἄρθρων, λό-
γος ι'. Eiusdem de articulis. Liber X. Inc.
Ὁ μὲν δὲ ἄρθρον. Def. κατὰ λόγον τὸν πρότε-
ρον. Ibid. Tom. I. Class. I. pag. 285.

XIII. pag. 58. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ χυμῶν, λό-
γος ἑνδέκατος. Eiusdem de humoribus. Liber
undecimus. Inc. Τὸ χρεῖμα τῶν χυμῶν. Def.
ἐπιπονώτερος. Ibid. pag. 358. Titulo autem
adlato ab eadem librarii manu sequens mo-
nitionum adiunctum est: Γνώσον εἶναι τοῦτο ἰπ-
ποκράτους.

ποκράτους φησὶν ὁ Γαληνὸς, πλὴν ἐστὶν εὐρεῖν τινα μὲν ἐς βραχυλογίαν ἐσχάτην ἐσφιγμένα, τινα δὲ ἐκτεταμένα τῷ συμμέτρῳ πλέον.

XIV. pag. 61. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τροφῆς. λόγος ιβ'. *Eiusdem de alimento. Liber XII.* Inc. Τροφή καὶ τροφῆς. Def. τροφῆς ὄχημα. Ibid. p. 353. Heic quoque post titulum adicitur sequens monitum: Τοῦτο τὸ σύγγραμμα φησιν ὁ Γαληνὸς μὴ εἶναι Ἱπποκράτους· πλὴν ἀλλ' οὐδὲ πάλιν τοῦ τυχόντος σοφοῦ· καὶ ἴσως ἂν ἢ τοῦ Θεσσαλεῦ· δοκεῖ δὲ ἰσὺς Ἡρόφιλου συγκεῖσθαι.

XV. pag. 62. b. Τῷ αὐτοῦ περὶ ἐλκῶν. λόγος ιγ'. *Eiusdem de ulceribus. Lib. XIII.* Inc. Ἐλκῆς ξύμπαντα. Def. ἐλκῆς. Ibid. pag. 365.

XVI. pag. 66. Τῷ αὐτοῦ περὶ ἱερῆς νόσου. λόγος ιδ'. *Eiusdem de sacro morbo. Liber XIV.* Inc. Περὶ τῆς ἱερῆς νόσου. Def. καὶ πάσης ἄλλης τοιαύτης βαναυσίης. Ibid. Tom. II. Class. III. p. 345. Titulus quidem huic Libro in principio nullus est in Codice, sed in fine tantum legitur: Τέλος τῷ περὶ ἱερῆς νόσου. Praevium tamen legitur huic Libro monitum sequens: Οὐ γνήσιον Ἱπποκράτους τὸτο λέγει ὁ Γαληνός, ἀξιολόγῳ δὲ τινος ἀνδρὸς, καὶ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν, καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν. Ἱπποκράτους γὰρ οὐδὲν δοκεῖ ἔχειν, ὅτε κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐρμηνείας, ὅτε κατὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς διανοίας.

XVII. pag. 70. b. Ἱπποκράτους γνήσιον ἢ νόσων περι. λόγος ιε'. *Hippocratis genuinum est de morbis. Liber XV.* Inc. Ὅς ἂν περὶ ἰσχυρῶς θάλας. Def. καὶ ἀποθνήσκει. Tum subditur: Τέλος τῷ περὶ νόσων πρώτῳ. *Finis Libri primi de morbis.* Ibid. pag. 96.

XVIII. pag. 78. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόσων δεύτερον. λόγος ις'. *Eiusdem de morbis II. Liber XVI.* Inc. Οὐδέποτε πολλόν. Def. καὶ ὑποκλύζει. Ibid. pag. 115.

XIX. pag. 92. Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόσων τρίτον. λόγος ιζ'. *Eiusdem de morbis III. Liber XVII.* Inc. Περὶ μὲν οὖν πυρετῶν. Def. χολῆν ἔλκει. Ibid. pag. 149.

XX. pag. 97. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόσων τέταρτον. λόγος ιη'. *Eiusdem de morbis IV. Liber XVIII.* Inc. Τοῦ ἀνθρώπου ἐς τὴν γένεσιν. Def. σημεῖα αὐτοῦ τάδε. Ibid. pag. 163.

XXI. pag. 106. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ παθῶν. λόγος ιθ'. *Eiusdem de adfectionibus. Liber XIX.* Inc. Ἀνδρὶ χρῆ. Def. ἢ ὠφελεία. Ibid. pag. 35. In principio habetur: Τοῦτο δὲ ὁ Γαληνὸς τοῦ Πολύβου λέγει εἶναι.

XXII. p. 114. b. Τῷ αὐτῷ περὶ τῶν ἐνδὲ παθῶν. λόγος κ'. *Eiusdem de internis adfectionibus. Liber XX.* Inc. Ἡν ἢ τοῦ πνεύματος ἀρτηρίῃ. Def. καὶ μέλει. Ibid. pag. 56.

XXIII. pag. 131. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαίτης πρώτον. λόγος κα'. *Eiusdem de diacta, sive vietus ratione I. Liber XXI.* Inc. Εἰ μὲν μοι τις. Def. ἀποκρίσσαι. Ibid. pag. 372.

XXIV. pag. 138. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαίτης δεύτερον. λόγος κβ'. *Eiusdem de diacta II. Liber XXII.* Inc. Χαρίων πᾶσι θίσω. Def. τὴν διαίταν ἡσυχῇ. Ibid. pag. 390.

XXV. pag. 145. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαίτης τρίτον. λόγος κγ'. *Eiusdem de diacta III. Liber*

XXIII. Inc. Περὶ διαίτης ἀνθρωπίνης. Def. ἔχει οὖν περὶ τούτων ταῦτα ὧδε. Tum subditur: Τέλος τῷ τρίτῳ τῶν διακριτικῶν. Ibid. p. 407. Finis autem ideo diversus est ab editione, quia huic tertio de diacta Libro adnectitur initium Libri sequentis de Insomniis, usque ad verba: Ὅλιστα τῶν ἐνυπνίων, καὶ λ. unde libri initium fumitur, uti mox videbis. Hac super re vide Hieronymi Mercurialis notam primam ad dictum Librum de Insomniis, cit. Tom. & Class. pag. 502.

XXVI. pag. 150. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. λόγος κδ'. *Eiusdem de Insomniis. Liber XXIV.* Inc. Ὅλιστα τῶν ἐνυπνίων. Def. ἐν τοιαῖς θεοσί. Ibid. pag. 496. Prima autem verba incidunt in p. 497. lin. 4.

XXVII. pag. 153. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀφθαλμοῦ. λόγος κε'. *Eiusdem de Visu. Liber XXV.* Inc. Αἱ ὀφθαλμοί. Def. ποιέσθαι. Ibid. Class. IV. pag. 56.

XXVIII. pag. 154. Τοῦ αὐτοῦ περὶ κρίσεως. λόγος κς'. *Eiusdem de diebus indicatoriis. Liber XXVI.* Inc. Μέγα κέρδος ἡγήσεται. Def. τῶν πυρετῶν. Ibid. Class. III. pag. 431.

XXIX. pag. 155. Τοῦ αὐτοῦ ἀφορισμοί. Τμήμα πρῶτον. *Eiusdem Aphorismi. Sectio prima.* Inc. Ὁ βίος βραχύς. Ultima sectio, nempe septima, def. νομίζειν ἀνίστα. Tom. I. Class. I. a pag. 39. usque ad 71.

XXX. pag. 164. Τοῦ αὐτοῦ προγνωστικόν. *Eiusdem Praenotionum Liber.* Inc. Τὸν ἰητρὸν. Def. σημασιολογία. Ibid. pag. 73.

XXXI. pag. 169. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς διαίτης ὀξείων· οἱ δὲ περὶ πτισάνης· οἱ δὲ περὶ τῆς κνιδίας γνώμας. *Eiusdem de vitius ratione in morbis acutis; alias de prisana; alias vero ad Cnidas sententias.* Inc. Οἱ ἐγγυγράφαντες. Def. καὶ ἡραπεύει. Ibid. pag. 212. ubi vide notam primam pag. 240. de variis huius Libri inscriptionibus.

XXXII. pag. 181. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φουσῶν. *Eiusdem de flatribus.* Inc. Εἰσὶ τινες τῶν τεχνίων. Def. οὐδὲ πιστοτέρως. Ibid. Class. II. pag. 23.

XXXIII. pag. 185. Τοῦ αὐτοῦ μοχλικόν. λόγος λα'. *Eiusdem Mochlicus, seu de offibus impellendis. Liber XXXI.* Inc. Ὅς ἐστιν φύσις. Def. ἐκπίπτουσιν. Ibid. Class. I. p. 340.

XXXIV. pag. 190. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀστέων φύσιος. λόγος λβ'. *Eiusdem de ossium natura. Liber XXXII.* Inc. Ὅσα χειρὸς. Def. χρωμάτων. Ibid. Class. II. pag. 40.

XXXV. pag. 193. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀγμῶν. λόγος λγ'. *Eiusdem de fracturis. Liber XXXIII.* Inc. Ἐχρῆν τὸν ἰητρὸν. Def. τῶν πρόσθεν γεγραμμένων. Tom. I. Class. I. pag. 259.

XXXVI. pag. 204. b. Τοῦ αὐτοῦ κατ' ἰητρίον. λόγος λδ'. *Eiusdem de officina medici. Lib. XXXIV.* Inc. Ὅμοια καὶ ἀνόμοια. Def. μήτε ἐνδείκνται. Ibid. Class. I. p. 335.

XXXVII. pag. 207. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐγκατατομῆς ἐμβρίου. λόγος λε'. *Eiusdem de excisione fetus. Liber XXXV.* Inc. Περὶ δὲ τῶν μὴ κατὰ τρόπον κοισκομένων, ἀλλ' ἐγκατατεμνομένων

των αὐτῶν. πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν γυναῖκα συνδύνα, κ. λ. Def. σιτία μέτρια. Ibid. Class. IV. pag. 45.

XXXVIII. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ γυναικείων. λόγος λς'. *Eiusdem de morbis muliebribus. Liber XXXVI.* Inc. Τὰ δὲ ἀμφὶ, κ. λ. Def. χρεόμενος ἐμβαλέσθω. Ibid. Class. III. p. 217. Finis tamen diversus.

XXXIX. pag. 231. b. Τοῦ αὐτοῦ γυναικείων τὸ δεύτερον. λόγος λς'. *Eiusdem de morbis muliebribus II. Liber XXXVII.* Inc. Ῥόος λευκὸς ἐν τῇσι. Def. ἐν οἴνῳ διακλυζέσθω. Ibid. pag. 273.

XL. pag. 250. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀφῆρων. λόγος λη'. *Eiusdem de sterilibus. Liber XXXVIII.* Inc. Περὶ μὲν τῶν γινομένων. Def. προβολὴν τῶ σιδήρῳ. Ibid. pag. 318.

XLI. pag. 256. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπικυήσεως. λόγος λθ'. *Eiusdem de superfetatione. Liber XXXIX.* Inc. Οὐδὲν ἐπικυήσεται. Def. ἢ ἐκβαίρεται. Ibid. pag. 333.

XLII. pag. 260. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπταμήνων. λόγος μ'. *Eiusdem de septimestri partu. Liber XL.* Inc. Οἱ δὲ ἐπτάμηνοι. Def. τάδε γράψω. Tom. I. Class. II. pag. 32.

XLIII. pag. 262. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀκταμήνου. λόγος μα'. *Eiusdem de octimestri partu. Liber XLI.* Inc. Περὶ δὲ ὀκταμήνου. Def. περιόδον ἐκείνην. Ibid. pag. 37.

XLIV. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ παρθενίων. λόγος μβ'. *Eiusdem de virginum morbis. Liber XLII.* Inc. Ἀρχὴ μοι. Def. ταῦτα πάσχουσιν. Tom. II. Class. III. pag. 343.

XLV. pag. 263. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γυναικείας φύσεως. λόγος μγ'. *Eiusdem de natura muliebri. Liber XLIII.* Inc. Περὶ δὲ τῆς γυναικείας. Def. ἐν ὕδατι εὐώδεις. Ibid. pag. 187.

XLVI. pag. 276. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου. λόγος μδ'. *Eiusdem de exsectione pueri. Liber XLIV.* Inc. Ἐγκατατομὴν παιδίου ποιῶσιν οὕτως. Πρῶτα μὲν ἐπὶ τὴν γυναῖκα συνδύνα, κ. λ. Def. σιτία μέτρια. Ibid. Tom. II. Class. IV. pag. 45. sub titulo *De exsectione feus*. Est idem Liber, ac superior sub §. XXXVII. paucis tantummodo in principio mutatis.

XLVII. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ προῖρητικὸς πρῶτος. λόγος με'. *Eiusdem Praedictionum Liber I. Liber XLV.* Inc. Οἱ κωματώδεις ἐν ἀρχῇσι. Def. φλαῦρα. Ibid. Tom. II. Class. III. p. 435.

XLVIII. pag. 280. Τοῦ αὐτοῦ προῖρητικὸς δεύτερος. λόγος μες'. *Eiusdem Praedictionum II. Liber XLVI.* Inc. Τῶν ἰητῶν. Def. φύεται. Ibid. pag. 443.

IL. pag. 287. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συρίγγων. λόγος μς'. *Eiusdem de fistulis. Liber XLVII.* Inc. Σύριγγες δὲ γίνονται. Def. καταπλάττεσθαι. Ibid. pag. 361.

L. pag. 289. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ αἱμορροΐδων. λόγος μη'. *Eiusdem de haemorrhoidibus. Liber XLVIII.* Inc. Αἱμορροΐδων τὸ μὲν. Def. ὡς μάλα. Ibid. pag. 358.

LI. pag. 290. b. Τοῦ αὐτοῦ κωσκαὶ προγνώσεις. λόγος μθ'. *Eiusdem Coacas praenotiones.*

Liber II. Inc. Οἱ ἐκ ῥίγους. Def. γίνεται δὲ τέτο ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ. Ibid. pag. 463. Brevior tamen multo est in Codice, quam in editione; ultima enim verba, quae retulimus, incidunt in pag. 474. lin. 53.

LII. pag. 295. b. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιδημίων πρῶτον. λόγος ν'. *Eiusdem de morbis popularibus I. Liber L.* Inc. Ἐνθάδε φθινοπώρου, κ. λ. VI. timus, qui est VII. def. ἐξῶτα. Tom. I. Class. I. a pag. 87. usque ad pag. 209. quorum singulorum initia, & fines inter se mirifice conveniunt.

LIII. pag. 343. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί. *Eiusdem Epistolae*, numero XXVII. quotquot sunt in edit. cit. Class. IV. a pag. 59. ad p. 90. eundemque cum ipsis ordinem obtinent. Notandum interim est, adnotationibus variis rubrica conscriptis adspersos ubique esse huius nitidissimi Codicis margines; quemadmodum etiam earum rerum capita, de quibus in singulis libris agitur, titulis rubris appositis invicem distingui; quod in editione minime fit, ubi omnia continua dictione exhibentur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saeculi XV. optimus, ac nitidissimus. cuius singula Opera initialibus litteris aureis, variisque coloribus sunt instructa; prima vero pagina praeter alia huiusmodi ornamenta, Mediceum quoque stemma egregie depictum exhibet. Constat foliis scriptis 356.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑ.

PAVLLI AEGINETAE MEDICI
OPTIMI LIBRI SEPTEM.

Nec non

Damnasti, Galeni, Iacobi Ppsychrestii, ac Palladii brevia quaedam Excerpta.

1. pag. 1. **P**avlli Aeginetae insigne artis
Medicae compendium Libris VII. continet hic antiquissimus Codex. Titulus prooemio praemissus, ac rubrica exaratus, omnino evanuit. Inc. Praefatio: Οὐχ ὡς τῶν παλαιότερων. Def. πρώτῃ γράμματος. Mox pag. 3. qui in editione continuatur, seiunctus occurrit in Codice, *elenchus Capitum Libri I.* quae sunt centum, & conveniunt cum editione Basileensi Graeco-Latina A. MDXXXVIII. fol. quam prae manibus habuimus, tum in hoc, tum in aliis huius elegantissimi scriptoris Codicibus recensendis. Capitum distinctiones tituli ab ipso sunt auctore adpositi, ut patet ex Lib. VII. Cap. 18. & Lib. II. C. 26. πλατυκώτεραν δὲ τὴν ἴαριν εὐρήσεις τέτων ἐν τῷ περὶ ῥίγους ἀμέτρου ἢ ψύξεως κεφαλαίῳ με'. Inc. Lib. I. Τῶν συμπιπτόντων. In fine Lib. VII. nonnulla discrepare a mox citata editione comperimus; nimirum in fine Capitis κε'. quod inscribitur Περὶ ἀντεμβαλ-

COD
II.

βαλλομένων ἐκ τῶν Γαληνοῦ, *De succedaneis ex Galeno*, post verba, ἀντὶ ὁμοιοειδὲς ἡδύοσμα ἄγριον, sequitur in Codice: Ἀντὶ ὄχρας, με-
σοκύριον. Ἀντὶ ὠοῦ πυρῶν μέλι, ἢ ἔψημα. Ἀντὶ ὠοῦ τὸ λευκόν, γάλα γυναικείον. Vbi
notandum, ea, quae Montfauconius, tam-
quam distincta a Paulli Aeginetae scriptis
enunciat, nimirum *Librum continentem varias
condituras medicamentorum, cuius primum Ca-
put de purgantibus simplicibus medicamentis
quaecumque bilem flavam evacuant; lexicon
antemballonem, & tractatum de ponderibus*,
ad Paullum Aeginetam pertinere, & eius
Librum septimum claudere, qui in Codice
desinit in verbis, τὸ μέγα μύσρον (1). . . . τὸ
ῥέξυβαφον. . . . ὁ κύαθος. . . . τὸ μικρὸν μύσρον . . .
quae in edit. incidunt in pag. 305. lin. 38.
Deinde sequuntur in Codice *Σημεῖα καθύμων*,
Signa ponderum, seu notae, quibus varia
ponderum genera denotantur. Tum p. 281.
Ὀνόματα τῶν ἱατρικῶν ἐργασιῶν κατὰ σοιχείον,
& ἐν ταῖς χειρουργίαις χρῶμεθα. *Nomina medi-
corum instrumentorum, quibus in chirurgicis
operationibus utimur*.

II. pag. 281. b. *Δαρναστὴ ἐκ τοῦ περὶ κυ-
σῶν καὶ βρεφῶν θεραπείας. Darnasti ex eius scri-
ptis de curatione puerperarum & infantium*,
Excerptum. Inc. Τὸ ἐπταμηνιαῖον ἀφῥῶται μὲν,
κ. λ. Huius autem Excerpti Capita sunt:

I. περὶ τῶν γονίμων καὶ τελειομένων.

II. τὸ ἐπταμηνιαῖον.

III. τὸ ἐννεαμηνιαῖον.

IV. τὸ δεκαμηνιαῖον. Nulla de hoc Medi-
co apud Fabric. mentio fit.

III. pag. ead. Γαληνοῦ περὶ τῶν ἐπταμήνων.
Galenus de septimestri partu, Excerptum. Inc.
Τῆς κυήσεως οὐχ εἰς ὁρισμένους, κ. λ. Def. τῶν
ἐν ταῖς εὐνύμοις. Desumptum est ex longiori
Galenus Libello *de septimestri partu*, qui in
edit. Paris. Charteriana MDCLXXIX. fol. incidit
in Tom. V. pag. 347.

IV. pag. 282. Sequitur cuiusdam *Iacobi
Psychrestii* (2) *Emplastrum*, cui titulus: Γαλῶβη
Ψυχρίστου Βυζαντιαίου ἐνλατινῶν λεγόμενον γαρέλαι-
ον, ὃ ἐκένωσεν ἡ λυσία, ἢ ἀρχηγός, ἢ τυφός,
Inc. Στέλερ καμῆλε ἀνδριῶντος, κ. λ. Iacobus
iste citatur Aëtio Tetrabibl. III. Serm. IV.
Cap. XLIII. & Alexandro Tralliano Lib. V.
Cap. IV. & alibi. Eundem autem esse cum
Iacobo Christo putat Fabric. Bibl. Graec.
Vol. XIII. pag. 251. ita dictum, quod in
curatione morborum humectantibus frequen-
ter cibis uteretur: *christus* enim est unctus,
uti vertit etiam Albanus Torinus. Suidas
Psychochristum vocat, eumque Hefychius fi-
lium, ac medicum doctissimum appellat.

V. pag. ead. b. Εἰς τῶν Παλλαδίου σοφιστῆ
περὶ βρώσεως καὶ πόσεως. *Ex Palladii sophistae
scriptis de cibo & potione*, Excerptum. Inc.
Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὸ εἶμα δεκάμενον τὴν τροφήν,
κ. λ. Def. ὃ πρῶτως δέχεται τὸν κόπρον. Se-
quuntur tandem diversa manu exarata quae-
dam item medica, quae ob characterum cum

exilitatem, tum evanidas formas vix legi
possunt.

Hoc quod dixi celeberrimum artis Medi-
cae compendium, constat libris septem col-
lectis ex antiquioribus Medicis, Galeno im-
primis, Aëtio, Alexandro Tralliano, &
Oribasio. Libro primo hygiæ institutio-
nem, sive ἐπορεύωσιν, & praecepta de tuen-
da valetudine auctor tradit: libro secundo, &
tertio de morbis internis; quarto, & quin-
to de venenis, moribus, istibus, laesionibus-
que, & malis externis corpus adficiantibus;
sexto, omnium praeclarissimo, chirurgicam
disciplinam; septimo denique materiam me-
dicam ordine alphabetico, ac de simplicibus
& compositis medicamentis succedaneis, &
de mensuris ac ponderibus. Prodierunt pri-
mum Graece ex aedibus Aldi, & Andreae
Asulani foceris A. MDXXVIII. Altera editio
Graeca melior Basileensis ex officina An-
dreae Cratandri MDXXXVIII. fol. quam sub
oculos habemus, debetur Hieronymo Gemu-
saeo, qui Epistola praefixa ad Philippum
Colseium, Constantiae Galliarum Episcopum,
ita proficetur hunc se scriptorem restaurasse:
ὃ λέγω, inquit, μεγαλοπρεπῶς, ἔδῃ τραγικῶς,
ἀλλ' ἀπλῆτερον καὶ ἀληθέστερον φράσω, ut si con-
feratur cum prior editione, dici profecto id
posset, quod est apud Poëtam, quantum mu-
tatus ab illo est. Titulus etiam Voluminis idem
praefert, collatione scilicet *vetustissimorum
exemplarium magna fide ac diligentia emenda-
tum & restitutum*, nec non aliquot locis au-
ctum: ut hic liber plane nunc primum a tene-
bris erutus in lucem prodire dici possit. Nihil
tamen minus posset in praesens ope huius
praeclarissimi Codicis, & aliorum, de quibus
infra, omnium castigatissima & optima edi-
tio adornari.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4
maiori, Saeculi XI. Constat foliis scriptis
382.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ.

GALENI VARIA.

IN primo folio recentius adiecto, nova manus Operum, quae in hoc continentur
Volumine, elenchum Graece ac Latine de-
scripsit, quorum series ita habet:

I. pag. 2. Γαληνὸς πρὸς Λύκον περὶ τῶ ἀφο-
ρισμοῦ. *Galenus adversus Lycum de Aphorismo*,
id est, *pro Hippocratis Aphorismo XIV. Libri I.*
Inc. Ἀνεμίζητον μὲν δῆτα. Def. πρότερον αὐτά.
Incidit in edit. cit. Paris. MDCLXXIX. fol.
curante Renato Charterio Tom. IX. Part. II.
pag. 358.

II. pag. 12. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰ ἀντειρημέ-
να τοῖς Ἱπποκράτει ἀφορισμοῖς ὑπὸ Ἰουλιανοῦ.
*Eiusdem adversus ea, quae Iuliano adversus
Hippocratis Aphorismos enunciata sunt*. Inc.
Ἀμεινον μὲν. Def. αὐτῶν τὰ δόγματα. lb. p. 376.

III.

(1) Vbi puncta appositum, habentur in Codice quaedam ponderum, seu mensurarum notae medicorum usu receptae,
quas typis exprimere minime licuit.

(2) Nescio, unde *Philochristi* nomen slexerit Montfaucon, in suo Catalogo.

III. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ τῶν ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξηγήσεις. *Eiusdem linguarum, seu dictionum Hippocratis exoletarum explicatio.* Inc. Τὰς παρ' ἱπποκράτους. Def. καὶ διεξόδους κέντηται. Tom. II. pag. 79. Sequitur manu diversa, eis βεσματισμὸν ὀδόντων ἄριστον. *In dentium rheumatismum optimum remedium.*

IV. pag. 38. Τοῦ αὐτοῦ Θρασύβουλος, ἢ περὶ τῆς ἀρίστης αἰρέσεως. *Eiusdem Thrasylbulus, sive de optima secta.* Inc. Ἐκαστον τῶν ἱατρικῶν. Def. παρίεσται. Ibid. p. 299.

V. pag. 60. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τῶν καθαιρόντων φαρμάκων δυνάμεως. *Eiusdem de purgantium medicamentorum facultate.* Inc. Κατὰ τὴν αὐτὴν. Def. φαρμάκων δυνάμεις. Tom. X. pag. 462.

VI. pag. 64. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Πατρόφιλον περὶ συστάσεως ἱατρικῆς. *Eiusdem ad Patrophilum de constitutione artis medicae.* Inc. Ἐπεὶ μοι δοκεῖ, κ. λ. Def. σκοποῦς τῆς ἰάσεως. Tom. II. pag. 170.

VII. pag. 80. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ κυομένων διαπλάσεως. *Eiusdem de fetuum formatione.* Inc. Περὶ τῆς τῶν κυομένων. Def. πραγματείᾳ διήλθον. Tom. V. pag. 285.

VIII. pag. 91. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ κατὰ φύσιν ἐν ἀρτηρίαις αἷμα περιέχεται. *Eiusdem, an in arteriis natura sanguis contineatur.* Inc. Ἐπειδὴ τιτρωσκομένης. Def. ἢν ἀδύνατον. Tom. III. pag. 154.

IX. pag. 98. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὁσφρήσεως ὀργάνου. *Eiusdem de odoratus instrumento.* Inc. Ὅσφρησιν ὀνομάζουσιν. Def. λίγῃ κοιλίας. Tom. V. pag. 354. Praecedit tamen in Codice quidam veluti Prologus, unius circiter paginae, cuius initium: Ὅτι μὲν ἐστὶ τὸ τῆς ὁσφρήσεως ὄργανον, κ. λ. Finis: ἐκποριζόμενα σκληρά; & hic desideratur in editione.

X. pag. 104. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑπταμήνων βρεφῶν. *Eiusdem de septimestri partu.* Inc. Περὶ δὲ τῶν ἑπταμήνων βρεφῶν. Def. εἰς τὴν ἡβδόμενον μῆνα. Ibid. pag. 347.

XI. pag. 105. b. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ ζῶν τὸ κατὰ γαστρίδα. *Eiusdem, utrum animal sit quod est in utero.* Inc. Ὅτι περὶ φυσικῶς. Def. ὡς Ἡράκλῆς. Ibid. pag. 334.

XII. pag. 110. b. Τοῦ αὐτοῦ Θρασύβουλος, πότερον ἱατρικῆς, ἢ γυμναστικῆς ἐστὶ τὸ ὑγιεινόν. *Eiusdem Thrasylbulus, utrum medicina, an gymnastice plus ad valetudinem tuendam conferat.* Inc. Οὐκ ἄλλα. Def. ἀτιμαζομένη. T. VI. p. 8.

XIII. pag. 129. Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἄριστος ἱατρός ἐξ φιλόσοφος. *Eiusdem, quod optimus medicus sit quoque philosophus.* Inc. Οἷόν τι πεπὸνθασιν. Def. ἐξευρίσκοντες. Tom. II. p. 356.

XIV. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρίστης διδασκαλίας. *Eiusdem de optima doctrina contra Favorinum, & alios, qui critice veritatis tollebant.* Inc. Τὴν εἰς ἐκάτερα. Def. ταῖς μαθήταις. Ibid. p. 16.

XV. pag. 134. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ διὰ τῆς σμικρᾶς σφαίρας γυμνασίου. *Eiusdem de*

exercitio, quod parva pila sit, ad Epigenem. Inc. Πηλίκον μὲν ἀγαθόν ἐστι. Def. παρεσκευασμένων. Tom. VI. p. 505.

XVI. p. 136. b. Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι αἱ ποιότητες ἀσάματοι. *Eiusdem, quod qualitates incorporeae sint.* Inc. Οὐδὲν τῶν ἐμῶν. Def. ἀλλ' ἢ λύσις. Tom. II. pag. 60.

XVII. pag. 141. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἱπποκράτους διαίτης ἐπὶ τῶν ὀξέων νοσημάτων. *Eiusdem de victus ratione in morbis acutis ex Hippocratis sententia.* Incipit a verbis . . . ἡρεμίαν δὲ ἐξ παρηγορίαν, κ. λ. Def. ἀξιώσομεν. Tom. XI. pag. 184. In Codice primus versus huius Libri videtur fuisse expunctus.

XVIII. p. 149. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως ἐξ ἑραπειᾶς τῶν ἐν τῇ ἐκάστῃ ψυχῇ ἀμαρτημάτων. *Eiusdem de cuiusque animi peccatorum dignotione ac medela.* Inc. Ἡ μὲν δὲ τῶν παθῶν. Def. περὶ τὸ παρὸν χρῆσθαι (1). Tom. VI. pag. 537. In Codice tamen in tres diversos Libros dividitur.

XIX. pag. 159. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως ἐξ ἑραπειᾶς τῶν ἐν ἐκάστῃ ψυχῇ ἰδίων παθῶν. *Eiusdem de propriorum animi cuiusque adfectionum dignotione & curatione.* Inc. Ἐπειδὴ δὲ ἐξ δι' ὑπομνημάτων. Def. εἰρήσεται. Ibid. pag. 519.

XX. pag. 171. b. Τὸ αὐτοῦ περὶ φιλοσόφου ἱστορίας. *Eiusdem de historia philosophica.* Inc. Τῶν ἐξ ἀρχῆς. Def. διὰ τὴν πολυχρόνια. Tom. II. pag. 21.

XXI. pag. 188. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ παρ' ἱπποκράτη κώματος. *Eiusdem de Comate secundum Hippocratem.* Inc. Τίποτε σημαίνει. Def. ταῦτε δὲ οὐ. Tom. VII. pag. 191. In fine sequuntur quaedam levis momenti, a Codicis possessore fortasse exarata levandi animi causa, in quibus de nonnullorum morborum medicamentis agitur; nec non versiculi quidam occurrunt in artis medicae laudem, ex Homero defuncti.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XII. Contat foliis scriptis 192.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΧΡΕΙΑΣ ΤΩΝ
ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤ ΣΩΜΑΤΙ
ΜΟΡΙΩΝ.

GALENI DE VSV PARTIVM
CORPORIS HVMANI.

Continet hic Codex Galeni de usu partium corporis humani Libros XVII. Primus inc. Ὅτι περὶ τῶν ζώων. Ultimus def. τὴν προσηγορίαν αὐτοῦ μετήνευκα. Concordat singulorum initium ac finis cum impressis in cit. editione Parisiensis Charteriana T. IV. a pag. 284. ad pag. 704. In ultima pagina alia legebantur, quae ab imperito bibliopecto, novo folio superinducto, penitus deleta sunt.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio, multis in locis eleganti manu suppletus, scholiis in margine abundans, a Montfand

COD.
IV.

(1) In edit. ἀρκεῖται.

conio in suo Catalogo omisus. Constat foliis scriptis 247.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ.

GALENI DE ELEMENTIS.

Seu potius

Galenii Opera varia.

cop. I. pag. 1. **I**N primis duobus foliis quaedam
v. occurrunt fragmenta de ratione
temporum, de inveniendis Paschate, aliisque
festis mobilibus &c.

II. pag. 3. Galeni de elementis ex Hippocrate Libri duo, quorum primus acephalus incipit a verbis . . . . τοῦτον ἐξ ἀνάγκης δεῖται συνίστηναι, κ. λ. quae incidunt in cit. edit. Galeni Operum Paris. Tom. III. pag. 5. lin. 8. & pertinent ad Cap. II. Def. περὶ φαρμάκων. Secundus pag. 14. b. inc. Ἐπὶ δὲ τὸν δεύτερον ἦδη μοι, Def. τῇ βίαιως ἐλκομένη. Ibid. pag. 26.

III. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ περὶ κράσεων. Eiusdem de temperamentis Libri III. Primus, cui Caput Index praemittitur, inc. Ὅτι μὲν ἐν ἐν θερμῷ. Ultimus def. εἰρηται πρὸς σθεν. Exstant ibid. a pag. 32. ad p. 90.

IV. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυσικῶν δυνάμεων, Eiusdem de naturalibus facultatibus Libri III. Liber I. cui Caput Index est praevius, inc. Ἐπειδὴ τὸ μὲν αἰσθάνεσθαι. Liber III. def. συνεπισπύονται βραχύ. Tom. V. a p. 8. ad pag. 77.

V. p. 91. Τῷ αὐτῷ περὶ τῆς οὐσίας τῶν φυσικῶν δυνάμεων. Eiusdem de substantia naturalium facultatum. Inc. Ὅσπερ ὅτι ψυχὴν ἔχομεν, κ. λ. Def. ἐμνημόνευσεν. Ibid. pag. 3. in principio tamen longior est libellus in editione; verba enim adlata incidunt in p. 4. lin. 37.

VI. pag. 92. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῇ ἐλάσσονι ψυχῇ ἀμαρτημάτων. Eiusdem de cuiusque animi peccatorum dignotione ac medela. Inc. Ἡ μὲν δὲ τῶν παθῶν. Desinit in verbis, ἢν ἐρῶ νῦν εἶναι μόνον. Sunt tantum duo prima Capita huius Libri, qui incidit in Tom. VI. pag. 537.

VII. pag. 94. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ χρείας ἀναπνοῆς. Eiusdem de usu respirationis. Inc. Τίς ἔστι ἀναπνοῆς χρεία. Def. τῶν ἐνταυτοῦ γε γραμμένων ἐνδείκταις (1). Tom. V. pag. 413.

VIII. pag. 104. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ προγινώσκειν, Eiusdem de praenotione. Inc. Ὅσον μὲν ἐπὶ τοῖς. Def. δύσκολον τὴν προγνώσιν. Tom. VIII. pag. 829.

IX. pag. 121. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὅλων νοσήματος καιρῶν. Eiusdem de totius morbi temporibus. Inc. Ὅλα τοῖσι τῷ νοσήματος. Desinit in verbis, κατὰ τὴν γαστέρα πίψων . . . . Tom. VII. pag. 304. Ultima autem verba relata incidunt in pag. 306. lin. 19. Reliqua desiderantur.

X. pag. 123. Τοῦ αὐτοῦ περὶ αἰρέσεων τοῖς εἰσάγομένοις. Eiusdem de scellis ad eos qui introducuntur. Inc. Τῆς ἰατρικῆς τέχνης. Def. τὸν παρόντα λόγον. Tom. II. pag. 286.

XI. pag. 129. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνωμαλῶς δυσκρασίας. Eiusdem de inaequali intemperie. Inc. Ἀνώμαλος δυσκρασία. Def. τῆς θεραπευτικῆς μεθόδου. Tom. VII. pag. 170.

XII. pag. 133. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν παρὰ φύσιν ὄγκων. Eiusdem de tumorebus praeter naturam. Inc. Ἐν τῇ τῶν συμβιβημάτων. Def. καταλελειμμένης. Ibid. pag. 312.

XIII. pag. 140. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Πίσωνα περὶ τῆς θηριακῆς ἀντιδοτοῦ. Eiusdem ad Pisonem de theriaca antidoto. Inc. Καὶ τοῦτόν σοι. Def. ἐγὼ γενέσθαι σοι παρὰ τῶν θεῶν εὐχομαι. Tom. XIII. pag. 930. Notandum, postrema duo huius Libri Capita, quae de salibus agunt, a Montfauconio indicari sub titulo novi Operis &c. quod tamen falsum.

XIV. pag. 160. Τῷ αὐτῷ περὶ θηριακῆς πρὸς Παμφιλιανόν, Eiusdem de theriaca ad Pamphilianum. Inc. Πολλὰν ἐπιζητῶντί σοι. Def. ἡ ἀργυροῦν. κ. χρῶ. Ibid. pag. 960. ubi septem circiter versus hic Liber longior est in fine.

XV. pag. 163. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀντιδότην, Eiusdem de antidotis Liber I. Inc. Τὰς ἰωρμένας τὰ πάθη. Def. ὅτι μὲν ἐν διαφωρῇ τινὰ πρὸς τὸν Ἀνδρόμαχον ὁ Δαμοκράτης, κ. ὁ Κρητὼ περὶ τῆς θηριακῆς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν φαρμακικῶν δὲν βίβλῳ τινὰ τῆς ἀσθμίας οὐ δέχεται. Ib. pag. 865. Diversa autem est Codicis lectio ab edita, ac videtur in compendium redacta; nam praeter fere omnem Galeni textum brevius expressum, multa ex Damocratis Carminibus, quae Galenus per extensum refert, & integra interdum Capita praetermissa fuisse animadvertimus. Postrema autem verba, licet aliquantum diversa, incidunt in pag. 895. initio Cap. XVI.

XVI. pag. 172. b. Τῷ αὐτῷ περὶ ἀντιδότην βιβλίον δεύτερον. Eiusdem de antidotis Liber II. Inc. Ὅ περὶ τῆς θηριακῆς λόγος. Def. σὺν ὕδατι, ἐκ' ἐνταυτοῦ. Ibid. pag. 897. Notandum tamen est, hunc quoque Librum breviorē esse in Codice, quam in editione; versus enim, qui heic per extensum referuntur, in Codice vel tantummodo innuuntur, vel omnia omittuntur.

XVII. pag. 182. Sequitur Anonymi Tractatus, cui titulus: Μέτρον τῆς γῆς ἀμφοτέρων ἡέσεων τῷ κόλπῳ. Inc. Δείν σε μέτρειν τὸν βλέπομενον τόπον. Def. ἀρα κ. τῆς αὐτῆς δυνάμεως καθεστῆσαι.

XVIII. pag. 186. b. Tandem occurrunt quaedam, ut videntur, Astronomica & Geographica Excerpta, prorsus anepigrapha, quorum initium: Γέγον' ὅτι τὸ ἐν μέσῳ ὕδατος καὶ ὕδατος. Desinunt imperfecte in verbis: χρὴ δὲ εἶδέναι, ὅτι διαδέχεται τὸ αἰγυλίον . . . . Nonnullis autem marginalibus Latinis notulis adspersus est Codex, quae heic einde reciso margine mutilatae sunt: videntur autem esse manu Nicolai Niccoli.

Co-

(1) In edit. ἐνδείκταις.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. caractere valde contracto, ac per compendia exarato. Constat foliis scriptis 187. quem in suo Catalogo Montfauconius sub numero III. designat.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ.

GALENI METHODVS MEDENDI.

COD. VI. I. pag. 1. **G**alenus *Methodus medendi*, Libris XIV. exposita, continetur in hoc Codice; quorum singulorum initium & finem conferentes cum cit. edit. Paris. ubi incidunt in Tom. X. a pag. 1. ad pag. 343. invenimus inter se mire consentire, praeter Libri octavi initium, quod usque ad verba, *καίτοι δὲ ἐν εἰς λέγειν*, adnectitur in Codice Libro septimo, ac propterea octavus incipit a verbis proxime sequentibus, *Ὅτι μὲν δὲ*, n. l. quo loco Graeca manus quaedam in margine adnotavit: *ἀπὸ (sic) ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀγδοῦ λόγου*. Singulis autem Libris, primo excepto, Capitum Tabula praecedit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. nonnullis in margine scholiis adspersus. Constat foliis scriptis 255.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ.

HIPPOCRATIS CHIRVRGICA.

Seu potius

Veterum Chirurgorum insignis Collectio.

COD. VII. **D**E Codice Florentino Chirurgorum Veterum in Bibl. Laur. vide Bartholinum de Tibiis Veterum pag. 349. Iac. Sponium Itineris in Graeciam pag. 14. edit. Germanicae, D. Guntherum, Christoph. Schellhammerum in Herm. Conringii Introd. in Artem Medic. p. 402. Georgium Paschium de novis inventis pag. 309.

Antequam ad huius optimi ac praestantissimi Codicis recensionem deveniamus, iuvat adferre, quae Antonius Cocchi, Medicus Florentinus, vir omniscius & incomparabilis, doctissime praefatus est in Prooemio Graecis Chirurgis praemisso, Florentiae editis A. MDCLIV. in fol. typis Caesareis; ea enim non modo ad huius, sed & aliorum Graecorum Medicinae & Chirurgiae Codicum illustrationem mirifice conferre possunt. Ait itaque, eam Medicinae partem, quae manu curat, apud omnes gentes in usu semper fuisse; verum apud Graecos multo magis, quam in ceteris nationibus, ex quo sapientia universa, & praecipue rerum naturae contemplatio, utiliumque artium studia ab illis adeo exulta sunt, ut nostris quoque temporibus ipsi vetustissimi, ac longe optimi Auctores omnis humanitatis habeantur.

Nonnulla de rebus chirurgicis scripta ab illo medicinae parente Hippocrate ad nos pervenere; postea vero hanc praestantissimam facultatem increvisse plurimum credibile est, eo quod a multis egregiis viris luculenter tradita, & per quingentos & amplius annos in opulentis populis celeberrimisque gymnasiis tractata, sub locupletissimis, & plerumque eruditis regibus Macedoniae, Syriae, atque Aegypti, & Romanis Imperatoribus usque ad Antoninum, quibusdam in melius mutatis, fere perfecta fuerit. Sed illa Graeca Volumina, quibus tota ars chirurgica diligentissime continebatur, & quae plurima fuisse ex Celfo aliisque novimus, omnia penitus periere. Quum enim deinde naturalis, ac solidioris doctrinae voluptas in orbe Romano, quo omnis quoque Graecia confluerat, ab ingeniis eraditorum hominum paene migrasset ad Asiaticam loquacitatem, & ad vana plerumque, & spinosa, atque ex trivio arrepta argumenta, maximo quoque Medicinae damno, de alienis scriptis recte iudicandi facultas interit. Quo factum fuit, ut Galenus in veteres fere omnes, non mediocres viros, qui ipsum post Hippocratem praecesserunt, paullo iniquiorem se ostenderit, & qui sequuti sunt, illo uno contenti, reliquos fere neglexerint. Quare & legi, & describi varii illorum libri coepere, & qui per saecularia quaedam intervalla, arte & facundia praestabant, nihil de certis propriisque experimentis promere, sed collectiones facere a Galeno plurima repetentes, ab aliis vetustioribus ac melioribus perpauca excerpere consueverunt.

Huiusmodi antiquissima fuit Oribasii Collectio facta paullo post medium Christi saeculum IV. iussu Imp. Iuliani, cuius insuper acri iudicio, & eximiae eruditioni debemus, quod placitis Galeni, quibus folis Oribasius contentus fuerat, aliorum quoque illustrium Medicorum praecepta adicerentur, ut ipse in illius operis dedicatione testatur. Similes deinde Medicae Collectiones consequutae sunt, desinente saeculo quinto Aetii, sexto vero Alexandri, cuius chirurgica periere, ac septimo Paulli, in quibus omnibus posterior quisque, pleraque a prioribus exserpsit. Duorum infrequentium saeculorum octavi, & noni nulli videntur fuisse magni nominis libri medicinales, e multis multorum dictis compositi, vel ob nimium afflictae Graecorum res, vel quod omnes offuscaverat infelicissimis illis temporibus, summa rerum naturae ignoratio, atque barbaries. Decimi saeculi, vel undecimi putatur esse, quae noni nomine fertur praeceptionum Medicarum Epitome Constantino Imperatori dicata, cuius iussu conscripta dicitur. In ea perpauca occurrunt chirurgiam spectantia, quum totus praeterea liber exigui momenti sit, & e trium superiorum sententiis verbisque, suppresso tamen nomine, concinnatus. Sed longe nobilior Nicetae Collectio, eaque to-

ta Chirurgica fuit, quae undecimo saeculo exeunte, vel sequentis initio prodijt, & cuius praecipuam partem edere decreverat magnus Cocchius. Ianus Lascaris iam Constantinopoli a se Florentiam adveſtum Codicem turbatum, & alicubi temporum iniuria depravatum, in eam, quam nunc habet formam, Clementis VII. Pont. Max. iuſſu reſtituit. Huius rei teſtem habemus Ferdinandum Balamium in Epistoſta ad Paullum III. P. M. qua ei Galeni libellum de offibus dicat, a se Clementis iuſſu ex illo vetuſto Codice Florentino converſum.

Scripturae forma nitida, rotunda, mendis ſcatens, apicibus, notisque raris, ac plerumque perperam collocatis, male interpuncta, ipſe litterarum, ac membranarum color evanidus ac ſtaſcens, picturaeque rudes ac languidae, indicia ſunt aetatis ad ſaeculi XI. finem, vel XII. initium referendae. Epigrammata vero in laudem Nicetae Collectoris adpoſita, & interpretamenta quaedam margini adiecta, quum eandem aetatem praeferaant, alia tamen manu, & emendatiſſime ſcripta ſunt: tum ipſius Codicis amplitudo, & elegantia, & picturae, & plagularum limbi antiquitus inaurati, aliaeque huiusmodi notae ac veſtigia, archetypum fuiſſe librum indicare videntur, & in instrumento ac ſupelleſtiali Principis alicuius viri, aut Collegii ſervatum. Neque abſurdum fortaiſſe quis putaverit ſuſpicari, hunc olim fuiſſe in Bibliotheca celeberrimi illius Orphanotrophii ab Alexio Imp. extremo ſaeculo XI. vel XII. ineunte Constantinopoli magnificentiſſime exſtructo, aut inſtaurato, in quo non modo pueri paterno praefidio carentes alebantur, ſed & pauperum diverſoria erant, & hominum debiliſſum, & morbis, aut vulneribus quibuſcumque labefactorum receptus, & ludi quoque litterarii; ut neque libros illic, neque medicorum ſcholas deſuiſſe credibile ſit, ubi tot corpora medicinae auxilio indigentia curabantur, quod egregium factum Anna Comaena, ipſius Imperatoris filia, hitoriae ſuae Alexiadis Lib. XV. ſuſe perſequitur.

Sunt quidem in Codicis extrema pagina litterae quaedam intricato continuoque ductu exaratae, quae ad noſocomium aliquod eum attinuiſſe demonſtrent; ſed quum eiſdem plane aetatis cum reliqua ſcriptura eae litterae cenſendae non videantur, neque illi Alexii Orphanotrophio, noſocomii nomen umquam fuiſſe ſciamus, etſi eo aegroti omnes reciperentur, arbitrari potius licet, librum ea quidem aetate ſcriptum, ſed poſtea alii cuidam publico valetudinario adquiſitum, quale occurrit celebre illud Quadraginta Martyrum, quod Iſaaci Imperator exeunte ſaeculo XII. Constantinopoli condidit. Verumtamen hoc nihil obſtat, quo minus noſtra firma maneat coniectura, collectionem hanc veterum Chirurgorum poſt medium ſaeculum

undecimum fuiſſe factam, vel ſub Imp. Conſtantino Duca, aut Michaeli eius filio, vel ſub eodem Alexio Comneno, quibus temporibus Nicetas quidam clarus, Imperatoris Medicus, in Epistoſtis Theophylaſti ſcriptoris aequalis memoratur. Comprobare id videntur, & primi Epigrammatis iambi, qui a viro quopiam auctoritate praedito ſcripti apparent, ut non male ad aliquem illorum Principum referantur, quos, verſus quoque condere in deliciis habuiſſe conſtat. Neque ſolum hoc noſtrum Nicetae exemplar e Graeciae ruinis ſuperſuiſſe opinor, quum & aliorum factam aliquam mentionem inveniam. Laudatur praecipue Graecum Volumen Franciſci Regis Francorum, dono ei Roma miſſum a Cardinali Rodulpho Florentino (1), quod *unicum in eius Bibliotheca legabatur*, ut ſcribit Vidiſſus in Chirurgia edita Pariſiis anno MDXLIV. Gabriel Falloppius idem exemplar, quod fortaiſſe viderat Pariſiis, indicavit Cap. V. Commentarii ſui in Hippocratis librum de vulneribus capitis, Codicem Graecum memorans Cardinalis Florentini, *quem donavit Gallorum Regi maiuſculis litteris manuſcriptum*. Cuiuſmodi Codex ille fuerit me proſus latet, & an per omnia ad noſtrum reſponderit; eundem enim fuiſſe ſuſpicari nequeo; ſed mirum fortaiſſe videri poterit, non Vidiſſum, neque alios protuliſſe nomen Collectoris Nicetae, neque inter ibi deliteſcentes libros indicaviſſe Apollonii Citiſſis Commentarium in Hippocratis articulos, & Oribaiſii magnae Collectionis duos illos non levis momenti de fractis & loco motis offibus, qui iamdiu deperditi putabantur. An vero ulli poſtea Scriptori Codex hic memoratus fuerit, nondum comperi; ſed a medio fere ſaeculo XVII. quum Lucas Holſtenius Florentiae advena Codices praetantiores Laurentianae Bibliothecae indicaveſſet, magnis laudibus librum hunc Chirurgicum extulit, Collectoris Nicetae nomen elicit, eoque clarorum aliquot Medicorum opuſcula deſiderata coatineri animadvertit. Crevit deinde ipſius apud eruditos aeſtimatio, poſteaquam praefertim Caſparus Bartholinus anno MDCLXXVII. ſcribens de tibiis veterum Libro III. Cap. III. iudicium illud Holſtenii, acceptum, ut videtur, a Magliabechio, iſſdem omnino verbis, tacito tamen nomine, publicaveſſet, & inſequenti anno Iac. Sponius in Itinerario ſuo, ubi de Florentia loquitur, mira quaedam de hoc Codice praedicaveſſet, unicum in tota Europa, magnumque theſaurum vocans, & ſcripta quaedam continere autumans, quae revera non habet. Decennio poſt, Iacobum Tollium de ea collectione e noſtro Codice deſcribenda, atque edenda conſilium cepiſſe aiunt, & magnam eius Operis ſpem omnibus iniectiſſe, quae quidem illico evanuit: ſed haefit doctorum animis bona eius incepti opinio, & levis quaedam cupiditas,

(1) Hic celeberrimus Cardinalis reſertiſſimam codicum ac rariorum editum Bibliothecam conſiderat, quae noſtra aetate a Rodulphis Marchionibus diſtracta eſt.

tas, ut id ab aliquo denique perficeretur. Itaque celeberrimus Ant. Cocchius, Antonio Maria Salvinio, Philippo Bonarratio, & Scipione Maffeo, ipsum ad studium laudis cohortantibus, Graecorum de Medicina libros, non modo pervulgatos & impressos, sed scriptos & reconditos perquirens, huius ipsius Codicis Chirurgici primas paginas, quibus enumeratio Caputum, & Collectoris laudes continentur, primus exscripsit mense Aprili MDCCXXII. Deprehendit vir ille magnus, quaedam inde scriptorum veterum haberi posse prorsus inedita, aliorumque iam Latine tantum editorum Graecum contextum; ac demum eorum, quae tum Graece, tum Latine iamdiu vulgata sunt, emendationes fortasse nonnullas, & interpretamenta, a notationibus antiquis quibusdam non malis margini adscriptis desumpta, Primi ordinis, seu nondum vulgata, esse intellexit, Apollonii Citiensis Commentarium in Hippocratis librum de articulis, cuius notissima verba referuntur, ut non maxima certe libri pars, sit ipsa interpretatio; Sorani libellum breviorum de signis fracturarum, ac duos longiores Oribasii de ossibus fractis, atque prolapsis: alterius vero ordinis, quae scilicet Graeco contextu carent, eiusdem Oribasii Libros duos de laqueis & de machinamentis, quos Vidius se Latine versos primus edidit Parisiis A. MDXLIV. e Codice illo Regio huic nostro simili depromptos, ac deinde Charterius ibidem anno MDCLXXIX, in magnifica illa operum Hippocratis & Galeni editione, comparatis undique Graecis exemplaribus adornata, Latine iterum exhibuit, unde fortasse quis coniectare audeat Codicem illum, quo Vidius usus fuerat, a Regia tunc Bibliotheca abfuisse: tertii denique ordinis, ea nimi-

rum, quae, quamvis saepe a viris doctis edita, emendari tamen locis aliquot possunt huius pretiosi Codicis auxilio, Hippocratis officinam, fracturas, articulos, vulnera capitis, Sorani fascias, Rufi appellationes partium, Galeni methodi particulas de fractis, & ossa, & fascias, Oribasii fascias, Paulli fracta, Palladii scholia in Hippocratis fracturas. Constat enim saepe repetito experimento, vetustissimi cuiusque exemplaris auctoritatem, ad veram scripturam indagandam plus plerumque valere, quam acuti quantumlibet ingenii coniecturam. Expletis postea a Cl. Cocchio per Bataviam, & Angliam eruditis peregrinationibus, post reditum in patriam, quam celerrime a die XXVI. Iunii ad XXIII. Septembris A. MDCCXXVII. descripsit folia Codicis CXXI. & anno demum MDCCCLIV. edere decrevit totius Collectionis Nicetae prospectum, & Sorani libellum de signis fracturarum, duosque Oribasii libros de fracturis, & de motis articulis, omnia Graece, & Latine, notationibus ornata, atque iussu aucta Celsi Libri VIII. eiusdem argumenti, collati cum vetusto Codice huius Bibliothecae, varietatibus scripturae, & specimine reliquarum partium alias edendarum. His praenotatis, singulas ipsius Codicis partes more nostro perpendamus.

I. pag. 1. Occurrit statim uberrimus Index ab eadem antiqua manu, qua totus Liber, exaratus, quem utpote Operum omnium, quae in hoc continentur Volumine, non modo titulos, sed & Caputum singulorum, quibus eadem constant, argumenta continentem, integrum heic Lectori placuit exhibere, Latina interpretatione apposita. Ita igitur habet;

Τάδε ἐστὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ.

- α'. Ἱπποκράτης κατ' ἰητρίων.
- β'. Ἱπποκράτης περὶ ἀγῶν.
- γ'. Περὶ βραχίονος καταγέιντος.
- δ'. Περὶ ποδὸς.
- ε'. Περὶ τῶν κατὰ πτέρναν,
- ς'. Περὶ κνήμης.
- ζ'. Περὶ μηρὸς καταγέιντος.
- η'. Περὶ κατὰ γόματος κεφαλῆς, πύχεος καὶ βραχίονος.
- θ'. Ἱπποκράτους περὶ ἀρθρῶν ἐμβολῆς.
- ι'. Περὶ ἀκρωμίου.
- ια'. Περὶ κλειδός.
- ιβ'. Περὶ ἀγκῶνος.
- ιγ'. Περὶ χειρὸς ἀρθρῶν.
- ιδ'. Περὶ δακτύλων.
- ιε'. Περὶ γνάθου ἐξαρθρήσεων.
- ισ'. Περὶ ἀμφοτέρων γνάθων ἐξαρθρήσεων.
- ιζ'. Περὶ τῆς κάτω γνάθου καταγείσεως.
- ιη'. Περὶ ἀποκαυλιθέντος ὅσπερ τῆς κάτω γνάθου.
- ιθ'. Περὶ διασάσεως τῆς κατὰ τὸ γένειον γενομένης συμφύσεως.
- κ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσεως.
- κα'. Περὶ ῥινὸς εἰς τὸ πλάγιον καταγείσεως.
- κβ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσεως κατὰ τὸν χόνδρον.
- κγ'.

Haec sunt in hoc Libro.

- 1. Hippocratis de officina medici.
- 2. Hippocratis de fractis.
- 3. De brachio fracto.
- 4. De pede.
- 5. De his quae ad calcem.
- 6. De crure.
- 7. De femore fracto.
- 8. De fractura capitis, cubiti & brachii.
- 9. Hippocratis de articularum repositione.
- 10. De summo humero.
- 11. De clavicula.
- 12. De cubiti flexu.
- 13. De manus articulo.
- 14. De digitis.
- 15. De maxillae prolapsu.
- 16. De maxillae ex utraque parte prolapsu.
- 17. De inferiore maxilla fracta.
- 18. De diffractis inferioris maxillae ossibus.
- 19. De diductione iuncturae, quae ad mentum est.
- 20. De naso fracto.
- 21. De naso a latere fracto.
- 22. De naso ad cartilaginem fracto.

κγ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσεως σὺν ἕλκεσιν,
 κδ'. Περὶ ὠτός καταγείσεως,
 κε'. Περὶ ἐξαρθρώσεως σπονδύλων,
 κς'. Περὶ τῆς ἔσωθεν τῶν σπονδύλων ἐξαρθρώσεως.

κζ'. Περὶ πλευρῶν καταγείσεως,
 κη'. Περὶ τῆς τοῦ μηροῦ ἐξαρθρώσεως,
 κθ'. Περὶ τῆς ἔξωθεν ἐξαρθρώσεως τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.

λ'. Περὶ τῆς ὀπίσθεν ἐξαρθρώσεως τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.

λα'. Περὶ τῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐξαρθρώσεως τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.

λβ'. Περὶ ἐξαρθρώσεων ὁσίων κνήμης ἐλκοποιησαμένων.

λγ'. Περὶ κνήμης ὁσίων ἐλκοθέντων.

λδ'. Περὶ ἐξαρθρώσεως ἄρθρων δακτύλων ποδὸς τε καὶ χειρὸς ἐλκοθέντων.

λε'. Περὶ τῶν ἀποκοπτομένων ὁσίων.

λς'. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τοῦ μηρὸ κεφαλῆς, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

λζ'. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τοῦ μηρὸ κεφαλῆς, ἢν εἰς τὸ ἔξω μέρος ὀλισθῇ.

λη'. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς, ἢν εἰς τὸ ὀπίσθεν μέρος ὀλισθῇ.

λθ'. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τοῦ μηρὸ κεφαλῆς, ἢν εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος ὀλισθῇ.

μ'. Περὶ γόνατος ἐξαρθρώσεως.

μα'. Ἰπποκράτης περὶ ἰῶν ἐν κεφαλῇ ἱσθημάτων.

μβ'. Ἰπποκράτης μοχλιῶν.

μγ'. Ἰπποκράτης περὶ ὁσίων φύσιος.

μδ'. Γαληνὸς περὶ καταγμάτων.

με'. Περὶ τῶν καταμνηκῶν καταγμάτων.

μς'. Περὶ τῶν σωλήνων.

μζ'. Περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ καταγμάτων.

μη'. Τίς ἡ μετὰ τὴν ἀνέτησιν ἐπιμέλεια.

μθ'. „ Οὐρίβασίου ἐκ ἰῶν Γαληνὸς περὶ καταγμάτων. (1)

ν'. „ Περὶ ῥινὸς καταγείσεως.

να'. „ Περὶ γένους καταγείσεως.

νβ'. „ Περὶ κλειδοῦ καταγείσεως.

νγ'. „ Περὶ τῶν ἐν πλευροῖς καταγμάτων.

νδ'. „ Περὶ ἀπάγματος.

νε'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιδώρου περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων.

νε'. „ Θεραπεία τραυμάτων.

νς'. „ Περὶ τοῦ ἐπὶ μεγάλῳ τραύματι ἐπιπλεον ψιλουμένου ὁσίου.

νη'. „ Ἡλιδώρου περὶ καταγμάτων.

νθ'. „ Περὶ ἰσχυρῶν.

ξ'. „ Περὶ ἐκροτῆς.

ξα'. „ Περὶ καμαρώσεως.

ξβ'. „ Περὶ ἐμπιέσματος.

ξγ'. „ Περὶ ἐγγισώματος.

ξδ'. „ Περὶ ὑποπόων ὁσίων.

ξε'. „ Περὶ θλάσματος.

ξς'. „ Περὶ τῆς τῶν ῥαφῶν διασάσεως.

ξζ'. „ Θεραπεία ἐνατετραμμένων.

ξη'. „ Περὶ φλεγμονῆς κήνγγος.

ξθ'. „ Ἐκ τῶν Γαληνῶν περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ καταγμάτων.

ο'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιδώρου περὶ τετραδονισμοῦ κρανίου.

οα'. „ Ἐκ τῶν Ἀρχιγένους περὶ ὑποδραμύτος αἵματος.

οβ'.

(1) Quae nos Graece & Latine inedita putamus, duplici lineola, uti vides, in hac enumeratio distingimus.

23. De naso fracto cum ulceribus.

24. De aure fracta.

25. De prolapsu vertebrae.

26. De vertebrae in anteriorem partem prolapsu.

27. De costis fractis.

28. De femoris prolapsu.

29. De capitis femoris in anteriorem partem prolapsu.

30. De capitis femoris in posteriorem partem prolapsu.

31. De capitis femoris in priorem partem prolapsu.

32. De ossibus cruris cum vulnere luxatis.

33. De cruris osse vulnerato.

34. De luxatis articulis digitorum pedis & manus cum vulnere.

35. De ossibus abscissis.

36. De restitutione capitis femoris, si in anteriorem partem excidat.

37. De restitutione capitis femoris, si in posteriorem partem excidat.

38. De restitutione capitis femoris, si in anteriorem partem excidat.

39. De restitutione capitis femoris, si in posteriorem partem excidat.

40. De genu luxato.

41. Hippocratis de vulneribus capitis.

42. Hippocratis de viciis.

43. Hippocratis de ossum natura.

44. Galeni de fractis.

45. De fractis per longitudinem.

46. De canalibus.

47. De capitis fractura.

48. Quae cura sit in terebratione adhibenda.

49. „ Oribasii e libris Galeni de fracturis.

50. „ De naso fracto.

51. „ De mento fracto.

52. „ De clavicula fracta.

53. „ De fracturis in costis.

54. „ De abductione.

55. „ Ex Heliodori libris de capitis vulneribus.

56. „ Vulnerum curatio.

57. „ De nudato ut plurimum osse in magno vulnere.

58. „ Heliodori de fracturis.

59. „ De fissionibus.

60. „ De excisione.

61. „ De cameratione.

62. „ De impressione.

63. „ De appropinquatione.

64. „ De pure sub ossibus.

65. „ De contusione.

66. „ De suturarum disunctione.

67. „ Curatio terebrationum.

68. „ De cerebri membranae inflammatione.

69. „ E Galeni libris de fracturis in capite.

70. „ Ex Heliodori libris de cranii carie.

71. „ Ex Archigenis libris de sanguine subter currente.

- οβ'. „ Περὶ μελανίας.
 ογ'. „ Περὶ ὑπερσπαρώσεως.
 οδ'. „ Εἰς τῶν Ἀρχιγένους περὶ τῆς τῶν βα-
 ρῶν διασάσεως.
 οε'. „ Εἰς τῶν Ἀντύλλου περὶ ὑδροκεφάλων.
 ος'. „ Εἰς τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ὁσόδου ἐπιφύ-
 σεως.
 ιζ'. „ Εἰς τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ἀλωπεκίας.
 οη'. „ Οἰβάσιου ἐκ τῶν Γαληνῶν περὶ ἐξα-
 ρημάτων.
 οθ'. „ Περὶ γένους.
 π'. „ Περὶ ἀκρωμίου ἀποσπασθέντος.
 πα'. „ Περὶ τῶν κατ' ὦμον ἐξαρθρημάτων.
 πβ'. „ Περὶ τῶν κατ' ἀγκῶνα.
 πγ'. „ Περὶ διασάσεως καρπιδος.
 πδ'. „ Περὶ τῶν κατ' ἰσχίον.
 πε'. „ Περὶ τῆς πρὸς τὸν πόδα διαρθρώσεως
 τῆς κνήμης.
 πς'. „ Περὶ τῶν κατὰ τὴν πτέρναν.
 πζ'. „ Περὶ τῶν ἐν ἄκροις τοῖς κώλοις κινη-
 θέντων ἁρτῶν.
 πη'. „ Περὶ τῶν κατὰ ῥάχιν σπονδύλων.
 πθ'. „ Ἀσκληπιάδου τοῦ Βιθυνῆ, ὅτι καὶ διὰ
 ὑδρὸν χρονίαν ἐξαρθροὶ τινες γίνονται.
 ι'. „ Ἀρχιγένους περὶ τῶν ἀφαιρεθησομένων
 μερῶν.
 ια'. „ Ἡλιοδώρου περὶ ἀκρωτηριασμῶ.
 ιβ'. „ Εἰς τῶν Ἡλιοδώρου περὶ τῶν κατὰ τὴν
 δακτύλου συμβαίνοντων.
 ιγ'. „ Περὶ τῆς κατὰ τοὺς δακτύλους γαγ-
 γράτης καὶ σπηθέδου.
 ιδ'. „ Περὶ τῶν ἐσφηνωμένων δακτυλιδίων.
 ιε'. „ Οἰβάσιου ἐκ τῶν Ἡρακλεῶν, πῶς πλέκεται
 βρόχος ὁ ἐρτός (1).
 ις'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος
 ναυτικός.
 ιζ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος σχι-
 στός.
 ιη'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος βου-
 πολικός, ὁ καὶ σανδάλιος.
 ιθ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος δρά-
 κων.
 ι'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος ἀπλῶν
 ἄμμο.
 ρα'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος λήκος.
 ρβ'. „ Πῶς πλέκεται Ἡρακλεωτικὸν ἄμμα.
 ργ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ἀπλῶς καρχήσιος.
 ρδ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ διπλῶς καρχή-
 σιος.
 ρε'. „ Πῶς ἐκ τοῦ ἀπλοῦ διπλοῦς πλέκεται
 καρχήσιος.
 ρς'. „ Πῶς ἐκ περιδέσεως ὁ διπλῶς καρχήσιος
 γίνεται.
 ρζ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος πλίν-
 θιος, ὁ καὶ τετράκυκλος.
 ρη'. „ Πῶς πλέκεται ἐπαγκύλωτος βρόχος.
 ρθ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος
 ὦτα.
 ρι'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος διάγ-
 κυλος, ὃν τινες καταρχησιώδως καλοῦσιν ἄγχων-
 τα.
 ρια'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος κυ-
 ρίως ἄγχων.
 ριβ'.

72. „ De nigredine.
 73. „ De carne excrescente.
 74. „ Ex Archigenis libris de futurarum
 disunctione.
 75. „ Ex Antylli libris de hydrocephalis.
 76. „ Ex Heliodori libris de osse excres-
 cente.
 77. „ Ex Heliodori libris de capillis fluentibus.
 78. „ Oribasii et Galeni libris de luxa-
 tis.
 79. „ De mento.
 80. „ De summo humero avulso.
 81. „ De humero luxato.
 82. „ De cubito.
 83. „ De radii distractione.
 84. „ De femore.
 85. „ De cruris ad pedem articulatione.
 86. „ De his quae ad calcem.
 87. „ De motis extremorum artium offi-
 bus.
 88. „ De spinæ vertebrae.
 89. „ Asclepiadis Bityni, quod diuturno mor-
 bo quibusdam articuli prolabantur.
 90. „ Archigenis de amputandis partibus.
 91. „ Heliodori de mutilatione.
 92. „ Ex Heliodori libris de his quae digitis
 accidunt.
 93. „ De digitorum gangraena et putredine.
 94. „ De obfirmatis anulis.
 95. „ Oribasii ex Heracle, quomodo laqueus
 plicetur, quem nexum vocant.
 96. „ Quomodo plicetur laqueus, quem nau-
 ticum vocant.
 97. „ Quomodo plicetur laqueus, quem scif-
 sum vocant.
 98. „ Quomodo laqueus plicetur bucolicus di-
 ctus, qui est sandalius.
 99. „ Quomodo laqueus plicetur draco di-
 ctus.
 100. „ Quomodo laqueus plicetur, quem sim-
 plicem nodum vocant.
 101. „ Quomodo laqueus plicetur lupus dictus.
 102. „ Quomodo plicetur Herculeus nodus.
 103. „ Quomodo plicetur simplex carche-
 sius.
 104. „ Quomodo plicetur duplex carche-
 sius.
 105. „ Quomodo e simplici duplex plicetur
 carche-
 sius.
 106. „ Quomodo circumpositione duplex fiat
 carche-
 sius.
 107. „ Quomodo plicetur laqueus, quem plin-
 thium seu laterculum vocant et quatuor circulos
 habentem.
 108. „ Quomodo plicetur laqueus epancylotus.
 109. „ Quomodo plicetur laqueus, quem aures
 vocant.
 110. „ Quomodo plicetur laqueus dictus diancy-
 lus, quem nonnulli minus proprie strangulantem
 vocant.
 111. „ Quomodo plicetur laqueus proprie di-
 ctus strangulans.
 112.

(1) Quae Graece tantum inedita esse videntur, ea nos simplici lincolia notavimus.

ριβ'. Πῶς τλίμεται βρόχος ὁ καλούμενος
διτρίβατος.

ργγ'. Εἰς τῶν Γαληνῶ περὶ ἐπιδέσμων.

ριδ'. Εἰς τῶν Ἡλιδώρων περὶ ἐπιδέσμων.

ριε'. Σχιστὸς οὐκασκελῆς ἐπὶ κεφαλῆς.

ρισ'. Σχιστὸς ἐξασκελῆς ἐπὶ καρφῆς.

ριζ'. Σχιστὸς τετρασκελῆς ἐπὶ μετώπῳ.

ριη'. Ἰπποκράτους ῥόμβος.

ριθ'. Διοσκρίδους σκαφεῖον, ἢ θάλας.

ρκ'. Λαγῶδες χωρὶς ὠτων.

ρκά'. Λαγῶδες σὺν ὠταις.

ρκβ'. Σχιστὸς ἐπιδέσμος ὁ ἐπὶ ὀφθαλμοῦ.

ρκγ'. Ἀπλὸς ὀφθαλμὸς, οἱ δ' ἔφασαν Ἰππο-
κράτους ὀφθαλμὸν.

ρκδ'. Διπλὸς ὀφθαλμὸς.

ρκε'. Ἀμύντου χάραξ.

ρκς'. Σχιστὸς περὶ ῥινός.

ρκζ'. Μεταγωγὸς Ἡλιδώρων.

ρκη'. Κράτημα Ἡλιδώρων.

ρκθ'. Χειλοφύλαξ Ἡλιδώρων.

ρλ'. Σχιστὸς ἐπὶ γενείου.

ρλα'. Σχιστὸς ἐπὶ σιαγόνος, ἀνδρεῶνος, παρειῶν.

ρלב'. Φορβαία ἐπὶ γένυος καὶ ἂν μέρος ἐξηρ-
γρηκυίας, ἢ ἐπὶ τῶν κυνικῶς σπωμένων.

ρλγ'. Φορβαία ἢ κυρίως ἀπὸ δύο ἀρχῶν πλεον-
μένη.

ρλδ'. Διεξευγμένος.

ρλε'. Ἀπολλωνίου Θηρὸς μβνωψ.

ρλς'. Ἡμίτομος.

ρλζ'. Εὐπάνεσις.

ρλη'. Φάλαρα.

ρλθ'. Κεῖον ῥόμβος Φάλαρα.

ρμ'. Στάχυς.

ρμα'. Γερανίς.

ρμβ'. Θώραξ.

ρμγ'. Στήθεδες.

ρμδ'. Πᾶσις ἀνάδεσμος ἐπὶ μασθ.

ρμε'. Εἰλητός ἐπιδέσμος ὁ ἐπὶ μασθῶν.

ρμς'. Εὐπὶ τῷ ἀγκῶνι.

ρμζ'. Εὐτακρός Μενεκρίτου.

ρμη'. Καρκίνος.

ρμθ'. Ἀπλὸς βυβωνίσκος, ὃν ἴσως καρκίνον ἐπὶ
βυβώνος προσηγόρευσαν.

ρν'. Διπλὸς βυβωνίσκος.

ρνα'. Βυβωνοφύλαξ.

ρνβ'. Πᾶσις ἐπὶ ὕδρα.

ρνγ'. Σχιστὸς ἐπὶ ὀσχεῖ.

ρνδ'. Εὐκυκλός, οἱ δὲ Ἰπποκράτους εὐκυκλόν.

ρνε'. Ἰσοσκελὴς ῥόμβος.

ρνς'. Ἀνισόσκελος ῥόμβος.

ρνζ'. Σκέπαρνον.

ρνη'. Πλάγιος χιασμός.

ρνθ'. Χελώνη.

ρξ'. Περιπτερίς.

ρξα'. Περισφυρίς.

ρξβ'. Στάχυς ἐπὶ ἵχνος.

ρξγ'. Οἰριβάσις ἐκ τῶν Ἡλιδώρων περὶ δια-
φορᾶς καταρτισμῶν.

ρξδ'. Περὶ διαφορᾶς τῶν ὀργάνων.

ρξε'. Εἰς ὧν ὀφείλει τὰ ὄργανα κατασκευ-
άζεσθαι.

ρξς'. Εἰς τίνων κατασκευᾶσαι τὰ ὄργανα,
ἢ τίνες αὐτῶν αἱ χρεῖαι.

ρξζ'. Πῶς τετραγώνος κοχλίας κινεῖ χελώ-
νην.

ρξζ'.

112. *Quomodo plicetur laqueus dictus tra-*
ieclius.

113. *E Galeni libris de fasciis.*

114. *Ex Heliodori libris de fasciis.*

115. *Scissa octo crurum ad caput.*

116. *Scissa sex crurum ad verticem.*

117. *Scissa quatuor crurum ad frontem.*

118. *Hippocratis rhombus.*

119. *Diclis scaphula, vel tholus.*

120. *Lepus sine auribus.*

121. *Lepus auritus.*

122. *Fascia scissa ad oculos.*

123. *Oculus simplex, quem alii Hippocratis*
oculum vocant.

124. *Oculus duplex.*

125. *Amyntae vallum.*

126. *Scissa ad nasum.*

127. *Heliodori adducens.*

128. *Heliodori retinaculum.*

129. *Heliodori custos labiorum.*

130. *Scissa ad mentum.*

131. *Scissa ad mandibulam, mentum, & genas.*

132. *Capistrum ad mandibulam ab una par-*
te prolapsam, & ad cynice convulsos.

133. *Capistrum, quod proprie a duobus prin-*
cipiis implicatur.

134. *Disiuncta.*

135. *Apollonii Ferae unoculus.*

136. *Dimidium secta.*

137. *Relaxatio.*

138. *Phalerae.*

139. *Ceii rhombus.*

140. *Spica.*

141. *Grus.*

142. *Tborax.*

143. *Pectoris vinculum.*

144. *Affusa fascia ad mammam.*

145. *Glomerata fascia ad mammam.*

146. *Ad cubitum.*

147. *Menecriti vinculum ad partes extremas.*

148. *Cancer.*

149. *Vinculum ad alterum inguen, quod non-*
nulli dixerunt cancerum pro inguine.

150. *Ad utrumque inguen.*

151. *Ad inguen tuendum.*

152. *Affusa ad anum.*

153. *Scissa ad scrotum.*

154. *Rotunda, quidam adiciunt Hippocratis.*

155. *Rhombus aequalium crurum.*

156. *Rhombus inaequalium crurum.*

157. *Ascia.*

158. *Obliqua decussatio.*

159. *Testudo.*

160. *Ad calcem.*

161. *Ad talos.*

162. *Spica ad plantam.*

163. *Oribasii ex Heliodori libris de diffe-*
rentia repositionum.

164. *De machinarum differentia.*

165. *E quibus rebus machinae parandae*
sint.

166. *E quibus rebus machinae parantur, &*
qui earum usus.

167. *Quomodo quadrata cochlea testudinem*
moveat.

168.

ρξη'. , Ε'κ τῶν Γαληνῶ περὶ μηχανημάτων.
 ρξθ'. , Περί τῆ μηχανικῆ γλωττοκομείν.
 ρο'. , Ε'κ τῶν Η'λιόδωρου, Νειλέας πλανθίων.
 ροα'. , Περί κινήσεως τούτων.
 ροβ'. , Περί τῆς ἐμπροσθεν καὶ τῆς ὀπίσω τοῦ
 ὤμου διαφορᾶς.
 ρογ'. , Περί ἀγκῶνος.
 ροδ'. , Περί πήχεος καὶ κερκίδος.
 ροε'. , Πῶς κεκλιμένον τὸν πᾶσχαοντα δεῖ κατ-
 ἀρτίζειν.
 ρος'. , Περί ὤμου διαφορᾶς.
 ροζ'. , Περί διαφορᾶς ἀγκῶνος.
 ροη'. , Περί καρποῦ.
 ροθ'. , Περί ῥάχιδος.
 ρπ'. , Περί μηροῦ.
 ρπα'. , Περί γόνατος.
 ρπβ'. , Περί σφυροῦ.
 ρπγ'. , Νυμφόδωρου γλωσσόκομον.
 ρπδ'. , Περί κινήσεως τοῦ ὀργάνου.
 ρπε'. , Α'πελλίδος, ἢ Α'ρχιμήδους τρίστασον.
 ρπς'. , Περί κατασκευῆς τοῦ τέτατος ὀνομα-
 ζομένου ὀργάνου.
 ρπζ'. , Κίνησις τῷ ὀργάνου.
 ρπη'. , Περί τῶν τριῶν τῷ ἀγκῶνος διαφορῶν.
 ρπθ'. , Ε'κ τῶν Γούφου τὸ Ἰπποκράτους βᾶθρον.
 ρμ'. , Περί γένους.
 ρμα'. , Περί ὤμου.
 ρμβ'. , Περί ἐξάρθρωματος βραχίονος καὶ καλῶς-
 ματος.
 ρμγ'. , Περί ἀγκῶνος.
 ρμδ'. , Περί καρποῦ.
 ρμς'. , Περί ὕψωματος.
 ρμζ'. , Περί τῶν τοῦ μηροῦ ἐξάρθρωμάτων.
 ρμθ'. , Περί γόνατος.
 ρμη'. , Περί σφυρῶν.
 ρμθ'. , Α'πολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων
 πραγματείας τὸ Α'.
 σ'. , Ε'μβολὴ ὤμου ἢ διὰ τῶν δακτύλων τοῦ
 ἱατροῦ γινομένη, καὶ τῶ ἀνωμῶν ἀντερείσιος.
 σα'. , Ε'μβολὴ ὤμου ἢ διὰ τῆς πυγμῆς τοῦ
 ἱατροῦ γινομένη.
 σβ'. , Ε'μβολὴ ὤμου ἢ διὰ τῆς πτέρνης.
 σγ'. , Ε'μβολὴ ὤμου ἢ διὰ τοῦ κατωμίζον-
 τος.
 σδ'. , Ε'μβολὴ ὤμου ἢ διὰ τοῦ ὑπεροιστοῦς
 ἔξλου.
 σε'. , Ε'μβολὴ ὤμου ἢ διὰ τῆς κλίμακος.
 σε'. , Ε'μβολὴ ὤμου ἢ διὰ τῆς ἀμβης.
 σεζ'. , Ε'μβολὴ ὤμου ἢ διὰ τοῦ δίφρου.
 ση'. , Ε'μβολὴ ὤμου ἢ διὰ τῆς δικλείδου ἱγ-
 ρας.
 σθ'. , Α'πολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων
 πραγματείας τὸ Β'.
 σί'. , Ε'μβολὴ ἀγκῶνος.
 σία'. , Ε'τέρα ἐμβολὴ ἀγκῶνος.
 σιβ'. , Ε'μβολὴ χειρὸς ἄρθρου ἢ διὰ τῆς ἡέ-
 νους τοῦ ἱατροῦ γινομένη.
 σιγ'. , Ε'μβολὴ χειρὸς ἄρθρου ἢ διὰ τῆς πτέρ-
 νης τοῦ ἱατροῦ καὶ τῆς τραπέζης γινομένη.
 σιδ'. , Περί δακτύλων.
 σιε'. , Περί γνάθου.
 σισ'. , Ε'μβολὴ γνάθου.
 σιζ'. , Περί σπονδύλων.
 σιη'. , Ε'μβολὴ σπονδύλων ἢ διὰ τῆς κλίμακος
 ἐπὶ κεφαλῆς γινομένη.
 σιθ'. ,

168. , *E libris Galeni de machinamentis.*
 169. , *De arcula mechanica.*
 170. , *Ex Heliodori libris, Nilei laterculus.*
 171. , *De motu fasciarum distendentium.*
 172. , *De humeri prolapsu in priorem &
 posteriorem partem.*
 173. , *De cubito.*
 174. , *De cubito & radio.*
 175. , *Quomodo iacentem aegrotum compo-
 nere oporteat.*
 176. , *De humeri prolapsu.*
 177. , *De cubiti prolapsu.*
 178. , *De carpo.*
 179. , *De spina.*
 180. , *De femore.*
 181. , *De genu.*
 182. , *De talo.*
 183. , *Nymphodori arca.*
 184. , *De organi motu.*
 185. , *Apellidis, vel Archimedis tractorium
 triplex.*
 186. , *De organi structura, quod fabri vo-
 catur.*
 187. , *Motus organi.*
 188. , *De tribus cubiti prolapsi modis.*
 189. , *E libris Rufi scammum Hippocratis.*
 190. , *De maxilla.*
 191. , *De humero.*
 192. , *De brachia luxato & fracto.*
 193. , *De cubito.*
 194. , *De carpo.*
 195. , *De gibbere spinæ.*
 196. , *De femoris multiplici prolapsu.*
 197. , *De genu.*
 198. , *De talis.*
 199. , *Apollonii Citiensis tractatus de arti-
 culis Lib. I.*
 200. , *Repositio humeri ope digitorum medici
 facta, & summi humeri contrario nisu.*
 201. , *Repositio humeri, quæ fit pugno me-
 dici.*
 202. , *Repositio humeri ope calcanei.*
 203. , *Repositio humeri ope hominis aegro-
 tum humero sustollentis.*
 204. , *Repositio humeri per lignum pistilli
 formam habens.*
 205. , *Repositio humeri per scalam.*
 206. , *Repositio humeri per umbonem.*
 207. , *Repositio humeri per scammum.*
 208. , *Repositio humeri per valvam biparti-
 tam.*
 209. , *Apollonii Citiensis de articulis Lib.
 II.*
 210. , *Repositio cubiti.*
 211. , *Repositio cubiti alia.*
 212. , *Repositio articulorum manus, quæ fit
 vola medici & mensa.*
 213. , *Repositio articulorum manus, quæ fit
 calcaneo medici & mensa.*
 214. , *De digitis.*
 215. , *De maxilla.*
 216. , *Repositio maxillæ.*
 217. , *De vertebra.*
 218. , *Repositio vertebrarum, quæ fit per
 scalam in caput.* Ε 219.

σθ'. „ Εἴτετρα ἐμβολὴ σπονδύλων ἢ διὰ τῆς κλίμακος ἐπὶ πόδας γινόμενη.

σκ'. „ Εἴμβολὴ σπονδύλων ἢ διὰ τοῦ θέντρος τοῦ ἱατροῦ γινόμενη καὶ τῶν ὀπίσμων.

σκα'. „ Εἴμβολὴ σπονδύλων ἢ διὰ τῆς κατ'ἑδρας γινόμενη.

σκαβ'. „ Εἴμβολὴ σπονδύλων ἢ διὰ τῆς πτέρυγος καὶ τῶν ὀπίσμων.

σκαγ'. „ Εἴμβολὴ σπονδύλων ἢ διὰ τῆς σανίδος καὶ τῶν ὀπίσμων γινόμενη.

σκαδ'. „ Ἀπολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας τὸ Γ.

σκαε'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ ἐπὶ κεφαλῆς ἢ τοῦ πήχεως τοῦ ἱατροῦ παρὰ τὸν περὶ ναιον γινόμενη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκαεγ'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ διὰ τοῦ ἄσκου γινόμενη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκαζ'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ διὰ τῆς κλίμακος καὶ τῆς κεραμίδος γινόμενη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκαη'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ διὰ τοῦ σφατῆρος καὶ τοῦ βάρους τοῦ σκέλους γινόμενη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκαθ'. „ Ἡ' τοῦ ὀργάνου κατασκευῇ, ἥτοι βάρυν τοῦ ἱπποκράτους.

σκαθ'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος καὶ τοῦ ὀπίσμου γινόμενη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκαθ'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος καὶ τῶν ὀπίσμων καὶ τοῦ μοχλοῦ γινόμενη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκαβ'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος καὶ τῶν ὀπίσμων γινόμενη, ἢν εἰς τὸ ἔπι-σθεν μέρος ὀλισθῇ.

σκαγ'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ἢ τῶν ὀπίσμων ἢ τῆς κατ'ἑδρας τοῦ ἱατροῦ γινόμενη.

σκαδ'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ἢ τῶν ὀπίσμων καὶ τοῦ θέντρος τοῦ ἱατροῦ γινόμενη, ἢν εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος ὀλισθῇ.

σκαε'. „ Εἴμβολὴ μηρῶ ἢ διὰ τοῦ κρεμασμοῦ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τῶν πήχει τοῦ ἱατροῦ κατὰ τὸ μέσον τοῦ περὶ ναιον καὶ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου γινόμενη, ἢν εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος ὀλισθῇ.

σκαεγ'. „ Σωρανῶ περὶ σημείων καταγμάτων ἐπὶ κρανίον.

σκαεζ'. „ Περί ὀνυγμῆς.

σκαη'. „ Περί ἐγκοπῆς.

σκαηγ'. „ Περί καμαρώσεως.

σκαηδ'. „ Περί ἐγγισώματος.

σκαηε'. „ Περί ἐμπιέσματος.

σκαηεγ'. „ Περί ἀποσνεπαρισμοῦ.

σκαηεζ'. „ Περί ἀπηχίματος.

σκαηεθ'. „ Περί θλάσματος.

σκαηεθ'. „ Περί τῶν ἐν ἄλλοις τόποις καταγμάτων γινόμενων.

σκαηεθγ'. „ Περί ῥινός.

σκαηεθδ'. „ Περί γένους.

σκαηεθε'. „ Περί κλειδῆς.

σκαηεθεγ'. „ Περί ὠμοπλάτης.

σκαηεθεδ'. „ Περί ἰσχίως.

σκαηεθεε'. „ Περί σέρνου.

σκαηεθεεγ'. „ Περί πλευρῆς.

σκαηεθεεδ'. „ Περί ισχίων.

σκαηεθεεε'. „ Περί βραχίονος καὶ μηρῶ.

σκαηεθεεεγ'. „ Περί πήχεως καὶ κνήμης.

σκαηεθ.

219. „ *Repositio alia vertebrarum, quae fit per scalam in pedes.*

220. „ *Repositio vertebrarum, quae fit vola medici & ope asellorum seu fucularum.*

221. „ *Repositio vertebrarum, quae per scalam fit.*

222. „ *Repositio vertebrarum, quae fit per calcaneum & asellos.*

223. „ *Repositio vertebrarum, quae tabula fit & asellis.*

224. „ *Apollonii Citiensis de articulis Lib. III.*

225. „ *Repositio femoris, quae fit in caput ulnae medici ad perinaeum adacta, si in anteriorem partem prolapsus fuerit.*

226. „ *Repositio femoris per utrem, si in anteriorem partem prolapsus fuerit.*

227. „ *Repositio femoris per scalam & vas fistile, si in anteriorem partem prolapsus fuerit.*

228. „ *Repositio femoris, quae fit ope tigilli & ponderis cruris, si in anteriorem partem prolapsus fuerit.*

229. „ *Structura organi, quod dicitur scamnum Hippocratis.*

230. „ *Repositio femoris, quae fit tabula organica & asello, si in anteriorem partem prolapsus fuerit.*

231. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis & veste, si in anteriorem partem prolapsus fuerit.*

232. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis, si in posteriorem partem exciderit.*

233. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis & sella medici.*

234. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis & vola medici, si in anteriorem partem prolapsus fuerit.*

235. „ *Repositio femoris, quae fit suspensioe in caput & cubito medici inter perinaeum & os sacrum iniecto, si in anteriorem partem prolapsus fuerit.*

236. „ *Sorani de fracturarum signis in cranio.*

237. „ *De rima.*

238. „ *De incisione.*

239. „ *De caneracione.*

240. „ *De appropinquatione.*

241. „ *De impressione.*

242. „ *De dedolatione.*

243. „ *De resonantia.*

244. „ *De illisu.*

245. „ *De fracturis, quae aliis in locis fiunt.*

246. „ *De naso.*

247. „ *De mento.*

248. „ *De clavicula.*

249. „ *De scapula.*

250. „ *De spina.*

251. „ *De sterno.*

252. „ *De costa.*

253. „ *De coxarum offibus.*

254. „ *De brachio & femore.*

255. „ *De cubito & tibia.*

256.

σνε'. „ Περὶ ἐπιγονατίδας.
 σνζ'. „ Περὶ παρτῶ καὶ μετακαρτίου, σφυταλί-
 δων καὶ τασσῶ καὶ δακτύλων.
 σνη'. „ Περὶ ἀσπράγγου.
 σνθ'. Σωράνου περὶ ἐπιδέσμων.
 σε'. Διάκρισις.
 σεα'. Πιλίον.
 σεβ'. Σκάφιον.
 σεγ'. Μίτρα.
 σεδ'. Θάλας.
 σεε'. Ημίρομβος.
 σες'. Λαγῶς σὺν ὥτοις.
 σεζ'. Βασιλίσκος.
 σεη'. Μονομερὲς ὁμμάτωσις.
 σεθ'. Διμερὲς ὁμμάτωσις.
 σο'. Ρ'ίν.
 σοα'. Ἰέραξ, ἢ ἀετός.
 σοβ'. Ημίρομβος ἐπὶ ῥινός.
 σογ'. Μονομερὲς Φορβαία.
 σοδ'. Διμερὲς Φορβαία.
 σοε'. Μονομερὲς ὀφθαλμός.
 σος'. Χάραξ.
 σοζ'. Φάλαρα.
 σοη'. Συμμιγής.
 σοθ'. Ρ'όμβος Φάλαρα.
 σπ'. Διμερὲς ὀφθαλμός.
 σπα'. Πλήξ.
 σπβ'. Πολύρομβος.
 σπγ'. Περικεφάλαια.
 σπδ'. Παρεΐας.
 σπε'. Γενεΐας.
 σπς'. Ρ'όμβος.
 σπζ'. Διμερὲς γερανός.
 σπη'. Μονομερὲς γερανός.
 σπθ'. Πρώτη διμερὲς γερανός.
 ση'. Μονομερὲς σείρα.
 σηα'. Διμερὲς σείρα.
 σηβ'. Θώραξ.
 σηγ'. Ἐντερος θώραξ.
 σηδ'. Θώραξ ἀνάλημπος.
 σηε'. Θώραξ μετὰ περισκελῶν.
 σης'. Κερύνιος.
 σηζ'. Μονομερὲς ἀρματηλατικός.
 σηη'. Διμερὲς ἀρματηλατικός.
 σηθ'. Τετραμερὲς ἀρματηλατικός.
 τ'. Ἀναλημπτὴς τετρασκελής.
 τα'. Ἀναλημπτὴς ἑξασκελής.
 τβ'. Μονομερὲς βυβωνίσκος.
 τγ'. Διμερὲς βυβωνίσκος.
 τδ'. Κτεὶς τρισκελής.
 τε'. Κτεὶς τετρασκελής.
 τς'. Κτεὶς ἑξασκελής.
 τζ'. Σφενδόνη ἐπὶ αἰδοίῳ.
 τη'. Σφενδόνη χειρὸς.
 τθ'. Καρποδέσμος.
 τί'. Παλαιστρικός ἀγώνιστος.
 τια'. Ἀντικείμενος.
 τιβ'. Σκέπαρτος.
 τιγ'. Ἐγκύκλιος.
 τιδ'. Ρ'όμβος ἐπὶ μεσοκόλῳ.
 τίε'. Χελώνη.
 τις'. Πολύρομβος ἐπὶ μεσοκόλῳ.
 τιζ'. Φοίνιξ σείρα.
 τih'. Κρητὶς.

256. „ De patella.
 257. „ De palmas prima & altera parte,
 scutulis, planta ac digitis.
 258. „ De talo.
 259. Sorani de fasciis.
 260. Discrimen.
 261. Pileolus.
 262. Scaphium.
 263. Mitra.
 264. Thais.
 265. Dimidius rhombus.
 266. Lepus auritus.
 267. Regulus.
 268. Alterius oculi deligatio.
 269. Viriusque oculi deligatio.
 270. Nasus.
 271. Accipiter, vel aquila.
 272. Dimidius rhombus ad nasum.
 273. Capistrum ad alteram partem.
 274. Capistrum ad utramque partem.
 275. Oculus alterius partis.
 276. Vallum.
 277. Phalerae.
 278. Mistra.
 279. Rhombus phalerae.
 280. Oculus utriusque partis.
 281. Cuspis.
 282. Rhombus multiplex.
 283. Galea.
 284. Ad malos.
 285. Ad mentum.
 286. Rhombus.
 287. Grus ad utramque partem.
 288. Grus ad alteram partem.
 289. Grus prima ad utramque partem.
 290. Catena ad alteram partem.
 291. Catena ad utramque partem.
 292. Thorax.
 293. Alius thorax.
 294. Thorax sursum trahens.
 295. Thorax cum feminalibus.
 296. Fulminea.
 297. Simplex aurigaria.
 298. Duplex aurigaria.
 299. Quadruplex aurigaria.
 300. Suspendens quatuor crurum.
 301. Suspendens sex crurum.
 302. Ad alterum inguen.
 303. Ad utrumque inguen.
 304. Pecten trium crurum.
 305. Pecten quatuor crurum.
 306. Pecten sex crurum.
 307. Funda ad colem.
 308. Funda manus.
 309. Ad primam palmarum partem.
 310. Palaestrica ducta.
 311. Opposita.
 312. Ascia.
 313. Circumducta.
 314. Rhombus ad medium membrum.
 315. Testudo.
 316. Rhombus multiplex ad unicum membrum.
 317. Palma catena.
 318. Crepida.

τιδ'. Περὶ τῆς.
 τκ. Παύλου Αἰγινήτου περὶ καταγμάτων καὶ
 τίνες αὐτῶν αἱ διαφοραί.
 τκα'. Περὶ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ καταγμάτων.
 τκβ'. Περὶ χειρουργίας.
 τκγ'. Περὶ φλεγμονῆς μῆνιγγος.
 τκδ'. Περὶ μελανθείσης μῆνιγγος.
 τκε'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης τε καὶ θλασθεί-
 σης.
 τκς'. Περὶ τῆς κάτω γένους καὶ ὡτὸς θλα-
 σθέντος.
 τκζ'. Περὶ ὠτός.
 τκη'. Περὶ κλειδὸς καταγείσης.
 τκθ'. Περὶ ὠμοπλάτης καταγείσης.
 τλ'. Περὶ σέρου καταγέντος.
 τλα'. Περὶ πλευρῶν καταγέντων.
 τλβ'. Περὶ ἰσχίου καὶ τῶν τῆς ἡβῆς ὀστέων κατ-
 αγέντων.
 τλγ'. Περὶ σπονδύλων καὶ ἀκάνθης ῥάχweis καὶ
 ἱεροῦ ὀστέου.
 τλδ'. Περὶ βραχίονος καταγέντος.
 τλε'. Περὶ πήχweis καὶ κερκίδος καταγείσης.
 τλς'. Περὶ ἄκρας χειρὸς καὶ τῶν ταύτης
 δακτύλων.
 τλζ'. Περὶ μηροῦ καταγέντος.
 τλη'. Περὶ ἐπιγονατίδος καταγείσης.
 τλθ'. Περὶ κνήμης καταγείσης.
 τμ'. Περὶ ποδὸς ἄκρας καταγέντος.
 τμα'. Περὶ τοῦ σκέλους ἀποθέσεως.
 τμβ'. Περὶ τῶν ἅμα τραύματι συνισταμένων
 καταγμάτων.
 τμγ'. Περὶ ὑπερτωρώσεως καταγμάτων.
 τμδ'. Περὶ τῶν ἐν διαστροφῇ πωρῶντων κατ-
 αγμάτων.
 τμε'. Περὶ τῶν ἐν ἀπωρώσει διαμενόντων κατ-
 αγμάτων.
 τμς. Παύλου Αἰγινήτου περὶ ἐξάρθρωμάτων
 ἄρθρων.
 τμζ'. Περὶ ἐξάρθρωσεως τῆς κάτω γένους.
 τμη'. Περὶ ἐξάρθρωσεως κλειδοῦ καὶ ἀκρωμίου.
 τμθ'. Περὶ ὤμου ἐξάρθρωσαντος.
 τν'. Περὶ καύσεως ὤμου.
 τνα'. Περὶ ἐξάρθρωσεως ἀγκῶνος.
 τνβ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν καρπὸν καὶ τοῦ δα-
 κτύλου ἐξάρθρωμάτων.
 τνγ'. Περὶ ἐξάρθρωσεως σπονδύλων ῥάχweis.
 τνδ'. Περὶ τῆς κατ' ἰσχίον ἐξάρθρωσεως.
 τνε'. Περὶ καύσεως ἰσχίου.
 τνς'. Περὶ τῆς κατὰ τὸ γόνυ ἐξάρθρωσεως.
 τνζ'. Περὶ τῆς κατὰ τὸ σφυρὸν ἐξάρθρωσεως,
 ἐν ᾧ καὶ περὶ δακτύλων ποδός.
 τνη'. Περὶ τῶν μετ' ἐλπίσεως ἐξάρθρωμάτων.
 τνθ'. Περὶ τῆς σὺν κατάγματι γινομένης τῆς
 ἐξάρθρωσεως.
 τξ'. Γαληνοῦ περὶ ὁσῶν τοῖς εἰσαγομένοις.
 τξα'. Περὶ τῶν τῆς κεφαλῆς ὁσῶν.
 τξβ'. Περὶ τοῦ ζυγώματος.
 τξγ'. Περὶ τοῦ τῆς ἄνω γένους ὁσοῦ.
 τξδ'. Περὶ ῥινός.
 τξε'. Περὶ ὀδόντων.
 τξς'. Περὶ τῶν τῆς κάτω γένους ὁσῶν.
 τξζ'. Περὶ ῥάχweis.
 τξη'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν τράχηλον σπονδύ-
 λων.
 τξθ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν ὡτον σπονδύλων.
 το'.

319. *Ad calcem.*
 320. *Pauli Aeginetae de fracturis, & quae
 sunt earum differentiae.*
 321. *De capitis fracturis.*
 322. *De chirurgia.*
 323. *De cerebri membranae inflammatione.*
 324. *De cerebri membrana nigrescente.*
 325. *De naso fracto contusoque.*
 326. *De maxilla inferiore & aure con-
 tusa.*
 327. *De aure.*
 328. *De iugulo fracto.*
 329. *De scapula fracta.*
 330. *De osse pectoris fracto.*
 331. *De costis fractis.*
 332. *De coxarum & pubis ossibus fra-
 ctis.*
 333. *De vertebrae & spina dorsae & osse
 sacro.*
 334. *De brachio fracto.*
 335. *De cubito & radio fractis.*
 336. *De summa manu & eius digitis.*
 337. *De femore fracto.*
 338. *De patella fracta.*
 339. *De tibia fracta.*
 340. *De summo pede fracto.*
 341. *De cruris repositione.*
 342. *De fracturis cum vulnere coniunctis.*
 343. *De fracturarum callo.*
 344. *De fracturis dissorte callo obductis.*
 345. *De fracturis callum non inducenti-
 bus.*
 346. *Pauli Aeginetae de articularum luxa-
 tionibus.*
 347. *De inferioris maxillae luxatione.*
 348. *De iuguli summique humeri luxatione.*
 349. *De humero luxato.*
 350. *De humeri ustione.*
 351. *De cubiti luxatione.*
 352. *De luxationibus carpi ac digitorum.*
 353. *De luxatione vertebrae dorsae.*
 354. *De coxendicis luxatione.*
 355. *De ustione coxendicis.*
 356. *De genu luxatione.*
 357. *De tali luxatione, ubi & de digitis pe-
 dis agitur.*
 358. *De luxationibus cum ulcere.*
 359. *De luxatione cum fractura facta.*
 360. *Galenii de ossibus ad tirones.*
 361. *De capitis ossibus.*
 362. *De osse iugali.*
 363. *De osse maxillae superioris.*
 364. *De naso.*
 365. *De dentibus.*
 366. *De ossibus maxillae inferioris.*
 367. *De spina.*
 368. *De vertebrae colli.*
 369. *De vertebrae dorsae.*

το'. Περὶ τῶν κατ' ὀσφύϊν σπονδύλων.
 τοα'. Περὶ τοῦ ἱεροῦ ὀσφύ.
 τοβ'. Περὶ τοῦ κόκκυγος.
 τογ'. Περὶ τῶν τοῦ Θώρακος ὀσφύ.
 τοδ'. Περὶ ὠμοπλατῶν.
 τοε'. Περὶ κλειδῶν.
 τος'. Περὶ βραχίονος.
 τοζ'. Περὶ πήχεως.
 τοη'. Περὶ καρποῦ.
 τοθ'. Περὶ μετακαρτίων καὶ δακτύλων.
 τπ'. Περὶ τῶν τῶ ἱερῶ ὀσφύ συντεταγμένων.
 τπα'. Περὶ μηρῶ.
 τπβ'. Περὶ κνήμης.
 τπγ'. Περὶ ἐπιγονατίδος.
 τπδ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν πόδα ὀσφύ.
 τπε'. Περὶ τῶν τοῦ πεδίου ὀσφύ.
 τπες'. Ρ'ούφου Ε'φρείου ὀνομασίαι τῶν κατὰ
 ἀνθρώπων.
 τπζ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀσφύ.
 τπη'. Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων.
 τπθ'. Σχίστος ὁ ἐπὶ κορυφῆς καὶ τῶν πλησίον
 τῶν.
 τψ'. Σχίστος ἐπὶ μετώπου καὶ τῶν πλησίον τῶ-
 νων.
 τψα'. Σχίστος ἐφ' ὅλης τῆς κεφαλῆς.
 τψβ'. Καρκίνος, ἡ κεφαλῶδεςμος, ἡ σκέπαστρα
 ἐπὶ κεφαλῆς ἐξ ὀπτασπελοῦς.
 τψγ'. Σκέπαστρα ἐκ ταινίας πλαγίας τετρα-
 σκελῆς καὶ κατὰ χροῦ καὶ κατελκώσεως.
 τψδ'. Α'πλοι ἐπιδέσμοι.
 τψε'. Ρόμβος ὁ μὲν ἀπλῆς, ὁ δὲ Ἰπποκρά-
 τειος.
 τψς'. Η' μίτρομβος, ἡ χωρὶς ὠτων λαγῶς.
 τςζ'. Ε'πεγγρανίς, ἡ σκέφειον, ἡ θόλος Διο-
 κλείους, ἡ Γλαυκίς.
 τμη'. Θαῖς Περιγένους, οἱ δὲ εἰς Μολπιαίαν ἀνα-
 φέρουσι.
 τμθ'. Ἀλλη Θαῖς ἀδέσποτος.
 υ'. Διάκρισις.
 υα'. Σκέφειον, ἡ θόλος Διοκλείους.
 υβ'. Θαῖς ἀδέσποτος.
 υγ'. Ε'πάνεσις, ἡ ἐπιπροσθέτης Γλαυκίς.
 υδ'. Βασιλικὴς.
 υε'. Φορβαία, ἡν ἡμίτομον Θαῖδα, ἡ μονομερὴ
 καλῶσιν.
 υς'. Φορβαία διμερὴς.
 υζ'. Η' αὐτὴ κάτωθεν ἄνω.
 υη'. Η' αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἄνωθεν κάτω.
 υθ'. Η' αὐτὴ ἄλλως.
 υί'. Ἀλλως.
 υια'. Λοξὴ Φορβαία μονομερὴς, ἐπιδέσμα τὰ
 πλησίον ὡς καὶ κατὰ κύρωνα τῆς κάτω γέ-
 νους.
 υιβ'. Διμερὴς, ἡν τινες λαγῶν χωρὶς ὠτων κα-
 λοῦσιν, οἱ δὲ ἡμίτομβον, ἡ πλινθίον, ἐπιδεί δὲ
 πρὸς μέτωπον, ἡ μέρη βρέγματος.
 υιγ'. Η' αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἄνωθεν κάτω.
 υιδ'. Η' αὐτὴ κάτωθεν ἄνω.
 υιε'. Ἀνεζευγμένος.
 υισ'. Διεζευγμένος Γλαυκίς.
 υιζ'. Περιγένους περικεφάλαια ἐν μονομα-
 χίαις.

υη'.

370. De lumborum vertebrae.
 371. De osse sacro.
 372. De coccyge.
 373. De thoracis ossibus.
 374. De scapulis.
 375. De iugulis.
 376. De humero.
 377. De cubito.
 378. De prima palmarum parte, seu carpo.
 379. De altera palmarum parte ac digitis.
 380. De ossibus quae cum osse sacro committuntur.
 381. De femore.
 382. De tibia.
 383. De patella.
 384. De pedis ossibus.
 385. De ossibus plantae.
 386. Rufi Ephesi corporis humani partium
 appellationes.
 387. Eiusdem de ossibus.
 388. Galeni de fasciis.
 389. Scissa ad verticem vicinosque locos.
 390. Scissa ad frontem vicinosque locos.
 391. Scissa ad universum caput.
 392. Cancer, seu capitis fascia, vel opercu-
 lum e lineo octo crurum.
 393. Operculum ex fascia transversa qua-
 tuor crurum, & ex continente aliaque deorsum
 trahente.
 394. Simples fasciae.
 395. Rhombus alter simplex, alter Hippocra-
 tis.
 396. Dimidius rhombus, vel lepus sine auribus.
 397. Ad calvariam, vel scaphula, vel tho-
 lus Dioclis, sive Glaucii.
 398. Thais Perigenis, alii ad Molpiaeam re-
 ferunt.
 399. Alia Thais sine auctore.
 400. Discrimen.
 401. Scaphula, vel tholus Dioclis.
 402. Thais sine auctore.
 403. Superiniecta, vel superaddita Glaucii.
 404. Regia.
 405. Capistrum, quod dimidiatam, vel unius
 partis Thaidem vocant.
 406. Capistrum ad utramque partem.
 407. Idem ab inferiori parte sursum.
 408. Idem duplici capite a superiori parte
 deorsum.
 409. Idem aliter.
 410. Aliter.
 411. Capistrum obliquum unius partis, vin-
 ciens quae prope aurem sunt & ad rostrum
 maxillae inferioris.
 412. Duarum partium, quod nonnulli lepo-
 rem sine auribus vocant, alii dimidium parvum
 rhombum, vel laterculum, deligat vero ad fron-
 tem, vel loca scincipitis.
 413. Idem a duobus capitibus superne deorsum.
 414. Idem inferne sursum.
 415. Fascia reducta.
 416. Fascia diducta Glaucii.
 417. Perigenis galea in gladiatoris certami-
 nibus.

418.

υη. Ἄλλως περιεφάλαα ἐπὶ τῶν αὐτῶν.
 υζ. Λιγῶς μετ' ὧτων.
 υκ. Ἄλλως πρὸς τὴν προτάφον.
 υκα. Ἀπλῶς ὀφθαλμοί, ἢ ὀμμάτωσι λεπτή.
 υκβ. Ἡ αὐτὴ ἀνῶθεν κάτω.
 υκγ. Διπλῶς ὀφθαλμοί ἀνῶθεν γὰρ ἐπαγω-
 γμαί ἔχον.
 υκδ. Διπλοῦς ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἀνῶθεν κάτω.

υκε. Ἄλλως.
 υκς. Ὄφθαλμοί εὐθὺς μονομερῆς.
 υκζ. Διπλῶς ἐξ αὐτοῦ.
 υκη. Ὁ αὐτὸς κάτωθεν.
 υκθ. Ὁ αὐτὸς ἀπὸ δύο ἀρχῶν.
 υλ. Σχιστός ἐπὶ ῥινος, πλάτος ἑκατοσ τελα-
 μῶν ὅσῳ σκεπάζει τὴν ῥίνα, μήκει δὲ ὡς δι-
 πλῶν ἀπὸ ῥινος ἐπ' εὐθείας ἐπὶ ὀπίσθον δύνασθαι
 χωρῆσαι.
 υλα. Σφενδόνη ἐπὶ ῥινος ἐκ τετρασκελοῦς.
 υλβ. Ἡ αὐτὴ ἐκ τριῶν ταινιδίων.
 υλγ. Ἡ αὐτὴ ἐκ δύο ταινιδίων.
 υλδ. Ρ' ἐκ δύο ταινιδίων.
 υλε. Ἰέραξ ἐπὶ ῥινος ἐκ τριῶν ταινιδίων.
 υλες. Ἡ αὐτὴ ἐκ δύο ταινιδίων.
 υλς. Εἰλητός ἐπὶ τῆς αὐτῆς.
 υλη. Σφενδόνη.
 υλθ. Ἡ αὐτὴ ἄλλως.
 υμ. Ἀμύντου χάραξ.
 υμα. Φάλαρα, ἢ χάραξ.
 υμβ. Μενεκράτης ἰέραξ.
 υμγ. Χάραξ Ἀμύντου ἐπὶ ῥινος οἷς τὰ πλά-
 για διασπρεφόμενης.
 υμδ. Μιταγωγὸς Ἰπποκράτους.
 υμε. Ἐπώτης ἐκ τετρασκελοῦς.
 υμες. Οὗς δι' εἰλητός.
 υμζ. Ἄλλως.
 υμη. Τετρασκελὴς ἐπὶ παρωτίδος.
 υμθ. Πιτραγαλίδες ἐκ τριῶν ταινιδίων.
 υν. Μακρὰ ἐπὶ μετώπῳ καὶ μεσοφρύῳ ἐξ εἰλη-
 τοῦ.
 υνα. Σφενδόνη χειλολάβος ἐπὶ τοῦ κάτω χεί-
 λους ἐκ τετρασκελοῦς.
 υνβ. Ἡ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους.
 υνγ. Ἡ αὐτὴ χειλολάβος ἐπὶ τοῦ κάτω χεί-
 λους δι' εἰλητός.
 υνδ. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.
 υνε. Ἄλλως.
 υνες. Ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους.
 υνζ. Ἡ αὐτὴ ἐκ δύο ἀρχῶν.
 υνη. Σφενδόνη γενειολάβος ἐκ τετρασκελοῦς.

υηθ. Γλαυκίον σάχους.
 υξ. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.
 υξα. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.
 υξβ. Ἰπποκράτους γερανίς, ὡς δὲ τινες Περι-
 γηνίς.
 υξγ. Σφενδόνη ἢ βραχυολάβος, ἀρμόζει καὶ ἐφ'
 ὧν ἢ γερανίς.
 υξδ. Ἡ αὐτὴ ἄλλως.
 υξε. Ἄλλως.
 υξς. Διπλὴ σάχους, ἢ τινες τετράγωνον κα-
 λοῦσιν.
 υξζ. Καταφράκτης.
 υξη. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.

υξθ.

418. *Aliter galea ad eadem.*
 419. *Lepus auritus.*
 420. *Alius ad tempora.*
 421. *Simplex oculus, vel oculi deligatio tenuis.*
 422. *Eadem desuper deorsum.*
 423. *Duplex oculis desuper reductiones ha-
 bens.*
 424. *Duplex a duobus capitibus desuper deor-
 sum.*
 425. *Aliter.*
 426. *Oculus rectus unicus.*
 427. *Duplex ex eo.*
 428. *Idem ab inferiori parte.*
 429. *Idem a duobus capitibus.*
 430. *Scissa ad nasum, cuius utraque taenia
 adeo lata esse debet, ut nasum tegat, longa ve-
 ro, ut duplum spatii a naso recta ad occipitium
 capere valeat.*
 431. *Funda ad nasum e linteo quatuor capitum.*
 432. *Eadem e tribus taeniolis.*
 433. *Eadem ex duabus taeniolis.*
 434. *Nasus = binis taeniolis.*
 435. *Accipiter ad nasum ex tribus taeniolis.*
 436. *Idem e binis taeniolis.*
 437. *Convoluta ad eundem.*
 438. *Funda.*
 439. *Eadem aliter.*
 440. *Amyntae vallum.*
 441. *Phalerae, seu vallum.*
 442. *Menecratis accipiter.*
 443. *Vallum Amyntae ad nasum in obli-
 quum distortum.*
 444. *Deducens Hippocratis.*
 445. *Ad aurem e linteo quatuor crurum.*
 446. *Auris e convoluta.*
 447. *Aliter.*
 448. *Fascia quatuor crurum ad parotidem.*
 449. *Ad malas e tribus taeniolis.*
 450. *Longa ad frontem & locum inter su-
 percilia ex linteo convoluta.*
 451. *Funda labium prehensens ad labium
 inferius e linteo quatuor crurum.*
 452. *Eadem ad labium superius.*
 453. *Eadem labium prehensens ad labium
 inferius e linteo convoluta.*
 454. *Eadem duorum capitum.*
 455. *Alia.*
 456. *Ad labium superius.*
 457. *Eadem duorum capitum.*
 458. *Funda mentum prehensens quatuor cru-
 rum.*
 459. *Glaucii spica.*
 460. *Eadem duorum capitum.*
 461. *Eadem duorum capitum.*
 462. *Hippocratis grus, ut vero alii putant
 Perigenis.*
 463. *Funda humerum complectens, convenit
 & iis quibus grus.*
 464. *Eadem aliter.*
 465. *Aliter.*
 466. *Duplex spica, quam alii quadrigam vo-
 cant.*
 467. *Cataphracta.*
 468. *Eadem duorum capitum.*

469.

υεθ'. Ο'ρβιος μασχαλισηρ σηθοδεσμς ορβία
Σωσράτου.

υδ'. Χιαςςε μασχαλισηρ σηθοδεσμς.
υαα'. Α' μύντου θώραξ ἐπὶ τῶν αὐτῶν.
υβ'. Χιαςςε θώραξ ἐπὶ τῶν αὐτῶν.
υογ'. Α' εἴρ.
υοδ'. Γερανίε καλαθοειδής.
υιε'. Α' εἴρ ὀπισθοφανής.
υοε'. Κερκύνιος.
υιζ'. Α' τλοῦς τραχηλιτήρ.
υη'. Διτλοῦς.
υοθ'. Α' κίς, ἢ ἀγκιστρος.
υπ'. Ρ' ομβρος ἀτλῆς.
υπα'. Ρ' ομβρος διμερῆς ἐπὶ τῶν αὐτῶν.
υτβ'. Σωσράτου κερκύνιος.
υτγ'. Η' μικροκεράνιος Α' πολλωνίω νεωτέρη.
υτδ'. Βωμίσκος Σωσράτου.
υτε'. Νεΐσκιον τοῦ αὐτοῦ.
υπς'. Α' πολλωνίου Θηρος ναΐσκιον.
υτζ'. Γερανίε ἐμπροσθοφανής καλαθοειδής.

υτη'. Α' ρματηλάτης.
υπθ'. Η'μίτομος βυβωνίσκος.
υη'. Διτλῆς βυβωνίσκος.
υχα'. Ο' αὐτός ἐπὶ δύο ἀρχῶν.
υχβ'. Α' λως ἀτλῆς.
υην'. Διτλῆς ἄλλως.
υηδ'. Κτείς, ἢ ἀναληπτρίς ἐπὶ ναυλοῦ.
υχε'. Α' λως.
υης'. Η' αὐτὴ ἐξ ἐπισχίστου ἢ τῆς ζώνης.
υηζ'. Παλλαδίου σχόλια σὺν Θεῷ εἰς τὰ περὶ
ἀγμάτων.
υηη'. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἀρθρῶν Α.

υηθ'. Περὶ τῶν ἐκ ὀστέων ἱπποκράτους
ἀκτιώσεων.

φ'. Περὶ ἀκρωμίου ἀποσπασθέντος.
φα'. Περὶ κλειδοῦς καταγείσης.
φβ'. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἀρθρῶν Β. περὶ
γνάθου.
φγ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης.
φδ'. Περὶ ὠτὸς καταγείσης.
φε'. Περὶ τῶν κατὰ ῥάχιν σπονδύλων.
φς'. Περὶ πλευρῶν.
φζ'. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἀρθρῶν Γ.

φη'. Περὶ τῆς κατ' ἰσχίον διαρθρώσεως.
φθ'. Περὶ τῆς ἐξω ἐξαρθρώσεως τοῦ μηροῦ κε-
φαλῆς.

φι'. Περὶ τῆς ὀπισθεν ἐξαρθρώσεως τῆς τοῦ μη-
ροῦ κεφαλῆς.

φια'. Περὶ τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἐξαρθρώσεως
εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος.

φιβ'. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἀρθρῶν Δ.

φιγ'. Περὶ τῶν γυμνωμένων ὁσῶν μετ' ἐξαρ-
θρήματος.

φιδ'. Περὶ τῶν ἀποκοπταμένων ὁσῶν.

φιε'. Περὶ τῆς ἐμβολῆς τοῦ κατ' ἰσχίον ἀρ-
θρου.

φισ'. Ε'μβολὴ τοῦ κατ' ἰσχίον ἀρθρου, ἢν εἰς
τὸ ἔξω ἢ τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἐξαρθρήσῃ.

φιζ'. Ε'μβολὴ τοῦ κατ' ἰσχίον ἀρθρου, ἢν εἰς
τὸ ὀπίσθον ἢ τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἐξαρθρήσῃ.

φιν'. Ε'μβολὴ τοῦ κατ' ἰσχίον ἀρθρου, ἢν εἰς
τὸ ἐμπροσθεν ἢ τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἐξαρθρήσῃ.

469. *Recta axillaris pectus vinciens recta
Sostrati.*

470. *Decussata axillaris pectus vinciens.*

471. *Amyntae thorax.*

472. *Decussatus thorax ad eadem.*

473. *Stella.*

474. *Grus fiscellae specie.*

475. *Stella a tergo apparens.*

476. *Fulminea.*

477. *Simplex ad cervicem.*

478. *Duplex.*

479. *Spiculum, vel hamus.*

480. *Rhombus simplex.*

481. *Rhombus duplex ad eadem.*

482. *Sostrati fulminea.*

483. *Dimidia fulminea Apollonii iunioris.*

484. *Ara parva Sostrati.*

485. *Aedicula eiusdem.*

486. *Apollonii Perae aedicula.*

487. *Grus ab anteriori parte apparens fiscel-
lae specie.*

488. *Auriga.*

489. *Dimidiata inguinaria.*

490. *Duplex inguinaria.*

491. *Eadem duorum capitum.*

492. *Aliter simplex.*

493. *Aliter duplex.*

494. *Pecten, seu suspendens ad colem.*

495. *Aliter.*

496. *Eadem = linteo scisso & zona.*

497. *Palladii explicationes fovente Deo in li-
bros de fracturis.*

498. *Galenii in librum de articulis commen-
tarius I.*

499. *De prolapsibus, quos Hippocrates non
vidit.*

500. *De summo humero distracto.*

501. *De iugulo fracto.*

502. *Galenii in librum de articulis comm. II.
de maxilla.*

503. *De naso fracto.*

504. *De aure fracta.*

505. *De spinac vertebrae.*

506. *De costis.*

507. *Galenii in librum de articulis comment.
III.*

508. *De articulo ossis coxae.*

509. *De prolapsu capitis femoris in exterior-
em partem.*

510. *De prolapsu capitis femoris in postero-
rem partem.*

511. *De prolapsu capitis femoris in priorem
partem.*

512. *Galenii in librum de articulis comment. IV.*

513. *De his quae cum vulnere loco moven-
tur.*

514. *De abscissis ossibus.*

515. *De repositione articuli ad os coxae.*

516. *Repositio articuli coxae, si femoris ca-
put in exteriorem partem motum fuerit.*

517. *Repositio articuli coxae, si in posteriorem
partem femoris caput exciderit.*

518. *Repositio articuli coxae, si in prio-
rem partem femoris caput exciderit.*

Heic finis est capitum, in quae tota Nicetae collectio distributa est, quae scripta sunt eadem antiqua manu, qua totus liber. Enumerationem integram edere volumus, ut uno conspectu intelligi demum, & internosci queant singula, quae celeberrimo Codice continentur, vel iam pervulgata, sed hinc multis locis emendanda, vel Graeco exemplari vulgo carentia supplenda, vel abdita omnino & desiderata in hominum eruditorum usus proferenda. Idque eo libentius fecimus, quod omnem huius libri notitiam a doctis traditam, adhuc mancā atque fallacem esse deprehenderimus, ut illa est apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 778. & apud Holstenium in commentariolo de praestantioribus Bibliothecae Mediceae libris haec scribentem: *Scamno LXXIV. exstat admirandum illud Chirurgicorum antiquorum opus congestum a quodam Niceta medico. Habentur in eo Volumine multa antiquissimorum medicorum opuscula & tractatus de partibus chirurgiae, ut sunt praeter Hippocratis, Galeni, Oribasii, & Pauli Aeginetae iam notos, Heliodori de fracturis Cap. XI. Apollonii Citiensis tractatus de articulis, sive iuncturis Cap. XXXVI. Sorani de signis fracturae Cap. XXIII. idem de variis obligandi modis Cap. LIX. cum suis figuris, qui tractatus seorsim edi posset, sicuti ex hoc Codice olim prodierunt Rufi Ephefi & Palladii Opuscula a Gallis edita. Sunt alia multa aliorum fragmenta in eodem volumine, ego praecipuos dumtaxat & iustos tractatus commemoravi. Neque dilucidior est descriptio Codicis nostro similis ab anonymo Graeco doctoque auctore manuscripto Catalogi (1) cuiusdam Bibliothecae, quae fueritne Card. Nicolai Rodulphi, an alius ignoramus, hisce verbis expressa: Νικήτα τινος συναγωγή τῆς χειρουργικῆς τέχνης ἐκ πολλῶν παλαιῶν ἱατρῶν, ἐξ ὧν εἰσιν Ἰπποκράτης, Γαληνός, Οὐριβάσιος, Ἡλιδώρος, Ἀρχιγένης, Ἀντίλλος, Ἀσκληπιάδης, Διοκλῆς, Ἀμύντας, Ἀπολλώνιος Κιτιανεύς, Νυμφόδωρος, Ἀπέλλης Ρούφος, Σωρανός, Παῦλος Αἰγινίτης, Παλλάδιος. Βιβλίον πρῶτον μήκου μεγάλου παχίος ἐν χάρτι ἐκ κάλλος γεγραμμένον, μετὰ τῶν σχημάτων τῶν ὀργάνων ἐξωγραφημένων, δέρματι κυανῷ πεκαλυμμένον, ἔχει ἐπιγραφὴν, Χειρουργικὸν Ἰπποκράτους καὶ ἄλλων πολλῶν. Nicetae cuiusdam collectio artis chirurgicae ex multis antiquis medicis, quorum numero sunt Hippocrates, Galenus, Oribasius, Heliodorus, Archigenes, Antillus, Asclepiades, Diocles, Amyntas, Apollonius Citiensis, Nymphodorus, Apelles, Rufus, Soranus, Paulus Aegineta, Palladius. Liber primae longitudo, magnus, crassus, chartaceus, eleganter scriptus, cum figuris instrumentorum pictis, corio caeruleo testus, cuius inscriptio, Chirurgicum Hippocratis & aliorum multorum. Eadem fere in Gesneri Bibliothecae epitome a Simlero facta, & a Frisio aucta, impressa Tiguri MDLXXXIII. p. 619. ubi collectio haec Graece manuscripta haberi dicitur in Bibliotheca*

Regis Gallorum, & apud Labbeum Nov. Bibl. Mss. p. 125. in Cod. Reg. 404. & cum figuris in 504. Et pag. 211. ex Catalogo Moraei fragmentorum veterum Chirurgicorum Graecorum imperfecta recensio Graece adlata, in nostro Codice, vel alio ei simili excerpta fuisse videtur, eadem scilicet quam Fabricius retulit loco citato XII. 779. Cangius in Glossario Graec. vocat *Nicetae collectionem rerum chirurgicarum ex Cod. Reg. 2149.* Neque melior est, quae apud Montfauconium legitur ipsius nostri Codicis adumbratio a duobus, ut is ait, doctis concinnata Biblioth. Bibliothecar. manuscr. pag. 385. Eidem pag. 729. Chirurgia Nicetae signatur Codicibus Regiis 2148. & 2149. Bibliothecae Parisiensis. Et pag. 769. n. 43. *magnus & vetus Chirurgicus liber ex variis Medicis collectus a Niceta*, fuisse dicitur in Bibliotheca praeclari quondam civis nostri Nicolai Rodulphi Cardinalis, quae tota fere in Regiam deinde migravit. Vnde patet horum neminem antea vidisse, quod nunc cuique promptum est, tria duntaxat nova hanc collectionem adferre. Primum duo sunt Oribasii libri de fractis, & de luxatis, in quibus pleraque, ut solet a Galeno sumit leviter immutata, nonnulla tamen eaque meliora addens ex aliis, qui illi aetate, atque arte antecellunt, atque hinc illa est clarorum nominum farra, quae multos fefellit. Deinde est Sorani libellus admodum brevis de fracturarum signis, ac demum Apollonii Citiensis Commentarius tripartitus in Hippocratem de articulis, cuius si verba demantur iam vulgata, non multum superat ab ipso enarratore proditum. Sunt heic praeterea eiusdem Oribasii capita de laqueis, & de machinamentis, quorum Latina tantum prostat interpretatio, Graecum vero exemplar adhuc latet. Cetera iamdiu notissima, atque ab omnibus pertractata, quae tamen Codicis nostri ope aliquatenus fieri possent fortasse meliora.

II. pag. 7. b. Sequuntur tria Epigrammata senariis versibus conscripta, non quidem veteris metri, sed quod labentibus Graeciae rebus admissum, & undecimo praesertim Christi saeculo usitatum fuit, non modulatum scilicet syllabarum quantitate, sed numero duodenario, & accentus in penultima positione. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 319. Singula videntur esse autographa; scripturae enim forma differunt inter se, & a reliquo libri contextu, neque ulla menda habent, quae alibi sunt quamplurima. Ea autem sunt:

I A M B O I.

A.

Ἰπποκράτης τε καὶ Γαληνὸς καὶ Ρούφου,
Χείρων δὲ καὶ οὐ φαρμάκων ἐφευρέτα,
Ἡ τετραρίθμος τῶν παθῶν γαληνότης,
Ἀλλὰ τε πλεῖστος τῶν σοφῶν ἀκεσέων,
Κόλοις χαρὰν δέχοιο καὶ κρύπτει μέγα.
Πόνους γὰρ ὅμων τις πρὶν ἡμυρωμένους,

AUX-

(1) Huiusce Catalogi archetypum erat olim penes Clariss. Antonium Cocchium.

Αὐχμῶντας ἦδη κ' παρημελημένους,
 Καὶ φθειρωμένους, ὡς λόγος Καλλισθένης,
 Νικήτας εὐρὺν παγκρατὴς Ἰπποκράτης
 Εἴδευρεν, εἴδευκεν, ὕψωσεν μέγα.
 Ἄλλων τε πολλῶν σωματουργεῖ κ' φέροι
 Λύσεις παθῶν, φάρμακα, τραυμάτων ἄκη,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς συμβολὴν τῶν ὁσίων
 Εἴκεικονίζει τῇ γραφῇ τοῦ ζωγράφου.
 Οἷόν ἐάν τις εὐδετεῖν σκελῶν βάσιν,
 Θραύσει τε μηρῶν, ἐμβολὴν τῶν σπονδύλων,
 Χολοὺς ἀνίσταν, κ' τελεῖν δρομηφόρος
 Ποδαλγιδώτας, ἐκροῆς τῶν ἰσχυίων
 Τὸ ῥέυμα δεσμεῖν, κ' κρατύνειν τὰς πόδας,
 Ἄλλην τε τῷ σώματος ὁσώδη θέσει
 Θραύσαν εἰς σύμπληξιν ἀρμόσαι θέλοι,
 Οἷδε σκοπεῖτω τῆς γραφῆς τὰς εἰκόνας,
 Καὶ πᾶσαν εὐρήσειε τῶν παθῶν λύσιν.
 Ἀλλ' ὅν ἅπαντες τῶν σοφῶν ἀκροῶν
 Νέοι, προγηράσαντες, ἰατρογῶν ὅσοι
 Γυνὰ κρατεῖτε ῥωσικώτατα ξίφει,
 Στέψατε λοιπὸν τῆς γραφῆς τὸν ἐργάτην,
 Εἰ μυσικῶν πλέκοντες ἄνθη τῶν λόγων.
 Τὸν γὰρ φανέντα κοσμικὴν εὐεργέτην
 Πρέπει γεραίρειν ὡς τέχνης φίλον λόγοις.
 Ἀλλ' οὐν παρ' ἡμῶν τύχε τοὺς λόγους δέχου,
 Πρώτην ἀμοιβὴν τῶν σοφῶν σε πρακτίων.
 Καίροις δ' δεχθεὶς εὐσθενὲς Ἰπποκράτης,
 Καὶ παγγάληνος τῶν παθῶν γαληνότης.

SENARI I

I.

Hippocrates, & Galene, & Rufe,
 Tuque Chiron remedium inventor,
 Quatuorviralis morborum sedatio,
 Reliquisque coetus sapientum medicorum,
 Sinu gaudium concipite & plaudite plurimum:
 Labores enim vestros ante obscuratos,
 Squalentes iam & neglectos,
 Et vermibus obritos, ut ferunt Callisthenem,
 Nicetas inveniens omnipotens Hippocrates
 Investigavit, eadit, & plurimum exiulit.
 Aliarumque multarum in unum corpus cogit
 & adfert
 Solutiones valetudinum, remedia, vulnorum
 medelas,
 Et cunctas universim iuncturas ossium
 Effingit lineatione pictoris.
 Si quis igitur recte statuere crurum gressum,
 Fracturasque femorum, iuncturam vertebra-
 rum,
 Claudosque erigere, cursoresque facere
 Pedibus dolentes, alvei coxendicum
 Fluxionem vincere, pedesque firmare,
 Aliamque corporis ossiam positionem
 Distractam in compagem aptare velit,
 Heic inspicat picturae imagines,
 Omnemque inveniet malorum solutionem.
 Age nunc omnes docti medentes
 Juvenes senesque, & ministri quicumque
 Nudas tenetis validissimos enses,
 Superest ut coronetis libri opificem
 E muscis plectentes sermonibus flores.
 Qui enim se beneficium hominibus praebet
 Decet ornare, ut artis amicum verbis.
 A nobis igitur hosce versus accipe,
 Primam vicem doctorum tuorum operum.

Valeas o qui te ostendisti fortem Hippocratem,
 Et tranquillissimum laborum lenimen.

B.

Πονεῖ μὲν ἡ μέλισσα κηρίον μέλι
 Φιλοφρονῶσα προσφυῇ συνεργάτιν,
 Ἐπείπερ ἄλλω τῷ τρυγῶντι κηρία
 Τὸ κέντρον ἐξέτεμψε, κ' πλήττει μέγα
 Σκόπει δὲ χεῖρας ἀφθόνως τε κ' φρένας
 Σοφοῦ Νικήτα δεξιούμενας ὅλως,
 Ἐν οἷς ἐφαπτοῖ συλλογῆς τῷ συντόμῳ
 Τὴν ὠφέλειαν τοῖς λαβεῖν αἰρεμένοις,
 Παθῶν δυστυχῶν ἐκ παλαιῶν τοικίως
 Εἴκεικονίζων συμπάδειαν, δεσπότην
 Χριστοῦ θέλοντος, πᾶσι δὴ τὸ συμφέρον.
 Καὶ νῦν μὲν αὐτοῦ δακτύλοις τῷ ζωγράφου
 Μορφᾷ ἀνισόρησεν ὡς κατ' εἰκόνα,
 Τηρῶν ἐναργεῖς τῶν Θεῶν θελημάτων.
 Φερωνύμου Νίκης δὲ κ' χεῖρες πάλιν
 Τὰς ἐκφράσεις γράφουσι τῶν μορφωμάτων,
 Ὁραιοῖτα δεικνύουσαι γραμμάτων,
 Ἀμφὶ δὲ πείραν συντρέχουσιν τῷ λόγῳ.
 Ἰατρικῆς εἴληφεν αὐτὸς τὸ κράτος,
 Σαφῶς ἀνίστων συμπεσῶσαν τὴν τέχνην,
 Θρόνον λαθῶσαν κ' καμῶσαν τῷ χρόνῳ,
 Τέχνην ἐκείνην δημιουργῶν, ὁσίων
 Θραύσιν περισφίγγουσιν εὐλόγῳ δέσει,
 Τὰς ἐμβολὰς ἐρέφουσιν οἰκεία βάσει,
 Παρατροπὰς ἄρθρων δὲ κ' τὰς ἐκφύσεις
 Φέρουσιν εἰς ὄρθωσιν εὐπρεπεστάτην.
 Καὶ δὴ προσάψας ἀρμογὰς, ὡς ἦν φύσει,
 Τῶν εἰκόνων μὲν τῇ καταλλήλῳ φράσει,
 Λόγον δὲ μορφᾷ, τεχνικῇ διαπλάσει,
 Τὴν ζωγράφῳ σωματευμένῳ λόγῳ,
 Ὃς εἶχεν ἐξήνεγκεν, εὐαρμοσίας
 Ἀρίστον ἔργον εὐφύως ἡσυχμένον,
 Διδάσκαλον φέρουσιν ἐμπράκτῳ λόγῳ.

II.

Conficit apis favum ac mel,
 Comiter amplectens laboris sociam,
 In alium vero favos diripientem
 Aculeum proferre solet, ac valde ferit.
 Specta manus liberaliter & mentem
 Sapientis Nicetae benignas totas,
 Quibus explicat collectionis compendio
 Vilitatem, capere volentibus,
 Valetudinum gravissimarum ex antiquis varie
 Effingens auxilium, Domino
 Christo volente, opus omnibus utile.
 Eius quidem ingenium pictoris digitis
 Formas velut imagine expressit,
 Observans quod manifestum est Dei volunta-
 tum.
 Nicetae, cui vere convenit victoriae nomen,
 manus
 Expositiones scribunt imaginum,
 Quae pulcritudinem ostendunt lineamentorum,
 Ambo vero peritiam consonam rationi.
 Medicinae adeptus est ipse principatum,
 Perspicue restituens cadentem artem,
 Invidia latentem, ac aetate fatiscentem,
 Artem illam opificem, ossium
 Fracturam coercentem idoneo vinculo,
 Prolapsus vertentem in proprium statum,
 Excessus & luxatos articulos
 Ferentem iterum in aptissimam repositionem.

Is nempe accommodans compages ut erant natura

Imaginum quidem iuxta posita indicationi, Sermonem vero formis, artificiosae repraesentationi,

Picturam orationi corporatae, Ut res erat protulit concinnae compositionis Optimum opus, ingeniose confectum, Magistrum praestantissimum efficaci sermone.

Γ

Ἰπποκράτης στίχτησον, εὐφραίνου μέγα,
Γαλήνῃ συγχόρευε, καὶ Πρῶτῳ πρότεϊ,
Χείρων χαρὰν δέχοιο κόλποις καρδίας,
Ἄλλοι τε πάντες ὀργανῶντες τὴν τέχνην
Γατρικὴν τέρποισθε καὶ τεθνηκότας.
Πόνου γὰρ ὑμῶν ᾧδε Νικήτας γράφων
Εἰς κάλλος, αὐτὴν τὴν γραφὴν ἀποξίων,
Πανευφυνῶς τε τῇ τέχνῃ κεχωρμένος,
Στηλογραφεὶ κάλλιπα σωματῶν πάθη,
Εἶδη τε πολλὰ σωματεργεῖ φαρμάκων,
Φέροντα θάμβος πᾶσι τοῖς θεωμένοις.
Θραύσει γὰρ ὅσων εὐθετεῖ καὶ πηγνύει,
Τροπὰς μετέλκει τῇ πρὶν εὐαρμοσίᾳ,
Τὸ σπείβλιν ὀρθοῖ τῇ κατ' ἀρχὰς συμβάσει,
Δεσμοῦς ραγέντας ἐκ βίαις συνδεῖ πάλιν,
Σφίγγει τὸ χαῦνον, καὶ κρατύνει τὸν τόνον,
Καὶ κείμενους ἀλγοῦντας ἐξορχομένους
Δεικνύει, ταρισά τῇ δι' ἔργων ἐμφάσει,
Νῦν τὴν τέχνην θαύσαν, ὥσπερ ἐκ τάφου
Πηδῶσαν, ἔμπνουν ἑπαλιν δεδειγμένην.
Οὐκοῦν γέροντες καὶ νέοι τέχνης φίλοι,
Κρατέτε πάντες τῆς γραφῆς τὸν ἐργάτην,
Κοσμοῦντες αὐτὸν ὥσπερ ἄνθεσιν λόγους,
Ὡς οἱ κοινὸν τῶν βροτῶν εὐεργέτην.

III

Hippocrates exsulta, lactare valde, Galene simul choreas duc, & Rufe plaude, Chiron gaudium cape cordis sinibus, Ceterique omnes conficientes artem Medicam laetemini licet defuncti: Labores enim vestros hoc modo Nicetas describens

Eleganter, ipsumque scriptum expoliens, Atque omnia ingeniose arte usus, Exponit pulcherrime corporum adfectus, Multaque genera colligit remediorum, Admirationem omnibus qui intuentur adferentia.

Fracturas enim ossum reponit & conglutinat,

Prolapsus retrahit in priorem compagem, Perversum recte statuit in antiqua convenientia,

Colligationes vi disruptas iterum nectit, Constringit hiantia, tonumque firmat, Iacentesque dolore adfectos saltantes Ostendens, sistit operum repraesentatione Nunc artem demortuam, quasi e tumulto Surgentem, spirantem iterum exhibitam, Senes igitur iuvenesque artis omici, Plausu omnes excipite libri artificem, Ornantes illum sermonibus ceu floribus, Vi universum de mortalibus bene meritum.

III. pag. 9. Ἰπποκράτης κατ' ἑταίρους. Hippocratis de officina Medici. Inc. Η' ὅμοια. Def.

μήτε σείηται (corr. man. recent. ἐνσείηται) ὅσων φύσις δακτύλων μὲν ἀπλά καὶ ὅσα καὶ ἄρ-
γρα. Quae in hoc recensentur Codice Hippocratis chirurgica prodire in omnium ipsius Operum editione Latina M. Fabii Calvi Romae MDXXV. quem librum non vidisse Fabricius videtur, quum ait Bibl. Gr. Vol. I. p. 858. Calvum convertisse Hippocratem circa annum MDXXX. licet editum demum Romae MDXLIX. In exemplari, quod vidi illius editionis, haec ad calcem impressa maioribus litteris leguntur: *M. Fabius Calvus Rhodennas cum ceteris Hippocratis Voluminibus Romae vertebat XIX. Calen. Septemb. millesimo quingentesimo ac insuper quinto & decimo, & in omnium postrema pagina: Romae ex aedibus Francisci Minutii Calvi Novocomensis anno a partu Virginis MDXXV.* Deinde prodire in editione Graeca, quam primus fecit Aldus Venetiis insequenti anno MDXXVI. qui & animadvertit praedictum Calvum in multis peccasse. In Graeca & Latina, quam curavit Lindenius Lugduni Batav. A. MDCLXV. libellus hic habetur ordine XLVI. Tandem in alibi cit. Hippocratis & Galeni Operum edit. Gr. Lat. Paris. MDCLXXIX. fol. curante Renato Charterio, Tom. XII. a pag. 3. ad pag. 111. ubi praeterea Galeni Commentarius intermixtus est.

IV. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀγμάτων. Eiusdem de fracturis. Inc. Ἐχρῆν τὸν ἱητρὸν. Def. κατὰ τὸ σῖνος προσήκειν. In Charter. edit. Tom. cit. pag. 151. In Lindeniana num. LXXXII.

V. pag. 33. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρθρῶν ἐμβολῆς. Eiusdem de articulorum repositione. Inc. Οἶμὺ δὲ ἀρθρῶν. Def. κατὰ λόγον τῆς (sic) πρότερον. In editione Lindenii num. LXXXIII.

VI. pag. 74. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων. Eiusdem de vulneribus capitis. Inc. Τῶν ἀνθρώπων. Desinit imperfecte in verbis: ἔδρῃς τε δούσης τῇ βέλειος ἐν τῷ δ... quae sunt sectionis XXIII. editionis Lindenii num. LXXXI. Huius extrema desiderantur, eo quod viginti folia interciderint; quo infortunio & sequentes duo Hippocratis Libri Vetharius, & de ossum natura in nostro Codice periere, qui in Lindenii editione sunt LXXXIV. & XXIII.

VII. pag. 81 Γαλήνῃ περὶ καταγμάτων. Galeni de fractis. Inc. Περὶ μὲν αὖν τῶν ἄλλων. Def. οὐσίαν ἐπέρχουσα. Desumta haec sunt e Libro VI. θεραπευτικῆς μεθόδου Cap. V. & VI. Galeni Operum cit. edit. Charterianae Tom. X. pag. 143.

VIII. pag. 89. b. Οἰσβάσις ἐκ τῶν Γαλήνῃ περὶ καταγμάτων. Oribasii e Libris Galeni de fracturis. Inc. Ἐπειδὴ λέλυται. Def. πρόσθεν δεδηλωμένη θεραπεία. In hoc Codice semper Οἰσβάσις scriptum est, non Οἰσβασις. Hunc vero librum esse autumno XLVI. magni illius Operis Collectionum Medicarum, quod Oribasius, celebris medicus & quaestor sacri Palatii, Iuliano Augusto inscripsit, in LXX. li-

libros digestum, & cuius XVII. tantum superflunt, Latine dumtaxat editi. Id licet coniecere ex hoc ipso Codice, in quo is qui consequitur liber notam habet numeri XLVII. Antea vero doctis ignotum fuisse argumento fit vel Fabricii de illo silentium Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 451. & seq. & Vol. XII. pag. 640. & seq. & Freindii querela Hist. Medic. Vol. I. pag. 13. edit. Lond. nihil fere, quod chirurgiam spectet Oribasii superesse. Hunc librum una cum sequentibus usque ad §. XVII. inclusive edidit celeberrimus Cocchius Florentiae MDCCCLIV. Gr. & Lat. a pag. 54. ad 90.

IX. pag. 103. Η'λιόδωρος περί καταγμάτων. *Heliodori de fracturis*. Inc. Ε'ν πρώτοις. Def. επιμένειν ἕως τοῦ τέλους. Notandum heic transpositos fuisse duos quaterniones, idque a Graeco scriptore recenti fuisse in imo margine animadversum. Vid. Cocch. ibid. p. 90. Medicum quemdam Heliodorum operari manibus quoque consuevisse indicat Iuvenalis Sat. VI. v. 372. aetate sua Romae clarum, Traiani scilicet principatu. Huius fuisse chirurgicos libros credibile admodum est, unde haec expressit Oribasius, & quae praeter ea protulit de fasciis, de laqueis, & de machinamentis iam edita. Idem esse videtur, cuius aridum medicamentum cicatricem inducens, memorat Galenus Lib. V. de comp. med. per gen. Cap. XIV. Tom. XI. p. 390. v. 53. Mirum est eximium hunc medicum praeteritum Danieli Clerico fuisse in Historia Medicinae, & Io. Conr. Barchusio in Dissert. de medicinae origine & progressu.

X. pag. 108. b. Ε'κ τῶν Γαληνοῦ περί τῶν ἐν κεφαλῇ καταγμάτων. *E Galeni Libris de fracturis in capite*. Inc. Πάντα τὰ πάθη. Def. χεῖλαι τὸ ἐκτεταμένον. Haec sumta esse videntur e Galeni Commentariis in librum Hippocratis de vulneribus capitis, qui incirciderunt. Quare hae saltem ab Oribasio servatae reliquiae libenter accipiendae sunt, si totam Galeni explanationem nonnihil faciendam fuisse putemus, quam Vidijs initio sui in eundem librum Commentarii scribit tanto hominum detrimento nullam exstare.

XI. pag. 111. b. Ε'κ τῶν Η'λιόδωρος περί τετραδονισμοῦ κρανίου. *Ex Heliodori libris de cranii carie*. Inc. Τὴν τοῦ κρανίου φθοράν. Def. ἐγκρινέσθω.

XII. pag. 113. Ε'κ τῶν Ἀρχιγένης περί ὑποδαμνύτος αἵματος. *Ex Archigenis Libris de sanguine subter currente*. Inc. Ὑποδαμνὴ δὲ αἵματος. Def. ἱατρικὴ ψεύσασιν. Archigenes Apamensis e Syria, nobilis medicus, Romae artem exercuit, regnante Traiano, saeculo totius imperii Romani felicissimo, utilioribusque disciplinis erudito. Eius quidem scripta periere, quae multa fuisse testatur Suidas, sed ipsorum fragmenta non pauca occurrunt apud Aurelianum, Galenum, Aëtium, Paullum, omnia solertiam illius viri egregiam demonstrantia, ut gratissima doctis futura quoque sint, quae Oribasius profert, e libris fortasse de locis adfectis, quo-

rum tertium citat Galenus T. III. p. 251. v. 37.

XIII. pag. 114. Ε'κ τῶν Ἀρχιγένης περί τῆς τῶν ἰαφῶν διατάξεως. *Ex Archigenis Libris de futurarum disfunctione*. Inc. Τοῦς δὲ περισωθησόμενους. Def. ψυχρὸν ἐκπνεῖ.

XIV. pag. 115. Ε'κ τῶν Ἀντύλλου περί ὑδροκεφάλων. *Ex Antylli Libris de hydrocephalis*. Inc. Τὸ ὑδροκέφαλον. Def. κέκοντα παραδῶσει. Antylli veteris Medici scripta perisse dolemus, quorum fragmenta aliquot de variis adversae valetudinis auxilliis iam edita occurrunt in libris Oribasii, Aëtii, Paulli, & Stobaei, quibus colligere licet methodicorum instituta eum securum fuisse: quae secta quum fere Galeni aetate desierit, antiquiorem illum credere par est, quum praesertim ea tantummodo, quae ad artem attinent, fusa ac diligentissime tractasse videamus, & inani loquacitate abstinuisse, quae deinde medicinam aliquatenus conturbavit. Novum est hoc fragmentum in libris ipsius chirurgicis depromptum, quorum nullae antea reliquiae exstabant. De eodem argumento Leonidae sententiam protulit Aëtius Lib. VI. Cap. I. cuius collatione, nostri dilucidior & amplior doctrina apparebit.

XV. pag. 116. Ε'κ τῶν Η'λιόδωρος περί ὁσώδους ἐπιφύσεως. *Ex Heliodori Libris de offe crescente*. Inc. Ὁσώδης ἐπίφυσσι. Def. ἐπιμολοίῃ ἐκκρινέσθω.

XVI. p. ead. b. Ε'κ τῶν Η'λιόδωρος περί ἀλωπεκίας. *Ex Heliodori Libris de capillis fluentibus*. Inc. Τῆς ἀλωπεκίας. Def. μέλλοντας τίνεσθαι.

XVII. pag. 117. Ο'ριβασίου ἐκ τῶν Γαληνοῦ περί ἐκάρρημάτων. *Oribasii e Galeni Libris de luxatis*. Inc. Τῶν δ' ἐκάρρημάτων. Def. πολλῶν δὲ κοιλότη τῶν ἐν ἐκάρρ. Codex hic habet in margine AOF MZ manu eadem, qua cetera, unde opinari liceat hunc esse magnae Oribasii collectionis Librum XLVII. nec Graece, nec Latine editum. In alijs antiquis Codicibus huius Mediceae Bibliothecae Oribasii libri *Sermonum* titulo occurrunt, imo in Cod. XVII. huius Plutei legere est τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου correctum eadem manu γρ. λόγῳ. Quae in his e Galeno profert Oribasius desumpsit praecipue e Commentariis in Hippocratis libros de fractis, & de articulis, ea optimo consilio praetermittens, quae illi minus ad rem medicam facere visa sunt. Haec edenda esse duxit optimus Cocchius p. 130. l. c. quamvis Galeni Commentarii illi paene integri supersint, vulgatique sint, tum ne ulla parte ipsa Oribasii excerpta mutilaret, tum maxime quod hinc emendari & restitui eorumdem Commentariorum loci non pauci, & qui aliunde perierant suppleri posse videantur.

XVIII. pag. 127. Ἀσκληπιάδης τοῦ Βιθύνου, ὅτι καὶ διὰ νόσον χρονίαν ἐκάρρῳ τίνας γίγνονται. *Asclepiadis Bithynii, quod diuturno morbo quibusdam articuli prolabantur*. Inc. Ο'τ' ἡ χροῖς φαι-

Φανερώς. Def. ἐκ τῆς οἰκείας χώρας ἐκβαλόμενος. Asclepiades Bithynius, & Prusienſis dictus fuit ab urbe Prusiade maritima, eius patria, & Cianus, quod eadem urbs vetusto nomine Cius vocaretur. Romae summam auctoritatem in medicina obtinuit ante annum V. C. DCLXII. si fides habenda sit L. Craſſi verbis apud Ciceronem Lib. I. de Oratore particula 62. Huius igitur vetusti Medici, maximis multorum laudibus ornati, quum scripta, quae plura fuisset memorantur, malo medicinae fato perierint, eorum saltem fragmenta magni facienda esse nemo non videt. Dolendum sane est Oribasium, cui scripta Asclepiadis videre contigit, vitio aetatis suae iudicem non satis idoneum, ea plerumque neglexisse, Galeni sui paupere eloquentia contentum. Quod heic habemus, ex aliquo Commentariorum fuisse videtur, quos in Hippocratis libros nonnullos scripsisse Asclepiadem auctor est ipse Galenus initio Commentarii I. in Medici officinam T. V. pag. 662. v. 2.

XIX. pag. ead. Ἀρχιγένους περὶ τῶν ἀφαιρησομένων μερῶν. Archigenis de amputandis partibus. Inc. Αἰφαιρεῖται δὲ τινα, κ. λ. Def. ὡς ἤδη μοι εἴρηται. De Archigene vide quae diximus supra §. XII.

XX. pag. 128. Ἡλιοδώρου περὶ ἀρωτηριασμοῦ. Heliodori de mutilatione. Inc. Αἰφαιρεῖται χειρὶ πονε γαγγραινῆς. Def. καὶ διαμωμένον. Vide quae de Heliodoro diximus supra §. IX.

XXI. pag. ead. b. Εἰς τῶν Ἡλιοδώρου περὶ τῶν κατὰ τὴν δακτύλου συμβαινόντων. Ex Heliodori libris de iis, quae digitis accidunt. Inc. Εἰς δακτύλους γίνονται. Def. εὐχαίρως κομίσθη.

XXII. pag. 129. Οἰβάσιον ἐκ τῶν Ἡρακλᾶ, πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ἐπὶ τῷ. Oribasii ex Hecacle, quomodo laqueus plicetur, quem nexum vocant. Inc. Ἐνεκα τῆς τοῦ ἐπὶ τῷ βρόχῳ πλοκῆς. Def. βρόχοι οὗτοι εἰσιν. Oribasii de laqueis usque ad numerum CXII. edita fuere Latine Parisiis anno MDXLIV. a Vido Vidio Mucellano in eius Chirurgia e Graeco in Latinum conversa p. 467. & seqq. & Latina tantum a Charterio adiecta Oper. Hippocr. & Galeni Tom. XII. citatae editionis Parisiensis pag. 553. ex eadem Vidii interpretatione, illius tamen nomine non indicato. Incertum an haec περὶ βρόχων integrum librum faciant, seiuncta a sequentibus περὶ ἐπιδέσμων.

XXIII. pag. 133. b. Εἰς τῶν Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων. E Galeni Libris de fasciis. Inc. Σκοποὶ πάσης. Def. γίνεται χρεῖα. Exstat in citata Charteriana edit. Tom. XII. pag. 500. sine auctoris nomine: ex hoc vero Codice apparet esse ipsius Oribasii excerpta, & cum praecedentibus de Laqueis unum fortasse librum conficere; sequentibus saltem continua sunt usque ad numerum CLXII. Quae omnia apud Charterium item occurrunt Graece & Lat. Tom. cit. a pag. 518. ad 531. hoc titulo: Ἡλιοδώρου περὶ ἐπι-

δέσμων. Nonnulla ex hoc Oribasii libro capita desumpta fuere a Vido tamquam si essent Heliodori, & Libro Galeni de fasciis addita, suis locis inserta in editione Latina A. MDXLIV. Ea se exscripsisse praefatur e Graeco Volumine, quod Card. Rodolphus Roma donum miserat e sua amplissima bibliotheca ad Franciscum Galliarum Regem. Illud Vidius exemplar unicum credidit, librosque de fasciis, de laqueis, de machinamentis nonnisi in eo Codice, quod sciret, contineri. Id indicio esse potest Codicem illum nostro huic Mediceo similem fuisse. Mirum tamen videri possit Vidium non attendisse ad Oribasii nomen, quod tractatui de laqueis praefigitur, & haec ipsa de fasciis continua esse, & variorum auctorum nomina praeferre, quibus sunt decerpta. Qui modus conscribendi libros Oribasii usitatus, eius aetate & aliquot deinceps saeculis invaluit, in medicina praesertim pertractanda.

XXIV. pag. 136. b. Εἰς τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ἐπιδέσμων. Ex Heliodori Libris de fasciis. Inc. Τῶν ἐπιδέσμων. Def. ὑπεράνω μετώπῳ.

XXV. pag. 138. b. Διοκλέους σκαφεῖον, ἢ ὁβλος. Dioclis scaphula, vel ibolus. Inc. Οὗτος ὁ ἐπιδέσμος. Def. ἐπὶ τῆς εἰλητῆς μέτειμι.

XXVI. pag. 139. b. Ἀπλῆς ὀφθαλμὸς, οἱ δ' ἔφασαν ἱπποκράτους ὀφθαλμὸν. Oculi simplex, quem alii Hippocratis oculum vocant. Inc. Τεταμῶνος αὐτάρκους. Def. ἐπιδείσιν.

XXVII. pag. 140. Ἀμύντου χάραξ. Amyntae vallum. Inc. Εἰς τὴν τετελειωμένῳ. Def. γινόμενων παθῶν.

XXVIII. pag. ead. b. Μεταγωγεὺς Ἡλιοδώρου. Heliodori adducens. Inc. Τοῦ μυκτῆρος. Def. τῆς κορυφῆς τόπον.

XXIX. pag. 141. Κράτημα Ἡλιοδώρου. Heliodori retinaculum. Inc. Τοῦ τῆς μῖνδος ἐσώδους. Def. ἐπὶ τῇ χεὶρὶ μέτειμι.

XXX. pag. ead. b. Χειλοφύλαξ Ἡλιοδώρου. Heliodori custos labiorum. Inc. Ἀγνητῆρα δεῖ τάξαι. Def. καταγείσῃς.

XXXI. pag. 142. b. Ἀπολλωνίου θηρὸς μόνωψ. Apollonii ferus unoculus. Inc. Τῆς ἀρχῆς τοῦ τεταμῶνος. Def. τὸ γένειον.

XXXII. pag. 143. Κεῖον ῥόμβος φάλαρα. Ceii rhombus. Inc. Τοῦ τεταμῶνος ἀπὸ τῶν δύο ἀρχῶν. Def. ἀμματαῖοι.

XXXIII. pag. 145. Εὐκρίτης Μενεκρίτου. Menecriti vinculum ad partes extremas. Inc. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπιδέσμου. Def. καὶ τότε ἂν τὸ ἄμμα.

XXXIV. pag. 147. Εὐκυκλος, οἱ δὲ ἱπποκράτους εὐκυκλον. Rotunda, quidam adiciunt Hippocratis. Inc. Οὗτος ὁ δεσμός. Def. τὸ περὶ τῶν ἐπιδέσμων ἐσώμνημα. Vidius pag. 460. Caput hoc, & pag. 463. reliqua usque ad CLXII. quasi ex Heliodoro aliis Galeni admiscuit. Vide Cocchium loc. cit. pag. 10. not. 3.

XXXV. pag. 148. b. Οἰβάσιον ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ διαφορᾶς καταρτισμῶν. Oribasii ex Heliodori libris de differentia repositionum. Inc. Τρεῖς εἰσιν αἱ γυναιαί. Def. ἐξαιρετοὶ γίνον.

γονται. Edidit Vidius Latine Parisiis A. MDXLIV. cum titulo *Oribasii ex Heliodoro de machinamentis*, ornata picturis ligno impressis, affabre delineatis. Latine duntaxat item occurrunt in editione Charterii, cuius Volumen XII. claudunt a p. 557. ad 575. ex eadem interpretatione, sed tacito, ut in aliis, interpretis nomine. Graeca, ni fallor, nondum prodire. Videtur autem fuisse liber XLV. illorum LXX. quibus totum Oribasii *Collectionum* opus constabat: definit enim in haec verba: τὰς δὲ τρόπους τῶν μοχλείων τῶν ἐπιτελέσεων ὑμῖν ἐκθέσωμαι ἐν τῇ περὶ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ. *Modos vero harum molitionum diligentius vobis exponam in libro de luxatis*, qui praecedit illum *de fractis*, cui apposita nota est numeri XLVII. ut superius innuimus. Atque hinc fortasse ordo elici potest horum omnium Oribasii librorum de re chirurgica, qui hoc Codice continentur, ut sint scilicet XLIII. περὶ βρόχων, *de laqueis*, XLIV. περὶ ἐπιδέσμων, *de fasciis*, si tamen separatim censi debeant, XLV. περὶ μηχανημάτων, *de machinamentis*, XLVI. περὶ καταγμάτων, *de fractis*, XLVII. περὶ ἐξαρθρημάτων, *de luxatis*.

XXXVI. p. 154. Εἰς τῶν Γαληνῶ περὶ μηχανημάτων. *E libris Galeni de machinamentis*. Inc. Μόνον μὲν ἰκανόν ἐστιν. Def. ὀνομαζομένης.

XXXVII. pag. ead. b. Εἰς τῶν Ἡλιοδώρου, Νειλέως πλινθίων. *Ex Heliodori libris, Nilei laterculus*. Inc. Τὸ τοῦ Νειλέως πλινθίων κατασκευάσαι. Def. κατασκευάματος.

XXXVIII. pag. 165. Νυμφοδώρου γλωσσόκομον. *Nymphodori arca*. Inc. Τὸ Νυμφοδώρου γλωσσόκομόν ἐστι. Def. τοῦ ὄργάνου γιγνώσκειν.

XXXIX. pag. 167. Ἀ'πελλίδος, ἢ Ἀ'ρχιμήδους τρίσπασον. *Apellidis, vel Archimedis tractatum triplex*. Inc. Γνωστὸν ἐστίν. Def. τοῦ ἀγκύονος ἐξαρθρήματα.

XL. pag. 173. Εἰς τῶν Εὔφου τὸ ἱπποκράτους βάδρον. *Ex Nussi libris scammum Hippocratis*. Inc. Ο' θαυμασιώτατος ἱπποκράτης. Def. ἐν τῇ περὶ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ.

XLI. pag. 179. b. Ἀ'πολλωνίου Κιτίου τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας. *Apollonii Citiensis tractatus de articulis Liber I*. Inc. Θεωρῶ φιλατρῶς. Def. δοθήσεται σοι.

XLII. pag. 192. Τοῦ αὐτοῦ τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας. *Eiusdem tractatus de articulis Liber II*. Inc. Εἴς μὲν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, βασιλεῦ Πτολεμαῖε. Def. ὠφελήτην θεωρίαν.

XLIII. pag. 204. Τοῦ αὐτοῦ τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας. *Eiusdem tractatus de articulis Liber III*. Inc. Εἴς μὲν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, βασιλεῦ Πτολεμαῖε, διασεσέφηνά σοι. Def. διασολῆς τε τεύχεται. Sunt Commentarii tres in librum Hippocratis *de articulis*, quorum mentio habetur in *Erotiani Collectione vocum*, quae apud Hippocratem, edit. Graeca Henr. Stephani A. MDLXIV. p. 18. in voce Ἀ'μβρον, & in editione Latina Barth. Eustachii A. MDLXVI. pag. 23. Obscure hos indicat Fabricius in Bibl. Gr. Vol. XII. pag.

779. aitque *constare nondum esse vulgatos*. Apollonius hic magni nominis medicus e Cytio Cypri oppido, laudatus a Strabone, & saepe Aureliano, & Erotiano memoratus, vixit, ni fallor, circa annum LXX. ante Christum, & hosce Commentarios dicavit Ptolemaeo Cypri Regi, Ptolemaei Auletae Regis Aegypti fratri, ut ex ipsiusmet verborum contextu conicere me possit reor.

XLIV. pag. 224. b. Σωρανοῦ περὶ σημείων καταγμάτων ἐπὶ κρανίου. *Sorani de fracturarum signis in cranio*. Inc. Κάταγμα ἐστίν. Def. ἀπόχρη τσαῦτα. Haec de fracturarum signis usque ad numerum CCLVIII. videntur esse Sorani illius Ephesii, qui temporibus Traiani & Hadriani, Alexandriae & Romae floruit medicinae gloria, scripsitque plurima, & optima, ut auctor est Suidas. Quum eius scripta perierint, haec iactura aliquanto reparatur a Coelio Aureliano, qui eius vestigia plerumque premit, nihil tamen de chirurgia memorans. Aliorum silentium, & quae praesertim Fabricius Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 779. de his ipsis obscure indicat in nostra Collectione latentibus, argumento sunt, ea numquam antea prodixisse neque Graece, neque Latine, licet de illa parte disciplinae sint, quae maxime ad rem pertineat Opusculum hoc Gr. & Lat. in lucem protulit magnus Cocchius loc. cit. a pag. 44. ad pag. 51. ubi consulenda est nota prima, in qua de auctore praefatur.

XLV. pag. 227. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπιδέσμων. *Eiusdem de fasciis*. Inc. Θέντες τὴν ἀρχὴν. Def. ἐπιδέσαι θέλωμεν. Exstant omnia haec usque ad CCCXIX. Graece & Latine in editione Charterii Tom. XII. pag. 505. seq. Pauca tantum Capita antea prodierant Latine a Vidio ad supplendum Galenum de eodem argumento. In hoc Codice huic duntaxat Sorani libro appositae sunt deligationum picturae, Galeni vero & Oribasii libri de fasciis ibidem nullas habent. Ab his nonnihil differunt, quas Vidius protulit, & omnes deinde transulere.

XLVI. pag. 239. b. Παύλου Αἰγινήτης περὶ καταγμάτων, & τίνες αὐτῶν διαφοραί. *Paulli Aeginetae de fracturis, & quae sint earum differentiae*. Inc. Ἀ'κλύστον ἂν εἴη. Def. ἐκ δολιχότητος. Capita haec XL. usque ad CCCLIX. sunt e Paulli Aeginetae Libro VI. cuius integrum opus de Medicina VII. constans libris editum Graece fuit ex Aldi officina Venetiis A. MDXXVIII. iterumque Basileae A. MDXXXVIII. curante Gemusaeo, in cuius editionis exemplaribus haec occurrunt a pag. 210. ad p. 227. a Capite scilicet LXXXIX. ad CXII. Quae XXXIV. capita respondent XL. nostri Codicis, sectione in aliquibus varia. Latine vero primum prodire Parisiis A. MDXXXII. interprete Guinterio cum reliquo opere, saepius deinde repetita in aliis editionibus aliisque interpretibus.

XLVII. pag. 252. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐξαρθρημάτων ἄρθρων. *Eiusdem de articulorum lu-*

nationibus. Inc. Τὸν περὶ τῶν ἐκάρθρημάτων λόγον. Def. ποιεῖσθαι χειρισμὸν. Est Caput XLII. Libri VI. quod in impressis inscribitur περὶ πούσεως μασχαλῶν, vel μασχάλης, loco motum, & ob rei cognationem huic de luxato humero Capiti adiunctum a Collectore Niceta, ut videtur.

XLVIII. pag. 262. Γαληνοῦ περὶ ὀστέων τοῖς εἰσαγομένοις. Galeni de ossibus ad tyrones. Inc. Τῶν ὀστέων ἕκαστον. Def. ἐκ ἀνάγκῃ νῦν λέγεσθαι. Cit. edit. Tom. IV. pag. 9. Galeni libellus de ossibus, usque ad numerum CCCLXXXV. prodit primum Latine Romae impressus A. MDXXXV. interprete Ferdinando Balamio Siculo, qui de eo sic praefatur: *Exstant Galeni de anatome libri IX. deerat cum nonnullis aliis de ossibus liber, quumque superioribus mensibus Florentiae in Medicea Bibliotheca plures de luxationibus, deque aliis, quae ad rem chirurgicam faciunt reperirentur auctores, uno contenti Codice, eoque vetustissimo, hunc negligenter scriptum multisque mendis, & temporum iniuria depravatum Clemens VII. Pont. Max. Iano Lascari viro doctissimo tradidit, qui ut iam pridem hunc librum e Graeciae ruinis servaverat, sic summo cum studio curaque innumetis purgatum vitiis in pristinam prope formam eum restituit. Inter eos auctores Galenus de ossibus inerat, quem quum a plerisque Clemens desiderari animadverteret, mihi praecepit, ut illum ad studiosorum usum transferrem.* Quae Balamii verba eo libentius reuli, quod fuerint ab omnibus, qui eius interpretationem denuo ediderunt praetermissa, tum quod praeclarum de nostro Codice testimonium contineant. Graecam editionem antiquiorem non vidi ea, quam ab exemplari Venetiis descripto a Martino Gregorio fieri curavit Iacobus Sylvius Paris. A. MDXLIII. ex officina Vascofani in 4. indictam Fabricio B. G. Vol. III. p. 542. Addenda est recensitis ibi & alia Latina Parisiensis An. MDLXI. in 8. cum Commentario Sylvi.

IL. pag. 275. Ρ'όρον Ε'φ'εσίῳ ὀνομασίαι τῶν κατὰ ἄνθρωπον. Ruffi Ephesi corporis humani partium appellationes. Inc. Τί πρῶτον ἑμάδες. Def. ὀλίγα παροφθίντα.

L. p. 283. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀστέων. Eiusdem de ossibus. Inc. Ε'πειδὴ τὴν ἐντοσθίδιον, κ. λ. Def. ἡ τῶν ὀστέων Σίσις. Prodiere hi duo Ruffi libelli primum Latine Venetiis A. MDLII. Iunio Paullo Crasso interprete, additi Aretaeo; Graece vero Parisiis MDLIV. Primus hic respondet ei, qui Crasso item primus est, alter vero hic inscriptus περὶ ὀστέων, illi est tertius; noster enim Codex non habet neque alterum librum primum, neque secundum, quos reperio & in illa Crassi, & in Henrici Stephani editione Medicae Artis Principum A. MDLXVII. Vol. I. a col. 111. ad 119. & in Graeca & Lat. Clinchii Londini MDCCXXVI. τῶν Ρ'ούφου ἀπάντων, a p. 46. ad 65.

LI. pag. 285. Γαληνοῦ περὶ ἐκιδέσμων. Galeni de Fasciis Liber. Inc. Οὐκ ἀσπῶτως. Def. τὰς ἐτέρας ἐπὶ τὴν ζώνην ἀγόντες κ' διεκβελλ-

λοντες ἀμμιτίζομεν. Galeni haec omnia de fasciis usque ad numerum CCCCXCVI. edita fuere primum Latine Parisiis a Vidio A. MDXLIV. in Chirurgia e Graeco in Latinum conversa a p. 415. ad 466. desumpta e libro Ms. quem Cardinalis Rodolphus Regi Galliarum Francisco miserat, non alibi, ut ille opinabatur reperienda. Graeca demum protulit Charterii editio Paris. citata T. XII. a p. 469. ad 499. ibique ab interpretatione Vidii, & a scriptura nostri Codicis non parum differunt.

LII. pag. 299. b. Σχόλια σὺν Θεῷ εἰς τὰ περὶ ἀγμῶν, Παλλαδίου. Palladii explicationes favente Deo in libros (Hippocratis) de fracturis. Inc. Τὰ εἰωθότα. Def. σὺν Θεῷ ἡ Θεωρία. Haec Palladii scholia edita primum fuere a Foessio Graec. & Lat. Francofurti A. MDXCV. ad calcem sectionis VI. Operum Hippocratis Vol. I. a p. 917. ad 933. Habuerat illa e Bibliotheca Medicea Parisiensis descripta a Petro Laphileo, ac Latina facta brevibusque notis illustrata a Iacobo Santalbino. Occurrunt & in repetitis Foessii editionibus, & in Charterii T. XII. a pag. 270. ad 286. Palladii huius Medici σοφιστῆς, idest professoris vel magistri, quo nomine sequiori aetate artifices doctrina & eloquentia insignes ornari mos fuit; scripta quaedam alia recensentur a Fabricio B. G. Vol. IX. p. 10. quorum vetera exemplaria occurrunt quoque in Medicea nostra Bibliotheca; suntque ibi praeterea non memorata illi Γαληνοῦ τοῦ περὶ αἰρέσεων σχόλια ἀπὸ Φωνῆ Παλλαδίου, In Galeni librum de sectis enarrationes dictatae a Palladio, huius Phutei Cod. XI.

LIII. pag. 312. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων. Galeni in Librum de articulis Commentariorum Libri IV. Liber I. inc. Ο'τι μὲν τὸ βιβλίον. Def. σχῆμα μεταβηστέμεθα. Tom. cit. a pag. 287. ad pag. 329. Liber II. pag. 335. inc. Γνώθος δὲ ὀλίγοιςιν, κ. λ. Def. τοιοῦτό γέ τι συμβαίνει διήγηται. Ibidem a pag. 332. ubi incipit Hippocratis Textus IV. ad pag. 392. diversa enim in Codice sit Commentariorum divisio ab illa, quae exstat in editione. Liber III. pag. 364. inc. Πολλὰ δὲ ἐστὶ ἄλλα. Def. οὐκ ὀλίγας. Ibid. a pag. 392. ad pag. 428. Liber IV. pag. 384. b. inc. Ε'πὶ ἐν τῶν ἐν γενεῇ γεννημένων, κ. λ. Def. ἐδήλωσέ τις σχοίνια. Ibid. a pag. 429. ad p. 465. Quatuor Galeni Commentarii in librum Hippocratis de articulis Graece primum editi Venetiis A. MDXXV. Part. V. a p. 269. ad 304. deinde Basileae A. MDXXVIII. Part. V. a p. 578. ad 661. Latine Parisiis MDXLIV. interprete Vidio a p. 215. ad 342. linearibus aliquot picturis aucti.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio insignis, Saeculi XI. litteris colligatis, rotundis, concinnis, cum picturis coloratis, & alicubi auro illitis, non prorsus inelegantibus. Constat foliis scriptis 405. Huius autem celeberrimi Codicis marginem aliquantulo ampliorem olim fuisse patet; extremae enim

litterae alicubi abscissae apparent scholiorum, quae ab ipso Collectore Niceta esse videntur, non inutilia, & emendate scripta. Recte deinde marginis limbus inauratus fuit, idque antiquitus, nam aurum obductum pae- ne evanuit vetustate. In omnium postrema pagina, cuius dimidia fere pars dilacerata perit, leguntur quaedam verborum reliquiae intricato & continuo fere litterarum ductu, qualia sunt quae *μονοκονδύλια* vocant antiquarii. Ea vero sine magno periculo sic legi & suppleri posse laudatus Cocchius autumavit: Τὸ παρὸν βιβλίον ἰσχυρῶς τοῦ ἱατρικοῦ τοῦ νοσοκομείου τῶν μ. μαρτύρων ἔχει δὲ φύλλα τετρακόντια εἰκοσι πέντε μὴν Μαίῳ ἰνδι- κλιῶντος ἔκτης. Praefens liber est scholae, vel officinae medicae Nosocomiei XL. Martyrum. Habet vero folia quadringenta viginti quinque mense Maio indictionis sextae. Publicum Valetudinarium ad templum XL. Martyrum Nosocomiesον πατὴ τῶν νεῶν τῶν τεσσαρακόντα μαρτύρων confectum ab Isaacio Angelo Imp. anno circiter MCCC. ex aedibus regis, quas excitarat Andronicus, memorat Nicetas Choniates historiae Byz. Lib. XVII. quod huic inscriptioni omnium optime convenit eorum, quae Constantinopoli fuisse patet. Vnde vel extremo saeculo XII. vel ineunte XIII. litteras illas scriptas fuisse coniecimus, quando Codex adhuc integer erat, necdum viginti illa folia amiserat, quibus Hippocratis duo libelli continebantur, ut supra innuimus pag. 84. §. VI. In eadem enim extrema Codicis pagina, recentiori manu, sed quae tamen videtur esse saeculi XIV. adscriptum est: Ἡ παρῶσα βίβλος ἔχει φύλλα νύ. Hic liber habet folia CCCCIII. I cet sint revera CCCCIV. Hinc patet illud nostro Codici infortunium antea contigisse, quod confirmatur notis etiam numerorum barbaricis cuique folio iamdudum adscriptis, eundemque terminum non excedentibus. Codicis vero scripturae specimen una cum postremae paginae inscriptione modo relata, graphice delineatum exhibet idem Cocchius in cit. Florent. edit. prolegomenis.

ΓΑΛΗΝΟΤ ΕΙΣ ΤΟΤΕ ΑΦΟΡΙ-
ΣΜΟΤΕ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΤΕ.

GALENI IN APHORISMOS
HIPPOCRATIS.

Ac praeterea

In eiusdem Prognostica Commentarius

COD.
VIII.

I. pag. 1. **G**aleni in Hippocratis Aphorismos Commentariorum Libri VII. quibus haec praecurrit de Galeno noticia: Γαληνός Περγαμῆνός γεγόνην ἐπὶ Μάρκου καὶ Περτινάκους τῶν Καίσαρων ἐν Ρώμῃ, ὃς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος, συντεταχὼς βιβλία πολλὰ ἱατρικὰ, φιλόσοφα καὶ ἱστορικὰ. Galenus Pergamenus vixit sub Marco & Pertin-

nace Caesaribus Romae, filius Niconis geometrici & architecti, qui libros multos medicos, philosophicos & rhetoricos composuit. Libri I. Aphorismus primus inc. Ὅτι βίος κ. λ. Commentarius inc. Ὅτι μὲν ἔτος. Liber VII. def. τὰ τοῦτον νόσημα. Subiicitur: Τέλος τῆς Γαληνοῦ ἐξηγήσεως τῆς εἰς τὴν ἱστορίαν ἀφορισμῶν. Θεοῦ τὸ δῶρον, ἡ δὲ Καίσαρος πόνος τῷ στρατηγῷ, Finis Galeni in Hippocratis Aphorismos Commentarii. Dei donum, & Caesaris Strategii labor. Exstat hic Commentarius una cum Aphorismis in edit. cit. Tom. IX. Part. II. a pag. 1. ad pag. 338.

II pag. 173. Eiusdem in Hippocratis Prognostica Commentariorum Libri III. Prima Hippocratis Sententia Libri I. inc. Τὸν ἱγτρον κ. λ. Commentarius inc. Ὅτι μὲν ἔν ἀντὶ, κ. λ. Liber Commentariorum tertius def. ὅρον θέμενος. Ibid. Tom. VIII. a pag. 583. ad pag. 691. Norandum, Librum II. definire in verbis ὑπὸ μεγέθους τῶν συμπτῶν καὶ τῆς δόξης, quae incidunt in pag. 658. circa medium. Hippocratis Textum a Galeni Commentario rubra scriptura distinguit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XV. nitidissimus, cuius prima pagina auro variisque coloribus depicta est, ac stemmate & emblemate semper Cosmi Medici insignita. Constat foliis scriptis 246.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΧΡΕΙΑΣ ΤΩΝ
ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤ ΣΩΜΑΤΙ
ΜΟΡΙΩΝ.

GALENVS DE VSV PARTIVM
CORPORIS HVMANI.

Continet hic Codex Galeni de usu partium corporis humani Libros XVII. quales habentur in cit. edit. Tom. IV. a pag. 284. ad pag. 704. Clauditur autem in Codice Tractatus iste sequenti Epigrammate elegiaco, instar tamen solutae orationis exarato:

COD.
IX.

Ἡ δὲ βίβλος σύμψαφα Γαληνοῦ δείκνυσιν τὰ
χρημ.

Παῖσιν ἱγτρῶν ἀτρεκέλει λόγους.

Τῆς γὰρ ἐν μίᾳ ἐπὶ τὰ καὶ δέκα γράμματα
τάξας,

Τοῖσιν ὑπεξέθετο χρειαὶ ὅλων μορίων.

Καὶ μὴν εὐφρονέων τις ἀγαθὰ δαίδαλα ἔργα

Τῆςδε μαθὼν ὅσα τέλει φύσιν θεῆς.

Totum hoc volumen Galeni explicat artem

Filiis medicorum sermonibus veris.

Hoc enim in una septem & decem libris
comprehendens

Exposuit hisce usum singularum partium.

Ac profecto bene sapit qui optima artificiosa
opera

Edidicit, quaecumque Deus naturae in-
texuit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. caractere lectu valde difficili. Constat foliis scriptis 352.

ΓΑ-

ΓΑΛΗΝΟΥ ΑΝΑΤΟΜΙΚΟΙ ΕΓ-
ΧΕΙΡΗΣΕΙΣ.GALENI ANATOMICAE
AGGRESSIONES.

Ac praeterea

*Alexandri Tralliani de dignoscendis & curan-
dis corporis humani morbis Libri XII. Rha-
zei de pestilentiali morbo Liber, & Anony-
mi varia.*

cod.
x.

I. pag. 1. **Α**ρχὴ σὺν Θεῷ τῆς παρὰ σῆς τρι-
βίβλου. τὴν μὲν πρώτην νέει
μοι Διοσκορίδους. ἴην δὲ δευτέραν Γαληνοῦ ἱὸ παν-
σόφου, τὴν δ' αὖτε τρίτην Ἰωάννου τοῦ πάνου
τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ διδασκάλου. *Initium
cum Deo praesentis Tribibli: primum librum
scias esse Dioscoridis, alterum Galeni sapientissi-
mi, tertium vero Ioannis magni Damasceni
ac divini magistri.* Tum subiicitur Index
valde longus argumentorum Caputum, quae
in singulis istis Libris pertractantur: quorum
magna pars ob Codicem madore corruptum
intercidit; progreditur autem usque ad p. 13.

II pag. 13. Γαληνοῦ ἐκ τῶν ἀνατομικῶν ἐγ-
χειρήσεων βιβλία εἶ. ἐν πρώτῃ (sic). *Galenus ex
anatomicis administrationibus Libri VI. Inc.
Ἐκαστὸν τῶν ζώων ἡ φύσις τὸ σῶμα παρεσκευά-
σεν, κ. λ. Def. ἡ τῶν νεφρῶν, ἡ τῶν οὐρητή-
ρων.*

III. pag. 27. Περὶ ἀπλῶν φαρμάκων βιβλίον
πρῶτον. *De simplicibus medicamentis Liber I.*
forte eiusdem Galeni, nam expunctum fuit
prorsus auctoris nomen, quod praedictis ver-
bis praeivium erat. Inc. Τῶν ἀπλῶν φαρμάκων
παράδοσις, ὃ τιμώτατε Ἀνδρόμαχε. Def. ἐπὶ
πλασσε κατὰ τὸν ποῦντα δόντα, καὶ αἰεὶ Θεῷ,
κ. λ. Pag. 66. b. leguntur haec verba rubris
litteris exarata: ὅσα διὰ πείραν ἡμῶν, ὃ φίλ-
τατε Ἀνδρόμαχε . . . . (1) ἀπεσάλλαμέν σοι,
εἰ νῦν δόξα σοι X . . . .

IV. pag. 82. b. Βιβλίον δεύτερον τοῦ Γαλη-
νοῦ. *Galenus Liber II. Inc. Ἐπιμελόμενοι τῆς
σῆς . . . ἀγίας, ὃ βασιλεῦ, καὶ αὐτῆς φρον-
τίδα, κ. λ. Definit imperfecte in verbis:
πολλὰς αἰτίας . . . , ubi notandum, Codi-
cem huc usque foede mutilum ac deprava-
tum esse, ita ut in singulis ferme paginis
multa perierint. Haec autem Galeni Opera
in cit. edit. non reperimus, quum excerp-
ta quaedam sint, non ex eius tantum, sed
& aliorum Libris desumpta.*

V. pag. 86. Ἀλέξανδρος Τραλλιανοῦ κόνδιξ
ἀ. *Alexandri Tralliani Liber I. seu de digno-
scendis & curandis morbis & adfectibus cor-
poris humani Opus, in XII. Libros divi-
sum. Liber I. cui praecedit Tabula Caputum
LXXXIX. (quemadmodum & reliquis omni-
bus) ac praeterea alius Index argumentorum,
de quibus unusquisque Liber agit, inc. Ἡ
ἀλωπεκία πάθος ἐστὶ τριχῶν, κ. λ. Def. τὸν*

κάνοντα. Concordat cum editione Gr. Lat.
Basil. per Henricum Petrum MDLVI. in 8. a
pag. 1. ad p. 117.

VI. pag. 120. b. Liber II. Capita conti-
nens LXXXIII. inc. Ἡ δὴ μὲν οὖν ἐν ἄλλοις.
Def. καὶ θάυμασις, Ibid. a pag. 122. ad pag.
162.

VII. pag. 140. Liber III. Capitibus con-
stans LXIX. inc. Ἡ ἀκοὴ πολλοῖς κ. λ. Def.
τὰ προσδοκώμενα. Ibid. a pag. 166. ad pag.
191. Brevior est hic Liber in Codice, quam
in editione; postrema enim verba pertinent
ad Caput VI. de surditate.

VIII. pag. 156. b. Liber IV. Capita com-
plectens XXXV. inc. Τὸ τῆς συνάγχης πάθος.
Def. οὐδὲν βλαβήσονται. Ibid. a pag. 219. ad
pag. 235. Longior est in Codice, quam in
edit. heic enim redditur totum Caput VII.
superioris Libri, quod est de parotidibus.

IX. pag. 171. Liber V. cuius Capita sunt
XXXIV. inc. Ἡ βῆξις, ἐστὶ σύμπτωμα. Def.
πλάσσει ὀροβίατα. Ibid. a pag. 238. ad pag.
265.

X. pag. 283. b. Liber VI. Capita conti-
nens V. inc. Πλευρίτις. Def. τὴν κάθαρσιν.
Ibid. a pag. 266. ad pag. 278.

XI. pag. 191. Liber VII. Capitibus con-
stans CXLV. inc. Οὐκ οἶδα πάθος. Def. δὲ
πίνειν, καὶ θάυμασις. Ibid. a pag. 285. ad
pag. 413. in hoc enim Libro comprehen-
duntur etiam prima quatuor Capita sequentis
Libri, in quibus de iccoris morbis agitur.

XII. pag. 232. Liber VIII. Capita conti-
net XXXVI. & inc. Ὁ ὕδρος ἐν τῇ ἐστὶ καὶ αὐ-
τὰς τῶν χρονίων, κ. λ. Def. καὶ τὸ φυσῶδες πνεῦ-
μα διαφορεῖσθαι. Ibid. a pag. 512. ad pag.
559. (per errorem 585.) & est Liber IX. in
editione.

XIII. pag. 250. Liber IX. Capitibus con-
stans LI. inc. Δεινὸν τι πάθος. Def. κοχλιαρί-
ον τὸ ἥμισυ. Ibid. a pag. 560. ad pag. 594. &
est Liber X.

XIV. pag. 264. Liber X. Capita conti-
nens XXXII. inc. Δυσεντερικὸς ἐκείνου εἰώθα-
σιν. Def. ἐπὶ τῶν πεπονθῶτων μορίων. Continet
autem totum Caput IX. Libri VIII. quod
De dysenteria inscribitur, & habetur ibidem a
pag. 454. ad pag. 472. ac praeterea περὶ
παρέσεως, seu παραλύσεως Tractatum in va-
ria distinctum Capita, qui quo loco editionis
habeatur, nondum comperimus.

XV. pag. 273. b. Liber XI. Capita conti-
nens LXV. inc. Τὸ τῆς ποδάγρας πάθος. Def.
οἶνι παλαιῦ, καὶ χρω. Ibid. a pag. 598. ad p.
659.

XVI. pag. 296. b. Liber XII. Capita com-
plectens CXIII. inc. Αἰτήσαντί σοι. Def. περὶ
τῶν πυρετῶν πρὸς θεραπείαν ὑγέμενη. Ibid. a
pag. 666. ad pag. 781. Hoc Tralliani Opus
varie divisum legitur, in veteri nimirum ver-
sione Latina in Libros tres, in edit. Torini
in Libros V. in aliis Graecis, Latinis, &
Graecolatinis in Libros XII. de quibus vi-
de Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 597.

XVII.

(1) Vbi puncta illa apposuimus, scias ob dimidium ferme lineae prorsus humore corruptum, verba evanuisse.

XVII. pag. 330. Adhaerentur verbis mox relatis, in quibus definit in editione Liber Alexandri Tralliani duodecimus, brevia quaedam Capita, varia curationum genera pro diversis morbis continentia, quorum primum est *Περὶ πόνου ὀφθαλμοῦ, εἰ τριῶν*. Vltimum *Πρὸς τὸ διῶξαι μάγια*: Tum a pag. 335. ad pag. 345. varia unctionum genera, auctoris Anonymi, quarum prima est, *Ἀλοιφὴ ἐξ ἐναντίου φλέγματος ἀλμυροῦ, κ. λ.*

XVIII. pag. 345. *β. Ραζὴ Ἰατροῦ τοῦ λόγου περὶ λοιμικῆς ἐξελληνισθεῖς ἀπὸ τῆς Σύρων διαλέκτου πρὸς τὴν ἡμετέραν. Rhazei admirabilis medici de pestilentiali morbo Liber = Syrorum lingua in Graecam translatus.* Praecedat Graeci interpretis Praefatio, cuius initium: *Ὅτι μὲν οὐδὲν τι τῶν συνιστῶντων τὴν ἰατρικὴν τέχνην, κ. λ. Def. ἐμπέπτυσεν τῷ τοιαύτῳ νοσήματι.* In hac ait Interpres, hunc in se laborem suscepisse iussu Imperatoris (forte Constantini Ducae) quoniam Galenus argumentum hoc in scriptis suis tractare neglexisset. In XV. autem sectiones, quas *λόγους* appellat, totus hic Tractatus divisus est, quarum argumenta in eadem Praefatione recensentur. Prima sectio pag. 346. inc. *Ἀλίσκονται σχεδὸν πάντες ἄνθρωποι, κ. λ.* Definit in primis verbis sectionis octavae, quae sunt: *εἰθ' ὅτω τοῦ λοιμοῦ κ. τῆς μὲνδε, ὡς ἐγὼ λέξω νῦν . . .* Reliqua desiderantur. Prodiit autem hic Liber Graece versus una cum Praefatione Graeci Interpretis ad calcem Alexandri Tralliani, curante Iacobo Goupylo Parisi anno MDCLVIII. fol. typis Regiis apud Rob. Stephanum. Vltima autem verba, quae retulimus, incidunt in pag. 252. lin. 34. Vide Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 692. ubi scriptorum huius Medici Latinas versiones & editiones plures enumerat.

XIX. pag. 351. Vltimum Caput huius Voluminis continet varia mensurarum genera, atque explicationes notarum, quibus ipsae designantur, quaeque apud medicos in usu solent esse. Interim notandum, huic describendo Codici a pag. 86. deinceps operam navasse plures Monachos, quorum nomina in calce primi folii singulorum quaternionum adnotata sunt, hoc ordine. Primos quaterniones quatuor exscripsit *Τζυκάν.* (superfer. δλ.) (1) Quintus & sextus sunt *ταῦ Καβασίλα κυρίῳ Νείλου.* Septimus & octavus *τοῦ Γαβρίου.* Nonum & decimum exaravit *ὁ Καβασίλας κύριος Θεόδωρος.* Undecimum, duodecimum, & decimumtertium *ὁ Χαρσιανίτης* (2). Decimumquartum, & decimumquintum *ὁ πάπας κύριος Νικηλαός.* Decimumsextum *ὁ Σίγηνος.* Decimum septimum *ὁ Πάθος* (3). Decimum octavum, & decimum nonum *ὁ πάπας κύριος Μυλαχίας.* Vigésimum, & vigésimum primum *ὁ πάπας κύριος Νεόφυτος.* Sequentes quatuor *ὁ Ἡγούμενος.* Vigésimum sextum *ὁ Γλυκός.* Vigésimum septimum *ὁ Σοφιανός.* Duos sequentes *ὁ κύριος Λουκάς.* Trigésimum, & trigésimum primum iterum *ὁ*

Γλυκός. Trigésimum secundum, & trigésimum tertium *ὁ Βαλσαμών.* Trigésimum quartum, & quintum *ὁ Ἀγγέλος.* Vltimum tandem *ὁ Κρατερὸς.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. miserrimum in modum in primis 85. foliis detruncatus. Constat foliis scriptis 351.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΣ ΤΕ ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ ΜΕΤΑ ΕΞΗΓΗΣΕΩΣ ΑΝΩΝΙΜΟΤ.

HIPPOCRATIS APHORISMI
CVM EXPOSITIONE INCERTI AVCTORIS.

Adde etiam

Alia eiusdem Hippocratis, Theophili, Severiani, Galeni, Palladii, & Anonymi Opera Medica.

I pag. 1. **M**Vtilis est initio Codex, ac propterea primus Tractatus Commentarium continens in Hippocratis Aphorismos, *ἀνέφαλος* est, & *ἀδιάσπαστος*. Nos tamen in eius auctore pervestigando non mediocri diligentia adhibita, comperimus ad Theophilum medicum protospatharium, qui circa Heraclii Imperatoris tempora claruit, pertinere. Ex septem igitur sectionibus, in quas Commentarius iste tribuitur, desideratur prima integra, & magna pars secundae, nimirum usque ad verba . . . *τέοντι μηδὲν ἐπιδιδόναι τὸ σῶμα μοχλῆρον, κ. λ.* unde incipit prima Codicis pagina, quaeque postrema sunt Aphorismi XXXI. sectionis II. & incidunt in cit. Operum Galeni edit. Parisi Tom. IX. Part. II. pag. 73. Definit ultima sectio: *καὶ τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου παντὸς ἵαμα*, quae pertinent ad explanationem Aphorismi LIV. ut enim recte animadvertit Fabricius Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 649. in not. Aphorismos XXV. postremos sectionis VII. sine interpretatione omisit Theophilus. Clauditur vero hisce verbis: *τέλος σὺν Θεῷ τῆς συνήψεως τῶν σχολίων τῶν εἰς τὴν Ἱπποκράτους ἀφορισμῶν.* Integrum hoc *ὑπόμνημα* Theophili occurrit inferius in Codice IX. Plut. LXXXVI ubi pluribus de ipso differemus. Interim adnotandum, fragmentum illud secundae sectionis, quod in hoc superest, collatum cum exemplari dicti Codicis IX. plurimum ab illo diversum, contra vero reliquarum quinque sectionum initia & fines in utroque penitus similia nos comperisse.

II. pag. 129. Occurrunt quaedam, ut videntur *Dialectica Capita*, nimirum *περὶ προσώπου, περὶ ἐνυποσάτου, περὶ ἀνυποσάτου, περὶ οὐσίας, περὶ φύσεως καὶ μορφῆς, κ. τ. λ.* quae unde sint decerpta, prorsus ignoramus. Inc. *Πρόσωπόν ἐστι τὸ διὰ τῶν οἰκείων ἐπεργημάτων, κ. λ. Def. εἰσὶ τὰ χαρακτηρίζοντα τὴν ἰσότητα.* In sequenti vero pagina

G

131.

(1) Vnde legat *Thiander*; Montfaucon, nescio.

(2) Idem legit *Chassanites*.

(3) Idem legit *Pothius*.

131. redeunt alia pauca fragmenta, ut videntur ex Hippocratis Aphorismis; clauduntur enim hac subscriptione: Τέλος τῶν ἀφορισμῶν τῶν ἐπὶ τῶν τμημάτων Ἰπποκράτους Κῶου.

III. p. 131. b. Θεοφίλου περὶ ὕδρων, ποσαχῶς τὸ οὖρον, τί ἐστὶν οὖρον; Theophili de urinis; quousque sit urina, & quid? Inc. Οὐρὸν ἐστὶ τὸ περιήγημα τοῦ αἵματος: τοῦτο δὲ ἄλλοι ὁρῶδες περίττωμα, κ. λ. Def. κοινῶς ἐρυθρὸν, ἀλλὰ ἰχωροειδ . . . . . Diversus est hic Tractatus ab illo, qui de hoc argumento sub nomine Theophili iatrosofobistae habetur in cit. Galeni Operum edit. Tom. VIII. pag. 359. Vide plura de hoc Theophili Opusculo apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. cit. pag. 649. seqq.

IV. pag. 148. b. Hippocratis Vita. Inc. Ἰπποκράτης ὁ ἰατρὸς τῷ γένει μὲν ἐστὶ Δωριεὺς, πόλει δὲ Κῶου. Def. καὶ τῇ τῆς τέχνης ἀρετῇ. Haec Vita ab edita in principio Operum Hippocratis & Galeni edit. Charterianae diversa est, & ex ipsa, ut videtur, contracta.

V. pag. 149. Excerptum de Febribus. Inc. Γέγον, ὅτι ῥίγη εἰσὶν ἑξ, τριταῖος, κ. λ. Def. μόνος δὲ ὁ διπλοῦς τριταῖος φυλάττει τεταγμένην ὥραν. Tum quaedam breves definitiones διαρροίας, & ἐρυσιπέλατος &c.

VI. pag. 150. Ὀρίσμοι Σευηριανοῦ. Definitiones Severiani. Prima est: Τί θεὸς ὄνομα κυρίως; οὐσίας θείας κατανόησις. Ultima vero: Τί φρήν; ἐνέργεια λυχῆς πρὸς τι τῶν ὄντων ἀπολέθως φερόμενη. Cumnam ex pluribus illis, quorum notitiam adfert in Bibl. Graec. Fabricius, huiusce nominis scriptoribus adscribendae sint, adhuc compertum mihi non est.

VII. pag. ead. b. Περί διαφορᾶς πυρετῶν. De differentia febrium, Anonymi Tractatus. Inc. Ἐκοπὸν ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι. Def. ἐν οἷς αἱ διαφοραὶ τῶν πυρετῶν.

VIII. pag. 163. Εἰς τοῦ σοφωτάτου Γαληνοῦ περὶ τύπων. Ex sapientissimo Galeno de typis, seu formis morborum Libellus. Inc. Πολλὸν δὴ πλατύτερον. Def. κύκλος ὁμοίως. Incidit in cit. edit. Tom. VII. pag. 152.

IX. pag. 171. Hippocratis Prognosticorum Libri III. quorum primus inc. Τὸν ἰητρὸν δοκέει μοι ἄριστον εἶναι πρόνοιαν ἐπιτηδεύειν, κ. λ. Liber III. def. σημείωσις. Exstant cit. edit. Tom. VIII. a pag. 583. ad pag. 691. cum Galeni in ipsos Commentariis. In Codice tamen solus Hippocratis textus habetur: unde errat Montfauconius in suo Catalogo, ubi ait, in hoc Codice exstare Hippocratis Praenotiones cum Commentariis, sequentia fortasse Palladii scholia in Librum Galeni de febris perperam cum hoc Hippocratis Opere confundens.

X. pag. 200. Γαληνοῦ τοῦ περὶ αἰρέσεως σχόλια ἀπὸ Φωνῆς Παλλαδίου. In Galeni Librum de febris scholia excerpta ab ore Palladii. Textus Galeni inc. Τῆς ἰατρικῆς τέχνης, κ. λ. Scholia inc. Ὑπὸ τριῶν γενικωτάτων δυνάμεων διοικεῖται τὸ ἡμέτερον σῶμα, κ. λ. Def. παρῆνετο, τί οὖν τῷτο; ἔχεις ἐνταῦθα ξη . . . . . Reliqua mutilato Codice desiderantur. Gale-

ni Liber de febris, exstat cit. edit. Tom. II. pag. 286. Palladii vero Commentarius a Fabricio Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 12. ubi alia eius scripta recenser, tam edita, quam inedita, silentio praetermittitur, ut innuimus etiam supra pag. 92. sub finem §. LII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. minori, Saeculi XIII. initio ac fine mutilus, vetustate valde consumptus, ac scriptoris manum non satis peritam redolens. Constat foliis scriptis 242.

ΤΙΝΑ ΕΚ ΤΟΥ Β' ΤΩΝ ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΚΑΘ' ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΝ ΚΑΙ
ΠΛΑΤΩΝΑ ΔΟΓΜΑΤΩΝ
ΓΑΛΗΝΟΥ.

QVAEDAM EX II. DE PLACITIS
HIPPOCRATIS ET PLATO-
NIS GALENI.

Seu potius

Galeni & Xenophontis, & Porphyrii Excerpta
varia, ac Lysiae Orationes aliquot.

I. pag. 1. **E**Xcerpta quaedam occurrunt e Galeni Libris IX. de Placitis Hippocratis & Platonis; quorum primum, quod est ex Libro II. inc. Εἰ γὰρ ἐν τῷ διανοεῖσθαι τε & μανθάνειν, κ. λ. Ultimum, quod est ex Libro IX. def. καὶ ὡς κατὰ τὰ ἡμέτερά τῶν ζώων ἐνεργῶσι ὄντων.

COD.
XII.

II. pag. 20. Alia Excerpta ex eius Therapeutices, sive curandi methodi Libro I. II. VII. IX. XII. & XIII. Primum, cui titulus: Ταῦτα γράφει μὲν Γαληνὸς ἐν α' τῆς θεραπευτικῆς εἰς Θεσσαλὸν τινα, Ἰπποκράτους κατήγορον: οἰκειότατα δὲ λέγοιτο ἂν & εἰς Χερσέριον τῷ Πλάτωνος ὁμοίῳ. Inc. Α'λλ' ἵσως ἰσπευδόντε τοῦτ' αὐτὸ, κ. λ. Ultimum def. περὶ τὰ κατὰ μέρος.

III. pag. 26. Alia ex eius Libro XI. XIV. & XVII. de usu partium corporis humani, quorum primum inc. Α'ρ' ἐν προσέταξι ταύταις, κ. λ. Ultimum def. ἐν τοῖς ἀξιολόγοις.

IV. pag. 28. Aliud brevissimum fragmentum ex Libro de tremitu & rigore.

V. pag. ead. Philostrati ex Vitae Apollonii Libro VIII.

VI. pag. ead. b. Galeni ex Commentariis in Hippocratem de natura hominis particula quaedam; quorum omnium, quum brevissima sint, initium ac finem adferre supervacaneum duximus.

VII. pag. ead. Σύνοψις τῆ περὶ ἐμφύτου πνεύματος Ἀριστοτέλους. Compendium Aristotelis libelli de spiritu animali. Inc. Εἴπειδ' ὁ δὲ τρεῖς αἱ κινήσεις. Def. καὶ οὐ καθαρὸν τι καὶ ἀμυγέ.

VIII. pag. 29. b. Aliud Galeni breve fragmentum ex Libro II. de diebus inutilibus.

IX. pag. 30. Xenophontis brevissima quaedam Excerpta ex IV. & V. Libro eius Cyropaediae.

X.

X. pag. ead. Ex quarto Porphyrii Libro περί ἀποχῆς ἐμψύχων, *de abstinentia ab esu carnium* Excerptum. Inc. Παρά γε μὴν τοῖς Πέρσαις, κ. λ. Def. ἐφάπτονται πάντων.

XI. pag. ead. Alia Galeni ex primo Libro de elementis iuxta Hippocratis sententiam, & ex secundo de symptomatum causis.

XII. pag. 31. Occurrit Tractatus brevis ἀνεπίγραφος & ἀδέσποτος, cuius initium: Ὡς εὐτάκτως προΐεναι τὸν λόγον μὴ λανθάνειν τὸν Πλάτωνα, κ. λ. Def. ὡς οἱ ἀντιλέγοντες οἴονται. Ad quem pertineat, nondum comperimus. Continet autem brevem quamdam enarrationem in Platonis de optimo statu reipublicae sententiam.

XIII. pag. 33. Sequuntur *Lysiae Orationes* XI. quarum prima in principio mutila incipit a verbis . . . ἡμῖν συνέφερε καὶ τοῖς θεοῖς, κ. λ. quae in edit. Graec. Hanov. MDCXV. in 8. incidunt in p. 335. lin. 23. & est pars Orationis XIX, pro Polystrato inscriptae. Reliquae decem eadem sunt atque illae, quae in dicta editione sequuntur a pag. 340. ad pag. 447. nimirum ab Oratione XX. usque ad XXIX. inclusive; ex quibus tamen sexta in Codice (in edit. XXIV.) mutila in fine desinit in verbis: Ὡς ἐν ὀλιγαρχίᾳ. . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 396. lin. 19. quare in Codice duo folia vacua relicta sunt ad huiusmodi defectum implendum. Septima vero anepigrapha in Codice (in edit. XXV.) inc. Ἡμεῖς δὲ, ὧ ἀνδρες δικασταί, δίκαιον μὲν ἡγούμεθα εἶναι πρὸς πάντας ὑμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς θεμοῖς ἐμμένειν. ὅμως δὲ ὅταν μὲν ἴδωμεν τῆς τῶν κακῶν αἰτίας δίκην δίδοντας τῶν τότε περὶ ἡμᾶς γεγενημένων μεμνημένοι συγγνώμην ἔχοντες. ὅταν δὲ φανεροὶ γένησθε, τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἑσού τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρόμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς εἰς ἴσον (sic) ἄλλος ἡγούμενος. ἀκριβῆς γὰρ τὴν δοκιμασίαν, κ. λ. Ex quo patet longiorem esse in principio octo circiter versus, quam in edit. ubi incipit a verbis . . . ἡγούμενος ἀκριβῆς, κ. λ. pag. 408. Ultima tandem, quae in edit. est XXIX. desinit in verbis, & σπυγγαλίας δέχεσθαι & δημεύειν. . . . quae incidunt in pag. 458. lin. 14. Corrige Montfauconium, qui *Lysiae Orationes* innotuit tantum IX. quum primam, utpote anepigrapham & acephalam illum effugisset, & ex VI. & VII. unam conflasset. Sub Lysiae nomine orationes olim ferebantur quadringentae & amplius, teste Plutarcho, & Photio Codice CCLXII. ex quibus genuinas CCXXX. agnoscit Dionysius Halicarnassensis in Libro de Lysia: nunc quatuor tantum & triginta superflunt, quae primum Graece prodierunt Venet. apud Aldum MDXIII. fol. cum aliis Oratoribus, tum Paris. MDLXXV. fol. tertio Graece & Latine Hanov. MDCXV. in 8. uti paullo ante diximus; quarto denique item Gr. & Lat. Marpurg. MDCLXXXIII. in 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 66.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓΑ.

HIPPOCRATIS OPERA.

Seu potius

Hippocratis, Ioannis Aduarii, Epicteti, Isocratis, Leonis philosophi, Phocylidis, Marci Antonini, Georgii Gemisti, Marci Eugenici, Nicephori Gregorae, Manuelis Calecae, Nicolai Cabasilae, Georgii Scholarii, Isaaci Argyri, Agapeti Diaconi, & aliorum scripta varia.

I. pag. 1. **A**ccuratissima Operum, quae in hoc continentur Volumine, occurrunt Tabula, rubris exarata litteris, quibus etiam singulorum deinceps tituli exhibentur descripti.

II. pag. 3. *Hippocratis Vita iuxta Soranum*, ut in Cod. I. huius Plur. § II.

III. pag. 4. *Eiusdem Iusiurandum*, ut in dicto Cod. § III.

IV. pag. 5. *Eiusdem Aphorismi* cum commentariis & glossis interlinearibus uberissimis, auctore Anonymo. Primus Aphorismus sectionis primae mc. Ο' βίος βραχύς. Commentarius inc. Η' ζωὴ ἐνδὲς ἐκάστῳ ὀλίγη ἐστὶ καὶ μικρὰ πρὸς τὸ ἀνελεῖσθαι καταμαθεῖν τὴν ἱατρικὴν τέχνην. μεγάλη γὰρ ἐστὶ καὶ πολλή, καὶ πολλοῦ & χρόνου καὶ μελέτης καὶ συνασκήσεως δεομένη. ὃ δὲ καιρὸς τῶν νοσημάτων ὄξυς, καὶ φθάνει ἀποκτείνων τὸς ἀνθρώπους πρὶν τι ἀσφαλὲς ἐπινοηθῆναι τὸν ἱατρὸν περὶ τοῦ νοσήματος, κ. λ. Mutilus est in fine; desinit enim in Aphorismo LXIV. Libri VII. qui inc. Ἰδρὸς πολλὰς θερμὰς, κ. λ. in verbis: ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν ἰσομενιμάτων ἕτερον ἀφορισμὸν ἐξηγησάμεθα ὥς γεγραμμένον. Ἰδρὸς πολλὰς, θερμὰς ἢ ψυχρὰς ἀεὶ ῥέων, ὃ ψυχρὰς μείζω, ὃ θερμὰς ἐλάσσω νόσον σημαίνει. ὅτος γὰρ ἐκείνῳ κατὰ πάντα ὁμοῖος ἐστίν. Deinde relicta sunt folia decem vacua ad reliquum Commentariorum supplendum. Diversus omnino est Commentarius iste ab illo Galeni, uti comperimus ex ipsius Operum editione Gr. Lat. Chartreana Paris. A. MDCLXXIX. fol. quam prae manibus habuimus in Galeni Operum recensione adornanda. A Theophili quoque, seu Philothei Commentario discrepat, quem Ms. memorat Labbeus pag. 212. Bibl. Nov. Mss. quique occurrit inferius in Cod. IX. Pl. LXXXVI.

V. pag. 88. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λαμπροτάτου πανσέμνου σεμνοῦ τοῦ Ἀκτιστρίου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ζαχαρίου περὶ ἕρων. *Sapientissimi & eruditissimi maxime venerabilis venerabilis Aduarii D. Ioannis Zachariae de Vrini Tractatus* Libris VII. quorum singulis Tabula argumentorum Capitum praecurrit.

Liber I. Capita continens vigintiduo & de differentiis urinarum agens inc. Πάσαι μὲν νόσας φιλοτιμίας ἔργον τιθέμενος. Def. ἡμεῖς δ' ἐνταύθα πύρας ἐπιτίθεντες τῷ λόγῳ, ὥσπερ ἀφ' ἐτέρας

μας ἀρχῆς τῶν μετὰ τούτων λόγων ἀψόμεθα .

II. pag. 101. Περὶ ὕρων διαγνώσεως λόγος πρῶτος. *De urinarum iudiciis Liber I.* Capita continens XX. Inc. Εἴπειδ' ὃ μανθάνειν ἐθέλειν. Def. ἀκριβῶς ἀσκεῖν προσήκει πειρασθαι.

III. pag. 111. Περὶ οὕρων διαγνώσεως λόγος β'. *De urinarum iudiciis Liber II.* Capitibus constans XXVI. Inc. Τὸ διαγινώσκειν τῶν παθῶν τὰ κατέχοντα. Def. λόγοις ἀληθείας πισύμενα.

IV. pag. 123. Περὶ αἰτίας ὕρων λόγος πρῶτος. *De urinarum causis Liber I.* Capita complectens XXI. Inc. Εἴπειδ' ὃ περὶ τινος αἰρμένου γράφειν ζητήματος. Def. οὐκ ἀγεννὴς ἔσαι μέθοδος.

V. pag. 139. Περὶ αἰτίας οὕρων λόγος δεύτερος. *De urinarum causis Liber II.* Capitibus constans XX. Inc. Οἷόν τι τοῖς φιλοθεάμοσι. Def. ἐναρκτέον δὲ καὶ τοῦ περὶ προγνώσεως οὕρων.

VI. pag. 155. b. Περὶ προγνώσεως οὕρων λόγος α'. *De praenotionibus ex urinis Liber I.* in Capita XVIII. divisus: Inc. Εἴδκει τιτὶ τῶν τὰς διαγνώσεις, κ. λ. Def. τῆς πραγματείας σκοπήσας χρήσιμον.

VII. pag. 168. Περὶ προγνώσεως οὕρων λόγος δεύτερος. *De praenotionibus ex urinis Liber II.* cuius Capita sunt XIX. Inc. Τὸ τὴν πρόγνωσιν ἀσκεῖν τε καὶ ἐπιτηδεύειν. Def. αὐτῶν δὲ τῶν λόγων ἀκριβὴς τις ἐπίσκεψις. Habentur hi septem de urinis Libri Latine editi, ac summa cura & diligentia a Iacobo Goupylo recogniti, Paris. MDLVI. in 8. apud Bernardum Turrisanum Part. I. a pag. 121. ad p. 400. quam nos editionem prae manibus habuimus. Deinde subiungitur: Τῷ Θεῷ χάρις τῷ ἀρχηγῷ καὶ τελειωτῇ τῶν καλῶν ἔργων. Deo gratia auspici & perfectiori bonorum operum. Ioannes iste Zachariae filius, Christianus scriptor, floruit tempore Andronici Palaeologi senioris circa annum Christi mccc. licet ab aliis tradatur vixisse A. mc. Actuarii nomen dignitatis est appellatio, medicorum propriae, de qua ita eruditissimus Cangius: Ἀκτουάριος inter dignitates Palatinas occurrit in catalogo dignitatum Palatinarum ex Cod. Regio N. XLIX. Ea vero spectabat dumtaxat medicos &c. Hi vero de urinis Libri VII. teste Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 636. Graece nondum viderunt lucem. Mss. existant in Bibl. Caesar. & Coislin. aliisque. Praeter memoratam editionem, Latine etiam, Ambrosio Leone Nolano Marini F. interprete, prodierunt Venet. apud Laur. Vitalem MDXIX. 4. Paris. MDXXII. 4. apud Sim. Colinaeum; Basil. apud Andream Cratandrum MDXXIX. 8. una cum aliorum Medicorum Opusculis, & alibi, ut videre est apud Fabric. loc. cit. Inter hunc Tractatum & sequentem folia sex vacua relicta sunt in Codice.

VI. pag. 178. Εἰρήνησι τοῦ καλυμένου ἐγχειρίδιου τοῦ Εἰπικτήτου, μετατεθέντος ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον. *Expositio Enchiridii, ut vocant, Epicteti, in magis pium sensum translati, au-*

store Anonymo. Praecedat quaedam veluti Introductio, cuius initium est: Εἰπανόρῳσις ἐστὶ πασῶν τῶν τεχνῶν. Fiais: οὐ καὶ τὴν ἐξήγησιν ποιῆσθαι νῦν πρόκειται. *Expositio vero post Enchiridii verba τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶ, κ. λ. inc. Οὐχ ἀπλῶς ὥδε πάντων τῶν ὄντων τὴν διαίρεσιν ποιοῦνται. Def. εὐρήσει γὰρ ἄλλω τινος ἐμπόδιον, σοῦ δὲ οὐ.* Simile initium occurrit etiam Catalogi nostri T. II. p. 234. §. XXVI. Finis tamen diversus, quum ibi multo brevior sit Enarratio, quam in hoc, quem recensemus Codice.

VII. pag. 191. Τὸ λεγόμενον ἐγχειρίδιον Εἰπικτήτου. *Epicteti, ut vocant, Enchiridium, ut in edit. Amstelod. G. L. MDCLXXXIII. in 8. a p. 237. ad p. 322. Tum subditur distinctio:*

Δύο Εἰπικτήτος γενόμεν, καὶ σὺμ' ἀνέπῃρος, καὶ τενίην Γ'ρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

Natus Epictetus claudo cum corpore servus, In pauperior, diis in amore fui.

VIII. pag. 199. b. *Isocratis Oratio paraenetica ad Domicum, ut in eius Operum edit. Graec. Lat. Basil. MDLXX. fol. pag. 1. seqq. Clauditur hoc tristicho politico in Isocratem:* Εἰ καὶ ἐδόξαζες θεοὺς Ἰσώκρτες, ἀπέλῃς, Ἀλλ' ἕνα Θεὸν παντέλειον ἐλάτρευες γνησίως, Οὐδεὶς βροτῶν ἐτόλμησε μῦμον ἐπιβαλεῖν σοι. *Nisi deos innumeros opinatus esses, Isocrates, Sed unum Deum perfectissimum vere coluisses; Nullus hominum auderet tibi vituperationem inferre.*

IX. pag. 204. b. Εἰς τῆς οὐανιστικῆς ὑποψύσεως τοῦ βασιλέως κυρίῳ Λέοντι τοῦ φιλοσόφου. *Ex gubernatoria, seu morali hypotyprose Imperatoris D. Leonis philosophi excerpta quaedam Capita cum interpretatione. Primum inc. Εὐτακτος ἡμῶν ἡ ζωὴ ἐντεταμένη τῶν ἀρετῶν ἡ ἀκράτεια, κ. λ. Interpretatio inc. Ἡ ζωὴ τέμνεται ταχέως: τὸ τῆς ἀρετῆς ὕψος δυσχερὲς καὶ σύντομον, κ. λ. Vlctimi Capitis, quod inc. Ἡ νοσεῖα καὶ ἐγκάρδιος εὐχὴ, κ. λ. interpretatio def. ἐπιβλέπει τε & εἰσακίβει. De hoc Opere vide Catalogi nostri Tom. I. pag. 471. §. I. & II. & Tom. II. p. 115. §. V.*

X. pag. 206. b. *Phocylidis Carmina admonitoria, cum disticho hexametro in principio in eius laudem, quod alibi protulimus, ac praeterea alio pentasticho iambico in margine, quod habes Tom. II. Catalogi nostri p. 261. §. XXIII. Heic notandum Phocylidis Carmina instar solutae orationis fuisse exarata, ac punctis tantummodo invicem distincta.*

XI. pag. 209. *Ex Marci Antonini Libris de se ipso, seu de rebus suis excerpta Capita XXXIX. Horum recensionem vide in Codice VII. Plut. LV. Catalogi nostri Tom. II. pag. 258. circa medium.*

XII. pag. 215. Τοῦ φιλοσόφου κυρίῳ Γεωργίῳ τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ἀρετῶν. *Philosophi D. Georgii Gemisti de Virtutibus Liber, cum schematicismo in fine virtutum divisionem exhibente. Habes Catalogi nostri Tom. cit. pag. 317. §. III. & alibi.*

XIII. pag. 220. b. *De Herculis laboribus* An-

Anonymi Tractatus, five explicatio quorumdam versuum, quibus duodecim Herculis labores comprehenduntur. Versus, qui tituli speciem habent, & ab aliis omnibus, quos hactenus de hoc argumento in recensitis Codicibus reperimus, diversi sunt, ita habent:

Τὸς Ἡρακλεῖς ἀνδρικὸς δεκαδύο
Εὐτεῦθεν ἐκμάχανε, φιλότης, ἄγλας.
Τὸν ἐν Νεμέῳ λέοντα, ὕδραν, ἔλαφον, κάπρον,
Κόπρη ἀγέην κάθαρσιν, ὄρνιθας Στυμφαλίδας,
Ταύρον τὸν Κρήνηθεν, Ἰσπύς Θρακικῆς Διομήδεος,
Ζωσὺν ἱππολύτης τε, βόας τε Γυρύνου,
Μηλά τε Ἐσπερίδων, Κέρβερον τε τὸν κύνα,
Ὁ Ἡρακλῆς τετέλεκε δυοκαίδεκα ἄγλας.

Explicatio inc. Εξέμηνε τὸν Διὸς Ἡρακλῆς τὸ
τῆς Ἡρᾶς ζήλοτυπον. Def. ἡ δειξας, πάλιν εἰς
ῥ' οὐδὲν κενόμικεν. De hoc Opere vide Catalogi
nostri Tom. cit. pag. 430. §. VII.

XIV. pag. 223. Εἰκὼν ποιήσεως Εὐφραῖμ
τοῦ Σύρου Μάρκου ἱερομονάχου τοῦ Εὐγενικοῦ.
*Imago dormitionis Ephraem Syri, Marci Eugeni-
ci hieromonachi.* Inc. Καὶ νεκρὸν ἐστὶν ἐνταῦθα
ιδεῖν. Def. ἡ τῶν παρόντων αἰσθόσθαι ποιῆσθαι.
Forte illa est, quae in syllabo eius Operum
ad censetur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. X.
pag. 531. sub titulo *Ecpbrafis animam agen-
tis*, & ab Allatio citatur de synodo octava
pag. 544. In prolegomenis tamen nuperrimae
Ephraemi Operum editionis non apparet.

XV. pag. 224. b. Εὐφρασίς εἰκόνος λοχου-
μένου τοῦ μεγάλου Δημητρίου, Μακαρίου ἱερομονά-
χου τοῦ Μακρῦ. *Descriptio imaginis magni De-
metrii, quum insidiis fuisset appetitus, Macarii
Macri hieromonachi.* Inc. Ἀνδρίας ἡ εὐσεβείας
ἀνεργῆς ἐνδείξει ἡ παρῶσα γραφή. Def. ἄρα-
θεν ἀγγέλου χειρὸς. Macarius hic Macer, seu
Macres, montis Arho hieromonachus, &
inde Constantinopolitanus Protosyncellus, an-
no Christi mccccxxxi. defunctus est. De eius
libro Ms. adversus Latinos, in quo processio-
nem Spiritus Sancti a Filio impugnatur, vide
Allat. de Consens. Lib. II. Cap. XVIII. p. 861.
seqq. De hac tamen, ac de sequenti ipsius
descriptione ne verbum quidem apud
Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 498. ubi
de ipso loquitur.

XVI. pag. 225. Εἰκὼν ἐπὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ
γενήσεσι, τοῦ αὐτοῦ. *Imago super Christi na-
tuitate, eiusdem.* Inc. Καὶ τοῦτο κάλλιστον ἄρα
τῆς γραφικῆς ἡ θεῖον. Def. κίχρῃ τὴν γλῶτταν
τῇ ἀληθείᾳ.

XVII. pag. 226. Τοῦ σοφωτάτου ἡ λογιο-
τάτου κυρίου Γεωργίου μοναχῆς ἐπὶ τῷ ἁγιωτάτῳ
ἡ ἀοιδίμῳ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης κυρίῳ Γεω-
ργίῳ τῷ Γλαβῷ. *Sapientissimi & eruditissi-
mi Domini Ibanici (1) monodia super sanctissimo
& glorioso Metropolita Thessalonicae Domino
Isidoro Glaba.* Inc. Ἀνδρες Ῥωμαίων οἱ περιλει-
πόμενοι. Def. ἔφθῃ τίς εἰπὼν ποιητὴς τῶν ἑξ
σοφῶν. Nihil de hoc Ibanco apud Fabricium
occurrit loc. cit. De Isidoro autem Glaba
vide quae doctissime animadvertit Lequien-
nus Orient. Christian. Tom. II. p. 56. seqq.

XVIII. pag. 227. b. Νικήθεος τοῦ Γρηγορίου
μοναχῆς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βασιλέως κυρίου
Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου. *Nicephori Grego-
ri monodia in funere Imperatoris D. Andronici
Palaeologi.* Inc. Ἡμεῖς δὲ, ὁ παρόντες, ἐπιτι-
μῶμεν ἄδελφον. Def. συναπελθεῖν αὐτὸν ἐκ τοῦ βί-
ου ὅν ἐν εὐχαρίᾳ αὐτὸν θερμότεραις ἡ πρὸς τὴν
οὐρανίον ἡμεῖς προτίμωμεν βασιλείαν. Innuitur
a Fabric. loc. cit. Vol. VI. pag. 312. §. 77.
Habetur vero edita in eius Histor. Byzant.
Lib. XI. & incidit inter Scriptores Hist. By-
zant. edit. Venet. mccccxix. in Tom. XVI.
pag. 279. §. III.

XIX. pag. 229. b. Μονοδία ἐπὶ τῷ Μελεδώ-
νῃ, τοῦ κυρίου Μανουὺλ τοῦ Καλέκα. *Monodia
super Meledone, (2) Domini Manuehis Calecae.*
Inc. Ὡς οἶαν ἡμῖν ὁ χρόνος ὑπόθεσιν προ-
βάλλετο λόγων. Def. εἰ τις τῶν σε ποδόντων
ταῦτο ὑποθέσεται. Siletur & haec a Fabricio
loc. cit. Vol. X. pag. 421. ubi eius Operum
syllabum adfert.

XX. pag. 235. Γωάσαφ ἱερομονάχου ἐξηγήσις
εἰς τὸ, παναγία Τριάς, πρὸς τινα ἀδελφόν αἰ-
τήσαντα. *Ioasaphi hieromonachi explicatio in il-
lud, Παναγία Τριάς, ad quemdam fratrem;
qui hoc ab eo petierat.* Inc. Τῇ λογικῇ φυνσει
δύο πρὸς διαγωγὴν χέρως ἀπένειμεν. Def. ἡ
καὶ τύχομεν ἴλω ἐν αἰδίῳ αἰῶνι, ἀμήν. De
hoc etiam apud Fabric. altum silentium: nisi
dicamus sub hac adpellatione latere Ioan-
nem Cantacuzenum, qui abdicato Imperio
in Manganorum monasterium secessit Ioasa-
phi nomine adscito; sed neque inter eius scri-
pta a Fabricio recensita loc. cit. Vol. VI.
pag. 471. seqq. huiusce Opusculi mentio fit.
Cuiusdam etiam Ioasaphi hieromonachi iu-
diciū de charactere orationis funebreis Imp.
Manuelis Palaeologi in fratrem suum natu-
minorem Theodorum Despotam Laconiae
memoratur Biblioth. Caesareae Catalog. Nes-
sel. Part. IV. pag. 55. §. VII. Vtri tamen
ipsorum adiudicanda sit ἐξηγήσις ista prorsus
ignoramus.

XXI. pag. 239. b. Μάρκου ἱερομονάχου τοῦ
Εὐγενικοῦ. *Marci Eugenicī hieromonachi quae-
stiones quinque theologiae de Trinitate,
cum suis responsionibus.* Quaestio I. est:
Διατί ἡ θεότης μονὰς ἡ τριάς ἐστίν, ἡ πρὸς
μὲν ἄχρι τριάδος, οὐ μὴν δὲ περαιτέρω, ἡ δια-
τί μὴ ἐστὶν δυάς; Responsio inc. Πρὸς μὲν τὴν
τοιαύτην ἐρώτησιν οὐκ ἐστὶν ἀπόκρισις. οὐδὲ γὰρ
εἴ τις ἔτι ἐπὶ τῶν κατ' ἡμᾶς, κ. λ. VI-
tima est, ὅτι καὶ ἀνάγκη τρία τὸν Θεὸν ὄν-
τα ἡ ἐν εἶναι ἀνάγκη. Ipsius solutio def. ἵνα
καὶ ἄλλοις ὁδηγὸς καὶ διδάτκαλος εἴη τῆς καθ'
ἡμᾶς εὐσεβοῦς ὁμολογίας ἡ πίστεως. Varias Mar-
ci Eugenicī theologicās quaestiones memo-
rat Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 530.
& 531. sed quarum initia exhibet, earum
nullae cum nostris hisce concordant.

XXII. p. 241. *Epistolae II.* anepigraphae,
forte eiusdem Marci Eugenicī. Prima inc.
Ἀγα καὶ ἐφάνην ποτὲ περὶ σέ, καὶ τὸν τῆς
φιλίας θεσμὸν οὐκ ὀρθῶς ἐτήρουν. Def. ὅπως ἡμῖν
καὶ

(1) Tam heic, quam infra §. XXIII. Montfauconius in suo Catalogo vocem Γεωργίος vertit Isidoria

(2) Meledonii legit Montfaucon. loc. cit.

ἡ ταύτη πληρῆς τὰ εἰκότα. Altera pag. 242. b. inc. Καὶ ἀπέντας οὐχ ἦττον, ἢ παρόντας ἔγνωε εὐφραίνειν. Def. ὅπως τοῖνυν μὴ δόξης ἐλέφαντα ἐκ μῆας ποιῇν. Prima istarum epistolarum, quae longiuscula est, videtur Constanti-nopoli conscripta. Etenim barbarorum ipsam obfidentium excursionem enarrantur, civium-que in hostium potestatem iamiam inciden-tium formidines terroresque sub oculos po-nuntur.

XXIII. pag. 243. Τοῦ Γ'βάγκου εἰς τὸν τρῶ-τον τοῦ ἀγίου ἱερομόναχου κύριον Σίμωνα ἐπιστολή. *Ibanci ad primum sancti montis bis-toponachum Simonem Epistola*. Inc. Τὸν Σκοῦ-Φιαν μετὰ τῶν σὼν γραμμάτων ὡς ἡμᾶς ἐπεσταλ-κῶς, κ. λ. Def. αἰτιῶ τον Α'γαμέμνονα.

XXIV. pag. 244. b. Τοῦ κυρίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Ὀστιάριω Θεσσαλονίκης τῷ Συ-ναδινῷ. *Domini Nicolai Cabasilae ad Ostiarium Thessalonicae Synadenum Epistola*. Inc. Ἡ'ρώ-τησαι περὶ τῆς, πῶς ἀτελεῖς εἰσιν, κ. λ. Def. ἰσοῦς μανίᾳ κινεῖται. Habetur Epistola ita in-scripta & in Codice Vindobon. Theologico CCLXII. Catalogi Neffel. Part. I. pag. 368. §. XXXI. sub numero octavo; sed eius initium prorsus ab hoc diversum est.

XXV. pag. 245. Τοῦ αὐτοῦ τῷ Κυδώνη. *Eiusdem ad Cydonem Epistola*. Inc. Ε'ξ οὗ προσηγορεύετε ὑμᾶς ἐλύσαμεν. Def. ἡ εὐεργετὶς σφόδρα φιλήτα. *Ibid.* pag. 369. §. XXXI. & est Epistola decimaquarta.

XXVI. pag. ead. b. Ο' Κυδώνης τῷ Καβα-σίλᾳ. *Cydonis ad Cabasilam Epistola*. Inc. Τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν εἰ βάλει μαθεῖν. Def. ἀλλ' ὅτι εἰς κόλακος ἤλθεν ὁ λόγος. *Ibid.* §. XXXII.

XXVII. pag. ead. Ο' Καβάσιλας τῷ Κυδώνη. *Cabasilae ad Cydonem Epistola*. Inc. Οὐκ οἶδα πρὸς ποίαν βλέπων λόγων ιδέαν. Def. τὰ ληθεῖς ἀδυναστεῖ. *Ibid.* §. XXXI. ubi est decima quinta.

XXVIII. p. 246. Ε'πιστολή τοῦ ἀγιοῦ Νη-τροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Νεῖλου ἱὸ Καβάσι-λα πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀνεψιὸν κύριον Νικόλαον τὸν Καβάσιλαν. *Epistola sanctissimi Metropolitae Thes-salonicae Domini Nili Cabasilae ad suum consobrinum Dominum Nicolaum Cabasilam*. Inc. Πε-ρὶ τῆς ἐννοίας τῶν συγγραμμάτων. Def. ἔργοις δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἱσταθῆαι τοῦ Χριστοῦ. Eam-dem arbitror esse, atque illam, quae exstat in dicto Codice §. VIII. Catalogi pag. 365. licet initium discrepet; quae enim verba ibi referuntur, non Epistolae initium, sed scri-ptoris potius monitum, Epistolae praemissum, continent; argumentum autem, de quo in Epistola agitur, idem prorsus in utro-que est exemplari.

XXIX. pag. ead. b. Τοῦ κυρίου Νικολάου τῷ Ταρχανιώτῃ. *D. Nicolai ad Tarchaniotam Epi-stola*. Inc. Εὐ δε ἐν βραχεὶ γράμματι, κ. λ. Def. ὥσπερ ἄρτι φανείς. Habetur & haec in dicto Codice §. XXXI. & est duodecima, Ca-talog. pag. 368.

XXX. pag. 247. Γεωργίῳ Κυρτίῳ τοῦ Σχα-

λαρίου ἐπιστολαί. *Georgii Curtesii Scholarii Epi-stolae*, numero XVIII. quarum haec sunt inscriptiones, & initia:

I. inscrib. Γ'ωάννη μαθητῇ. Inc. Εἰ καὶ μὴ ἔφθασεν εἰς ἡμᾶς, κ. λ.

II. pag. 249. Τοῖς ὁμιληταῖς. Inc. Ε'γὼ μὲν ἐβυλόμην ὑμᾶς ἐμοί, κ. λ.

III. pag. 252. b. Πρὸς Γ'ωάννην μαθητὴν μέθοδος, δι' ἧς ἂν ἔχοι ῥαδίως ἐπιγινώσκειν τὰς -ε μείζους τῶν προτάσεων, ἢ τὰς ἐλάττως, τὰς τε κειμένας ἐν τοῖς συλλογισμοῖς, ἢ τὰς μὴ. Inc. Τοῦ ἀπλοῦ ἢ κυρίως συλλογισμοῦ τρεῖς ἔχοντες ὅρους, κ. λ.

IV. pag. 253. b. Τῷ αὐτῷ. Inc. Καὶ τὰλλα ἡδυνήκως ἡμᾶς, κ. λ.

V. pag. 254. Τῷ αὐτῷ. Inc. Παρὰ τῆς ἐμοὶ ποθεινοτάτης γραφῆς σου, κ. λ.

VI. pag. 255. b. Τῷ δεσπότη κυρίῳ Θεο-δώρῳ. Inc. Ἡ'κστὶς ὁ μέγας στρατοπεδάρχης.

VII. pag. 256. Τῷ αὐτῷ. Inc. Χάρις σοι πολλή, θειότατε δεσποτῶν.

VIII. pag. 257. Τῷ πάτρᾳ κυρίῳ Βησσα-ρίῳ. Inc. Τοῦς μὲν ἐκ Πελοποννήσου πρέσβεις, κ. λ.

IX. pag. 258. b. Δημητρίῳ τῷ Μακρινῷ. Inc. Εἰ μὴ σοι συνήδμεν λόγον ἡμῶν κ. λ.

X. pag. 259. b. Τῷ τιμιωτάτῳ ἐν ἱερομο-νάχοις κυρίῳ Μακαρίῳ. Inc. Α'λλὰ σύ γε τὰς περικλύσεις νῆσου περὶ εἰς.

XI. pag. 260. b. Τῷ Βασίλει (1). Inc. Εἰ γεωργοὶ τινες ὄντες, ὡς βασιλεῖς.

XII. pag. 261. Τῷ κυρίῳ Γ'ωάννῃ διακόνῳ τῷ Εὐγενικῷ. Inc. Νῦν ἄπαξ ἰδόντι μοι νάρ-κισσον. κ. λ.

XIII. pag. 262. Τῷ δεσπότη κυρίῳ Κων-σταντίνῳ. Inc. Τίνα δὴ τίς, τίνα περὶ ἐμοῦ, κ. λ.

XIV. pag. 263. b. Τῷ πάτρᾳ κυρίῳ Βησ-σαρίῳ. Inc. Ἡ'κέ μοι τὰ γράμματα ἐν ἀπο-ρίᾳ, κ. λ.

XV. pag. 264. b. Τῷ πάτρᾳ Εὐγενικῷ. Inc. Καὶ τοῦτο τῆς σῆς φιλανθρωπίας.

XVI. pag. 265. Τῷ Φιλέλῳ. Inc. Ο' μὲν βασιλεὺς ὥσπερ μετ' εὐμενίας, κ. λ.

XVII. pag. 266. Α'λεξίῳ τῷ Λάσκαρι. Inc. Πολλῶν ὑπὲρ τῆς προτέρας εὐνοίας, κ. λ.

XVIII. pag. 267. Τῷ Ε'φίῳ κυρίῳ Μάρ-κῳ τῷ Εὐγενικῷ (2) ἀμοιβάζει πρὸς ἡν ἐκείνος τότε ἐπέστηλεν. Inc. Ὡ'φθῃ καὶ ἡμῖν πολλῶν διαφύγοντα χεῖρας, κ. λ. Epistolas bene mul-tas scripsisse Georgium hunc Scholarium cir-ca Florentini Concilii tempora, testatur Eu-sebius Renaudotus in Dissert. de eius scriptis, quam exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 366. seqq. Earum selectae quaedam su-perfunt in Codice Regio MMCMLV. sed ex eorum nominibus ad quos illae missae sunt, ab iis, quas recensuimus, diversas esse col-ligimus.

XXXI. pag. 270. Περὶ σολοικισμοῦ. *De so-loecismo*. Inc. Σολοικισμὸς ἐστὶ λόγος περὶ τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων. Def. ὡς τὸ εἶπε διώκω ἀντὶ τοῦ διωκοῦμαι. Auctor Anonymus.

XXXII.

(1) Huius Epistolae titulum cum sequentis titulo perperam coniunxit Montfaucon. loc. cit.

(2) Typographi fortasse lapsi in Catalogo Montfaucon. legitur Eugenio pro Eugenio.

XXXII. pag. ead. Περὶ σολοικισμοῦ ἡθικοῦ. *De soloeicismo morali*. Inc. Ο' περισσὰ λέγων, ἢ ὑπερηφανευόμενος. Def. βαρβαρίζει εὖτος. Auctor item Anonymus.

XXXIII. pag. 271. Ε' τῶν τοῦ Ἀλεξανδρείας Ἡρώτος πνευματικῶν πρώτου. Ex *Libro primo Pneumaticorum*, seu *spiritualium machinarum* (1) *Heronis Alexandrini Excerptum*, quod idem est cum illo Codicis XVII. Plut. LIX. Catalogi nostri Tom. II. p. 529. §. VI.

XXXIV. pag. 276. b. Α' τὸ τοῦ περὶ πυρὸς Θεοφράστου. Ex *Theophrasti libro de igne Excerptum*, item ut in dicto Codice. loc. cit. pag. 530. §. VII.

XXXV. pag. 277. Ἡρώτος εἰσαγωγή τῶν γεωμετρημένων. *Heronis introductio in terrae dimensionem*. Inc. Καθὼς ἡμᾶς ὁ παλαιὸς διδάσκει λόγος, κ. λ. Def. εἴτε ἄλλῃ τι τοιοῦτον. Tertio cuidam Heroni tribuitur hoc Opusculum a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 594. aitque nondum esse editum. Respondet huic libello introductio Heronis in Geodasiam, quae exstat in Biblioth. Caesar. Codice Philosoph. CLXXIX. Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 104. §. XIII.

XXXVI. pag. 281. b. Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ ὡς ἐν πιττακίῳ πρὸς τινὰ τῶν φίλων τὸ τοιοῦτον αἰτήσαντα. ἔστι δὲ μέθοδοι γεωδασίας, τυτῆσι μετρησι χωρίων ἀσφαλῆς τε καὶ σύντομος. *Isaaci monachi Argyni tamquam in tabula ad quemdam suorum amicorum, qui id ab eo petierat, methodus geodasiae, scilicet dimensionis locorum certa & brevis*, cum figuris geometricis in margine. Inc. Η τῶν γεωμετρουμένων χωρίων μετρησις. Def. οὐδὲν τῶν ἄλλων διαγράμμιαι ἐν σου τὴν σύνταξιν.

XXXVII. pag. 282. b. Περὶ ὀκταμήνων. *De partibus octo mensium*, sive brevis demonstratio geometrica αἰτίας, δι' ἣν τὰ ἐπτάμηνα ἢ ἐννεάμηνα ζωγονεῖται, τὰ δὲ ὀκτάμηνα οὐ. qua nimirum de causa infantes septimo & nono mense nati vivunt facilius, quam qui octavo. Inc. Εὐκλείδῳ τὸ πρῶτον τρίγωνον. Def. οὐ ζωγονεῖται τὰ τριτόμυνα. Auctor Anonymus.

XXXVIII. pag. 284. *Capita quaedam pa-raenerica de imperio bene administrando*, quibus titulus est: Τῷ Θεοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπῆτης ὁ ἐλάχιστος διάκονος. *Divinissimo ac piissimo Imperatori nostro Justiniano Agapetus minimus Diaconus*. Habes Catalogi nostri Tom. II. pag. 261. §. XX.

XXXIX. pag. 290. b. Φλαυίου Ἰωσήππου ἐκ τοῦ περὶ Ἑβραϊκῆς ἀρχαιολογίας αὐτοῦ βιβλίου τρίτου περὶ τῆς φαγούσης τὰ οἰκείων τέκνων ἐν Ἱερουσαλὴμ. *Flavii Iosephi ex eius tercio Libro de Antiquitate Iudaica de muliere, quae proprium filium comedit Hierosolymis*, Excerptum. Inc. Γυνὴ τις τῶν ὑπὲρ τὴν Ἰορδάνην κατοικούντων. Def. ὅλη τοῦ μύθου ἡ πᾶσις. Tam hoc, quam illud, quod occurrit inferius §. LX. quum fragmenta sint brevissima, in quam editionis paginam incidant, non ita facile fuit investigare.

XL. pag. 291. Excerpta quaedam iuridi-

ca, inscripta Δικῶν ὀνόματα, *Litium nomina*, auctore Anonymo. Inc. Ἀ' γραφίου εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων τι τῷ δημοσίῳ. Def. ὃ ἐστὶ κωλύειν, καὶ ἀπελαύνειν.

XLI. pag. 292. Ο' τῆς ἐξομολογήσεως τρέ-
πος. Τοῦ κυρίου Μανυῆλ τοῦ καλέκα ἐρμηνεία ἀπὸ τοῦ Λατινικοῦ. *Confessionis modus. Domini Manuelis Calecae interpretatio ex Latino*; seu *forma confessionis, & absolutionis peccatorum iuxta Latinorum ritum, a Manuele Caleca in Graecam linguam conversa*. Inc. Ε' ἐξομολογούμαι τῷ κυρίῳ μου τῷ Θεῷ μου, καὶ σοί, πάτερ, τὰς ῥαθυμίας μου, κ. λ. Def. ὡς τε ἄξιω-
σθῆναι σε τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀμήν. Subiiciuntur deinde Confessionis Sacramentalis prae-rogativae, quae numerantur quindecim, earumque declarationes. Manuel Caleca Graecus, familia Ioannis Calecae Patriarchae Constantinopolitani, pro Latinis contra Graecos suos scripsit, & inter Monachos Ordinis Praedicatorum nomen suum professus est. Errores a Palama diffeminatos prolixo volumine refellit, adeoque circa annum Christi mcccxl. floruit. Eius scripta recenset Fabric. Bibl. Gr. Vol. X. pag. 421. seqq.

XLII. pag. 295. Εὐχὴ Μάρκου ἱερομονάχου τοῦ Εὐγενικοῦ. *Oratio Marci Eugenici hieromonachi*. Inc. Ε' θαυμασθῇ ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμῶν, Τριάς ἁγία κ. προσκυνητὴ καὶ ὑπέρτιμος. Def. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, κ. λ.

XLIII. pag. 296. Τοῦ αὐτοῦ τῷ κυρίῳ Γεωργίῳ τῷ Σχολαρίῳ. *Eiusdem ad Dominum Georgium Scholarium Epistola*. Inc. Ο' σὺς ἡμᾶς ἐπέκλησαι ἡδονῆς, ἡνίκα τῆς ὀρθῆς δόξης ἐγένου, κ. λ. Def. παντὸς ἀνώτερον ἀνταρτοῦ συναντημα-
τος. Deinde ita se subscribit: Ταπεινὸς μητρο-
πολίτης Ε' φέσου καὶ πάσης Ἀσίας Μάρκος. In hac Epistola Marcus Eugenicus, utpote Latinorum ad obitum usque adversarius acerrimus, unionisque, quam cum illis compone-
re Ioannes Palaeologus Imp. instituebat, magna remora, Georgium Scholarium reprehendit, quod ad Latinos deflexerit. Inedita est teste Fabricio in notis ad Allatii Diatribam de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Gr. pag. 778.

XLIV. pag. 297. b. Περὶ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ. *De crucifixione Christi*, seu brevis disquisitionis de tempore, quo passus est Iesus Christus, ad verum diem Paschatis investigandum. Inc. Ἰς τον, ὅτι τριάκοντα τριῶν ἐτῶν γενόμενος ὁ Χριστός, κ. λ. Def. διεξῆλθεν ἐν τῷ εἰς τὸ Πάσχα λόγῳ αὐτοῦ, ὃ ἡ ἀρχὴ, Χθες, ἀδελφοί, περὶ τῆς προθυμίας τῷ Πάσχα. Auctor Anonymus.

XLV. pag. 298. *Paulli Silentarii in Themas Pythias semiiambi dimetri catalectici*, cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Inc. Βύλει μαθεῖν. Def. τὸ κρεῖττον. Alii etiam reperimus. Heic tamen scholia marginalia prorsus sunt evanida.

XLVI. pag. 299. Sequuntur Epigrammata quaedam, ex Anthologia fortasse desum-
ta.

(1) Hunc titulum Montfaucon loc. cit. vertit *Excerpta ex simplicibus Heronis Alexandrinis*.

ta, solutae tamen orationis instar exarata, quae heic nullo quidem titulo sunt instructa, sed in indice Codici praemisso inscribuntur: Διάφορά τινὰ συνέγματα ὠραία καὶ χρήσιμα. *Diversa quaedam collectanea aurea & utilia.* Inter haec habetur Moschi Εἰρῆς δραπέτης, *Amor fugitivus*; distichon retrogradum in Hippocratem; decastringon Posidippi, sive, ut alii volunt, Cratetis Cynici in varias humanae vitae sollicitudines; & aliud Metrodori in contrarium, quae alibi reperimus. Reliqua epigrammata sunt adespota. Primum igitur anepigraphum inc.

Α' Κύρις Μύσαισι, πορῶσα τὴν Ἀφροδίτην, κ. λ. Ultimum inc.

Α'ν φίλος π' λάβῃ, δέμινε φάτερ εὐδύνε ἔγραψεν, κ. λ.

XLVII. pag. 301. b. Εἰρηνοειρία τοῦ ὑπάτου περὶ τῶν τοῦ σώματος μερῶν. *Hypati interpretatio partium corporis.* Inc. Βρέγμα, τὸ λεγόμενον ἀπαλόν. Def. καὶ κοτύλη τὸ κοίλον τῆς παλάμης. Hic idem titulus occurrit etiam in Indice Graeco & Latino Operum, quae in Ms. Codice Antonii Eparchi continentur, a Fabricio per extensum relato Bibl. Graec. Vol. X. pag. 478. seqq. & quidem sub num. LIX. ubi ait opusculum hoc edidisse Stephanum Le Moyne Variorum Sacrorum Tom. I. pag. 513. Hunc Hypatum eundem esse cum Georgio Sanginatio Consule Romano & Comite Lateranensi, adserit idem Fabric. loc. cit. Vol. XII. pag. 781. sed quas illi tribuit ὀνομασίας τῶν μερῶν τοῦ ἀνθρώπου, ad Nicolaum V. Papam circa annum Christi mcccc. versibus politicis, opus videntur a nostro diversum, quum nulla in hoc metri ratio dignoscatur.

XLVIII. pag. 302. Ε'κ τῶν ὄρων Πλάτωνος. *Ex Platonis definitionibus quaedam Excerpta.* Inc. Α'ιδιον, τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ἢν. Def. ἔστι καδ' ἢν τὸ ἔχον δυνατόν ἐστιν.

IL. pag. 303. Τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Εὐχαΐτων κυρίου Γωάννου ἐτυμολογικὸν ἔμμετρον τῶν τῇ θεῷ γράφῃ γνωρίμων ὀνομάτων. *Sanctissimi Metropolitae Euchaitensis Domini Ioannis Etymologicum metricum nominum in divina scriptura celebriorum.* Τὰ κατὰ οὐρανὸν καὶ ἀέρα. *Quae ad caelum & aërem pertinent.* Inc.

Θεὸς κατέρχεται παντὸς ἔργου καὶ λόγου. Def.

Εἰν οἷς τὰ πρῶτα μετρίων κόσμου μέρη.

Ioannes Maupopus, seu Melanopus monachus, atque inde Metropoli Euchaitensis scripsit temporibus Constantini Monomachi, Zoës, ac Theodoraë circa annum Christi m. Huius Epigrammata iambica, & alia Carmina, argumenti ut plurimum sacri, prodierunt Graece brevī paginarum 73. libello Etonae mdcx. in 4. iisdem typis, quibus Savillii Chrysostomus sub idem tempus deinde fuit expressus. Hanc nos editionem quamvis consulere minime licuerit; ex titulis tamen eorum epigrammatum, quae habentur in Codice Theologico CIII. Biblioth. Vindo-

bon. de quo fufe Lambecius Commentarior. Lib. V. pag. 29. seq. & quem ab illo, quo Matthaeus Bultus in citata editione adornanda usus est, minime diversum esse adserit Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 719. colligere possumus, haec nostra Carmina in dicta editione non haberi.

L. pag. 304. Ἀρχὴ τῶν κατὰ ἄνθρωπον ἐτυμολογιῶν. *Initium etymologiarum eorum, quae ad hominem pertinent,* versibus iambicis, forte eodem Ioanne auctore. Inc.

Α'νθρώπου ἄνω δεύτερον κόσμον λόγος.

Def.

Εἶναι δὲ γῆα διττὴν, ἣ κάμπτοι γένυ.

LI. pag. ead. b. Τὰ ἐκ φύσεως γνωμικὰ τῷ ἀνθρώπῳ. *Hominis physiognomonica,* sive, ut in praemissa Tabula habetur, Σημειωτικὴ γνώμη ἀνθρώπων ἐκ τῶν τοῦ σώματος μερῶν. *Diudicans hominum scientia ex corporis partibus,* Inc. Φοβὴ κεφαλῇ, μετὰ ἀνοίας. Def. κακοῦθειαν δὲ σώματος, ψυχῆς ἀγρίότης ἀποτιτῆται. Auctor item Anonymus.

LII. pag. 306. b. Περὶ καλανδῶν, νόνων, καὶ εἰδῶν. *De Calendis, Nonis, & Idibus brevis & erudita Anonymi dissertatio.* Inc. Οὔτι δ' Νουαῖς εἰς τρία τὸν μῆνα διελὼν, τριχῇ τὰς ἐν αὐτῷ διετέτρωσεν ἑωρτάς. Def. πεμπταίεες δ' οἱ λοιποὶ πάντες.

LIII. pag. 307. b. Nomina mensium apud Athenienses, Aegyptios, Hellenas, Cappadoces, Asianas, Buthynos, &c. cum versibus duodecim, quorum singuli singulorum mensium nomen apud Aegyptios, naturamque complectuntur.

LIV. pag. 308. b. Περὶ ἀγώνων, οἱ ἣ πέντε ἀθλα ὀνομάζονται. *De certaminibus, quae etiam Pentastila nominantur,* brevissimum Excerptum. Inc. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνες. Def. τῶν ἰδίων ποδῶν, ἢ τῶν ἵππων.

LV. pag. ead. Οὔτως ἡρίσμεν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μῆνα. *Quomodo numerarent Athenienses mensē, seu de ratione, qua apud Athenienses singulorum mensium dies indicarentur.* Inc. Οὕτως εἰδῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἀρίσμεν τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός. Def. ἐπεὶ μετέχει καὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τῷ νῦν φωτός.

LVI. pag. ead. Tabella quaedam exhibens τετρακτὺν τὴν τὰ πάντα διατείνουσαν & διαίρουσαν τετραχῇ πάντα, *quaternarium numerum, in quem omnia a Pythagoricis resolvebantur ac dividebantur;* continet autem quadruplicem Deorum, tempestatum, elementorum, centrorum, animalium ratione utentium, ac ratione carentium divisionem.

LVII. p. ead. Excerptum ex initio Commentariorum in Hesiodi Opera & Dies, quod inc. Γέγον, ὅτι πάντα οἱ Ἑλληνας, ἃ δύναμιν ἔχοντα ἑώρων, κ. λ. Habes Commentarios hofee integros in Codice V. Plut. XXXI. Catalogi nostri Tom. II. pag. 80. §. II.

LVIII. pag. 309. Alia brevis enarratio de Nonis, Idibus, & Calendis. Inc. Περὶ νόνων, εἰδῶν, καὶ καλανδῶν διττὴ φέρεται διήγησις. Def. οὕτως αὐταὶ ὀνομάσθησαν.

LIX. pag. ead. De Indictione item brevis disquisitio iuxta Hesychium Illustrium. Inc.

Ἰνδικτιὼν ἐκλήθη ἀπὸ τινος ἀκρωτηρίου, κ. λ. Def. μετὰ δὲ ταῦτα μόνος ἐκράτησεν ὁ Αὐγουστος.

LX. pag. ead. b. Εἰς τῆς Φλαυίου Ἰωσήπου ἀρχαιολογίας ἐκ τοῦ βιβλίου τρίτου, περὶ τῶν αὐτοῦ αὐτοχειρία ἐξαγόντων τῷ βίῳ. Ex Flavii Iosephi Antiquitatis (Iudaicae) Libro III. de iis, qui seipsos propriis manibus peremerunt, Excerptum. Inc. Αἴρ' οὐκ ἔξε, ὅτι τῶν μὲν ἐξόντων τοῦ βίῳ, κ. λ. Def. οἱ ἐκρατήσαντο καθ' ἑαυτῶν.

LXI. pag. 310. Περί σαθμῶν ἔ μέτρων. De ponderibus & mensuris excerpta varia. Inc. Οὗ σαθμοῦ βάρει μετρεῖμενος κρίνεται, κ. λ. Def. καλεῖται δὲ ἡ οὐγγία τετρασσάριον.

LXII. pag. 311. b. Ἡρωδιανοῦ. Herodiani brevis Tractatus de numerorum notis apud veteres. Inc. Ἔτι τῶν σημείων ἃν τις φαίη καὶ ταῦτα. Def. κατὰ τὸ ἀκόλουθον παρατιθέντας. Τόσαῦτα περὶ ἀριθμῶν. Tum notae ipsae numerorum ab unitate usque ad decem millia.

LXIII. pag. 313. Εἰς τιμὴν τῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παντὸς ἀρχαιολογίας τῶν τε Εἰβραίων καὶ Ῥωμαίων πραγμάτων, καὶ ἔτι ἀρίθμησης τῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς κτίσεως κόσμου διὰ τῆς τῶν Εἰβραίων καὶ Ῥωμαίων ἀρχῶν καὶ βασιλείων σαφεινῇ καὶ σύντομος. Epitome antiquitatum Hebraicarum & Romanarum rerum ab universitatis initio; insuper & enumeratio annorum ab orbe condito per Hebraeorum & Romanorum magistratus & imperia, clarissima & brevis. Inc. Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ φῶς. Desinit imperfecte in verbis, Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα ἔτη ἔξ. Ἰωάννης ὁ Πορφυρογέννητος . . . . . Progreditur nimirum usque ad annum Christi MCLXXVIII. quo Michael Parapinaceus imperium abdicare, & in monasterium ingredi coactus est. Auctor vera huius Chronici est Anonymus.

LXIV. p. 320. Sequuntur Excerpta quaedam ex Agathiae Myrinaei Historia, quam libris quinque de Iustiniani imperio, sive de rebus ipso imperitante gestis conscripsit. Ea vero sunt:

I. Περί Περσῶν. De Persis. Inc. Ῥωμαίοις γὰρ καὶ Πέρσαις. Def. καὶ ἀκροατὴν οὐρανίου ἐκείνου ἀποδεδειγμένον. Est magna pars Libri secundi, & incidit in pag. 39. lin. 61. editionis Venetae anni MDCCXXIX. inter Scriptores Historiae Byzantinae Tom. III. progrediturque usque ad finem paginae 51.

II. pag. 329. b. Περί τῆς τῶν Περσῶν μετὰ τὴν κατὰ λυσιν τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὑπὸ Ἀρτακάρου (1) τοῦ Πέρσου βασιλείας· τίνες τε αὐτῶν, καὶ ὅπως χρόνον ἑκαστος ἐβασίλευσεν ἄχρι τοῦ κατὰ τὸν Γουσιανὸν Χοσρόου βασιλέως Περσῶν. De Persarum imperio post Parthorum regni everfionem sub Artacaro Persa; quinam ipsorum, & quamdiu unusquisque regnavit usque ad Chosroam, qui Iustiniani tempore Rex Persarum fuit. Inc. Χοσρόης δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς. Def. διατεμόντες ἐς τὰδε ἀφίγμεθα. In cit. edit. a pag. 93. lin. 22. ad pag. 99. lin. 28. ex Libro IV.

III. pag. 335. Περί τῶν Φράγκων, καὶ περὶ τῆς ἀποικίας Φωκαέων τῶν ἐν Ἰωνίᾳ εἰς Μασσαλίαν. De Francis, ac de Phocenensium, qui erant in Ionia, transmigratione in Massaliam. Inc. Πρόσοικοι γὰρ εἰσι τῇ Ἰταλίᾳ. Def. παῖδες ἐκ πατρῶν τὴν βασιλείαν διαδεχόμενοι. Ibid. a pag. 10. lin. 19. ad pag. 11. lin. 18. ex Libro I.

IV. pag. ead. b. Περί τῶν Ἀλαμανδῶν, ὅπως ὑπήκοοι ὄντες Γότθοις, ὑπὸ τοῖς Φράγκοις ἐγένοντο, καὶ περὶ τῆς αὐτῶν Θρησκείας. De Alamannis, quomodo Gothis quum essent subiecti, sub Francorum potestatem redacti sunt, & de ipsorum religione. Inc. Αὐθάρης δὲ καὶ Βουτιλίνος. Def. τούτων μὲν εὖν πέρι, ὡς πη ἐκάστω φίλον, ὧδε ἡγείσθω. Ibid. a pag. 13. lin. 32. ad pag. 14. lin. 36. item ex Libro I.

V. pag. 336. b. Περί τῆς ὑπὸ σεισμοῦ καταπτώσεως τῆς πόλεως Τράλλεων, καὶ διὰ τῆς τοῦ Χαιρήμανος αὐτῆς σπουδῆς ἀνοικοδομήσεως. De Trallianorum urbe terrae motu everfa, & iterum Chaeremonis diligentia reaedificata. Inc. Αἱ γοῦν Τράλλεις ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ νῦν Ἀσίᾳ. Def. καὶ τὰ μὲν τῶν Τράλλεων ὧδε πως. Ibid. pag. 39. a lin. 7. ad lin. 54. ex Libro II.

VI. pag. 337. Περί τῆς τῶν σεισμῶν αἰτιολογίας, καὶ περὶ τοῦ μηχανήματος Ἀνθεμίου τοῦ μηχανικοῦ πρὸς τὸν ῥήτορα Ζήνωνα, ὃ ἐπὶ βύσσειν κατασείων τὸν οἶκον τοῦ Ζήνωνος. De terrae motuum causis, ac de Anthemii mechanici machina adversus rhetorem Zenonem, quam construxit ad eius domum succutiendam. Inc. Πάλιν δὲ ἐν τῇ τότε οἱ περὶ τῶν ἀναγυμνάσεων λόγοι. Def. καὶ τῶνδε περὶ ὁποίας ἂν καὶ βέλοιστο γνώμης. Ibid. a pag. 104. lin. 23. ad pag. 106. lin. 14. ex Libro V.

VII. pag. 339. Περί τῆς ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ πτώσεως τοῦ ὁρόφου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ὅπως ὁ βασιλεὺς Γουσιανὸς διὰ Ἰσιδώρου τοῦ νέου ἐπὶ τὸ βεβαιότερον αὐτὸν μετεσκεύασεν. De testio magnae Ecclesiae propter terrae motum diruto, & quomodo Imperator Iustinianus per Isidorum iuniorem, ipsum firmius aedificaverit. Inc. Οὗ δὲ βασιλεὺς πολλὰ τῶν οἰκοδομημάτων. Def. ἀπείργασαι καὶ συνετελέσθῃ. Ibid. a pag. 106. lin. 20. ad p. 107. lin. 18. ex eodem Libro.

VIII. pag. 340. Περί τῆς λοιμώδους νόσου, καὶ περὶ τῶν αἰτιολογούντων αὐτὴν. De pestilentiali morbo, & de ipsis causis. Inc. Ἐκείνου δὲ τοῦ ἔτους ἄμα ἦρι ἀρχομένη. Def. ὁ τῆς ἰσορίας ἐκτετεράπτεται νόμος. Ibid. pag. 107. a lin. 19. ad lin. 57. ex eodem Libro.

IX. p. ead. b. Περί τῆς ἐν τῷ μακρῶν τευχῶν εἰσελεύσεως τῶν Οὐννων, καὶ περὶ τῆς πάλαι στρατίας τῶν Ῥωμαίων. De Hunnorum ingressu inter longa moenia, & de veteri Romanorum militia. Inc. Εἰς τοῦτο γὰρ τύχης. Def. τῇ τῶν κρατέντων ὀλιγοπλίᾳ. Ibid. a pag. 109. lin. 43. ad pag. 110. lin. 7. ex eodem Libro.

X. pag. 341. Περί τοῦ ἐν τῇ γῆρῃ Βελισσάρου κατὰ τῶν Οὐννων ἀγῶνος καὶ νίκης. De Belissarii senis contra Hunnos conflictu & victoria. Inc. Ως δὲ ἐπὶ πολὺ ἡ Κωνσταντίνου ἐν γο-

H

εὐβῶ

(1) In edit. cit. Ἀρταξέρξης dicitur.

ρῶτον ὑπῆρχεν. Def. ἡ τὴν νίκην ἀσμενεσάτην. Ibid. pag. 111. a lin. 50. ad lin. 63. ex eodem Libro. De Agathia vide quae diximus Catalogi nostri Tom. II. pag. 530. §. IX.

LXV. pag. ead. b. Εἰς τῆς χρονογραφίας τῆς Ζωνάρου περὶ Γωσήπτου τοῦ Εβραίου, τί φησὶ περὶ Χριστοῦ. Ex Chronographia Zonarae Excerptum de Iosepho Hebraeo, quid dicat de Christo. Inc. Εἰς δὲ τῷ πρὸς Ἑλλήνας αὐτοῦ λόγῳ, δε κατὰ Πλάτωνος ἐπιγέγραπται περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. Def. τοῦ Θεοῦ κακῶσαι τὸν Ἡρώδη θάλλοντος. Desumptum est ex eius Annalium Libro VI. & incidit in Tomum X. Histor. Byzant. cit. edit. Venet. a pag. 201. lin. 1. ad pag. 203. lin. 47.

LXVI. pag. 342. Εἰς τοῦ αὐτοῦ, ὅπως Ἀλέξανδρος τοῦδε Ἰουδαίους ἐτίμησεν, ἡ φησὶ Γωσήπτος. Ex eodem, quomodo Alexander Iudaeos honoravit, uti ait Iosephus. Inc. Ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος εἰς μέγα τύχης πραχθεὶς ἐτελεύτησεν. Def. καὶ ἦσθι ἐπ' αὐτῇ, καὶ ὅσα ἤτήσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐπλήρωσε. Hoc excerptum quum breve sit, loc. cit. non reperimus.

LXVII. pag. 343. Εἰς τοῦ β' λόγου τοῦ περὶ τῆς Ἰουδαίων ἀλώσεως Φλαυίου Γωσήπτου ἱστορίας, περὶ τῶν τριῶν παρὰ Ἰουδαίους αἱρέσεων, Φαρισαίων, Σαδουκαίων καὶ Ε'σσηνῶν. Ex secundo Libro Historiae Flavii Iosephi de Iudaeorum captivitate Excerptum de tribus apud Iudaeos sectis, Pharisaeorum, Sadducaeorum, & Essenorum. Inc. Τῆς δὲ Ἀρχαίου χώρας. Def. τοιαῦτα μὲν περὶ τῶν ἐν Ἰουδαίᾳ φιλοσοφούντων εἶχον εἰπεῖν. Est integrum Caput VIII. Libri II. quod in editione eius Operum Amstelae. mcccxxvi. fol. curante Sigeberto Havercampo incidit in Tom. II. pag. 160. seqq.

In calce legitur subscriptio quaedam manus diversae, unde Codicis possessor eruitur. Ita vero habet: Αἰωνία σου ἡ μνήμη, αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀδελφεὶ ποθεινότητι Γωάννη Κορβή. ὃ ἦν κτήμα ἡ εἰς βίος αὐτῇ. Ὁ μοι, ὁ μοι, ὅσον ἐσέφημαι δειλαῖος ἀγαθοῦ. Aeterna tui memoria, aeterna tui memoria, frater charissime Ioannes Corefes, qui hunc librum possidebas. Mei mihi, mei mihi! quanto bono infelix privatus sum!

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 346.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΟΡΟΙ ΙΑΤΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΙΝΑ ἈΛΛΑ.

GALENI DEFINITIONES MEDICAE ET ALIA QVAEDAM.

cod
xiv.

I. pag. 1. ΓΑΛΗΝΟΥ ὄροι ἱατρικοί. Galeni definitiones medicae ad Theutram. Inc. Τὴν τῶν ὄρων πραγματείαν. Def. ἀκούσαντες. Tom. II. edit. cit. p. 232.

II. pag. 26. b. Τοῦ αὐτοῦ ἱατρὸς, ἡ εἰσαγωγή. Ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου, Πῶς εὐρηται ἱατρική. Eiusdem Medicus, sive Introductio. Initium libri, Quomodo inventa sit medicina. Inc. Εἰσάγγελος. Def. σπουδάζομεν. Ibid. pag. 360. In fi-

ne subiicitur in Codice Tabula Caputum XXI. huiusce Libri.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 57.

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Η. ΠΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ.

ORIBASII LIBRI MEDICINALES OCTO AD EVSTATIUM.

Seu potius

Libri IX.

I. pag. 1. QVum mutilus initio Codex esset, ac primae paginae valde vetustate oblitteratae, recentior Graecus tam ea, quae deerant, quam ea, quae evanescere incipiebant, ab alio exemplari supplevit, vetustis tamen foliis relictis. Praeedit igitur primum Synopsis novem Oribasii Librorum ad filium suum Eustasium, cuius initium: Εἰς τῷ πρώτῳ διδάσκει ὅσα προφυλακτικά, κ. λ. Finis: ἡ ποδάγρας ἡ ἀρθριτιδος ἡ ισχιάδος. Tum pag. ead. b. Tabula Caputum Libri I. qui praefert hunc titulum: Οριβασίου πρὸς Εὐστάθιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σύνοψις ἡ ἐκλογαὶ ὑγιεινὰ προφυλακτικὰ τε ἡ σύνθετοι, ἐπὶ δε σημειωτικαὶ ἡ θεραπευτικαὶ ἡ ανατομικαὶ ἀπο διαφόρων ἀρχαίων. Oribasii ad filium suum Eustasium compendium, ac selecta salutaria praeservativa & composita, nec non ad praenotiones, curationes, & anatomiam spectantia, ex diversis veteribus. Prooemium inc. Κελεύσαντος τοῦ Ἰουλιανοῦ ποτε τοῦ χειροτάτου βασιλέως, κ. λ. Def. τὰς ἰάσεις διὰ φαρμάκων ἡ διαίτης κατελέγοντο. Caput I. Libri I. περὶ τριψῶς παρασκευῆς. Inc. Πρὸ τῶν γυμνασίων, κ. λ. Def. ἡ πάρων.

II. pag. 18. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος. Eiusdem Liber II. Inc. Ἀδύαντον, ἀσπάραγος, κ. λ. Def. τὰ τεκτά.

III. pag. 29. b. Liber III. Inc. Κηροῦ, ταυρεῖν, φρυγίης, κ. λ. Def. τὸ ἀρροῦν.

IV. pag. 55. Liber IV. Inc. Λεπτύνοντα ἐν τροφαίς, σπέρδα, κ. λ. Def. ἐν οἴνῳ κεντραμμένης.

V. pag. 70. b. Liber V. Inc. Τῶν συμπτάντων ταῖς κούσαις. Def. τὸ περιεχόμενον.

VI. pag. 85. Liber VI. Inc. Πέψως μὲν οὐκ ἔστιν. Def. ἀλλὰ πρὸς δύναμιν.

VII. pag. 95. b. Liber VII. Inc. Εἴπειδὴ τὸ ἀπλὸν ἔλκος. Def. ἡ προφλεβοταμμένη.

VIII. pag. 111. Liber VIII. Inc. Εἴπειδὴ τῆς ἀπολωλείας. Def. τῶν τῶν θερμῶν.

IX. pag. 123. Liber IX. Inc. Τοῦς μὲν ἐπὶ κατάρτη. Definit imperfecte in verbis: τῶν τε οὖν πάρων ἡ γένεσις ἐκ τούτων κατείδαν γινώσκται μηκέτι. . . . . quae pertinent ad Cap. LIII. quod infer. Περὶ ποδάγρας, ἀρθριτιδος καὶ ισχιαδικῶν θεραπειῶς. Interim corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo VIII. tantum Oribasii Libros enunciat, atque Li-

cod.
xv.

Libri primi initium desiderari, non animadvertens fuisse recentius suppletum. Haec Oribasii synopsis prioris Operis ἐβδομηκονταβιβλου, ad filium Eustathium scripta post Iuliani Imperatoris obitum, & Libris novem contracta, existat tantum Latine edita ex versione Io. Baptistae Rafarii, medici Novariensis, Basileae MDLVII. in 8. Exstat Ms. & in Biblioth. Caesar. Vindob. ut ex Nessel. Catalog. Part. III. pag. 49. eruitur. In fine Codicis legitur: Βιβλίον τῶν κατηχουμένων (1) τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Α' θῷ. *Liber Catechumenorum sacrae Laurae S. P. N. Athanasii in monte Atho.* Huic subscriptioni alia pauca subiiciuntur diversa manu & prorsus ἀναλφαβήτῳ exarata, quae quid sibi velint nondum comperimus: medicamentum tamen aliquod continere suspicamur. Praeter alia discrimina, quae inter hoc, & aliud exemplar, quod in Codice XVII. huius Plutei occurrit, intercedere animadvertimus, Liber tertius in hoc multo longior est, quam in illo, quum Capitibus heic constet CCXX. ibi vero CXLII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. tineis plurimum corrosus, ac paucis in fine mutilus; qui quidem olim triplo maior fuisse conicitur, quum enim singula folia numericis notis Graecis sint, & quidem scripturae Codicis coevis distincta, primum folium incipit a num. σν'. sc. CCLV. Constat foliis scriptis 138.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

GALENI DE MORBORVM
DIFFERENTIIS.

Ac praeterea

De symptomatum causis Libri III. ac de partibus adfectis Libri VI.

COD.
XVI.

I. pag. 1. ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ. *Galenus de morborum differentiis Liber I. Inc. Πρώτον μὲν. Def. γυμνάζεσθαι. Exstat cit. edit. Tom. VII. pag. 1.*

II. pag. 8. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συμπτωμάτων διαφορᾶς λόγος β'. *Eiusdem de symptomatum differentiis Liber II. Inc. Πῶσα μὲν. Def. διελθεῖν. Ibid. pag. 16. ubi inscribitur De morborum causis Liber.*

III. p. 15. b. Τῷ αὐτῷ περὶ συμπτωμάτων διαφορᾶς λόγος γ'. *Eiusdem de symptomatum differentiis Liber III. cum Tabula Capitum in margine adscripta. Inc. Τίνα μὲν. Def. κρίσει. Ibid. pag. 29.*

IV. pag. 19. b. Τῷ αὐτῷ ἀρχὴ τοῦ τετάρτου λόγου. *Eiusdem initium quarti Libri. Post Capitum brevem Tabulam, in qua quinque facultatis animalis sentientis partes enumerantur, visus nimirum, auditus, odoratus, gu-*

stus, & tactus, inc. Τὰς αἰσθῆσεις. Def. κατὰ τὸν ἐξῆς λόγον. Ibid. pag. 43. sub titulo, *De symptomatum causis Liber primus.*

V. pag. 27. Τῷ αὐτῷ ἀρχὴ τῷ ε'. λόγου. *Eiusdem initium Libri V. scilicet de symptomatum causis, cum Tabula Capitum in margine. Inc. Σπασμὸς δέ. Def. προσαγορευομένων. Ibid. pag. 63. & est secundus de hoc argumento.*

VI. pag. 44. b. *Eiusdem Liber VI. cum Tabula Capitum. Inc. Ὅσα δὲ κατὰ φυσικὰς. Def. τὸν λόγον. Ibid. pag. 83. & est III.*

VII. pag. 62. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως τῶν πεπονθῶτων. *Eiusdem de dignotione partium adfectarum Libri VI. cum tabula Capitum singulis praevia, praeter primum. Liber I. inc. Τόπους ὀνομάζουσι. Liber ultimus def. τὸν λόγον ἐνταῦθα. Exstant in cit. Tomo a pag. 378. ad pag. 530. sub titulo De locis adfectis.*

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. varia manu exaratus, cum glossis in margine, tineis, ac madore corruptus, ac male a bibliopego restauratus. Constat foliis scriptis 163.

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ Θ'.

ORIBASII LIBRI MEDICINAE
LES IX.

Ac praeterea

Pauli Aeginetae, Dioscoridis, Galeni, & Anonymi Excerpta Medica.

I. pag. 1. **I**dem Oribasii Opus cum illo, COD.
XVII. quod recensuimus in superiori Codice XV. sed quum Librorum initia, & fines ut plurimum sint diversa, heic quoque more nostro iterum, qualia in hoc exhibentur Codice, adferenda duximus. Liber itaque primus initio mutilus, incipit a verbis, ἡ ὁμοία κατ' ἀγνώνα . . . . . οὗτοι τρέφοι τῆς κατ' ἀγνώνα φλεβοτομίας, κ. λ. quae pertinent ad Caput inscriptum Ποίας τμητέον φλέβας. Def. ὅταν γε μηδέτω ἢ σύσσει πύρων. Huius primi Libri trium priorum paginarum dimidia pars superest, alia enim dimidia vetustate consumpta, novo folio suppleta est.

II. pag. 7. *Liber II. Huic Capitum tabula, quemadmodum & reliquis, est praevia. Inc. Ἀδιαντον, ἀπάρατος, ὁ μυακάνδιος. Def. τὰ τμητά.*

III. pag. 15. *Liber III. Inc. Πυροποιὸν γὰρ, ἢ βασιλικόν, ἢ τετραφάρμακον, κηροῦ, ζέαιτος, κ. λ. Def. τῶν κυταρισσίνων ξύλων.*

IV. pag. 25. *Liber IV. Inc. Τοῖς ἀδὲν σιζῶν ἐμφορομένοις. Def. κ' τὸ δξύμελι.*

V. pag. 28. *Liber V. Inc. Εἰ δὴ ποτε. Def. κ' ἀψίνθιον.*

VI. pag. 32. *Liber VI. Inc. Πάλιν ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Def. ἢ δι' ἐτέρων.*

H 2

VII.

(1) Videtur legi etiam possē κατηχουμένων.

VII. pag. 44. *Liber VII.* Inc. Εἴτιδὴ τὸ ἀπλοῦν. Def. καὶ προφλεβοτομήμενον.

VIII. pag. 57. *b. Liber VIII.* Inc. Εἴτε δὲ τῆς ἀπολλωλείας. Def. τὰς ἀπειρεῖς διαγέσεις.

IX. p. 66. *b. Liber IX.* Inc. Ταῦς μὲν ἐπὶ κατὰ τὴν πτύσαντας. Def. ἡ δὲ λοιπὴ χρῆσις ἡ αὐτὴ. Subditurque, Τέλος τὸ θ' λόγῳ τῶν πρὸς Εὐστάθιον Οὐρίβασίου. De hoc Oribasii Opere vide dictum Cod. XV. supra pag. 117. §. IX. Noranda heic sunt Libri VIII. Capita duo, nimirum VIII. Περὶ τῶν ἐρώντων, & IX. Περὶ λυκανθρωπίας, quae incidunt in Cod. p. 59.

X. pag. 80. *b. Anonymi de virtutibus barbarum iuxta alphabetum Tractatus.* Inc. Οἷσα μὲν εἶδέναι τί σε εἰ ποιεῖν δυνατόν ἦ. Def. ἐχόντων ἀμφοτέρων ἡ τέσσα.

XI. pag. 99. *b. De variis medicamentis Liber* item Anonymi, cum Indice Capitum in principio. Inc. Αὐτὸ μὲν τὸ πάθος τῆς λειποθυμίας, κ. λ. Def. ἡ τῶν νεφρῶν, ἡ τῶν οὐρητῶν.

XII. pag. 106. *b. Paulli Aeginetae de re Medica Libri I. fragmentum*, pertingens ab initio usque ad Caput XXX. inclusive, quod inscribitur Πρὸς μὴ βαρυνκοῖν. Praecedunt eorum, quae in septem huiusce Operis libris pertractantur, summarium (1).

XIII. pag. 111. Περὶ λίθων. *De lapidibus & eorum facultatibus.* Inc. Εὐρίσκεται λίθος ὁ λεγόμενος ἀλεκτρυόεις. Def. καὶ δύο ἡμερῶν ἀπαλύνει. Auctor Anonymus.

XIV. pag. 112. Πεδανίου Διοσκορίδου Ἀναζαρβέως περὶ ὕλης ατρικήs λόγος ε'. *Pedanii Dioscoridis Anazarbei de materia Medica Liber V.* Inc. Ἀποδόντες ἐν τοῖς προγραφείοις τίς-σασσι, κ. λ. Definit imperfecte in verbis, καὶ ποδαγρακαῖς μίγνυται δυνάμει. γεννᾶται δὲ . . . quae pertinent ad Caput DCCCCIV. inscriptum Περὶ γαγὰς λίθῳ. Praeter hunc defectum alia etiam pauca deerant supra, nimirum Caput DCCCXC. & DCCCXCI. iuxta seriem numerorum, quam habent in editione Graeca Dioscoridis Veneta apud Aldum mccccic. fol. quam tum in hoc, tum in sequentibus huius scriptoris Opera continentibus Codicibus recensendis prae manibus habuimus.

XV. pag. 133. *De medicamentorum ex animalibus compositione*: inscribitur enim; Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὕλης εἰς φάρμακον. Post brevem quamdam Capitum tabulam, inc. Οὐδὲν τῶν νῦν λεχθησομένων τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, κ. λ. Def. βραχὺ δὲ τι εἰς διαφωρτικὸν ἔχει. Est Galeni de medicamentorum simplicium facultate Liber X. cit. edit. Tom. XIII. pag. 273.

XVI. pag. 146. *b. Γαληνοῦ περὶ τῆς τῶν ἀπλῶν φαρμάκων δυνάμειs λόγος ἐνδέκτος.* *Galenus de simplicium medicamentorum facultate Liber XI.* cum Tabula Capitum XXXIX. Inc. Τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τοῖς ζώοις. Definit imperfecte in verbis: πρὸς ταῦτα τὰ πα.... quae pertinent ad Caput VIII. (2) quod est

Περὶ ἥπατος, & incidunt in cit. Tom. XIII. pag. 303. lin. 41.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XII. cuius scriptura veteri erasa, quae erat Hebraica, nova superinducta est. Constat foliis scriptis 150.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΧΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤ ΣΩΜΑΤΙ ΜΟΡΙΩΝ.

GALENI DE VSV PARTIVM CORPORIS HVMANI.

Ac praeterea

De pulsibus.

I. pag. 1. *Galenus de usu partium corporis humani Libri XVII.* quorum singulorum initium, & finis concordat cum editis cit. edit. Tom. IV. a pag. 284. ad p. 704. Capitum vero Tabulas habent omnes, praeter I. III. VIII. XIII. XVI. & XVII. In fine huius Operis adscripta sunt epigrammata duo, quorum primum elegiacum habes supra in recensione Codicis IX. huius Plutei; alterum iambicum ita habet:

Εὐρών τέλος γένηθα βιβλίου, λόγε.
Κάγω προσάψας τῇ τέλει βιβλῶ χεῖρα
Ἀπὸ πλάγῃ ἐβήλαν ἀμέτρων κόπων.
Τοῖσιν ἀπιδὼν πρὸς τὸ μέκος τῆς βίβλου,
ὦ Νεῖλε (3), χυσοῖμαι γυνέων λόγων,
Τὴν ἀνταμοιβήν, εἰ δοκεῖ, δίδω φίλῳ.
Εἰ δ' οὐ δοκεῖ, πρόδηλον ὡς ἡ χεὶρ μάτην
Πολὺν ὑπέστη καὶ τόνον παρεικατός,
Καὶ κατάραν εἰληθεὺς ἀντὶ φίλιας.
Εἴ γὰρ δὲ θάρρῳ τὴς λόγους τύπος γράφω
Ταῖς φίλιας χάρισιν ἀληθεαῖτης.
Fine libri invento gavisus sum Verbum.
Et ego manu ad libri calcem admoda,
Evassi procul dubio labores immensos.
Tu igitur libri longitudinem respiciens,
O Nile, dulcium sermonum aureum flumen,
Remunerationem, si videatur, amico redde.
Sin aliter, nil dubium, quin manus frustra
Multum laboris subiit & quidem immerito,
Et exsecrationem retulit pro amore.
Ego vero bosce libros exscribo confisus
Amicitiae gratiis verissimae.

II. pag. 189. *Eiusdem de pulsuum differentiis Libri IV.* qui item cum editis Tom. VIII. a pag. 14. ad pag. 102. concordant. Ex hisce libris primus & secundus Capitum Tabulae sunt instructi.

III. pag. 149. *Eiusdem de dignoscendis pulsibus item Libri IV.* ut in cit. Tom. a pag. 103. ad pag. 166.

IV. pag. 275. *Eiusdem de causis pulsuum Libri pariter IV.* ut loc. cit. a pag. 167. ad pag. 235. In Codice tamen sola Librorum numeratio, nulla autem inscriptio legitur.

V.

(1) Heic emendandus Montfauconius, qui Aeginetae Excerpta ex Libro VII. enunciat hoc loco, quae neutiquam legas.

(2) In edit. est XI.

(3) Male Montfaucon. in suo Catalogo *Hellum* appellat.

V. pag. 298. *b. Eiusdem de praesagitione ex pulsibus alii Libri IV. item ut editi ibid. a pag. 236. ad pag. 308. Clauditur Codex alio iambico epigrammate ab amanuensi conscripto, quod sequens est:*

Τέλος τέτευχα τῆς παρούσης τυξίδος
Μηνὸς τρέχοντος ἀρίως Ἀπριλίῳ
Τῇ δευτέρῃ πρὸς ἡλὸν αὐτῆς ἡμέρῃ,
Ἀζὺς, ταπεινὸς, γραμματικὸς δὲ πλεόν
Ἰωαννίκιος Ἰωάννη φίλῳ.
*Finem attingi praesentis tabellae
Currentis modo mensis Aprilis
Die, ut patet secunda,
Caelebs, humilis, atque grammaticus
Ioannicius Ioanni amico.*

Notandum interim est, hoc Volumen ex duobus, quorum alterum *de usu partium corporis humani*, alterum *de pulsibus πραγματείαν* continebat, unum fuisse constatum; quum nova quaternionum numeratio incipiat a pag. 189. ac duobus diversis inscripta sint epigrammata, quae retulimus, primum Nilo, alterum Ioanni. Accedit etiam, quod in calce Codicis sola enumeratio quatuor diversorum Tractatum de pulsibus, instar indicis, fuerit apposita, nulla Operis *de usu partium corporis humani* facta mentione. Manus tamen ubique eadem est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. notulis quibusdam Latinis adscriptus in margine. Constat foliis scriptis 322.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΚΕΝΩ-
ΤΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

LIBER IOANNIS DAMASCENI
DE EVACVANTIBVS
MEDICAMENTIS.

Ac praeterea

Liber inscriptus, *Viatica peregrinantium; & alia Opera Medica.*

COD.
XIX.

EAdem continet hic Codex, atque illa, quae recensēbimus infra in Codice IV. Plut. LXXV. excepto Galeni *de Succedaneis* Libello, qui in hoc desideratur. Ordo praeterea diversus est: primo enim legitur:

I. pag. 1. *Ioannis Damasceni de evacuanti-
bus medicamentis &c. Liber*, quem vide in dicto Codice §. X.

II. pag. 7. *De sero lactis & eius facultate.* Ibid. §. XI.

III. pag. ead. *b. De alimentorum facultati-
bus.* Ibid. §. XIII.

IV. pag. 11. *De antidotis & ipsarum fa-
cultate &c.* Ibid. §. IX.

V. pag. 14. *De sacris antidotis.* Ibid. §. XIV.

(1) Notandum tamen est, post primas duas centurias, quae integrae sunt, reliquarum usque ad mille, primas tantummodo decades numerari, ita ut post numerum CCX. sequatur statim

VI. pag. 16. Opus inscriptum, *Viatica Peregrinantis*, in sectiones VI. & Libros VII. divisum, cum Tabula Capitum singulorum Librorum Operi praemissa. Ibid. a §. I. ad §. VII. inclusive.

VII. pag. 223. *b. De Vrinis* Tractatus. Ib. §. VIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. variis in locis manu recentiori supplerus. Constat foliis scriptis 224.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΟ.

DIOSCORIDIS LIBRI DVO.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΟ ΠΡΟΣ ἈΝΔΡΟΜΑΧΟΝ. COD.
XXI.
Dioscoridis Libri duo ad Andromachum. Praecurrit Caput MXXXIII. (1) tabula; mox alius titulus occurrit: Πεδάκιον Διοσκορίδου Ἀναζαρζέως (sic) πρὸς Ἀνδρόμαχον παρὶ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων. Pedacii Dioscoridis Anazarbei *de simplicibus medicamentis ad Andromachum Libri duo*. Primus inc. Ἡ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων παράδοσις. Des. ἔοικως ἔπτη. Liber II. pag. 54. inc. Τὴν τῶν ἀπλῶν φαρμάκων ἐνέργειαν. Des. ὅσα διὰ πείρας ἡμῶν, ὃ φίλιππε Ἀνδρόμαχε, τῶν ἀπλῶν φαρμάκων ἐν δυσὶ τέμοις συνηλεχότες ἀπεσάλλαμέν σοι. Ad calcem Libri primi alia manu multo recentiori notatum est, *superiora non esse Dioscoridis*: Σημειώται ὅτι τὰ ἀνωθεν οὐκ εἰσὶ Διοσκορίδου. Eadem manus titulos etiam Libris adiecit, Hi libri duo in antiquioribus editionibus omissi sunt, & separatim primum e Ms. Augustano in lucem editi Argentorati MDLXV. 8. cum versione Io. Moibani Medici Augustani, & quum hic operi immortalis esset, Conradi Gesneri, qui & notas addidit, & Galeni, aliorumque συμφωνίας. Vti reliqua, ita praesentes etiam libros de integro recensuit, & novam adiunxit versionem Saracenus in sua Dioscoridis editione. Sed hi libri utrum sint Dioscoridis, dubitatur, licet sub eius nomine ab Aëtio lecti videantur esse. Andromachi duo celebres Medici fuerunt, verum Dioscoridis aequalis fuit Andromachus senior, Neronis archiater. Notandum interim est discrimina non pauca nos ab edito exemplari animadvertisse.

II. pag. 92. In fine occurrit fragmentum quoddam *de virtutibus quarundam herbarum*, nempe aloës, hyssopi &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius scriptura inelegans, atque erroribus scatens est. Constat fol. scriptis 92

ΠΑΥΛΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ.

PAVLLI MEDICI DE FRACTVRIS.

I. pag. 1. ΠΑΥΛΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ. PAVLLI IATROSOPISTAE COD.
XXI.

CCC. & sic deinceps: quae numerandi ratio & in ipsorum Capitum pertractatione servatur.

stae de fracturis, seu Paulli Aeginetae Operis, quod *Medicae Artis compendium* inscribitur, pars Libri sexti, in quo agitur de *fracturis*. Praecedunt Tabula Capitum, quae in edit, alias cit. incipiunt a num. LXXXIX. & progrediuntur usque ad num. CXXII. Ea vero sunt, quae sequuntur:

Περὶ καταγμάτων, ἢ τίνες αὐτῶν διαφοραί.
Περὶ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ καταγμάτων,
Περὶ φλεγμονῆς μῆνιγγος (1).
Περὶ μελανθείσης μῆνιγγος.
Περὶ ῥινὸς κατεαγείσης ἢ θλασθείσης.
Περὶ τῆς κάτω γένους κατεαγείσης,
Περὶ κλειδοῦ κατεαγείσης,
Περὶ ὠμοπλάτου,
Περὶ ἑτέρου.
Περὶ πλευρῶν.
Περὶ ἰσχίων, ἢ τῶν τῆς ἕβης δατύων.
Περὶ σπονδύλων ἢ ἀκάνθης ῥάχews, καὶ περὶ ἑτέρου ὅσων.

Περὶ βραχίονος.
Περὶ πήχεων, ἢ περικίδος.
Περὶ ἄκρας χειρὸς, ἢ τῶν αὐτῆς δακτύλων,
Περὶ μηρῶ.
Περὶ ἐπιγονατίδος.
Περὶ κνήμης.
Περὶ ποδὸς ἄκρης.
Περὶ τῆς τοῦ σκέλους ἀποθίσεως.
Περὶ τῶν ἅμα τραύματι συνισαμένων καταγμάτων.
Περὶ ὑπερτωρώσεως καταγμάτων.
Περὶ τῶν ἐν διαστροφῇ πωρωθέντων.
Περὶ τῶν ἐν ἀπωρώσει διαμενόντων καταγμάτων.
Περὶ τῶν ἐξαρθρημάτων.
Περὶ τῆς κάτω γένους.
Περὶ κλειδοῦ, ἢ ἀκρωμίου.
Περὶ ὤμου ἐξαρθρώσαντος.
Περὶ ἀγκυλῶς.
Περὶ τῶν κατὰ τὸν καρπὸν ἢ τῆς δακτύλου ἐξαρθρημάτων.

Περὶ σπονδύλων ῥάχews.
Περὶ τῆς κατ' ἰσχίον ἐξαρθρώσεως.
Περὶ τῆς κατὰ τὸ γόνυ ἐξαρθρώσεως.
Περὶ τῆς κατὰ τὸ σφυρὸν διαρθρώσεως, ἐν ᾧ καὶ περὶ δακτύλων ποδῶν.
Περὶ τῶν μεθ' ἐλκώσεως ἐξαρθρημάτων.
Περὶ τῆς σὺν κατάγματι γενομένης ἐξαρθρώσεως.

Περὶ βελῶν ἐξαιρέσεως (2).
Περὶ τραθεισῶν μῆνιγγων (3).
Περὶ φλεβοτομίας (4).

Liber inc. Τὸν περὶ καταγμάτων λόγον χρήσιμον ὄντα, κ. λ. Def. ἀσφαγὰς τέμνουσιν. Initium vero differt ab edito, quia primi octo versus, qui prooemii instar in Codice leguntur, absunt ab editione, cum qua consentire incipit in verbis, ἀφανηδὸν μὲν οὖν ἐστὶ ῥῆξις ὅσων, κ. λ.

II. pag. 36. b. Sequuntur Capita quaedam, seu potius Capitum fragmenta ex aliis Pauli Aeginetae Libris excerpta, nulloque ordi-

ne heic exarata. Primum, quod inscribitur, Προφυλακτικὰ πάντων τῶν ἰοβόλων, inc. Εἴ τις ἐν τοῖς θνητομένοις, κ. λ. & est pars Capituli primi Libri V. in edit. pag. 160. lin. 3. Desinit autem in verbis: καγχυρὸς ῥί-ζα. Ibid. lin. 10. Tum Capita II. XXVIII. XXIX. VII. & XI. eiusdem Libri V. His adiiciuntur Libri VII. Capituli I. pars incipiens a verbis: Τὸ μὲν εὖφον συνάγειν, ἢ πίνειν, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 228. lin. 2. Tum Cap. XVII. & III. eiusdem Libri VII. quod desinit in verbis: ὥμιμον θερμαίνει, ὑγραίνει, διαφορεῖ.

III. pag. 46. *Alia item Capita Medica*, quorum hi sunt tituli, forte eiusdem Paulli Aeginetae:

Περὶ πύρων.
Περὶ σύριγγος.
Περὶ τοπικῶν κενώσεων.
Περὶ βαλάνων (5).
Περὶ προσήτων, ἥτοι προκίδων (6).
Περὶ ὑποκαπνίσματος.
Τῶν κινήτων κινήτικα.
Περὶ βδειλῶν ἐκ τῶν Γαληνοῦ.
Πῶς χρὴ βοηθεῖν τοῖς πίνουσι καὶ μὴ καθαιρομένοις.

Τῶν ὑπερκαθαρισμένων ἐπιμέλεια Οὐριβασίου.

IV. pag. 53. Depictum est schema, animae facultatum divisionem exhibens, & excerptum ex Theophrasto Περὶ τῶν ἐκ γῆς φουμένων. In prima autem Codicis pagina aliud legebatur Hippocratis apostasmatum de vulneribus, & schematicus capitis structurae repraesentans.

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. min. Saeculi XV. Constat fol. scriptis 53.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΑΙΡΟΝΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

GALENI DE PURGANTIBVS MEDICAMENTIS.

Continet hic Codex, optimae quidem notae, sed miserrime detruncatus pluribus in locis, varia Galeni Opera, ex quibus quae temporis iniuriam evaserunt, ea sunt:

I. p. 1. Γαληνοῦ περὶ τῶν καθαιρόντων φαρμάκων. Galeni de purgantibus medicamentis. Inc. Κατὰ τὴν αὐτὴν. Def. δύναμις. Cit. edit. Tom. X. pag. 462. ubi inscribitur: Περὶ τῆς τῶν καθαιρόντων φαρμάκων δυνάμεως.

II. pag. 2. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φλεβοτομίας θεραπευτικῶν. Eiusdem de curatione per venae sectionem. Inc. Τοῖς περὶ φλεβοτομίας. Def. τῇ μορῇ (7) παντός. Ibid. pag. 428.

III. pag. 9. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φλεβοτομίας. Eiusdem de venae sectione. Inc. Ὅτε τὸ πρῶτον. Desinit imperfecte in verbis: ὡς ἐχόμενος τε περὶ τὴν ἀναγωγὴν . . . Ibid. pag. 406. Ultima autem verba incidunt in p. 425. lin.

(1) Hoc Caput una cum sequenti in edit. desideratur.
(2) Est C. pot. LXXXVIII. in edit.
(3) D est n edit.
(4) Est Caput XL. in edit.

(5) Aët. Lib. III. Cap. 160.
(6) Id. Lib. III. Cap. 161.
(7) In edit. μὲν.

lin. 54. Inferibitur autem hic Liber in edit. *Περὶ φλεβοτομίας πρὸς Ἑρασιφράτειαν τὴν ἐν Ρώμῃ*. Notandum praeter hunc defectum, quo huius Libri finis, & initium sequentis Operis perire, cui supplendo folia quinque vacua sunt inserta, alia etiam deesse superius inter pag. 9. & 10. & inter pag. 13. & 14.

IV. pag. 15. Sequebantur olim fortasse *Galenī de Hippocratis & Platonis placitis Libri IX.* integri; sed nunc ob Codicem male adfectum & mutilum supersunt tantummodo ea, quae sequuntur, nimirum, Libri secundi fragmentum incipiens a verbis . . . . . *Χρυσίππῳ τε καὶ Διογένην, μεθ' οὗ οὐκ ἀναγκαῖον, κ. λ.* quae incidunt in cit. edit. Tom. V. pag. 99. lin. 4. & progrediens usque ad finem: tum pag. 19. *b.* sequuntur duo fragmenta Libri III. quorum primum incipiens ab initio progreditur usque ad verba, *ἐνία μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων* . . . . . quae incidunt ibid. in pag. 111. lin. penultimam: alterum a verbis . . . . . *ἡμῖν μέρος αὐτῶν τῆς βίβλου, κ. λ.* (edit. pag. 112. lin. 43.) usque ad verba *τοῖς φύσει θυμικότες, ἐτι δὲ θῆ* . . . . . (edit. pag. 117. lin. 53.) Haec autem postrema sunt paginae 21. *b.* inter quam, & sequentem folia octo vacua sunt inserta ad defectum supplendum. In hoc igitur immani Codicis hiatu absorptus est integer Liber IV. & pars Libri V. usque ad verba, *μὴ τοίνυν μὲν ἐπὶ τῆς ψυχῆς, κ. λ.* (edit. pag. 161. lin. 16.) a quibus incipit pag. 22. progreditur autem usque ad finem Libri. Sequitur tandem pag. 28. Liber VI. qui una cum Codice definit imperfecte in verbis, *ἐν πλεονί χρόνῳ φαίνεται γιγνόμενον* . . . . . quae incidunt in loc. cit. pag. 184. lin. 34.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. diversa manu exaratus, & miserrime pluribus in locis detruncatus, variis autem in margine notulis Latinis adpersus. Constat foliis scriptis 29.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ.

DIOSCORIDES.

Adde etiam

Pauca quaedam e Paulo. Aegineta, & Iulio Africano.

COD
XXIII

I. pag. 1. **Π**εδανίου Διοσκορίδου Ἀναζαρβέως *περὶ ὕλης (supple iatrikḗs.)* *Pedacii Dioscoridis Anazarbei de materia medica* Libri IX. quorum tamen primi quinque tantum *de materia medica* sunt, alii quatuor *de alexipharmacis & theriacis*. In primis viginti foliis praecurrit uberrimus Index Capitum, quae in Opere pertrahantur, iuxta ordinem litterarum dispositus, qualis etiam occurrit in celebri editione Graeca apud Aldum Venetiis MD. in folio, quam in huius recensione Codicis prae manibus habui-

mus. Hic tamen propter duorum circiter foliorum iacturam in principio, tota littera A desideratur. Sequitur deinde pag. 21. Praefatio, cuius initium: *Πολλῶν οὐ μόνον ἀρχαίων*. Finis: *ἀποτίθεται*. Caput I. pag. 23. inscr. *Περὶ ἱρίδος*, & inc. *Γρὶς Ἰλλυρικὴ φύλλα φέρει ὅμοια ξιφία, μεῖζονα δὲ καὶ πλατύτερα*. Caput ultimum Libri IX. est *Περὶ βασιλίσκου*, & def. *καὶ οὗτος ὁ θηριακὸς τρόπος*. Ex quo vides tam in principio, quam in fine ab editione citata aliquantum discedere; prima enim verba Capituli primi post duos circiter versus reperies in edit. Ultima vero, quae retulimus pertinent ad Cap. MXI. ac propterea in Codice desiderantur, quae in edit. sequuntur usque ad Cap. MXXVII, quaeque, uti recte admonetur in edit. dubitatur, utrum sint Dioscoridis, nam in principio Capituli MXII. quod est *Περὶ χαμαιμήλου*, ita legitur: *σπερτίον δὲ εἰ ταῦτα μέχρι τέλους ἐστὶ γνήσια*. Reliquorum librorum initia & fines cum editis conferentes, omnia inter se convenire comperimus, excepto Libro I. qui definit in verbis, *καὶ ἐδώκετον γενέσθαι*, omissis nimirum Capitulis CLXXXVIII. & CLXXXIX. Liber VI. definit in verbis, *ἀναγκαῖατα & γενναῖατα*, duobus circiter versibus ante finem in edito. Inter pag. 196. & 197. unum folium deest in Codice, in quo finis Libri VII. & initium Libri VIII. deperit; ille enim definit in verbis *ταῖς πρώταις ἡμέραις μὴ προληφθῇ* . . . . . quae sunt circa medium Capituli DCCCCLXXXII. hic vero incipit a verbis . . . . . *καὶ ψυχρὰ νοτίδος περιχυσίσι*, quae sunt postrema Capituli DCCCXCXVII. Pedacius Dioscorides, secta Empiricus, patria Anazarbeus, Cilix, scripsit prius, quam Plinius historiam naturalem conderet, quamquam ipse aetatem attigisse suspicatur Fabricius B. G. Vol. III. pag. 89. Exstant igitur eius *περὶ ὕλης ἰατρικῆς, de materia medica* libri V. ad Areum, laudati a Galeno in Praefatione Libri VI. de simplicibus medicamentis, ut omnibus eiusdem argumenti praeferat, T. II. edit. Basil. pag. 68. & in Praefat. Libri IV. de compositione medicamentorum secundum genera pag. 359. Patet etiam ex iisdem Galeni locis, libros quinque tantum Dioscoridis ipsi fuisse inspectos; neque plures umquam a Galeno, vel ab aliis veteribus allegantur. Supersunt praeterea Libri duo a Photio etiam sub Dioscoridis nomine memorati, tamquam sextus, & septimus liber de alexipharmacis & theriacis; sextus quidem *περὶ φαρμάκων, ὅσα τέ ἐστι τῶν δηλητηρίων, καὶ ὅσα τῶν ἀλεξιπικῶν, & septimus περὶ τῶν ἰσθόλων ζώων, καὶ τῆς τῶν ἀπ' αὐτῶν πληγέντων σημειώσεως & θεραπείας*. Hi porro quum in quibusdam editionibus, ut in Aldina, quam citavimus, discepti sint in libros quatuor, novem idcirco Libri Dioscoridis numerantur. Verum an genuini Dioscoridis sint hi postremi duo, dubitari potest, quia Galenus etiam Libro de Antidotis, ubi optima erat occasio, horum non

me-

meminit, sed tantum libros quinque commemorat. Itaque Praefatio ad Arcum Libro sexto praemissa, videtur esse conficta iisdem fere verbis, quibus Libri quinti prologus constat, & ad eum, ut videtur, ab alio quodam, simplici imitatione expressa: neque forte lecta Photio, quia ipse librum septimum ait esse τελευταῖον τῆς ὅλης προφησεως, quum tamen in Libri VI. praefatione legas, ἐν τούτῳ τελευταίῳ ὑπάρχοντι τῆς ὅλης πραγματείας καταλεξόμεθα περὶ τῆς τῶν ὀφελείν ἡμᾶς, ἣ βλάπτειν δυναμένων φαρμάκων ἐνεργείας.

II. pag. 200. b. Παύλου Αἰγινήτου ἱατροσοφιστῆ κεφάλαιον κ' ἐκ τοῦ ἐβδόμου βιβλίου τὸ ἐπιγράφων ἐκ τῶν Γαληνῶν περὶ ἀντερβαλλομένων. *Pauli Aeginetae iatrosofistae Caput XXV. ex Lib. VII. inscriptum ex Galeno de succedaneis.* Inc. Εἴν Α'λεξανδρείᾳ φησίν. Def. ἀντὶ ὠκυμοιδοῦς σισύμβριον. Habes in edit. cit. a pag. 102. ad pag. 104.

III. pag. 204. Εἴν τοῦ Α'φρικανοῦ κερδὼν ὅπερ ἐστὶν κερδὼν γ'. κεφ. κβ'. καθαρτικὰ ἀπλά. *Ex Africani Cestis Cestum XIII. Cap. XXII. de purgantibus simplicibus.* Hoc Caput quum brevissimum sit, exhibendum integrum duximus. Ita vero habet: Κυκλωμένου χυλῷ ὀμφακῷ ἐπιχρηθεὶς καθαρτικὸν εὐτονον. θερμὴ δὲ καθαρσις ἡδε. κολλικυηταὶ ἐν ὀλμῷ πτισθῆσαι, & ὀδόνῃ τὸν χυλὸν ἡθήσας ἅμα ὀλίγῳ μέλιτι συμβληθέντι τῶν καθήρε, δ καὶ χειμῶνος ἐπιεικέστερον. τεύτλα τὰ λευκὰ καθεψήσας εἰς ἄλλο σκευὸς καινὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ἀλίτε ὀλίγῳ ποιήσον ἐψῶν ἀναβράσας, καὶ τὰ μὲν προφαγεῖν ἄρτου δίχα τὰ τεύτλα. τὴν δὲ ζωμὴν κεράσαντα πσιῖν, ἐὰρ τε παραπλησίως ἀλυποτάτῃ κένωσις κνίκου τοῦ σπέρματος ὁ χυλὸς ὀρῶν τῷ ἐκ τοῦ γάλακτος μιχθεὶς καὶ πσιθῆς. E Cestis petita esse, quae sub Africani nomine in Geoponicis & Hippiatricis Graecis leguntur, adserit Fabricius Bibl. Graec. Vol. V. pag. 271. ac fortasse Africanum hunc respexit Fulgentius III. 7. Mythologicon, ubi Africanum iatrosofistam laudat. Certe in Cestis ἱατρικῆς & φυσικῆς δυνάμεις atque ἰάσεις contineri iam olim Eusebius in Chron. & Suidas in Α'φρικανῶς notarunt. De hoc Opere vide quae diximus Catalogi Tom. II. pag. 233. §. XXIV.

IV. pag. ead. Παύλου Αἰγινήτου ἱατροσοφιστοῦ ἐκ τοῦ ἐβδόμου βιβλίου περὶ τὸ τέλος κεφάλαιον κς'. περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν. *Pauli Aeginetae iatrosofistae ex Lib. VII. circa finem Caput XXVI. de mensuris & ponderibus.* Inc. Ο' σαθμὸς βάρει, κ. λ. Def. κατὰ τὴν ῥοτὴν διαφορά. In edit. cit. a pag. 304. ad pag. 305. Pars huius Capituli, alia manu recentiori, quum ultima deesset pagina, suppleta est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 205.

(1) Errat Montfauconius in suo Catalogo, Libros tantum sex enumerans.

ΠΑΥΛΟΥ ΔΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

PAVLLI LIBER SEXTVS.

I. pag. 1. **C**ontinet *Pauli Aeginetae Medicinalium Institutionum Librum VI. qui habet Chirurgica.* Praecedit tabula Capitum in fine mutila, unius fortasse, aut alterius folii iactura; deducitur enim usque ad Caput κβ'. περὶ αἰγίλωπος. Liber inc. Τὸν περὶ τῶν χειρουργουμένων λόγον. Def. ποιῆσθαι χειρισμὸν. Continet autem Capita CXXII.

II. p. 76. Sequitur Caput *de observatione eorum, qui purgantur &c.* manu cuiusdam Graeculi prorsus analphabeti exaratum, cuius propterea titulum Graecum utpote mendosissimum omittimus. Inc. Καθόλου μὲν ἐπὶ πάντων δρασιῶν. Finem non damus, quum quibusdam signis claudatur medicorum propriis, ita male depictis, ut ea imitari minime licuerit. Suspiscatur Montfauconius huius ipsius Graeculi manu suppletum fuisse initium Libri, quem recensuimus, usque ad pag. 33. quod reliqua Codicis scriptura multo recentius apparet; ego vero tertiam quamdam manum in hoc postremo Capite de purgationibus agnosco.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 78.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΦΑΡΜΑΚΩΝ
ΚΑΤΑ ΓΕΝΟΣ ΣΤΙΝΘΕ-
ΣΕΩΣ.GALENVS DE COMPOSITIONE
MEDICAMENTORVM PER
GENVS.

Ac praeterea

Alin eiusdem Opera.

I. pag. 1. **Π**ερὶ φαρμάκων συνθέσεως τῶν κατὰ γένος Γαληνοῦ. *Galenus de compositione medicamentorum secundum genera Libri VII. (1) cum tabula Capitum in principio singulorum, tertio excepto. Primus inc. Ἦδη μοι, κ. λ. Vitimus def. τέτων φύσει.* Exstant cit. edit. Tom. XIII. a pag. 640. ad pag. 864. Clauditur Opus hoc tetrasticho:
Πολλὰς πόνας ἤνυσα, & γράφας μάτην
Μάτην ἔγραψα, καὶ μάτην εἶχον πόνας
Πρὸς παρμεγύζον βιβλίον κατὰ γένος.
Βασὶλ χάρις δ' ἔπειτα τοῖς γεγραμμένοις.
Multos labores explevi, & frustra scribens
Frustra scripsi, & frustra operam impendi
In hoc perquam maximo volumine secundum
genus (2).

Heu! nulla iam est scriptis gratificatio.

II. pag. 127. Τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ γ'. ἐπιδημίων ἱπποκράτους. *Eiusdem in Hippocrata-*

(2) Intellige quod continet Galeni Libros de compositione medicamentorum secundum genus.

cratis Epidemiorum Librum tertium Commentarius, seu Commentarii tres. Primus, post Hippocratis textum, Πύθίων, δε φέρεται, κ. λ. inc. Προγεγράφθαι νοήσας, κ. λ. Tertius des. τοῦ περιτοναίου μορίων. Exstant cit. edit. Tom. IX. Part. I a pag. 193. ad pag. 311. (per err. 313.) ubi notandum, Hippocratis textus sectiones singulas, quibus Galeni Commentarius subiicitur, non adferri integras in Codice, ut in editione, sed earum tantum prima, & ultima verba indicari (1).

III. pag. 153. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐχυμίας, καὶ κυκοχυμίας. Eiusdem de probis prauisque alimentorum succis Liber. Inc. Οἱ συνεχῶς, κ. λ. Des. ἀπεργάζονται. Ibid. Tom. VI. p. 417.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. nonnullis in locis manu saeculi XV. suppletus. Constat foliis scriptis 159.

ΠΑΤΑΛΟΤ ΑΙΓΙΝΗΤΟΤ ΒΙΒΛΙΑ Γ'.
ΤΟΤΤΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΤ Ε'
ΕΩΣ ΤΟΤ Ζ'.

PAVLLI AEGINETAE LIBRI
TRES, VIDELICET A V.
VSQVE AD VII.

COD.
XXVI.

Paulli Aeginetae Libri tres posteriores Artis Medicae continentur in hoc Codice, nimirum V. VI. & VII. iisque singulis Capitum indices praevii sunt. Omnia cum editis conveniunt. In fine Libri VII. post verba, κατὰ τὴν ῥοπήν διαφορά, in quibus definit editio, sequitur in Codice Caput inscriptum: Ἀλλε θυριακοί, & inc. Λαβὼν ἐχίδνας νεοθηράσας δ'. & est Caput XI. Libri VII. suo loco omisum, ubi propterea legebatur in Cod. hoc monitum: Ἀλλε θυριακοί. Ἐνταῦθα πρὸ τῆς Μιδριδάτου τοῦ θυριακοῦ ἔλας ταυτέον. εἰσὶ δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ ζ' βιβλίου μετὰ τὸ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Hoc autem Caput eo fortasse consilio scriptor in finem reiecit, ut ponderum, de quibus in praecedenti Capite agebatur, exempla adferret. Clauditur Codex duobus distichis, quorum primum elegiacum ex persona auctoris ita habet:

Τοῦνομά μοι Παῦλος, πατρίε Αἴγινα, πολλὰ
μογήσας

Πᾶσαν ἀνεσορίην βίβλον ἔτευξα μίαν.

Nomen mihi Paullus, patria Aegina; non sine multo labore

Universam medicinam in unum volumen
coëgi.

Alterum vero iambicum ex persona tachygraphi sequens est:

Τῶν εὐτελέων δέχοιο χειρῶν τὸς πότους,
Καὶ τῶν ἐρώντων μηδαμῶς μνήμης λάθοι.

Δόξα σοι, ὦ Θεέ. ἀμήν.

Rudium accipe manuum labores,

Nec amicorum te fugiat umquam memoria.

Gloria tibi Deus. Amen.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius ferme dimidiam, nimirum totus

Liber VI. manu saeculi XV. suppletum est. Constat foliis scriptis 196.

ΠΑΤΑΛΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ.

PAVLLVS AEGINETA.

Παύλου Αἰγινήτου περιόδευτοῦ. Paulli Aeginetae Periodeutae Medicinalium Institutionum Libri VII. cum Indicibus Capitum unicuique praefixis, ac praefatione in principio. Concordant omnia cum cit. edit. praeter ultimum Caput Libri VII. de ponderibus & mensuris, quod in Codice varie dispositum est, & ad lectionem Codicis II. huius Plutei ferme accedit. In ultimo tandem folio alia pauca medica adiecta sunt; & cuiusdam chirurgicae operationis descriptio, quae facta fuit ἑπταε. μηνί Αὐγύστῳ ζ'. anno 6916. (Christi mccccviii.) mense Augusto die septima. Haec autem sequens est: Ἡ' λθ' ἐν τῇς ἀνθρώπων ἀσθενείᾳ ἔχων νοσίαν ὑπερμεγέθη. ψηλαφῆσας αὐτὸν ὁ χειρουργὸς εὗρεν ἔχοντα πύθονος περὶ τοῦ δέρματος ἔξω τῶν ἐντέας. ἦν δὲ τὸ ὄγκωμα μεμερισμένον εἰς πολλὰ, ὡς γρόνθους, ὡς κυδώνια, ὡς μῆλα καὶ ἄλλα μικρὰ μικρότερα. ἐχειρέργησεν αὐτὸν ὑποκάτω τοῦ σωμαχοῦ ἐκ τοῦ μεγάλου. ... τὸν τόπον, καὶ ἐκβαλεν αὐτὸ, καὶ αὐτὸ ἔστυρεν ἄλλα πολλὰ. ἔστυασεν δὲ καὶ ἐκβαλεν ὕγρὰ καὶ ἄλλα σρογγύλα. ἔστυασεν ἄλλο, καὶ ἐξέβαλε σρογγύλα ἀπειρα αὐτῷ, ὥστερ σπητίας; ἡ καρτίνος μυριάδες. ἦν δὲ θαῦμα τότε ὁρῶσιν. ἔμεινεν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐντέας. λέγομεν δὲ ὅτι εἶναι χασίον, ἡ χελώνη λεγομένη.

Notandum, hunc Codicem a pag. 56. usque ad 65. male fuisse a bibliopecto compactum; quae tamen omnia sibi invicem convenient, si numerationem in summa paginarum ora rite appositam lector inspiciat.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. madore aliquibus in locis persufus. Constat foliis scriptis 168.

ΓΑΛΗΝΟΤ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ
ΣΦΥΓΜΩΝ.

GALENI DE DIFFERENTIIS
PULSVVM.

Seu potius

Galenus de Pulsibus Tractatus integer Libris
constans XVI.

I. pag. 1. **G**alenus de differentiis pulsuum Libri IV. cum Capitum tabulis unicuique praemissis. Exstant in edit. cit. Tom. VIII. a pag. 14. ad pag. 102.

II. pag. 114. b. Eiusdem de dignoscendis pulsibus Libri item quatuor, cum Capitum tabula in principio singulorum, primo excepto. Ibid. a pag. 103. ad pag. 166.

III. pag. 199. b. Eiusdem de causis pulsuum alii

COD.
XXVII.

COD.
XXVIII.

(1) Haec quoque corrigendus Montfauconius, qui huiusmodi Opus indicavit sub titulo Galeni e libro tertio de Placitis Hippo-

cratis & Platonis; tituli fortasse vocem ἐκιδμαίων legens περὶ δογμάτων.

alii Libri IV. Ibid. a pag. 167. ad pag. 235. In Codice praecedunt secundo, tertio, & quarto breves Capitum tabulae.

IV. pag. 294. *b. Eiusdem de praesagitione ex pulsibus Libri alii quatuor. Ibid. a p. 236. ad pag. 308. In Codice praecedunt singulis Capitum tabulae.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. suppletus a pag. 1. usque ad pag. 27. & a pag. 392. usque ad finem. Constat foliis scriptis 399.

ΠΑΤΑΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ.

PAVLLVS AEGINETA.

COD. XXIX. **P**auli Aeginetae Artis Medicae Compendii Libri IV. priores, cum Capitum elenchis unicuique Libro praefixis. Praecedit Praefationis pars incipiens a verbis . . . . . *ὁμοιομορῶν, ὁργανικῶν, ἐν λύσει συνεχείας, κ. λ.* quae in edit. cit. incidunt in pag. 1. lin. 34. quare unum folium deesse in principio Codicis arbitramur. Librorum singulorum initia & fines cum edit. conveniunt. In Libro IV. unum folium, nimirum 213. inverso capite a bibliopego compactum est. Ad calcem denique Libri IV. adiecta sunt alia Capita ex eiusdem Aeginetae Libro V. excerpta, nimirum Caput XXII. XXIII. XXVI. & III. desinens imperfecte una cum Codice in verbis, *ζήσεται τὸ ὀνίζιον . . . . .* quae incidunt in pag. 162. lin. 22.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. optimus, initio ac fine mutilus, cuius folia quaedam vetustate oblitterata, recentior manus veterum characterum evanidis vestigiis inhaerens ad vitam veluti revocavit. Constat foliis scriptis 210.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΠΟΝΘΟΤΩΝ ΤΟΠΩΝ.

GALENVS DE LOCIS ADFFECTIS.

COD. XXX. **C**ontinet hic Codex Galeni de locis adfectis Libros VI. quales habentur in cit. edit. Tom. VII. a pag. 378. usque ad pag. 530. Praecedunt tamen in Codice singulis Libris argumenta Capitum, primo excepto. Multis autem Latinis notulis, ac nonnullis etiam Graecis in margine adpositis abundat, manu, ut videntur Nicolai Niccoli: nec desunt etiam glossae aliquot interlineares Graecae.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 144.

ΠΑΤΑΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑ.

PAVLLI AEGINETAE OPERA MEDICA.

Ac praeterea

Quaedam pauca ex Galeno & Theophilo.

I. pag. 1. **P**auli Aeginetae Artis Medicae Compendium Libris VII. cum praefatione in Librum I. & indicibus Capitum unicuique Libro praemissis. Instar vero tituli praefationem praebet distichon Elegiacum, quod in Cod. XXVI. huius Plutei retulimus. Liber VII. desinit in Capite XXV. quod inscribitur: *Γαληνοῦ περὶ τῶν ἀντεμβυλλομένων βοτανῶν*. Librorum initia & fines cum editis concordant. Notandum tamen est in Libro II. post Caput XIII. quod est *Περὶ τῆς τοῦ οὖρου σημειώσεως*, Excerpta quaedam ex aliis auctoribus fuisse inserta, quae sunt:

II. p. 22. *b. Περὶ οὖρου Γαληνοῦ (1). Galeni de urinis, seu potius De urinis Tractatus ex Galeno & aliis collectus. Inc. Τὴν περὶ τῆς τοῦ οὖρου διαφορᾶς πραγματείαν πολλοὶ τῶν ἀρχαίων σοφῶν ἰατρῶν ἐπεχειρήσαν τε καὶ ἔγραψαν. ὃν πρῶτος πάντων Κῶος Γαπποκράτης, οὗ τὰς βιβλίους ἐκτετύχονεν, μετὰ δὲ τὰς τότε χρόνους Γαληνὸς ἡ Γαυμάσιος ἰατροὶ ἐπεχειρήσαν τε καὶ ἔγραψαν. εἴτα μετὰ τοῦτον Μαγνὸς ἰατροσοφίας, κ. λ. Def. εὐχαριστήσωμεν Χριστῷ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ συνεργήσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν δόξαν τῆς τοιαύτης πραγματείας, ἣ ἀξιοθῆναι ἡμᾶς ἀρχὴν καὶ τέλος ἐκτελεῖν αὐτῇ εἰς δόξαν τῶν ἰπποκράτους ἐπιθυμούντων ἐκ πάσης πραγματείας μαθηθῆναι. Ex quo patet auctorem esse Christianum, ac fortasse Theophilum, cuius de Urinis libellus in Codice Caesareo idem habet initium. Est autem Tractatus per interrogationem & responsionem digestus. In hoc Tractatu duo folia, nempe 24. & 25. inserta sunt alterius, ut videntur, manus. Excerptum quoddam continentia *περὶ κρισίμων ἡμερῶν, h. e. de diebus criticis, sive decretoriis ex Hippocratis sententia, quod inc. Λέγει δὲ ὁ Γαπποκράτης. οἱ δὲ πυρετοὶ γίνονται, κ. λ. Def. ἐπὶ τριγώνῳ πλευρᾷ ὑπάρχουσα. Tum pag. 26. b. sequuntur quaedam medicamentorum confectioes, quarum postrema est pro iis, qui hemicrania laborant, ubi historiola quaedam narratur, omnia erroribus plena.**

III. pag. 29. *Ἀρχὴ τοῦ σφυγμικαρίου. Initium sphygmicarum, seu de Pulsibus Tractatus. Inc. Τῶν ἀρτηριῶν ἡ κίνησις, τῶν μὲν οὐχ ὑποπίπτει, τῶν δὲ ἐκποπίπτει. Def. καὶ ποιεῖ σφυγμὸν μικρὸν, ἀμυδρὸν, βραδύ, ἀραιόν.*

IV. pag. 30. *Θεοφίλου βασιλέως πρωτοσπαθαρίου καὶ ἀρχιάτρου περὶ σφυγμῶν. Theophili Imperatoris protospatharii & archiatri de Pulsibus Liber. Inc. Ὅτι μὲν δύο κοιλίαι τῆς καρδίας εἰσιν,*

(1) Ita quidem inscribitur in Codice, sed Galeni non esse ex ipsius praefationis verbis, quae paulo prolixiora referimus, patet.

σιν, ἀρισερά τε καὶ δεξιά, κ. λ. Def. καὶ περὶ μὲν τῆς τῶν σφυγμῶν διδασκαλίας ἰκανὰ τὰ εἰρημένα, Χρυσὸ συμπάρχοντος ἔδην ἡγῆσαντος ἐξ-αριθμῆσαι ἡμᾶς τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰς δια-φορὰς αὐτῶν· αὐτῷ ἡ δόξα, ἀμήν. Diverse inscribitur & incipit in Codice Caesareo, ut videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 653. quo auctore necdum Graecè vidit lucem.

V. pag. 34. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαχωρημάτων. *Eiusdem de alvi excrementis*. Inc. Ἐπειδὴ τὰς διατάξεις τῶν ἐν βάθει τοῦ σώματος κειμένων μορίων τὰς τε κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν ἐκ τῶν ἐκκρινόμενων περιττωμάτων διαγιγνώσκωμεν. Def. καὶ οὕτως ἐκ τῆς ιδέας αὐτῶν διαγιγνώσκωμεν τὴν ἐν βάθει πάσχοντα ἀφανεῖς τόπους, ἐπικα-λούμενοι Χρυσὸν τὸν ἀληθινόν ὅτι ἡμῶν. αὐτῷ ἡ δόξα ἀμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ ᾧ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἀμήν. Tum subditur: Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ σφυγμικαρίου καὶ τοῦ περὶ διαχωρη-μάτων. Primus Graecè edidit una cum La-тина versione Thomas Guidocius Lugduni Ba-tavorum MDCCIII. in 8. Ms. exstat & in Bi-blioth. Caesar. teste Nessel. Part. III. p. 23. & 47. Haec sunt quae in secundo Paulli Aeginetæ Libro inserta leguntur, tamquam ad ea, quae in Capitibus XI. XII. & XIII. hu-iusce Libri pertractantur, pertinentia. A pagina igitur 36. b. Paulli textus resumitur, & quidem ita, ut repetatur Caput XII. de excrementis, & XIII. de urinarum signis.

VI. pag. 199. b. Sequuntur Capita qua-tuor item Medica, quorum primum anepi-graphum inc. Ἐκ πυρετοῦ εἶπεν, ἵνα χωρήσῃ ταῦτα σπασμοῦ, κ. λ. alterum est περὶ ἰδρώ-των ἀρίων, tertium περὶ ἰσχυονδρίου σημειώ-σεως, quartum περὶ ἀποσάσεως, cuius postre-ma verba sunt: τὸ δὲ ἐναντιώτατον τῶν κή-κισον. Excerpta autem sunt ex primo Gale-ni Commentario in Praenotiones Hippocra-tis: prima autem verba incidunt in cit. edit. Tom. VIII. pag. 608. lin. 35.

VII. pag. 200. Γαληνοῦ εἰς τὸ προγνωσικὸν Ἰπποκράτους ὑπόμνημα β'. *Galenus in praenotiones Hippocratis Commentarius II* Inc. Οἱ δὲ ὕδρω-πες οἱ ἐκ τῶν ὀξέων νοσημάτων γινόμενοι. Def. καὶ δυσουράτοις οἱ πταρμὸι γίνονται. Cit. Tom. VIII. a pag. 619. ad pag. 644. lin. 33. Non est tamen integer Commentarius, sed ex eo tantum Excerpta.

VIII. pag. 203. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ προ-γνωσικὸν Ἰπποκράτους τμήμα τρίτον. *Eiusdem in praenotiones Hippocratis Sectio III*. Inc. Δί-ματι δὲ συμμεμιγμένον μὴ πολλῶν, κ. λ. Def. γινώσκωμεν τοῖς αὐτοῖς σημείοις. Initium huius terrae sectionis incidit in citatam paginam 644. lin. 36. Finem vero reperire minime licuit, quum huius item, uti superioris Par-tis, Excerpta tantum sint hinc illinc defum-ta. In fine legitur: Τέλος σὺν Θεῷ τῷ προ-γνωσικῷ. *Finis cum Deo Commentarii in praenotiones*.

IX. pag. 206. b. Quaedam brevia de diffe-rentiis pulsuum, & urinarum ex Galeno.

X. pag. 207. b. *Notae quaedam numericae ab unitate usque ad tria milia.*

XI. pag. 208. Γαληνοῦ περὶ τύπων. *Galenus de typis, sive morborum formis* Libellus. Inc. Πολλῶν δὲ πλατύτερον περὶ τῆς περὶ τύπων θεω-ρίας, κ. λ. Def. καὶ ἐξῆς κύκλος ὁμοιος. Cit. edit. Tom. VII. pag. 152.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. ma-iori, Saeculi XIV. binis columnis exaratus, scriptoris manum redolens imperitissimam ac mendosissimam. Constat foliis scriptis 209.

VETERVM MEDICORVM CHI- VRGICA QVAEDAM AN- TEHAC DESIDERATA GRAECA ET LATINA.

Graecorum Chirurgici Libri, Sorani unus de fracturarum signis Oribasii duo de fra-ctis & de luxatis = Collectione Nicetae ab anti-quissimo & optimo Codice Florentina descripti, conversi atque editi ab Antonio Cocchio Ana-tomis Professore publico & Antiquario Caesaris. Florentiae anno MDCCCLIV ex typographio Im-periali Praesidium permisso. Haec est nitidissi-ma illa Sorani & Oribasii, Chirurgorum ve-terum, editio Florentina in folio maximo, paginis constans 173. quam laudavimus in recensione Codicis VII. huius Plutei supra pag. 53. & 85. §. VIII pag. 86. §. XVII. & pag. 90. §. XLIV. In hac praecedat pri-mo auctoris ad Franciscum Imperatorem de-dicatio; tum praefatio ad lectorem; tertio tabula eorum, quae in dicta editione conti-nentur; quarto elenchus integer Capitum, quibus tota constat Nicetae Collectio, quam VII. huius Plutei exhibet Codex; quinto tria in Nicetae laudem epigrammata; sexto characteris dicti Codicis VII. specimen; tan-dem ipsa Sorani, atque Oribasii Opera, omnia Graecè & Latine edita, atque adno-tationibus illustrata. In fine vero corollarium accedit variantium lectionum octavi Celsi Libri, qui de ossibus agit, ex vetustissimo Codice, qui in hac Bibliotheca adservatur Plut. LXXIII. num. 1. excerptarum. Notan-dum heic est, editoris mentem fuisse, multo plura ex dicta Nicetae Collectione a se iam descripta, in lucem prodere, librumque duplo maiorem conficere; sed partim adiutorum paucitate, partim rei suae familiaris detrimento, quod pertimescebat, animo de-iectum, consilium mutasse, & in aliud tem-pus reliqui Operis editionem reiecit; sed hoc quominus ipse praestaret, morte prohi-bitus (1), tanto beneficio litterariam repu-blicam fraudavit.

Quum absoluta iam omnium Graecorum Codicum recensione, ac dimidia ferme huius Plutei parte typis iam excusa, consulere vix tandem obtigisset Mss. Antonii Cocchii sche-das, quibus omnium Medicorum & Chirur-gicorum Codicum recensiones tam Graeco-rum quam Latinorum fuerat elucubratus,

(1) Obiit Calendis Januarii Ann. MDCCCLVIII. annos natus LXII.

non sine magna voluptate comperimus, nihil ferme ex iis, quae ab ipso cum in ceteris, tum in medicinae potissimum studiis versatissimo fuerant adnotata, nostram diligentiam, licet huiusce facultatis prorsus essemus expertes, effugisse; quod vix optandum nobis videbatur: ut enim verum fateamur, ex omnibus huius Bibliothecae Codicibus eos potissimum, qui medicas & chirurgicas res continent, & iniquioribus characteribus exaratos, & in peiorem formam redactos reperimus. Nequid igitur omittamus, pauca quaedam ex uno aut altero Codice huius Plutei, quae ipsius adhibita face dispeximus, haec appendicis loco subiicienda duximus.

APPENDIX.

IN calce Galeni Operum, quae habentur in Cod. III. sup. pag. 50. §. XXI. diversa manu legitur:

I. Χρησμός τοῦ ἑξαμελίου. *Oraculum hexameli.* Ὅταν πίτεις κόνιν δέχεται, καὶ κόνις λίθρον, τότε καρτερὸς γενήσεται περίβολος ἰσθμοῦ, μακάρτατος γὰρ ἔσται, δὲ τέταρτον κτίσεται ἰσθμὸν. Huic interpretatio quaedam interlinearis adiecta est, nimirum, verbo πίτεις, ἦτοι αἱ σάνιδες, αἱ εἰς τὴν βενετίαν ἰγέοντο, verbo λίθρον, τὸ αἷμα τὸ μεμιγμένον μετὰ κοριοῦ, verbis vero μακάρτατος γὰρ, κ. λ. ἦτοι ὁ δὲ τῆς βενετίας ἰσθμὸν τειχίσας τοῦ ἑπταβ. ἰνδ. ια'. ὀκτωβ. ιζ'. Τὸ μὲν πρῶτον ἐκτίσθη παρὰ Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων. ἐρχομένου τοῦ Σέρξου μετὰ τῶν Πελοποννησίων. Τὸ δεύτερον παρὰ Νέρωνος. Τὸ τρίτον παρὰ βασιλέως κυρίου Μηνεῦχλ τοῦ . . . . (1) τὸ τέταρτον παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

II. Ἰπποκράτους λόγος, ἢ ὄρκος. *Hippocratis dictum, seu iurandum carmine expressum, quod inc.*

Αὐτὸν ἐν ἀχράντοις μέγαν θεὸν αἰὲν εἶναι Ὀμνυμι, κ. λ.

III. Sequuntur tres ex Homero versus in laudem medici.

IV. Ultimum Codicis folium inversum est, ibique olim erant quaedam *de muscutorum motu* exarata characterē satis pulcro ac vetusto, quae deinde aevo consumta, ac tineis corrosa vix legi possunt. Adscriptum legitur nomen . . . . Ἀγγέλου ἱατροῦ ἢ βίβλος ἡδε.

QUum Codex IV. pluribus in locis restauratus sit atque suppletus, notandum ante supplementum allucibi legi in imo margine: λείπει ἐπὶ φύλλα ἐν τῷ γερμανικῷ ἀντιγράφῳ, & alibi: λείπει ἐν τῷ ἀντιγράφῳ γερμανικῷ φύλλα ιδ'. Character Codicis est saeculi circiter XII. supplementa vero saeculi XV.

MANUS Codicis V. est Ioannicius illius, qui se subscribit in Cod. XVIII. huius Plutei.

(1) Ita perversa scriptura est & implicita, ut vocem Μενεῦχλ coniectura tantum adsequuti fuimus, aliam vero quae sequitur minime licuerit exsculpere.

ITa male adfectus est Codex X. partim maldore, quo tituli Capitum rubricari prorsus evanuerunt, partim foliorum laceratione, qua pluribus in locis dimidia ferme paginarum pars intercidit, ut in ipsius recensione peragenda quoad ea praesertim, quae primis quatuor paragraphis continentur (supra pag. 95.) omnia dispicere, alia ab aliis discernere, sua cuique tribuere primo intuitu minime licuerit. Hinc factum est, ut recensione illi parum adquiescentes Codicem iterum in manus fumere & examinare, ac si quid novi ex evanidis litterarum vestigiis eruere possemus, tentare voluerimus: quem quidem laborem subiisse minime poenituit: multa enim, quae tunc nostros oculos effugerant, nunc aliorum subsequendum Codicum auxilio assequi feliciter contigit. Habeas igitur, amice Lector, eorum, quae in praedictis quatuor paragraphis vel omissa, vel parum distincte enunciata fuerunt, διόρθωσιν ἢ προσθήκην.

I. pag. 1. Occurrit Tabula argumentorum Capitum, quibus olim Volumen hoc constabat, in tres sectiones, seu libros divisa, appposito citulo iambicis hisce, aut ferme iambicis versibus expresso:

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς παρθένου τριβίβλου.

Τὴν μὲν πρώτην νῆσι μοι Διοσκορίδης (sic),

Τὴν δὲ δευτέραν Γαληνοῦ τοῦ πανσφῶν,

Τὴν δ' αὖτε τρίτην Ἰωάννου τοῦ πάνου

τοῦ Δαμασκηνοῦ ἢ θεῶν διδασκάλου.

Initium cum Deo praesentis tribibli.

Primum quidem (librum) scias esse Dioscoridis,

Alterum vero Galeni sapientissimi,

Tertium autem Ioannis magni

Damasceni, ac divini magistri.

Sequitur deinde brevis epitome eorum, quae in unoquoque trium Librorum continentur; tum Tabula ipsa, seu potius Tabulae tres totidem Libris respondentes, quarum prima Capita continet αμθ'. sc. MIL. altera αρ'. MC. tertia, αυζ'. MCCCCVII. ubi notanda est eadem numerandi ratio, quam exhibet Codex XX. huius Plutei, de qua vide supra pag. 121. in not.

II. pag. 13. Incipit Liber I. Dioscoridis potissimum *de facile parabilibus simplicibus & compositis medicamentis ad Andromachum* Tractatum continens, qui in edit. bipartitus occurrit. Huic tamen praecedunt nonnulla ex aliis auctoribus Excerpta, & primo quidem Γαληνοῦ ἐκ τῶν ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων, *Galen. ex anatomicis administrationibus.* Inc. Εὐκάτω τῶν ζώων ἡ φύσις τὸ σῶμα παρασκευάσεν. Def. εἰς τὴν ἰβ' μῆναι. II. pag. 13. b. Γαληνοῦ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου, *Galen. seu potius ex Galeno (2) de fabrica hominis.* Inc. Οὐ μικρὸν μοι ἐστὶ καταφρονῆσαι τὴν Πλάτωνος σοφίαν. Def. ἀποπληξίαι καὶ μυρία ἕτερα νοσήματα. Tum subiiciuntur σημεῖα ἐγ-

κεῖ-

(2) Ita intelligendus est hic titulus, non enim ipsius Galeni verba sunt, sed ex ipso, & ex aliis a Collectore vel in proprium, vel in alienum usum concinnata.

κείμενα τοῖς φυσικοῖς, *signa posita in rebus naturalibus*, seu notae quaedam, quibus rerum naturalium scriptores, brevitatis gratia, uti solent ad indicandum ex. gr. *caelum*, *mare*, *noctem*, *horam* &c. III. pag. 15. *De urinae coloribus ex Theophilo*; ex titulo enim propter interiorum marginem humiditate corruptum, & novo folio restauratum superest tantum . . . τὰ Θεόφιλον. Septemdecim autem numerantur urinae colores, scilicet α'. λευκὸν ὡς ὕδωρ, β'. γαλακτώδες, κ. λ. eorumque explicationes subiiciuntur. IV. pag. 16. *Ἐκ τῶν ἐφοδίων περὶ οὕρων σημασιῶν*. *De urinarum significationibus ex Viaticis*, scilicet Excerptum ex Opere, quod titulum praefert *Viatica peregrinantium*, de quo inferius in Cod. IV. Plutei sequentis. Inc. *Ἐπειδὴ περὶ οὕρων εἰπεῖν ἀρχήθεν τοῦτο δοκοῦν ἡμῖν προεθύμηται*. Def. *ἴδιον ὅτι παροξυσμὸν σημαίνει*. Tum subditur brevissimum Caput *περὶ κρίσεων ἡμερῶν*, *de diebus decretoriis*, & aliud continens σημεῖα ἱατρικὰ, ἅτερ ἐχρησάμεθα εἰς τὴν ὕλην τοῦ βιβλίου, Γαληνοῦ, *notas medicinales, quibus usi sumus ad libri materiam, ex Galeno*. Sunt notae quaedam, quibus medici utuntur ad varias tum medicamentorum, tum instrumentorum medicinalium species indicandas. V. pag. 18. b. Θεόφιλου περὶ οὕρων. *Theophilus de urinis Liber*. Inc. *Τὴν περὶ τῶν οὕρων πραγματείαν πολλοὶ τῶν ἀρχαίων ἐπεχειρήσαν, κ. λ.* Def. *ποσαχῶς γίνεται ἰσχυρία, τριχῶς, ἢ δια πάθος τῆς κύσεως, ἢ τῶν νεφρῶν, ἢ τῶν οὐρητῶν*. Vtrum autem omnia ad Theophilum pertineant. pro certo adfirmare non possumus, quum ex titulis Capitum, quae plura in hoc Tractatu sunt, plerique evanuerint, alii vero una cum interiori paginarum parte lacerati perierint. Simile quidem initium occurrit etiam superius in Cod. XXXI. huius Plutei, sed in progressu inter se discrepant. His veluti prolegomenis praemissis, incipit a pag. 27. prima Voluminis pars continens Dioscoridis *ἐνδύρισα*, seu *curationem morborum per medicamenta paratu facilia*, quae Capitibus, uti iam diximus, constat MXLIX. Inc. *Τῶν ἀπλῶν φαρμάκων παράδοσις, τιμωτάτε Ἀνδρόμαχε, κ. λ.* Def. *καὶ συνολισθαίνει διὰ τῆς ἔδρας*. Tum rubris litteris legitur Epilogus: *Ὅσα διὰ τείρας ἡμῖν*,

ὃ φίλτατε Ἀνδρόμαχε, τῶν . . . ἀπεσάλκαμέν σοι. ἢ νῦν δόξα σοι, Χριστέ . . . (1) Concordat initium & finis cum editione Gr. Lat. Argentorat. MDLXV. in 4. Hoc tamen Opus non totam Caput MXLIX. summam complectitur, sed definit in Capite MXXXIII. Quae sequuntur usque ad MXLIX. cuius sint, nondum comperimus, ac propterea ipsorum titulos in medium proferendos duximus, qui sunt:

αλδ'. *περὶ λυτῶν*.
αλε'. *περὶ ὀρθαλμιάσεως*.
αλς'. *περὶ ληθάργων*.
αλζ'. *εἰς ἐπιληψίαν*.
αλη'. *περὶ τοῖς οὐρῶσιν εἰς τὴν εἰρημνίαν*.
αλγ'. *περὶ πλευρίτιδος*.
αμ'. *περὶ ὠταλγίας καὶ θέρμης*.
αμα'. *περὶ δίψης*.
αμβ'. *περὶ ψυχροῦ στομάχου*.
αμγ'. *περὶ τῶν λιγιόντων*.
αμδ'. *περὶ κρημνιζομένων ἀφ' ὕψους*.
αμε'. *περὶ αἵματος ἀπὸ ξίφους*.
αμς'. *περὶ λευκότητος οὐνχῶν*.
αμζ'. *περὶ βηχικῶν ζυμμάτων*.
αμη'. *περὶ ἀλλοιώσεως τῆς ἀσφραντικῆς ὀσμῆς*.
αμθ'. *περὶ ὀδονταλγίας*.

Horum omnium initium est: *Τὰ τῶν ποτίμων ὑδάτων λυτὰ τὰ μὲν τραχεῖα ἡμαλύνει, τὰ δὲ περιπτώματα διαφορεῖ*. Finis: *ἐπίπλωσε κατὰ τοῦ πονύτου ὀδόντα, καὶ εἰ Θεὸς φίλον ὑγιαίνει*.

III. pag. b. *Βιβλίον δεύτερον τοῦ Γαληνοῦ. Liber II. Galeni, seu Voluminis pars altera*, quam, uti diximus, constituebant Capita MC. (2) complectens varia medicamentorum genera e diversis auctoribus, ac praecipue Galeno desumpta: cuius tamen secundae partis tria tantum folia, & ea mutila superfunt. Inc. *Ἐπιμελέμενοι τῆς σῆς . . . ὑγιείας, ὃ βασιλεῦ, καὶ αὐτῆς φρουρίδα τιθέμενοι, κ. λ.*

IV. Tertiae denique partis, quae omnium erat uberrima, quippe quae Capitibus constabat MCCCCVII. ne unum quidem verbum superest.

V. pag. 86. *Alexandri Tralliani de diagnosticis & curandis morbis Libri XII. &c.* ut supra pag. 95.

(1) Vbi puncta apposuimus, characteres ob madefactum folium evanuerunt.

(2) Ex his Caput DCCCCIV. ut apparet ex Indice praemisso,

continet βασιλικὰ ἱερὰ, τοῖς βασιλεῦσι τῆς μεγάλης μούσας τοῦ σπυρίου Μαννίου.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXV.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXI.
ET VNVM EDITVM ET ARABICVM.

C O D E X I.

AVICENNA IN CARATTERE ARABO.

Vicennae medici Arabis Opera typis impressa characteribus Arabicis Romae in Typographia Medicea MDXCIII. in fol. maximo cum licentia superiorum.

Haec una est ex paucis illis editionibus, quae ex Orientalium linguarum typographia, Mediceorum Principum auspiciis, ac Ferdinandi porissimum S. R. E. primum Cardinalis, deinde Magni Etruriae Ducis incredibili sumtu Romae excitata prodierunt, de qua fusius in Annalibus nostris Typographicis Cap. VII. verba facimus.

ΑΕΤΙΟΤ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Ζ' ΤΟΤΤ'
ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Θ' ΕΝΣ
ΤΟΥ ΙΕ'.

AETII LIBRI MEDICINALES
VII. A IX. SCILICET
VSQVE AD XV.

I. pag. 1. **P**ost tabulam Capitem XLVIII. Liber IX. inscribitur: Περὶ τῶν κατὰ τὸ σῆμα τῆς κοιλίας παθῶν, καὶ αὐτῆς τῆς κοιλίας καὶ ἐντέων. De stomachi, alvi, & interaneorum adfectionibus. Inc. Οὕτως ἐν χρῆσι θεραπεύειν. Def. καὶ ἀναλαμβάνει μετὰ μυσίου, καὶ ῥοδοδάκτυλος. Exstat in Latina Aëtii Operum Medicorum edit. Lugdun. MDCLIX. fol. a pag. 529. ad pag. 620. In Codice huius Libri tertia ferme pars manu recentioris, saeculi nimirum XV. suppleta est.

II. pag. 74. **b.** Περὶ ἥπατικῶν, σπληνικῶν, ἰντερικῶν, καχεκτικῶν, ὕδρωπικῶν λόγος δέκατος. De hepaticis, lienicis, islericis, maleadfectis, & hydropicis Liber X. Capita continens XXVII. sine ipsorum tamen tabula in principio, quae reliquis etiam deest, postremo excepto. Inc. Δυσκασίαι μὲν, αἰτίαι τῆς τοῦ ἥπατος ἀτονίας. Def. πρὸς τὴν ὕδραν τοῦ ἥτους καὶ ὁ οἶκος. Ibid. a pag. 619. ad p. 664.

III. pag. 106. **b.** Περὶ διαβήτου καὶ τῆς νεφροῦς καὶ κύστης παθῶν, καὶ περὶ πριαπισμοῦ καὶ γονορροίας & ἀφροδισίων λόγος ια'. De diabete, ac renum & vesicae adfectionibus, ac de priapismo, seminis profluvio, rebusque venereis Liber XI. Capitis constans XXXVIII. Inc. Οὗ διαβήτου χρόνιον ἐστὶ πάθος. Def. καὶ διαίτη πᾶσι κεχρησθαι θερμῇ καὶ ξηρῇ. Ibid. a pag. 665. ad pag. 706.

IV. pag. 135. **b.** Ἀρχὴ τοῦ δωδεκάτου λόγου. *Initium XII. Libri*, cuius Capita sunt LXIX. Inc. Ἰσχυρισμοὶ κυρίως καλεῖνται. Def. μᾶλλον ὠφέλῃσι. Ibid. a pag. 707. ad p. 758.

V. pag. 167. **b.** Ἀετίου λόγος ιγ'. *Aëtii Liber XIII.* Capita continens CXXXIV. Inc. Ἀρχόμενοι περὶ τῶν δακτύλων ζώων γράφειν. Def. σὺν ἕξει ἐπίχρῃσι. Ibid. a pag. 759. ad pag. 832.

VI. pag. 213. Ἀρχὴ τοῦ ιδ' λόγου. *Initium XIV. Libri*, qui Capita continet LXXXIII. Inc. Τὰ κατὰ τὴν ὕδραν πάθη. Def. τὸ δὲ ἕλκος συνσπαιρόμενον ἀπελύσθω. Ibid. a p. 833. ad pag. 904.

VII. pag. 264. Ἀρχὴ τοῦ ιε' λόγου. *Initium XV. Libri*, cum indice Capitem in principio, quorum numerus quotus sit minime potuimus pervestigare, quum & ipsius Tabulae pars in margine exarata, in Codicis restitutione detruncata fuerit, & suo deinde loco nullis sint Graecis litteris invicem distincta. Inc. Ὅσπερ ἐπὶ χολώδει βεύματι. Def. ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς φύξας τῇ κινήσει χρω. Ibid. a pag. 905. ad pag. 951. Ultima tamen verba pertinent ad Caput XLVI. deest enim in Codice Caput XLVII. subiunguntur tamen pauca quaedam σκευασίαν νεφριτικῶν continentia.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. tunc ac madore valde corruptus, initio, ac fine manu recentiori suppletus, cuius tamen notulae quaedam marginales refecatae perierunt. Constat foliis scriptis 309.

BIBΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ ΠΟΙΚΙΛΑ.

LIBRI MEDICINALES VARII.

Nec non

Hippocratis Praenotionum Liber.

cod. III. I. pag. 1. **A** Nonymi brevis Tractatus de *pulsibus*. Inc. *Οροι σφυγμῶν β'.* Def. *ἡ μάστις ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων.* Ita vero digestus est, ut post pulsum definitio- nem ac divisionem sequatur Tractatus per interrogationem, & responsionem.

II. pag. 4. *Ἀλάτιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λυκά.* *Halation*, seu *falsum embamma Evangelistae Lucae*. Inc. *Οἱ ῥασιν τήρει μέχρι γήρας.* Def. *τρίψαι σίκαι χρῶ.* Subiiciuntur huic varia me- dicamenta *pro uberum morbis*. Haec ἀλατίου compositio sancto Lucae tributa, exstat Ms. in Biblioth. Caesar. Vindobon. teste Lambecio Tom. VI. p. 107. 140. In Codice quoque Re- gio Paris. CCCXLIX. describi ἀλάτιον τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λυκά δωδεκά- θεον ἀνομαζόμενον, ὠφελοῦν εἰς πάντα τὰ πάθη, ἐξαιρέτως τὴν ἀμβλυωπίαν, ἣ καὶ οἱ καλλιγρά- φοι χρῶνται, adfirmat Cangius in Append. ad Glossar. Graec. pag. 90.

III. pag. ead. b. *Εἰς τῶν Μητροδόρας περὶ τῶν γυναικείων παθῶν τῆς μήτρας.* Ex *Metrodora scriptis de mulierum morbis uteri*. Inc. *Τῶν γυναικείων παθῶν πολλῶν τε, κ. λ.* Def. *οὗ ἐπὶ χριε τὸν εἰμαχον.* Sunt Capita CVIII. quorum nonnulla, veluti illud, quod de *em- plastris* agit, in alia subdividuntur. In hoc au- tem tractatu non de uteri tantum, sed stomachi quoque, & uberum morbis agi- tur, variaeque medicamentorum confectio- nes proponuntur. Vtrum vero omnia ad Metrodoram, quae in primi Capituli ti- tulo nominatur, pertineant, prorsus igno- ramus, quum de illa ne verbum quidem apud Fabricium occurrat. Antonius Cocchini in schedis suis Mss. tribuit huic Operi adfini- tatem quamdam cum illo, quod sub Cleo- patrae nomine Latine tantum circumfertur, putat autem nondum esse editum.

IV. pag. 33. b. Anonymi uberrimus de *antidotis, emplastris, & unguentis* Tractatus, ordine litterarum digestus, in quo paene in- numeratae medicamentorum compositiones ad omnia morborum genera sananda proficuae, e variorum medicorum veterum scriptis ex- cerptae proponuntur. Initium autem fit ab antidoto Galeni, hisce verbis: *Ἀντίδοτος ἰε- ρὰ Γαληνοῦ ποιοῦσα ὑπατικοῖς, κοιλιακοῖς, κ. λ.* Auctores vero nominantur Alexander, An- tonius sophista, Dioscorides, Galenus, Paul- lus Patriarcha Constantinopolitanus, The- on &c. In fine attinguntur etiam pauca de *amuletis & superstitiosis medicamentis*.

V. pag. 229. b. *De ponderibus & mensuris* Excerpta tria, quorum tertium iuxta alpha- beri litteras est digestum.

VI. pag. 233. *De urinis secundum naturam optimis, & de praenotionibus ex ipsis faciendis* Tractatus Anonymi. Inc. *Επὶ τῶν περιεκτι- κῶν μάστις νοσημάτων.* Def. *εἰ δὲ περισσῶς ὦν τὸν ὕδρωπα.*

VII. pag. 238. b. *Duae occurrunt tabellae, notas ponderum & mensurarum compendia- rias, apud Medicos in medicamentorum ap- paratibus adhiberi solitas exhibentes: prima ipsarum nomina, altera in suas cuiusque par- tes subdivisionem complectitur.*

VIII. pag. 239. b. *Προγνωσικὰ Ἱπποκράτους.* *Praenotiones Hippocratis*. Inc. *Τὸν ἱγτρὸν δοκέει μοι ἀρῖστον εἶναι.* Def. *γνωσθήσεται τοῖσιν αὐτέοι- σι σημείοισιν, ἢν προέχων αὐτὰ κρινῆς.* Habes in Cod. I. Plut. LXXIV. supra pag. 44. §. XXX.

IX. pag. 255. *Manu diversa, item anti- qua, descripta sunt medicamenta quaedam, & unctiones pro variis morbis, ac deinde compositio antidoti Mithridaticae, & sto- machicae.*

X. pag. 256. *De succedaneis, sive de iis herbis, quarum usus in medicamentorum compositionibus est reciprocus, iuxta alpha- betum.* Hoc Opusculum intellige a Montfau- conio non satis apte indicatum illis verbis *cum indice alphab. copioso.* In ultima tandem pagina legitur *νευροχάλασινδ Μαρτιανοῦ, & aliae σκευασίας medicae.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XII. caractere rotundo, ne- que ineleganti. Constat foliis scriptis 263.

ΤΑ ΕΦΘΔΙΑ ΤΟΤ ΑΠΟΔΗΜΟΤΝ- ΤΟΣ.

COMMEATVS PEREGRINAN- TIS.

Adde

Ioannis Damasceni medici Arabis de evacuan- tibus medicamentis, Galeni de succedaneis, & Anonymi varia.

I. pag. 1. **B**ιβλος λεγομένη τὰ ἐφθδία τοῦ ἀποδημῆντος, συντεθειμένη πα- ρὰ Εἴρου βᾶγ ζαφάρ τοῦ ἔβη ἐλξηβάρ, με- ενεχθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν παρὰ Κων- σταντίνου πρωτασηκρήτου τοῦ Πηγένους. Liber, qui dicitur *Viatica peregrinantis, compositus ab Eprubag Zaphar Ebe Elzebar, translatus in Graecam linguam a Constantino Rhegino primo a secretis, sive, De morbis omnis generis cu- randis Libri VII. e Syriaco in Graecum con- versi.* Praecedunt autem in primis duobus foliis Tabulae Capitum singulorum Libro- rum, ubi notandum Capita vocari πύλας, seu portas. Liber I. pag. 3: Capita conti- nens XXV. inc. *Γ' εἶον, ὅτι ἡ γένεσις τῶν τρι- χῶν, κ. λ.* Def. *μεθ' ὧν ἐσαφηνίσταμεν, εἰ θεῶ φίλον.*

II. pag. 32. *Liber II. Sectio I. totidem, ac superior, Capitibus constans, inc. Οἱ φθαλ- μία-*

μίασις ἐστὶν οἴημα θερμὸν . Def. πόσις δὲ τροχίσκος, ἢ χρῶν.

III. pag. 55. *Seſſio II. Liber III.* Capita continet XVI. inscribitur autem, & inc. Ἡ τρίτη εἰσόδος τῆς βίβλου τῶν ἐφοδίων τοῦ ταξέου. συνηφάμην ταύτην ἔγωγε ὁ γνωρίζομενος Α΄χμεδ ἡς τοῦ Α΄βραμίου, ἔγγων δὲ τοῦ Κάλειπρος διόρθωσιν καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἐπιχειρησάμην τὴν τρίτην εἰσόδον, κ. λ. Def. καὶ θέσεων Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἀμήν.

IV. pag. 83. *b. Seſſio III. Liber IV.* completitur Capita XX. & inc. Ὁ φάρμαξ μεγίστην ὠφέλειαν ἔχει. Def. καὶ κωλύουσι τοῦ ἐξελεῖν, εἰ Θεῷ φίλον.

V. pag. 115. *Seſſio IV. Liber V.* Capitibus item XX. constans, inc. Ἐπειδὴ οἱ τιμωτάτοι τῶν ἱατρῶν. Def. δι' ὃν εἴπομεν περὶ τῶν ληγιόντων.

VI. pag. 153. *Seſſio V. Liber VI.* totidem, ut superior, Capita complectens inc. Βουλόμενος ὁ ὕψιστος καὶ μέγας Θεός. Def. συναξὸν αὐτὴν, καὶ ἀλειψέ.

VII. pag. 179. *b. Seſſio VI. Liber VII.* Capita continens XXXV. inc. Διελθόντες τοίνυν χάριτι τοῦ Θεοῦ. Def. διαλύει γὰρ τὴν χαράδραν, εἰ Θεῷ φίλον. Tum subditur: Τέλος εὖν Θεῷ τῶν ἐφοδίων. *Finis cum Deo Viaticorum.* Accedit deinde brevis paragraphus de compositione cuiusdam unguenti. Citantur autem in hoc Opere praeter cetera, remedia quaedam Hippocratis, Galeni, & Rufi. Opus hoc Syriaca primum lingua compositum partim ab Epro filio Zaphar, nepote Elgzezar, partim vero ab Achmede filio Abramii, nepote Chaletis medici, & in Graecam deinde versum a Constantino Rhegino, prodit Latine tantum Basileae apud Henricum Petri mxxxvi. in fol. sed valde mutilum atque imperfectum; ideoque singulorum Librorum initia ac titulos adferendos duximus, Lambecii vestigia sequuti, qui Libro VI. Commentarior. pag. 126. seqq. similibus Codicis Ms. recensionem more suo accuratissimam instituit. Fuit autem hic Constantinus protosecretarius primum Roberti Guiscardii, Nortmannorum, Apuliae, Calabriae, & Siciliae Ducis, postea monachus Casinensis, qui alias a patria sua Constantinus Africanus appellatur; Rhegini cognomen a diuturna sua in Calabriae ulterioris, sive inferioris metropoli Rhegio, ubi dictum primi a secretis munus obiit, commoratione mutuatus. Vide etiam Nesselii Catalog. Bibl. Vindob. Part. III. pag. 31.

VIII. pag. 220. Sequuntur duo Capita, nimirum XXXVI. & XXXVII. (1) in quibus de Urinis agitur. Primum inc. Τὸ οὖρον τὸ ῥαιόν, Alterum def. μαρμαρὸν σημαίνει, Et in hoc nonnulla in fine attinguntur ex Galeno de variis urinarum coloribus, & praenotionibus ex ipsis. Haec, & quae sequuntur de amidoris in recensione dicti Codicis Vienneſis Nesselii loc. cit. tribuit eidem au-

thori, cuius sunt Peregrinantium Viatica.

IX. pag. 222. *b. Εἰσαγωγικὴ μέθοδος ἀντιδοταρίου τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου μετατεθείσα εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνήν. Introductoria methadus de antidotis ex Latina dialecto in Graecam linguam translata.* Inc. Ἀντίδοτος ἡ χυρὴ ἀλεξάνδρα, κ. λ. Def. σάχαρ ῥότουλον α΄. Et haec unico Capite, quod iuxta reliquorum seriem est XXXVIII. continetur.

X. pag. 226. Capite XXXIX. exhibetur Σύγγραμμα σὺν Θεῷ, δὲ διέθετο ὁ ἐν ἀγίοις Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός περὶ τῶν κενόντων φαρμάκων, καὶ τὴν φύσιν αὐτῶν ἢ τὴν ιδιότητα, ἢ δύναμιν, ἢ μετὰ τοίων ἐτέρων εἰδῶν μιγῆναι δεῖ τὰ ὀξέα φάρμακα, καὶ δριμύτατα πρὸς τὸ ἐλαττωθῆναι τὴν βλάβην αὐτῶν ἢ τὴν δακνύτητα. *Liber auspice Deo, quem composuit S. Ioannes Damascenus, de evacuantibus medicamentis, atque ipsorum natura, proprietate ac virtute, & quibus aliis speciebus admisceri oporteat acuta & asperissima medicamenta ad ipsorum noxam & acrimoniam minuendam.* Inc. Γ'εθι, ὅτι ὁ διορισμὸς τῆς φαρμακοποιίας ἐστὶν ὁ ἐναντιούμενος τοῦ ἀνθρώπου φάρμακον τὸ ἐποδιῶν ἀπ' αὐτοῦ τὰ πάθη. ὁ γὰρ τοιοῦτος ὕρος οὐχ ἐρίσκειται τῆς βρώσεως, κ. λ. Nominat autem auctor in praefatione γεινόμενον Ἰπποκράτην, & Γαληνόν, & historiolum narrat de quodam eremita, ὅτι ἀνθρωπὸς τις διέτριβεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ σὺν αὐτῷ ἦτορ σὺς. καὶ τοῦτο ἐπιθεὶς εἰς χόρτον ἐν τῷ μέρει ἐκείνῃ τῆς ἐρήμου ἐσχολεῖτο εἰς τὴν δουλείαν αὐτοῦ. καὶ ἀνθυποστραφεῖς εἶδεν, ὅτι τὸ φυτόν ἐκεῖνο διέλυσε τὸ ἦτορ. καὶ ἀπομαζάμενος τὸ αἷμα αὐτοῦ, ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χόρτου, καὶ ἐφόνευσεν ὃν τινα ἤθελε, ποτιζόμενος γὰρ ἀπετίεζε τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου μέχρις ὅτου ἐξελίκεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, κ. λ. Atque hanc fuisse causam adferit, quare neque Hippocrates, neque Galenus περὶ τῶν κενόντων τὸ αἷμα verba fecerint; homini enim illi, capite damnato, dum ad mortem duceretur, oculos & os praeccludi Galenum iussisse, ne cuiquam herbam illam praemonstraret, ac propterea ne ipsum quidem de purgantibus sanguinem agere voluisse. Sub finem praefationis docet, ὅτι ἡ κίνωσις τῶν φαρμάκων διὰ τριῶν τρόπων γίνεται καὶ περὶ τέρῳ οὐκ ἐξέρχεται, κ. λ. In sex autem τμήματα, vel sectiones σύγγραμμα dividitur. Prima inc. Α' λὸν ἰδίωμα κέντηται τοῦ κατὰ τοὺς τὸν σῶμαχον. Secunda pag. 228. *b. inc.* Γνωθὶ δὲ, ὅτι ἐκ τῶν βοηθημάτων εἰς φάρμακα κενωτικά. Tertia pag. 229. inc. Γίνωσκε δὲ, ὅτι ἐκ τῶν κενωτικῶν φαρμάκων ὑπάρχουσιν καὶ εἰς τὰ μαλθακά. Quarta pag. 230. inc. Γίνωσκε δὲ, ὅτι ἀπὸ τῶν κενωτικῶν βοηθημάτων εἰς βοηθήματα μαλθακῶς κενούντα. Quinta pag. 231. inc. Γίνωσκε, ὅτι τὸ ἀβρότονον, δὲ ἐλχολέφ οἱ Α' γαρνοὶ ὀνομάζονται. Sexta denique pag. ead. inc. Γίνωσκε δὲ, ὅτι εἰς τὸν ἀπὸ τῶν κενωτικῶν βοηθημάτων βοηθήματα θανατώδη. Def. ὡσαύτως καὶ ῥοδέλαιον θερμὸν, ἀλειψέ τὸ ὑπογάστριον. Auctor huius Operis non est Ioannes Damasc.

(1) Continuat numeratio Capitum Libri superioris. ubi notandum, quae sequuntur omnia a Montfauconio sientio pra-

termitti, tamquam sub unico Peregrinantis Viaticorum Opere comprehensa.

cenus Mansur presbyter ac scriptor Graecus Ecclesiasticus, sed alius Ioannes filius Mesue, sive Moysis Damascenus, medicus Arabs. Hoc idem Opus existat & in disto Codice Viennensi loc. cit. pag. 32. §. IV. de quo vide Fabr. Bibl. Graec. Vol. XIII. pag. 256.

XI. pag. 234. Περὶ ὁροῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας. De fero lactis, & eius facultate Caput XL. Inc. Οὐδὲς ῥυπτικὴν ἔχει δυνάμιν. Def. κίνδυνος ἐκ νόσων ἀπὴρτῆται.

XII. pag. 235. Περὶ τῶν ἀντεμβαλλομένων ἐκ τοῦ Γαληνοῦ. De succedaneis ex Galeno Caput XLI. Inc. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐπὶ τινος γυναικὸς, κ. λ. Def. ἀντὶ ὠκυμοειδὲς, ἡδύοσμον ἄγριον. Est autem ex Paulli Aeginetae Libro VII. Caput vigesimumquintum.

XIII. p. 236. b. Περὶ τροφῶν δυνάμεων. De alimentorum facultatibus Caput XLII. & ultimum, auctore Anonymo. Inc. Ἐγνώσῃ ἡ φύσις καὶ ἡ σύνθεσις τῶν βρωμάτων τε καὶ πομάτων ἐκ τῆς αὐτῶν γεύσεως κ. λ. Post traditas quasdam generales de saporibus regulas edidit περὶ τοῦ σίτου, περὶ τοῦ ὕδατος, περὶ τοῦ οἴνου, περὶ σῦκων, περὶ μύσχου, περὶ χρεῶν. Def. καὶ ἀνδράχνης, καὶ ἐλίττου, καὶ βυγλώσσου. Exstat & in Biblioth. Vindob. inter Medicos Codices num. XXX. de quo Nessel. Part. III. pag. 42. §. II.

XIV. pag. 241. b. Αἱ ἱερὰ ἀντίδοτοι. Sacrae Antidoti, seu variae antidotorum, quae dicuntur sacrae, compositiones ex diversis medicis desumptae. Inc. Ἐρὰ Θεοδώρητι σφύδρα ἐνεργεστέρα. Def. πίνειν μάλ᾽ ἀν σπέρματος οὐγγίας δύο. Auctores vero, ex quibus excerptae sunt, nominantur Archigenes, Galenus, Iustinus, Rufus, & Theodoretus, qui occurrunt omnes in Catalogo medicorum veterum apud Fabric. B. G. Vol. XIII. suis locis relati.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. optime servatus, cuius primum folium Operis, *Viatica peregrinantium* inscripti, recentiori manu suppletum est. Constat foliis scriptis 243.

ΑΕΤΙΟΤ ΙΑΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ Γ'
ΤΟΤΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ
Σ' ΕΩΣ ΤΟΥ Η'.

AETII LIBRI MEDICINALES
III. A VI. SCILICET VSQVE
AD VIII.

Ac praeterea

Galenī, & Anonymi Opera quaedam.

cod.
v.

Hic Codex dimidia & amplius parte mutilus est in principio; primus enim quaternio numerica nota λγ'. sc. XXXIII. designatur, ita ut integri quaterniones XXXII. desiderantur, in quibus fortasse primi quinque Aëtii Operis Medici Libri contine-

bantur. Qui igitur supersunt, sequentes sunt:

I. p. 1. *Liber VI.* praevia Caputum XCVIII. tabula, inc. Ἐμπλαστὰ λέγονται διαφορ.... τὰ ὑγρὰ ταῦτα, ἡ δὲ κατὰ μέρος, καὶ ἡ διὰ τοῦ ἀγαρικοῦ. τὸ ὑδροκέφαλον πάθος προσηγέρυται ἀπὸ τῆ ἐν τῇ κεφαλῇ ὑδατῶδους, κ. λ. Def. καὶ ἀδύνατον πτέρυσθαι. Incidit in cit. edit. a pag. 291. ad pag. 360. Initium in Codice aliquantum diversum ab editione.

II. pag. 51. b. *Liber VII.* praevia item tabula Caputum CXIII. inc. Ἡ κατὰ τὰς ὀφθαλμοὺς θεραπεία ποικίλη. Def. τὸτο πολλοῖς ἐκνεύσας. Ibid. a pag. 363. ad p. 440.

III. pag. 96. b. *Liber VIII.* cum tabula Caputum LXXV. inc. Προεῖρηται μὲν περὶ τέττε ἡδῃ. Def. καὶ διδῶ ἐκ τοιούτου πρὸ πολλοῦ τῶν σιτίων ἐκλείχειν. Ibid. a pag. 441. ad pag. 528. Notandum quaterniones huius octavi libri esse postpositos.

IV. pag. 151. b. Sequuntur Capita nonnulla excerpta ex II. & III. Aëtii Libro, quorum numeri in margine apponuntur (1).

V. pag. 155. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. De mensuris & ponderibus Tractatus Anonymi, denominationem singulorum, ac figuram, & quibus consent partibus, breviter explicans. Inc. Ἡ μὲν ὀνομα ἔχει σταθμῶν, ἔχει δὲ ὀγκίας ις'. κ. λ.

VI. pag. 150. b. Σύνοψις τῆς περὶ τῶν ὕρων διαφορᾶς. Compendium de urinarum differentia, auctore Anonymo. Inc. Τῶν οὕρων πολλαὶ μὲν κατὰ γένος αἱ διαφοραὶ. Def. ὁμοίως ἐνεργεῖ καὶ τὰ σκολοπένδρια. In fine schemation appositum, urinarum differentias exhibens.

VII. pag. 158. Quaedam pauca de antidotis. Inc. Ἀντίδοτοι λυσιπίνος διὰ πείρας, ποιούσα πρὸς πᾶν πάθος. Def. ἐπὶ τῶν σφύδρων παροξυσμῶν ὕδατι θερμῷ. Clauduntur omnia sequenti tristicho iambico, scriptoris nomen exhibente, qui & alios supra Codices Medicos exaravit:

Δέξαι πόνημα μικρὸν, ὃ κρήνη λόγων,

Δέλτε μεγίστης, ὡς δέον σωσθῆνόςτα.

Ἰωαννίκιος ἐξάδει τάδε.

Accipe opus exiguum, o fons sermonum,

Voluminis maximi, ut decet, hominum servator.

Ioannicius ita canebat.

VIII. pag. 159. Galeni Commentarii IV. in Librum Hippocratis de victus ratione in morbis acutis. Exstant in Galeni Operum Charteriana editione supra cit. Tom. XI. pag. 1. seqq. Haec, & quae sequuntur usque ad finem diversa manus exscripsit, & una cum superioribus sequiori tempore compacta fuerunt; hinc enim nova quaternionum numeratio incipit, Graecis notis expressa.

IX. pag. 249. Eiusdem Commentarius in tres Libros Praedictionum Hippocratis. Ibid. Tom. VIII. pag. 692. (2).

X. pag. 311. Eiusdem de pulsibus Libellus ad tirones. Ibid. pag. 1. Finis desideratur, desinit

K

(1) Haec, & quae sequuntur de ponderibus, & mensuris, de urinis, ac de antidotis omisit Montfauconius.

(2) Hic quoque Commentarius Montfauconium effugit.

finis enim in verbis, καὶ μέλας . . . . . quae incidunt sub finem paginae 10.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio Saeculi XIV. caractere exaratus valde implicito, ac lectu difficili; in marginibus praeterea externis valde corruptus. Constat foliis scriptis 315.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

LIBER MEDICINALIS AD CONSTANTINVM REGEM.

Adde

Leonis, & Rufi Tactica, Simeonis Sethi de alimentorum facultate, & Anonymi de re veterinaria Tractatum, &c.

cod.
VI.

I. pag. 1. **Ι**ατρικὸν οὖν θεῶ ἀγίῳ πρὸς Κωνσταντίνον τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα. Προοίμιον. Liber Medicinalis, Deo Sancto auspice, ad Constantinum Porphyrogenitum Imperatorem. Prooemium. Deest tamen Prooemium, spatio octo linearum vacuo ad id relicto, & in margine alia manu verbis adscriptis, ἰδιωτικῶς γεγραμμένον. Habes editum in Leonis Allatii Diatriba de Psellis editionis Fabricianae in calce Volum. V. Bibl. Graec. pag. 50. ubi inter Michaëlis Pselli iunioris scripta inedita recensetur §. LXXI. Liber autem Capitibus constat CCL. quorum primum περὶ πίπτουσιν τριχῶν, de capillis defluentibus, inc. Ἀποπίπτουσιν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς & διὰ ἀραιότητα τῆς δέρματος, κ. λ. Vltimum est περὶ κερανῶν, de fulminibus, & def. ταῦτα ἀποτρέπονται καὶ ἀποδιώκονται κερανοῦς. Liber non contemnendus, ac sua brevitate expeditus, & remediis a probatissimis scriptoribus delectis transcriptisque, ac populari loquendi forma proficiuus. Pselli tamen utcumque non esse arbitratur idem Allatius, quum neque in dicendo acrimoniam, neque in re expedienda solertiam Psellianam praesferat; neque Imperatoris nomen, cui inscribitur, id patiat. Sive enim Constantinum Porphyrogenitum primum, si ve secundum intelligas, Psellus noster utroque multo iunior fuit, utpote quem sub Imperio Alexii Comneni adhuc vivum deprehendimus: quare vel hic Psellus alius est a Michaëlis Ducae praecipue, vel Psellus omnino non est.

II. p. 54. b. Τὸ αὐτὸ περὶ εὐχύμων, κακοχύμων, & τῶν λοιπῶν. Eiusdem de cibis bonum, vel malum succum efficientibus, ac de aliis, ad eundem Constantinum. Inc. Καὶ τοῦτο τὰ ἐπίταγμα, Κωνσταντίνε θεῖτατε, καὶ μέγιστε αὐτοκράτωρ, τῆς σῆς προνοίας καὶ τῆς μεγαλοφυοῦς ἐπινοίας καὶ φρονήσεως καὶ φιλανθρωπότητος ἔργον ἐστὶ, κ. λ. Def. καὶ τὰ κρασερὰ σαφύλια. In Codice Caesareo Vindobonensi, de quo Lambecius VI. pag. 161. inscribitur Περὶ

διαίτης ad Constantinum Monomachum, & Michaëli Psello tribuitur; quare ex adlati tituli verbis τοῦ αὐτοῦ patet eidem Psello, quicumque ille sit, superiorem quoque Tractatum esse adiudicandum.

III. pag. 62. Σύνοψις ἐν ἐπιτόμῳ περὶ τῶν βοηθημάτων, καὶ τοῦ τρόπου τῆς δόσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἰδίων προπομάτων, ἧτοι ἅπερ δεῖ πρῶτον δίδοναι πίνειν καὶ προκαθαίρειν δι' αὐτῶν, εἶτα καὶ τὰ βοηθήματα δίδοναι. ὁμοίως καὶ περὶ τροχίσκων καὶ ἐλιγμάτων. πρὸς τούτοις δὲ καὶ περὶ ἐλαίων καὶ ἐμπλάσμων, καὶ λοιπῶν τῶν εἰς θεραπείαν διαφόρων νοσημάτων συντεινόντων. Compendiaria synopsis de remediis, & de ratione, qua danda sint una cum propriis praevisis positionibus; nimirum quae prius ad bibendum dare oporteat, & purgandum; deinde remedia praebere; similiter & de trochiscis & beligmatibus; insuper & de oleis & emplastris, ac reliquis ad diversorum morborum curationem conducen-
tibus. Inc. Ὅτι περὶ τῶν ἀντιδότην καὶ ἐλαίων καὶ ἐμπλάσμων λόγος δύσκολος ὦν τοῖς πολλοῖς εἰς τὸ βοηθῆσαι, ὅμως ἐν ταῦτα μετρίως ὑφ' ἡμῶν ἀναγγράσσεται δι' ὠφέλειαν καὶ τῶν πορευομένων ὁδὸν μακρὰν, καὶ τῶν ἀλλαχού διαγόντων, εἰ καὶ οὐδὲν φαίνεται ἄξιον πρὸς τὴν ὑψηλὴν λογίτη-
τα τοῦ αὐτοκράτορος ἡμῶν, κ. λ. Def. ἀέουγκίου χοιρινοῦ λίπρας πέντε. Haec quoque sylloge ἀδόκτος, sed forte eiusdem est auctoris, ac superiores duae; quum & hanc Imperatori cuidam dicatam ex adlato principio adpareat.

IV. pag. 72. Πίναξ συλλογῆς τακτικῶν Ἀλόντος δεσπότης. Ῥωμαίων αὐτοκράτορος ἔτους σουβ'. Tabula Collectionis Tacticorum Leonis despotae, Romanorum Imperatoris anno 6412. (1) (Christi MCCCXII.) in Capitibus CII. quorum postrema XXVIII. continent στρατηγικὰς παραγέσεις ἐκ πράξεων καὶ στρατηγημάτων παλαιῶν ἀνδρῶν Ῥωμαίων τε καὶ Ἑλλήνων & λοιπῶν, militaria exempla desumpta ex rebus gestis & stratagematis veterum virorum Romanorum, Graecorum, & aliorum. Deinde pag. 73. b. Πίναξ ποινῶν νόμου στρατιωτικῆς ἐκ τῶν Πέφου τακτικῶν καὶ τῶν βασιλικῶν ἐν μὴ κεφαλαιοῖς. Tabula poenaliū legum militarium ex Rufi Tactici & Basilicis in Capitibus XLVIII. His tabulis praemissis pag. 74. b. incipiunt Leonis Imp. Tactica, quorum Caput I. est Προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ ποταπὸν δεῖ τὸν στρατηγὸν εἶναι, καὶ πῶσα εἰσὶ τὰ τοῦτον χαρακτηρίζοντα. Prooemium, in quo agitur & qualem oporteat esse imperatorem, & quibus distinguatur notis. Inc. Τοῦ στρατοῦ παντός, ἢ ἐκ πεζῶν, ἢ ἐξ ἱππέων μονομερῶς, ἢ καὶ ἐξ ἀμφοῖν ὁμοῦ συνεσῶτος, ἀναγκαῖον οἶμαι τὴν περὶ τακτικῶν λέγειν προηρημένους τὰ μὲν πρῶτα λεπτομερῶς περὶ ἐκάστου τούτων τῷ λόγῳ διαλαβεῖν, κ. λ. Vltimum Caput inscribitur, ὅτι προφανοῦς ἐκ τοῦ μὴ πολεμεῖν ἀναγκαῖον ἐκείνου κινδύνου, παραβολώτερον χρὴ τηρικᾶν τὸν στρατηγὸν πολεμεῖν. Quod aperto periculo apparente ex non bellando, audacius tunc imperatori bellandum sit. Def. δι' ἀπύνοιαν παρεσκευάσεν. Leonis Tactica post

Va-

(1) Non 6400. ut falso adnotat in suo Catalogo Montfauconius.

varias editiones nuperrime excusa prodierunt inter Meursii Opera Gr. Lat. edit. Florent. ex recensione Ioannis Lamii MDCCXLV. in fol. Tom. VI. a pag. 534. ad pag. 920. a quibus haec nostra sylloge toto caelo discrepat, ita ut ipsorum compendium esse arbitremur. Quoniam vero, uti mox diximus, in postremis XXVIII. Capitibus huius Collectionis virorum illustrium *ερατηγήματα* varia adferuntur, placet eorum nomina heic alphabetico ordine recensere. Ii vero sunt, Abradates, Agathocles, Agefilas, Alcibiades, Alexander, Antigonos, Antiochus, Archidamus Lacedaemoniorum rex, Arfames, Autophradates, Brenno Galatarum rex, Caesar, Caius Romanorum consul, Camillus Romanorum imperator, Campani, Cassander, Chares, Chartaginienses, Chaurias, Chilo, Choerillus, Clearchus, Cleomenes Lacedaemoniorum rex, Cyrus, Darius, Demetrius, Demosthenes, Dercyllides, Dionysius, Epaminondas, Eumenes, Hamilcar, Hannibal, Harpagus, Iphicrates, Lacedaemonii, Laccon, Lycurgus, Marius Romanorum imperator, Meges, Memnon, Merops, Μένιος Ῥωμαίος, Nicias, Onias, Pammenes, Persae, Philippus, Phocenses, Pompeius, Pseudagoras, Ptolemaeus, Scipio Romanorum consul, Scythae, σεβαστε, Sylla, Telefinicus, Thebani, Themistocles, Timotheus, Tyrhenius.

V. pag. 116. Πονάλιος νόμος ερατιωτικὸς ἐν τῶν Ρ' ὅφω τακτικῶν καὶ τῶν βασιλικῶν ἐν κεφαλαιοῖς μὴ. *Poenalis Lex militaris ex Rusi Tacitici & Basilicis in Capitibus XLVIII.* Primum Caput Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ερατιώτας ἢ διοικητὰς, ἢ μισθωτὰς, καὶ περὶ ἀλοισυργησίας αὐτῶν. κεφ. γ'. τίτ. ἐδ'. βιβλ. τοῦ Κώδικος. *Quod milites, neque negotiatores, neque mercede conducti esse debeant, ac de ipsorum ab omni munere publico immunitate.* Inc. Οἱ ερατιώται, μήτε διοικηταί, μήτε μισθωτοί, κ. λ. Ultimum Caput Περὶ διαμερισμοῦ σκύλων, καὶ περὶ αἰχμαλώτων, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ξίφαι πληττόντων τιμὰς, ἢ καὶ ἀποκτείνοντων. *De divisione exuviarum, & de captivis, in quo & de ferientibus gladio, & de perimentibus.* Def. οὔτε μὴν ἐσχάτῃ λέγεται τιμωρία.

VI. pag. 120. β. Ἀκολυθία ψαλλομένη ἐπὶ κατευοδώσει καὶ συμπαχίᾳ στρατοῦ, εἰς τὴν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὴν ὑπέρμαχον θεοτόκον, τὴν ἀσωμάτως, τὴν ἀποσώζουσαν, καὶ εἰς τὴν μάρτυρας, κ. λ. *Acoluthia, sive hymni sacri militares, qui canuntur pro felici expeditione & confictu exercitus, ad Dominum nostrum Iesum Christum, purissimam Deiparam, Angelos, Apostolos, & Martyres &c.* Inc. Ἰσχύον ὁ δοῦς ἐν πολέμῳ σωτὴρ Δαβὶδ τῷ σοφῷ, κ. λ. Def. εὐχαριστοῦμέν σοι, τριάς ἁγία, δέξα σοι, ἀμήν.

VII. pag. 124. Tractatus valde longus de re veterinaria, sive de cura equorum, ex diversis auctoribus contextus. Praecedat tabula Capitum CXXXIV. ac duplex de ponderibus & mensuris expositio, prima anony-

mi, altera Diodori. Tractatus incipit a pag. 127. hoc pacto: *Στρατευσάμενος ἐν τοῖς τάγμασι τοῖς ἐπὶ τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, κ. λ.* Def. καὶ τὰ λοιπὰ ποιήσας ξηρία, ἐπίτασσε καὶ ἐπὶ χρίε, καὶ κίνει τὴν γαστέρα. Concordat initium & finis cum editione Graeca Basileae apud Ioannem Valderum MDXXXVII. in 4. cura & studio Simonis Grynaei. Quis fuerit huius collectionis auctor, incertum est: Constantini quidem Porphyrogeniti iussu & auspiciis confectam fuisse adferit Fabricius Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 493. qui etiam pag. 494 seqq. Indicem scriptorum, quorum inibi excerpta referuntur, quique in ipsis memorati sunt, ad citatae editionis paginas concinnatum exhibet. Huius tamen Codicis, utpote vetustatis non spernendae, collatio, siqua nova editio paranda sit, nonnisi magno usui esse posset.

VIII. p. 246. Συμεῶνος μαγίστρου & πρωτοβεσάρχη τοῦ Σηθ' περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ σοιχείων. *Simeonis Magistri ac Protovestarii Sethi de alimentorum facultate iuxta alphabetum* ad Michaëlem Ducam Imperatorem. Incipit Prooemium: Πολλὰν καὶ λογίαν. Def. καὶ τῶν γνωρίμων πομάτων. Liber vero de cibis inc. Περὶ ἄρτων. Ἡ' ἐν τῶν ἄρτων τροφὴ διαφέρει τετραχῶς. Def. τὰ κατὰ τὴν γαστέρα βύματα, quae pertinent ad Caput ultimum Περὶ ὧν. Sequuntur deinde alia Capita extra alphabeti ordinem, item de eodem argumento. Liber hic Simeonis Sethi editus est Graece & Latine Basileae MDXXXVIII. in 8. Partem vero exordii refert etiam Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 320. Exstat & in Biblioth. Caesar. ut patet ex Nessel. Catalog. Part. III. pag. 51. §. IV. ubi tamen nullum exordium praecurrit. Notandum hoc loco Codicis paginas praepostere collocatas fuisse, ac propterea omnia mirum in modum esse confusa; recentior tamen manus in infimo margine legentem in viam reducit. Haec una cum reliquis omnibus usque ad finem Codicis diversa ac recentior manus exscripsit.

IX. pag. 271. *Compositiones aliquot medicamentorum aespota.* Inc. . . . (1) φλοῖον ἢ πῆγνους κέψας καὶ σήσας, κ. λ. Def. λεπίδας δραχμὰς β'.

X. pag. 272. *Excerpta quaedam geographica, item sine nomine auctoris.*

XI. pag. ead. β. Τοῦ Ψελλοῦ περὶ τῶν ἱβ' ἀποσέλων, ὅσῳ τέλει ἐχρήσατο ἕκαστος. *Pseli de XII. Apostolis, quam unusquisque mortem oppetit, dodecastichon iambicum.* Inc.

Σταυροὶ Πέτρον κύμβαχον ἐν Ρώμῃ Νέρων. Def.

Ἰσσε Πέτρον δίδωσι Φίλιππος μέρον.

XII. pag. ead. *Computus annorum ab orbe condito usque ad Constantinopolis aedificationem, sive duodecimum annum Imperii Constantini Magni, quorum summa statuitur, εἰρησ' scilicet 5836.*

XIII. pag. ead. *Tabella quaedam exhibens horas diurnas, & nocturnas singulorum mensium.*

K 2

(1) Prima verba propter restauratum interiorem Codicis marginem novo folio sepulta sunt.

sum, incipiens a mense Iunio, die XXIII. sive a solstitio aestivo.

XIV. pag. 273. *Redeunt alia Excerpta geographica, quae videntur esse continuatio superiorum, quae innuimus §. X.*

XV. pag. 274. *Menologium quoddam Graecorum versibus iambicis, aut ferme iambicis (1) expressum. Incipit a mense Septembri hoc pacto:*

Συμεὼν ἔγωγε καὶ Μάρωντα φέρω,
Τὸν Ἀΰνημόν τε, Βαβύλαν, Ζαχαρίαν.

Definit in mense Iulio, cuius ultimi versus sunt:

Τίμων, καὶ Καλλίνικος, Σουλανός τε,
Δόκιμος, Εὐδόκιμος ἐν βίῳ μέγας.

Quinam vero sit auctor, prorsus latet, quum propter marginis superioris abscissionem in principio Menologii, ipsius nomen sit deperditum.

XVI. pag. 275. Tandem in ultimo folio quaedam breves medicamentorum compositiones exhibentur, manu diversa exaratae, ac levis prorsus momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 275.

ΑΕΤΙΟΤ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Δ'
ΤΟΙΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΓ'
ΕΩΣ ΤΟΥ ΙΣ'.

ΑΕΤΙΙ LIBRI MEDICINALES
III. A XIII. SCILICET
VSQVE AD XVI.

Nec non

Quaedam Rasi, Antylli, Severi & Galeni.

COD. VII. I. pag. 1. **A**etii Liber XIII. Inc. Α'ρχόμενοι περὶ τῶν δακνύτων ζώων. Def. καὶ λειώσας χρῶ. In cit. edit. a pag. 759. ad pag. 832. finis tamen non concordat.

II. pag. 60. b. Liber XIV. & XV. concordant quoad initium & finem cum illis, quos recensuimus in Cod. II. huius Plutei supra pag. 140. §. VI. & VII. In hoc tamen praeit utrique Tabula Caputum.

III. pag. 161. b. Liber XVI. cum tabula Caputum in principio, inc. Η' μήτρα λέγεται καὶ ὕσπερα. Def. βαλσάμῳ Γο. καρύων ἰνδικῶν Γο. (2) In cit. edit. a p. 955. ad p. 1030. Finis tamen diversus.

IV. pag. 214. *Synopsis de pulsibus, cui notitum hoc scriptoris praecurrit: Ε'γὼ προσέθηκα τὸτο τὸ περὶ σφυγμῶν μονόβιβλον. τὸ γὰρ σύνταγμα οὐκ εἶχε νομίζω δὲ αὐτὸ μὴ εἶναι Γαληνοῦ, ἀλλὰ Ρ'έφου τοῦ Ε'φεσίου. Ego adieci hunc de pulsibus librum unum. Opus enim non habebat; puto autem hoc non Galeni esse, sed Rasi Ephesi. Tam prooemium, quod ita habet: Τὴν περὶ σφυγμῶν πραγματείαν δέοντως ἂν τις ἐπιδράμοι, ἐπεὶ δὶχα ταύτης ἀμήχανόν ἐστι κατὰ τρόπον θεραπεύειν. πρῶτον δὲ*

Φασιν Αἰγίμιον (3) ἀρχαῖον γράψαντα περὶ σφυγμῶν ἐπιγράψαι τοῦτο, ἀλλὰ περὶ παλμῶν. ἠγγνόσῃ γὰρ ὡς εἰκὸς ὁ ἀνὴρ, ἢ τις ὑπάρχει διαφορά σφυγμοῦ τε καὶ παλμοῦ, καθὼς ἐξῆς ἐποδείξομεν πρῶτον εἰπόντες τί ἐστὶ σφυγμός. Primum Caput est Ὁρὸς σφυγμοῦ. Definitio pulsus. Inc. Σφυγμός ταινον ἐστὶ διαστολή, κ. λ. Ultimum Caput est: Τὰ γένη τῶν σφυγμῶν. Genera pulsuum; & def. ἐν ταῖς ἀρτηρίαις ἀποτελεῖται. Habes Latine tantum editam cit. edit. Paris. Tom. VIII. pag. 330. Clauditur haec synopsis sequenti tetrasticho iambico;

Χείρὸς πόνος πέφυκεν ὧδ' ἡ μέγας,
Κόπος δὲ μικρὸς ἐ δόσις ἀμυδρέα.

Σὺ δ' ὦ σοφὼν πρότερον ἡ τῶν ῥητόρων,
Μὴ μου παρόψῃ τὸν βραχυτάτον πόνον.

Manus labor hic usque magnus exstitit,
Lassitudo vero parva, ac merces dubia.

Tu vero philosophorum ac rhetorum princeps,
Ne despicias meum brevissimum laborem.

V. pag. 217. Γαληνοῦ, τίνας δὲ καθαιρεῖν, καὶ ποίους καθαρτηρίους, καὶ πότε. Galeni, quosnam purgare oporteat, & quibus purgantibus, & quando. Inc. Τοῦδε ὑγιεινὰ τὰ σώματα ἔχοντες. Def. ἀρχὴ πάλιν ἐτέρας κενώσεως γίνηται. Habes in cit. edit. Paris. Tom. X. pag. 470.

VI. pag. 219. Ε'κ τοῦ Ρ'ούφου περὶ καθαρτηρίων. Ex Raso de purgantibus. Inc. Οὐτε πάντας τὰς ὁπσῶν διακειμένους καθαρτέον, οὐτε ἐν ἀπάσῃ ὥρᾳ, οὐτε πῶς καὶ τύχοι. Def. καὶ οἱ γὰρ πολλοὶ διατεθέντες ὕπνῳ, οὐδένδε ἐδεήθησαν.

VII. pag. 224. Α'ντύλλου ἐκ τοῦ β'. διατητικῶν. Antylli ex secundo Libro de vitiis ratione. Inc. Τῶν καθαιρόντων τὰ μὲν μαλακὰ προσαγορεύεται περιττώματα μόνον ἐξάγοντα ἐκ τοῦ σώματος, κ. λ. Def. φλέγματος ἐνοχλοῦντος, εἰ οὕτως τύχη. χολῆν, ἣν οὐ προσήκον καθαιρῶμεν.

VIII. pag. 225. Ε'κ τοῦ περὶ κλισμῶν, ὅτι διὰ τρεῖς αἰτίαι παραλαμβάνονται. Ex Libro de clysteribus, quod tribus de causis sumuntur, fragmentum. Inc. Παραλαμβάνονται οἱ κλισμοὶ διὰ τρεῖς αἰτίαι, ἧτοι πολλὰς ἡμέρας τῆς γαστρὸς ἐπισχημένῃς, κ. λ. Def. καὶ ἐμποχλεύουσι τῶν καθαρτικῶν οὐκ ἔλαττον. Forte eiusdem Antylli.

IX. pag. ead. b. Σευήρου ἱατροσοφιστῆς περὶ ἐνετήρων, ἧτοι κλισήρων. Severi iatrosofistae de instrumentis infusoriis, seu clysteribus. Inc. Ε'ν τι τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἀναγκαίων, τὴν τῶν ἐνετήρων χρῆσιν παραδύναί σοι, ὦ Τιμόθεε, συλλήβδην πειρώμαι τῷ λόγῳ, πόσοι καὶ τίνες εἰσὶ κατὰ διαφορὰν, καὶ ποῖα νοσήματι ἕκαστος αὐτῶν ἀρμόδιος, κ. λ. Def. ἀλλὰ πράγμασιν ἐαυτοὺς προσδήσαντες διδασκαλίας ἔνεκεν καὶ ἐνδείξεως, τὴνδε πεπονήμεθα τὸν λόγον.

X. pag. 237. b. Γαληνοῦ περὶ ἐθῶν. Galeni de consuetudinibus. Inc. Τῶν θεραπευτικῶν σκοπῶν. Def. καποχυρίαν τε καὶ πλῆθος ἐθροίζουσιν. Latine Tom. VI. cit. edit. Paris. pag. 541.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio, Saeculi XIV. Ioannicii manu exaratus. Constat foliis scriptis 244.

ΑΕ.

( ) Numerus enim syllabarum ut plurimum, non quantitas tur.

(.) Nota illa compendiarie apud medicos significat ἡγγιος.

(3) Aegimius iste Eleus fuit medicus antiquissimus, cuius περὶ παλμῶν tractatum memorat Galenus IV. de pulsibus.

AETIOT ΛΟΓΟΙ.

AETII SERMONES.

Seu potius

Galenī de medicamentorum compositione secundum loca Libri X. nec non Aëtii, Dioscoridis, Dioclis, & Anonymi quaedam.

cod.
viii.

I. pag. 1. **M**utilus initio videtur Codex; primum enim Opusculum hoc titulo inscriptum occurrit: *Ἐτέρα διάγνωσις οὔρου. Alia urinae dignotio.* Inc. Τὸ οὔρον μέχρι καὶ τῆς τρίτης ὥρας κρίνεται ἀσφαλῶς. Def. καὶ πρὸς ὑγίειαν ἀποκαθισταμένην. Forte est Aëtii, ut suspicatur in suo Catalogo Montfauconius.

II. pag. 3. *Ἀκριβεστάτη σύνοψις περὶ οὔρων, ἐρμηνεύσασα ἐκ τῆς ἰατρικῆς τέχνης τῶν Περσῶν, Ἀετίου. Accuratissima synopsis de urinis, translata e medica arte Persarum, Aëtii.* Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐστὶ τὸ οὔρον ἐρυθρὸν, κ. λ. Def. εἰ δὲ βενετίζει, τέλειον εἶναι σημαίνει.

III. pag. ead. b. *Ἀετίου περὶ τῆς ἐκ σφυγμῶν σημειώσεως. Aëtii de significatione ex pulsibus Excerptum brevissimum.* Inc. Προσδοκώμενης ἤδη τῆς κρίσεως. Def. δεῖ προσδοκᾶν ἔσεσθαι.

IV. pag. 4. *Βιβλος Διοσκορίδους περιέχουσα περὶ πείρας ἰατρικῆς, περὶ ἀπλῶν τε καὶ συνθέτων φαρμάκων κατὰ ἀλφάβητον ὑποτεταγμένη. Liber Dioscoridis agens de experientia medica, de simplicibus & compositis medicamentis, ordine litterarum digestus.* Inc. Ἀβρωτα διατηρεῖ ἀπὸ μυδῶν καὶ σκολήκων τὰ τε βιβλία καὶ ἑμάτια καὶ χαρτία. Def. καὶ χαρτὶ καλλάμης κοινῆς καταπλάττεμενον. Est tantummodo fragmentum, litteram A non excedens, cum quadam etiam lacuna interiecta. Simile quid videtur esse Alphabeto Empirico, quod sub nomine Asclepiadis & Stephani edidit Latine Caspar Wolphius MDLXXXI. quod in Graeco Codice titulum habuisse dicit περὶ φαρμάκων ἐμπειρίας.

V. pag. 9. *Galenī de medicamentorum compositione secundum loca Libri X. praevisio Capicum singulorum Librorum indice satis accurato, ac duplici exscriptoris epigrammate in Galeni simul, ac praemissi indicis commendationem. Primum iambicum sequens est:*

Εἰς ἐν λαβὼν ἅπαντα πολλῶ τῷ πόνῳ,
Ἀπὲρ παρὶς δὲ δυσχερῶς τὸ πικρίον,
Τέθεικα σαφῇ τοῖς ποθοῦσι μανθάνειν,
Ἀμφοτέρων αὐτοῖς εὐχερῇ διδύς χάριν,
Πίνυκα χειρὶ τῷ παρόντος βιβλίου
Γράψας σαφῇ, κάλλισον, ἡριζώμενον.
Ἀφ' οὗ χάρις νάρκωσιν ἀφθονεστάτοις
Ἐκρεῖ προφανῆς σὺν Θεῷ ξενοτρόπως,
Λυτροῦσα δεινῶν δυσχερῶν νοσημάτων,
Πολλὰς ῥύτους πλύνουσα τῶν παθημάτων
Σοφὸν Γαλήνῃ εὐδενὴ πρὸς τὴν λόγῳ

Ἀρχοῦντος εὐρεῖν εὐφυῇ συγγραφέα·
Οὐδ' τὸ κλέος μέγιστον ἀρθεὶν ἀσχετῶς,
Ἄτασιν ἐξέλαμψεν ἀρήτοτρόπως
Ἐν φαινὰς τὰς βολὰς τὰς τῶν λόγων
Λαμπρῶς, καθαρῶς, εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως
Ψυχαῖς βροτῶν ἄριστα προσδεγμένων,
Ὡς αἰγλοειδῆς ἐκφανῆς τις φωσφόρος.
In unum cogens omnia labore multo,
Quae difficulter exhibet libellus,
Exposui clare cupientibus discere,
Labore vacuam ipsis, facilemque praebens gratiam,

Indicem (scilicet) manu praesentis libri Scribens clarum, pulcherrimum, elaboratum, Ex quo gratia fontibus uberrimis Emanat evidens Deo favente mirabiliter, Liberans gravibus ac difficilibus morbis, Multisque abluens passionum sordibus
Bos qui sapientem Galenum, sermonibus pol-
lentem

Gaudent invenire egregium scriptorem, Cuius gloria maxima supra modum elata Omnibus effulsit inenarrabili modo, Eiaculans splendida sermonum spicula Lucide, clare, decore, & ornate Animabus hominum optima probantium, Qualis coruscans dum se prodit Lucifer.

Alterum heroicum ita habet:

Εὐκλέος Γαλήνοιο μετὰ σοφίῃ τε λόγῳ τε
Ἀνθεα δρεψάμενος πολυαυγὲς ἔροχα τῆσδε
Βίβλου ἐκ μεγάλης ἐρικυδέος ἀφδίτιοιο,
Γ'δεῖ πάλλ' ἐμῶν τε τετηγμένους ἀμφὶ πόνοισι,
Θῆκά τ' αὐτὸς σαφέ' ἐσδομένοισι μέροσιν.
Galenī sapientia aequae ac eloquentia celebris
Flores decerpens pulciores ex hoc valde flo-
rido,

Magno, praeclaro & immortalī libro, Laboribus fessis sudore multo contabui, Idemque clare exposui cupientibus hominibus.

A pag. 19. incipiunt *Galenī Libri X. de compositione medicamentorum &c.* ut in edit. toties cit. Tom. XIII. pag. 319. ubi notandum, quod in Codice desideratur Caput ultimum Libri I. & a pag. 395. usque ad finem Libri X. suppletus fuit manu paullo recentiori, iussu fortasse Angeli Politiani, qui in calce primae paginae huius supplementi haec adnotavit: *Angeli Politiani Liber emptus de Paulli physici Florentini heredibus; pellegeram ego Ang. Politianus in ruscule meo Faesulano XVII. Kal. Quintilis anno sal. MCCCCLXXXVII. (1)* Huius autem manu crebras in margine notulas videre est exaratas, qui praeter cetera ad Caput illud Libri VIII. quod inscribitur, *Περὶ τὴν χολὴν μέλαιναν γεννώντων*, ita adnotavit: *Σημειώσαι τοῦτο· σοὶ γὰρ, Ἀγγελε Πολιτιανῆ, ἐπιτίθειον.*

VI. pag. 438. *Quaedam medica βοηθήματα, seu remedia ad diversos morbos, ab eadem manu exarata, quae superiora Dioscoridis Excerpta de simplicibus & compositis medicamentis exscripserat, ut ad eundem auctorem pertinere suspicemur. Primum est*

Πρὸς

(1) Adverte Montfauconii duplex ὁράμω, qui in suo Catalogo legit XVIII. Kal. Quintil. anno sal. MCCCCLXXXVII.

Πρὸς τὸ γεννᾶν ταχέως. *Ad facilitatem partus*. Inc. Χαλιάνδρου κόπικης ια'. κ. λ. Adnectuntur alia pauca in fine, pag. nimirum 453. *de mensuris & ponderibus*, & pag. 454. *de salibus theriacis*, quorum postrema sunt: παράφρου ἀνὰ λίτρας β. ἀλφίω ρίζης ὕγγιαις ι'.

VII. pag. 454. b. Ἐπιστολὴ Διοκλέους πρὸς Ἀντίγονον βασιλέα. *Epistola Dioclis ad Antigoni Regem*. Inc. Διοκλῆς Ἀντιγόνῳ βασιλεῖ. Ἐπειδὴ σοι συμβαίνει. Def. τούτέστιν ἀπὸ Σεπτεμβρίου κε'. ἕως Νοεμβρίου ιβ'. Hanc Epistolam προφυλακτικὴν, seu *de tuenda valetudine*, servavit nobis Paullus Aegineta Libri I. Capite ultimo, ac propterea variae ipsius editiones ac versiones habentur. Fabricius etiam ipsam inferuit Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 585. & seqq. cum Mizaldi versione. Sed quum in nostro Codice decem circiter versus in fine sit longior, quam quae tum in Fabriciana editione, tum in recensitis Codicibus Paulli Aeginetae Opera continentibus exhibeatur, placet haec ea, quae inibi desiderantur, integra subiungere. Post igitur verba ἡμέραι μς'. in quibus editio definit, ita prosequitur Codex: ἀπὸ πλοιάδος (1) δύσεως μέχρι τροπῶν χειμερινῶν ἡμέραι μθ'. τούτέστιν ἀπὸ μηνὸς Νοεμβρίου ιβ'. ἕως Δεκεμβρίου πληρουμένου ἀπὸ δὲ τροπῶν χειμερινῶν ἕως ἰσημερίας ἔαρινης ἡμέραι πδ'. τούτέστιν ἀπὸ μηνὸς Ἰαννουαρίου α'. μέχρι Μαρτίου μηνὸς κε'. ἀπὸ δὲ ἰσημερίας ἔαρινης ἕως πλοιάδος ἐπιτολῆς ἡμέραι μθ'. τούτέστιν ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου κε'. ἕως μηνὸς Μαΐου ιγ'. ἀπὸ δὲ πλοιάδος ἐπιτολῆς ἕως τροπῶν θερινῶν ἡμέραι μβ'. τούτέστιν ἀπὸ μηνὸς Μαΐου ιγ'. ἕως Ἰουνίου κδ'. αὗται αἱ ἡμέραι εἰσὶ τροπῶν θερινῶν. ἀπὸ δὲ τροπῶν θερινῶν ἕως ἰσημερίας μετοπωρινῆς ἡμέραι ιγ'. τούτέστιν ἀπὸ μηνὸς Ἰουνίου κδ'. ἕως Σεπτεμβρίου κε'. ἀπὸ δὲ ἰσημερίας μετοπωρινῆς ἕως πλοιάδος δύσεως ἡμέραι μη. ταῦτέστιν ἀπὸ Σεπτεμβρίου κε'. ἕως Νοεμβρίου ιβ'. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ πάντων δοτῆρι.

VIII. pag. 456. b. Sequuntur Prognostica quaedam, quorum primum est Περὶ τοῦ γινῆναι βελὴν γυναικός. Inc. Λαβὼν βάρτραχον ποτάμιον, κ. λ. Ultimum vero: Ἐάν τις δὲ λος φύγη. Ὑψίσσον τὸ ὄνομα τοῦ δούλου καὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰ μὲν νικᾷ τοῦ κυρίου, εὐρεθήσεται· εἰ δὲ τοῦ δούλου, ὅχι εὐρεθήσεται. Sunt autem ut plurimum superstitiona.

IX. pag. 459. b. *Compositio oxymellis*, & *antidoti Iulianae distae*.

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime servatus, ac diligenter scriptus. Constat foliis scriptis, 459.

ΑΚΤΟΤΑΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΟΤΡΩΝ.

ACTVARIUS DE VRINIS.

Ac praeterea

De actionibus & affectibus spiritus animalis &c.
& *de medendi methodo*: tum Galeni,
& Paulli Aeginetae quaedam.

cod. IX. I. pag. 1. **I**N primis quatuor foliis variae occurrunt *medicamentorum com-*

positiones, nullo auctoris nomine appposito. Tum p. 5. incipiunt *Io. Actuarii de Vrinis Libri VII.* qui initio & fine concordant cum iis, quos recensuimus in Codice XIII. Plut. LXXIV. supra pag. 102. §. V.

II. pag. 114. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου τοῦ Ἀκτουαρίου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ζαχαρίου πρὸς τὸν φιλοσοφώτατον πατέρα ἡμῶν κύριον Ἰωσήφ περὶ ἐνεργειῶν καὶ παθῶν τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος, καὶ τῆς κατ' αὐτὸ διαίτης λόγος πρῶτος. *Sapientissimi & eruditissimi Actuarii D. Ioannis Zachariae F. ad maxime philosophum patrem nostrum Iosephum de actionibus & affectibus spiritus animalis, eiusque nutritione Liber I.* cum praevia Capitulorum tabula. Inc. Ἐπειδὴ δὲ σου ταῖς ἐναγχοις, κ. λ. Def. χειραγωγούμενον. Concordat cum edit. Latina Paris. MDLVI. in 8. apud Bernardum Turrisanum, via Iacobaea, in Aldina Bibliotheca, Part. I. a pag. 1. ad pag. 60. Iulio Alexandrino Tridentino interprete.

III. pag. 141. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ διαίτης λόγος β'. *Eiusdem ad eundem de spiritus animalis nutritione Liber II.* item cum tabula Capitulum. Inc. Ὅποιόν τι. Def. τὰ ἀμείνονα. Ibid. a pag. 61. ad pag. 120.

IV. pag. 171. *Galeni de medendi methodo ad Glauconem Libri II.* ut in eius Operum edit. cit. Paris. Tom. X. pag. 344. In fine legitur Δόξα τῷ Θεῷ τῷ δόντι πέρας. Ἐλῆξεν ἀρχὴν δάκτυλοι τρεῖς καὶ γόνυ.

V. pag. 222. *Actuarii Domini Ioannis Zachariae F. de methodo medendi Libri VI. ad Apocauchum*, eodem prorsus ordine digesti, quo exhibentur infra in Codice XVI. huius Plutei §. V. a num. 1. usque ad num. 7. inclusive, ubi singulorum initium & finem proferimus: in hoc tantummodo ab iis diversi, quod sere omnes haec sunt anepigraphi: primo autem libro Index Capitulum praecurrit.

VI. pag. 460. *Paulli Aeginetae de succedaneis Excerptum*, & pauca quaedam *de mensuris & ponderibus*, ut in dicto Codice XVI. §. VI. & VII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 463.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΒΟΤΑΝΩΝ ΚΑΤΑ ΓΑΛΗΝΟΝ.

INTERPRETATIO HERBARVM SECVNDVM GALENVΜ.

Seu potius

Varia Excerpta medica, auctore Anonymo: Procli, & Aëtii quaedam.

I. pag. 1. **M**Vtilis initio Codex est, & primi Tractatus Medici, qui Capitulibus constat XXIX. praevio indice expressis, deest principium: prima enim verba sunt . . . Τὸ εἶ. ἔάν τις ὡς τὸ αἷμα, καὶ νέφος οὐκ ἔχει, κ. λ. quae pertinent ad Caput

(1) Ita semper legitur in Codice pro πλοιάδος.

put I. quod in indice inscribitur: *Μέθοδος τῶν ἱαλλίων τῶν νοσούντων*. Vltimum Caput inscriptum, *Ὅσα ξηραίνουσι*, def. *ξηροτέρων διδωσιν τροφήν δι' ἀγάρου καὶ οἴνου*. Caput V. huius Tractatus continet *Lexicum botanicum ordine litterarum sapientissimi Galeni*. Caput VI. eiusdem succedancorum, sive synonymorum aliud *lexicum item ordine litterarum*. Caput vero VII. *Hippocratis praenotiones quasdam & signa morborum*.

II. pag. 18. Tractatus alter medicus Capita continet XLII. quorum primum *Περὶ τῶν ὑδάτων καὶ κυδωνάτων, καὶ βοηθημάτων, καὶ ἐτέρων*, inc. *Λαβὼν μυρσίνης καρπὸν ὄριμον, κ. λ.* Vltimum *Περὶ τῆς ἀλειφῆς τῆς μεγάλης*, def. *εἴτα βάλλε εἰς ἄγγος, & ἀλειφε ἔν.*

III. pag. 32. Tertius Tractatus hoc titulo instructus est: *Τοῦ σοφωτάτου Ἀριστοτέλους λόγος καὶ προοίμιον, κυρίου Ἰωάννου ἀρχιάτρου καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ, περιέχων συνοπτικῶς πάντων τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδύλων τὰς θεραπειάς. Σαπientissimi Ἀριστοτέλους sermones & prooemia, domini Ioannis archiatri & eius discipuli, continent autem in compendio omnium morborum etiam occultorum curationes*. Capita continet XXXIX. quorum primum *Πρὸς δέξιν πόνον κεφαλῆς*, inc. *Ἐπ' αὐτὸν ἀγριαγκυρίας σπύρον, κ. λ.* Vltimum inscriptum, *Ὅταν καίεται τὸ πρόσωπον*, def. *θετ' ἐς τὸ μέτωπον*.

IV. pag. 38. b. Quartus Liber medicus Capitibus constat XXV. quorum primum est *Περὶ ἀσφοδέλου*, ultimum *Περὶ ἀνήθου*. Inc. *Ἀσφόμελος, οἱ δὲ λέγουσι τὸν ναρθήκιον*. Def. *διαφορητικὸν δὲ καὶ ἥττον*.

V. pag. 46. b. Quintus Liber medicinalis in Capita XXVI. tributus est, quorum primum *Εἰς ὑπερσπαρμάματα*, inc. *Πάσσε μυρσίνην, σμύρναν, λίβανον, κ. λ.* Vltimum inscriptum, *Θωρία ἱατρικωτέρα περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων*, def. *ρίζα δὲ πάντων ἀπεδείχθη καὶ ἀρχὴ τῶν κατὰ τὰ νεῦρα κινήσεων διὰ τῆς τροφῆς τῷ ἀνδράντι*. Sequuntur deinde pag. 51. alia tria Capita extra numerum, quae sunt *περὶ κυνοδήκτων, περὶ σκορπιόπληκτων, & περὶ ἔχιδνης*.

VI. pag. 53. *Πρόκλου οὐρανόδρομος. Procli Vranodromus*. Inc. *Περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων ἀστέρων εἰπεῖν ἀστρολογικῶς ὁρμωμένῳ μοι*. Def. *συνοδύων τῷ ἡλίῳ διὰ κθ' καὶ ἡμισυ*. Hic Libellus occurrit in aliis etiam bibliothecis, ut Vindobonensi & Oxoniensi inter Codices Baroccianos. Vide Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 103. §. II. Notandum haec omnia hactenus recensita, a Graeculo quodam sequioris aevi valde imperito exarata esse: ac, si ultimum hunc Procli libellum excipias, reliquorum Excerptorum phrasem, barbarum quid pluribus in locis redolere.

VII. pag. 55. *Aëtii Operis medici fragmentum*, initio ac fine mutilum; incipit autem ab extremo Capite Libri IX. & pertingit usque ad Caput LXIX. Libri XII. (1) Hoc autem vetustiori & elegantiori manui debe-

mus; dolendum tamen est in marginibus passim Codicem partim madore, partim tineis esse corruptum.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. quoad Aëtii medica Saeculi XIII. quoad reliqua vero Saeculi XV. Constat foliis scriptis 134.

ΑΚΤΟΤΑΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ.

ACTVARIVS DE VRINIS.

Ac praeterea

De actionibus spiritus animalis &c. de methodo medendi, ac Paulli Aeginetae Excerptum.

I. pag. 1. **I**oannis Zachariae F. Aduarii de *Vrinis Libri VI.* ut in Codice XIII. Plut. LXXIV. supra pag. 102. §. V. COD. XI.

II. pag. 82. *Eiusdem de actionibus & adfectionibus spiritus animalis, eiusque nutritione ad Dominum Iosephum Rhacendytam Libri II.* ut in Codice IX. huius Plutei supra pag. 156. §. II. & III.

III. pag. 116. b. *Eiusdem de methodo medendi Libri VI.* ut in editione Latina Paris. MDLVI. in 8. Part. II. pag. 1. seqq. Corn. Henrico Mathisio Brugenſi medico interprete. Heic tamen in ipsorum divisione, ac titulis discrimen aliquod ab editis occurrit.

Liber I. & II. coniunguntur appposito titulo: *Τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ἱατρικῶν περιέχων πᾶσαν τέχνην ἐν ἐπιτόμῳ. Eiusdem Liber medicinalis complectens universam artem in compendium redactam*. Inc. *Ἐπειδὴ σοι εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ γένους ἡμῶν σελλομένῳ προσβέβαιον*. Def. *εἴη δὲ σε μὲν ἀπόνεισαι τοῦ γράμματος, ἡμᾶς δὲ λέγειν τὰ δέοντα*. Leguntur Latine loc. cit. a pag. 1. ad pag. 153.

Liber III. pag. 163. b. inscribitur: *Βιβλίον δεύτερον περὶ θεραπευτικῶν μεθόδων. Liber II. de curandi methodis*. Inc. *Ἐπειδὴ πᾶσα διδασκαλία καὶ μέθοδος*. Def. *ὥστ' ἵνα τὸ πᾶν τοῦ λόγου μέτρον συμπερακτίον*. Ibid. a pag. 153. ad pag. 213.

Liber IV. pag. 181. inscribitur: *Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεραπευτικῆς μεθόδου τῶν κατὰ μέρος παθῶν. Eiusdem de curandorum methodo morborum in particulari*. Inc. *Ἡ μὲν παροιμία φησί*. Def. *ἐνταῦθα πῇ συγκαταπαύειν*. Ibid. a pag. 213. ad pag. 316.

Liber V. pag. 213. b. inscribitur: *Περὶ συνθέσεως φαρμάκων. De compositione medicamentorum*. Inc. *Ἡ δὲ σοι καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι, κ. λ.* Ibid. pag. 317. Progreditur autem longius, quam in editione; nam post verba, *πρὸς τὸ τῆς ὑποσχέσεως ἄρτιον*, in quibus definit Liber in editione pag. 432. sequuntur postrema quatuor Capita Libri VI. appposito titulo: *Ἡ διὰ χαλκίτρεως ἐμπλαστρος*. Horum initium est: *Ἡ διὰ χαλκίτρεως ἐμπλαστρος τοῦ Γαληνοῦ, κ. λ.* Finis vero: *δοκῶμεν ἐκτε-*

πo-

(1) Montfauconius in suo Catalogo perperum ait *Libri XIII.*

πονηρότερες τὴν βίβλον, ut in edit. a pag. 526. ad pag. 563. His autem omnibus unum constitui librum, Capitum continuatio satis declarat, quae omnia simul sunt CCCXV.

Liber VI. pag. 259. inc. Ἐδὸκει μοι διὰ βραχέων πάντων. Def. ὥσπερ ἐν πᾶσιν ἄριστος ὁ λόγος τελείῃ. Ibid. a pag. 433. ad pag. 526. Tituli autem loco hoc monitum legitur appositum: Ὁ παρὼν λόγος τρίτος ἐστίν, ἔλαθε δὲ διὰ τοῦτο ἐγγράφη πρὸς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου. In fine Libri adtextitur *de mensuris & ponderibus* brevissimum Excerptum, ut in Cod. XVI. huius Plutei §. VI.

IV. pag. 286. *Paulli Aeginetae iatrosophi-
stae Excerptum e Libro VII. de succedaneis*, ut in dicto Codice §. VII. In calce Codicis sequens amanuensis subscriptio legitur: Ἡ παρούσα βίβλος ἐγγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Στεφάνου (1). καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὖχεσθε ἵνα ἐμοῦ διὰ τὸν κύριον. ἐν ἔτει 5711. ἰνδ. ε'. Hic Liber scriptus est a me Stephano inter hieromonachos minimo, & vos qui legitis orate pro me Dominum, anno 6920. (Christi MCCCXCII.) indict. V.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. ineuntis. Constat foliis scriptis 287.

AETIOT TMHMATA ΔΥΟ, Α',
ΚΑΙ Β'.

AETII SEGMENTA DVO,
PRIMUM ET SECVNDVM.

Seu potius

*Aëtii contractae ex veteribus medicinae Libri
tres priores.*

COD.
XII.

I. pag. 1. **L**ibro primo praecedit Caputum lae vero sequens titulus: Αἰτίου Ἀμιδηνοῦ σύνοψις τῶν τριῶν βιβλίων Ὀριβασίου, λέγω δὴ τοῦ πρὸς Γουλιανὸν, καὶ τοῦ πρὸς Εὐστάθιον, καὶ τοῦ πρὸς Εὐσυνάπιον (sic) καὶ τῶν θεραπευτικῶν βιβλίων Γαληνοῦ καὶ Ἀρχιγένοῦ, καὶ Ρέφου, καὶ ἑτέρων ἰνῶν ἀρχαίων ἐπισήμων. *Aëtii Amideni Compendium trium Librorum Oris-
sii, ad Iulianum scilicet, ad Eustathium, &
ad Euporium; & medicinalium librorum Ga-
leni, Archigenis, Rufi, & aliorum quorum-
dam veterum celebriorum.* Tum pag. 3. prooe-
mium, cuius initium: Αἱ διαφοραὶ τῶν κατὰ μέρος ἐνεργειῶν. Finis: καὶ οὕτως ἐπὶ τὰ τῶν ζώων ἀφίνεσθαι μέρια. Caput I. inc. Τὸ ἀβρ-
τονον θερμόν ἐστι, κ. λ. Vltimum def. ὠφελεῖ
καὶ μάλιστα τὰ νήσια. In cit. edit. a pag. 2.
usque ad pag. 72.

II. pag. 42. *Liber II.* tabulam praefert Caputum CCLXIX. ac praeterea sequens ar-
gumentum, rubro partim, partim nigro cha-
ractere exaratum: Περὶ τῶν τῆς γῆς διαφορῶν
& λίθων, καὶ μεταλλικῶν, καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων

ὠφελείας ἐκ τῶν ἀπλῶν Γαληνοῦ, καὶ τοῦ περὶ
τροφῶν δυνάμει αὐτοῦ, καὶ Ὀριβασίου καὶ ἑτέρων,
κ. λ. *De terrae differentis, lapidum, ac metal-
lorum; & de utilitate ex animalibus capienda,
ex simplicibus Galeni, & ex eiusdem de cibo-
rum facultatibus, & Orisassii, & aliorum Li-
bris &c.* Inc. Γῆν συνήδως πάντες ἀνθρώποι
ὀνομάζουσι, κ. λ. Def. τὴν χρῆσιν ἐμφαίνουσιν.
Ibid. a pag. 77. ad pag. 136. In Codice ta-
men uno Capite longior est in fine; nam
post verba, καὶ ἡ σὺν τοῖς συμφύλοις συντιθε-
μένη σφυλὴ, in quibus definit editio, sequi-
tur in Codice Caput CCLXIX. inscriptum,
Περὶ ἐκλογῆς τῶν καλλιστευόντων ἀπλῶν φαρμά-
κων, quod inc. Ἀγαρικὸν ἄμεινον τὸ κηδόνως
ἔχον εὐθείας. Finem mox retulimus.

III. pag. 73. *Liber III.* Capita continens
CLXXXV. quorum praecedit tabula, inc. Πρὸ
τῶν γυμνασίων θερμαίνειν. Def. οὐ προσφέρει τὰ
τοιαῦτα. Ibid. a pag. 138. ad pag. 194.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min.
Saeculi XV. optimae notae. Constat foliis
scriptis 102.

AETIOT ΛΟΓΟΙ Γ' ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ
ΙΔ'. ΙΕ'. ΚΑΙ ΙΣ'.

AETII SERMONES III. VIDELI-
CET XIV. XV. ET XVI.

Ac praeterea

*Alexandri Aphrodisiensis Problematum Physi-
corum Libri II.*

I. pag. 1. **A**ëtii Libro XIV. praevia est Ca-
pitum XCVI. tabula; tum
Caput I. inscribitur: Περὶ ἐλεφαντιάσεως, ἐκ
τῶν Ἀρχιγένοῦ. *De elephantiasi, ex Libris
Archigenis.* Inc. Ἡ ἐλεφαντίασις καλεῖται παρὰ
τις ἡ λεοντίασις. Vltimum, Περὶ τῶν ἐν σκέ-
λεσι καὶ βραχίοσι δρακοντίων, Λεωνίδου, *De cru-
rum ac brachiorum draconculis, Leonidae,* def.
σαρκομένον ἀποκλίσθω. Tum subiiciuntur tres
circiter versiculi cum titulo Περὶ συναμίνου.
Plura autem Capita continet hic Liber in
Codice, quam in edit. Incipit enim a Capite
CXX. Libri XIII. superioris, quod est *de
elephantiasi*, edit. cit. pag. 810. Initium au-
tem Libri XIV. fit a Capite XVI. quod in-
scribitur Περὶ τῶν ἐν ἔδρᾳ παθῶν, Γαληνοῦ.

II. pag. 53. *Liber XV.* Capita complecti-
tur CX. quorum primum inc. Ὡς περ ἐπὶ
χολώδει, κ. λ. Vltimum def. ἄρρε ἀπὸ τῆς πυ-
ρὸς, φύξει τῇ κινήσει, χεῖρ. Ibid. a pag. 906.
ad pag. 952. lin. 29. deest enim in Codice
Caput XLVII. in quo definit editio: ubi
notandum Capita huiusce libri ideo plura
numero esse in Codice, quam in editione,
quia ipsorum pleraque in alia subdivisa fue-
runt.

III. pag. 80. *Liber XVI.* praevia Caputum
XCVI. tabula, inc. Ἡ μήτρα λέγεται, κ. λ.
Def.

(1) Hunc scriptorem memorat Montfauconius in *Palaogr.*
Graec. pag. 107. ab eoque descriptum fuisse adscribit Polybium

anno MCCCXVII. qui nunc adservatur in Bibliotheca Benedic-
torum B. M. Florentinae.

Def. ὁποβαλάμυ ἡγγίας γ'. Ibid. a pag. 955. ad pag. 1030. ubi Capita sunt CXXIII.

IV. pag. 121. Φυσικὰ προβλήματα διάφορα Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισίου. *Physica problemata varia Alexandri Aphrodisiensis* in Libros duos divisa. Liber I. problemata continens CXLIX. inc. Διὰ τί ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Def. ὁπλιζόμενοι. Liber II. p. 136. problemata completitur CLXXI. & inc. Τὸ Ἀσκληπίου δῶρον. Def. σῶμα τρέφουσιν. Praeter alias editiones prodierunt Graece a Friderico Sylburgio recensita & castigata in praeclara, quam adornavit Aristotelis editione Francof. apud Wechel. MDLXXXV. in 8. adiunctis Aristotelis & Cassii problematis. De hisce vide Fabric. Biblioth. Graec. Vol. IV. pag. 73. qui aliam Alexandrum, quam Aphrodisiensem ipsorum auctorem esse opinatur, fortasse Alexandrum Tralianum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XV. diligenter exaratus, optimeque servatus, eandemque manum cum illa Codicis superioris praeseferens. Constat foliis scriptis 149.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΙΗΤΡΟΥ ΠΕΡΙ
ΠΥΡΕΤΩΝ.

ALEXANDRI MEDICI DE
FEBRIBVS.

Ac praeterea

Galenī Opera quaedam.

^{cod.} I. pag. 1. **Α**λεξάνδρου Ἀφροδισίου ἱητροῦ πε-
ρί πυρετῶν. *Alexandri Aphrodisiensis medici de febribus* Libellus. Inc. Ἡ τέχνη ἡμῶς, ἀσκληπιαδῶν ἔρις Ἀπολλωνία. Def. ἀκριβῶς τε θύα καὶ σαφῶς ἐδήλωσε λέγων. Hic de febribus Libellus ad Apollonium medicum, eiusdem videtur auctoris esse, cuius problemata sunt Codicis superioris. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Caesarea, teste Nessel. Catalog. Part. III. pag. 24. Cod. X. Haftenus Latine tantum prodit Georgio Valla interprete, primum quidem in Volumine excuso Venetiis A. MCCCCLXXXIX. fol. & non usquequaque obvio, quo varia veterum scripta ex ipsius Vallae versione exhibentur. In syntagmate quidem scriptorum veterum Graecorum, Arabum, & Latinorum de febribus Venetiis A. MDLXXVI. fol. quod miror, omisus est iste Alexandri libellus in Capita undecim distributus, & naturam, genera, discrimina, & causas febrium breuiter persequens; at lucem vidit etiam Genesae, sive Coloniae Allobrogum A. MDXII. & separatim Basileae MDXLII. 8. apud Robertum Winter, atque in Symphoriani Campegi lib. posteriori de claris Medicinae scriptoribus Lugduni MDVI. 8. Vide plura de hoc Opere apud Fabricium B. G. Vol. IV. pag. 75.

II. pag. 20. *Galenī de febribus Libri II.*

quorum primus inc. Αἱ διαφοραὶ τῶν πυρετῶν. Def. τὰς διαφοράς. Alter pag. 44. inc. Ὑπελοιπον δ' ἂν εἴη τὰς διαφοράς. Def. τὸ συναμφοτέρον πάθωσιν. Exstant cit. edit. Operum Galeni Paris. Tom. VII. pag. 106. seqq.

III. pag. 74. *Eiusdem de quinque sensibus*, sive, ut legitur in margine, *de elementis ex Hippocratis sententia Libri item duo*. Primus inc. Φύσιν ἐκ τῆς συνόδου τῶν ἀτόμων. Def. περὶ φαρμάκων. Secundus pag. 95. inc. Ἐπὶ δὲ τὸν δεύτερον. Def. τῷ βιαιῶς ἐλκομένῳ. Cit. edit. Tom. III. pag. 1. Prima autem verba Libri I. supra relata incidunt in p. 2. lin. 52.

In fine rubris litteris ita se prodit amanuensis: Μελεγράφησαν Οὐενναίῳς μουα'. Δεκεμβρίῳ κ'. ἀναλώμασι μὲν τοῦ μεγίστου Λαυρεντίου δεμεδέζη, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου ἱερέως Ῥώσου τοῦ Κρήτιος. *Transcripta sunt haec Venetiis anno MCCCCXCI. mense Decembris die XX. sumptibus Magnifici Laurentii de Medicis, manus mea Ioannis presbyteri Rhodi Cretenfis.* Huius Codicis meminit Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 81. prope finem, ubi animadvertit, Ioannem hunc Rhodium innumeros prope Codices Romae, in Monasterio Cryptae-Ferratae, Florentiae, Bononiae, Venetiis scripsisse, idque munus annis circiter quadraginta obiisse, quum anno MCCCCLV. Plutarchi Codicem in usum Cardinalis Bessarionis exscripsit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 100.

ΑΡΕΤΑΙΟΣ ΙΑΤΡΟΣ.

ARETAEVS MEDICVS.

^{cod.} I. pag. 1. **Ν**Vllus Operi praecurrit titulus, qui tamen ita restituendus est: Ἀρεταῖος Καππαδόκης περὶ αἰτιῶν καὶ σημείων καὶ θεραπειᾶς ὀξείων καὶ χρόνιων παθῶν. *Aretaei Cappadocis de acutorum & chronicorum morborum causis & signis & curatione* Libri VII. dialecto Ionica conscripti. Prima quatuor libri I. Capita perierunt. Incipit a Capite V. sine principio, & quidem ita . . . ἀμβλύτητες, ἱλιγγοὶ· τενόντων βάραι. Def. εὐτυχίῃ ἐν τῷδε τῷ πάθει, ut in editione Latina Iunii Pauli Crassi Patavini Venetiis apud Iuntas MDLII. in 4. pag. 1.

II. pag. 6. *Eiusdem de causis & signis acutorum morborum Liber II.* Inc. Δυσταί τοῖσι. Def. ὑπερὺν ἀνὴρ. Ibid. p. 6.

III. pag. 15. *Eiusdem de causis & notis diuturnorum morborum Liber I.* Inc. Χρόνιων νόσων. Def. θέρπος δὲ κτάνει. Ibid. p. 15.

IV. pag. 27. *Eiusdem de signis & causis diuturnorum morborum Liber II.* Inc. Τ' ὄρωψ, ἀτερπὲς μὲν. Def. οὐκ ἔστις ἐς τέτατος ἰδέην. Ibid. pag. 28. Aretaei Cappadocis de causis & signis morborum Libri quatuor prodierunt Lugduni Batavorum A. MDCCXXXV. curante Herm. Boerhaave fol.

V. pag. 40. *Eiusdem de morborum acutorum*
L cu

curatione Liber I. Inc. Ο'ξέων νόσων . Def. ἡ ἐς ἐμπύησιν τρέπεται . Ibid. p. 41.

VI. pag. 52. *b. Eiusdem de acutis morbis curandis Liber II. Inc. Κάτοξυ ἡ ἐπίκαιρον . Def. ἡ ἀπασι χρεσθαι . Ibid. pag. 53.*

VII. pag. 63. *Eiusdem diuturnorum morborum curatio Liber I. Inc. Ε'ν τῇσι χρονίαισι , n. l. cit. edit. p. 63. Ultimum Caput huius libri est περὶ μελαγχολίας , quod in cit. edit. pag. 68. *b.* est V. & definit in verbis εὐα-φοῦς πολλὰ ἰὼν λίπαι σχεδὸν τὰ ..... ut ibidem pag. 69. *b.* ubi occurrit lacuna adscriptis verbis multa deficiunt . Singulis libris index Capitum praecurrit , ut in edit. mox citata . Animadvertendum quoque est nullo Libros numero distingui . Aretaeus Cappadox diversus fuit ab Aretaeo Corinthio , de quo Lucianus in Toxari , de cuius aetate confu- lendus Fabr. B. G. Vol. III. pag. 100. Huius exstant περὶ αἰτίων ἡ σημείων ὀξέων ἡ χρονίων παθῶν , de acutorum & chronicorum , sive diuturnorum morborum causis & signis Libri IV. initio mutili . Ο'ξέων καὶ χρονίων νόσων θεραπευτικὰ , de acutorum ac chronicorum mor- borum curatione Libri totidem , e quibus duo posteriores mutili ad nos pervenere . Latine hos libros vertit Iunius Paullus Crassus , me- dicus Patavinus , non optimis Codicibus usus , Venet. MDLII. 4. Deinde Graeca vulga- ta sunt a Jacobo Goupylo medico Parisi. MDLIV. 8. apud Andr. Turnebum typogra- phum Regium , quae editio e Codice Regio auctior est Capitibus quinque a II. ad VI. in libro postremo , licet ea genuina esse ambigit Henischius , quoniam in Capite de diabete non leguntur ea , quae ex Aretaeo Aëtius de illo morbo agens repetit . Mox Crassi versio recusa est forma minore Parisi. apud Guill. Morellium , & Iac. Puteanum , passim castigata , & additis a Goupylo capitibus , quae Crassus non verterat . Hinc suam ite- rum interpretationem sub eadem revoca- vit ipse Crassus , atque ex Regia Graeca edi- tione plurimis emendavit locis , & Capita il- la quinque ipse quoque addidit A. MDLV. In- ferta est haec versio initio collectionis medi- cae artis principum , quam Henricus Stepha- nus Latine dedit Parisi. MDLXVII. fol. Denique Georgius Henischius , medicus Augustanus , adhibitis Codicibus Veneto , Bavarico , & Augustano , Aretaeum de integro recensuit , quae deerant ex Galeno , & Aretaeo diversis litterarum typis expressa supplevit , atque adiuncta Crassi interpretatione , & novo Com- mentario suo , quo morborum maxime natu- ra explicatur , edidit Augustae Vindelic. A. MDCCIII. fol.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio , Saeculi XV. cuius notitiam minus veram ex- hibet in suo Catalogo Montfauconius , dum ait : *Aretaei Cappadocis de signis morborum & eorumdem curationibus Libri V. &c.* Constat foliis scriptis 69.

AKTOTAPIOΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ.

ACTVARIUS DE VRINIS.

Ac praeterea

De actionibus & adfectionibus spiritus animalis &c. ac de medendi metodo : tum Galeni , Paulli Aeginetae & Anonymi Opera quae- dam medica .

I. pag. 1. **P**RAEIT tabula argumentorum , cod. XVI. quae in singulis Aëtarii Libro- rum de urinis Capitibus pertractantur , mu- tula tamen , ac male restaurata . Mox pag. 3. leguntur *Φάρμακα συντεθέντα παρὰ ἱατροῦ Γ'ε- δαίου τοῦ Βενιαμίν , ἐκκαθαίροντα ἄπαν περί- τωρα τοῦ το ἑγκεφάλου , ἡ τὸ σπλάχν . Medi- camenta composita a medico Iudaeo , cui nomen Benjamin , purgantia omne cerebri , ac stomachi excrementum .*

II. pag. 4. *Ioannis Zachariae F. Aëtarii de urinis Libri VII. ut in Codice XIII. Plut. LXXIV. supra pag. 102. §. V.*

III. pag. 105. *Eiusdem de actionibus & adfectionibus spiritus animalis , & de ipsius nutri- tione ad Dominum Iosephum Libri II. ut in Codice IX. huius Plucei § II. & III.*

IV. pag. 148. *b. Galeni Therapeutica , seu de ratione curandi ad Glauconem Libri II. ut in dicto Codice §. IV.*

V. pag. 192. *Eiusdem Aëtarii de metodo medendi Libri VI. & quidem hoc ordine , & hisce inscriptionibus :*

I. pag. cit. *Τοῦ σοφοτάτου Ἀκτουαρίου κυ- ρίου Γ'ωάννου περὶ διαγνώσεως παθῶν λόγος α' . Sapientissimi Aëtarii D. Ioannis de dignoscen- dis adfectionibus Liber I. Inc. Ε'πειδὴ σοί . Def. τὸ δὲ νῦν ἔχον . ἔσ' ἄλλα τὴν σπερμὴν τρέψω- μεν . In cit. edit. Part. II. a pag. 1. ad p. 89, lin. 26. Librum enim primum absolvit paullo ante finem editi exemplaris ; quare secundus incipit a verbis mox sequentibus : *Haudqua- quam tamen illos &c.**

II. pag. 221. *Τοῦ αὐτοῦ βιβλίου β' . περὶ διαγνώσεως παθῶν . Eiusdem de dignoscendis ad- ffectionibus Liber II. Inc. Οὐ κατ' ἐκείνους τῶν φίλων ἡμεῖς . Def. εἴη δέ σε μὲν ἀπόντασθαι τοῦ γράμματος , ἡμᾶς δὲ λέγειν τὰ δεόντα . Ibid. a pag. 89. lin. 26. ad pag. 153.*

III. pag. 242. *Περὶ θεραπευτικῶν μεθόδων βιβλίου γ' . De methodis medendi Liber I. & quidem in duas partes divisus . Prima conti- nens Capita XXI. inc. Ε'πειδὴ πᾶσα διδασκα- λία καὶ μέθοδος . Def. ὡδὶ τὸ πᾶν τοῦ λόγου μέτρον συμπερακτέον , & est in cit. edit. Liber III. a pag. 153. ad pag. 213. Altera inscri- pta , Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεραπείας παθῶν ἡ τῶν ἔξωθεν φαρμάκων , Eiusdem de curatione adfe- ctionum , & de externis medicamentis , & Ca- pita continens XXXI. inc. Ε'δόναι μοι διὰ βραχείων πάντων . Def. ὥσπερ ἐν πᾶσιν ἄριστος ὁ λόγος τελείη . Et est Liber VI. ibid. a p. 433. ad pag. 526. non tamen integer , nimirum*

ul.

usque ad Caput de emplastris &c. exclusive, quod una cum reliquis in Codice habetur inferius.

IV. pag. 290. Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεραπευτικῆς μεθόδου βιβλίον β'. Eiusdem de curandi methodo Liber II. Inc. Ἡ μὲν παροιμία φησί. Def. ἐνταῦθά πῃ συγκαταπαύειν. Et est Liber IV. ibid. a pag. 213. ad pag. 316.

V. pag. 321. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συνθέσεως φαρμάκων λόγος α'. Eiusdem de compositione medicamentorum Liber I. Capitibus constans CCXXIX. Inc. Ἡ δὲ σοὶ καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τίσσαροι, κ. λ. Def. πρὸς τὸ τῆς ὑποσχέσεως ἄριτον. Et est Liber V. ibid. a pag. 317. ad p. 432.

VI. pag. 352. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σκευασίας ἐμπλάστων. Eiusdem de confectioe emplastrorum. Inc. Ἡ δὲ χαλκίτις ἐμπλαστὸς τοῦ Γαληνοῦ, κ. λ. Def. ἐν ταῖς ἀπορρήσεσι μεταξὺ βαλάνου καὶ πύσσης. Sunt duo Capita Libri VI. nimirum octavum de emplastris, malagmatis, & limimentis, & nonum de pessis, sed uberius in Codice pertractata, quam in editione, ubi habentur a pag. 526. ad pag. 545.

VII. pag. 375. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐλαίων. Eiusdem de oleis. Inc. Τὸν περὶ τῆς συνθέσεως τῶν ἐλαίων λόγον. Def. καὶ μὴ τὴν ἀλῶς δοκῶμεν ἐκπεπονηκότες τὴν βίβλον. Sunt postrema duo Capita Libri VI. nimirum decimum & undecimum. Ibid. a pag. 545. ad p. 563.

VI. pag. 383. b. Pauca quaedam Anonymi de ponderibus & mensuris, quorum initium: Ἡ λίτρα δέχεται οὐγγίας ἰβ'. Finis: ἡ μοῖρα οὐγγίας ε'.

VII. pag. ead. Περὶ ἀντιβαλλομένων Παύλου Αἰγινήτου ἱατροσοφιστοῦ κεφάλαιον κ'. ἐκ τοῦ ζ'. βιβλίου τῷ ἐπιγράφοντος ἐκ τοῦ Γαληνοῦ κ. λ. De succedaneis Pauli Aeginetae ἱατροσοφιστῆς Caput XXV. e septimo libro inscripto, Ex Galeno &c. Inc. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φασί. Def. σιμύβριον.

VIII. pag. 387. Variarum medicamentorum conditurae, quarum titulus temporis iniuria evanuit. Prima est σκευασία τοῦ πολυκερχίου, κ. λ. Ultima σκευασία τροχίσκου τῷ πικρῷ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime exaratus. Constat foliis scriptis 397.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΤΙΝΑ ΤΟΠΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ.

QUAEDAM LOCALIA MEDICA- MENTA INCERTI AVCTO- RIS.

Seu potius

Galenus de compositione medicamentorum secundum loca Libri X.

COD.
XVII.

I. pag. 1. IN primis tribus Codicis foliis occurrunt Capita quaedam remedium evacuantium, quorum primum in-

(1) Anni nota ob laceratum Codicis marginem deperit;

scribitur: Ὅσα ἐφθαλμῶν κενωτικὰ καὶ ἀποδακρυτικὰ. Quae sunt oculorum evacuantia & lacrymas cientia. Inc. Τοῖς ἀποδακρυτικοῖς χρῶμεθα ἐπὶ τῶν χρονίων, κ. λ. Ultimum περὶ κλυσμών διαφόρων. De diversis lotionibus. Def. imperfecte in verbis: ἡ κῶλον κατέφυκται. πηγάνου δὲ καὶ . . . . Vnde autem fuerint desumpta, nondum plane comperimus: forte sunt Galeni.

II. pag. 4. Γαληνοῦ περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους. Galeni de compositione medicamentorum secundum loca Libri X. Concordant quoad initium & finem cum cit. edit. Paris. Tom. XIII. pag. 319. In Codice singulis Libris suae praemittuntur argumentorum tabulae, quae in edit. desiderantur. In fine legitur: Ἐγράφη καὶ ἐτελειώθη μὴν Σεπτεμβρίου εἰς τὰς κα'. ἰνδ. α'. ἔτους . . . . (1) Scriptus & absolutus est (hic liber) mense Septembri die XXVIII. indict. prima, anno . . . Mox subiicitur αὐτοχειρ, Angelus Politiani liber emptus de Pauli physici Florentini. . . (2) Eiusdem Politiani sunt notulae quaedam, quae passim in Codicis margine occurrunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. Ioannicii manum referens. Constat foliis scriptis 313.

ΑΙΤΙΟΙ ΛΟΓΟΙ Ε'. ΤΟΤΤ' ΕΣΤΙΝ Θ'. Ι'. ΙΑ'. ΙΒ'. ΙΓ'.

AETII SERMONES V. VIDELI- CET IX. X. XI. XII. XIII.

Singulis Libris Capitulorum tabulae praecedunt, quorum primi quatuor initio & fine concordant cum illis, quos recensuimus supra in Codice II. huius Plutei a §. I. ad §. IV. inclusive, nisi quod in fine Libri XII. subiuncta leguntur haec quaedam de ponderibus & mensuris, quae deerant in illo. Ultimus vero Liber concordat cum illo Codicis VII. huius item Plutei §. I.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Ioannicii manu exaratus; sed quum postrema triginta octo folia ab alio scriptore recentissimo fuerint suppleta, nulla ipsius Ioannicii apparet subscriptio. Constat foliis scriptis 278.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΩΝ ΠΟΛΛΑ ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

IATROSOPHION MVLTΑ CON- TINENS INCERTI AV- CTORIS.

IN primis quatuor foliis varia leguntur medica, unguentorum ut plurimum confectioes pro diversis morbis continentia, manibus recentiorum Graecorum, ad quos Codex devenit, exarata, non illa quidem magni momenti.

I. pag. 5. Ιατροσόφιον εἰς Θεῶν ἀγίων περίε-
L 2 Χον

(2) Haec quoque reliqua una cum margine corrola sunt.

COD.
XVIII.

COD.
XIX.

χον διαφόρων φιλοσόφων ὄντες τε καὶ μεθόδους, δυνάμεις τε φύσεων, καὶ θεραπειὰς διαφόρων νοσημάτων, ἔτι τε καὶ τῶν ἐκ τῆς τοῦ Κοιρανῆς βίβλου ἀποθεραπευτικῶν - ἐν οἷς καὶ περὶ τροφῶν κατὰ ἀλφάβητον. *Iatrophion continens diversorum philosophorum definitiones & metodos, virtutes naturales, & curationes variorum morborum, & ex Therapeuticis Coerani; in quibus & de alimentis ordine alphabetico.* Primum Caput inscribitur: Προϊμίον περὶ ὄντος ἱατρικῆς, *Proemium de definitione medicinae.* Inc. Ἰατρική ἐστιν ἐπιστήμη νοσούντων & ὑγιεινῶν. Caput X. p. 8. b. inscribitur Μελετίου μοναχῆ περὶ φύσεως ἀνθρώπου, *Meletii monachi de natura hominis.* Inc. Τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς, κ. λ. pag. 10. excerpta leguntur ex Democrito; & pag. 11. ἐκ τῆς μικρᾶς τέχνης τοῦ Γαλινοῦ, pag. 12. eiusdem Galeni *de urinis*, pag. 16. b. 19. & 20. Hippocratis alia excerpta. Pag. 26. b. Caput quoddam legitur περὶ τεσσάρων στοιχείων, *de quatuor elementis.* Ultimum Caput p. 31. b. inscribitur: Πῶς ἕκαστος δεῖ βίβν ἐκάστη ὥρα, *Quomodo cuique vivendum sit singulis anni tempestatibus*, ac def. διαλλάσσουσι τὰς τῶν ὥρῶν ἐκβάσεις. Auctor huiusce Collectionis est Anonymus; Choeranus vero ille, de quo in adlato titulo mentio fit, Περίλαυτος Rex fuit, eique tribuitur Liber Κυραννὸς inscriptus, qui in variis adservatur bibliothecis Graece manu exaratus, & hunc praefert titulum: Βίβλος Κοιραννὸς φυσικῶν συμπαθειῶν καὶ δυσπαθειῶν, σύνταγμα Κοιραννὸς βασιλέως Περσῶν. De quo vide plura apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 63. seq.

II. pag. 31. b. Sequitur *De alimentorum facultate* Tractatus alphabeticus cum brevi praefatione, cuius initium: Καὶ ταῦτα καλεῖται ἐκθέμενοι, κ. λ. Finis: ἡ τοῦ ζητουμένου εὐρεσις. Incipit a littera A hoc pacto: Ἡ ἐκ τῶν ἄρτων τροφή διαφέρει τετραχῶς, κ. λ. Def. in Ω, in verbis, καὶ τὰ περὶ ταύτης ἐκ τῆς περὶ ἐκείνων λόγου διαγνωσθήσεται. Et hunc ad eundem auctorem pertinere, cuius erat superior Collectio, docet titulus supra relatus.

III. pag. 82. b. Ἀρχὴ συν Θεῷ ἀγίῳ τῆς ἀποθεραπευτικῆς Θεοφίλου συλλέξαντος ταύτην ἐκ διαφόρων ξενωνικῶν βιβλίων. *Initium cum Deo sancto Therapeuticae Theophili, quam ipse ex variis externis libris collegit.* Inc. Ὅτι μὲν ἀσθήπτῃ τῆς παρὰ φύσιν ὕλης τῆς φλεγματικῆς μενύσθῃ. Def. καὶ ἐπάνω τίθει καρυόφυλλα ψυκτὰ ζεματισμένα. Medici, quorum excerpta in hoc uberrimo Tractatu referuntur, sunt Aëtius, Alexander, Cosmas Aëturius, Dioscorides, ἐκ τῆς δυναμερῆς, Galenus, Hippocrates, Paullus, Philagrius, Romanus, Stephanus &c. Adfertur praeterea pag. 152. ἀλάτιον τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Pag. ead. b. ἕτερον ἀλάτιον τοῦ ἀγίου Ἀγασίου τοῦ μεγάλου. Pag. 153. ἀντιφάρμακον τοῦ βασιλέως κυρίου Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου.

IV. pag. 158. Περὶ δυνάμεως βοτάνων ἐν συντόμῳ κατὰ ἀλφάβητον. *De virtute herbarum in compendio ordine alphabetico.* Incipit a litte-

ra A. Ἀβρότονον, ἡμερῶν καὶ ἡμερῶν ἐν τῇ τρίτῃ τάξει καὶ ἀποσάσει. Definit in Ω in verbis, πλὴν δὲ ἐστὶ καὶ ῥυπτικόν.

V. pag. 168. *Iudicia quaedam astrologica in vitas, atque fortunas marium, & feminarum secundum signa Zodiaci, initio mutila.* Inc. . . . . Εἰ γεννηθῇ νεώτερος ἐν καιρῷ ζωδίου τοῦ ταύρου ἐτῶν γ'. Def. ὅτι κακὸν θάνατον θέλει δώσειν. Phrasis haec pluribus in locis barbarum ac vernaculum Graecum redolet. Notandum est; finem huius Astrologici Tractatus, & initium sequentis Opusculi *de oleis* in principio Codicis esse requirendum, ubi folium unum huc pertinens, bibliopegi culpa male compactum reperies.

VI. pag. 189. b. Περὶ ἐλαίων. *De Oleis brevis libellus.* Inc. Ἀφθα, ἡ τῆς χαζαρίας γῆς, κ. λ. Def. ἔσω δὲ τῆς μὲν οἰκάνθης ἑγγύς ἢ, τοῦ δὲ ἐλαίου . . . α'.

VII. pag. 193. In ultima tandem pagina diversa manus varia breviter excerpta medicamentorum confectioes continentia descripsit, inter quae videtur esse Γαλινοῦ σκοπικὸν περὶ ζῴης καὶ θανάτου.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. in cuius primo folio, quod cum Codicis ligneo integumento compactum est, legitur: Τοῦτο τὸ ἱατροσόφιον ἔσθ' (sic) τῆς πάπας Μανουὴλ τοῦ Μαρμαρᾶ. Constat foliis scriptis 193.

Αἰτίος ΣΤΝΟΪΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ.

AETII COMPENDIUM TRIVM LIBRORVM ORIBASII.

Scilicet

*Aëtii contractae ex veteribus medicinae
Libri quinque.*

I. pag. 1. **A**ëtii Libri V. priores, cum praevis Capitum tabulis, quorum primi tres conveniunt cum illis Codicis XII. huius Plutei, praeter secundi finem, qui cum editione concordat.

II. pag. 161. b. *Liber IV.* Capita continens CII. inc. Τῆς περὶ τὸ σῶμα τῶνθρώπου τέχνης μιᾶς ἕσθῃ. Def. καὶ χρίσματα μετρίως θερμαίνοντα. Incidit in cit. edit. a pag. 195. ad pag. 224.

III. pag. 191. b. *Liber V.* inscribitur Περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαγνώσεως καὶ θεραπειᾶς, *De febrium cognitione & curatione*, & Capita continet CXLII. Inc. Τὸ μὲν διαιτητικὸν τῶν ὑγιεινῶν, κ. λ. Def. τὰ νευράδια μόρια κεκτημένων. Ibid. a pag. 227. ad pag. 290.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. a Ioannicio exaratus, cuius septem postrema folia manu recentiori suppleta sunt. Constat foliis scriptis 253.

AE.

COD.
XX.

AETIOT AMIAHNOT BIBAIA IA-
TRIKA H' TOT' EΣTIN AΠO
TOT Θ. ΕΩΣ TOT ΙΣ'.

AETII AMIDENI LIBRI MEDI-
CINALES VIII. A IX. VIDE-
LICET VSQVE AD XVI

COD.
XXI.

Continet hic vetustissimus Codex Aetii
contraeae ex veteribus medicinae Libros
VIII. posteriores, cum Capitum argumentis in
singulos, & quidem ita:

I. pag. 1. Liber IX. Capita continens LIV.
& eadem inscriptione instructus, atque in
Codice II. huius Plutei §. I. inc. Ο'πως χρῆ.
Def. κ' διδου ε' η' ζ' πρὸς δύναμιν. In cit. edit.
a pag. 529. ad pag. 620. Huius Libri prae-
ter priores sexdecim paginas, reliquae omnes
manu recenti ac valde perita sunt suppletæ;
veterum vero paginarum quae adhuc super-
erant, quum corrupti essent superiores mar-
gines, novo folio restaurati sunt, in eoque
eadem recentior manus, quae perierant frag-
menta reparavit.

II. pag. 59. Liber X. Capitibus constans
XXVII. quoad titulum, initium, & finem
concordat cum dicto Codice §. II. In hoc ta-
men post finem Libri appendix quaedam
adiecta est varia continens medicamenta pro
iisdem morbis, de quibus in Libro agitur.
Huius quoque Libri priores sex paginas recent-
ior eadem manus, de qua supra, supplevit.

III. pag. 84. Liber XI. Capitum numero,
Libri titulo, initio, ac fine cum dicto Co-
dice §. III. concordans, appendicem habet in
fine unius circiter paginae, medicamenta πρὸς
δυσουρίαν continentem.

IV. pag. 105. Liber XII. item consimilis
dicto Codici appendicem habet unius circi-
ter folii, medicamenta varia & unctiones πρὸς
ισχυάδα κ' πρὸς ποδάγραν exhibentem.

V. pag. 132. Libro XIII. qui item nume-
ro Capitum, initio ac fine cum dicto con-
venit Codice §. V. praefigitur titulus: Περὶ
τῶν δακνόντων ζῴων, κ' τῶν ἰοβόλων θηρίων, καὶ
περὶ τῶν πολυχρήσων ἀντιδότων, κ' περὶ ἐλεφαν-
τίαςσεως κ' κνισμονῆς κ' ψωριάσεως. De noxiarum
animalium morsu, & de bestiis virus eiaculan-
tibus, & de antidotis multae utilitatis; & de
elephantiasse, pruritu, & scabie. Huic quo-
que subiicitur appendix, quae quum in
fine mutila videatur, eadem vetusta manus in
margine adscripsit: λείπει τι, ἀλλ' οὐκ Α'ετίη.

VI. p. 165. Libro XIV. qui Capita continet
LXXXVII. titulus praeit: Περὶ ἐδρικῶν, αἰ-
δοικῶν & τῶν περὶ τὸ ὀσχεῶν παθῶν· περὶ τῶν
ἐμβλασθέντων ταῖς ἐμπλάσεσιν ἀπλῶν φαρμά-
κων· περὶ τῶν ἐναίμων τραυμάτων κ' φλεγμονῶν,
ἀποσημάτων, παλαιῶν ἐλκῶν. λέγεται ἐν αὐτῷ
κ' περὶ μυρμηκίων, ἀεροχορδόνων, θύμων, παρα-
τριμμάτων, φλυκταίνων, ἐρπητῶν, ἐρυσσιπελάτων.
De sedis, pudendorum, & scroti adfectioni-
bus, ac de simplicibus medicamentis, quae in

emplastra coniiciuntur; ac de cruentis vulneri-
bus, & inflammationibus, abscessibus, ulceribus
veteribus. Agitur in hoc etiam de verrucis for-
micariis, & callosis, tuberculis, intertrimen-
tis, pustulis, herpetis & erysipelatis. Appendix
accedit trium circiter paginarum.

VII. p. 199. b. Liber XV. Capita continens
XVIII. titulum habet: Περὶ οἰδημάτων σκή-
ρων, χιρῶδων, μελικηρίδων, κ' τῶν ὁμοίων· καὶ
ἐμπλάσεων διαφόρων σκευαζοίαι. De tumoribus la-
xis, itemque duris, & de strumis, ac semilibus;
nec non diversorum emplastrorum apparatus.
Inc. Ὡς περ ἐπὶ τῷ χολώδει, κ. λ. Def. κ' πο-
λὺν αὐτὸν ἐψήσας. Tum appendix variarum
unctionum unius circiter paginae. Huius Li-
bri quatuor folia suppleta sunt ab eadem re-
centi manu.

VIII. p. 222. Liber XVI. inscribitur: Περὶ
γυναικείων παθῶν. De mulierum adfectioni-
bus. Capita autem continet CLIX. & quoad
initium & finem concordat cum Codice VII.
§. III. In fine appendicula item subiicitur.

IX. pag. 251. Sequitur Tractatus medi-
cus initio, ac fine mutilus, quem non vulga-
ri adhibita diligentia, tandem comperimus,
ad Palladium pertinere, & esse fragmentum
sextae & septimae sectionis ipsius scholiorum in
Hippocratis de popularibus morbis librum sex-
tum. Incipit a verbis . . . ἐπιφέρει θάυμα-
ζὸν λόγον, ὅτι ζητ. . . ταῦτα πάντα, ἐφ' ὧν
τὴν δύναμιν ἔχουσιν, κ. λ. Desinit autem in
verbis: τὸ νεφρητικὸν ἔλαβεν εἰς . . .

Cod. Graec. membranaceus Ms. in 4. mai.
Saeculi XIII. charactere minuto, ac per com-
pendia exarato. Constat foliis scriptis 256.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ 5. ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ.

SCHOLIA VI. DE MORBIS VULGARIBVS.

I. pag. 1. **Σ**χόλια τῆς 5' ἐπιδημίας ἀπὸ
φωνῆς Παλλადίου σοφιστοῦ. Scholia in
Librum VI. Epidemiorum Hippocratis, ex
ore Palladii sophistae, in sectiones VIII. dis-
tributa. Praecedunt Prolegomena, quorum
initium est: Ἀρτι ταῖς μεθόδοις τὰ ὀξεία τῶν
νασμάτων ἐκκόψαντες. Finis vero: καὶ νῦν
κ' ὑψηλότερον. Sectio I. post Hippocratis ver-
ba, Οὐδὲν σὺν ἐξ ἀποφθορῆς, κ. λ. inc. Ἐν ταύ-
τῃ πλείονες φέρονται γραφαί· ἡ γὰρ ὁπώρας, κ'
ὁπώρας, ἢ ὁπώρασιν, κ. λ. Ultima def. ἀλλ' ἐτε-
λεύτησεν ὁ βραδέως γενομένη ἐπίληπτος. Hunc
Palladii Commentarium, quem vulgasse Char-
terium in edit. Hippocr. & Gal. Paris.
MDCLXXIX. fol. Tom. IX. adserit Fabricius
Bibl. Graec. Vol. I. pag. 850. & Vol. IX. p.
12. frustra in dicto Tomo & in aliis requi-
ras; quum tamen, quod mireris, in indice
Operum universali, Tomo primo praemisso,
inter ea, quae nono continentur Tomo, hic
quoque Commentarius recentetur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Sae-
culi XV. Constat foliis scriptis 71.

COD.
XXII.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXX.

C O D E X I.

ΘΕΟΦΙΛΟΤ ΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

THEOPHILI INSTITVTIONES LEGALES.

Vatuor Institutionum Libri, a Theophilo Antecessore ex Latino in Graecum translati. Ipsorum recensionem vide in Codice XVI. Plut. X. Catalogi nostri Tom. I. p. 485. ubi singulorum

Librorum initium ac finem protulimus; cum ipso enim concordant, si titulorum Indicem Operi praemissum excipias, qui in hoc desideratur. Heic quoque post finem Libri quarti eadem brevis appendix *de publicis iudiciis* occurrit, quam in dicto Codice inuimus. Plures huius Graecae versionis prodierunt editiones; recentior vero, ac locupletior est, quam cit. loc. indicavimus, quamque in recensione illius Codicis prae manibus habuimus. Fuit autem Theophilus iste, sive, ut appellat Cuiacius, Theophilizes, Graecus Institutionum Iuris interpres, Theophilo illo Iustiniani aequali, quo Imperator in Institutionibus & Pandectis componendis usus fuit, longe iunior, & circa Constantini Porphyrogeniti tempora clarus; de cuius Graeca Institutionum paraphrasi adferre lubet Petri Danielis Heinsii iudicium, quod edidit Libro II. de Claris Interpretibus pag. 133. hisce verbis: *Iustiniani Institutiones Graece retulit Theophilus Antecessor, eleganti quidem & erudita, sed prolixissima paraphrasi, in quo sapientissimi Imperatoris sapientissimae sanctioni minime paruit, quae legum vetitis interpretationibus reliquis & interdictis, solam eam, quae esset κατὰ πίδα probavit.*

Codex Graecus bombycinus. Ms. in folio, Saeculi XIV. notulis nonnullis adspersus in margine, tineisque in primis praesertim ac postremis foliis valde corruptus. Constat foliis scriptis 151.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΝΟΜΙΚΑΙ.

INSTITVTIONES LEGALES.

IN primis duobus foliis occurrit Πίναξ τετραβίβλος. *Tabula Tetrabibli, seu tabula exhibens titulos quatuor Institutionum Librorum iuxta Theophili paraphrasim Graecam, quorum summa eadem cum illa est, quam inuimus in memorato Codice XVI. Plut. X. loc. cit.*

COD. II.

I. pag. 3. Occurrit primo loco Ε'κλογὴ κατὰ σύνοψιν . . . . . (1) *Ecloga secundum synopsis . . . . . seu Tractatus Legalis valde longus, in quo praecipue περὶ ἐνοχῶν, & περὶ ἀγωγῶν, de obligationibus, & actionibus earumque variis speciebus agitur. Inc. Ε'νοχὴ ἐστὶ δεσμὸς δικαίος. δι' οὗ, κ. λ. Def. ἢ ἔσχατος, ὡς μὴ ἔχων τὸν ἐπόμενον. διγέσων α' τοῦ ἡ' τίτλ. τοῦ λη' βιβλ.*

II. pag. 46. b. Sequitur *Interpretatio Graeca vocum Latinarum*, quae in Legalibus Libris occurrunt, quaeque per litteras alphabeti digestae sunt. Inc.

Α' διτεύοντι, προσερχομένην.
Α' ἀγνάτας, προσγενὴς ἐξ ἀρρενογονίας.
Α' λέμνος, ἡρεπτός, ὁμογάλακτος.
Α' βιντεστάτωρ, ἐξ ἀδιαγέτου, κ. λ.

Def.

Φακυλτατίβους, τῶν ὑπαρχόντων.
Φραυδάτωρ, ἀπατάων, ἢ ἀποσερητής.

Glossaria varia in Constitutiones Imperatorum, quae Basilicorum libris continentur, & in alia monumenta Iuris Graeco-Romani, ex Codicibus Mss. Regis Galliae descriptis, & ad calcem Observationum, & Emendationum in synopsis Basilicārum edidit Carolus Labbeus Paris. mdcvi. in 8. quam nos editionem hoc loco consulimus. Quare in hoc nostro Codice habentur particulae tantum

(1) Reliquum tituli evanuit.

tum sunt ex uberrima illa Labbei Collectione; omnes enim (verba Labbei sunt in praefat. ad Iacobum Augustum Thuanum) *quas nancisci potui, a me collectae, & in unum corpus redactae ac emaculatae* (glossae) in lucem nunc prodeunt &c. De huiusmodi lexicis iuridicis, sive glossis nomicis plura vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 570. seq.

III. pag. 53. *b. Liber IV. Institutionum iuxta Theophili versionem*, incipiens a titulo V. qui est *περί ἀγωγῶν τῶν ὡς ἀπὸ ἀμαρτίας φουμένων*, usque ad finem, omisiss praeterea Titulis VII. IX. & XI. Inc. *Εἰπόντες τὰς ἀπὸ δελιῶν ἀγωγὰς, κ. λ. Def. τοῖς ἀναγινώσκουσιν προσγενήσεται*. Hi tamen septem Tituli, hoc loco praetermissi, redduntur inferius.

IV. pag. 77. *b. Tetrabiblos, seu Quatuor Institutionum Libri a Theophilo Graece redditi*, quorum primi tres integri, initio ac fine concordant cum iis, quos recensuimus in memorato Codice XVI. Plut. X. Quarti vero habentur tantummodo Tituli septem, qui sunt I. II. III. IV. VII. IX. & XI. quot nimirum omisiss fuerant superius, ut innuimus praecedenti paragrapho.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. mendose exaratus; nam praeter accentuum ac spirituum *σφάλματα* satis crebra, & pro *ω*, & *η* pro *ι*, & pro *ε* passim usurpat: cuius rei exemplum sunt illa, quibus clauditur Titulus IV. Libri IV. ita exarata: *συγχωρηθεῖσαν ὕβριν οὐ δύναται κενεῖν*, pro *συγχωρηθεῖσαν ὕβριν ὃ δύναται κενεῖν*. Constat foliis scriptis 210.

ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ.

PARAPHRASIS ETHICORVM ARISTOTELIS AD NICOMACHVM INCERTI AVCTORIS.

COD.
III.

Continet hic Codex optimaе notae *Paraphrasim in decem Aristotelis Libros Moralium ad Nicomachum*, nullo auctoris nomine appposito. Libri primi inscriptio & initium sequens est: *Παράφρασις τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων α'. κεφ. α'.* Ὅτι ἐστὶ τὸ ἔσχατον τέλος, πρὸς δὲ πᾶσαι τὰ ἐκτελεῖται αἱ ἀνθρώπιναι πράξεις. *Paraphrasis Aristotelis Librorum Moralium ad Nicomachum Lib. I. Cap. I.* Quod est quidam ultimus finis, ad quem omnes hominum ordinantur actiones. Inc. *Ἐν πάσῃ τέχνῃ & μεθόδῳ ἀγαθὸν τι ζητῶμεν, κ. λ.* Liber ultimus def. *ὅς τις ἐκείνη ταχθεῖσα, ἥ τις νόμοις ἢ ἔχει χρομένη, τοῖς πολιτευομένοις λυσιτελεῖσι, λέγομεν ὅτι ἀρξάμενοι*. Videtur mutilus. Haec eadem Paraphrasis, item ἀδελφωτος, exstat etiam Ms. in Bibl. Caesar. Vindob. Codice Philosoph. IX. Catalogi Nessel.

Part. IV. pag. 7. Edita autem fuit Lugd. Batav. mdcvii. in 4. Graece primum sine nomine auctoris; deinde sub Andronici Rhodii nomine cum Latina Danielis Heinsii versione anno mdcxvii. in 8. recusa tandem Cantabrigiae mdcclxxix. in 8. Plura de hoc Opere vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 150. Interim notandum, in calce Libri, qui in Codice inscribitur ζ'. seu VI. pag. nimirum 97. sequentem legi subscriptionem ab eadem scriptoris manu rubrica exaratam: *Τὸ βιβλίον γέγονε δι' ἐξάδα τοῦ εὐσεβεστάτου & φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ τῷ Καντακουζηνῷ ἐν ἔτει 5006. μηνὸς Νοεμβρίου κδ'. ἡμέρας ε'.* Liber factus est sumtibus piissimi & Christi amantis Imperatoris nostri Ioasaphi monachi Cantacuzeni anno 6875. (Christi mcccclxxvii.) mensis Novembris die XXIV. indicl. V. (1) A sequenti Libro, qui in Codice inscribitur η'. sc. VII. usque ad finem nova manus scriptoris occurrit. Notandum autem est, a Cap. VI. Libri VIII. usque ad finem Codicis omisiss fuisse Capitulum titulos, ac numerationem, vacuo tamen spatio ad ipsos excipiendos relicto. Cantacuzenus autem ille, cuius in adlata subscriptione mentio fit, est Ioannes Cantacuzenus Imperator, qui sponte deposita purpura in monasterium Manganorum secessit, sumtisque monasticis vestibus, nomen pro more mutavit. Ioasaph postea dictus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. partim, partim vero Saec. XV. Constat foliis scriptis 180.

NOMOI TINEΣ.

LEGES QVAEDAM.

Seu potius

Iustiniani Novellarum Constitutionum Liber.

Praecedat Novellarum numero CLXVIII. tabula initio mutila, unius folii defectu. Incipit enim a verbis . . . . . *παρὰ ἰδιώτη γενομένη εἰς τὸν βασιλέα δωρεάν, κ. λ.* quae spectant ad Titulum Novellae LII. Sequuntur deinde pag. 3. Novellae ipsae Imperatoris, quarum prima est *περὶ τῶν κληρονόμων ἢ τοῦ φαλκιδίου, de heredibus & Falcidia*; & post inscriptionem inc. *Ἐνασχολούμενοις ἡμῖν περὶ τὰς ἀπάσας τῆς πολιτείας φροντίδας, κ. λ.* ut in ipsarum editione Graeca Paris. curante Gregorio Haloandro A. mdxlii. in 8. pag. 1. Progrediuntur autem eodem ordine, quo exstant in dicta editione, usque ad Novellam CLXIII. *περὶ κομφισμῶν δημοσίων, de relevationibus vestigalium*, quae desinit in verbis, *ἢ ἢ ἀλλῇ ἀρχῇ ἀπαγορεύοντες βουλευταῖς τε ἢ . . . . .* quae incidunt ibidem in p. 434. b. (per errorem 424.) lin. 20. Reliqua mutilato Codice desiderantur. Animadvertendum heic est tabulam Novellarum, quae primas duas

COD.
IV.

(1) Male legit Montfauc. istam subscriptionem, quam Latino referens Palaeogr. Graec. pag. 71. ait, scriptum fuisse anno 6872.

Christi 1364. mense Martii 24. indicl. 5. eundemque errorem iidem prolixius verbis repetit in suo Catalogo.

duas Codicis paginas occupat, tribus titulis in fine longiorem esse, quam in editione, ubi Titulos tantummodo CLXV. continet. Etenim Titulus ρξς. est περι ἐπιβολῶν. Tit. ρξς. γενικῆς μέγιστος τύπος, πῶς δὲ εἰλησθῆαι ἐπὶ νομῆς βίαιου ἰνδοξοτάτου ἐπάρχου. Tit. ρξγ. περι ἐπιβολῶν. Non omittendum praeterea est, exemplar illud, ex quo Codex hic descriptus est, quum male fuisset compactum, amanuensis non satis perito ansam dedisse, ut in iis exscribendis ordinem nonnullarum imprudens inverteret. Etenim post verba, καὶ ἐσάναι ἢ ἐπιμείλειαν, quae pertinent ad Novellam CXXXIII. (edit. cit. p. 386. lin. 5.) immediate sequuntur in eadem linea verba, ταῦταί τε καὶ πρὸς γε Αὐκαονίᾳ ἢ Αὐδίᾳ, κ. λ. quae spectant ad Novellam CXLV. (edit. pag. 406. lin. ult.) Omissa autem hoc loco, redduntur postea inter verba εὐγενεσάτω μου ἐγγόνῳ, & ἐκβαίνειν τὸν τοῦ πράγματι δρον, κ. λ. Novellae CLIX. (edit. pag. 425. lin. 18.)

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. vetustate aliquantum corruptus, & a pag. 144. usque ad finem alia manu suppletus. Constat foliis scriptis 194.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLUTARCHI MORALIA.

Ac praeterea

Eiusdem Vitae aliquot.

COD.
V. **P**lutarchi Operum, quae in hoc continentur Volumine, & quorum duplex praemittitur index Graecus alter (1), alter Latinus, series sequens est:

I. pag. 3. *De virtute, & vitio.* Exstat in eius Operum edit. Graec. Lat. Paris. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 100.

II. pag. 4. *De liberorum educatione.* Ibid. pag. 1.

III. pag. 11. *Quomodo quis suos in virtute parare sentire possit profectus.* Ib. p. 75.

IV. pag. 16. b. *De his, qui fero a Numine puniuntur.* Ibid. p. 548.

V. pag. 27. b. *De capienda ex hostibus utilitate.* Ibid. pag. 86.

VI. pag. 30. *Quomodo adolescens poëtas audire debeat.* Ibid. pag. 14.

VII. pag. 40. b. *Quomodo possit adulator ab amico internosci.* Ib. pag. 48.

VIII. pag. 55. b. *Qua quis ratione seipsum citra invidiam laudare possit.* Ibid. p. 539.

IX. pag. 60. b. *De cobibenda ira.* Ibid. pag. 452.

X. pag. 66. b. *De curiositate.* Ibid. pag. 515.

XI. pag. 70. b. *De animi tranquillitate.* Ib. pag. 464.

XII. pag. 77. b. *De vitioso pudore.* Ibid. pag. 528.

XIII. pag. 82. *De fraterno amore.* Ibid. pag. 478.

XIV. pag. 90. *De garrulitate.* Ib. p. 502.

XV. pag. 97. *De auditione.* Ib. p. 37.

XVI. p. 102. b. *De amicorum multitudinis.* Ibid. p. 93.

XVII. pag. 104. b. *De cupiditate divitiarum.* Ibid. pag. 523.

XVIII. pag. 107. *De fortuna.* Ib. p. 97.

XIX. pag. 108. b. *Animi ne, an corporis affectiones sint peiores.* Ibid. pag. 500.

XX. pag. 109. b. *Aqua ne, an ignis sit utilior.* Ibid. pag. 955.

XXI. pag. 111. b. *De superstitione.* Ibid. pag. 164.

XXII. pag. 115. b. *De consolatione ad Apollonium.* Ibid. p. 101.

XXIII. pag. 125. *Consolatio ad uxorem suam.* Ibid. pag. 608. In Codice multis scatur lacunis.

XXIV. pag. 127. b. *De exilio.* Ibid. pag. 599.

XXV. pag. 132. *Galba.* Tom. I. p. 1053.

XXVI. pag. 139. *Otho.* Ibid. pag. 1066.

XXVII. pag. 144. *Bello ne, an pace clariore fuerint Athenienses.* Tom. II. p. 345.

XXVIII. pag. 147. b. *Quod maxime cum principibus viris philosopho disputandum sit.* Ib. pag. 776.

XXIX. pag. 149. b. *Praecepta de tuenda sanitate.* Ibid. pag. 122.

XXX. pag. 158. *An feni gerenda sit respublica.* Ibid. pag. 783.

XXXI. pag. 166. *Convivium philosophorum.* Ibid. pag. 146. ubi inscribitur: *Septem sapientum convivium.*

XXXII. pag. 176. b. *De Iside & Osiride.* Ibid. pag. 351.

XXXIII. pag. 195. b. *De virtutibus mulierum.* Ibid. pag. 242.

XXXIV. pag. 207. *Praecepta coniugalia.* Ibid. pag. 138.

XXXV. pag. 211. b. *Ad Principem inermidum.* Ibid. p. 779.

XXXVI. pag. 213. b. *De esu carniarum Oratio I.* Ibid. pag. 993.

XXXVII. pag. 215. b. *De esu carniarum Oratio II.* Ibid. pag. 996.

XXXVIII. pag. 216. b. *De fato, in fine mutila.* Ibid. pag. 568.

XXXIX. pag. 220. b. *Quaestiones Platonicae.* Ibid. pag. 999. In Codice incipiunt a verbis: *Τὶ δὴ ποτε τὴν ψυχὴν αἰὲν πρὸς βούτρεται ἀποφαίνων τοῦ σώματος, κ. λ.* quae incidunt in pag. 1002. lin. 50.

XL. pag. 235. *De Musca.* Ibid. p. 1131.

XLI. pag. 234. b. *Compendium commentarii, quo ostenditur, Stoicos absurdiora, quam poëtas dicere.* Ibid. pag. 1057.

XLII. pag. 235. *Comparisonis Aristophanis & Menandri breviarium.* Ibid. p. 853.

XLIII. pag. 236. *Excerpta quaedam ex eius commentario de animae procreatione apud Platonem in Timaeo.* Ib. pag. 1030.

XLIV.

(1) Index Graecus definit in titulo Sermonis LIII. qui est περί ἀγέρῳ ἰδιώτῃ.

XLIV. p. 237. *b. Quod ne suaviter quidem vivi possit secundum Epicuri decreta.* Ibid. pag. 1086.

XLV. pag. 249. *An recte dictum sit, Latenter esse vivendum.* Ibid. p. 1128.

XLVI. pag. 250. *b. An vitiositas ad infelicitatem sufficiat.* Ibid. pag. 498.

XLVII. pag. 251. *b. De amore proles.* Ib. pag. 493.

XLVIII. pag. 254. *De invidia & odio.* Ib. pag. 536.

IL. pag. 255. *De unius in republica dominatione, populari statu, & paucorum imperio.* Ibid. pag. 826.

L. pag. 256. *Amatoriae narrationes.* Ibid. pag. 771.

LI. pag. 258. *Quaestiones naturales, in fine mutilae.* Ibid. pag. 911.

LII. pag. 263. *b. De placitis philosophorum Libri V. cum elencho Capitum singulis praevio, qui tamen ferme evanuit.* Ibid. ■ pag. 874. ad pag. 911.

LIII. pag. 281. *De virtute morali.* Ibid. pag. 440.

LIV. pag. 287. *De primo frigido.* Ibid. pag. 945.

LV. pag. 292. *b. De Homero, seu Homeri Vita, de qua vide Codicem VII. Plut. LVI. Catalogi nostri Tom. II. p. 305. §. VIII.*

LVI. pag. 317. *b. Virtutem doceri posse.* In dicta edit. Paris. Tom. cit. p. 439.

LVII. pag. 318. *De Romanorum fortuna.* Ibid. pag. 316.

LVIII. pag. 321. *De Alexandri fortuna, vel virtute Orationes duae.* Ibid. a pag. 326. ad pag. 345.

LIX. pag. 326. *b. Praecepta gerendae rei publicae.* Ibid. pag. 798.

LX. pag. 336. *b. Apophthegmata, seu scite dicta Regum & Imperatorum.* Ibid. p. 172.

LXI. pag. 350. *b. Apophthegmata Laconica.* Ibid. a pag. 208. ad pag. 242. ubi in duas partes distributa sunt, quarum altera *Apophthegmata*, altera *Instituta Laconica* inscribitur.

LXII. pag. 365. *Parallela, seu historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio.* Ib. pag. 305.

LXIII. pag. 369. *Capitulorum descriptio, hoc est, Quaestionum Romanarum solutio.* Ib. pag. 263.

LXIV. pag. 383. *Quaestiones Graecae.* Ibid. pag. 291.

LXV. pag. 388. *b. Vitae decem Rhetorum.* Ibid. pag. 832.

LXVI. pag. 396. *b. Quod bruta animalia ratione utantur.* Ibid. pag. 985.

LXVII. pag. 399. *b. De vitando aere alieno.* Ibid. pag. 827.

LXVIII. pag. 401. *b. De Stoicorum repugnantis.* Ibid. pag. 1033.

LXIX. pag. 412. *Terrestria ne, an aquatilia animalia sint collidiora.* Ibid. pag. 959.

LXX. pag. 423. *b. De ei apud Delphos.* Ib. pag. 384.

LXXI. pag. 428. *De oraculorum defectu.* Ibid. pag. 409.

LXXII. pag. 440. *Convivialium disputatio- num Libri primi quatuor.* Ibid. a pag. 612. ad pag. 672. Ipsorum quartus desinit imperfecte, ut in edit. singulis autem elenchus problematum praecurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 464.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ.

COMPENDIUM LEGVM.

Antonius Augustinus in primo Voluminis folio, eorum quae in ipso continentur summam sequenti indiculo, more suo, αὐτοχειρῇ ita descripsit:

COD.
VI.

Hoc Volumine continentur

Epitome legum hac inscriptione πρὸ χειρὸς τῶν ὁμῶν αὐτοῦ incerti: fortasse Scleri est Romani protospatharii, aut Nicolai, aut Magni Drogarii, quorum postremae Novellae inscriptione mentio.

Michaelis Iudicis Compendium: nam sic legimus: Μιχαὴλ κριτοῦ καὶ ἀντιπάτου τῷ Α' ταλειάτου πρὸ χειρὸς.

Alterum Compendium τῶν πεντήκοντα τίτλων τῶν ἐκτεθέντων παρὰ ἑμβάτου, in quo quaedam Constantini Leontisque CC. praefatio. In extremo leguntur de quibusdam legibus nonnulla Capita. Item περὶ ἀγωγῶν καὶ ἐνοχῶν, καὶ περὶ ἑγκλήτων καὶ κανόνων. Deinde subsequitur index Latinorum verborum, quibus utuntur necessario Graeci Iurisconsulti. Praeterea fragmenta περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων, & aliquorum capitum iuris.

Institutiones Iustinianae de Latinis Graecae, auctore Theophilo, quibus de nuptiis nonnulla coniunguntur.

Aliud Compendium Basilici, auctoris incerti. τοῦ βασιλέως κυροῦ Διόντος τοῦ φιλοσόφου ἐν ἐπιτομῇ τῶν νόμων.

Aliud Michaelis Pselli versibus iambis πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκα ἐν πρὸς τάξεως (sic) τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλέως. In fine περὶ δικῶν (sic) ἀγωγῶν.

Item aliud Magni Eustathii, sed multo ceteris diffusius explicatiusque, ὅπερ παρὰ μὲν τινῶν ὀνομάζεται τεῖρα, παρὰ δὲ τινῶν διδασκαλία ἐκ τῶν πράξεων τοῦ μεγάλου Εὐσταθίου τοῦ Ρωμαίου. Hoc, singulis fere legibus subscribuntur nonnullae Magistri, atque Patrii Baafacii atque quidem veteres interpretationes: citantur Indices, nec non legum Doctores Stephanus, Ioannes, Locrerus, Phorysas, Thylacas, Protospatharius Romanus Sclerus, Saronites, Drogarius & alii. Haec summam Augustinus: nos eadem paullo enucleatius more nostro persequamur.

I. pag. 2. In hac pagina duo indices occurrunt. Primus Titulos complectitur XIII. & ita inscribitur: Πίναξ ὃν περιέχει τίτλων ὁ παρὼν πρὸ χειρὸς τῶν ὁμῶν. *Tabula Titulorum, quos*

quas continet praefens Legum prochiros, sive Promtuarium. Primus Titulus est περί νόμου καὶ δικαιοσύνης, de lege & iustitia. Ultimus περί πρὸ γάμου, καὶ διὰ γάμου δωρεᾶς, de dono ante nuptias, & propter nuptias. Secundus index inscribitur: Τίτλοι τοῦ προχείρου τοῦ Ἀ' τελειώτου. Tituli Manualis Attaliothae, qui sunt LII. Horum primus περί καταστάσεως ἀνθρώπων, καὶ διαίρεσεως προσώπων καὶ πραγμάτων, καὶ ποιότητων αὐτῶν, de statu hominum, & divisione personarum & rerum, & earum qualitatibus. Ultimus περί νόμου Ἰουλίου, de lege Iulia. Praedictos indices versiculi quinque iambici subsequuntur, qui ita habent:

Ε'κ τοῦ προχείρου τούσδε τοὺς τίτλους νόμου
Φιλακροάμων ἔπας ἐπ' ἄρχων νόει.

Γίγγραφα δ' αὐτὰς ἐν μέρει τοῦ βιβλίου

Ὡς εὐρεθέντας πλείονας δηλαμένον

Τεσσαράκοντα τῶν προοιμίων τίτλων.

Pag. 3. Occurrit primus Legum delectus compendarius, primo indici, quem innuimus respondens, Titulis constans XIII. quorum prior inc. Νόμος ἐστὶ κοινὸν παράγγελμα, κ. λ. Ultimus def. λαμβάνει καὶ τὸ λοιπὸν ἢ μήτηρ. Habetur autem in lure Graeco Romano Ioannis Leunclavii, per Marquardum Freherum edito Francof. MDXCVI. fol. Tom. II. pag. 79. seqq. Leoni & Constantino Augg. tributus, quorum praefatio praecurrit, quae in Codice desideratur, concordat autem usque ad Titulum IX. inclusive, nimirum usque ad pag. 98. Titulus deinde X. in Codice περί ἐκκλησιαστικῶν, in editione non occurrit; Titulus XI. περί τάξεως ἐκ κριτηρίων, est X. in edit. Reliqui duo, nimirum XII. περί συμβολαίων, & XIII. περί πρὸ γάμου καὶ διὰ γάμου δωρεᾶς, in edit. item desiderantur; ubi tamen Delectus hic compendarius multo longior est, utpote Titulis constans XXVIII.

II. pag. 17. Νεαρά τοῦ εὐσεβεῖς βασιλέως κυροῦ Ἀ'λεξίου τοῦ Κομνηνοῦ περί γυμνασίων συναλλαγμάτων. Novella pii Imp. D. Alexii Comneni de contrahiendis matrimonialibus. Inc. Ἡ μὲν παλαιὰ καὶ πρεσβυτέρα νομοθεσία. Def. κατεργαζόμενοι συναναερόφης. Exstat in cit. lure Graec. Rom. Tom. I. Lib. II. pag. 126. sub titulo diverso.

III. pag. 19. Τοῦ Κυροπαλάτου κυροῦ Νικολάου (1) καὶ μεγάλου Δρουγγαρίου τῆς βίγλας τοῦ Σκληροῦ ἐπομνήσαντος, κατετέμψθη ἡ παρῶσα λύσις παρὰ τοῦ Θεοτέπτου καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Ἀ'λεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, περί τῶν ἀγκαλυμένων κατὰ ἀποφάσεως δικαστικῆς. Facta suggestione a Domino Nicolao Sclero, Curopalaite, magnoque Vigilum Druncario, missum fuit hoc responsum a coronato divinitus, & sancto Imperatore nostro Domino Alexio Comneno de iis, qui a sententia iudicis provocant. Inc. Ἀ'γαθὸν σοι ζήλον. Def. τῶν παρὰ τῆς βασιλείας μου δριςέντων. Ibid. Tom. II. pag. 186.

IV. pag. ead. b. Μιχαὴλ κριτοῦ καὶ ἀνθυπάτου τοῦ Ἀ'ταλειώτου (2) πρόχειρος. τὸ δὲ μὲν Ἰανναρίῳ, ἰνδικτιῶνος ζ'. διὰ γραμμάτων τοῦ βασιλέως ἐρυσίων, καὶ ἡ διὰ κυροῦ σφραγίς. Mihaëlis Attaliothae Iudicis, & Proconsulis Prochiros, seu Manuale Iuris. Mense Ianuario, indict. VII. cum litteris Imperatoris rubris, & sigillo cereo (3). Incipit Praefatio: Μέλλων, ὃ θεῖοτατε βασιλεῦ. Def. καὶ ἔτσι ἡ ἐπιγραφή οὕτως. Primus Titulus de statu personarum &c. uti diximus §. I. inc. Πάντες ἀνθρώποι ἢ δοῦλοι, κ. λ. Ultimus Titulus, nempe LII. (4) qui inscribitur Νόμος Γ'άλιος περί τῶν ἐν μοιχείᾳ ἐνεχομένων, καὶ περί φθορᾶς παρθένων καὶ χερῶν, Lex Iulia de adulteris, & de stupro virginum & viduarum, def. καυλοκοπέουσιν. Habetur & hoc Opus loc. cit. p. 1. seqq. sub titulo Operis de lure, sive Pragmaticae, Mihaëlis Ducae Imp. iussu factae, multo tamen longius, quam in nostro Codice, Titulis enim constat XCV. Progrediuntur autem Tituli eodem ordine cum editis usque ad LXII. περί ἀπελατῶν, de abigeis, qui in Codice est LI. eo quod plures in unum coalescant; qui vero sequuntur in edit. usque ad LXX. omnes in Codice defunt, nec non reliqui omnes a LXXI. usque ad finem.

V. pag. 46. Sequitur Legum Compendium Titulis quinquaginta compositum, cum praefatione quadam historica in principio, sine auctoris nomine, quae inc. Τῆς νομικῆς μεγαλοφρονεῖς δικαιοσύνης τὸ μέγεθος κραταιότητίν ἐστι, κ. λ. Def. ἀπαρξάμενοι ἐν πρώτοις, ὅθεν καὶ ἡ ἐξ ἡμῶν φύσις τὴν ἀρχὴν εἰληφεν. Praefationem excipit Titulorum quinquaginta tabula, cui titulus: Πίναξ τῶν πεντήκοντα τίτλων ἐκτεθέντων παρὰ ἐμβάτου. Tabula quinquaginta Titulorum expositiorum ab Embato (5). Primus est περί συναινέσεως μνηστῆας, de consensu sponsalium. Ultimus Νόμος Ρ'οδίων ναυτικῆς, καὶ περί ναυπηγῶν καὶ ναυτῶν καὶ πανδοχείων, καὶ τῆς κατ' αὐτῶν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωγῆς. Lex Rhodiorum Nautica, de nauleris & nautis, & stabulariis, & de actione contra ipsos, & pro ipsis. Subiicitur deinde distichon:

Θεὸς νόμον δίδωκεν ἀνθρώποις πάλοι,

Ὅπως ἀτασθάλων γε παύσοιτο βλάβη.

Deus legem dedit quondam hominibus,

Vt improborum quidem cesset noxa.

Tum aliorum Capitum, seu Titulorum extra numerum index, eorum nimirum, quorum recensionem dabimus paullo post a §. VI. ad §. XVI. inclusive. Pag. 49. alia occurrit praefatio ita inscripta: Ε'ν ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐτοκράτορες Καίσαρες Βασίλειος, Κωνσταντῖνος, καὶ Λέων νικηταί, τραπαιοῦχοι, ἀεὶ σεβαστοί, πιστοί, αὐγυνοί. In nomine Domini & Dei & servatoris nostri Iesu Christi Imperatores Caesares Basilius, Constantinus, & Leo, victores, tro-

phae-

(1) In edit. legitur Νικίτα pro κυροῦ Νικολάου.

(2) In edit. Ἰταλιάν.

(3) Haec mensis & indictionis nota, amanuensis errore, hic perperam apposita fuit, quum ad superius Alexii Comneni Responsum pertineat.

(4) In edit. est Tit. LXX.

(5) Montfaucon in suo Catalogo legit Symbatio Protospathario. Ita etiam nominatur in praefationis praedictae contextu, ubi de ipso fit mentio. Sabbatium vocat Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. initio pag. 471.

phaeophori, *semper pii, fideles, & Augusti*. Inc. Τὸν μέγαν ἔφύσει ἀληθινὸν Θεὸν καὶ σωτῆρα ἡμῶν, κ. λ. Def. ὁπότεν καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς φύσις τὴν ἀρχὴν εἰληφεν. Pag. 50. Κατάκρισις φθεῖσα ὑπὸ τῶν πανευσεβέων βασιλέων. *Condemnatoria sententia lata a piissimis Imp.* (sc. Leone & Alexandro). Inc. Οἶμαι δὲ τῶν κρίνειν λαχόντων. Def. παραπεποιημένης κρίσεως ἀπειργάσατο. ἐξέφωνήθη μὲν Δεκεμβρίῳ α'. ἰνδ. ε'. Habetur haec in Leunclavii Iure Graeco Rom. Tom. I. Lib. H. pag. 103. sub titulo: *Adversus iudices, qui sententias praeter leges ferunt, execrationes* (1). Pag. ead. b. primus Titulus de consensu sponsalium inc. *Μνησεῖα ἐστὶ μνήμη καὶ ἐπαγγελία τῶν μελλόντων γάμων*. Titulus L. de nauticis &c. def. εἰ μὴ περὶ τῆς συμβῆσαν ζημίαν ἀσφαλίστηται μοι.

VI. pag. 211. Sequuntur variarum Legum Excerpta, ac primo quidem: Τίτλος ββ'. βιβλίον πεντηκσόν. Περὶ τετραετίας παραγραφῆς, καὶ περὶ πραγμάτων δεσποτείας, κ. λ. De quadriennii praescriptione, & de rerum dominio, &c. Inc. Μισθωσάμενος καὶ ἰσοελάψῃ. Def. ἔχει τὸ βέβαιον ἢ δωρεά.

VII. pag. ead. b. Τίτλος ιδ'. βιβλίον ι'. Κατὰ δανεισθῶν, καὶ περὶ παραγραφῆς τριάκοντα, ἢ τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν. *Contra foeneratores, & de praescriptione triginta, vel quadraginta annorum*. Inc. Τὸ φάντον τῆς διατάξεως τῆς ἐστὶ. Def. παραγραφὴν ἀντικείμενην δέξασθαι.

VIII. pag. 212. b. Τίτλος ιδ'. βιβλίον κη'. Περὶ δευτερογαμμένων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. *De maribus & feminis, quae secundas nuptias contrahunt*. Inc. Ἀρῖστα δὲ ἡμῖν Ἀέων ὁ τῆς θείας λήξεως, κ. λ. Def. ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν τὸν τελευταῖον. Sunt Excerpta quaedam ex Basilicis, quae tamen minime cum editis concordant, quum brevissima sint fragmenta, & ex longioribus contracta.

IX. pag. 216. Νόμος Κορηλίου περὶ φονευτοῦ καὶ φαρμακοῦ καὶ μαθηματικῆ καὶ τῶν ὁμοίων κεφ. α'. *Lex Cornelia de scario, & venefico, & mathematica, & similibus* Cap. I. Inc. Τῷ τῶν ἀνδρῶν νόμῳ ὑπέκειται ὁ φονεὺς. Def. ὁ μεμνηνὸς καὶ ὁ μὴ ἂν ἐπταετὴς φονεύοντες συγγινώσκονται. Incidit in Basilicorum Tom. VII. pag. 684. seqq. & est Tit. XXXIX. Libri LX.

X. pag. 217. Νόμος Κορηλίου περὶ πλασθῶν καὶ συγκαλήτων ψευδισμάτων. *Lex Cornelia de falsis, & de senatus consultis*. Inc. Ο' ποιήσας ἐκμαρτύρια πλασά. Def. ἡ αὐτὸν ἐμὲ δημεύεται ἢ κληρονομία. Tit. XLI. eiusdem Libri ibid. pag. 705.

XI. pag. ead. b. Νόμος Ἰουλίου τοῦ νινουμένου κατὰ ἀρχόντων, ἢ δικαστῶν, ἢ συνέδρων ἐν δίκῃ κεκλοφῶτων. κεφ. α'. *Lex Iulia, quae intenditur contra magistratus, vel iudices, vel adseffores in iudicio furantes*. Cap. I. Inc. Η' διάταξις κελεύει τὸς ἀρχοντας περὶ παντὸς, κ. λ. Def. κεφαλικῶς τιμωρεῖται, ἢ περιορίζεται. Tit. XLIII. eiusdem Libri ibid. pag. 761.

XII. pag. ead. Νόμος Ἰουλίου κατὰ νοσφισομένων, καὶ περὶ ἰσοσύλων, ἔ τῶν χρήματα δημό-

σια κεκλοφῶτων. κεφ. α'. *Lex Iulia contra peculatores, & de sacrilegis, & de pecuniarum publicarum furibus*. Cap. I. Inc. Η' ποιὴ τοῦ δεπικυλάτους, περιορισμός ἐστι. Def. τυπτόμενος καὶ κουρευόμενος ἐξορίζεσθω. Tit. XLV. ibid. pag. 768.

XIII. pag. ead. Νόμος Φάβιος περὶ ἀνδραποδιστῶν. κεφ. α'. *Lex Fabia de plagiaris*. Cap. I. Inc. Ο' τὸν ἀλλότριον δῦλον ἰσοδεξάμενος. Def. καὶ ὁ ἀγοράσας ὅσον ἐπηγγείλατο καταβαλεῖν τῷ δημοσίῳ ἔσω. Tit. XLVIII. ibid. pag. 783. Haec autem omnia non eadem κατὰ πόδας sunt, atque in editione, sed ad ipsius collectoris usum concinnata; re tamen quoad sensum cum editis conveniunt.

XIV. pag. 219. Περὶ ἀγωγῶν καὶ ἐνοχῶν, κ. λ. *De actionibus & obligationibus, &c.* Inc. Ἀγωγή ἢ καθ' ἡμῶν μὴ ἀρξαμένη. Def. τὸ αὐτὸ ἔ ὑπεχυσίς τοῦ.

XV. pag. 224. Λέξεις ἐμφερόμεναι ἐντὸς τῆς βίβλου ταύτης. *Voces quae in hoc continentur libro, scilicet Index Latinorum verborum, quibus utuntur Graeci Iurisperiti, cum ipsorum explicatione*. Incipit a littera A, & quidem hoc pacto:

Α' δὲτ, ἔχει.

Α' δ' πραετίουμ παρτικιπένδουμ, ἑαυτὸν ἐνέσχετο πράξῃται.

Α' ἐδίλες, αἱ καοί.

Α' διτέυει, ὑπεισέρχεται.

Α' ἄμνος, τρεπτός.

Desinit in littera Π in verbis:

Πίους, εὐγενής.

Περέμιτ, βλάπτει.

Πούρος, εὐθέως οἶον ὁμολογεῖς δίδδναι.

Mutilus videtur, unius aut alterius folii iactura. Huius Lexici Iuridici specimen adfert Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 571. §. III. ubi tamen Latina Latinis primum, deinde Graecis litteris descripta exhibeatur, subiuncta Graeca interpretatione.

XVI. pag. 229. Περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων, καὶ προτιμήσεως συγγενῶν καὶ κοινωνῶν, καὶ ἀναμιγνύμενων, καὶ συμπαρακειμένων ὁλοτελῶς, καὶ συναπτῶς ἠνωμένων, καὶ τῶν νοημένων ὁμοτελῶν χωρίων καὶ ἀγριδίων, ἔ κωλύσεως δυνατῶν προσώπων, καὶ ἐκποιήσεως κρατιωτικῶν κτημάτων. *De alienatione fundorum, & praelatione propinquorum, & consortium, & permistorum, & sub eodem titulo collationis adiacentium, & contiguae unitorum; deque praediis & agris, qui sub eodem titulo pendere vestigal intelliguntur; & de cohibendis personis potentibus, ac de militarium fundorum alienatione*. Inc. Παλαιὸς νόμος ἐστίν, ἵνα μηδεὶς παρὰ συγγενῶν, ἢ κοινωνῶν ἐμποδίζηται πωλεῖν οἷς ἂν ἐξηλῇσειεν. Def. ἡ ἐκποίηση ἀναιρεῖται. Incidit in Leuncl. Iure Graec. Rom. Tom. II. pag. 139. & Constantini Porphyrogeniti Novella I. inscribitur. Adnectuntur huic tamquam ad eandem materiam pertinentes, Novellae Leonis Imp. duae, quarum prima pag. 230. b. inc. Ο' τὶ ἢ δεκαετία τοῖς ἀπὸ τῶν ὧδε λελεγμένοις. Def. ἀλλὰ ἔ ἡ μετὰ μῆος ἡμέρας δύοσι. Altera ibid. inc.

(1) Habetur & apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 416.

inc. Εἴςτι τῶ κατέχοντι αἰνιγμένον τι. Def. τῆς νομῆς τοῦ αἰνιγμένου. Quorum initia, quum Excerpta tantum sint valde brevia, inter huius Imperatoris Novellas invenire minime licuit.

XVII. pag. 233. *Iustiniani Institutionum Libri quatuor, a Theophilo Antecessore in Graecum translati*, quorum recensionem vide in Codice XVI. Plut. X. Catalogi nostri Tom. I. pag. 485. cum ipsis enim quoad initium & finem mirifice concordant. Heic quoque Titulorum index praecurrit, qui tamen ab alia manu videtur exaratus. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ τῶν Ἰνστιτούτων. Circa medium Tituli IX. Libri I. qui est *de Nuptiis*, pag. Codicis 248. ad verba ἀλλήλοις οὐ δύνανται πρὸς γάμον συνάπτεσθαι, parva quaedam adnotatio Antonii Augustini manu legitur, cuius tamen aliquae voces ob marginem recisum excidere; quae supersunt, ea sunt huiusmodi: Οὐ, *est etiam in Codice Gratiani maiore: sed m... non, & quidem rectius: ... certe, iure constat: lo... Sequanus. Est etiam... libris negatio: at Latinis omnibus deest: quod item... probatur.* Vulneribus huius Iurisperitus aliquis mederi facile queat.

XVIII. pag. 396. *b. Adiciuntur Iustiniani Institutionibus excerpta quaedam ex aliis Legibus; quorum primum sine titulo inc. Ζήτησι βιβλ. κδ'. τίτ. α'. κεφ. α'. ὁ φησι. Πᾶν διδόμενον, ἢ διὰ πρᾶγμα δίδεται, ἢ δι' αἰτίαν.* Def. εἰ καὶ αἰσχροὶν ἐστὶ τὸ εἶναι αὐτὴν πόρνην.

XLX. p. 397. Aliud Excerptum item sine titulo, sed quod *de solutione matrimonii* agere videtur, inc. Διαλύεται πρῶτα μὲν μοιχείᾳ, κ. λ. Def. πένθημος διὰ χρόνον τοῖς νόμοις ἐπὶ ἀνδρὸς οὐδαμοῦ ὄρεται.

XX. pag. ead. *b. Ζήτησι Νεαρὰν κζ'. τίτ. ε'. τοῦ Κώδικος βιβλ. η'. Inc. Ἡ μὴ δευτερογαμοῦσα μήτηρ, κ. πᾶς ἀνὴρ, κ. λ. Def. γένοιτ' ἂν ἐαυτῆς ἀσφαλεστέρα.*

XXI. pag. ead. *Νεαρ. κβ'. κεφ. κα'. Inc. Εἰ δὲ τινες τοῖς ἔμπροσθεν οὐκ ἀρκεσθέντες γάμοις. Def. ἀλλ' ἐξοριζέσθω διὰ τὴν τῆς ἀλγηδόνος συγγνώμην.*

XXII. pag. 398. *Αὐτῶνιν τίτ. δ'. τοῦ Κώδ. Inc. Εἴαν διαλυσάμενός τις ἔλαβεν, εἴτα ἀνατρέπει τὰ συνδύξαντα. Def. ἐκπιπτεύω τῶν γαμικῶν αὐτῶν κερδῶν τῶν ἐκ τοῦ πρώτου δηλαδὴ γάμου.*

XXIII. pag. 400. *Ζήτησι βι. τοῦ Κώδ. θ'. τίτ. ζ'... α'. Inc. Εἴαν τις τὸν βασιλέα λαιδορήσας. Def. ἢ ἀφεξῆσαι αὐτόν.*

XXIV. pag. ead. *Ζήτησι καὶ βι. τῶν βασιλικῶν ε'. τίτ. λς'. κεφ. ιγ'. Inc. Εἴαν τις κακῶς μνημονεύσῃ τοῦ βασιλέως. Def. δοκεῖ πάντα ἀποδίδοναι αὐτῷ τὰ τῆς τιμῆς πλὴν τῆς οὐσίας. Incidit in Tom. VII. cit. edit. Basilic. pag. 599.*

XXV. pag. 401. *Γουστινιανῷ. Inc. Εἴαν τις εἴπῃ καταλελειφθῆναι αὐτῷ λεγάτον. Def. ἀντιλήφεται τὰ δοθέντα παρ' αὐτοῦ.*

XXVI. pag. 403. *Περὶ τόκων τίτ. λβ'. Inc. Ὁ ἀγοραστὴς παραλαβὼν πρᾶγμα, χρεωστὴς τόκου τοῦ τιμήματος. Def. ἀλλ' οὐκ κληρονομεῖ αὐτῷ, κ. ἔκ ἐκβάλλεται.*

XXVII. pag. ead. *b. Παρεμβολαὶ ἐκ τοῦ Κώδικος. Inc. Εἴτελεῦται τις ἐπὶ παιδί, ἐκ ἑφθῆ διαθήκην ἐκδέσθαι. Def. ἔδ' ἀρχῶν ἐν τόκοις δανείζεται. Horum Excerptorum, quae hactenus recensuimus, loca editionis citare praetermissimus, quum ea unusquisque, ubi res ita postulet, per se consulere facile possit.*

XXVIII. pag. 404. *Τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Φιλοσόφου ἐν ἐπιτομῇ τῶν νόμων. Imperatoris D. Leonis philosophi Compendium Legum, Titulis constans XLII. quorum singuli in varia subdividuntur Capita. Primus περὶ νόμου κ. δικαιοσύνης, de lege & iustitia, inc. Νόμος ἐστὶ ποινὴν παράγγελμα, φρονίμων ἀνδρῶν δόγμα. Ultimus περὶ ποινῶν. de poenis, def. κατὰ τὴν μερίδα τὴν ἐν τῷ πολέμῳ.*

XXIX. pag. 452. *Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ κ. ὑπερτίμου σύνοψις τῶν νόμων διὰ εἰχῶν ἱάμβων κ. πολιτικῶν πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκαν ἐκ προσάξεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κ. βασιλέως. Sapientissimi & honoratissimi Michaelis Pselli Compendium Legum versibus iambicis & politicis ad Imperatorem D. Michaelē Ducam ex iussu patris ipsius & Imperatoris. Inc.*

Πολὺ κ. δυοδεκάητον τὸ μέγεθος τοῦ νόμου. Def.

Εὔτοιμον εἰς κατὰληψιν, κ. πρὸς χειρὸν εἰς γνῶσιν. Haec Legum synopsis edita est Graece, Latina interpretatione ac notis illustrata, opera & studio Francisci Bosqueti Narbonensis, ex Bibliotheca Archiep. Tolosani, Parisi apud Io. Camusat. mpcxxxi. in 8. Varie autem variis in Codicibus inscribitur; Codex enim Vaticanus pro *Michaelē Duca* habet *Alexium*; alius Sirmondi Codex, & quidem vetus, habet *Nicephorum*: cum nostro tamen concordat Vindobonensis apud Nessel. Part. II. pag. 28. & alius, ex quo ante Bosqueti editionem versus nonnullos produxit Allatius ad Eustathii Hexaëmeron pag. 280. quare non dubitamus Libellum hunc, rerum summam gerentibus adeo necessarium, pro opportunitate diversis Imperatoribus ab auctore inscriptum fuisse, ut praecipuas iuris regulas ex ipsis Iuris totius fontibus compendio pertractatas, & carmine, quasi lenocinio emollitas, libentius percurrerent. Ex hoc nonnulla sub scholiorum nomine divulgavit Leunclavius Iuris Graec. Rom. Tom. II. in synopsi Legum Michaelis Attaliatae, Tit. praefertim XVI. XXV. XXVIII. XXXII. XXXVII. XL. XLII. XLVIII. & LXXXIII. qui quum numerum carminum non animadvertisset, tamquam solutam orationem excudit.

XXX. pag. 476. *Περὶ ἰδικῶν ἀγωγῶν, de actionibus specialibus. Inc. Εἴν τῷ διαπύμπασθαι βιβλίον ἀνάγκη ὀρίζεσθαι τὴν ἀγωγὴν. Def. ἴσθι γὰρ, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἀγωγὴ, ἀτιμοποιεῖς καθέστηκεν. Adnectuntur pag. 477. *b. parva quaedam fragmenta ex Basilicorum Libro II. & XI. & ex Codice Lib. VII.**

XXXI. pag. 478. Manu multo recentiori exaratum occurrit Opus Legale, cui praece-

dit

διτ Πίναξ βιβλίον, ὑπερ παρὰ μὲν τινων ὀνομά-
ζεται πείρα, παρὰ δὲ τινων διδασκαλία, ἐκ τῶν
πράξεων τοῦ μεγάλου κυρίου Εὐσταθίου τῷ Ρ' ω-
μαίου. *Tabula Libri, qui ab aliquibus quidem
nominatur Experientia, ab aliis vero Doctrina,
ex praedictis magni Domini Eustathii Romani.*
Continet autem Titulos LXXV. quorum pri-
mus inscribit. περὶ τῶν ὑπεξουσίων, ἡγεμόνων καὶ
ἀνέκων γενομένων, & inc. Ὅτι δίκης κινήσεως,
ὡς ὑπεξουσίᾳ ἑνὸς πατρὸς ἐν οἰκίᾳ ἔλεγε πυκνῶς κρύ-
πτεται, κ. λ. Ultimus περὶ ἐγκλήτων, def. κα-
τὰ τὸ πάλαι κρατοῦν ἔθος τῆς τοιαύτης λαλιᾶς (1)

δικαζομένων οὐκ ἔχει. Omnium u-
berima est haec Legum Synopsis, eiusque
methodum in suo indiculo supra relato An-
tonius Augustinus satis explicuit: addere
tantum lubet, Eustathium hunc Magistrum
Romanum de hypobolo, seu de donatione pro-
pter nuptias, Ms. in Cod. Regio Parisiensi
MMXXIII. laudari a Cangio in Glossario.
Eius praeterea scholium occurrit in Basilicis
Tom. IV. pag. 489. seqq. edit. Gr. Lat. Pa-
ris. MDCKLVII. ex recensione Caroli Annibalis
Fabroti, ubi etiam Tom. VII. pag. 916. ex
eius Tit. LXIV. Excerpta adferuntur, & alibi
saepius. Inter Iurisconsultos Graecos ineditos
accensetur a Fabric. B. G. Vol. XII. pag.
564.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. mi-
nori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 631.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΚΑΙ
ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ.

PLATONIS POLITIAE ET
PARMENIDES.

COD.
VII.

Nicidissimum hunc Codicem ad Franci-
scum Philelphum pertinuisse, eiusque
iussu fuisse a diligentissimo scriptore exara-
tum, ex eius gentilitio stemmate, ac litteris
FR. ΦΙ. in ipsius Voluminis fronte satis affa-
bre eleganterque depictis colligitur. Orna-
menta vero tum primae paginae, tum ini-
tialium cuiuscumque libri litterarum aurea-
rum, quum simillima prorsus sint iis, quibus
celeberrimus Codex I. Plutei XXXII. Home-
ri Iliadem, & Batrachomyomachiam, Theo-
dori Gazae manu exaratam, continens, in-
signitus est; ac praeterea utriusque scriptu-
rae maxima inter se videatur adfinitas, hunc
quoque Codicem eidem doctissimae accura-
tissimaeque Theodori Gazae manui debere
nos arbitramur. In hoc igitur continentur:

I. pag. 1. *Platonis de Republica*, seu de
Iusso Libri X. quorum singulorum initium &
finis concordat cum editis Graece & Latine
Marfilio Ficino interprete Francofurti MDCL.
fol. Tom. I. a pag. 571. ad p. 766.

II. pag. 124. *Eiusdem Parmenides*, seu de
Ideis Dialogus. Ibid. Tom. II. p. 1108.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fo-
lio, Saeculi XV. nitidissimus, scholiis qui-
busdam brevibus ab eadem manu in mar-
gine adpersus. Constat foliis scriptis 142.

(1) In ipso exemplari lacuna haec occurrit,

ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΤΗΣ ΕΝ ΟΛΟΙΣ ΒΙΒΛΙΟΙΣ Ε.
ΠΑΣΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕ-
ΠΡΑΓΜΑΤΕΤΜΕΝΗΣ
ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

LEONIS ET CONSTANTINI LE-
GVM QVAE INTEGRIS LX.
LIBRIS CONTINEBAN-
TUR COMPENDIVM.

Seu

*Basilicorum Synopsis alphabetica, & aliquot
Impp. Novellae Constitutiones.*

Huius quoque optimi Codicis summariam
recensionem Antonius Augustinus au-
τοχειρί in primo folio descripsit, quae ita
habet:

COD.
VIII.

Hoc Volumine continentur

*Basilici, seu Hexabibli compendium ordine lit-
terarum. Haec est epitome eorum, quae li-
bris sexaginta Leonis (sic) atque Constantini
Caesarum (quos horum mandato protospatharius
quidam Sabatius ex Iustiniani libris longo post
tempore, paucis adiectis mutatisque composuit)
continentur. Igitur haec epitome hoc ordine
constat. Praecipua rerum capita litterarum serie
distribuantur: sub his leges a supradictis Caesa-
ribus acceptae collocantur: harum singulis locus,
unde sumantur subscribitur, nempe Basilici lex,
liber, titulus, caput: nimirum ut ex compendio
lector ad ipsos rerum fontes allegetur: cui qui-
dem Epitomae nullis sane libris (vidisse enim
me memini Venetiis Codices eius tres) auctor
est; quod plerisque Graecorum recentium libris,
maxime legum contigit. Haec proculdubio per-
spicuitate, ordine, copia ceteris utilior commen-
dabiliorque videtur. Capita praefixus index
ostendit: scholia quaedam variis adscribuntur lo-
cis.*

*Deinde sequitur quoddam Compendium No-
vellarum κυροῦ Ρωμανοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ πρε-
σβύτου, item τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου βασιλέως
τοῦ Πορφυρογεννήτου, praeterea Νικηφόρου βασι-
λέως, & Ἰωάννου βασιλέως.*

*Postremo περὶ ῥοπῆς, scilicet περὶ χρονικῶν
διασημάτων ἀπὸ ῥοπῆς ἕως ρ' ἐτών.*

Haec Augustinus. Nos eadem paullo ube-
rius persequamur, & quidem ita:

I. pag. 1. Occurrit primo loco Λέοντος ἐν
Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ εὐσεβεῖ βασιλέως τῆς ἐν
ὅλοις βιβλίοις ἐξήκοντα πάσης νομοθεσίας πεπερω-
ματευμένης αὐτῷ παραλλήλως συναγωγῆς & συν-
τάξεως. Leonis in Christo Rege aeterno pii Im-
peratoris de universa legislatione ab ipso in se-
xaginta integris libris tractata atque collecta.
Inc. Ἰουστινιανῷ τῷ τῶν βασιλέων περιώνυμῳ. Def.
μέχρι τῆς ἡμῶν βασιλείας τεθεσπισμένων. Dein-
de pag. ead. b. Νεαρχῷ τοῦ βασιλέως κυροῦ Κων-
σταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου περὶ τῶν ἀδιαγέ-
τως τελευτώντων χωρὶς παίδων, κ. λ. *Novella
Imperatoris Domini Constantini Porphyrogeniti*
de

de intestato morientibus sine filiis, &c. Inc. Πολλὰ κινεῖ ἐξάρματα τῶν τὰς πόλεις συζητημένων, κ. λ. Def. κυρίως τῶν ἡμῶν βασιλεύοντι ἀνατιθέμενον. Exstat haec apud Bonetid. pag. 23. & ad calcem Novellar. pag. 281.

II. pag. 5. Πινὰξ ἀκριβὲς τοῦ παρόντος βιβλίου. *Tabula accurata praesentis libri*, nimirum Titulorum CCCXLVIII. quibus constat haec Basilicorum Epitome, ordine litterarum digestorum, hoc Christiani scriptoris divinam opem implorantis versiculo praevio:

Χριστέ, προηγού τῶν ἐμῶν πονημάτων,

Christe, dux esto meis laboribus.

Progreditur autem usque ad pag. 21. b. ubi incipit alius index Novellarum Romani, Constantini, Nicephori &c. Tandem pag. 24. sequitur ipsa Ecloga, quae inscribitur hoc pacto: Εὐλογία καὶ σύνοψις τῶν βασιλικῶν ἐξ βιβλίων σὺν παραπομπαῖς κατὰ σειρήτοι, τὴ περὶ πίστεως μόνου τίτλου προτεθέντος διὰ τὸ τίμιον. *Ecloga, seu Compendium librorum LX. Basilicorum cum allegationibus locorum similium iuxta ordinem litterarum, solo honoris causa extra ordinem praemisso Titulo de Fide.* Post hunc igitur Titulum de Fide extra numerum, cuius inscriptio est: περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν Χριστιανῶν, καὶ τοῦ μηδένα κατατολμᾶν περὶ αὐτῆς δημοσίᾳ ἀμφισβητεῖν, *de orthodoxa Christianorum Fide, & quod nemo audeat circa ipsam publice contendere*; initium vero: Χριστιανὸς ἐστὶν ἐπιστεύων μίαν εἶναι θεότητα, κ. λ. primus eorum, qui alphabetice sunt dispositi, est περὶ ἀγγαρειῶν καὶ παραγγαρειῶν, κ. λ. *de angariis & parangariis, &c.* & inc. Δεῖ τὰς ἐκκλησίας μὴ λειτουργεῖν, κ. λ. *Vltimus περὶ ὀρειωρίων, de horreariis, & def. διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπιτηδεύματος.* De hac synopsi vide quae diximus in recensione Codicis X. Plut. IV. idem prorsus Opus continentis, Catalogi nostri Tom. I. pag. 530. §. I. nec non accuratissimam primi inter Iuridicos Codicis Biblioth. Caesar. nostro item consimilis descriptionem, Catalogi Nessel. Part. II. pag. 3. seqq. Nec omittendus Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 426. seqq.

III. pag. 363. Sequuntur *Imperatorum Novellae quaedam*, quarum prima Τοῦ κυρῆ Ρωμανοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ πρεσβύτου περὶ τῶν ὑπειστερχομένων δυνατῶν εἰς ἀνακοινώσεις πενήτων, ἣν ὑπηγόρευσε Κοσμάς Μάγιστρος δευτέρου (1) ἔτους 594ζ. *Domini Romani Imperatoris senioris de potentibus in consortia pauperum succedentibus, quam distavit Cosmas Magister (Officiorum) indist. secunda, anno 6437. (Christi MCCCXXXIX.) Inc. Αὐθιγῶτοις ἐστὶ ζήλωτον, κ. λ. Def. εἰς κοινὴν λυσιτέλειαν καὶ ὠφέλειαν.* Praecedit autem distichon iambicum:

Νέον νόμον τίθησι Ρωμανὸς ἀναξ,

Ὅν καὶ πέποιθε λύτρον ἡδικημένοις.

*Legem Imperator sancit Romanus novam,
Qua liberavit lata pressos a malis.*

Habes in Leunclavii Iure Graec. Rom. Tom. II. pag. 158. seqq. ubi index Capitum Constitutionis huiusce praecedat, qui in nostro Codice desideratur. Emendatorem dedit unaque cum meliore versione Carolus Labbeus ad calcem observationum in synopsis Basilicor. Paris. MDCVI. in 8. pag. 2. seqq.

IV. pag. 365. b. *Constantini Porphyrogeniti Novellae*, quarum prima Περὶ τῶν εἰσερχομένων δυνατῶν εἰς ἀνακοινώσεις (2) πενήτων, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόφιλος πατριάρχης καὶ κοιαῖς μὴ Μαρτίῳ ἰνδ. ε'. ἔτους 596ζ (3). *De potentibus in consortia pauperum succedentibus, quam distavit Theophilus Patriarcha & Quaestor mensis Martio, indist. V. anno 6455. (Christi DCCCCXLV.) Inc. Παρὰ πολλῶν ἀνέμαθεν. Def. περὶ τῶν πτωχῶν καὶ δυνατῶν.* Leuncl. loc. cit. pag. 142. recusa etiam inter Io. Meursii Opera edit. Florent. MDCCLV. fol. Vol. VI. pag. 1477.

V. pag. 366. b. Περὶ τῶν στρατιωτῶν (4) νεαρὰ νομοθεσία τοῦ αὐτοῦ, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόδωρος πατριάρχης (5) καὶ κοιαῖς ὁ Δεκατελής. *De militibus Novella Constitutio eiusdem, quam distavit Theodorus Patriarcha & Quaestor Decapoleus, Inc. Ὅσπερ ἐν σώματι κεφαλῇ. Def. κεχεῖσθαι αὐτοῖς (6).* In Leuncl. Tom. cit. pag. 144. & apud Meurs. loc. cit. bis, nimirum pag. 1484. & pag. 1509. Labbeus quoque loc. cit. pag. 26. edidit cum nova versione & notis.

VI. pag. 368. b. Τοῦ αὐτοῦ νεαρὰ ἐν λύσει ἀναφορὰς περὶ Ἀρμενίων, τῶν τε ἄλλων, καὶ τῶν ἐγκλήματι φόβου περιπιπτόντων. *Eiusdem Novella ad decisionem relationis, de fundis Armenicis, aliorum, & homicidarum.* Inc. Κελεύομεν, εἰ τινος τῶν Ἀρμενίων στρατιωτῶν, κ. λ. Def. ὑπερτεῖτω αὐτῇ. Leuncl. edidit p. 169. sub Nicephori Phocae nomine, titulo tamen, initio, ac sine diversam; Carolus Labbeus loc. cit. pag. 47. & ex eo Meursius p. 1516. cum qua concordat Codex.

VII. pag. 369. Τοῦ αὐτοῦ νομοθεσία ἐν σχήματι μελέτης (7) περὶ τῶν ἐκυσίως φανεύοντων, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσφευγόντων, ὥστε αὐτοὺς μὴ δέχεσθαι. *Eiusdem lex in forma meditationis de iis, qui sponte caedes committunt, & ad Ecclesiam confugiant, ut ipsi non recipiantur.* Inc. Ἢ τοῦ Μωσέως νομοθεσία κατὰ τοῦ ἀνδροφόνου. Def. ἀσυλίαν ἔχειν εἰπὼν (8) τοὺς ἀνδροφόνους. Leuncl. Tom. I. Lib. II. pag. 109. Innuitur etiam Meursii loc. cit. pag. 1501. sed titulo prorsus diverso, eiusque tantum primi sex versus adferuntur; nam quae deinceps sequuntur, a verbis, ταῦτα μὲν οὖν νομοθετεῖν, κ. λ. pertinent ad sequentem Constitutionem.

VIII. pag. 370. Τοῦ αὐτοῦ δευτέρου νομοθεσία περὶ τῶν ἐκυσίως φανεύοντων, δεχομένη μὲν αὐτοὺς κατὰ συμπάθειαν παρὰ τὴν δύναμιν τῆς πρώτης, ἀειφυγία δὲ καὶ περιστολὴ ἐκπτώσει

κκ-

(1) In edit. ἰδιωτικῶς α'.

(2) In edit. εἰς πέντα.

(3) In edit. Leuncl. & Meurs. anni indicatio ad calcem Constitutionis additur.

(4) In edit. Leuncl. inscrib. Περὶ στρατιωτικῶν νεότητων.

(5) In edit. pro πατριάρχης legitur πατριάρχης, tam heic, quam deinceps in aliis titulis, ubi eiusmodi nomen occurrit.

(6) In Leuncl. & Meurs. edit. αὐτῇ.

(7) In edit. defuncta verba ἐν σχήματι μελέτης.

(8) In edit. Leuncl. λατὼν pro εἰπόν.

καταδικάζεσθαι. *Eiusdem lex altera de iis qui sponte caedes committunt, recipiens quidem ipsos ex commiseratione praeter sententiam prioris (sc. Constitutionis) perpetuo tamen exilio, & bonorum amissione multans.* Inc. Ταῦτα νομοθετεῖν προηρέμεθα νῦν. Def. αἰρεῖσθαι καταναγκάζεσθαι. Leuncl. loc. cit. pag. 111. ubi in fine octo circiter versus longior, quam in Codice: in edit. Meursi. definit ut in Codice. Habetur etiam apud Bonafid. pag. 20. & ad calcem Novellar. pag. 280.

IX. pag. 371. Τοῦ αὐτοῦ νεαρά νομοθεσία, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόφιλος πατριάρχης καὶ κοιναῖς, περὶ ἐκταγιατικῶν, καὶ περὶ ἀνοίξεως διαφυγῶν, καὶ περὶ τοῦ ὀρισμένου εἶναι τὸ μέτρον τῶν συνηθειῶν ἐν παντὶ δικαστηρίῳ. *Eiusdem Novella Constitutio, quam dictavit Theophilus Patriarcha & Quaesitor, de sportulis, & de aperiendis testamentis, & quod definitus in omnibus iudiciis consuetudinum modus esse debeat.* Inc. Ἐπειδὴ τῆς συνθείας καὶ τῆς χρήσεως ἡ αὐθεντία. Def. καὶ νομίμῳ ψήφῳ τὴν δίκην διευλοῦσθαι. Labbeus loc. cit. pag. 52. & ex eo Meursius loc. cit. pag. 1520.

X. pag. 372. b. Τοῦ αὐτοῦ νεαρά νομοθεσία, ἣν ὑπηγόρευσε Θεοδοσίος πατριάρχης (1) καὶ κοιναῖς ὁ Δεκαπολίτης, περὶ ἐκταγιατικῶν. τῆς γὰρ πρὸ ταύτης νομοθεσίας ἀποδοκιμαδεῖσθαι διὰ τὸ περιέχειν, τοὺς θεματικοὺς κριτὰς καὶ τὸν σκρίβαν δικαστικά λαμβάνειν, ἢ, ὡς ἓν τῶν ἀντιγράφων ἔχει, διακρίνειν, ἐνομοθετήθη αὕτη. *Eiusdem Novella Constitutio, quam dictavit Theodosius Patriarcha & Quaesitor Decapoleos, de sportulis: abrogata enim priori Constitutione, quia permetteret iudicibus provincialibus, & scribae sportulas accipere, vel, ut quaedam habent exemplaria, iudicare, haec promulgata est.* Inc. Ἐκτισὶν τινα παρόλογον ἄρτι, κ. λ. Def. εἴη τὸ ἀποδιδόμενον. Edidit mutilam Leuncl. ad calcem synopsis Basilicor. Basil. MDLXXV. fol. & Tom. II. Iur. Graec. Rom. pag. 155. integriorem vero Labbeus loc. cit. pag. 68. ex eoque Meursius pag. 1524.

XI. pag. 373. b. Νεαρά νομοθεσία βασιλέως Ρωμανοῦ τῆς πρεσβυτέρου περὶ προτιμίας, ἐκφωνηθεῖσα μὲν Ἀ' πριλλίῳ ἰνδ. δικάτης, ἔτους 594'. *Novella Constitutio Imperatoris Romani senioris de praelatione, pronunciata mense Aprili, indicl. X. anno 6430. (Christi DCCCXXII.)* Tum alius titulus, seu monitum: Ἡ τοιαύτη νεαρά ἐστὶν ἡ ζητηθεῖσα εὐθέως κατ' ἀρχὰς τῶν νεαρῶν θεσπισμάτων. Haec Novella quaerenda est recte in principio Novellarum Constitutionum. Inc. Παλαιὸς νόμος ἐστὶ μὴδὲν κωλύεσθαι. Def. ἐκ τοῦ δημοσίου εἰσπραχθήσεται. Leuncl. ad calcem ἐκλογῆς Βασιλικῶν, & in Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 139. ubi Constantino Porphyrogenito tribuitur, ac titulus omnino differt; initium item aliquantum diversum, finis vero quatuordecim versus longior. De hac vide subiectum Leunclavii scholion, quod incidit ibid. p. 142. Inter Constantini Nogel-las reponit etiam Meursius loc. cit. p. 1473.

eiusque initium & finis concordat cum nostra: ubi aliud etiam ipsius Novellae exemplar paullo mutatis verbis legitur pag. 1469. epitome autem ex Michaelē Attaliata p. 1477.

XII. pag. 374. Νεαρά νομοθεσία Ρωμανοῦ βασιλέως τοῦ νέου, ἣται λύσει ἀναφορὰς θεματικού κριτοῦ, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόδωρος μάγιστρος ὁ Δεκαπολίτης. *Novella Constitutio Romani Imperatoris iunioris, sive decisio relationis provincialis iudicis, quam dictavit Theodorus Magister Decapoleos.* Inc. Ἡ ἀναφορά σου κελεύσει βασιλικῇ, κ. λ. Def. τῆς βιαίας τοῦ καιροῦ συν. οχῆς. Sub Constantini Porphyrogeniti nomine edita est a Leunclavio ad calcem synopsis Basilicorum, & in Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 148. & a Meursio loc. cit. pag. 1489. & est de refusione pretii militarium praediorum, initio tamen ac fine prorsus a nostra diversa. Carolus Labbeus duorum Mss. Codicum fide, Romano tribuit, & integriorem edidit loc. cit. pag. 80. eiusque initium & finis concordat cum nostra.

XIII. pag. 375. b. Τοῦ αὐτοῦ νεαρά νομοθεσία, ἣν ὑπηγόρευσε Συμεὼν πατριάρχης καὶ πρωτοασκηρῆτις, περὶ προσίμων. *Eiusdem Novella Constitutio, quam dictavit Simeon Patriarcha & primus a secretis, de mulctis.* Inc. Παλαιὸν καὶ καλὸν ἔθος τοῖς νόμοις. Def. καὶ τὴν τῷ νόμου ἀκριβείαν. Hoc initium inter Romani iunioris Novellas a Fabricio indicatas Biblioth. Graec. Vol. XII. pag. 420. non apparet.

XIV. pag. 377. Νεαρά Νικηφόρου βασιλέως, ἣν κατὰ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἦτοι κατὰ τὴν 5' ἰνδ. τοῦ 593'. ἔτους ὑπηγόρευσε Συμεὼν πατριάρχης (2) καὶ πρωτοασκηρῆτις, περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι νέα (3) μοναστήρια, καὶ γυροκομία, μήτε πλατύνεσθαι ὅλως διὰ τῶν κτημάτων τὴς εὐαγγελικῆς αἰκῆς. *Novella Nicephori imperatoris, quam anno primo ipsius imperii, scilicet indictione VII. anno 6472. (Christi vero DCCCCLXIV.) dictavit Simeon Patriarcha & primus a secretis, ne nova constuantur monasteria & gerocomia, neve omnino latifundiis religiosae domus amplientur.* Inc. Ο' τοῦ Θεοῦ πατὴρ λόγος πολὺν τινα λόγον, κ. λ. Def. καὶ τῷ κοινῷ παντὶ φθέγγεσθαι (4). In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. I. p. 113.

XV. pag. 378. b. Τοῦ αὐτοῦ Νεαρά, ἣν ὑπηγόρευσε ὁ αὐτὸς Συμεὼν πατριάρχης καὶ πρωτοασκηρῆτις, περὶ τοῦ προτιμᾶσθαι τῶν πενήτων τὴς δυνατοῦς εἰς ἐξώνησιν τῶν παρὰ τῶν δυνατῶν πιπρασκομένων κτημάτων. *Eiusdem Novella, quam dictavit idem Simeon Patriarcha & primus a secretis, quod potentes pauperibus praeferantur in emitione fundorum a potentibus venditorum.* Inc. Πυτὴρ δίκαιος ὁ πάντας τὴς παίδας ἐπίσης περιποιέμενος. Def. ἐπισχεθῆναι τε καὶ ἀνατραπήναι. Pars tantummodo huius Constitutionis exstat in Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 170. quae inc. Θεσπίζομεν, τὴν παρὰ τῶν, κ. λ. Emendatam edidit Carolus Labbeus loc. cit. pag. 97. cuius initium & finis cum nostra concordat.

XVI.

(1) Haec vox manū recentissima in Πατριμὸς correctā fuit.

(2) In edit. Συμεὼν Πατριάρχης.

(3) Defunt in edit. voces νέα, & ὅλως.

(4) In edit. φθέγγεσθαι.

XVI. pag. 379. Νεαρά νομοθεσία Γωάννου βασιλέως περί τοῦ κομμερτίου τῶν ἀλωσίμων ψυχάρων. *Novella Constitutio Ioannis Imperatoris de commercio mancipiorum capti facilius*. Inc. Ἀ' διορίσῃ καὶ ἀδιασίγῃ τῆς ὥσθεσεως. Def. ἵνα μὴδὲ αὐτὰ κομμερτεύονται. Hanc non invenimus.

XVII. pag. 380. Νεαρά τοῦ εὐσεβῆς ἡμῶν βασιλέως βασιλείᾳ τοῦ νέου, τὴν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐπαγγέλων εἰκῶν νομοθεσίαν Νικηφόρου τέλειον ἀναίρεῦσα. *Novella pii Imperatoris nostri Basilii iunioris, superiorem Nicephori legem adversus Ecclesias & religiosas domus perfecte abolens*. Inc. Ἡ' ἐκ Θεοῦ βασιλείᾳ ἡμῶν, καὶ παρὰ μοναχῶν, κ. λ. Def. ὑποσφραγισθῆναι διορισμῶσα (1). μὴδὲ Ἀ' περιλλίῳ τετάρτῃ, ἰνδ. α'. ἐν ἔτει, συνη'. In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. I. pag. 117.

XVIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ Νεαρά νομοθεσία περί τῶν δυνατῶν τῶν ἀπὸ πενήτων ἐπικτημένων, καταδικάζουσα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης νομοθεσίας Ρωμανοῦ βασιλέως τοῦ πρεσβύτου, ἥτοι ἀπὸ τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος τοῦ. συλζ' ἔτους. *Eiusdem Novella Constitutio de potentibus qui a pauperibus adquisierunt, condemnans eos iam inde a prima Constitutione Romani Imperatoris senioris, scilicet ab indictione secunda, anno 6437. (Christi DCCCXXIX.)* Inc. Ε' πειδὴ περὶ ἡ βασιλείᾳ ἡμῶν, ἀφ' ἧ τὴν αὐτοκρατορικὴν, κ. λ. Def. ἐπὶ ταῖς τῶν ἀκινήτων δικαίων τῶν ἀδυνάτων πρὸς δυνατοὺς ἐκποιήσῃ. Ibid. Tom. II. pag. 172. seqq. ubi titulum habet omnino diversum. Finis quoque non concordat, quia in Codice multo longior occurrit; verbis enim παρὰ τῶν ἔχοντων αὐτὰ, in quibus definit editio, alia subnectuntur, quorum initium: Τελευταίον δὲ καὶ τὸ περί τοῦ δικαίου τῶν πανηγύρεων στασιασθῆν βυλόμεθα τὴν προσήκουσαν τάξιν λαχεῖν, κ. λ. Finis vero, quem mox regulimus. Magnum praeterea discrimen animadvertimus in paragrapho illo, qui incidit in edit. p. 175. & inc. Καὶ πῶς ἔχουσι, κ. λ.

XIX. pag. 383. b. Περὶ χρονικῶν διασημάτων ἀπὸ ῥοπῆς ἕως ρ'. ἔτων. *De temporalibus intervallis a momento usque ad annos centum*. Inc. Ἡ' λευτερώδη δόλη ἐν διαθήκῃ. Def. αἱ πραιτωρίαι ἀγωγὰὶ διὰ δέσεως καὶ ἀντίγραφῆς διηγεῖσθαι γίνονται. Habes & in dicto Codice X. Plut. IV. Catalogi nostri Tom. I. pag. 530. §. III. Hic Libellus de diversis temporum praescriptionibus & terminis in foro observandis exstat Gr. Lat. interprete Leunclavio Tom. I. Operum Cuiacii, post magni illius viri lucubrationem eiusdem argumenti, qui citat etiam Latinorum Dyni & Io. Oldendorpii commentarios de praescriptionibus, quos ait rectius de exceptionibus temporalibus potuisse inscribi. Eustathii Antecessoris Constantinopolitani nomen primus huic Operi praefixit, qui Graece cum versione sua edidit Simon Scharidius Basil. MDLXI. 8.

XX. pag. 393. b. Περὶ διαφορῆς ἀγαγνοσμάτων. Inc. Μυδεὶς ἀποκρισάριος ἐναγέσθω, κ. λ. Def. αἱ βασιλικαὶ τοῖς πατράσιν ὑπόκεινται τῶν πόλεων.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XIII. optimus, cuius propterea collatio non nisi maximo ufui esse posset, si quando nova tum Basilicorum synopsis, tum Constitutionum Imperialium, tum aliorum, quae in ipso continentur Legalium Opusculorum pararetur editio. In fine Codicis unicuique folium recenti manu suppletum est. Constat foliis scriptis 395.

ΠΡΟΚΛΟΣ ΕΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

PROCLUS IN POLITIAM PLATONIS.

Post titulum sequentem litteris quadratis exaratum, Πρόκλος φιλοσόφος Λυκίῳ Πλατωνικοῦ Διαδόχῃ εἰς τὰς πολιτείας Πλάτωνος ὑπόμνημα, *Procli philosophi Lycii Platonici Diadochi in Platonis Libros de Republica commentarius*, occurrit index Capitum, quae in hoc Commentario pertractantur, characteribus item quadratis expressus. Primum Caput est: Περὶ τοῦ τίνα χρὴ καὶ πόσα πρὸς τῆς συναναγνώσεως τῆς πολιτείας Πλάτωνος κεφάλαια διαρθρῶσαι τὰς ὁρῶς ἐξηγημένους αὐτὴν. Ultimum vero: Ε'πίσκεψις τῶν ὑπ' Ἀ'ριστοτέλους ἐν δευτέρῃ τῶν πολιτικῶν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ἀντειρημένων. Commentarius inc. Τοῦδε προλόγος τῶν Πλατωνικῶν διαλόγων ὅπως χρὴ διατιθέναι τὸν μὴ παρίργως αὐτῶν ἀπτόμενον δηλῶσαι βυλόμενος ἐνδείξομαι καὶ ὑμῖν ἐφ' ἑνὸς τοῦ τῆς πολιτείας συγγράμματος, κ. λ. Def. καὶ εἰ τῆς οὐσίας ἐστὶ τοῖς νοητοῖς αἰτίον, καὶ ὧν ταῦτα αἰτία, μείζονος αἰτίον ἂν ὑμνοῖτο. Hoc Opus, quod ad calcem Procli in Timaeum in utraque exstat Graeca editione, non integer est Commentarius, aut expositio perpetua in Platonis Libros de Republica, sed collectio quaedam variarum Dissertationum a Proclo Athenis publice propositarum, quarum prima traduntur quae observanda sint Rempublicam Platonis exposituris; in ceteris varia eius loca ac sententiae, tum ex iisdem de Republica libris, tum ex aliis etiam dialogis, nullo librorum ordine, philosophice ac theologice illustrantur. Praecipue vero fabularum Homeri aliorumque poetarum de Diis commodum sensum adferre in isto opere conatur Proclus, ut iusta quaedam pro Homero apologia in hisce Dissertationibus contineri videatur; sub quo titulo etiam Latine edidit Conradus Gesnerus Tiguri MDXLII. in 8. Ita enim inscribitur: *Apologiae quaedam pro Homero & arte poetica, fabularumque aliquot enarrationes ex Commentariis Procli Lycii Diadochi philosophi Platonici in libros Platonis de Republica, in quibus plurimae de Diis fabulae, non iuxta Grammaticorum vulgus historice, physice, aut ethice tractantur, sed theologicis, ut Gentiles loquuntur, ex prima philosophia rationibus explanantur*. Ex his praeterea Procli Commentariis demonstrationes quaedam ex Libro IV. de Republica, quod tres sint ani-

con.
IX.

(1) In edit. διορισμένη;

mae humanae partes, Graece apud Ioannem Valderum sine temporis nota Basileae in 8. editae sunt cum Platonis, Aristotelis, Xenophontis, Plutarchi & Alexandri Aphrodisieii scriptis quibusdam ethicis, ac politicis a p. 473. ad p. 496. Memorantur Suidae, *Procli in Politiam Platonis Libri quatuor*, quod opus magis integrum fuisse videtur, quam Dissertationes editae, de quibus loquimur. Deest etiam in editis Commentarius, sive Dissertatio Procli in locum Platonis X. de Republ. ubi de Ere Armenio, quae Ms. exstat in bibliotheca nobilium Salviatorum Florentiae, & ex qua in medium nonnulla minus protrita de hominibus redivivis adfert Alexander Morus in notis ad quaedam loca novi foederis, ad Ioan. XI. 39 Act. XX. 10. Rom. VI. 4. Aliquot tandem ipsius Procli Dissertationes non editae in Platonis Rempubicam fuerunt etiam in bibliotheca Lucae Holstennii, viri clarissimi. His obiter delibatis, ad Codicem nostrum revertamur, cuius, utpote vetustissimi, notitiam videtur habuisse Fabricius; ait enim Bibl. Gr. Vol. VIII. p. 529. lin. 3. *Eis* (sc. Commentariis) *hinc inde in ora Codicis Medicei adiecta sunt quaedam scholia nescio cuius auctoris adhuc invendota*. Ex his igitur scholiis marginalibus, quae, Fabricio iudice, nondum viderunt lucem, placet illud adferre speciminis loco, quod pertinet ad verba, *ὅτι ἐστὶ τὸ ἐν μὴ ὄν μὲν, ἔσχατον δὲ μάζημα τῶν τὰ ὄντα γινωσκόντων*, κ. λ. Dissertationis inscriptae: *Περὶ τοῦ ἐν τῷ πᾶσι τῆς πολιτείας λόγου δεικνύντος, τίς ἡ τῶν φιλοσόφων φιλομαχία, καὶ τίς ἡ τῶν πολλῶν*. Ad ea igitur verba Scholiastes Graecus, idem nimirum, ac qui Codicem exscripsit, ita in margine paginae 147. b. adnotavit: *Τετραχῶς τὸ μὴ ὄν. ἢ τὸ ὑπερέσσιον, ὡς τὸ πρῶτον, ἢ τὸ κατὰ τὴν ἐτερότητα, ὅ, τι μὴ ὄν καλεῖται Ἀριστοτέλης, Πλάτων δὲ οὐ παρ' ἑλαττον τοῦ ὄντος, ἢ τὸ λίσσθον πρὸς τὸ νοητὸν, ὅπερ ὄντως ὄν λέγεται παραβαλλόμενον, ἢ ἕλη, ὡς οὐδὲν οὐσα ἐνεργεία, ἢ τὸ μηδαμῶς ὄν, καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν κατὰ τὸν τῷ Ἀριστοτέλει λόγον. τέτων ὅν τὰ ἄκρα μόνως ἐκβέβηκε τὰ ὄντα, τὸ μὲν ἐπὶ τὸ κρείττον, τὸ δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον. τῶν δὲ μέσων τὸ μὲν εἶναι, πῇ μὲν ὄν, πῇ δὲ μὴ ὄν. τὸ δὲ πρὸς τι μὲν ὄν, πρὸς τι δὲ μὴ ὄν. τῶν μὲν οὖν ἁπλῶν τὸ μὲν κρείττον ἂν εἴη πάσης γνώσεως ἐπιβλητικῆς. διότι πᾶσα γνώσις εἶδος τινὸς ἐστὶν ἀντίληψις. ἐκεῖνο δὲ ἰστέον πᾶν εἶδος, γνωστὸν δὲ μόνως κατὰ τὴν πρὸς τὰ ὄντα ὑπεροχὴν. καὶ ὅπερ εἰδῶσι λέγειν μύσασιν ὄμματα. τὸ δὲ ἔσχατον, ὅπερ ὀδαμῶς ὄν, οὕτω καὶ ὀδαμῶς γνωστὸν. τῶν δὲ μέσων ἐκότερον, πῇ γνωστὸν, διότι καὶ πῇ ὄν. διατετὸ οὖν ἀσφαλῶς ὁ Σωκράτης τὸ μηδαμῶς ὄν, ἀγνωστον ἀπέφηνε, κ. λ. Notandum vero est desiderari in nostro Codice magnam partem dissertationis primae, totam secundam, ac totam ferme tertiam ob quatuor integros quaterniones deperditos, qui sunt B. Γ. Δ. & E. ut legitur in calce paginae 10. b. manu Lucae Holstennii adnotatum. Alia etiam quamplurima deesse arbitramur prope finem*

Voluminis, nimirum ante penultimum folium; pagina enim antecedens definit in verbis, *τὴν πρῶτην εἶναι μοῖραν τῆς γραμμῆς* . . . . . quae pertinent ad disputationem, cui titulus: *Περὶ τοῦ ἐν τῷ ἔσθῳ τῆς πολιτείας σπηλαίου*, & sequens incipit a verbis, *πρὸς τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ διανοητὰ*, κ. λ. quae cum praecedentibus minime videntur cohaerere. Praeterquamquod in praemisso indice post titulum mox adlatum alii novem sequuntur, qui heic nulli adparent.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. insignis, in cuius prima pagina legitur: *Ἀὐτὴ ἡ βίβλος ἐστὶν Ἀρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει φλυρία ζ'.* Hic liber est *Harmonii Atheniensis: constat foliorum VII.* Constat foliis scriptis 164.

BIBΛΟΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ.

LIBER LEGVM.

L p. 1. **M**Vtilis est initio Codex, ac proinde Basilicorum synopsis in Tit. CCCXLVIII. iuxta litterarum ordinem dispositos divisa, eademque cum illa, quae habebatur in Cod. VIII. huius Plutei §. II. heic iis omnibus Titulis caret, quos primae tres continent litterae. Incipit igitur a littera Δ, cuius primus Titulus *περὶ δαπανημάτων ἐν πράγματι ἄλλοτρίῳ γινόμενων*, inc. *Καταλογίζεται τῷ νομῷ τὰ παρ' αὐτοῦ δαπανηθέντα*, κ. λ. In reliquis quae sequuntur usque ad finem concordat cum dicto Codice; ubi notandum, prima quadraginta quatuor Codicis folia manu saeculi XV. suppleta fuisse.

II. p. 347. Sequuntur *Imperatorum Novellae*, quarum prima est *Romani Imperatoris de potentibus in consortia pauperum succedentibus*. In dicto Codice VIII. §. III.

III. pag. 353. *Constantini de eodem argumento*. Ibid. §. IV.

IV. pag. 355. b. *Eiusdem de militibus*. Ibid. §. V.

V. pag. 359. b. *Περὶ δωρεῶν ἐκ τοῦ ἐκφωνηθέντος βασιλικοῦ ἐδικτυ πρὸς τὰς ἐν τῷ γέματι τῶν Θρακησίων, μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. ε'. ἔτους, 'ε'υο'. De donatione ex edicto Principis ad eos promulgato, qui sunt in provincia Thraecis, mense Martio, indictione V. anno 6470. (Christi DCCCCLXII.) Inc. Ἐάν τινες μερίδας τινὰς ἀπὸ στρατιωτικῶν κατέχωσι τόπων. Def. τοῖς στρατεύμασιν ἡμῶν ἐπενεχθήσεται. Est Romani iunioris Porphyrogeniti Novella, habeturque in Leunel. Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 167. Emendatiorem vero edidit Carolus Labbeus ad calcem Observationum in synopsis Basilicorum pag. 90.*

VI. pag. 360. b. *Nicephori de non exstruendis novis monasteriis &c.* In dicto Cod. VIII. §. XIV.

VII. pag. 364. *Τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου βασιλέως περὶ ἐκποιήσεων κτημάτων, καὶ προτιμήσεως συγγενῶν καὶ ποιωνῶν, καὶ ἀναμεμιγμένων, καὶ συμπαρακειμένων ὁλοτελῶς, καὶ συναπτῶς*
N ἡνω-

COD.
X.

ἡμετέρων, καὶ τῶν νομίων ὁμοτελῶν χωρίων καὶ ἀγρίων, καὶ κωλύσεως δυνατῶν προσώπων, καὶ ἐκποιήσεως στρατιωτικῶν κτημάτων. *Domini Constantini Imperatoris Novella de alienationibus fundorum, & praelatione cognatorum & consortium, & permixtorum, & sub eodem titulo collationis adiacentium, & coniunctae unitorum; deque praediis, & agris, qui sub eodem titulo pendere vectigal intelliguntur, & de arcendis personis potentibus, & alienatione fundorum militarium.* Inc. Παλαίος νόμος ἐστίν, ἵνα μηδεὶς παρὰ συγγενῶν, κ. λ. Def. καὶ ὅσον γὰρ ἡλείπει, κατὰ τοσούτον ἢ ἐκποιήσῃ ἀναιρεῖται. In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 139. & Meurs. Operum edit. cit. Florent. Vol. VI. inter Constantini Novellas pag. 1469.

VIII. pag. 367. Περὶ τῶν κινεμένων τῶν εἰς τὸν διπλὸν ὑπερθεματισμὸν. *De agentibus duplandi pretii causa.* Inc. Εἰ μὲν εὐρίσκονται οἱ ἐγκαλιέσαντες μετὰ τὴν πρῶσιν. Def. ἀνεπιφωγῆτος παραδρομῆς. Est Romani senioris Novella II. iuncta Cosmae Magistri sententiae primae de Colonis, quae exstat in Leuncl. loc. cit. pag. 165. ubi Cosmae sententia a Novella distinguitur. Subiicitur quoddam breve excerptum de instrumentis ad terrae dimensionem adhiberi solitis, cuius initium: Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὁ κλάμος, μετ' ἑ metroῦσι τὴν σκαφεῖσαν γῆν τῶν ἀμπελώνων, ὁπλᾶτους ἐστίν, κ. λ. Finis: τὸ δὲ λισβάδιον μετρεῖται μὲν μετὰ δωδεκαουργίου σχοινίῳ, καθὼς δὲ καὶ ἡ σπορίμη.

IX. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ ψήφου. *Eiusdem (sc. Cosmae) sententia.* Inc. Ζητήσῃς εἰ περὶ τούτου καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου μία, κ. λ. Def. ποιότητος διανεμομένης. Ibid. p. 167.

X. pag. 368. b. Περὶ χρόνων εἰς προθεσμίας ἀπὸ ῥητῆς ἕως ῥ' ἐνιαυτῶν. *De temporibus, & praescriptione a momento usque ad annos centum.* Inc. Ἡλευθερώθη δόλη ἐν διαθήκῃ. Def. διηγεσθε γίνονται. In dicto Codice VIII. §. XIX.

XI. pag. 391. Περὶ διαφορᾶς ἀναγνωσμάτων. Ibid. §. XX.

XII. pag. 395. Νεαρὰ Ρωμαίου εἰργασα τὰς δυνατὰς ἐκωνήσεις εἰς χωρία ὁμάδα ποιεῖν. *Novella Romani (sc. senioris) quae potentes arcet ab emtionibus in universitate praedii faciendis.* Inc. Θεσπίζομεν ἐν πάσῃ πόλει καὶ χωρῇ, κ. λ. Def. ὑπὲρ τῆς πῶν ὑπηκόων σωτηρίας. Leuncl. loc. cit. pag. 155.

XIII. pag. 397. b. Νεαρὰ α' τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως περὶ προτιμήσεως. αὕτη ἐδέχθη καὶ ἐκράτησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. *Novella I. Domini Constantini Imperatoris de praelatione; recepta haec fuit, & viguit Constantinopoli.* Inc. Παλαίος νόμος ἐστὶ μὴδὲνα κωλύεσθαι. Def. εἰσπραχθήσεται. In dicto Cod. VIII. §. XI. Romano seniori tributa.

XIV. pag. 400. Νεαρὰ β' Κωνσταντίνου περὶ δυνατῶν εἰσελθόντων εἰς κτήσι πενήτων. *Novella II. Constantini de potentibus in praedia pauperum succedentibus.* Inc. Θεσπίζομεν ὅσοι ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀναρρήσεως, ἀπὸ τῆς παρελθούσης αἰ': ἰνδικτιῶνος τῶν κεκωλυμένων δυνατῶν προσώπων,

ἐτόλμησαν ὑπεισελθεῖν, κ. λ. Def. περὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν δυνατῶν ὁρισθείσης εἰς μῆνα Μάρτιον ἰνδ. ε'. In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. cit. pag. 142. & apud Meursium Vol. cit. pag. 1477. Diversum vero initium est, quia in editionibus triginta circiter versus longior est in principio.

XV. pag. 402. b. Νεαρὰ γ' Κωνσταντίνου περὶ στρατιωτῶν. *Novella III. Constantini de militibus.* Inc. Θεσπίζομεν τοίνυν, ὅπερ ἡ συνήθεια ἐγγράφως, κ. λ. Def. ἢ τοῦ ἀρχόντος ἐπιτραπῆναι κεχρησθῆαι αὐτῷ. Eadem Novella est, ac superior, quam ianuimus §. IV. licet illa in principio decem circiter versus sit longior; quemadmodum etiam in editionibus citatis, Leunclaviana pag. 144. & Meursiana pag. 1484.

XVI. p. 405. b. Νεαρὰ δ' περὶ ἀναδόσεων τιμῆματος στρατιωτῶν (1). *Novella IV. de refusione pretii militarium praediorum.* Inc. Θεσπίζομεν, εἰ καὶ ὥριται διὰ τῆς προτέρας νομοθεσίας. Def. ἀποκαθίστασθαι εἰς τὰς ἰδίας τόπους. In citatis editionibus, Leunclav. pag. 148. & Meursian. p. 1489.

XVII. pag. 407. Νεαρὰ ε' Κωνσταντίνου ἢ ἀποκειμένη ἐν τῇ σκελῇ, περὶ θυγῶν ψυχῶν καὶ ἀπολωλῶτων κτηνῶν. *Novella V. Constantini, in sacello reposita, de fugis mancipiorum, & de iumentis perditis.* Inc. Τῶν ἀπολωλῶτος ψυχῶν. Def. τὸ δὲ περιττεῖον τῷ δημοσίῳ εἰσκομίζεσθαι. In cit. edit. Leuncl. p. 150. & Meurs. pag. 1492.

XVIII. pag. 408. Νεαρὰ ε' Κωνσταντίνου περὶ τοῦ προσεδρεύειν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὰς κινουμένας ἀγωγὰς, καὶ περὶ τῶν ἀπολιμπανομένων ἐπὶ τριετὴ μῆσιν, ἢ χρόνῳ. *Novella VI. Constantini de non deferendo iudicio ab iis, qui actionem instituunt, & de iis, qui ad tres menses, vel annum absunt.* Inc. Μὴ ἄλλως τὸν ἐναγόμενον εἰς δικαστήριον ἔλκεσθαι. Def. τὴν δίκην διευλυτοῦσθαι. In edit. cit. Leuncl. pag. 151. & Meurs. pag. 1493.

XIX. pag. ead. b. Νεαρὰ Κωνσταντίνου περὶ τοῦ μὴδὲν τὰς πολιτικὰς δικαστὰς λαμβάνειν. *Novella Constantini, quod nihil accipere debeant iudices civiles.* Inc. Θεσπίζομεν μὴδὲνα τῶν πολιτικῶν δικαστῶν, κ. λ. Def. καὶ πάντες χρυσὴ ὥσερφορεῖν. In cit. loc. Leuncl. p. 151. & Meurs. pag. 1496.

XX. pag. ead. Νεαρὰ Κωνσταντίνου περὶ ἐκταγιατικῶν. *Novella Constantini de sportulis.* Inc. Κελεύομεν τοὺς θεματικὰς (2) κριτὰς ἐφ' ἐκάστῃ τῇ χρυσίᾳ λίτρᾳ, κ. λ. Def. ἀναβιβάζεσθαι τὸ μίσθωμα. In cit. loc. Leuncl. p. 151. & Meurs. pag. 1496.

XXI. pag. 409. b. Νεαρὰ η' Κωνσταντίνου περὶ συνήθειων. *Novella VIII. Constantini de consuetudinibus.* Inc. Κελεύομεν μὴ πορίζεσθαι τι κέρδος. Def. καὶ εἰ πολλάκις ποσότητος εἶεν τὸ ἀποδιδόμενον. In cit. loc. Leuncl. pag. 153. & Meurs. pag. 1497.

XXII. pag. 411. b. Νεαρὰ Κωνσταντίνου θ' περὶ ἀνοίξεως διαθηκῶν. *Novella IX. Constantini de aperiendis testamentis.* Inc. Εἴπειδ' αἱ δια-

(1) In edit. Leuncl. legitur στρατιωτῶν.

(2) In utraque edit. μαθηματικῶν.

ἡ καὶ παρὰ τῷ καιρίῳ ἀνοίγονται. Def. τὸ τριπλὸν ἀποδώσει. In cit. loc. Leuncl. p. 154. & Meurs. pag. 1500.

XXIII. pag. 412. Νεαρά ι'. Κωνσταντίνου περὶ τῶν συνηθειῶν τοῦ σκρίβου. *Novella X. Constantini de consuetudinibus scribae*. Inc. Εἴπει- δὲ (1) ὁ σκρίβας οὐκ ἔστι τέλειος (2) δι- καστής. Def. μέτρον τινὰ πορίζεσθαι τὸν μισθόν. In cit. loc. Leuncl. pag. 155. & Meurs. pag. 1501.

XXIV. pag. ead. b. Νεαρά ια' Κωνσταντίνου περὶ τῶν φανεύοντων μετὰ ξίφους, ἢ ξύλων με- γάλων, ἢ λίθων, ἐκ προνοίας. *Novella XI. Constantini de caedes patrantibus gladio, vel ma- gnis fustibus, vel lapidibus, idque consulto*. Inc. Ἡ τοῦ σώματος (3) νομοθεσία ἀποφαίνεται. Def. ἔλκεσθαι καταναγκάζεσθαι. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν ἄλλων προβαίνοντων φωνῶν ἐν τῷ ἑβιβλίῳ ἐφει- ρίσει. In Meurs. loc. cit. p. 1501. & in Leuncl. Tom. I. Lib. II. pag. 109. & 111. ubi duae de hoc argumento Constitutiones adferun- tur. Lectio Codicis, si non quoad sensum, quoad verba certe ab utraque editione vi- detur differre.

XXV. pag. 414. Νεαρά α' Νικηφόρου περὶ Ἀρμενικῶν τόπων. *Novella I. Nicephori de Armenicis fundis*. Inc. Θεσπίζομεν, ὅσοι τῶν Ἀρ- μενίων στρατιωτῶν ἀναχωρησάντων. Def. ἕτερος τοῦτε τόποι ἀναλαμβάνων ὑπηρετεῖτω ἢ στρατῷ. In Leuncl. Tom. II. pag. 169. In Codice ad illum paragraphum, qui incipit: Τὸν ἔργα- σάμενον μισθονίαν, κ. λ. adiectus est Titulus, περὶ φανεύων, de homicidis, qui in edit. una cum titulo superiori coniunctus est.

XXVI. pag. 415. Νεαρά β' τοῦ αὐτοῦ περὶ μοναστηρίων, ξενῶνων καὶ γηροκομείων. *Eiusdem Novella II. de monasteriis, hospitalibus, & gerocomiis*. Inc. Θεσπίζομεν, ὅσοι μοναστήρια, ξενῶνάς τε καὶ γηροκομεία συνίστην βυληθῶσιν. Def. τὸ πρᾶγμα τίθεμεν. In Leunclavii Tom. I. Lib. II. pag. 113. & est *Novella epitomata*.

XXVII. pag. ead. b. Νεαρά γ' τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐξουσιάζειν δυνατὸς ἀπὸ δυνατῶν. *Eiusdem Novella III. quod potentes a potentibus emere debeant*. Inc. Θεσπίζομεν τὴν παρὰ τῶν προβεβασιλευκότων ἐκτελεῖσαν νομοθεσίαν. Def. πρὸς ἅπαντας τὴν νομοθεσίαν ποιούμενοι. In Leuncl. Tom. II. pag. 170.

XXVIII. pag. 416. b. Νεαρά δ' τοῦ αὐτοῦ περὶ οἰκημάτων. *Eiusdem Novella IV. de aedifi- ciis, sive villis*. Inc. Εἴπειδὴ περ τινὲς τῶν κα- κωλυμένων, κ. λ. Def. τὴν ἡγορακότας τῶν ἰδίων ἐμπονημάτων. Ibid. p. 171.

XXIX. pag. ead. Νεαρά ε' τοῦ αὐτοῦ βοη- θῶσα τοῖς ἐξωησαμένοις πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἐν- δείας. *Eiusdem Novella V. consulens iis, qui ante penuriae tempus coemerunt*. Inc. Κελεύο- μεν, ἐπεὶ ἡ τῶν μ' χρόνων παραδρομή, κ. λ. Def. ὡς ἐπιτηδόντας τοῖς ἄλλοις. Ibid. pag. ead.

XXX. pag. 417. Λέοντος βασιλέως. *Leonis*

Imperatoris Novellae aliquot. Prima sine titu- lo inc. Θεσπίζομεν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. Def. καὶ τερμὴν ἀνενέχθῃ. Est fragmentum primae Leonis Constitutionis, qua iubetur, ut secundum sequentes Constitu- tiones iudices causas diiudicent: habeturque Graece & Latine in Corpore Iuris Civilis edit. Amstelod. per Elzevirios anni MDCLXIII. fol. Tom. II. Part. II. pag. 239. ubi hoc ini- tium incidit in lineam 24.

XXXI. pag. ead. b. Περὶ τοῦ διατίθεσθαι τὸν μονάσαντα εἰς τὰ ἐπικτηθέντα. *Quod monachus de bonis acquisitis testari possit*. Inc. Θεσπίζο- μεν, εἰ μὲν ὥρθῃ κατὰ τὸν καιρὸν, κ. λ. Def. αποκλυῖσθαι τῷ μοναστηρίῳ. Compendium est ipsius Leonis Novellae V. ibid. pag. 240.

XXXII. pag. 418. Περὶ τοῦ μονάζειν δεκαέ- τηρ ὄντα παῖδιον. *Decennem monachum fieri posse*. Inc. Τοιγαρὶν σὺν τε τῷ ἀγιωτάτῳ πα- τριάρχῃ, κ. λ. Def. ἔνθα τὸ διμήριον προσεχώρη- σεν. Est Novella VI. ibid. pag. 241. ubi qua- tuor versus in principio longior.

XXXIII. pag. ead. b. Περὶ κληρικοῦ τοῦ μὴ γίνεσθαι κῶδις λαϊκόν. *Clericum non posse ite- rum fieri laicum*. Inc. Θεσπίζομεν κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας θεσμόν. Def. ἀνάξιον τῆς τοιαύτης τάξεως κατασθῆσαι. Sunt postremi quinque ver- sus Novellae VII. cit. pag. 241. sub fi- nem.

XXXIV. pag. 419. Περὶ δούλου γεγονότος κληρικοῦ ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότη. *De servo qui cle- ricus factus est insciente domino*. Inc. Τὸν δου- λικῆς μὲν ὄντα τύχης. Def. καγιστῶμεν ἢ ἀπαρ- ῃσίσασον. Pars est Novellae IX. ibid. pag. 242.

XXXV. pag. ead. Περὶ δούλου μονάσαντος ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότη. *De servo, insciente do- mino, monasterium ingresse*. Inc. Κελεύομεν ἵσων ἂν διαλάζοι, κ. λ. Def. καὶ τὸν θάνατον βούλεται. Sunt postremi decem versus Novel- lae X. in cit. pag. 242.

XXXVI. pag. ead. b. Περὶ δούλου γεγονότος ἐπισκόπου ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότη. *De servo, in- sciente domino, facto Episcopo*. Inc. Εἰ τις δού- λος ὢν, κ. λ. Def. εἰς ἀποφυγὴν τῆς δουλείας. Sunt ultimi duo versus Novellae XI. Ibid. pag. 243.

XXXVII. pag. ead. Περὶ ἀνακλῆψεως. *De emphyteusis*. Inc. Διὰ τῶτον νόμον τιθέμεθα ὡρι- σμένην ποσότητα. Def. τὸ πρᾶγμα τοιοῦμένων αὐ- τῶν. Sunt postremi sex versus Novellae XIII. in cit. pag. 243.

XXXVIII. pag. ead. Περὶ τῆς καταλιπόντας ἀτελεῖς μοναστήριον. *De iis, qui imperfectum mo- nasterium relinquunt*. Sed praeter hunc titu- lum nihil aliud occurrit, mutilato Codice, ac propterea manu recentissima in sequenti folio scriptum legitur: *Desiderantur Νεαρά τοῦ Λέοντος κ. τ. λ.*

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XIV. initio ac fine mutilus. Constat foliis scriptis 419.

N 2

BI

(1) In utraque edit. deest δι.

(2) In Leuncl. deest τίλως. In Meurs. pro τίλως legitur δίκαιος.

(3) In utraque edit. pro σώματος legitur Μωυίας.

ΒΙΒΛΙΟΣ ΝΟΜΩΝ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

N O M O I.

LIBER LEGVM SINE PRINCIPIO.

L E G E S.

Seu potius

*Pars Basilicorum cum scholiis marginalibus uberrimis.*cod.
xi.

MVtilis est pluribus in locis hic Codex : prima mutilatio in ipso Voluminis limine occurrit : Basilica enim incipiunt a verbis . . . *μνησέσθαι, εἰ δὲ τοῦτο ποιήσας*, κ. λ. quae pertinent ad Lib. XXVIII. Tit. I. de sponsalibus, & incidunt in eorum edit. Gr. Lat. Paris. curante Carolo Annibale Fabrotto, MDCLVII. fol. Tom. IV. pag. 217. lin. 1. scholia vero incipiunt a verbis . . . *τὸν γὰρ μὲν μετὰ τὴν τοῦ ἐφ' ἑαυτῷ συμπλήρωσιν*, κ. λ. quae incidunt in pag. 223. lin. 36. Alter defectus occurrit inter folium 1. & 2. nam post verba *ἡδίσταν ἐπὶ τῆς* . . . (edit. cit. p. 225. lin. 9.) sequuntur verba . . . *τῆς κατὰ νόμους συνέχῃ* (ibid. pag. 243. lin. 14.) Tertius inter folium 17. & 18. verba enim *εἰ μὴ ἀπαγορεύσω τῷ γάμῳ αὐτῆς* . . . (ibid. p. 290. lin. ult.) immediate sequuntur illa . . . *αὐτοῦ περιουσίας μοίρας*, κ. λ. (ibid. pag. 310. lin. 11.) Quartus inter folium 57. & 58. ubi verbis *μήτε ἀποφάσκει ἀρχιεὺς προηγούμενης ἢ δύναται* . . . (ibid. pag. 366. lin. 3.) succedunt verba . . . *τῆς οὐσίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὸν δημόσιον*, κ. λ. (ibid. pag. 426. lin. 19.) Quintus inter folium 93. & 94. verbis enim *διότι ἐπὶ ἡ γὰρ τὸν πρὸς τὸν* . . . (ibid. pag. 501. lin. 25.) subsequuntur verba . . . *αὐτὸν ἐν προκλ, εἴ τι αὐτῇ ἐποφείλει*, κ. λ. (ibid. pag. 510. lin. 18.) Sextus inter folium 159. & 160. ubi post verba *ἐκτίθειεν πρὸς χεῖρας διὰ τὴν ὑπόμνη* . . . (ibid. p. 684. lin. 24.) occurrunt verba . . . *τὴν προκλ, καὶ ναυαγήσῃ ἢ γυνῇ*, κ. λ. (ibid. pag. 692. lin. 17.) Ultima tandem Codicis mutilatio in ipsius calce contigit; postrema enim verba sunt *ἐκείνοις δὲ τὸ ἀρμόζον δίκαιον* . . . (ibid. pag. 731. lin. 24.) Interim notandum, quum scholia suis sint singula locis in margine apposita, non Titulis subiecta, ut in editione; ubi Basilicorum defectus incidunt, ibi etiam scholia Basilicis respondentia desiderari; quod maxime dolendum, quum propter parem tum ipsius textus, tum scholorum vetustatem non mediocri adiuumentum novae cuiusdam editioni, si quando parari velit, ex huius collatione Codicis sperari potuisset; multa enim loca, quae in cit. edit. Graeco deficiunt textui, ex hoc exemplari, ubi integra sunt, supplerentur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XII. initio & sine mutilus. Constat foliis scriptis 174.

HVnc quoque Codicem evolvit Antonius Augustinus, qui more suo in primo folio descriptionem eius hisce verbis exhibuit.

cod.
xii.

Primum Volumen explanationum Basilici, idest priorum decem librorum ex sexaginta, tot enim constat libris: ut inde colligere possimus explanationum Basilici volumina fuisse sex, quorum ipsum primum sit hoc. Itaque aliquot Tituli ex Digestis atque Codice Iustiniani, eadem legum sententia, immo etiam serie proponuntur; nisi quod nonnumquam praetermittuntur nonnulla, quaedam adduntur, aliquando mutatur casus circumstantia, salva sententia: multae item leges, fortasse quod tum videbantur parum necessariae, omittuntur: ad verbum raro de latinis exprimuntur, Leguntur haec initio: De summa Trinitate & Fide Catholica, & de haereticis: secundo de Iustitia & Iure & longa consuetudine; de verborum significatione, de regulis iuris; de Episcopis & Clericis, & sic cetera. Praemittuntur igitur legis verba ex latinis; deinde subiicitur interpretatio, qua tantum verba proposita declarantur, idque brevissime, nullis (ut latinis sit) in quaestiones digressionibus: non raro species legis effingitur, aut e qua legis pendeat intelligentia, praemittitur generalis quaedam traditio: explicatur item saepe legis usus exemplorum varietate: fini, Basilici, e quo lex sumpta est, locus adscribitur, nempe liber, titulus, caput; ac tamen horum omnium nesciuntur auctor.

Haec Augustini recensio; brevissima illa quidem, sed succosa, vix nostram, aut alterius cuiuslibet ulteriorem diligentiam videtur desiderare; tamen, ut instituti nostri rationem sequamur, pauca quaedam addere volumus: discrimina nimirum, quae in hoc recensendo volumine animadvertimus ab editione Basilicorum Paris. cit. breviter exhibentes.

I. pag. 2. Πίναξ τοῦ πρώτου τεύχους τῶν ἐκλογῶν, ἥτοι τῶν δέκα βιβλίων τῆς ἐξηκονταβιβλου. *Tabula primi Voluminis Eclogarum, sive decem librorum ex sexaginta; exhibens nimirum Titulos singulorum decem priorum Librorum Basilicorum, & quidem ita:*

Primus Liber unicum continet Titulum, ut in edit.

Secundus vero tres tantum priores ex iis sex, qui sunt in edit.

Tertius item tres, quorum primus idem cum edito, secundus περὶ τοῦ ὀρισμένου εἶναι τὸν ἀρχιερεὶν τῶν κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, tertius περὶ κληρικῶν.

Quartus unicum.

Quintus item tres, quorum priores duo, ut editi; tertius περὶ ἐκκλησιαστικῶν κανόνων & προνομίων.

Sextus septem tantum priores editorum. Septi-

Septimus novem ac decem, ut in edit.
Octavus duos.

Nonus undecim, licet heic in tabula amatenfis lapsu omisus fuerit Titulus X.

Decimus tandem triginta septem, quorum postremus est περί ἐκποιήσεως τοῦ τὸ δικάζειον ἐναλλαγῆναι χάριν γινομένης, qui licet verbis, re tamen ab edito nihil differt.

Tabulae huic duo subiiciuntur Capita, quorum primum περί νόμου καὶ δικαιοσύνης βασιλέως, de iure & iustitia Imperatoris, inc. Βασίλεὺς ἐστὶν ἕννομος ἐπιστάσια, κ. λ. Def. οὐ δὲ μεταποιεῖν τὰ πρόδηλον ἐρμηνείαν ἔχοντα. Alterum περί τάξεως κριτηρίων, de ordine iudiciorum, inc. Θεσιάζομεν κατὰ τάξιν τὰ κριτήρια γίνεσθαι. Def. καὶ ἐντολὰς προβάλλεσθαι.

II. pag. 5. b. Primus Liber, cuius unicus titulus est de summa Trinitate, Fide Catholica &c. inc. Χριστιανὸς ἐστὶν ὁ πιστεύων μίαν εἶναι θεότητα, κ. λ. Def. καὶ πρὸς ἐξορίαν διηλεκτὴ δίδωσθαι. Initium cum edito concordat, finis vero secus, quum multa ex editis videantur heic desiderari. Librum enim hunc a pag. 1. usque ad pag. 26. progredientem in editione, unico tantum folio Codex comprehendit, ita ut compendium Libri potius, quam Liber esse videatur.

III. pag. 6. Libri II. Titulus primus de iustitia & iure & longa Consuetudine, inc. Ο νόμος ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ὠρύμασαι. Tertius vero de diversis regulis iuris antiqui, def. μὴ ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τινος τὸ οἰονοῦν. Ibid. a p. 27. ad pag. 88. ubi alia tria sequuntur Capita, seu Tituli, qui in Codice desiderantur. Quum tamen praedicti tres Tituli uberius pertractari videantur in Codice, quam in editione, arbitramur permixta esse in ipso contextu scholia illa, quae in editione singulis separatim subiiciuntur Titulis: sed quum de hoc diligentius inquirere non sit instituti nostri, hanc alius faciem praetulisse satis fuerit, si qui novam aliquando Basilicorum editionem adornare voluerint.

IV. pag. 68. Libri III. Titulus primus de Episcopis, & Clericis &c. inc. Ο συνοφαντίσας ἐγκληματικῶς ἐπίσκοπον, τριάνοντα χρυσίου λίτρας προσμάσθω τῷ δημοσίῳ. Tertius de Clericis, def. ἐγγυήσασθαι ὑπὲρ τινος οὐ δύναται, κωλύμενος παρὰ τοῦ νόμου τοῦ κειμένου ἐν τῷ γ' κεφ. τοῦ α' τίτ. τοῦ παρόντος γ' βιβλ. Ibid. a pag. 115. ad pag. 145.

V. pag. 78. Liber IV. unico constans Titulo de Monasteriis, & Monachis &c. inc. Μηδεὶς ἐπιβαλλέσθω κτίζειν μοναστήριον, κ. λ. Def. βίον τῆς ἀγγελικῆς ταύτης τάξεως ἀλλαξάμενον. Ibid. a pag. 146. ad pag. 157. In Codice Titulus hic multo fufius pertractatur, quam in edito.

VI. pag. 88. b. Libri V. Titulus primus de Ecclesiis & Monasteriis &c. inc. Εἴξω ἐκάστῳ τελευτῶντι τὰ οἰκεῖα πράγματα καταλιμπάνειν, κ. λ. Tertius de Ecclesiasticis Canonibus & privilegiis, def. καὶ κωφίζειν ἕκτον μέρος τῆς ὑφεσώσης προσόδου καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ εὐρήσεις ἐν τῷ πρώτῳ & δευτέρῳ & τρίτῳ, κ. λ. Ibid. a pag. 158. ad pag. 179.

VII. pag. 104. Libri VI. Titulus primus de Magistratibus, atque officiis eorum, qui in dignitate constituti sunt, eorumque privilegiis, inc. Η' κατὰ τοῦ δικάσαντος ἐν ἐπαρχίᾳ ἀρχόντος ἀγωγή, κ. λ. Septimus de officio Praetorum def. ὡς πραιτωρ δικάζέτω, μὴ μὴν ὡς ἰδιῶδες δικάζης. τὸ δὲ ἐρμηνευθὲν νόμιμον, ἐστὶ κεφ. γ' τοῦ ζ' τίτ. τοῦ 5' βιβλ. Ibid. a pag. 180. ad pag. 211. ubi alia multa sequuntur ad hunc librum pertinentia.

VIII. pag. 117. b. Libri VII. Titulus primus de Iudicibus ordinariis &c. inc. Μηδέποτε χωρὶς τῶν ἀρχόντων, κ. λ. Titulus decimus nonus, Qui legitimam personam in iudiciis habeant &c. def. μεθ' ὧν ἄρα καὶ ἀρμύζουσι. τὸ δὲ παρὸν νόμιμον, ἐστὶ τελευταῖον κεφ. τοῦ θ' τίτ. τοῦ ζ' βιβλ. Ibid. a pag. 224. ad p. 393.

IX. pag. 188. b. Libri VIII. Titulus primus de Advocatis inc. Τρεῖς εἰσι τάξεις τῶν μὴ δυναμένων συνηγορεῖν. Secundus de Procuratoribus & defensoribus def. καὶ τῷ συστήματι τῆς δίκης ἐστὶ κύριος. τὸ δὲ παρὸν ἐρμηνευθὲν νόμιμον, ἐστὶ κεφ. μιά τοῦ β' τίτ. τοῦ η' βιβλ. Ibid. a pag. 394. ad p. 436.

X. pag. 198. Libri IX. Titulus primus de appellationibus inc. Τὴν ἀδικίαν, καὶ τὴν ἀπειρίαν τοῦ δικαστοῦ. Undecimus, qui inscribitur de satisfactione ratam rem haberi, def. εἰ μὴ ἐνεμποδίσθῃ παρὰ τοῦ κυρίου ἡ δίκη. τὸ δὲ ἐρμηνευθὲν νόμιμον, ἐστὶ κεφ. γ' τοῦ ια' τίτ. τοῦ θ' βιβλ. Ibid. a pag. 439. ad pag. 580.

XI. pag. 272. Libri X. Titulus primus de in integrum restitutionibus, inc. Εἴτε διὰ τὴν ἡλικίαν, εἴτε διὰ φόβον, κ. λ. Trigessimus septimus de alienatione, quae iudicii mutandi causa fit, def. τότε κατὰ νόμον διαιεσθήσεται. Ibid. a pag. 581. ad pag. 718. In ultimo folio Excerptum quoddam brevissimum legitur περί ἀποδείξεως, καὶ προλήψεως, καὶ ῥοπῆς, manu diversa exaratum.

Hoc loco corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo pag. 393. litt. C. Xenophonis Rhetoris sermones tres, nimirum Hipparchicum, Hieronem, & de re equestri in hoc Codice adserit contineri, qui tamen nullibi apparent, sed ad sequentem Codicem pertinent.

Codex Graec. chart. Ms. in fol. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 335.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

XENOPHON.

Adde

Polybii Excerpta quaedam, & Proverbiorum selectiones.

I. pag. 1. **X**enophontis de Atheniensium Republica Liber. Existat in editione Parisiensi Henrici Stephani A. MDLXI. fol. pag. 402.

II. pag. 9. b. Eiusdem Pori, seu de Provenibus. Ibid. p. 537.

III.

cod.
xiii.

III. pag. 19. *Hipparchicus, seu de magisterio Equitum*. Ibid. pag. 557.

IV. pag. 28. *Hiero, seu Tyrannicus*. Ibid. pag. 526.

V. pag. 37. *b. De re equestri*. Ibid. p. 544.

VI. pag. 48. *De Lacedaemoniorum Republica*. Ibid. pag. 393.

VII. pag. 55. *Apomnemoneumatum, seu rerum memorabilium Libri IV*. Ibid. a pag. 412. ad pag. 476.

VIII. pag. 106. *b. Oecumenicus*. Ibid. p. 477.

IX. pag. 132. *b. Philosophorum Convivium*. Ibid. pag. 509.

X. pag. 144. *b. Cynegeticus, seu de Venatione*. Ibid. pag. 568. Est tantum fragmentum in Codice; definit enim in verbis: καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα παιδεύματα . . . quae in edit. incidunt in pag. 569. lin. 20.

XI. pag. 146. Sequuntur Excerpta tria ex Polybii Historiarum Libris *de diversitate rerum publicarum*, quorum primum ex VI. Libro inc. Τὼν μὲν γὰρ Ἑλληνικῶν πολιτευμάτων, κ. λ. Def. καὶ τὸ μεγαλόψυχον τῶν ἀνδρῶν ἐν τοῖς διαβουλίαις. Alterum pag. 165. ex Libro XVIII. inc. Εἰ γὰρ δὲ κατὰ τὴν ἔκτῃν βίβλον ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλιπὼν, κ. λ. Def. τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψεύειν. Tertium pag. 167. *b. ex Libro X*. inc. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆτον ναυίσκοι τινὲς, κ. λ. Def. μικρὰ λείπον τετρακισχιλίων ταλάντων. Notandum initio Excerpti secundi scriptorem in margine ita adnotasse: Ἐκόντες παρήκαμεν τοὺς μεταξὺ ἀπὸ τοῦ ἔκτου λόγου, καὶ ἔθεμεθα τὰδε τοῦ ιη'. διὰ τὴν σύγκρισιν, ἣν ποιεῖται ὁ συγγραφεὺς τῶν Ρωμαϊκῶν καὶ Μακεδονικῶν στρατημάτων. Idque ut lectorem admoneret, quare a sexto ad XVIII. Librum transitum fecerit. Montfauconius in suo Catalogo Excerptum tantummodo primum enunciat.

XII. p. 169. *b. Catonis Carmina paraenetica a Maximo Planude e Latino in Graecum translata*, qualia etiam alibi inciderunt.

XIII. pag. 172. Sequuntur *variae Proverbiorum Collectiones*, tacito collectoris nomine. Prima inc. Οἶκοι τὰ Μιλήσια, ἐπὶ τῶν ὅποι μὴ προσήκει τὴν τρυφήν ἐπιδεικνυμένων. Def. ὁ ἐντεμέση ἦρως. ὅτε ἀπαιτῶν τις αὐτοῖς ὕπερον προσοφείλων εὐρεθῇ, ὁ ἐντεμέση γέγονεν ἦρως. Sunt Proverbia CXXVIII. quae in fine denominantur Πλατάρχῳ παροιμίαι, αἷς Ἀλεξανδρείς ἐχρῶντο. Plutarchi Proverbia, quibus Alexandrini utebantur.

XIV. pag. 175. *Altera Proverbiorum Collectio*, item tacito collectoris nomine, continet Proverbia XXIX. quorum initium est: Οἶδα σίμωνα, καὶ σίμων ἐμέ. τελεχίων φύσει βασκάνων ὄντων, κ. λ. Def. ἐπισκώπτοντές τις ἔλεγον.

XV. pag. 176. *Quaedam verborum explanationes, & loquendi formulae variarum gentium propriae*. Inc. Ἐστία, κατὰ μὲν τὴν συνήθειαν ἡ κατ' οἶκον ἐσχάρα, καθ' ὅμῃρον δὲ ἡ οἶκος. Def. σκινθαρίζειν, ἐστὶ τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ τάλειν τινος τὸν μυκτῆρα.

XVI. pag. 177. *Λέξεις Πλάτωνος*. Platonis

voces. Inc. Η' δ' δε, ἀντὶ τῆς, ἔφη ἕτος. Def. κατάλυμα καὶ κατάλοιπος οἱ Ἀττικοί, Πλάτων δὲ καὶ καταγωγίον, & καταγωγή.

XVII. pag. ead. *b. Aliae eiusmodi voces cum sua explicatione*, quibus titulus quidem praeerat, sed deinde fuit abrasus. Inc. Ἐταιρειομένη ἡ πορευομένη. Def. τῶν ἄλλων ἀπειρηκότων.

XVIII. pag. 180. *Redeunt alia Proverbia* in tres sectiones divisa cum ipsorum elenchō singulis praevio. Prima sectio Proverbia continet circiter LXXX. alphabetice disposita & a litteris A, & B tantummodo incipientia. Inc. Ἀβρωῶς βίσι βίον, ἐπὶ τῶν πολυτελέσι τραπέζαις χρωμένων, κ. λ. Def. βατταρίζειν κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς, ὥς τὸ πομπύζειν, ἡ ἀπὸ βάττι τοῦ ἰσχυρόν. Huius tamen primae sectionis elenchum in ultima Codicis pagina reperies, cui propterea sequens monitum legas appositum: Οὗτος ὁ πίναξ τοῦ πρώτου τμήματος τῶν παροιμιῶν. ἀναποδίσας τοίνυν εἰς ζ' φύλλα, εὕρησεις ταύτας. Haec est tabula primae sectionis Proverbiorum: regrediens igitur septem folia, ipsa reperies. Secunda sectio p. 183. Proverbia continens LXX. inc. Καθμεῖα νίκη, ἐπὶ τῶν βλαβερώς & ἀσυμφέρως ἐαυτοῖς νικούντων. Def. εἰρηται εἰ ἐπὶ τῶν οὕτως χαριζομένων. Tertia tandem pag. 185. *b. Proverbia complectens LXXI*. inc. Φρεσὶν, ἡ πλουτεῖν, ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, κ. λ. Def. ὅθεν & τὰς Πριμνέων γυναῖκας ὀμύναι τὸ παρὰ δρῶν σκότος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. praeter prima XVIII. folia, quae sunt chartacea, & recentioris manus. Constat foliis scriptis 187.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ.

XENOPHONTIS CYRI PAEDIA.

Xenophontis de Cyri institutione Libri VIII. ut in edit. cit. a pag. 1. ad pag. 143. Notandum heic est, Libri quarti finem fieri in verbis, διαδώσειν, καὶ διέδωκεν, quinti vero initium ab immediate sequentibus, Οἱ μὲν δὲ ταῦτα, κ. λ. ut adnotatum legitur etiam in margine ipsius editionis p. 67.

Cod. Graec. chart. Ms. in fol. Saec. XIV. in cuius primo folio legitur: *Liber Conventus S. Marci de Florentia Ord. Praedicatorum. A Fratre Georgio Antonio Vespucio filio nativo Conventus*. Constat foliis scriptis 187.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ ΕΜΥΤΧΩΝ.

PORPHYRIUS DE ABSTINENTIA AB ANIMANTIBVS.

Ac praeterea

Eiusdem sententiarum ad intelligibilia ducentium Capita XXVIII.

I. pag. 1. **Π**ορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων. Porphyrii philosophi de

COD.
XIV.

COD.
XV.

de abstinentia ab esu carniū Libri IV. quo-
rum primus inc. Τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡκόντων, ὃ
φίρμε, πυθόμενος. Ultimus def. τιμὴν τὸ θεῖον
προσάπτουτος, καὶ πελάγους. Hos Libros Por-
phyrius scripsit ad Firmum Castritium con-
discipulum & amicum suum, in quibus ex-
cutit rationes Heraclidis Pontici, Hermachi
Epicurei, aliorumque Peripateticorum, Stoi-
corum, & Epicureorum, ac singillatim Clau-
dii Neapolitani in libro, quem adversus eos,
qui a carniū esu abstinent, scripserat. Pri-
mus Graece ex hoc Codice edidit Pærus
Victorius, praemissos Michaëlis Ephesii schol-
iis in quatuor Libros Aristotelis de partibus
animalium, subiecta Porphyrii Vita ab Euna-
pio concinnata, Florentiae MDXLVIII. in fol.
Latine vero circa idem tempus, vertente Io.
Bernardo Feliciano, prodire Venetiis MDXLVII.
in 4. quae quidem versio minus obvia, nec
Francisco de Rogerolles Confiliario & Medi-
co Regio, nec Ioanni Valentino, qui libros
hosce Latinitate postea donarunt, uspiam vi-
sa. Gallice vertit Philippus Iacobus Maussa-
cus Parisiis MDCCXII. in 8. Aliam quoque edi-
tionem huiusce Operis ad Mss. Codices emen-
datam paravit olim David Hoeschelius, ut ex
eius litteris ad Ioannem Kirchmannum post
Gudianas pag. 187. cognoscitur. Notandum
est, in nostro Codice, singularum sectionum ar-
gumenta in margine rubris litteris esse exarata.

II. pag. 85. Περὶ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ
ἀφορμῶν. Porphyrii sententiarum ad intelligibilia
ducentium Capita XXVIII. quorum primum
inc. Πᾶν σῶμα ἐν τόπῳ. Ultimum def. ἀλλ'
ἀνὰ μέρος ἐκατέρωθεν μετέχον. Sunt magnam
partem sententiae istae e Plotino excerptae,
ac veluti introductio quaedam ad Plotini scri-
pta. Graece videntur lucem in citata Por-
phyrii librorum περὶ ἀποχῆς ἐμφύχων editio-
ne Florentina MDXLVIII. fol. Graece & Latine
ad calcem eorumdem librorum, Lugd. MDCCX.
in 8. ex versione Francisci de Rogerolles.
Tandem cum meliori interpretatione Lucae
Holstenii, ac sex Capitibus auctiores e Bi-
bliothecae Vaticanae Codicibus post Vitam
Pythagorae a Porphyrio scriptam, Romae
MDCCXXX. 8. & Cantabrig. MDCCXXXV. 8.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XV.
valde nitidus. Constat foliis scriptis 89.

NOMIMON KATA STOIXEION ANONIMOT.

LIBER LEGVM IVXTA ORDI- NEM ALPHABETI INCERTI AVCTORIS.

Sæu potius

*Parvum manuale Legum a synopsi Basilicorum
diversum.*

cod. I. pag. 1. **T**Itulus interior ita habet: Νό-
μιμον κατὰ στοιχεῖον γαυμάσιον.

*Liber legum mirabilis iuxta ordinem litterarum
digestus. Ἀρχὴ τοῦ Α στοιχείου. Initium litte-
rae Α. Inc. Οἱ ἄνθρωποι πάντες, ἢ δούλοι εἰ-
σιν, ἢ ἐλεύθεροι, ἢ ἀπελεύθεροι, ἢ γοῦν πρότερον
μὲν δούλοι, ὕστερον δὲ ἐλεύθεροι. οἱ ἀπελεύθεροι
προσκύνουσιν καὶ τιμὴν χρεώσονται τῷ πάτρωνι, δη-
λονέσι τῷ ἐαυτῶν ἐλευθερωτῇ, κ. λ. Initium litterae
Π, sive ultimae est: Ὁρῶσα λέγονται τὰ οἰκο-
δομήματα, ἦτοι τὰ σιτοδοχεῖα. Finis vero: οἱ
δὲ ἐν Ἀρμενίᾳ ὠρειᾶριοι καὶ ἀπὸ σίτου καὶ κριθῆς
ἐλάβανον κατὰ τεσσαράκοντα ἔν. Auctor est
Anonymus. Quidam tamen (ait Cuiacius de
hac ipsa synopsi loquens VI. 10.) vaticinantur
eius libri auctorem esse Romanum iuniorem, &
hunc filium esse Romani Lecapeni, quem ex Con-
stantino Porphyrogenito progenitum constat, nepo-
tem scribere debuissent &c. Habetur autem Ms.
& in Biblioth. Caesar. Catalogi Nessel. Par. II.
pag. 31. Cod. XIV. §. I. In nostro Codice
adscribuntur in margine adnotationes quae-
dam, inter quas etiam occurrunt aliquando
παρὰ πομπᾶ, quae sunt locorum similium, sive
parallelorum indicationes, nimirum Legum,
Novellarum Imp. Constitutionum Apostoli-
carum, Canonum Ecclesiasticorum &c. quae
cum iis, quibus de agitur, videntur consen-
tire. Hac synopsi, quae ad distinctionem al-
terius maioris Basilicorum synopses, item
alphabetice dispositae, de qua supra Codice
VIII. τὸ μικρὸν κατὰ στοιχεῖον Graecis dicitur,
seu parvum Manuale Iuris, usus est Harme-
nopulus in suo Iuris Promtuarium (1) conte-
xendo, ut videre est apud Fabric. Bibl. Gr.
Vol. XII. pag. 428. Interim notandum hoc
loco, multa eiusmodi manualia Iuris in O-
rientie fuisse, omnibus fere patronis causarum
suum sibi Codicillum, & quasi viae comitem
conficientibus, ἐν οἷς ἀπάντων ἐμφέρεται τῶν
νόμων τὰ κεφάλαια πρὸς τὸ τῆς χρῆσεως ἔτοιμον.
Quare mirum non est, si aliquando apud
scriptores in tanta huiusmodi eclogarum le-
gum varietate, quae in bibliothecis manu
exaratae adservantur, una pro altera fuerit
accepta. Nos quoque in recensione Codicis
X. Plut. IV. Basilicorum synopsim Titulis
CCCXLVIII. constantem, quae in illo con-
tingebatur, perperam cum hac Legum eco-
ga, quam prae manibus habemus, confudif-
se, nunc tandem perspeximus; quae enim
ibi (2) de illius auctore (3), ac nuncupatio-
ne (4) pronuntiavimus, huic magis, quam
illi scias convenire. Illam enim maiorem,
hanc vero minorem synopsim libet appellare,
quas ante nos Iacobum Gothofredum in Ma-
nuali Iuris perperam confudisse auctor est
Nesselius in not. ad cit. Cod. XIV. Biblioth.
Caesar.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Sae-
culi XV. optime servatus, diligenterque con-
scriptus. Constat foliis scriptis 178.

ΠΛΑ-

(1) Πρὸς τὸν ἐκδοτὴν ἐν τῇ ἀρχῇ.

(2) Catalogi Tom. I. pag. 530 §. I. circa medium.

(3) Romano nimirum iuniore.

(4) μικρὸν κατὰ στοιχεῖον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΟΜΟΙ.

PLATO DE LEGIBVS.

Ac praeterea

*Alii eiusdem Dialogi tum γνήσιοι, tum ὑπόδοι,
Definitiones, & Epistolae.*

COD.
XVII.

Prima pagina eorum, quae in hoc continentur Volumine, tabulam Latinam, altera Graecam exhibet; & in hac quidem secunda tabula tituli & initia cuiuslibet Operis adferuntur. A pagina tertia incipiunt Platonis Opera, & quidem hoc ordine:

I. pag. 3 *Platonis de Legibus, sive de Legum institutione Libri XII.* quorum initium & finis concordat cum editione Francofurt. MDCII. quam citavimus supra in Codice VII. huius Plutei, ubi incidunt in Tom. II. a pag. 769. ad pag. 1000.

II. pag. 254. *Eiusdem Epinomis, vel Philosophus.* Ibid. pag. 1003.

III. pag. 269. *b. Eiusdem Dialogi, qui pro nobis, sive supposititiis habentur, & primo quidem Axiobus, vel de morte.* Ibid. pag. 1303.

IV. pag. 275. *b. De Iusto.* Ib. p. 1309.

V. p. 278. *b. De Virtute.* Ib. p. 1312.

VI. pag. 281. *b. Demodocus, sive de consilio dando.* Ibid. pag. 1315.

VII. pag. 287. *Sisyphus, sive de consultando.* Ibid. pag. 1320.

VIII. pag. 291. *Ἀλκυών, ἢ περὶ μεταμορφώσεως. Halcyon, seu de Transformatione Dialogus.* In hac editione non exstat, sed inter Luciani Opera edit. nuperae Amstelod. MDCCKLIII. in 4. Tom. I. pag. 176. Leonti Academico tribuitur a Nicia Nicaensi apud Athenaeum Lib. XI. & Phavorino apud Laërtium III. 62. Versatur autem totus in admirabilibus Dei operibus celebrandis, cuius potentiam homines ne cogitando quidem adsequi valent.

IX. pag. 293. *b. Eryxias, seu de divitiis, sive, ut alii habent, Erasistratus.* In cit. Platonis edit. pag. 1323.

X. pag. 306. *Definitiones Platonis.* Ibid. pag. 1337.

XI. pag. 311. *Eiusdem Epistolae XIII.* eodem ordine, quo exstant ibidem a p. 1267. ad pag. 1303.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. marginalibus aliquot scholiis adspersus. Constat fol. scriptis 353.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΝΟΜΙΚΑΙ.

INSTITVTIONES LEGALES.

COD.
XVIII.

Iustiniani Institutionum Graecarum, Theophilo Antecessore interprete, Libri posteriores tres, prae antiquitate foede corrupti ac mutili. Incipiunt a Titulo secundo Libri II. qui est

περὶ πραγμάτων ἀσωμάτων, de rebus incorporabilibus, & inc. Εἰρήκαμεν ἐν τοῖς προλαβούσι, κ. λ. Desinunt autem in Titulo XI. Libri IV. qui est περὶ ἱκανοδοσιῶν, de satisfactionibus, cuius postrema verba sunt: τῇ κεφαλῇ πασδὲν τῶν πόντων, τυτέτι ταύτῃ τῇ βασιλευσῇ πόλει. Crebris autem schematismis adspersus est Liber ab eodem scriptore appositus, & ad rem melius sub oculos ponendam accommodatus, quibus divisiones, ac subdivisiones rerum, quibus de agitur, exhibentur. Notulae etiam Latinae identidem occurrunt in margine.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. initio ac fine carens, tineaque ita corrosus, ut plurima deperierint. Constat foliis scriptis 138.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

PLATONIS DE REPUBLICA.

Ac praeterea

Timaeus, nec non Synesii Orationes aliquot.

I. pag. 1. **P**latonis de Republica, seu de Iusto Libri X. Concordant cum editis cit. loc. a pag. 571. ad p. 766.

COD.
XIX.

II. pag. 122. *Eiusdem Timaeus, sive de Natura Dialogus.* Ibid. a pag. 1040. ad pag. 1089.

III. pag. 178. *Synesii Cyrenaei ad Imperatorem, sive de regno Oratio.* Exstat in eius Operum edit. Paris. anni MDCXXXIII. fol. p. 1.

IV. pag. 191. *b. Eiusdem Aegyptii, seu de Providentia sermones duo cum protheoria.* Ib. pag. 89.

V. pag. 210. *Eiusdem Dio, seu de suae ipsius vitae instituto.* Ibid. p. 35.

VI. pag. 222. *b. Eiusdem de Insomniis cum protheoria.* Ibid. pag. 130.

VII. p. 233. *b. Eiusdem calvitii encomium.* Ibid. pag. 63.

VIII. pag. 244. *b. Ad Paeonium de dono (astrolabii).* Ibid. pag. 307.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XII. cuius ultimum folium ferme dimidium aevo consumtum, nova pagella restauratum, ac recenti scriptura suppletum est. Constat foliis scriptis 247.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ
ΕΞΗΚONTABIBΛΟΥ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ.EPITOME ORDINE LITTERARVM
CONSTITVTIONVM
LEGALIVM COMPREHENSARVM LX. LIB.

EAdem nimirum Basilicorum synopsis alphabetica cum illa, quam exhibet Codex VIII. huius Plutei. Titulorum index praemissus hanc exhibet epigraphen: Πίναξ ἀκριβής

COD.
XX.

βῆς τῶν κατὰ σοιχείων ἐξήκοντα νομίμων βιβλίων κατὰ σύνθεσιν. *Tabula accurata sexaginta Legalium librorum per alphabetum & per compendium*. Pag. 9. *b.* incipit ipsa synopsis, praemisso item, ut in aliis, extra ordinem honoris gratia Titulo *de Fide*. Definit autem imperfecte, mutilato in fine Codice, in verbis: καὶ διηρημένως Πέτρον λεγατευθῆ . . . . . quae pertinent ad Titulum IV. eorum, qui in littera X comprehenduntur, & est περὶ χρησεως καρπῶν καὶ χρησεως ψυχῆς, κ. λ. quare considerantur Tituli ad litteras Ψ, & Ω pertinentes.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XIV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 341.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI OPERA QVAEDAM.

COD.
XXI.

IN prima pagina Moraliū Plutarchi sermonum elenchus occurrit Graece exaratus, quorum ordo sequens est:

I. pag. 2. *Quod ne suauiter quidem uiui possit secundum Epicuri decreta*. Edit. cit. Tom. II. pag. 1086.

II. pag. 16. *An recte dictum sit, Latenter esse uiuendum*. Ibid. p. 1128.

III. pag. 18. *An uitiōsitas ad infelicitatem sufficiat*. Ibid. pag. 498.

IV. pag. 19. *De amore prolis*. Ibid. pag. 493.

V. pag. 22. *b.* *De inuidia & odio*. Ibid. pag. 536.

VI. pag. 24. *De unius in republica dominatione, populari statu, & paucorum imperio*. Ibid. pag. 826.

VII. pag. ead. *b.* *De consolatione ad Apollonium*. Ibid. pag. 101.

VIII. pag. 37. *De exilio*. Ibid. p. 599.

IX. pag. 43. *Ex sermone, utrum bello, an pace clariōres fuerint Athenienses*. Ibid. pag. 345.

X. pag. 47. *Quod maxime cum principibus uiris philosopho disputandum sit*. Ib. p. 776.

XI. pag. 49. *An seni gerenda sit respublica*. Ibid. pag. 783.

XII. pag. 59. *Convivium philosophorum*. Ib. pag. 146.

XIII. pag. 71. *b.* *De Iside & Osiride sacer sermo*. Ibid. p. 351.

XIV. pag. 94. *De uirtutibus mulierum*. Ib. pag. 242.

XV. pag. 109. *Ad Principem ineruditum*. Ibid. pag. 779.

XVI. pag. 111. *b.* *De esu carniū Oratioes duae*. Ibid. a pag. 993. a p. 999.

XVII. pag. 115. *b.* *De Musica dialogus, cuius personae sunt Onesicrates, Soterichus, & Lyffas*. Ibid. p. 1131.

XVIII. pag. 126. *b.* *Compendium commentarii, quo ostenditur, Stoicos absurdiora, quam poetas dicere*. Ibid. pag. 1057.

XIX. pag. 127. *b.* *Compendium comparationis Aristophanis, & Menandri*. Ibid. p. 853.

XX. pag. 128. *Compendium commentarii de animae procreatione apud Platonem in Timaeo*. Ibid. pag. 1030.

XXI. pag. 130. *Amatoriae narrationes*. Ib. pag. 771.

XXII. pag. 132. *b.* *Quaestiones naturales, in fine mutillae*. Ibid. pag. 911. In Codice uero definiunt in uerbis: πομφόλυγος δίκην κελύμεται . . . . . edit. pag. 919. lin. 18.

XXIII. pag. 139. *b.* *De placitis philosophorum Libri V. cum Capitulū elenchō singulis praevio*. Ibid. a pag. 874. ad p. 911.

XXIV. pag. 164. *b.* *Parallela, seu historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio*. Ibid. pag. 305.

XXV. pag. 172. *b.* *Capitulorum descriptio, seu quaestionum Romanarum solutio*. Ibid. pag. 263.

XXVI. pag. 193. *Quaestiones Graecae*. Ibid. pag. 291. In Codice tamen sunt anepigraphae.

XXVII. pag. 202. *b.* *Vitae decem Rhetorum*. Ibid. pag. 832.

XXVIII. pag. 217. *b.* *De ei apud Delphos*. Ibid. p. 384.

XXIX. pag. 225. *Virtutem doceri posse*. Ib. pag. 439.

XXX. pag. 226. *De Stoicorum repugnantis*. Ibid. pag. 1033.

XXXI. p. 244. *b.* *De primo frigida*. Ibid. pag. 945.

XXXII. pag. 252. *Homeri Vita, qualis in prolegomenis habetur celeberrimae illius Homeri Operum edit. Florent. A. mccccxxxviii. de qua fusius egimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 129. Cod. VII.*

XXXIII. pag. 283. *b.* *De uitanda aere alieno*. In dicta Plutarchi edit. Tom. cit. p. 827.

XXXIV. pag. 286. *b.* *Consolatio ad uxorem suam, in fine mutilla*. Ibid. p. 608. In Codice definit in uerbis: καὶ δὲ ἀφθέραι μὲν . . . quae incidunt in edit. p. 611. lin. 49.

XXXV. pag. 290. *De Fato, lacunis scatens, & item in fine mutilla, ut in edit. p. 568.*

Cod. Graec. chart. Ms. in 4. mai. Saeculi XV. optime seruatus. Constat fol. scriptis 294.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

Ac praeterea

Vitae aliquot.

PRaeedit index Latinus Operum Plutarchi, quae in hoc continentur volumine. Eorum uero series ita habet:

I. pag. 2. *De exilio*. In cit. edit. Tom. II. pag. 599. Hic sermo ferme totus manu Francisci Philippi, cuius erat Codex, suppletus fuit.

II. p. 13. *Galba*. Tom. I. p. 1053.

O

III.

COD.
XXII.

- III. pag. 27. *Otho*. Ibid. pag. 1066. Re-
deunt inde sermones morales.
- IV. pag. 36. *Bello ne, an pace clariores
fuerint Athenienses*. Tom. II. pag. 345.
- V. pag. 42. *b. Quod maxime cum princi-
pibus viris philosopho disputandum sit*. Ibid.
pag. 776.
- VI. p. 45. *b. Praecepta de tuenda sanitate*.
Ibid. pag. 122.
- VII. pag. 61. *An seni gerenda sit respublica*.
Ibid. pag. 783.
- VIII. pag. 76. *Convivium philosophorum*. Ib.
pag. 146.
- IX. pag. 94. *b. De Iside, & Ofiride*. Ibid.
p. 351.
- X. pag. 129. *De mulierum virtutibus*. Ibid.
pag. 242.
- XI. pag. 151. *Praecepta coniugalia*. Ibid.
pag. 138.
- XII. pag. 159. *b. Ad Principem ineruditum*.
Ibid. pag. 779.
- XIII. pag. 163. *De esu carniū Sermones
duo*. Ibid. a p. 993. ad p. 999.
- XIV. pag. 169. *De Faio, in fine mutilus*.
Ibid. pag. 568.
- XV. pag. 176. *Platonicae quaesitōnes*. Ibid.
pag. 999. In Codice tamen sunt anepigra-
phae, & incipiunt ut in Codice V. huius
Plutei supra pag. 176. §. XXXIX.
- XVI. pag. 185. *b. De Musica dialogus*. Ib.
p. 1131.
- XVII. pag. 201. *b. Compendium commenta-
rii, quo offenditur, Stoicos absurdiora quam
poetas dicere*. Ibid. pag. 1057.
- XVIII. pag. 202. *b. Compendium compa-
rationis Aristophanis & Menandri*. Ibid. pag.
853.
- XIX. p. 204. *b. Excerpta ex eius commen-
tario de procreatione animae apud Platonem in
Timaeo*. Ibid. pag. 1030.
- XX. pag. 206. *b. Quod ne suaviter quidem
vivi possit secundum Epicuri decreta*. Ibid. p.
1086.
- XXI. pag. 227. *b. Virum recte dictum sit,
Latenter esse vivendum*. Ibid. pag. 1128.
- XXII. pag. 230. *b. An vitiositas ad infeli-
citatem sufficiat*. Ibid. pag. 498.
- XXIII. pag. 232. *b. De amore prolis*. Ibid.
pag. 493.
- XXIV. pag. 237. *b. De invidia & odio*.
Ibid. pag. 536.
- XXV. pag. 239. *b. De unius in republica
dominatione, populari statu, & paucorum im-
perio*. Ibid. p. 826.
- XXVI. pag. 241. *Amatoriae narrationes*.
Ibid. pag. 771.
- XXVII. pag. 245. *Quaestiones naturales, in
fine mutilae*. Ibid. pag. 911.
- XXVIII. pag. 256. *b. De placitis philoso-
phorum Libri V. cum elencho Capitum singu-
lis recentiori manu praemissō*. Ibid. a pag.
874. ad pag. 911.
- XXIX. pag. 297. *De virtute morali*. Ibid.
pag. 440.
- XXX. pag. 310. *b. De primo frigido*. Ibid.

pag. 945. Huius quoque sermonis plusquam
dimidia pars manu Francisci Philelphi sup-
pleta est.

XXXI. pag. 324. *b. Alphabetus Graeca &
Latina, utriusque linguae litteras maiusculas
exhibens*.

XXXII. p. 325. *Inscriptiones quaedam par-
tim Latinae, partim Graecae, quibus hic ti-
tulus praecurrit: Epigrammata ex K. A. (nem-
pe Cyriaco Anconitano) ad Franc. Philel-
phum missa ex Anconae patria civitate*. Has
nos quum editas arbitremur, loca tantum, in
quibus ipsae reperiuntur, adnotabimus. I. *ad
portum*, II. *ad aedem Cyriaci Episcopi*, III. *ad
summam C. arcem*, IV. *Athenis ad Divi Hadr.
Caes. arcem*, V. *Athenis ad marmoream bas-
im*, VI. *apud Delphos*, VII. *eis λεβυδίων*,
VIII. *apud vicum Pisanum*, IX. *In Piceno a-
pud Maceratam novam Helviae Ricinae Col. haec
in Mercurium genium SS. nostrum*, X. *apud
Maceratam novam in Piceno Helviae Ricinae
Col. XI. apud montem Milonem oppidum ad
marmoream basim IIII. boum capitibus insignem*.
XII. *apud Tholentinum ad aedem B. Cateri
martyris*, XIII. *apud Horae Bonae abbatiam*.
XIV. *apud Mutinam*, XV. *Haec Horatius ad
Moec. Ser. VIII. XVI. eis τὴν Σπάρτην*, XVII.
apud Mediol. in aede S. Marci.

XXXIII. pag. 328. *b. Plutarchi consolatio
ad uxorem suam, in fine mutila*. In cit. Tom.
pag. 608. Manu vero diversa exarata est, &
desinit, ut in Codice XXI. superiori §.
XXXIV.

Cod. Graec. bombycinus, praeter partem
illam manu Francisci Philelphi suppletam,
quae chartacea est, Ms. in 4. Saec. XIV. in cu-
ius primo folio epigraphae legitur manu Franc.
Philelphi: Τοῦτο τὸ βιβλίον Φραγκίσκου ἐστὶ
τοῦ Φιλέλφου καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. Τὰ τῷ Πλου-
τάρχῳ ἠδυνά. Eiusdem quoque Francisci no-
tulis in margine adscriptus est. Constat foliis
scriptis 333.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

THEOPHRASTI CHARACTE- RES.

I. pag. 1. **T**heophrasti Eresii Characteres ii-
dem sunt, atque illi, quos
recensuimus in Cod. XVIII. Plut. LX. Cara-
logi nostri Tom. II. pag. 609. §. V. ad quem
lectores remitto, Heic tantum ad caracte-
rum calcem subiecit scriptor quaedam pau-
ca, quibus ita Theophrastum alloquitur:
Ἀλλ' ἔστιν, ὦ Θεόφραστε, χαλεπὸν κατὰ τὸν
τοιοῦτον ἰδεῖν ἐν τῷ βίῳ, καὶ τῆς ἐν τέτοις κα-
κίας ὅλως ἀφεστηκότας· εἰ μὴ γὰρ τὰ πάντα δο-
κοῖη τις εἶναι κακὰς, τοῖς γὰρ πλείοσι τὸ χροῖ-
σθαι τῶν ἀρίστων ἐξέσθαι. ἢ τοῖνυν σοὶ περὶ τοῦ
ἡμῶς τὰς ἀπάντων ὄψεαι φυλάττεσθαι δεῖ, ἢ
ποιωνῶντας καὶ λόγων καὶ πράξεων τὴν ἐκάστη γνῶ-
μην μιμεῖσθαι. ἀλλ' οὕτω μὲν κακίας ἐσθλὰς καὶ
ἀρετῆς ἀλλοτριώσις ἐπεται· ἐκεῖνος δὲ ἢ μισαν-
θρωπία καὶ τοῦ Τίμωνος ἔγκλημα. ταύτη τοι καὶ
χα-

COD.
XXIII.

χαλεπὸν ἐλέσθαι τὸ κρείττον, καὶ δεινὸς ἐκατέρωθεν ὄλιθος.

II. pag. 12. Περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημεϊῶν, καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων. *De Solis & Lunae significationibus, & eorum universalibus apotelesmatibus*. Inc. Γ'έρον, ὅτι ἐν πρώτοις μόνος ὁ ἥλιος καθολικῶς ἔχει τὰς ἐνεργείας τῶν ἄλλων διοσημεϊῶν ἰστικῶς ἐχουσῶν, κ. λ. Inferta sunt Capita quaedam, περὶ κεραυνῶν, περὶ σεισμῶν, κ. λ. Auctor Anonymus; multis autem correctionibus ac lituris scatet eiusmodi Opusculum, propereque ac non sine oscitantia videtur exaratum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 25.

ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ ΟΝΕΙΡΟΣ.

SCIPIONIS SOMNIVM.

Adde

Macrobio in illud Commentariorum Libros duos, & Georgii Gemisti Opera quaedam.

20D.
214V.

I. pag. 1. ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ ὄνειρος συγγραφὴς μὲν παρὰ Μάρκου Τουλλίου Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος, ἐξηγητὴς δὲ παρὰ Μακροβίου Ἀμβροσίου, εἰς διὰ τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν μετενεχθεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς Μαξίμου τοῦ Πλανύδη. *Scipionis somnium conscriptum quidem a Marco Tullio Cicerone. Rhetore, expositum vero a Macrobio Ambrosio, & in Graecam linguam translatum a sapientissimo inter monachos Maximo Planude*. Somnium inc. Ἡ νύκτα ἐπὶ τὴν Ἀφροδίτην ἀφικόμεν. Def. ἐγὼ δὲ τὸ ὕπνου εὐδὴ ἀπελύθην. Sequitur pag. 7. *Macrobio in ipsum somnium Commentarius, & quidem in duos libros divisus. Primus Liber inc. Μεταξὺ τῶν τῷ Πλάτωνα καὶ Κικέρωνος βιβλίων, κ. λ. Def. ταμειωμένα τὰ τῶν ἐπομένων ἀνάπτυξιν*. Liber II. pag. 59. inc. Ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ ἐξηγήσει, τίκνον Εὐσάμει, καὶ τῷ φωνῇ αὐτοῦ Φαιδρέτεραι μοι, κ. λ. Def. ἐν ᾧ συμπάσης φιλοσοφίας ἡ ὁλοκληρία περιλαμβάνεται. Hi duo Commentariorum Libri a Macrobio in Scipionis somnium Ciceronianum elaborati, & Eustathio filio inscripti, magna sunt eruditione referti, ac saepius Latine viderunt lucem, varias ipsorum editiones recensente Fabricio Biblioth. Latinae Tom. II. pag. 115. §. XII. Graeca vero tum somnii, tum commentariorum versio Maximi Planudis, adhuc est inedita, eaque usi sunt Iac. Cuiacius, & in Thesauro Graecarum vocum Guil. Morellus. Occurrit igitur Ms. in Biblioth. Regis Galliae Cod. DCLXXXIII. teste Labbeo Bibl. Nov. Mss. pag. 280. & in Coisliniana pag. 520. Fuit autem Macrobius iste Ambrosius Aurelius Theodosius, Vir Consularis, & Illustis, sacrique cubiculi Praefectus: de cuius patria minime constat inter Scriptores. Graecum videtur facere Erasmus in Ciceroniano: Romanum vero se ipse negat Praefat. in Saturnal. Parmensem scribit Ricciolius in Alma-

gesto. Non minus de eius religione incerta res est, quum Christianis ipsum adnumeret Barthius pag. 2258. Adversar. contra Ethniscus dicatur Spanhemio Dub. Evangel. Tom. I. pag. 533. ambigui vero haereant Grotius ad Matth. II. 16. & Huetius pag. 789. Demonstrat. Honorii tandem & Theodosii iunioris temporibus floruisse, patet ex Codice Theodosiano Lib. VI. Tit. 8.

II. pag. 90. Τοῦ φιλοσόφου καὶ σπουδαιοτάτου ἀνδρός, κυρίου Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται, καὶ ὡς βελτίον τὰ Πλάτωνα. *Philosophi & studiosissimi viri D. Georgii Gemisti de iis, in quibus Aristoteles dissentit a Platone, & quod Platonis dogmata sint meliora Liber*. Inc. Οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι καὶ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, Πλάτωνα Ἀριστοτέλους πολλῶ τῷ μέτῳ προετίμων. Def. εἰδότες μέντοι, ὡς συχνὰ αὐτοῖς καὶ φαῦλα ἐγκαταμύχεται. Libellus hic Georgii Gemisti de differentia Platonicae & Aristotelicae philosophiae publice expositus est Basileae MDLXXIV. in 4. per Georgium Chariandrum in Latinam linguam translatus, & Venetiis Graece apud Scotum cum Bernardini Donati Veronensis Paraphrasi in 8. Graece etiam prodit Parisiis MDXLI in 8. cum eiusdem Bernardini Dialogo de Platonicae atque Aristotelicae philosophiae differentia. Exstat Ms. in Catalogo Bibl. Venetae Mss. Graecorum ad D. Marcum MDCCXI. pag. 278. Cod. DXVII. in Augustana, Ambrosiana Mediolani, & Bavarica Cod. CCLXI. Vide Allatii Diatribam de Georgiis Fabric. editionis in calce Volum. X. Bibl. Graec. pag. 746. N. 17. & 18. ubi adnotat, in hoc Opere Georgium ita acriter defendendum Platonem suscepisse, ut adversarium obrectationibus, & calumniis foede prorsus conscindere non erubuerit, ex eoque factum, ut praestantissimorum virorum, Theodori Gazae, Andronici Callisti & Cardinalis ipsius Bessarionis odia, calamumque in se concitaret, ut alibi etiam a nobis dictum meminimus.

III. pag. 101. b. Ἐξηγήσει τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ μαγικὰ λόγια, καὶ ἐκ Χαλδαϊκῆς ἑνὲς λέγεται ὡς ἑνὸς. *Eiusdem Commentarius in Oracula Magica* (sc. Zoroastris) quae ab aliquibus etiam *Chaldaica Carmina dicuntur*. Inc. Διζέο σὺ ψυχῆς, κ. λ. Οἱ ἀπὸ Ζωροάστρου μάγοι νομίζουσιν, κ. λ. Def. πρεσβύτερον ἰσοπέτομαι. Gr. & Lat. prodit Parisi. MDXXXVIII. in 4. Iac. Marthano interprete, ac MDIC. in 8. cum Sibyllinis Oraculis, studio Io. Obsopoei. Varie autem a variis Libellus inscribitur, ut videre est apud Allatium loc. cit. pag. 744. N. 6.

IV. pag. 106 Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ ἀρετῶν. *Eiusdem de Virtutibus Libellus*. Inc. Ἀρετὴ ἐστὶν ἔξω, κ. λ. Def. πολιτεία, ἀσπίς, & θεοσέβεια. Alibi saepius occurrit.

V. p. 110. b. *Marci Tullii Ciceronis de memoria artificiosa Libellus* e Latino in Graecum translatus, interprete Anonymo, sed forte Maximo Planude, de quo vide Catalogi nostri Tomum II. pag. 387. §. XI. cum ipso enim concordat.

VI. pag. 114. Oratio anepigrapha, sed est eiusdem Georgii Gemisti ad Imp. Manuelem Palaeologum de rebus Peloponnesiacis constituendis, & inc. Θεώτατε αὐτοκράτωρ. Ο' μὲν πρὸς Ἰταλῶν τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ δυναστεύοντας τοῖς πάντα κρατίστους σοὶς ἡέσι πολέμηθεις πόλεμος, κ. λ. Def. Θεὸς δὲ δόξῃ τὴν συνοίσουσαν, καὶ πᾶσι καλῶς ἔχουσιν ψῆφον ἐξεργεῖν. Habes etiam Catalogi nostri Tom. II. pag. 318. §. IX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. exeuntis, cum quibusdam notulis in margine, manu, ut videntur, Francisci Philelphi. Constat foliis scriptis 119.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ
ΑΓΩΓΗΣ.

PLUTARCHVS DE LIBERIS
EDVCANDIS.

COD.
XXV.

Concordat hic sermo de liberorum educatione cum edito in citata toties Plutarchi Operum edit. Tom. II. pag. 1.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optimus, nonnullis in margine Latinis notulis adspersus. Constat foliis scriptis 17.

ΚΑΤΩΝ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ.

CATO ROMANVS.

Ac praeterea

Aristophanis Comoediae tres.

COD.
XXVI.

I. pag. 1. Catonis Romani disticha moralia, & Latino in Graecum sermonem translata a Maximo Planude monacho, de quibus vide Catalogi nostri Tom. II. pag. 259. §. XVI. ubi de auctore breviter differimus. In nostro Codice glossis sunt interlinearibus uberrimis referta.

II. pag. 13. Aristophanis Comoediae III. nimirum I. Plutus, II. pag. 61. Nebulae, & III. pag. 119. Ranae, cum argumentis in singulas, scholiis quibusdam in margine, & glossis interlinearibus. Poetae Vita praecedat, quae inc. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιεῖς, κ. λ. Def. ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους. Habes editam in Prolegomenis ad Aristophanem edit. Amstelod. mccc. fol. pag. XIV. Thomae Magistro tributam. Primae Comoediae argumentum illud est, quod in edit. primo loco ponitur pag. 1. & adespota est: secundae vero, & tertiae illa sunt, quae in edit. Thomae Magistri nomen praefecerunt.

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optimae notae. Constat foliis scriptis 180.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ.

HIPPARCHVS.

Adde

Ciceronem de senectute.

I. pag. 1. Platonis Dialogus, qui inscribitur Hipparchus, seu de lucri cupiditate. Exstat in edit. cit. pag. 510. Hic recentissima quadam ac propria manu exaratus fuit in iis foliis, quae initio Codicis vacua supererant.

COD.
XXVII.

II. pag. 4. Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος Κάτων, ἢ περὶ γῆρας πρὸς τὸν Ἀττικὸν μετενεχθεὶς ὑπὸ Θεοδώρου. Marci Tullii Ciceronis Cato, vel de senectute ad Atticum, in Graecum translatus a Theodoro (sc. Gaza). Inc. Ὁ Τίτε, εἰπὲν ἐγώ. Def. οὐ πάντις ἂν ἐπὶ τοῦτον. Legitur in editione Ciceronis Aldina mccciii. 8. edente Io. Baptista Egnatio, & in editione Sturmiana Argentorarensi, aliisque: separatim vero Graece & Latine Ingolstadtii mdcxvi. in 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 36.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLUTARCHI MORALIA.

IN primo folio legitur duplex Plutarchi sermonum moralium XVII. elenchus, Latinus alter, alter Graecus, quorum ordo ita habet:

COD.
XXVIII.

I. pag. 2. De virtute & vitio. In cit. edit. Tom. II. pag. 100.

II. pag. 3. b. Animi ne, an corporis adfectiones sint peiores. Ibid. pag. 500.

III. pag. 5. b. De virtute morali. Ibid. p. 440.

IV. pag. 18. b. De animi tranquillitate. Ibid. pag. 464.

V. pag. 34. De liberorum educatione. Ibid. pag. 1.

VI. pag. 51. De cohibenda ira. Ibid. pag. 452.

VII. pag. 64. De curiositate. Ibid. pag. 515.

VIII. pag. 73. De amore fraterno. Ibid. p. 478.

IX. pag. 89. De vitioso pudore. Ibid. pag. 528.

X. pag. 98. Quomodo quis suos in virtute paranda sentire possit profectus. Ibid. pag. 75.

XI. pag. 110. b. Quomodo possit adulator ab amico internosci. Ibid. pag. 48.

XII. pag. 141. De his, qui sero a Numine puniuntur. Ibid. pag. 548.

XIII. pag. 166. b. De capienda ex hostibus militate. Ibid. pag. 86.

XIV. pag. 175. Quomodo adolescens poetas audire debeat. Ibid. pag. 14.

XXV.

XV. pag. 202. *Qua quis ratione seipsum citra invidiam laudare possit*. Ibid. p. 539.

XVI. pag. 212. *b. De multitudine amicorum*. Ibid. pag. 93.

XVII. p. 217. *b. Virum animi, an corporis adfectio sit concupiscentia, & aegritudo*. Vide in Codice IV. Plut. LVI. Catalogi nostri Tom. II. pag. 302. §. XVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 221.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

COD.
XXIX.

Hic Codex ab eadem, qua superior, manu exaratus, totidem atque ille, sermones complectitur, qui propterea alteram Plutarchi moralium partem constituunt. Horum series, praemisso indice, Latino primum, deinde Graeco, sequens est:

I. pag. 2. *De garrulitate*. In cit. Tom. pag. 502.

II. pag. 17. *b. De auditione*. Ibid. pag. 37.

III. pag. 31. *De fortuna*. Ibid. p. 97.

IV. pag. 34. *Animi ne, an corporis adfectiones peiores sint*. Ibid. pag. 500. Hic sermo habebatur etiam in Codice superiori.

V. pag. 36. *b. De superstitione*. Ibid. pag. 164.

VI. pag. 45. *b. De amore diuitiarum*. Ib. pag. 523.

VII. pag. 51. *b. Aqua ne, an ignis sit utilior*. Ibid. pag. 955.

VIII. pag. 55. *b. De vitando aere alieno*. Ibid. pag. 827.

IX. pag. 60. *b. Quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985.

X. pag. 69. *b. Terrestria ne, an aquatilia animalia sint callidiora*. Ibid. p. 959.

XI. pag. 102. *b. Convivium septem philosophorum*. Ibid. pag. 146.

XII. pag. 124. *b. De oraculorum defectu*. Ibid. pag. 409.

XIII. pag. 157. *De Romanorum fortuna*. Ibid. pag. 316.

XIV. pag. 168. *De Alexandri fortuna, vel virtute Orationes duae*. Ibid. a pag. 326. ad pag. 345.

XV. pag. 188. *b. Praecepta coniugalia*. Ib. pag. 138.

XVI. pag. 197. *b. Praecepta de tuenda sanitate*. Ibid. pag. 122.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 214.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΙΝΑ.

PLVTARCHI QVAEDAM.

I. pag. 1. **P**lutarchi *Quaestiones naturales*, COD. in fine mutilae. In cit. edit. XXX.

Tom. II. pag. 911. Definunt, ut in Codice XXI. huius Plutei, supra pag. 210. §. XXII.

II. pag. 12. *De placitis philosophorum Libri V. cum elencho Capitum singulis praevio*. Ibid. a pag. 874. ad pag. 911.

III. pag. 57. *De Fato*, in fine mutilus. Ib. pag. 568.

IV. pag. 66. *Compendium de animae procreatione apud Platonem in Timaeo*. Ibid. p. 1030.

V. pag. 70. *De Musica dialogus*. Ibid. pag. 1131.

VI. pag. 91. *De Homero, seu Vita Homeri*, de qua vide Codicem VII. Plut. LVI. Catalogi Tom. II. pag. 305. §. VIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. a pag. 66. usque ad finem diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 154.

FINIS PLVTEI LXXX.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXXI.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXIII.

C O D E X I.

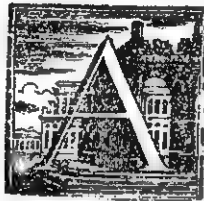
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

Ac praeterea

Alia eius Opera philosophica.

I. p. 1.

Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X. ut in editione Graec. Lat. Parisiensi curante Gulielmo Du-Vallio A. MDCXIX. fol. T.

de insomniis, & de divinatione per somnum Liber unus. Ibid. a pag. 684. ad pag. 700. & quidem in tres diversos libros distinctus. Titulus tamen Codicis habet tantummodo, Περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρευσε, καὶ τῆς κατ' ὕπνον μαντικῆς, ita ut videatur deesse Liber περὶ ἐνυπνίων.

II. a pag. 1. ad pag. 144. Notandum magnam partem Libri X. quae ab exscriptore suo loco praetermissa fuerat, in calce eiusdem Libri fuisse ab alia manu suppletam.

II. p. 33. *Eiusdem Meteorologicorum Libri IV.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 528. ad pag. 600.

III. pag. 58. *Eiusdem de caelo Libri IV.* cum scholiis marginalibus valde crebris. Ib. a pag. 431. ad pag. 493. Ad calcem Libri quarti ita se subscripsit amanuensis: Ἐγράφη δὲ χειρὸς Ἰωάννου τοῦ Παναρέτη. Scriptus est (sc. liber) manu Ioannis Panareti. Quae vero sequuntur usque ad pag. 169. diversa manu sunt exarata, & antiquiorem praeferebant aetatem, ita ut ex alio Codice in hunc inserta locum videantur.

IV. pag. 77. *Eiusdem de partibus animalium & earum causis Libri item IV.* Ibid. a p. 966. ad pag. 1046.

V. pag. 101. *Eiusdem de animalium incessu Liber.* Ibid. a pag. 733. ad p. 747.

VI. pag. 105. *Eiusdem de anima Libri III.* Ibid. a pag. 616. ad pag. 661.

VII. pag. 117. *b. Eiusdem de sensu & sensibili Liber.* Ibid. a pag. 662. (per errorem 638.) ad pag. 678.

VIII. pag. 122. *b. Eiusdem de memoria & reminiscencia Liber.* Ibid. a pag. 678. ad p. 684.

IX. pag. 124. *Eiusdem de somno & vigilia,*

X. pag. 128. *b. Eiusdem de animalium motione Liber.* Ibid. a pag. 700. ad pag. 709.

XI. p. 131. *Eiusdem de generatione animalium Libri V.* Ibid. a pag. 1047. ad p. 1149.

XII. pag. 162. *Eiusdem de brevitate & longitudine vitae Liber.* Ibid. a pag. 710. ad pag. 714.

XIII. pag. 163. *b. Eiusdem de senectute & iuventute, vita & morte, & de respiratione.* Ibid. a pag. 714. ad pag. 731. Desinit autem imperfecte in verbis: ὡς ἐκάτερα σερίσκονται μεταβάλλοντα τὰς τότους. . . . quae pertinent ad Cap. XIX. lin. 5. eiusdem paginae 731.

XIV. pag. 169. *Eiusdem Metaphysicorum Libri XIII.* ut in cit. edit. a pag. 838. usque ad pag. 1006. ubi sunt XIV. ex primo enim Libro, qui in Codice in duas partes, quarum prima τὸ μείζον, altera τὸ ἑλάττω dicitur, divisus est, duo fiunt in editione distincti Libri. Eodem deinceps procedunt ordine usque ad decimum, qui in Codice est nonus; tunc X. in Codice, est XIII. in edit.

XI.

XIV.

XII.

XI.

& XIII.

XII.

Interim notandum inter primam & secundam partem Libri I. ab eodem exscriptore adnotatum fuisse: Τοῦτο τὸ βιβλίον οἱ πλείους φασὶν εἶναι Πασικλέους τοῦ Πύδου, δὲ ἦν καὶ ὑπερχεν ἀπροαίτης ἀ . . . (f. ἀριστοτέλους) ὥς δὲ βοη-

βοηθητὸ Εὐδήμου ἀδελφοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφροδισιεύς φησιν εἶναι αὐτὸ Ἀριστοτέλους. In calce vero Libri III. (in edit. IV.) scholion legitur, novem circiter versuum, quod inc. *Ἡ διαίρεσις αὐτῆς ἢ διέξασα τὰ μὲν εἶναι ἡρεμῆντα αὐτῇ, κ. λ.*

In fine Aristotelis Operum in hoc Volumine contentorum indiculus Latinus subiicitur, manu, ut videtur Georgii Antonii Vespucii Ordinis Praedicatorum, qui in calce primae Codicis paginae alia haec adnotaverat: *Aristotelis Opera quatuordecim, primum Ethica Nicomachia, ultimum Metaphysica, Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praedicatorum habita a Fratre Georgio Antonio Vespuccio filio eiusdem Conventus. Ponantur in banco I. occidentis linguae Graecae. In margine vero eiusdem paginae superiori haec alia exsculpere vix potuimus, quum litura obducta sint: Iste liber est deputatus ad usum Conradi Benigni (1) de Ianua Ordinis Minorum, & continet omnes libros philosophiae Aristotelis, tam moralis quam naturalis, excepto de generatione, & corruptione. Hoc idem nomen occurrit etiam in infimo margine paginae 169. ubi praeterea videtur legi A. MCCC. III. mense Decembr.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio, Saeculi partim XII. partim XIII. notulis hinc inde in margine adpersus. Constat foliis scriptis 213.

ΔΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ Α'.

DIONIS DE REGNO I.

Seu potius

Dionis Chrysostomi Orationes LXXX.

cod.
II.

Concordant penitus quoad ordinem, initium, ac finem cum illis, quas exhibet Codex XXII. Plut. LIX. quarum recensionem vide Catalogi nostri Tom. II. pag. 539, seq. Heic tamen nulla praecedunt Prolegomena, sed tantummodo index Latinus, ac praeterea in duobus foliis, quae inter indicem, & initium Orationum vacua supererant, a diversa ut videtur manu exarata occurrunt Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς εἰσεῖς, *Problemata rhetorica in status, seu quaestiones Oratorias*, numero LXIX. Primum inc. *Νόμος ἐκέλευεν τὴν ὀρφανὴν, μὴτε τὸν ἐπίτροπον αὐτῆς, κ. λ.* Ultimum inc. *Τύραννος ἐπ' ἀμνησίᾳ καταλιπὼν τὴν τυραννίδα, κ. λ.* Heic quoque, ut in memorato Codice XX. fere singulis Orationibus praemissa sunt argumenta, seu summaria; nec desunt rara quaedam scholia marginalia. Tandem inter Orationem LXXII. & LXXIII. pag. nimirum 247. b. leguntur *septem sapientum apophthegmata*, sive *sententiae*, quales etiam alibi inciderunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saeculi XIV. caractere minuto ac valde per-

plexo exaratus, nonnullis in locis manu saeculi XV. & quidem elegantissima suppletus. In fronte primae Orationis legitur nomen amanuensis hoc pacto: *Χρὶςτὸ βοήθει μοι τῷ σῶ δέλω Γεωργίῳ. Θεοτόκε βοήθει μοι.* Constat fol. scriptis 265.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙ- ΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ.

EVSTRATII EXPOSITIO MO- RALIVM ARISTOTELIS AD NICOMACHVM.

I. pag. 1. *Εὐστράτιος σχόλια, ἢ ἐξηγήσεις εἰς τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων Γ' καὶ Κ'. Eustratii scholia, sive expositio in Aristotelis Librum IX. & X. Moralium ad Nicomachum.* In Librum IX. inc. *Ὅτι μὲν ἡ φιλία μόνον ἐστὶν οὐ τῆς ὅλης δικαιοσύνης. Def. ὅδε μὲν οὖν πεπληρωται τὸ ἴστω τῶν ἠθικῶν. Νικομαχείων, & αἱ εἰς αὐτὸ σχολαί.* Exstat in edit. Paulli Manutii inferius citanda a pag. 145. ad pag. 164.

cod.
III.

II. pag. 72. b. *Τοῦ αὐτοῦ ἐξηγήσεις τοῦ καὶ πᾶσι τῶν ἠθικῶν. Eiusdem expositio Libri X. Moralium.* Inc. *Τὸ παρὸν βιβλίον, Def. καὶ θεοειδεσάτοιο.* Ibid. a pag. 164. ad pag. 189. In fine rubris litteris haec adscribuntur: *Δόξα τῷ δόντι ἀρχὴν & τέλος τῷ Θεῷ ἡμῶν, δόξα σοι. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Καίσαρος πόθος στρατηγοῦ τάχα & ἀναγνώστου Κρητὸς. Gloria Deo nostro, qui dedit initium & finem, gloria tibi. Dei donum & Caesaris labor militis & lectoris Cretensis.*

Fuit hic Eustratius Metropolitae Nicaenus sub Imp. Alexio Comneno, saeculo post Christum natum XII. circa A. C. MCVII. clarus, cuius etiam Commentarius in Librum secundum posteriorum Analyticorum exstat & prodiit Graece Venetiis A. MDXLII. & MDLXVIII. fol. Scripsit hanc eruditam Ethicorum illustrationem senio iam confectus & morbis, in gratiam coniugis Imperatoris, aut cuiusdam Reginae Cypri forte, vel alterius; ita enim legitur in Praefat. Lib. VI. *Εὐ σοι γένοιτο, βασιλεῖ θεοσεβῆς, βασιλεῖ φιλολόγῃ, βασιλεῖ φιλόγαδρῃ, καὶ φιλόκαλῃ, ὅτι ψυχὴν, κ. λ.* Exstant Commentarii Graecorum una cum Eustratio in Nicomacheia, Graece primum editi a Paulo Manutio Ven. MDXXXVI. fol. quam nos editionem consulimus, & Latine versi a Io. Bernardo Feliciano, qui interpretationem suam Alexandro Card. Farnesio inscripsit, item Venetiis MDXLI. fol. Felicianus alio Codice usus est, quam Manutii editione, & in Libros II. III. IV. duplicibus Commentariis mutilis, & divulsis, quae utcumque composuit; unde non mirum eius versionem a Graeco edito hinc inde dissidere, & quaedam interdum in illa addi, alios quoque subinde auctores Commentariorum ad singulos libros denotari, ut animadver-

tis

(1) Seu potius *Benigni*, nam scriptum est *Benini* cum lineola recta supra litteras *gi*.

tit Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 151.
Codex Graecus membranaceus Ms. nitidif-
simus in 4. maiori, Saeculi XV. Constat
foliis scriptis 189.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ
ΕΤΑΗΜΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD
EUDEMVM.

COD.
IV.

Aristotelis *Moralium ad Eudemum Libri VII.* ut in edit. cit. T. II. a pag. 195. ad pag. 291. Liber tamen septimus in Codice in duos dividitur, quorum prior definit in verbis, *καὶ οὕτως πράττειν*, quae sunt postrema Capitis XII. in edit. pag. 285. alter vero incipit a verbis, *Ἀπορίσεις δ' ἂν τις*, n. l. quae sunt prima Capitis XIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. titulis, & initialibus Librorum litteris destitutus, eleganter scriptus, notulif-
que Graecis & Latinis adspersus. Constat foliis scriptis 59.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

ARISTOTELIS POLITICA ET
OECONOMICA SINE PRINCI-
PIO.

COD.
V.

I. pag. 1. **A**ristotelis *de Republica Libri VIII.* ut in edit. cit. T. II. a pag. 296. ad pag. 460.

II. pag. 69. b. *Eiusdem de cura rei fami-
liaris, seu administratione domestica Libri duo*,
ut ibid. a pag. 492. ad pag. 511.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. titulis item & initialibus librorum litteris destitutus, eleganterque exaratus. Constat foliis scriptis 77.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

ARISTOTELIS POLITICA.

COD.
VI.

Aristotelis *Politicorum*, five, ut Laërtius V. 24. vocat, *πολιτικῆς ἀποδείξεως*, *de Republica Libri VIII.* in hoc nitidissimo Codice continentur, ut in Codice praecedenti §. I. In fine legitur subscriptio haec amanuensis: *Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Ῥωάννου Θεοτόκου τοῦ Σκεταριώτου ἐν πόλει Φλωρεντίᾳ ἡμέρᾳ τρίτῃ, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αὐτοῦ. (1) Absolutus est (sc. liber) manu Ioannis Thetalli Scutariotae in urbe Florentia die tertia, mense Octobri, anno a Christo nato MCCCCXCIV.* Mox haec alia possessoris: *Ἀγγέλῳ τοῦ Πωλιτιανῶν κτήμα, ἐξ τῶν φίλων, Ἀγγελὶ Πολιτιανὶ ὑποθήκη, & amicorum*, qui versus quosdam ex Aeschyli Prometheo descriptit, & insequens Epigramma;

Στίχοι δακτυλικοὶ καὶ ἐλεγείοι ἐν Εὐριπίδου
Ἀνδρομάχῃ.

Ῥαίῳ αἰπεινῇ Πάρις ὁ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἔταν
Ἡ γὰρ γ' εὐναίαν εἰς θαλάμῳς ἑλέαν.
Ἄς ἐνεκ', ὃ Τροίᾳ, δορὶ, ἔ πυρὶ δηιάλωτον
Εἰλέ σ' ὁ χιλιόναυς ἑλάνδος ὠκύς Ἀρης.
Καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν ἔκτορα, τὸν περὶ

τείχη

Ἐλκυσε διφρεῶν παῖς Ἀλίας Θέτιδος,
Ἀυτὰ δ' ἐκ θαλάμῳ ἀγάμαν ἐπὶ δίνα θα-
λάσσης

Δολοῦναι συγερὰν ἀμφιβαλῶσα κέρα.

Πολλὰ δὲ δακρυὰ μοι κατέβη χροὸς, ἀνί-
ἐλειπον

Ἄς τε ἔ θαλάμῳς καὶ πόσιν ἐν νονίαις,
Ἐμοὶ ἐγὼ μελέα; τί με χρεὼν ἔτι Φέγγος
ὀρᾶσθαι

Ἐμῖνας δύλιν, ἃς ὑπὸ τειρομένη

Πρὸς τὸδ' ἄγαλμα θεῆς ἱκέτις περὶ χεῖρα βα-
λοῦσα

Τάκομαι, ὡς πετρίαν τιδακῶσσα λιβάς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. optimae notae. Constat foliis scriptis 177.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD
NICOMACHVM.

Continet *Aristotelis Moraliū ad Nicomachum Libros X.* ut in Codice I. huius Plutei §. I. Accedunt heic uberrimae notae marginales, & glossae interlineares, nec non aliae, multo tamen rariores, eiusdem amanuensis. Initio libri legitur: *Ethica Aristotelis, habita a syndicis rebellium die 18. Ianuarii 1497.* Tum elenchus Graecus argumentorum singulorum Librorum manu Zenobii Acciaioli. In calce vero rubrica notatus occurrit scriptio annus in hunc modum: *Ἐγράφησαν εἰς τὴν ἀββατίαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κρυπτοφερῆας μνηὸς Ἀυγούστου λα'. αὐ ἐβδόμηκοσῶ ε'. Scripti sunt (scilicet Libri X.) in Abbatia sanctissimae Deiparae Cryptoferrariae die XXXI. mensis Augusti MCCCCLXXV. (2) & quidem a Ioanne Rhoso, licet nomen fileatur; hunc enim characteris forma manifeste prodit. Mox subiicitur: *Absolvi huius Voluminis emendationem & lectionem die 22. Aprilis 1504. Ego Fr. Zenobius Acciaioli Ordinis Praedicatorum in Conventu S. Marci Florentiae.* Codicem claudunt Ἀγάρωνος ἱαμβοί, nimium;*

Μόνυ γὰρ αὐτοῦ καὶ Θεὸς σερίσκειται,
Ἀγένητα ποιεῖν, ἔτι' ἂν ἡ πεπραγμένα.
Hoc enim uno & Deus ipse privatur,
Quae facta sunt, infecta facere.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 122.

API.

(1) Memorat hunc Codicem Montfaucon. Palaeogr. Graec. Lib. I. sub initium pag. 85.

(2) Montfaucon, in suo Catalogo male legit an. MCCCCLXXVI.

pro MCCCCLXXV. eundemque errorem repetit Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 84. ubi etiam corrigenda verba *bombycinus* pluteo LXXI, in verba *chartaceus* pluteo LXXI.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD
NICOMACHVM.

Ac praeterea

Menandri Liber rhetoricus.

COD.
VIII.

I. pag. 1. **A** *Ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Cod. I. huius Plutei §. I. Heic quoque in margine uberrimae occurrunt, & eleganter exaratae adnotationes, tam Graecae, quam Latinae, quarum auctor me prorsus latet. In prima pagina idem adnotator adscripsit *scholia quaedam pauca Eustratii Nicaeni*.

II. pag. 106. Sequitur diversa manu exaratus *Tractatus Rhetoricus*, prorsus ἀδύσκοτος, quem tandem non vulgari habita perquisitione ad Menandrum pertinere comperimus, & est eius *de divisione causarum in genere demonstrativo Liber*, editus Graece in Collectione Rhetorum Graecorum Aldi Manutii Venetiis MDVIII. in fol. a pag. 594. ad p. 641. In nostro tamen Codice incipit: Ο βασιλεὺς λόγος, ἐγκώμιον ἐστὶ βασιλείας, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 612. & prima sunt secundae Partis huius Tractatus; progreditur autem eodem ordine usque ad Caput Περὶ ἐπιθλαμίων, quod incidit in pag. 626. deinceps vero magna in Capitum serie confusio occurrit. Desinit Codex in verbis: κοσμήσει πανηγύρεα καὶ τὰ τοιαῦτα, quae sunt postrema Capitis Περὶ γενεθλιακοῦ λόγου, edit. pag. 639. Notandum praeterea est, ultimi Capituli Περὶ προμίας, quod imperfectum in editione est, defectum ex hoc Codice suppleri posse, cuius lectio sequens est pag. 120. βούλομαι δὲ τῶν ἀρετῶν μὴ πάσας ἡμῖν ἄμα, μὴδὲ συναθροίσας τῷ λόγῳ δοκεῖν συγγεῖν, ἀλλὰ διελέμενος ὡς ὅσον τε μνησθῆναι, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. in cuius prima pagina legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Ἀρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει φλουρ. η'. Hic liber est Harmonii Atheniensis, entus florenis VIII. Constat foliis scriptis 126.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD
NICOMACHVM.

Ac praeterea

Theodori Gazae de Voluntario & Involuntario Libellus.

COD.
IX.

I. pag. 1. **A** *Ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Cod. I. huius Plut. §. I.

II. pag. 123. *Theodori Gazae Theffalonicensis de spontaneo & inviro, seu de Voluntario & Involuntario Libellus*, ut in Cod. IX. Plut. LV. Catalogi nostri Tom. II. pag. 270. §. II.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 126.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD
NICOMACHVM.

A *Ristotelis Moraliū ad Nicomachum Libri X.* ut in aliis Codicibus. Heic tamen titulis prorsus, atque initialibus Librorum licetis sunt destituti.

COD.
X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. vel XVI. Constat foliis scriptis 149.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD
NICOMACHVM.

Ac praeterea

Magnorum Moraliū Libri II.

I. pag. 1. **A** *Ristotelis Moraliū ad Nicomachum Libri X.* ut in edit. Tom.

COD.
XI.

II. a pag. 1. ad pag. 144.

II. pag. 128. *Eiusdem Magnorum Moraliū Libri II.* Ibid. a pag. 145. ad pag. 194.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi X. nitidissimus, & optimae notae, cum titulis singulorum Librorum characterē vere quadrato & aureo exaratis. Constat foliis scriptis 182.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ
ΜΕΓΑΛΑ.

ARISTOTELIS MAGNA
MORALIA.

Adde etiam

Moralia ad Eudemum.

I. pag. 1. **A** *Ristotelis Magnorum Moraliū libri duo*, ut in Codice superior §. II.

II. pag. 50. Τοῦ αὐτοῦ ἡθικῶν. Εὐδημίων βιβλία πέντε. *Eiusdem Moraliū ad Eudemum Libri quinque*, ut in edit. cit. a pag. 195. ad 252. In fine rubrica adscriptum est: Ἀριστοτέλους ἡθικῶν Εὐδημίων τέλει.

COD.
XII.

III. pag. 110. Sequuntur alii duo libri eorumdem ethicorum, sextus scilicet, & septimus, titulis destituti, spatio tamen ad illos apponendos relicto. Septimus vero in alios duos di.

dividitur, ut in Codice IV. huius Plutei.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. optima notae, manu Ioannis Rhofi exaratus, & initialibus literis egregie pictis instructus. Constat foliis scriptis 148.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΜΕ-
ΓΑΛΑ.

ARISTOTELIS MAGNA MO-
RALIA.

Ac praeterea

Demetrii Phalerei de Elocutione Liber.

cod.
XIII.

I. pag. 1. **A**ristotelis Magnorum Moralium Libri duo, ut in Codice superiori §. I. Clauduntur sequenti tristicho heroico, in quo suum amanuensis nomen ita prodit:

Ἡ' ἔσο' Ἀριστοτέλους μεγάλοις καλοῦ τ' ἀγα-
θοῦ τε

Τούδε μέχρι πέρασιν βάλλων Δημήτριος ἡλ-
θεν

Σγουρόπολος, γράψας Φραγκίσκου ταῦτα Φι-
λέλφω.

Magnis Aristotelis Moraliibus pulcritudine boni-
que

Huc usque finem imposuit Demetrius

Sguoropolus, qui haec Francisco scripsit Phi-
lelpho.

Ἐγράφη ἐν Μεδιολάνῳ ἀπὸ τῆς τῆ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ γενέσεως ἔτει αὐμδ'. τῇ α'. Γελ-
αίου (1). Scriptus est (nempe liber) Medio-
lani anno ab ortu Domini nostri Iesu Christi
MCCCCXLIV. die prima Iulii.

II. pag. 118. *Demetrii Phalerei de Inter-
pretatione, sive de Elocutione Liber*, ut in
Cod. XI. Plut. LIX. Catalogi nostri Tom.
II. pag. 500. §. IV. Hic quoque scriptor
idem in calce Codicis aliud tristichon hero-
icum exaravit, quod sequens est:

Σὺ φράσας ἐκ τέχνης, Δημήτριε πόσος Φαλή-
ρων,

Τυχάνεις γεγραφώς· ταύτην Δημήτριος ἄλ-
λος

Σγουρόπολος γέγραψεν Φραγκίσκου χειρὶ Φι-
λέλφω.

Tu elocutionem ex artificio, Demetri decus
Phalereorum,

Scripsisti: hanc Demetrius alter

Sguoropolus scripsit manu Francisco Philel-
pho.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. optimus ac nitidissimus, quem ad Franciscum Philelphum pertinuisse tum adlatae subscriptiones, tum insignia gentis in fronte Codicis affabre delineata atque depicta satis probant. Constat foliis scriptis 205.

ΑΣΠΑΣΙΟΥ ΤΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ Θ'
ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ.

ASPASII EXPOSITIO VIII. LI-
BRORVM ETHICORVM ARI-
STOTELIS AD NICO-
MACHVM.

Seu potius

*Anonymi partim, partim Aspasii in sex dicto-
rum Aristotelis Moraliū Libros scholia.*

Continet hic nitidissimus Codex in aliquot Aristotelis Moraliū Libros ad Nicomachum Commentarios, nimirum in Lib. I. II. III. IV. VII. & VIII. Priores Libri tres auctoris nomine sunt destituti; tribus vero posterioribus Aspasii nomen praefigitur. Liber I. inc. Ἡ' περὶ τῆ ἡθῆ πραγματεία, ἡ μάλιστα πολιτικῇ, ἡθικῇ. Liber VIII. def. καὶ περὶ μὲν τῶν τὰδε μοι εἴρηται. Habes editos Graece apud heredes Aldi Manutii Venet. MDXXXVI. in fol. ubi in omnes decem Libros scholia integra continentur. Ab editis ut plurimum differunt initia & fines librorum nostri Codicis: sed de his fusius agemus in recensione Codicis I. Plut. LXXXV. inferius pag. 241. §. XVIII. ubi singulorum librorum initia & fines proferemus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. cuius scriptura quidem elegans est, sed mendis scatens. Constat foliis scriptis 119.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ
ΕΤΑΗΜΕΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD
EUDEMVM.

Ac praeterea

Horapollinis Niloi Hieroglyphica.

I. pag. 1. **A**ristotelis Moraliū ad Eudemum Libri VII. ut in Cod. IV. huius Plutei. Hic quoque Liber VII. in duas partes est distributus, ut in dicto Codice, nullo tamen titulo secundae praemisso, qui in superioribus ubique aderat.

II. pag. 93. *Horapollinis Niloi Hieroglyphica, quae quidem edidit ipse lingua Aegyptiaca, vertit autem Philippus in Graecam, Libris duobus.* Concordat initium & finis cum illis Codicis VIII. Plut. LVIII. Catalogi nostri T. II. pag. 445.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime servatus, & scriptus. Constat foliis scriptis 115.

COL.
XIV.

cod.
XV.

API-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ.

ARISTOTELIS ETHICA.

Scilicet

Ad Nicomachum.

COD.
XVI.

Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X. ut in Cod. I. huius Plutei §. I.
Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus, in cuius calce possessoris nomen adscriptum erat, littera postea deletum; ex nonnullis tamen litterarum vestigiis videtur legi; *Liber Georgii Ant. Vespucii, & τῶν φίλων*. Constat foliis scriptis 112.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ Α.

ARISTOTELIS ETHICORVM
AD NICOMACHVM I.COD.
XVII.

Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X. ut in Codice praecedenti. Variarum possessorum huius Codicis subscriptiones leguntur: in primo folio: *Ego Baribolomeus Canonicus Pistoriensis scripsit*. In ultimo vero: *Ἡ βίβλος τῷ Σωζομένῳ ἐπέμειν* (1), tum rubris litteris & maioribus, ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ, tandem haec alia subscriptio: *Ego Franciscus Luce not. Episc. scripsit* (ita enim videtur aliquo modo legi posse.)

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 94.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.ARISTOTELIS ETHICA AD
NICOMACHVM.

Nec non

Alia eius Opera.

COD.
XVIII.

I. pag. 1. **A**ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X. ut in Codice superiori.

II. pag. 84. *Eiusdem magnorum Moralium Libri II. ut in Codice XI. huius Plutei §. II.*

III. pag. 105. *Eiusdem de partibus animalium Libri IV. ut in Codice I. huius Plutei §. IV.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. initio alia manu suppletus, variisque adfectus vulneribus, ac malo restauratus. Constat foliis scriptis 145.

ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

CRITONIS DE IVSTITIA.

Titulum corrige.

Harmenopuli Promptuarium Iuris Civilis,
& alia Opera.COD.
XIX.

In prima Codicis pagina Holstenius rubris litteris titulum exteriorem, utpote erroneum restituit hoc pacto: *Harmenopoli Compendium iuris*; Antonius vero Augustinus propria manu summarium Codicis subiunxit, quod est eiusmodi:

Epitome librorum LX. Leonis Caesaris, quos appellant ἐξάβιβλον, & βασιλικὸν Graeci iuriconsulti, distincta libris sex, scripta ab Harmenopulo Constantino Thessalonicense iudice.

Eiusdem Constantini de decretis, sive canonibus Conciliorum VII. compendium, in qua quambreuissime de omnibus haereticis in extremo. Hic liber fuit Theodori Gazae. Ita breuiter Antonius Augustinus; nos autem nostro more singula fusius persequamur.

I. pag. 2. Promptuario Iuris praecedit primo Κριτῶν (2) προκατάστασις, ἡ περὶ δικαιοσύνης γέγονε δὲ καὶ αὕτη παρὰ τοῦ τῷ βιβλίῳ τοῦτο συντεταχέντος. *Iudicum constitutio, seu de iustitia: facta autem fuit & haec ab eo qui hunc librum composuit, scilicet a Constantino Harmenopulo. Inc. Οὐ κρίνειν λαχόν καὶ κρίτης εἶναι, κ. λ. Def. ἐ ἀνεπίληπτος.* Exstat in Epitome Iuris Civilis ex libris Pandectarum, Codicis, Institutionum, & Iustiniani, aliorumque Principum Novellis Constitutionibus a Constantino Harmenopulo, de quo inferius, quondam Graece collecta, nuper autem a Bernardo Reidano Iuriconsulto sermoni Latino restituta Coloniae Agrippinae apud Gualtherum Fabricium, & Ioannem Gymnicum sub Monocerote MDLXVI. & quidem immediate post ipsius Bernardi Epistolam nuncupatoriam. Subiungitur secundo Κατάκρισις ἐκτεθείσα εἰς τοὺς κρίτας ὑπὸ τῶν πανευσεβῶν βασιλέων Λεόντος καὶ Ἀλεξάνδρου. *Damnatio contra iudices, a Leone & Alexandro piissimis Imperatoribus promulgata. Inc. Οἶμαι δὲ τῶν κρίνειν λαχόντων. Def. ἀπειργάσασθαι.* Exstat ibidem post praedictam Praefationem, Huic subditur enumeratio septem Vitiarum Capitalium, quae vocant Graeci θανάσιμα. Tandem pag. 4. Promptuarium ipsum occurrit cum hoc titulo: Πρόχειρον νόμων τὸ λεγόμενον ἢ ἐξάβιβλος συναδροισθέν πάντοθεν κατ' ἐκλογὴν & κατ' ἐπιτομὴν, αὐτῷ συντεθέν παρὰ τοῦ παρσεβιάσου σεβαστοῦ (supple νομοφύλακος) καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπέλου. *Promptuarium iuris, quod Hexabiblos dicitur, undequaque collectum, & in compendium ita redactum a maxime venerabili venerabili Nomophylace & Iudice Thessalonicensi*

P 2

(1) Forte Sozomeni Pistoriensis Annalium scriptoris.

(2) Haec vox non bene intellecta, exterioris tituli ἐφαλάμοις anam dedit.

censu D. Constantino Harmenopulo. Titulum sequitur alia Praefatio, quae inc. *Βιβλίον νόμων. Def. καταγραφῇ*. Ibidem praedictae condemnationi subiecta. In hac Praefatione Harmenopulus rationes adfert, ob quas post Basilii, Constantini & Leonis manuale legum, aliud ipse novum composuerit. Eam integram Fabricius edidit B. G. Vol. XII. pag. 429. Hanc excipit tabula Capitulorum Librorum sex, quibus hoc Iuris Compendium constat. Liber I. agit de legibus, ac iudiciario statu: ad haec de in integrum restitutione, & libertatibus. Secundus de variis iudiciorum litiumque generibus, & novi operis nuntiatione. Tertius de alienatione, mutuo, & societate. Quartus de sponsalibus, & nuptiis. Quintus deinceps de testamentis & tutoribus. Sextus tandem de damno & poenis; adde etiam de dignitatibus, de variis regulis, de verborum significatione, de consecratione Episcoporum &c. Liber I. pag. 5. *b. inc. Κατὰ τοὺς παλαιὸς νόμους*. Liber VI. ob defectum sex circiter foliorum in Codice inter p. 147. & 148. desinit in verbis, *ἔσθ' τῶν ἱερῶν κανόνων κατὰ διὰ*, ... quae pertinent ad Caput *Περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων*, *κ. λ.* Ibid. a pag. 1. usque ad pag. 680. Notandum tamen est, Iustiniani leges Georgicas, quae in editione habentur a p. 639. usque ad p. 656. in Codice nullas esse; post vero Titulum III. qui est *de significatione verborum*, & in quo desinit editio, sequi in Codice Titulum IV. *De consecratione Episcoporum &c.* qui in edito desideratur, quique in hoc quidem exemplari mutilus est, uti mox diximus, integer tamen exhibetur infra in Cod. LXXXV. Plut. LXXXIX. superioris, ubi iterum aliud Harmenopuli Promptuarium Iuris occurrit.

Constantinus iste Harmenopulus natus est circa annum mcccxx. Constantinopoli patre Cypopalata, matre Muzalona, Ioannis Cantacuzeni consobrina. Ad XVI. annum aetatis liberalibus Graecorum disciplinis a Philastrio monacho Studita institutus, post auditum Leonem monachum ad annum usque vigesimum, latinis litteris navavit operam sub Aspasio monacho Calabro, quem ad id pater Constantini, magna mercede ex Italia conduxerat. Hinc ad iurisprudentiam se contulit, doctore Simone Attaliata, pronepote Michaelis illius, cui iuris compendium Graeci debent. Eo magistro velocissimi ingenii iuvenis ad eam sapientiae famam pervenit, ut duodecimesimo aetatis anno Antecessoris nomen meruerit, quod non nisi senibus Principes Graeci, & legum stipendia emeritis plurima concedebant. Trigesimo aetatis anno Iudex Dromi, quod civilium dicasterum supremum tribunal fuit, renunciatus; quos inter primum locum obtinuit. Eius in Digestum, ac Codicem luculentissimi Commentarii, explanationes Novellarum, Prochiron Iuris utriusque, aliaque, quae passim Latinis Iuriconsultis ad auctoritatem praesentissimam evocantur, tanti Graecis habita sunt, quanti

olim priscis Latinis effata Scaevolae, Pauli, Cui, Ulpiani, aliorumque huiusmodi, quorum in iure summa auctoritas. Circa quadragesimum aetatis annum Canones attigit, quum Praefectus Thessalonicae summo cum Nomophylacis imperio per otium amavit sacra tractare, ea diligentia, & fide, ut inter Graecos Canonistas principem locum, iudice Nicolao Comneno, obtineat. Diem obiit supremum Constantinopoli A. circiter mcccclxxx. Hoc igitur Promptuarium iuris civilis in sex Libros, titulos LXXXII. divisum, una cum Ecloga legum Georgicarum ex iure Iustiniano, Graece cura Theodori Adami Svallemborgii lucem vidit Parisiis apud Christianum Wechelium MDXL. 4. Latine vertit D. Bernardus a Rey Coloniae MDXLVII. 8. apud Martinum Gymnicum, Accuratus deinde & elegantius, additis etiam scholiis, Ioannes Mercerus, cum praefatione ad Michaellem Hospitalium Lugduni MDLVI. in 4. & Lausannae apud Franciscum le Preux MDLXXX. 8. Hinc Graece & Latine cum Merceri versione & scholiis, & paratilis Dionysii Gothofredi, & variorum sectionum libello ex Cod. Ms. Iacobi Leetii, & Nomenclatore Graecarum dictionum iuris ad Harmenopulum Genevae MDLXXVII. 4. Ms. hoc opus exstat in variis bibliothecis, ut Caesarea Lambec. VI. p. 45. Coisluniana p. 218. &c. Privata quidem auctoritate, sed singulari studio concinnatum fuit ab Harmenopulo hoc iuridicum Compendium, supplens & emendans defectus veteris *προχείρου*, quod in XL. tributum titulos auspiciis Basilii Macedonis, Constantini Porphyrogenetae, & Leonis Sapientis pridem compositum ipse commemorat: explanationibus etiam brevibus, quibus adlatas Principum leges, & veterum Iuriconsultorum responsa illustrat, illud locupletavit, quas Mercerus, atque inde Gothofredus, & minori typorum charactere, & praeposito *σχολίis*, vel *ἐπεξηγήσεις* titulo solent distinguere.

II. pag. 148. *Ἐπιτομή τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, γενομένη καὶ αὐτῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ πανσεβάστου σεβαστῆ νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπέλου. Ἐπιτομή divinorum sacrorumque Canonum, & haec ab ipso admodum venerabili venerabili Nomophylace, iudiceque Thessalonicensi, D. Constantino Harmenopulo confecta, & in sex sectiones divisa. Praecedat Praefatio, cuius initium: *Τῶν κανόνων*. Finis: *τοῦ ζητημένου*. Tum index Capitulum, quae in singulis continentur sectionibus. Sectio prima *de Episcopis* inc. *Ἐπίσκοπος ἔσθ' δύο*, *κ. λ.* Ultima *de mulieribus* def. *καὶ πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἶεν κατεγνωσμένοι*. Haec Epitome tributa est, uti diximus in sectiones sex. I. agit *de episcopis*, II. *de presbyteris, diaconis, subdiaconis, atque exorcistis*, III. *de clericis*, IV. *de monachis, & monasteriis*, V. *de laicis*, VI. *de mulieribus*. *Πρόχειρον Iuris Canonici* vocat Nic. Comnenus p. 219. Praenot. *Mythagogic*. Cum scholiis Citrensis τοῦ *Κίτρου*, qui pag. 11. nominatur, & Philothei, qui*

qui Patriarcha Constantinopolitanus fuit A. MCCCLIV. Graece & Latine prodiit in Marquardi Freheri Iure Graeco Romano Lib. I. pag. 1. ex Graeco Io. Sambuci Codice, adiecta Latina Io. Leunclavii versione, Francofurti MDXCVI. fol. Haec epitome exstat etiam in aliquot Codicibus Caesareis manu exarata, teste Lambecio V. pag. 160. & VI. pag. 35. ac 38. quos cum editis conferri, postremum praecipue, operae pretium fuerit.

III. pag. 174. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν οἱ κατὰ καιρὸς αἰρετικοὶ ἐδόξασαν (1). Eiusdem de opinionibus haereticorum, qui singulis temporibus exstiterunt. Inc. Οἱ περὶ τὸν Ἀρείου. Def. κατὰ τὴν τῶν σχημάτων τούτων διαφορὰν. Sine ordine temporis breviter differit I. de Arianis, II. Macedonianis, III. Sabellianis, IV. Apollinari, V. Eutyche & Dioscoro, VI. Paullo Samosateno, VII. Nestorianis, VIII. Sergio, Pyrrhoque Monothelitis, IX. Origenianis, X. Petro Fullone, XI. Marcionitis, ac Manichaeis, XII. Marcello, Photino, & Sophronio, XIII. Eunomianis, XIV. Novatianis, XV. Sabbatianis, XVI. Montani sectatoribus, XVII. Donatistis, XVIII. Massalianis, qui etiam Enthusiastae & Valentini, ita dicti, quod Valentini, & Valentis Imperatorum temporibus pullulaverint: denique XIX. de Eleutherio Paphlagone arque Bogomilis, qui οὐ πρὸ πολλοῦ τῆς κατ' ἡμᾶς γενεᾶς, non diu ante nostram memoriam (ipsius verba sunt) viguere. Prodiit hic Libellus ex Io. Sambuci Codice Graece cum Latina Io. Leunclavii versione ad calcem legationis Man. Comneni ad Armenios Basileae MDLXXVIII. 8. a pag. 557. ad p. 576. & in Iure Graeco Rom. Freheri pag. 547. Francof. MDXCVI. fol. & in Austario Bibl. Patrum Ducaeano Paris. MDCCXIV. T. I. & alibi.

IV. p. 177. Ὁ ἄρκος, ὃν ὁμνύουσιν οἱ Ἰουδαῖοι, ἀπὸ τοῦ ἐπαρχικοῦ βιβλίου παρεμβληθεῖς. Iuramentum, quod praestant Iudaei, excerptum ex libro Eparchico. Inc. Εἰν πρώτοις ἵνα ζώσῃται. Def. & Ἀ'εῖρων. Ex his ἐπαρχικοῖς, sive editis Praefectorum praetorio, Harmenopolus Lib. II. tit. 4. pag. 144. refert partem ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀ'εῖρων τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀρχιερέως ἐκ τῶν νόμων, ἧτοι ἐξῶν τῶν ἐν Παλαισί-
νῃ.

V. pag. ead. Η' καὶ ἄλλως. Alia iuramenti formula. Inc. Εἰν πρώτοις ζωνύσθω τὴν βίαν. Def. καὶ κατατίτω με ὡς Δαβὴν καὶ Ἀ'βειρών.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. in cuius pagina secunda possessoris nomen legitur hoc pacto: Αὐτὴ ἡ βίβλος ἐστὶν Ἀ'ρμονίῳ τοῦ Ἀ'θηναίου τοῦ νῦν λεγομένου Μουράδ Ρ'ῆμ, δῶρον τῆς αὐτοῦ ἀγαθῆς τύχης, ταυτέστι Δεῖν Θεοδώρου Θεσσαλονικίῳ τοῦ Γαζῆ. Hic liber est Harmonii Atheniensis, qui nunc dicitur Murad Rbim, donum ipsius bonae fortunae, scilicet divini Theodori Gazae Thessalonicensis. Constat foliis scriptis 177.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΕΤΑΗΜΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD EUDEMVM.

Ac praeterea

*Hori Apollinis hieroglyphica, & Platonis
definitiones.*

I. pag. 1. **A**ristotelis Ethicorum ad Eudemum Libri VII. ut in Codice IV. huius Plutei. Hic quoque Liber VII. in duas partes dividitur.

cod.
xx.

II. pag. 100. *Horapollinis Niloi hieroglyphica Libris duobus*, ut in Cod. XV. huius Plut. §. II.

III. pag. 123. *Ο'ροι Πλάτωνος. Definitiones Platonis.* Inc. Ἀ'ῖδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον, κ. λ. Def. τὸ περιποιεῖν ἀβλαβή. In eius Operum editione alias citata Tom. II. pag. 1337.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus, cum emblemate in fronte Philephianae domus, ac litteris Librorum initialibus minio, & auro affabre depictis. Constat foliis scriptis 128.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ.

ARISTOTELIS POLITICE ET OECONOMICE.

I. pag. 1. **A**ristotelis de Republica Libri VIII. ut in Cod. V. huius Plutei §. I.

cod
xxi.

II. pag. 113. *b. Eiusdem Oeconomica Libris duobus*, ut ibid. §. II.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime servatus, titulis, & initialibus Librorum litteris destitutus. Constat foliis scriptis 125.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.

EPICETI ENCHIRIDION.

Ac praeterea

Simplicii in ipsum Commentarius.

I. pag. 1. **E**γχειρίδιον Ε'πικτήτου φιλοσόφου. Enchiridium Epicteti philosophi.

cod.
xxii.

Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν. Def. βλάψαι δὲ οὐ. Exstat una cum Arriani Tacticis &c. in edit. Amstelod. MDCLXXXIII. in 8. curante Nicolao Blancardo a pag. 237. ad pag. 322.

II. pag. 12. *b. Συμπληκτικὴ ἐξήγησις εἰς τὸ Ε'πικ-*

(1) Hunc Libellum enunciare omisit Montfauc. in suo Catalogo.

Επιτομή ἐγχειρίδιον. *Simplicii expositio in Epicteti Enchiridium*. Inc. Περὶ μὲν τοῦ βίου. Def. ἡ μὲν γένεσις, ἡ δὲ καὶ ἀνδρα. Post varias editiones, Graece & Latine prodit hic Simplicii Commentarius una cum Enchiridio ex Codice Francisci Nansii, cum Wolfii interpretatione Lugd. Bat. MDCXL. 4. curante Daniele Heinsio, quam nos editionem consulimus. In hac quum typographus inchoatum Salmasii in Simplicium Commentarium subiunxerit, hinc factum fuit, ut editio illa modo Salmasiana, modo Heinsiana ab eruditis appelletur. Haec eadem recusa postmodum fuit Londini MDCLXX. 8. Simplicius patria Cilix, Ammonii & Damascii Syri Stoici philosophi discipulus, & Eulamii Phrygis familiaris, unus fuit ex iis philosophis, qui quum pertinaciter ethnicismo adhaerent, rebus suis sub Iustiniano parum fidentes, profecti sunt ad regem Persarum Cosroën, sed spe sua frustrati Athenas reverterunt, postquam in induciis Romanorum cum Persis anno Christi DCL. cautum fuit, ut illis tuto redire in sedes suas, & arbitrato suo vivere liceret. Ex scriptis eius, quae aetatem tulerunt, quum non pauca tamen interciderint, apparet, eum ita peripateticam philosophiam professum, ut ipsam non opponere Pythagorae aut Platonis scholis, & Stoicis, sed conciliare cum illis studuerit. Sed & haec quae exstant, tamquam thesaurus quidam veteris philosophiae, magni facienda sunt tum ob insigne viri iudicium, tum ob fragmenta ex monumentis vetustissimorum philosophorum, quae illam aetate minus obvia servavit, suisque passim hypomnematis intexuit. De hoc vero in Epicteti Enchiridium Commentario id affirmare iure possumus, in tota antiquitate paucissima scripta (de Ethnicis loquor) inveniri, quae vel ad mores formandos saniora praecepta contineant, vel providentiam divinam rectius adferant propugnentque.

In fine legitur; Η' βίβλος αὐτῇ μετεγράφη ἐν Ρώμῃ χειρὶ τοῦ Ἰωάννου Φρελλὰ τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοσῶ πεντακσιοσῶ ιγ'. μηνὸς Νοεμβρίου τριακοσῇ. Transscriptus est hic liber Romae manu mea Ioannis Phrula Cretensis, anno a Christo nato MDXIII. mensis Novembris die XXX.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XVI. ineuntis, nitidissimus, Mediceo stemmate, ac duorum philosophorum imaginibus eleganter in prima pagina ornatus. Constat foliis scriptis 146.

ΒΟΗΤΙΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ
ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

BOETIUS DE CONSOLATIONE
PHILOSOPHIAE,

Nec non

Catonis Romani sententiae paraeneticae.

I. pag. 1. **C**ontinet hic Codex Boëtii de COD.
XXIII. *Consolatione Philosophiae* Graecam versionem a Maximo Planude elaboratam, cum prooemio in principio, in quo agitur potissimum de *Vita Boëtii*, & inc. Βοήτιος ὁ σοφὸς, ἦν μὲν ἐκ τῆς τῶν Τυρηνῶν οἰκίας. Def. διαίρει δὲ αὐτὴν εἰς βιβλία πέντε. Pag. 2. legitur titulus sequens: Βίβλος Ἀννιτίου Μανλίου Σεβηρίνου Βοήτου Βοήτις ἀπὸ ἰωάντων, γένους τῶν πατριῶν, ἦν μετένεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον ὁ τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς κύριος Μάξιμος ὁ Πλανούδης. *Liber Annicii Manlii Severini Boëti Boëtii Exconsularis Patricii, quem ex Latina lingua in Graecam transtulit dialectum monachorum maxime venerabilis D. Maximus Planudes*. Inc. Οὗτος πάρος ἐσπούδαζον περὶ συνθέσιν ἡδῶν. Def. ὅτις πρὸ ὀφθαλμῶν ἀναστρέφεται κριτοῦ τοῦ τὰ πάντα ἐπισκοποῦντος. Ita autem exaratus est, ut prima singularum paginarum columna Graecam versionem exhibeat, altera textum Latinum; hic vero est imperfectus: desinit enim in verbis: *Quid autem de dignitatibus potentiae dicam, quas vos viri dignitatis ac potestatis inscii caelo exaequatis* .... quae pertinent ad Caput XII. Haec Boëtii de consolatione Philosophiae versione Ms. in Biblioth. Regis Christianissimi usus est in sua Boëtii editione Renatus Vallinus. Ex Ms. Caesareo quaedam profert Lambec. VII. p. 145. seqq.

II. pag. 100. *Catonis Romani sententiae paraeneticae Libris IV. a Maximo item Planude Graece redditae*, quales alibi etiam recensuimus. Heic quoque Latinum textum Graeco respondentem exarare scriptor inceperat, sed post paucos praefationis versus a scribendo destitit. Plura de hisce vide apud Lambec. Lib. V. Commentar. pag. 215. 293. 373, & apud Fabric. Biblioth. Lat. Lib. IV. Cap. I. §. VIII.

Codex partim Graecus, partim Latinus, chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 104.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXXV.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVI
ET VNVM EDITVM.

C O D E X I.

Ω Κ Ε Α Ν Ο Σ.

O C E A N V S.

Seu potius

Variorum in Aristotelis Opera Commentatorum Collectio uberrima.

I. p. 1.

Rimus in quinque vo-
ces Porphyrii Commen-
tarius est acephalus
propter Codicem in
principio mutilum,
& incipit a verbis....

τὰ δὲ μέσα τέτων ὄν-
τα, κατὰ τι μὲν ἐστὶ χωριστά. Def. ἔχ. ὁμοίως
δὲ μέλανες, ἢ λευκοί.

II. pag. 11. *Alter in eisdem quinque voces Porphyrii Commentarius*, titulo quidem caret; sed in margine manu recentiori adiectum legitur τοῦ Μαγεντηνοῦ, Magentini scilicet Leonis, Metropolitae Mitylenensis. Inc. Ζη-
τητέον τὰ ὑπὸ κεφάλαια τὰ εἰσθότα ζητεῖσθαι, κ. λ. Def. καὶ οὐ κατηγορεῖται, καὶ ποιεῖ τὸ
συμβεβηκός. De hoc Magentini Commentario nulla apud Fabricium mentio occurrit Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 186. N. 10. ubi nomi-
na eorum recentior, qui librum hunc sunt interpretati; quemadmodum etiam Vol. VI. pag. 383. ubi Magentini scripta commemo-
rat, de hoc altum silentium: ad alium for-
tasse pertinere dubitari potest: sciendum est enim auctorum nomina Operibus praefixa in hoc operoso Volumine partim ipsi Codicis scripturae coaeva esse, partim recentius ab alia manu in margine apposita, cuius poste-
rioris generis est τοῦ Μαγεντηνοῦ nomen mox adlatum, ut aliquem irrepsisse errorem, suspicari possimus.

III. pag. 14. Τοῦ Φιλοπόπου ἐξηγήσει εἰς τὰς
πέντε φωνάς. Philoponi (Ioannis) Commen-
tarius in quinque voces. Inc. Καὶ τὸ πρὸς ὁφέ-
λειαν μὴ μόνων τῶν οἰκείων μαθητῶν, κ. λ. Def.
οἶον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν μιγνύμενα ποιοῦσι
φαῖν. Diversus est ab eo, qui exhibetur in

Codice philosophico CXXXIX. Biblioth. Vin-
dob. iuxta Catalog. Nessel. Part. IV. p. 79. §. I.

IV. pag. 26. *Prolegomena cum Deo philoso-
phiae, seu quinque Porphyrii vocum, excepta ab
ore Davidis Deo dilectissimi philosophi*. Habes
in Codice I. Plut. LXXII. supra pag. 25. §.
I. & II. Heic tamen in fine longiora aliquan-
to sunt.

V. p. 44. b. Sequuntur schematia fere in-
numera, varias earum rerum, de quibus in
Logica pertractatur, divisiones ac subdivisio-
nes exhibentia.

VI. p. 46. *Eiusdem Davidis in decem Ari-
stotelis Praedicamenta Commentarius*. Inc. Τῶν
Ἀριστοτελικῶν ἀρχόμενοι λόγων, εἰς οὓς ἐκ θυρῶν
φίλα τῷ Ἀριστοτέλει διατρανέμεθα. Def. ταῦ-
τα ἔχει ἡ πράξις. συγκαταπαύεται δὲ αὐτῇ οὖν
θεῶν ἢ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν. Memora-
tur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 110.
& 294.

VII. pag. 60. Τοῦ Μαγεντηνοῦ, Magentini in
decem categorias. Inc. Διαφωνία τι ἐξεγείρετο
τοῖς ἐξηγηταῖς τῶν δέκα κατηγοριῶν, κ. λ. Def.
ἦτοι ὁράσεως καὶ ἀνοῦς, ἢ ἄλλης τινὸς τῶν αἰσθη-
σεων. Nulla de hoc Magentini Commentario
apud Fabricium mentio occurrit, neque Vol.
II. Bibl. Graec. pag. 110. ubi τῶν ἐξηγητῶν
in hunc Aristotelis librum nomina profert,
neque Vol. VI. pag. 383. ubi Leonis huius-
ce opera recenset: ut dubitari possit, utrum
ad alium auctorem hoc quoque opus perti-
neat, praesertim quum heic quoque τοῦ Μα-
γεντηνοῦ nomen recentius sit appositum in
margine.

VIII. pag. 69. *Simplicii in decem categorias
Commentarius*, ut in Codice I. Plut. LXXI.
supra pag. 1. Praeter Aldinam editionem,
pro.

prodiit etiam cum Latinis Iusti Velfii scholiis & argumentis, qui Graeca infinitis prope locis castigasse se proficitur, Basileae MDLI. fol. apud Michaëlem Isingrinium. De Simplicio vide quae breviter attigimus in Cod. XXII. Plut. LXXXI. supra pag. 235. §. II.

IX. pag. 125. *Ammonii* (1) *Hermeae F. in Aristotelis librum de Interpretatione Commentarius*, in quinque τμήματα distributus, ut in Codice III. Plut. LXXI. supra pag. 5. §. IX. Hic Commentarius post editionem Graecam Aldinam anni MDIII. fol. in qua prodiit iunctim cum Commentario in Categorias, lucem vidit etiam separatim, Feliciano edente, item Venetiis MDXLV. in 8. In secunda huius exhegefeos sectione, pag. nimirum 57. seqq. edit. Aldinae inter alia legitur luculenta disputatio de providentia & προγνώσει Dei, ac libero hominis arbitrio, qua fatum impugnatur, quaeque alibi pluries a reliquo Commentario seiuncta, utraque lingua est edita.

X. pag. 149. Τοῦ Μαγεντηνοῦ. *Magentini in librum Aristotelis de Interpretatione Commentarius*. Inc. Εἰπὼν ἐν ταῖς κατηγορίαις ὁ Ἀριστοτέλης περὶ ἔρου. Def. ὡς ἀμφιβόλον, καὶ μὴ ἔχουσαν τὸ βέβαιον ἀποδείκνυσιν διὰ προσυλλογισμοῦ. Subiiciuntur deinde schematia plurima, propositionum varias species exhibentia. Hic Commentarius, maximam partem ex Ammonio collectus, prodiit Graece Venetiis apud Aldum MDIII. fol. min. ad calcem Ammonii in eundem Librum, adiunctam habens Michaëlis Pselli paraphrasim, & Ammonium in Categorias, Latinas versiones & editiones plures vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 383.

XI. pag. 160. b. *Pselli Paraphrasis in librum de Interpretatione* in quinque τμήματα distributa, ut in Codice XIX. Plut. LXXI. supra pag. 11. §. I. Iis, quae inibi adnotavimus, addendum, Paraphrasim hanc Graece una cum Ammonio, & Magentino prodiisse Venetiis apud Aldum anno MDIII. fol. eandemque postea latinitate donatam una cum eiusdem Pselli Compendio in quinque Porphyrii Voces, & Aristotelis Praedicamenta in lucem edidisse Robertum Winter Basileae MDXLII. in 8. Vide plura apud Fabric. in calce Voluminis V. Biblioth. Graec. in nota prima ad Leonis Allatii Diatribam de Psellis p. 24. In Codice nostro pauca quaedam subiiciuntur de tribus syllogismorum figuris &c.

XII. pag. 167. Μαγεντηνοῦ. *Magentini in Aristotelis Analytica priora*. Inc. Σκοπὸς τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τοῖς τριῶν σχήμασι διδάξαι περὶ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ. Def. εἰ λάβῃς τὸ α ὡς παντὶ τῷ γ ὡς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι. Prodiit Graece Commentarius iste ad calcem Ioannis Philoponi in eisdem Libros, Venetiis MDXXXVI. fol. cuius Latina versio, ab Io. Baptista Rafario elucubrata, separatim primum excusa ibid. MDXLIV. fol. ac deinde una

cum Ammonio in quinque voces, Pachymenis Epitome in universam differendi artem, & Nilo de ratiocinationibus, Lugduni MDXLVII. fol.

XIII. pag. 175. *Ioannis Philoponi, grammatici Alexandrini, in Libros duos priorum Analyticorum scholia & adnotationes ex confabulationibus Ammonii Hermeae F.* ut in Codice I. Plut. LXXII. supra pag. 26. §. V. & VI.

XIV. pag. 203. Παράφρασις εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν (2). *Paraphrasis in primum Librum priorum Analyticorum*, in duas sectiones distributa, nulloque auctoris nomine instructa. Sectio prima inc. Εἴτ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπληκτικῶς ἡμᾶς, κ. λ. Def. ὅπως γὰρ ταῦτα ἔχει, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων. Altera pag. 211. b. inc. Πῶς δ' οὐκ ἐπὶ τὸν αὐτὸν πρὸς τὸ προτιθέμενον προβλημα συλλογισμῶν. Def. αἱ δὲ λοιπαὶ περιτταί. Tum subditur: Τέλος τῶν ἀναλυτικῶν τῶν προτέρων τοῦ πρώτου. Subiiciuntur deinde alia pauca de syllogismis hypotheticis. Haec Paraphrasis licet in hoc Codice ἀδίσποτος sit, tamen ex Codice XIX. Plut. LXXI. (supra pag. 11. §. II.) videtur Michaëli Psello (3) adiudicanda: quae enim ibi continetur τοῦ σοφοῦ τῶν Ψελλοῦ παράφρασις εἰς τὰ τρία σχήματα, est pars quaedam sectionis primae huius Paraphrasis, ut patet ex ipsius initio, quod cum hoc Codice concordat. De hac tamen Pselli Paraphrasi apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 114. ubi Commentatorum Graecorum in hoc Aristotelis libros noticiam exhibet, ne verbum quidem; sed tantummodo in posteriorum Analyticorum librum secundum, illius Commentarium Latine editum innotuit.

XV. pag. 217. *Ioannis Philoponi in Libros duos Analyticorum posteriorum Commentarius*. In Librum primum post Aristotelis verba: Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις, κ. λ. inc. Τοῦτο τέλος ἐστὶ τῆς λογικῆς πραγματείας, φησὶ δὴ ὁ λόγος ὁ περὶ ἀποδείξεως, κ. λ. Def. σαφὴς δὲ τὰ λεγόμενα καὶ ἥδη ἡμῖν εἴρηται. In Librum vero secundum p. 251. post philosophi verba: Ἦνα τῷ σκοπῷ τοῦ προκειμένου βιβλίου παρακαταγγήσωμεν, κ. λ. inc. Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς ἀποδεικτικῆς, κ. λ. Def. ὅτι δὲ τὰ πάντα λόγον συγγνώμῃς εἴη ἐπὶ συλλογισμῶν διατεταγμένα. Prodiit Graece una cum Anonymi in librum posteriorem Commentario Venetiis apud Aldum MDIV. fol. & cum variis lectionibus aliorum Codicum, additoque Eustratii Episcopi Nicaeni in eundem posteriorem librum Commentario, item Venetiis apud heredes Aldi & Andreae Asulani focerii MDXXXIV. fol. & alibi deinceps Latine, ut videre est apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. p. 364. N. 3. Interim notandum, ex initio expositionis in hunc secundum Librum innotuisse nobis auctorem illius fragmenti, quod anepigraphum occurrebat supra p. 9. Cod. XV. Plut. LXXI.

XVI.

(1) In Catalog. Montfaucon. pro *Ammonii* habetur *Antonii*, typographi forte lapsu.

(2) Haec Paraphrasis alia manu exarata est, & ex alio in hunc Codicem translata.

(3) Montfaucon. in suo Catalogo adducit esse *Ioannis Philoponi*.

XVI. pag. 269. *Alexandri Aphrodisiensis in dialecticam, sive in octo Topicorum Aristotelis Libros Commentarius*, ut in Codice IX. Plut. LXXII. supra pag. 31. Hic autem Alexander ex Aphrodisiade Cariae urbe Aphrodisiensis dictus, philosophiam Aristotelicam non Romae, sed Athenis, vel Alexandriae ab Impp. Septimio Severo, & Antonino Caracalla docere iussus, primitias laborum suorum eisdem inscripsit Libellum de Fato, adeoque post annum Christi CIC. & ante CCXI. quo Severus diem obiit supremum: quoniam vero primitias ingenii sui tunc ei obtulit Alexander, fatendum est vitam multo longius produxisse, quippe qui tot Commentariorum auctor fuerit. Accedit etiam, quod Athenaei Dipnosophistica laudat edita post Oppiani mortem, qui Carmina sua iisdem Impp. dicavit. Fuit Hermini & Aristoclis auditor; de Deo eiusque providentia pie admodum sentit. Aristotelis sensum melius ceteris Peripateticis est interpretatus, quem posteriores ferme omnes libenter sequuntur, ac peculiari nomine *ἐξηγητὴν* vocant, *explanatorem* scilicet, seu quod omnes Aristotelicos libros expofuerit, seu quod excellentissime, seu quod utrumque: ex quo factum, ut eius scripta perinde ut Peripateticorum celeberrimorum Aspasii & Adrastii ἐν ταῖς συνουσίαις legerentur, ut testatur Porphyrius in Vita Plotini.

XVII. pag. 321. *Eiusdem Adnotationes, sive Commentaria in sophisticos elenchos*, ut in Codice XIII. Plut. LXXI. supra pag. 9. quem vide.

XVIII. pag. 345. *Variorum peripateticorum in Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libros X. Commentarii*, quorum haec singulorum inscriptiones, quum de auctoribus non constet inter omnes, adferre volumus, initio quoque ac fine uniuscuiusque cum edit. Aldina superius (1) citata diligenter collato. Ita igitur habent:

i. inscribitur: *Εὐστράτιου Νικαίου εἰς τὰ ἠθικά. Eustratii Nicaeni in Ethica Commentarius*. Inc. Τῆς φιλοσοφίας εἰς δύο διαιρουμένης, λέγω δὴ τὸ θεωρητικὸν τε καὶ πρακτικόν, κ. λ. Def. καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ φρόνησις. In dicta edit. a pag. 1. ad pag. 32. item sub Eustratii nomine. Sequuntur deinde in Codice alia quaedam non pauca ad Dialecticam potius, quam Ethicam pertinentia, & inc. Τὴν διαλεκτικὴν ἔννοι ἐφασαν μέθοδον. Def. πᾶσαι γὰρ αἱ ἀρεταί, ἐπαινέται. ἡ δὲ σοφία, ἀρετή. De Eustratio vide supra pag. 222. §. II.

ii. p. 362. b. Τὸ δεύτερον τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους. *Secundus Ethicorum Aristotelis Liber*. Inc. Διττῆς δὲ τῆς ἀρετῆς οὐσῆς. Def. ἐν ταῖς πράξεσι ἡ ταῖς πράξεσι τὸ μέσον. Ibid. a pag. 32. ad pag. 39. sub Anonymi, seu, ut alii putant, Aspasii nomine, sed finis diversus.

iii. pag. 364. b. Εἰς τὸ τρίτον τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους. *In tertium Ethicorum Aristotelis*. Inc. Τῆς ἀρετῆς δὴ περὶ πάθη, κ. λ. Def. οὕτω δὲ καὶ ὁ λόγος τάττεται. Ibid. a pag. 39. ad

pag. 50. item sub titulo Anonymi: sed haec quoque finis diversus. Scholia haec in secundum, & tertium Librum quum nullum auctoris nomen habeant praefixum, videntur eidem Eustratio tribui posse, qui in primi titulo nominabatur, iuxta Ioannis Bernardi Feliciani editionem Latinam horum Commentariorum Venet. MDXLI. & alibi.

iv. pag. 367. b. Ἀσπασίου φιλοσόφου ἐκ μνημα εἰς τὸ δ'. τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους. *Aspasii philosophi Commentarius in quartum Librum Ethicorum Aristotelis*. Inc. Λέγομεν δὲ ἐξῆς περὶ ἐλευθεριότητος. Def. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ φαίνεται τὸ σκῆμμα μέσον τι. Ibid. a pag. 50. ad pag. 59. item Aspasio tributus, ubi pariter in fine discrepat. Aspasius iste celebris fuit Peripateticus, cuius commentarios in schola Plotini lectos testatur Porphyrius, & cuius discipulum audisse se refert Galenus, qui sub Antoninis floruit, in Lib. de cognoscendis & curandis animi morbis; unde de ipsius aetate constare potest. Plerosque Aristotelis libros est interpretatus: scripsit quoque in Platonem, Porphyrio eodem teste.

v. pag. 370. Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων ε'. σχόλια τοῦ Εὐφράσιου. *Aristotelis Ethicorum Nicomachicorum Liber V. scholia Michaelis Ephesii*. Inc. Περὶ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας συνεπτέον. Def. διότι καὶ τὸ τέλος ἡμῶν ἐν τῇ τῶν ἀρετῶν παρουσίᾳ τε καὶ ἀτίθει. Ibid. a pag. 59. b. ad pag. 79. item sub nomine Michaelis Ephesii; ubi tamen initium & finis diversi sunt. Michaelē Ephesium multi eundem faciunt cum Michaelē Psello, qui saeculo post Christum natum XI. claruit: sed distinguendos monet Allatius in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Biblioth. Graec. pag. 21. §. XXXI. & XXXII. & Michaelē hunc Ducam Parapinaceum Pselli discipulum fuisse coniicit.

vi. pag. 376. b. Τοῦ κυροῦ Εὐστράτιου τοῦ Νικαίου σχόλια εἰς τὸ ζ' τῶν ἠθικῶν Νικομαχείων τοῦ Ἀριστοτέλους. *Domini Eustratii Nicaeni scholia in sextum Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum*. Inc. Εὐ σοι γένοιτο, βασιλεῖς ἡγεσθε, κ. λ. Def. καὶ δύο τὰ ὑποκείμενα, καὶ δύο τὰ κατηγορούμενα (1). Ibid. a pag. 79. b. ad pag. 117. Eustratio item tributa.

vii. pag. 391. b. Bipartitus est in hunc Librum Commentarius; prima pars inscrib. Σχόλιον εἰς τὸ ἦτα τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων. *Scholium in Librum VII. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum*. Inc. Διδάξαι περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν καὶ τῶν διανοητικῶν. Def. ὥσπερ καὶ ἡ ἀπλή φύσις, ἀκίνητος γὰρ τὸ καλόν. Ibid. a pag. 117. b. ad pag. 135. sub Aspasii nomine, & quidem multo uberior, propterea quod alteram partem, quae se iuncta in Codice legitur, in hac prima insertam arbitramur. Altera pars pag. 396. b. inscrib. Ἀσπασίου εἰς τὸ ἦτα τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων οὐ κατ' ἀρχὰς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μέσου, κ. λ. *Aspasii in VII. Aristotelis Librum Ethicorum ad Nicomachum, non ab initio, sed*

a me-

(1) In Codice nimirum III. Plut. LXXXI. supra p. 222. §. II. (2) In edit. κατεργάμενα.

α medio, ab illis videlicet verbis: Οὔτι μὲν οὖν ἀκρασία καὶ ἐγκρατεία ἐστὶ μόνον, κ. λ. Inc. Καὶ τὴν τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ δεικνυσιν, ὅτι αἰσχρῶς τῶν ἐπιθυμιῶν ἀκρασία. Def. τοιαύτη ἢ φθαρτή.

viii. pag. 399. b. Ἀσπασίου εἰς τὸ θῆτα τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων. *Aspasii in VIII. Aristotelis Librum Ethicorum ad Nicomachum*. Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας, κ. λ. Περὶ φιλίας οἰκειότατόν ἐστι διελθεῖν. Def. Ἐπεὶ μὲν τούτων τάδε μοι εἴρηται. Ibid. a p. 135. b. ad p. 145.

ix. pag. 402. Εἰρήνησι Μιχαὴλ Εἰρεσίον εἰς τὸ ἰῶτα τῶν ἠθικῶν. *Interpretatio Michaëlis Ephesii in IX. Ethicorum Librum*. Inc. Οὔτι μὲν ἡ φιλία μόνον ἐστὶ. Def. Ὡς μὲν οὖν πεπληρωται τὸ ἰῶτα τῶν ἠθικῶν Νικομαχείων, καὶ αἱ εἰς αὐτὸ σχολαί. Ibid. a pag. 145. ad pag. 164. sub nomine Eustratii. Male igitur habet in suo Catalogo Montfauconius, qui noni Libri Commentarium Aspasii tribuit, quum auctor fuerit homo Christianus: legitur enim edit. cit. pag. 150. ὥσπερ καὶ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ εἶπε Γρηγόριος ἐν τῷ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐπιταφίῳ, μία ψυχὴ ἐν δυοῖ σῶμασιν.

x. pag. 408. *Commentarius in Librum X.* est anepigraphus, & inc. Τὸ παρὸν βιβλίον, δὲ δέκατον μὲν ἐστὶ τῶν ἠθικῶν Νικομάχου, κάππα δὲ ἔχει τοῖς ἐκ περιπάτου ἐπιγράφεσιν, κ. λ. Def. φιλοκάλους καὶ θεοειδούς καὶ λόγον μόνον ζητούσας. Ibid. a pag. 164. ad pag. 189. item sub Eustratii nomine. Hic ultimus Commentarius quum in Codice auctoris nomine careat, videtur eidem adiudicari posse, cuius erat superior, nempe Michaëli Ephesio; quae est nonnullorum sententia, ut admonet Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 153. in nota secunda. De Commentariis hisce variorum, Anonymi nimirum, Aspasii, Eustratii, & Michaëlis Ephesii in Ethica Nicomacheia Aristotelis vide Fabricium loc. cit. pag. 151. seqq. ubi editionis Graecae Aldi Manutii MDXXXVI. fol. cum Latina Feliciani MDXLI. comparationem instituit.

XIX. pag. 418. Τοῦ Φιλοπόνη εἰς τὸ περὶ ψυχῆς. Philoponi (Ioannis) in *Librum* (sc. primum) *de Anima Commentarius*. Inc. Μέλονταις ἡμᾶς τῶν περὶ ψυχῆς ἀπορᾶσαι λόγων. Def. τὸ ζῆν τοῖς ἐμφύχοις ὑπάρχει. Pag. 438. b. *Commentarius in Librum II.* inc. Τὰ μὲν περὶ τῶν προτέρων παραδεδομένων περὶ ψυχῆς εἰρήσθω. ἐκδέμενος ἐν τῷ πρὸ τέτου βιβλίῳ, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis, ἢ ἐν τι αὐτῶν φέρεται ἡ τῆς ὕψους ἐκέρχεια. Ἔτω καὶ ἐπὶ τῆς . . . Pag. 456. Περὶ ψυχῆς γ'. *De Anima tertius*, scilicet *in tertium de Anima librum Commentarius*. Inc. Οὔτι δὲ οὐκ ἔστιν αἰσθησις παρὰ τὰς εἴ, λέγω δὲ ταύτας ὕψιν, ἀκοήν, ὁσφρησιν, γεῦσιν, ἀφῆν, ἐκ τῶνδε πνεύσεσιν ὡς τις. Def. οὐ κατασφαλὲς εἴρηται, ἐν οἷς ἡ πράξις σὺν θεῷ πληροῦται. Hic tertius Liber alia manu descriptus est. Prodiit hoc Opus eximium Graece cum Victoris Trinca-velli ad Nicolaum Rodolphum Card. Epistola, Venet. in aedibus Barthol. Zanetti MDLIII.

fol. Versio vero Latina pluries lucem vidit, teste Fabric. Biblioth. Graec. Vol. IX. pag. 364.

XX. pag. 479. *Olympiodori Alexandrini philosophi in Libros IV. Aristotelis Meteorologicorum Commentarius*, in πράξεις, seu lectiones LI. distributus. Prima Lectio, praevio titulo, Ὁλυμπιοδώρου φιλοσοφῶν Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῶν μετεωρολογικῶν Ἀριστοτέλους σχολία, inc. Περὶ μὲν οὖν τῶν πρώτων αἰτιῶν τῆς φύσεως. Ultima def. ποῖα δὲ ὕδατος μόνον, ποῖα δὲ γῆς καὶ ὕδατος. Concordat quoad initium & finem cum editione Latina apud Aldum Venetiis MDLI. fol. ex interpretatione Io. Baptistae Camotii philosophi a pag. 1. ad pag. 93. quam nos editionem prae manibus habuimus. Prodiit etiam Graece eodem anno, & loco apud Aldi filios cum Federici Turrifani praefatione ad Cardinalem Herculem Gonzagam, subiunctis Ioannis Philoponi in primum Meteorologicorum Commentariorum Libris tribus, de quibus in sequenti paragra-pho mentio fit.

XXI. pag. 510. *Ioannis Philoponi in primum Meteorologicorum Aristotelis Commentariorum Libri tres*. Primus inc. Εἴρηται μὲν ἡδὴ καὶ πρότερον ἡμῶν, ὡς εἰκότως τὴν εἰς δύο τομὴν ἡ φιλοσοφία δέχεται. Liber III. desinit: καὶ ἀλλῶς τὸ θερμὸν λεπτύνει τὰ θερμαινόμενα, καὶ μακρότερα ποιεῖ. Prodiit Graece ad calcem Olympiodori in Meteora, uti mox diximus; Latine vero, interprete laudato Ioanne Camotio, in cit. Aldi edit. a pag. 93. ad pag. 139. ac deinde iterum anno MDLXVI. fol.

XXII. p. 527. *Eiusdem in Libros duos Aristotelis de generatione & interitu Commentarius*. Primus Liber, cui titulus, Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως σχολικὰ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσίων Ἀμμανίου τοῦ Ἑρμεῖου μετὰ τιμῶν ἐπιστάσεων εἰς τὸ πρῶτον τῶν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Ἀριστοτέλους, Ioannis grammatici Alexandrini scholasticae adnotationes ex confabulationibus Ammonii Hermiae f. apposis nonnullis de suo animadversonibus in primum Aristotelis librum de generatione & interitu, inc. Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ φυσικῇ ἀπορᾶσει. Secundus, cui titulus est prior similis, nisi quod pro γραμματικῶν legitur σχολαστικῶν, def. οὐ γὰρ μένει τὸ ἄτομον εἶδος, εἰ καὶ ἡ ὕλη μένει. Graece viderunt lucem cum praefatione Francisci Asulani ad Iacobum Sadoletum Episcopum Carpentoratensem Venetiis in aedibus Aldi & Andreae Asulani foci MDXXXVII. fol. ante Alexandrum Aphrodisiensem in Meteorologica & de mixtione: Latine vero, interprete Hieronymo Bagolino, pluribus vicibus eodem loco.

XXIII. p. 554. Σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου εἰς τὰ τῆς φυσικῆς ἀπορᾶσεως. *Simplicii magistri in Libros VIII. de physica auscultatione Commentarius*. Inc. Τὸν σκοπὸν τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀπορᾶσεως ἐστὶ βραδίως. Def. ὁ ἔσται ἀρχὴ τῆς ἄλλης κινήσεως. Hunc Commentarium Graece primus edidit, & Herculi Gonzagae Episcopo Mantuano dicavit paul-

Io post Aldi Manutii mortem Franciscus Asulanus Venetiis MDXXVI. fol. cum Clementis VII. Pontificis & Senatus Veneti privilegio: Latina vero Lucilli Philalthei interpretatio in lucem edita non una vice Venetiis, & Parisiis MDXLV. fol. Quantus vero in hoc Opere lateat veteris doctrinae philosophicae apparatus, videre est ex uberrimo scriptorum, qui in illo adlegantur, numero, quorum indicem profert Fabricius Bibl. Graec. Vol. VIII. p. 622. & seqq. De Simplicio vide quae diximus supra pag. 235. §. II.

XXIV. pag. 648. b. Τὸ Φιλοπόνου Ἰωάννου εἰς τὸ ἐπὶ λοιπὸν τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως. Philoponi Ioannis in reliquum physicae auscultationis Commentarius. Post Aristotelis verba, Φα- νερὸν δὲ ἐκ τούτου, ὅτι ἀνάγκη εἶναι, κ. λ. inc. Εἰ δέδεικται, ὅτι ἀνάγκη αἰεὶ εἶναι κίνησιν. Def. ἡ εἰδος ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν.

XXV. pag. 650. Michaelis Ephesii scholia in varios Aristotelis Libros, nimirum:

I. In Libros IV. de partibus animalium. Inc. Ὡς περὶ ἐν τοῖς ἡθικαῖς ἐπιγραφαιμένοις Νικομαχείοις πρότερον πρόειπε, ποταπὰς δὲ ζητεῖν τὰς ἀποδείξεις. Def. ὥδε μὲν οὖν πεπληρωται πᾶσα ἡ περὶ ζώων μορίων πραγματεία, καὶ αἱ εἰς αὐτὰ σχολαί. Innuuntur a Fabricio Bibl. Gr. Vol. II. pag. 135.

II. pag. 658. Εἰς τὸ περὶ ζώων πορείας. In Librum de animalium incessu. Inc. Τῆς προκειμένης πραγματείας τῆς περὶ ζώων πορείας ἐπιγραφαιμένης. Def. λέγω δὲ καὶ ἐπεσθαι τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ τὴν περὶ ψυχῆς πραγματείαν. Exstant edita Graece apud Aldum Venetiis MDXXVII. fol. a pag. 176. ad pag. 187.

III. pag. 661. Περὶ μνήμης. In Librum de memoria. Inc. Εἰπόν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς. Def. ὅτι καὶ νυνώδη μέχρι πόρρω ἐστίν. Ibid. a pag. 127. ad pag. 136.

IV. pag. 664. In Libros de somno & vigilia; de insomniis, ac de divinatione per somnum. Inc. Περὶ δὲ ὕπνου καὶ ἐγρηγρόσεως ἐπισκεπτέον μετὰ τὸν περὶ μνήμης καὶ μνημονεύειν. Def. τοῦ διαπεφορμμένου ἐνταῦθα τέλος ἔσχε καὶ τὸ παρὸν βιβλίον. Ibid. a pag. 136. ad p. 149.

V. pag. 667. b. Περὶ ζώων κινήσεως. In Librum de animalium motu. Inc. Ἐπειδὴ ἡ δρεπτικὴ δύναμις καὶ δρεπτικὴ τῆς ψυχῆς, συνευγμέναι οὖσαι. Def. ὥς δύνασθαι κινῆσθαι. Ibid. a pag. 149. ad pag. 157.

VI. pag. 669. b. Περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος. In Librum de longitudine & brevitate vitae. Inc. Ὅ μὲν σκοπὸς τῆς περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος πραγματείας Ἀριστοτέλους δῆλος. Def. τὰ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου καὶ γήρας καὶ νεότητος· ἡ εὐρήσεις ἐν ἄλλοις. Ibid. a pag. 157. ad pag. 160. b.

VII. pag. 670. b. In quinque Libros de generatione animalium. Inc. Ἡ παρούσα πραγματεία, ὡς καὶ αὐτὸς φησι, συνεχῆς ἐστὶ τῇ περὶ ζώων μορίων· ἐν ἣ ζητῶν διὰ τί ἕκαστον τῶν μορίων οὕτως ἔχει. Def. ἀλλὰ διὰ τὸ ὑγιαίνειν, οὐ ἕνεκεν τὸ μαχαίριον ἔτεμεν. In dicta editione non exstant, neque Fabricius in recensione Operum Aristotelis Bibl. Graec. Vol. II. ubi

singulis Commentatorum nomina subiicit, ullam Michaelis Ephesii mentionem facit, folis Ioannis Philoponi scholiis in hocce libris enunciaris.

VIII. pag. 691. b. Εἰς τὸ περὶ γήρας καὶ νεότητος, καὶ ζωῆς καὶ θανάτου, καὶ περὶ ἀναπνοῆς. In Librum de senectute & iuventute; de vita & interitu, ac de respiratione. Inc. Μετὰ τὸ περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος τάττει τὸ περὶ γήρας, κ. λ. Def. τὰ δὲ λοιπὰ σαφῶς ἀπαγγέλλει. Ibid. a pag. 160. b. ad pag. 174. b. sed finis diversus. Quae hucusque recensuimus, in indice praemisso scholiis in quatuor libros de partibus animalium, Michaelis Ephesio tribuuntur; quod vero sequitur, in indice quidem reticetur, sed quum in titulo praeferat voces τοῦ αὐτοῦ, illud quoque eidem adscribendum videtur.

IX. pag. 694. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ περὶ ὁσμῆς. Eiusdem in librum Aristotelis de odoratu. Inc. Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον δεῖ νοῦσαι καὶ περὶ τὰς ὁσμάς, ὅπερ γὰρ ποιεῖ ἐν τῷ ζυγῶ τὸ ὑγρὸν, τῷ τοιοῦτῳ ἐν ἄλλῃ γένει τὸ ἔχυρον ὑγρὸν. Desinit imperfecte in verbis, ἃ μὲν γὰρ ἔδειξε δι' αὐτοῦ πρὸς αἰσθήσειν γινόμενον ἀμερὲς οὐκ ἂν ἀδύνατον, ἀλλ' ἐν . . . . . Est fortasse pars Commentarii in Librum Aristotelis de sensu & sensili. Michaelis tamen Ephesii nullum innuit Commentarium in hoc Opus Fabricius loc. cit. p. 130. sed tantum Alexandri Aphrodisiensis, & paraphrasim Latine editam Theodori Metochitae.

XXVI. pag. 700. Alexandri Aphrodisiensis in aliquot Aristotelis Metaphysicorum libros Commentarius, nimirum in

Α'. τὸ μείζον	in edit. I.
Α'. τὸ ἐλάττω	II.
Β'.	III.
Γ'.	IV.
Δ'.	V.
Ε'.	X.
Κ'.	XIII.
Λ'.	XIV.
Μ'.	XI.
Ν'.	XII.

Deest igitur Commentarius in Libros Ε'. Ζ'. Η'. & Θ'. qui in edit. sunt VI. VII. VIII. & IX. In Librum primum inc. Ὅτι δὲ ἐστὶ τιμιώτερον γνῶσις πράξεως, δῆλον οὐ μόνον, κ. λ. In ultimum def. ταῦτα εἰπὼν συμπραίνεται ἀλγών, εἰ οὖν καὶ τὸ μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς. Commentarii in Libros XII. priores Latine tantum haecenus prodierunt ex versione Ioannis Genesii Sepulvedae Cordubensis ad Clementem VII. Pont. Max. Romae MDXXVII. Paris. MDXXVI. & alibi. In Libros vero XIII. & XIV. exstant olim MSS. in bibliotheca Io. Vincentii Pinelli, teste A. Schotto in vita Aristotelis p. 160. supersunt quoque in hac nostra, & alibi.

Quum haec omnium, quotquot in hac delitescunt bibliotheca, in Aristotelem Interpretum collectio uberrima sit, placuit heic ipsorum nomina alphabetice disposita sub oculos ponere: si vero sunt:

Anonymus §. I. & XVIII. num. II. III. X.
Alexander Aphrodisiensis §. XVI. XVII.
XXVI.

Ammonius Hermiae F. §. IX.

Aspasius §. XVIII. num. IV. VII. VIII.

David philosophus §. IV. & VI.

Eustratius Nicaenus §. XVIII. num. I. VI.

Ioannes Philoponus §. III. XIII. XV. XIX.
XXI. XXII. XXIV.

Leo Magentinus §. II. VII. X. XII.

Michael Ephesus §. XVIII. num. V. IX. &
§. XXV. num. I. & seqq.

Michael Psellus §. XI. XIV.

Olympiodorus Alexandrinus §. XX.

Simplicius §. VIII. & XXIII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio maximo, Saeculi XIV. ineuntis, caractere minuto quidem, sed valde perspicuo exaratus, initio mutilus, cuius prima duo folia vetustate sunt ac tineis aliquantum corrupta, ultimus vero quaternio chartaceus est, ac paulo sequiori aevo diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 762. Alcyonius in Dialogo de exilio huiusce Bibliothecae direptionem commemorans ait, Codicem hunc *Oceanum* inscriptum, in quo habentur Aristotelis Commentatores, fuisse ab Ioanne Mediceo, deinde Leone X. recuperatum; fateturque se multa inde hausisse, ut Aristotelis Opera verteret. Vid. Ephemerides literarias Italiae edit. Vener. MDCCX. Tom. III. pag. 32.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΤΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΦΥ-
ΣΙΚΗΝ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΑΡΙΣΤΟ-
ΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIUS
IN NATURALEM AVSCVL-
TATIONEM ARISTO-
TELIS.

COD.
II.

Simplicii Commentarius in Aristotelis libros duos priores de physico auditu. In Librum primum inc. Τὸν σκοπὸν. Def. παρακλίσας βέλτον. In Librum secundum pag. 164. inc. Προδύμενος ἐν ταύτῃ τῇ πραγμασίῃ. Desinit imperfecte in verbis: ἀλλὰ τὴν οὐκ εἶδον καὶ λαβεῖν τόπον. . . . De hoc Opere vide quae diximus in Codice superiore §. XXIII. p. 244.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. maiori, Saec. XIII. madore & situ valde corruptus. Constat foliis scriptis 232.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟ-
ΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΤΙΩΝ.

THEOPHRASTI DE HISTORIA
ET CAUSSIS PLANTARVM.

Ac praeterea

Aristotelis de plantis Libri duo,

COD.
III.

IN interno Codicis integumento manu antiqua notatum legitur: *Theophrasti de historia plantarum libri IX. & pars decimi ma-*

ior quam in impressis. Item de causis plantarum libri sex, & praeterea duo, qui in impressis Aristoteli adtribuuntur. Idem ferme scriptum reliquit in schedis suis etiam Holstenius pag. 16. his verbis: Theophrastus de causis, & historia plantarum: finis editi Codicis conferendus cum manuscripto.

I. p. I. Θεοφράστου περὶ φυτῶν ἱστορίας. *Theophrasti de historia plantarum Libri novem integri, & fragmentum decimi. Primus Liber inc. Τῶν φυτῶν τὰς διαφορὰς. Decimi fragmentum def. ὁ δὲ λευκὸς ἀλιγαχοῦ. βέλτισται δὲ οἱ . . . .* relicto trium circiter foliorum spatio vacuo ad defectum indicandum. In hisce Libris recensendis prae manibus habuimus editionem Graecam Aldinam Vener. ann. MCCCXCVIII. fol. cum qua singulorum initium & finem convenire comperimus, Libro decimo excepto, quum eius initium tantummodo in dicta editione occurrat, undecim lineas non excedens, in nostro vero Codice pars multo longior habeatur; verba enim, τὰς πολλὰς πῶς καλοῦσιν οἱ βιολογοί, in quibus editio desinit, alia multa subsequuntur, quorum initium, ὁ μὲν οὖν ὀπισμὸς γίνεται τῶν ὀπισμῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ γένους, * λ. Finis vero, quem mox retulimus. Hoc nos fragmentum, quod quinque Codicis paginis continetur, quum Libri X. iam desperditi partem arbitraremur, publici iuris facere in animum induximus, tantoque cimelio Catalogi nostri editionem locuplerare: quare descriptum, doctissimo viro, amico nostro, Iano Planco Ariminensi, Medicinae, Anatomies, & Botanicae professori celeberrimo, Latine interpretandum transmissimus: quam ille provinciam, qua est humanitate praeditus, & omnigena eruditione, Graecisque ac Latinis litteris versatissimus, libentissime doctissimeque paucis diebus explevit; iamque typis excudi coeptum erat, quum repente litteris ad me datis interpres admonuit, comperisse se tandem, fragmentum hoc non ad Librum X. pertinere, sed noni partem esse, ipsius scilicet Capita VIII. IX. X. & XI. in unum collecta. Hoc ad nos nuncio perlato, licet nonnulla in hoc exemplari nostro fortasse melius expressa sint, quam in edito, non ea tamen tanti esse putavimus, ut novam totius loci editionem requirerent, de illius tantummodo consulendi opportunitate, si quando opus fuerit, lectoribus admonitis: sed de opere ipso aliquid innuamus. Scripsit Theophrastus hanc plantarum historiam libris decem, ex quibus priores quidem novem integri sunt; ultimi vero fragmentum & quidem exiguum tantum superest, ut diximus. Graece prodiit hoc Opus cum Aristotelis, & aliis Theophrasti operibus Vener. tiis apud Aldum A. MCCCXCVIII. fol. ac denique A. MDCXLIV. Amstelodami in fol. lucem adspexit luculenta Historiae Theophrasti editio Gr. Lat. cum variis lectionibus & Bodaei Commentario iconibus plantarum innumeris ornato, adiectis post singula capita in-

integrus I. C. Scaligeri & Rob. Constantini notis.

II. pag. 138. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυτῶν αἰτιῶν. *Eiusdem de causis plantarum Libri VI.* Primus inc. Τῶν φυτῶν αἱ γενέσεις. Sextus def. καὶ τὰς δυνάμεις κατ' αὐτὰ λεπτεῖον. Notandum est in fine libri I. IV. & V. repeti initium librorum, qui subsequuntur. Ex Theophrasti libris octo de causis plantarum sex tantum primores ad nos pervenerunt, in quorum limine, suarum ἰσοριῶν, ut ante αἰτίας scriptarum, meminit. Et hos quoque Libros castigavit Daniel Heinſius, commentario illustravit Iulius Caesar Scaliger edito primum Lugduni MDLXVI. fol. Atque hoc loco adnotare iuvat, ex Meursii sententia utrumque Theophrasti scriptum, historias nimirum, & libros de causis plantarum, uno τῶν φυτικῶν nomine a veteribus quibusdam designatos, & indistincte citatos fuisse, quum apud Scholiastem Nicandri ad Alexipharmaca (nisi numerus corruptus sit) citetur Liber XIV. Θεόφραστο μὲν οὖν ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ τῶν φυτικῶν κἄρον αὐτὸ προσηγέρευσε, qui proinde erit de causis plantarum Liber IV.

III. pag. 267. Τὸ περὶ φυτῶν τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίον α'. *Aristotelis de plantis Liber I.* Inc. Ἡ ζῶη ἐν τοῖς ζῴοις. Lib. II. def. καὶ γίνονται οἱ καρποὶ πικροί. In cit. edit. Tom. II. pag. 1008. & seqq. Aristotelis duo libri de plantis memorantur a Laërtio V. 25. & de plantis scripsisse se testatur Aristoteles ipse sub extremum libri de brevitate vitae, & initio Lib. V. Historiae de animalibus. At qui hodie exstant libelli duo de plantis sub Aristotelis nomine, Graece a recentiore quodam (Musuro, vel Lascari, vel, ut Simoni Grynaeo visum, Theodoro Gaza, vel potius Maximo Planude, ut suspicatur Caesar Scaliger pag. 26. in Lib. I.) translati sunt e Latino Galli nescio cuius, qui ex Arabico illos transtulerat, ut ex prooemio Graeco libris hisce praefixo perspicue colligitur. Menagio iudice, sunt centones male assuti e locis variis Aristotelis, & libro primo historiae plantarum Theophrasti. Graece primum prodierat Basileae A. MDXXXIX. 8. ad calcem Geoponicorum, ex officina Roberti Winter, cum praefatione Simonis Grynaei: deinde cum operibus Theophrasti ibid. MDXLI. fol. hinc in Graecis, & Graecolatinis Aristotelis editionibus.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 290.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΤΟΥ
ΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟΝ ΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΚΩΝ.

THEODORI METOCHITAE EX-
POSITIVM ARISTOTE-
LICORVM.

COD. I. pag. 1. Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου
15 κυρίου Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου

προόμιον. *Sapientissimi magni Logothetae Domini Theodori Metochitae Prooemium.* Inc. Τυ-
φλοῖς ὁλίσθους ἐμπαιεῖν, παγχάλεπον καὶ πάν-
των ἀληθῶς κάκιον εἶναι, λόγος εἰς ἐς τῶν
ἱουδαγορίων τῶν χρυσῶν ἐκείνων. Def. δηλοῖ δὲ ὁ
πίναξ, ὃν ἐνταῦθα προεκτιθέμεν. Mox sequi-
tur Tabula librorum Aristotelis quadraginta,
eorum videlicet, qui tractant de rebus phy-
sicis. Pag. 3. legitur totius operis titulus:
Ἐξηγηματικὸν τῶν Ἀριστοτελικῶν ἀπὸ Φωνῆς τῆς
σοφωτάτης μεγάλου λογοθέτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ
Μετοχίτου. *Expositio Aristotelicorum excerpta ab
ore sapientissimi magni Logothetae D. Theodori
Metochitae.* Primus liber, cui titulus, Τὰ
ἐκ τοῦ ἁλφῆ τῆς φυσικῆς ἀποράσεως, inc. Ὅτι
σκοπεῖ τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς φυ-
σικῆς ἀποράσεως διαλαβεῖν. Ultimus, cui titu-
lus, Τὰ ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν περὶ αἰσθήσεως καὶ
αἰσθητῶν βιβλίων, def. τί μὲν ὁρατὸν εἶναι, τί
δὲ ἀόρατον. Haec Paraphrasis in Aristotelis li-
bros VIII. Physicorum, Libros III. de ani-
ma, libros IV. de caelo, libros II. de ortu
& interitu, ceteraque, quae parvorum na-
turalium nomine veniunt, librum de memo-
ria & reminiscencia, de somno & vigilia, de
insomniis, de divinatione per somnum, de
motu animalium, de brevitate & longitudi-
ne vitae, de senectute & iuventute, vita &
morte, & in libros IV. meteorologicorum,
Graece nondum lucem vidit; Latine autem
versam a Gentiano Herveto Aurelio, Simon
Schardius primum excudi curavit Basileae
MDLIX. 4. apud Nicolaum Brylingium cum
praefatione Philippi Bechii Medici: deinde
recusa est Ravennae A. MDCKIV. 4. Hic au-
tem Theodorus Metochita cum paullo an-
ticipiore Georgio Metochita minime confun-
dendus, sub Andronico Palaeologo seniore
amplissima magni Logothetae dignitate fun-
ctus est ab anno Chr. MCCCXIV. & filiam
suam Irenem Ioanni Palaeologo panhyperse-
basta Constantini Palaeologi, qui Andronici
Imp. frater erat, filio nuptui collocavit:
postea vero quum Andronicus iunior, senio-
ris ex Michaële filio nepos, avum suum im-
perio exspoliasset an. MCCCXXVII. Theodorus
quoque dignitate imminutus & exsul, mox
ab exsilio revocatus, Constantinopoli in mo-
nasterio Choraе, quod ipse instauravit, vi-
xit ad annum usque MCCCXXXII. in quo obiit
die XIII. Martii, post Andronicum seniore
defunctum anno XXX. Multa & praeclara
scripsit, diurnis Reip. curis lucubrationes in-
terponens; ex quibus multa penitus interci-
derunt, paucissima viderunt lucem, pleraque
adhuc in bibliothecis latent inedita.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fo-
lio, Saeculi XV. nitidissime exaratus, cuius
prima pagina picturis, variis emblematis,
ac Mediceo stemmate sex pilarum exornata:
in littera vero initiali haec leguntur ap-
posita verba: non le fait qui non l'essaye:
quae in aliis etiam Codicibus ab eodem il-
luminatore depictis occurrunt. Constat foliis
scriptis 445.

SIM.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΕΠΗΓΗΓΗΣ ΤΗΣ
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ.

SIMPLICII COMMENTARIUS
IN QUINTVM DE NATVRA-
LI AVSCVLATIONE.

Adde etiam

In Librum sextum.

cod.
v.

IN prima pagina possessoris nomen legatur, quod postea omnino erasum est: nunc verba haec tantummodo supersunt: *Simplicius super physica Aristotelis* . . . . . quem sibi donavit M. civis Cosmas de Medicis. Mox in subsequenti pagina rubris litteris & grandioribus titulus occurrit: Σιμπλικίου Φιλοσόφου εἰς τὸ ε' τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἀριστοτέλους. *Simplicii philosophi in quintum librum de naturali auscultatione Aristotelis*. Inc. Εἰν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ ταύτης τῆς πραγματείας. Def. ἀλλὰ πῇ μὲν ἡμεῖς, πῇ δὲ κινεῖται. Pag. 101. b. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ζ'. *Eiusdem in Librum VI*. inc. Εἴθ' οἱ ἔχοντες οἱ ἐν τοῦ περιπάτου, κ. λ. Def. ἀποδείξει δὲ τοῦτο ὕστερον. Vide quae de hoc Simplicii Commentario supra monuimus in recensione Cod. I. huius Plutei §. XXIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 198.

Π Λ Α Τ Ω Ν.

P L A T O.

Platonis Dialogi XXXII.

cod.
v.

IN prima Codicis pagina legitur Epistola quaedam manus multo recentioris, compendiaris notis valde crebris exarata, cui titulus: Τῷ ἐπὶ τῶν διανοημάτων. *Praefecto libellorum supplicum*. Inc. Οὔτως μὲν ἐγὼ πρὸς τὰς τοῦ Πλάτωνος ἰνυγας, εἰ καὶ λέγειν ἄλλως, τοῦτ' ἴσως ὥστε ἡμεῖς, κ. ε. λ. Def. καὶ ἡμῖν χρησιμὴν εἶναι ταύτην διὰ τοῦ γραφῆως παρασκευάσῃ.

In summo margine secundae paginae minutis ac difficillimis characteribus haec notata sunt: Τῇ κβ' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τῆς ἡ' ἰνδ. ἡμέρᾳ σαββάτῳ εἰσῆλθεν ὁ αὐθέντης ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ὁ ἄγιος ὁ κύριος Γ'ω. ὁ Παλαιολόγος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀπεναθεύωσεν τὸν πένθερον αὐτοῦ βασιλέα τὸν Καντακουζηνὸν, βασιλεύσαντα μετὰ το εἰσελθεῖν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔτη ζ'. μηνὸς θ'. ἡμέρας κβ'. ἐγένετο δὲ μοναχὸς τῇ ι'. τοῦ Δεκεμβρίου μηνός. ἐπατριάρχης δὲ ὁ κομνηνὸς χρόνον α'. ἡμέρας ε'. Die XXII. mensis Novembris, indictione VIII. die sabbati ingressus est dominus noster sanctus Imperator D. Ioannes Palaeologus Constantinopolim & deiecit focerum suum Imperatorem Cantacuzenum, qui regnavit post suum ingressum in urbem annos VII. menses IX. dies XXII. fa-

ctus est autem monachus die X. mensis Decembris. Patriarcha erat Comnenus anno I. die V. In eadem pag. b. minutissimis item & intricatis characteribus scripta sunt Epigrammata quatuor, quorum priora duo sunt *Platonis in adolescentem, nomine Stellam*, & incipiunt, I. Ἀστέρας εἰσαγγεῖς, κ. λ. II. Ἀστὴρ πρὶν μὲν, κ. λ. habenturque edita in ipsius Vita a Diogene Laërtio conscripta, eiusque Operibus praefixa edit. Graec. Lat. Francofurt. MDCL. fol. pag. 18. Alia duo sunt in eius *sepulcrum*, & inc. I. Αἶετος, τίπτε, κ. λ. II. Φαῖβος ἔφουσε, κ. λ. Ibid. pag. 21.

Tandem post tabulam Dialogorum, qui in hoc continentur Volumine, sequuntur ipsi, & quidem hoc ordine:

I. pag. 3. *Platonis Eutyphro, sive de sanctitate*. In cit. edit. pag. 1.

II. pag. 5. b. *Apologia Socratis*. Ib. p. 14.

III. pag. 10. *Crito, sive de eo quod agendum est*. Ibid. p. 32.

IV. pag. 12. b. *Phaedo, sive de animo*. Ib. pag. 44.

V. pag. 25. b. *Cratylus, sive de recta nominum ratione*. Ibid. pag. 265.

VI. pag. 35. *Theaetetus, sive de scientia*. Ibid. pag. 108.

VII. pag. 50. *Sophista, sive de eo quod est*. Ibid. pag. 153.

VIII. pag. 60. b. *Politicus, sive de Regno*. Ibid. pag. 518.

IX. pag. 72. b. *Parmenides, sive de ideis*. Ibid. pag. 1109.

X. pag. 81. *Philebus, sive de summo bono*. Ibid. pag. 370.

XI. pag. 94. *Convivium, sive de amore*. Ibid. pag. 1174.

XII. pag. 107. *Phaedrus, sive de pulcro*. Ib. pag. 1209.

XIII. pag. 119. *Alcibiades prior, sive de natura humana*. Ibid. p. 429.

XIV. pag. 126. b. *Alcibiades secundus, sive de precatone*. Ibid. p. 451.

XV. pag. 129. b. *Hipparchus, vel de lucri cupiditate*. Ibid. pag. 510.

XVI. pag. 131. b. *Amatores, sive de philosophia*. Ibid. pag. 96.

XVII. pag. 133. b. *Theages, sive de sapientia*. Ibid. pag. 88.

XVIII. pag. 135. b. *Charmides, sive de temperantia, vel modestia*. Ib. p. 462.

XIX. pag. 141. b. *Laches, sive de fortitudine*. Ibid. pag. 480.

XX. pag. 145. b. *Lyfys, vel de amicitia*. Ibid. pag. 497.

XXI. pag. 151. *Euthydemus, sive contentiosus*. Ibid. pag. 189.

XXII. pag. 159. *Protagoras, sive sophistae*. Ibid. pag. 216.

XXIII. pag. 171. *Gorgias, sive de rhetorica*. Ibid. p. 305.

XXIV. pag. 191. *Meno, sive de virtute*. Ibid. pag. 408.

XXV. pag. 198. b. *Io, sive de Iliade, vel de poetico charactere*. Ibid. pag. 361.

XXVI.

XXVI. pag. 201. *b. Clitopho, vel exhortato-
rius*. Ibid. inter spurios pag. 1334.

XXVII. pag. 203. *Timaeus, sive de natu-
ra*. Ibid. pag. 1040.

XXVIII. pag. 217. *Hippias maior, sive de
pulcro*. Ibid. pag. 1245. (per errorem 1235.)

XXIX. pag. 223. *Hippias minor, sive de
mendacio*. Ibid. p. 252.

XXX. pag. 226. *Menexenus, sive funebris
Oratio*. Ibid. p. 516.

XXXI. p. 230. *De Republica, sive de iusto
liber I*. Ibid. pag. 571.

XXXII. pag. 236. *b. De Republica Liber II*.
Ibid. pag. 591. Huius autem secundi Libri
initium antiqua, cetera vero recentissima &
elegans manus exaravit.

Quum varia occurrant, non ea quidem
valde spissa, in margine scholia recentioris
altera, altera vetustioris manus, utrorumque
specimen aliquod exhibere tibi, lector, volui.
Prioris generis haec sunt:

Primum pag. 1. ad verba Εὐθύφρωνι, ἀφ'
ἐτίας ἀρχεσθαι, κ. λ. ita habet: Α'Φ' ἐτίας
ἀρχεσθαι ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινομένων, καὶ
πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους· ἐπεὶ ἔδος ἦν τῇ
Ε'σίῃ πρώτῃ τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. Φέρεται δέ
τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος. μετὰ γὰρ
τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν γιγάντων ἀρχὴν, φασὶ
τοὺς Δία ἦν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ
Ε'σίῃ λαβεῖν ὅ, τι αὐτῷ βούλοιο· τὴν δὲ τὴν παρ-
θενίαν αἰτήσασθαι, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀν-
θρώπων.

Alterum pag. ead. *b.* in verba, οὐ πόλεμον
ἔρα ἢ γῆ σὺ εἶναι, κ. λ. Ἰ'δε, πῶς ὁ Πλάτων οὐ
δέχεται περὶ θεοῦ λέγεσθαι τὰ παρὰ τῶν ποιη-
τῶν μυθεύμενα, οἷον, ἐχθρας, πολέμους, συν-
σίας, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ὅλος γὰρ σκοπὸς τῆς
καθεξῆς διαλέξεως τοῦτο σπουδάζει.

Secundi generis sunt illa duo, quae le-
guntur pag. 38. in Theaeteto; quorum alte-
rum in verba, καὶ βραδυτὴς ἐν τῇ κινήσει αὐ-
τῶν κ. λ. ita habet: Ὡς τὸ ἀπτόν καὶ τὸ γευσ-
θόν· παρέλειψε δὲ ὄψιν καὶ ἀκοὴν ταχέως γινώ-
μενα. τούτων γὰρ σχεδὸν ἀχρόνως αἰσθανόμεθα.
διὰ δὲ τὸ ἐναργὴς αὐτὰ εἶναι παρέλιπεν. ἐξῆς δὲ
ὅταν λέγῃ, τὰ δὲ γεννόμενα οὕτω δὴ, εἰς τὸ δὴ
ἰσποικίον. ἔτω δὴ γὰρ λέγει, τετέστι τὰ βρα-
δέα, ἀπὲρ ἐστὶ γευσθὶ καὶ ἀπτά. Alterum paul-
lo infra in verba, τῆς δὲ λευκότητος, κ. λ.
sequens est: Καὶ γὰρ φησιν, ἡ αὐτὴ αἰσθησις
τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθη-
τὸν πάσης ἐστίν, ἀλλὰ μία ὄψις ἡ τοῦ λευκοῦ
αἰσθητοῦ ἐνός, καὶ τὸ λευκὸν οὐ δύναται ἢ τοῦ
μέλανος αἰσθησις ἀντιλαβεσθαι, ἀλλ' ἢ τῷ λευ-
κῷ, ἢ ἑμπαλιν. ἐκατέρω δὲ λέγει, οἷον τῆς μέ-
λανος ὄψεως ἐπὶ τὸ λευκὸν αἰσθητὸν. ἐφεξῆς δὲ
ὄψιν μὲν λέγει τὴν ὀπτικήν δύναμιν, λευκότητα
δὲ τὴν λευκαντικήν δύναμιν, ὥς ὅτε ἔλεγε τά-
χος καὶ βραδυτὴς ἐνι, καὶ πάλιν φησὶ τὸς ἐστὶ καὶ
τὰ τοιαῦτα.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fo-
lio, Saeculi XII. in fine recentiori manu sup-
pletus. Constat foliis scriptis 244.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

PLATONIS GORGIAS.

Seu potius

Platonis Dialogi XX.

IN primo folio descriptus est accuratissimus
Dialogorum, qui in hoc continentur Vo-
lumine index, ipsorum titulos & initia re-
praesentans. II vero sunt:

I. pag. 2. *Gorgias, sive de rhetorica*. In cit.
edit. pag. 305.

II. pag. 35. *Meno, vel de virtute*. Ibid.
pag. 408.

III. pag. 47. *b. Hippias maior*. Ibid. pag.
1245.

IV. pag. 57. *b. Hippias minor*. Ibid. pag.
252.

V. pag. 62. *b. Menexenus, sive funebris
Oratio*. Ibid. pag. 516.

VI. p. 69. *Io, sive de Iliade*. Ibid. p. 361.

VII. pag. 74. *Clitopho*. Ibid. inter spurios
pag. 1334.

VIII. pag. 76. *De Republica, sive de iusto
Libri X*. Ibid. a pag. 571. ad p. 766.

IX. pag. 184. *b. Timaeus, sive de natura*.
Ibid. pag. 1040.

X. pag. 215. *Critias, sive Atlantis*. Ibid.
pag. 1098.

XI. pag. 221. *Minos*. Ibid. pag. 564.

In fine ab eadem manu rubris litteris adno-
tatum est: Ε'τος 5' 1749' ind. 10' καὶ αὐτ'. An-
no 6929. indictione XIV. & MCCCCXX. Tum
subsequitur subscriptio quaedam litteris arca-
nis expressa, quam perspicaciori ingenio ex-
trahendam relinquimus, quum ex iis litteris
nonnullae quidem adfinitatem habeant cum
illis, quarum specimen adfert Montfauconius
Palaeogr. Graec. pag. 286. sub num. 3. aliae
vero prorsus ab ipsis sint diversae. Tandem
in ultimo folio idem prorsus nomen, seu no-
mina leguntur scripta, quae in aliis Codicibus
animadvertimus, nimirum: *Gorgius prior san-
ctae Crucis, Zamerarius generalis, & D. Lu-
censis Episc.*

Cod. Graec. membr. Ms. in folio, Saeculi
XV. optime servatus. Constat fol. scriptis 224.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΤ ΕΞΗΓΗ- ΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

PROCLI PLATONICI EXPOSI- TIO IN PARMENIDEM PLATONIS.

Ac praeterea

In eiusdem Alcibiadem primum.

I. pag. 1. ΠΡόκλου Πλατωνικοῦ Διαδόχου
τῶν εἰς τὸν Παρμενίδην τοῦ
Πλά-

COD.
VII.

COD.
VIII.

Πλάτωνος ἐπὶ τὰ βιβλία τὸ πρῶτον. *Procli Platonici Diadochi Librorum septem in Platónis Parmenidem primus*. Praecedunt Prolegomena, variis historiae philosophicae memorabilibus referta, quorum initium: *Εὐχρημα τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ποιηγῆσαι μου τὸν νοῦν εἰς τὴν προκειμένην θεωρίαν*. Finis: *καὶ Θεοφράστου διαλόγων πᾶσαν ἀνὰ κρίσεως μετέχουσιν ἀκοήν*. Inde pag. 17. *b.* in margine adnotatur: *Ἀρχὴ τοῦ διαλόγου*. *Initium Dialogi*, cuius verba rubro caractere distinguuntur. Inc. Dial. *Εἴπειδ' Ἀθήναζε οἰκογεν, κ. λ.* Commentarius inc. *Οἱ μὲν περὶ τὴν Ἰταλίαν, ὡς πολλὰν εἴπομεν φιλόσοφοι, κ. λ.* Liber hic primus adnectitur cum secundo, qui definit: *ἀλλὰ τίς ἡ ἐρώτησις, ἐφεξῆς θεωρήσομεν*. Lib. III. pag. 73. inc. *Καὶ μοι εἰπὲ αὐτὸς σὺ ἔγω διήρησαι, ὡς λέγεις, κ. λ.* Def. *πάντα γὰρ τὰ ὄντα ἐκείθεν*. Lib. IV. pag. 94. *b.* inc. *Τέθεισ' οὖν, μοι εἰπὲ, δοκεῖ σοι, ὡς φης, εἶδη εἶναι*. Def. *ἡ ἄλλω σοιχείω λαχόντι τὴν ἐπίστασιν*. Lib. V. pag. 155. inc. *Συγχωρῶ σοι, ἔφη, ὦ Παρμενίδη, ὁ Σωκράτης*. Def. *ἄπτεται τῶν προκειμένων λόγων*. Lib. VI. pag. 183. inc. *Εἴεν δὴ φῶναι ἔν ἐστιν*. Def. *ὅλας τὰς πρὸ αὐτῆς εἰρημένους*. Lib. VII. pag. 221. *b.* inc. *Καὶ μὴν τοιοῦτό γε ὄν, οὐδαμοῦ ἂν ἔτι εἴη*. Def. *ἀληθῆς πάντα, καθὼς συντίθεται ὁ προσδιαλεγόμενος*. Ad calcem Libri II. amanuensis idem hoc monitum adiecit: *Ὁ λαβὼν εἰς χεῖρας τὴν βίβλον ταύτην τοῦ ἀναγνῶναι, γνωστέω, ὅτι ἀκριβῶς κατὰ τὸ πρωτότυπον ἀντεγράφη, καὶ ὁ θεώτατος καρδιᾷ δὲ Νικαίας διήλθε, καὶ πολλὰ τέτω διώρθωσε*. *Qui librum hunc in manus sumis ad legendum, scias, sincere fuisse descriptum iuxta archetypum, quod divinissimus Cardinalis Nicaenus (sc. Bessarion) perlegit, ac multa in ipso emendavit*. Libri vero VII. postrema, a verbis nimirum Platonis, οὐκ ἄρα οὕτως ἐστίν, ὥς ἐν εἶναι, κ. λ. Procli vero, ἀμφοτέρωθεν ἐπιχειρεῖ ὁ Παρμενίδης περὶ τῆ ἐνός, κ. λ. usque ad finem, quem retulimus, a recentiori manu suppleta sunt: ac propterea ubi vetustior manus definit (Ioannis nimirum Rosi) hoc aliud monitum ab ipso appositum fuit: *Οὕτως εὖρον καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ πρωτότυπῳ βιβλίῳ ὥς ὧδε μόνον, εἰσι δὲ τοῦ παρόντος ἐξ ἡμῶν βιβλίου φύλλα τεσσαρὲν ὄντα ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀτελῆς, ὥς περ ὁρᾷς*. Ita reperi & hoc loco in archetypo libro, huc usque tantum. Sunt autem huius libri folia quadraginta sex cum dimidio, & imperfectus est, uti vides.

Hi Commentariorum in Parmenidem Platonis libri septem, quorum postremus non a Proclo, sed Damascio suppletus fuit, Asclepiodoto medico ac philosopho dicati, non modo Graece Mss. exstant in Biblioth. Vindobonensi, teste Lambecio VII. pag. 41. sed & Latine ex versione inedita Antonii Hermanni Gogayae Graviensis, ut idem pag. 41. testatum reliquit. Libri quatuor Graece occurrunt Oxoniae inter Codices Bodleianos: libros sex in Italiae bibliothecis evoluisse se refert Livius Galantes in comparatione Theologiae Christianae cum Platonica. Exstant

quoque in bibliotheca S. Mariae Monachorum Ordinis S. Benedicti Florentiae, teste Bernardo de Montfaucon. Diarii Ital. p. 367. Latine Mss. in Bibl. Senatus Lipsiensis. Meminit Proclus ipse ad Timaeum p. 201. 203. 242. & Theol. Platon. Lib. II. Cap. X. pag. 107. Ex libro II. IV. & VII. loca Orphici a Proclo laudata adfert Cl. Eschenbachius. Ms. Augustano usus, in suo Epigene. Vide & p. 59. & 72. Fragmentum ex illo refert Lambecius Animadversionum ad Codini Antiquit. Constantinopolitanas num. 65. Damascius apud Photium pag. 571. innuit, haec Commentaria subtiliora visa fuisse Marino, quam ut ad ea animum applicare posset.

II. pag. 289. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Πλάτωνος πρῶτον Ἀλκιβιάδην. *Eiusdem in Alcibiadem priorem Platonis Commentarius*. Inc. *Τῶν Πλατωνικῶν διαλόγων, καὶ πάσης, ὡς εἰπεῖν, τῆς φιλοσόφου θεωρίας ἀρχὴν κυριωτάτην καὶ βεβαιωτάτην εἶναι νομίζομεν*. Def. *καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς, τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχροῦν*. Huius quoque Commentarii praeter prima vigintiduo folia ab Ioanne Roso exarata, reliquam eadem recentior manus elegantissime supplevit. Praeterea circa medium videntur deesse nonnulla, septem foliorum spatium vacuo relicto. Excerpta ex hoc Commentario Latine a se reddita vulgavit Marsilius Ficinus, titulo *Procli de anima ac daemone, de sacrificio, & magia*, Venet. MCCCXCXVII. & MDXVI. fol. apud Aldum, cum Iamblichio, sive excerptis ex Iamblichi libro de Mysteriis Aegyptiorum & aliis scriptis. Prodierunt etiam plus simplici vice Lugduni, minore forma, tum Parisiis, Basileae, & aliis in locis, sed & inter Ficini opera Basileae MDLXI. MDLXXVI. Parisi MDCLXII. fol. Commentarius ipse Procli Graece exaratus, sed vix dimidiam partem Alcibiadis Platonici exponens, desinensque in verbis pag. 219. editionis Basil. οὐδὲ τῶν αἰσχροῦ καὶ κακοῦ αἰσχροῦ, ἀγαθῶν, occurrit in variis bibliothecis Galliae, Angliae, & Italiae. In bibliotheca Vindobonensi Latinam Antonii Hermanni Gogayae Graviensis versionem Commentarii Procli in Alcibiadem extare monuit Lambecius Lib. VII. pag. 43.

III. pag. 414. Εἰς τὴν τοῦ Πρόκλου τῆς Διαδόχου. *Ex Procli Diadochi*, uti videtur, in *Parmenidem Commentariis* Excerpta. Inc. *Οἱ περὶ τῶν θεῶν λόγοι συνήρηνται μὲν ἐν τοῖς ἀρχηγικωτέροις αἰτίαις, διότι τὸ κρῦφιον ἐκείνων τῆ φανῆς, καὶ τὸ ἄρρητον τοῦ γνωστῆς πλεονάζει*. Def. *δεύτερα διὰ τούτων οἶμαι γεγονέναι καταφανές*. In fine scriptor ipse, uti adsolet, ita se prodit: *Ἡ βίβλος αὕτη μετεγράφη ἐν Ρώμῃ ἀναλωμασι μὲν τοῦ μεγίστου κυρίου κυρίου ἡμετέρου Λαυρεντίου Διμέδιτξε, χειρὶ δὲ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ρώσου τοῦ Κρητός, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ ὀγδοηκοσῶ ἐν νῆα, μηνὸς Δεκεμβρίου δεκάτῃ*. *Liber hic transcriptus est Romae sumtibus quidem magnifici Domini, Domini nostri Laurentii Medices, manu vero mea Ioannis presbyteri Rosi Cretensis*, anno

anno a Nativitate Christi MCCCCLXXXIX. die X. mensis Decembris.

Codex Graec. membranae. Ms. in fol. Saec. XV. elegantissimus. Constat fol. scriptis 432.

ΠΛΑΤΩΝ.

PLATO.

Adde etiam nonnullas Aristidis, Libanii, & Xenophontis Orationes.

cod.
IX.

Continet primo Codex hic, omnium, quotquot in hac delirescant Bibliotheca Platonis exemplaria, nitidissimus, ac maxime insignis, universa huius Philosophi Opera, prolegomenis, ac scholiis marginalibus locupletata, cuius propterea recensio non vulgari diligentia videtur digna, quum novae huius celeberrimi scriptoris editioni, si quando parabitur, usui magno esse possit. Ne tamen in iis, quae supervacanea videri possint, diutius immoremur, lectorem monemus, ne Graecos titulos, aut initia singulorum Platonis Operum, ubi cum editis concordent, a nobis exspectet, quum in gravioribus rebus, ac magis necessariis noster labor sit impendendus, in eruendis nimirum scholiis marginalibus, quorum in singulos Dialogos specimen exhibebimus, rem studiofis gratissimam ita facturos sperantes, ut quot virorum ingenia in tanti Philosophi scriptis illustrandis defudarint, innotescat. Age recensioem adgrediamur.

I. pag. 1. Duplex eorum, quae in hoc Volumine continentur, occurrit tabula, Latina primum, eaque valde stricta atque contracta, Graeca demum multo uberius, ac magis enucleata, quippe quae titulos, initia, seriem, atque adeo ipsorum foliorum, quibus unumquodque comprehenditur, numerum repraesentat. Hanc excipiunt immediatè Prolegomena, quae sunt:

II. pag. 3. *h. Πυθαγόρου Σαμίου τὰ δ' ἐν ἐκείνῃ τῇ χειρῇ. Pythagorae Samii haec sunt Carmina Aurea.* Inc. Ἀθανάτου μὲν. Def. οὐκέτι γνητός. Alibi etiam inciderunt.

III. pag. ead. Ἀλκίνοῦ λόγος διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων. Alcinoi Sermo didascalicus de Platonis dogmatibus. Inc. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων. Def. καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ δογμάτων γίνεσθαι (corr. γένεσθαι). Repetitur in fine titulus, sed pro λόγος διδασκαλικὸς legitur ἐπιτομή. Plares huius Libri editiones habentur, quas vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 42. ubi de hoc Opusculo fusius disserit. In Codice nulla Capitum distinctio apparet, ita ut quam hodie exhibent edita exemplaria, eam a quovis alio, quam ab auctore profectam existiment viri docti, ac praesertim Lambecius, qui in antiquissimo Codice Caesareo librum hunc item sine eiusmodi distinctione

reperiri testatur Lib. VII. pag. 125. Auctor vero ad initia secundi a Christo nato saeculi videtur referendus, licet quo tempore vixerit nullo certo argumento constet.

IV. pag. 12. *h. Θεῶνος Σμυρναίου Πλατωνικοῦ τῶν κατὰ τὸ μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν Πλάτωνος ἀνάγνωσιν. Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis ad Platonis lectionem utilis sunt.* Libellus. Inc. Ὅτι μὲν ἔχ' οἷον τε συνέλκει. Def. καὶ τῶν κατ' ἀπρονόμιαν. Vide quae breviter de hoc Opere diximus in Cod. XII. Plut. XXVIII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 22. §. I.

V. pag. 27. Βίος Πλάτωνος συγγραφὴς παρὰ Λαέρτιου Διογένης. Platonis Vita a Diogene Laërtio conscripta. Inc. Πλάτων Ἀρίστωνος καὶ Περικτιόνης. Def. καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῆδος ποιητής. Τὰ μὲν περὶ Πλάτωνος. τοσαῦτα ἦν ἐς τὸ δυνατόν ἡμῖν συναγαγεῖν φιλοπόνως διεψήσας τὰ λεγόμενα περὶ τὰνδρος. Exstat in Prolegomenis ad Platonis Opera edit. alias cit. pag. 13. ubi in fine duos circiter versus brevior est.

VI. pag. 32. *h. Βίσαγωγὴ εἰς τὴν Πλάτωνος βίβλον. Ἀλβίνου πρόλογος. Introductio in Librum Platonis, Albini Prologus.* Inc. Ὅτι τῷ μέλλοντι ἐντεύξεσθαι ταῖς Πλάτωνος διαλέγοις. Def. κακουργοῦσι περὶ τὰς λέξεις. Integram primum vulgavit Gr. & Lat. Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 44. seqq. post varia veterum scriptorum de Albino relata testimonia. Prolegomenis absolutis, Platonis Dialogi subsequuntur, & quidem hoc ordine:

VII. pag. 34. *Euthyphron, seu de sanctitate.* In cit. edit. pag. 1. Scholion in vocem δίκη (1) est istud: Ἡ ἑστὴν ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις. In vocem Πιρθεύς (2), Πιρθεὶς δῆμος Ἀθηνίδος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ οὗτος. In vocem ἀτεχνῶς (3), Παντελῶς, ἀπλῶς, ἢ καθάπαξ ὡς ἰσχυρῶς, ἢ τελῶς. οἱ δὲ ἐν ἴσῃ τῷ ὄντι ἢ ἀληθινῶς. οἱ δὲ, δηλοῦν τὸ παράπαν, καθάπερ κατ' ἀλήθειαν.

VIII. pag. 36. *h. Socratis Apologia.* Ibid. pag. 14. Scholion in vocem ἐρήμην (4), Ἐρήμη δίκη ἐστίν, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικαίηται. In vocem τὴν ἀνωμοσίαν (5), Ἀνωμοσία ἐπὶ δίκῃ λέγεται διὰ τὸ ἀνῆναι ἐκατέρω, τὴν μὲν ἐγκαλοῦντα, ὅτι ἡδικηται, τὴν δὲ ἐγκαλούμενον, μὴ ἡδικηκέναι. οἱ δὲ, ἀνωμοσίαν, τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύροις ἢ ἀνεγγράφως εἰς ὄρεον περιεσπόμενὴν δίκην. ἐφ' ὅς οἱ κριταὶ δοξάζουσιν, ἔνιοι, ὅταν ἐπὶ ἀνωμοσίᾳ ἀγῶνι συνεπτομένου τινος κἄμνειν, ὁ ἀντίδικος ἀπομυνύται, φάσκων προαποιεῖσθαι αὐτὸν, ἢ περὶ τούτῳ διαλαμβάνουσιν οἱ δικασταί. ἢ ὁ τοῦ κατηγορουμένου ὄρκος ἐπὶ τῷ τάλανθ' ἀπολογήσασθαι. ὥσπερ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία ἐπὶ τῷ τάλανθ' κατηγορήσειν.

IX. pag. 41. *h. Κρίτων, ἢ περὶ πρακτοῦ. Crito, vel de eo quod agendum.* Ibid. pag. 32. Vocem πρακτοῦ eadem scriptoris manus correxit primum πρακτέον, deinde in marg. περὶ δόξης ἀληθῆς καὶ δικαίης. Scholion in vocem R

ἐπιει.

(1) edit. p. 1. lin. 5.
(5) Ibid. lin. 32.

(2) edit. pag. 2. lin. 7.

(3) Ibid. lin. 25.

(4) pag. 15. lin. 7

ἐπεικῶς (1), Ἰκανῶς, ἐπίπαν. Φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι. In vocem γεννήταις (2), Γενήται, οἱ τῷ γένους μετέχοντες, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτας φράτορας συγγενεῖς τῆς γεννήτας.

X. pag. 44. *Phaedo, sive de Animo*. Ibid. pag. 44. Scholion in verba θεωρίαν ἀπάξειν (3), Ἀντί τοῦ ἡυσίαν ἀπενεργεῖν. θεωροὶ δὲ εἰσιν οἱ πεμπόμενοι θῦσαι καὶ θεραπεύσαι τὸν θεόν· ὅθεν καὶ αἱ ὁδοὶ, δι' ὧν ἐπορεύοντο, θεωρίδες κέλευθροι ἐκαλεῖντο, καὶ τὰ διδόμενα, θεωρικά· καὶ ἡ ναὺς ἢ εἰς Δῆλον πεμπομένη. θεωρεῖς, καὶ ὁ ἱερεὺς, θεωρός.

XI. pag. 56. *Cratylus, vel de recta nominum ratione*. Ibid. pag. 265. Scholion in verba, χαλεπὰ τὰ καλὰ, κ. λ. (4), Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὠρότητα. Φησὶ δὲ αὐτὴν Δίδυμος ἐπὶ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιττακῷ ἱκετεύοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι, καὶ φάντι, χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι διὰ τὸ, Περιάνδρον εἰς ὠρότητα μεταβαλεῖν, ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος, ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν. ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθὰ. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Εὔριπιδος καὶ Πλάτων πολιτεία καὶ Κρατύλῳ.

XII. pag. 65. *b. Theaetetus, sive de scientia*. Ibid. pag. 108. Scholion in vocem Ἀντί (5), Ἀντί τοῦτο σημαίνει τὸ παρὸν καὶ ὑπόβυνον, καὶ τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι. In vocem ἐπεικῶς (6), Ἰκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι, καὶ ἐπεικῆς, ὁ μέτριος. In vocem αἰρεῖ (7), λαμβάνει, νῦν δὲ τὸ καταπονεῖ.

XIII. pag. 78. *Sophista, sive de eo quod est*. Ibid. pag. 153. Post explicationem argumenti, quod in hoc Dialogo perrastatur, & qua de causa *Sophista* fuerit inscriptus, primum scholion in verba, κατὰ τὸν Ὀμήρου λόγον (8), ita habet; Τὸ μὲν Ὀμηρικὸν ἔχει· καὶ τε θεοὶ ζεῖναισιν ἐοικότες, καὶ τὰ ἔξῃ. Ὁ δὲ Σωκράτης νῦν συμφωνῶν ἑαυτῷ ἐν τῇ πολιτείᾳ πρῶτον ἐπιφρατίζει τὸν τοῦ Ὀμήρου λόγον, διὰ τοῦ, συνοπαδὸν γιγνόμενον. τὸ γὰρ μεταμορφῶσθαι θεῶν, ὡς ἀπατηλὸν ἐκβάλλει τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας Πλάτων.

XIV. pag. 87. *Politicus, sive de Regno*. Ibid. pag. 528. Scholion in vocem, εἰεν (9), Ἀγέ· δὴ, ἢ συγκατάθεσις τῶν εἰρημένων, συνὰφ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. εἰεν, ἀναφώνημα ὅμοιον τῷ ἀλλά. In verba τὸν μὲν γε (10), Τὸν Θεαίτητον τοῦ νέου Σωκράτους.

XV. pag. 97. *Parmenides, sive de Ideis*. Ibid. pag. 1109. Scholion in vocem, Κλαζομένων (11), Κλαζομεναί, πόλις Ἰωνίας. In vocem, Μελίτη (12), Μελίτη, δῆμος Κενταύριδος. In vocem, Παναθηναία (13), Ἡ τῶν Παναθηναίων ἐορτὴ καὶ ὁ ἀγὼν ἐτέθη πρῶτον μὲν ἐπὶ Εὐριχθονίου τοῦ τῷ Ἡφαιστῷ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησεύς ἀγαγόντος τῆς δῆμου εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν, καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἰσθμία ἢ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένης ἀνὴρ.

τῷ δὲ νικῶντι διδασιν ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ σεφانوῦσιν αὐτὸν ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

XVI. pag. 105. *Philebus, vel de summo bono*. Ibid. pag. 370. Scholion in verba, ὥσπερ μῦθος, ἀπολύμενος οἰχοῖτο (14), Ὁ μῦθος ἀπώλετο. τέττω χρώνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τῆς μὴ προσέχοντας. μέμνηται δὲ αὐτῆς (intellige παροιμίας) καὶ Κρατίνος ἐν Δραπέτισι, καὶ Κράτης Λαμίας.

XVII. pag. 114. *Convivium, sive de Amore*. Ibid. pag. 1174. Scholion in vocem Φαίληρον (15), Φάληρον, δῆμος Αἰανσιδίδος, ἐξ οὗ Ἀπολλύδωρος. In vocem Κυδαθηναίους (16), Κυδαθηναῖοι, δῆμος ἐν ἄστυ Πανδονίδος Φυλῆς. καλεῖται δὲ καὶ Κύδαθον. ἐξ οὗ Ἀριστόδημος. In vocem, τὰς βλαύτας (17), Ἵποδήματα, οἱ δὲ βλαυτῖα, σανδάλια ἰσχνά.

XVIII. pag. 123. *Phaedrus, sive de pulcro*. Ibid. pag. 1209. Scholion in Dialogi titulum, Φησὶν Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι, ὡς πρῶτος ὁ Φαῖδρος διόλογος τῷ Πλάτωνι γέγραπται. In vocem δρόμοις (18), Ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι, ἐκείνων οὖν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων ἀποπώτεροι οἱ περίπατοι.

XIX. pag. 132. *Alcibiades prior, sive de natura hominis*. Ibid. pag. 429. Scholion in verba, ἀλλὰ τι δαιμόνιον (19), Τὸ ἀπαρυσιάτως ἔραν, θεοειδὲς καὶ νοερὸν. ὅπερ δὲ νῦν δαιμόνιον καλεῖ Πλάτων, μεταμικρὸν θεῶν λέγει τὸν ἐναντιούμενον. τῷτο δὲ καὶ Ὀμηρος ποιεῖ· κἀκείνους γὰρ ἐπὶ ταῦτοῦ τίθῃσι δαίμονα καὶ θεόν.

XX. pag. 137. *b. Alcibiades secundus, sive de precatatione*. Ibid. pag. 451. Scholion in vocem καὶ ἐνθάδε (20), Ἀφῶνους, κωφῆς, ἐξετηκότας, κωφῆς, κωχελεῖς, μετεώρης. In vocem, ἐπύρσι (21), Ἀποπύρσις, ἢ ὡς νῦν ἐφορμίσχ. In vocem, φθονερῷ (22), φθονερὸς, ὃ ἐπὶ τοῖς εὐπραγοῦσιν ἀχθόμενος κατ' ἑαυτόν. ἔσι δὲ καὶ ὁ ἐπίφθονος φθονερὸς. διαφέρει δὲ βασιλάνου· ὃ γὰρ βάσκανος ὑπὸ φθόνου καὶ συκοφαντεῖ καὶ κατηγορεῖ ἀπὸ τοῦ βαβάντου ἴσως. ἔσι δὲ βαβάντης ὁ κράκτης καὶ μανιώδης.

XXI. pag. 139. *b. Hipparchus, vel de lucri cupiditate*. Ibid. pag. 510. Scholion in vocem ἐκ Φιλαίδων (23), Φιλαῖδαι, δῆμος Αἰγυλίδος. In vocem εἶχε (24), Ἰθι, πορεύου. In vocem, τῇ Στειριανῇ (25), Στειρία, δῆμος Πανδονίδος, ἐφ' οὗ ἡ ὁδὸς ὕτω καλεῖται.

XXII. pag. 141. *Amatores, sive de philosophia*. Ibid. p. 96. Scholion in vocem ἦπυ (26), Ἰσως, σχεδόν. In verba, γηράσκω δ' αἶει (27), Γηράσκω αἶει πολλὰ διδασκόμενος, ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἰλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. In vocem εἰρωνικῶς (28), Εἰρωνεία, τὸ προχείρως καὶ μετὰ τοῦ πρὸς χάριν διαλέγεσθαι, κολάκεια, ψευδολογία, καὶ εἰρωνία τὸν πόλεμα.

XXIII. pag. 142. *Theages, sive de sapientia*. Ibid. pag. 88. Scholion in vocem ἀτ-
τα

(1) pag. 32. lin. 9.

(2) pag. 38. lin. 42.

(3) pag. 44. lin. 23.

(4) pag. 265. l. 24.

(5) pag. 108. l. 1.

(6) Ibid. l. 2.

(7) Ibid. l. 11.

(8) pag. 153. l. 8.

(9) pag. 528. l. 7.

(10) Ibid. l. 25.

(11) pag. 1109. l. 2.

(12) Ibid. l. ult.

(13) pag. 1110. l. 8.

(14) pag. 372. l. 1.

(15) pag. 1174. l. 3.

(16) Ibid. l. 32.

(17) pag. 1175. l. 15.

(18) pag. 1209. l. 8.

(19) pag. 429. l. 8.

(20) pag. 453. l. 11.

(21) pag. 457. l. 16.

(22) Ibid. l. 34.

(23) p. 512. l. 21. ubi Φιλαίδωνος.

(24) Ibid. l. 49.

(25) Ibid. l. 51.

(26) pag. 96. lin. 13.

(27) pag. 97. lin. 3.

(28) Ibid. lin. 13.

τα (1), Α'ττα δασυόμενον μὲν, ἄττα σημαίνει φιλούμενον δὲ, τινά. συντάσσεται δὲ καὶ ἀριθμοῖς, μυρία ἄττα. In verba συμβαλή, ἱερὸν χρήμα εἶναι (2), Γερὸν συμβαλή, ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. Χρὴ γὰρ τὴν συμβουλευόντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν, τὸ γὰρ ἱερὸν, οὐδενὸς ἴδιον, ἀλλὰ τῶν χωρμένων ἐστὶ κοινόν. ἐπειδὴ καταφεύγασιν ὥσπερ εἰς τὰ ἱερὰ, θέλοντες συμβουλευέσθαι ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλευουσιν ἀψευδεῖν, καὶ τὰ βέλτιστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβαλεῖν. Α'λλοι δὲ φασιν, ἔπαινον τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν φέρειν. εἶναι γὰρ αὐτὴν θεῖαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Α'μφικράτῳ.

XXIV. pag. 144. Charmides, sive de temperantia, vel modestia. Ibid. pag. 462. Scholion in vocem Ποτιδαίας (3), Ποτιδαία πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ. In vocem, καταντικρὺ (4), Ἀντικρὺ παρὰ μὲν Ο'μήρῳ ἐστὶ, τὸ κατ' εὐθείαν καὶ ἐξεναντίας,

„ Ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπαρὴν διάμνησε χιλιῶνα „ Ἀγνος — —

καὶ παρὰ Θουκυδίδην ἐν τῇ β' ὁμοίως „ οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρὺ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω. „ Παρὰ Δημοσθένεος δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτου ἀντὶ τοῦ Φαερῶς „ Φανερῶς γράψας, ὥσπερ νῦν ἐγὼ τοῖς ῥήμασιν, ὅπως ἀντικρὺ. „ Καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. „ σωφροσύνην λαβεῖναι πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πραττομένων, ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺ ἐλευθερίαν „ τὴν φανεράν λέγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὁλοσχερῶς. Ο'μηρος.

„ Ε'κτωρ Αἰάντος δόρυ μέλινον ἄγχι παραστάς „ Πληγὲ' ἄορι μέλας αἰχμὴν παρὰ καυλὸν ἐπιστήεν,

„ Ἀντικρὺ δ' ἀπάρταξ — —

καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου.

„ Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δ' αὐχένος ἡλυθ' ἀκωνή.

XXV. pag. 148. b. Laches, sive de fortitudine. Ibid. pag. 480. Scholion in vocem Διολίου (5), Χαρίον τοῦτο Βοιωτίας. In vocem τοῦ σφραγος (6), Κέντρον, κέρας, ἐπιδορατίς. In verba, ἐν τῷ Καρὶ ἡμῶν ὁ κίνδυνος (7). Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνεύοντων. Κάρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορεῖσθαι. ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέταττον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τὰς μικρὰς στρατιώτας, τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον· καὶ τὸ παρ' Ο'μήρῳ δὲ ἐν Κάρος αἴση, ἐν τῷ τυχεῖντι τινὲς ἀκύναι. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἀρχιλόχος λέγων καὶ Ε'πίκουρος, ὥστε γὰρ κεκλήσθαι, καὶ Ε'φορος ἐν ἀ' ἱστορίων, καὶ Φιλήμων ἐν γάμῳ, ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα δέσποτα. καὶ Εὐριπίδης Κύκλωπι, Δράττω τάδε ἐν Καρὶ κινδυνεύεον. καὶ Κρατῖνος Βυκόλις, ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, ἐν ἐμοὶ δὲ δονεῖ πρῶτα πειρασθῆναι, καὶ Πλάτων ἐν ταῦτα.

XXVI. pag. 152. b. Lyfis, sive de Amicitia. Ibid. pag. 497. Scholion in vocem Ἀκαδημίας (8), Ἀθήνησι προάσεις, γυμνάσιον ἀσπιδος, ἀπὸ τινος Ἀκαδήμης Ἑρῶνος ὀνομασθέν. In

vocem τοῦ Αἰξωνέως (9), Αἰξωνίς, δῆμος Κεκρατίδος, καὶ Αἰξωνεύς ὁ ἐκείθεν. In vocem κέλησι (10), ἄζυξιν ἴπποις. In verba καὶ ἄδει εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον (11), Παροιμία, πρὸ τῆς νίκης ἄδεις τὸ ἐγκώμιον, ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβάνοντων.

XXVII. pag. 155. b. Euthydemus, sive Contentiosus. Ibid. pag. 189. Scholion in vocem σκληφρὸς (12), Σκληφρὸς, ὁ τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβύτερος, τῇ δὲ ὄψει νεώτερος δοκῶν. προφερὴς δὲ, ὁ τῷ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει πρεσβύτερος. In vocem τὰ σκολύθρια (13), Ταπεινὰ δίφρια. εἶναι δὲ, ὑποδήματα.

XXVIII. pag. 162. Protagoras, sive Sophistae. Ibid. pag. 216. Scholion in vocem λιπαρῶς (14), Ε'πιμελῶς, προσεδρευτικῶς. In vocem ἀσχολία (15) Μέριμνα, Φροντίς. In vocem τοῦ τρίβωνος (16), Στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμάτια. τριβώνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν κατατετριμμένον.

XXIX. pag. 171. b. Gorgias, sive de Rhetorica. Ibid. pag. 305. Scholion in verba, Πολέμῳ καὶ μάχῃ, κ. λ. (17) Πολέμῳ καὶ μάχῃς. Παροιμία πρὸς τὸν ἀπολειπόμενον τῆς θυσιᾶς ἐνερήσαντα. παρεγγυᾷ δὲ, ὅτι χρὴ πολέμῳ καὶ μάχῃς ἀπολιμπάνεσθαι, λόγων δὲ οὐ.

XXX. pag. 187. Meno, sive de virtute. Ibid. pag. 408. Scholion in vocem Θετταλοὶ (18), Θεσσαλία χώρα τις ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν ἐπαρχίαν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς οὗτοι. In vocem Λαρισσαίς (19), Λάρισσα, πόλις Θεσσαλίας. In vocem Ἀλευαδῶν (20), Ἀλευάδαι, οἱ ἐν Λαρίσσει τῆς Θετταλίας εὐγενέσται, ἀπὸ Ἀλευαδῶν τοῦ βασιλέως γένος ἔχοντες.

XXXI. p. 192. b. Hippias maior, sive de pulcro. Ibid. pag. 1245. (per err. 1235.) Scholion in vocem Ἡ'λις (21), Πόλις ἐν Πελοποννήσῳ πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἀπύχιστα Πίσσης θαλάσσης τριακοσίους. In vocem Λακεδαίμονα (22), Πόλις καὶ αὕτη Πελοποννήσῳ, Σπάρτη πρότερον προσαγορευομένη. In vocem Λεοντίδος (23), Λεοντίνιος πόλις Σικελίας.

XXXII. pag. 197. b. Hippias minor, sive de pulcro. Ibid. p. 252. ubi inscrib. Περὶ τοῦ ψευδῆς, De mendacio. Scholion in vocem ἔμβραχυν (24), Ἐμβραχυν, συντόμως καὶ ἀπλῶς. Ἐπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοφάνους· οἶδα γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ, τι ἂν ἔμβραχυν βύληται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζώσαις· πῶς δ' οὐχὶ διαβέβληκεν, ὅπου περ ἔμβραχυν εἰσι θεαταὶ, καὶ τραγωδικοὶ χοροὶ. Κρατῖνος Ὡραῖς· ἔδει παρέχειν ὅ, τι τις εὖξαιτο ἔμβραχυν.

XXXIII. pag. 200. Io, sive de Iliade. Ibid. pag. 361. Scholion in vocem Ε'φέου (25), Πόλις Γ'ωνίας. In vocem Ε'πιδαύρου (26), Πόλις ἐν Γ'λυφίᾳ. In vocem μῶν (27), Μῆ, αὐ, οὐ, δὴ, ἄρα. In vocem ῥαψωδῶν (28), Ῥαψῳδός φασὶ τὰς τὰ Ο'μήρῳ ἐπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντας. ἐκλήθησαν δὲ ῥαψῳδοί, ὡς ἔστιν ἐν τῷ

(1) pag. 88. lin. 1.

(2) pag. 89. l. 3.

(3) pag. 462. l. 2.

(4) Ibid. l. 6.

(5) pag. 481. l. 51.

(6) pag. 483. l. 40.

(7) pag. 485. l. 53.

(8) pag. 497. l. 1.

(9) Ibid. lin. ult.

(10) pag. 498. l. 22.

(11) Ibid. lin. 31.

(12) pag. 189. l. 12. ubi σκληρός.

(13) pag. 194. l. 21.

(14) pag. 233. l. 23.

(15) Ibid. l. 32.

(16) Ibid. l. 37.

(17) pag. 305. l. 1.

(18) pag. 408. lin. 7.

(19) Ibid. lin. 10.

(20) Ibid. lin. 12.

(21) pag. 1245. l. 4.

(22) Ibid. lin. 11.

(23) Ibid. lin. 43.

(24) pag. 253. l. 39.

(25) pag. 361. l. 20.

(26) Ibid. l. 4.

(27) Ibid. l. 5.

(28) Ibid. lin. 5.

τως, ἐπεὶ ῥάβδους κατέχοντες δαφνίνας ἀπήγγελλον. ῥαψωδῆσαι λέγεται καὶ τὸ φωναρίζαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός.

XXXIV. pag. 202. b. Menexenus, sive funebris oratio. Ibid. pag. 516. Scholion in vocem Ἀσπασίαν (1), Ἀσπασία αὕτη Ἀ'ξίόχου Μιλησία, γυνὴ Περικλέους παρὰ Σωκράτει πεφλοσοφημένη, ὡς Διόδωρος ἐν τῷ περὶ Μιλήτου συγγράμματι φησιν. ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Λυσικλεί τῷ προβατοκατήλω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεον ἦδ' ὀνόματι Πορισην, καὶ τὸν Λυσικλέα ἤτορα δεινολάτῃ κατεσκευάσατο, καθάπερ καὶ Περικλέας δημηγορεῖν παρεσκεύασεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐν διαλόγῳ Καλλίας, καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήγταις. Κρατῖνος δὲ Ομφάλη τύραννον αὐτὴν καλεῖ, χεῖρον Εὐτολὺς Φίλοις. ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἐλένη αὐτὴν καλεῖ. ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἡ'ραν, ἵσως ὅτι καὶ Περικλῆς, Ὁλύμπιος προσγορεύετο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόμον ἦδ', ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προσηγοριῶν, ὡς Εὐτολὺς Δήμοις. In fine dialogi adscribitur, Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου. Finis primi Libri, sc. primae Dialogorum partis.

XXXV. pag. 205. b. Πλάτωνος νοθεύμενος, Platonis Dialogi, qui pro nobis seu spuris habentur; & primo quidem Περὶ δικαίου, De iusto. Ibid. pag. 1309. Scholion unicum in verba, ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἄνθρωποι (2). Ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἄνθρωποι, παρρησία ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα καὶ ψυχασγωγίας ψευδῆ λεγόντων. Φασὶ γὰρ τὴν ποιητὴν πάσαι λέγοντας τάληθῃ, ἄλλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῆ καὶ πεπλάσμενα λέγειν αἰρεῖσθαι, ἵνα διὰ τούτων ψυχασγωγῶντες τοὺς ἀκροαμένους τῶν ἀγῶν τυγχάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀ'τθίδος α. καὶ Σόλων Ἐλεγείοις, καὶ Πλάτων ἐν ταῦθα.

XXXVI. pag. 206. De Virtute. Ibid. pag. 1312. Scholion ad illa verba Θουκυδίδης, καὶ Θεμιστοκλῆς, κ. λ. (3)

Πατέρες	Τίσι.
α'. Θεμιστοκλῆς	Κλεόφαντος.
β'. Ἀ'ρσιείδης	Λυσίμαχος.
γ'. Περικλῆς	Πάραλος καὶ Ξένδιππος.
δ'. Θουκυδίδης	Μελισσίας καὶ Στάφανος.

XXXVII. pag. 207. Demodochus, sive de consilio dando. Ibid. pag. 1315. Nullum in hunc scholion.

XXXVIII. pag. 208. b. Sysphus, sive de consultando. Ibid. pag. 1320. Scholion in vocem ἀσχολία (4), Μέριμνα, φροντίς. In vocem τοῖς Φαρσαλίοις (5), Φάρσαλα πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολλοὶ αὗτοι. ἐκ ταύτης φασὶν Ἀχιλλεὺς τὸν Θέτιδος γενέσθαι. In vocem αὐτὰρ (6), Καὶ δὴ, πλὴν, ἄτε δὴ, ὅμως δέ.

XXXIX. pag. 209. b. Halcyon, sive de transformatione. Est Luciani Dialogus, inter eius Opera edit. G. L. Amstelod. anni MDCCXLIII. in 4 Tom. I. pag. 176. Scholion in vocem Ἀ'λκυόν, Dialogi titulum, ita habet: Ἀ'λκυὼν ὄρνις, μέγεθος μὲν ἴση μικρῷ εὐρυπύλῳ, χροῖαν δὲ ποικίλην. ἔστι γὰρ ἀναμῆξ, χλωρὰ, κυανή, ὑποπόρ-

φυρος, ῥάμφος ἔχουσα λεπτὸν ἐπίμηκεν, χλωρὸν. διακρίνεται δὲ παρὰ τὴν τῷ Σικελικῷ πελάγῳ αἰγιαλὸς, πέντε μόνον κύματα ὡς ἐκ βλήνης τε τοῦ ἰχθύος τῶν ἀναμῆξ ἐπιπλεομένων ὥς αὐτῆς ὡς ἐξ πηγνύσας ἴην καλίαν, παρὰ μόνων ἀνθρώπων φθείρεσθαι δυναμένων, ὥς ἄλλοι δὲ τινος τοπαράπαν οὐ, κ. λ. Longissimum est, ac minutissime totam huiusce avis naturam persequitur.

XL. pag. 210. Eryxias, sive de divitiis. In cit. Platonis edit. pag. 1323. Scholion in verba τοῦ Διὸς τοῦ ἐλευθερίου (7), Τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες Ἀ'θηναῖοι, ἰδρύσαντο τὸν ἐλευθερίου Δία. τοῦτον δὲ ἔνοι καὶ σωτήρᾳ φασιν. ἱμαῖται δὲ ἐλευθεῖος Ζεὺς καὶ ἐν Συρακούσαις ὁ Ταραντῖνος καὶ Πλαταιαὶς καὶ Καρίᾳ.

XLI. pag. 213. Axiochus, sive de morte. Ibid. pag. 1303. Scholion in vocem Κυνόσαργες (8) Τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀ'ττικῇ Κυνόσαργες καλούμενος, ἐν ᾧ τὴν νότον τῶν παιδῶν ἔτατον. ὠνόμασαι δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργού, τούτῃ λευκῇ, ἢ ταχέος. καὶ γὰρ Ἡ'ρακλεῖ θυόντας λυνα, τοῦτον ἀρπάσαντα τῷ θυομένῳ ἰὰ μηρία, αὐτὸ καθεῖναι καὶ ἐπερωτήσαντας τὴν θεὸν, πῶς Ἡ'ρακλῆς ἰδρύται ἱερὸν λαβεῖν χρησμὸν, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐξ οὗ καὶ τὴν νότον ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι Ἡ'ρακλῆς νότος ὢν Διὸς ἕως, Ἀ'μφιτρύωνος γὰρ γνήσιος ἦν, ἵσα θεοῖς ἐτιμῆθη. λαμβανεται δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ, οἶον, ἴδι εἰς Κυνόσαργες. In fine huius Dialogi manu recentissima adscriptum fuit: Τέλος τῶν νοθευμένων.

XLII. pag. 215. Clitophro, sive exhortatorius. Ibid. pag. 1334. Nullum in hunc scholion.

XLIII. pag. 216. De Republica, sive de iusto Libri X. quorum initium & finis cum cit. edit. concordant a pag. 571. ad p. 766. Scholion in Libri primi vocem Πειραιᾶ (9), Πειραιεύς πόλις Ἀ'ττικῆς, καὶ ἐπίνειον Ἀ'θηναίων, ἢ λιμὴν, ἢ ὁρμητήριον. In vocem εὐρτήν (10), Εὐρτήν ἐνταῦθα, τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησὶν. ἦν γὰρ καὶ μεγάλη. καὶ ταύτην μὲν ἦγον εἰς ἄστυ, ἐκατομβαιῶνος μνηστὴς τρίτῃ ἱεραμένη, ἐν οἷς τέσσερες τις ἀνήγατο τῆς Ἀ'θηνᾶς, καθ' ἣν ἰδεῖντο ἢ κατὰ τῶν γιγνάντων ταύτης τε καὶ ἢ τῶν Ὀλυμπίων νίκῃ θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθηναῖα κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐτέλει, ἐν οἷς καὶ τέσσερες ἄλλοι ἐγέμετο τῇ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἦν ἰδεῖν τὴν Ἀ'θηναίους τροφίμους αὐτῇ ὄντας νικῶντας τὸν πόλεμον ἀτλαντίνους, ὅς δὴ τοῖς βενδιδεῖσις καλούμενοις εἴπετο. τούτων δὲ καὶ Θράκες ἐκοινώνουν, ἐπεὶ καὶ Βέτις παρ' αὐτοῖς ἡ Ἀ'ρτεμις καλεῖται, καὶ αὕτη τιμωμένη κοιτὴ παρ' ἀμφοῖν. ταῦτα δὲ ἐτελεῖτο θαρρηλιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δεκάτῃ.

XLIV. pag. 267. Timaei Locri de Animi mundi φύσις natura. Ibid. pag. 1089. In titulo adiectum est, Νοθευόμενος. Spurius. Nullum vero in hunc scholion. In fine tantum depicti sunt circuli XXXVI. numeros quosdam Graecos continentes, subiecta ipsorum explanatione, quos ad intelligentiam praemissi Libelli pertinere indicant verba in margine in longum Sinico more exarata, Τὰ τοιαῦτα σχήματα εἰσι τῷ ὅτις ἔστιν λόγος Τιμαίου τῷ Λοκροῦ.

XLV.

(1) pag. 517. lin. 14.
(2) pag. 1309. l. 51.
(3) pag. 1312. l. 19.
(4) pag. 1320. l. 8.

(5) Ibid. lin. 11.
(6) Ibid. lin. 16.
(7) pag. 1323. l. 2.

(8) pag. 1303. lin. 1.
(9) pag. 571. l. 1.
(10) Ibid. l. 3.

XLV. pag. 270. *Plutarchi Epitome in Timaei librum de animi generatione*. Inter eius Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 1030.

XLVI. pag. ead. *b. Platonis Timaeus, sive de Natura*. In cit. Platonis edit. p. 1040. Nullum in hunc scholion marginale.

XLVII. pag. 284. *b. Critias, sive Atlantis*. Ibid. pag. 1098. Heic quoque nullum scholion.

XLVIII. pag. 287. *b. Minos*. Ibid. pag. 564. ubi *Μίνως*, ἡ περὶ νόμου. Heic quoque nullum scholion.

IL. pag. 289. *b. De Legibus, sive de legum institutione Libri XII*. quorum initium & finis concordat cum editis loc. cit. a pag. 769. ad pag. 1000. Scholion in vocem *Ἀθηναῖος* ξένος (1), quae una est ex Dialogi personis, ita habet: *Οἱ Ἀθηναῖοι ἔτος ξένος πεποίνται ἐνταῦθα εἰς τὴν Κρήτην ἀπὼν*. ἔσι δὲ Πλάτων, ὡς ἐκ τοῦδε Φανερὸν· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν τῷ τῶν νόμων λέγει, ὅτι ἤδη αὐτῷ δύο πολιτείας προηνούσων. ἡ οὖν οὐδ' ἐκείνης Πλάτωνος, ἡ εἰ μὴ τοῦτο, ὁ αὐτὸς ἂν εἴη τῷ Ἀθηναίῳ ξένος. Οὗτος οὖν εἰς Κρήτην ἀφικόμενος, καὶ περιτυγχάνων ἔξω πρὸς τῆς Κνωσσὸς Κλεινίαν τὴν τῷ Κρετί, καὶ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιτραμμένοις μὲν ὑπὸ τῶν τὴν Κνωσσὸν εἰκόντων, ἀπειρία ποιήσασθαι ἐκείθεν, καὶ κατασῆσθαι πόλιν, νόμους τε προσήκοντας τοῖς πολίταις διαδεῖναι· προσέχων δ' ὡρμημένοις ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον ἱερὸν, τῆτο γενόμενον ἀγνώστου, ἐν ᾧ τὸ ἱερωτάτου καὶ ἀρρητότατου τῶν μυστηρίων ἐπετελεῖτο, κ. λ. longissimum enim est.

L. pag. 350. *b. Epinomis, sive Philosophus*. Ibid. p. 1003. Scholion in vocem *παιδικῆς* (2), *Οἶμαι ἰλαρῆς, ἐξ οὗ καὶ παιδικώτερον, τὸ ἰλαρώτερον*.

LI. pag. 354. *Epistolae XIII*. eodem ordine, quo exhibentur in edit. a pag. 1267. ad pag. 1303. ad calcem Epistolae duodecimae subiungitur ab eadem manu: *ἀντιλέγεται, ὡς οὐ Πλάτωνος, quod monitum ad praecedentem potius, quam ad sequentem Epistolam videtur pertinere*. Scholion in Epist. III. verbum τὸν κολοφῶνα (3), *Τὸν κολοφῶνα ἐτίθηκον. Δώδεκα πᾶσις τῆς Γωνίας συνήσαν εἰς τὸ πανόσιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἰ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφῶνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν. Συμμεταίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατήσεως καὶ βεβαίωσε ψῆφον ἡ παρορία εἴρηται*.

LII. pag. 364. *Definitiones*, Ibid. p. 1337. In has etiam nulla scholia.

LIII. pag. 366. Sequuntur Aristidis Rhetoris Orationes quaedam, & primo quidem *Πρὸς Καπίωνα Πλατωνικὸς λόγος γ'*. *Ad Capionem Oratio III. Platonica*. Concordat initium & finis cum edita inter eius Opera Oxonii e Theatro Sheldon. MDCCXXX. in 4. Tom. II. pag. 315. In fine legitur hoc monitum: *Οἱ πρὸς Καπίωνα Ἀριστίδου Πλατωνικὸς ἔτος τρίτος λόγος ἐμπροσθεν ὤφειλε γραφῆναι μετὰ τὴν ὑπὲρ ῥητορικῆς πρὸς Πλάτωνα δεύτερον λόγον τῷ*

αὐτοῦ ῥήτορος. κατὰ λήξιν δὲ τοῦ γραφῆως εἰδῆναι, καὶ διατοῦτα ἐγράψῃ ὑπερὸν ἐνταῦθα, φύλων ἀγράφων εὐπορήσαντος τυχαίως τοῦ βιβλίου. Haec Aristidis Oratio Platonica tertia ad Capionem prius scribenda erat post eiusdem rhetoris Orationem secundam pro Rhetorica adversus Platonem; sed quum per oblivionem scriptoris fuisset omissa, propterea scripta est posterius hoc loco, quum forte folia vacua praesto essent in libro. Praeter hoc monitum, nulla exhibentur in margine scholia.

LIV. pag. 369. *Pro Quatuorviris* (Pericle, Cimone, Miltiade, & Themistocle) *adversus Platonem Oratio*. Ibid. a p. 116. ad p. 315. Praecedat Hypothesis, cuius initium: *Πλάτων ὁ Ἀρίωνος, ἐπιστημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γινόμενος, κ. λ. Finis: δικανικοῦ δὲ τῷ τὴν ἐκ τῶν ἀντιθέσεων ἀφαιρέσθαι βλάβην ταῖς λύσεσιν*. Hanc sequitur Epigramma tetrastickon in Statuam Periclis, quod habes Catalogi nostri Tom. II. pag. 590. §. II. Haec autem, quae in edit. unica Oratio est, eaque longissima, in Codice quinquepartita est, quemadmodum exhibetur in Codice IX. Plut. LX. Catal. Tom. cit. pag. 597. §. II. Scholion primum in hanc Orationem, fugientibus litteris exaratum, ita habet: *Τὸ προεῖμιον ὡς ἐπὶ ῥητορολογίῳ εἴρηται· ἐπειδὴ γὰρ προεῖρηται αὐτῷ ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς δύο λόγοι, ὡς ἤδη προθεραπεύσας τὸ πρόσωπον Πλάτωνος, ὥτως πεποίνεται τὴν ἀρχὴν· παραίεσθαι δὲ ἐξί, τὸ συγγνώμην αἰτεῖν*.

LV. pag. 396. *Τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος πρῶτος πρὸς Πλάτωνα*. *Eiusdem pro Rhetorica Oratio prima adversus Platonem*. Ibid. a pag. 1. ad p. 115. Et haec in duas partes est distributa, ut in dicto Codice IX. loc. cit. pag. cit. §. III. Nullum neque in hanc, neque in sequentes Orationes scholion adparet.

LVI. pag. 412. *b. Eiusdem Oratio nomine legatorum Graecorum ad Achillem habita ab Ulyssae*. Ibid. pag. 425.

LVII. pag. 414. *b. Λιβανίου ἀντιλογία πρὸς Ἀχιλλεῖος πρὸς Ὀδυσσεᾶ προσεβύοντα ἀποκρίσθαι τὴν μῆνιν*. *Libanii Oratio adversaria ab Achille habita ad Ulysssem legatum missum, ut eum ad inimicitias* (quas cum Agamemnone gerebat) *deponendas hortaretur*. In Libanii Operum edit. Graec. Lat. Paris. A. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 228.

LVIII. pag. 419. *Xenophontis rhetoris Oeconomicus*. In eius Operum edit. Gr. Lat. An. MDLXI. fol. Tom. I. pag. 477.

LIX. pag. 429. *b. Eiusdem Symposium, seu Convivium*. Ibid. pag. 509.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. optima notae, & insignis, qui praeter scholia quamplurima, quibus Opera praefertim Platonis abundante, varias etiam exhibet in margine correctiones, & emendationes ab eadem scriptoris manu diligenter exaratas, cuius solemne est titulos singulorum Operum etiam in fine repetere. Constat fol. scriptis 434.

(1) pag. 769. l. 1.

(2) pag. 1004. l. 15.

(3) pag. 1273. h. 26.

ΦΙΛΩΝΟΣ ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΕΡΓΑ
ΔΙΑΦΟΡΑ.

PHILONIS IUDAEI OPERA
VARIA.

CON.
X. Praeedit diligentissimus omnium, qui in hoc continentur volumine, Philonis Librorum index, quorum series ita habet:

I. pag. 3. Philonis Iudaei de vita Moysis, idest de theologia & prophetia Liber I. Quoad initium & finem concordat cum edito inter eius Opera nuperrimae edit. Londin. Gr. Lat. MDCCXLII. in fol. maximo, Tom. II. pag. 89. Huius autem Libri potior pars, recentissima manu suppleta est.

II. p. 28. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν, ἀνδρείας, καὶ εὐσεβείας, καὶ μετάνειας, καὶ φιλανθρωπίας λόγος δεύτερος. Eiusdem de virtutibus, fortitudine, pietate, poenitentia & humanitate Liber II. Inc. Περὶ δικαιοσύνης καὶ τῶν κατ' αὐτήν, κ. λ. Def. ἀποχρῆντως λελέχθω. Ibid. a pag. 375. ad p. 383. & est tantum pars illa, quae agit de fortitudine.

III. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Μωϋσέως νομοθετικῆς λόγος γ'. Eiusdem de iis, quae ad Moysis legislationem pertinent Liber III. Ibid. p. 134. & est de Vita Moysis Liber II.

IV. pag. 38. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Μωϋσέως ἱεροσύνης λόγος δ'. Eiusdem de Moysis sacerdotio Liber IV. Ibid. pag. 145. & est de Vita Moysis Liber III.

V. pag. 57. Eiusdem de specialibus legibus, quae referuntur ad duo decalogi capita, sextum septimumque &c. Ibid. pag. 299.

VI. pag. 77. Eiusdem de praemiis & poenis. Ibid. pag. 408.

VII. pag. 85. b. Eiusdem de mundi creatione secundum Moysen. Ibid. Tom. I. pag. 1.

VIII. pag. 108. Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια νόμων ἡὰ πρὸς τὸν δικαστὴν. Eiusdem capita legum, quae ad iudicem pertinent. Tom. II. a pag. 344. ad pag. 348.

IX. pag. 110. Eiusdem vita viri civilis, sive de Ioseph. Ibid. pag. 41.

X. pag. 133. Eiusdem vita sapientis per doctrinam perfecti, sive de legibus non scriptis, hoc est de Abrahamo. Ibid. pag. 1.

XI. pag. 155. b. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ εὐσεβείας. Eiusdem Liber de pietate. Inc. Τὴν εὐσεβείαν συγγενεσάτην. Def. θεοσεβεία. Ibid. a pag. 383. ad pag. 407. ubi inscribitur Περὶ φιλανθρωπίας, De humanitate, & in duas partes dividitur, quarum postrema est Περὶ μετανόιας, de poenitentia. In Codice postrema huius Libri, manu recentissima suppleta sunt.

XII. pag. 167. b. Eiusdem de constitutione Principum. Ibid. pag. 361.

XIII. pag. 175. b. Eiusdem, quod liber sit quisquis virtuti studet. Ibid. pag. 445.

XIV. pag. 187. b. Eiusdem de vita contemplativa, sive supplicum virtutibus. Ibid. pag. 471.

XV. pag. 196. Eiusdem de decem oraculis, quae sunt legum capita. Ibid. pag. 180.

XVI. pag. 209. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν εἰδεί νόμων εἰς δύο κεφάλαια τῶν δεκά λόγων, τὸ τε μὴ νομίζεσθαι ἔξω τοῦ ἐνὲς θεοῦ ἑτέρους ἀυτοκράταις, καὶ τὸ μὴ χειρόγραμμα θεοπλασεῖν. Eiusdem de specialibus legibus, quae ad duo decalogi capita referuntur, quod scilicet praeter unum Deum alii dii rerum domini non sint habendi, nec manufacta in deos effingenda. Ibid. pag. 210. ubi inscribitur Περὶ περιτομῆς, de circumcissione.

XVII. pag. ead. b. Περὶ μοναρχίας νόμοι. De Monarchia leges. Ibid. p. 213. ubi inscribitur Περὶ μοναρχίας λόγος α'. De Monarchia Liber I.

XVIII. pag. 214. Περὶ ἱεροῦ. De templo. Inc. Τὸ μὲν ἀνωτάτω. Def. αἱ τῶν εὐσεβούντων ἐλπίδες. Ibid. a pag. 222. ad pag. 225. ubi inscribitur Περὶ μοναρχίας λόγος β'. De Monarchia Liber II.

XIX. pag. 215. b. Περὶ ἱερῶν. De sacerdotibus. Ibid. a pag. 225. ad pag. 232. tamquam pars secundi de Monarchia Libri.

XX. pag. 219. b. Eiusdem de praemiis sacerdotum. Ibid. pag. 232.

XXI. pag. 222. b. Περὶ τῶν εἰς τὰς ἱερουργίας ζώων, καὶ τῶν θυσιῶν τὰ εἶδη. De animalibus, quae sacrificiis sunt idonea, & de victimarum speciebus. Ibid. pag. 237.

XXII. pag. 231. b. Eiusdem de sacrificantibus. Ibid. pag. 251. Heic animadvertendum est, primo inter verba φέγγη βλεπομένη, & τὰ ἄλλα τὰ περὶ, κ. λ. (edit. pag. 254. lin. 44.) insertum legi fragmentum ex Libro De mercede meretricis non accipienda in sacrarium, incipiens a Libri initio Πάνυ καλῶς, κ. λ. & desinens in verbis, ἐπαύξια καὶ τιμωρίων (edit. pag. 265. lin. 28.) deinde tribus verbis interiectis, qui tamen ab edita lectione valde discrepant, deesse in Codice reliqua omnia usque ad verba, τὸ ἀπόκοπον ἔθετο. καὶ ταύς ἐναντίας εἰσηγητὰς, κ. λ. quae habentur paullo ante finem Libri. Quem quidem locum corruptum, quo facilius lectoribus innotescat, integrum heic adferimus. Ita igitur habet: Τὰλλα τὰ περὶ τὸν βωμὸν. πῦρ, φησὶ, καίεσθω ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, καὶ ἔσω διαπαντός ἀσβεστον εἰκότως, οἶμαι, καὶ προσκέντως (1). ἐπειδὴ τινὰς τῶν ἀπεικόντων ἔθετο. καὶ τὰς ἐναντίας εἰσηγητὰς θεογονίας, κ. λ. (2) Ex quo immanem Codicis hiatum probe intelligis.

XXIII. pag. 234. b. Eiusdem de specialibus legibus, quae ad tria decalogi capita referuntur, tertium nimirum, quartum, & quintum &c. Ibid. a pag. 270. ad pag. 277.

XXIV. pag. 238. Eiusdem de septenario. Inc. Εἴξῃ δ' ἔστι κεφάλαιον. Def. ποιεῖ τὰς ἐκ δούλων ὑπηρεσίας. Ibid. a pag. 277. usque ad finem pag. 291.

XXV. pag. 245. b. Eiusdem de congressu quaerendae eruditionis gratia. Tom. I. p. 519.

XXVI. pag. 259. b. Eiusdem de eo, quod a Deo mittantur somnia. Ib. a p. 620. ad p. 658.

XXVII.

(1) Haec incidunt in pag. 254. lin. 47.

(2) Haec vero in pag. 264. lin. 13.

XXVII. pag. 281. Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλλογορίας τῶν μετὰ τὴν ἐξαήμερον τὸ α'. *Eiusdem sacrarum legum allegoriae post sex dierum opus Liber I. Inc. καὶ ἐτελέσθησαν. Def. ἡ γένεσις αὐτῶν. Ibid. a pag. 43. ad pag. 46. lin. 28.*

XXVIII. pag. 282. b. Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἀλλογορία ἱερῶν τῶν μετὰ τὴν ἐξαήμερον τὸ δεύτερον. *Eiusdem sacrarum legum allegoria post sex dierum opus Liber II. Inc. Τοῦτε κατὰ τὸ ἔβδωμον. Def. συνδέτε σφραγος. Ibid. a pag. 46. lin. 28. ad pag. 65. ubi hic una cum superiore, unicū tantum Librum sacrarum allegoriarum, & quidem primum constituit. Notandum interim est, in hoc libro se prodere Antonii Cocchii manum, quae in margine numeros quosdam depinxit, illius fortasse editionis paginas indicantes, quam ad eruendas huius Codicis variantes lectiones adhibuit, ut innuimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 634.*

XXIX. pag. 292. *Eiusdem de Cherubim, & flammeo gladio. Inc. καὶ ἐξέβαλε. Def. καὶ ὡς μεγαλοπρεπὲς ἄμα ἡ θεοπρεπὲς διεξέρχεται, περὶ τούτων κατανοήσωμεν. Ibid. a pag. 138. ad pag. 154. lin. 13. Reliqua huius libri desiderantur in Codice.*

XXX. pag. 300. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γενέσεως Ἀβελ, ἡ ὡς αὐτὸς ἡ ἀδελφεὸς αὐτοῦ Κάιν ἱεροουργοῦσιν. *Eiusdem de ortu Abel, & de sacrificiis eius, ac fratribus Cain. Inc. καὶ προσέθηκε. Def. διακωλύωμεν. Ibid. a pag. 163. ad pag. 190. lin. 35. Reliqui octo versus desiderantur in Codice.*

XXXI. pag. 316. *Eiusdem de eo, quod deterius potiori insidari soleat. Ibid. pag. 191.*

XXXII. pag. 333. b. *Eiusdem de ebrietate. Ibid. pag. 357.*

XXXIII. pag. 350. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν νήφας ἡ τοῦ εὐχεται καὶ καταράται. *Eiusdem de iis, quae sensu precamur & detestamur. Ibid. pag. 390. ubi inscribitur: Περὶ τοῦ, ἐξέτηψε Νῶε, de iis verbis, respicit Noë.*

XXXIV. pag. 356. b. *Eiusdem, quod Deus sit immutabilis. Ibid. pag. 272.*

XXXV. pag. 372. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γεωργίας. *Eiusdem de agricultura. Inc. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Def. οὐκ ἀμελῶς ἐπιδίδειται (1). Ibidem a pag. 300. ad pag. 310. lin. 38. Reliqua desiderantur. Vbi notandum deesse etiam in Codice verba sacri textus, καὶ ἤρξατο Νῶε, κ. λ. a quibus Liber incipit in editione.*

XXXVI. pag. 377. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυτοουργίας τὸ δεύτερον Νῶε. *Eiusdem de plantatione Noë Liber II. Ibid. pag. 329.*

XXXVII. pag. 392. *Eiusdem de confusione linguarum. Ibid. pag. 404.*

XXXVIII. pag. 409. b. *Eiusdem de nobilitate. Tom. II. pag. 437. Postrema huius Libri, nec non ea quae sequuntur omnia usque ad finem, ab eadem manu recentissima & elegantissima, quae initium Codicis supplevit, exarata sunt.*

XXXIX. pag. 413. *Eiusdem de gigantibus. Tom. I. pag. 262.*

XL. pag. 419. *Eiusdem de migratione Abrahami. Ibid. pag. 436.*

XLI. pag. 440. *Eiusdem de eo, quis rerum divinarum heres sit. Ibid. pag. 473.*

XLII. pag. 466. *Eiusdem de profugis. Ibid. pag. 546.*

XLIII. pag. 484. *Eiusdem de mercede meretricis in sacrarium non accipienda. Tom. II. pag. 264.*

XLIV. pag. 487. *Eiusdem de execrationibus. Ibid. pag. 429.*

XLV. pag. 492. *Eiusdem de incorruptibilitate mundi. Ibid. pag. 487.*

XLVI. pag. 508. *Eiusdem adversus Flaccum. Ibid. pag. 517.*

XLVII. pag. 525. *Eiusdem de virtutibus & legatione ad Caium. Ibid. pag. 545.*

XLVIII. pag. 557. b. Ad calcem Libri idem recentior Graecus, qui praedicta Philonis Opera supplevit, fragmentum quoddam adiecit quatuor circiter paginarum, tamquam ad eundem Philonem, pertinens, sequenti monito instar tituli praemisso: Ταῦτα ἐν ἐνὶ τῶν ἀντιγράφων εὗρομεν παρεμβεβλημένα τῷ περὶ τοῦ, ὅτι ἀτρέπτου τὸ θεῖον, οὐ προσηκόντως οὐδὲ προσφῶς· ἀπερ ἡμεῖς ἡμῶς ἀπασις ὑπετάξαμεν, Φίλωνος εἶναι νομίσαντες. Haec nos in quodam exemplari invenimus inserta in Libro, quod Deus sit immutabilis, neque apte, neque adhaerenter; quae tamen nos omnibus subiicimus, Philonis esse arbitrari. Fragmenti initium est . . . . πληθὺν ἐπαινέει φάσκων, ἐπληρώσατα τὰς χεῖρας ἡμετέρας σήμερον κυρίῳ ἐν τῷ ᾧ, ἡ τῷ ἀδελφῷ δοθῆναι ἐφ' ἡμᾶς εὐλογίαν, κ. λ. Finis: φυλάττων μὲν τὰ παρὰ γεννητοῖς καθεστῶτα νόμιμα. Ad quem vero Philonis Librum pertineant, nondum comperimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saeculi partim XV. partim XVI. optime servatus. Constat foliis scriptis 559.

ΣΕΞΤΟΥ ΕΜΠΕΡΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΚΑ.

SEXTI EMPIRICI LIBRI X.

Scilicet

Pyrrhonianis Compendiis Libri III. & adversus Mathematicos Libri X.

I. pag. 1. **P**raemittuntur litteris rubris exaratae tabulae duae, definitiones quasdam metaphysicas iuxta Scepticorum doctrinam exhibentes. Tum pag. 3. Sexti Empirici Pyrrhonianum Hypotyposion, sive Institutionum Scepticarum Libri III. cum tabula Capitum singulis praemissa. Liber I. inc. Τὸς ζητοῦσι τι πρᾶγμα, ἢ εὖρεσιν. Tertius vero def. πρὸς τὸ ἀνθεῖν τὸ προκείμενον. Concordat singulorum initium & finis cum nuperrima editione Lipsiensis anni mdcckviii. fol. per Io. Albertum Fabricium adornata, a pag. 1. ad 198. In calce subiicitur Epigramma hexastichon Anonymi in Pyrrhonem, quod inc. Ω Πύρ.

COD.
XI.

(1) In edit. ἐπιδίδυκε.

Πύρρον, κ. λ. quodque in dicta edit. cum Latina, opinor, eiusdem Fabricii versione, Operi praemissum legitur.

II. pag. 86. *Eiusdem adversus mathematicos, sive dogmaticos per omne genus disciplinarum Libri X.* quorum primus inc. Τὴν πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἀντίρρῳσιν κοινότερον μὲν διατελεῖσθαι δοκῶσιν. Ultimus def. ἐν τοσούτοις τὴν σύμπασαν τῆς Σκεπτικῆς ἀγωγῆς διέξοδον ἀπαρτίζομεν. Horum quoque Librorum initia ac fines conveniunt penitus cum cit. edit. a p. 215. ad p. 735. ubi undecim numerantur, de quorum inscriptionibus, & divisione vide quae Fabricius idem accurate, ut adsolet, persequitur Bibl. Graec. Vol. III. pag. 594. Sextus hic Medicus Empiricus, a Sexto Chae- roneo Stoico Plutarchi nepote diversus est, accuratissimus defensor sectae Scepticae, seu Pyrrhoniae; vixitque sub Imp. Commodō, ut videtur, vel paullo post. In calce legitur sequens subscriptio rubris litteris expressa:

Εὐτόχει ἐν πολλοῖς χρόνοις, σοφὲ δέσποτα βίβλυ.

Οὗ ταῦτα γράψας Θωμᾶς ὁ Προδρομίτης.

Ἐποχ' ἰνδ. ιγ'. Σεπτεμβρίου η'.

Sis felix multos in annos, sapiens libri domine.

Qui haec scripsit, Thomas est Prodromites.

Anno 6973 (Christi mccccxlv.) indiſt. XIII.

Septembris die VIII. (1) Tandem in calce paginae Latinis litteris & antiquis notata sunt loca quaedam Paulli ad Cor. I. 2. & ad Gal. II. quae clauduntur hoc disticho:

Hoc est nescire, sine Christo plurima scire;

Si Christum bene scis, satis est, si (2) plurima nescis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. binis columnis exaratus optimeque servatus, qui in Montfaucon. Catalogo male indicatur sub num. XII. Constat foliis scriptis 345.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

PLATONIS GORGIIAS.

Seu potius

Platonis Dialogi XII.

COD. I. pag. 1. **P**latonis Gorgias, sive de Rhetorica. In cit. toties edit. p. 305.

II. pag. 23. Cratylus, sive de recta nominum ratione. Ibid. pag. 265.

III. pag. 38. b. Euthyphro, vel de sanctitate. Ibid. pag. 1.

IV. pag. 42. b. Socratis Apologia. Ibid. pag. 14.

V. pag. 50. Crito, sive de eo quod agendum est. Ibid. p. 32.

VI. pag. 54. Phaedo, vel de anima. Ibid. pag. 44.

VII. pag. 72. b. Phaedrus, sive de pulcro. Ibid. pag. 1209.

VIII. p. 86. b. Menexenus, sive funebris Oratio. Ibid. pag. 516.

IX. pag. 91. Alcibiades primus, sive de natura humana. Ib. pag. 429.

X. pag. 99. Alcibiades secundus, sive de precatatione. Ibid. p. 451.

XI. pag. 102. b. Amatores, sive de philosophia. Ibid. pag. 96.

XII. pag. 105. Lyſis, sive de amicitia. Ibid. pag. 497.

Scholia hinc inde in Codicis margine adspersa sunt, quorum nonnulla haec duximus subiicienda.

Primum pag. 1. in voces, ἐν ἀγορᾷ ἀναγκάσαι, Dialogi Gorgias inscripti (3), ita habet: Ἡ ἀνάγκη διττὴ, ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ φύσιν. κατὰ ταύτην οὖν ἡ ἀναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ὅπως πολλὰς ὠφελεῖ. τοῦτο γὰρ σπουδαίων ἀνδρῶν ἴδιον.

Secundum pag. ead. in verba, Ἀριστοφῶν ὁ Ἀγλαοφῶντος, κ. λ. (4) Οὗτος πολύγλωττος ἐκκαλεῖτο, οὗ ἢ Δελφοῖς ἢ Θασμασὴ γραφῇ, ἢ ἐπεγέγραπτο.

Γράψε πολύγλωττος ἁγίους γένος Ἀγλαοφῶντος τίς περφομένην ἱλίαν ἀκρόπολιν.

Tertium pag. ead. in verba, φαίνεται πῶλος, κ. λ. (5) Εὐδοκεῖ τὰ πάρισα τοῦ πῶλου, ἐμπειρία, ἀπειρία, τέχνη, τύχη, ἄλλοι, ἄλλων, ἄλλως. οὐ γὰρ τί ἐστιν ἡ ῥητορικὴ, εἶπεν, ἀλλ' ὅσους τί ἐστι.

Quartum pag. 2. in verba, ὁ τὸ σχολιδὸν ποιήσας, κ. λ. (6) Τὸ σχολιδὸν τοῦτο οἱ μὲν φασὶ Σιμωνίδα εἶναι, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἔστι δὲ τοιοῦτον. ὑγιαίνει μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θυητῷ, δεύτερον δὲ Φυῶν καλὸν γενέσθαι, τὸ δὲ τρίτον παυτεῖν ἀδύλω, τέταρτον δὲ ἡβᾶν μετὰ ἰῶν φίλων. τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλέλειπται, ὥς μὴ πρὸς δὲ βύλεται Πλάτων, χρηστὸν ὅν. σχολιδὸν δὲ λέγεται ἡ παροῖνος ὥδῃ.

Quintum denique p. 3. in verba, περὶ τοῦ διαμέσου τείχους, κ. λ. (7) Διαμέσου τείχος λέγει, ὃ ἐξ ἄχρι νῦν ἐστιν ἐν Ἑλλάδι. ἐν τῇ μουρυχίᾳ γὰρ ἐποίησε & τὸ μέσον τείχος, τὸ μὲν βάλλον ἐπὶ τὸν Παιρεᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φάλληρα, ἵν' εἰ τὸ ἐν μετὰ βληθῇ, τὸ ἄλλο ἐσημετοῖ ἄχρι πολλοῦ. Σωκράτης δὲ νεώτερος μὲν Θεμιστοκλῆος, σύγχρονος δὲ Περικλῆος, ὥς διὰ τούτων δηλοῦται. Et haec pro reliquorum scholiorum specimine sufficiant.

Cod. Graec. chart. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 110.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΤΕΙΚΗΝ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN NATURALEM AVSCULTATIONEM ARISTOTELIS.

Themistii Paphlagonis, oratoris & philosophi celeberrimi, Paraphrasis octo librorum Aristotelis Physicorum, Suidae ac Photio

COD. XIII.

(1) In Montfaucon. Catalogo male legitur Orobrii pro Septembris.

(2) In margine alias cetera: (3) Edit. cit. pag. 305. lin. 13.

(4) Ibid. pag. 306. lin. 34. (5) Ead. p. 306.

(6) Pag. 309. lin. 8. (7) Pag. 311. lin. 47.

tio memorata, nec non Simplicio, qui saepe Themistium laudat in Phys. Liber I. inc. Πρόκειναι ἡδε ἡ συγγραφὴ ἐπιστήμην ἰνὰ πορί-
σασθαι, n. λ. Liber VIII. def. ἐκεῖ ἄρα τὸ κρι-
νοῦν. Graece edidit Victor Trincavellus Me-
dicus una cum octo eiusdem Orationibus, &
Alexandri Aphrodisieae Libris duobus de Ani-
ma, &c. Venetiis MDXXXIV. fol. apud Aldum
a pag. 15. b. ad p. 63. b. Latine iam verte-
rat Hermolaus Barbarus, & Antonio Gala-
theo inscripserat anno MCCCCLXXX. at prooe-
mium in Barbari versione praefixum, non
Themistii est, sed Simplicii. Themistiana in-
cipiunt a verbis: *Est totius operis propositum,*
naturae &c. unde noster etiam Codex exor-
ditur. Haec autem versio lucem vidit Vene-
tiis MDII. fol. Paris. MDXXVIII. fol. & alibi, ut
videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol.
VIII. pag. 30.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio,
Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis
scriptis 120.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ
Η' ΒΙΒΛΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑ-
ΣΕΩΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN
VIII. LIBROS ARIST. DE
NATURALI AVSCVL-
TATIONE.

Ac praeterea

Platonis Dialogi quidam.

COD. XIV. I. pag. 1. **T**hemistii paraphrasis in libros
VIII. Aristotelis de physica au-
scultatione, ut in Codice superiore; heic ta-
men nullo titulo sunt inscripti. In calce legi-
tur Κατὰ μῆνα Αὐγούστου κέ. ἰνδ. ε'. *Mense Au-
gusto die XXV. indi. V.*

II. pag. 153. Sequuntur Platonis Dialogi
quidam, quorum primi tres sunt anepigraphi.
Primus est *Timaeus*, seu de natura, ut in
cit. edit. pag. 1040.

III. pag. 208. Fragmentum Libri III. de
Republica, incipiens a verbis . . . ἀναβα-
βλήσθω. διελέσθαι γὰρ οὐ μικροῦ λόγου, n. λ.
(edit. pag. 618. lin. 42.) & progrediens usque
ad finem.

IV. pag. 220. Aliud fragmentum Libri IV.
de Republica, incipiens ab initio, usque ad
verba, ἔστι δὲ δήπου διψος . . . (edit. p. 644.
lin. 1.)

V. p. 235. *Convivium*, vel de amore. Ibid.
pag. 1174.

VI. pag. 279. *Alcibiades secundus*, vel de
precatione. Ibid. pag. 451.

VII. pag. 288. *Hipparchus*, vel de lucri cu-
piditate. Ibid. pag. 510.

VIII. pag. 293. *Amatores*, seu de philoso-
phia. Ibid. pag. 96. Subscribitur: Εἰς μὴν
Δεκεμβρίου κ'. ἰνδ. ε'. *Mense Decembri die VIII.*
indi. X.

IX. pag. 299. *Meno*, vel de virtute. Ibid.
pag. 408.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. mi-
nori, Saeculi XV. multis in locis recentissima
manu suppletus, & ut videtur ex pluribus
unus conflat. In fronte ipsius legitur: Αὐ-
τὴ ἡ βιβλος ἐστὶν Ἀρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει
φλαυρία ε'. *Hic liber est Harmonii Athenien-
sis, emius florenis X.* Constat foliis scriptis
324.

ΠΛΩΤΙΝΟΣ.

PLOTINVS.

Scilicet

Plotini Enneades VI. & Maximi Tyrii
Dissertationes XI.

I. pag. 1. **P**lotini Enneades sex, quibus prae-
mittitur Πορφυρίου περὶ Πλωτι-
νου βίη καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτοῦ. *Ploti-
ni Vita, eiusque librorum series, auctore Por-
phyrio.* Inc. Πλωτίνος ὁ κατ' ἡμᾶς. Def. σημαί-
νει τὸ ἔργον. Integram adfert Fabricius Bibl.
Graec. Vol. IV. a pag. 91. ad pag. 147. cum
Latina Marfilii Ficini interpretatione. Mox
pag. 7. b. incipiunt Plotini Enneades ipsae
cum praevio Capitulo, quae in singulis con-
tinentur, indice. Prima inc. Ἡ δὲ οὐδία, καὶ λυ-
παί. Φόβοι τε καὶ θάρρη. Sexta def. φωνὴ μόνος
πρὸς μόνον. Latine ex versione Ficini, qui
post Platonem, etiam Plotinum in Cosmi Me-
dicis gratiam transtulit, una cum eius Com-
mentariis, five argumentis lucem viderunt
Saligniaci anno MDXL. fol. apud Io. Soterem,
& Basil. MDLIX. fol. apud Petrum Pernam.
Graece vero & Latine ex versione eiusdem
Ficini item Basil. MDLXXX. fol. ex officina
eiusdem Petri Pernaë.

COD.
XV.

II. pag. 179. b. Μαξίμου Τυρίου σοφιστῆ. *Ma-
ximi Tyrii Sophistae Dissertationes undecim,*
& quidem hoc ordine:

Prima inscr. Ὅτι πρὸς πάντων ὡρίθεσιν ἀρ-
μόζεται ὁ τῷ φιλοσόφῳ λόγος. *Omni subiecto
philosophiam convenire.* Inc. Τί δήποτε. Def.
οὐκ ἀτιμασθήσεται. Exstat in nuperrima edit.
Gr. Lat. Londin. A. MDCCXL. a pag. 61. ad
pag. 78.

II. pag. 181. b. Εἰ θεοὶ ἀγάλματα ἰδρυ-
τοί; *Virum diis sint dicandae statuæ?* Inc.
Ἀρωγοὶ ἀνθρώποις θεοί. Def. μνημονεύεσσαν.
Ibid. a pag. 79. ad pag. 91.

III. p. 183. Εἰ καλῶς ἐποίησε Σωκράτης μὴ
ἀπολογησάμενος; *An recte fecerit Socrates, quod
accusatus non responderit?* Inc. Δεινὸν γε. Def.
ἔτω καταψηφίζεται. Ibid. a pag. 91. ad pag.
101.

IV. pag. 184. b. Τίνες ἀμείνων περὶ θεῶν
διέλαβον, ποιηταί, ἢ φιλόσοφοι; *Viri melius de
diis senserint, poëtae an philosophi?* Inc. Δεινῶς
γε οἱ ἄνθρωποι. Def. ἁρμονία πρεπόντων. Ibid. a
pag. 193. ad p. 113.

V. p. 186. b. Περὶ Μίδου τοῦ Φρυγίου. De
Midi.

S

Mida Phryge. Inc. Ἀνὴρ Φρύξ. Def. τὴν ἡμέραν ἔσβησας. Ibid. a pag. 114. ad 126. In aliis Codicibus, ut illo, quo Latinus interpret Cosmus Paccius usus fuit, rectius haec Dissertatio inscribitur: Πότερον εὐχεσθαι δὲ τῷ Θεῷ; *An orandus sit Deus?* sive, ut est in Codice Regio Parisiensi, *Ei δὲ εὐχεσθαι*;

vi. pag. 188. Τί ἐστιν ἐπισήμη; *Quid sit scientia?* Inc. Τί ποτ' ἐστὶ τοῦτο. Def. καλῶ μουσικὴν. Ibid. a pag. 127. ad 137.

vii. pag. 189. b. Πότερα χαλεπότερα νοσήματα, τὰ τοῦ σώματος, ἢ τὰ τῆς ψυχῆς; *Corporisne an animi morbi graviores sint?* Inc. Ἀδεται τι ἐξ ἀρχαίου. Def. ἡ ἀνεπιτήμητος τέλμης. Ib. a pag. 138. ad 149. Hanc Dissertationem cum Libello Plutarchi eiusdem argumenti, Latine vertit Io. Rainoldus Londini MDCCXIX. 12.

viii. pag. 191. Τί τὸ δαιμόνιον Σωκράτους; *Quid sit Socratis Deus, sive Daemonium?* Inc. Θαυμάζεις, εἰ Σωκράτει. Def. ἡ ἀνεπιστάτης. Ibid. a pag. 151. ad 163.

ix. p. 193. Εἴ τι περὶ τοῦ Σωκράτους δαιμόνιου. *De eodem argumento*. Inc. Φέρ' ἐρώμεθα. Def. καὶ τὸν Ἡρακλέα, ἀλλ' ὕπαρ. Ibid. a pag. 163. ad pag. 173.

x. pag. 194. b. Εἰ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις; *Vtrum disciplinae sint reminiscendae?* Inc. Ἀφ' ἑκτέρ' ποτε. Def. τὴν μνημοσύνην. Ibid. a pag. 175. ad 189.

xi. pag. 196. b. Τίς ὁ Θεὸς κατὰ Πλάτωνα; *Quis sit Deus secundum Platonem?* Inc. Περὶ δαιμόνων. Def. ἐκ τοῦ Θεοῦ μέχρι γῆς. Ibid. a pag. 189. ad 207. (1)

Maximus hic patria Tyrius, in Codice, cuius meminit Labbeus Bibl. Nova Mss. pag. 194. *Sophista* appellatur, ex eo scilicet genere, qualem fuisse Dionem Chrysostomum constat. Itaque & Suidas Maximum *Philosophum* vocat, & alii Mss. Codices, quos viri docti consuluerunt, *Platonicum philosophum*. Vixit Antoninorum, & Commodi aetate, ut innuit Fabricius B. G. Vol. IV. p. 33. Exstant eius διαλέξεις, sive λόγοι, *Dissertationes* varii argumenti XLI. Latine transtulit primus Cosmus Paccius, Archiepiscopus Florentinus, e Ms. Codice, quem ad Laurentium Medicum cum aliis Ianus Lascaris e Graecia attulerat. Cosmi frater Petrus Paccius, post mortem auctoris interpretationem edidit, dicatam Iulio II. Pont. Max. praefixa Beati Rhenani ad Io. Grolierium Lugdunensem, Regis Christianissimi a secretis, ac Insubriae Quaestorem primarium Epistola, in qua testatur ad Graeca quaedam excerpta Latinam Tyrii versionem se recognovisse, Basileae MDXIX. fol. Anno vero MDLVII. sua, hoc est, Graeca veste indutus prodiit Tyrius, cura Henr. Stephani, qui praecipue sequutus est Arnoldi Arlenii Codicem. Post varias deinde editiones vir doctissimus Io. Davisius, Collegiae Reginae apud Cantabrigienfes socius, Maximi Tyrii Dissertationes cum interpretatione Danielis Heinii hinc in-

de a se emendata, & notis brevibus in ora cuiusque paginae subiectis, recudi curavit Cantabrigiae A. MDCCIII. 8. quae editio merito laudatur ab Io. Clerico T. XI. Bibl. Select. pag. 287. seq. Tandem prodire Londini anno MDCCXL. in 4. ad duos Codices Mss. locis quamplurimis emendatae, notisque locupletioribus auctae, quibus accesserunt Ier. Marklandi, Coll. D. Petri Cantabrig. socii, adnotationes, typis Galielmi Bower, & sumptibus Societatis ad litteras promovendas institutae, quam nos editionem prae manibus habuimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. in cuius prima pagina legitur: *Ludovicus Beccatellus Bononiensis, Archiepiscopus Ragusinus, & Praepositus Praetensis, Mediceae Bibliothecae dicavit*. M. D. LXIX. In fine vero nomen *Leonardi Iustiniani*, licet litura oblitteratum sit, exculpi posse videtur. Constat foliis scriptis 199.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN LIBROS ARIST. DE ANIMA.

I. pag. 1. **T**hemistii paraphrasis in Aristotelis *Libros tres de Anima*. Liber I. inc. Περὶ ψυχῆς ὅσα δυνατόν. κ. λ. Liber III. def. ἡ πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. Exstat in cit. Trincavelli editione a pag. 64. ad p. 95. b. In fine haec nota, rubrica exarata, occurrit: Ἐλήφε τέλος ἡ βιβλος αὕτη τοῦ σοφωτάτου Θεμιστίου παραφράττουσα τὸ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους βιβλίον, μεταγρφεῖσα ἐμοὶ Φιλίππῳ Πριμικερῷ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ ὠφελείας ἐμῆς τε καὶ τῶν ἐυτευχομένων ταύτῃ χάριν. Einem accepit hic *liber sapientissimi Themistii, qui librum exposuit Aristotelis de Anima, transcriptus mihi Philippo Primicerio in insula Creta utilitatis meae, & eorum, qui hunc legerint gratia*. Paraphrasim in librum tertium post Hermolaum Barbarum (qui universos interpretatus est, & dedicavit Georgio Merulae Statiensi A. MCCCCLXXX.) Latine vertit Federicus Bonaventura Urbinas, prodiitque Urbini MDCCXXVII. 4. cum opusculis Bonaventurae philosophicis de calore, de via lactea &c. Ante Bonaventuram verterat Ludovicus Nogarola Comes, qui scholia etiam adiunxit, Venet. MDLXX. fol.

II. pag. 59. b. Occurrunt denominationes quaedam animalium cum hoc titulo: Σημεῖωσαι, πῶς ὀνομάζονται τὰ τε χερσαῖα καὶ τὰ ἐνὺδρα ζῶα. Nota, quomodo nominentur animalia terrestria & aquatilia. Inc. Σελάχια εἰσιν, ὅσα λεπίδας οὐκ ἔχει τῶν ἰχθύων. Def. ἡ θηλάζει ἐν γάλακτι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 60.

(1) Montfaucon. in suo Catalogo octo tantum enumerat, omisis quinta, decima & undecima.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ
ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕ-
ΛΟΥΣ.THEMISTII PARAPHRASIS IN
LIBROS ARIST. DE ANIMA.

COD.
XVII. **E**andem Themistii paraphrasin in Aristotelis Libros tres de Anima continet, quam recensuimus in Codice superiore §. I.
Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 161.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΦΤΕΙΚΗΝ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΑΡΙΣΤΟ-
ΤΕΛΟΥΣ.THEMISTII PARAPHRASIS
IN NATURALEM AVSCVL-
TATIONEM ARISTOTE-
LIS.

COD.
XVIII. **N**il aliud continet hic nitidissimus Codex, quam Themistii paraphrasin in VIII. Libros Aristotelis Physicorum, ut in Codice XIII. huius Plutei. Et in fine divinus Liber nuncupatur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 138.

ΣΕΞΤΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΕΡΙΚΟΥ ΠΥΡ-
ΡΩΝΙΑΙ ΤΠΟΤΗΩΣΕΙΣ.SEXTI EMPIRICI PYRRHONIAE
SVBFIGVRATIONES.

Seu potius

*Pyrrhoniarum Institutionum Libri III. & ad-
versus Mathematicos Libri X.*

COD.
XIX. **I.** pag. 1. **I**n primis duabus paginis eadem occurrunt *schemata divisionum* duo, ut in Codice XI. huius Plutei, ex quo hic videtur suppletus quoad integros tres *Sexti Empirici Pyrrhoniarum Institutionum* Libros, quos recentissimae manus debemus. Horum in calce heic quoque legitur Epigramma in *Pyrrhonen*, ut in dicto Codice.

II. pag. 106. *Eiusdem adversus Mathematicos Libri X.* ut in memorato Codice. Heic tamen praecedit Capitulum, quibus singuli constant Libri, tabula. Postrema huius Operis pagina, una cum sequenti fragmento ab eadem recenti manu, quae Pyrrhonias Institutiones supplevit exarata est.

III. p. 349. *Fragmentum de bono & malo, honesto & turpi, iusto & iniusto*, Dorica lingua conscriptum, de quo dubitatur an Sexti sit: ita enim initio rubris litteris instar tituli adnotavit amanuensis: Δωρικῆς διαλέκτου ἐν-
τεῦθεν ὥς τοῦ τέλους. Ζητεῖται δὲ εἰ καὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα Σίξτεινός ἐστιν. Inc. Δισσοὶ λόγοι λέγονται ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ τῶν φιλοσοφούν-

των περὶ τῷ ἀγαθῷ, καὶ τῷ κακῷ. οἱ μὲν γὰρ λέγουσι, κ. λ. Def. περὶ χαλκείας δὲ ἐπὶ τὸν Ἡΰαιον, περὶ δειλίας ἐπὶ τὸν Ε΄πειον. Videtur imperfectum, ideoque margini adscriptum legitur: Σημείωσαι, ὅτι το ἐπίλοιπον ἔχ-
εῖρήνη. Montfauconio minime placet amanuensis coniectura, qui hoc Sexto adiudicare videtur, quod eius operibus subiiciatur. Phil. Labbe pag. 119. ubi de praedicto opusculo, tamquam anonymum ponit. Vide Montfauc. Catalog. pag. 405. litt. E.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi partim XIII. partim XVI. cum notulis quibusdam marginalibus. Constat foliis scriptis 355.

ΣΟΦΟΝΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.SOPHONII PARAPHRASIS IN
LIBR. ARIST. DE ANIMA.

Sophoniae paraphrasis in libros tres Aristotelis de anima, cui praecurrit index Capitulum singulorum librorum rubrica exaratus. Prooemium inc. Τοῖς τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων ἐξηγηταῖς ἄλλοις ἄλλως ἐπὶ ἤλθε. Def. τοῖς τὰ τοιαῦτα κρίνειν παρὲς αὐτὰ ψηφίσασθαι. Primus Liber inc. Ἡ περὶ ψυχῆς πραγματεία οὐ μόνον ὅτι καλλίστη καὶ ἡσιωτάτη. Liber III. def. ἐκάτερον γὰρ ἐκατέρου χωρὶς οὐδὲν, ἢ μικρὸν ὤνησεν, adiecta rubris item litteris subscriptione: Τέλος τῆς παραφράσεως εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ σοφωτάτου κυρίου Σοφονίου. Finis paraphrasis in libros de anima sapientissimi Domini Sophoniae. Habes Ms. & in Biblioth. Caesar. Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 23. §. I. Memorat hanc Paraphrasin Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 545. qui tamen alibi *Sophronium* appellat; ait enim eiusdem Bibl. Gr. Vol. II. p. 129. ubi Graecos istorum Aristotelis Librorum commentatores enumerat, exstare *Sophronium* Ms. in Bibl. Medicea. Fortasse autem Sophonias iste idem est cum illo, cuius in Aristotelis Categorias tractationem de homonymis, synonymis &c. recenset Labbeus Bibl. Nov. Mss. p. 115.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. min. Saeculi XV. nitidissimus. Constat fol. scriptis 74.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΤΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ
ΤΑ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟ-
ΤΕΛΟΥΣ.SIMPLICII COMMENTARIUS
IN LIBROS ARIST. DE
ANIMA.

Simplicii Commentarius in Libros tres Aristotelis de anima, sire principio & fine. Inc. . . . . καὶ τὸν τῶν νοητῶν θεωρητικὸν γινώσκει νοῦν καὶ οὐ τὸν ἐξηρημένον μόνον. Def. καὶ ἡ ἐπὶ πλείων τοῦ εἶναι μετουσί-
α τελειότερα. . . . . Edidit haec Simpli-
cii Commentaria Graece Andreas Asulanus

typis Aldinis Venetiis MDXXVII. fol. dicavit-
que Alexandro Campegio, Bononiae Episco-
po designato. Latine primus interpretatus
est Io. Fafeolus, Patavinus, Venetiis MDXIII.
fol. Hic pleniori Codice usus, prooemium
integrum exhibet, quod capite mutilum in
Graeca editione legitur. Deinde vertit Evan-
gelista Lungus Afulanus, atque itidem Ve-
netiis impressit A. MDLXIV. apud Hieronymum
Scorum in fol.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio,
Saeculi XIV. atramento multis in locis con-
rosus, ac recentiori manu suppletus. Con-
stat foliis scriptis 239.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΑΙ-
ΤΙΩΝ.

THEOPHRASTI DE CAUSSIS
PLANTARVM.

Adde etiam

*De historia plantarum, & Aristotelis item de
plantis Libros II.*

COD.
XXII.

IN Codicis tegumento manu antiqua adnota-
tum legitur: Theophrasti de caussis plantarum
Libri sex; & amplius duo, qui in impressis non
habentur. Eiusdem de historia plantarum Libri
X. quorum ultimus imperfectus quidem, sed
multo pauciora desiderat quam impressus.

I. pag. 1. Theophrasti de caussis plantarum
Libri sex, ut in Cod. III. huius Plutei §. II.

II. pag. 121. Aristotelis de plantis Libri II.
ut in dicto Cod. §. III.

III. pag. 140. Theophrasti de historia plan-
tarum Libri IX. integri, & fragmentum deci-
mi, item ut in dicto Codice §. I. quem vide.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4.
maiori, Saeculi XV. bene servatus. Constat
foliis scriptis 268.

ΠΥΡΡΩΝΕΙΑΙ ΥΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ.

PYRRHONIAE SVBFIGVRA-
TIONES.

Scilicet

*Sexti Empirici Pyrrhoniae Hypotyposes, &
adversus Mathematicos Libri duo.*

COD.
XXIII.

I. pag. 1. **S**exti Empirici Pyrrhoniæ Hy-
potyposes Libri tres, ut in cit.
edit. a pag. 1. ad pag. 198. Heic tamen Li-
bri I. Capitum tabula in principio desidera-
tur; in fine tamen Libri III. habetur Epi-
gramma hexastichon in Pyrrhonem, ut in
Cod. XI. huius Plutei §. I. Notandum prae-
terea est, Codicis pag. 19. post verba, ὡς ἐν
τῷ περὶ τοῦ τέλους ἐπελογισμῶν (quae perti-
nent ad Caput XXXI. Libri I.) quaedam re-
peti ex superioribus, nimirum a verbis ἀρα-
ξὶ πάντα. πρὸς τούτοις τῶν ὄντων, κ. λ.

(edit. pag. 36. lin. 5.) usque ad verba, κα-
ταλόμεν εἰς τὴν ἐπεχὴν inclusive (edit. pag.
41. lin. 13.) desiderari vero reliquos tres
versus praedicti Capitis XXXI. duobus inte-
rim foliis ante Caput XXXII. vacuis relictis.

II. pag. 80. Eiusdem adversus Mathematicos
Libri II. primores, ut in cit. edit. a p. 215.
ad pag. 310.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio,
Saeculi XV. optime servatus. Constat foliis
scriptis 119.

ΠΥΡΡΩΝΕΙΑΙ ΠΟΤΤΠΩΣΕΙΣ.

PYRRHONIAE SVBFIGVRA-
TIONES.

Scilicet

Sexti Empirici Opera.

EAdem prorsus continet, ac Codex XIX. COD.
huius Plutei, nimirum, XXIV.

I. p. I. Sexti Empirici Pyrrhoniæ Com-
pendii, sive Scepticarum institutionum Libros
III. cum tabulis definitionum in principio,
Capitum elenchis, & Epigrammate in Pyr-
rhonem in fine.

II. pag. 100. Eiusdem adversus Mathemati-
cos Libros X. Heic tamen nulla Capitum ta-
bula praecurrit.

III. p. 343. b. Fragmentum de bono, & ma-
lo Dorica lingua &c. ut in dicto Cod. XIX.
§. III.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4.
Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scri-
ptis 349.

ΣΥΡΙΑΝΟΤ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΠΟΡΗΜΕ-
ΝΩΝ ΕΝ ΤΩ Β. ΤΩΝ ΜΕΤΑ
ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕ-
ΛΟΥΣ.

SYRIANI DE HIS DE QVIBVS
DVBITATVM EST IN SE-
CVNDO METAPHYS.
ARIST.

Seu potius

*Syriani in quosdam Aristotelis Metaphysicorum
Libros Commentarius.*

I. pag. 1. **Σ**υριανού τοῦ Φιλοξένου περὶ τῶν
ἐν τῷ β' τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ
Ἀριστοτέλους πραγματείαις λογικῶς ἡγορημένων,
ἢ διαίτης ἡξιωμένων. Syriani Philoxeni F. de iis,
de quibus in Lib. II. Metaphysicorum Aristotelis
non immerito dubitatum est, quaeque discerpta-
tione digna sunt. Inc. Ἐν τῷ μείζονι α'. τίς ἡ
παρούσα συνέψις εἶπεν, κ. λ. Def. διαλεχθῆναι
πειράσεται.

II. pag. 77. Τοῦ αὐτοῦ ἐπισκέψεως τῶν Ἀρι-
στοτέλους ἀποριῶν πρὸς τὰ μαθήματα, καὶ τοὺς
ἀρίστους τῶν ἐν τῷ μ'. ἢ ν'. τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ
πραγ-

COD.
XXV.

πραγματείας. Eiusdem animadversiones Aristotelis dubiorum in Mathematica, & numeros, de quibus in Metaphysicorum Libro XII. & XIII. agitur. Inc. Οὐκ εἰμὶ τῶν φιλαπρεχθμένων, x. λ. Def. ἡ ἐκείναις κινήσεως. Hic Syriani Commentarius in Aristotelis Metaphysicorum Lib. III. XIII. & XIV. (1) in quo id agit potissimum, ut Platonem suum adversus Aristotelis, & Peripateticorum obiectiones defendat, Graece nondum vidit lucem; Ms. tamen exstat in variis bibliothecis Italiae & Galliae. Ex Hieronymi Bagolini interpretatione prodiit Latine Venetiis MDLVIII. in 4. in qua editione desiderantur in fine ea, quae in tribus postremis nostri Codicis paginis exstant de Providentia cum hoc titulo appposito: Εἰς τὰ περὶ προνοίας τινὰ συντελεῖν, ut monet etiam Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. p. 451. de Holsteniano Codice loquens. Alia huiusce Commentarii exemplaria Graeca exhibet Biblioth. Coisliniana pag. 221. 222. & 446. quorum postremum cum nostro penitus concordat. Fuit autem Syriani iste, patria Alexandrinus, philosophus eximius, & post praeceptorem Plutarchum Nestorii filium, magnum scholae Atheniensis decus, in qua Platoniam praeceptum docuit philosophiam, & successore relicto Proclo discipulo, diem obiit circa annum Christi, ut coniicio ccccl.

Clauditur Codex hac amanuensis nota: Τίλος εἰλήφει τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει αὐγυβ. μηνὸς Σεπτεμβρίου κδ'. ἐν Φλωρεντίᾳ ἀναλώμασι Πέτρῳ τοῦ Μηδικοῦ. Finem accepit praesens liber anno MCCCCXCII. mense Septembri die XXIV. Florentiae sumptibus Petri Medices.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. in prima pagina ornatus una cum Mediceo stemmate. Constat foliis scriptis 253.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

THEOPHRASTVS DE HISTORIA
PLANTARVM.

Seu potius

Theophrasti, Aristotelis, & Alexandri Aphrodisiei Opera varia typis impressa.

COD.
XXVI.

IN prima pagina statim legitur Graece & Latine tabula, in qua exhibentur

Eorum, quae in hoc libro continentur, nomina & ordo, nimirum:

Theophrasti de historia plantarum Libri decem.

Eiusdem de causis plantarum Libri sex.

Aristotelis problematum sectiones duodequadragesima.

(1) Libri isti Metaphysic. qui in Graecis sunt II. XII. & XIII. in Latinis editionibus ex veteribus Argyropyli & Bessanionis versionibus sunt III. XIII. & XIV. ut videre est apud Fa-

Alexandri Aphrodisiensis problematum Libri duo.

Aristotelis mechanicorum Liber unus.

Eiusdem metaphysicorum Libri quatuordecim.

Theophrasti metaphysicorum Liber unus.

Praemisso tamen elencho minime respondent Opera; desinit enim Volumen hoc in secundo Alexandri Problematum Libro: reliqua desiderantur. Est autem hoc quartum Operum Aristotelis editionis Aldinae Volumen, ut habet Cl. Maittaire Annal. Typogr. T. I. p. 79. Praecedat Aldi Manutii ad Albertum Pium Principem Illustr. Epistola Nuncupatoria, ex qua haec potissimum notatu digna decerpimus: Quibus imprimendis ea usus sum cura, ut si cui alius atque ego feci, constituendus ordo videbitur, facile id queat pro arbitrio suo. Quare autem nos hoc ordine usi sumus, alibi cognosces. Illud certo scias cum ceteris studiosis, omnia a nobis in dura hac & sumtuosa provincia fieri accuratissime. Quod scibi non factum videbitur, quod quaedam dari meliora potuerint, videte ne sitis ingrati, &c. Cura autem ea, quam Aldus se in hoc Volumine adhibuisse scribit, est haec, ut suo Auctores quique novo signaturarum & ciphRARUM ordine incipiant.

Codex Graec. chartac. typis impressus in fol. Venetiis in domo Aldi Manutii Romani, & Graecorum studiosi mense Februario M. III. D. Constat foliis 384.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΤΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ
ΤΟ Β'. ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ.

SIMPLICII COMMENTARIUS
IN SECVNDVM LIB. DE
CAELO ARIST.

Simplicii Commentarius in secundum, tertium, & quartum Aristotelis librum de caelo, diversis manibus exaratus. In Librum II. inc. Τῆς προκειμένης πραγματείας, ὥς εἴρηται πρότερον, σκοπὸν. In quartum def. ἡ ἔχουσα πρὸς ἅπαντα τὰ ἐπὶ τοῦ παραχθέντα. Simplicii Commentarium in Libros IV. Aristotelis de caelo, Graece vulgavit Asulanus, & Alberto Pio Corporum. Principi dicavit Venet. MDXXVI. fol. Latine vertit Guilelmus Morbertus Venetiis MDXL. fol. & Guil. Dorotheus ibid. MDXLIV. fol. Posteriores editiones a nescio quo recognitae, nomen interpretis omittunt, atque hunc titulum praeferunt: Simplicii, philosophi acutissimi, commentaria in Libros de caelo noviter fere de integro interpretata, ac cum fidelissimis Codicibus Graecis recens collata, Venet. MDXLVIII. fol. apud Hieron. Scotum.

Codex Graec. chartac. Ms. in fol. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 186.

BI-

bric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 147. ubi variarum editionum circa ipsorum ordinem discrepantiam sub oculos ponit.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXXVI.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXII. ET VNVM EDITVM.

C O D E X I.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SCHOLIA OLYMPIODORI IN METEOROLOGICA ARISTO-
TELIS.

Ac praeterea

Meletii de Natura Hominis, & e Georgii Pachymerae Compendio philosophiae Libri quidam.

I. p. 1.

*Olympiodori Alexandri-
ni iunioris in Aristo-
telis quatuor Libros
Meteorologicon Com-
mentarius, in πράξεις,
sive lectiones LI. dif-
tributus, de quo vide*

Cod. I. Plut. LXXXV. §. XX. cum ipso
enim singulorum Librorum initium & finis
concordat. In hoc tamen exemplari lectionum
distinctiones ferme nullae sunt, aut saltem
paucissimae. Interim amanuensis error no-
tandus, qui Librum tertium male *primum*
inscripsit, & quidem ita: Α'ριστοτέλους μετεω-
ρολογικῶν βιβλίων πρῶτον, nulla πράξεως nu-
merica nota apposita, quae λδ'. (sc. XXXIV.)
esse debuerat; ex quo factum esse arbitramur,
ut Montfaucon. crediderit, hinc Aristotelis te-
xtum incipere: ait enim in suo Catalogo:
*Olympiodori &c. in Meteor. Arist. Comment.
cum textu ipsius Arist.* quibus postremis ver-
bis videtur indicare voluisse, integrum phi-
losophi textum in Codice exhiberi, quod non
ita est, quum ipsius tantummodo verba quae-
dam identidem referantur.

II. pag. 157. b. Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύ-
σεως ἀνθρώπου ἐξερανισθὲν καὶ συντεθὲν παρὰ Με-
λετίου μοναχοῦ ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐνδείκων καὶ
τῶν ἑξω λογικῶν καὶ φιλοσόφων. *Meletii mona-
chi Compendium de natura hominis, ex Eccle-
siasticis & externis scriptoribus & philosophis
collectum & concinnatum*: Praecedat prooe-
mium, in quo tabula etiam Capitum conti-
netur. Inc. Η' παρούσα σύνοψις ἡ περὶ φύσεως
ἀνθρώπου. Def. πόνημα δὲ τὸ ἐκ συνταγμάτων

ἐπιλεγέν. Tum rubris litteris hoc subiicitur
monitum: Ο' Μελέτιος πόνημα τῆτο συμπλέ-
κει εἰς γ' ὥσιν εὐσύννοτον εὐμαθησάτων τὸ γινώ-
θαι σαυτὴν εὖ σκοπεῖν τεθειμένος. Liber inc. Τὰ
περὶ τῆς ἀνθρώπου κατασκευῆς, καὶ ἐξ ὧν ἐστὶ
φύσεων, καὶ τίς ἡ τῆς ψυχῆς φύσις, κ. λ. Def.
ἀναλυσάσαν ἔχων ψυχῇ μὲν τὴν ἔννοιαν, σώματι δὲ
τὴν φράσιν. Δέξαι Χριστῷ ἰῶ Θεῷ καὶ εὐχαριστίᾳ ἰῶ
συνεργῶ ἰῶν καλῶν καὶ αἰτίῳ. Hic de natura ho-
minis Liber prodiit Latine tantum Venetiis
MDLII. 4. ex versione Nicolai Petreii Corec-
raei. Ms. Graece habetur & in aliis biblio-
thecis, uti Bodleiana, Coislin. & Caesar. Vin-
dobon. Cod. Medico VIII. Catal. Nessel. P. III.
pag. 21. §. I. in quo Caput XXXV. de Ani-
ma quintuplo maius occurrit, quam in me-
morata editione. Meletius autem iste mona-
chus, incertum diversus ne sit ab eo, ad
quem Theodori Studitae epistolae supersunt
inter ineditas illas CCLXXVII. quas Sir-
mondo haud visas servat Codex Biblioth.
Coislinianae; vel ab alio, cuius de Azymis
scriptum inter S. Io. Damasceni Opera edidit
doctissimus Le Quien T. I. pag. 648. vel a
Meletio medico, cuius Commentarii in apho-
rismos Hippocratis Mss. in Biblioth. Regis
Galliae, & *ιατροσόφιον* Capitulis CCXVII.
constans in Caesarea Viindobonenensi occurrunt.

III. pag. 219. Sequuntur *e Georgii Pachy-
meris paraphrasi in universam Aristotelis philo-
sophiam, in duodecim distincta Libros, Excer-
pta tria*. Primum incipit a Capite VII. Ti-
tuli IV. Libri I. quod inscribitur Περὶ ὑπο-
θετικῶν συλλογισμῶν, *De syllogismis hypotheti-
cis*, & inc. Τῶν δὲ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν. κ. λ.
De-

Definit autem in verbis: ἡ τίς ἐπιστήμη ποιη-
ρὸν κατασκευάζεται. . . . quae pertinent ad
Caput IV. Tituli X. eiusdem Libri, quod
inscr. Περὶ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς προβλημάτων.
Secundum pag. 229. continet totum Librum
VII. Περὶ ψυχῆς, *De anima*, & inc. Τούτων
δε διωρισμένων. Def. οἰκονομίαν τῆς φύσεως.
Tertium denique pag. 258. continet integrum
Librum X. inscriptum Τὸ μετὰ τὰ φυσικὰ,
Metaphysica, cuius initium est: Μετὰ τὰ φυσικὰ,
καὶ τὴν περὶ τούτων διδασκαλίαν, κ. λ. Finis:
δέδεικται κἀνταῦθα καὶ ἐν τῇ φυσικῇ. Habes
integrum hoc Opus in Codice sequenti, quem
vide.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol.
Saec. XV. nitidissimus, in cuius prima pagi-
na auro, variisque coloribus elegantissime de-
picta, exhibetur Leo, Mediceum stemma
dextro pede sustentans. Constat foliis scri-
ptis 281.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΟΝΗΜΑ.

GEORGII DIACONI LABOR.

COD.
II.

Georgii Diaconi Prolegomeni, & Dicaeophylae
Pachymerae Compendium philosophiae
ex mente Aristotelis Libris constans XII. Titulis
XLVII. Capitibus CCXXXVIII. Praeedit p. i.
Προίμιον τοῦ συγγραφέως καὶ τίναξ τοῦ παρ-
όντος βιβλίου. Prooemium scriptoris, & tabula
praesentis Libri. Inc. Ἦν χρόνος, ὅτε φιλοσο-
φία σχολάζων. Def. ἴσθιν τοῖνυν, ὡς περιέχει
ἡ παρούσα πραγματεία βιβλία ιβ'. φέροντα τί-
τλους μὲν μζ'. κεφάλαια δὲ σλγ'. (1) τὰ τῆς Ἀρι-
στοτελικῆς φιλοσοφίας ἀπάσης, ὡς ἐν τούτῳ πε-
ριέχοντα θεωρήματα. Tum immediate subdi-
tur Librorum ipsorum, Titulorum, ac Ca-
pitum index, & quidem non ab alio quo-
dam, ut Vir Cl. Leo Allatius in Diatriba
de Georgiis edit. Fabric. Bibl. Gr. Vol. X.
pag. 708. opinatur, sed ab ipso Georgio
Pachymere compositus, ut ex connexione
cum Praefatione liquido patet. Pag. 4. b. le-
gitur Τὸ ὑπερμείδον περὶ τῶν ε' φωνῶν, δια-
τίθει μόναι, καὶ οὐ πλείους, ἢ ἐλάττω. Blemmy-
dae de quinque vocibus, cur sint haec solum, ne-
que plures, aut pauciores, Excerptum. Inc. Ἦ
φωνή, ἢ ἑναρθρὸς ἐστίν, ἢ ἀναρθρὸς. Def. καὶ
ἄγγελοι ὡν μετὰ σώματα. Hoc opusculum
Ms. exstat etiam in Biblioth. Caesarea Vin-
dob. Cod. Philosoph. XCIX. Vid. Nessel.
Catalog. P. IV. p. 57. §. IV. Tandem pag. 6.
occurrit titulus totius Operis, rubris expres-
sus litteris, & quidem ita: Πόνημα Γεωργίου
διακόνου πρωτεκτίτου, καὶ δικαιοφύλακος τοῦ Πα-
χυμερίου. Opus Georgii Diaconi Prolegomeni, & Di-
caeophylae Pachymerae. Caput I. Tituli I. Li-
bri I. quod continet Prooemium in philoso-
phiam, inc. Γεννᾶται παρ' Ἡσιόδου καὶ Ἰγρίε τοῦ
Θαύμαντι. Liber XII. def. εἰς τὸτο δὴ ἀγρο-
ζεύεται. Haec universae Aristotelis philoso-
phiae Epitome, quae eadem est cum Para-

phrasi in dictam philosophiam, Ms. exstat
in variis bibliothecis; Latine vidit lucem ex
interpretatione Philippi Bechii philosophi ac
medici, Basil. MDLX. fol. Ex hac prodiit Epi-
tome Logices Aristotelis, ab Io. Bapt. Ra-
sario Latine versa, Paris. apud Vascosanum
MDXLVII. 8. Graece vero ibid. MDXLVIII. 8. &
Gr. atque Lat. Oxonii MDCLXVI. item in 8.
Aliud huiusce Operis exemplar habes infra
Cod. XXII. huius Plutei.

Georgius hic Pachymeres, Constantinopo-
litano patre exfule Nicaeae circa A. C. MCCXLII.
natus, ibique educatus, & postea undevigin-
ti annorum iuvenis Constantinopolim ■ Mi-
chaële Comneno Palaeologo A. MCCXLII. re-
cuperatam delatus, animum omni genere do-
ctrinae imbuat, muneribusque insignibus in
Ecclesia, & Aula Constantinopolitana fun-
ctus, Diaconum, Patriarchae ἱερομνήμονα, &
πρωτεύειον, & Imperatoris δικαιοφύλακα ges-
sit. Manuelis Phile praeceptor fuit, qui fu-
nus eius Carmine Graeco iambico dessevit,
quod exhibet Allatius in Diatriba de Geor-
giis edit. paullo ante cit. pag. 718. Vitam
non diu videtur produxisse ultra A. C. MCCXX.
Eius opera fusa Fabricius recenset B. G. Vol.
VI. pag. 459. seqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in fol. minori,
Saeculi XV. Constat foliis scriptis 262.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΗΣ
ΑΙΡΕΣΕΩΣ.

IAMBlichVS DE PYTHAGO-
RICA SECTA.

Ac praeterea

Marini Proclus, Aristotelis de mirabilibus au-
ditionibus, Theophrasti Characteres, Aeschylus
Persae, & Anonymi quaedam.

I. pag. 1. **C**ontinet primo hic optimaе no-
tae Codex Iamblichi de Pytha-
gorica secta Libros IV. qui supersunt ex iis de-
cem, quibus tota haec πραγματεία olim con-
stabat. Horum tamen omnium argumenta
(postremo Libro excepto) prima exhibet
pagina, & quidem ita: Οἱ ἐννέα λόγοι Ἰαμ-
βλίχου περὶ τῆς Πυθαγορικῆς αἰρέσεως.

α'. περὶ τοῦ Πυθαγορικῆς βίου.

β'. προτρεπτικὸς ἐπὶ φιλοσοφίαν.

γ'. περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.

δ'. περὶ τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς.

ε'. περὶ τῆς ἐν φυσικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.

ς'. περὶ τῆς ἐν ἡθικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.

ζ'. περὶ τῆς ἐν θεοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.

η'. περὶ γεωμετρίας τῆς παρὰ Πυθαγορείου.

θ'. περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ Πυθαγορείου.

Iamblichi de Pythagorica secta Libri IX.

I. De Vita Pythagorae.

II. Adhortatorius ad philosophiam.

III. De communi mathematica disciplina.

IV.

Bibl Gr. Vol. VI. pag. 466 §. 4. ubi Capita dicuntur esse
435 quod item falsissimum.

(1) Haec ipsa verba refert Leo Allatius loc. mox citando,
sed pro σλγ. habet σλγ. (sc. 235.) quod falsum est, quom-
moda sint Capita 238. Error quoque subrepat apud Fabric.

COD.
III.

IV. De introductione in arithmetica Nicomachi.

V. De scientia arithmetica in physicis.

VI. De scientia arithmetica in ethicis.

VII. De scientia arithmetica in divinis.

VIII. De geometria iuxta Pythagoreos.

IX. de musica iuxta Pythagoreos.

Titulis hisce praemissis, sequuntur in Codice Libri primores quatuor, quorum haec sunt inscriptiones, & initia:

I. pag. 2. b. Primus, praevio Caputum XXXVI. elencho, inscribitur: Ἰαμβλίχου Χαλκιδέως τῆς Κοίτης Συρίας περὶ τοῦ Πυθαγορείου βίου. Iamblichi Chalcidensis Coelestyriae de vita Pythagorae. Inc. Εἰς τὴν πᾶσιν ἰζ. Concordat quoad initium & finem cum editione Io. Arcerii Franekeræ typis Aegidii Radaei in bibliopolio Commeliniano MDXCVIII. in 4. de qua inferius, a pag. 25. ad p. 224.

II. pag. 46. b. Secundus, cui praeit tabula Caputum XX. inscr. Τοῦ αὐτοῦ Πυθαγορείων ὑπομνημάτων περιέχων τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους εἰς φιλοσοφίαν. Eiusdem Pythagoricorum Commentariorum Liber secundus, qui continet sermones adhortatorios ad philosophiam. Inc. Περὶ μὲν Πυθαγόρου. Def. παράδοξιν τεύοντες λόγους. In cit. edit. Part. II. a pag. 1. ad p. 160. In Codice clauditur hisce versiculis:

Θαυμάσθῃ ἐξήνεγκε τῶτον τὸν λόγον
Γέροντα πάσης γνῶσιν ὁρῶντα,
Καὶ δειξέων ἔχοντα πείσεις εὐτόνους.
Mirabilem hunc edidit (Iamblichus) librum,
Plenum omni intellectuali speculatione,
Et argumentorum firmas habentem persuasio-
nes.

III. pag. 83. Tertius, Caputum XXXV. tabula instructus, hunc habet titulum: Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης. Eiusdem de communi mathematica scientia. Inc. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς παρούσης ἐπιστήμης. Def. τὴν διάνωσιν. Hic Liber nondum in lucem prodiiit.

IV. pag. 115. b. Quartus, cui nullus Caputum index, inscr. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς. Eiusdem de introductione in arithmetica Nicomachi, adiectis praeterea hisce verbis, tamquam totius libri summarium indicantibus: περιέχει τῆς ἀπλῆς μαθηματικῆς τοὺς ἀρχικοὺς διδασκαλικούς λόγους. Inc. Ἀρχόμενοι τοῦ ἰδίου λόγου. Def. ἡ παράδοσις γένηται. Concordat quoad initium & finem cum Samuelis Tennulii editione Arnhemiae MDCLXVIII. 4. de qua item inferius, a pag. 1. ad pag. 162. In calce minutissimis characteribus exaratum legitur possessoris nomen hoc pacto: Τοῦ σοφωτάτου ἡ βιβλος ἥδε Δυνδὸς τοῦ Βάρδα. Hic liber est sapientissimi Ducis Bardae. Variis autem scholiis & glossis marginalibus hi quatuor Libri sunt adpersi.

Interim de singulis hisce Libris pauca haec videntur adnotanda. Librum de vita Pythagorica, sive primum λόγων περὶ τῆς Πυθαγορείου αἰρέσεως, ut inscribitur in Codice Caesareo, & Regio Parisiensi, in bibliotheca Cardinalis

Antonii Perrenoti Granvelli, primus Graece in lucem protulit Ioannes Arcerius Theodoretus, sive Theodori F. Frisius, addita versione sua, & notis Franekeræ MDXCVIII. apud Aegidium Radaeum in 4. sed Codice admodum mendoso usus, in interpretando etiam saepius lapsus est, ut Reinesius in Var. Lect. pag. 416. Rich. Montacutius T. I. Originum Eccles. pag. 167. Marcus Meibomius, & alii viri docti pridem animadverterunt. Meliorem versionem adornavit, & paullo ante obitum praelis subiecit illustris vir Vlricus Obrechtus, Argentorati A. MDCC. 8. Pauca vero huius translationis Latinae exempla, sine auctoris nomine, & loci notatione excusa quum essent, Ludolphus Kusterus, ope Ms. Codicis Regii Paris. plurimis mendis Iamblichum liberavit, notisque illustravit, & expolitum cum Obrechtii versione recudit Amstel. A. MDCCVII. 4. subiecta vita Pythagorae duplici, una scripta a Porphyrio, quem sequi Iamblichus amat, cum Lucae Holstenii versione, altera composita ab Anonymo, & ex Photii Bibliotheca Cod. cXLIX. deprompta, quam idem Holstenius Latine transtulit. Protrepticus vero ad philosophiam, sive Πυθαγορείων ὑπομνημάτων λόγος δεύτερος, Commentariorum Pythagoricorum liber secundus, ab eodem Arcerio editus est, & Latine versus, non sane magis feliciter. Meliorem editionem iam tum parari a Clariss. Tiberio Hemsterhusio testatus est Fabricius B. G. Vol. IV. pag. 289. Liber tertius Commentariorum Pythagoricorum, sive περὶ κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης, de mathematica communi disciplina, haftenus ineditus delitescit, exceptis fragmentis, quae tum ex hoc, tum ex duobus superioribus libris excerpfit, & ex versione sua Latine edidit Nicolaus Scutellius ad calcem libri de Mysteriis Aegyptiorum Romae MDLVI. 4. Graece Ms. exstat & in Vaticana, Caesarea Vindobonensi, Regia Parisiensi, ac Bodleiana. Samuel Tennulius in notis ad Iamblichi Commentarium ad Institutiones Arithmeticas Nicomachi Geraseni, se etiam tertium hunc librum de communi mathematica scientia propediem in lucem prolaturum promissit, sed utrum hoc iam factum sit, nec ne, me prorsus latet. Denique Liber quartus, sive Commentarius in institutiones arithmeticas Nicomachi Geraseni, Graece ex Codicibus Memmiano, Regio, Romanoque, sive Vaticano, & Claramontano editus est cum Latina versione, & notis Sam. Tennulii, Arnhemiae, & Daventriae A. MDCLXVIII. 4. additis etiam Ioachimi Camerarii ad Nicomachi librum utrumque observationibus, symbolisque arithmeticiis, quae una cum eius Libro de Logistica, & Graecis Latinisque numerorum notis lucem viderant Lipsiae MDLXIX. 3. De posterioribus sex Iamblichi Libris, quorum titulos supra retulimus, vide quae diligenter adnotat Fabricius loc. mox cit. pag. 292. ubi de hoc etiam nostro Codice obiter mentio fit. Fuit autem Iamblichus Chalcidensis,

vixitque Constantini & Iuliani παραβάτου temporibus. Vñs est praeceptore Porphyrio philosopho Alexandrino, fuit Anatolii con-
tubernalis, Platonius, ut fere omnes tunc Syri philosophi. Varia scripsit, quae diligenter persequitur Fabric. loc. cit. p. 282. seqq. eumque ante annum Christi cccxxxiii. vita discessisse opinatur.

II. p. 163. b. Sequuntur *Tabulae duae Musicae*, manu diversa delineatae.

III. pag. 165. *Problemata quaedam arithmetica valde curiosa*, per interrogationem, & responſionem. Inc. Ψῆφος τῶν ὀρῶν. Τίς τινά ἐπερωτᾷ, πῶς ἐστὶν ὥρα, κ. λ. Def. ὁφείλει λαβεῖν τῶν 9' μοτίων . . . notam enim quamdam numericam, qua totum clauditur opusculum, nondum intelligere licuit.

IV. pag. 171. Μαρίνου Νεαπολίτου Πρόκλος, ἢ περὶ εὐδαιμονίας. *Marini Neapolitani Proclus, seu de felicitate*, Liber. Inc. Εἰ μὲν εἰς τὸ μέγεθος. Def. ἐντυγχάνοντων αὐτοῖς. Marinus, qui Proclo in cathedra Atheniensi successit, patriam communem habuit cum S. Iustino martyre, Flaviam videlicet Neapolin Samariae, five Palaestinae prope montem Garizim. Vide Ez Spanhemium Diss. IX. de usu & praestantia Numism. edit. in 4. Henricum Norisium Diss. V. de Epochis Syro-Macedonum, & Io. Harduinum in numis antiquis populorum, & urbium illustratis. Si fides Damascio habenda, initio Samaritanorum religioni deditus, a qua ad Gentilem defecit. Praeceptorem habuit Proclum, qui eum in Platonica & Aristotelica philosophia, more suo ac methodo instituit, & sibi habuit charissimum, quo duce etiam tantum in philosophia profecit, ut dignus haberetur qui tanto magistro in schola succederet. Quo eius amore incitatus, tanta illius veneratione caprus est, ut vitam eius descripserit. Vid. Cl. Iacobi Bruckeri Histor. Critic. Philosophiae Period. II. P. I. Tom. II. p. 337. Hanc vero Procli Vitam a Marino conscriptam dimidia parte mancā Graece cum nescio cuius versione Latina vulgavit primus Guil. Xylander, additam Marci Antonini praeclaris, quibus se ipsum monet, libellis Tiguri MDLVIII. 8. apud Andream Gesnerum. Recusa deinde ibidem utraque lingua cum eodem M. Antonino est A. MDXCIX. 8. & sex libris Theologiae Platonicae praemissa ab Aemilio Porto, Hamb. MDXVIII. fol. Integram dare Holstenius quum voluisset, fato prohibitus, locum dedit Cl. Fabricio, qui ex Codice Gudiano descriptam, supplevit, ac cum versione sua, & notis separatim edidit Hamburgi MDCC. 4. recusam deinde ad calcem Bibliothecae suae Latinae, Londini MDCCIII. 8. Est autem scriptum lectu iucundum illis, qui res philosophorum illius aetatis cognoscere voluerint, totumque ita comparatum, ut ex virtutibus Procli, quarum omnes gradus eum implevisse contendit, vere felicem eum fuisse colligat. Hinc etiam libello titulum fecit Πρόκλος,

sive, περὶ εὐδαιμονίας, ut ex nostro etiam Codice eruitur.

V. pag. 186. b. *Aristotelis de mirabilibus auditionibus*, ut in Paris. edit. alias cit. Tom. I. a pag. 1150. ad pag. 1167. Praeter tres primas paginas, reliqua omnia eleganti manu recentissime suppleta sunt, & quidem a Nicolao quodam Perdicca, ut ex ultimis verbis, quibus Codici finis imponitur conicere iuvat.

VI. pag. 205. Θεοφράστου χαρακτῆρες. *Theophrasti Characteres* ad Polyclem n. XV. Protheoria inc. Ἡδὴ μὲν κ' πρότερον. Def. καθεστῆναι (1). Primus περὶ εἰρωνείας, de adulatione, inc. Ἡ' μὲν οὖν εἰρωνεία. Ultimus περὶ αὐθαδείας, de contumacia, sive ferocitate, def. in margine glossae ad instar: τοῖς θεοῖς μὴ ἀπεύχεσθαι. In editione Traiecti ad Rhenum apud Io. Evelt MDCCXXVII. ex recensione Io. Corneli de Pauw in 8. a pag. 2. ad pag. 139. Hos, ut in prima Codicis pagina adnotatum est, contulit Ant. Mar. Biscionius A. MDCCXLI.

VII. pag. 121. Αἰσχύλι Περσῆς, cum scholiis, & glossis interlinearibus. Initium & finis tragoediae concordat cum edit. Graeca MDLVII. ex officina Henrici Stephani; scholia vero eadem ferme sunt cum illis Codicis XXXVIII. Plut. XXXI. Catalogi nostri T. II. pag. 119. §. I. Ultima Codicis pagina, quae dramatis finem continet, ab eadem recenti manu, ut supra, suppleta est, quae scholiorum descriptionem claudit hisce verbis: ὁ Χρὶςτὸς, βοῶντι τῷ δέλῳ σου Νικολάῳ τῷ Περδικᾷ ἐστὶ. (sic) Quae verba vel Codicis possessor, cui bene precatur interpolator, vel interpolatorem ipsum innuunt, qui tum Aristotelis Librum de mirabilibus auditionibus, uti diximus, tum varia huiusce Dramatis folia supplevit.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIV. varia manu conscriptus. Constat foliis scriptis 231.

ΕΡΜΕΙΟΥ ΤΗΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΡΟΝ.

HERMETIS EXPOSITIO PHAEDRI.

Hermiae, sive Hermeae, Platonici philosophi, Syriani discipuli, & Ammonii patris, Commentarius in Platonis Phaedrum, sive Dialogum de pulcro, hactenus, quod ego sciam, nec Graece, nec Latine in lucem editus, in hoc praestantissimo Codice continetur. Duo praecurrunt Prooemia; primum longius simpliciter dictum Προίμιον, inc. Σωκράτης ἐπὶ εὐεργεσίᾳ τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, κ' τῶν ψυχῶν τῶν νέων κατεπέμφθη εἰς γένεσιν. Def. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ προηγείται ὁ περὶ τοῦ καλοῦ λόγος, εἰς ὃ ὁ ἕρως πάντα ἀνάγει, θεὸς προσγορεύεται. Alterum brevius p. 7. inscriptum, Προίμιον τοῦ λόγου, inc. Ὅτι περὶ τοῦ παντοδαποῦ καλοῦ ὁ σκοπὸς. Def. καὶ μὴ ἐξίστασθαι

COD.
IV.

T

(1) In edit. καταστήσει.

ταυτοῦ. Pag. 8. Commentarius ipse post Platonis verba. Ὁ φίλε Φαίδρε, κ. λ. inc. Εὐλόγως ἐκ προοιμίων φίλον τὸν Φαίδρον καλεῖ δ κηδεμὼν τῶ νῦν Σωκράτης. Ultima Platonis verba sunt: κοῖνα γὰρ τὰ τῶν φίλων. ἴωμεν. Commentarii vero postrema: Ἡ παροιμία αὕτη οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἐκτὸς εἰρηται πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐχῆς. τὰ γὰρ αὐτὰ εὐχόμεθα & τοῖς φίλοις, ὥστε ἂν ταυτοῖς εὐχόμεθα. Nulla in hoc Codice Librorum, qui tres numerantur a Fabricio Bbl. Gr. Vol. II. pag. 14. adparet distinctio, sed tantummodo Platonis textus ab interpretatione rubrica distinguitur. Plura de hoc Hermia philosopho, natione Alexandrino, Syriani discipulo, Procli condiscipulo, Damascii magistro, & Ammonii patre, vide apud Photium in Bibliotheca sua Cod. CLXXXI. & CCXLII. apud Suidam litt. E. sub nomine Εἰρησίας, & Lib. VII. Commentar. Lambecianor. ubi recensetur Codex nostro prorsus consimilis, qui in Caesarea Vicanensi Bibliotheca adservatur. Locum ex his Commentariis ineditis adfert Allatius C. VIII. Vitae Homeri & alibi. Rhetorica praecepta, & de Rhetoribus antiquis iudicium ex Phaedro Platonis excerpit & Latine retulit Bessario Lib. I. in calumniatorem Platonis C. 4. Clauditur Codex solita amanuensis subscriptione, quae ita habet: Ἡ βίβλος αὕτη μελεγγράφη ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ λώμασι μὲν Ἰωάννου κυρίου κυρίου ἡμετέρου Λαυρεντίου Διμεδίττζε, χειρὶ δὲ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ρώσου Κρητὸς τὸ γένος, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γενέσεως χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ ἐνενηκοσῶ, μηνὸς Αὐγύστου εἰκοσῶ ὁγδόῃ. *Hic liber descriptus est Florentiae impensis quidem Magnifici Domini Domini nostri Laurentii Medicis, manu vero Ioannis presbyteri Rhodi, genere Cretensis, anno a Christo nato MCCCCXC. mensis Augusti die XXVIII.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 147.

ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ ΑΠΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΑΤ-
ΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ
ΑΡΧΩΝ.

DAMASCII DVBITATIONES ET
SOLUTIONES DE PRIMIS
PRINCIPIIS.

cod.
v.

Continet hic nitidissimus Codex Damascii philosophi dubitationes, & responsiones de primis principiis ex mente Pythagoreorum, & Orphei, & Platonis. Prima Codicis pagina, elegantissima pictura cum Mediceo stemmate exornata est, titulusque Operis exteriori supra adlato prorsus adsimilis, aureis maioribus litteris est exaratus. Opus ipsum inc. Πότερον δέκεῖνα τῶν πάντων ἐστὶν ἢ μὴ τῶν πάντων ἀρχὴ λεγομένη. Def. ταύταις γὰρ εἴπεται τὸ ἄδεν. Subiiciuntur ὅροι τοῦ Πλάτωνος. Definitiones Platonis quatuor. Prima inc. Ἀἰδίων ἐστὶ. Ultima est: ἡλίκος ἐστὶ πῦρ ὑράνιον.

De Damascio hoc Damasceno plura ha-

ber Photius Bibliothecae suae Cod. CXXX. CLXXXI. & praecipue CCXLII. nec non Suidas. Initium & excerpta ex hoc spisso & subtili opere ἀπορίας, καὶ λύσεις περὶ ἀρχῶν, dubia & solutiones de principiis rerum complectente, quod ex Lucae Holstenii legato servat etiam Biblioth. Hamburgensis. existant inter Anecdota Graeca sacra & profana ex Codicibus manu exaratis primum in lucem edita a Io. Christophoro Wolfio Hamburgi mcccxxii. seqq. quatuor Voluminibus 8. T. III. §. 9. Exstat idem opus, teste Fabricio, & in aliis bibliothecis, & una cum Damascii Commentariis in Parmenidem Platonis in Codice Bavarico.

Damascius in Ecclesiasticae sectae historia recensetur ab Iacobo Bruckero Histor. Critic. Phil. Period. II. P. I. Tom. II. pag. 349. Fuit Damasci in Syria natus, & ab optimis praeceptoribus institutus, Alexandriae elegantiorum litterarum studiis invigilans, in dicendi arte Theoni operam dedit per triennium. Ammonium quoque Hermiae filium, qui ceteris in philosophia Peripatetica, & mathematicis disciplinis praecebat, audivit, & in Platonica quoque philosophia magistrum habuit. Quoniam vero eo tempore Athenae fama eruditionis philosophicae Alexandriam superabant, in hanc Musarum Graecarum sedem se recepit, dimissoque eloquentiae studio, cui per novennium invigilaverat, totum se perficiendae, quam exorsus erat, mathematice, & philosophiae cognitioni tradidit, illorum a Zenodoto hauriens praecepta, huius a Marino. Maxime autem in dialecticis exercitationis vim & usum familiaritate, & lectionibus Isidori adsequutus est: quo Alexandriam concedente, occupavit relictam cathedram, & ultimus philosophiae Platonicae professor est factus: eo enim docente, Iustinianus philosophos Gentiles philosophiam docere Athenis vetuit, sicque nobilissimae catenae successionisque, qua tantopere superbiebant, quamque ab Ammonii & Plotini tempore servaverant, finem fecit, totamque sectam extirpavit, cuius ab hoc tempore nulla sit apud veteres mentio. Interim ubi Damascius postea vixerit, dici non potest, coniciendum tamen, eum Alexandriam delatum esse, ubi haec philosophia aliquantisper adhuc personabat, ibique forte obuisse.

Scriptit inter alia, de vita Isidori philosophi librum valde prolixum in Capita LX, divisum, variaque refertum eruditione, sed, quod maxime dolendum, iam pridem deperditum; Commentarios in Platonem; dubia item & solutiones de principiis rerum, quae supra retulimus. Vid. Bruck. loc. cit. Fabric. Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 437. & Vol. XIII. pag. 874. & alibi.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 287.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΠΕΡΙ ΦΤΕΩΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ADAMANTII DE NATURA
HOMINIS.

Ac praeterea

Sophronii Archiepiscopi Hierosolymitani, Anastasii Patriarchae Antiocheni, Io. Damasceni & aliorum scripta theologica, nec non synodica quaedam Excerpta.

cod.
VI.

I. pag. 1. **M**utilus est initio Codex, & primo loco occurrit brevissimum fragmentum, seu mutila historia quarundam haeresum, quae sunt, *Acephalarum, Anthropomorphitarum, Barsanubitarum, Hefaianistarum, Petrianorum* & eorum, qui dicuntur *οἱ κατὰ Σέργιον τὸν Πέτρου*. Prima verba, a quibus exorditur etiam Codex, sunt . . . τοῦ ἐλέου δεξαμένου τινος, κ. λ. Ultima vero: καὶ ἰδικὸν σύστημα ποιησάμενος. His adiicitur hoc monumentum; οὕτως ἔχει ἢ ἐν τῷ πατριαρχείῳ ἀποκειμένη βίβλος. *Ita habet Liber in Patriarcheio repositus.* Sequitur deinde paullo longior *Marcianistarum* historia, eorumque capita haeresum undeviginti numerantur & declarantur. Inc. *Μαρκανιστὰ καὶ Μεσσαλιανοὶ καὶ Εὐτυχῖται, κ. λ.* Def. ἐκ τῆς τῶν διδασκάλων αὐτῶν παραδόσεως.

II. pag. 2. *β. Αἰδαμαντίωνος, τοῦ καὶ Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐφέσης περὶ ἀνθρώπου φύσεως λόγος κεφαλαιώδης. Adamantionis, seu Nemesii Episcopi Emefeni de naturae hominis Tractatus in Capita (XLIV.) divisus.* Inc. *Τὸν ἀνθρώπον ἐκ ψυχῆς νοεῖται, κ. λ.* Def. διὰ τὸ συμφέρον ἐκελύοις ἀφείλοντο. Concordat initium & finis cum illo Codicis II. Plur. VII. Catalogi nostri Tom. I. pag. 202. §. LXII. quem vide. Capitum tamen divisio eadem est cum illa, quam exhibet editio Antuerp. anni MDLXV. in 8. & alia Parisiensis Morelliana anni MDCLIV. in magna Bibliotheca Veterum Patrum T. XII.

III. pag. 55. *Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ ἀπάσης τῆς ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων γεγονέναι ὁρθόδοξης & αἰρετικῆς περιέχον συνόδου μέχρι τῆς ὁγδόης οἰκουμένης μεγάλης καὶ ἁγίας ὡς συνόδου. Synodicum in epitome, continens synodos omnes orthodoxas, & haereticas factas a sanctis & insignibus Apostolis usque ad octavam oecumenicam magnam & sanctam synodum.* Inc. *Σύνodos θεία καὶ ἱερὰ συναθροισθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις.* Def. ἦν περὶ Σοφίαν κατονομαζομένη ἐξ επαυξάνθησαν πάντες. Dividitur autem in Capita CLVI. quorum trigessimum tertium caput inscribitur: *Πατρικίᾳ Ἀρεῖου (1) τοῦ μάκαρος ἐκ τοῦ ἐπιλεγομένου Ὁκεανοῦ λόγου. Beati Patricii Acrei ex oratione, quae inscribitur Oceanus.* Hoc Synodicum auctoris Anonymi Graece & Latine adfert integrum Fabricius Bibl. Graec. Vol. XI. pag. 185. &

seqq. ex versione Ioannis Pappi, Argentoratensis Theologi, illudque appellat p. 184. insigne antiquitatis monumentum, quod non modo multa paucis comprehendit, sed etiam varia docet, alibi incassum inquirenda. Ante ipsum ediderat idem Ioannes Pappus Argentorati MDCI. 4. qui in praefatione ad Andream Vagnadium suspicatur auctorem esse Nicephorum Patriarcham Constantinopolitanum; sed quum Nicephorus ille iam anno Christi DCCCXXVIII. diem obierit, & Synodici auctor commemoret res anno DCCCLXIX. gestas, eius suspicioni vereor adfentiri. Hoc Opus recusum est etiam in Bibliotheca Canonica Tom. II. pag. 1166. & in Harduini Conciliis Tom. V.

IV. pag. 72. *β. Ἐπιστολὴ συνοδικὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν ᾗ κατὰ πάσης ἐστὶν αἵρεσεως. Epistola synodica S. P. N. Sophronii Archiep. Hierosolymorum, in qua contra omnes haereses disputatur.* Inc. *Βαβαὶ βαβαὶ παμμακάρις. Def. ἀδελφοὶ προσαγορεύομεν. ἡ ἐπαγγελία ἑβραϊστὸς ἐν κυρίῳ ὑπερεῖχου μου, ἀγιώτατε πᾶτερ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀμήν.* Exstat Graece & Latine inter Acta Concilii Constantinopolitani III. & Generalis VI. A. XI. edit. Venetae anni MDCCXXIX. Tom. VII. a pag. 884. lin. 22. ad pag. 932. lin. 11. ubi notandum, defectus illius, qui sub finem Epistolae indicatur in edit. lacuna septem versuum in Graeco textu relicta, nullum in Codice indicium apparere. Ex hac Synodica locum, ubi haereses & haereticos anathemati subiicit Sophronius, profert Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 483. seqq. quem vide.

V. p. 89. *Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως περὶ πίστεως. S. P. N. Anastasii Patriarchae Antiocheni de Fide.* Inc. *Ἰστέον καὶ μὴ ἀγνοεῖν, ὅτι ὁ δὲ ἡμᾶς.* Def. ἐπὶ γένει πάντες, φίλε Χριστοῦ. Est pars Anastasii Sinaitae Operis Ὁδηγὸς inscripti, & inter Gretseri Opera edit. Ratisbon. MDCCXL. fol. editi Tom. XIV. Part. II. initium vero incidit in pag. 12.

VI. pag. 100. *β. Τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ μακαρίων πατέρων ἐπιστολὴ πρὸς τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων. Trecentorum decem & octo Beatissimorum Patrum, qui Nicaeae conveniunt Epistola ad Christi Ecclesiam SS. Alexandriae, novem Capitibus comprehensa. Post inscriptionem, Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Θεοῦ χάριτι Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ, κ. λ. inc. Ἐπειδὴ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως, κ. λ. Def. βέβαια διαμένει ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ καὶ σωτῆρι ἡμῶν. Exstat in Conciliis Labbei cit. edit. Tom. II. pag. 260. seqq. licet aliquantum diversa.*

VII. pag. 101. *β. Γεώργιος πρεσβυτέρου Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν. Ioannis presbyteri Damasceni de sanctis ieiuniis Epistola inscripta τῷ εὐλογημένῳ καὶ γνησίῳ δούλῳ Χριστοῦ,*

T 2

κ4-

(1) Apud Fabric. Biblioth. Graec. Vol. X. pag. 542. & Vol. XI. pag. 195. Ἀρέσιος, Acreius appellatur.

κυρίῳ Κομητῇ πνευματικῷ ἀδελφῷ Γεωργίου ἐλά-
χιστος. *Benedicō sinceroque Christi servo, Do-*
mino Cometae, spirituali fratri Iohannes mini-
mus. Inc. Πολλῶν κ' ἀπείρων δωρεῶν, κ. λ. Def.
δοξάζεται δὲ μᾶλλον· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας. Inter eius Opera edit. Paris. Gr. Lat.
anni mcccxi. fol. curante Michaële Lequie-
nio. Tom. I. pag. 499. seqq. Subiiciuntur
deinde testimonia, sive auctoritates Patrum
circa eandem materiam, quae sunt:

i. Sancti martyris Ignatii ex Epistola ad
Philippenses.

ii. Constitutio Apostolorum.

iii. S. Basilii ex Sermone contra ebriosos.

iv. S. Io. Chrysostomi ex Sermone de ie-
iunio.

v. S. Anastasii patriarchae Constantinopo-
litani ex Encyclica.

vi. S. Epiphani Cypri ex Epistola ad mo-
nachos.

vii. Ioannis Episcopi Athenarum.

viii. S. Anastasii patriarchae Theopolis,
sive Antiochiae Syriae.

ix. S. Petri patriarchae Hierosolymitani.

x. Tandem Evidio, quod haeretici omnes
ieiunia sancta octo hebdomadibus constare adse-
rant hoc modo delirantes.

Quae quidem omnia, ex hoc ipso descri-
pta Codice, habes loc. cit. pag. 503. seqq.
ubi consulenda est Admonitio ab editore prae-
missa Epistolae Damasceni de Ieiuniis, quam
modo inuimus.

VIII. pag. 105. Περὶ προορισμοῦ ἔ
προγνώ-
σεως Θεοῦ μαρτυρίαι: De praedeterminatione &
praescientia Dei auctoritates (num. LXXXIII.)
desumptae e sacris litteris, & SS. Patribus.
Prima est ex Genesi, & inc. Εἶπεν ὁ Θεός,
ποιήσωμεν ἄνθρωπον. Ultima ex Epist. II. beati
Pauli ad Thessalonicenses, & def. ἐν τοῖς ἀπο-
λυμένοις καὶ μόνον ταῦτα. Patrum nomina sunt
Anastasius patriarcha Antiochenus, Andreas
Cretensis ἐκ τοῦ τριῶδιν τῆς μεγάλης δευτέρας,
Basilii Caesarensis ex Oratione, quod Deus
non est causa malorum, & ex Interpretatione
in Isaiam; Constitutiones Apostolicae περὶ τῶν
χειροτονουμένων ἐπισκόπων, S. Diadochus, Dio-
nysius Areopagita ex libro de Divinis No-
minibus, Epiphanius ex Ancorato, Germa-
nus patriarcha Constantinopolitanus ἐκ τοῦ
εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν κανόνος, Gregorius Na-
zianzenus ex Oratione εἰς τὰ θεοφάνια, & ἐκ
τοῦ καθ' αὐτὸν βίου, Gregorius Nyssenus ex
Cap. XVIII. Tractatus de Opificio Hominis,
Irenaeus ἐκ τοῦ δ' ἐλέγχου, κ' ἀνατροπῆς τοῦ
ψευδωρύμου γνώσεως, Iustinus philosophus ἐκ
τῆς πρὸς Ἰουδαίους, Maximus ἐκ τῶν πρὸς Θεο-
δόσιον, κ' τῶν πρὸς Ἑλλάδιον ἀντιρρήτικῶν, Syn-
odus Neocaesariensis ex Canone IV. & Theo-
dorus Studita ἐκ τοῦ εἰς τὰς ἀπ' αἰῶνων νεοι-
μημένους τροπαρίῳ. Scripturae vero sanctae Li-
bri sunt Genesis, Deuteronomium, Iesus
Nave, Iudices, Regum tertius, & quartus,
Psalmi, Proverbia, Iesus Sirach, Isaias, Ie-
remias, Ezechiel, Daniel, Oseas, Amos,
Jonas, Evangelia Matthaei, Lucae & Ioannis,

Actus Apostolorum, B. Paulli Apostoli Epist.
ad Romanos, ad Ephesios, ad Thessaloni-
censes secunda, & Apocalypsis.

IX. p. 111. Γραφικαὶ ἀποδείξεις, ὅτι πάντα ἐκ
Θεοῦ τὰ ἐν ἡμῖν χωρὶς ἀμαρτίας. *Quod omnia*
quae sunt in nobis a Deo sunt, praeter pecca-
tum, auctoritates ■ divinis litteris excerptae
n. XLII. Inc. Εἰς ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Def. im-
perfecte in verbis Psalmi ρς'. Εἴαν μὴ κύριος
οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς . . . . in quibus absol-
vitur etiam Codex. Libri, quorum adferun-
tur excerpta, sunt Genesis, Exodus, Deu-
teronomium, Regum primus, Paralipomenon
primus, Psalmi, Ieremias, Evangelia Mat-
thaei, Lucae & Ioannis, Paulli Apostoli
Epist. ad Romanos, ad Corinthios prima, ad
Galatas, & ad Philippenses, Ioannis Aposto-
li Epistola I. Catholica, & Apostolicae Con-
stitutiones.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fo-
lio. Saeculi XII. In calce primae paginae pos-
sessoris nomen erat appositum, sed hoc post-
ea deleto, vestigia tantum quarundam litterarum
superfunt, quae ita lego: Τὸ βιβλίον
Νεοφύτου μητροπολίτου Ε'φύσου. Constat foliis
scriptis 112.

ΑΙΛΙΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.

AELIANI DE ANIMALIVM PROPRIETATE.

Adde etiam

Eunapii Vitas Sophistarum.

I. pag. 1. C. Onnet primo hic antiquissi-
mus Codex Aeliani de natura
animalium Libros XVII. praevia singulis Ca-
pitum serie. Praefatio inc. Ἀνθρώπων μὲν εἶ-
ναι σοφόν. Def. καὶ τῇ φωνῇ. Liber I. cuius
primum caput est περὶ τῶν ἐρωδιῶν τῶν ἐν τῇ
Διομηδεῖα νήσῳ, de ardeis in insula Diome-
deia, inc. Καλεῖται τις Διομηδεῖα νήσος. Liber
ultimus def. ἐκεῖνοι εἰσονται. In fine adpositi
sunt hi versus:

Ὡς περ ξίνοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα,
οὕτω κ' οἱ γράφοντες βιβλίῳ τέλει.
Ὅ δὲ Χριστὸς μὴ σῶσαι σε, δέσποτά μὲ ἔχει,
κ' τῆς αὐτοῦ βασιλείας ποιεῖσαι σε μέτοχον.
Sicut peregrini laetantur videre patriam,
Ita & scribentes libri finem.

Christus autem meus salvet te, domine mi
sancte, ac regni sui participem te faciat.
Concordant cum egregia Aeliani editione,
quae curante Abrahamo Gronovio Londini
per Gulielmum Bowyer prodit an. mcccxliv.
T. II. in 4. Ad hoc enim optimum exemplar
adornatum fuisse coniicimus ex Praefatione,
in qua ita legitur: *Duodecimus annus iam*
agitur, ex quo Aeliani ποιήλην ἱστορίαν in pu-
blicam lucem emisit. Qua opera defunctus, uti
in me receperam, adcurate recensendum alte-
rum eiusdem scriptoris opus περὶ ζῶων ιδιότητος,
quod

cod.
vii.

quod tibi, benevole lector. nunc fisco, animum adieci; invitatus opera, quam parens meus, in Apollinis Musarumque sacrario, Celsissimae Serenissimaeque Mediceae gentis gloriam ad seros usque posteros propagaturo, olim impendit, summo tunc temporis fruens favore optimi paris germanorum Cosmi III. Etruriam regio sceptro temperavit, & Francisci Mariae, sancta purpura ornat, atque Hispaniarum regni protectoris, utriusque regum principumque, quos proxime exactum saeculum tulit, praecipui decoris atque ornamenti. Horum igitur verorum benevolentia munitus & μακαρίτης, praeter alia scriptorum Graecorum monumenta, eiusdem Aeliane operis Codicem manu exaratum excussit; cuius ope postquam istud innumeris librorum mendis liberaveram, meis animadversionibus illustratum atque correctum publicare decrevi = Contextum Graecum, Medicei Codicis adiumento longe emendatiorem, quam a doctissimo viro Conrado Gesnero olim editus fuerat repraesentavi. Hunc autem esse Codicem, de quo editor loquitur, pater ex variantibus lectionibus in calce Operis subiectis, quas inde desumptas liquidoprehendimus.

II. pag. 213. Εὐνατίου βίαι φιλοσόφων & σοφιστῶν. Eunatii vitae Philosophorum, & Sophistarum. Inc. Ξενοφῶν ὁ φιλόσοφος. Def. ὁμιλεῖν ἐστὶ καὶ εἶναι. In fine Εὐνατίου Σαρδιανῶ ἐγγραμματα βίων φιλοσόφων, & σοφιστῶν. Concordant quoad initium & finem cum edit. Graec. Lat. Antwerp. MDLVIII. in 8. per Christoph. Plantinum: huius tamen pretiosissimi Codicis ope multo emendatior & absolutior parari posset editio: quam quidem promiserat Fabricius Bibl. Graec. Vol. VI. p. 232. ex huius, opinor, Codicis, & aliorum variantibus concinnatam: utrum vero fidem solverit, prorsus ignoro.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XII. cum scholiis aliquot marginalibus recentioris aevi, quorum tamen pars ob recisos margines excidit. Constat foliis scriptis 256.

Isidori Pelusiotae Epistolarum CCCCXI. uti iacent in Cod. VIII. Plut. LXXXVI. recensio.

1. Anepigrapha (f. Isiae militi.)
Inc. Τὸν μάχαι χαίροντα.
2. inscrib. Τοῖς ἡμέτεροις Νείλου.
Τί ἀρετῆς τὴν φύσιν.
3. Σερῖνον Τριβανιανῶ.
Μὴ λογοποιεῖς τὰ δῶρα.
4. Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ.
Ἡ δύνασο ἐπικουρεῖν.
5. Ρεφίνῳ ἐπαρχῳ πραιτωρίῳ.
Ἡ γὰρ Πηλουσιῶν ἀμαρτήματα.
6. Ζηνοδότῳ.
Εἰ καὶ Νῶς τῆς οἰκείας.
7. Μάρκῳ μοναχῶ.
Τοὺς ἀσημέντιους εἰ σοὶ, κ. λ.
8. Εὐβύλῳ.
Ὅτι παντάπασιν ἀπερδῆς.
9. Anepigrapha.
Εἰ οὕτως τῆς σὺν Χριστῷ αἰωνίου, κ. λ.

ΑΙΛΙΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.

AELIANVS DE PROPRIETATE ANIMALIVM.

Adde

Isidori Pelusiotae, Libanii, Synesii, Gregorii Cyprii, Bruti, Theophylacti Simocatae, & Diogenis Epistolas; nec non Agapeti diaconi, Procli Lycii, Isaaci Argyri, Ioannis Eugenici, & aliorum Opera varia.

I. pag. 1. **I**N primis tredecim foliis alia manu quaedam praemittuntur historica, geographica, astronomica, & in fine quaedam etiam sententiose dicta, quorum omnium initium est: Αἱ ἀλλοὶ κύνων τρέφουσιν. Finis: καὶ γὰρ ἐπιθυμεῖ ψυχὴ καὶ πιστεύει φιλεῖ.

II. p. 14. Aelianus de animalium proprietate, praevia Capitum CCXXV. tabula, ac praefatione, quae inc. Αἰδρωτον εἶναι σοφόν. Def. καὶ τῇ φωνῇ. Primum Caput περὶ τῶν ἐρωδιῶν τῶν ἐν Διομηδεῖα, de ardeis in insula Diomedea, inc. Καλεῖται τις Διομηδεῖα. Ultimum περὶ σηπεδόνων, de sepedonibus, def. καὶ ἔφουλοι ἵκνυνται. Nalla est in hoc Codice librorum distinctio; capitum vero series prorsus diversa ab editione Londinensi, quam citavimus in Codice superiori. Ultimum, quod innuimus, est XVIII. Libri XV. & incidit in T. II. p. 847.

III. pag. 94. Αἱ γὰρ τοῦ διακόνου παρανετικὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν ὧν ἡ ἀκροστιχὴς ἡδε, Τῷ θεοτάτῳ, κ. λ. Agapeti diaconi Capita paraenetica ad Imp. Iustinianum, quorum acrostichis haec: Τῷ θεοτάτῳ, κ. λ. Concordant cum iis, quae habentur in Cod. VII. Plut. LV. Catalogi nostri Tom. II. pag. 261. §. XX. ubi titulus aliquantum diversus.

IV. pag. 98. Εἴ τι τοιαῦτα τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου. Epistolae S. Isidori Pelusiotae num. CCCCXI. quarum series sequens est:

10. Λεωνίδῳ.
Ἡ εὐλογία τοῦ πατριάρχου.
11. Anepigrapha.
Αἰκοὶ με σκληρὰ ἐξετάραξαν.
12. Θεογνώστῳ.
Εἴ τι τῆς ὁλης Ἰδίου.
13. Μακαρίῳ ἐπισκόπῳ.
Καλῶς μὲν ἄγεις τοὺς νέους.
14. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῳ.
Καλῶς ἐρευνᾷς τὰς γραφάς.
15. Anepigrapha.
Ἡ δέως ἂν ἐραίμην σε γραφικῶς.
16. Τοῖς ἐν Πηλουσίῳ μοναχοῖς.
Οὐκ ἔστιν, ἀδελφοί, ἀσκήσεις.
17. Ἀρσενίῳ μοναχῶ.
Εἰ πρέβας ὁ Φαρισαῖος ἀκαυχῆτατο.
18. Μάρκῳ πρεσβυτέρῳ.
Καὶ ἀλλόκοτον εἶναι σε θῆριον.

19. Κύρω.
 Η' τοῦ ἄρτου ἔνδεα.
 20. Εὐσαθείω.
 Καταφράνει τῶν ἔψων.
 21. Anepigrapha.
 Καλῶς μὲν ἤρξω τοῦ ἀνδρίζεσθαι,
 22. Δωροθέω πρεσβ.
 Εἰ τύπας ἱερεὺς τοῦ ποιμνίου.
 23. Θεογνώσῃ ἱερεῖ.
 Ο' τῷ Θεῷ ἱερεὺς ἐπειδή.
 24. Διδύμω.
 Ζύμη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
 25. Anepigrapha.
 Τὴν σικκὴν οὐχ ἄτλως ὁ κύριος,
 26. Anepigrapha.
 Οἱ λίθοι ἄρτοι παρὰ Χριστοῦ.
 27. Anepigrapha.
 Ο' καλὸς Κυρήνιος αὐδῖς.
 28. Εὐτεβίῳ ἐπισκ.
 Καλῶς τὸ ψαλμικὸν ἐμελέτησας.
 29. Εὐτονίῳ διακόνω.
 Οὐδὲν κολάκων οἶμαι ἀργαλειώτερον.
 30. Πρεσβυτέρῳ τινί.
 Μὴ συμπτρόσῃ σοι θρόνος.
 31. Α'ραβιανῷ ἐπισκ.
 Η' βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τίς μὲν.
 32. Ἰσιδώρῳ διακόνω.
 Χρὴ τοῦτε τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν.
 33. Ζωσίμῳ καὶ Κύρῳ πρεσβ.
 Τὰ παρὰ πάντων σχεδὸν ἀνθρώπων.
 34. Λαμπετίῳ διακόνω.
 Μυρία δονεῖ τῷ ψυχικῷ ἀνθρώπῳ.
 35. Χαιρήμονι διακόνω.
 Διατῆτο ὁ περὶ τὸν Θεὸν πόθος.
 36. Παύλῳ πρεσβ.
 Τὺς μὲν ἀπὸ ἀρετῆς ἀρχομένους.
 37. Anepigrapha.
 Ο' που τάξις, ἐκεῖ ἀναγκαῖος καὶ ὁ ταξιάρχος.
 38. Α'φροδίσιῳ πρεσβ.
 Μάλα θανμάζω, πῶς ἔ τὰ λίαν σαφῆ,
 39. Κύρῳ.
 Κόμπος καὶ τύφος καὶ δόξα.
 40. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
 Η' Ζαχαρίῳ κώφευσις.
 41. Anepigrapha.
 Ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων ἡ ἀμνημονίων.
 42. Anepigrapha.
 Τὸν μέλλοντα διασαλεύειν.
 43. Anepigrapha.
 Κάλει καὶ πλάττω ἐπαίρη.
 44. Θεοπέμπτῳ μοναχῷ.
 Λόγοι πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀκυβύτων.
 45. Η'λίᾳ μοναχῷ.
 Χαίρω ταῖς περὶ σοῦ μαρτυρίαις.
 46. Εὐτονίῳ.
 Ἐκλήθη τῷ ἐδάφει, κ. λ.
 47. Θεοδώρῳ ἀναγνώστῃ.
 Ρ'άβδον καρύνειν εἶδεν Ἰερεμίας.
 48. Anepigrapha.
 Εἰ ὅπως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.
 49. Εὐλαμπίῳ μοναχῷ.
 Πολλὰ προφάσεις εἰσὶ τῆς ἀποχῆς,
 50. Anepigrapha.
 Βίβλος ἐκτίσω πλείστας.

51. Anepigrapha.
 Εἰ λόγοις ἐτρώγης.
 52. Anepigrapha.
 Ἀ'ρτος ὁ κύριος κέκληται, αὐτὸς ἑαυτὸν.
 53. Παύλῳ.
 Εἰ μὲν ὡς διαλλαγησόμενοι,
 54. Anepigrapha.
 Ὡς περ οἱ ναυτικοὶ βρώματι,
 55. Anepigrapha.
 Πολλῶν πολλοῖς ἔρω ἐγγίνεται.
 56. Ἡ'ρωνι σχολαστικῷ.
 Οἱ τέχνη λόγων τὸ ἀληθὲς συσπιάζοντες,
 57. Anepigrapha.
 Πᾶσα μὲν γραφή πρὸς εὐσέβειαν βλέπεται,
 58. Θεοδώλῳ.
 Ο' γυμνὸς φεύζεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 59. Anepigrapha.
 Εἰ μὲν ὄντως τῶν βιωτικῶν.
 60. Anepigrapha.
 Οὐκ ἔστιν ὀπλοφορεῖν ἐν εἰρήνῃ.
 61. Anepigrapha.
 Τὴν μὲν τῷ τότε βασίλισσαν.
 62. Κράτῳι μοναχῷ.
 Ο' ἀσκήσαι βυλόμενος, καὶ σωτηρίας.
 63. Λυσιμάχῳ.
 Πλουτῶσαν τὰ ἱμάτια σήμερον καὶ αὐριον,
 64. Εὐτονίῳ διακόνω,
 Τὸν βουληθέντα εὐεργετήσαι.
 65. Eidem.
 Η' κατὰ τὰς δέκα παρθένους παραβολή,
 66. Anepigrapha.
 Τί καὶ εἰκὴ βιβλιοφορεῖς.
 67. Σερήνῳ.
 Οὐκ ἀγνοῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων.
 68. Eidem.
 Τὸ σὺ εἰ ὁ Χριστὸς ὁ ἦς τοῦ Θεοῦ,
 69. Προαιρεσίῳ.
 Η' φύσις ἔχει τὴν υἱομορφίαν μίξιν.
 70. Σελεύκῳ.
 Ο' ἱ ἱριπλῆ ἴσους ἰὼν ἀνθρώπων ἡ ἀθέλησις, ἔ αὐτὸς,
 71. Κυρήνῳ.
 Ὡς περ ὁ οἶνος ὑπερκορὴς ἐγχεόμενος.
 72. Λεοντίῳ ἐπισκ.
 Εἰ μὲν ἀβελήτως προήχθης.
 73. Λεωνίδῃ.
 Τὰ μέλλοντα λέγειν ὁ Ἰανώβ.
 74. Χαιρήμονι.
 Εἰ ἀπίστος τυγχάνεις ὢν.
 75. Α'βραμίῳ.
 Χαίρε παρ' ἡμῶν, Α'βράμιο.
 76. Τῷ βουλευτηρίῳ.
 Ἐ'τι κηδεταί Θεὸς Πηλουσίῳ.
 77. Ἐρμηνῳ.
 Καλῶς τὸν κύριον τιμᾶς, ἡμῖν,
 78. Eidem.
 Ἐ'χει πάντα ἡ φύσις ἐν ἑαυτῇ,
 79. Πέτρῳ.
 Η' κραταίωτης τῶν ἀρχῶν.
 80. Anepigrapha.
 Τῷ Ε'φραμ ἐξήντησαν πολιαί,
 81. Κυρίλλῳ.
 Οὐκ ἔστι φυσικὰς ἀποδείξεις.
 82. Anepigrapha.
 Οὐδὲν θάυμαστον, εἰ τῶν αἱμάτων.

83. Κασιανῶ μοναχῷ.
 Αἰκου σε πεφηνῆται τὸν βίον.
 84. Θεοδώρῳ σχολαστικῷ.
 Πίγε τρόπων εὐθύτητα οἰκίτη μαρτυρεῖς.
 85. Θεοδοσίῳ διακόνῳ.
 Ὡς περ παρβενεύσῃς τῆς φύσεως.
 86. Anepigrapha, una cum sequentibus
 usque ad 151. inclusive.
 Οἱ μὲν ἄγιοι τῆς μοναχικῆς φιλοσοφίας.
 87. Ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
 88. Πάνυ σαφὲς διὰ τῶν ἀρχαίων.
 89. Εἰ δὲ μετέρχῃ ἄθλων, θαυμάσιος.
 90. Ἀν οἱ χρησμοὶ οἱ θεοὶ σημαίνουσι.
 91. Τὸ ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου.
 92. Ἡ μὲν ἱερὰ τῶν εὐαγγελίων πυκνὴ.
 93. Ὡς περ ἰσχυρισμοῦ δεῖται.
 94. Αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι ὡς γέγραπται.
 95. Οὐδὲν ἔτι Θεῷ περισπένδατον.
 96. Σωκράτης ὁ τῶν Ἀττικῶν δογμάτων.
 97. Εἰ καὶ κρύπτεις τὸ ἥτημα.
 98. Ὅτε τῷ ἔρει τῆς ὑψηλῆς πολιτείας.
 99. Ἐχέει μὲν εὐφύαν, ὡς ἔραρον.
 100. Τίς σε οὐ γράφεται ἀτοπίας.
 101. Ἀλάτι ἑλισσάτος τὰ ἱερὴν ἔχοντα.
 102. Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι.
 103. Ἐπειδὴ σκάνδαλον εἶπας.
 104. Διὰ τί ἔφη μετὰ τῶν τριῶν δόξων.
 105. Εἰ δέχεται ὁ πρὸς σὲ διανεχθεῖς.
 106. Τὰς μὲν ἑλλήνων θεοποιίας.
 107. Τινὲς σε φασὶν ἱερωσύνης ἔργον.
 108. Τὸ εἰρημένον ἐν τῇ θεῇ γραφῇ.
 109. Ἐπιστημονικῶς τὴν θεῖαν γραφὴν.
 110. Τίς σοὶ ὄφθαλμοι τῆς Γωάννου πρὸς τὴν
 ἔρημον.
 111. Πολλοὶ σε κωμωδοῦσιν.
 112. Αἰκού σε ταῖς θεαῖς βίβλοις ἱμελετῶν.
 113. Πολλῶν πολλοῖς ἔρως ἰγγίγνεται· ἀλλ'
 οὐ συνέρχεται ταῖς βουλαῖς. Eadem est
 ac 55.
 114. Ὁφθαλμοὶ ἐπισκοπῇ τυγχάνουσιν.
 115. Σκοπὸν σε δίδωκε, φησὶν ἡ θεῖα γραφὴ.
 116. Βραχυτελὴ οὐ μόνον τὴν ἀρχήν.
 117. Ἀπτεὶ λύχον ὁ Θεὸς ἱερά.
 118. Διὰ τί μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν.
 119. Σὺ εἰ δὲ ἐρχόμενος, ἡ ἕτερον.
 120. Εἰ τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἀντιποιῇ.
 121. Χρὴ σε τὰς ἱερὰς ἀπατήσαντα βίβλους.
 122. Κρίσεις, ὡς φασὶν, ἐκκλησίαν ἐν Πηλυσίῳ.
 123. Ἦνον τι καὶ ἀλλόκοτον εἶναι σε. Eadem,
 primis verbis exceptis, cum Epist. 18.
 124. Τί θαυμάζεις, ὅτι δι' ἐνδὲ ἀμαρτίαν.
 125. Τὸν λαγὼν τὸ κατάφοβον ζῶον.
 126. Τῇ λαβίδι ἔλαβεν ὁ διαραπικώτατος.
 127. Τ' πόδες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρὸν μου.
 128. Οὐ χρὴ τὰς τῶν πενήτων τροφάς.
 129. Ἡ παρέρως ποιῇ τὴν τῶν θεῶν.
 130. Τὰ πράγματα λόγων χρῆζει.
 131. Ἡ τῆς ἀρχῆς ἐξουσία εἰ μὴ.
 132. Τ' πεγράφῃ ὁ κύριος τῇ μήτρᾳ φερόμενος.
 133. Πολλὴν, ὡς ἀκούω, πληθύν.
 134. Πολλὰ προφάσεις εἰσὶ τῆς ἀποχῆς τῶν
 ἑρωμάτων. Eadem est ac 49.
 135. Τί περισσόν, ἢ ἀλλότριον τῆς ἡμετέρας.
 136. Εἰ σκανδαλίζῃ ἐπὶ τῇ κύνει.
 137. Οὐκ ἐπειδὴ προεῖπεν ὁ κύριος, ὡς θαυμάσιος.

138. Συστατέντας τῆς παλαιότητος.
 139. Λαχανοὶ ἡμᾶς δεξιούσαι.
 140. Πολυδύναμον καὶ πολυδύνητον.
 141. Ὅτι μὲν ἔφη τις ἡ κατὰ τὸ ἀγίου.
 142. Τίς σε ὁ κωμωδῆσει, τίς σε ὁ ἐλεήσει.
 143. Τὴν ἀκαρπτον Γουδαίων θεωρῶν.
 144. Μαθεῖν θελὼν ἐσημανας.
 145. Τὸ πρέπον ἐκάσῃ καιρῷ προσνέμων.
 146. Ἐοικᾶς μοι πάνυ βάλεισθαι.
 147. Οὐκ ἀμέριμον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα.
 148. Πειρώμαι πολλὰς τρόπους.
 149. Εἰ γαστρός, ὡς εἶπας, οὐχ ἥττησαι.
 150. Τὸ ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον.
 151. Οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὰ σάββατον.
 152. Καλλιστίῳ πρεσβυτέρῳ.
 Θανμάζειν ἔφη, ὅπως Θεός, κ. λ.
 153. Κράτωνι μοναχῷ.
 Ὅτι βλακεία καὶ λεπτότης.
 154. Γωάννῃ ἐρημίτῃ.
 Εἰ Χριστὸς εἰς ἔρημον ἀνέχθη.
 155. Διοσκῶρ.
 Τούτον χρησιμεύει πρὸς σωτηρίαν.
 156. Ησυχία ἐρατώτη.
 Εἰ δὲ πλὴν αἰχμαὶ καὶ κρᾶνος.
 157. Τιμῶν ἀναγνώση.
 Ἡμεῖς, ὡς βελτίος, τῆς αὐτῆς.
 158. Νεῖλῳ μοναχῷ.
 Ὅτι μετὰ τῆς πτώσεως ἡμῶν.
 159. Ἀραβιανῷ ἐπισκ.
 Οἱ τὴν πορείαν βενιαμίν.
 160. Αἰνῶ ἐπισκοπῶν.
 Ὁφθαλμὸν καὶ χεῖρα δεξιάν.
 161. Eidem.
 Οὐκ ἔστιν, ὡς φίλη κεφαλὴ, ἐν παραβύσει.
 162. Ἀρσενίῳ μοναχῷ.
 Ἡ τοῦ κυρίου διδαχὴ ἐν τῇ προσευχῇ.
 163. Ὁφελίῳ γραμματικῷ.
 Σπέρματος γένος, καὶ αἵματος κόμπος.
 164. Μονασριάς.
 Οὐκ οἶδε παραιτησὶν ἡ φύσις.
 165. Γουδῶν ἐπισκ.
 Πάσας μὲν, εἰ οἶόν τε, ἐμιλίας.
 166. Eidem.
 Τὰς ἐν ἐκκλησίᾳ φλυαρίας καταπαύσαι.
 167. Θωμᾷ μοναχῷ.
 Φιλοσοφία ἀποστέφεται θόρυβον.
 168. Τοῖς Ταβεννησιώταις.
 Μὴ πολλοὶ γίνεσθαι ὡς φιλόσοφοι. Mutila in
 fine.
 169. Θεογνώστῳ μοναχῷ νεοπαγῇ.
 Καλῶς ἤψω τῆς σμινύνης.
 170. Τιμῶν ἀναγνώση.
 Ἡ τριπλὴ τοῦ κυρίου πρὸς Πέτρον.
 171. Λεαντίῳ.
 Οὐκ ἔστι τῶν τυχόντων ἐπισκοπῆς.
 172. Εὐτονίῳ διακόνῳ.
 Γενήματα ἐχιδνῶν ὁ Γωάννης.
 173. Τιμῶν ἀναγνώση.
 Νυνεχῶς ἐρωτῶντι ἀνάγκη σοι.
 174. Eidem.
 Καινότης δογμάτων, ἡ φιλέτης.
 175. Προαιρεσίῳ σχολαστικῷ.
 Λόγων ἔχεις συναγωγὴν, ὡς μαθάνω.
 176. Μαραθῶνι μοναχῷ.
 Εἰ ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσας.

177. Ζωσίμω πρεσβ.
 Εἴλαβες ἱερωσύνην ἀνέρας, ἀνέρε.
 178. Εὐσεβίω ἐπισκ.
 Διδάσκεις ἐπ' ἐκκλησίας τετραπλῆς.
 179. *Eidem.*
 Ἀχρήστοι λίθοις τὸ ἐκκλησιαστικόν.
 180. Τιμοθέω ἀναγνώση.
 Τῶν τριῶν τῆς ταφῆς ἡμερονυκτίων.
 181. Ἡλίω μοναχῷ.
 Τί σοι κ' τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου.
 182. Αὐσονίω.
 Σαφὲν ἔχων ἀληθείας ἐξέυρημα.
 183. Αἰθανασίω ἡγουμένῳ.
 Τί καθ' ἑαυτῶν τὴν τοῦ κυρίου, κ. λ.
 184. Ζωσίμω & Μάρωνι.
 Ἡρκαίς μὲν καὶ σὺ, ἀναιδέστατε.
 185. Γεωργίω πρεσβ.
 Μὴ θαυμάσῃς τόλμαν Εὐσεβίου.
 186. Τιμοθέω ἀναγνώση.
 Οὐκ ἀπετάλην, Φωστὶν ὁ κύριος.
 187. Δωροθέω Κόμητι.
 Εἰρήνην ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ὕψους.
 188. *Eidem.*
 Ἡ καθαρά συνδὼν, ἡ ὑπαπλυμένη.
 189. *Eidem.*
 Θεοῦ πάθος οὐ λέγεται.
 190. Γρηγορίω ἐπισκ.
 Τὸ μὲν μήκος αἰσχύνομαι, τὸν δὲ τύφον.
 191. Εὐμένω Κόμητι.
 Φρονίμως ἡμεῖς εἶναι κατὰ τὸν ὄφιν.
 192. Ζωσίμω.
 Βίαις μὲν σε ἀμαθαινόντα.
 193. Παχωμίω μοναχῷ.
 Ἡ τοῦ Θεοῦ βασιλεία, ἡ μοναχικὴ ἐστίν.
 194. *Anerigrapha.*
 Οὐκ οἶδε κῆρος ἀγγυπνεῖν.
 195. Τιμοθέω ἀναγνώση.
 Αἱ ἀπρίδες, δε Γωάννης ἐτρέφετο.
 196. Στρατηγίω Δουκί.
 Ἐχθρὸς μὲν ψυχικὴν ἀρχικὴν.
 197. Ζωσίμω.
 Εἰ βασιλεία σε εἰ προτρέπεται.
 198. *Eidem.*
 Εἰ κ' τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος.
 199. Εὐμένω Κόμητι.
 Ὅσον αὐτὸς ἀπληστος εἶ.
 200. Νείλῳ μοναχῷ.
 Τὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τῶν ὑῶν.
 201. Κυθηρίῳ Σαβελλιανῷ.
 Οὐκ ἔστιν, ὡς ἔγραψας, ἰδεῖν.
 202. Θίῳνι μοναχῷ.
 Οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγάγατο τὸ εἶναι.
 203. Ζωσίμω.
 Ταπεινὸς Ζώσιμος, ἰσχύατι ὦρα ἐστίν.
 204. Αἰδμαντίῳ.
 Εἰπὲ τῷ Γουδαίῳ τῷ κρὶς σέ.
 205. Ἡρώνι σχολαστικῷ.
 Κατέλαβέ τις τὴν ἰσχυατίαν.
 206. Θαλελαίῳ.
 Καλῶς καὶ νουνεχῶς προσέχεις.
 207. Αἰθανασίῳ.
 Τί τὴν ζεὴν ἐλόμενος.
 208. Μάρωνι.
 Εἰ καὶ τὴν ἱερωσύνην παραδρομῇ.

209. Τιμοθέω ἀναγνώση.
 Παραζηλῶν ὁ κύριος τὸν ἀχάριστον.
 210. Θεοφίλῳ ναυκλήρῳ.
 Εἰ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίης ἀγέλης.
 211. Εὐσταθίῳ.
 Εἴγω μὲν τὴν βίβλον, ἢ ἐξήτησας.
 212. Ἀρχιδιακόνῳ.
 Εἰ τῷ Χριστοῦ διακονεῖς θυσιαστηρίῳ.
 213. Κρίστω Καππαδόκῃ.
 Σκαῖον σέ τινές φασιν.
 214. Λεοντίῳ ἐπισκ.
 Μηδὲν ἐμποδὼν τῷ τῷ κυρίῳ εὐαγγελίῳ.
 215. Γεωργίῳ Γεωργίῳ.
 Κρεῖττονά σε πάντες τῷ γένει.
 216. Θωμᾷ Κόμητι.
 Καὶ γράφεις λαμπρῶς.
 217. Γέρανι.
 Οὐκ ἀρκεῖ μόνῃ ἡ βρῦσις.
 218. Κύρῳ.
 Σοφιστεύεις ὅπως κ' γράφων.
 219. Μαρτυρίῳ.
 Τ' περηφάνους Θεὸς ἀντιτάσσεται.
 220. Αὐσονίῳ ἐπισκ.
 Πολλοὶ μὲν ἀρχὰς ἐξ ἀρχῶν.
 221. Ζωίλῳ πρεσβ.
 Εἴπειδ' ἀμπελον ὁ κύριος ἑαυτὸν.
 222. *Eidem.*
 Τὴν τοῦ Θεοῦ πνεύματος ἐπιφοίτησιν.
 223. Χαιρήμονι.
 Φασὶ σέ τινες πάντα μὲν.
 224. Ἀρχοντίῳ.
 Χάσμα μέγα ἐσηρίχθαι.
 225. Κυρηναίῳ τῷ ἡγουμένῳ.
 Χάρτην ἡμῖν εἰ πολίταις πετέμφασιν.
 226. *Eidem.*
 Καὶ τὰ μέτρα ἑαυτῶν ἐπιστάμεθα.
 227. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
 Νῦν πονήρως πράττει τὰ Πηλυσιωτῶν.
 228. Λυκαίνῃ.
 Εἰ τῇ χηρείᾳ ἐγκατερεῖς.
 229. Θεοφρονίῳ.
 Οὐ ἡμάτων ἀπαγγελία.
 230. Ωρίωνι μοναχῷ.
 Οὐκ ἀπονοίας ἐστίν, ὡ φιλολογώτατε.
 231. Ἡρακλείδῃ ἐπισκ.
 Ὅ τὸν πολύτιμον μαργαρίτην ζητήσας.
 232. *Eidem.*
 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν.
 233. Ζωσίμω.
 Εἰ τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ.
 234. Σερίῳ Τριβύνῳ.
 Εἰ κ' Θεῷ ἐπιδόκοι, ὡς ἔφης.
 235. Ἀσκληπτίῳ.
 Εἰ οὐρανὸς, ὡς βιβλίον εἰλίσσεται.
 236. Σερίῳ.
 Καλὸν μὲν τὸ τιμᾶν τὰς μάρτυρας.
 237. Παλλαδίῳ.
 Ὅ παῖς ὁ πεφουγῶς σε.
 238. Καλλιπτίῳ.
 Ἡμεῖς τὰς πόλεις, ὡς θορυβώδεις.
 239. Λαμπροτίῳ.
 Τῆς πτέρης Ἡσαῦ ὁ Γακῶβ.
 240. *Eidem.*
 Ὅ ἔτις ἐπιβάλλεις τοῖς ἐνθυμήμασι.

241. Ὁρίωνι.
Πόθεν, ἔφης, οἱ ποτήροὶ λογισμοί.
242. *Eidem.*
Θέλεις ἀπελθόντες συλλέξωμεν τὰ ζιζάνια.
243. Σερήνω.
Οὐκ ἔστιν ἀδίκη κρίσις.
244. *Eidem.*
Ἐπειδὴ ἔρις σοι εἶπας,
245. Διδύμω.
Κόκκω σινάπεως τὴν οὐράνιον.
246. Ἡρώνι διακόνω.
Ἡ τῶν προφητῶν ῥημάτων διάνοια.
247. Διδύμω.
Ὡς περ ἡ ῥιπτομένη ἐν θαλάσῃ.
248. *Eidem.*
Τὰ καλὰ συνάγεται εἰς ἄγγη.
249. Εὐτονίω.
Ὁ γὰρ, ὃν ὁ Πέτρος.
250. Μαρτυρίω.
Οὐχ ἡλικίας ὥσπερ φησὶν.
251. Δονάτω.
Μὴ τὴν ἔνομον ἀρχήν.
252. Χριστοδύλῳ.
Τῆς τελευταίας τῶν χρόνων.
253. *Eidem.*
Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέσαις.
254. *Anepigrapha.*
Ἐχέεις ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὡς σπείρεις.
255. *Anepigrapha.*
Ἐσχέας μὲν δεσμὸν τὴν συνάφειαν.
256. *Anepigrapha.*
Οὐ σαυτὸν ἔστιν, ὃ οὗτος, τὸ δογματίζειν.
257. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
Ὡς φιλοκδόσῳ εὐπρέπεια ἱματίων.
258. Ζήνωνι πρεσβ.
Ἐδεξάμεθα τὸ ἱμάτιον.
259. *Eidem.*
Εἰ ἐλπίδι τῇ τὰ πάντα συνεχέας.
260. *Anepigrapha.*
Τοῦ θεσπισίῳ Δανιὴλ ἡ περιβόητος.
261. Νεΐλῳ.
Ὁ πᾶς πυρὶ τὰ κῆρα τοῦ ἀνοῦ.
262. Ἰσιδώρῳ πρεσβ.
Τὸ κρίνεσθαι ζῶντας καὶ νεκρούς.
263. Κυρτιανῷ μοναχῷ.
Ἐμοὶ κατὰ γνώμην προὔχῳ.
264. Συμπλίκιῳ.
Συγχαίρομεν τῇ πόλει.
265. Φλωρεντίῳ.
Οὐ καλῶς τὰς Αἰθίνας θαυμάζεις.
266. Κόμητι.
Κοινωνία κέκληται ἡ τῶν θείων, κ. ἰλ.
267. Ἐτέρῳ Κόμητι.
Γέγραφας δηλωθῆναι σοι.
268. *Eidem.*
Ἐπειδὴ ἀπόδειξιν τῆς ἀποκρίσεως.
269. Καρκελίῳ.
Ταῖς παντόλμοις καὶ θρασείαι γνώμασι.
270. Συνεσίῳ ἐπισκ.
Καλὸν μὲν τὸ πρὸ κινδύνων ἐξῶσθαι.
271. Ἀναστασίῳ.
Ὅτι βδελύσσεται Χριστὸς τὸς ἄνδρας.
272. Ἡρωδιανῷ.
Ἀγνοεῖς μὲν τὴν ἀναπαύοισιν.

273. Σερήνω.
Πύλας ἄδω ὁ θεὸς λόγος.
274. Ἀλφειῷ πρεσβ.
Ἡ ἐν τῷ ὄρει μεταμύρωσε.
275. Κυρηνίῳ.
Εἰ τῶν κακῶν αἰτίῳ ἔστι.
276. Συνεσίῳ.
Ὁ βόλει μαθεῖν σύντομόν ἐστι.
277. Ἐρμίνῳ Κόμητι.
Εἰ καὶ σοι ἀνήκοος ἦν.
278. *Eidem.*
Οὐδὲν ὀνίνησι νητεία.
279. *Eidem.*
Ἡ χρήσις τῶν χειρῶν.
280. *Eidem.*
Ἀρείῳ καὶ Εὐνομίῳ οὐ γέγονε.
281. *Eidem.*
Ἀλλὰ δυσεξάγγελτος χάρυβδις.
282. *Anepigrapha cum reliquis usque ad*
349. *inclusive.*
Ἀνατολὴν ἔχων ὄνομα Θεός.
283. Ποτήριον πτώσεως καὶ κίνδυνος θυμοῦ.
284. Ἡ ἀχάριστος ἡμῶν καὶ φαύλη.
285. Ἡ χλαῖνα τῆς χλεύης.
286. Ἡ τῶν ἀγίων ὁδὸς ἐν τῷ ταῷ.
287. Δριμύτως ζητεῖς τὰ νοήματα.
288. Τίνος χάριν, ἔφης, τὰ ἀψυχα.
289. Οἱ δύο λησαι τὰς δύο ὑπέργραφον.
290. Τὸ μέσον τῶν λησῶν ἀνασχίσθαι.
291. Ἀνατέλλοντος φωτὸς ὁ ἔρῃος ὑποχωρεῖ.
292. Τὸς τῶν μοναχῶν νεοπαγεῖς.
293. Αὐτὸς μὲν πᾶσαν φεύγε βλασφημίαν.
294. Βαρὺν ὑπῆλθε ζυγόν.
295. Πάντα καλῶς ὁ χρηστὸς διαθεῖς.
296. Πρόσφορον καὶ ἀρεμοδίαν σοι.
297. Κοινὸς μὲν ἀπάντων ὁ ἐχθρὸς.
298. Εἰ τῷ ὕψει τοῦ σώματος.
299. Ἡν αὐτὸς μοι πύσσει προσήγαγε.
300. Αὐτὸς μὲν ἠρώτησας, ποῖαν.
301. Αὐτῷ καὶ νομίζεις ἐλαττώματι.
302. Εἰ καὶ ἀλόγιστος εἰ καὶ ἀνάγωγος.
303. Ἐξέσι σοι συνιδεῖν, ἄρως.
304. Ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσια, ὅτε
ἀνεπίδεκτός ἐστι κακῶ.
305. Ἐκεῖνο δὲ γέγραφας, καὶ ὁ πρῶτος.
306. Μεγαλυνὸν τὸν κύριον ἐν αἰνέσει.
307. Καλὰ λαμβάνει τροφήν.
308. Ἡ πλείων πόσις μάλλον ὑπάρχει.
309. Ἡ ἄσκησις, ὃ φιλότης, πατρῶν.
310. Τούτων κακῶν ἔστιν ἡ μέση αἰτία.
311. Ὡς μνησικαπὸν σε πολλοὶ κωμωδεύσιν.
312. Οἱ ἀλλόφυλοι ἐκ Καππαδοκῶν.
313. Ἐπειδὴ χώρον ἡμῶν εὐζωίας.
314. Ἐπὶ τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων.
315. Εἰ ἐκ τῆ μη ὄντος δυνατὸς ὁ Θεός.
316. Ἐπειδὴ καὶ τὸ συνημμένον τῷ προτέρῳ.
317. Τὸ πρῶτον καὶ ἡμέρον, καὶ περιβολῆς.
318. Ἀνθρώπος κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοῦ Θεοῦ
λόγος.
319. Ὁ μετὰ Ἰησοῦ ἀνασχεφόμενος.
320. Οἶνον τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα.
321. Εἰ τῶν πολεμίων βόλει κρατεῖν.
322. Ὅσον τῇ φύσει ὁ πλάσης ἐνέδθηκε.
323. Τί σοβεῖς τὴν πόλιν ἀλαζών.
V

324. Ε'φώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν.
 325. Εἰ Θεοῦ ἐξηγητήμεθα.
 326. Βυθός οὗτος ὁ διδοὺς σοι τὰ γράμματα.
 327. Ἢ' βιβλός σου καὶ ἡ βακτηρία σου.
 328. Ὁρὸς ἔω σοι φιλοσοφίας.
 329. Ἢ' φύσις ἡ ἀνθρώπειος, θαυμάσιος, ἔτ' ἀνεπίδεκτός ἐστι κακῶν. *Diversa est a*
 304. & longior.
 330. Καὶ γράφοντα πολλάκις αἰσχύνομαι.
 331. Ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα.
 332. Προσπάθεια μὲν οὐκ ὀξυδορεῖ.
 333. Εἰ μὲν αὐτὸς λαμβάνῃ καιροῦ.
 334. Ἢ' εὐαγγελικὴ συζὴ ἡ ἐνανθρωπότης.
 335. Μὴ ὕβριζε τὴν θείαν λειτεργίαν.
 336. Ὡς περ διὰ τῆς τεκνογονίας.
 337. Μοναχὸς τις πρὸς τὴν ἡμετέραν.
 338. Ἀκριβῶς ἐπιστάμενος, ὅτι ὁ κῆρος.
 339. Εἰς τὰς πρώτας ἀπέκτενον πάντας.
 340. Ὡς περ οὐκ ἀσφαλὲς μετα μαχίμου.
 341. Πολλὰ μὲν μαρτυρίαι γραφικαί.
 342. Χρή σε, θαυμάσιος, ἄτρεπτον μὲν αἶψι.
 343. Νόμος φιλοσοφίας ἀσφαλὲς.
 344. Παῦσαι λοιπὸν Ἰωάννης τῆς παντολμίας.
 345. Οἰκίσκοις, ὡς ἔγνω, ἐτέρῃ μοναχῶν.
 346. Τὸς τὸν βλασφημίας κραυγῇ.
 347. Τινὲς σε γλώτταν ἔχειν ἀκρατῇ.
 348. Τὴν αἰτίαν τῆς παραβάσεως.
 349. Ἀγχινοὺς ὧν καὶ συνετὸς ἐρευνῶν.
 350. Εὐσαθίῳ πρεσβ.
 Ἀρμετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ παλῖα.
 351. Ζωσίμῳ πρεσβ.
 Κρίνειν τά τε τῶν ὕβρεων.
 352. Ἐρμίνῳ Κομητι.
 Τὸ κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ.
 353. *Anepigrapha.*
 Οὐδὲ ὁ Παῦλος ὁ τῶν ὁραίων.
 354. *Anepigrapha.*
 Τὸ ἄχρως ἀπὶ φῶρ.
 355. Ναυατιανῷ.
 Φληναφλον συνείρας ἀπολογούμενος.
 356. *Eidem.*
 Εἰ μὲν ἔχεις ἔτω προγνώσεως.
 357. *Anepigrapha cum quatuor sequen-*
tibus.
 Αἱ ἀμετάδοτοι γυνῆται.
 358. Ἀσφαλὲς τὰ εὐαγγελικὰ περιδέδεξαι.
 359. Ταπεινοφρόνεις μάλλον, καὶ μὴ ταπει-
 νολόγει.
 360. Λαθάνει σε μάλλον ἐθέλοντα.
 361. Τὴν μὲν τῶν ἀμαρτημάτων διόρθωσιν,
 362. Εὐσαθίῳ.
 Πολλὴ καὶ μοῖ ἐσι, βέλτιστε, κολακείας.
 363. Κέλσω.
 Ὡς περ τὰ ἔρια πρὸς παραδοχὴν.
 364. Ζωσίμῳ πρεσβ. καὶ ἐτέροις.
 Εἰ μήτε τῆς θείας παιδείας.
 365. Σιλβανῷ.
 Τοῦτο καὶ Ἰουδαῖοι πάλαι.
 366. *Eidem.*
 Εἰ ἀληθὲς βύβλι Θεῷ δωροφορεῖν,
 367. Λαμπετίῳ.
 Εἰ μὴ ἀνέγνως τῶν ἀχυρμῶν.
 368. *Anepigrapha cum sequentibus tri-*
bus.
 Τί σοι ἐ τῷ γένει τῷ θνητοτρότῳ.

369. Ἀνάξια μὲν, ὡς ἔφης, τῶν πάλαι ἀγίων.
 370. Τοῦ οὐ δύναται ὁ ὧς ποιεῖν.
 371. Οὐκ ἐστὶν ἐναντίον τῷ θεῷ νόμος.
 372. Σελεύκῳ.
 Τρίς τὸν κυρίον ἀρνησάμενος.
 373. *Eidem.*
 Τὸ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι.
 374. *Eidem.*
 Ὅτι τριπλὴ γέγονε τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀξίησις,
 δῆλον.
 375. *Anepigrapha.*
 Μηδὲν σε ταρπνέτω τῆς Ἐλισάβετ.
 376. *Anepigrapha.*
 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.
 377. Λεωνίδῃ.
 Εἰ ἐ γραφικὴν μαρτυρίαν ζητεῖς.
 378. α. *Anepigrapha.*
 Εἰ μήτε τῆς αἰδῆς τῆς φύσεως.
 378. β. *Anepigrapha.*
 Ὡς περ λεαίνῃ συννέμεσθαι πρόβατον.
 379. Κυρίλλῳ.
 Φοβεῖ μετὰ τῆς θείας γραφῆς ὑποδείγματα.
 380. Πανσοφίῳ.
 Εἰ προίσχεται ὁ τῆς Μαρκίανος.
 381. Παλλαδίῳ ὑποδιακόνῳ.
 Εἰ πύλαι ἄδῃ τῆς ἀμωμίας.
 382. Ὁρίωνι μοναχῷ.
 Ἢ' κόλαξ κομπαιγωγία.
 383. Κύρῳ.
 Εἰ λυπεῖ ἡ πενία, ἐξυδένεται.
 384. Ὁλυμπίῳ Κομητι.
 Τῷ ὑπερφυεῖ καὶ ἀνεκλαλήτῳ.
 385. *Eidem.*
 Τὸ ἐν τῇ θείᾳ πυκτῇ περὶ τῆς ἀξίης.
 386. *Anepigrapha.*
 Εἰ μὲν τῆς θείας τυγχάνεις ἀγίης.
 387. Κλειοβόλῳ Κομητι.
 Ἢ' τῶν ἀμαρτημάτων ἐπίτασις.
 388. Μάρωνι.
 Κάλλισον μὲν τὸ μὴ ἀμαρτεῖν.
 389. *Eidem.*
 Εἰ μὲν ἐνεποιεῖς ὑμῖν ἀμαρτήματα. *Est tantum*
fragmentum brevissimum.
 390. Δομετίῳ ἱατρῷ.
 Τέχνην ἀπαγγέλλῃ φιλόσοφον.
 391. Δοσιθέῳ ἀρχιμανδρίτῃ.
 Αἱ τῶν βρωμάτων διακονίαι.
 392. Κυρίλλῳ.
 Ἢ' τοῦ πρώτου θαύματος ποιήσεις.
 393. Ἐκδικίῳ.
 Οἱ βέες μὴ κηρούμενοι προθυμότερον,
 394. Αὐσανίῳ κορρίκτωρι.
 Χαλεπὴ μὲν εἰκὼν βασιλεὺς.
 395. Θεοδώρῳ σχολαστικῷ.
 Τὸν ἀβραμιαῖον ἀβραάμιον.
 396. Ζακχαίῳ.
 Εἰ θαύματα ἦν τὰ θρυλλόμενα.
 397. *Eidem.*
 Καινοὶς τινες λόγοις τὸς ἀνθρώπους.
 398. Κανδίδῳ.
 Σίτον τις γεωργήσας κατέκλεισε.
 399. Παλλαδίῳ διακόνῳ.
 Τὸ ἡχημαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν.
 400. Ἐβραίῳ Βενιαμίν.
 Καινὴν ἐ ξένην τὴν τῆς ἐκκλησίας,

401. Θαυμασίῳ.
 Ἐμοὶ τὴν μετρίαν εἰδήσιν.
 402. Γαστρίῳ διακόνῳ.
 Καὶ ζωγράφῳ: ἐὺ φάνται.
 403. Θεοδοσίῳ διακόνῳ.
 Τὸν λίθον τοῦ μνήματος μετὰ τὴν ἀνάστασιν.
 404. Παλλαδίῳ ὑποδιακόνῳ.
 Ὁ γέλων ὑπὲρ Ἰσραηλιτῶν γενέσθαι.
 405. Ἀθανασίῳ.
 Καλὴ μὲν καὶ ἐπαινετὴ ἡ μετάνοια.
 406. Λεοντίῳ διακόνῳ.
 Τὰ ὑπερφυῖ καὶ θεῖα παιδεύματα.

407. Λεοντίῳ ἐπισκ.
 Μὴ ἀρέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος.
 408. Συρηνίῳ.
 Ἐχρεὶ πλῆτον δικαίως, συνέχεις δέ.
 409. Νικάνορι σχολαστικῷ.
 Οἱ λόγοι τῶν ἡθῶν εἰσιν ἡγεμόνες.
 410. Σερήνῳ Τριβάνῳ.
 Οὐδὲν τῶν ἀποστολικῶν νόμων.
 411. Παλλαδίῳ διακόνῳ.
 Τὺς πόνας τῶν καρπῶν σου.

Earumdem Iudori Pelusiotae Epistolarum series ordine alphabetico digesta.

- Ἀγνοεῖς μὲν τὴν ἀνταπόδοσιν. 272.
 Ἀγγίλῳ ὡς καὶ συνετοὶ ἐρευνῶν. 349.
 Αἱ ἀκρίδες, ὡς Γωάννης ἐτρέφετο. 195.
 Αἱ ἀλώπεκες Φωλεὺς ἔχουσι. 102.
 Αἱ ἀμετάδοτοι γινώμηναι. 357.
 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ. 376.
 Αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι, ὡς γέγραφε. 94.
 Αἱ τῶν βρωμάτων διακοφαί. 391.
 Ἀκούε με σκληρὰ ἐξετάραξαν. 11.
 Ἀκούω σε πεφευγέναι τὸν βίον. 83.
 Ἀκούω σε ταῖς θείαις βίβλοις ἐμμελεῖσθαι. 112.
 Ἀκριβὲς ἐπιστάμενος, ὅτι ὁ κόρος. 338.
 Ἀλατὶ Ἐλισσαῖος τὰ Γερμανία. 101.
 Ἀλλή δυσεξάγγελτος χάρυβδις. 281.
 Ἀνάξια μὲν, ὡς ἔφη, τῶν πάσαις ἀγίων. 369.
 Ἀνατέλλωντος φωτὸς ὁ ἥρως ὑποχωρεῖ. 291.
 Ἀνατολὴν ἔχων ὄνομα Θεός. 282.
 Ἀνδρακεὶ ἀνιψίδην ἀπ' αὐτοῦ. 87.
 Ἀνθρώπος κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος. 318.
 Ἀνὸς οἱ χρησμοὶ οἱ θεοὶ σημαίνουσι. 90.
 Ἀπτεὶ λύχον ὁ Θεὸς ἱερεῖα. 117.
 Ἀρεῖα Ἐὐνομίῳ οὐ γέγονε. 280.
 Ἀρετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία. 350.
 Ἀρετὸς ὁ κύριος ἐκκληται, αὐτὸς ἐαυτὸν. 52.
 Ἀσφαλὼς τὰ εὐαγγελικὰ περιδέδειξαι. 358.
 Αὐτὸς μὲν ἠρώτησας, ποῖαν. 300.
 Αὐτὸς μὲν πᾶσαν φεύγε βλασφημίαν. 293.
 Αὐτῷ, ὃ νομίζει ἐλαττώματι. 301.
 Ἀχρίστοις λίθοις τὸ ἐκκλησιαστικόν. 179.
 Βαρυὺ ὑπὸ ἡλίου ζυγόν. 294.
 Βίβλος ἐκτίσω πλείστας. 50.
 Βραχυτελεῖ ὁ μόνον τὴν ἀρχήν. 116.
 Βῶνος οὗτος ὁ διδόν σοι τὰ γράμματα. 326.
 Γέγραφε δὴ λωγῆσαι σοι. 267.
 Γενήματα ἐχιδνῶν ὁ Γωάννης. 172.
 Διατί, ἔφη, μετὰ τῶν τριῶν ὁσίων. 104.
 Διατί μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν. 118.
 Διατί τοι περὶ τὸν Θεὸν πόθος. 35.
 Διδάσκεις ἐπ' ἐκκλησίας τερπνῶς. 178.
 Δριμύς ζητεῖς τὰ νοήματα. 287.
 Ἐγὼ μὲν τὴν βίβλον, ἡν ἐζήτησας. 211.
 Ἐδεξάμεθα τὸ ἱμάτιον. 258.
 Ἐλλήθως βύβλις Θεῷ δωροδορεῖν. 366.
 Ἐπιστοὶς τυγχάνεις ὦν. 74.
 Ἐπὶ βασιλείᾳ σε ὁ προτρέπεται. 197.
 Ἐπὶ γαστρί, ὡς εἶπας, ἔχ' ἡττησθαι. 149.
 Ἐπὶ δέχεται ὁ πρὸς σὲ διενεχθεῖς. 105.
 Ἐπὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δυνατὸς ὁ Θεός. 315.
 Ἐπὶ ἐλπίδι τῇ τὰ πάντα συνεχόσθαι. 259.
 Ἐπὶ δαύματα ἦν τὰ θρυλλόμενα. 396.
 Ἐπὶ Θεοῦ ἐξηγήμεθα. 325.
 Ἐπὶ καὶ ἀλόγιστος εἰ καὶ ἀνάγωγος. 302.
 Ἐπὶ καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν ζητεῖς. 377.
 Ἐπὶ καὶ Θεῷ ὑπόδοκοι, ὡς ἔφη. 234.
 Ἐπὶ καὶ κρύπτεις τὸ ἡττημα. 97.
 Ἐπὶ Ἐ Νδὸς τῆς οἰκείας. 6.
 Ἐπὶ καὶ σοὶ ἀνήκοος ἦν. 277.
 Ἐπὶ καὶ τὴν ἱερωσύνην παραδρομή. 208.
 Ἐπὶ καὶ τὴν ἐσχὺν τῷ σώματι. 198.
 Εἰς μὲν σε ἀμαρτάνοντα. 192.
 Εἰς λόγους ἐτρώθης. 51.
 Εἰς λυπεῖ ἡ πενία, ἐξυδένεται. 383.
 Εἰ μὲν ἀβυλῆτος προήχθης. 72.
 Εἰ μὲν αὐτὸς λαμβάνῃ καιρῷ. 333.
 Εἰ μὲν ἐνετοίμην ὑμῖν ἀμαρτήματα. 389.
 Εἰ μὲν ἔχεις ἔτι πρὸς ἀντιπρῶτον. 356.
 Εἰ μὲν ὄντως τῶν βιωτικῶν. 59.
 Εἰ μὲν τῆς θείας τυγχάνεις ἀγέλης. 386.
 Εἰ μὲν ὡς διαλλαγησόμενοι. 53.
 Εἰ μὴ ἀνέγνως τῶν ἀχυρμῶν. 367.
 Εἰ μὴτε τῆς αἰδοῦς τῆς φύσεως. 378. α.
 Εἰ ὁ Θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσας. 176.
 Εἰ ὅπως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. 48.
 Εἰ ὅπως αἰχμαὶ καὶ πρῶτος. 156.
 Εἰ οὐρανὸς ὡς βιβλίον εἰσίσσεται. 235.
 Εἰ ἔτι τῆς σὺν Χριστῷ αἰωνίου. 9.
 Εἰπετὶ τῷ Γωδαίῳ τῷ πρὸς σε. 204.
 Εἰ πρῶτος ὁ Φαρισαῖος ἐκκαυχῆσθαι. 17.
 Εἰ προῖσχεται ὁ τῆς Μαρκίου. 380.
 Εἰ πύλαι ἄδου τῆς ἀμωμότητος. 381.
 Εἰρήνην ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ὕψους. 187.
 Εἰ σκανδαλίζῃ ἐπὶ τῇ κύνει. 136.
 Εἰς τὰς πρώτας ἀπέκτενον πάντας. 339.
 Εἰ τῆς ἀνοχῆς τῷ Θεῷ. 233.
 Εἰ τῆς ἡμετέρας ὑπάρχεις ἀγέλης. 210.
 Εἰ τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἀντιποιῇ. 120.
 Εἰ τῇ χηρείᾳ ἐγκατερεῖς. 228.
 Εἰ τι τῆς ὕλης ἴδιον. 12.
 Εἰ τύπος ἱερέως τοῦ ποιμνίου. 22.
 Εἰ τῶν κακῶν αἰτιῶν ἐστὶ. 275.
 Εἰ τῶν πολεμίων βύβλις κρατεῖν. 321.
 Εἰ τῷ ὕψει τῷ σώματι. 298.
 Εἰ τῷ Χριστῷ διακονεῖς ἡσυχαστηρίῳ. 212.
 Εἰ Χριστὸς εἰς ἔρημον ἀνιχθῇ. 154.
 Ἐκεῖνο ὁ γέγραφε, καὶ ὁ πρῶτος. 305.
 Ἐκλήθη τῷ ἐδάφει. 46.
 Ἐκ τῶν ἀγγελικῶν ταγματῶν. 314.
 Ἐλαβες ἱερωσύνην ἀνιέρως, ἀνιέρως. 177.
 Ἐμοὶ κατὰ γνώμην προῦχώρει. 263.
 Ἐμοὶ τὴν μετρίαν εἰδήσιν. 401.
 Ἐξέστὶ σοὶ συνιδεῖν, ἄρις. 303.

Εξ ὧν μετέρχη ἄδων, θαυμάσιε. 89.
 Εοικάς μοι πάνυ βέλεσθαι. 146.
 Επειδὴ ἀμπελον ὁ κύριος ἐαυτὸν. 221.
 Επειδὴ ἀπάδειξιν τῆς ἀποκρίσεως. 268.
 Επειδὴ ἄριστά σοι εἶπας. 244.
 Επειδὴ καὶ τὸ συνημμένον τῷ προτέρῳ. 316.
 Επειδὴ σκάνδαλον εἶπας. 103.
 Επειδὴ χῶρον ἡμῖν εὐζωίας. 313.
 Επὶ μὲν ἀνθρώπων ἢ ἀμυνομένων. 41.
 Επισημονικὴς τὴν θείαν γραφὴν. 109.
 Εσχες μὲν δεσμὸν τὴν συνέφειαν. 255.
 Εἴ τι κήδεταί Θεός Πηλυσίη. 76.
 Εφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν. 324.
 Εἴχει πάντα ἡ φύσις ἐν ἑαυτῇ. 78.
 Εἴχεις ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὧν στείρεις. 254.
 Εἴχεις μὲν εὐφρίαν, ὡς ἔμαθον. 99.
 Εἴχεις μὲν ψυχικὴν ἀρχικὴν. 196.
 Εἴχεις πλῆτον δικαίως συνέχεις δέ. 408.
 Ζύμη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 24.
 Η' ἀσκησις, ὡς φιλότης, πασῶν. 309.
 Η' ἀχάριστος ἡμῶν ἡ φαύλη. 284.
 Η' βασιλεία τῷ Θεῷ, τίσι μὲν. 31.
 Η' δέως ἂν ἐροίμην σε γραφικῶς. 15.
 Η' δύναστο ἐπικυρεῖν. 4.
 Η' ἐν τῷ ὄρει μεταμρφώσεως. 274.
 Η' εὐαγγελικὴ συνῆ ἡ ἐνανθρωπότης. 334.
 Η' εὐλογία τοῦ πατριάρχου. 10.
 Η' Ζαχαρίου κώφευσις. 40.
 Η' καθάρᾳ συνδῶν ἡ ὑφαπλεγμένη. 188.
 Η' κατὰ τὰς δέκα παρθένας παραβολή. 65.
 Η' κέλαξ κομπαιγία. 382.
 Η' κραταιότης τῶν ἀρχῶν. 79.
 Η' οὗτε τὰς πύλας, ὡς δορυβώσεις. 238.
 Η' μετε, ὡς βέλτιστε, τῆς αὐτῆς. 157.
 Η' μὲν ἱερὰ τῶν εὐαγγελίων πυκνὴ. 92.
 Η' οὐ αὐτοῖς μοι πεῦσιν προσήγαγε. 299.
 Η' πατέρως ποιῇ τὴν τῶν θείων. 129.
 Η' πλείων πόσις μᾶλλον ἰσχυρεῖ. 308.
 Η' ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου. 327.
 Η' ῥοκίς μὲν καὶ σὺ, ἀναιδέστατε. 184.
 Η' τὰ Πηλυσιωτῶν ἀμαρτήματα. 5.
 Η' τῆς ἀρχῆς ἐξουσία εἰ μὴ. 131.
 Η' τοῦ ἄετου ἔνδεικα. 19.
 Η' τοῦ Θεοῦ βασιλεία, ἡ μοναχικὴ ἐστὶ. 193.
 Η' τοῦ κυρίου διδασχὴ ἐν τῇ προσευχῇ. 162.
 Η' τοῦ πρώτου θαύματος ποίησις. 392.
 Η' τριπλὴ τοῦ κυρίου πρὸς Πέτρον. 170.
 Η' τῶν ἁγίων ὁδὸς ἐν τῷ ναῷ. 286.
 Η' τῶν ἀμαρτημάτων ἐπίτασις. 387.
 Η' τῶν προφητῶν βημάτων διάνοια. 246.
 Η' φύσις ἔχει τὴν νόμιμον μίξιν. 69.
 Η' φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσιε, ἔτ' ἀνεπί-
 δεκτός ἐστι κακῶ. 304.
 Η' φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσιε, ἔτ' ἀνεπί-
 δεκτός ἐστι κακῶν. 329.
 Η' χλαῖνα τῆς χλεύης. 285.
 Η' χρῆσις τῶν χειρῶν. 279.
 Θαυμάζειν ἔφη, ὡς Θεός, κ. λ. 152.
 Θέλεις ἀπελθόντες συλλέξωμεν τὰ ζιζάνια,
 242.
 Θεοῦ πάθος ἢ λέγεται. 189.
 Καὶ ἄλλοκοτον εἶναι σε θηρίον. 18.
 Καὶ γράφεις λαμπρῶς. 216.
 Καὶ γράφοντα πολλὰς αἰσχύνουμαι. 330.
 Καὶ ζωγράφοι καὶ ὑφάνται. 402.

Καινὴν καὶ ξένην τὴν τῆς ἐκκλησίας. 400.
 Καινοὶς τινες λόγοις τὴς ἀνθρώπων. 397.
 Καινότητα δογματικῶν, ὡς φιλότης. 174.
 Καὶ τὰ μέτρα ἐαυτῶν ἐπιστάμεθα. 226.
 Καλὰ λαμβάνει τροφεία. 307.
 Καλὴ μὲν καὶ ἐπαινετὴ ἡ μετάνοια. 405.
 Κάλλει καὶ πλάττω ἐπαίρη. 43.
 Κάλλισον μὲν τὸ μὴ ἀμαρτεῖν. 388.
 Καλὸν μὲν τὸ πρὸ κινδύνων ἐξῶσθαι. 270.
 Καλὸν μὲν τὸ τιμᾶν τὰς μάρτυρας. 236.
 Καλῶς ἐρευνᾷς τὰς γραφάς. 14.
 Καλῶς ἤψω τῆς σμινύης. 169.
 Καλῶς καὶ νυνεχῶς προσέχεις. 206.
 Καλῶς μὲν ἄγεις τὴς νέας. 13.
 Καλῶς μὲν ἤρξω τῷ ἀνδρίζεσθαι. 21.
 Καλῶς τὸν κύριον τιμᾷς, ἡμῖν. 77.
 Καλῶς τὸ ψαλμικὸν ἐμελέτησας. 28.
 Καταφρόνει τῶν ὄψων. 20.
 Κατέλαβέ τις τὴν ἰσχυρίαν. 205.
 Κοινὸς μὲν ἀπάντων ὁ ἐχθρός. 297.
 Κοινωνία κέκληται ἡ τῶν θείων. 266.
 Κόκκω σινάπτως τὴν οὐράνιον. 245.
 Κόμποι καὶ τύφος καὶ δόξα. 39.
 Κρίττονά σε πάντες τοῦ γένους. 215.
 Κρίνειν τὰ τε τῶν ὑβρέων. 351.
 Κτιζεῖς, ὡς φασιν, ἐκκλησίαν ἐν Πηλυσίῳ.
 122.

Λανθάνει σε μᾶλλον ἐθέλοντα. 360.
 Λαχάνοις ἡμᾶς δεξιῶσαι. 139.
 Λόγοι πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀκούοντων. 44.
 Λόγων ἔχεις συναγωγὴν, ὡς μανθάνω. 175.
 Μαθεῖν θείων ἐσθμάνας. 144.
 Μάλα θαυμάζω, ὥς καὶ τὰ λίαν σαφῇ. 38.
 Μεγαλυνῶ τὸν κύριον ἐν αἰνέσει. 306.
 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος. 407.
 Μὴδὲν ἐμποδῶν τῷ τῷ κυρίῳ εὐαγγελίῳ. 214.
 Μὴδὲν σε ταρატτέτω τῆς Εὐαγγελίας. 375.
 Μὴ θαυμάσῃς τὴν τόλμαν Εὐσεβίου. 185.
 Μὴ λογοποιεῖς τὰ δῶρα. 3.
 Μὴ πολλοὶ γίνεσθε, ὡς φιλόσοφοι. 168.
 Μὴ συμπροσέσω σοι θρόνος. 30.
 Μὴ τὴν ἔννομον ἀρχὴν. 251.
 Μὴ ὑβρίζε τὴν θείαν λειτουργίαν. 335.
 Μοναχὸς τις πρὸς τὴν ἡμετέραν. 337.
 Μωρία δοκεῖ τῷ ψυχικῷ ἀνθρώπῳ. 34.
 Νόμος φιλοσοφίας ἀσφαλὴς. 343.
 Νυνεχῶς ἐρωτῶντι ἀνάγκη σοι. 173.
 Νῦν πονήρως πράττει τὰ Πηλυσιωτῶν. 227.
 Πῶς τι ἢ ἄλλοκοτον εἶναι σε. 123.
 Ο' ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα. 331.
 Ο' ἀσκήσαι βελόμενος, καὶ σωτηρίας. 62.
 Ο' βύλει μαθεῖν σύντομόν ἐστι. 276.
 Ο' γυμνὸς φεύγεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 58.
 Ο' δέλων ὡς Ἰσραηλιτῶν γενέσθαι. 404.
 Οἱ ἀλλόφυλοι ἐκ Κατταδοκῶν. 312.
 Οἱ βόες μὴ κημέμενοι προθυμότερον. 393.
 Οἱ δύο λησὶν τὰς δύο ὑπέγραψαν. 289.
 Οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον. 151.
 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν. 232.
 Οἰκίσκοις, ὡς ἔγνω, ἐπέρχη μοναχῶν. 345.
 Οἱ λίθοι ἄρτοι παρὰ Χριστοῦ. 26.
 Οἱ λόγοι τῶν ἡθῶν εἰσιν ἡγεμένους. 409.
 Οἱ μὲν ἄγιοι τῆς μοναχικῆς φιλοσοφίας. 86.
 Οἶνω τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα. 320.
 Οἱ τέχνη λόγων τὸ ἀληθὲς συσκέποντες. 56.
 Οἱ

Οἱ τὴν πορνείαν βενιαμίν. 159.
 Ο' καλὸς Κυρήνιος αὐθις. 27.
 Ο' μετὰ ἰησὺ ἀναστρεφόμενος. 319.
 Ο' ξέως ἐπιβάλλεις τοῖς ἐνθυμήμασι. 240.
 Ο' παῖς ὁ πεφευγώς σε. 237.
 Ο' πῦρ τάξις, ἐκεῖ ἀναγκαῖος, κ. λ. 37.
 Ο' πῦρ πυρὶ τὰ κρέα τοῦ ἀμνῦ. 261.
 Ο' ρον τῇ φύσει ὁ πλάσης ἐνέθηκε. 322.
 Ο' ρος ἔσω σοι φιλοσοφίας. 328.
 Ο' σον αὐτὸς ἀπληστος εἶ. 199.
 Ο' σατῆρ, ὃν ὁ Πέτρος. 249.
 Ο' τε τῷ ὕρει τῆς ὑψηλῆς πολιτείας. 98.
 Ο' τι βδελύσσεται Χριστὸς τὸς ἀνδρας. 271.
 Ο' τι βλακεία καὶ λεπτότης. 153.
 Ο' τι μὲν ἔφης, τίς ἡ κατὰ τὸ ἀγίου. 141.
 Ο' τι μετὰ τῆς πτώσεως ἡμῶν. 158.
 Ο' τι παντάπασιν ἀκερδής. 8.
 Ο' τι τριπλὴ γέγονε τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀδέτη-
 σις, δῆλον. 374.
 Ο' τι τριπλὴ γέγονε τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀγέτησις,
 καὶ αὐτὸς, κ. λ. 70.
 Ο' τὸν πολυτίμητον μαργαρίτην ζητήσας. 231.
 Ο' τοῦ Θεοῦ ἱερὸς ἐπειδὴ. 23.
 Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέσαις. 253.
 Οὐδὲν θάυμαστον, εἰ τῶν αἰμάτων. 82.
 Οὐδὲν κολλάων οἶμαι ἀργαλεώτερον. 29.
 Οὐδὲν ὀνίνησι νησεῖα. 278.
 Οὐδὲν ὅτι Θεὸς περισπένδασον. 95.
 Οὐδὲν τῶν ἀποστολικῶν νόμων. 410.
 Οὐδὲ ὁ Παῦλος ὁ τῶν αὐρανίων. 353.
 Οὐκ ἀγνοῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων. 67.
 Οὐ καλῶς τὰς Α' θήνας θαυμάζεις. 265.
 Οὐκ ἀμέριμον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα. 147.
 Οὐκ ἀπεσάλην, φησὶν ὁ κύριος. 186.
 Οὐκ ἀπονοίας ἐστίν, ὡς φιλολογώτατε. 230.
 Οὐκ ἀρκεῖ μόνῃ ἡ βρώσις. 217.
 Οὐκ ἐπειδὴ προεῖπεν ὁ κύριος, ὡς θαυμάσιε.
 137.
 Οὐκ ἔστιν, ἀδελφοί, ἀσκήσεως. 16.
 Οὐκ ἔστιν ἀδικία κρίσεως. 243.
 Οὐκ ἔστιν ἐναντίον τῷ θεῷ νόμος. 371.
 Οὐκ ἔστιν ὀπλοφορεῖν ἐν εἰρήνῃ. 60.
 Οὐκ ἔστιν, ὡς ἔγραψας, ἰδεῖν.
 Οὐκ ἔστιν, ὡς φίλη κεφαλὴ, ἐν παραβύσει.
 161.
 Οὐκ ἔστι τῶν τυχόντων ἐπισκοπῆς. 171.
 Οὐκ ἔστι φυσικὰς ἀποδείξεις. 81.
 Οὐκ οἶδε κύριος ἀγρυπνεῖν. 194.
 Οὐκ οἶδε παραίτησιν ἡ φύσις. 164.
 Οὐ βημάτων ἀπαγγελία. 229.
 Οὐ σαυτὴν ἐστίν, ὡς οὐλος, τὸ δογματίζειν. 256.
 Οὐχ ἀρταγμον ἡγήσατο τὸ εἶναι. 202.
 Οὐχ ἡλικίας ὑποστροφῆν. 250.
 Οὐ κατὰ τὰς τῶν πενήτων τροφάς. 128.
 Ο' φθαλμοὶ ἐπισκόπου τυγχάνουσιν. 114.
 Ο' φθαλμοὶ καὶ χεῖρα δεξιάν. 160.
 Πάντα καλῶς ὁ χρηστὸς διαθεῖς. 295.
 Πάνυ σαφῶς διὰ τῶν ἀρχαίων. 88.
 Παραζηλῶν ὁ κύριος τὸν ἀχάρισον. 209.
 Πᾶσα μὲν γραφὴ πρὸς εὐσέβειαν βλέπεται.
 57.
 Πᾶσας μὲν, εἰ οἷόν τε, ὁμιλίας. 165.
 Παῦσαι λοιπὸν Γωάννης τῆς παντοκράτους. 344.
 Πειρῶμαι πολλὰς τρώγας. 148.
 Πλουτῶσαι τὰ ἱμάτια σήμερον καὶ αὔριον. 63.

Πέθην, ἔφης, οἱ ποτηροὶ λογισμοί. 241.
 Πολλὰ μὲν μαρτυρίαι γραφικαί. 341.
 Πολλὰ προφάσεις εἰς τῆς ἀποχῆς. 49. &
 134.
 Πολλὴ καὶ ἐστὶ, βέλτιος, κολακείας. 362.
 Πολλὴν, ὡς ἀκῶ, ποιῶν. 133.
 Πολλοὶ μὲν ἀρχῆς ἐξ ἀρχῶν. 220.
 Πολλοὶ σε κωμωδεῖσιν. 111.
 Πολλῶν πολλοῖς ἔρος ἐγγίνεται. 55. & 113.
 Πολυδύναμον καὶ πολυδριλήτορα. 140.
 Ποτήριον πτώσεως καὶ κίνδυνον θυμοῦ. 283.
 Πρασιόφεια μὲν οὐκ ἀξιοδορεῖ. 332.
 Πρόσφορον καὶ ἀρροδίαν σοι. 296.
 Πύλας ἔδωκε ὁ θεὸς λόγος. 273.
 Ράβδον καρυῖναι εἶδεν ἱερεμίας. 47.
 Σίτον τις γεωργήσας κατέκλεισε. 398.
 Σκαῖον σὲ τινὲς φασί. 213.
 Σκοπὸν σε δέδωκα, φησὶν ἡ θεία γραφή.
 115.
 Σοφιστεύεις ὅπως καὶ γράφων. 218.
 Σοφον ἔχεν ἀληθείας ἐξούρημα. 182.
 Σπέρματος γένος, & αἵματος κόμπος. 163.
 Συγχαίρομεν τῇ πύλει. 264.
 Σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος, ἡ ἔτερον. 119.
 Συσσαπέντας τῆς παλαιότητος. 138.
 Σωκράτης ὁ τῶν Ἀττικῶν δογμάτων. 96.
 Ταῖς παντόλμοις & θρασείαι γνώμαις. 269.
 Τὰ καλὰ συνάγεται εἰς ἀγνῆ. 248.
 Τὰ μέλλοντα λέγει ὁ Γακάβ. 73.
 Τὰ παρὰ πάντων σχεδὸν ἀνθρώπων. 33.
 Ταπεινὸς Ζώσιμος, ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ. 203.
 Ταπεινοφρόνει μάλλον, καὶ μὴ ταπεινολόγει.
 359.
 Τὰ πράγματα λόγων χρηρίζει. 130.
 Τὰς ἐν ἐκκλησίᾳ φλυαρίας καταπαύσαι. 166.
 Τὰς μὲν Ἑλλήνων θεοποιίας. 106.
 Τὰ ὑπερφουῖ καὶ θεία παιδεύματα. 406.
 Τέχνην ἀπαγγέλλει φιλόσοφος. 390.
 Τῇ λαβίδι ἔλαβεν ὁ διορατικώτατος. 126.
 Τὴν αἰτίαν τῆς μητρὸς τῶν υἱῶν. 200.
 Τὴν αἰτίαν τῆς παραβάσεως. 348.
 Τὴν ἀκαρπον Ἰουδαίων γεωρῶν. 143.
 Τὴν μὲν τοῦ νότου βασιλίτισσαν. 61.
 Τὴν μὲν τῶν ἀμαρτημάτων διδρῶσιν. 361.
 Τὴν συνὴν ἔχ' ἀπλῶς ὁ κύριος. 25.
 Τὴν τῷ θεῷ πνεύματος ἐπιφοίτησιν. 222.
 Τῆς πτέρυγος Ἡσαῦ ὁ Γακάβ. 239.
 Τῆς τελευταίας τῶν χρόνων. 252.
 Τί ἀρεῖσθε τὴν φύσιν. 2.
 Τί θαυμάζεις, ὅτι δι' ἐνδὲ ἀμαρτίαν. 124.
 Τί καθ' ἑαυτῶν τὴν τοῦ κυρίου. 183.
 Τί καὶ εἰ καὶ βιβλιοφορεῖς. 66.
 Τινὲς σε γλώτταν ἔχειν ἀκρατή. 347.
 Τινὲς σὲ φασὶν ἱερωσύνης ἔρᾶν. 107.
 Τινὲς χάριν, ἔφης, τὰ ἄψυχας. 288.
 Τί περισσόν, ἡ ἀλλότριον τῆς ἡμετέρας. 135.
 Τί σοβεῖς τὴν πόλιν ἀλαζών. 323.
 Τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου. 181.
 Τί σοι καὶ τῷ γένει τῷ θνητοτέρῳ. 368.
 Τίς σε ὁ γράφεται ἀποπίας. 100.
 Τίς σε οὐ κωμωδεῖς, τίς σε, κ. λ. 142.
 Τίς σοι ὄφελος τῆς Γωάννης πρὸς τὴν ἔρημον.
 110.
 Τί τὴν σενὴν ἐλόμενος. 207.
 Τὸ ἄχρις ἀπίου φέρε. 354.

Τὸ εἰρημένον ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. 108.
 Τὸ ἐν τῇ θείᾳ πυκτῇ περὶ τοῦ ἀστέρος. 385.
 Τὸ ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον. 150.
 Τὸ ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν. 399.
 Τὸ κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ. 352.
 Τὸ κρίνεσθαι ζῶντας ἐ νεκρῷ. 262.
 Τὸ μὲν μήκος αἰσχύνομαι, τὸν δὲ τύφον. 190.
 Τὸ μέσον τῶν λησῶν ἀνασχέσθαι. 290.
 Τὸν ἀβραμῖτιον ἀβραάμιον. 395.
 Τὸν βυληθέντα εὐεργετῆσαι. 64.
 Τὸν λαγῶν τὸ κατάφοβον ζῶον. 125.
 Τὸν λίθον τῷ μνήματι μετὰ τὴν ἀνάστασιν. 403.
 Τὸν μάχαις χαίροντα. 1.
 Τὸν μέλλοντα διασαλεύειν. 42.
 Τὸ ὃ δύναται ὃ ὅδε ποιεῖν. 370.
 Τὸ ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου. 91.
 Τὸ πρῶτον καὶ ἡμέρον καὶ περιβολῆς. 317.
 Τὸ πρέπον ἐκάστῳ κατὰ προστάτων. 145.
 Τὸ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι. 373.
 Τούτων βλασφημίας κραυγή. 346.
 Τούτων χρησιμεύει πρὸς σωτηρίαν. 155.
 Τούτων κακῶν ἐστὶν ἡ μέγιστή αἰτία. 310.
 Τὸ οὐ εἰ Χριστὸς ὃ ὅδε τοῦ Θεοῦ. 68.
 Τοῦ Θεοῦ Δανιὴλ ἡ περιβόητος. 260.
 Τὴν ἀσκήτιν καὶ σοί, κ. λ. 7.
 Τὴν μὲν ἀπὸ ἀρετῆς ἀρχομένης. 36.
 Τὴν πόνους τῶν καρπῶν σου. 411.
 Ταῦτε τῶν μοναχῶν νεοπαγεῖς. 292.
 Ταῦτο καὶ Ἰουδαῖοι τάλαι. 365.
 Τρεῖς τὸν κύριον ἀρνησάμενος. 372.
 Τῷ Εὐφρατῇ ἐξήνθησαν ποταμοί. 80.
 Τῶν τριῶν τῆς ταφῆς ἡμερουκτίων. 180.
 Τῷ ὑπερφυεῖ καὶ ἀνεκλαλήτῳ. 384.
 Τῷ περὶ τῆς οὐρίας τῇ μήτρᾳ φερόμενος. 132.
 Τῷ περὶ τῆς Θεοῦ ἀντιτάσσεται. 219.
 Τῷ πῶς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸν μῆρόν μου. 127.
 Φασὶ σὲ τινες πάντα μὲν. 223.
 Φιλοσοφία ἀποστέφεται θόρυβον. 167.
 Φλόγα φλογὸν συνέρας ἀπολογούμενος. 355.
 Φοβεῖ μετὰ τῆς θείας γραφῆς ὑποδείγματα. 379.
 Φρονίμως ἡμεῖς εἶναι κατὰ τὸν ὄφιν. 191.
 Χαῖρε παρ' ἡμῶν, Ἀβράμ. 75.
 Χαίρω ταῖς περὶ σὺ μαρτυρίαις. 45.
 Χαλκὴ μὲν εἰκὼν βασιλεὺς. 394.
 Χάρτην ἡμῖν οἱ πολῖται πετόμφοσι. 225.
 Χάσμα μέγα ἐρηχθῆναι. 224.
 Χρὴ σε, θαυμάσιε, ἄτρεπτον μὲν εἶ. 342.
 Χρὴ σε τὰς ἱερὰς ἀναπτήσσοντα βίβλους. 121.
 Χρὴ τὰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν. 32.
 Οἱ γε τρέπων εὐθύτητα οἰκίᾳ μαρτυρεῖς. 84.
 Οἱ μνηστικὸν σε πολλοὶ κομψοῦσιν. 311.
 Οἷον διὰ τῆς τεκνογονίας. 336.
 Οἷον ἡ ῥήτορ ἐν θαλάσσῃ. 247.
 Οἷον ἡ λεάνη συννέμεσθαι πρὸς βατον. 378. b.
 Οἷον οἱ ναυτικοὶ βρώματι. 54.
 Οἷον ὁ οἶνος ὑπερκορὴς ἐλκεόμενος. 71.
 Οἷον οὐκ ἀσφαλὲς μετὰ μαχίμων. 340.
 Οἷον παρθενίας τῆς φύσεως. 85.
 Οἷον τὰ ἔρια πρὸς παραδοχὴν. 363.
 Οἷον ὑποπιασμοῦ δεῖται. 93.
 Οἷον φιλοδόξῳ εὐπρέπεια ἡματιῶν. 257.

V. pag. 129. b. Εἰς τὸ λαλῆσαι Αἰβανίε σοφιστῇ. *Epistolae Libanii Sophistae* n. CCCXII. scho-
 liis aliquot marginalibus adscriptae. Prima
 inscribitur Κλεάρχῳ, & inc. Εἴμελλον γράψων.
 Ultima anepigrapha inc. Εἴ μοι σὺ δοκεῖς ἐπὶ
 τῆς σῆς ἀδελφῆς, κ. λ. Def. φύσις τε δυνάμε-
 νη. Harum Epistolarum uberiores notitiam
 dare superfedemus, eo quod collatae iam
 fuerint in editione Amstelodamensi, curante
 Io. Christophoro Wolfio, anni MDCCXXXVIII.
 folio, ubi haec in Praefatione ad Lectorem
 de hoc Codice traduntur: *Codex Medicus in*
4. Plut. LXXXVI. num. VIII. chariaccus, ma-
nu recente, & ad nauseam turpi, scriptus,
epistolas habet CCCXII. Characteres, & versus
adeo comprimuntur, ut vel lyncceos oculos unius
paginae lectio hebetes reddere possit. Sibi scilicet
non aliis Graeculus, quisquis fuerit, scri-
psisse id omne videretur.

VI. pag. 192. b. Συνεσίς Κυρηναίου ἐπισκόπου
 Πτολεμαῖδος ἐπιστολαί. *Synesi Cyrenaei Episcopi*
Ptolemaidos Epistolae n. CLVI. uberrimis scho-
 liis in margine, & glossis interlinearibus re-
 fertae. Prima ad Nicandrum inc. Παῖδας ἐγώ.
 Ultima τῷ φιλοσόφῳ, inc. Τῆς ἐξήνεγκας.
 Def. Πεντάτολις ὄνατο. Habentur omnes in
 edit. Paris. Gr. Lat. anni MDCCXXXII. fol. alias
 citata, licet ordine diverso: ultima enim in
 Codice, est CLIII. in edit.

VII. pag. 233. b. Παροιμίας κατὰ ἀλφάβη-
 τον. *Paroemiae, seu proverbialia iuxta alphabe-*
tum. Inc. Αὐτὴ ἡ μέριμνα ἔδεν ἔσπασεν, ἐπὶ
 τῶν ἀλιευτῶν ἰδὼν μηδὲν ἐλκεσάντων εἰρηται. Def.
 Οἱ ἔρω ἐν ἀσπίδι ξενίσαι ἐξέλομαι, ἐπὶ τῶν
 τὰς φίλους τὰς ἐαυτῶν ἔργοις εὐεργετῶντων. Edi-
 tae sunt in calce Michaelis Apostolii *Paroe-*
miarum Lugduni Batavor. ex officina Elze-
viriana MDCCXIX. 4. quibus titulus praeit:
Παροιμίας συλλεγεῖσαι παρὰ τῷ ἀγιωτάτῳ πα-
τριάρχῳ κυροῦ Γρηγορίῳ τῷ Κυπρίῳ κατὰ ἀλφά-
βητον. Sed in Codice sunt uberiores.

VIII. pag. 237. b. Εἰς τῶν τῶν Πλάτωνος
 παροιμίας. *Proverbia ex Platonis Operibus ex-*
cerpta. Inc. Οὐ μὴ χαμαὶ πέσῃ, ἐπὶ τῶν δια-
 κεινῶν ἔδεν λεγόντων, ἀλλ' ἐπιτυγχάνοντων.
 Def. Φαῦλον γὰρ οἱ πλείους τὸ κακὸν ἀκούουσιν.
 Hoc initium habes etiam in Cod. XXIX.
 Plut. LVIII. Catalogi Tom. II. pag. 472.
 §. IV. Non adfuit in citata Michaelis Apo-
 stolii collectione.

IX. pag. 239. b. Εἰς τὸ λαλῆσαι Γρηγορίῳ πατρι-
 ἀρχῳ. *Epistolae Gregorii Cyprii Patriarchae Con-*
stantinopolitani n. LXIII. quarum, utpote ine-
 ditarum, inscriptiones & initia, ut iacent in
 Codice, adferenda duximus. Ita igitur ha-
 bent:

1. inscrib. Τῷ Σαπφονοπέλῳ.
 Inc. Εἴ μοι καὶ σε τῆς ἐπιστολῆς.

2. Τῷ Νεοκαισαρείτῳ.

Τί τῶτος ἐπέσει.

3. *Ad eundem.*

Οἶδα καὶ τὴν ἐμαυτοῦ περὶ λόγου ἀσθένειαν.

4. Τῷ Χατζύκῃ Ἀθανασίῳ.

Τιμωτάτε, πολλάκις ἤτησας.

5. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Πολλὰ ἐγκαυχᾷ, ὀλίγα δὲ ὡς ἔσχατος λέγεις.
6. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Τὰ τοῦ Πέρσου παῖδια.
7. Τῷ Λογοθέτῃ τῷ γενικῷ.
Ὁ μὲν κανὼν τῷ μάρτυρος.
8. Τῷ Θεογνώστῳ.
Στομάχῳ κατάψυξις.
9. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Περὶ τοῦ ἀρχιερέως τοῦδε.
10. Τῷ Εὐφιλίνῳ.
Τὸ μὲν βιβλίον ἰδὲ σοὶ εἰς χεῖρας.
11. Τῷ Λογοθέτῃ.
Ἀλλων μὲν λόγους ἡγύμην.
12. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Ἐμὸν πάθος κάλει σὺ, κ. λ.
13. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ὁρμημένον με τὴν χθές.
14. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Ὁ δεῖνα ἡμέτερος θυγάτριον, κ. λ.
15. Τῷ Θεογνώστῳ.
Λευκὸς μὲν ὁ σὺς οἶνος.
16. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Πρὸς ἄλλον μὲν κὶ δις, κ. λ.
17. Τῷ Παχυμέρῃ.
Δέσποτά μου σοφώτατε, ἀνέγνω τὸν λόγον.
18. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Πάντες σε πλὴν ὀλίγων οἴονται.
19. Eidem.
Ἦν ὅτε λέγων ὑδὲν λέγειν.
20. Eidem.
Εἰ μὲν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν.
21. Eidem.
Ὡς ἦδυσ, ὦ λῶξε, εἰς τὸ ἐπὶ θέρους.
22. Eidem.
Δι' ἡμᾶς οὐχ ἦκει.
23. Eidem.
Εἰ τοῖς πτόθῳ κάμνυσιν.
24. Τῷ Ἀκροπολίτῃ.
Χάρτης ἐκ ἑστί μοι.
25. Τῷ Θεογνώστῳ.
Χαλεπὸν ἡμῖν ἀπανταχόθεν.
26. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Τετράμηνον ὅλον ἀποδημῶν.
27. Τῷ Βίσκῳ (1) Δημητρίῳ.
Ἐνέτυχον, ἀδελφεῖ ποθεινότατε.
28. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Μάνθανε, ὡς ὁ νεανίσκος ὅτος.
29. Τῷ Θεογνώστῳ.
Τὰ τε χρεωδέστερα.
30. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Ἀρτι πρῶτως ἡμᾶς.
31. Τῷ Αὐτοκράτορι.
Ἡράτις θεοσεφεῖς ἄγιε βασιλεῦ, νίκαε, κ. λ.
32. Τῷ μοναχῷ Γασίτῃ.
Ὁς σοὶ τὴν ἐπιστολὴν ἐγχειρίζεις.
33. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Τί μὲν τοῖς ἄλλοις διεληλυθόσι.
34. Τοῦ Μυζάλωνος πρὸς αὐτόν.
Ἐγὼ δὲ ἐσχυρόμην.
35. Τῷ Μυζάλῳ.
Οὔτε ἐπαινεῖν κρινῶ τὸν λόγον.
36. Τῷ μοναχῷ Γασίτῃ.
Ὁ ἐμὸς κὶ σὺς Κλήμης.

37. Τῷ Πριηνῃ.
Ὁ ποτὲ μὲν δεσπότης.
38. Τῷ μοναχῷ Γρηγορίῳ.
Ἀδελφεῖ τιμιώτατε, εἰδέναι σε χρή.
39. Τῷ Πριηνῃ.
Ἐμὸς ὁ παρὲς σοι.
40. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Φασὶ τινες λόγον.
41. Τῷ μοναχῷ Γασίτῃ.
Ἡδέως μὲν τὰς ἰχθῦς εἶδομεν.
42. Τῷ Σκυταριώτῃ.
Τὴν βίβλον τῶν προφητῶν.
43. Τῷ Σταυρακίῳ.
Ἐύχομαι ὑγιαίνειν σε, ἀδελφεῖ.
44. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ, ἔ τῷ Χέμνῳ.
Καποκαίδαε μὲν οἶδα.
45. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Καίρως, ὅτε τῆς πολυγυλλήτου, κ. λ.
46. Τῷ Χέμνῳ.
Ὅτε συνταξόμενος ἦκες.
47. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ὁρμημένον με γραφεῖν πρὸς σέ.
48. Eidem.
Ἄντ' ὑδενὸς ἄλλου τῇ σὴ φιλίᾳ.
49. Eidem.
Καὶ πρῶτον μὲν ὁ Γεώργιος.
50. Τῷ Σκυταριώτῃ.
Ἐβουλόμην μὲν λέγειν ἐν προοιμίῳ.
51. Τῷ Πεδισίμῳ.
Καὶ φιλίαν οἶδα τιμᾶν ἐγώ.
52. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Λόγος τὸν σοφώτατον Λογοθέτην.
53. Eidem.
Ἐγκαλεῖν οὐδὲν σοὶ βούλομαι.
54. Eidem.
Εἶθε μὴδ' αὖ τὴν ἀρχὴν.
55. Τῷ Ἀκροπολίτῃ.
Πολλὰ ἔσχον ἐγὼ πικραιδεῖς.
56. Eidem.
Οὐ μέμφομαι σε τὴν περὶ ἐπιστολᾶς προθυμίαν.
57. Eidem.
Ἐμεμφάμην, ὁμολογῶ.
58. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ἦσως ζητεῖς τινα καιρὸν.
59. Eidem.
Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν.
60. Anepigrapha.
Ἐλαφοὶ κὶ ταῦροι.
61. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ἀνὴρ ἐκεῖνος γράμματα ἔδοξε.
62. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Ἐύχομαι εἰς Θεὸν, ἵνα, κ. λ.
63. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ἦγιαίνειν σε κὶ ψυχὴν, κὶ σῶμα.
Eorumdem Gregorii Cyprii Epistolarum ini-
tia ordine alphabetico digesta.
Ἀδελφεῖ τιμιώτατε, εἰδέναι σε χρή. 38.
Ἀλλων μὲν λόγους ἡγύμην. 11.
Ἀνὴρ ἐκεῖνος γράμματα ἔδοξε. 61.
Ἄντ' ὑδενὸς ἄλλου τῇ σὴ φιλίᾳ. 48.
Ἀρτι πρῶτως ἡμᾶς. 30.
Δέσποτά μου σοφώτατε, ἀνέγνω τὸν λόγον.
17.
Δι' ἡμᾶς ἔχ ἦκει. 22.

Ἐβου.

(1) Fabric. in not. ad Allatii Diatrib. de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. p. 309. vocat Βασίλειον.

Ἐβυλόμεν μὲν λέγειν ἐν προοιμίῳ. 50.
 Ἐγκαλεῖν οὐδὲν σοὶ βύλομαι. 53.
 Ἐγὼ δὲ ἡσχυρόμην. 34.
 Εἴς με κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν. 20.
 Εἰ τοῖς πόθῳ κάμνουσιν. 23.
 Ἐλαφοὶ καὶ ταῦροι. 60.
 Ἐμεψάμην, ὁμολογῶ. 57.
 Ἐμὸν πάθος κάλει σύ. 12.
 Ἐμὸς ὁ παρεστὸς σοὶ. 39.
 Ἐνέτυχον, ἀδελφεὲ ποθαινότατε. 27.
 Ἐπαίνῳ καὶ σε τῆς ἐπιστολῆς. 1.
 Εὐχομαι εἰς Θεὸν, ἵνα, κ. λ. 62.
 Εὐχομαι ὑγιαίνειν σε, ἀδελφε. 43.
 Ἡδῶς μὲν τὰς ἰχθῦς εἶδομεν. 41.
 Ἦν ὅτε λέγων οὐδὲν λέγειν. 19.
 Ἰσως ζητεῖς τινα καιρὸν. 58.
 Καὶ πρῶτον μὲν ὁ Γεώργιος. 49.
 Καιρὸς, ὅτε τῆς πολυθρῦλλότητος. 35.
 Καὶ Φιλίαν οἶδα τιμᾶν ἐγώ. 51.
 Κακόπαιδας μὲν οἶδα. 44.
 Κράτις Θεοσεφῆς ἄγχι βασιλεῦ, νίκας. 31.
 Λευκὸς μὲν ὁ σὸς οἶνος. 15.
 Λόγος τὸν σοφώτατον Λογοθέτην. 52.
 Μανθάνε, ὡς ὁ νεανίσκος ἔτος. 28.
 Ὁ δὲ ἡμέτερος ἑταῖριον. 14.
 Ὁ ἐμὸς καὶ σὺ Κλήμης. 36.
 Οἶδα καὶ τὴν ἑμαυτῷ περὶ λόγου, κ. λ. 3.
 Ὁ μὲν κανὼν τοῦ μάρτυρος. 7.
 Ὁ ποτὲ μὲν δεσπότης. 37.
 Ὅς σοὶ τὴν ἐπιστολὴν ἐγχειρίζει. 32.
 Ὁ τε συνταξόμενος ἡμεῖς. 46.
 Οὐ μέμφομαι σοὶ τὴν περὶ ἐπιστολᾶς, κ. λ. 56.
 Οὐτε ἔπαινεῖν κρινῶ τὸν λόγον. 35.
 Πάντες σε πλὴν ὀλίγων οἴονται. 18.
 Περὶ τοῦ ἀρχιερέως τῆςδε. 9.
 Πολλὰ ἐγκαυχᾶ, ὀλίγα δέ. 5.
 Πολλὰ ἔσχον ἐγὼ πικρανθείς. 55.
 Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. 59.
 Πρὸς ἄλλον μὲν καὶ δις. 16.
 Στομάχῳ κατὰ φύσιν. 8.
 Τὰ τε χρεωδίσπρα. 29.
 Τὰ τοῦ Πέρου παιδία. 6.
 Τετράμηνον ὅλον ἀποδημῶν. 26.
 Τὴν βιβλίον τῶν προφητῶν. 42.
 Τί μὲν τοῖς ἄλλοις διεληλυθῶσι. 33.
 Τιμώτατε, πολλὰ καὶ ἤτησας. 4.
 Τί τῆς ἐπέσης. 2.
 Τὸ μὲν βιβλίον ἰδὲ σοὶ εἰς χεῖρας. 10.
 Ὑγιαίνειν σε καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα. 63.
 Φασὶ τινες λόγον. 40.
 Χαλεπὸν ἡμῖν ἀπανταχόθεν. 25.
 Χάρτης ἐκ ἑστέ μοι. 24.
 Ὁ γνημένον με γράφειν πρὸς σέ. 47.
 Ὁ γνημένον με τὴν χθὲς. 13.
 Ὅς ἡδὲ, ὡς ἄσπε, εἰς τὸ ἐπὶ θέρος. 21.
 X. pag. 250. Ἀποφθέγματα τῶν σοφῶν παρ' Ἑλλήσιν. *Aporrhigmata sapientum apud Graecos*. Inc. Θαλῆς ὁ Ἀθηναῖος ἐρωτᾷ διὰ τί οὐ τεκνοποιεῖ, ἔφη, διὰ φιλοτεχνίαν. Def. Τίμων ἐρωτᾷ διὰ τί παρῆκε ἐκ Θηβῶν, ἔφη, ἵν' ὑμᾶς ἐναπεπταμένους ὁρῶν γελῶ. Nomina autem sa-

pientum, quorum haec recensentur effata, sunt ista: Anacharsis Scythae, Anaxagoras Clazomenius, Anaxarchus Abderites, Antisthenes Atheniensis, Aristippus Cyrenaeus, Aristoteles Stagiritae, Bias, Bion Borysthennitae, Chilo Lacedaemonius, Chrysippus Tarsensis, Cleanthes, Cleobulus Lindius, Demetrius Phalereus, Diogenes, Heraclides, Heraclitus Ephesus, Hipparchia, Lycon Troadenus, Menedemus, Periander Corinthius, Pittacus Mitylaenus, Plato, Pyrrhon Eleus, Pythagoras Samius, Socrates, Solon Atheniensis, Speusippus, Stilpo Megarensis, Thales Atheniensis, Theodorus philosophus, Theophrastus, Timon, Xenocrates, Xenophanes, Zeno Cyprius, & alii fortasse.

XI. pag. 261. b. Βρῦτυ Περγαμηνοῦ ἐπιστολαί. *Bruti Pergameni Epistolae*, & quidem num. LXX. (1) eodem prorsus ordine, quo iacent in Codice XXXIII. Plut. XXXII. quarum recensionem vide Catalogi nostri Tom. II. pag. 181. seqq.

XII. pag. 265. Sequitur alia *Epistolarum Collectio*, nullo auctoris nomine appposito, quas diligenti habita perquisitione ad Theophrastum Scholasticum Simocatam pertinereprehendimus. Sunt autem numero LV, nimirum sexdecim *Morales*, viginti tres *Amatoriae*, ac sexdecim *Rusticae*, quarum postremae novem sunt anepigraphae, habenturque inter Epistolas Graecanicas Collectionis Cuicianaeditas Aurel. Allobrog. mdcvi. fol. a p. 397. ad pag. 417. ubi multo plures sunt. Quae igitur desiderantur in Codice, sunt I. IV. VII. XXXII. XXXVII. XL. XLIII. XLIV. XLVI. XLVII. L. LVI. LXI. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXX. LXXI. LXXII. LXXIV. LXXV. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXII. & LXXXIII. In reliquis magnum titulorum discrimen animadvertimus, ut siqua ipsarum editio paranda sit, huius Codicis lectio consulenda videatur.

XIII. pag. 270. b. Πρόβλην τοῦ Πλατωνικοῦ φιλοσόφου θεολογικῇ σοιχείῳσι, κεφάλαια σία'. *Procli philosophi Platonici Elementa Theologica Caput CCXI*. Primum Caput inc. Πάν πλῆθος μετέχει. Ultimum def. πᾶσα ἀρα ψυχὴ κατ-εἰσιν. Haec Procli Institutio Theologica, si-ve Propositiones CCXI. cum totidem demonstrationibus, Latine ex versione Francisci Patricii lucem adspexit Ferrariae apud Dominicum Mamarellum anno mclxxxiii. in 4. cum titulo *Elementorum Theologicorum*. Proclo Patriarchae Constantinopolitano male tribuitur a Verderio in iterata edit. Biblioth. Constantinopolitanae. Graece cum Francisci Porti translatione subiecta est libris sex Theologiae Platonicae Hamburgi mdcxviii. fol. Vetus Latina interpretatio Gulielmi de Morbesta, si-ve Morbeka, absoluta Viterbii A. C. mclxxviii. servatur Ms. in Bibl. Vindobonensi, ut habet Lambecius Lib. VII. p. 38.

In-

(1) In Codice propter omisium numerum κα'. sc. L.I. videntur esse LXXI totidemque enunciantur a Montfaucon in suo Catalogo; quod tamen falsum.

Inter Codices Holstenianos Bibliothecae Iohanneae Hamburgensis occurrunt Graece Nicolai Episcopi Methonensis, qui circa A. C. mxc. floruit, animadversiones in Procli Institutionem Theologicam, quibus falsa praecipue de fide doctrina, una cum aliis quibusdam Procli dogmatis a Christiano sensu alienis oppugnantur, cum hoc titulo: Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης ἀνὰ πτυχὶς τῆς Θεολογικῆς σχολειώσεως Πρόκλη τοῦ Λυκίου, Πραγματικῆς φιλοσόφου, πρὸς τὸ μὴ συναρπαζεσθαι τὰς ἀναγινώσκοντας ὑπὸ τῆς ἐπιφαινομένης αὐτῇ πειθαρχίας, καὶ σκανδαλίζεσθαι κατὰ τῆς ὑγιᾶς πίστεως. Has ex Vaticano Codice 626. descripsit Holstenius, teste Fabricio Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 517.

XIV. pag. 291. b. Γραμμὰ τοῦ σοφωτάτου Ἀργυροῦ μέθοδος λογικωτέρα ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων, καὶ τῶν τέτοις ἐπομένων. *Sapientissimi Isacii Argyri methodus rationabilior solarium & lunarium cyclorum, & eorum quae ex his consequuntur.* Inc. Πρῶτον μὲν εἰς ἡμῖν. Def. ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἀξιόλογον ἀπεργαζομένης. Habetur Graece & Latine edita in Vranologio Petavii, eius Operis de Doctrina Temporum Tom. III. edit. Antwerp. mdccliii. fol. a pag. 194. ad pag. 205 & quidem in Capita XVI. divisa, cum Praefat. ad Oenaeoten D. Andronicum, quae in Codice desideratur. Clauditur Tractatus laterculo quodam exhibente Tabulam Paschalem a D. Nicephoro Gregora emendatam, qualis in dicta editione Latine tantum repraesentatur pag. 206. adiecto praeterea ad calcem tabulae hoc ad lectorem monito: Ἐγέρετο μὲν διορθώσεως χάριν, οὐ πρᾶττεται δὲ, καὶ πρόσθετε ὁ ἀναγνώσκων. Notandum interim est, inter Caput IX. & X. insertum esse in Codice alium eiusdem Argyri Tractatum cum hoc titulo: Τοῦ αὐτοῦ Ἀργυροῦ ἀποδείξεις, ὅτι κυριώτερα πασῶν ἀρχῶν τῶν τε ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων ἢ τοῦ Σεπτεμβρίου α'. καὶ ἴνου χάριν ἐπὶ μὲν τῶν ἡλιακῶν εἰς τὴν τοῦ Οὐκταβρίου α' μετετέτη, ἐπὶ δὲ τῶν σεληνιακῶν εἰς τὴν τοῦ Γανναρίου α'. *Eiusdem Argyri demonstrationes, quod optimum omnium initium solarium & lunarium cyclorum est Septembris dies XXX. & cur in solaribus in Octobris diem primam translatum est, in lunariis vero in primam Ianuarii.* Inc. Τῆς τοῦ ἔτους ἀρχῆς, ἅλλης καὶ ἅλλης παρ' ἑτέροις νομιζομένης. Def. ἔχονται ἐκατὰ τὰς ἀπὸ τῆς προλεγόμενης συνόδου ἡμέρας ἰδ'. τῆς σελήνης. Hunc Tractatum in dicta editione minime reperiimus; ac fortasse idem est atque ille, quem Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 178. indicat verbis, *Methodus melior solarium & lunarium cyclorum*, atque Ms. exstare in Bibliotheca Leidensi ex legato Iosephi Scaligeri.

XV. pag. 300 Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐρέσεως τῶν τετραγωνικῶν πλευρῶν τῶν μὴ ῥητῶν τετραγώνων ἀριθμῶν. *Eiusdem de inventione quadraticorum laterum irrationalium numerorum quadratorum.* Inc. Τῶν μὲν ῥητῶν τετραγώνων ἀριθμῶν εὐχερὲς εἰς ἢ τῶν πλευρῶν εὐρεσις. Def. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Invenit fortasse Opusculum

hoc Fabricius ipse loc. & pag. cit. verbis illis *De extractione radices quadraticae quadratorum irrationalium.*

XVI. pag. 303. b. Τοῦ νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσόστομου. *Nomophylaxis Ioannis Diaconi Eugenici in imaginem magni Chrysostomi* Carmen iambicum, quod est:

Τὸ πάντιμον Φῶς, ὁ χρυσεὺς ἑωσφόρος,
Ὁ χαριτώνυμος, τὸ καλὸν γῆς ἄλλας,
Ὁ οὐκ ἐν τῷ σῶμα Χρ. τε καὶ Παύλῳ,
Ἦ βροττόφρωνος τῆς ἀληθείας σάλπιγγς,
Καὶ τερψίθυμος τῆς μετανοίας φέρμιγγς,
Ἦ τῶν λόγων ἄβυσσος, ἡ ξένη φύσις,
Ἦ τῆς σοφίας κενταυρόβροτος χύσις,
Ὁ ὠκεανὸς ἐξ Εὐδὲμ. ὁ βασιλεύς,
Ἀῖρων πᾶσαν γῆν πανταχῇ θαυμασίως,
Ἀῖρων δὲ ψείδρει οὐ μόνον τετρασέμεις.
Περιγρατῶν δὲ το ξύμπαν πολυσέμεις,
Ἰδοὺ τοπαμῆδον γλυκὺ χεῖρ ἡμῶν
Τῶν δογματῶν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον
Τίτρον, γλυκάζον, ὡς ἔλαιον λιπαῖνον,
Καὶ τῶν πατριῶν τὰς ῥοὰς διδασμάτων
Πιστὸς ἅπαντας ἐκφορεῖσθαι προτρέπων.
Εἴς ὧν καὶ σὴ παῖς βασιλεὺς Θεοδώρα
Πληθεύσας παιδέδεν με ἀ θέρμου πύθου,
Εἴν τῶς τῷ πίναντι τὴν χάριν γράφω,
Ὡς ζῶντα καὶ πνέοντα προσβλέψασά σε.
Ὡς γὰρ θασίων ζῆς ἐξ ἄρας ἱσαρσίας,
Οὕτω γραφεὶς ζῆς ἐξ ἄρας εὐτεχνίας.
Εἰ δ' ἔχι καὶ πνεῖς, τῷτο τῆς ἀσιτίας.
Ἦ μάκαρ συζῶν ὑπὲρ τὰς νόας ἔξης,
Κάλλιςα νεκρῶν ἐξ ὕλης τὰς ἀγγέλους.

Hic Ioannes Eugenicus Nomophylax, Marci Ephesii frater, antirrheticum scripsit adversus synodum Florentinam Ms. in Biblioth. Bavarica, e quo loca quaedam protulit Al-larius de Purgatorio p. 61. 140. 220 241. Nihil de his Carminibus habet Fabricius B. G. Vol. X. p. 522.

XVII. pag. 304. Τοῦ αὐτοῦ νομοφύλακος ἐπιτάφιος τῇ Παλαιολογίνῃ. *Eiusdem Nomophylaxis epitaphion Palaeologinae.* Sed praeter primum verbum, quod est Θωμάς, nil aliud legitur, pagina ad illud describendum vacua relicta.

XVIII. pag. ead. Τὰ αὐτὰ εἰς παναγιαρίου. *Eiusdem in Panagiarium tetrastrichon iambicum, quod est huiusmodi:*

Ἦ θεοχαρίτωτος γαστήρ σου, κῆρ,
Τράπεζα λαμπρὰ μουσικῶς ἀνεφάνη,
Τὸν οὐράνιον καὶ γερρὸν ζωῆς ἄρτον
Φέρουσα Χριστὸν, δὲ πᾶς τρώγων ἐ θνήσκει.

XIX. pag. 304. b. Προθεωρία τοῦ Νομοφύλακος. *Praefatio Nomophylaxis* (i. eiusdem Ioannis Eugenici, de quo supra) in Aethiopica Heliodori, quae quum desideretur in editione, nec valde longa sit, integra subiicitur; continet autem insignem illius Operis laudationem. Ea igitur sequens est:

Ἦ τὰ περὶ Θεογένειον καὶ Χαρίκλειον γλαφυρῶς
καὶ θαυμασίως δραματούργουσα βιβλος ἥδε, εἰς
δέκα τὸν τέλειον ἀριθμὸν τμήματα διηρημένη, καὶ
ἅλλαις μὲν συχναῖς καὶ διαφόραις κατέστηται χά-
ρισι, καὶ ὡς χρυσῶφης καὶ λογοκόλλητος καὶ πο-
λύ-
X

λύτιμος διήνθισαι εἴφανος· πυκνὴ τε γὰρ εὐρημάτων καὶ νοημάτων καινοσχεπῶν ἀγλαΐα πεποικιλταί, ὥς τε πάντα λογίων ἑσμὶν διαφερόντως νικᾶσθαι τὸς ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ συνθέντας δράματα, καὶ συνήκη τῇ ἐν λόγους ῥητορικοῖς ἀρίστῃ, καὶ ἰδεῶν κρᾶσι καὶ ἑνότητι, καὶ ἡκριβωμένη λέξει κεκόσμηται· καὶ μὴν καὶ γνωμολογίαις οὐκ ὀλίγαις μεταξὺ χρησάται καὶ τῷ βίῳ λυσιτελείαι, καὶ παραδείγμασιν ἀναγκαίοις, καὶ μερῶν γῆς τῶν ἐπικαιροτέρων περιηγήσεις, καὶ πολεμικῶν στρατηγικῶν ἐκδίσεις σεσαφύργηται· ἔτι δὲ ἐπὶ ὧδε καὶ παρίσων ἔστιν οὐ καὶ ὁμοιοτελεῦτων καὶ ὅλως παντοίων τοῦ λόγου σχημάτων ἐκ ἀμοιρεί, καὶ τούτων ἐν μέτρῳ καὶ σαθρῷ πάντων καὶ θαυμαστῇ διαίτη καὶ οἰκονομίᾳ, ὥς μήτε τὸ τῷ λόγῳ σεμνὸν καὶ γοργὸν ὑπὸ ἀγαν ἀναιμένυ δοκεῖν ὑπτιάζειν καὶ καθυφίσσεται, μήτε τὸ τεργνὸν καὶ σαφὲς τῷ σφοδρῷ καὶ τραχεῖ καὶ ὁπωσὺν ἐξογκοῦσθαι, καὶ πλεῖν ἢ δεῖ μεγεθύνεσθαι· ἀλλὰ διὰ πάντων, ὥσπερ ἐν μέσῃ τινὶ καὶ βασιλικῇ ἀτραπῷ προίεναι, καὶ ἴσον καὶ ὁμοιότατον ἑαυτὸν ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασιν. ἐξαίρετον δὲ ἡ βίβλος ἐκφαίνει τοῖς μὴ ἀπλῶς, μηδὲ τὸ ἐπιπλοῖον μόνον ὁρᾶσι, μηδὲ πρὸς εἰ τι ποῦ μεταξὺ τῇ φύσει ἐπόμενον ἐμπαθῶς κεχρησίν· ἀλλὰ πρὸς τῷ βαθεῖ τῆς διανοίας, καὶ τῷ σκοπῷ καὶ τοῖς ἀποτελέσμασι τοῦ δράματος δίκηνυμένοις, ὅτι δι' αὐτῆς ἐν ἕτῳ δοκῶσι σαθρὰ καὶ ἀσέμνη τῇ ἰσοθέσει, καὶ ἀγενεῖ καὶ ἀχρήστῳ ὕλῃ ὁ τῶν γενικῶν ἀρετῶν ἱερὸς χορὸς, καὶ ἡ τούτων θαυμαστὴ τάξις καὶ ἐνότης καὶ συμφωνία καὶ ἡ ἐντεῦθεν μυστικὴ τεργνότης καὶ εὐωδία, ὥς ἀπὸ χαρίτων εἴφανος καλλιπλοῦς τινὲς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, πολυανθὺς καὶ μυριοφύτης παραδείσος καὶ ὁ μέγας καὶ κατησερμένος οὐρανός, καὶ τὰ μεγάλα σοιεῖται τὰ τὴν λογικὴν ψυχὴν συνεισῶντα καὶ κοσμοῦντα διαπραπῶς συμπέπλεκται τε καὶ βρύει καὶ εἰδοποιεῖται καὶ συμπέπληκται· τῆς ἀνδρείας δηλαδὴ τὸ θαυερὸν τε καὶ μεγαλοπρεπές, τῆς δικαιοσύνης τὸ εὐθεῖ, τῆς σωφροσύνης οὐχ ἡμισυ τὸ σεμνὸν καὶ θεοσιδὲς, καὶ τῆς φρονήσεως τὸ τέλειον. Εἰ δ' ἐνίοις ἀμέλει καὶ τούτων ἕτως ἐχόντων, οὐ λυσιτελεῖ ὅμως τῆς νεωτέρου εἴτε τῷ σώματι, εἴτε μᾶλλον τῷ φρονήματι δοκεῖ τὸ σύγγραμμα, πάντως ἂν εἴποι τις ἐπικαίρως κῆρυξά, τῷδε τῷ λόγῳ δικαίως ἐκ τούτων ἀπαγορεύεσθαι, ὃ κατὰ τῶν τῆς θείας γραφῆς ἡ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος ἁσματικῇ πυκνότητι, ἢ τὸν ἱερὸν νυμφίον καὶ τὴν νοητὴν νύμφην μυστικῶς δραματογραφῶσα, καὶ ῥήματα καὶ νεύματα καὶ νοήματα θείως καὶ νοερῶς ἐρῶντος καὶ ἐρωμένης ἀπαθῶς εἰκονογραφῶσα. ἔρρετω τοίνυν γλῶττα μεμψίμοιρος καὶ χαϊρέκακος, ἢ τὴν συγγραφὴν καὶ τὸν καλὸν ταύτης δημιουργὸν ἀλόγως λοιδορῶσα, καὶ πᾶς τις λόγων καὶ λόγῳ καὶ σπουδῆς ἐχομένων πονημάτων ἐρασῆς ἔσω, λυσιτελείας ἅπασιν πεφυκέναι ταύτην ὑπόθεσιν τοῖς προσέχουσιν, καὶ σωφροσύνης καὶ μεγαλοψυχίας διδασκαλίων, καὶ γάμων ἐνθέσμων καὶ τιμίων ὑπόδειγμα, καὶ πάσης ἀσωτίας καὶ ἡδονῆς ἀδέσμου σφοδρότατον ἐλεγχον, ὥς ἐξ αὐτῆς ταύτης τοῦτο καταμανθάνειν ἀκριβῶς ἔνεστιν.

Claudatur deinde hoc disticho iambico ab eadem manu exarato:

Ἡ σωφροσύνη καὶ νύμφη πυκνὴν,
Ἀλλὰ μελιττόεσσαν ὠδίνει χάριν.

Temperantia quamvis concipiat amaritudinem,

Mellitam tamen parturit laetitiam.

XX. pag. 305. Excerpta Theologica de Spiritu Sancto, e variis Patribus, complectentia sententias tum Graecorum, tum Latinorum, seu Francorum. Graecorum Patrum nomina, ac loca, unde sententiae adferuntur, sunt ista:

Athanasius ex ipsius Confessione Fidei, ex Tomo de Incarnatione Dei Verbi, ex Epist. ad Serapionem, ἀπὸ τοῦ πρὸς Μελέτιον καὶ Εὐσέβιον τὸν Σαμοσατέα, καὶ ἐκ τῶν περὶ τοῦ ὁμοιωσὶ εἶναι τὴν τριάδα μαρτυρίων τῆς γραφῆς.

Basilii Magnus ex tertio Libro contra Eunomium, ex Epist. ad Eustathium; in illud Verbo Domini caeli firmati sunt; ἐκ τῶν κατὰ Σαβελλιανῶν, ex Libro ad Amphilo-chium, ex Epist. ad fratrem suum de substantia, hypostasi & differentia, & ex Epist. πρὸς κανονικὰς τινὰς.

Cyrillus Alexandrinus ex primo Libro de adoratione & cultu in spiritu & veritate, ex Interpretatione in prophetam Ioël, in Evangelium S. Ioannis, & in Symbolum; ex Libro II. Thesaurorum, ἐν τῷ β' τῶν πρὸς Ἐρμεῖαν, ex Libris adversus Iulianum, & ex Epist. ad quosdam Monachos.

Epiphanius ex Ancorato.

Gregorius Nazianzenus ex Orationibus Valedictoria, de dogmate & officio Episcoporum, in sancta Lumina, & in sanctum Baptisma; & ex Carminibus de Spiritu Sancto.

Gregorius Nyssenus ἀπὸ τῆς θεωρητικῆς, ex primo libro contra Eunomium, ex Oratione de Spiritu Sancto contra Macedonianos, Libro ad Ablabium, Encomio in Protomartyrem Stephanum, & Homilia in Orationem Dominicam.

Gregorius Thaumaturgus ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως, ἐκ τῆς κατὰ μέρος πίσεως, & ἐκ τοῦ λόγου, ὃ ἡ ἀρχὴ, Ἐχθιστοὶ καὶ ἀλλότριοι.

Ioannes Chrysostomus ex Oratione in Nativitatem Christi, & quod unicuique climati Angeli praesunt, & ex alia de Spiritu Sancto, tum ἐκ τοῦ πρώτου προφυλακτικῷ, οὐ ἡ ἀρχὴ, Ἐπειδὴ τῷ ἀγαθῷ προσερχόμεθα, & ex Interpretatione in psalmum XCVI.

Ioannes Damascenus ex Capitibus Theologicis.

Maximus ex tertia Centuria, ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων, & εἰς τὸ, τί δηλῶσαι βύλεται τῷ προφήτῃ Ζαχαρίᾳ ἡ χρυσὴ λυχνία.

Metaphrastes in Martyrio S. Dionysii.

Nilus.

Tarasius ἐκ τῆς πρὸς τὸς ἀρχιερεῖς ἐπιστολῆς.

Theodoretus.

Excerpta ex Aetis primae Synodi, & ex Confessione Catholicae Fidei, quam exposuere Episcopi in veteri Roma congregati sub Damaso Papa, & Theodosio Imp.

Testimoniis hisce subiiciuntur Photii patriarchae Capita syllogistica undecim contra Latinos; eaque statim excipiunt auctoritates aliae

aliae SS. Patrum Latinorum de Spiritu Sancto, qui sunt:

Augustinus ex Epist. ad Maximinum, Enchiridio, & Libro XV. de Trinitate.

Caelestinus Papa *εις λόγον ἐπ' ἐκκλησίᾳ λαλῶντα*.

Damasus Papa ad Paullinum Thessalonicensem.

Hieronymus ex Epist. ad Damasum.

Sylvester *ἐν τῇ κατὰ τοῦ γόητος ἐκείνου εὐχῇ*.

XXI. pag. 309. *Sententiae excerptae e variis, ac praesertim ex Oratione Isocratis ad Demonicum*. Prima est, *Μηδενὶ συμφορὰν ἀνείδισις· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, ἔ τὸ μέλλον ἀόρατον*. Ultima vero, *Ἀγάπα τὸν ὑπαρχόντων ἀγαθὸν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κτήσιν, ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπλάουσιν*. Praeter Isocratem, cuius est huius sententiarum collectionis potior pars, adferuntur etiam dicta Alexandri Macedonis, Aristippi, Chrysippi, Demosthenis, & Pittaci.

XXII. pag. 313. *b. Ἀποφθίγματα σοφῶν τῶν ζ'*. *Aporrhthegmata*, seu *sententiae septem Sapientum*, & aliorum clarorum virorum. Prima est, *Πάντων μέτρον ἄριστον*. Ultima, *Ἀρχοντα εἶναι δεῖ συμπαθεῖν καὶ φιλεῖν ὅσους, ἀμνησίκακον, ἀβέγητον, ἀπροσπύλληπτον καὶ ἀδωροδόκητον, καὶ πρὸ πάντων οὐ διαβολαῖς εὐκόλως καὶ λοιδορίαις πείθεσθαι*. Sapientum nomina sunt, Aeschines rhetor, Aesopus, Alexander Macedo, Anacharsis, Anaxagoras, Antigonus Rex, Antisthenes, Aristides Iustus, Aristippus Cyrenaeus, Aristoteles, Callimachus, Cicero, Cleanthes, Cleostratus, Clitarchus, Democritus, Demosthenes, Diogenes, Dionysius tyrannus, Erasthenes Cyrenaeus, Euripides, Isocrates, Leonides, Lycurgus, Philostratus, Seleucus, Solon, Synesius, Thales, Theanides Lacon, Themistocles, Theocritus, Theophrastus, Zeno philosophus, & alii fortasse.

XXIII. p. 317. *b. Epigrammata duo iambica, primum tristichon, duodecim fectorum, quae Graeci vocant δεσποτικά, complectitur nomina, hoc pacto:*

*Τὸ Χαίρε, Γέννα, Συμεῶν, Γορδάνη,
Θαβάρ, Λάζαρος, Βαῖα, Σαυροῦ Εὐλόν,
Εὐγερεῖς, Ἀΐσις, Πνεῦμα, καὶ Κόρης μέρος.*

Alterum vero hexastichon prioris veluti explanationem exhibet, & sequens est:

*Εὐαγγελισμόν καὶ Θεοῦ γένναν ὄρα,
Τὴν ὑπαπαντὴν καὶ τὸ βάπτισμα πάλιν,
Ὅρος τὸ Θαβάρ καὶ Λάζαρον ἐξ ᾧ αὐτὸς,
Τὰ τῆς νίκης σύσσημα, Σαυρὸν Χριστοῦ,
Ἀνάστασιν τε καὶ τὴν ἄρσιν εἰς πῶλον,
Σὺν καθόδῳ Πνεύματος, ἀγνῆς τὸν μόρον.*

XXIV. pag. ead. *Mensium duodecim nomina apud Aithenienses, a Septembri incipiendo.*

XXV. pag. 318. Excerpta quaedam de rebus diversi argumenti, characteribus ita exhibitis exarata, atque ita inter se congesta ac veluti conglutinata, ut unum ab altero fecerim vix possit. Ipsorum vero praecipua tan-

tum innuemus, quae sunt: De Alexandro Macedone satis multa fragmenta ex Arriano de eius expeditione, ac Plutarcho de eius fortuna defuncta. Pag. 319. *b. Geographico-historica de Aegypti regione, ac Nili alluvione*. Pag. 320. De Pythagoreorum ac Stoicorum quibusdam placitis. Pag. ead. *b. De primis artium inventoribus, ac de Hebraici alphabeti litteris; tum de Archimede quaedam*. Pag. 321. Quaestiones breves nonnullae theologiae, ac praesertim in Testamentum vetus. Pag. ead. *b. De Pythagoreorum haeresi, quod mundus sit ingenuus*. Pag. 322. *b. De proprietatibus quorundam populorum e Ptolemaeo, & Agatharchide; nec non de natura ac proprietate variorum animalium*. Pag. 324. *b. Dicta quaedam Menandri & Aristotelis; ac de decem principiis, sive elementis, ad quae Pythagorei universas res creatas referebant; de Oenopide, Caesare Augusto, Gregorio Theologo, ac Semiramide item Excerpta brevissima; nec non alia Pythagoricae philosophiae dogmata*. Pag. 325. Enumerantur septem sacrae Scripturae versiones, decem Hierosolymae depopulationes, totidem nomina, quibus apud Hebraeos appellabatur Deus, totidemque dies festi apud eosdem; ac tandem de legibus Hebraeorum, poenisque contra ipsarum violatores statutis levia quaedam attinguntur. Haec autem omnia diversa manus propere oscitanterque exaravit.

XXVI. pag. 325. *b. Ἐπιστολαὶ Διογένης τοῦ Κυνικοῦ. Epistolae Diogenis Cynici*, quae sunt num. XVIII. nimirum iuxta editionem Cuicianaam alias citatam pag. 338. seqq. I. II. III. IV. V. VI. VIII. IX. XI. XIII. XVII. XVIII. XIX. XX. XXII. XXIII. XXIV. & XXV. Hisce Epistolis interiecti sunt, quum tres paginae vacuae relictas fuissent, Canones quidam Apostolorum, in quibus praecipue agitur *de Episcopis, & Clericis*; tum *de metris ac pedibus diversorum versuum* non pauca, quorum initium: *Τί ἐστὶ μέτρον; ποδῶν συνήκη*. Finis: *δακτύλων βέβηματα χεῖρε*. Tandem Epistolae duae, *Alexandri nimirum ad Aristotelem, & Aristotelis ad Alexandrum*, quae sunt postremae duae inter Aristotelis Epp. in cit. Collect. Cuic. p. 316.

XXVII. pag. 329. *b. Excerptum quoddam historicum de serpentibus alatis, qui in Aegypto & Arabia reperiuntur, dialecto Ionica, ex Herodoto fortasse defunctum; huius enim historici nomen in margine apparet*. Inc. *Τὰ γὰρ δένδρεα ταῦτα τὰ λιβανωτοφόρα ὅφισιν ὑπόπτει, κ. λ.* Def. *ἔτω τὴν ἐκδυσιν ποιεῖται*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. pessimae & intricatissimae scripturae, & in titulis rubricatis plerumque evanidae, cuius propterea recensio quantam nobis molestiam attulerit vix credibile est. Constat foliis scriptis 329.

ΜΙΧΑΗΛ ΕΦΕΣΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ
ΤΑ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΜΟΡΙΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

MICHAELIS EPHESII SCHOLIA
IN LIB. ARISTOTELIS DE
PARTIBVS ANIMALIVM.

Adde etiam

In Libros de incessu, & generatione animalium;
nec non Eutecni paraphrasim in Nicandrum,
Dioscoridis quaedam, & Theophrasti in Aphorismos Hippocratis Commentarium.

cod. I. pag. 1. **M**ichaelis Ephesii scholia in qua-
tuor Aristotelis libros de par-
tibus animalium, ut in Cod. I. Plut. LXXXV.
supra pag. 245. §. XXV. num. 1.

II. pag. 44. b. Eiusdem scholia in librum
item Aristotelis de animalium incessu. Ibid.
num. 2.

III. pag. 63. Eiusdem scholia in quinque li-
bros de animalium generatione. Ibid. num.
VII. Notandum interim est, licet auctoris
nomen praeferant tantummodo scholia in li-
bros de partibus animalium, quum tamen in
memorato Codice I. eidem Michaeli Ephesio
tribuantur etiam alia in libros de incessu, &
de generatione, nos quoque sub unius eius-
demque auctoris nomine omnia innuisse.

IV. pag. 180. Παράφρασις εἰς τὰ Νικάνδρου
ἀλεξίφάρμακα Εὐτεχνίου σοφιστοῦ. Eutecni So-
phistae paraphrasim in Nicandri Alexipharma-
ca: seu potius fragmenta duo, alterum Eu-
tecni paraphraseos in Oppiani Halieutica, alte-
rum in Nicandri Theriaca. Primi Caput pri-
mum inscribitur, Πῶς τῷ λίνῳ πρὸς τὸν αἰγια-
λὸν ἐξέλκονται ἀγρευθέντες οἱ ἰχθύες, & inc.
Ταῖς βαφαῖσι δὲ ὡς λεπταῖς. Ultimum, Περὶ τῶ
ἔρωτος τῶν κικλῶν, def. ὥστερ οὐδὲ τῶν τασά-
δων αἱ γυναῖκες. Alterius vero fragmenti pag.
182. Caput primum est Περὶ ἀλκιβίου καὶ
πρασίου, & inc. Καὶ ἡ ρίζα δὲ ἀγαθὸν εἰ ἐστὶ,
κ. λ. Ultimum inscribitur item Ἀλκιβίων, &
def. θεραπεῖαι χάριν εἰς μέσον ἡγάγεν. Quod
pertinet ad primum, notandum est, totum
illud decerptum esse ex paraphrasi Eu-
tecni Halieuticorum Oppiani, & occur-
rere etiam ad finem paraphraseos item Eu-
tecni Nicandrinorum in antiquissimo Co-
dice Bibliothecae Caesareae Vindobonensis,
de quo Nesselius Part. III. p. 1. seqq. Ad alte-
rum vero fragmentum quod attinet, ubi con-
tinetur eiusdem Eutecni paraphrasis eorum,
quae in Nicandri Theriacis leguntur a versu
541. usque ad versum 675. nos illud primi
in lucem dedimus ex hoc descriptum Codice
in nostra Nicandrinorum editione Florent.
typis Mouichianis ann. MDCCCLXIV. in 8. a pag.
313. ad pag. 329. & quidem una cum variis
lectionibus ex memorato Codice Vindobo-
nensi decerptis: ex quo reliquum etiam to-
tius Theriacorum paraphraseos, ab initio

scilicet Libri usque ad versum 541. & a ver-
su 676. usque ad finem, quum in hoc no-
stro Codice desiderari tunc videretur, mu-
tuati fuimus: nunc vero tota re melius consi-
derata, ac singulis ferme Codicis paginis per-
lectis & exeussis, comperimus integram hanc
paraphrasim etiam in hoc nostro Codice, li-
cet male divulsam, ac praepostere ab exscri-
ptore positam, exhiberi, ut paullo post in
paragrapho VI. declarabimus.

V. pag. 188. Διοσκορίδης περὶ ἀντιφάρμακων
ἀρχή. Dioscoridis de antipharmacis initium.
Primum Caput inscriptum Πρὸς ἐξοχάδων πε-
λέγια, inc. Φοινίκων ὁστέων κεκαυμένων κα'. VI.
timum Περὶ ἐρωσίου, def. εἰν δὲ κόκκους ζ'
eis οἰκίαν βάλῃς, ἀψιμαχία ἔσσαι. Hunc for-
tasse tractatum innuit Fabricius Bibl. Graec.
Vol. III. pag. 96. sub initium, ubi Biblio-
thecam Mediceam nominat, ac suspicatur ex
hoc desumptum esse locum illum pseudo-dio-
scoridis inediti, quem Graece adfert Tollius
ad Longinum pag. 6. iudicio tamen Francisci
Redii in observationibus de Viperis p. 199.
auctorem habet Eutecnium Sophistam, Ni-
candri & Oppiani paraphrasten. Atque hoc
quidem loco alienum non est adnotare, quod
a Simone Ianuensi, Remberto Dodonaeo aliis-
que viris doctis observatum fuit, varios ni-
mirum in bibliothecis occurrere Codices Dio-
scoridis, recentiore manu corruptos, & alie-
norum ex Pamphilo Alexandrino, aliisque
iunioribus accessione interpolatos, & confu-
sos, relato ob claritatem nominis ad Diosco-
ridem, quidquid herbariis etiam inferioribus
visum fuerat.

VI. pag. 192. Sine ullo titulo maioribus
ac rubris exarato litteris, cuiusmodi aliis hu-
iusce Codicis Operibus solent omnino prae-
mitti, sequitur Eutecni Sophistae paraphra-
sis in Nicandri Theriaca, hypothesi praevia,
quae inc. Νικάνδρος ὁ ποιητής. Def. καὶ ὠφέλει-
αν ἐξεύρηται. Paraphraseos vero initium est:
τῶν ἐρπετῶν θηρίων ὅσα. Finis: νομισθεῖν πο-
τε, ὡς ἔρμυς σὺ ἀναξ. (sic legitur pro Ἐρμυ-
σιάνῃ) Hanc nos, uti paullo ante diximus,
in citata Nicandri editione Florentina ex Co-
dice Vindobonensi descriptam protulimus;
sed quum in ipso propter membranas iniu-
ria temporis male redactas & corruptas, hinc
inde mutila, & lacunis scatens occurreret,
ipsius nunc defectus ope nostri Codicis sup-
plere operae pretium duximus. Accipe igitur,
benigne lector, singularum lacunarum,
quas editionis nostrae paginas evolvendo re-
peries, supplementa, quae sequuntur:

I. Edit. nostr. pag. 292. lin. 18. Codicis
vero pag. 195. lin. 5. ἀποκόπτει αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν· οἱ δὲ ἀπ' ἐκείνου ἐν τῇ γαστρὶ τὴν
ἐσπερ σφῶν τοῦ πατρὸς δίκην βυλόμενοι λαβεῖν,
ἦμισα μὲν τὴν ὕδραν, κ. λ.

II. Edit. pag. 295, lin. 24. Cod. p. 196.
lin. 10. ἀλλ' οἷον οἰνωθεῖς, καὶ κατεσχημένοι ἐκ
τοῦ ὕπνου, ὀλίγα τῶν ὄντων φροντίζοντες, ἐπι-
σύρονται τὴν ἀργίαν ἐ ἀναισθησίαν ὑποκλεπτο-
μένην ἐξῆς ὁρᾶν καταβραχὺ καὶ τέτοιον τὴν ζῶν καὶ
ὑπο

ὕπονος ἔσαν, καὶ ὁδὸν ἄλλο ἢ ἐξ ὕπνου τῷ θανάτῳ παραδιδόμενοι τὸν ὑπὸ τῷ πνιγνύμεντῳ πιερῶς τῷ θνήσκῃ.

Περὶ ἀσπίδος καὶ ἰχνεύμονος. (1)

Ἐχούσι μὲν ἀλλήλοισι ἀπεχθῶς καὶ ἔρχονται διὰ μάχης, ὅτε δὲ ἰχνεύμων καὶ ἡ ἀσπίς, ὥς μὴ μόνον ἀποχωρεῖν ἀνάλωτον ὄντα ἴω' ἐκείνης αὐτὸν καὶ νενικηκότα, ἀλλὰ καὶ διερευνόμενον ἔρχεσθαι ἐπὶ τὴν εὐνὴν καὶ τῆς χηραμῆς τῶν ἀσπίδων, ἵνα δι' αὐταῖς (sic) ἐκείναι τὰ ὡς τίκτουσιν, εἴτα ἀνατρέψειν τὰ ἐκείνων τοῦτον καὶ διαφείρειν τοῖς ὁδοῖσι πάντα. ἡ δὲ μορφή τοῦ ἰχνεύμονος ἐστὶ τις τοιαύτη· ἐμφερὴς ἐστὶ τῇ ἱατιδί παρ' ὅσον, ἡ μὲν πολεμῶς ἔχειν τοῖς ὀρνέοις δοκεῖ, καὶ ἐπιτηδῆ πολλὰκις μὲν αὐλιζομένοις, πολλὰκις δὲ ἀπλῶς τέτοις καὶ ἐπὶ ξύλῳ καθήμενοις καὶ ἐν οἷς τίκτουσι χωρίοις, ἐν οἷς τρέφουσιν ὁμοίᾳ, καὶ ὁ φυλάττουσι τὰ ἐξ αὐτῶν, ὁλοκλήρῳ ἐπαγγύσας τοῖς παραφανέοις (sic) τῶν ὀρνέων. (2) Οὗτος τὴν ἀσπίδα ἡν μόνον θεωρῶμενος ὁ ἰχνεύμων ἰσχυρὴ ἐν τῇ Αἰγυπτῷ ἐν χωρίῳ κατηραφεῖται, ἵεται ἐπ' αὐτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀλώμενος κατὰ τοῦ ποταμοῦ, ἡ ἰλύος τινός· εἴτα ἐμπέσων εἰς αὐτὴν καὶ διαταράξας κατὰ τὸν τοῦ σώματος ἡγεῖται τὸν πηλόν, χρίνοντες τὴν διαλιπὼν ἕως ἡμερῶν τὴν δόξαν ξηρανθεῖς ὁ πηλός ἱκανῶς ὥς γένεται ῥύεσθαι τῶν ὕδατων ἐν τῷ ἄγῳ· γίνομαι ἂν εἰς αὐτὸν ἴσῃ τῷ θηρίῳ. κρατήσας δὲ τὸ ἀπὸ τούτου καὶ περιγεγόμενος εἰς τέλος τῆς μάχης ἀνέρχεται μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ περιμένει σῆμα εἶσω τοῦ πράγματος· ἐπιτηδῆσας δὲ ἅμα βρυγμῶν κατ' αὐτῆς, ποτὲ μὲν τῆς κεφαλῆς ὁ ἰχνεύμων, ποτὲ δὲ κατ' αὐτῆς ἐκείνης ἡν τύχη τῆς οὐρᾶς ἀρπάσας κατὰ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐμβαλὼν αὐτὴν εἴσας φέρεσθαι.

Ἐχίδνα (3) δὲ οὐχ ὁμοίαι πανταχοῦ, οὐδ' ἂν εὐροῖς αὐτὰς ἴσον ἐχέσας τὸ μέγεθος. αἱ μὲν οὖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ μεγάλαί εἰσι πάντῃ, τὰς δὲ γε μικράς ἡ Εὐρώπῃ τρέφει, καὶ τῆς Εὐρώπης μάλιστα ὅσα τραχεῖα ἐστὶ τὰ τῶν μεταρῶν ἰόρη, καὶ ὅσα ἐστὶ δυσπρόσοδα τῆς Αἰτωλίας καὶ χαλεπά. Κολοφῶνος δὲ τῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὰ ὄρη τὰς μεγάλας ἔχει· τῶν δὲ τὸ μὲν μέγεθος ὑπεροργαῖος· τὸ δὲ εἶδος αἱ θήλειαι αὐτῶν εἰσὶ ποντογαίαι, τὰς κεφαλὰς πλατείας ἔχουσι· καὶ εἰσιν ἄλλως παχεῖς πᾶσαι, τὰς δὲ οὐρὰς σιμωτέρας ἔχουσιν, τὸ δὲ ἄνω ὁμοίως πεφολιδνῶται, τὴν εἰδειαν λαχίστην τὴν κίνησιν βραδείας ὑπονωλεστέρα, ἔνθα καὶ ἐνθα ἀποκλίνουσα ἐν ταῖς σφῶν πορείαις. αἱ δὲ ἄρρενες μὲν αὐτοὶ, οὐχ ὁμοίως παχεῖς, τὸ δὲ μήκος ἀδιάφοροι, εἰς ὅξιν λήγουσιν αἱ κεφαλὰς αὐτῶν, τὰς δὲ οὐρὰς ἐναντίον ταῖς θηλείαις ἔχουσιν, ἐκείναι μὲν παραπλησίως (4) τὰς φολίδας φέρουσι καὶ εἰς τὴν κίνησιν, καὶ αἱ δὲ οὐ ταχεῖς. πυρῶδεις μέντοι τὸς ὀφθαλμοὺς καὶ ὕφαιμοι δεινῶς, διπλῇ δὲ ἡ γλῶττα, καὶ προίσχεται ἡδε ὑπὸ τῶν θηρίων· ὁδόντας δὲ ἔχουσιν, ὁ μὲν ἄρρεν δύο, εἰς δὲ διπλάσιον ἢ ὑπὸ τῶν οὐλοῖς αἰδε κρυπτόμενον τὸν ἰὸν ἔχουσιν· ἡνίκα δ' ἂν ἀνθρώπου σώματι προσελθὼν ἀψήται τοῖς ὁδοῖσι, τῆς αὐτῆς ἔπερ ἔκρυπτε τὸν ἰὸν τὸ θηρίον τῷτο, τὸν τόπον καθάρως δείκνυσιν· τὴν δὲ εἰδειαν οὐχ ὁμοίαν ὁ ἴος τῶν τῶν ἐρπετῶν, οὐδὲ τὴν αὐτὴν παρέχεται.

ἀλλ' ἔστιν ὅτε μὲν ὑποφαινόμενος ὡς ἔλαιον, ποτὲ δὲ οἷον αἱματώδης, καὶ ἄλλοτε δείκνυσιν ἐν αὐτῷ τὴν αἵματος χροῖαν, καὶ ἄλλοτε δείκνυσιν οὐδεμίαν τέτων. ὁ γὰρ δὲ γίγνεται πρῶτον μὲν ἐρεῦρος πολὺ περὶ τὸ πᾶν σῶμα τοῦ ταύτην ὑπομείναντος τὴν πληγὴν ἀνθρώπου, μετὰ δὲ τῷτο φοινίττεται καὶ ὠχρὸν, εἴτα νεκρῶδες ἴσῃ τοῦ κακοῦ κατασάδεν, φλυκταίνας τε ἐξηνθηκὸς δείκνυται καὶ φλογώδεις ἐπιλαμβάνουσαι μετὰ τε τὸ ἐν βάζει πληθὸς τοῦ ὕγρου συρρεῖν, ἀναδίδωσιν ἰχθῶς καὶ ἔλαιον πανταχοῦ τοῦ σώματος ἰσχυρὰ σήπεται ἐν ταῖς ἐπιπεπομένῃς τὸ πᾶν, καθάπερ πλοῦς τὸ δὲ δὴ γένει σῶμα ἴσῃ τῆς ἐχίδνης· ἡ γὰρ δὲ τε ἐπὶ τοῖς καρτεροῖς καὶ ἀπονεύσει τοῦ αὐχένος γίνονται, καὶ ἐγκλίσει συχνὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρὰ μέρος· ἡλυγγοὶ τε ὡσαύτως καὶ δυσθυμίαι καὶ βαρύτης ὁμοίως περὶ τὰ σκέλη πολλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἰξίν, καρηβαρία τε δὲ πλείη, καὶ σκοτοδινία συνεχεῖς καταλαμβάνουσι τὸν κάμνοντα, καὶ ποτὲ μὲν ὑπὸ δίψης ἔτις ὡς περὶ φρυγόμενος συνέχεται, πολλὰκις δὲ δὴ ῥήγει σφοδρῶς καὶ ἀμυχάνῃ πιέζεται, καὶ οἷον ὕδατος λυπέντος λίαν αὐτὸν ψυχροῦ, ἔτις ἀνίσταται δοκεῖ, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε ψυχρότερος αὐτῷ τῷ κρυάλλῳ περιχέεται ἰδρῶς καὶ ἔμετοι χολώδεις ἀκριβῶς γίνονται· χρωμα δὲ ἀμείβει ἐν χρώματι, ποτὲ μὲν μέλας ὁ πληγῆς, ποτὲ δὲ κύανος, ἄλλοτε ὡς ἄνθος χαλκῷ, ἄλλοτε καὶ ὡς ἂν τύχοι φαινόμενος.

Περὶ τῷ κεράτῳ.

Ὅμοιον δὲ τὸ εἶδος τῷ ἔχει, κ. λ.

III. Edit. pag. 298. lin. 10. Cod. pag. 198. lin. 1.

Περὶ τῆς θήλειας αἱμορροῖδος (5).

Γένετο μὲν δὲ μηδαμῶς πῶποτε μηδεὶς τῆς θήλειας αἱμορροῖδος ὑπὸ τῷ δῆγματι, μηδὲ ὑπαπεσεῖν ὅλως τινὰ τῇ ταύτης ὑπάρξειν ἀμυχάνῃ πληγῇ· οὐ γὰρ ἂν μὴ ἀνθρώπος μὲν τοῦτο παθεῖντος οἱ ὁδόντες ἀναπεμφθεῖν πρότερον θραυθέντες ἀνθρώπος ὑπὸ τοῦ αἵματος, ῥήσεται δὲ καὶ δι' αὐτῶν τὰ μπόλου τῶν ὀνύχων αἷμα. Εἰ τοίνυν ἀληθὴς ὁ λόγος ὁ λέγων περὶ τῆς Ἑλένης οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι ἡνίκα, Φησὶν, ἡ Ἑλένη ἀπηλλάττετο ἐκ τῆς Τροίας, ἐξώσας χρησαμένη ἀνέμοις τῆς νεῆς, εἴτα καταρράσας εἰς Αἴγυπτον· ὅλως δὲ ἡν τῆς χώρας ταύτης ὁ τότε βασιλεὺς τὸν κυβερνήτην Κάνωβον ἐξελέβουτα τῆς νεῆς ῥαγῶντες ἕνεκα δὴ τινος καὶ ψυχῆς αἰσθάνοντες ἐπιπεσεῖν τότε δὴ θηρίῳ τοιοῦτῳ· τὸ δὲ θηρίον ἐκείνο ἐπειδὴ παρὰ τῷ Κάνωβῳ προσελθὼν ἦσθετο, προσπλάμενον τοῖς ὁδοῖσι αὐτοῦ τῷ σώματι τὸν ἰὸν ἐγχεῖ. ὁ μὲν οὖν Κάνωβος αὐτόφῃ καὶ παραχρῆμα ἀπώλλυται ὑπὸ τοῦ θηρίου. αἱμορροῖς δὲ ἡ θήλεια ἡ Ἑλένη δίκην οὐ μεμπτῶν ὑπὸ σκεπῇ. θραύεται τοιγαροῦν ὑπ' αὐτῆς πληγείσα τῆς ἀκύνθης μέσον, εἴτα ἰδὼν συνεχόντων δερμῶν διαρραγόντων τῆς ῥάχως, καὶ οἷον διαμετρεῖσας μέσης καὶ διακλασθείσης τὸ ἀπ' ἐκείνου, μετὰ ταῦτα δέδωκεν ἡ φύσις τοῖς ἐρπετοῖς τέτοις τοῦ πάθους τὴν μνήμην διασώζειν. οὐκ ἂν ἔν μὴ ἴδοις τὴν τε αἱμορροῖν καὶ κεράσιν χλωεύοντάς τε τὸ κατ' αὐτοὺς καὶ τοῦ κτεῖσθαι δίκαια ἀπεσερμημένους.

IV.

(1) Haec respondent Nicandri poematis versui 190.

(2) Nicandr. vers. 200.

(3) Nicandr. vers. 209.

(4) Legi etiam potest παραπλησίως.

(5) Nicandr. vers. 305.

iv. Edit. pag. 302. lin. 16. Cod. pag. 199. lin. 27.

Περὶ ἀμφισβαιίνης (1).

Καὶ τὸ μέγεθος ἔλασσαν, ἐ τὴν κίνησιν βραδυτέραν τὴν ἀμφισβαιίναν τοῦ χερσὶν ὡς ἐς μάνθανε. καλεῖται δὲ γε ἀμφισβαιίνα, καὶ ταύτην ὀνομάζεσθαι ἀπὸ τοῦ πράγματος μὴ παραιτοῦ, ὅτι καὶ ἀμφοτέρως ἔρπουσαν αὐτὴν ἐς τὰς κεφαλὰς ὄρνυ. διέσκηκε δὲ ἡ ἐτέρα τῆς ἐτέρας κεφαλῇ τοσούτον, ὅσον περ τὸ μήκος τῆς θηρίου. ὅξυ δὲ ὄρνυ οὐδετέρα αὐτῶν, ἀλλ' ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενὲς τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπει. ἔχει δὲ ἰσχυρὸν μὲν δέρμα, γῆ δὲ παρέοικεν, καὶ ἐς πανάλλως κατάσκιτον. τοῦτο δ' οὖν τὸ δέρμα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔαρος, ὁπνίκα τὸ θηρίον τοῦτο προκύπτειν ἄρχεται τοῦ φωλαίου, καὶ ἐς ὑποτέτραμμένον, πρὶν ἢ τὸ τεττίγων γένος λαλεῖν ἐπιτραπὴν ἄρξῃται μετὰ τὸν χειμῶνα, ἢν βουλήθῃς τὸτο ἀποδῆρας ἔχειν, κοτίνω κλάδω λαμβανε, εἴτα ἐπάγων τῷ θηρίῳ τέτρω πληγὰς, ὥτως ἀπώδερε. οὐ γὰρ μὴ ἔσαι ποτὲ ὁ διαφυλάττων αὐτὸ ἐνδεής, οὐδ' ἀποτυγχάνων βοηθείας, ἐπὶ τὸν ὑπὸ χειμῶνος τὰς χεῖρας κακῶς τὰ νεύρα ἔχων τις ἐκ τοιαύτης νόσου διατεθῇ.

Περὶ τῆς σκυτάλης (2).

Ἔςι δὲ ἡ αὐτὴ καὶ παραπλησία τὴν ιδίαν ἡ σκυτάλη τῇ ἀμφισβαιίνῃ, ἀλλ' οὖν τῷ τε ὄγκῳ διαλλάντει καὶ μήκει τοσούτον ἐκείνης, ὅσους δικέλλης τελείας πάχος πλείον ἢ σμυνύνης ἔχει, ἡ καὶ τῶν ἐν τοῖς διύργοις τρεφεμένων χωρίοις κατὰ γῆς εὐλαων, ἔντερα γῆς, οἶμαι, οἱ πολλοὶ καλοῦσιν· αὐτὴ τοίνυν αὐτὴ ἡ σκυτάλη, ἐξεληγόντος μὲν ἤδη καὶ διαδραμῶντος τοῦ χειμῶνος, ἐπιλάμψαντος δὲ τοῦ ἔαρος, τῆς ἐπὶ τὸ μάραθρον βαθυμεῖ πορείας, οὐδ' ἀφικνεῖται πλησίον ἐπίτηδες αὐτοῦ, ἢ ὥσπερ καὶ αὐτὴ τὰ λοιπὰ θηρία τοῖς ἀκραιμίου τὸ γῆρας ἐπαποδύσεται, ἀλλ' ἐπιχωρεῖ τοῖς ἀγρίοις καὶ δυσβάτοις τόποις ὕπνον αἰρουμένη, καὶ τῇ τυχεσὶ γῇ χρωμένη διὰ τροφῆς χάριν· ἔνεκα δὲ τοῦ πλεῖν, οὐδ' ἂν πάνυ δίψῃ συνέχεται, ἐφ' ὕδωρ ἔρχεται.

Περὶ τοῦ βασιλίσκου.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κ. τ. λ.

VII. pag. 207. Post titulum & Caput tabulam sequitur eiusdem Eutecni paraphrasis in Nicandri Alexipharmaca, quae inc. Εἰ καὶ μὴ τῆς αὐτῆς εἶναι πόλεως. Def. θεομέδεις τε καὶ νόμους. Hanc quoque ex hoc descriptam Codice protulimus primi in cit. edit. Florent. a pag. 341. ad pag. 375. una cum memorati Codicis Viennensis variantibus lectionibus, in calce paginarum subiectis. Interim notandum de patria Eutecni minime constare apud scriptores: certum est tamen falli auctorem Ephemeridum Parisiensium, qui ad annum MDCCIII. pag. 205. edit. Amstelod. eum vixisse ait sub Antoninis; quum enim essent eiusdem in Oppiani Ixeutica, Halieutica & Cynegetica paraphrases, teste Lambec. II. 595. & Oppianus ipse Antoninis fuerit iunior, patet ad sequiorem aetatem paraphrastem esse referendum.

VIII. pag. 218. Α'φορισμοὶ τοῦ Ἰπποκράτους γραφέντες παρὰ Θεοφίλου πρωτοσπαθαρίου, καὶ

(1) Nicandr. vers. 372.

ἐπὶ τοῦ χρόνου τρίτου, μετὰ τῶν σχολίων αὐτῶν. Hippocratis Aphorismi scripti a Theophilo protospathario, sive armigerorum primo, & anno tertio una cum ipsorum scholiis, & quidem in septem sectiones divisi. Praecedat Praefatio, cuius initium: Α'φορισμοὶ ἐς λόγους σύντομος. Finis: & τὰ ἐξῆς. Primae sectionis Aphorismus primus inc. Ο' βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ. Commentarius vero inc. Τὸ τοῦ βίου ὄνομα πολλαχῶς εἴρηται. Ultima sectio def. τῷ μὲν ἰσχυρῷ ἄνωγεν, τῷ δὲ ἀσθενεὶ κάτωθεν. Hic Commentarius in Hippocratis Aphorismorum libellos, septem sub Philothei nomine Latine editus est Venetiis A. MDIL. 8. & Spirae A. MDLXXXI. 8. interprete Ludovico Corrado Mantuano. Integer fere praeterea insertus Commentariis in eosdem Aphorismos compositis ab Antonio Musa Braslavolo: Graece nondum vulgatus est. Vid. Labbei Bibl. novam Mss. pag. 127. Nesselium Parte IV. p. 44. & Lambecium VII. pag. 165. ubi observare poteris, illum in uno Codice Bibliothecae Caesareae tribui Theophilo protospathario, in alio Stephano Atheniensi, Theophili discipulo, qui eundem Commentarium, ut plura alia sua ἀπὸ φωνῆς Θεοφίλου, sive ex ore magistri sui Theophili excepit. Libri septimi aphorismos XXV. postremos, sine interpretatione omisit Philotheus. Scriptores pullos laudat, praeter Hippocratis Epidemia, & ex quo magnam partem excerptus est eius Commentarius. Galenum. Meminit & ad Aphorismum XVI. Lib. I. legis Medicorum, quae secundum naturam se habent ea conferoq. a similibus; & quae praeter naturam sunt, ea a contrariis curari.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimae quidem scripturae, sed parum emendatae, cuius prima pagina auro minioque, & Mediceo stemmate sex pilarum, quarum quinque rubeae sunt, sexta viridis, exornata est; in littera vero initiali psittacus inter spicas exhibetur depictus cum epigrapha, quae in aliis etiam quamplurimis Codicibus occurrit, non le s'ait qui non l' essaye. Constat foliis scriptis 286.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Α' ΜΕΙΖΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ASCLEPII SCHOLIA IN MAIUS PRIMVM METAPHYSICORVM.

Seu potius

In priores sex Aristotelis Metaphysicorum Libros Commentarius.

Asclepii Tralliani scholia in priores sex libros Aristotelis Metaphysicorum ex ore Ammonii Hermiae excerpta. Titulus & principium est: Σχόλια εἰς τὸ μείζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους γενόμενα ὑπὸ Ἀσκληπιῦ

COD. X.

(2) Nicandr. vers. 384.

τιού ἀπὸ Φωνῆς Ἀμμωνίου τοῦ Ἐρμείου. Πάν-
τες ἀνδρες τοῦ εἶναι ὀρέγονται φύσει· ση-
μεῖον δὲ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησι. Def. καὶ
χαλκῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ. In fine legitur:
Τέλος εἰς τὸ ζ' τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ σχολίων
Ἀσκληπιοῦ. *Finis commentariorum Asclepii in
Metaphysicorum Librum VI.* Asclepius Trallia-
nus Ammonii Hermiae discipulus, scripsit
haec Commentaria in Libros primores sex,
vel septem (1) Metaphysicorum Aristotelis,
quae adhuc lucem publicam non viderunt.
Habentur & eiusdem scholia Mss. in Ari-
thmeticam Nicomachi Geraseni, teste Fabri-
cio B. G. Vol. II. pag. 282.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio,
Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scrip-
tis 332.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ
ΜΕΙΖΟΝ Α' ΤΩΝ ΜΕΤΑ
ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟ-
ΤΕΛΟΥΣ.

ASCLEPII SCHOLIA IN MAIUS
A. METAPHYSICORVM
ARISTOTELIS.

COD.
XI.

Continet eundem prorsus Commentarium, ac
Codex praecedens. Hic in fine legitur
sequens amanuensis subscriptio: ρφδ' κατὰ
τὴν β' τοῦ Γυλλίου μηνος, ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς
ἐβδομάδος, χειρὶ ταχυδρομῶσιν Ἀντωνίου τοῦ
Ἐπαρχοῦ (2) ἐκ ἀντιγράφου γενναίως Φαύλου.
δίδωκε δὲ καὶ τῷ χρησαμένῳ τὸ ἀντίγραφον χρυ-
σίον. ἂν δὲ ὄν, καὶ ἐγγυητὴς ἐπὶ τὸ ἐπιστρέψαι
τὸ ἀντίγραφον, καὶ μὴδὲ μεταδύναμι, μὴδὲ τῷ
οἷον ἐξαγαγεῖν, ἐκατέστησα. ὧς ἡ χάρις οἷδα
πολλὰς. ἦν δὲ τὸ γένος Κρής. MDLXIV. se-
cunda die mensis Iulii, hebdomadis feria V.
(descriptus est) manu veloci Antonii Eparchi
ab exemplari vere mendofo. Dedi autem com-
modanti exemplar aureos. sex in donum, datis
etiam fideiussoribus pro reddendo exemplari, ne-
que aliis communicando, neque domo efferendo:
cui etiam gratias egi multas. Erat autem gene-
re Cretensis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. ma-
iori, Saeculi XVI. Constat foliis scriptis 200.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.
PHYSIOLOGIA GREGORII.

Scilicet

D. Gregorii Nysseni de natura hominis liber, &
Basilii Caesarensis. Opera quaedam.

COD.
XII.

I. pag. 1. O Ccurrit statim fragmentum Ho-
miliae cuiusdam, quod una
cum Codice inc. . . . ἐναποκλεσθῆ περιβρύ-
χεται. Def. ἀγαλλιάσθω τοῖς δόγμασι τῆς ἀλη-

θείας ὁ εὐσεβὴς· δεξαζέσθω ὁ κύριος· ὃ ἡ δόξα
καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Haec prima pagina quum tunc partim cor-
rofa sit, partim aevo consumta, ac propter
ea lectio sit identidem interrupta, ad quem
pertineat auctorem, investigare minime licuit.

II. pag. ead. b. S. Gregorii Nysseni Physiolo-
gica, sive de natura hominis Liber, qui in-
scribitur: Τῷ ἀδελφῷ δέλῳ Θεοῦ Πέτρῳ ἐπι-
σκότῳ Γρηγόριος ἐπίσκοπος Νύσσης. Fratri, sermo
Dei, Petro Episcopo Gregorius Episcopus Nyssen-
nus. Inc. Εἰ ταῖς διὰ τῶν χρημάτων τιμαῖς.
Def. καὶ ὁμοίωσιν ἡμετέραν· ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κρά-
τος, καὶ λ. Inter Opera Gr. Lat. edit. Paris. per
Aegidium Morellum A. MDCCXXVIII. in fol. T.
I. a pag. 44. ad p. 138.

III. pag. 44. b. Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἀρχιε-
πισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας πρὸς Εὐνόμιον
ἀντιρρητικὸς. S. Basilii Archiepiscopi Caesareae
Cappadociae adversus Eunomium antirrheticus
Sermo primus. Inc. Εἰ μὲν ἐβόλοντο. Def. ἀλ-
λὰ καὶ αὐτὸ ἑαυτῷ Inter Opera Gr. Lat. edit.
Paris. per Io. Bapt. Coignard MDCCXXI. T.
I. a pag. 207. ad pag. 238.

IV. pag. 61. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εὐνόμιον λό-
γος δεύτερος περὶ υἱοῦ. Eiusdem adversus Euno-
mium Liber secundus de Filio. Inc. Εἰν τοῖς
τοῖς περὶ Θεοῦ τῶν ὅλων λόγοις. Def. ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς ἀναπαύσεως ἀναμίνων. Ibid. a pag.
238. ad pag. 271.

V. pag. 81. b. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ πνεύμα-
τος τοῦ ἁγίου. Eiusdem de S. Spiritu. Inc.
Μόλις ποτὲ κορεσθεῖς. Def. τῆς πρὸς πρῶτον
θεωρίας ἀξιοθώμεν. Ibid. a pag. 271. ad pag.
278.

VI. pag. 86. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀμφιλόχιον
ἐπίσκοπον Γκονίου τῆς Λυκαονίας περὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος ἐν κεφαλαίοις α'. προσφωνητικῶς προσε-
ρωτήσαντος (3), Eiusdem ad Amphiloichium Epi-
scopum Iconii Lycaoniae de Spiritu S. in Capp.
XXX. salutatio Amphiloichii, a quo consultus
fuerat. Inc. Εἴτηνεσα τὸ φιδεμαθῆς σου. Def.
αὐτοῦ γνώσει ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀμήν.
Tom. III. a p. 1. ad p. 67.

VII. pag. 125. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀν-
θρώπου γενέσεως λόγος πρῶτος. Eiusdem de ho-
minis generatione Oratio I. Inc. Παλαιὸν χρόνος
ἔκτισιν. Def. κατὰ πετληρωμένον. ὅτι αὐτῷ
ἡ δόξα, καὶ λ. In Appendice ad Tom. I. a p.
324. ad pag. 336.

VIII. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀν-
θρώπου γενέσεως λόγος β'. Eiusdem de hominis
generatione Oratio II. Inc. Ο' μὲν σοφὸς Σολο-
μών. Def. τὸ κτίσαντος ἡμᾶς τῇ ἐαυτοῦ χάριτι,
ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ λ. Ibid. a pag. 337. ad
p. 347.

Codex Graec. membran. Ms. insignis Sae-
culi XI. optime servatus, & castigatissimus,
cuius ultima pagina manu Saec. XV. suppleta
est, cum scholiis aliquot hinc inde margini
adsperfis. Constat foliis scriptis 138.

ΓΡΗ.

(1) Qui enim in edit. du Vallii septimus est, ille in Mss. Codicibus sextus inscribitur, ut patet ex tabella ipsorum, quoad divisionem & ordinem discrimina exhibente, quam sub oculos ponit Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 147.

(2) Legi etiam potest Εἰζήρων, quemadmodum, ipsam ap-
pellat etiam in suo Catalogo Montfaucon.

(3) Haec duo verba προσφωνητικῶς προσερωτήσαντος desunt in
edit. legendum fortasse est προσφωνητικῶς.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΥΣΣΗΣ
ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

GREGORII EPISCOPI NYSSENI
PHYSIOLOGIA MUNDI.

Seu potius

Varii ipsius Sermones & Epistolae.

COD.
XIII.

I. pag. 1. **P**Raemittuntur in primis duobus foliis, quae vacua supererant, & quidem manu diversa ab ea, quae Codicem exscripsit, Excerpta quaedam brevia, ex Capitibus S. Thalassii, ex Capite XXV. Centuriae tertiae S. Maximi de Charitate, ex Gregorii Nysseni Serm. *Beati qui esuriant &c.* ex Gregorio Theologo, & ex Basilii Magni interpret. in Isaiam Serm. VII.

II. pag. 3. S. Gregorii Nysseni *Physiologia*, sive de natura hominis ad Petrum Episcopum Liber, ut in Codice superiore § II.

III. pag. 85. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ ψυχῆς πρὸς τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν. *Eiusdem de anima sermo habitus cum propria sorore.* Inc. Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Def. ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. In cit. edit. Tom. III. a pag. 181. ad p. 260. ubi titulum habet: *De anima & resurrectione Dialogus, qui Macrinia inscribitur.*

IV. pag. 151. b. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τινὰ Γωάννην περὶ τινων ὑποθέσεων, καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ καταστάσεως τῆς τοιαύτης ἀδελφῆς αὐτοῦ Μακρίνας. *Eiusdem Epist. ad quemdam Ioannem de quibusdam argumentis, ac de ratione vitae & statu huiusce sororis eius Macrinae.* Inc. Οἰδὲ τις τῶν ζωγράφων φιλοτιμίαν ἀνόνητον χαρίζεσθαι. Def. οὐκ ἀσυντελεῖς τῷ κοινῷ φανερῶμεθα. Est prima ex septem Gregorii Nysseni Epistolis, quas ex hoc ipso Codice descriptas edidit primus cum versione sua, & commentariis Io. Bapt. Caracciolus Florent. MDCCXXKI. in 4. a pag. 3. ad p. 10.

V. pag. 155. b. Alia Epistola Λιβανίου inscripta. Inc. Ἡμεῖς τινος ἱατροῦ παράλογόν τι πάθος φύσεως διηγουμένου. Def. ὀλίγον ἐν τοῖς ἀμφορεύσι τὸ ὕδωρ, ἀλλ' ἐκ τοῦ Νεῖλου. Est Epistola decima ex iis quatuordecim, quas Laurentius Alexander Zacagnius primus cum versione sua & notis edidit in Collectaneis Monumentorum Veterum Ecclesiae Graecae & Latinae Romae typis Propag. an. MDCCXVIII. in 4. a pag. 354. ad pag. 400.

VI. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ κατηχήσεως. *Eiusdem (nempe Gregorii Nysseni) sermo Catecheticus.* Inc. Ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος, ἀναγκαῖος μὲν ἐστίν. Def. νῦν μὲν κατὰ τὸν τῆδε βίον· μετὰ ταῦτα δὲ κατὰ τὴν αἰωνίαν ἀντίδοσιν. ἀμήν. In fine subditur: Τέλος τοῦ κατηχητικοῦ. In cit. edit. Paris. Tom. III. a p. 43. usque ad pag. 110. lin. 19. Reliqua desiderantur in Codice.

VII. pag. 211. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί. *Eiusdem Epistolae*, & quidem num. XXIV. quarum inscriptiones & initia haec sunt:

I. πρὸς Ἀδελφίον σχολαστικόν.

Inc. Ἐκ τῶν ἱερῶν Οὐρανῶν, κ. λ. In edit. Florent. cit. Io. Bapt. Caracciol. pag. 20.

II. pag. 214. Πέτρω.

Μόλις ἐπιτυχῶν βραχείας σχολῆς. In edit. Paris. Tom. II. pag. 265.

III. pag. 215. Γρηγορίῳ Πέτρε.

Ἐντυχῶν τοῖς γράμμασι τῆς οὐσιότητος σου. Ibid. pag. 268.

IV. pag. 216. Τοῦ αὐτοῦ Ἀβλαβίῳ.

Διέσωσεν ἡμᾶς ὁ κύριος, ὡς εἶπες ἡν. In Collectan. Zacagnii pag. 362.

V. pag. 217. Γερίῳ ἡγεμόνι.

Νόμος τίς ἐστιν ἡμέτερος κλαίειν. Ibid. p. 365.

VI. pag. ead. b. Ἀντιοχειανῶ.

Ἐφ' ᾧ μάλιστα παρὰ τῶν σοφῶν ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων. Ibid. pag. 367.

VII. pag. 218. Σιγαυερίῳ.

Τοιοῦτόν τι θαυμά φασιν ἐν τοῖς θεάτροις.

Ibid. pag. 368.

VIII. pag. ead. b. Εὐστατίῳ σχολαστικῶ.

Ζητῶν τι προσφύει καὶ οἷον τῷ γράμματι. Ibid. pag. 371.

IX. pag. 219. Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲ τοῦ ἔαρος ἡ χάρις διαλάμπειν. Ibid. pag. 373.

X. pag. 220. Λιβανίῳ σοφιστῇ.

Ἐορτὴν ἄγειν σύνητες τοῖς Ῥωμαίοις. Ibid. pag. 379.

XI. pag. 221. Γωάννη καὶ Μαξιμیانῳ.

Καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων μακρὸν δεῖν. Ibid. pag. 382.

XII. pag. ead. b. Στρατηγίῳ.

Οἷόν τι τοιοῦτον οἱ τῇ σφαίρᾳ παίζοντες. Ibid. pag. 383. lin. 22. coniuncta cum superiori.

XIII. pag. 222. Εὐσεβίῳ.

Ὅταν πλεονάζειν ἀρχῇται τὸ ἡμερήσιον μέτρον. Ibid. pag. 354.

XIV. p. 223. b. Σιμπλικίῳ περὶ πίστεως.

Κελεύει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου μηδένα, κ. λ. In edit. Paris. Tom. III. pag. 38.

XV. pag. 226. b. Πρὸς Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἀπολλινάριον.

Ὁ μόνος ἐστὶ τῆς κοσμικῆς σοφίας εὐφορος. Ibid. pag. 261.

XVI. pag. 230. Ἀβλαβίῳ ἐπισκόπῳ.

Τέχνη τίς ἐστὶ περιτρεπῶν θρησκευτικῇ τοιαύτῃ. Caracciol. pag. 35.

XVII. pag. ead. b. Πρὸς Ἀρμόδιον περὶ τῆς,

τί τὸ τῶν Χριστιανῶν ὄνομα.

Ὅτι τοιοῦτοι πρὸς τὰς κρατύντας. In cit. Tom. edit. Paris. pag. 267.

XVIII. pag. 235. b. Ὁτρίῳ ἐπισκόπῳ Μελητινῆς.

Καὶ ποῖον τοῦτον ἄνθος ἐν ἔαρ. In Collectan. Zacagn. pag. 369.

XIX. pag. 236. Τοῖς ἐπισκόποις.

Τρεῖς ἦσαν ἡμέραι αἱ τῶν προφητῶν ἐν τῷ κήτει κατέχευται. Caracciol. pag. 42.

XX. pag. ead. b. Τοῖς ἐν Νικομηδείᾳ πρεσβυτέροις.

Τῶν μὲν ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως. Zacagn. pag. 385.

XXI. pag. 239. b. Ὁτρίῳ ἐπισκόπῳ Μελητινῆς.

Οἱ καλὰ τῶν καλῶν ἐστὶ τὰ ὁμοιώματα . Ibid. pag. 396.

XXII. pag. 241. Α' ἐπιγραφος .

Φεῖδομαι πολλῶν λόγων , ἐπειδὴ φεῖδομαι τῶν σῶν καμάτων . Caracciol. pag. 42.

XXIII. pag. ead. b. Η' ῥακλειανῶ αἰρετικῶ .

Ο' τῆς ὑγιαίνουσας πίσεως λόγος τοῖς εὐγνωμόνως , κ. λ. Ibid. pag. 43.

XXIV. pag. 243. b. Α' φιλοχίω .

Η' δὴ μοι πείσεσθαι κατορθώσασθαι κατὰ Θεοῦ χάριν . Ibid. pag. 73.

Harum Epistolarum omnium accipe nunc initia ordine litterarum digesta , additis etiam duabus illis , quas recensuimus supra §. IV. & V.

Διέσωσεν ἡμᾶς ὁ κύριος . 4.

Ε' κ τῶν ἱερῶν Οὐανωτῶν . εἶγς μὴ ἀδικῶ καλῶν . I.

Ε' ντυχῶν τοῖς γράμμασι τῆς δοσότητός σου . 3.

Ε' ορτὴν ἄγειν σύνηγες τοῖς Ρωμαίοις . 10.

Ε' φ' ὃ μάλισα παρὰ τῶν σοφῶν ὁ βασιλεύς . 6.

Ζητῶν τι προσφύεσς κ' οἶον τῷ γράμματι . 8.

Η' δὴ μοι πείσεσθαι κατορθώσασθαι . 24.

Η' κούσά τινος ἱατροῦ παράλογόν τι . Supra §. V.

Καὶ πόσον τοῦτον ἄνθος ἐν ἔαρι . 18.

Καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων μικροῦ δεῖν . 11.

Κελεύει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου . 14.

Μόλις ἐπιτυχῶν βραχείας σχολῆς . 2.

Νόμος τίς ἐστιν ἡμέτερος κλαίειν . 5.

Οἰδᾶ τινος τῶν ζωγράφων φιλοτιμίαν . Supra §. IV.

Οἷον τι ποιοῦσιν οἱ τῇ σφαίρᾳ παίζοντες . 12.

Ο' περ ποιοῦσι πρὸς τὴν κρατοῦντας . 17.

Ο' ταν πλεονάζειν ἀρχηται . 13.

Ο' τῆς ὑγιαίνουσας πίσεως λόγος . 23.

Οὐδὲ τοῦ ἔαρος ἡ χάρις διαλάμπειν . 9.

Οὐ μόνως ἐστὶ τῆς κοσμικῆς σοφίας . 15.

Τέχνη τίς ἐστι περιφερῶν θρησκευτικῆς . 16.

Τοῦτόν τι θαυμά φασιν . 7.

Τρεῖς ἦσαν ἡμέραι αἱ τὸν προφήτην . 19.

Τῆς μὲν ὁ πατήρ τῶν οἰκτιρῶν . 20.

Φεῖδομαι πολλῶν λόγων . 22.

Οἱ καλὰ τῶν καλῶν ἐστὶ τὰ ὁμοιώματα . 21.

Ex his igitur Gregorii Nysseni epistolis XXVI. quinque habes editas Parisiis inter alia eius Opera , quatuordecim Romae in Collect. Zacagnii , septem reliquas Florentiae opera & studio Io. Bapt. Caraccioli : sciendum tamen est postremas istas minus fide ex hoc Codice fuisse descriptas (1) , ut si quis deinceps univerforum huius Sancti Patris Operum editionem adornare velit , nostri Codicis novam collationem instituere merito debeat.

VIII. pag. 245. b. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης διὰ τὸ γνωματεύσαι ἀποκατάστασιν τελευταίων τῶν ψυχῶν γενήσεσθαι ἐν τοῦ αὐτοῦ λόγους . S. Maximi Apologia pro eodem S. Gregorio Nysseno , ad dignoscendum in eius sermoni-

(1) Testantur III σφάλλουσα quaedam , quae nos obiter animadvertimus : in epistola enim prima , (in dicta edit. secunda) pag. 20. lin. 7. pro ἐκασμῶν legendum est ἡ ἐκασμῶν . pag. 21. lin. 16. pro τοῦτον , τοῦτον . pag. ead. lin. 18. pro κάλλος ,

bus esse , quod ultima status animarum immutatio bene sit futura . Inc. Ε' πειδὴ ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος . Def. τῆς ἀμαρτίας . Hoc quoque brevissimum excerptum edidit Caracciolus ad calcem Epistolarum loc. cit. pag. 87. ubi duplicem exscriptoris lapsum in solo titulo animadvertit , quum pro ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ , & pro ἐν τοῦ αὐτοῦ , scripserit ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ , & ἐν τοῖς αὐτοῦ .

IX. pag. 246. Δημοσθενικὸς λόγος . Demosthenis , seu potius *Lyssae* (2) *Oratio funebris* . Inc. Εἰ μὲν ἡγέμην . Def. τῆς βαπτομένης . Graece exstat inter Orationes *Lyssae* edit. Ald. Venetii MDXIII. in fol. Part. I. pag. 90. sub titulo : Ε'πιτάφιος τοῖς Κορινθίον βοηθοῖς . Habes & in Cod. XXXIII. Plut. IV. Catalogi nostri Tom. I. pag. 555. §. II.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori , Saeculi XIV. optimae notae , cum scholiis aliquot margini adiectis . In calce primae pag. b. legitur possessoris nomen : βιβλίον Σκιπτιωνος τοῦ Καρτερομάχου , liber *Scipionis Carteromachi* . Constat foliis scriptis 253.

ΕΥΘΑΓΟΡΙΚΟΣ ΛΑΞΕΥΤΗΡΙΟΣ ΗΤΟΙ ΡΑΒΟΛΙΟΣ.

PYTHAGORICVS LAXEVTE- RIVS VIDELICET RHA- BOLIVS.

I. pag. 1. **C**ontinet hic Codex *Geomantiae* *Artem* cum punctis & figuris *Geomanticis* , qualem etiam innuimus in Cod. XXII. Plut. XXVIII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 41. Titulus Operis ita habet : Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Πυθαγορικοῦ Λαξευτηρίου , ἦτοι τοῦ Ραβολίου ὅτω πως λεγομένου Περσισί . *Initium , auspice Deo , Pythagorici Laxeuterii , sive Rhabolii ita Persice nuncupati* . Inc. Τὸ εἶδος τὸδε . τὸ ὄνομά ἐστι τοῦ λαχιάμ . Def. νεο-ερατυλατὰχῃ ταρίχ . Atque haec est Tabula totius operis , quae in singulis libris pertractantur ob oculos ponens , Capitibus XVI. distincta : huic adcedunt etiam septem signa , quibus ab Astronomis denotari solent planetae , apposita singulorum significatione . Pag. 3. Opus ipsum , repetito titulo supra adlato , inc. Τὸ ὁπίτιον κέκληται λαχιάμ , κ' ἐστὶ καλὸν εἰς πάσαν ὑπόθεσιν , κ. λ. Def. δηλοῖ δὲ κ' τοὺς μῆνας , καὶ ταξείδιον , καὶ οἶκον τοῦ θανάτου . Τέλος .

II. pag. 18. b. Sequitur *de significatione trium astrorum* , hac veluti ad Deum invocatione praefixa : Σὺ ὁ Θεὸς μόνος ὁ προγνώσκων τῶν κρυπτῶν πάντων , κ' ἐξετάσῃς , κ' τὰς κρυπτὰς δουλείας γνώσκεις & τὰ ἐρωτήματα ὅσοι δ' ἴσως λέγουσιν τι , κ' τοῦτο πάντως μετὰ τῆς σῆς ἐπιλήσεως κ' ἐπιθυρίας ἴσασιν . Inc. Ἀν' ἀπὸ τοῦ χαίμα κ' τζαμαὰτ ἐξέρχεται χαίμα , δηλοῖ ὅδον κ' κίνημα , & συμφωνίαν τινὰ ἀρραβῶνος , κ. λ.

Y

κάλλειν . pag. 22. lin. 18. pro ὁ δὲ , ὁ δὲ , &c.

(2) Tituli errorem minime advertit in suo Catalogo Montfaucon , quem etiam effugerunt Epistolae illae Gregorii Nysseni , quas recensuimus nos supra §. IV. & V.

COD
XIV.

Def. καὶ καλοσύνην, καὶ ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν σκλάβων. Τέλος τῶν τριῶν ἀσέρων.

III. p. 25. Σημεῖα τῶν ἐπὶ τὰ πλανητῶν, καὶ ἕτερα. *Signa septem planetarum, & alia*, sive explicationes notarum, quibus Astronomi planetas, & alia ad astronomiam pertinentia brevitatis gratia denotare solent; quae quidem ad lectionem librorum astronomicorum valde sunt utilia. Subiiciuntur pag. ead. varia Cometarum genera iuxta Aristotelem, & Apuleium Romanum: ac de virtute quorundam lapidum pauca quaedam attinguntur. Pag. 26. *b. circuli XII. depicti sunt, planetarum elevationes, & demissiones, ὑψώματα, καὶ ταπεινώματα* exhibentes.

IV. pag. 27. Μέθοδος τοῦ γνῶναι, ἐν ποίῳ ζωδίῳ ἴσται ὁ ἥλιος, κ. λ. *Methodus dignoscendi, in quo Zodiaci signo sit Sol &c.* Inc. Κράτησον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Def. καὶ λέγε, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔστιν ὁ ἥλιος, καὶ τῶν μοιρῶν ἔστιν. Sequitur ibid. alia similis methodus circa Lunam, ex eaque, prout in uno, vel alio Zodiaci signo invenitur, circa futurae spondae qualitates prognostica.

V. pag. ead. *b. Varia proponuntur remedia, nimirum* Περὶ τοῦ μὴ ἐπιθυμῆσαι ἀνδρα γυναῖκα, καὶ γυναῖκα ἀνδρὸς. Πρὸς ἐκδημίαν τῷ ἀνδρὶ, ἵνα μὴ περιπέσῃ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Tum alia eiusmodi remedia ad arcendam famem, ebrietatem, & somnum.

VI. pag. 28. *b. Μέθοδος προγνωστικὴ τῆς ἀγίας εὐαγγελίας καὶ τοῦ ψαλτηρίου. Ποίημα κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ. Methodus prognostica sancti Evangelii, & Psalterii. Opus D. Leonis sapientis.* Inc. Λαβὼν τὸ ἕγιον εὐαγγέλιον, ἢ τὸ ψαλτήριον νήσης. Def. καὶ ἀπλῶς πᾶσαν ἐρώτησιν εἰς τὸ ἐναντίον μετατρέπει.

VII. pag. 30. Πῶς ὀφείλει εὐρεῖν τὸ ζώδιον, ἐν ᾧ ἐγεννήθη. *Quomodo invenire debeas Zodiaci signum, in quo natus es.* Inc. Λάβε τὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματός σου, κ. λ. Def. ἐκείνο τὸ ζώδιον ἔστιν, ἐν ᾧ ἐγεννήθη.

VIII. pag. ead. *b. Εὐχὴ Λαξευτηρίου. Oratio Laxeuterii ad Deum, dicenda ab eo, qui quaestionem proponit.* Inc. Ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὴν δύναμιν. Def. καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἀμήν. Tum sequuntur divinationes variae ex planetarum figuris, & locis instituendae, ac praecipue circa Capita, quae sequuntur, nimirum:

Περὶ υἱείας.

Περὶ κλεψίας.

Περὶ γυναικὸς, εἴ ἔστιν ἔγκυος.

Περὶ τοῦ παιδίου, εἴ ἔστιν ἄρρεν, ἢ θῆλυ.

Περὶ κτήσεως χρημάτων.

Περὶ δόξ.

Περὶ τοῦ κτήσασθαι τὰ μὴ προσόντα.

Περὶ μεγαλείου, εἴ γενήσεται τῷ ἐρωτῶντι.

Περὶ ἀρρώστ.

Περὶ τοῦ ἀγοράσαι γῆν.

Περὶ πολέμου.

Περὶ τοῦ, τίς ἔστιν ὁ μέλλων νικῆσαι.

Claudentur haec omnia iambicis versibus octo, planetarum οἶκους complectentibus, & alia brevi oratione τοῦ αὐτοῦ, eiusdem (sc.

Laxeuterii) ad Deum, cuius initium: Παντοκράτωρ Θεὲ, οὐράνιε, κ. λ.

IX. pag. 37. Πυθαγόρου πλινθίδες. *Pythagorae laterculi*, seu tabulae quaedam Cabalisticae: quibus pag. 38. succedit Ψῆφος Πυθαγορικῇ, *Calculatio Pythagorica*, ad cognoscendum circa ea, quae sequuntur:

α'. Περὶ μονομαχίας, τίς νικήσει.

β'. Περὶ γάμου, εἴ συμφέρεῖ συναλλάξαι, καὶ περὶ κοινωνίας.

γ'. Περὶ ἀπολέσαντος, εἴ εὕρησει.

δ'. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸν κλέπτην.

ε'. Περὶ ἀρρώστου, εἴ ζήσκει, ἢ κινδυνεύει.

ς'. Περὶ ἀποδημίας, εἴν συμφέρεῖ.

ζ'. Περὶ ἀδελφῶν, τίς προτελευταῖ. Opus hoc inscribitur Iliadi cuidam, hac Epistola ipsi nuncupata: Πυθαγόρας Ἰλιάδι χαίρειν. *Pythagoras Iliadi salutem.* Inc. Πολλὰ καταμαθὼν, καὶ πολλὰ πειρασάμενος. Def. δοκιμαζομένη τρέψω τοῖς τοῖς. Primae quaestionis explicatio inc. Λαβὼν τῶν δύο τὰ ὀνόματα. Postremae def. οἷον Ἡρακλείδης. ἡ δὲ πλινθὶς ἔστιν αὕτη. Tum aliae tabulae Cabalisticae, atque alia demonstratio circa aegrorum ad dignoscendum victurus ne sit, an moriturus. De hisce consule Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p. 466.

X. pag. 40. Sequuntur Capita quaedam, nimirum Περὶ στοιχείων, *de quatuor elementis*: ubi etiam *de quatuor ventis*.

Περὶ τῶν ἑβ' ζωδίων, πῶθεν ἔσχον τὴν γέννησιν. De XII. Zodiaci signis, unde suum habeant ortum.

Πόσαι ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐπικρατεῖ ἕκαστος τῶν ζωδίων. *Quot mensis diebus dominetur unumquodque Zodiaci signorum.* Tum numerantur istorum signorum quae dextera sint, & quae sinistra: quaeque singulis hebdomadae diebus, eorumque diurnis nocturnisque horis dominantur, quod *Horologium duodecim Zodiaci signorum* nuncupari potest: tibi etiam quae nam pro unius, vel alterius dominatione praemonstrentur, innuitur. Tandem occurrit Caput inscriptum: Περὶ σεισμῶν, καὶ τῶν δι' αὐτῶν προγνώσεων, κ. λ. De terrae motibus, ac praenotionibus, ex ipsis faciendis, quod mutilum est in fine.

XI. pag. 46. Ὁρολόγιον τῶν ἐπὶ τὰ πλανητῶν. *Horologium VII. planetarum*, seu quae nam horae, in quibus aliquis ex septem planetis dominatur, bonae sint, vel malae ad aliquid aggrediendum. Tum subiiciuntur Capita,

Περὶ συστάσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Πόθεν οἱ ἄνθρωποι οἱ μὲν γελοῖοι πολλὰ καὶ αἰεὶ, οἱ δὲ συγκινέζουσιν.

Ὅροι σφυγμῶν ἑβ' κράσεως ψυχρῆς καὶ ὑγρᾶς. ubi & de septem hominis aetatibus, & ad quem ex septem planetis habeant analogiam.

Πρὸς τὸ εὐρεθῆναι τὸν κλέπτην.

XII. pag. 47. *b. Νικόλαον Ἰδρύσαντος προοίμιον εἰς τὴν τοῦ Λαξευτηρίου τέχνην, ἐξελληνισθὲν παρ' αὐτοῦ ἐκ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, Χαλδαίας ὕψους τοπρίν, καὶ συνταχθὲν ἐκ τε ἄλλων βίβλων Ἑλληνικῶν σποράδην ἤδη ἰσαρχουσῶν. Nicolai Hydruntini prooemium in Laxeuterii Artem, ex Romana lingua in Graecam ab ipso trans-*

translatum, quum prius Chaldaice scriptum esset, & ex aliis etiam libris, late iam dispersis, compositum. Inc. Τοῖς μετέπειτα τι τῶν οἰωνῶν ἀγαθῶν βουλομένοις. Def. ὡς ὁ Σελμὼν αὐτὸς ἀρχεται τῷ ταύτης συντάγματος οὕτως πως. Prooemium excipit pag. 48. b. Ἀρχὴ συν Θεῷ τῇ τέχνης συντάγματος. *Initium cum Deo Artis dispositionis.* Inc. Τινὲς τῶν φιλοσόφων πρὸς τῇδε τὴν τέχνην παραγενόμενοι διεμέτρησαν τὸ ὅλον σερέωμα εἰς κθ' ἡμερίας, κ. λ. Praecipua Capita, quae pertractantur, post enumerationem duodecim Zodiaci signorum, ac planetarum septem figuras, eorumque divisionem in εὐτυχεῖς, & ἀτυχεῖς, ac post duodecim σχημάτων nomina, totidemque οἰκων significationes, sunt:

Περὶ συνάξεως, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ'. κέντρον ἀπὸ τοῦ Ἑρμῆ & Διδύμου.

Περὶ ἰσοκύψεως, ἐνεργητικὸν διὰ χρόνου ἑνός. κέντρον ἐστὶν ἀπὸ Ἑρμῆ & Παρθένου.

Περὶ φυλακῆς, ἥγυν φόβου, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ'. κέντρον ἐστὶν ἀπὸ Κρόνου & Τδροχέου.

Περὶ εὐλῆς εἰσερχομένου, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν κ'. ἡμερῶν τεσσάρων. κέντρον ἀπὸ Διὸς νότιον, & Ἰ' χθύνων.

Περὶ εὐλῆς ἐξερχομένου, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν τεσσάρων. κέντρον ἀπὸ Κρόνου & Αἰγώνου.

Περὶ εἰσόδου μεγάλης, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν β'. κέντρον ἐστὶν ἀπὸ Ἀφροδίτης καὶ Ταύρου δυτικόν.

Περὶ ἐξόδου μεγάλης. κέντρον ἐστὶν ἀπὸ Ἡλίου & Λέοντος.

Περὶ ἐξόδου, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ἑνα. κέντρον ἀπὸ Ἑρμῆ & Διδύμου.

Περὶ εἰσόδου, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ἑνα. κέντρον ἀπὸ Ἡλίου & Λέοντος δυτικόν.

Περὶ γελᾶσαι, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ζ'. κέντρον ἀπὸ Διὸς & Τοξότου.

Περὶ θλίψεως, ἡ σκότης. κέντρον ἐστὶν ἀπὸ Κριῦ & Αἰγώνου, & ἐστὶ νότιος.

Περὶ ἀνῆβη, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ε'. κέντρον ἀπὸ Ἀφροδίτης καὶ Ζυγοῦ, ἐκ τοῦ ἀνωτέρου μέρους.

Περὶ σπανοῦ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ε'. κέντρον ἀπὸ Ἀφροῦ καὶ Κριῦ.

Περὶ λευκότητος, ἥγυν γάλακτος, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ'. κέντρον ἐστὶν ἀπὸ Σελήνης καὶ Καρκίνου.

Περὶ ἐρυθρότητος, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ'. ἔστι δὲ κέντρον δυτικὸν ἀπὸ Σκορπίου & Ἀφροῦ. Clauditur Opus quodam Capite, cui titulus Παράνεσις τοῦ ποιητοῦ, *Admonitio auctoris*; in quo Geomanticae huius artis studiosi praemonentur, quia se ratione ad futura praenoscenda debeant praeparare: cuius ultima verba sunt: τοῦ Θεοῦ εὐδοκῶντος εὖρως τὴν τέτρω σαφηνείαν.

XIII. pag. 63. Νοήματα Βουσιῶν Φιλοσόφου περὶ σημασίας σχημάτων. *Notiones Buseth philosophi de significatione figurarum*, ubi traduntur regulae circa ea quae sequuntur, nimirum:

Πρὸς τὸ γινῶναι τὴν τύχην, ἥτοι τὴν εἰρημμένην I. ἐκάστης ἡμέρας, II. τῆς ὅλης ἐβδομάδος, III. τοῦ ὅλου μηνός, IV. τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Περὶ τοῦ εἰδέναι τὸν σκοπὸν τοῦ ἐρωτήσαντος.

Περὶ τῶν μερῶν τῶν ἐν ταῖς γένεσις & ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι.

Περὶ τοῦ γινῶναι ζῶντινους.

Περὶ μοιχείας, ἡ πορνείας γυναικός.

Πρὸς τὸ νοῆσαι, τίς ἡ πεῦσις τοῦ ἐλθόντος διὰ τὸ ἐρωτῆσαι.

Περὶ τοῦ κατανοῆσαι τὸν ἐρωτῶντα ποίας ἰδέας & γνώμης ἐστὶ, καὶ ἀπῇ. Ante ultimum hoc Caput legitur rubris litteris haec nota: Καὶ τοῦτο εὖρον ἐγὼ ὁ Νικόλαος ἀληθὲς ἐκ πέρας.

XIV. pag. 69. b. Ἀρχὴ τῶν κεφαλαίων ἐν τῇ σημασίᾳ τῶν σχημάτων. *Initium Capitum in significatione figurarum*; sive aliae divinandi regulae, superioribus similes, ubi praeter cetera agitur

Περὶ ἀπόντος, εἰ ἐπανέλθοι.

Περὶ τίνος πράγματος, ὃ βόλεται & ἐπιθυμεῖ οικειώσασθαι.

Περὶ πράγματος φόβον ἔχοντος, μήποτε συμβῇ αὐτῷ χάμος.

Περὶ σερατῆς, εἰ καλὸς ἔσται, ἡ ὤ.

Περὶ χρόνου, εἰ εὐφορήσει, ἡ οὐ.

Περὶ ὑδατῶδους, καὶ καταξήρου, ἡ ἀνεμώδους χρόνου.

Περὶ συντροφίας, πῶς ἔσται, καλὴ, ἡ κακὴ

Περὶ συνοικεσίας, εἰ γίνεται, ἡ οὐ. & εἰ καλὸν ἔσται, ἡ κακόν.

Περὶ τοῦ γινῶναι, εἰ ἄρα καλόν ἐστιν ἐξελεῖν ἐκ μιᾶς χώρας εἰς ἄλλην.

Περὶ ἀπόντος, εἰ βόλει μαθεῖν πῶς ἔχει.

Περὶ δύο δικαζομένων, τίς τῶν νικᾷ.

Περὶ πλεόντων.

Περὶ νοσήντος, εἰ ἰαθήσεται, ἡ οὐ.

Περὶ εὐρέσεως ζώου.

Περὶ συζυγίας ἀνδρὸς καὶ γυναικός, εἰ γίνεται, ἡ ὤ.

Περὶ ἐπιτυχίας ἐξουσίας.

Περὶ τοῦ γινῶναι, εἰ ἄρτις ἐν φυλακῇ ὢν ἐξέλθῃ.

Περὶ κινήσεως.

Περὶ ἀρρώστου.

Περὶ γυναικός & φίλης.

Περὶ δούλων, ἡ ζώων.

Περὶ φίλου, εἰ ἔλθῃ πρὸς ὁρισμένην ἡμέραν.

Περὶ ἀρρώστου πάλιν.

Περὶ ἀποδράσαντος κλέπτου.

Περὶ ἀγωγῆς, πῶς ἐπέλθῃ.

Περὶ δύο ἱππῶν, τίς νικήσῃ.

Περὶ συνοικεσίας, εἰ γένεται.

Περὶ φιλίας τινῶν.

Περὶ συμβιβάσεως κληρονομίας.

Περὶ ἀφθονίας, ἡ σκενοχωρίας τοῦ μέλλοντος καιροῦ.

Περὶ ὁρισμῶ.

Περὶ ἀμεριμνίας & φόβου γνωσπομένου ἐν κλήρῳ.

Περὶ αἰτουμένων χρημάτων.

Περὶ ἀγορασίας & πρᾶσεως.

Περὶ τεταγμένης ὁδοπορίας.

Περὶ μηνυμάτων, εἰ ἀληθὴ εἰσιν, ἡ ψευδῆ.

Περὶ εὐτυχοῦς συνοικεσίας.

Περὶ γάμων ἐρωτικῶν, ἥτοι σωφρόνων.

Περὶ ἀσέμνης συνοικεσίας.

Περὶ συζεύξεως, εἰ ἄρα ἔσαι καλὴ, ἢ κακὴ.

Περὶ κοινῆς ευαρεσθήσεως.

Περὶ ὑποψίας ἐγκύου.

Περὶ καλῆς συστάσεως τοῦ ἀπόντος.

Περὶ τοῦ, ποῖα βεβαίως τὰ προειρημένα.

Περὶ εὐγενείας τῶν σχημάτων.

Περὶ τῶν σημαινόντων εὐκολίαν κέρδους καὶ δυσκολίαν.

Περὶ ζωῶν πάλιν.

Σχολίων περὶ ἐνθυμήσεως.

Πρὸς τὸ εὐρεῖν τὰ ὄνματα.

Περὶ ἐγκύου, τί ἄρα τίθεται, κ. λ.

Clauditur Opus quodam circulo, cui titulus, Κύκλος Πετρίσις, *Circulus Petrosidis*, quem sequitur Epistola inscripta, Πετρίσις Νεχεψὸς τῷ τιμιωτάτῳ βασιλεῖ χαιρεῖν. *Petrosiris Nechepso honoratissimo Regi salutem*. Inc. Περὶ ἐνὸς ἐκαστοῦ τῶν ὑπ' ἐμὲ εὐρισκόντων, κ. λ. Def. καὶ εἰ φυνάττες ὁ κίνδυνος, ἢ ὅ. Hanc vero aliud Caput inscriptum: Ψῆφος τῶν ἐβδοματικῶν ἡμερῶν ἀκριβὲς, διαγνωστικὴ ζωῆς καὶ θανάτου.

XV. pag. 96. Ἀρχὴ τῶν τοῦ Λαξευτηρίου κρίσεων ἐν ὀνόματι κυρίου. *Initium iudiciorum Laxeuterii in nomine Domini*. Idem ferme Tractatus cum illo, quem supra enunciaui-mus §. XII. Eadem enim Capita pertractat, quorum ibi titulos protulimus, licet ordine immutato Primum Caput, Περὶ συνάξεως Σελήνης καὶ ἑρμῆ, inc. Ἡ συνάξις αὐτῆς διπλασιασθεῖσα, ἐξελεθόντα στρατὸν συνηγμένον δηλοῖ. Ultimum, Περὶ σπανῶ, def. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα φροντικὴ μεγάλη. Varias continet praenotiones ac divinationes ex variis figurarum geomanticarum coniunctionibus faciendas. Clauditur Opus p. 120. quadam figura quadrilatera, intra se aliam triangularem continente, ac terrae figuram exhibente, adscriptis verbis, ἱστορία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Tum sequuntur duodecim versus iambici, totidem Zodiaci signorum naturam exprimentes, quos heic referre placuit; sunt autem isti:

Κρίσις προηγύς ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ χρόνου.

Ὁ δὲ γε Ταῦρος ὁ οἰσρος Ἀφροδίτης.

Ζῶων δὲ ζεύξις ἐστὶν ἐν τοῖς Διδύμοις.

Καρκίνος δ' ἐστὶ φωςφόρος ὀπιθόπτης.

Λέων δὲ θερμὸς ἐκτύρωσις τοῦ πόλεως.

Ἡ Περσέτης δὲ δείγμα τῆς γεωργίας.

Ζυγὸς μερισμὸς ἡμέρας πρὸς ἑσπέραν.

Ὁ σκορπισμὸς ἐστὶ τῆς στορᾶς ὁ Σκορπίος.

Ὁ Τοξότης δὲ, σύμβολον κυνηγίας.

Ὁ δ' Αἰγόκερως ἀγρίων παρήγιστος.

Τ' ὄρχος δὲ, χειμᾶτων ὄμβρων κᾶτω.

Οἱ δ' Ἰχθύες δηλοῦσιν ἰχθύων γένος.

Pag. ead. b. Circulus Zodiaci depictus est, ac figura τῆς κιβωτοῦ, ἣν ὁ δίκαιος Νῶε κατασκεύασεν, *Arcae nimirum, quam construxit iustus Noë*. Hanc sequitur annorum computus, ab Adam usque ad Diluvium, & ab hoc usque ad Abraham &c. progrediturque ad Constantinum Magnum: tum alia prognostica de aegrotis: & dierum Lunae φωτίων, & ἀφωτισμῶν enumeratio.

XVI. pag. 122. Ἐπεὶ περὶ τῶν κρίσεων ἀπὸ

ἑτέρου βιβλίου. *Item de Iudiciis ex alio Libro*. Inc. Εἰ ἄλλω ὅτῳ ὀρῇ, εἰς στρατείαν θλιμμένον, κ. λ. Def. καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πρᾶσιν.

XVII. pag. 127. Ἀρχὴ τῶν Θεῶν συντῶμων κρίσεων. *Initium cum Deo Iudiciorum in compendium*. Est superiorum Tractatum veluti summa & recapitulatio.

XVIII. pag. 134. Ἐσδράζ τοῦ προφήτου κάλαντα ἡμερωμένα τῆς ἐβδομάδος. *Esdrae prophetae Calanda hebdomadae accurate elaborata, sive, iudicia Calendarum iuxta dies hebdomadae*. Inc. Κυριακὴ ἡμέρα εἰ γέγονται κάλαντα, ὁ ἐνιαυτός ἔσαι χρήσιμος. Def. ὁ φόβος ἔσαι πολὺς, καὶ μέλιτος λεῖψις.

XIX. pag. ead. b. Περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ὃ ὅσα ὁ Ζεὺς ἀποτελεῖ τῆς ιβ' οἴκου. καὶ περὶ τοῦ δωδεκαετήρου Διός. *De Zodiaci circulo, & quae Iupiter praemonstret secundum duodecim domus: & de duodecenniali Iove*. Inc. Ὁ ζωδιακὸς κύκλος τίμνεται εἰς ιβ' οἴκου, κ. λ. Def. εὐχεσθαι δὲ δεῖ, ἵνα μὴ γένωνται σεισμοί.

XX. pag. 137. Caput Περὶ ἀνθρώπου. *De homine*. Inc. Οὕτω μὲν οὖν τὴν νοητὴν οὐσίαν ὑποστήσας ὁ τῶν ἑλῶν Θεός, κ. λ. Def. τοιγαρὶν πίπμεν, ὃ βάρβαρε ποιητά.

XXI. pag. ead. b. Sequitur Tractatus astronomicus cui praecedunt duo schemata, quorum primo caelestes Zonae, secundo vero Zodiaci signa, ac planetarum motus exhibentur. Tractatus inc. Ἰδὲ βλέπομεν ὅτι ὁ οὐρανὸς ἐστὶν. Ἰέλομεν δὲ τοῦτο μαθεῖν, καὶ τί εἶδος ἐστὶ τὸ σῶμα τοῦ οὐρανοῦ, κ. λ. Capita, quae pertractantur, sunt ista:

Περὶ τῶν ἐπτά ζωνῶν.

Περὶ ἐπομβρίας.

Περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς κεφάλαιον α'.

Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ.

Περὶ γῆς καὶ ὑδάτων.

Περὶ τῶν νεφελῶν.

Περὶ βροτῶν καὶ ἀστράτων.

Οἱ κύκλοι τῆς κτίσεως.

Περὶ ἀνακαινίσεως κόσμου.

Περὶ ἀνακαινίσεως οὐρανοῦ.

Περὶ τῶν ζ' χαρισμάτων τοῦ πνεύματος, cui adnectuntur etiam τὰ ἐπτά πνεύματα τῆς κακίας.

Περὶ τῶν μηνῶν.

Περὶ τῶν ζωδίων.

Περὶ μεταβάσεως ἡλίου ἀπὸ ζωδίου εἰς ζωδίον.

Περὶ οὐρανοῦ, cuius ultima verba, in quibus etiam Codex absolvitur, sunt: διὰ τῆς τῆς πόλεως ἐπάσεως ἀναφέρεται. τρι . . . . Mutilus est Tractatus in fine, ac propterea in margine leguntur verba. Ζήτει, ζήτει. Inter Caput vero de signis Zodiaci, & aliud de transitu Solis ab uno in aliud signum, leguntur sequentes versus politici, quibus scriptoris nomen ita proditur:

Χρὶς Θεὸς παντέλειε, κτίσα κτίσεως πάσης,

Ὁ σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι ἀνάρχως βασιλεύων,

Ὁ πνεύματός μου ποιητὴς, καὶ πλάστης τῆς σαρκὸς μου,

Ὁ τῷ θανάτῳ λύων με, καὶ πάλιν συνίσων με,

Τοῖς δεξιότης σου σύνταξον καὶ τότε προβά-
τοις,

Οἷ τε κρινεῖς τὰ σύμπαντα τῇ θεῖῃ δυνάμει,

Τὸν τληπαθέσαντον ἐμὲ Ἀνδρέαν φιλολόγον. (1)
Christe Deus perfectissime, totius orbis conditor,

Cum Patre & Spiritu absque principio regnans,

Spiritus mei creator, & carnis meae compactor,

Qui me morte destruis, & iterum resuscitas,

Ad dexteram tuam pone etiam me tunc cum vivibus,

Quum indicabis universa divina potentia,
Me, inquam, aerumnosissimum Andream philologum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 145.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΒΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΠΙΤΟΜΗ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΩΝ.

NICEPHORI MONACHI INTRODUCTORIVM COMPENDIVM DE CAUSSIS NATVRALIBVS, ET DE METEORIS.

Ac praeterea

Michaëlis Pselli, Ioannis Hydruntini, & Anonymi quaedam.

cod.
XV.

I. pag. 1. **P**ost indicem Caputum XXXIII. recentius adiectum, occurrit Tractatus Physico-astronomicus, cui titulus est: Νικήφορου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ πλείστορος εἰσαγωγικὴ ἐπιτομὴ περὶ τῶν φυσικῶν αἰτιῶν καὶ μετεώρων. Nicephori monachi & presbyteri monasterii Csitoris, seu Creatoris, Epitome Isagogica de causis naturalibus & Meteoris. Primum Caput περὶ φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν, de naturalibus principiis & causis, inc. Πᾶν τὸ αἶτιον καὶ ἀρχή. οὐ πᾶσα δὲ ἀρχὴ ἦδη καὶ αἶτιον. Vltimum, quod inscribitur: ἐκ τῆς εἰς τὸ ὕδωρ ψαλμῶν ἐξηγήσεως, ex interpretatione in psalmum ostentum, def. μάλλον μὲν ἔν καὶ χάριν ὁμολογήσαντες τῷ Θεῷ. Quod quidem postremum Caput recentissima manu, eadem nimirum, quae praedictum indicem in principio apposuit, suppletum est. De hoc Nicephori monachi Opere nulla apud Fabricium mentio occurrit.

II. pag. 152. Sequuntur absque ullo titulo quaestiones quaedam theologiae, nimirum, cur Latini in azymis sacrificent; cur dixerit Iesus Christus discipulis suis, hoc est Corpus meum; & quare post tres dies surrexerit a mortuis. Horum omnium initium est: Προσπίπυσιν οἱ Ἀσῆνοι θύοντες τὰ ἄζυμα. Finis: ἐν οὗ πρῶτος ἡ τῆς κακίας φύσις ἔσχε τὴν γένεσιν. Haec una cum sequentibus diversa manus,

scilicet Nicolai cuiusdam presbyteri, cuius paulo post adferetur subscriptio, exaravit.

III. pag. 153. Michaëlis Pselli de rebus naturalibus, theologicis, & meteorologicis ad Imperatorem D. Michaëlem Capita CXXI. ex eius Omnifaria Doctrina desumpta. Primum Caput, quod in huiusce Operis editione, quam Fabricius exhibet in calce Vol. V. Bibl. Graecae, desideratur, ita inscribitur: Περὶ κτίσεως κόσμου, καὶ τῆς τοῦ Ἀδὰμ πλάσεως, καὶ τοῦ παραδείσου. De mundi, & Adam formatione, & de Paradiso. Inc. Θεὸς οὐχὶ τὸν παρήμερον μόνον, ὡς ἂν τινες οἴονται, κ. λ. Vltimum, quod inibi est CIX. περὶ παρηλίων, de parheliis, def. ἀναλάται ἡ ὕψις. Subiicitur deinde tabula Caputum: tabulam vero sequens amanuensis subscriptio excipit: Ἐπληρώθη ἡ παρούσα δέλτος Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ ὑπὸ πατρός Νικολάου Σηλλαρίου ἀπὸ χώρας Καλλιπόλεως ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ὥρα ε'. ἔτει, πονέ. Εὐχόμενοι οἱ μελετῶντες, καὶ μὴ καταρῶσθε, ὅτι ὁ γράφων παραγράφει. Absolutus est praefatus liber Michaëlis Pselli a papa, vel presbytero Nicolao Sellario Callipolitano, mense Martio, die sabbati, hora sexta, anno 6855. (Chr. mcccxlvi.) Orate pro me qui legitis, ac ne maledicatis, quod scribens male scripsit. Horum vero Caputum recensione inita cum editis loc. cit. comperimus multa in Codice desiderari, quae habentur in editione, ac vicissim alia in Codice legi, quae in editione desiderantur. Ex editis desunt Capita XII. XIII. XIV. & a XX. usque ad XXX. inclusive; tum XXXVIII. XXXIX. XLI. XLIV. & a XLVII. usque ad LVIII. inclusive; tum CIV. & a CXL. usque ad finem. Eorum vero, quae frustra in editione quaeras, tituli sunt:

I. Περὶ κτίσεως κόσμου, κ. τ. λ. uti diximus.

XIII. Εἰ ἀπειρόν τὸ θεῖον, πῶς ἀπειρόν.

XXXII. Περὶ ἰδεῶν.

XXXIII. Περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων.

XLIV. Διὰ τί δλας ἐστὶ τὸ κακόν.

LVII. Πῶς θήλεα καὶ ἀρρενα γίνονται.

LVIII. Διὰ τί γυνὴ πολλάκις συνουσιάζουσα καὶ λαμβάνει.

LIX. Διὰ τί δίδυμα καὶ τρίδυμα.

XXI. Εἰ τὸ ἔμβριον ζῶον, καὶ πῶς τρέφεται τοῦτο.

LXVI. Διὰ τί πεινῶντες μὲν ἐὰν πίωσι σπάζονται, διψῶντες ἐὰν φάγωσι ἐπιλείπονται.

LXVII. Εἰ ἐστὶ τι ἐκτὸς τοῦ οὐρανοῦ.

LXXIII. Περὶ οὐσίας ἡλίου, εἰ καὶ πολλοὶ εἰσιν ἡλιοι.

LXXXV. Περὶ τῶν ἀρσῶν τῶν καλυμένων Διοσκύρων.

LXXXVII. Περὶ δρόσου αὐθις καὶ πύχνης.

IV. p. 181. Occurrunt alia quaedam Capita, forte eiusdem Pselli, de memoria, & discretionem, & quomodo intelligenda sint verba illa: Ego indurabo cor Pharaonis; & alia: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.

V. pag. 182. Αἱ ἀπορίαι τῶν ε' φωνῶν Πορφυ-

(1) Nescio, unde Montfaucon in suo Catalogo legat Philophum pro philologum.

Φυρία. *Dubitationes in quinque voces Porphyrii cum suis solutionibus*. Inc. Εἰ οὐ δεκτικὸς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος. Def. εἰς τὴν οἰκίαν ἐνέργειαν αὐτοῦ. Auctor Anonymus.

VI. pag. 184. b. Γεώργιος Ὑδρυντίνος, μαθητοῦ Νικολάου Ὑδρυντίνου, λύσις ἐπὶ τινος ζητήματος κατὰ τῶν λεγόντων, ὡς ὅτι τὸ τίς ἄνθρωπος, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἢ ἐν ἐστὶν, ἢ δύο, ἢ ὡς ἐν. Ioannis Hydruntini, discipuli Nicolai Hydruntini, solutio cuiusdam quaestionis adversus quosdam dicentes, quod aliquis homo, & nomen ipsius, aut unum sunt, aut duo, aut veluti unum. Inc. Τὰ βουλομένη παντὶ, κ. λ. Def. ἐκ τε τῶν ἑξω τῆς κλήσεως. Nihil de hoc Ioanne occurrit apud Fabricium.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 185.

ΙΕΡΑ ΤΕΧΝΗ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

ARS SACRA PHILOSOPHORVM.

COD.
XVI.

Continet hic Codex uberrimam Graecorum Chemicorum collectionem, cui titulus est: Βίβλος χημεινική, μεταλλική, καὶ χαλκευτική τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης, καὶ χρυσούλου βίβλος. *Divina & sacra ars Philosophorum, sive liber fusoriae, metallicae, & chalcurgicae, divinae, & sacrae artis Alchymiae*. Huius autem Codicis, qui de Chemica facultate unicus in Bibliotheca hac superest, pleniorē malimus notitiam exhibere, Fabricii vestigiis inhaerentes, qui Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 760. seqq. alterius Parisiensis non absumilis apographum satis elaborata recensione dignum putavit. Occurrit igitur primo

I. pag. 1. Excerptum e libris Cleopatrae de mensuris & ponderibus, ut ex titulo valde longo colligitur, qui inc. Εἰς τῶν τῆς Κλεοπάτρας περὶ σαφῶν καὶ μέτρων ἐξηγήσεις κατὰ πλάτος πρὸς εὐχερῆ εἰρεσιν ἐκάστης μᾶς καὶ λίτρας καὶ ὀγγίας καὶ δραχμῆς καὶ γράμματος, κ. λ. Explicatio inc. Η' μᾶς ὄνομα ἔχει σαφῆ. Def. σάτα γ'. μόδια γ'. Confer Galenum T. IV. edit. Basil. pag. 467. Hanc Cleopatram, quam Scriptores Chemicī coniugem faciunt unius ex Regibus Aegypti Ptolemaeis, si temporum ratio habeatur, fatendum est, nulli ex tribus primis Ptolemaeis, qui per centum annos ab Alexandri morte in Aegypto regnarunt, fuisse coniugem; quum in hac scripti parte de ponderibus & mensuris mentio fiat triginta argenteorum, quorum pretio Christum Dominum Iudas prodidit: nihilominus eiusmodi scriptis nihil inde decedit de pretio, quod de ipsorum auctoribus non constet, vel quod alienis sint nominibus inscripta, ut recte admonet Thomas Reinesius in Iudicio de Codice Gothano similem scriptorum Chemicorum συναγωγὴν continente, quum id potissimum, quod in hisce doceantur lectores, attendendum sit.

II. pag. 2. b. Ἑρμηνεία τῶν σημείων τῆς ἱερᾶς τέχνης, καὶ χρυσούλου βίβλος. *Interpretatio signorum sacrae artis, & libri de auro conficiendo*. Inc. Ἀρχὴ μὲν χρυσός. Def. ποθὴν π. (superfcr. littera o.) ξηρὸν ξ. Huiusmodi notas Chemicas, & signa ac characteres longe plures ex Codicibus Regiis publicavit Cangius in Appendice Glossarii Graeci p. 8. seq. sed auctore absente non satis accurate interdum expressas (1).

III. p. 5. b. Λεξικὸν κατὰ εἰρηλίαν τῆς ἱερᾶς τέχνης πρῶτον Ἑλληνιστῶν, μεταλλευτικῶν, τῶν τε σημείων καὶ τῶν ὀνομάτων. *Lexicon metallicum secundum ordinem litterarum sacrae artis, signorum & nominum, quae primum a Graecis usurpata sunt*. Inc. Ἀφροδίτης σπέρμα ἐστὶν ἄνθος. Def. οὐδὲν ἐστὶ τὸ προσδοκώμενον. Hoc Lexicon, sive glossas Chemicas, totum suis locis idem Cangius utilissimo suo Glossario inferuit, collatis etiam aliis eiusmodi glossis Mss. Lambecio itidem inspectis, & Salmasio.

IV. pag. 12. Δημοκρίτου Φυσικὰ καὶ μυστικὰ. *Democriti Physica & Mystica*. Inc. Βαλὼν εἰς λίτραν μίαν πορφύρας, κ. λ. Def. αὐτὸ ἐστὶ τὸ ὄξος τῶν φιλοσόφων. Democriti Physica & Mystica ad Chrysopoeiam pertinentia, Latino tantum sermone haecenus vulgata sunt, ut notat Fabricius loco supra cit. pag. 768. ex versione Pizimentii Patavii MDLXXIII. 8. Haec lectio convenit cum Ms. Cod. Biblioth. Vindob. Catalog. Nessel. P. III. pag. 15. & cum alio Biblioth. Taurinensis T. I. Catal. pag. 177. Nam in alio Ms. apud Fabricium l. c. initium ita se habet: λαβὼν λίτρας σκωρίας α'. Circa vero eorum auctorem observat Reinesius in iudicio de eodem Codice Gothano, male intelligi Democritum Abderitam, tum ob rationem styli, tum eo vel maxime, quod operis huius auctor artem dicitur didicisse ab Ostane, quem constat ex fragmento fuisse Christianum.

V. pag. 27. b. Συνέσις φιλοσόφου πρὸς Διόσκορον εἰς τὴν βίβλον Δημοκρίτου ὡς ἐν σχολείois. *Synesi philosophi ad Dioscorum in librum Democriti scholia*, instar Epistolae conscripta. Inscribitur: Διοσκόρου ἱερεὶ τοῦ μεγάλου Σεράπιδος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ Θεοῦ τε συνευδανύτος Συνέσις φιλόσοφος χαίρειν. *Dioscoro sacerdoti magni Serapidis in Alexandria, Deo fuente, Synesius philosophus salutem*. Inc. Τῆς πεμφθείσης μοι. Def. τὰ λόγια τετέλεστο. Graece & Latine integram vulgavit Fabricius Vol. VIII. Bibl. Graec. pag. 233. seqq. ex versione Pizimentii, quae sola lucem antea viderat. Synesius auctorem huius Epistolae, negat Reinesius loc. cit. fuisse Cyrenensem Episcopum: contra vero opinatur Morhofius Lib. I. Polihistoris, quos, si libet consule.

VI. pag. 35. Στεφάνου Ἀλεξανδρέως οἰκουμενικοῦ Φιλοσόφου περὶ τῆς ἱερᾶς & θείας τέχνης τῆς τοῦ χρυσοῦ ποιήσεως. *Stephani Alexandrini oecumenici philosophi de sacra & divina arte aurī conficiendi Lectiones IX. (2) ad Heraclium Im-*

(1) Testatur idipsum Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 375.

(2) Πράξεις dicuntur in Codice; hinc πρᾶξεις usurpatur aliquando pro lectiones frequentare.

Imperatorem. Lectio prima inc. Θεὸν τῶν πάντων ἀγαθῶν αἰτίον & βασιλέα τῶν ὄλων. Ultima def. προστάξαντος εἶναι· ὅτι αὐτῷ πρέκει πᾶσα δόξα, κ. λ. Inter secundam & tertiam praxin, sive lectionem, pag. nimirum 43. inserta est in Codice τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου ἐπιστολὴ πρὸς Θεόδωρον, eiusdem Stephani Epistola ad Theodorum, quae inc. Περὶ τοῦ ἀγροῦ γυνῶθι ὡς πολλὰς γεωργίας ἀκρίβεις ἔχει. Def. καὶ μουσικῶν λόγων μάθῃ. In lectione sexta habentur versus, a Fabricio relati Biblioth. Graec. Vol. XII. pag. 696. instar tamen solutae orationis exarati, in quibus pro δις ἐπτα legitur δις ὅκτω, pro δις τρία, τέσσαρες, & pro σοφίας, ὠφελείας. Stephani Alexandrini novem πράξεις, sive lectiones de arte Chemica, manuscriptae occurrunt Graece in variis bibliothecis Galliae, Italiae, & Germaniae. In Caesarea biblioth. non tantum Graece existant (vid. Nesselium Parte III. p. 14. seqq.) sed etiam Latine Anonymo quodam interprete. Latine prodierunt ex Dominici Pizimentii versione, Patavii MDLXXIII. 8. cum Democrito de arte magna, Synefsique, Pelagii, & Michaelis Pselli scriptis eiusdem argumenti. Tribuuntur autem Stephano Atheniensis; atque Heraclio Imperatori ab auctore dicatas, diserte traditur in titulo lectionis novae; quem locum adfert Fabricius loc. cit. pag. 695.

VII. pag. 76. b. Κομάρῳ φιλοσόφῳ ἀρχιερεῖ· διδάσκοντος τὴν Κλεοπάτραν τὴν θείαν καὶ ἱερὰν τέχνην τοῦ λίθου τῆς φιλοσοφίας. Comarii philosophi ac pontificis, a quo Cleopatra divinam & sacram artem didicit lapidis philosophici. Inc. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ πάσης κτίσεως δημιουργός, ὁ τῶν οὐρανίων καὶ ὑπερουρανίων δημιουργός καὶ τεχνίτης, ὁ μακάριος καὶ αἰεὶ διαμένων, ὑμνῶμεν, εὐλογοῦμεν, αἰνῶμεν, προσκυνοῦμεν τὸ ὕψος τῆς βασιλείας σου, κ. λ. & paulo post: Ἀπάρξωμαι ταύτης τῆς βίβλου τῆς ἡλιακῆς & σεληνιακῆς γραφίδος τῆς ποιηθέντος παρὰ Κομάρῳ τοῦ φιλοσόφου, καὶ Κλεοπάτρας τῆς σοφῆς περὶ κρίσεως, κ. λ. Scriptor Christianus est, sed ex Comario philosopho Ethnico hausisse, quae refert vult videri. Colloquuntur finguntur cum Cleopatra non Comarius tantum, sed & Ostanes, atque alii. Ἀποκριθεὶς δὲ Ὁσάνης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εἶπον πρὸς τὴν Κλεοπάτραν — θεωροῦντες δὲ οἱ φιλόσοφοι, κ. λ. quos tandem scriptor inducit ad Cleopatram ita dicentes: ἐξέστης ἡμᾶς, ὦ Κλεοπάτρα, εἰς δὲ ἐλάληκας ἡμῖν μακαρία γὰρ ἐσάρχει ἢ σε βασιλεύσασα κοιλία. Def. ἐνταῦθα γὰρ ἢ τῆς φιλοσοφίας τέχνη πεπλήρωται.

VIII. pag. 83. Περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης τῶν φιλοσόφων. De divina & sacra arte philosophorum. Inc. Τῆς φύσεως τὸ ἀτρεπτόν ἐν μικρῷ ὕδατι. Def. ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Est Anonymi breve apospasmatione de sacrae aquae confectio.

IX. pag. 83. b. Ζωσίμῳ τοῦ Πανοπολίτου γνήσια ὑπομνήματα. Zosimi Panopolitae Com-

mentaria genuina, in quibus agitur potissimum de sacra aqua, & de vasis ad eam conficiendam necessariis. Plura continent Capita, quorum primum περὶ τοῦ θείου ὕδατος, inc. Τοῦτο ἐστὶ τὸ θεῖον καὶ μέγα μυστήριον τὸ ζητούμενον· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πᾶν, δύο φύσεις, μία οὐσία, κ. λ. alterum περὶ τριβήκου καὶ σωλήνος, tertium περὶ τῆς ἐξατμήσεως τοῦ θείου ὕδατος τοῦ πῆσαιος τὸν ὑδράργυρον, quartum περὶ τοῦ αὐτοῦ θείου ὕδατος, quod def. ἐξῆς δὲ σοὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα ὑποθήσομαι οἷά περ εἰσι. Εἴρωσθε ἐν κυρίῳ, κ. λ. In primo horum Commentariorum Capite insertum legitur sequens aenigma rubris exaratum litteris: Εἴν τὸ πᾶν, δι' οὗ τὸ πᾶν, καὶ δι' αὐτὴ τὸ πᾶν, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ πᾶν, εἰς ἐξιν ὁ ὅσις ὁ ἔχων τὰ δύο συνήματα, καὶ τὸν ἰὸν αὐτοῦ, (1) de quo adferitur, quod ἡμῖν δυνάμει κρύπτεται, ἀνέκείται δὲ ἐν τῷ ἱερῷ τύλῳ (f. legendum ἱερῷ εὐλῳ). Subiiciuntur deinde eidem Capiti primo duabus in tabulis figurae quaedam vasorum, seu phylarum in caminis adpositarum. Huius Zosimi de instrumentis & caminis Chemicis opusculum occurrit in Regia Parisiensi bibliotheca, & in Veneta D. Marci, ut ex Catalogis patet. Innuitur autem a Fabr. loc. cit. p. 766. §. 26.

X. pag. 90. b. Ζωσίμῳ ἀρετῆς περὶ συνήσεως ὕδατων. Zosimi de virtute compositionis aquarum Tractatus in tres πράξεις, seu lectiones divisus. Prima inc. Θέσις ὕδατων καὶ κινήσεις καὶ αὔξεις, κ. λ. Tertia def. δι' ὕδρων πάντων ἡ τέχνη πεπλήρωται. Citatur ibid. p. 761. §. II. ubi περὶ ἀρετῆς pro ἀρετῆς περὶ.

XI. pag. 94. b. Παραίνεσις συστατικῇ τῶν ἀγχειρόντων τὴν τέχνην. Admonitiones commendatitiae ad eos qui hanc artem adgrediuntur. Inc. Παραγγυῶμαι ταῖς καὶ ὑμῖν τοῖς σοφοῖς. Def. οἱ δὲ τοῖς συνεψηγμένοι τῷ ὕδατι τῆς ἰώσεως. Ibid. pag. & num. cit. sed initium diversum. In nostro enim Codice quidam veluti prologus praemittitur.

XII. p. 95. b. Περὶ κρυστάλλων ποιήσεως. De crystallorum confectio. Inc. Λαβὼν ὡς ὅσα θέλης καὶ ἀποπλύνων. Def. τὸν λεγόμενον κυανόν.

XIII. p. ead. Οἱ οἶκος ὁ περισυνάξων πάντα. Domus omnia continens. Inc. Εἴπᾶν δὲ τὴν τετρασωμίαν ταύτην καύσεις. Def. ἐπερέχει τὸ ξηρὸν τοῦ ὕδρου δακτύλου β' ἢ γ' ἢ δ'.

XIV. p. 98. Περὶ λευκώσεως. De dealbatione. Inc. Διαγινώσκων ὑμᾶς θέλω. Def. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ λυτρώμενον πενίας, τῆς ἀνιάτου νόσου. Forte haec omnia ad eundem Zosimum sunt referenda.

XV. pag. ead. Τοῦ Χριστιανοῦ περὶ εὐσταθίας τοῦ χρυσοῦ. Christiani de firmitate auri. Inc. Τῆς δευτέρας πραγματείας ἀρτι τὸν λόγον πεπονημένος, & τῶν λίθων τὰς μεγέθους ἀφθόνως ἐκθέμενος, κ. λ. Def. ἦν ὁ εὐρὺν ἄνωθεν νικήσει μεθόδῳ τὴν ἀνιάτου πενίας νόσον. Εἴρωσθε φίλοι καὶ δῶλοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ibid. num. 3. ubi diverse incipit, quia quatuor circiter versus longiorem exhibet in principio Tractatum hunc Codex noster, in quo

(1) Hoc fortasse arcanum respicit Stephanus Alexandrinus, dum ait in suo Opere de divina & sacra arte Chrysopoeciae

edit. Patav. MDLXXIII. in 8. pag. 60. Ἦν αὖτὰ sacra: inventus est Pan a creatione Aegypti quasimus.

citatur Apollinis oraculum, φησιν δ' Ἀπὸλλων ἐν τοῖς χρησμοῖς. Καὶ πνεῦμα μελλόντερον ὕγρον ἔχραντον. Nec nou ὁ σοφὸς Ζώσιμος ἐν βιβλίῳ κλειδῶν. Denique allegatur ἡ Μαρία. Apud Montfauconium in Palaeogr. Graeca p. 375. memoratur ex Codice Chemicorum Graecorum Ambrosiano Mediolanensi, *Christiani de temperando ferro, conficiendo crystallo, & de aliis naturae arcanis*. Potiora vero Capita, in quae tribuitur Tractatus iste, sunt eiusmodi: I. Ὅτι σύνθετον ἐστὶ οὐχ ἀπλὸν τὸ εἶδος, καὶ τίς οἰκονομία. II. Πόησις μᾶλλον τοῦ παντὸς λίθου τῆς φιλοσοφίας, III. Τίς ἡ τῶν ἀρχαίων ἀσβεστός.

XVI. pag. 106. Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείου ὕδατος, καὶ πόσα τὰ εἶδη τοῦ γενικοῦ καὶ θείου ὕδατος, κ. τ. λ. Eiusdem de divina aqua, & quod sint species genuinae & divinae aquae, &c. ad Sergium, Inc. Ὁ περὶ τοῦ θείου ὕδατος λόγος, βέλτερος Σέργιου, πολλοῖς μὲν γέγονεν, κ. λ. Def. οὐδὲν γὰρ ἐξ αὐτῶν καθ' αὐτὸ πίφκειν ἀνθρώπων. Ibid. num. 4. Citatur praeter Zosimum Democritus eiusque dictum, a Pelagio philosopho etiam laudatum: τί ὕμιν καὶ τῇ πολλῇ ὕλῃ; ἐνδὲ ὄντος τοῦ φυσικοῦ ὅχι εἶδος, ἀλλὰ ὕδατος. Tituli vero Capitum, quae inibi pertractantur, hi sunt: I. τίς ἡ τῶν ἀρχαίων διαφωνία. II. τίς ἡ καθόλου τοῦ ὕδατος οἰκονομία. III. ἡ τοῦ μυθικοῦ ὕδατος ποίησις. IV. ἀντίθεσις λέγουσα, ὅτι τὸ θεῖον ὕδωρ ἐν ἐστὶ πᾶσι εἶδει, καὶ λύσει αὐτῆς. V. ἄλλη ἀπορία.

XVII. pag. 110. Τοῦ αὐτοῦ σύνοψις, τίς ἡ αἰτία τῆς προκειμένης συγγραφῆς. Eiusdem prospectus, quae causa sit prophetiae operis. Inc. Πολλὰ κινεῖ ὕμιν ἐφόδοι ἐν τοῖς προτέροις σπουδαῖσιν ὁ περὶ τῆς θείας ἐπιστήμης διήνυσαι λόγος. Def. ζώμιον καὶ τὰ ἐξῆς. In Codice biblioth. Viennensis Nessel. P. III. pag. 17. inscribitur: *Anonymi cuiusdam auctoris Christiani mysteria quaedam Chemica*. Capita vero huius Tractatus sunt I. πόσαι εἰσὶν αἱ κατ' εἶδος καὶ γένος διαφοραὶ τῶν ποιήσεων. II. πῶς δεῖ νοεῖν αὐτάς καὶ σχήμασι γεωμετρικοῖς. III. τίς ἡ ἐν ἀποκρυφοῖς τῶν παλαιῶν ἐκδεδομένη τάξις. IV. πόσος ὁ τῶν βαπτομένων ἐρίων εἰς ἑαυτοὺς ὄφελος, καὶ πόσος ὁ τῆς κομάρσεως, καὶ πόσος ὁ τῶν βεβαμμένων ὑδάτων. V. τίς ἡ τοῦ μέλανος ξηρὴ κατασκευὴ. VI. τίς ἡ τῆς κομάρσεως σύνθεσις. VII. τίς ἡ μετὰ τὴν ἴωσιν οἰκονομία. VIII. ὁποῖον εἶναι χρὴ τοῖς ἡδιστα τὸν μετιόντα τὴν ἐπιστήμην. IX. Ὁρκοί. X. περὶ ξηρῶν. XI. περὶ τοῦ. XII. καμείας πλύσεις. XIII. περὶ ξανθώσεως. XIV. ἄλλοι δὲ φασὶ περὶ χρώματος καὶ ἐψήσεως καὶ ἔργου μουσικῆς θεωρίας. Ex his Capitibus octavum & nonum exhibet Fabricius loc. cit. pag. 761. sub num. 5. & 6. ubi Iuramenti formulam, hisce conceptam verbis: Ὁ μὲν σοι, καλὲ παῖ, τὴν μακαρίαν καὶ σεβασμίαν Τριάδα, ὡς ὅθεν ἀπέκρυψα τῶν ἐμοὶ παρ' αὐτῆς δεδομένων ἐν ταμείοις ψυχῆς μουσιῶν τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ πάντα τὰ γνωσθέντα μοι θεοδὸν περὶ τῆς τέχνης ἀφ' ὧν ἐνέβηκα ταῖς ἡμετέραις γραφαῖς, αἱετὶ contrariam esse aliis adiurationibus de hac arte occultanda, quas Fabricius ipse dedit Bibl. Graec. Vol. V. pag. 78.

XVIII. pag. 120. b. Ζωσίμου τοῦ Πανοπολίτου γνησία γραφὴ περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας τέχνης τῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ ὑδραργύρου ποιήσεως κατ' ἐπιτομὴν κεφαλαιώδη. *Zosimi Pano-politae genuina scriptio de sacra & divina arte auri & hydrargyri conficiendi per compendium in Capita divisum*. Primum Caput huius Tractatus inc. Ἀρβάν τὴν ψυχὴν τοῦ χαλκοῦ, κ. λ. Def. τὴν τῶν φῶτων ποσότητα. Reliquorum Capitum ad idem Opus pertinentium tituli sunt: I. περὶ τῶν ὑποστάτων καὶ δ' σωμάτων κατὰ Δημόκριτον. II. περὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν ὁμῶν τε καὶ ἐφ' ὧν. III. περὶ διαφορὰς χαλκῶ κεκαυμένων. IV. περὶ τοῦ, ὅτι πάντων τῶν ὑγρῶν ὅτι ὕδωρ καλεῖται, καὶ τὸ τοῦ σύνθετον ἰσὺ καὶ οὐχ ἀπλὸν. V. περὶ τοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ ἀρκτέον τὸ ἔργον. VI. περὶ τῆς κατὰ πλάτος ἐκδόσεως τοῦ λόγου πρὸς Φιλάρητον. VII. περὶ τοῦ, τί ἐστὶ κατὰ τὴν τέχνην οὐσία, καὶ τίνα ἀνέστια. VIII. περὶ τοῦ, ὅτι πάντα περὶ μιᾶς βαφῆς ἡ τέχνη λελάληκεν. IX. περὶ τοῦ, τροφὴν εἶναι τὰ δ' σώματα τῶν βαφῶν. X. περὶ τῶν θείων ὑδάτων. XI. περὶ εἰδῶν. XII. περὶ τοῦ ὕδατος, . . . καὶ καύσεως σωμάτων. XIII. περὶ εἰδῶν ξανθώσεως. XIV. περὶ τοῦ λευκίου ὕδατος. XV. περὶ σημασίας ὥχρας. XVI. περὶ οἰκονομίας τοῦ τῆς μαγνησίας σώματος. XVII. περὶ σώματος μαγνησίας καὶ οἰκονομίας. XVIII. περὶ τοῦ λίθου τῆς φιλοσοφίας. XIX. περὶ σήψεως. Hoc tamen postremum in margine est appositum. Citatur in hoc Opere Democritus, & Epibechius, nec non dictum Mariae: ἐὰν μὴ τὰ δύο γένηται ἐν, ταῦτάς ἐν μὴ τὰ φεύγοντα συγκρετῶσι τοῖς μὴ φεύγουσιν, οὐδὲν ἐστὶ τῶν προσδοκώμενων. Recensetur a Fabric. loc. cit. pag. 762. num. 7.

XIX. pag. 154. Ὁλυμπιόδωρου τοῦ Φιλοσόφου πρὸς Πετράσιον τὸν βασιλέα Ἀρμενίας περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης τοῦ λίθου τῶν φιλοσόφων. *Olympiodori philosophi ad Petasium Armeniae Regem de divina & sacra arte lapidis philosophorum*. Inc. Γίνεται ἡ ταρχεῖα ἀπὸ μνήδος Μεχὶν καὶ. καὶ ὡς μετοπωρινῆς καὶ. Def. ταῦτάς ἐν τοῦ πυρός. In hoc apospasmatio multa sunt non indigna quidem relatu; sed quum ea excerpserit iam Fabricius loc. cit. pag. 764. num. 20. nos ea iterum minime duximus repetenda. Hoc Opus Chemicum memoratur etiam ab eodem Fabricio Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 238.

XX. pag. 176. Ὁ λίθος τῆς φιλοσοφίας. *Lapis philosophiae*. Inc. Τὸ θεῖον ὕδωρ πρῶτον δημορευσῆσαι. Def. τὸ προσδοκώμενον ἐστὶ.

XXI. pag. 177. Περὶ τοῦ λίθου τῶν φιλοσόφων. *De lapide philosophorum*. Inc. Ὁ περιβόητος φιλόσοφος ἐξ Ἀβδήρων, καὶ Ζώσιμος, & Ἰωάννης ἀρχιερεὺς, Ἐρμῆς ὁ Τρισμέγιστος, καὶ Δημόκριτος, Ὁλυμπιόδωρος, καὶ Στέφανος ἐν τῇ τῆς χρυσοποιίας παραινεῖσι τὸν μαλιβδόχαλκον ἐμυσταγωγῆσαι καὶ συμφωνήσαντες κατέστησαν ἀπὸ μαλιβδοχάλλου. Def. καὶ ὁ κρίθος τὸν κρίθον γεννᾷ. Haec autem omnia fortasse ad eundem Olympiodori Tractatum pertinent.

XXII. pag. 181. Ἀνεπιγράψου Φιλοσόφου περὶ θείου ὕδατος τῆς λευκώσεως. *Anepigraphi phi-*

Iosorbi de aqua sacra dealbationis. Inc. Πρώτος τῆς ταρυχείας τρόπος ἐστὶν ὁ τῆς θείας λευκώσεως, καθόσον καὶ ἡ χρεῖα καλή. *Clauditur hac doxologia: δοξάζοντες ἡ εὐχαριστοῦντες τὸν πάντας τῇ αὐτοῦ σοφίᾳ σοφούς γενέσθαι εὐδοκῆσαντα, ἡ ἡμῖν δεδωρησάμενον διανοεῖσθαι ἐν ταῖς Θεοῦ, ἐν πατρὶ καὶ ἡμῶν καὶ ἀγίῳ πνεύματι προσκυνάμενον, λατρεύμενον ἰσθὺ πάσης τῆς αὐτοῦ κτίσεως νῦν καὶ ἀεὶ ἡ εἰς τὰς αἰῶνας.*

XXIII. pag. 183. Αἰτιγράφου φιλοσόφου κατὰ ἀκολουθείας χρήσεως, ἐμφαίνον τὸν τῆς χρυσοποιίας συνεπτηγμένην σὺν Θεῷ λόγ. β'. *Αποηγμι philosophi . . . .* (1) Inc. Ἐπειδὴ τῶν τῆς χρυσοποιίας συνεπτηζόμεθα θεωρημάτων, πρότερον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν διαληφόμεθα ποιητῶν, κ. λ. Def. ὅπως γὰρ τοῖς λεγομένοις ταρυχείας (sic) ἡ ζωσιμος ἐν τῷ περὶ ἀρετῆς. Hoc Caput una cum superiore memoratur & a Fabricio loc. cit. pag. 762. num. 12. & 13. Initia tamen utriusque diversa sunt, quia in nostro Codice paullo sunt longiora.

XXIV. pag. 189. Ζωσίμου τοῦ θείου περὶ ἀρετῆς καὶ ἐρμηνείας. *Divini Zosimi de virtute & interpretatione*. Inc. Προσπαθείας καὶ ἐρμηνείας τοῦ ἐνυπνιάζεσθαι αὐτὸν φησιν. καὶ ἰδὲ βωμὸς θυιαλοειδῆς. Def. ὅτις ὁ ζωμὸς ἀρχὴ ἡ τέλος ἰδοκιμάσθη. Ibid. pag. 763. n. 14.

XXV. pag. 199. b. Τοῦ αὐτοῦ γνησία γραφὴ περὶ τῆς ἱερᾶς ἡ θείας τέχνης τῆς τῷ χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἡ ὑδραργύρῳ ποιήσεως, κατ' ἐπιτομὴν κεφαλαιώδη. *Eiusdem genuina scriptura de divina & sacra arte conficiendi auri, argenti. & hydrargyri per compendium in capita divi sum*. Inc. Λαβὼν τὴν ψυχὴν τοῦ χαλκοῦ. Def. τὴν τῶν φώτων ποσότητα. Est primum Caput tantummodo eorum, quae recensuimus supra in §. XVIII. Codicis pag. 120. b. Repetitur hoc Caput & in Cod. Paris. ut videre est apud Fabric. loc. cit. pag. 770. num. 41.

XXVI. pag. 201. Πελαγίου φιλοσόφου περὶ τῆς θείας ἢ ἱερᾶς τέχνης. *Pelagii philosophi de divina & sacra arte chrysopoeiae Liber*. Inc. Οἱ μὲν προγενέστεροι ἡ ἔρασαν καὶ ἀνάπλεον μαθημάτων κατ' ἐαυτῶν φιλόσοφοι ὄντες φάσκουσιν, ὅτι πᾶσα τέχνη ἐνεκεν τέτῳ ἡ τέλει αὐτῆς ἐπινεῖται τῷ βίῳ, κ. λ. Def. ἢ τῇ πύτῃ τῆς φύσεως καρποφορεῖ. Exstat in Bibl. Vindob. Vid. Nessel. Catal. Part. III. pag. 15. In Codice tamen Paris. fragmentum tantum habetur huius Operis, quod Fabricio teste loc. cit. pag. 764. num. 19. inc. Ο' χαλκὸς οὐ βάπτει, ἀλλὰ βάπτεται, ἐὰν γὰρ βαφῇ τότε βάπτει, κ. λ. Citatur in hoc Zosimus senior, ac simpliciter aliquando ὁ ἀρχαῖος. Huius Pelagii scriptum ex Dominici Pizimentii versione prodit Latine Patav. MDLXXXIII. in 8. ad Antonium Perronetium Cardinalem.

XXVII. pag. 206. Περὶ τῆς θείας ἡ ἱερᾶς τέχνης τῶν φιλοσόφων. *De divina & sacra arte philosophorum*. Inc. Ἡμεῖς μὲν ἐν αἰνίγμασι γράψαντες, εἴμεν ὑμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τῷ

παρόντι βιβλίῳ ἐπιμόνως σχολάζειν ἡ ἀνερευθῆσαι τοῦ μυστηρίου τῆς ὑπόθεσιν. Def. ἡ γανήσεται ὡς γίγαντας ἢ ἔκτοτε μετα...νε (force legendum μεταχρυσάνει.)

XXVIII. pag. 208. b. Αἰνίγμα τῷ φιλοσοφικῷ λίθου Ἑρμοῦ ἡ Ἀγαθοδαίμονος. *Aenigma lapidis philosophici Hermetis & Agathodaemonis*. Inc. Ἐννέα γράμματα ἔχω, τετρασύλλαβός εἰμι, νόμι μοι. Def. χρυσοπλοκάμους ἀπεργάζονται. Videtur esse interpretatio problematis illius, seu aenigmatis chemici, sex versibus comprehensi, quod habetur in praxi sexta Operis, quod de sacra arte auri conficiendi conscripsit Stephanus Alexandrinus ad Heraclium Imp. de quo fufe supra pag. 348. §. VI. disseruimus. Hoc Caput exstat etiam in Codice Regio apud Fabric. loc. cit. pag. 770. num. 43.

XXIX. pag. 212. b. Περὶ αἰτησίῳ λίθου. *De lapide Aetefio*. Inc. Ὡς αἰτησίῳ λίθῳ ἡ ταῦτα πολὺ χρῆσιμος, πρὸς γὰρ τὰς οἰκονομίας. Def. διὰ τέχνης μεταλλικῆς.

XXX. pag. 216. b. Αἴτιος περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης. *Alter de divina & sacra arte*. Inc. Λαβὼν ὄρακα ὧν, ἐν θυῖα λείψον, ἡ συρῶς πλύνον πολλάνικ. Def. μέγα οὖν ἡ τὸ λεύκωμα τοῦ μολλίβδου.

XXXI. pag. 219. b. Ἰωάννη ἀρχιερέως τοῦ ἐν ἱβραγία (2), περὶ τῆς θείας τέχνης. *Ioannis archipraefulis in Ebania, de divina arte*. Inc. Μετασνεψόμεθα, ἡ εἰδωμεν, ἡ φιλοσοφώμεθα, ἡ μᾶλλον ἐριζόμενοι. Def. ἐὰν ζελήσεις εὐρήσεις αὐτὸν καὶ χρυσάνθρωπον. Fabric. loc. cit. pag. 771. num. 44. ubi tamen initium diversum. Tituli vero Capitum, quae pertractantur, sunt I. περὶ τῷ μεταλλικῷ λίθου, ἐν τίσιν τόποις ἐκεῖνος κατασνεύζεται. II. περὶ διαφορᾶς χαλκοῦ κεκαυμένου. III. περὶ λευκώσεως. IV. Γίνωσκε, ὦ φίλε, τὰ ὀνόματα τῶν ποιητῶν (3). V. Ο' οἶκος.

XXXII. pag. 231. b. Βίβλος ἀληθῆς Σαφὲς Αἰγύπτου, ἢ θείου Ἑβραίου κυρίου τῶν δυνάμεων Σαβαὼθ, Ζωσίμου Θηβαίου μουσικοῦ. *Veridicus liber Sophe Aegyptii, & divini Hebraeorum Domini potestatum Sabaoth, Zosimi Thebani mystici*. Inc. Τῆς ὑδραργύρου σαθμὸς Ἀγαθοδαίμων πέμψων (sic). Def. ἡ πᾶν τὸ δεκτικὸν τῆς βαφῆς.

XXXIII. pag. 232. Τὸ α' βιβλίον τῆς τελευταίας ἀποχῆς Ζωσίμου Θηβαίου. *Liber I. ultimae scripturae Zosimi Thebani*. Inc. Ἐνθεν βεβαιούται ἀληθῆς βίβλος. Ζωσιμος Θεοσεβείᾳ χαίρειν. Ο' λον τὸ τῆς Αἰγύπτου βασιλείων, ὦ γύναι. Def. ἔχεις ἐν τῶν φώτων τὰς ἀποδείξεις ἐν τῷ ω σοιχείῳ, ἢ πάντων τῶν ζητημένων, ἐξθεν ἀπάρεξομαι, πορευοσάλε γύναι. Narrat in hoc apospasmatio Zosimus artem ab Aegyptiis diligentissime clam habitam, qui vero eam exercuissent, in Regum ulus id fecisse, folis autem proditam Iudaeis. Mentio fit libri Hermetis, cui titulus φυσικὰ βαφαί, & De-

Z

(1) Quam Codex mendosissime sit exaratus, quid iste titulus sibi velit, nondum plane intelleximus: forte tamen legendum Ἄντ φιλ. κατ. ἀκολουθίαν χρήσεως λόγος β'. ἐμφαίνον τὸ τῆς χρυσοποιίας συνεπτηγμένην σύνδεσμον.

(2) Codex Caesareus, ut videre est apud Lamb. VI. p. 175. habet τῆς ἐν εὐαγγελίᾳ τοῦ θείου.

(3) Caput hoc, nomina continet Graecorum Chemicorum, & integrum e Codice Regio Paris. n. 771. additum a Fabricio loc. cit. pag. 775. in not.

& Democriti, qui solus ex antiquis aliquid de arte prodiderit. Apud Fabric. loc. cit. p. 771. num. 45.

XXXIV. pag. 237. b. Γ'οις προφήτις τῷ ᾧ αὐτῆς Ὁ'ρφ. *Isis prophetissa filio suo Horo. Inc. Γ'οις προφήτις τῷ ᾧ Ὁ'ρφ. Α'πίεναί σε μέλλοντος, ὃ τέκνον.* Def. ὁμοίως ἐκ τῆν. σανδαράχη ποίει. In hoc apospasmatio Angelus Amnaël docet mysterium Chrysopoeiae, & per omnia sacra adiurat mystam illud aliis non prodere. Apud Fabr. l. c. pag. 771. n. 46. Consule Olauum Borrichium in dissert. de ortu & progressu Chemicæ relata ab Io. Iac. Mangeto in Biblioth. Chemica curiosa T. I. Lib. I. Sect. I. Subsect. II. p. 39.

XXXV. pag. 240. b. Δημοκρίτου βίβλος ε' προσφωνηθεῖσα Λευκίππῳ. *Democriti Liber quintus inscriptus Leucippo. Inc. Δημοκρίτος Λευκίππῳ τὸ ἕτερον πλεῖστα χαίρειν.* Περὶ τούτων ἰδὲν τεχνῶν τῶν Αἰγυπτίων, προφήταις Περσικοῖς βίβλος ἔγραψα τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, πρὸς ἥνδε μάλιστα ἀρμόζονται· ἢ δὲ βίβλος ἐκ ἐτι κοινῇ· αἰνίγμα· τα γὰρ ἔχει μουσικῇ. Def. τὸ πᾶν ἐφθόνησαν. ἔρρωσο. Apud Fabr. l. c. n. 47.

XXXVI. pag. 242. b. Βίβλος ἀληθῆς Σοφῆ Αἰγύπτου, ἐκ οὗσις Ἑβραίων κυρίως τῶν δυνάμεων Σαβαώθ. *Liber veridicus Sophe Aegyptii, & divini Hebraeorum domini potestatum Sabaoth. Inc. Λόγος βίβλου ἀληθῆς Σοφῆ Αἰγύπτου, καὶ ἱεῖου Ἑβραίων κυρίου τῶν δυνάμεων Σαβαώθ. Δύο γὰρ ἐπισήμαι ἐκ σοφίας εἰσίν.* Def. ὅλα δὲ κρίναντες βελτίωσιν χρῶ. Vid. Borrich. loc. c. pag. 39. §. V.

XXXVII. p. 244. *Alia conficiendi auri ratio ita inscripta: Ποίησις χρυσοῦ πρὸς διατροφήν.* Inc. Χαλκὸν δὴ φημι τὸν τῆς Μαρίας τὸν τεφανίτην. Def. λοιπὸν τὰ ἐξῆς ἀπὸ τοῦ νῦν. Force hoc apospasmation innuit Fabric. l. c. n. 48. sub titulo Anonymi.

XXXVIII. pag. 245. b. Α'γαθοδαίμων εἰς τὸν χρησμὸν. Ὁ'ρφέως συναγωγή ἐκ ἐπιμνημα. *Agathodaemon in Oraculum. Orphei collectio & commentarius. Inc. Α'γαθοδαίμων Ὁ'σίριδι χαίρειν.* Ἡ'δ' ἂν σοι τὸτο τέταρτον βιβλίον γράφω ἐκ τοῦ ἀρχαίου χρησμοῦ. Def. ἐκ μελανωθήσεται τὸτο ἐν ἀργύρῳ μέρος. Apud Fabr. l. c. pag. 771. num. 49. Tum sequuntur alia Capita nullo auctoris nomine appposito, quæ num ad eundem auctorem pertineant, incertum est; quare titulos ipsorum adferimus. Ii vero sunt: I. Ἑρμηνεία περὶ πάντων ἀπλῶς ἐκ τῶν φώτων. II. Ἑρμηνεία περὶ τῶν φώτων. III. Ἰ'δ' ὅρ τιςθεῖς οἰκονομίας. IV. ἐκ ἄλλος φησίν.

XXXIX. pag. 253. Λόγος Δημοκρίτου Φιλοσέβου. *Sermo Democriti philosophi. Inc. Εὐρίσκομεν σαφῆ τὴν γεωρίαν.* ὥς κατὰ τὸ κρυπτόν τὸτο ἰσπεμφαίνῃ ἐκ ἐν ἄλλοις ὁ Δημοκρίτος λέγων, κ. λ. Def. ἐκ ἐν μεγάλῳ θαύματι ἀναβοήσας, ὃ φύσις οὐρανίων φύσεων δημιουργός.

XL. pag. 259. Ὁ Ζώσιμος ἔφη περὶ τῆς ἀσβέστου. *Zosimus dixit de asbesto, sive inextinguibili. Inc. Δῖλα ὑμῖν ποιέμενος, γινώσκετε, ὅτι ὁ λίθος ὁ ἀλαβρετίτης ἐγκέφαλος κέκληται διὰ τὸ κέτοχον αὐτὸν εἶναι πάσης βαφῆς φευκτής.* Λαβῶν οὖν ἀλαβάρετον λίθον. Def. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μυζηταῖον μυσήριον.

XLI. pag. 260. Στέφανος δὲ φησιν. *Stephanus ait. Λάβε ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἀρσενικοῦ ἀνωτάτω τε ἐκ κατωτάτω.* Def. μὴ ἀποκαλύψαι ἐ δημοσιεύσαι. Tum spatium vacuo relicto novem versuum leguntur alia pauca, nimirum: τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μυσήριον ὁ ὑρβώρος δράκων. τούτῳ συμφάγεται ἐκ συγχωνεύεται, λειώνεται καὶ μεταλλάττεται τὸ σύνθεμα ἐν τῇ σήφει, ἐκ γίνεται μελέχλωρον· ἐκ ἐξ αὐτοῦ γίνεται χρυσάνθον, ἐκ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἐρυθρὸν κινναβαρίζον, ὥς φησιν, ἐκ οὐρὰ αὐτοῦ λευκὴ, ὥς γάλα. Mox alio spatium sex versuum relicto, sequuntur alia, quorum initium: Ἡ δὲ κοιλία ἐκ ὁ νῶτος αὐτοῦ προκοιδήσῃ, ἐκ ἡ κεφαλὴ μελέχλωρος. Finis: ἐὰν γελήσεις, εὐρήσεις αὐτὸν ἐκ χρυσάνθρον.

XLII. pag. 261. b. Ἄλλο κεφάλαιον περὶ λίθου χυμεινικῆς. *Aliud Caput de lapide Chemicco. Inc. Ε'πειδὴ τῶν λίθων οἱ μὲν βάπττονται, οἱ δὲ εὐφονται.* Def. ἐκ τοῦ ἐν εἶδος πολλὰ ἀπεργάζεται.

XLIII. pag. 265. Περὶ συνάξεως τῶν φιλοσόφων. *De congressu philosophorum. Inc. Πρὸς ἀλλήλους οἱ φιλόσοφοι ἀπέστησαν ἢ (sic) τῷ γενομένῳ μίαν συναγωγὴν.* Def. ἐκ ἀνάμειξιν μετὰ βερονικίῳ ἐν τρυβλίῳ.

XLIV. pag. 266. Μέθοδος, δι' ἣς ἀποτελεῖται ἡ σφαιροειδὴς χαλάζα, κατασκευασθεῖσα παρὰ τῷ ἐν τεχνουργίᾳ περιβοήτῳ Ἀραβὸς τῷ Σαλιανῷ. *Methodus, qua perficitur globosa grando praeeparata secundum artificium celeberrimi in hac arte Salmanaë Arabis. Inc. Λαβῶν λεπτοτάται χαλάζας, ἔμβαλε αὐτὰς ἐν ὕλῳ.* Def. ἐκ εὐρήσεις αὐτὰς τελείας χαλάζας σφαιροειδὲν διεννοχίας τῶν κρειττόνων φυσικῶν. Tum subiiciuntur alia Capita, quorum tituli sunt, I. ποίησις ἀργύρου. II. ποίησις κινναβαρέως. III. περὶ κινναβαρέως. IV. ἄλλας. V. καταβαφὴ λίθων ἐκ σμαράγδων ἐκ λυχνιτῶν, ἐκ ὑακίνθων ἐκ τῷ ἐκ ἀδύτου τῶν ἱερῶν ἐκδοθέντος βιβλίου. VI. τίνα τὰ εἶδη λυχνιτῶν τῆς τῶν λίθων καταβαφῆς, ἐκ πῶς οἰκονομεῖται. VII. τίς ὁ τῆς ὕψους τῶν χρωμάτων, ἥτοι ποίησεως ἱέρους τῶν βαπτιζομένων λίθων. VIII. περὶ χυμεινικῆς. IX. ἄλλο κεφάλαιον περὶ λίθων. X. περὶ βαφῆς σμαράγδων. XI. σιδήρου οἰκονομία πρὸς λίθων καταβαφῆς ἐκ ἐτέρας οἰκονομίας. XII. ποίησις χαλκῷ ξανθῷ. XIII. βαφὴ τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα τῷ αὐτῷ χρόνῳ. XIV. περὶ βαφῆς σιδήρου. XV. ἐτέρη βαφὴ. XVI. περὶ διαφορᾶς μολίσδου ἐκ χρυσοῦ πετάλου. Habentur hacc a Fabricio enunciat loc. cit. pag. 662. num. 8. & 9.

XLV. pag. 280. Ἑρμηνεία τῆς ἐπισήμης τῆς χρυσοποιίας ἱερομονάχου τοῦ Κοσμᾶ. *Interpretatio scientiae de auro conficiendo hieromonachi Cosmae. Inc. Ἡ ἀληθινὴ αὕτη τὸ μουσικὴ χυμία κόπυ μόνον δέχεται, ἐξ ὧς δὲ οὐδεμίας.* Def. δευτεροτρίτοσον τὴν πρᾶξιν, ὥς πρῶτον, ὥς ἀρτίσει σοι. Apud Fabr. loc. cit. p. 762. n. 10.

XLVI. pag. 280. b. Τοῦτο μὲν ἐστὶν ἐκ τινος παλαιῦ Ζωσίμου, τὸ δὲ ἕτερον ἐστὶν ἐκ τῆς μεγάλης τέχνης τῶν παλαιῶν, ἐκ δοκίμασον αὐτὸ ὅπως. *Hoc quidem (desumptum est) ex quodam antiquo Zosimo; alterum vero ex magna arte antiquorum, & eius periculum fac. hoc pacto.* Inc.

Inc. Δάδε ὡς τέσσαρα ἐν ἀγγείῳ βαλὼν ὄσρα-
κινφ εὐρυχώρῳ. Def. εἶεν αὐθις. Apud Fabric.
p. 762. n. 11. Adnectuntur deinde alia Ca-
pita, quorum tituli I. ἐτέρᾳ ἐρμηνείᾳ. II. ἄλ-
λῃ μέθοδος μουσικῆ. III. ἔτι ὕδωρ θεῖον. IV.
ὕδωρ, ἵνα ἐκβάλῃς χρύσειον ἀπὸ ἀσήμην (sic).
V. ἕτερον ὡσαύτως. VI. λαγάρισμα χρυσαφίῳ.
VII. περὶ τοῦ ποιῆσαι γράμματα χρυσᾷ. VIII.
περὶ τοῦ ποιῆσαι κόλλησιν καλὴν. IX. ἐτέραι
κολλήσεις. X. περὶ τοῦ χρυσῶσαι σίδηρον. Clau-
duntur autem haec omnia sequentibus verfi-
culis ad iamborum formam accedentibus, &
item ut reliqua Codicis scriptura, mendosif-
sime exaratis, quos utcumque ita legimus:

Τὸ χρυσὸν τρισόμορφον εὐώδες ῥόδον
Στίβει γὰρ Χρῖστος θεὸς ἡμῶν ἐξ ὕψους
Καὶ χρυσὸν πυρρὸν τε ὑψηλομορφίζει·
Τοῦς σοφὸς καὶ θεοφθόγγος ἀποσέβας,
Καὶ ἑξαγαλίζει τῶν πιστῶν τὰς καρδίας,
Καὶ ἐν τῇ ἐνδόξῳ αἰ ἐν τῇ ἐντίμῳ
Καὶ ἐν τῇ βροφωρεποικητέσῃ κόρῃς
Θεοτόκῳ σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Haec autem Capita, in quibus potissimum
agitur de arte aureis characteribus & liquo-
re aureo scribendi, innuuntur a Fabric. loc.
cit. pag. 771. num. 52. ubi consulenda sunt
etiam quae ex Montfauconii Palaeographia
Graeca de hoc argumento refert per ex-
tensum.

XLVII. pag. 288. b. Ἰωάννη τοῦ Δαμασκην-
οῦ ἐκ τῆς διόπτρας. Ioannis Damasceni ex
Dioptra versus politici XVI. Inc.

Λοιπὸν, κυρία, ἄντες μοι, μὴ μοι κόπους παρ-
έχῃς.

Def.

Ω τῆς πολλῆς χρηστότητος, ὃ τῆς ἐπιεικείας.
Integros refert Fabricius loc. cit. pag. 774.
num. 54. Tum veluti epilogus quidam subi-
citur omnium, quae in hoc volumine conti-
nentur, qui ita habet: Βίβλος μεταλλικῇ,
χυμευτικῇ περὶ χρυσοποιίας καὶ ὑδραργύρου πῆ-
ξεως, ἔχων (sic) αἰθάλας, βαφάς, κ. λ.

XLVIII. pag. 289. Ρινάλδων τελανοβήβιλα
φῃσι περὶ τῆς χυμευτικῆς τέχνης. Rinaldus
Telanobebila (legendum Arnaldus de Villano-
va, corruptum enim est nomen) ait de arte
Chemica. Inc. Λειώσατε τὰ σώματα εἰς ὕδωρ,
τοῖς πᾶσιν ὑμῖν λέγω. Def. θέλκν γὰρ ἔσαι κύ-
ριος, δε ἐνταῦθα ἦν δῦλος. Fabric. l. c. p. 774.
num. 53. Vixit hic Arnaldus de Villanova
A. mccciv. de quo plura apud Borrichium
loc. cit. pag. 42. §. XXII. Hic legitur ama-
nuensis subscriptio hoc pacto: Ἐτελειώθη ἡ
παρῶσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀντωνίου Δραγ-
γανὰ Τάχα ἐπὶ ἔτους κτίσεως κόσμου ζ'. τὸ δὲ
ἀπὸ τῆς Χρῖστος γεννήσεως, αὐτοῦ. μηνὶ Δεκεμ-
βρίῳ κδ'. χάριτι Χρῖστος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃ ἡ
δόξα, κ. λ. Absolutus est praesens liber manu
mea Antonii Draggana Tacha anno ab O. C.
7000. a Christi vero nativitate MCCCXCII.
mense Decembri die XXIV. gratia Christi Dei
nostri &c. Accedunt deinde septem planeta-
rum signa cum ipsorum explicatione, ac tan-
dem alia pauca supersticiosa, quorum initium:
Περὶ τοῦδεῖσαι ἀλωπέντας λέγει ὅτως, κ. λ.

IL. pag. 291. Πραγματεία ἐκ τῆς αὐσι-
κῆς χυμίας. Opus ex mystica Chemica, five
Heliodori Carmen Chemicum versibus iambicis
constans CCLXV. ad Theodosium Imperatorem.
Praecedunt autem monitum ad lectorem aliis
versibus XIII. iambicis (1) comprehensum,
quorum postremi quatuor instar tituli sunt
rubrica exarati, & ita habent:

Ἡ λῑδωρος γὰρ φιλόσοφος γράψας
Πρὸς τὸν Θεοδόσιον τὸν βασιλέα,
Ἀπὸ τῶν φιλοσόφων μουσικῆς τέχνης
Διὰ εἰχῶν ἱάμβων ἴσδε χρηεῖσθω (sic).

Inde sequitur ipsum Carmen Chemicum,
quod inc.

Σκῆπτρα γαίης, μέδοντες ὡς πανέμφρονες.

Def. Εἰς κυκλικὸς αἰῶνας αἰῶνων, ἀμὴν.

Hoc integrum Carmen Graece edidit Fabri-
cius Vol. VI. B. G. pag. 790. seqq. ubi ver-
sibus constat CCLXVIII. neque diversus eius
auctor videtur ab Heliodoro, cuius Aethio-
pica habemus. In Vaticano enim Aethiopi-
corum Codice ita adnotatum reperit Ger-
hardus Falckenburgius: γράφει δὲ διὰ εἰχῶν
ἱάμβων τὴν τοῦ χρυσοῦ ποιήσιν πρὸς τὸν αὐτὸν
Θεοδόσιον (ad Theodosium maiorem) ὡς Φη-
σι Γεώργιος ὁ Κεδρηνός. Idem non quidem in
Cedreni edito Volumine, sed in alio Chroni-
co anecdoto reperit Cangius, quem vide in
voce ποιήσις. Etiam Chemicam artem in Ae-
thiopicorum libris sub cortice amorum Thea-
genis & Charicleae latere, Petri Borelli pa-
rum credibilis suspicio est in Bibl. Chemica
pag. 113. Praeterea Chirurgicum huius, an
alterius Heliodori, opusculum descripsisse se
ex Codice Ms. huius Bibliothecae (2) testa-
tur, & locum ex illo Graece adfert Thomas
Bartholinus lib. de Unicornu Cap. I. pag. 7.
Saltem verisimilius est, hunc Heliodorum scri-
ptorem esse Chemici carminis Christianum,
quam Heliodorum Hermiae & Aedesiae fi-
lium, Ethnicum philosophum. Reinesio tamen
non abs re indignum utroque, & longe vide-
tur esse iunioris scriptoris; quamquam soloe-
cisimi, errataque profodica, quae illi obii-
cit, librario potius, quam auctori tribuenda
sint. Legitur hoc carmen etiam in Biblioth.
Veneta S. Marci, ubi item constat versibus
CCLXVIII. Vid. Fabric. loc. cit. Vol. XII.
pag. 760. num. 1.

L. pag. 296. b. Theophrasti philosophi Car-
men Chemicum versibus iambicis CCLX, cui
titulus:

Θεόφραστος φιλόσοφος τᾷδε φάσκει
Περὶ τῆς θείας γὰρ καὶ ἱερᾶς τέχνης
Ἐκ τῶν φιλοσόφων ἱαμβικοῖς εἰχῶσι.

Inc.

Οἱ τῶν σοφιστῶν ἀνδρῶν, ὥσπερ ῥήτορες.

Def.

Σύμπαντας τὸς αἰῶνας αἰῶνων, ἀμὴν.

A Fabricio Vol. XII. pag. 763. num. 16.
memoratur Theophrasti philosophi Carmen
versibus iambicis CCLXV. initio & fine huic
nostro consimile. In Codice etiam Bibliothecae
Venetae D. Marci constat versibus iam-

Z 2

bi-

(1) Fabric. loc. cit. pag. 761. male vocat politicos.

(2) Forte illud est, quod recensimus supra pag. 87. §. XX. & XXI.

bicis CCLXV. Graece vero & Latine habetur & in biblioth. Vienn. ut patet ex Catalog. Nessel. Part. III. pag. 18. §. 30.

LI. pag. 301. b. *Hierothei philosophi Carmen item Chemicum versibus iambicis CCXXIII.* cui titulus:

Στίχοι ἱαμβοὶ λίγυ τῶν φιλοσόφων.

Carmen inc.

Ἀπὸ τοῦ προπλάζας εὐφραδισάτω.

Def.

Εἰς κυκλικὸς αἰῶνας αἰῶνων, ἀμήν.

Nomen auctoris, quod in nostro Codice nulum est, eruitur a Fabric. l. c. pag. 775. n. 56. Exstat & in Codice bibliothecae Venetae D. Marci Catal. T. I. p. 140 ubi numerantur versus CCXXX. nec non in Bibl. Caesar. Vindob. confer Catalog. Nessel. loc. cit. pag. 19. §. 31. Notat vero Fabric. loc. cit. p. 763. num. 17. hunc quoque scriptorem fateri, artem illam desiderantibus & digne petentibus a Deo tribui, dum ait:

Χριστοῦ Θεοῦ νέμοντος ἐξ ὕψους χάριν.

LII. pag. 306. b. *Archelai philosophi Carmen alterum iambicum de arte Chemica versuum CCCXXX.* cui sequens titulus rubrica conscriptus:

Ἀρχέλαος γὰρ ὁ φιλόσοφος φέρεται

Περὶ τῆς θείας δὲ καὶ ἱερᾶς τέχνης

Μετὰ γὰρ πόνῳ διὰ στίχων ἱαμβῶν.

Carmen inc.

Ἡ πάνσοφος θεία τέχνη τῶν πανσόφων.

Def.

Τῷ Πατρὶ σὺν Ἀγῶ τῷ θεῷ Πνεύματι

Εἰς ἀπεράντους καὶ κυκλικὸς αἰῶνας

Ἀΐδιους αἰῶνας αἰῶνων, ἀμήν.

Ex qua doxologia patet Christianum esse scriptorem. Memoratur a Fabricio loc. cit. pag. 764. num. 18. ubi ait constare versibus CCCXXII. totidemque continet etiam exemplar illud, quod occurrit in Codice biblioth. Venetae supra cit. Habes etiam in biblioth. Caesar. Catalog. Nessel. Part. III. pag. 19. §. 32.

Vtinam Corpus Chemicorum Graecorum, quod cum versione Latina in lucem dare voluit Leo Allatius, haberemus (1); multa enim de hoc absolutissimo Codice notare possemus; quem operae pretium esset, non antiquitatis tantum, sed & doctrinae, & operationum quarundam causā edi recensitum & explicatum a viro aliquo docto, artis Medicae, Chemicaeque pariter, & Graecae linguae bene perito; collatis inter se aliis Codicibus Mss. qui in bibliothecis pluribus Italiae, Germaniae, Galliae adhuc supersunt; quorum nonnulli indicantur a Fabricio loc. cit. p. 747. qui iudicium Thomae Reinesii de collectione Mss. Chemicorum Graecorum, quae exstat in bibliotheca Gothana, in medium profert. Opera & fragmenta, quae in nostro occurrunt Codice, partim obvia sunt, partim certis & haud dubiis auctoribus, partim aliis, quorum minime

sunt, tribuuntur, partim ex similibus, sed haud nominatis scriptoribus sunt excerpta, & in hoc volumen collecta: omniaque tractant de divina quam vocant arte, de lapide philosophorum, sive magisterio magno, quomodo nempe metalla imperfectiora, ad perfectionem perducere, atque in aurum, vel argentum transmutari queant, nec non de vasis, caminis fornacibusque, & variis operationibus, quibus etiamnum hodie, qui in re Chemica laborant, solent uti; sed & breviter de ponderibus & mensuris agitur; item de gradationibus ignis, coloribusque & aliis ad hoc opus spectantibus, usitatisque operationibus. Et quoniam haec ars nullo non tempore per aenigmata, per parabolas, verbis allegoricis tradi, unde Zosimus λεξὰς γραφὰς, & Stephanus Alexandrinus πρᾶξι τertia ἀλληγορικὰς appellat, nec non per certos characteres & signa describi ac denotari consuevit, adiunctum quoque est Lexicon, in quo docetur quid per verba longe alio sensu apud Graecos auctores solita usurpari significetur, & characteres, signaque in hoc volumine obvia explicantur. Pleraque, quae in hoc Codice exhibentur, typis descripta nondum fuere, quod sane mererentur, quoniam multa non contemnenda ex antiquitate in illis continentur, & a quo tempore origines & initia artis huiusce repetenda sint, ex iis facile posset intelligi. Universe de scriptis hisce nosse iuvat, omnia illa a monachis quibusdam, aliisque doctis Alexandriae primum, deinde Constantinopoli, interiecto tempore composita, in unum collecta corpus, atque inde post Graeci imperii eversionem, in Italiam perlatā, ibique esse adservata. Ex hisce nonnulli sunt Ethnici, alii Christiani, qui Athenis primum vixere circa A. C. cccc., deinde Alexandriae Aegypti, nutrice illa philosophorum, prae ipsis Athenis, ut Camerarius in vita Synesii demonstrat. Nam & ante illud tempus ibi, & in Persia, quum Imperator esset Diocletianus, ars auri conficiendi a Iudaeis, Christianis, atque Ethnicis excolta fuit, ut Suidas in voce *Χημεία* testatur, & constat Heliodorum, sub cuius nomine Carmen legitur supra p. 358. ortum Alexandriae, & a parentibus suis Hermia, Aedesiaque, una cum Ammonio fratre instituendum datum esse Proclo, clarissimo illius temporis philosopho. Alia plura ad hunc Codicem illustrandum pertinentia, peti possunt ex citato Thomae Reinesii de Chemicorum Graecorum Codice Gothano iudicio apud Fabric. loc. cit. p. 748. seqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saeculi XV. exeuntis, mendosissime exaratus. Constat foliis scriptis 313.

(1) Confer Borrichium l. c. p. 41. §. XIV.

✓ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΣ ΛΑΞΕΤΤΗΡΙΟΣ,
ΗΤΟΙ ΡΑΒΟΛΙΟΣ.

PYTHAGORICVS LAXEVTE-
RIVS, SEV RABOLIVS.

COD.
XVII.

Adem prorsus ad verbum continet cum illis, quae recensuimus supra in Codice XIV. huius Plutei: quare quum unum ab altero descriptum fuisse pro certo habeamus, nihil in huius recensione immorabimur. In fine Codicis ita amanuensis se subscripsit: *Μιχαήλ Α' ποσδλης Βυζάντιος ἔκων καὶ τοῦτ' ἐν βιβλίῳ διὰ τὸ πᾶν ὕστερ' ἔχειν ἐξεγραψα.* Michael Apostolius Byzantinus inuitus & hunc libellum eo quod omnino bene valerem exscripsi. Huius Michaelis manu exaratos plures alios in hac Bibliotheca Codices habemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 262.

ΑΕΤΙΟΣ ΠΕΡΙ ΦΤΣΕΩΣ.

AETIVS DE NATVRA.

Corrige

Vettius Valens de natura planetarum atque signorum.

COD.
XVIII.

Exterioris tituli σφάλμα, quod ab interiori Codicis inscriptione item erronea repetendum est, clarifs. Ant. Cocchius auctoris ita restituit in primo folio: *Excerpta ex libris astrologicis Vettii Valentis de natura planetarum: titulus male Aëtium pro Vettio scribit, & liber ad classem astrologorum & mathematicorum pertinet.* Titulus igitur Operis interior rubris litteris exaratus ita habet: *Α'ετίου Α'λεντος Α'ντιοχείας ἐν τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν ἀνθολογιῶν περὶ φύσεως. Α'ετίου Α'λεντίου (corr. Vettii Valentis) Antiocheni e libro primo Anthologiarum de natura planetarum atque signorum Fragmentum.* Inc. *Ὁ μὲν οὖν παντεπύπτῃς ἥλιος. Def. ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζῳδίων.* In fine rubricatis litteris adnotatum est: *Μεταγράφησαν ἐν ταῦτα Οὐεναιτίαις παρ' ἡμοῦ Ἰωάννη πρεσβυτέρου Ρ'ώσου τοῦ Κρητός, χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ ἐνενηκοσῶ πρώτῳ, μηνὸς Μαΐου εἰκοσῇ ἑβδόμῃ. Transcripta & haec sunt Venetiis a me presbytero Ioanne Rhofo Cretense anno MCCCCXCI. (1) mense Maio, die XXVII. De hoc Vettio Valente haec habet Iosephus Scaliger Epist. CXIV. ad Casaubonum: *Vettius Valens Astrologus, de quo quaeris. scribebat tempore eodem, quo Claudius Ptolemaeus, sub Hadriano & Antonino, ut eius epochae testantur. Citat aliquot veteres eiusdem studii homines, tam mihi ignotos, quam ipse est, neque enim ullus veterum, qui hodie exstant, eius meminit. Alius Valens fuit tempore Constantini, a quo consultus de urbis novae Ro-**

mae Byzantiae fato. Sed nosfer Vettius, ut videtur, longe antiquior est. Habet multa quidem utilia, sed non pauca circularicis divinationis nugatoria.

Torum Opus in octo divisum est libros, & manu exaratum exstat in variis bibliothecis Angliae, Galliae, Germaniae, & Italiae. Editionem eius promissit iampridem illustri Huetius, notis ad Origenem p. 54. Loca ex eo Graece producant nonnulli, de quibus consule Fabricium Bibl. Graec. Vol. II. pag. 508.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 19.

ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ Η'
ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΦΤΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑ-
ΣΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΤΕ.

SCHOLIA IN VIII. LIBROS
ARISTOTELIS DE NATVRA-
LI AVSCVLATIONE
INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Aristotelis Opera quaedam philosophica cum
prolegomenis & interpretationibus
variorum.

I. pag. 1. *Δ* Διαίρεσις κεφαλαίων τῶν βιβλίων τῆς φυσικῆς ἀκρόασις ἀρίστη ἐκ θαυμασιωτάτης, δι' ἧς ἐκ τῆς φιλοσοφίας σοφία δεικνύται, τοῦ ἔτι ταξιούντος τὰ αὐτοῦ, καὶ ἀγχινοῖα τῶν ἐκ διελέκτων, ἐκ ἐκτεμένων ἐνλαύ-
θῃ, ὥς ὁρᾶσθαι πρὸς γνώσιν εὐσύννοτον. Diviso in capita librorum de physica auditu optima & maxime admirabilis, cuius ope & philosophi sapientia ostenditur, qui sua sic ordinavit, & industria eorum, qui eadem haec tum diviserunt, tum interpretati sunt, ut videtur, ad facilem inspectionem accommodata. Liber I. cui titulus est, διαίρεσις τῶ πρώτου, ἦτοι τῶ ἁλλοῦ, inc. *Ἐν τῷ παρόντι πρώτῳ βιβλίῳ δεικνύσιν, κ. λ.* Desinit in Libro V. cuius postrema verba sunt: *ὥς μίαν δὲ τὴν κίνησιν λογιζέσθαι.* Auctor Anonymus. Clauditur deinde hoc pacto: *Τέλος τῶν πέντε βιβλίων τῶν φυσικῶν.*

COD.
XIX.

II. pag. 36. b. Προλεγόμενα ἐκ προθεωρήμενα ἐκ τοῦ Θωμᾶ. Prolegomena & praemeditationes ex Thoma. Inc. *Ἐπειδὴ τὸ βιβλίον τῶν φυσικῶν, οὗ τὴν ἐξήγησιν προῖσκαμεθα, πρῶτον βιβλίον ἐστὶ τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης. Def. ἔστι δ' ὅτε ἐκ τῆς ποιητικῆς, ἢ δὲ φυσικῆς διὰ πασῶν.* Sunt praeliminaria quaedam in Aristotelis Opera physica, ex D. Thoma desumpta, & in Graecum translata forte a Georgio Scholario, qui multa eius scripta Graece est interpretatus.

III. pag. 37. Προλεγόμενα εἰς τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν Ἀριστοτέλους. Prolegomena in Aristotelis physica auscultationem, auctoris Anonymi. Inc. *Ἡ φυσικὴ φιλοσοφία, περὶ ἧς ἐνταῦθα πρῶ-*

(1) Corrigere Montfauconium, qui in suo Catalogo ponit MCCCCXLI. pro MCCCCXCL.

πρόκειται σκοπεῖν, κ. λ. Def. εἰ ἄλλον τρόπον ἐστὶ νοητὴ, οὐκ εἶδον. Φωτίσαι ὁ Θεὸς τὴν καρδίαν μου. Tum subiiciuntur argumenta, de quibus in unoquoque ex octo huiusce Operis libris pertractatur.

IV. pag. 43. b. Ἐκ τῶν Σιμπλικίου προλεγόμενα τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως. Ex *Simplicio prolegomena in physicam auscultationem*. Inc. Τὸν σκοπὸν τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως μαθεῖν ἐστὶ ῥαδίως. Def. ὅτω κ' Θεοφράστῳ δοκεῖ.

V. pag. 46. *Aristotelis de Physico auditu Libri VIII.* ut in eius edit. Paris. anni MDCXIX. fol. alias citata. Tom. I. a pag. 315. ad pag. 430. Occurrunt in Codice scholia quaedam marginalia, in principio praefertim Libri I. quorum initium: Τὰ φυσικὰ ἀρχὰς ἔχει. τὰ ἀρχὰς ἔχοντα ἐπίστασθαι συμβαίνει ἐκ τοῦ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν γνωρίζειν.

VI. pag. 110. *Eiusdem Artis Rhetoricae Libri III.* Ibid. Tom. II. a pag. 512. ad p. 607. (per error. 606.)

VII. pag. 167. b. *Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum.* Ibid. a p. 608. ad pag. 652.

VIII. pag. 193. b. *Eiusdem de Virtutibus Libellus.* Ibid. a p. 291. ad p. 296.

IX. pag. 196. *Eiusdem Magnorum Moraliū Libri II.* Ibid. a pag. 145. ad p. 194.

X. pag. 228. *Eiusdem de Anima Libri III.* quorum tertius in alios duos subdividitur. Ibid. Tom. I. a pag. 616. ad p. 661. (1)

XI. pag. 253. b. *Eiusdem de Mundo Liber.* Ibid. a pag. 600. ad pag. 616.

XII. pag. 262. Εἰς τὴν περὶ ψυχῆς πραγμασίαν Ἀριστοτέλους ἐξήγησις τοῦ Θωμᾶ, ἐρμηνεύσας παρὰ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου καὶ Πατριάρχου γεγονότος Κωνσταντινουπόλεως (2). S. *Thomae Aquinatis in libros Aristotelis de Anima interpretatio, in Graecum sermonem versa a Georgio Scholario, qui Patriarcha fuit Constantinopolitanus.* Inc. Ὅσπερ ὁ φιλόσοφος διδάσκει ἐν τῷ 1^ῳ. περὶ ζώων. Def. καὶ ταῦτα μὲν περὶ ψυχῆς εἰρημένα τίως ἀρκείτωσαν. Supra adlato titulo praefigitur notula quaedam manu recentiori apposita, quae ita habet: Σημείωσαι, ὅτι ταύτην τὴν ἐξήγησιν ἤρπασεν ὁ Θωμᾶς ἐκ τοῦ κυρίου Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνη, καὶ ἰδιοποιήσας ταύτην ἔτος ὁ Θωμᾶς, ὡς τάχα οἰκοδὸν φιλοπονήσας. εὗρε δὲ ταύτην Λατινικῶς γεγραμμένην ὁ κύριος Γεννάδιος ἀγνοῶν, κ' μετεγλώττισεν. Nota, quod hanc expositionem sustulit Thomas a Domino Ioanne Philopono, & suam fecit idem Thomas, ac si ipse de suo elaborasset: reperit autem hanc Latine scriptam Dominus Gennadius inscius, & transsulit in Graecum. Hanc Thomae Aquinatis expositionem in tres Aristotelis libros de Anima recenset inter eius scripta Fabric. in Biblioth. Med. & Inf. Graecit. Lib. XIX. pag. 237. col. 1. atque, duos posteriores Thomae esse omnes iudicare, primum vero, scriptorum veterum iudicio, esse Reginaldi de Piperno; sed huic sententiae nostri Codicis re-

fragatur auctoritas, qui omnes Thomae adiudicat. Hunc Codicem enunciat idem Fabric. loc. cit.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saeculi XIV, minutissimis litteris exaratus, cum titulis rubricatis, sed ferme evanidis. Constat foliis scriptis 339.

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΣΤΥΝΟΜΙΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.

MELETII COMPENDIUM DE NATURA ET DE HOMINIS CONSTITUTIONE.

Ac praeterea

Theophili & Stephani de Febribus Libellus.

I. pag. 1. Σ Τὴν φύσιν καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν. Compendium de natura & constitutione hominis: in margine vero adiicitur alia manu, Μελετίου μοναχῆ, Meletii monachi. Inde alius sequitur titulus: Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου, ἐξερανισθὲν κ' συντεθὲν ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐκδόσεων, καὶ τῶν ἔξω λογίων φιλοσόφων. Opus in compendio de hominis natura, ex celebrioribus Ecclesiae Patribus, & ex externis philosophis, iisque selectis collectum & concinnatum. Praefatio inc. Ἐστὶν οὖν ἡ πᾶσα πραγματεία. Def. διευκρινῶν τοῖς ἀκούουσιν. Huic adnectitur tabula Capitum totius Operis n. XXXVI. Opus ipsum inc. Τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς, καὶ ἐξ ὧν, κ. τ. λ. Def. ἀπεψία τις οὐσα κ' αὐτὴ τοῦ περιμαρτίου. De hoc Meletii monachi Libello vide supra pag. 283. §. II. ubi aliud exemplar occurrit, in quo notandum, tam praefationem, quam ultimum Caput de Anima multo longiora esse, quam in hoc, praeter alia quamplurima discrimina quoad ordinem ac divisionem Capitum, quae obiter in utroque inter se conferendo animadvertimus.

II. pag. 64. Θεοφίλου κ' Στεφάνου περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαφορᾶς. Theophili & Stephani de febrium differentia Libellus: in margine vero alia manu adiectum est: ἐκ τοῦ ἱπποκράτους κ' Γαληνῶ, ex Hippocrate & Galeno collectus. Inc. Σκοπὸν ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι συγγραμμάτι περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαφορᾶς σύντομον ἐκθέσθαι παράδοσιν. Def. καί γε διὰ τὴν ἐπίτασιν τῆς ἱερμασίας αὐταὶ γίνονται. Hunc Tractatum ex ore Theophili excepit Stephanus Atheniensis, ut videre est ex eius Commentariis in Galeni Librum I. Therapeut. ad Glauconem; unde in plerisque Codicibus vel Stephano tantum, vel Theophilo simul & Stephano tribuitur. Deest in Synagmate veterum auctorum Graecorum, Arabum, & Latinorum de febribus, Venetiis a Gaspare Bindono A. MDLXXVI. edito in fol. Ste-

COD.
XX.

(1) Hocce Libros una cum sequenti de Mundo enunciat omisit Montfaucon. in suo Catalogo.

(2) Verba tituli καὶ πραγματεία, κ. λ. addita fuerunt in margine ab eadem illa manu, quae monitum titulo praefixit.

Stephanus Atheniensis, Theophili discipulus, Heraclii Imp. suppar temporibus, non diversus fuisse videtur a Stephano Alexandrino medico & philosopho.

III. pag. 104. Σύνοψις ἀκριβεστάτη περὶ ἔρων ἑρμηνευθεῖσα ἐξ ἱατρικῆς τέχνης τῶν Περσῶν. *Synopsis accuratissima de Vrinis ex arte medica Persarum translata*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὥς ὅτε τὸ ἔρὸν ἐστὶν ἐρῶν καὶ ἡλὸν, δηλοῖ ἀπὸ αἵματος εἶναι. DeL ἐπεὶ ἡ μέλαινα χολή, ψυχρὰ καὶ ξηρὰ ἐστὶ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. a pag. 64. usque ad finem diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 104.

ΟΠΠΙΑΝΟΤ ΑΛΙΕΤΤΙΚΟΝ.

OPPIANI LIBER DE PISCI- BVS.

Seu potius

Oppiani Halieutica & Cynegetica.

COD.
XXI.

I. pag. 1. **C**ontinet primo hic nitidissimus Codex Oppiani Libros V. de Piscatione, quorum initium & finis concordat cum editis inter poëtas Graecos veteres heroici carminis scriptores cura & recensione Iacobi Lectii Aurel. Allobrog. MDCLVI. in fol. Tom. II. a pag. 120. ad pag. 172. Libro secundo, tertio & quarto praemittitur index Capitum: scholia vero quaedam, ab eadem manu caractere minori exarata, praefertur liber secundus & tertius. Primum occurrit pag. 20. b. inter vers. 155. & 156. Libri secundi, ubi ad versum,

Μήχεται ἀστεμφὲς, μέγαρων ὀρέφοισιν ἰοῦνδε, adnotantur haec: Ὁ ὄρφος ὁ ἡάλαμος, παρὰ τὸ ὀρεῖν εἰς φῶς, τούτῳ ἐν ὕψοις· τὰς γὰρ οἰκήσεις πάλαι ἐν καλύμνῳ ἔσκετον. ἔθεν καὶ πύργη, καὶ ὕροφον κάλοις περιφράξαντες· διδὲ καλὰ λέγονται· κάλοις δὲ, ἢ οἱ ξύλοις.

II. pag. 79. *Eiusdem de Venatione Libri IV.* ut in dicto Tom. II. a pag. 87. ad pag. 119.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. optimus. Constat foliis scriptis 122.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΟΝΗ- ΜΑΤΑ.

GEORGII DIACONI LABO- RES IN PHILOSOPHIAM.

Seu potius

*In Aristotelis Logica, Physica universa, Meta-
physica, Ethica, &c. compendium.*

COD.
XXII.

Idem Georgii Pachymerae compendium philosophiae e mente Aristotelis, ut in Codice II. huius Plutei. Hic tamen praecedat Tractatus Logicus, cui sequens titulus: Ἡ διαίρε-

σις τῶν τόπων τῶν διαλεκτικῶν, καθὼς διέλεον αὐτοὺς τῶν Ἱταλῶν τ.ε. καλέμενος Βοητίος, οἱ δὲ καὶ μετηνέχθησαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ λέκτον. *Diviso locorum dialecticorum, quem admodum ipsos divisit Italorum quidam appellatus Boëtius, qui quidem in Graecam linguam translatus sunt*. Inc. Εἰδέναι χρὴ, ὅτε τεττάρων ὄντων, κ. λ. DeL σαφηνίζει λόγῳ καὶ παραδείγματι. Quum autem circa huius Opusculi medium, folium unum vacuum fuisset relictum, diversa quaedam manus *Aristotelis vitam* exscripsit, quae inc. Ἀριστοτέλης τὸ μὲν γένος ἦν Μακεδόν. DeL ἐξηκοστὸν γὰρ τρίτον ἔτος ἔχων ὁ Ἀριστοτέλης ἐτελεύτησεν. Pag. 6. b. occurrit prooemium, & index Capitum, Titulorum, & Librorum dicti Operis, quem claudit ipsius Pachymerae *dodecastichon heroicum ad Eumorum*, cui opus hoc suum dicavit, quod habes editum apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 467. & Vol. X. pag. 716. in Leonis Allatii Diatriba de Georgiis, cum subiecta Philippi Bechii Latina interpretatione, de quo ita Allatius loc. cit. pag. 717. *Ferreus ipse fuit, si quid est hisce carminibus in tota antiquitate durius. Chalybs ipse & incus, & si quid est in rerum natura asperum ac perversum, prae his carminibus mollius est & tractabilius*. Tandem pag. 12. sequitur *Compendium ipsum philosophiae*, quod item cum dicto Codice II. quoad initium & finem concordat, quem vide. Hic tantum adnotare lubet, quum hanc Epitomen laudatus Philippus Bechius e duobus Codicibus manuscriptoris, & iis quidem, ut ipse testatur, valde lacunosis, mendosis & corruptis in Latinum sermonem transtulerit, & A. MDLX. Basileae typis Frobenianis in fol. Latine tantum ediderit, ope huius optimi atque integerrimi Codicis Graece simul & Latine longe meliorem & accuratiorem editionem posse adornari.

II. pag. 342. Στίχοι ἰαμβικοὶ ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Παχυμέρη τοῦ Φιλῆ. *Phile (Manuelis) versus iambici sepulcrales (centum) in Pachymerem*. Inc. Ἄλλον μὲν ἄνδρα ζωγραφεῖν ἴσως θέλων. DeL Εἰς φῶς μετελθὼν εὐτυχῶς ἐξ ἐσπέρας. Carmen hoc iambicum, quo Phile praecursoris sui obitum non ineleganter deplorat, integrum adfert Allatius cit. loc. p. 718. seqq. Codex Graecus chart. Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 344.

III. pag. 342. Στίχοι ἰαμβικοὶ ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Παχυμέρη τοῦ Φιλῆ. *Phile (Manuelis) versus iambici sepulcrales (centum) in Pachymerem*. Inc.

Ἄλλον μὲν ἄνδρα ζωγραφεῖν ἴσως θέλων. DeL

Εἰς φῶς μετελθὼν εὐτυχῶς ἐξ ἐσπέρας. Carmen hoc iambicum, quo Phile praecursoris sui obitum non ineleganter deplorat, integrum adfert Allatius cit. loc. p. 718. seqq.

Codex Graecus chart. Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 344.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΕΝΤΗΝΙΩΝ ΣΤΗΝΕΣΙΟΥ.

NICEPHORI EXPOSITIO IN LIBRVM DE INSOMNIIS SYNESII.

Praecedit Τοῦ Φιλοσόφου Νικηφόρου τὸ Γρηγοριανὴ προθεωρία εἰς τὴν ἐξήγησιν, ἣν αὐτὸς πεποίηκεν εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον τοῦ Συνε-

COD.
XXIII.

σις. *Philosophi Nicephori Gregorae protheoria in expositionem, quam ipse composuit in librum de Insomniis Synesii*. Inc. Οὐδὲν καινὸν, εἰ πολ-
λά τε τοῖς πάλαι καλῶς. Def. τῶν δ' ἡμεῖς αἴ-
τιοι. Tum pag. 5. alius titulus Operi prae-
mittitur, & quidem ita: Νικηφόρου φιλοσόφου
τοῦ Γρηγοῦ ἐξηγήσεις εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων
λόγον Συνεσίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπισκόπου Πεντα-
πόλεως, κεφάλαια ἑκατὸν ἐβδομήκοντα. *Nicephori philosophi Gregorae expositio in librum de Insomniis Synesii philosophi, Episcopi Pentapolis, Capita continens CLXX*. Inc. Ὅσπερ τὰ
τῶν βασιλέων χειρῆλια. Def. εἰπόντες ἔτοι οἱ
ποιηταί. Clauditur Opus una cum Codice se-
quenti subscriptione: Μετεγρέφθησαν ἡ ταῦτα
παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ἐώσου Κρητὸς τὸ
γένος χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ ἐνενηκὸς πρῶτον,
μηνὲς Μαῖου τρίτῃ Οὐνεστίας. *Transcripta &*
haec sunt manu mea Ioannis presbyteri Rhosi
genere Cretensis anno MCCCCXCI. mense Ma-
io die tertia Venetiis.

Exstat hic. idem Commentarius in Codici-
bus Regiae Parisiensis Bibliothecae, & in lu-
cem editus est a Peravio cum operibus Syne-
sii Parisiis apud Seb. Cramoisy MDCXXXIII.
fol. a pag. 351. ad p. 429. Latinus vero in-
terpres Pichonius Gregoram in libri inscrip-
tione Patriarcham Constantinopolitanum fecit,
quum privatam vitam duxerit, & in mo-
nasterio confuenerit, defunctus anno Chr.
MCCCLIX.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 4. Sae-
culi XV. exeuntis, nitidissimus. Constat foliis
scriptis 46.

ΟΚΕΛΛΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝ-
ΤΟΣ ΦΥΣΕΩΣ.

OCELLVS DE NATVRA
TOTIVS.

Titulum corrige.

Demetrii Phalerei de Elocutione
Liber.

COD.
XXIV.

NIL aliud continet, quam *Libellum Deme-
trii Phalerei de Elocutione*, a Petro Vi-
torio Florentiae impressum typis Iunctarum
A. MDLII. in 8. Hoc tamen exemplar desti-
tutum est primis paginis, in quibus titulus,
Epistola nuncupatoria ad Alexandrum Far-
nesium S. R. E. Card. & accurata legitur
eiusdem Victorii disquisitio de operis huiusce
auctore (1). Hic vero liber videtur heic an-
tiquitus interfertus loco alterius *de natura*
Universi, auctore Ocello, cuius tantum ex-
ternus titulus in ligneo Codicis integumento
superest, & qui fortasse ab impia aliqua ma-
nu sublati fuit.

Codex Graecus chartaceus typis impressus
in 8. minori. Constat pag. 96.

(1) Consule Victorii Vitam praemissam editioni eius Episto-
larum T. I. p. XCIII. quae cura nostra Florentiae prodierunt
A. MDCCXXII. 4.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΠΗΓΗ ΓΝΩΣΕΩΣ.

FONS COGNITIONIS INCER-
TI AVCTORIS.

Seu potius

Grammaticae artis Elementa, & Theocriti
Idyllia quaedam cum scholiis.

I. pag. 1. **G**rammaticae Artis Elementa, COD.
auctore Anonymo, ■ diver- XXV.

sis concinnata, cui titulus rubrica conscriptus:
Τὸ παρὸν βιβλίον πηγὴ γνώσεως ὀνομάζεται.
Praefatus libellus, fons cognitionis vocatur. Inci-
pit a quodam veluti compendio totius Ope-
ris, & quidem ita: Σύνταγμα λίαν εὐσύνοπλον
ἡ σαφὲς τὰδε περιέχον ἀπλοῦς, τὰ δὲ τῶν μέ-
ρη τοῦ λόγου τῆς γραμματικῆς, ἡ τὰς σημειώσεις
ἐκείνου, κ. λ. Inferuntur a pag. 57. usque ad
pag. 81. *b. quaedam Dionysii Thracis τέχνης*
γραμματικῆς Capita, & in ea explanationes,
sive scholia. Pag. vero 83. *b. occurrunt Ex-*
cerpta ex Theodori Prodrōmi interpretatione
εἰς τὰ ἐρωτήματα (2). Huius Grammati-
cae postrema verba sunt: Θέτις, μήνις, πάρις,
ἔχμι, ὄρις τὸ ἔρις. Multa autem foliorum
confusio apparet, quae a bibliopecti incuria
in huiusce compactione Codicis derivata est.

II. pag. 112. Τὰ Βουκολικά τοῦ Θεόκριτου.
Bucolica, sive Eclogae quaedam Theocriti, ni-
mirum prima, & secunda, & pars quintae
cum anonymi glossis interlinearibus, & scho-
liis. Praecedunt *Vita Poetae*, quae inc. Θεόκρι-
τος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητῆς, Συρρακῆσις ἦν τὸ
γένος, κ. λ. Def. Θεόκριτος ἐπεκλήθη. Tum
de inventione Bucolici Carminis quaedam. Inc.
Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ εὐρεθῆναι,
κ. λ. Desinit in Artemidori grammatici disti-
cho, quod ita habet:

Βουκολικὰ μοῖσαι σποράδες πόνη, νῦν δ' ἄμα
πᾶσαι.

Ἐντὶ μιᾷ μάνδρᾳ, ἐντὶ μιᾷ ἀγέλῃ.

Sequitur deinde argumentum primi Idyllii.
Inc. Εἰς Δάφνιν γράφεται, δε διὰ μὲν τέττον Ἰδ-
εῖδωλιν τέθνηκε, κ. λ. Clauditur epigramma-
te ex persona Theocriti, & quidem sic:

Ἄλλος ὁ Χίος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, δε τὰδε
γράφας

Εἰς ἀπὸ πολλῶν εἰμι Συρακυσίων,

Τίς Πραξαγόρας περικλυτὸς τε Φιλίνης,

Μοῦσαν δ' ὀθνεῖν ἔτιν' ἐφέλκυσάμην.

His praemissis incipit Idyllion primum, Ἀδύ-
τι τὸ ψιδύρισμα, κ. λ. & in ipsum scholia,
nimirum: Ἀδύ. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι ψιλοῦται τὸ
ἡ τρεπομένῃ εἰς α Δωρικῶς. ἡ εἰ μὲν ἔτοι ἀλη-
θεύουσι, ψεύδεται ὁ Θεόκριτος, πάνθ' ἄλιος γρά-
φων, κ. λ. Desinit una cum Codice in versu:
Θρέψαι ἡ λυκιδεῖς, Θρέψαι κύνας, ὥς τυ φά-
γωντι,

qui est trigessimus octavus Idyllii quinti. VI-
timum autem scholion sequens est: παροιμία
ἀπὸ

(2) De hisce vide supra Catalogi nostri Tom. II. pag. 245.
§. II.

ἀπὸ Ἀνταίωνος τῷ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν βρωθέν-
τος· τὰς αἰσῶναι δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ὁμολογούντων χά-
ριν τοῖς εὐεργέταις.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. ma-
iori, Saeculi XV. valde oscitanter, nec sine
mendis a Graeculo fortasse aliquo non in
aliorum, sed in sui ipsius usum conscriptus.
Constat foliis scriptis 154.

ΟΠΠΙΑΝΟΤ ΑΔΙΕΤΤΙΚΟΝ.

OPPIANI DE PISCIBVS.

COD.
XXVI.

Oppiani de Piscatione Libri V. admodum
tamen mutili, ac foede iniuria tempo-
rum corrupti: quod maxime dolendum,
quum hic Codex vetustatis sit non adspen-
nandae. Quae omnino perierunt, ista sunt:
nimirum ex Libro I. a versu 39. usque ad
vers. 287. inclusive, & a versu 416. ad ver-
sum 503. item inclusive. Ex Libro II. super-
sunt quatuor tantum folia, initium Libri
continentia usque ad versum 126. & a versu
289. usque ad versum 338. inclusive: reliqua
huius Libri miserrime exciderunt. Libri III.
folium secundum recentiori manu suppletum
est. Libri V. versus ultimi decem ac novem
ita sunt descripti, ut varias exhibeant cru-
cis figuras, more veterum amanuensium Chri-
stianorum in calce librorum depingi solitas:
nec desunt compendiariae notae IC. XC. Φ.
X. Φ. Π. subscripta epigraphe:

Η' σαρικὴ χάρις με πάντοτε σκέπτοις.

Φωτισμὲ χαίροις ἐν φύλαξ Χριστιανῶν.

In ultimo tandem folio legitur: Ε'κλογὴ, πῶς
ὀνομάζεται τὰ ζῶα τὰ τε χερσαία & τὰ ἐνὺδρα,
Ecloga, quomodo nominentur animalia terre-
stria, & aquatilia. Inc. Σελάχεια, μαλάκια,
καλαπότρεα, κ. λ. Desinit imperfecte in ver-
bis: ὅσα οὐκ ἐνηλαγμένως ἔχει τις ὀδόντας.
τότοις . . . . in quibus absolvitur etiam Co-
dex. Varias habet marginales notulas, par-
tim eiusdem aevi cum Codice, partim recen-
tioris; ex quibus unam aut alteram speci-
minis loco descripsimus, ac paene ab interi-
tu vindicavimus. Prima legitur ad vocem
βλωρήσιν (Lib. IV. vers. 293.) & ita ha-
bet: Βλωρὴ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ εἰς αἰθέρα
μολεῖν, μολαιδία τις οὐσα· & κατὰ συγκοπὴν,
καὶ τροπὴ τοῦ μ εἰς β διὰ τὸ ἀσύντακτον, καὶ
ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω βλωρὴ. Altera ad verba,
Η' σέβας οὐκ ἐπιελπτὸν, κ. λ. (eiusdem Li-
bri vers. 311.) sequens est: ἀντὶ τοῦ, ὅντως
θαῦμα οὐκ ἐλπιζόμενον, ὁμῶρον τεκεῖν ἀλλή-
λοις τὰ ὄρη, ἤγυν τὴν γῆν, & τὴν θάλασσαν.
Haec non habentur inter scholia, quae subie-
cta leguntur editioni Operum Oppiani Lugd.
Batav. MDXCVII. in 8.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in 4. Saecu-
li XIII. emendatissime quidem conscriptus,
sed partim tineis, partim madore ita corru-
ptus, ut multa iam exciderint, alia in dies
magis evanescant. Constat foliis scriptis 54.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΤ ΔΙΔΑ-
ΣΚΑΛΟΤ ΘΩΜΑ ΑΠΟ ΤΟΤ
ΑΚΙΝΟΤ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟ ΠΕΡΙ
ΤΟΤ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΥ-
ΣΙΑΣ.

EXPOSITIO IN LIBRVM D.
THOMAE AQUINATIS
DE ESSE ET SVB-
STANTIA.

Adde etiam

De humana felicitate Sermo, auctore Georgio
Scholario.

I. pag. 1. **P**ost tabulam Caputum, quibus
constat eiusmodi Expositio, quae
sunt CXXXIV. occurrit statim titulus Ope-
ris: Ε'ξηγησις εἰς τὸ τῷ διδασκάλῳ Θωμᾷ ἀπὸ
τοῦ Α'κινου βιβλίον τὸ περὶ τοῦ εἶναι καὶ τῆς
οὐσίας. Enarratio in Librum magistri Thomae
Aquinatis de esse & essentia; tum Epistola
nuncupatoria ita inscripta: Γεώργιος ὁ Σχολά-
ριος κυρίῳ Μαρτῳίῳ τῷ Καμαριώτῃ χαίρειν.
Georgius Scholarius Domino Matthaeo Camario-
tae salvere. Inc. Α'εὶ σου τὴν εἰς τὰ καλὰ
προθυμίαν, καὶ τὸ φιλομαγὲς ἔργον. Def.
σκοπὸν ἀκριβῶς, εἰ τι αὐτῇ προσέχει τῷ σω-
τάτῳ Θωμᾷ. Enarratio inc. Παντὸς μὲν οὖν ἔρ-
γου δεῖ τι πέρας εἶναι. Desinit in hac doxo-
logia: ταύτῃ τῇ μακαρίᾳ τριάδι τῇ μίᾳ πάν-
των ἀρχῇ χάρις ἐκ τοῦ παρόντος ἔργου. ὅτι, ἐξ
αὐτοῦ & δι' αὐτοῦ & εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αἰ-
νίς τε καὶ ὀβία παρὰ πάντων αὐτῷ εἰς τὴν αἰδ-
ναι, ἀμήν. Georgius iste Scholarius multa
lingua Latina in Graecam traduxit, ut refert
Leo Allatius in Diatriba de Georgiis in cal-
ce Vol. X. B. G. Fabricii p. 783. eoque teste
Angelus Iustinianus dicebat se habere opu-
sculum Divi Thomae Aquinatis de ente, &
essentia, ab eodem auctore (sc. Georgio) Graece
versum, & commentariis ab eodem illustratum.
quibus verbis hanc ipsam expositionem indi-
care fortasse voluit. Fuit autem Matthaeus
Camariota Georgii nostri praeceptor, non
indoctus homo, ut notatur in fronte libri
Ioannis Zygomalae apud Allatium loc. cit.
p. 768. Nota Latine versa ita habet: Doctis-
simi & eruditissimi Matthaei Camariotae ex-
positio in sapientissimi & reverendissimi Episco-
pi Synesi epistolas, manu ipsius scripta. Prae-
terea Commentariolum in eundem Camariotam,
quomodo patria Thessalonicensis, professione phi-
losophus, huc Constantinopolim venerit ultimis
regum Palaeologorum miseris temporibus, & heic
post urbem amissam substituerit, postquam Scho-
larii, qui postea Patriarcha fuit Gemadius, &
quorundam aliorum optimatum circa medium
regni Sultani Amuratæ, praeceptor fuisset.
Nec dissentit Maximus Margunius Epistola ad
Davidem Hoefschelium Synopsi Rhetoricae
Matthaei Camariotae praefixa. Scriptio, ut
videtur, Matthaei Camariotae est viri pii, &
la-

COD.
XXVII.

loquendi facundia disert. Eum inter alios audivit Gennadius Scholarius &c. Matthaeus ante excidium floruit, sed paullo post excidium diem obiit. De discipulis & patria Matthaei Camariotae non nimis verosimilia tradit Theodosius Zygomala Epist. ad Martinum Crustum de periculis & cladibus Constantinopolitanis in Crustii Turco - Graec. pag. 90.

II. pag. 91. b. Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου, τὸν δὲ Γενναδίον, τοῦ Σχολαρίου, περὶ ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, Ἀριστοτέλους & Πλωτίνου συμβιβαστικόν. Eiusdem Georgii, nunc Gennadii, Scholarii de humana felicitate, conciliatio Aristotelis & Plotini. Inc. Εἰς πρῶτον τῶν ἡθικῶν Ἀριστοτέλους, καθόλου μὲν τὴν εὐδαιμονίαν ὁρίζομενος. Def. ἐκ τούτων δὴλον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλωτίνος καθὼς λέγουσι περὶ εὐδαιμονίας, ἐκότερος τῇ προθέσει τῶν λόγων οἰκείως. Nihil habent de hoc Opusculo Fabricius & Allatius II. cc.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 93.

ΗΡΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ.

HERONIS ALEXANDRINI PNEVMATICA.

Ac praeterea

De Astrologia Dialogus, Hermippus
inscriptus.

COD.
XXVIII

I. pag. 1. **H**ΡΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ πνευματικῶν πρῶτον. Heronis Alexandrini *Spiritualium Liber I.* Capita continens XXIV. Inc. Τῆς πνευματικῆς πραγματείας σπαρδὴς ἡμεῖς μένης πρὸς τῶν παλαιῶν. Def. ἡ ἐπιστροφὴ γίνεσθαι. Pag. 36. Liber II. cuius Capita sunt XXX. inc. Ἀγγεῖα κατασκευῇ. Def. ἐκκρεμάσομεν τὰ βάρη. Omnia cum figuris elegantissime delineatis. Hero Alexandrinus, Cresibii Ascreni, qui Ptolemaei Philadelphi, & Evergetae I. temporibus Alexandriae floruit, discipulus, & mathematicus insignis; in philosophia vero, ut Bernardino Baldo in eius Vita observatum, Epicurum maxime probans, scripsit inter reliqua, Πνευματικὰ, sc. *Spiritalia*, quae cum Friderici Comandini versione & notis prodierunt Urbini anno MDLXXV. in 4. & Amstelod. MDLXXX. item in 4. figurisque

in aes incisus Graece & Latine exhibentur & inter Mechanicos Parisiis excusos a pag. 145. ad 235. additis Io. Bapt. Aleotti quatuor theorematibus spiritalibus ex Italica lingua in Latinam conversis.

II. pag. 58. *Opusculum Astrologicum*, dialogi forma conscriptum Libris duobus, quorum singuli Capitibus constant viginti, sub titulo *Hermippi*, qui in dialogo colloquens inducitur. Liber I. inc. Ἀλλ' εἰ τοιούτων τι τὸ Πρωτεύς ἦν παρ' Ὁμήρου φάσμα εἰς πολυειδέτε μορφᾷ ἐξαλλάττον, ὁποῖος ἐκ τῶν λόγων, ὦ Ἑρμιππε, ἡμεῖν ἀναφαίνῃ. Def. καὶ λοιπὸν περὶ τῶν ἐπομένων τοῖς τοιούτοις ῥητέον. Liber II. p. 75. inc. Καὶ μὴν, ὦ Ἑρμιππε, τὰ μὲν ἄλλα, Def. φροντίζων εὐδέν. Continet hic Dialogus Platonici, sed Christiani scriptoris, Paullo Alexandrino non multo iunioris, quamdam astrologicae scientiae commendationem, atque apologiam, tum explicationem quoque & synopsis. Neque vero auctor est ex iis, qui putant ab astris effici singula, sed tantum innui, ac προσημαίνεισθαι. Itaque de stella, quae Christi Nativitatem indicabat, ita differit Libro I. (Cod. pag. 64.) καὶ μὴν ὁ ἐπὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόχῃ γενέσεως ἀστὴρ τοῖς μάγοις ἡγούμενος (καὶ μὴ μεμψέσθω τις τοιούτοις παραδείγμασι χρωμένους, ἀλλ' εἰ τις συνετὸς, φιλοκρινάτω τοῖς λεγομένοις, βέβηλοι δὲ θύρας ἐπίθεσθε) ἐκεῖνος τοῖνυν εἶχ' ὅτι γε ἐφάνη & τοῖς μάγοις συνεφελέσθω, τὴν γένεσιν ἀπετέλεσεν, ἀλλὰ τὸναντίον τελευτήσαν ἐσήμανεν, εἰσὶν εἰς τὴν κήρυξ καὶ προαγγελεῖς τοῦ τοσοῦδε καλῶς γεγενησέως. Differit etiam deinde de Eclipsi, quae tempore passionis Christi contigit, atque utrum necessarium fuerit ut Christus crucifigeretur ab Iudaeis, quoniam hoc prophetae praedixerant. Hoc vero negat ille, ἀλλ' ἐγὼ φαίνω ἂν, inquit (Cod. pag. 65.) ὡς ὅταν τ' ἦν καὶ τὸ πάθος μὴ γεγονέναι, καὶ τὰς προφήτας ἄδεν ἦσαν εἶναι προφῆτας, εἰ σωφρονεῖν βλῶς ἡ τῶν Ἰουδαίων πληθὺς ἡσύχατο, ὅπουγε κηρύττειν δι' αὐτὸ τῆτο σχῆδον προειρήκασι, ὅπως τοῦ τοιαῦτα τολμήσαι δεῖν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπέσχευνται. Hunc vero Dialogum habuit ex hoc archetypo descriptum Fabricius, illumque publica luce donaturum se promisit Vol. II. B. G. p. 514. Singulorum autem librorum Capita haec adponere iuvat, ut de argumento huius scriptoris tanto melius constet.

Libri primi capita.

1. Scientiam astrorum non inducere errorem circa res divinas.
2. Quid hominibus conferat divinatio.
3. Astra condita esse ad res futuras significandas.
4. Non temere factam esse caelestium sphaerarum positionem.
5. Ob quam causam stellae inerrantes conditae sint.
6. De ordine elementorum, & quale ex illis sit agens, quale patiens.
7. Quare contrarii invicem sint motus sphaerae

Τὰ κεφάλαια τῷ α' λόγῳ.

- α'. ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς περὶ τῶν ἀστέρας ἐπιστήμης περὶ τὸ θεῖον σφάλλῃσθαι.
- β'. ὅποῖον τι κατ' ἀνθρώπους ἡ μαντική.
- γ'. ὅτι οἱ ἀστέρες τὰ μέλλοντα σημαίνειν ἐγένοιντο.
- δ'. ὅτι ἐκ ἧν ἄλλως τὴν θέσιν τῶν σφαιρῶν τύπων τετάχθαι.
- ε'. δι' ἣν αἰτίαν οἱ ἀπλανεῖς τῶν ἀστέρων ἐγένοιντο.
- ς'. περὶ τῆς τῶν στοιχείων τάξεως, & ποῖον αὐτῶν ποιητικόν, καὶ ποῖον κατηγικόν.
- ζ'. δι' ἣν αἰτίαν ἐναντία ἐγένοντο αἱ κινήσεις

σεις ἀλλήλαις, ἥτε τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας καὶ τῆς τῶν πλανημένων.

η'. ὅτι ὁ δὲ πρὸς ἡμῶν τὰ μέλλοντα οἱ ἀστέρες, διὰ τούτου καὶ κυρῶσιν ἔτι ταῦτ' ἀποβαίνειν.

θ'. ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡ τῶν μελλόντων γνώσις ἐκ τῆς περὶ τῆς ἀστέρας ἐπιστήμης ἐγένετο.

ι'. ὅτι ἡ τῶν σωμάτων σύστασις ἡρτηται πρῶτον τῆς φύσεως, αὐτὴ δὲ τῶν ἀστέρων, ἔτοι δὲ τῶν δημιουργικοῦ λόγου.

ια'. θεωρία σύντομος περὶ ζώων.

ιβ'. ὅτι τὸ θεωρῶν πρῶτον ἡμῶν ἐστὶν εἰς σύστασιν καὶ κυρώτατον, καὶ δεύτερον τὸ ὑγρὸν.

ιγ'. ὅτι ἕκαστον μέρος τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ συμπτώματα εἰς ἕκαστον ἀνέκει τῶν ἀστέρων.

ιδ'. ὅτι καὶ τὸ σπέρμα ἐν τῇ μητρὶ ἕκαστος αὐτῶν κατ' ἀριθμὸν ἐφορεῖ.

ιε'. ὅτι καὶ ἐκάστην ἡλικίαν.

ισ'. ὅτι νοεραὶ τινες οὐσίαι κατὰ τὰς τῶν πλανητῶν σφαίρας κεκλήρωται, καὶ ἕτεραι ὑφειμέναι ὑπ' αὐτῶν, τῶν δὲ ἡρτηται δαίμονες, καὶ ἐξῆς οἱ ἀνθρώποι.

ιζ'. δι' ἣν αἰτίαν ὁ τοῦ ἔρμου ἀστὴρ ἐπιπλεόν συνεγγίζει τῷ ἡλίῳ, ὁ δὲ τῆς ἀφροδίτης ἔλαττον, καὶ ἐξῆς οἱ ἕτεροι.

ιη'. ὅτι οὐκ αἰδίδος ἡ τῶν ἀστέρων ὁσία.

ιθ'. ὅτι ὁ κατὰ περιττὸς σχηματισμὸς τῶν ἀστέρων σύμφωνος.

κ'. ὅτι καὶ ὁ νῦν περιοδικῶς ἐνεργεῖ.

Τὰ κεφάλαια τοῦ β' βιβλίου.

α'. περὶ γενέσεως ζώων.

β'. δι' ἣν αἰτίαν τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἀρρεν ἐν μὲν τοῖς φυτοῖς ἴσονται, ἐν δὲ τοῖς ζώοις κεχώριται.

γ'. ὅτι ἕκαστον τῶν στοιχείων διαφορὰν ἐν τοῖς ζώοις πλεονάζον δείκνυσιν.

δ'. ὅτι τῶν κατὰ φύσιν μόνων συμβαμάτων ἡ ἀερολογία προγνωστική.

ε'. ὅτι ἀπὸ τῆς ζωῆς οἱ ἀστέρες ὀρίζουσιν.

ς'. ὅτι τὰ περὶ ὑγείαν καὶ νόσον καὶ ζωὴν καὶ θάνατον πολυσχιδεῖς ἔχουσιν τὰς ἀρχάς.

ζ'. ὅσα σημαίνουσιν οἱ ἀπλανεῖς τῶν ἀστέρων.

η'. περὶ ὧν ποιεῖ ἡ σελήνη.

θ'. δι' ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς συνήδοις ποτὲ μὲν βεῖ, ἄλλοτε δ' οὐ.

ι'. ὅσα σημαίνει κατὰ τὰς ἐκλείψεις αὐτῆς.

ια'. ὅτι οὐκ ἀπαραίτητον αὐταὶ τὴν βλάβην ἐπανατείνονται.

ιβ'. θεωρία περὶ τῶν ἐπὶ τὰς κλιμάτων καὶ μέχρι πᾶσιν ἕκαστον ἐκτείνεται.

ιγ'. μέθοδος περὶ τῶν κατὰ πλάτος αὐτῶν ἡμερῶν.

ιδ'. διὰ τί ἀναφέρονται πρὸς ὕψος οἱ πλάνηται.

ιε'. ὅτι πάντων τῶν ἐν γῇ οἱ σπερματικοὶ λόγοι ἐν οὐρανῷ.

ισ'. ὅτι οὐκ ἰσάριθμοι τοῖς ἄστροι αἱ ψυχαί.

ιζ'. θεωρία περὶ γενέσεως, καὶ ὅτι οὐκ ἐξωθεν εἰσδύεται ἡ ψυχὴ.

ιη'. περὶ πνευμάτων, καὶ πόθεν ἔχουσιν τὴν σύστασιν.

ιβ'.

rae inerrantium errantiumque stellarum.

8. *Astra ideo, quod res futurae ab illis significuntur, non etiam efficere ut illae contingant.*

9. *Quod a primis temporibus ex scientia astrorum ducta fuerit divinatio.*

10. *Corporum constitutionem primum a natura, hanc ab astris, illa a ratione opificis dependere.*

11. *Succincta de animalibus, seu signis Zodiaci praeceptio.*

12. *Quod primum & praecipuum locum in nostra constitutione teneat calor, secundum humor.*

13. *Singulas partes hominis, & quae ipsi accidunt singula singulis astris respondere.*

14. *Quod semen etiam in utero a singularibus astris suo numero respiciatur.*

15. *Quod singulae etiam aetates.*

16. *Quod substantiae quaedam intellectu praeditae inhabitandas sortitae sint erraticarum stellarum sphaeras, itemque aliae istis subiectae, a quibus dependent daemones, atque inde homines.*

17. *Quamobrem Mercurii stella plurimum semper vicina sit Soli, Veneris autem minus, atque ceterae deinceps.*

18. *Astrorum substantiam non esse aeternam.*

19. *Sideribus configurationes, quae ad numeros impares fiunt, esse convenientissimas.*

20. *Mentem, periodos seu orbis consiciendo operari.*

Capita libri secundi.

1. *De generatione animantium.*

2. *Quare genus masculinum & femininum in plantis coniuncta, in animalibus separata existant.*

3. *Quodlibet elementorum, si praevaluerit, differentiam in animalibus demonstrare.*

4. *Quod Astrologia non nisi naturales eventus praenoscit.*

5. *Quod vitae terminum non definiunt astra.*

6. *Quod multiplex sit astrorum potestas in valetudinem, morbos, vitam & mortem.*

7. *Quaenam per inerrantes stellas significentur.*

8. *Circa quaenam operetur luna.*

9. *Quare in coniunctionibus iam pluat, iam non pluat.*

10. *Quaenam in eclipsibus luna significet.*

11. *Quod eclipses non intendunt damnum inevitabile.*

12. *Praeceptio de septem climatibus, & quousque singula eorum extendantur.*

13. *Methodus, eorumdem latitudinem describendi.*

14. *Quare planetae adscendant (& descendant.)*

15. *Omnium rerum terrestrium feminales rationes esse in caelo.*

16. *Animas numero non respondere siderum.*

17. *Praeceptio de generatione, & quod non extrinsecus anima immittitur.*

18. *De ventis, & unde fiant.*

A a 2

19.

19. περί τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως.
 20. περί ἑβδομάδος, καὶ ὅσον λυσιτελεῖ τὸ σχο-
 λάζειν περί τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν.

19. De meteororum significatione.
 20. De septenario, & quantam utilitatem adse-
 rat scientiae huiusmodi rerum vacare.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. duabus diversis manibus diligenter exaratus. Constat foliis scriptis 93.

IAMBΛIXΟΣ.

IAMBΛICHVS.

COD. XXIX. Praecedunt inscriptiones quatuor Iambli-
 chi Librorum de secta Pythagorica, quae ita habent: Γαμβλίχου Χαλκιδέως λόγος περί τῆς Πυθαγορικῆς αἰρέσεως.

- α'. Περὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ βίου.
- β'. Προτρεπτικὴ εἰς φιλοσοφίαν.
- γ'. Περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.
- δ'. Περὶ τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς, ὅς περιέχει καὶ περὶ ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης, καὶ περὶ γεωμετρίας, καὶ περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ Πυθαγορείου.

Iamblichi Chalcidensis de secta Pythagorica Libri.

Primus de vita Pythagorica.

II. Exhortatio ad philosophiam.

III. de communi mathematica scientia.

IV. De arithmetica Nicomachi introductione, qui completitur & de arithmetica scientia, & de geometria, & de musica apud Pythagoreos.

Singulis libris index Capitum praecurrit, ultimo excepto, & quoad initium & finem concordant cum Codice III. huius Plutei, quem recensuimus supra p. 286. seq. Heic quoque in calce Libri II. legitur tristichon iamblicum, quod retulimus item supra pag. 287. §. II.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime exaratus. Constat foliis scriptis 278.

ΙΩΑΝΝΟΤ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΕΠΙ-
ΤΟΜΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.IOANNIS MONACHI DAMAS-
SCENI COMPENDIVM
PHILOSOPHIAE.

COD. XXX. Ioannis Damasceni monachi Capita Philoso-
 phica LXVIII. praevia Epistola inscripta: Τῷ δειωτάτῳ καὶ θεοτιμῆτῳ Κωσμά ἁγιοτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Μαιουμᾶ Ἰωάννης μοναχός. Beatif-
 simo & a Deo honorato Cosmae sanctissimo E-
 piscopo Maiumae Ioannes monachus. Inc. Τὸ μὲν σενὸν τῆς διανοίας. Def. χορηγίαν ἀντίδοτε. Primum Caput περὶ γνώσεως, de cognitione, inc. Οὐδὲν τῆς γνώσεως, Vltimum inscriptum: Ἀνάγκη ἐστὶ βίαια αἰτία, Necessitas violentiae causa est, def. διὰ νεύρων ἐκνευσμένη. Initium & finis concordat cum editione Parisiensi Michaëlis Lequien. T. I. pag. 1. ad pag. 74. In reliquis autem omnibus quoad Caput inscriptiones & divisionem convenit cum Codice XXIII. Plut. VII. §. I. cuius exactissimam recensionem vide Catalogi Tom. I.

p. 273. & 274. Heic tantummodo deest tabula Caput in principio.

II. pag. 57. b. Τοῦ αὐτοῦ ἔκδοσις ἀκριβὲς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Eiusdem traditio accurata oribodoxae fidei Capitibus CIII. Primum Caput inscriptum, Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον, καὶ λ. inc. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Vltimum est, quod in cit. edit. habetur p. 217. & inscribitur πρὸς τὰς ἐρωτῶντας, καὶ λ. definit autem ὥστε ἡ διαφορὰ αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ. Exstant omnia in cit. Tom. a pag. 123. ad pag. 304. Discrimina autem circa Caput istorum Theologicorum seriem, quae inter Codicem & editionem intercedunt, vide in dicto Codice XXIII. §. II. cit. Catalogi Tom. pag. 274. & 275. quae enim de ipso distinctimus, in hunc penitus convenire certo scias.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cuius primae XVIII. paginae, & postremae IX. alia manu recentiori, eadem nimirum, quae innumeros paene huius Bibliothecae Codices interpolavit, eleganter suppletur. Constat foliis scriptis 208.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΩΝ.NICEPHORI COMPENDIVM
CAVSSARVM NATVRA-
LIVM, ET METEO-
RORVM.

COD. XXXI. Νικήφρου μοναχῆς ἑπισταυροῦ τοῦ κτίτο-
 ρος εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς περὶ τῶν φυσικῶν αἰτίων καὶ μετεώρων. Nicephori monachi & presbyteri monasterii Creatoris Epitome Isagogica de naturalibus causis, & de iis, quae sunt in sublimi. Idem omnino opus cum illo Codicis XV huius Plutei, de quo supra pag. 345. §. I. Clauditur vero hac amanuentis subscriptione: Ἐτελειώθη ἡ βιβλας αὕτη παρ' ἐμῆς Λέοντος ἀναγνώστου ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ τοῦ ἔτους 7907. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθὲ μοι διὰ τὸν κύριον. Absolutus est hic liber manu mea Leonis lectoris, mense Decembri, anno 6823. (Christi mcccxxv.) Qui legitis orate pro me Dominum. De hoc Leone anagnosce, seu lectore nulla in Montfauconii Galaeographia Graeca occurrit mentio.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XIV. cuius folia sex priora recentiori manu suppleta sunt. Constat foliis scriptis 210.

ΟΚΕΛΛΟΤ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΠΑΝΤΟΣ ΦΥΣΕΩΣ.

OCELLI DE NATVRA VNI-
VERSI.

COD.
XXXII.

Ocelli de *Universitate Libellus*, cui maiori-
bus litteris rubricatis hic titulus adpo-
nitur: Τάδε συνέγραψεν Ωκελος ὁ Λευκαῖος
περὶ τῆς τοῦ παντός φύσεως, τὰ μὲν τεκμηρίαις
σαφές παρ' αὐτῆς τῆς φύσεως ἐκμαζόν, τὰ δὲ
καὶ δόξῃ μετὰ λόγῳ τὸ εἶδος ἅπὸ τῆς νοήσεως
στοχαζόμενος. Haec conscripsit Ocellus Lucanus
de *universi natura*, alia quidem argumentis
manifestis ab ipsa natura edoctus, alia vero ex
opinionem cum ratione probabili a cogitatione ad-
sequutus. Inc. Δοκεῖ γάρ μοι τὸ πᾶν. Des. τὰ
γενόμενα. Ocellus, Ωκελος, sive Οκελος,
seu Οκελλος, Lucanus, cuius nepotes conve-
nisse se scribit Archytas Epist. ad Platonem,
& ab eius nepotibus scripta Ocelli περὶ νό-
μου, περὶ βασιλείας & ἐσιότητος & τῆς τῶ παν-
τός γενέσεως accepisse, apud Laertium VIII.
80. Ex his tamen omnibus Ocelli scriptis
superest tantum integer hic *de Universitate*
Liber, qui primum Graece prodiit Parisiis
MDXXXIX. 4. atque iterum apud Guil. Morel-
lum MDLV. 8. Latine vertit Guilelmus Chri-
stianus, Francisci I. Medicus, Lugduni MDXLI.
Deinde Graece cum versione sua & notis
Ludovicus Nogarola, addita epistola ad Ada-
mum Fumanum Canonicum Veronensem de
viris illustribus genere Italis, qui Graece scri-
pserunt, edidit Venetiis MDLIX. 8. Fallitur
Nogarola, qui se primum Latine Ocellum
dare credidit; sed non minus fallitur Gad-
dius, qui T. II. p. 128. adfirmat, Nogarola-
m non sui ipsius, sed Guil. Christiani ver-
sioni notas suas adiunxisse. Inde prodiit cum
versione nova, paraphrasi, & commentariis
Caroli Emmanuelis Vizanii Bononiensis, qui
duobus Mss. Vaticanis, & uno Th. Bartho-
lini Codice ad emendandum Graecum conte-
xtum usus est, Bononiae MDCXLVI. 4. Am-
stelod. MDCLXI. 4.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 12. Sae-
culi XV. vel XVI. cuius forma characterum
ita eleganter expressa ac veluti depicta est,

ut paene typis excusam diceres. Constat pa-
ginis 24. seu foliis 12. ipsorum enim utraque
facies numeratur.

ΟΠΠΙΑΝΟΤ ΑΛΙΕΤΤΙΚΟΝ.

OPPIANI DE PISCIBVS.

COD.
XXXIII.

Oppiani de *Piscatione Libri V.* cum Vita
poëtae in principio, quae inter editas
in prolegomenis Oppiani Operum edit. Lugd.
Batav. MDXCVII. in 8. illa est, quae secundo
loco adfertur ex Palatino Cod. Ms. minore
descripta. Adcedunt pauca quaedam scholia
in principio, & glossae interlineares per to-
tum poëma, ita tamen minuto caractere
conscripatae, ut vix legi possint. Singulis au-
tem libris breves Capitum indices sunt prae-
vii, quorum pars iniuria temporum evanuit.
Liber II. hoc disticho iambico clauditur:

Τῷ δόντι μοι νῦν τὴν τελευταίην τῆς βίβλου

Δόξαν προσάγω τὴν προσήκουσαν Λόγῳ.

Danti nunc mihi finem libelli

Gloriam offero convenientem Verbo.

Liber V. in fine mutilus desinit una cum Co-
dice in versu,

Ῥίνος ὑπὲρ μελέων σπερὶ λάχεν, κ. λ.

qui est 378. Magnam autem Codicis factam
fuisse mutilationem ex eo arguitur, quod in
primo Codicis folio legitur haec epigraphe:
Οππιανὸς ποιητὴς περὶ ἰχθύων, & ὁ Ἀρατος
περὶ ἀστέρων, Arati enim poëtae ne unicus
quidem versus apparet. Ex scholiis unum il-
lud speciminis loco sit, quod sub initium pri-
mi Libri ita habet: Εἴθνα, & οὐκ εἶπε πλή-
θη, ἢ φύλα, διὰ τὸ γινώσκουσιν τὰ θαλάσσια ζῶα
ἀλλήλων ἐσθίωντα δίκην ἐθνῶν, ἢ διὰ τὸ, ὥσπερ
τὰ ἐθνη, ἄλλοις & ἄλλοις κατοικεῖν. ἄλλαχού
γὰρ οἱ Πέρσαι, & ἄλλαχὺ οἱ Σκύθαι, & ἄλλα
ἄλλως· οἱ μὲν ἐν αἰγιαλοῖς, ἕτεροι δὲ ἐν πόντῳ,
καὶ ἄλλοι ἐν προποντίδι, & ἄπλως οἱ καθέκαστον
ἴδιον τόπον πρὸς οἰκισιν ἔχουσι. Concordat
cum illis, quae habentur ad calcem cit.
edit.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4.
Saeculi XIV. scriptura partim ob vetusta-
tem evanida, partim madore corrupta.
Constat foliis scriptis 37.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXXVII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVI.
ET VNVM EDITVM.

C O D E X I.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ARISTOTELIS DE HISTORIA ANIMALIVM.

Ac praeterea

De generatione eorumdem.

I. p. 1.

Aristotelis de historia animalium Libri X. Concordant quoad initium & finem cum editis in citata edit. T. I a pag. 761. ad pag. 966.

II. pag. 66. *Eiusdem de generatione animalium Libri V.* Ibid. a pag. 1047. ad pag. 1149. Hos autem Libros quinque diversae manus debemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 132.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ARISTOTELES DE HISTORIA
ANIMALIVM.

Ac praeterea

Alia tum eiusdem, tum Theophrasti Opera.

cod.
II.

IN hoc nitidissimo Volumine nonnulla Aristotelis Opera continentur, quae ab Aldo editorum secundam partem constituunt. Quum vero quinque Volumina Operum Aristotelis ab Aldo impressa habere integra, difficillimum sit, ideo heic accuratam singulorum descriptionem subiicere non iniucundum studiosis putavimus.

Anno igitur mccccxv. ex eius officina prodit Aristotelis Organum, cui praecunt Aldi Manutii Romani Dedicatoria ad Alber-

tum Pluim, Principem Carpenssem, Epistola Latina, & duae Graecae ad lectorem Praefationes, haec Scipionis Carteromachi Pistoriensis, illa Alexandri Bondini, cum Graecis Epigrammatibus, altero Carteromachi tetrasticho, altero Aldi hexasticho. Huic Volumini adponuntur signaturae infra paginas, quaternionum indices. Ad calcem Porphyrii, Εἰς τὰς τοιαύτας & δόξα Χριστοῦ Ἰησοῦ τῶ λυρωτῇ ἡμῶν. Ad calcem Aristotelis Categoriarum, δόξα Πατρὶ & Τίτῳ & Ἀγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν. Ad calcem denique totius libri, τῶ Θεῷ δόξα ἡ καὶ χάρις. Ἀμήν. *Registrum operis. Impressum Venetiis dexteritate Aldi Manucii Romani. Calendis Novembris. MCCCCLXXXV.* Hoc autem Volumen in nostra servamus privata bibliotheca.

Anno mccccxcvii. prodierunt

I. pag. 2. *Libri novem de historia,*

II. pag. 146. *Quatuor de partibus,*

III. p. 205. *Vnus de incessu animalium. (1)*

IV. pag. 214. *b. Tres de Anima.*

V. pag. 247. (per errorem 547.) *Parva ut vocant naturalia, quae undecim constant libellis, & quidem hoc ordine, nimirum:*

i. *de sensu & rebus sensibilibus.*

ii. p. 260. *de memoria & reminiscencia.*

iii. pag. 264. *de somno & vigilia.*

iv. pag. 269. *de insomniis.*

v. pag. 273. *b. de divinatione per somnum.*

vi. pag. 275. *b. de motu animalium.*

vii. pag. 362. *b. de longitudine & brevitate vitae.*

viii. pag. 365. *b. de iuventute & senectute, vita & morte.*

ix.

(1) Hic unus est ex undecim libellis, qui Parva Naturalia constituunt.

ix. pag. 368. *b. de respiratione.*
 x. pag. 379. *b. de spiritu animali.*
 xi. est de animalium incessu, quem ante libros tres de anima collocatum inuimus supra §. III. inter illum vero de motu animalium, & alium de longitudine & breuitate vitae inferri sunt

VI. pag. 282. *De generatione animalium Libri V.*

VII. pag. 385. *b. De coloribus Liber.*

VIII. pag. 394. *b. De physiognomia.*

IX. pag. 404. *b. De admirandis narrationibus.*

X. pag. 419. *De Xenophanis, Zenonis & Gorgiae dogmatibus.*

XI. pag. 426. *b. De lineis infecabilibus.*

XII. pag. 435. *b. Theophrasti de piscibus.*

XIII. pag. 437. *De vertiginibus.*

XIV. pag. 439. *De lassitudinibus.*

XV. pag. 441. *b. De odoribus.*

XVI. pag. 451. *b. De sudoribus.*

Et hoc est secundum Volumen, quod prae manibus habemus, & a nobis etiam privatim seruari, eidem Alberto, cui etiam tres proximi, dicatur. In Aldi Epistola haec sunt notanda: *Quod si hos de animalibus libros cum iis conferes, quos miro successu Theodorus Gaza, licet Graecus homo, tamen & Latine & Graece eruditorum omnium aetatis suae facile princeps, fecit Latinos, breui quantum profeceris non poenitebit. Ibi enim utriusque linguae proprietatem licet cognoscere; quod & nobis, & Graecis est apprime necessarium. Nullus est, mihi crede, Graecus liber, in quo facilius disci Graeca lingua possit ab hominibus nostris propter Theodorum. Sic Graece didicit Hermolaus Barbarus, sic Picus Mirandula avunculus Tuus, sic Hieronymus Donatus, sic Angelus Politianus, summo viri iudicio, summo ingenio, ac undecumque doctissimi; sic denique quicumque Graecas litteras callet temporibus nostris. Idem & Tibi, mi Alberte, censeo faciendum, ut, quum & Tu non mediocri sis ingenio, iis, quos praedixi, & eloquio par fias, & scientia rerum. Consuluit labori nostro Franciscus Caballus, multi homo studii, philosophusque doctissimus, ac excellens Venetiis medicus. Is enim libellum de ordine librorum Aristotelis in philosophia accurate quidem & erudite composuit, quem ipsi breui excusum formis publicabimus (1). Huic Volumini apponuntur, non tantum signaturae, sed & ciphrae in aduersa quaque foliorum pagina supernae, & reclamantes, ut vulgo appellantur, vocolae. Ad calcem registrum quinternionum, A'παντα εἰς πεντάδια πλὴν τῶ XX τελευταίου, ὅπερ εἰς τετράδιον. Omnes sunt quinterni praeter XX. quaternum. E'νενεταῖς, ἐν οὐκείῃς A'λδου τοῦ Μανουτίου. X. HHHH (2) ΔΔΔΔΠΠ. γαμηλιῶνος φθίνοντος τρίτη. Venetiis in domo Aldi Manutii Ianuarii die XXIX. M. III. D. Haec in fine Voluminis seorsum impressus est Aristotelis Liber X. de animalium historia (3) cum hac moni-*

tione: *En, Tibi, lector charissime, fragmenta ea, quae Gaza in prooemio de animalibus in nonnullis Codicibus tum Graecis, tum Latinis inueniri ait; quae suo fortasse loco impressa legeres, si suo tempore in manus nostras venissent. Nunc vero hoc loco adiecta malumus, quam Te iisdem qualibuscumque fraudari. Vale.* Notandum huius decimi libri finem diversum ab illo esse, quem Graece exhibet editio Du-Vallii Tom. I. pag. 965. Haec enim habetur textus Graecus etiam paragraphi LII. cuius Latina tantum versio legitur inibi sub initium pag. 966.

Eodem anno paullo post subsequuti sunt Libri Aristotelis octo de Physico auditu, quatuor de Caelo, duo de generatione & corruptione, quatuor de Meteorologicis, unus de Mundo ad Alexandrum; Philonis de Mundo; Theophrasti de igne, ventis, lapidibus; Anonymi de signis aquarum & ventorum. His praemittuntur Vita Aristotelis ex Laërtio, & Ioanne Philopono, Theophrasti ex Laërtio, & Historia Galeni de philosopho. Ad calcem A'παντα τετράδια εἰς πλὴν τοῦ * & CF & K. ἐκεῖνα γὰρ τετράδια. Sunt omnes quaterni exceptis * & CF & K. illi enim terni. E'γράφῃ ἐν E'νενεταῖς τῇ κατὰ πτερύγην χειρὶ ἐν οὐκείῃς (repono οὐκείῃς) A'λδου τοῦ Μανουτίου Ρ'ωμαίου & φιλέλληρος, θάρρη-λῶνος φθίνοντος X. HHHH ΔΔΔΔΠΠ. α. υ. γ. ζ'. Exscriptum Venetiis manu stannica in domo Aldi Manutii Romani & Graecorum studiose mense Februario. M. III. D.

Eodem pariter anno post spatium trimestre editi sunt Libri Theophrasti decem de plantis, & quatuor de plantarum caussis; Aristotelis, & Alexandri Aphrodisiensis Problemata; Aristotelis Libri de Mechanicis; eiusdem & Theophrasti de Metaphysicis. Ad calcem tabula quinternorum, quaternorum, & ternorum. E'γράφῃ ἐν E'νενεταῖς, ἐν οὐκείῃς (repono, uti prius, οὐκείῃς) A'λδου τοῦ Μανουτίου, ἐκατομβαιῶνος νουμηνία. X. HHHH. ΔΔΔΔΠΠ. α. υ. γ. ζ'. Exscriptum Venetiis in domo Aldi Manutii, Calendis Iunii M. III. D. & hoc privatim habemus.

Anno demum mccccxcviii. finitum est Aristotelis quintum & ultimum Volumen, Libros eius Ethicos, Politicos, & Oeconomicos complectens. Ad calcem, Registrum, A'παντα πεντάδια, πλὴν KKKK δυαδίου, XXXX & ΓΓΓΓ τριάδιον, ΨΨΨΨ & KKKK ἐξάδιον. Omnes quinterni praeter KKKK duernum, XXXX & ΓΓΓΓ ternos, ΨΨΨΨ & KKKK sexternos. Venetiis M. II. D. mense Iunio apud Aldum.

Codex Graecus chartaceus ab Aldo Venetiis impressus A. mccccxcviii. in folio. Constat foliis 465.

API-

(1) Hunc Caballi librum nondum vidi.

(2) Haec omittitur ΔΔΔ.

(3) Montfauconius in suo Catalogo XX. appellat, propterea

quod littera K' denotetur, quae tamen Peripateticorum morei in numeratione librorum usitato, non XX. sed X. significat.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΓΕ-
ΝΕΣΕΩΣ.ARISTOTELES DE GENERA-
TIONE ANIMALIVM.

Seu potius

*Aristotelis fragmentum de generatione anima-
lium, ac Plotini Enneades sex.*COD.
III.

I. pag. 1. **I**N primis duobus foliis contine-
tur fragmentum ex primo Aristoteli-
telis Libro de generatione animalium, cum
scholiis marginalibus. Inc. Επεὶ δὲ περὶ τῶν
ἄλλων. Desinit in verbis: καὶ οἱ ἰχθύες, ὅσοι
ὠπαυοῦσιν εἰς τὸν . . . . . quae pertinent ad
Cap. III. & incidunt in cit. edit. T. I. pag.
1049. lin. 50. Scholia vero inc. Σκοπὸς τῷ
Ἀριστοτέλει ἐν τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ περὶ
τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου διαλαβεῖν. ἐν γὰρ τῇ περὶ
ζώων μορίων περὶ μόνου τοῦ ὁλικοῦ, καὶ προσέτι
τοῦ τελικοῦ, ὃ δὴ τῷ εἰδικῷ ἐπὶ τῶν φυσικῶν
συντρέχει πραγμάτων, διετέλῃ, κ. λ.

II. pag. 3. Πορφύριος περὶ Πλωτίνου βίᾳ, καὶ
τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτοῦ. Porphyrii de
vita Plotini, eiusque librorum serie, sive Plotini
Enneades VI. praevia ipsius vita ac librorum
serie, auctore Porphyrio. Vita inc. Πλωτίνος ὁ
παρ' ἡμᾶς γεγενηὶς φιλόσοφος. Des. αὐτὸ σημαί-
ναι τὸ ἔργον. Pag. 11. Enneadis primae Liber
I. praevio indice, inc. Ἡ δὲ οὐαὶ καὶ λύπαι, φέ-
βοι τε καὶ θάβρη. Enneadis VI. Liber IX. &
ultimus des. Φυγὴ μόνου πρὸς μόνον. Concordat
initium & finis singulorum librorum cum
editione Graec. Lat. Basil. MDLXXX. fol. ex
officina Petri Pernae cum versione, argumen-
tis & analysi Marsilii Ficini. Interim no-
tandum, in postremis quinque Codicis foliis
nonnulla, quae suo loco fuerant ab exscri-
ptore praetermissa, fuisse reddita: ea vero
sunt pars Libri quinti, & totus Liber sextus
Enneadis quartae incipiendo a verbis, καὶ οἱ
ἀνθρώποι δὲ τὰς ὁψεις, κ. λ. cit. edit. p. 442.
lin. 47. usque ad illa, οὐτε οἱ ἀσώματος. Ibid.
pag. 455. lin. ult. Horum vero omisso in-
cidit in Codicis paginam 108. b. ubi propter-
ea adscriptum est in margine λέγει. Vitam
Plotini a Porphyrio conscriptam, & Ennea-
dibus praemissam, praeter memoratam edit.
Basileens. exhibet quoque Graece & Latine
Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 91.
seqq.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4.
Saeculi XIII. cum notis & correctionibus
marginalibus manu fortasse Marsilii Ficini:
de hoc enim Codice ita in prima adnotavit
pagina αὐτοχειρὶ Holstenius: Hoc exemplari
usus est Marsilius Ficinus, ut ex eius corre-
ctionibus notisque marginalibus apparet. Con-
stat foliis scriptis 198.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ
ΓΕΝΕΣΕΩΣ.ARISTOTELIS DE GENERA-
TIONE ANIMALIVM.

Adde etiam

Alia eiusdem Opera philosophica.

I. pag. 1. **A**ristotelis de generatione anima-
lium Libri V. ut in edit. cit.

COD.
IV.

T. I. a pag. 1047. ad pag. 1149.

II. pag. 70. b. *Eiusdem de historia anima-
lium Libri IX.* (1). Tom. cit. a pag. 761. ad
pag. 957. Primus inc. Τῶν ἐν τοῖς ζώοις μο-
ρίων. Ultimus des. προϊέσης δὴ τῆς ἡλικίας.
Aliquod tamen discrimen in ipsorum divisio-
ne ac dispositione deprehendimus: ex secun-
do enim Libro duo fiunt in Codice, quorum
prior desinit in verbis σαρκὸς τῶν φύσιν (edit.
pag. 787. lin. 6.) alter incipit a verbis: Τῶν
δ' ἐν ὕδρῳ ζώων, κ. λ. (quae sunt prima Cap.
XIII.) septimus vero Liber, qui inc. Περὶ δ'
ἀνθρώπων γενέσεως, κ. λ. & des. προϊέσης δὴ
τῆς ἡλικίας, est ultimus in Codice. Clauditur
Opus sequenti heptasticho iambico:

Πόνημα πλείστον τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου,
Δόσις δὲ μικρά· τὴν ἀνυχτίαν βλέπε,
Καὶ πολλὸν εἰπεῖν, τὴν τοσαύτην μορίαν.
Σὺ δ' ὁ βλέπων νόησον, εἰ θέλεις, φίλε,
Καὶ τῷ ἄλλῳ δίδου καὶ ἐν τὴν δόσιν.
Δόξεις γὰρ ἡμῖν προσφιλέστατος πλεόν.
Οἱ γὰρ λόγοι πόνημα τῷ λόγῳ δότῃ.
Labor plurimus scriptionis libelli.
Merces vero exigua: infortunium vide,
Et ut verius dicam, talem stultitiam.
Tu vero haec videns sapito, si vis, amice,
Ac labori redde utique mercedem;
Ita enim videberis nobis amicus maxime:
Verba enim labor sunt verba danti.

III. pag. 145. *Eiusdem Problemata physica*
κατ' εἶδος συναγωγή, collectionis forma. Inc.
Διὰ τί οἱ μεγάλοι ὑπερβολαί, κ. λ. Desinunt
imperfecte in verbis: ὅτε τὸ ἐναντίον . . . .
Cit. edit. Tom. II. pag. 677. seqq. Ultima
autem verba, quae retulimus, incidunt in p.
802. lin. 13. & pertinent ad sectionem XXVI.
In Codice folia quatuor vacua ad supplendum
defectum relicta sunt. Ex hisce autem Pro-
blematis nova Codicis quaternionum nume-
ratio fit, ita ut ex alio Codice in hunc trans-
lata videantur; manus vero eadem appa-
ret.

IV. pag. 191. *Eiusdem de animalium inces-
su Liber.* Tom. I. pag. 733. In margine vero
legitur titulus sequens Latine manu vetusta
exaratus: *Eiusdem de motu animalium qua-
drupedum, & animalium habentium duos pe-
des, & de motu aliorum animalium non habentium
pedes.* Hic liber una cum sequenti, di-
versa manu conscriptus est, & glossis interli-
nearibus, ac scholiis marginalibus abundat.

V. *Eiusf-*

(1) Corrige Montfaucon, qui in suo Catalogo libros tantum priores octo contineri in hoc Codice adserit.

V. *Eiusdem de sensu & sensibili*. Ibid. pag. 662. (per error. 638.)

VI. pag. 206. *Eiusdem de animalium motione*. Ibid. a pag. 700. ad pag. 709.

VII. pag. 211. b. *Eiusdem de longitudine & breuitate vitae liber*. Ibid. a pag. 710. ad p. 714.

VIII. pag. 213. b. *Eiusdem de senectute & iuventute, vita & morte, & de respiratione*. Ibid. a pag. 714. ad pag. 732.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Ioannicii manu, praeter ea, quae §. IV. & V. continentur, exaratus. Constat foliis scriptis 222.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΑΙ ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΧΥΜΕΡΙΟΥ.

ARISTOTELIS PHYSICAE AUSCULTATIONES CVM SCHOLIIS GEORGII PACHYMERII.

COD.
V.

CONTINET *Aristotelis Physicae auscultationis*, seu doctrinae naturalis Libros VIII. cum expositione marginali Georgii Pachymeris, ut in primo folio Latina manus his verbis adscriptis. *Aristotelis Physicae commentarii Georgii Pachymeris*. Mutilus tamen est in principio tam Aristotelis textus, quam Georgii Commentarius. Ille enim incipit a verbis... ὥσπερ Δημόκριτος, τὸ γένος ἐν, κ. λ. quae pertinent ad Cap. II. Libri I. & incidunt in cit. edit. Tom. I. pag. 316. lin. 7. Commentarii vero initium ita habet: Δημόκριτος ἴων κὶ Αἰθιόπητες ἦν, κὶ τῶν πάντων καταγελάσκειν περὶ ἀρχῶν διαλαμβάνων φυσικῶν, τὸ μὲν γένος τῶν ἐπίγειον ἐν, κ. λ. Desinit Expositio in Librum octavum hoc pacto: οὐ δὲ κὶ ἀμέρους εἴποις ἂν αὐτὸ καὶ ἀμέγεθον, ὥς μηδὲν ἔχον σῶμα, κὶ ἄπειρον αὖθις, ὥς ὑπ' οὐδενὸς περιεχόμενον. τί γὰρ ἂν τῶν κτισμάτων τὸν περιέχοντα περιέχοι. Inter expositores horum Aristotelis librorum nulla de Georgio Pachymere mentio fit apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. II. pag. 125. Huic autem tribuit Latina, quam mox retulimus, epigraphē, propterea quod in fine leguntur versus quidam heroici in laudem libri, adscripto nomine τοῦ Παχυμέρη. II vero sunt:

Φύσιος ἤψαο ἀκαμάτοις νόοιο μενοινάτε
Αἴτε τελέησιν σχῶν κέαρ ἐν νοῖ, σῶμά τε φύσει
Ὅσσά τε κατφύσιν ὥσπερ ἐὼν φύσιν οὗτοι
ἀπέδρα
Ὡς σὸς ἀλυκοπέδας οὐκ ἐκφυγεν, ὥς ἐγέ-
νοντο,
Ὡς γε γέωδ' ἐνι, κὶ ὥς φθιτὴς ἔμμορε μοί-
ρης.
Ταῦτ' ἄρα θείαις μὴ τισι φύσις ὄντα ἄποινα
Αἰὲν ἀθύρματ' ἔασσι παλιμπλάγχατοιο χρόνιοι,
Σείο δ' ἐπιφροσύνης πυκινὰ σπουδάσματα
κλυτά.
Μετρεῖ ταῦτα φύσις, μετρεῖ χρόνος. οὐδέ σε
λήθει

Μέτρον ἔχοντα χέρεσσιν ἀειμνήσοιο σοφίης,
Αἴτ' ἄρ' ἐγνώσ' ἐγνώσ' καὶ δὸ' οὐκ ἔδαίν γε βέ-
βηλοι.

Καί γε τὸ σῆς σφεδανῆς διζήσιος ἄβλον ἀπηύ-
ρας,

Εὖρες καὶ πόλον, οὔτι γ' ἔρημον ἐόντα προ-
νοίης,

Εὖρες νόονμον αἰδίων κράτος ἀμέρους αἰὲν
Ὡσαύτως ἔχον, ἡδ' ἀκίνητον ὑπ' οὐδενὸς ἄλ-
καρ,

Εἴκτος ἐὼν πόνοι, ὡς δὲ πάσης μεταβλήσιος ἔξω.
Καὶ ἐ καθίσεις ἄνω, ὅπου τιμωτάτον αὐτῶ.

Στήθε, πέρα μὴ ζήτεις, ἄβατόν ἐστι τὸ πόρσω
Καὶ γε σοφοῖς πᾶσι καὶ γ' ἀσάφοις κενὸς δὲ
γε ματεύσει

Ἡὔτε σὺ δὲ σοφός, σοφίης μέτρα οἶσθα βρο-
τείης,

Καὶ οἱ προσκύρσας δὸ' ἐρύματ' ἀδμήριτ' ἔσσης
Στήσω γραφίδα καὶ τὸς ἄρ' ἐνθάδε, ἡτέ κώ-
παν,

Αἴλα διερχόμενος μειλίγματ' ἄγων πνοιῶν
σῶν.

Ὅττι κινῶν ἔσσης, ἀμνηστος ἐγὼ γεγαώς τις
Πλεῖον ἔχων ἢ σὺ ὕμνον ἀνείν πατρὶ ἀπάντων.

Ταῦτ' ἄρα σοὶ χριστῶνυμος ἱερὸς αἰὲν ἀλιτρός
Αἴχρεῖν τε Γεώργιον, ἀλλ' ἀγαθότο φουερ-
γού,

Καὶ πάχος οὐλός, ἕλη τ' οὐκ ἐκ μέρους πλεῖ-
αίσχες

Ἡμμενὸς δ' ὀφθαλμῶν ἱερῶν βιταῖσιν ἀχράντοις.
Καὶ γε φέρων ἐν ἱερῷ μεγάλῃ πρωτεύειν
αἰσχος,

Ἐκδικὸς οὐποτε δειχθεῖς πρώτης εἰκότος ἀμῆς.
Καὶ φυλακὴν γε δικαίᾳ πιστευθεῖς ἐν ἀνάκτων.

Οὐποτ' ἐμαυτὸν ἀπ' ἐχθρῶν δικάσας ὀλεῖσθων.
Codex Graecus chartaceus Ms. in folio,

Saeculi XIV. difficilis & intricatae scripturae. In primis novem foliis glossae etiam Latinae interlineares occurrunt: in ultimo vero subscriptio, quam in aliis etiam reperimus: *Gorus Prior sancte Crucis, Zamerarius Generalis, & Dominus Lucensis Episcopus*. Constat foliis scriptis 155.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΤΟ Δ.

ARISTOTELIS PHYSICAE AUSCULTATIONIS LIBER IV.

Adde

Ioannis Philoponi in ipsum Commentarius.

CONTINET hic antiquissimus Codex *Aristotelis Librum quartum naturalis auscultationis*, sive de naturalibus principiis, cum antiquissimo Commentario Ioannis Philoponi, qui singulis philosophi textus sectionibus, quae alphabeti Graeci litteris invicem distinguuntur, subiectus est. Textus initium & finis concordat cum cit. edit. Tom. I. a pag. 351. ad pag. 373. Commentarius vero inc. Τὸ μὲν προκείμενον ἐν τῷ τῷ βιβλίῳ περὶ τῶν κὶ χρόνου. Def. τὰ μὲν τοι μετρέμενα διάφορα

COD.
VI.

εἰρη. In Libros quatuor priores huius Aristotelici Operis Commentarius Ioannis Philoponi Graece lucem vidit, teste Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 125.

In calce ultimae paginae legitur; *Anno Domini MCCCCXV. V. mensis Septembris ego presbyter Christoforus de Bondelmontibus de Florentia emi hunc librum in monte Iusta in monasterio S. Salvatoris insulae Cretae hyperperis XI.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. optime servatus, praeterea tria folia in principio, madore ac tincis aliquantum confumta. Constat foliis scriptis 326.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗ
ΑΚΡΟΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS NATURALIS
AVSCULTATIO.

Adde etiam

*De Caelo, de generatione & corruptione,
& meteorologicorum Libros.*

COD. VII. I. pag. 1. **A**ristotelis naturalis auscultationis, sive de naturalibus principiis Libri VIII. ut in edit. cit. T. I. a pag. 315. ad pag. 431.

II. pag. 121. *Eiusdem de Caelo Libri IV.* Ibid. a pag. 431. ad pag. 493.

III. pag. 200. *b. Eiusdem de generatione & corruptione Libri II.* Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

IV. pag. 247. *Eiusdem meteorologicorum Libri IV.* Ibid. a pag. 528. ad pag. 600. In Codice tamen Liber quartus a tertio minime seiungitur.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Ioannicii manu, ut videtur, exaratus, glossis interlinearibus & scholiis marginalibus abundans. Constat foliis scriptis 302.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ.

ARTEMIDORVS.

COD. VIII. I. pag. 1. **C**ontinet hic antiquissimus atque optimus Codex *Artemidori Daldiani Oneirocritica*, sive de somniis Libros V. quorum primos tres in gratiam illustri cuiusdam viri Cassii Maximi conscripsit; postremos vero duos ad Artemidorum filium misit. Praecedunt autem singulis Praefationes, sive Epistolae nuncupatoriae, & Caput tabulae, primo Libro & ultimo exceptis, qui nullam habent tabulam praemissam. Primus Liber, cuius Capita sunt LXXXIX. inc. Πολλάνης προετρῶν. Def. τῆς βίβλου λόγον ἀποδώσω. In editione Graec. Lat. Nicolai Rigaltii Parisiis ex officina Claudii Morelli MDCIII. 4. a pag. 1. ad p. 78.

II. pag. 43. Liber II. praevia Caput LIX. tabula, inc. Ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ, Def. ἡμῖν φασιν. Ibid. a pag. 79. ad pag. 161.

III. pag. 81. *b.* Liber III. cui Caput LXXXII. tabula praecurrit, inc. Ἐπειδὴ, Κάσιε Μάξιμε. Def. ἀποδίδωμι αὐτὴν. Ibid. a p. 162. ad pag. 193.

IV. pag. 97. Liber IV. post tabulam Caput LXXX. inc. Ἐπειδὴ κατὰ δαίμονα. Def. ἄλλο σοι βιβλίον ποιῆσαι. Ibid. a pag. 194. ad pag. 251.

V. pag. 125. Liber V. qui est de somnio. rum eventibus, inc. Ἀξίως μὲν, ὃ τέκνον, ἐγκαλεῖν. Def. ἀδῶκε κατέλυσε. Ibid. a pag. 252. ad pag. 269. Artemidorus hic, qui Daldianus, quam Ephesus vocari maluit, licet paterno genere Ephesus, materno Daldianus esset, Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse se innuit Lib. I. Cap. XXVIII. & alibi, ut observat Rigaltius. Ex hisce autem quinque Libris, priores duo continent divinationem e somniis per rerum classes, de quibus obtingunt somnia; tertius sub titulo Φιλαλήθης ἐνοδῶν paralipomena quaedam eiusdem argumenti complectitur, itemque quartus; quintus vero narrationes somniorum prope centum cum eorum eventibus persequitur. Praeter hoc Opus, *οἰωνοσκοπικὰ* etiam & *χειροσκοπικὰ* scripsisse Artemidorum testatur Suidas.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. in fine quatuor foliis nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 134. In Codicis integumento haec minutissimis litteris adscripta sunt: *Iacobus Tollius & Grinnibus Traiectinus M. D. & Professor hist. Gr. Lat. & eloquentiae ordinarius in Academia Clivorum Teutoburgensi contuli hunc Codicem cum Rigaltii editione, ut hinc emendationem ederem. A. MD. C. CLXXXVII. mense Octobri.* Nos vero in recensione nostra multas variantes lectiones ab editione Rigaltii, praecipue circa divisionem & numerum Caputum in praemissis tabulis animadvertimus.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ
ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI
COMMENTARIUS IN
METEORA ARISTOTELIS.

Continet hic nucidissimus Codex *Alexandri Aphrodisieii in quatuor Libros Aristotelis de Meteoris Commentarium*. Aristotelis quidem textus non adfertur integer, sed innuuntur tantum loca, quorum explanatio sit, eaque rubris ut plurimum litteris distinguuntur. Inc. Ἀρχόμενος τῶν μετεωρολογικῶν, πρῶτον μὲν ὑπομνησκῶν εἰρημῶν ἤδη περὶ τῶν ἐν τῇ φυσικῇ πραγματείᾳ, κ. λ. Def. λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ πρῶ-

COD. IX.

πρώτον μὲν περὶ τῶν ὁμοιομερῶν μορίων, ἔπειτα περὶ τῶν ἀνομοιομερῶν, & ἐστὶν ἐκ τούτων. Editus est Graece a Francisco Afulano una cum libro de missione, & Ioannis Philoponi commentariis ad libros de generatione & interitu Venetiis MDXXVII. folio, ac Latine deinceps item Venetiis non una vice. Vide plura de hoc apud Fabric. B. G. Vol. IV. p. 69.

Codex Graecus chartae. Ms. in fol. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 111.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΙΣΙΚΗ
ΑΚΡΟΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS AVSCVLATIO
NATVRLIS.

Nec non

De generatione & corruptione Libri duo, tum Gregorii cuiusdam aneponymi, Pselli, Aphthonii, Tryphonis, Polybii Sardiani, Pythagorae, Hesiodi, Lycophronis, & Anonymi varia.

cod. I. pag. 1. **I**N primo folio leguntur statim sex versiculi valde obscuri, nimirum:

... (1) διττὸν οὐκ ἔχον τῶν πνευμάτων.
Φέρε τὸ τρίτον οὐδαμῶς τῶν σωμάτων.
Αὐτὸς μετασχὼν οὐ μέσης τετράδος
Αἰσθησέων πέφυκεν ἔξω πεντάδος,
Κίνησιν οὐ πάσχων δὲ διπλῆς ἐξάδος
Φέρε τὸ σέπτον τῆς ἀρίστης ἐπτάδος.

Tum sequuntur Excerpta quaedam dialectica valde brevia, & alia Geomerrica, in quibus de Hippocrate Chio, & Antiphonte Geometra mentio fit, ac de quadratura circuli & lunularum ab ipsis reperta.

II. pag. 2. *b. Aristotelis Naturalis Auscultationis Libri VIII.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 315. ad pag. 430. Scholiis autem marginalibus & glossis interlinearibus abundat.

III. pag. 60. *Eiusdem de generatione & corruptione Libri duo*, item cum scholiis usque ad totam paginam octavam, in qua vetus scriptura desinit: reliqua recentissima manus supplevit. Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

IV. pag. 88. *Σύνοψις τῶν τεττάρων φιλοσόφων μαθημάτων. Synopsis quatuor disciplinarum philosophicarum*, cui instar tituli praecedunt ista: *Ὁ ταπεινὸς τὰς ἑγγραφὰς ἐν μοιτροῖς Γρηγόριος τοῖς φ. λομαδέσι, κ. λ.* ut in Cod. XX. Plut. LVIII. Catalogi nostri Tom. II. p. 461. §. IV. quem vide. Tum sequitur alius titulus: *Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας. Philosophiae Compendium.* Inc. *Ὡς περ οἱ ἀναγινώσκοντες.* Def. *πᾶσαν κ. τέχνην ἰχνηλατεῖν.* Exstat hoc Gregorii monachi aneponymi syntagma & in Biblioth. Caesar. Nessel. Catalog. Part. IV. Cod. XCIX. pag. 57. §. V. & pag. 96. Cod. CLXXIV. §. III. Prodiit sub Nicephori Blemmydae nomine Latine, Geor-

gio Valla Placentino interprete, Basileae A. MDXLI. 8. sub Gregorii autem Aneponymi nomine Gr. & Lat. cura Io. Wegelini Augustani, Augustae Vindel. MDC. in 8. cum amplissimis eiusdem Wegelini ac doctissimis scholiis.

V. pag. 110. *b.* Sequitur deinde Liber quadripartitus *de quatuor mathematicis scientiis, Arithmetica, Musica, Geometria, & Astronomia*, ut in dicto Codice XX. Michaeli Psello tribuitur in memorato Codice CLXXIV. Biblioth. Vindob. p. 96. cit. §. IV.

VI. pag. 138. *b.* *Δόξαι περὶ ψυχῆς. Sententiae de anima.* Inc. *Ὅτι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, αἱ μὲν εἰσὶν ἄλογοι.* Def. *οὐν δὲ τοῦναντίον λεπτομερέστερος γίνεται.* Agitur autem de anima eiusque facultatibus per dubitationes, & responsiones iuxta Aristotelis sententiam, qui saepissime nominatur. Hic Liber, in quo celebriorum philosophorum de anima opiniones referuntur, inscribitur alias *περὶ δυνάμεων τῆς ψυχῆς, de animae facultatibus*, & Michaeli Psello tribuitur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 29. §. XLII. ex quo coniecere licet, etiam superiorem de quatuor mathematicis disciplinis tractatum eidem Psello adiudicandum omnino esse. Editus autem est Graece & Latine a Ioanne Tarino Andegavo versus, cum Origenis Philocalia; Zachariae Scholastici, Episcopi Mitylenensis, de Mundi Opificio; & Anastasii Sinaitae de hominis ad imaginem Dei & similitudinem creatione, Lutetiae Paris. apud Sebast. Cramoyssi MDCXXIV. 4. Ni fallor, idem ipse est, quem Psello pariter tribuunt *de animo secundum variam philosophorum opinionem* Index Augustanus, & in Bibliotheca Vindob. Spachius.

VII. pag. 156. *Ἀφθονίης σοφιστῆς προγυμνάσματα. Aphthonii sophistae progymnasmata* cum scholiis, & glossis valde crebris. Inc. *Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν.* Def. *ἀλλ' ἀρχὴ γενέσεται τῆς δόξης.* Scholia incipiunt: *Προετάγη τῶν λοιπῶν προγυμνασμάτων ὁ μῦθος, ἡ δὲ τοῖς νέοις ἄρτι τῶν ποιητικῶν παυσανέοις, & ἐστὶ μυσθόδη, ὡς γνώριμὸν τι καὶ οἰκειότατον δέλεαρ, κ. λ.* Ultima pagina quum de novo suppleta fuerit, scholia non habet.

VIII. pag. 178. *Περὶ διαφορῶν μέτρων. De diversis metris* Anonymi Excerptum. Inc. *Τρισύλλαβοι δὲ τὰ ἅπαντες.* Def. *τροχαῖος, ὡς οὐλος, κ. πυρρίχιος.*

IX. pag. ead. *Πάδη λέξεων Τρύφωνος. Tryphonis de dictionum adfectionibus* Libellus. Inc. *Τὰ τῆς λέξεως πάδη εἰς δύο γενικώτατα διαίρουνται.* Def. *οὐ δύο συλλαβῶν, ἀλλὰ μιᾶς.* Alibi etiam occurrerunt.

X. pag. ead. *b.* *Τοῦ αὐτοῦ περὶ τρέπων. Eiusdem de figuris.* Inc. *Τοῦ λόγου εἶδη δύο, τὸ μὲν κυριολογία κ. λ.* Def. *ἡδ' ἐγένοντο.*

XI. pag. 179. *b.* *Τὰ τοῖς θεοῖς ἀνατιθέμενα ζῶα. Animalia diis sacra*, seu brevissimum Excerptum Anonymi de animalibus, quae

B b 2

(1) Primae litterae ob marginem interiorem Codicis corruptum perierunt.

cuique Numini dicata poëtae fabulantur.

XII. pag. ead. Quaedam pauca de dialecto Ionica circa verborum coniugationes.

XIII. pag. 180. Πολυβίου Σαρδιανού περί σολοικισμού. *Polybii Sardiani de solocismo*. Inc. Σολοικισμός ἐστὶν ἡμαρτημένη λέξεως σύνθεσις. Def. ἀντὶ τοῦ ὁ Ἀλκιμέδων.

XIV. p. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ περί τῶν τῆς κατασκευῆς εἰδῶν. *Eiusdem de speciebus ornamentorum orationis*. Inc. Περί ὁμοιώσεως. Ὁμοίωσις ἐστὶ λόγος, καθ' ὃν ὁμοιοῦμεν ἕτερον ἐτέρῳ, κ. λ. Def. τόσον βοάει ποτὶ χέρσον, ὥς τὰ ἐξῆς. Nulla de hoc Polybio Sardiano mentio fit a Fabricio in catalogo Grammaticorum editorum & ineditorum.

XV. pag. 181. *Quaedam chronologica ab ortu Moysis usque ad Eliam & Elissaeum*. Inc. Ἐτοὺς μὲν διαγεγονότος, Def. Λυκούργος ἐνομοθέτει Λακεδαιμονίῳ.

XVI. pag. ead. b. Γένος Ὀμήρου. *Vita Homeri*. Inc. Ὀμηρος ποιητὴς κατὰ μὲν τινεζ Μαίωρος ἦν καὶ Ἰωνητὴς, κ. λ. Desinit in disticho, quem in eius tumulo sculpsit, nimirum:

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖαν καλύπτει

Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῶν Ὀμηρον.

XVII. pag. 182. *Quaedam astronomica de Phaenomenis, & de Sphaera*. Inc. Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν φαινομένων θεῶν ποιείσθαι πρὸς τῷ νότῳ. Def. ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαίροις. Subiungitur deinde brevis explicatio Arati phaenomenorum.

XVIII. pag. 183. b. Πυθαγορικὰ ἔτη τὰ ἑ. τω καλόμενα, στοιχείωσιν περιέχοντα τῆς τελειότητος τῶν Πυθαγορικῶν φιλοσοφίας. *Pythagorica quae vocantur carmina, continentia absolutissimae Pythagoreorum philosophiae elementa*. Inc. Ἀθανάτους. Def. οὐκέτι. Θνητὸς. Alibi etiam occurrunt. Haec vero scholiis quibusdam marginalibus instructa sunt.

XIX. pag. 184. Versus quidam ex Hesiodi Theogonia defuncti, quorum primus est: Ποιμένες ἄγραυλοι κἄν' ἔγχεα γαστέρι σπον. Ultimus vero:

Ἐκ δὲ Διὸς βασιλεὺς, ὁ δ' ἄλβιος, ὃν τινα μοῦσαι

φλέονται.

XX. pag. ead. b. *Eiusdem alii versus excerpti ex Carmine inscripto Opera & Dies*. Inc.

Ἀλλ' ἴω' ἀνάγκης ἀθανάτων βυλαῖσιν ἔριν τι. Def.

Ἀσὶ φημίζουσι, θεὸς γὰρ τίς ἐστι καὶ αὐτὴ.

XXI. pag. 185. b. Excerptum paucorum versuum ex Lycophrone. Inc.

Σφιγγὸς κελαϊνὴς γῆρυν ἐκμιμύμεναι. Def.

Ἐγὼ δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος

ὥς πολλὰ πέλει μ. . .

Reliqua desunt mutilato in fine Codice. Notandum tam Hesiodi, quam Lycophronis versus instar solutae orationis fuisse exaratos.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. difficillimo caractere conscriptus, nonnullis vero locis eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 185.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS NATURALIS AVSCULTATIO.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera Physica.

I. pag. 1. **A** *Ristotelis de Physico auditu Libri VIII.* ut in edit. cit. T. I. a p. 315. ad pag. 430.

con. XI.

II. pag. 91. *Eiusdem de Caelo Libri IV.* Ibid. a pag. 431. ad p. 493.

III. pag. 144. *Eiusdem de generatione & corruptione Libri II.* Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

IV. pag. 173. *Eiusdem Meteorologicorum Libri IV.* Ibid. a pag. 528. ad p. 600.

V. pag. 237. *Eiusdem de sensu & sensibili Libri II.* Ibid. a pag. 662. (per err. 638.) ad pag. 678. ubi unicus tantum Liber est; in Codice vero duo, quorum secundus incipit a Capite V. quod est περί ὁσμῆς καὶ ὁσφρήσεως.

VI. pag. 252. b. *Eiusdem de Anima Libri III.* Ibid. a pag. 616. ad p. 661.

VII. pag. 289. *Eiusdem de memoria & recordatione.* Ibid. a pag. 678. ad p. 684.

VIII. pag. 294. *Eiusdem de somno & vigilia Liber.* Ibid. a p. 684. ad p. 691.

IX. p. 299. b. *Eiusdem de insomniis Liber.* Ibid. a pag. 691. ad pag. 696.

X. pag. 304. b. *Eiusdem de divinatione per somnum.* Ibid. a pag. 697. ad p. 700.

XI. pag. 307. *Eiusdem de motu animalium.* Ibid. a p. 700. ad p. 709.

XII. pag. 314. *Eiusdem de longitudine & brevitate vitae Liber.* Ibid. a pag. 710. ad p. 714.

XIII. pag. 317. *Eiusdem de iuventute & senectute, vita & morte Liber.* Ibid. a pag. 714. ad pag. 718.

XIV. pag. 320. *Eiusdem de respiratione Liber.* Ibid. a pag. 718. ad p. 732.

Codex Graecus chartac. Ms. in folio minori, Saeculi XV. Videtur autem scriptus manu Ioannis Rhosi. Constat foliis scriptis 331.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ARISTOTELIS METAPHYSICA.

Adde

Alexandri Aphrodisiensis in eadem Commentarium.

A *Ristotelis Metaphysicorum, sive postnaturalium Libri XIV. cum Commentario* COD. XII. Ale.

Alexandri Aphrodisieii, qui totum Codicis marginem undequaque ambit. Textus litteris grandioribus exaratus est, & concordat quoad initium & finem singulorum Librorum cum edit. cit. Tom. II. a pag. 838. ad pag. 1006. excepto quatuor posteriorum Librorum ordine, qui diversus est in Codice: qui enim in editione sunt decimustertius & decimusquartus, ii in Codice sunt undecimus & duodecimus; & contra qui in edit. sunt undecimus & duodecimus, ii in Cod. decimustertii & decimiquarti locum tenent: quorum postremus littera *N* denotatur, quae *XIII.* significat, propterea quod libri duo priores, qui in editione sub duobus numeris distinguuntur, in Codice littera *A* designantur, quorum alter *A* *μεῖζον*, alter *A* *ἐλάττω* nuncupantur, ut videre est etiam in tabella diversum istorum Librorum ordinem continente, quam exhibet Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 147. atque haec quidem quoad Aristotelis textum breviter dicta sufficiant. Commentarius vero Alexandri inc. *Ἐπειδὴ ἡ γνώσις τελειότες ἐστὶ τῆς ψυχῆς*. Def. *εἰ οὖν ἔ τὸ μὴ τῆσθαι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς*. Notandum, huius Commentarii magnam partem recentissima manu & eleganti fuisse suppletam, scilicet dimidium Commentarii in librum XII. in totum XIII. & XIV. qui in edit. sunt XIV. XI. & XII. Textus vero Aristotelis torus adhuc superest vetusta manu exaratus. Alexandri Aphrodisiensis *ὑπόμνημα* in Libros XII. Metaphysicorum Latine tantum haftenus prodiit ex versione Ioannis Genesii Sepulvedae Cordubensis, Romae MDXXVII. Paris. MDXXXVI. Venetiis MDXLIV. & MDLXI. fol. Scholia vero, seu paraphrasis Graeca in XIII. & XIV. nondum, quod sciam, lucem vidit neque Graece, neque Latine. Sunt qui Commentaria haec in Aristotelis Metaphysica Alexandro Aegaeo, vel alteri cuicumque, aut Michaeli Ephesio maluerunt tribuere, veluti Franciscus Patricius & Antonius Scaynus; Aphrodisieii tamen dictionem & stylum sapere contendunt Antonius Possevinus Biblioth. Selectae Lib. XII. cap. 25. & Syrianus, qui saepe eadem adlegat.

Initio Codicis legitur: *Ex parte Occidentis de B. p. (sc. de banco primo)* tum paullo infra subiungitur:

Isse liber est Conventus Sancti Marci de Florentia Ordinis Fratrum Praedicatorum, quem dicto Conventui donavit Magnificus vir Cosmas Iohannis de Medicis civis clarissimus Florentinus. Ponatur in B. p. ex parte Occidentis librariae minoris. Mox quum prima pagina Commentarii temporis vetustate corruisset, ab alia manu suppleta fuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XIII. optimus. Constat foliis scriptis 603.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

ARISTOTELES DE MUNDO.

Ac praeterea

Michaelis Pselli Omnisaria Doctrina, & Anonymi quaedam dialectica &c.

I. pag. 1. **A** *Ristotelis de Mundo Liber ad Alexandrum*. Cit. edit. T. I. pag. 600. COD. XIII.

II. pag. 7. *Eiusdem de anima Liber primus cum scholiis marginalibus uberrimis*. Ibid. p. 616. Desinit imperfecte in verbis *ἀπορροὶς τοῖς ποταμοῖς* . . . quae incidunt in pag. 628. Cap. VIII. lin. 13.

III. pag. 16. Sequuntur Capita quaedam fatis multa *de rebus physicis, ac theologicis, de meteoris, de mundo, de anima &c.* prorsus anepigrapha, quae tamen ad Michaelē Psellum pertinere tandem comperimus, eaque esse, quibus eius *παντοδαπή διδασκαλία, Omnisaria sc. doctrina* constat, licet ordine prorsus diverso ab iis, quae Graece & Latine exhibet Fabricius in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 71. seqq. Primum enim Caput est *περὶ ἀπείρου, de infinito*, & inc. *Τὸ ἀπείρον λέγεται πενταχῶς*. *ἓνα μὲν τρόπον, τὸ ἀμέρες, κ. λ.* Ultimum *τί ἐστὶν ὁ βέλαιμος; quid sit humilis?* & def. *διὰ συνδρομῆν θερμῆς λεπτοψυχίας ποιοῦν*.

IV. pag. 72. Dialectica quaedam auctoris Anonymi, cum tabulis methodicis ad finem; tum prolegomena in philosophiam, in categorias Aristotelis, & alia Logica, in fine mutila. Horum omnium initium est: *Ἰστὶν, ὅτι τὸ αἴτιον ἐπταχῶς, ποιητικὸν αἴτιον, κ. λ.* Finis vero: *ὅτι τὰ μὲν δύο δηλονότι μέρη, λέγει δὲ τὰς ἐν μεταδίσει . . . .* Mutilus enim in fine Codex est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. intricatis litteris, & varia manu exaratus. Constat fol. scriptis 138.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

ARISTOTELIS DE MUNDO.

Nec non

Ioannis Damasceni, Isocratis, Polemonis Sophistae, Theophrasti, & Philostrati quaedam.

I. pag. 1. **A** *Ristotelis de Mundo Liber*. In cit. edit. Tom. I. a pag. 600. COD. XIV.

II. pag. 8. *Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ioannis Damasceni Physica quaedam Capita de igne, aëre, aquis, &c.* Inc. *Τὸ πῦρ ἐν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ*. Def. *εἰ προσλάβοι τὴν χάριν τοῦ πνεύματος*. Excerpta fortasse sunt ex eius Capitibus Philosophicis.

III.

III. pag. 12. *Isocratis Orationes XI.* quarum prima est *Helenae laudatio*, ut in editione Gr. Lat. ex recensione Hieronymi Wolfii Basileae ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 301.

IV. pag. 18. *Evagoras*. Ibid. p. 276.

V. pag. 25. *b. Bufiridis laudatio*. Ibid. pag. 324.

VI. pag. 30. *Panegyricus*. Ibid. pag. 60.

VII. pag. 46. *Areopagiticus*. Ibid. pag. 205.

VIII. pag. 52. *b. Plataicus*, hoc est, *Plataeensis exsulium ad Athenienses Oratio*. Ibid. pag. 436.

IX. pag. 57. *b. Archidamus*. Ibid. pag. 169.

X. pag. 67. *Adversus Sophistas*. Ibid. pag. 428.

XI. pag. 69. *Philippus*, sive, *ad Philippum Oratio*. Ibid. pag. 120.

XII. p. 80. *b. Panathenaeus*. Ibid. p. 341.

XIII. pag. 101. *b. De permutatione*. Inc.

Εἰ μὴ ἄριστος ἦν. Def. περὶ αὐτοῦ τὴν ψῆφον. Ibid. a pag. 456. ad pag. 509. In Codice tamēn multo longior est: nam inter verba μᾶλλον τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἀσκήσει, & πολλῶν δ' ἐφεσώτων μοι λόγων, κ. λ. (edit. pag. 505. lin. 24.) multa alia interferuntur in Codice, quorum initium est; Ποικιλάμενος οὖν ἀρχὴν, ἣ ἐγὼ τελευτὴν ἀνάγνωμι, & τέταρτον τοῦ λόγου τὸ λοιπὸν μέρος αὐτοῖς ἐκ τῶν πρὸς Νικοκλέα ἐπο-
Θηκῶν. μάλιστα δ' ἐν αὐτῷ ὑπὸ αὐτοῦ παρακληθεῖς, κ. λ. Finis vero: καὶ τὴν δημοκρατίαν διαφυλάττειν ἐν τοῖς τοιούτοις ἔνεσιν, ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς συκοφάνταις. Quae decem & octo circiter foliis continentur. Initio igitur adfertur fragmentum ex *Oratione ad Nicoclem de re-
gno* duorum circiter foliorum, quod incipit a verbis, μάλιστα δ' ἐν αὐτῷ ὑπὸ αὐτοῦ παρακληθεῖς, κ. λ. quae incidunt in edit. p. 24. lin. 36. & pertingit usque ad illa, σοφὸς νόμιζε, μὴ τὴν περὶ μικρῶν ἀκριβῶς ἐρίζοντας. ἀλλὰ τὴν εὐ περὶ μεγάλων λέγοντας, quae incidunt in pag. 32. lin. 19. Continet autem varia praecepta de regno bene administrando, strictius tamen aliquanto, quam in editione pertractata. Tum post alias paucas lineas, adscripta in margine notula, τέλος τῶν παρα-
νήσεων, & a littera maiori ac rubra exordiens ita profequitur Codex: Βούλομαι δ' ὑμῖν διὰ βραχίων ἀπολογήσασθαι περὶ ἐνάς, & ποιῆσαι μᾶλλον ἔτι καλαφάνες, ὡς ἀληθῆ & τότε προσέπον ἐ νῦν λέγω περὶ αὐτῶν. & πρῶτον μὲν ποίε-
τις ἐν γένοιτο λόγος ὁσιώτερος ἢ δικαιοτέρος τῆς πράξης ἐγκωμιάζεσθαι ἀξίως τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνων καὶ τῶν ἔργων τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς. ἔπειτα τίς ἐν πολιτικώτερος & μᾶλλον πρέπων τῇ πόλει τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀποφαίνον-
τος ἐκ τε τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν & τῶν κινδύνων ἡμετέραν οὖσαν μᾶλλον, ἢ Λακεδαιμονίαν. ἔτι δὲ τίς ἐν ἢ περὶ καλλισίων πραγμάτων τῷ τοῦ Εὐαγγελίας ἐπὶ τε τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν παρακαλῶντες, καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἡμο-
νοίας συμβουλευόντος. ἐν μὲν τοίνυν τῷ πρώτῳ λόγῳ περὶ τῶν τυγχάνω διελεγμένους. ἐν δὲ τοῖς ὑστερον περὶ ἐλαττόνων μὲν, ἢ τηλικύτων,

οὐ μὴν περὶ ἀχρηστοτέρων, οὐδ' ἦν τὸν τῇ πόλει συμφερόντων γνώσεσθε τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἣν παραβάλλετε πρὸς ἕτερα τῶν εὐδοκίμωντων & τῶν ὠφελίμων εἶναι δοκούντων, κ. λ. Specimen autem paullo longius exhibuimus, ut unusquisque investigare possit, ex qua Isocratis Oratione desumpta fuerint, quae hoc loco leguntur in-
serta; quod nobis adhuc adsequi minime datum est.

XIV. pag. 134. *Polemonis Sophistae De-
clamations duae in Callimachum, & Cynaegy-
rum*, quales recensuimus in Codice I. Plur. LVI. Catalogi nostri Tom. II. pag. 292. §. VI. & VII.

XV. pag. 144. *Θεοφράστου χαρακτήρες. Theo-
phrastii Characteres*. Sed praeter prooemium & primum characterem, qui est *de Ironia*, re-
liqua desiderantur. Theophrasti Characteres Ethicos edidit nuperrime cum notis Io. Cor-
nel. de Pauw Traiecti ad Rhenum apud Io. Evelt MDCCXXXVII. 8.

XVI. pag. ead. *b. Φιλοστράτου. Philostrati
quaedam pauca de epistolico charactere*. Inc. Τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτήρα τοῦ λόγου μετὰ τῆς
παλαιᾶς ἀριστὰ μοι διεσκέφθαι δοῦναι φιλοσόφων
μὲν ὁ Τρανὴς, κ. λ. Def. τὰ δὲ κοινὰ κοινῶς. Inter Philostrati Opera a Fabric. recensita non occurrunt.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. madore & tineis multis in locis male redactus, in cuius prima pagina indiculus adponitur manu Lucae Holstenii. Constat foliis scriptis 145.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΤΕΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

ARISTOTELIS PROBLEMATATA NATVRALIA.

Aristotelis *Problematum naturalium sectio-
nes duae de quadraginta*, ut in editione cit. T. II. a pag. 677. ad p. 838. cod. xv.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. mi-
nori, Saeculi XV. optime scriptus, in quo
sectionum tituli desiderantur, spatio vacuo
ad id relicto. Constat foliis scriptis 178.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

ARISTOTELIS DE MUNDO.

Adde etiam

*Eiusdem alia Opera, necnon Georgii Choero-
bosci, Nicephori Blemmydae, Nicephori Cal-
listi Xanthopuli, Michaelis Pselli, Gregorii
Theologi, Euclidis, & aliorum Opera quae-
dam.*

I. pag. 1. **A**ristotelis *de Mundo liber ad Ale-
xandrum Regem*. Cit. edit. T. I. pag. 600. Clauditur tetrasticho iambico,
quod retulimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 386. §. X. cod. xvi.

II. pag. 14. Ἰγνὲν παραγγέλματα σύντομα. *Præcepta brevia de sanitæ tuenda*, verbis senariis LXXXIV. contenta, qui temporis diuturnitate fere evanuerunt. Inc.

Εὐθείας τράπεζαν, εἰ θέλεις μάγει.

Def.

Καὶ κινέμενος λατρίωνος εὐρέθη.

Habes etiam in Codice L. Plut. LVII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 432. §. X. ubi sunt tantummodo XXV. Asclepiadi & Dioscoridi tribuuntur in Codice philosophico CLXXVIII. Biblioth. Caesar. iuxta Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 99. §. XIII.

III. pag. 16. Scheda quaedam in illud, *Ego dormio & cor meum vigilat*. Inc. Τί σημαίνει μυσηρίον, ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδιά μου γρηγορεῖ, ἔφησέ τις τῶν παλαιῶν, κ. λ. Def. πρὸς τὸ νοούμενον ἔχοντας.

IV. p. ead. b. *Definitio gnomonis ex XXVIII. libro Euclidis desamta*.

V. pag. ead. *Quotupliciter causa dicatur, ubi assignantur septem genera causarum*. Inc. Γέγονε, ὅτι τὸ αἰτίον ἐπαχθός. ποιητικὸν αἰτίον, ὡς ὁ τέκτων τῆς κλίνης, κ. λ. Def. πῶς τῆς θείας καὶ ἀπειροδυνάμου φύσεως.

VI. pag. 17. *De duodecim signis Zodiaci, & quorum planetarum sint*. Inc. Ἀγε, φιλομαγέσατε, τὰ περὶ γῆν ἐλάσαι, τὰς ὕψεις ἀναπτάσας οὐράνιον εἰς ὕψος. Def. ἔτοι πάλιν ἡν χήμασιν οἰκήτορα τὸν πλάνητα τὸν μέγαν.

VII. pag. ead. *Methodus διὰ εἰχῶν πολιτικῶν (1) περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, καὶ προσέτι τοῦ πάσχα καὶ τῆς ἀπόκρις καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν τῶν νηστήμων τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Methodus versibus politicis expressa de inventione cycli Solis & Lunae, nec non Paschatis, & Carnisprivii, ac numeri dierum, quibus ieiunia celebrantur SS. Apostolorum, auctore Anonymo*. Inc.

Εἴπερ εἰ φιλομαγῆς, φιλόμυθος, φιλόσωρ, φιλορευνητικώτατος, ἀναμνησάμενος θείων.

Def.

Εἰ τίςσaras τετράδα δὲ καὶ πέντε πάλιν τέμπτῃν

Καὶ καθεξῆς ὁμοίως δὲ καὶ κα . . . .

Mutilum est Carmen in fine.

VIII. pag. 18. *Εἰδήσεις περὶ θεμελίων & κύκλων τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου, ὁμοίως καὶ ἐνδιαιτῶνος καὶ τοῦ βισέξτου. Notitia de fundamentis & cyclis Lunae Solisque, similiter & de indictione & bissexio, per interrogationem & responsionem, auctore Anonymo*. Post enumerationem Capitum, prima ἐρώτησις est: Πόσον ἐστὶ τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης; ἀπόκρισις, ἰβ'. κ. λ. Def. καὶ μέλλεις ἀναντιρρήτως εὐρεῖν τὴν μ'. τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Subditur breve Excerptum de mensura miliarii, & monitum quoddam scriptoris litteris grandioribus ad discipulum, ut bene scribat.

IX. pag. 24. *Porphirii Introductio*, ut in cit. Aristotelis edit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 14.

X. pag. 31. *Aristotelis Categoriae*. Ibid. a pag. 14. ad pag. 36.

XI. pag. 44. b. *Eiusdem de Interpretatione*. Ibid. a p. 36. ad p. 51.

XII. pag. 53. b. *Eiusdem analyticorum primum Liber I.* non integer; definit enim in verbis: καὶ πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐκ τῶν ἐτέρων σχημάτων, quae postrema sunt Capitis VII. cit. loc. pag. 60. Haec autem omnia Porphyrii, & Aristotelis Opera scholiis aliquot marginalibus sunt instructa.

XIII. Sequuntur a pag. 62. ad pag. 64. b. quaedam parvi momenti, a Graeculo quodam exercitationis gratia exarata. Inter haec legitur pag. 63. notitia de Lascare Imperatore: Εὐσταθίου ὁ βασιλεὺς Λάσκαρις ἐξόριστος Κωνσταντινουπόλεως ἔτη ιη'. *Regnavit Imperator Lascars exsul a Constantinopoli annos XVIII*. Pag. ead. b. alia haec: Εἰς ἄλλω ὑπὸ τῶν Λατίνων ἡ Κωνσταντινούπολις ἔτει ςψα'. μηνὶ Ἀπριλίου ιβ'. *Capta fuit a Latinis Constantinopolis anno 6711. (Chr. mcccii.) mense Aprili die XII*. Χειροῦται αὐθις ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐλθεῖ Θεοῦ ἔτει ςψξθ'. *Liberata est iterum a Romanis Dei misericordia anno 6769. (Chr. mcccxi.)* Εὐκρατεῖτο γοῦν ὑπὸ τῶν Ἑχθρῶν χρόνους ιη'. *Dominati igitur sunt super eam inimici annos LVIII*. Μετίσθη τῶν τῆδε ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ὁ Δέσπας ἐν ἔτει ςψξγ'. *Excessit e vita Imperator Ioannes Ducas A. 6763. (Chr. mcccv.)* Ἰωάννης δεσπότης ὁ Παλαιολόγος ςψπβ'. *Ioannes Despoia Palaeologus A. 6782. (Chr. mcccxxiv.)* ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος ςψμα'. *Imperator Michael Palaeologus A. 6791. (Chr. mcccxxxiii.)* Tum sequuntur p. 64. definitiones quaedam, nimirum quid τέρας, quid σημεῖον, quid τεκμηρίου nomine &c. intelligendum sit.

XIV. pag. 64. b. *Εἰς ἐπιστολὴ τοῦ λογιωτάτου κυρίου Σάββα πρὸς τὸν σοφώτατον Βλεμνίδην. Epistola eloquentissimi viri Domini Sabae ad sapientissimum Blemmydam*. Inc. Νῦν ἔγνω, ὃ θεασαμένη καὶ ἐρασμιωτάτη μοι κεφαλὴ, κ. λ. Def. καὶ τὰ παρ' ἡμῶν μὴ ἀπαξίω, ὡς οὐκ εἰς παίδων ψελίσματα. In fine legitur superscriptio, quae in principio Epistolae poni debuerat, quatuor ut videntur versibus expressa, & quidem ita:

Ἢ ἐπανωγραφή.

Ἀ' ἐξ ὁπρωτον Νικηφόρον εὐχος θεοσοφίης
Ε' καὶ κραδίης πεφιλημένον γήρας ἄλλαρ ἐμοῦ
Ε' σχατόπρωτος ἀριπρεπέως Θεόδωρος αἰεὶ δὲ,
Α' καὶ ἀλαπαδὸν λόγων ἐς ἀγῶνας μὴ με καλεῖντα.

XV. pag. 65. b. *Γεωργίῳ, οὗ τὸ ἐπίκλημα Χοιροβοσκός, περὶ τῶν ποιητικῶν. Georgii, quem Choeroboscum vocant, de tropis poetis*. Inc. Τρόποι ποιητικοὶ εἰς ἐκείνους εἰσασιεπτά. Def. πρῶτος γὰρ βίος τις καὶ οὕτω τελειοῦται. Vbi notandum, Libellum hunc minutissimo caractere exaratum fuisse in pagina vacua, quae inter superiorem epistolam, & sequens Nicephori Opus relicta fuerat.

XVI. pag. 66. *Domini Nicephori monachi & presbyteri Blemmydae compendiariae Introductionis Libri II.* quorum primus Logicam continens, praevia Caputum quadraginta tabu

(1) Corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo prima huiusce tituli verba ita vertit: *Methodus quatuor litterarum civilium de inventionem &c.* quum pro *διὰ εἰχῶν* legisset δ. *εἰχῶν*.

bula, incipit: Ἐπειδήπερ ἡ λογική. Def. ἑλε-
χοι δέκα καὶ τρεῖς. Alter pag. 143. in quo
Physica pertractantur, Capitibus constans
XXXII. inc. Πᾶν τὸ αἶτιον, ἢ ἀρχή. Def.
δημολογήσασιν τῷ Θεῷ, quae postrema sunt
Epilogi, quo clauditur Opus. Habes etiam
in Codice VIII. Plur. LXXI. supra pag. 6.
§. I. & II. ubi finis secundi Libri diversus
est, quia desideratur in illo pars Capitis pos-
tremi, & Epilogus totus.

XVII. pag. 226. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως, βί-
βλιον τρίτον. *Eiusdem Liber tertius, qui est
de Fide.* Inc. Τοῖς ὁσίοις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ
τοῦ ὕψους καὶ ἐκλεκτοῖς φηγηταῖς ὁ κατ' εὐδο-
κίαν αὐτοῦ καὶ χρηστότητα κτήτωρ τῷ καθ' ἡμᾶς
ἱεροῦ φροντιστηρίου Νικηφόρος ἐν μονάζουσιν ἱερεὺς
γυραίος, ἀδελφεός, κ. λ. Def. καὶ διὰ ταῦτα κυ-
ρίως καὶ ἀληθῶς ὢν μόνος αὐτός. Hanc de Fide
Orationem ad Monachos monasterii a se ex-
structi, cuius inde κτήτωρ in adlato initio se
vocat, memorat Labbeus in Bibl. Nov. Mss.
pag. 88. seq. & 94.

XVIII. p. 229. b. Anonymi Carmen iambi-
cum (1) *de septem Synodis oecumenicis, ac de
haeresibus per ipsas sublati*, quod sequens est:

Θεοσυγοῦς μάνθανε τόλμαν Ἀρεῖν.
Τὸν συμφυᾶ τε εὐσυνάρχον λόγον,
Σχόντα μὲν ἀρχὴν τὴν κατ' αἰτίαν μόνην,
Ὅντα δὲ ταῦτον οὐσίᾳ καὶ δυνάμει,
Κτιστὴν νομίσας πατρὸς ἀπαλοτρίῳ.
Ἀλλ' ἀπελέρχει σύναδος θειοτόρων
Συνεργίας ἀνακτοῦ ἱσαποστόλου.
Μακεδόνιος δεύτερος τολμητίας
Κρίσμα τὸ πνεῦμα Πατρὸς, Υἱοῦ, & ἔξινον
Θραυστομῶς ἔφασκε, φεῦ φληναφίας;
Ἀνδρῶν ἐλέγχει τοῦτον εὐσεβῶν σίφος
Ταῖς ὑποθήκαις τοῦ σοφοῦ Γρηγορίου,
Θεοδοσίᾳ σκηπτοκρατῆντος τότε.
Νεσέριος ἄνδρωπον ἀπλοῦν δοξάσας
Τὴν προσκυνητὴν καὶ θεάνθρωπον λόγον
Εἰπὼν Χριστοῦ τὸν τε τὴν Θεοτόκον
Εἰλεχὼν εὖρε τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων
Θεοδοσίᾳ βασιλεύοντος νέου.
Τὴν δ' αὖ ἀληθὴ τοῦ Θεοῦ παρουσίαν
Καὶ φυσικὴν γέννησιν ἐκ τῆς παρθένου,
Τῆς δὲ φύσιν ὡς συναφείας διχα
Δύσῃτες εἶπεν Εὐτυχὴς Φαντασίαν,
Καὶ τότε συνέλευσις ἀνδρῶν ἐνθάδην
Ἡλλοτρίωσεν εὐσεβῶν συναυλίας,
Τοῦ Μαρκιανῆ προσλαβόντος τὸ κράτος.
Δίδυμος, Εὐάγγελος, ὡς ὀριγένους
Ἀνανεοῦντες τὴν τερατώδεις λόγους,
Μοῖρᾳ καθηρέθησαν εὐσεβοφρόνων,
Κρατῆντος Γεσινιανοῦ τοῦ πάνυ.
Ἀνδρωπον ἐννοῦν προσλαβὼν Θεὸς λόγος
Διπλὴν μὲν ἔσχεν ὡς θέλησιν καὶ φύσιν,
Τ' ὅσας δὲ φύσεων δυοῖν μίαν,
Διπλῶς ἐνεργῶν ἐν διπλάσι ταῖς φύσεσιν,
Ἀλλὰ συνήψαν εἰς μίαν ὡς οὐκ ἔδει,
Διόσκορος μὲν . . . (2) κακῶς φύσεις,
Τὰς δ' αὖ θελήσεις, Σέργιος τε καὶ Πύρρος.
Πληθὺς θεόπνους ἀπελέρχεται ἅμα,
Πωγώνιος δὲ τῷ κράτει εἶχε σέφους

(1) Carmen hoc male innuit Montfauconius, dum ait: *Versus se-
narii de Aetii dogmate.*

Κόνσαντος υἱὸς εὐσεβὴς Κωνσταντῖνος.
Τὸ δ' ἑβδομον σύνταγμα τῶν Θεοφόρων
Κατ' ἀφαιρέτων τῶν σεβασμίων τύπων.
Ἀρχόντες ἦσαν Κωνσταντῖνος, Εἰρήνη,
Μάνα τὰ θεῖα σύμφρονες μήτηρ, γόνος,
Ἀντίφρονες καὶ κακόφρονες σφίσι.

Τὰς ἐπὶ τὰς σεπτὰς ἄκας ἡγῶ συνόδας,
Καὶ δογματῶν σφῶν ἀντέχευ σωτηρίων,
Εἴφ' οἷς καὶ γὰρ πέποιθα τὴν σωτηρίαν
Ἀκραιφνὲς ἐνθεν εἰς Θεὸν πλῆτον σέβας,
Καὶ προσέθηκα τοῖς κάτω κτήνους δίκην,
Καὶ πλημμελῶ συγχάμις ἐξ ἀβυστίας.

XIX. pag. 231. *Aristotelis de physico Audi-
tu Libri VIII.* ut in cit. edit. Tom. I. a pag.
315. ad pag. 430.

XX. p. 319. *Carmen iambicum de Imperatori-
bus Orientis a Constantino I. ad Constantinum XV.*
Inc.

Τῶν Χριστιανῶν τὴν βασιλείαν μοι σκόπει.
Def.

Λόγος παλαιὸς παντάναξ παντακράτωρ.
Sub finem tamen post versum,

Τῆς εὐσεβείας Ἀνδρόνικος ὁ σῦλος,
desunt in Codice versus XIII. Huiusce Car-
minis postremos versus eodem servato ordi-
ne recitat Ioannes Langus in Annotatione
praefixa interpretationi Latinae Historiae Ec-
clesiasticae Nicephori Callisti Xanthopuli,
quem tamquam auctorem illius iambici Car-
minis laudat, atque inde firmare nititur Ni-
cephorum vixisse sub Andronico seniore, qui
Michaellem filium, atque Andronicum ne-
potem ad imperium promoverat. Exhibetur
autem hoc idem Carmen Tom. I. Histor. By-
zantinae edit. Venerae A. MDCCXXIX. p. 17.

XXI. p. 320. b. *Aliud Carmen iambicum de
Patriarchis Constantinopolitanis*, cuius initium;
Καὶ πατριάρχας τῆς νέας Ῥώμης βλέπε.
Finis:

Φερωνύμως Κάλιστος ἐνθρονος τρέπεις.
In Codice tamen post versum, Ὁ κακὸς
Ἀκάκιος, κ. λ. subiicitur versus:
Σὺν Εὐφροσύνῃ Μακεδονίᾳ κλέος.
Item post versum, Πάλιν ὁ Πύρρος, alius oc-
currit, nimirum:

Θωμάς ὁ λαμπρὸς, δυσυχὴς Γεώργιος.
Tandem post versum, Χάρις Θεοπρόβλητος,
κ. λ. legitur hic alius:

Ὁ Ἀγαπητὸς τοῦτίκλην Γεώργιος,
qui in editione cit. p. 18. desiderantur. Haec
duo Carmina iambica, nec non illud de se-
ptem synodis, quod retulimus supra §. XVIII.
diversa ac recentiori manu exscripta fuerunt
in foliis quibusdam, quae vacua supererant.
Singulis autem tum Imperatorum, tum Pa-
triarcharum nominibus superscriptae sunt no-
tae quaedam numericae annos indicantes,
quibus vel Imperium, vel Patriarchatum te-
nuerunt. In margine vero Concilia sub ipsis
celebrata designantur.

XXII. pag. 323. *Canones Paschales, sive de
ratione invenendi legitimum Pascha*, scripti,
ut apparet, anno 6781. (Christi MDCCLXXXIII.)
Inc.

(2) Huius Carminis scriptura ita inter se complicata ac per-
versa est, ut quum reliqua vix excerpserimus, unius tamen
verbi vim adsequi hoc loco minime liceat.

Inc. Εὐρὼν τὸν κύκλον τῆς σελήνης. Def. ἐβδο-
μάδος εὐρίσκονται.

XXIII. pag. 324. b. Πόημα τοῦ μακαριωτά-
του Ψελλοῦ πορὶ τῆς κινήσεως τοῦ χρόνου, τῶν
κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, τῆς ἐκλείψεως
αὐτῶν, καὶ τῆς τοῦ πάσχα εὐρέσεως. *Beatissimi*
Pselli Opus de motu anni, & cyclis Solis &
Lunae, eclipsibus ipsorum, & inventione Pa-
schatis per interrogationem & responsionem:
sive de praediis rebus quaestiones cum suis
solutionibus, in duos Libros divisae. Primi
Libri quaestio prima est: Διατί ὁ ἅπας χρό-
νος νυχθήμερα ἔχει τέτ', κ. τ. λ. Solutio inc.
Πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων τοῦτο χρὴ πάντας γι-
νώσκειν περὶ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, κ. λ.
Ultima est: Πότε ἐκλείπει ὁ ἡλῖος, καὶ πότε ἡ
σελήνη, καὶ πῶς ἡ ἐκλείψις ἀμφοτέρων συμβαίνει
γίνεσθαι; Responsio vero inc. Εἰ μὲν τὰς τετ-
ρας ἔρωτᾷς τῶν ἐκλείψεων, κ. λ. Quae quidem
ultima quaestio innuitur ab Allatio in Dia-
triba de Psellis cit. edit. Fabricianae in cal-
ce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 50. Liber se-
cundus incipit a pag. 339. b. & inscribitur
περὶ τῆς τοῦ χρόνου ἐπιμετρήσεως. *De anni in-*
diotione. Huius prima quaestio est: Διατί
τῆς κοσμοκτιστικῆς κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα τὴν
ἀρχὴν εἰληφῆς, ὁ χρόνος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Σε-
πτεμβρίου μηνὸς ἀπάρχεται; Responsio inc.
Διὰ τὸ καλεῖσθαι χρόνος ὁ χρόνος, κ. λ. Et
haec item innuitur ab Allatio loc. cit. p. 57.
Ultima est: Πῶς καὶ πότεν ἡ εὐρεσις ἡμῶν εὐ-
διαγνωστος ἔσται τῆς ὥρας & τοῦ λεπτοῦ, καθ' ἃ
ἡ ἀπόχρυσι γίνεται; Solutio vero inc. Πρὸ
τῶν ἄλλων τούτο σε δεῖ εἶδέναι· ἵνα ὁ ὅλος χρό-
νος ἔχει νυχθήμερα τέτ', κ. λ. Def. 19'. εἰσὶν οἱ
κύκλοι τῆς σελήνης, καὶ οὐ πλείονες. Hoc Psel-
lianum Opus, quod valde diffusum est, in-
dicat fortasse Allatius iis verbis: *De motu*
temporis, de circulo Solis & Lunae, de inven-
tione diei Paschatis &c. quae leguntur loc.
cit. pag. 39. §. LIX.

XXIV. pag. 347. Περὶ τῶν βαθμῶν τῆς
συγγενείας. *De gradibus consanguinitatis bre-*
vis Anonymi Tractatus. Inc. Συγγένεια γενι-
κὸν ἐστὶν ὄνομα. Def. εἴγε ἀληθὲς ἐστὶ τοῦτο.
Tum subiiciuntur tabulae graduum consan-
guinitatis. Adnectitur manu diversa definitio
irascibilis & concupiscibilis animae facultatis.

XXV. p. 349. Gregorii Theologi Epistolae
X. ad diversos (1), nimirum primae tres ad
Nicobulum, quarta ad Ecclesiam Caesariensem,
quinta ad Episcopos, reliquae ad Magnum Ba-
silium: sunt autem inter editas Lutet. Pa-
ris. MDCIX. fol. ex recensione Iac. Billii, sub
numeris CCIX. III. II. XXII. (2) XXIII.
XXI V. XI. XXV. & VIII.

XXVI. pag. 352. *Diagenis Cynici apophibe-*
mata quaedam, ac mulierum quarundam Grae-
carum. Inc. Πάτων αὐτοῦ τὰ εἰρήματα, κ. λ.
Def. καὶ τὴν γῆν ἐσθίει.

XXVII. pag. 353. *Septem Sapientum sen-*

(1) Corrige Montfaucon, qui novem tantum Epistolas enunciat.
quintae Gregorio Theologo, quatuor Basilio tribuens.

(2) Haec Epist. XXII. in duas dividitur in Codice, quarum
secunda anepigrapha incipit a verbis: Παιδοποιεῖν μὲν & ἄλλως.

sentiae versibus XIII. septem hexametris, sex
pentametris expressae. Inc.

Ἐπὶ τὰ σοφῶν ἄνθρωποις ἐρηχέα δόγματα, κῆρε.
Def.

Ἐγγύς ἀγγέλου νεῖε παρὰ μέγανος ἀτῆ.

XXVIII. pag. ead. Ποσειδίππου, οἱ δὲ Πλά-
τωνος τοῦ Κωμικοῦ, εἰς ἀποτροπὴν τῶν βιωτι-
κῶν. Posidippi, sive, ut alii aiunt, Platonis
Comici, de variis vitae humanae conditionibus
dehortatio, versibus X elegiacis. Inc.

Ποῖον τις βίβιοις τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ
μὲν, κ. λ.

XXIX. pag. ead. Μητροδώρου εἰς τὴν αὐτὴν
ὑπόθεσιν ἐκ τοῦ ἐναντίου. Metrodori in idem ar-
gumentum e contrario aliud decastichon ele-
giacum. Inc.

Παντοῖον βίβιοις τάμοι τρίβον, εἰν ἀγορῇ
μὲν, κ. λ.

Haec duo Epigrammata habes in Antholo-
gia Lib. I. Cap. XIII. primum vero exstat
& in Biblioth. Caesar. Catalogi Nessel. Part.
I. pag. 282. §. XXVIII. Heraclito philoso-
pho tributum.

XXX. pag. ead. Κασσίας. Cassiae (3) prae-
cepta moralia, versibus iambicis, aut ferme
iambicis (4), instar tamen solutae orationis
exaratis. Inc.

Φύσις ποικιλὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίθει.

Def.

Δυστυχῶν εὐτύχισεν εἰς τὸν αἰῶνα.

XXXI. pag. ead. b. Τῆς αὐτῆς περὶ μονα-
χῶν. Eiusdem de monachis, item versibus iam-
bicis, ut supra. Inc.

Μοναχὸς ἐστὶν ἑαυτὸν μόνον ἔχων.

Def.

Ὡδὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος.

Forte Cassia haec eadem est, atque illa, quam
inter Graecorum Melodos accenset Fabric. Bi-
blioth. Graec. Vol. X. pag. 131. atque di-
ctam quoque fuisse Cassianam & Icasiam, &
in confiniis octavi & noni saeculi claruisse.
Vide Allatium de Libris Ecclesiasticis. Graeco-
rum pag. 74. seqq. & Nic. Rayae S. I. Dis-
sertationem praeliminarem ad Acta SS. T. II.
Iunii pag. XXI. Interim tubet ex primo iam-
bico carmine nonnullos versus excerpere, in
quibus ita de Armeniis loquitur:

Τῶν Ἀρμενίων τὸ δεινότερον γένος,
Γ' πολὺν ἐστὶ καὶ φανώδης εἰσάγαν,
Μανιδῆς τε καὶ τρεπτόν καὶ βασκαῖνον,
Πεφυστωμένον τὰμπλεις καὶ δόλου πλήρες.
Εἰπέ τις σοφὸς περὶ τέτων εἰκότως,
Ἀρμένιοι φαῦλοι μὲν, καὶ ἀδοξῶσι,
Φαυλότεροι δὲ γίνονται δοξασθέντες,
Πλατήσαντες δὲ φαυλότατοι καθόλου,
Γ' περπλατυσθέντες δὲ & τιμηθέντες
Φαυλεπὶφαυλότατοι δέκνυνται πάνσι.

XXXII. pag. 354 b. In hac, & sequenti
pagina quaedam sunt parvi momenti, diver-
sis manibus exarata, inter quae versus qui-
dam retrogradi, nimirum:

C c

Α'ΘΛή-

(3) Non video, unde Montfauconius legat Cassiani.

(4) Servato enim syllabarum numero, nulla ipsarum quan-
titatis ratio habetur.

Α' γλῶσσαι ἡδὴ πάλω πηδῆσαι ἤλθα.

Α' μῆσαι ἄρδην ἐροφύφορον ἡδρασα σῆμα.

& alter omnes orationis partes in se continens, scilicet:

Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύσηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε.

XXXIII. pag. 356. *Euclidis Elementorum Liber I.* cum figuris geometricis. Inc. Συμμετρὶς ἐστὶ, κ. λ. Def. ὅπερ εἶδει δεῖξαι. Huius ferme dimidium recentissima manu suppletum est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XIII. variis manibus exaratus, character ut plurimum minuto, intricato, & evanido. Constat foliis scriptis 383.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ.

ARISTOTELES DE CAELO.

Ac praeterea

Alia eius Opera philosophica, nec non Plutarchi, & Platonis quaedam.

cod.
xvii.

I. pag. 1. **A** *Ristotelis de Caelo Libri IV.* ut in edit. cit. T. I. a pag. 431. ad pag. 493.

II. pag. 76. *Eiusdem de generatione & corruptione Libri II.* Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

III. pag. 116. *Eiusdem de Mundo Liber ad Alexandrum.* Ibid. a p. 600. ad p. 616.

IV. pag. 131. b. Ὅτι ὁ νῦν οὐκ ἔστι κοινὸς πάντων ἀνθρώπων, ὥς τινες οἶονταί ποτε. Α' ριστοτέλην, κυρίῳ Γεωργίῳ φιλοσόφῳ τοῦ Α' μη-ρέτζη. Quod intellectus omnium hominum, ut quidam existimant sensisse Aristotelem, Domini Georgii Amerutzae schedula. Inc. Το εἶδος, ὅπερ ὑφίσταται τὸ ἄτομον. Def. ὁ δὲ ἀμαθὴς ἔστι ἀνόητος.

V. pag. 132. *Aristotelis magnorum Moraliū Libri II.* In cit. edit. Tom. II. a pag. 145. ad pag. 194.

VI. pag. 182. *Eiusdem de anima Libri III.* Ibid. Tom. I. a p. 616. ad p. 657.

VII. pag. 232. *Eiusdem de animalium in-cessu Libri.* Ibid. a p. 733. ad p. 747.

VIII. pag. 248. Eis τὴν περὶ ψυχῆς πραγμασίαν Α' ριστοτέλους ἐξηγήσεις τοῦ Θωμᾶ, ἐμνηνεύσεις παρὰ Γεωργίῳ τοῦ Σχολαρίου, ἢ ὁ Θωμᾶς προήρταξεν παρὰ Γεωργίου φιλοσόφου τοῦ Φιλοπόνη, & ὡς ἰδίαν ἐποίησατο, κ. λ. In *Aristotelis Tractatum de Anima interpretatio Thomae, in Graecum translata a Georgio Scholario, quam Thomas a Ioanne philosopho Philopono furatus est, & propriam fecit &c.* Inc. Ὡς περὶ ὁ φιλόσοφος διδάσκει ἐν τῷ 12' περὶ ζώων. Desinit imperfecte in verbis: ἢ τις ἴσως οὐ κείται, τίθεσθαι δὲ δύναται. . . . quae incidunt circa medium Libri II. Integrā hanc expositionem recensuimus in Codice XIX. Plut. LXXXVI. supra pag. 363. §. XII. quem vide. Notandum, inter pag. 326. & 332. perperam inserta fuisse folia quinque ad sequens Plutarchi fragmentum de placitis philosophorum pertinentia.

IX. pag. 340. b. *Plutarchi de placitis philosophorum Liber V.* ut in eius edit. Graec. Lar. Paris. mdcxxiv. fol. Tom. II. a pag. 904. ad pag. 911.

X. pag. 345. *Platonis Euthyphron, sive de sanctitate dialogus.* In eius Operum edit. alias cit. pag. 1.

XI. pag. 357. *Eiusdem Apologia Socratis.* Ibid. pag. 14.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. nova manu variis in locis diligenter suppletus. Constat foliis scriptis 379.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΜΕΤΑ
ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ARISTOTELIS METAPHYSICA.

A *Ristotelis Metaphysicorum Libri XIV.* ut in edit. cit. Tom. II. a pag. 838. ad pag. 1006. Eorum ordo idem est cum illo Codicis XII. huius Plutei supra pag. 393. Heic quoque habentur scholia illa duo, quae exhibebat Codex I. Plutei LXXXI. supra pag. 220. §. XIV.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saeculi XIV. teneis ac vetustate valde detritus, ac duobus foliis in fine nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 105.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΑ
ΦΥΣΙΚΑ.

ARISTOTELIS METAPHYSICA.

A *Ristotelis Metaphysicorum Libri XIV.* ut in Codice praecedenti. Heic tamen scholia illa duo, quae inibi innuimus desiderantur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 152.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

ARISTOTELES DE ANIMA.

Ac praeterea

Eiusdem alia Opera philosophica; nec non Theophrasti, Themistii, Prisciani philosophi, & Pselli varia.

I. p. 1. **A** *Ristotelis de Anima Libri III.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 616. ad pag. 661. Plurimis autem abundant glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus rubro characterē exaratis.

II. pag. 73. *Themistii paraphrasis trium Aristotelis Librorum de Anima*, in principio mutila. Inc. . . . . χωρίζεται ἀπ' ἀλλήλων. πολλά γὰρ τρέφεται, κ. λ. Def. πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. Habes Graece editam cum aliis

cod.
xviii.

cod.
xx.

aliis Themistii operibus, Venetiis apud Aldum curante Victore Trincavello, anno MDXXXIV. in fol. a pag. 64. ad pag. 95. Prima autem verba, quae retulimus, incidunt in pag. 65. lin. 2. unius fortasse folii iactura. Notandum interim est, quod Paraphrasim hanc, tribus distinctam libris in editione, in septem minores distribuit Codex, ita ut ex primo editionis libro duos, totidemque ex secundo, ex tertio vero tres efficiat. Eandem Librorum divisionem, teste Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 29. not. 1. habent etiam Suidae Codices: τοῦ περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ'. quare non video, cur ipse errorem in numerica illa nota suspicans, pro ζ' reponendum γ' arbitretur.

III. pag. 115. *Aristotelis de sensu & sensibili Liber*, ut in cit. Tom. a pag. 662. (per err. 638.) ad pag. 678.

IV. pag. 127. *Eiusdem de memoria & reminiscencia Liber*. Ibid. a pag. 678. ad pag. 684.

V. p. 129. b. *Eiusdem de somno & vigilia Liber*. Ibid. a pag. 684. ad p. 691.

VI. pag. 133. *Eiusdem de insomniis Liber*. Ibid. a pag. 691. ad p. 696.

VII. pag. 135. b. *Eiusdem de divinatione per somnum Liber*. Ibid. a pag. 697. ad pag. 700.

VIII. pag. 137. *Eiusdem de longitudine & brevitate vitae Liber*. Ibid. a pag. 710. ad pag. 714.

IX. pag. 138. b. *Eiusdem de iuventute & senectute, vita & morte, & de respiratione Liber*. Ibid. a pag. 714. ad pag. 732.

X. pag. 147. *Θεοφράστου περὶ αἰσθήσεων*. *Theophrasti de sensibus Liber*. Inc. Περὶ δ' αἰσθήσεως, αἱ μὲν πολλὰ καὶ καθόλου δίδει. Def. δέτται τινος λόγου καὶ πίσεως. Ioanne Baptista Camotio curante prodiit primum a Friderico Turrisiano editus Venetiis anno MDLII. in 8. apud Aldi Filium, quae quidem editio Operibus Aristotelis in quinque Tomos distributis, tamquam sextum Volumen subiicitur: in reliquis Theophrasti editionibus Graecis & Graecolatini desideratur.

XI. pag. 157. Πρίσκιανος φιλοσόφου Λυδοῦ μετάφρασις τοῦ περὶ φαντασίας Θεοφράστου. *Prisciani philosophi Lydi metaphrasis Theophrasti de phantasia*. Inc. Ἡ φαντασία, περὶ ἧς ἐξῆς ἀκολούθως τῷ Ἀριστοτέλει ἐπεξεργάζεται. Def. οὐ γὰρ δύναμις ἐκείνος, οὐδὲ τὸ ὅταν γένηται. Graece edita est in Oporiniana Theophrasti Operum editione Basileensi MDXII. in fol. ex recensione Ioach. Camerarii pag. 284.

XII. pag. 163. Τοῦ αὐτοῦ μετάφρασις τῶν Θεοφράστου περὶ αἰσθήσεως. *Eiusdem metaphrasis Theophrasti de sensu*. Inc. Περὶ αἰσθήσεως αὐτῷ ὁ σκοπὸς ἐφεξῆς. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν κινούμενα τὰ αἰσθητήρια. Def. τὰ λοιπὰ τοῦ πίμπτε βιβλίου ἐπεξεργαζόμενοι. Ibid. pag. 275. Hic autem Priscianus philosophus Ly-

dus, Simplicii & Damascii aequalis memoratur ab Agathia Lib. II. pag. 65. quem perinde ut Plutarchum Nestoris filium, γνησίους τοῦ Ἀριστοτέλους ἐξηγητὰς appellat pag. 289.

XIII. pag. 171. *Θεοφράστου περὶ πυρὸς (1)*. *Theophrasti de igne*. Inc. Ἡ τοῦ πυρὸς φύσις ἰδιωτάτας ἔχει δυνάμεις. Def. ἀκριβέστερον δὲ πάλιν ἐν ἄλλοις ἐρῶμεν περὶ αὐτῶν. Ibid. p. 223. Tum subditur: Τέλος Θεοφράστου περὶ πυρὸς, καὶ τῶν αὐτοῦ μεταφράσεων.

XIV. pag. 179. *Aristotelis de caelo Libri IV.* cum scholiis marginalibus uberrimis. In cit. edit. Tom. I. a p. 431. ad p. 493.

XV. pag. 211. Τοῦ πανυπερίτου & σοφωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλῆ λόγος περὶ δαιμόνων, ἀσωματοῦσιν, ἢ ἐν σώματι εἰσιν. ὡσαύτως καὶ περὶ ἀγγέλων, καὶ εἰ διαφορὰν ἔχουσιν τὰ ἀγγελικὰ σώματα πρὸς τὰ δαιμόνια. *Honoratissimi & sapientissimi Domini Michaelis Pselli sermo de Daemonibus, utrum corporis expertes, an corporei sint: item de Angelis, & an discrimen intersit inter Angelorum corpora, & Daemonum*. Inc. Ἐπεὶ φιλοπευσθὲν τὰ πολλὰ, καὶ πᾶσαν φύσιν ἐξανιχνεύων, εἰπεῖν σοὶ καὶ περὶ δαιμόνων ἠνάγκασας ἡμᾶς, ἰδὼν καὶ ταυτηνί σου πληρῶμεν τὴν αἵτησιν. καὶ ἴσθι, ὅ δαιμόνιοι τὴν ἐξύτητα, ὡς οὐκ ἀσωματον φύλον ἐστὶ τὸ δαιμόνιον, κ. λ. Def. ἢ ταῖς ἀντιπαθείαις ἐκτροπιάζοντες, ἢ ταῖς συμπαθείαις μειλίττοντες. Forte idem est hoc Opus, atque illud, quod in Bibliotheca Regis Christianissimi exstare adferit Leo Allatius in Diatriba de Psellis in calce Vol. V. Biblioth. Graec. Fabric. pag. 39. §. LIX. illis verbis: *de Angelis & Daemonibus*.

XVI. pag. 216. Θεμιστίου περὶ τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως. *Themistii de Aristotelis physico auditu*, seu, *e Themistii paraphrasi in Librum I. Aristotelis de physico auditu fragmentum*. Inc. Πρόκειται τῇδε τῇ συγγραφῇ ἐπισήμην τινὰ πορίσασθαι. Desinit in verbis, χρυσὸς μὲν καὶ ἀνθρώπος φανερώς . . . . . adiecto in calce paginae verbo ζητεῖ. Haec autem postrema incidunt in cit. Themistii Operum edit. pag. 21. b. lin. 16.

XVII. pag. 224. *Aristotelis physica problemata*. Inc. Διὰ τί τρίψαντες τὸν ὀφθαλμὸν, παύομεθα τῶν παταγῶν, κ. λ. Def. καὶ ὁ διπλασίον ἀσπὶς πρὸς τὸν ἡμισυ. Non sunt integrae sectiones XXXVIII. quotquot sunt in editione, sed ipsarum tantummodo pars, & ea diverso prorsus ordine ab edito: nam prima verba, quae retulimus, sunt initium sectionis XXXI. edit. pag. 822. Ultima vero, finis sectionis XIX. edit. pag. 770. lin. ultima.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. nonnullis in locis vetustate ac madore corruptus, & in fine alia manu suppletus. Constat foliis scriptis 240.

(1) Titulum hunc, qui in principio ob superiorem marginem

corruptum deperit, ex ipsius in calce repetitione ita supplē-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗ-
ΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΟΤ.

ARISTOTELIS DE SENSU
ET SENSILI.

Ac praeterea

*Alia eiusdem Opera philosophica ; tum Nicolai
Hydruntini disputationis de processione
Spiritus Sancti fragmentum .*

COD.
XXI.

I. pag. 1. **A**ristotelis de sensu & sensili Li-
ber, ut in edit. cit. Tom. I.
a pag. 662. (per error. 638.) ad p. 678.

II. pag. 21. *Eiusdem de memoria & remi-
niscencia Liber.* Ibid. a pag. 678. ad pag.
684.

III. pag. 27. *Eiusdem de somno & vigilia
Liber.* Ibid. a pag. 684. ad p. 691.

IV. pag. 34. *b. Eiusdem de insomniis Li-
ber.* Ibid. a pag. 691. ad p. 696.

V. pag. 40. *b. Eiusdem de divinatione per
somnia Liber.* Ibid. a pag. 696. ad 700.

VI. pag. 43. *Eiusdem de animalium motio-
ne Liber.* Ibid. a pag. 700. ad 709.

VII. pag. 52. *Eiusdem de lineis infecabili-
bus Liber.* Ibid. a pag. 1221. ad pag. 1227.

VIII. pag. 59. Σύνοψις τῶν Θεῶν ἐκ τῶν κα-
τὰ πλάτος δογμάτων περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος ἐκπορεύσεως ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν γρα-
φῶν παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφρόνων πατέρων δογ-
ματισθέντων, ὃ μὴν ἀλλὰ καὶ τινῶν διδασκάλων
& φιλοσόφων, ἐξ' ὧν ὑπερὶν κατὰ τὴν παρὰ Λατίνοις
καυνοφανοῦς δόγματι, ἐν διαλέξει μετὰ καὶ ἀληθῶν
ἀποδείξεων, ἐν τῇ βασιλίδι τῶν τέλεων καὶ ἐν
ἄλλοις τόποις καὶ πόλεσι, συλλεγείσθαι καὶ συντα-
χθεῖσθαι παρὰ Νικολάου Γ' δούκως· ἔπειτα δὲ καὶ
ἐξ Ἑλληνικῆς εἰς Ῥωμαϊκὴν διάλεκτον ἐρμηνευθεῖ-
σα ἐν Κωνσταντινουπόλει, προτροπῇ τοῦ κυρῶ Be-
nedicti τοῦ καρδηνάρη καὶ τοποτηρητῆ Ἰωάννη Ἰωάν-
νου Γ' ἡγουμένου τοῦ τρίτου πάππου Ῥώμης.
*Synopsis cum Deo dogmatum circa processionem
Spiritus Sancti, quae ex divinis & sacris scri-
pturis fufius tradiderunt non solum Sancti ac
Desideri Pares, sed & quidam magistri ac
philosophi, contra recens exortum Latinorum
dogma, in forma disputationis una cum veris
demonstrationibus, in regina urbium, & in aliis
locis & urbibus, collecta & composita a Nico-
lao Hydruntino; deinde vero e Graeco in Lati-
num sermonem translata Constantinopoli, bor-
tatu Domini Benedicti Cardinalis ac Legati In-
nocentii tertii Romani Pontificis.* Inc. Ο' δυνά-
μις & συναΐδιος λόγος τοῦ Θεοῦ & πατρὸς ὁ
μονογενὴς υἱὸς κ. λ. Definit imperfecte, mutila-
to in fine Codice, in his verbis: ἅπερ τὴν
πραγματικὴν ἐν ἡμῖν γεννῶσι πρὸς ἀλλήλων
διαίρεσιν. καλῶς ἐν τῷ Θεολόγῳ . . . . .
Sunt quinque tantummodo folia, & continent
initium primae partis Commentariorum Ni-
colai sacerdotis Hydruntini, seu, ut alii vo-
cant, Tarentini, in qua dialogus Graecum
inter & Latinum de processione Spiritus San-

cti exhibetur. Hoc Opus, inscriptione &
principio mutilum ob unius folii defectum,
habebatur supra in Codice XXXVI. Plutei
V. Catalogi nostri Tom. I. pag. 61. col. 1.
§. V. quem vide: quare eo libentius titulum
integrum attulimus, ut ex hoc fragmento il-
lius Codicis defectus suppleri commodè queat.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8.
Saeculi XV. cuius erasa antiquiori scriptura,
nova superinducta est. Constat foliis scriptis
64.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

ARISTOTELES DE ANIMA.

Aristotelis de Anima Libri III. ut in edit. COD.
cit. Tom. I. a pag. 616. ad p. 661. XXX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio,
Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scri-
ptis 30.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

ARISTOTELIS DE ANIMA.

Adde etiam

De generatione & corruptione.

I. pag. 1. **A**ristotelis de anima Libri III. COD.
ut in Codice superiori. XXXIII.

II. p. 47. *b. Προλεγόμενα τῶν Ἀριστοτέλους περὶ
ψυχῆς. Prolegomena in Aristotelis Libros de
anima, incerti Auctoris. Inc. Τῶν περὶ ψυχῆς
πραγματευσαμένων, οἱ μὲν μαθηματικώτερον.
Def. ἐλλείπει ἡ αἰσθησις ἀρᾶντες.*

III. pag. 50. *b. Themistii paraphraseos in
Aristotelis Librum I. de Anima fragmentum
trium circiter foliorum. Inc. Περί ψυχῆς, ὅσα
δυνατὸν. Def. καὶ ταῦτα ἄρα τὰ . . . adscripto
in margine ζῆται, & quinque foliorum spa-
tio vacuo relicto. Ultima autem verba in
Aldina editione, quam citavimus supra in
Codice XX. huius Plutei, incidunt in pag.
64. b. lin. ult.*

IV. pag. 54. *Aristotelis de generatione &
corruptione Libri II. ut in edit. cit. T. I. a p.
493. ad pag. 527. In fine adnotatur: γέγρα-
πται ἀπὸ πάντων ἐσφαλμένου πρωτοτύπου. De-
scriptus est ab exemplari valde mendofo.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. ma-
iori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 92.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑ-
ΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΑ Γ'. ΤΟΤ' ΕΣΤΙΝ
ΑΠΟ ΤΟΥ Ζ'. ΕΩΣ ΤΟΥ Θ'.

ARISTOTELIS NATURALIS
AVSCULTATIONIS LIBRI
III A VI. SCILICET AD
VIII.

Habentur in hoc antiquissimo Codice A- COD.
ristotelis Naturalis Auscultationis Libri XXIV.
tres

tres postremi, ut in edit. cit. T. I. a pag. 383. ad p. 430. In ultima pagina manu multo recentiori & ineleganti Codicis forte possessor haec adnotavit: Οἷς ἂν ἀφέληται τὸ παρὼν βιβλίον φυσικῇ ἀκρίβει ἀπὸ τῆς τέχνης, ἔσθαι κείναι τὸ ταπεινὸν σῶμα ἐμοῦ Θεοδοσίῳ τοῦ Πρίγκιπος, ἔσω ἀφορισμῶ ἀλύτῳ καὶ τυποβεβλημένος ἀπὸ πατρὸς, υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦδα τοῦ προδότη. *Quicumque sustulerit librum hunc Physicae Auscultationis ex loco, ubi iacet humile corpus mei Theodosii Principis, sit sententia indissolubili separatus a Patre, Filio & Spiritu Sancto, eiusque portio sit cum luda proditore.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XIII. Constat foliis scriptis 178.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ,
ΚΑΙ ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑ-
ΣΙΣ.

ARISTOTELIS DE ANIMA, ET
THEMISTII PARAPHRASIS.

COD.
XXV.

I. pag. 1. **A**ristotelis de anima Libri III. ut in edit. cit. Tom. I. a p. 616. ad pag. 661.

II. pag. 80. *Scholium Anonymi*, seu potius, *breve summarium trium Aristotelis Librorum de Anima*. Inc. Γ' εἶον, ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν τρισὶ λόγοις τὴν περὶ ψυχῆς ἐξέθετο λόγον. Δεῖ ἂν ταῦτα πεποιήκειν.

III. p. 82. *Themistii paraphrasis in tres Aristotelis Libros de anima*, & quidem in Libros VII. divisa, ut in Cod. XX. huius Plutei supra p. 404. §. II. Liber I. inc. Περὶ ψυχῆς ὅσα δυνατόν σὺν ἐπισήμῃ λαβεῖν. Ultimus def. καὶ πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. Exstat in cit. edit. Aldina a pag. 64. ad pag. 95. ubi tribus constat Libris. Claudatur tetrasticho illo elegiaco, quod regulimus in Cod. XLIV. Plut. LIX. Catalogi Tom. II. pag. 575. §. XVI. Haec inscribitur: Τοῦ αὐτοῦ Θεμιστίου εἰς αὐτὸν, ὅτε ἔπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανός.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XIII. optime servatus. Constat foliis scriptis 284.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΕΤΕΩΡΑ.

ARISTOTELIS METEORA.

Nec non

Metaphysica.

I. pag. 1. **A**ristotelis Meteorologicorum Libri IV. ut in edit. cit. Tom. I. a p. 528. ad p. 600.

II. pag. 79. *Eiusdem Metaphysicorum Libri XIV.* eodem ordine, ut in Cod. XII. huius Plutei.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. cum scholiis quibusdam Graecis, & alicubi Latinis in margine, quae videntur esse Francisci Philelphi. Constat foliis scriptis 235.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ
ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

ARISTOTELIS DE GENERATIONE ANIMALIVM.

Aριστοτέλους περὶ ζώων ἱστορίας. *Aristotelis de animalium historia Libri X.* Primus inc. Τῶν ἐν τοῖς ζώοις μορίων. Ultimus def. τὰ δὲ περιέλας τὸ πολλαπλάσιον. In cit. edit. Tom. I. a pag. 761. ad pag. 966. ubi notandum, Libri X. paragraphum ultimum, qui in editione Latine tantum exhibetur, in Codice Graecum esse: praeterea Librum editionis VII. esse in Codice IX. Libri vero editionis noni (in Codice VIII.) Caput ultimum abesse in Codice. Reliquorum series, nec non initium & finis, eadem in utroque sunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus, cum notulis aliquot marginalibus in principio. Constat foliis scriptis 235.

COD.
XXVII.

FINIS PLVTEI LXXXVII.

IN QVO DESINUNT

CODICES GRAECI BIBLIOTHECAE LAURENTIANAE.

CODICES GADDIANI GRAECI

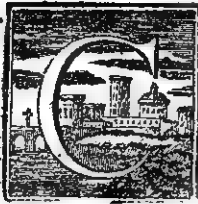
IN LAVRENTIANAM TRANSLATI

PLVTEVS LXXXIX. Sup.

C O D E X XXII.

IOANNIS CLIMACI SCALA.

L. p. I.

Continet hic antiquissimus Codex Ioannis Climaci Scalae Patradi, cum prolegomenis, quae sunt: primo Ioannis praefecti coenobii Rhaithuni ad Ioannem praefectum sancti montis Sina Epistola, ut in Codice XXI. Plut. VIII. Catalogi nostri Tom. I. pag. 366. §. I. secundo Prologus una cum tabula graduum XXX. quibus Scala constat; tertio Vita Ioannis Climaci a Daniele monacho conscripta; quarto Epistola ipsius Ioannis ad alterum Ioannem Rhaithunum, ut ibid. §. II. Tandem pag. 6. b. occurrit Scala ipsa, cui titulus: Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῶν τῶ Σινᾶ ὄρει μοναχῶν, ὃν καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾶ Ἰωάννῃ τῷ ἡγουμένῳ τῆς Παΐθου προτραπέης παρ' αὐτοῦ συντάξαι. Sermo asceticus Abbatis Ioannis praefecti monachorum montis Sina, quem misit Abbat Iohanni Rhaithuni monasterii Praefecto, quum eius hortatu ipsum conscripsisset. Initium & finis concordat cum dicto Codice loc. cit. §. III. In calce rubrica exhibetur Scala ipsa graduum triginta delineata, una cum titulis Capitum, quae in eadem pertractantur, retrogrado ordine digestis.

II. pag. 129. Eiusdem Ioannis Sermo ad Pastorem, ut in dicto Cod. §. IV. Volumen claudunt sequentes versiculi:

Ἀκούμε λόγε, τί προβάλλῃ τὴν πλάνην
Τέρπει, βουδίζων σοὶς μυχοῖς ἀφεγγέσι,
Ἀποσερῶν τε τῆς ἀσυγκρίτου πάτρης
Τοῖς ἀπροσέκτως σοὶς βρόχοις πεδυμένοις;
Ὡς παντεπόπτα, τῆς ποῦντας τὸν κόσμον
Σοφῶς ἀπείργους τῆς Εἰδὲ τῶν ἀνθρώπων.
Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκα ἀμήν.

Tum ipsius amanuensis subscriptio, quae ita habet: Μνήσθητι, κύριε, τοῦ κεκτημένου τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ψυχροφελὴ θέαν δέλτον..... (1) καὶ κληρονομήσον αὐτὴν ἀνάδειξον διὰ τῶν σῶν θεῶν ἐντολῶν τῆς ἐπουρανίας βασιλείας σου, ἅμα τῷ γράψαντι Κωνσταντῖνῳ ἐλαχίστῳ ἱερεῖ. Memento, Domine, possidentis sacrum hunc & animabus utilem librum . . . & ipsum heredem insitue propter tua divina praecepta regni caelestis, una

cum Constantino minimo sacerdote, qui hunc scripsit.

Codex Graecus membr. Ms. in 4. Saec. X. optime servatus, cum scholiis aliquot marginalibus. Constat foliis scriptis 139.

MOSCHOPVLI SCHEDOGRAPHIA,

I. pag. 1. **M** Anuelis Moschopuli Schedographia, quae incipit, ut in Codice VII. Pl. LV. Catalogi Tom. II. pag. 245. §. IV. Finis vero diversus ita habet: τοῦ σημαίνοντος τὸ λέγω. ὡς περ γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς, mutila enim est, ac continet tantum schedas sex.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. pessime exaratus, temporis vetustate detritus, madore corruptus, & a muribus etiam in ultimis foliis fede confusus. Constat foliis scriptis 38.

CLAVDII PTOLEMAEI MAGNA CONSTRUCTIO.

Cum prolegomenis Barlaami monachi, Theonis & aliorum; nec non scholiis Anonymi. Accedunt eiusdem Barlaami Logisticae Libri VI.

I. pag. 1. **Κ** Ατασκευὴ καὶ χρῆσις κυκλικοῦ ἀστρολάβου. Constructio & usus circularis astrolabii, cum figuris geometricis accurate delineatis, auctore Anonymo. Inc. Λαβόντες κύκλους τρεῖς ἀκριβῶς τετραγυμένους. Def. πρὸς ἓνα τινὰ τῶν προδιοπτευθέντων πλαγυμένων, ἢ μή. Quoniam vero huius astrologici tractatus auctor ignoratur, ut de ipso iudicium ferre possis, amice lector, placet Capitum titulos, quibus constat, ut in Codice iacent exhibere. Hi vero sunt:

Χρῆσις τοῦ τοιούτου ὀργάνου.
Περὶ τῆς τῶν ὥρων καταλήψεως.
Περὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μεγέθους.
Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὴν ὥραν· ἐν ᾧ καὶ οὔτε ἡμερικὴ λαμβάνεται.
Περὶ τῶν καιρικῶν ὥρων.

Περὶ

(1) Hic nomen possessoris erat appositum, quod deinde penitus ablatum fuit.

Περὶ μοίρας ὠροσκοπίσης καὶ μεσσημβρίσης.

Πῶς ἐστὶν ἐκ τοῦ ὀργάνου λαβεῖν τὸ μέγιστον ὕψωμα ἐκάστης τῶν ἐν τῷ ζωδιακῷ μοιρῶν, ὃ γεωρεῖται ἐν τῷ μεσημβρινῷ.

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὰς τῆς νυκτὸς ὥρας.

Περὶ τῶν κατ' ἐκαστον τῶν κλιμάτων ἀναφορῶν.

Περὶ τῆς τῶν ἱβ' τόπων εὐρέσεως.

Περὶ τῆς τῶν ἡλίου ἐποχῆς.

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὴν τῆς σελήνης ἐποχὴν, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων πλανωμένων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων.

II. pag. 4. b. Τοῦ Βαρλαάμ, πῶς δεῖ ἐκ τῆς μαθηματικῆς τοῦ Πτολεμαίου συντάξεως ἀκριβέστερον ἐπιλογίζεσθαι ἡλιακὴν ἑκλείψιν. *Barlaami, quomodo oporteat ex mathematica Constructione Ptolemaei accuratius deprehendere solarem eclipsim*. Inc. Αἱ μὲν αἰτίαι καὶ αἱ προδύται ἀρχαὶ τῶν κατ' οὐρανὸν γινομένων συμπτωμάτων, αἱ τε τῶν διακρίσεις καὶ καταλήψεις, ἀρίστα καὶ ὡς ἐν μάλιστα ἀκριβῶς τῆς προσηκούσης ἐτυχον παρὰ τοῦ Πτολεμαίου ἀκριβεῖας. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς τὰς τῶν ἡλιακῶν ἑκλείψεων διακρίσεις ἀνευ ἐπαδείγματος ἐν τῇ συντάξει ἐξέθετο, ἐξ οὗ συμβαίνει δυσμεταχειρίσειν εἶναι ἃ δυσδιάκριτον τοῖς μετῴσι τὸν τὸν ἐπιλογισμὸν τρόπον, ἀναγκαῖον ἡγησάμεν ἐκθέσθαι σοι, ἄριστε φίλων, κ. λ. Def. μεταξὺ θεινῆς ἀνατολῆς καὶ ἀπαρτίου. *Innuitur hoc Opus a Fabricio Bibl. Graec. Vol. III. pag. 418. citans Labbeum Biblioth. Nov. Mss. pag. 202. & Vol. X. pag. 432. num. 8. in recensione Barlaami Operum, ubi tamen pro Solari eclipsi habet Lunari eclipsi; initium vero fit a verbis, ἀναγκαῖον ἡγησάμεν, κ. λ. Nondum editum esse ex ipso colligimus. Fuit autem Barlaamus iste ex urbe Seminaria Calaber, & perinde ac Gennadius Scholarius, duas vel tres personas prorsus diversas egisse unus deprehenditur, unde factum ut in duos Barlaamos a quibusdam discerneretur. Sed unus idemque est qui pro Latinis initio & eorum cum Graecis unione, & qui deinde acriter contra Latinos, ac denique ex monacho S. Basilii factus Episcopus in regno Neapolitano Gyracensis, seu Hieracensis, iterum pro Latinis scripsit, eruditione, eloquentia & philosophiae cognitione nulli aetatis suae secundus. Idem Hesychastarum & Gregorii Palamae in synodo anno mccccxxvii. Constantinopoli habita vehemens fuit cum Gregorio Acindyno adversarius.*

III. pag. 7. Θέωνος ἃ ἐτέρων σοφῶν καὶ μαθηματικῶν ἀνδρῶν προλεγόμενα εἰς τὴν μεγάλην σύνταξιν τοῦ Πτολεμαίου. *Theonis & aliorum sapientum & mathematicorum virorum prolegomena in magnam Constructionem Ptolemaei*. Inc. Τὴν ἀστρονομίαν ἐν τοῖς πρὸς Σύρον γεγενημένοις πῆρασι βιβλίοις, κ. λ. Def. διὰ τῶν προελημμένων ἐσπυδάξεται κατὰ τὸ δυνατόν. *Exstant & in Codice I. Plut. XXVIII. Catalogi nostri Tom. II. p. 9. §. I. ubi finis diversus, quum ibi post verba mox relata, alia pauca subsequerentur tamquam prolegomena,*

e quorum postremis finem ipsorum desumimus.

IV. pag. 20. Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῆς συντάξεως. *Claudii Ptolemaei de mathematica Constructione Libri XIII. Prooemium inc. Πάνυ καλῶς. Ultimi libri finis est: καὶ σύμμετρον εἰλήφοι τὸ τέλος ἢ παρῶσα πραγματεία. Concordat in reliquis cum dicto Codice I. Plut. XXVIII. Figuris elegantissimis geometricis instructus est Codex, & uberrimis scholiis in margine adscriptis, quorum specimen est, quod legitur initio prooemii pag. 20. Ἰστέον, ὅτι τὸ προοίμιον ἔπαινον ἀστρονομίας περιέχει, ἣ τις εἶδος ἐστὶ τοῦ θεωρητικοῦ μέρους τῆς φιλοσοφίας. καὶ διὰ τοῦτο ἐπαινεῖ τοὺς περιπατητικὰς φιλοσόφους, τοὺς περὶ Ἀριστοτέλην δηλαδὴ, ὡς καλῶς διελθόντας τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὰ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικόν· καὶ ἔτι τὸ θεωρητικὸν εἰς τὸ φυσιολογικόν, τὸ γελογικόν, καὶ τὸ μαθηματικόν· καὶ τὸ μαθηματικὸν αὐτὸ εἰς ἀριθμητικὴν, γεωμετρίαν, ἀριθμητικὴν, καὶ μουσικὴν, κ. λ. Auctor scholiorum Anonymus.*

V. pag. 169. Βαρλαάμ μοναχοῦ λογιστικῆς. *Barlaami monachi Logisticae, sive Arithmeticae subtilius demonstratae libri VI. Prooemium inc. Πολλῶν ὄντων, οἷς ἀσθενέμοι χρωῖνται. Def. καὶ τοῖς ἐν τῇ γραμμικῇ σοικειώσεται ἀποδείγμαται. Liber I. inc. Μέρος ἐστὶ. Liber VI. def. ἔστιν ἄρα ὡς δ α, ε, πρὸς τὸν γ, ὅπως δ γ πρὸς τὸν ε, β. ὅπερ ἔδει. In ultimo folio quaedam pauca leguntur astronomica, quae ad hoc quidem Barlaami Opus nullo modo videntur pertinere. Hi Libri sex Logisticae editi sunt Graece a Ioanne Chambero Collegii Etonensis apud Anglos Socio Paris. mdc. 4. & Latina versio separatim, ibid. ad Regnam Angliae Elisabetham, Idem Opus putto, quod Gesnerus geometricam demonstrationem de numeris appellat.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. optime servatus, character quidem exili, sed manu valde perita & docta exaratus. Constat foliis scriptis 192.

ARISTOTELIS ORGANVM VNA CVM PORPHYRII INTRODVCTIONE IN QVINQVE VOCES.

I. pag. 1. **I**ntroductio Porphyrii in quinque voces. *Exstat praefixa Operibus Aristotelis edit. Paris. alias cit. Tom. I. pag. 1. Huic subiicitur p. 16. b. scholion, seu explicatio, cur sint quinque voces. Inc. Διὰ τί εἰσι πέντε φωναί. Def. ὑποσῆναι ἃ δύναται.*

II. pag. 18. *Aristotelis Categoriae. Ibid. pag. 14.*

III. pag. 51. *Eiusdem de Interpretatione. Ibid. pag. 36.*

IV. pag. 71. b. *Eiusdem Analyticorum priorum Libri II. Ibid. a pag. 51. ad pag. 129.*

V. p. 187. b. *Eiusdem Analyticorum posteriorum.*

COD.
LXXVII

reriorum Libri II. Ibid. a pag. 130. ad pag. 180.

VI. pag. 255. *b. Eiusdem Topiconum Libri VIII.* Ibid. a pag. 180. ad pag. 281. Octavo autem Libro, qui desinit ut in edit. subiicitur Caput inscriptum περί τῶν τοῦ συμβεβηκότος τόπων, quod nonum Topiconum librum constituere videtur, quum designetur verbis Τοπικῶν θ'. incipit autem: Σκοπεῖν εἰ τὸ ὡς γένος ὑπάρχον ὡς συμβεβηκός ἀποδεδομένον. Def. αὐξεται δὲ οὐκ ἀεί. Duobus circiter foliis continetur.

VII. pag. 402. *Eiusdem de sophisticis elenchis, sive argumentationibus Liber.* Ibid. a p. 281. ad pag. 314. ubi in duos dividitur Libros.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XVI. optime servatus. Constat foliis scriptis 450.

PLATONIS DIALOGI TRES.

COD. I. pag. 1. **P**latonis Gorgias, vel de Rhetorica. LXXVIII. Exstat Oper. cit. edit. p. 302.

II. pag. 75. *Eiusdem Euthyphron, sive de sanctitate.* Ibid. pag. 1.

III. pag. 89. *Eiusdem Crito, sive de eo quod agendum est.* Ibid. pag. 32.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. nitidissimus, in cuius primo folio legitur: Τὸ βιβλίον τοῦ Πέτρου Παύλου τοῦ Βοργανίου. Constat foliis scriptis 100.

AESOPHI PHRYGIS FABVLAE GRAECAE, ET BASILII MAGNI SERMO VNICVS.

COD. I. pag. 1. **A**esopi Fabulae CXLVIII. Prima LXXIX. αἶετις ἢ ἀλώπηξ, aquila & vulpes, inc. Αἶετις ἢ ἀλώπηξ φιλιώμενται. Ultima λύκος ἢ γέρας, lupus & grus. Def. ταύτας ἀπομένοντες χάριτας. In his recensendis usi sumus editione Graeca Basileensi per Ioannem Hervagium MDL. in 8. ubi sunt Fabulae CIL. eodemque prorsus ordine digestae, uti exhibentur in Codice. Notandum igitur est, deesse in hoc postremas editionis quinque Fabulas; nam ultima Codicis, est CXLIV. in edito: inter LXVII. vero & LXVIII. inferi unam, quae in edit. non adparet; itemque inter LXXIII. & LXXIV. alias tres ex Gabria, & sunt inter eius tetrasticha iuxta cit. edit. sub numeris 13. 14. & 28. Quae igitur deest in edit. hanc integram adferre libuit, quae sequens est:

Γυνή.

Γυνή τις θυγατέρων εἶσα δυοῖν μήτηρ, ἀνδράσι συνῆψε ταύτας, τὴν μὲν κηπαρῶ, θάτεραν δὲ κεραμεῖ. ἐλθοῦσα τοίνυν ποτὲ πρὸς τὴν τῷ κηπαρῶ ἐγαμημένην, τὰ τε ἄλλα ὁμίλει, ἢ πῶς ἂν ἔχοι διμῶστα. ἢ δὲ, τὰ μὲν ἄλλα, μήτηρ, ἔφη, καλῶς, εὖχου δ' ὑετῶν ἡμῖν φορᾶν, ὥς τοῖς λαχάνοις ἐξ ἀρδείας αὐξήσις ἢ κατὰ λόγον προσγένοιτο ἐκείθεν δ' ἐξελθοῦσα, πρὸς τὴν συνοικῆσαν τῷ κεραμεῖ ἀφικνεῖται. ταῖς δ' αὐταῖς

χρησαμένη ἢ πρὸς ἐκείνην, ἤκουσεν, ὥς τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἡμῖν, ὧ μήτηρ, ἔχει· εὖχου δ' αἰθρίαν ἡμῖν ἢ ἡλίους γίνεσθαι θερμότερους το καὶ καθαρωτέρους, ὥς ἂν γάττον οἱ κέραμοι ψύχοντο· καὶ ἡ μήτηρ πρὸς ταῦτα . . . . Mutila est, ac decem circiter versus vacui relictī sunt. Collectio fabularum Aesopicarum valde diversa ab editis exstat in Codice Biblioth. S. Mariae monachorum D. Benedicti Florentiae, de quo Montfaucon in Museo Italico. Duplicem habemus collectionem prosaicae Fabularum Aesopicarum Graecam, utramque ordine alphabetico digestam, alteram fabularum CXXXVI. quam ex Biblioth. Palatina primus edidit, Latine vertit, notisque illustravit Neveletus; alteram fabularum CXLIX. quam una cum vita Aesopi a Maximo Planude scripta Graece & Latine primus edidit Aldus Manutius Venetiis MDV. fol. Harum fabularum, quales in citatis duabus Collectionibus exhibentur, auctorem faciunt plerique Planudem monachum Constantinopolitanum, qui annis abhinc quadringentis vitam Aesopi composuit. Vide Fabric. B. G. Vol. I. pag. 400.

II. pag. 39. *Magni Basilii Sermo ad iuvenes, quomodo e profanis scriptoribus utilitatem capere possint.* In eius Operum edit. Paris. anni MDCCXXI. Tom. II. pag. 173.

Codex Graecus membr. Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. nitidissimus, in cuius prima pagina possessoris nomen, licet litura oblitteratum eruitur ita: *Hic liber est Raphaelis Bernhardi de Minervellis A. D. MDLXXV.* Constat foliis scriptis 55.

MEDICINALE PSELLI.

COD. LXXXIII. ΤΟΥ σοφωτάτου Ψελλοῦ πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον ἢ βασιλέα. *Sapientissimi Pselli ad Constantinum Porphyrogenitum & Imperatorem Opus Medicinale.* Praecurrit prooemium, quod heic ut modum tractationis habebas, integrum proferimus. Ita igitur habet: Τὰς προσηχθεῖσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς Θεότητος, ἐκ Θεοῦ αὐτοκράτωρ, περὶ τῆς τῶν Ιατρικῶν θεωρημάτων συναγωγῆς ἔσπευσα κατὰ τὸ δυνατόν διὰ συντομίας ἑμοῦ ἢ σαφηνείας πᾶσαν τὴν Ιατρικὴν ἐπελθεῖν, μηδὲν κατὰ δύναμιν τῶν ἀναγκαίων ὑπερορᾶν, ἔκαστον ἐκθέμενος τῶν παθημάτων, πρῶτον μὲν τὰς αἰτίας ὑπαγορεύων σαφῶς, δεύτερον τὰς σημειώσεις, δι' ὧν ῥαδίως γνωσθήσονται, εἰδ' ἐξῆς τὴν θεραπείαν, δι' ἣν πάντα κατὰ τέχνην θεραπεύσομαι· πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς ἀρξάμενος, διὰ τὸ ἐκείσε ἰδρῦσθαι τὸ ἱερὸν τῆς λογικῆς ψυχῆς. *Iussu tuo mihi, divinitissime Imperator, compendia de Meditationum Medicarum collectione demandata, pro virium mearum modulo, compendiose atque perspicue omnem medicinae facultatem percurrrens, nullumque ex necessariis negligens, sed universos morbos exponens, absolvere nisus sum. Primum enim causas aperte enuncio; secundo per quas non difficulter dignoscuntur, notas; tandem media, per quae omnia artificiose curabimus.* Prius

Prius a capite, quod in eo sacra pars animae inhaereat, exordiamur. Primum Caput περί τριχῶν βουτῶν, de capillis fluentibus, inc. Ἀπορεύουσιν αἱ τρίχες, κ. λ. ultimum περί ποταμίου μέλιτος, de melle Pontico, def. ἡ ἀβρότονον, ἡ χαμαίπιτον. Tum subiicitur index Capitum totius Operis, quae sunt CCXCI. Habes etiam in Codice VI. Plut. LXXV. supra p. 147. §. I. ubi aliquanto brevius occurrit, quum Capitibus constet CCL. Post Caput igitur περί κεραυνῶν, de fulminibus, quod ibi erat CCL. heic vero est CCLXVI. sequuntur alia usque ad numerum, uti diximus, CCXCI. in quibus agitur de animalibus virus eiacularibus, ac remedia contra ipsorum morsus proponuntur; ac propterea caput CCLXVII. inc. Περί τῶν ἰοβόλων ζώων μέλ- λοντες γράφειν, πρότερον προφυλακτικὰ βοηθή- ματα παραδύσμεν, κ. λ. Finem vero iam de- dimus. De Opere hoc, ac de ipsius auctore iudicium vide loc. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. mi- nobri, Saeculi XV. erroribus quamplurimis scatens, in cuius prima pagina possessoris nomen ita notatum legitur: Τὸ βιβλίον τοῦ Πέτρου Παύλου τῆ Βοργανίου, ἡ τῶν φίλων. Con- stat foliis scriptis 103.

HARMENOPVLI PROMTVA-
RIVM IVRIS ET ALIA; NEC
NON IVSTINIANI IMP.
LEGES GEORGICAE.

COD.
LXXXV.

I. pag. 1. **I**N primo Codicis folio, & in alio, quod cum ipso integumento li- gneo compactum est, leguntur Interpretationes dictionum quarundam, quae in Legalibus libris occurrunt, ex. gr. ἐνέχυρον. κρυφόμενος, ἀπε- λούτερος, κ. λ. Pag. 2. exhibentur I. Septem philosophorum apophthegmata, seu sententiae, quorum nomina sunt, Menander, Cleobulus, Chilo, Pittacus, Solon, Bias, & Thales. II. De mensuris brevissimum excerptum. Inc. Ὅτι ὁ δάκτυλος, πρῶτος ἐστίν, ὥσπερ καὶ ἡ μονὰς ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν κ. λ. III. De quatuor maximis fluminibus, Istro, Nilo, Tigri, & Euphrate, & in fine de Nili alluvione. Inc. Ὅτι ὁ Ἰστρος ὁ ποταμὸς, λεγόμενος Φισῶν παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, κ. λ. Def. κατὰ τοὺς εὐκρά- τες τόπους. Pag. 3. De primis artium invento- ribus. Inc. Ὁ Εὐκλείδης γεωμετρίαν. Ὁ Ἀπε- λῆς τὰς βοτάνας, κ. λ. Tandem pag. ead. b. Eἰς κριτὴν εἰχοι Ἀνδρέου χαρτοφύλακος τῷ Λιβα- δινάρῳ. In iudicem versus Andreae Chartophy- lacis Libadinarii, qui sunt:

Τὰ τῆς δίκης πῦρ ἐνερῶν πρὸ τῆς δίκης,
Λόγους, δικαστῶν, μὴ προληφθῆς τὴν φρενᾶ.
Πῶς γὰρ πέφυκε τῶν λόγων ἡ λαμπρότης,
Τοὺς τὴν δίκην κλέπτοντας ἐν δίκῃ φλέγον.

II. pag. 4. Sequitur Constantini Harmeno- puli promtuarium Iuris, in sex divisum Li- bros, ut in Codice XIX. Plut. LXXXI. cui praecedat I. Praefatio ad Iudices eiusdem Har-

menopuli, II. Condemnatio, seu execratio ipso- rum a Leone & Alexandro Imp. promulgata, III. Protheoria, IV. Index Titulorum totius Hexabibli; quae omnia eodem ordine habentur in dicto Codice §. I. Libri primi Titu- lus I. qui est de legibus, inc. Κατὰ τοὺς πα- λαιοὺς χρόνους, κ. λ. Ultimus de consecratio- ne Episcoporum, presbyterorum, & clericorum, & de rebus Ecclesiasticis, qui in dicto Codi- ce mutilus erat in fine, heic definit: διχὰ τῶν προσώπων δηλονέτι τῶν ἐκ τῶν ἄλλων νό- μων κεκωλυμένων. Tum subditur: Τέλος πάσης τῆς ἐξαβιβλου. Hic, ut in dicto Codice innui- mus, in editione inibi citata non apparet.

III. pag. 206. b. Θεσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα Ρώμης. Edictum & effatum divinum Magni Constantini de Pontifi- ce Romano. Inc. Θεσπίζομεν σὺν πᾶσι τοῖς σα- τράπαις. Def. ἡ τῆς αὐτοῦ διαδοχῆς. Est Con- stantini Magni Donatio facta Silvestro Ponti- fici, a Constantino Harmenopulo Graece ver- sa, ut notat Nesselius Viennens. Biblioth. Catalogi Part. II. pag. 27. Integram refert Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VI. pag. 5. qui pluribus de hac ipsa Donatione edisserit. Huic subditur subscriptio quaedam a recen- tiori Graeculo analphabete exarata, quam uti potuimus διορθώσαντες heic exhibemus: Τὸ παρὸν βιβλίον ἀνακαινίσθη ἐκπὸ τοῦ πανε- ρωτάτου μητροπολίτου Κάφα κυρίου Μαρτυρίου Ἰτουε Ζοῆ. ἰνδ. ι'. πατριάρχῃτος κυρίου Μη- τροφάνους τῆς νέας Ρώμης. Praefatus liber restauratus est sub sacratissimo Metropolitae Ca- pha D. Martyrio anno 7075. (Christi MDLXVII.) indi. X. patriarcha novae Romae D. Metrophane.

IV. pag. 208. Epitome divinarum ac sacro- rum Canonum ab eodem Constantino Harmeno- pulo confecta, cum protheoria & indice in principio, ut in dicto Codice §. II. cum quo etiam initium & finis concordat.

V. pag. 244. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως ὁρθόδο- ξας, ἡ περὶ αἰρέσεων. Eiusdem de Fide ortho- doxa, ac de haeresibus. Caput de Fide orthodo- xa inc. Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανὸν, κ. λ. Def. ἡ τὴν τῶν ἀμαρτωλῶν κλάσιν ἀτελεστέη- τον. Hoc deest in dicto Codice. Est autem Fidei Confessio, quae in editionibus Libello de Haeresibus subiici solet, in Codicibus ve- ro Mss. praemitti instar prooemii, ut in hoc nostro, & in Caesareis, ut notat Lambecius VI. pag. 35. & 39. Hanc bis memoriter re- citasse dicitur Harmenopulus morti vici- nus (1), ut notat Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 278. §. IV. quem vide.

VI. pag. 245. b. Sequitur Libellus de Haer- esibus, cuius initium & finis cum dicto Codice concordat §. III.

VII. pag. 250. Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλο- γὴν βιβλίῳ τῷ τῆς θείας ἀρχαίας Εὐσεβιανῆς βυ- σιλέως. Leges colonariae, sive georgicae sele- dae ex libro divinae memoriae Iustiniani Im- peratoris. Prima περὶ γεωργῶν, de colonis, inc. D d X ρθ

(1) Obiit Constantinopoli sub Manuele Palaeologo Kal. Mart. anno Christi MCCCXXX. vel MCCCXXXII. aetatis suae LXII.

Χρὴ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον. κ. λ. Septima περὶ δένδρων, *de arboribus*, definit imperfecte in verbis, ὁ χερσὶν οὐκ αἰεὶς τέμνων ἐνέχεται... Mutilus enim est in fine Codex. Editae sunt in Iure Graec. Rom. Io. Leunclavii Tom. II. pag. 256. Subiiciuntur etiam Harmenopuli Promptuario Iuris. Latine vertit Symon Schardius, & utraque lingua edidit Basileae MDLXI. in 8. emendatiores & auctiores ex Codice Antonii Augustini.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 254.

PLVTEVS LXXXX. Sup.

DEMOSTHENIS ORATIONES VARIAE CVM LIBANII ARGVMENTIS.

COD.
XVI.

I. pag. 1. **Λ**ιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένους. ὁ βίος αὐτοῦ. *Libanii argumentum Orationum Demosthenis. Vita ipsius.* Inc. Ἐπειδὴ κράτιστε. Def. κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἐκάστων ιδιότητα. Est Libanii ad proconsulem Montium praefatio, qui ab eo tum vitam Demosthenis, tum argumenta omnium eius Orationum sibi scribi iusserat: habeturque Graece & Latine in Tom. II. Operum Demosthenis Aurel. Allobrog. cura Hieron. Wolfii MDCVII. fol. post Vlpiani Enarrationes pag. 275.

II. p. 4. b. Sequuntur Libanii Argumenta in quasdam Demosthenis Orationes, quae sunt:

i. in *Philippicam primam*, ut in cit. edit.

Tom. I. p. 15.

ii. pag. 5. in *Philippicam secundam*. Ib.

pag. 24.

iii. pag. 6. b. in *Orationem de Haloneso*.

Ibid. pag. 29.

iv. pag. 7. b. in *Orationem de Corona*.

Ibid. p. 311.

v. pag. 9. in *Orationem de falsa legatione*. Ibid. pag. 197.

III. pag. 9. b. *Demosthenis Oratio prima in Philippum*, ut in dicta edit. T. I. pag. 15. In hac Oratione ad eum locum, ubi leguntur verba, πέρυ ἀπόδειξις, *Pecuniaria ratio*, haec in margine notula apposita est: Ἐντεῦθεν Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἑτέρου λόγου εἶναι ἀρχὴν, προοίμιον δὲ φησὶν οὐκ ἔχει, ἔπειδὴ δευτερολογίας ἐστίν, ἐν αἷς ὡς ἐπιτοπλεῖσθαι οὐκ εἰσὶ προοίμια.

IV. pag. 21. *Eiusdem Philippica II*. Ibid. pag. 25.

V. pag. 28. b. *Eiusdem Oratio de pace, cum Libanii argumento*. Ibid. pag. 19.

VI. pag. 33. b. *Eiusdem Oratio de Haloneso*. Ibid. pag. 29.

VII. pag. 42. b. *Eiusdem Oratio de Chersoneso cum Libanii argumento*. Ibid. p. 35.

VIII. pag. 56. *Philippi ad populum Atheniensem Epistola*. Ibid. pag. 61.

IX. pag. 61. *Demosthenis Oratio de Corona*. Ibid. pag. 313.

X. pag. 127. b. *Eiusdem de falsa legatione*. Ibid. p. 200.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus, cum glossis aliquot in margine minio exaratis. Constat foliis scriptis 202.

DEMOSTHENIS ORATIONES DVAE.

I. pag. 1. **S**ine ullo titulo occurrit *Demosthenis Oratio contra Ctesiphontem*, ut in cit. edit. a pag. 274. ad p. 311. Hic Codex quum male compactus a bibliopogo fuerit, mirum in modum confusa sunt omnia; numeratio vero, quam paginis adiecimus, lectorem in viam reducit.

II. p. 39. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ τοῦ στεφάνου. *Eiusdem Oratio de Corona*, seu potius fragmentum incipiens ab initio usque ad verba, ἐπὶ ταύτην ἀπητηκέει μοι. . . . quae incidunt in cit. edit. p. 314. linea ultima.

Codex Graec. papyrac. Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. cum brevibus notulis & castigationibus in margine. Constat foliis scriptis 40.

PLVTEVS LXXXXI. Sup.

HOMERI ILIAS.

Continet hic Codex *Homeri Iliadem Libris XXIV.* cui hypothesis praecurrit, posterius tamen adiecta. Primus Liber ob Codicem in principio mutilum, est acephalus, & incipit a versu 313.

Λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἀνωγειν. Ad primum & secundum librum adsunt in margine scholia, sed adeo minutis characteribus & evanescentibus exarata, ut vix legi possint: ipsorum praeterea pars a bibliopogo in compingendo Codice nonnullis in locis recisa est. Incipiunt a versu 315.

Ἐρδον δ' Ἀπὸ πολλῶν τελέεσσαι ἐκατόμβας, & quidem ita: Τέλειος κοινὸν, τελείως ποιητὴν, ἀπὸ τοῦ τέλος, τελείως ὡς ἀπὸ τοῦ κρύος κρύβεις, ἢ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι, τελείως, τὸ θηλυκὸν ἢ τελέεσσα, κ. λ.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XIV. variis in locis tinea corrofus, ac senio confectus. Constat foliis scriptis 315.

HOMERI ILIAS ET ODYSSEA.

I. p. 1. **H**omeri *Iliados Libri XXIV.* quorum ultimus est imperfectus: definit enim in versu 144.

Βάρκ' ἴθι, ἴμι ταχέϊα, λιπὼς' ἔδος ἐλύμπιοι. Primus liber scholiis optimis marginalibus ubique refertus est, sed minutis & intricatis characteribus exaratis, quorum etiam pars tinea

COD.
LXII.

COD.
I.

COD.
II.

tineis corrofa deperit. Horum primum ita habet: Μῆνις· οὐκ ἐκ τοῦ μαινέσθαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ μένειν μῆνις· ἐκ δὲ τοῦ μαινέσθαι ἡ μανία, φρενὸν ἐκτασθεῖς οὖσα, ἢ ἐκ τοῦ μὴ ἐν· τρεῖς γὰρ τῆς ἐνότητος διίσταται τῆς... ζώντας· οὐδὲ παρὰ τῷ ποιητῇ ὀνόματα ἐπὶ τῶν παροξυσμῶν θυμὸς, χόλος, μῆνις, κέτος· θυμὸς δὲ παρὰ τὸ θύειν, καὶ τὸ αἶμα, θύαιμὸς τις ὢν· ὁ χόλος παρὰ τὴν χολήν· ἢ δὲ ὀργὴ παρὰ τὸ ὀρέγω· καὶ γὰρ ἀντὶ λυπήσεως ἐστὶν ὀρεξις· θυμὸς, χόλος, καὶ ὀργὴ συνώνυμα· ταῦτον γὰρ σημαίνει. In alios autem Libros scholia rarissima: hypothefes etiam quibusdam praefixae sunt.

II. pag. 167. *Eiusdem Odyssaeae Libri XIV. priores*, quorum postremus item mutilus est, ac definit in vers. 422.

Α'λλ' ὅγ' ἀπαρχόμενοι, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν.

Nulla in hos scholia leguntur.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIII. tineis ac senio variis in locis male adfectus. Constat foliis scriptis 216.

AESCHYLI TRAGOEDIAE DVAE.

cod.
V.

I. pag. 1. **P**rima Tragoedia est *Prometheus Religatus*. Praecedit *Aeschyli Vita*, cuius initium: Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον. Finis: οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπηνέγκαστο. Vitam excipit *Promethei argumentum*, quod inc. Προμηθεὺς ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ. Def. ἢ δὲ ἐπιγραφὴ τέτου, Προμηθεὺς δεσμώτης. Tum sequitur Tragoedia ipsa, in cuius calce legitur Epigramma iambicum in *Prometheum & Aeschylum*, quod inc. Ἀνθ' ὧν τὸ πῦρ δέδωκας, κ. λ. Def. ἐκφυγεῖν τιμωρίας. Habes in Codice XXV. Plut. XXVIII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 45. §. II. ubi longius est. Scholiis autem marginalibus, & glossis interlinearibus abundat. Primum scholion in vocem τηλουρὸν ita habet: ὑψηλὸν, μακρὸν, ἀφ' οὗ τῆς καὶ μακρὰν ὁρᾶν τις δύναται. λέγει δὲ τὸν Καύκασον, ἢ τὸ μακροῦθεν δρώμενον, ἢ τὸ ἐπιπολὺ διῆκον καὶ ἔλκον τὰ οἰκεία ὄρια, κ. λ.

II. pag. 41. Secunda Tragoedia est, quae inscribitur: *Septem apud Thebas*. In hanc quoque glossae interlineares sunt, & scholia marginalia, quorum primum in voces ὑμνοῖθ' ἰσ' ἄσων, κ. λ. ita inc. Βουλόμεναί τινες ἀτιμάσαι αὐτὸν, καὶ ὕβρισαι, τὸ ὑμνοῖτο ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοιτο ἐκλαμβάνουσιν. ὅτι δὲ ἀληθὲς ἐστὶ τὸ, καὶ οὐχ' ὥσπερ ἐκεῖνοί φασι, μαρτυρεῖ τὸ οἰμώγμασι, κ. λ. Clauditur hoc disticho:

Δεινοπρωσιπῆσασα τίμνεται ξίφει.

Δυὸς ἀδελφῶν ἡ μαιφονωτάτη.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. in cuius ultima pagina legitur: MCCCCXXXI. die XXI. Aprilis Liber iste enuptus per me Nicolaum de Martinottiis a papate. (1) hyperperis 1. 1/2. Constat foliis scriptis 75.

(1) Ibi erant alia quaedam pauca antiquitus exarata, quae deinde fuerunt penitus expuncta.

SCHOLIA IN EURIPIDIS HIP- POLYTVM, ALCESTIDEM, MEDEAM, ET ANDROMA- CHEN.

I. pag. 1. **S**choliis in *Hippolytum* praecedit *cod. VI* argumentum, cuius initium:

Θησεύς μὲν. Finis vero: τῷ δὲ Ἰππολύτῳ τιμὰς ἔσθ' ἡ γῆς ἐγκαταστήσασθαι. Habes in editione Euripidis Genevensi apud Paullum Stephanum cum versione Gulielmi Canteri, notisque Io. Brodaei, Stiblini, Aemilii Porti, & eiusdem Gul. Canteri ann. MDCL. in 4. Tom. I. p. 497. Tum post personas fabulae, alia pauca subiiciuntur, quae quum in editione desiderentur, integra adferimus, & ita habent: Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις· ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἀμείνωνος ἀρχόντος Ὀλυμπιάδῃ πζ'. ἔπει δ'· πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰσοφῶν, τρίτος Ἰων. ἔστι δὲ ἕτος ὁ Ἰππολύτος δεύτερος, καὶ τεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κακηγορίας ἄξιον ἐν τέτῳ διάρῃται τῷ δράματι. τὸ δὲ δράμα τῶν πρώτων. Scholion primum est in verba, ὅσαι τε πάντου, & inc. Ἐπὶ μέγιστον ἡύξησε τὸ κατηγόρημα τοῦ νεανίσκου, κ. λ. ultimum in vocem μάλλον, est, Μάλλον δὲ ἀντὶ τοῦ μάλιστα, συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ. In cit. edit. a pag. 499. lin. 7. ad pag. 605.

II. pag. 53. Scholia in *Alcestem*, quibus item praecit Tragoediae argumentum, quod inc. Ἀπόλλων ἠΐθεστο, κ. λ. & post verba, ἔδειξεν ἦν ἐπένθης, in quibus editio desinit, per alios novem versus progreditur in Codice hoc pacto: Ἀλκίης ἡ Πελοῖα θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτήσασα, Ἡρακλέους δὲ ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται βιασαμένη τὰς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελόμενη τὴν γυναῖκα. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φέραις μὲν πάλαι τῆς Θετταλίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινων πρεσβυτέρων ἐντοπίων, αἱ καὶ παραγίνονται συμπαιζόντες ταῖς Ἀλκίης τοῖς συμφοραῖς. προλογίζει δὲ ὁ Ἀπόλλων. Tum subiiciuntur dramatis personae. Scholia inc. Θῆσαν) θητικὴν διαίταν. Αἰνέσαι) εὐαρεσῆσαι, καταδέξασθαι. Οὐ δὲ χολώσεις) ἀνθ' οὗ τῷ Ἀσκληπιῷ, κ. λ. Def. Νέσιμον δ' ἔλθοις πίδα) γράφεται καὶ δῆμον καὶ ὀδὸν. In cit. edit. a pag. 606. ad pag. 671.

III. pag. 65. Medae praecedit *Aristophanis grammatici argumentum*, ut in edit. cit. pag. 403. In superiori margine huius paginae scholion adscribitur eiusdem argumenti, cuius initium est: Γέρον, ὅτι ἡ Κόρινθος πατὴρ ἦν κτῆμα Μηδείας τῷ λόγῳ τέτῳ, κ. λ. Def. ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνεπιγράψου ὑπομνήματος τοῦ εἰς Πίνδαρον ἔγραψαν. Scholia in Fabulam ipsam incipiunt: Τὸ ὄφελος τινὲς ἐπὶ ῥηματικῶς δέχονται. Def. Μάτην ἔπος) μάτην εἶπας τὸτο. Ζεῦ τὰδ' ἀκούεις,) γράφ. Ἰὼ Ζεῦ τὰδ' ἀκούεις. Πολλῶν ταμίαις) ταῦτα ὡς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐστὶ λεγόμενα. Ibid. a pag. 405. ad

D d 2

pag.

pag. 497. sed finis diversus in Codice, quum paullo sint longiora.

IV. pag. 98. Scholia in *Andromachen*, quibus nullum praeit argumentum, inc. Σχήμα) κάλλος, εὐπρέπεια, κόσμος, ἀξίωμα, δόξα, κ. λ. Def. εἰς σηπτιαν μεταβληθεῖσαν. Ibid. a pag. 673. ad p. 746.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nonnullis paginis alia manu suppletus, & aquis pluvialibus maculatus, quibus etiam factum est, ut tituli minio conscripti, ac Euripidis verba omnino evanuerint, in cuius primo folio legitur: *Monasterii Angelorum Petrus Candidus*: in secundo vero antiqua manu alia haec notata sunt: *Quaedam etiam adnotamenta praeter haec addidi in impresso, tum in hanc Tragoediam, tum in reliquis tris*. Constat foliis scriptis 109.

ARISTOPHANIS COMOEDIAE IV.

cod.
vii.

I. pag. 1. **P**rima est *Plutus*. Praecedit *Aristophanis vita*, ut in edit. Amstelod. Ludolphi Kusteri A. MDCCX. fol. inter Prolegomena pag. XIV. Thomae magistro tributa. Inc. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωποποιός. Def. ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους. Vitam excipit argumentum Pluti, quod inc. Βουλόμενος. Def. πλῆτος Ἀριστοφάνους. Ibid. pag. 1. Inde scholia duo de *Comoedia*, quorum primum inc. Τὸ παλαιόν. Def. τὸ εἰς γέλωτα. Inter dicta prolegomena pag. XII. Alterum inc. Ὅτι ὁ γέλως. Def. εἰς ξανθίαν. Ibid. p. XIII. usque ad lineam tertiam columnae secundae: quae enim in Codice subsequuntur & inc. Σκολιὰ λέγεται παροιμία, μέλη τὰ ἐπὶ τῷ συμποσίῳ ἀδόμενα, κ. λ. Def. καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας τῆς λύρας περιφέρειαν, σκολιὰ ἐλέγετο, in edit. non adparent. Pag. 3. aliud *Aristophanis* grammatici argumentum versibus iambicis, sed ad instar solutae orationis exaratum. Inc. Μεντεύεται δίκαιος ὡν τις καὶ πένης. Def. τὰ γαῖά. Ibid. p. 2. Tum alia haec: Ὑποκριταὶ Ἀριστοφάνους δύο, Καλλίστρατος & Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἐαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικὰ, διὰ δὲ Καλλίστρατου τὰ ἰδιωτικὰ. quae excerpta sunt ex alia poëtae vita, quae habetur loc. cit. pag. XIII. incidunt autem in pag. XIV. lin. 36. Tandem alia duq. adiciuntur argumenta, quae sunt in edit. p. 1. sub numero 2. & 3.

II. pag. 38. *Eiusdem Nubes*, cum variis argumentis praeviis, quae licet ordine aliquantum diverso, exhibentur etiam in edito pag. 50. seq. quae igitur habentur in Codice, ea sunt quae in edit. distinguuntur marginalibus numeris 1. 2. 3. 7. 4. 5. 6. & 10. ubi notandum, argumentum illud versibus iambicis expressum, in Codice instar solutae orationis esse exaratum. In principio huius dramatis scholia quaedam occurrunt, quorum primum inc. Γοῦ, ἰού. Σχετλιασικὸν ἐπίρρημα, διὰ τὸ ἐγγρηγρέναι, κ. λ. ut in edit. p. 57.

Progrediuntur autem usque ad vers. 25.

III. pag. 83. *b. Eiusdem Equites* cum tribus argumentis. Primum, quod in edit. p. 173. metricum est, & num. 7. designatur, in Codice profaice exaratum est. Alterum duobus constat paragraphis, qui numero 6. & 8. in edito distinguuntur. Tertium denique, quod in edit. primum, paragraphos continet 1. 2. 3. & 4.

IV. pag. 124. *Eiusdem Ranae*. Tria & haec argumenta praecurrunt: primum versibus politicis, solutae tamen orationis ad instar exscriptum; alia duo sunt, quae in edit. marginalibus numeris 4. 5. 6. 7. 1. 2. & 3. denotantur.

In fine haec amanuensis subscriptio legitur rubris litteris expressa: Τοῦτ' ὁ βιβλίον μετεγράφη ἐν Ρώμῃ ὑποτροπῇ μὲν καὶ ἐξόδῳ τοῦ εὐγενούς καὶ λογίου ἀνδρός κυρίου Φραγκίσκου Σαλβήτου (1) τοῦ ἐκ τῆς Φλωρεντίας τοῦ γένους, χεῖρ δὲ Γ'ωάννου πρεσβυτέρου Ρώμου τοῦ Κρητός, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ ὀγδοηκοσῶ πέμπτῳ, μηνὸς Μαρτίου εἰκοστῇ. Praesens liber transcriptus est Romae bortatu quidem & sumtibus nobilis & docti viri Domini Francisci Salvetti Florentini genere, manu vero Ioannis presbyteri Rhosi Cretenfis, anno a Christi Nativitate MCCCCLXXXV. mensis Martii die XX.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus, cum argumentis & titulis comoediarum rubrica exaratis, in cuius prima pagina legitur manu recentiori: *Francisci Salvetti καὶ τῶν φίλων*: qui quidem videtur in subscriptione supra relata veri possessoris nomine, pro quo Codicem scripsit Rhosus, expuncto, proprium substituisse. Constat foliis scriptis 167.

THEOCRITI IDYLLIA. MOSCHI AMOR FUGITIVVS. EPIGRAMMATA QVAEDAM. APOLLONII RHODII ARGONAVTICA.

I. pag. 1. **T**heocriti *Idyllia* XVIII. impressa sine ulla anni & loci nota, sed fortasse Florentiae typis Philippi Iunctae: characteres enim omnino similes sunt aliis eiusdem editionibus, quae anno MCCCCXVII. ex eius officina in lucem prodierunt. Habent autem scholia aliquot marginalia & interlinearia, Graeca manu exarata. *Idyllia* vero ista sunt:

I. *Thyrsis, seu Cantio*.

II. pag. 3. *b. Pharmaceutria*.

III. pag. 6. *b. Caprarius, vel Amaryllis*.

IV. pag. 7. *b. Battus, & Corydon*.

V. pag. 8. *b. Viatores Comatas & Lacon*.

VI. pag. 11. *Damoetas & Daphnis*.

VII. pag. 12. *Thalyfia, seu vernum iter*.

VIII. pag. 15. *Bucoliastae Daphnis, & Menalcas*.

cod.
viii.

(1) Haec duae voces Φραγκίσκου Σαλβήτου alia manu recentiori sunt suffectae vetustioribus expunctis.

- ix. pag. 16. *b. Pastor, sive bubulci, Daphnis & Menalcas.*
 x. pag. 17. *b. Operarii, vel Messores.*
 xi. pag. 18. *b. Cyclops.*
 xii. pag. 20. *Aëtes.*
 xiii. pag. ead. *b. Hylas.*
 xiv. pag. 22. *Cyniscæ amor, sive Thyonichus.*
 xv. pag. 23. *b. Syracusæ, sive Adoniazuseæ.*
 xvi. pag. 26. *Charites, sive Hieron.*
 xvii. pag. 28. *Laudatio Ptolemæi.*
 xviii. pag. 30. *b. Helenæ Epithalamium.* In fine τέλος τοῦ Θεοκρίτου. *Finis Theocriti.* Huc usque Codex est impressus, & foliis constat 31. quæ sequuntur, manuscripta sunt.
 II. pag. 32. *Muschi Amor fugitivus.* Inc. *Α' Κύπρις τὸν ἔρωτα.* Def. *περὶ πάντα βέβαια πται.*
 III. pag. ead. *b. Epigrammata quaedam ex Anthologia desumpta, quorum tituli & initia ita habent:*
 I. inscribitur *Εἰς Ἀλάντα.*
 Inc. *Α'δ' ἐγὼ Ἀδαμῶν ἀρετὰ, κ. λ.*
 II. *Πλάτωνος.*
Α'σὴρ μὲν πρὶν ἔλαμψε.
 III. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Α' Κύπρις Μέσαισι.
 IV. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Αἱ Χάριτες τίμειν τι.
 V. *Anepigraphum.*
Πάλλας τὴν Κυθήριαν.
 VI. *Νικάρχου.*
Παρθένη τριτογένεια.
 VII. *Ἀδριανοῦ Καίσαρος, οἱ δὲ Γερμανικοῦ.*
Ἐκτορ ἀρήϊον αἶμα.
 VIII. *Πρὸς δ' ἀντέγραφεν ἀνὴρ Σπαρτιάτης Δημάρατος.*
Θαρσύνει, οὐ γὰρ ἐμῆς, κ. λ.
 IX. *Anepigraphum.*
Τί καὶ θαυμάσις.
 X. *Εἰς Ἀρχιλόχον.*
Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθεν.
 XI. *Anepigraphum.*
Ἐπταρον ὄγχι τάφοιο.
 XII. *Anepigraphum.*
Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα.
 XIII. *Λεοντίου.*
Κεῖται ἐν Τροίῃ.
 XIV. *Anepigraphum.*
Οὐ σὺν μνήμα τόδε.
 XV. *Λεωνίδου εἰς Ἡρίωνα.*
Παρθένην νεανοιδόν.
 XVI. *Φιλίππου.*
Κολχίδα τὴν ἐπὶ παισὶν.
 XVII. *Anepigraphum.*
Πικρὴν ἀλήθειαν.
 XVIII. *Anepigraphum.*
Ἡ βραδύτης βυλή.
 XIX. *Λουκιανοῦ.*
Ὡκεῖται Χάριτες.
 XX. *Anepigraphum.*
Οὐκ ἐθέλωσα τύχη.

- XXI. *Ὡς ἀπὸ τῆ Πανδῆς Ταυράδα.*
Ἀχὼ φίλα μοι.
 XXII. *Anepigraphum.*
Ἐπασσων ἦλπε χαῖρε.
 XXIII. *Εἰς Ἐρωτα ἀροτριῶτα Μόσχου.*
Λαμπάδα θεῖς κ' τόξα.
 XXIV. *Anepigraphum.*
Τὸν λύκον ἐξ ιδίων.
 XXV. *Anepigraphum.*
Ὅμματ' ἔχεις Ἡ'ρης.
 XXVI. *Ζηνοδότου.*
Τίς λύσας τὸν ἔρωτα.
 XXVII. *Εἰς εἰκόνα Διδῆς ἀδίσποτον.*
Ἀρχέπτον Διδῆς ἐρικυδέος.
 XXVIII. *Ἀντιπάτρου εἰς Ὀρφέα.*
Οὐκ ἔτι θελομένης.
 XXIX. *Φιλίππου.*
Ἐν Θύβαις Κάδμου.
 XXX. *Εἰς εὐχαρίστους κ' ἀχαρίστους Ἀντιπάτρου.*
Ἀντίπατρος Πίσωνι γενέθλιον.
 XXXI. *Ποσειδῖππου, αἱ δὲ Κράτητος τοῦ Κυνικοῦ.*
Ποῖν τίς βίότιο τάμοι τρίβον.
 XXXII. *Ἐκ τοῦ ἐναντίου πιθανὰ Μητροδώρου.*
Παντοῖν βίότιο τάμοι τρίβον.
 XXXIII. *Ἀρχίου εἰς τὰς τέσσαρας ἀγῶνας.*
Τέσσαρες εἰσὶν ἀγῶνες.
 XXXIV. *Σιμωνίδου.*
Ἰσθμία κ' πυθοῖ.
 XXXV. *Ἀρχίου.*
Θρήικας αἰνέτω.
 XXXVI. *Λουκιανοῦ.*
Ὅσα τὰ τῶν ζῴων.
 XXXVII. *Παύλου Σιλεντιαρίου.*
Μήτε βαθυκεῖνοιο.
 XXXVIII. *Ἐπὶ τῶν ψευδῇ δόξαν ἔχοντων.*
Πολλοὶ τοι καρδυκοφθοροί.
 XXXIX. *Ὀρέου.*
Ἀμβάσιων Ἐλικῶνα.
 XL. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς Πρόκνην τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλη.*
Σὺς με πῶς κακώεργος.
 XLI. *Εἰς τὸ αὐτό.*
Χαῖρε Πρόκνη.
 XLII. *Εἰς ἀσεβεῖς, εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτοῦ μητρίαν.*
Μὴ θάψῃς τὸν ἄγαπτον.
 XLIII. *Εἰς ἄσωτον Λουκιανοῦ.*
Τὸν πατρὶνὸν πλῆτον.
 XLIV. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους Δηϊδάμεια, τοῦ Πύρρου πορθήσαντος Τροίαν.*
Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης.
 XLV. *Τίνας ἂν Ἀγαμέμνων ἀπλισθέντες Ἀχιλλεύς.*
 I'λιος ὀφρυόεσσα.
 XLVI. *Τίνας ἂν Ἐκτωρ.*
Πηλείδην κοτίεσσα.
 XLVII. *Τίνας Ἐκτωρ πρὸς Πάτροκλον μὴ θυγηῖντα φέρειν τὸ δόρυ.*
Ἐζημίωσας ἑσθένων.
 XLVIII. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἐκτωρ τιτρωσκόμενος ὑπὸ Ἑλλήνων.*
Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον.

XLIX. Τίνας Θέτις Τηλέφω σκελίσθεντος
ὑπ' Ἀμπέλου.

A. ἄμπελε τί πρηξόμενος.

L. Anepigraphum.

E. ἄκτορι δ' Αἰάντι ξίφος.

IV. pag. 38. *Apollonii Rhodii Argonauticorum Liber primus, secundus, & pars tertiū: desinit enim in versu.*

Κάλλεος ἱερφεῖς. ἀμφ' ἀσραγάλοις δὲ τόγῃ, qui in edit. Lugduni Batav. ex officina Elzeviriana MDCLXI. 8. est versus 117. Libri III.

Codex Graecus chartaceus in 4. maiori, partim impressus, partim Ms. Saeculi XVI. Constat, quoad impressa foliis 31. quoad Mss. foliis 54.

THEOCRITI BUCOLICA.

cod.
IX.

Theocriti Idyllia octo, quibus praecedit brevis Poëtae vita. Inc. Θεόκριτος ὁ τῶν βυκολικῶν ποιητῆς Συρακούσιος ἦν τὸ γένος. Def. ἐπεκλήθη, ut in editione Paris. A. MDCLIII. 4. apud Christian. Wechelum pag. 123. Subiiciuntur deinde quaedam de bucolica poësi, quae in cit. edit. non occurrunt. Inc. Θεόκριτος εἰδύλλια βυκολικά, λέγεται δὲ εἰδύλλιον τὸ μικρὸν ποίημα. Def. ἀνδρὸν ἢ ὑπέροικον τῆς ποιήσεως. Inde sequuntur Idyllia, cum scholiis aliquot brevibus marginalibus & interlinearibus rubrica conscriptis, quae iuxta editionem Cantabrigiae apud Ioan. Field MDCLXI. inter Poëtas minores Graecos Radulphi Wintertoni 8. sunt

I. *Thyrus pastor, & Caprarius.*

II. *Pharmaceutria.*

III. *Caprarius, vel Amaryllis, vel Comatas.*

IV. *Comatas & Lacon,* in edit. sub n. V.

V. *Baitus & Corydon,* in edit. sub n. IV.

VI. *Damoetas & Daphnis.*

VII. *Thalytia, seu vernum iter.*

VIII. *Daphnis, Menalcas, & Caprarius.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XV. In calce ultimi Idyllii legitur rubris litteris: Ego . . . . . (1) transcripti & explevi hunc Theocriti librum anno Domini MCCCCLX. die vigesimo nono mensis Martii. Τέλος. Tum in ultimo folio haec alia subscriptio: *Questo Theocrito in grecho è di me Alfonso Pitti, il quale scrissi di mia propria mano nel 1462.* quod omnino falsum esse, tum ex expuncto vero scriptoris nomine, tum ex anno supra notato, ac diversitate characteris liquido eruitur. Constat foliis scriptis 33.

VETERVM GRAMMATICORVM OPERA VARIA, NEC NON HESIODI, NICANDRI, AC LVCIANI QVAEDAM.

cod.
X.

I. pag. 1. **Π** Επὶ τρόπων λέξεως. De tropis, seu figuris dictionis. Inc. Εἰς λειψίς, οἷον σκηπτουχός. Def. Φράσεις, οἷον τὰ

(1) Haec nomen scriptoris fuit expunctum.

ἐπὶ, ταμὰ, ὅ ἐστιν ἀλλοίωσις τῶν φωνηέντων. Mutilus initio videtur hic Tractatus; titulus enim supra relatus recentissima manu fuit adiectus.

II. pag. ead. Αἰσχὺν συν Θεῷ ἀγίῳ τῶν συντάξεων, πῶς δὲ ὀφείλει συντάσσειν ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος πτώσεσιν. *Initium cum Deo sancto constructionum, quomodo nimirum construendae sint verbales dictiones cum nominum casibus: verba autem ordine litterarum exhibentur disposita.* Inc a littera A. Αἰγορανομῶ, γενικῇ. Def. in littera Ω. Ω' φε- λῶ τὸ βοηθῶ, δοτικῇ. τῷδε δεομένοις ὠφελεῖν προθυμήσῃτι, ἀντὶ ταῖς καταπτοουμένοις.

III. p. 11. b. Φράσεις ἱρότων ποιητικῶν οὗτοι μὲν οὖν οἱ τρόποι τῆς γραμματικῆς τὴν κοινὴν συνήθειαν παραβαίνοντες. *Explicatio figurarum poetarum: quae quidem figurae communem grammaticae usum praetergrediuntur, auctore Chorocho, cuius nomen in calce Opusculi legitur appositum.* Inc. Φράσεις ἐστὶ λόγος ἐγκατάσκευος. Def. ἀπληρτισμένον τὸν τῆς φράσεως νόον.

IV. pag. 14. b. Εὔτεροι τρόποι ποιητικοὶ καὶ δηλοτικοὶ συνσκευασμένης φράσεως, ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως. *Aliae figurae poeticae XXVII. demonstrativae locutionis figuratae, rhetoricae & logicae institutionis.* Post singulorum enumerationem inc. Ὑπερβολὴ ἐστὶ φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν αὐξήσεως χάριν. Def. καὶ ἐν τρώσει ἔση κυβιστὴ τῆς ἐσσι, quae pertinent ad declarationem figurae, quae dicitur ἐτικερτόμησης, quaeque in ipsarum serie penultima est, quare mutilum videtur hoc Opusculum. Auctor fortasse idem Georgius Chorocho, quum eiusdem de XXVII tropis & figuris poetice Ms. exister etiam in Vindobonensi.

V. pag. 17. Τοῦ ὑπερτίμου ἐν φιλοσόφοις κυρίου Μιχαὴλ σύντομος ἐξηγήσις περὶ συντάξεως, ἥτοι περὶ τοῦ μὴ σολοικίζειν, καὶ περὶ βαρβαρισμοῦ ἐν τῷ μεταξὺ τέτων ἢ περὶ συντάξεως προθέσεων ἢ ῥημάτων. *Honoratissimi inter philosophos D. Michaelis (Pselli) brevis explicatio de constructione, seu de non soloecizando & de barbarismo: inter quae etiam de constructione agitur praepositionum & verborum.* Inc. Οὕτω εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, ἔνομα, κ. λ. Def. ἐν τῇ τελείᾳ μάθῃ γραμματικῇ. Inter Michaelis Pselli scripta non recensetur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Biblioth. Graecae: nam quae de hoc argumento scripsit, ea sunt versibus politicis expressa.

VI. pag. 25. *Apollonii Alexandrini, cognomento Dyscoli, de constructione orationis Liber I.* non integer. Praecedit ipius Vita, qualis legitur in edit. Francof. apud Andreae Wecheli heredes MDXC. in 4. pag. 1. tum index Capitum Libri I. item ut in dicta edit. pag. 2. 3. & 4. Tandem Liber ipse, qui desinit in verbis: αὐτῶν τε ἢ τῶν ἄλλων, quae postrema sunt Capitis XXVII. ibid. pag. 64.

VII.

VII. p. 43. *Hesiodi Theogonia*, in fine mutila; definit enim in versu 706.

Σὺν δ' ἄνεμοι ἔουσιν τε κόνιν θ' ἄμα ἐσφαιρίζον.

VIII. pag. 67. Εἰ τῶν ποιητῶν καὶ μάλιστα Ομήρου κανονισματα. Ex poetis, & praesertim Homero Canonismata, hoc est, de derivatione quorundam verborum & nominum, quae apud poetas, ac praesertim Homerum occurrunt, & de reductione eorum ad communes inflexionum regulas, Excerpta satis diffusula. Inc. Αἶδε, ἔρπει, τὸ ψάλλειν, καὶ τὸ φημίξιν, καὶ παθητικῶς ἔδεται μέλος, ἥτοι ψάλλεται, κ. λ. Def. εὐθύων καὶ ἀπευθύων, τὸ ἐπ' εὐθείας ἄγω, καὶ τὸ τιμωρῶ. διευθύων, τὸ δι' εὐθείας. κατευθύων, το κατ' εὐθείαν. In calce primae paginae huius tractatus legitur: *Conventus S. Romani de Luca Ordinis Praedicatorum*. Pag. vero 80. occurrit sequens nota: Μηνὶ Φεβρουαρίῳ καδ' ἔτους 6874. ἰνδ. τῆς αὐτῆς ἐγγενήθη μοι παῖς: *Mense Februario die XXIV. anno 6874. (Chr. MCCCLXVI.) indictione eadem natus est mihi filius.*

IX. pag. 87. *Lexicon verborum & nominum ordine alphabetico, ipsorum constructione adposita iuxta varias dialectos*. Incipit a littera Α. Α'γαμαί σου, Α'ττικῶς. ἄγαμαί σε, Ἑλληνικῶς. Α'ἦρ βασιλεῖα, Α'ττικόν. ἀἦρ βαδὺς, Ἑλληνικόν. Desinit in littera Ω hoc pacto: Ως οἶόν τε, Α'ττικοί. ὡς δυνατόν, Ἑλληνες. οὐ δὲ κοινὸν ἴσων καὶ Α'ττικῶν, ὥτως Ἑλληνικῶν.

X. pag. 93. b. *Philomonis Philemonis fragmentum Lexici*. Incipit a littera Α. Α'φείλετο, ἀφείλατο βάρβαρον. Α'ρτύεται, ὡς κοτύεται. Desinit in Δ. nimirum: Διέταυσε, κατέταυσε. δέσλιν δ'ψίαις οὐδεὶς ἐπεῖ. In calce a Graeculo, quodam historiola de *Sardanapalo* subiecta est. Philemon iste Atticus inter Grammaticos Graecos accensetur a Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VII. pag. 68. eiusque Α'ττικὰς λέξεις, five φωνὰς, Α'ττικὰ ὀνόματα, Α'ττικὰς γλώσσας allegat Athenaeus, unum, ut opinor, opus diversis, sed idem significantibus insigniens titulis.

XI. pag. 95. Α'ρποκρατίωνος. *Harpocrationis* Excerpta ex eius Lexico. Inc. Γενήσθαι ἀντὶ τοῦ γενέσθαι παρ' Ε'πιγράμω, καὶ ἐς Δώριον. ἀλλ' ὁ Α'ττικίζων γενέσθαι λεγέτω. Def. ἐτάζω, τὸ βασιλεύω. ἐταιρίζομαι, τὸ ἐταυρεῖαν.... Imperfecta sunt in fine ob mutilationem Codicis inter folium 104. & 105. Vtrum autem omnia haec, quae foliis decem comprehenduntur, ad Harpocrationem pertineant, non ita facile quis diiudicet.

XII. pag. 105. Fragmentum unius ferme paginae, partem continens postremi Capitis Schedographiae Manuclis Moschopuli, incipiens a verbis..... παρῶσι. & ἐφίμμι, ἐφίμσιν, ἐφίμσι, κ. λ. & desinens, καὶ Μοσχίωνος, καὶ μέγα. Habes integrum hoc Opus in Codice VII. Plut. LV. Catalogi Tom. II. pag. 245. §. IV. & alibi.

XIII. pag. ead. Εἰ τῶν τεχνολογιῶν κυρίου Μαξίου τοῦ Πλανούδη. Ex *Technologia D. Maximi Planudis* Excerpta. Inc. Εὐντέτηκεν

ἀντὶ τοῦ ἐγκάθεται, εἶον ἐντέτηκέ μοι ἔρωσ. Def. χάρις, τοῦ προσώπου ἢ εὐμορφία, καὶ ἡ ὠριότης. ὅθεν καὶ χαρίεν πρόσωπον. In calce ipsorum legitur manu diversa haec nota: Δέδωκα τῷ δημάρχῳ τοῦ ἀγίου Εὐδοκίμου... ἰδ'.

XIV. pag. 119. Sequuntur alia multa item Grammaticalia de verborum nimirum ac nominum derivatione & constructione, anepigrapha prorsus & acephala. Inc.... Εἰ ἐκτείνον ἐσιν. εἰ δὲ μὴ ἐκτείνονεν τοῦτό ἐστι, συναρῶσι, κ. λ. Def. ὡς ἄνεως, ὡς Μενέλεως. ἐνένοθε κανόνισον.

XV. pag. 138. Τῷ Φίλωνος. *Philonis* Excerptum historicum. Inc. Λέγονται τινες παρ' αὐτοῖς ὄνομα Εὔστασιος πληθὺς ὑπὲρ θ. . . κατ' ἐμὴν δόξαν οὐκ ἀκριβεῖ τύπῳ διαλέκτου Ἑλληνικῆς παρώνυμοι ὁσιότητος, τοῦ γαίης θεραπευταί, κ. λ. Def. τὸ δ' αὐτὸ ἐπαῖον τὸ δι. . . . . mutilum in fine.

XVI. pag. 141. Carmen iambicum Anonymi ut videtur de piscibus, cum uberrimis glossis marginalibus. Inc.

Ο' τὴν πύδαργον ψύλλαν ἡνιοστροφῶν. Expositio inc. Τὸ δεῦρο λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῷ ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἄγε παρατελεσματοῦ. Def. Poëmatium.

Δεινὰς ἀπειλὰς καὶ τυμφλέκτους βλάβας. Expositio desinit: σύρυσαν, συρομένην ἐν τῇ θαλάσῃ.

XVII. pag. 143. b. Περιομαι πάντο ὀλίγοι. *Proverbia valde brevia*. Inc. Κινεῖς τὴν καρμίναν, καὶ κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. καρμίναν πηγὴν, κινεμένη μὲν βρεῖαν ἀποφορὰν ἐκιδέσσει. Def. ὥσπερ ἐπὶ πάντα βελτίστῳ κατεχρῶ τῷ σώματι, ἡνίκα ὀλίγως εἶχον. ὥτω καὶ νῦν χρῆσαι τέτῳ καλῶς.

XVIII. pag. 145. Νικάνδρου Θηριακά. *Nicandri Theriaca*, cum glossis interlinearibus & marginalibus. Inc. Πεία καὶ τοὶ μορφάε τε. Def. νιφέσσα πολίχνη. Initium scholiorum sequens est: Θηριακά Νικάνδρου. Οὗτοι κατὰ χρόνον ἡμῶς Α'ττάλυ τοῦ τελευταίου ἄρξαντος Περιγράμω, ὃς κατελόγη ὑπὸ Ῥωμαίων, ᾧ προσφώνει λέγων ὥτω:

Τευθρανίδης ὃ κλέρον ἀεὶ πατρῶν λάχων
Κέλκυγι, μηδ' ἄμνησον ἀπ' ἡμέας ὕμνον ἐρύ-
ξης, κ. λ.

Notandum interim est, folium 147. quod heic insertum fuit, restituendum esse Alexipharmacis, quae sequuntur. In folio vero 158. b. quod vacuum supererat, ab alia manu descripti sunt singulorum mensium dies, quibus a sectione venae abstinendum est, adscripto titulo: Τοῦ προφήτου Κοδράτη, ὅταν οὐ δεῖ φλεβοτομεῖσθαι.

XIX. p. 162. *Eiusdem Alexipharmacis* cum glossis interlinearibus. Carmen inc. Εἰ καὶ μὴ, κ. λ. Def. ξερίσιο φυλάσσεις. Glossae inc. Εἰ εἰ μὴ σύνεγγυς ἔχομεν τὸς κλήρυς τῶν πόλεων ἐπὶ τῆς Α'σίας. ἀπέχουσι γὰρ ἀλλήλων οὐκ ὀλίγον Κύζικον καὶ Κολοφῶν, κ. λ.

XX. pag. 172. *Luciani Pseudoepiphila, sive Soloecista*. Inc. Α'ρ' ὁ γινώσκει τὸν σολοικίζοντα, κ. λ. Def. νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

XXI. pag. 174. Excerpta quaedam breviter mul-

multiplicis argumenti, nimirum de quodam lapide παντάρβη dicto, de draconum venatione apud Indos; ac de duabus margaritarum speciebus, earumque piscatione; quae fortasse sunt particula quaedam Commentariorum in Oppiani Halieutica. Horum omnium initium est: Εἰς τις λίθος παντάρβη ὄνομα, κ. λ. Finis. εἰ μὴ ἔαν ἐμπελάζειν ταῖς ναυσίν.

XXII. p. 175. Excerptum quoddam historicum de Menippo Lycio, & Apollonio Tyamensi. Inc. Μένιππος ὁ Λύκιος γνώριμος ἦν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ ἔτη μὲν γεγονώς πέντε κ' γνώμης δὲ ἑκατὸς ἔχων. Def. ἐπειδὴ ἀκραί- φητι αὐτοῖς τὸ αἶμα. Subiiciuntur quaedam

pauca de Nerone, de regionibus Aethiopiae, Indiae &c.

XXIII. pag. 176. Regulae inflexionum quorundam verborum, quales in Graecanicae linguae rudimentis proponi tironibus solent.

XXIV. pag. 218. b. In ultimo folio legitur brevissimum excerptum de variis poetarum speciebus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XIV. diversis manibus & intricatissimis characteribus exaratus, seu potius ex pluribus diversorum Codicum fragmentis simul compactis compositus. Constat foliis scriptis 218.

Tertium hoc Volumen, quo Bibliothecae Laurentianae Codicum Graecorum recensio absolvitur, claudat illud Theophrasti fragmentum, quod ex eius decimo de historia plantarum libro iam deperdito superest adhuc, habeturque in duobus huius bibliothecae Codicibus, III. nimirum, & XXII. Plut. LXXXV. Fateor equidem me illud suo loco (1) publici iuris facere voluisse, Latina Iani Planci Ariminensis, Medicinae, Anatomiae, & Botanicae Professoris celeberrimi, interpretatione donatum: sed quum ipsius interpretis monitu comperissem pleraque ex iis, quae in hoc fragmento pertractantur, circa dimidium Libri noni reperiri, illius edendi curam tunc abiecissem, quum iam non decimi, sed noni libri partem esse existimarem. Nunc vero re melius considerata, in eam sententiam adducor, ut credam, ad Librum quidem decimum pertinere, & in nonum fuisse fol. innuitur, ubi post adlatum Libri X. initium, quod quindecim lineas non excedit, subiicitur sequens monitum: Ταῦτα μὲν τοῦ δεκάτου ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εὐρήκαμεν· εἰ μὴ ἄρα τῷ ἐννιάτῳ συνεχέχονται τὰ λοιπὰ. Vtumque tamen se res habeat, gratum lectori fore arbitror, integrum hoc loco exhibere, ut & ipse utri dictorum librorum adscribentur se ad ipsius Tyrtami dictionem, qui ab Aristotele Euphrastus, & Theophrastus dictus est, quam maxime accessisse. Fragmenti initium inde sumimus, ubi Aldina desinit fragmentum absolvitur, ita in dictis duobus Codicibus continuatur:

Ὁ μὲν δὲ ἐν ὀπίσθῳ γίνεται τῶν ὀπιζομένων ὡς ἐπιτοπὸν τοῦ θέρους τὸ μὲν ἐνισαμένον, τὸ δὲ προεληλυθός. ἡ δὲ ῥιζοτομία γίνεται τινων καὶ ὑπὸ πυροτομίας, καὶ μικρῶ πρότερον οὐ μὴν, ἀλλ' ἤγε πλείων τοῦ μεταπάρου μετ' ἀρετοῦρον, ὅταν φυλλορρόησωσιν· ὅταν δὲ καὶ ὁ καρπὸς χρήσιμος, ὅταν ἀμερῆσιν τὸν καρπὸν. ἔστι δὲ ὁ ὀπισμὸς καὶ ἀπὸ τῶν καρπῶν, ὥστε τοῦ τιθυμάλου καὶ τῆς θριδακίνης, καὶ σχεδὸν τῶν πλείων, ἢ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν, ἢ τρίτον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὥστε τῆς μήκωνος· ταύτης γὰρ μόνον οὕτω καὶ τοῦτ' ἴδιον αὐτῆς. τῶν μὲν οὖν καὶ αὐτόματος ὁ ὀπίσθις συνίσταται δακρυώδης τις, ὥστε καὶ τῆς τραγανάνθης. ταύτην γὰρ οὐδὲ τέμνειν ἐστὶ τῶν δὲ πλείων, ἀπὸ τῆς ἐντομῆς· ὧν ἐνίοις μὲν οὕτως εἰς ἀγγεῖα συνάγουσιν, ὥστε καὶ τὸν τοῦ τιθυμάλου, ἢ μηχανίου· καλοῦσι γὰρ ἀμφοτέρως καὶ ἀπλῶς ὅσα πολύποτα τυγχάνει. τῶν δὲ μὴ πολυπότων, ἐρίῳ λαμβάνουσιν, ὥστε καὶ τῆς θριδακίνης· ἐνίων δ' οὐδ' ὀπισμὸς, ἀλλὰ χυλισμὸς ἐστίν· ὥστε ὅσα κόψαντες ἢ τρίψαντες, κ' ὕδωρ ἐπιχέαντες, ἀποθῶσι κ' λαμβάνουσι τὴν ἰσχύσασιν· ἑρῶς δὲ δηλονότι κ' ἐλάττων ὁ χυλισμὸς τούτων. ἔστι δὲ τῶν μὲν ἄλλων ῥιζῶν, τὸ χύλισμα ἀσθενέστερον τοῦ καρποῦ. τοῦ κωνεῖου δὲ ισχυρότερον, καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ῥαδίως ποιεῖ κ' ἴσχυον. ποιεῖ μὲν

Succorum igitur, qui e plantis profluunt collectio fit plerumque aestate incipiente, aut non admodum praeterlapsa; radices vero quaedam contingit ut praecedantur, aut decerpantur sub tritici messem, idque etiam paullo ante, sed hoc ut plurimum autumnus post Arcturum, quando folia destuere solent: quarum quidem semen est utile, idque iam decerpium fuit. Est igitur succi collectio, aut ab ipsis seminibus, veluti a tythy-mallo, lactucaque, & fere a quamplurimis aliis, aut a radicibus, aut tertio loco ab ipso-mer capite, ut in papavere accidit, & huius tantum hoc est peculiare. Quorum quidem succus sponte, velut lacruma quaedam conrescit, ut in tragacantha, seu caprina spina fit. Hanc enim vulnerare nefas. Sed in quamplurimis vulnera infliguntur; quorum succos statim in vasa colligunt, ut faciant ex eo, qui fluit ex tythy-mallo, aut ex papavere, idque fit plerumque, & facile, ubi plantae multum succo abundant; sed in iis, in quibus succus non est tantus, hunc lanarum stocis detergunt, quemadmodum in lactuca. Aliquarum non est succus, sed humor quidam, quem chylum vocant, ut in iis, quae caeduntur aut teruntur, & aquam affundentes, quam abiciunt, & sedimentum reponunt. Densus videlicet & minor est harum rerum humor; est autem in aliis radicibus humor debilius quam in fructu: cicu-
tae

(1) Scilicet supra pag. 248. ubi Codicem III. Plut. LXXXV. recensimus.

πρὸν πᾶν κατὰ πότιον δοθέν· ενεργώτερον δὲ καὶ εἰς τὰς ἄλλας χρεῖας· ἰσχυρὸν δὲ καὶ τῆς θάψιας· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἀθενέστερα· οἱ μὲν οὖν ὀπισθοὶ σχεδὸν τοσαυταχῶς γίνονται· τῆς δὲ ῥιζοτομίας ἔκ ἑς τοιαύτη διαφορά· πλὴν ἐν ταῖς ἡρμῖς θέρουσι, ἢ μετοπύρου, καὶ τῷ τάδε τῶν ῥιζῶν, οἷον τοῦ ἐλλεβόρου τὰς κάτω τὰς λεπτὰς· τὰς γὰρ ἄνω τὴν παχεῖαν τὴν κεφαλῶδη φασὶν ἀχρεῖον εἶναι καὶ δίδναι ταῖς κυσὶν, ὅταν βούλωνται καθαιρεῖν· καὶ ἐφ' ἐτέρων δὲ τινων τοιαύτας λέγουσι διαφορὰς· ἑς δ' ὅς οἱ φαρμακόπωνται καὶ οἱ ῥιζοτόμοι τὰ μὲν ἴσως καὶ οἰκείως, τὰ δὲ καὶ ἐπιτραγωδοῦντες λέγουσι· κελεύουσι γὰρ τοὺς μὲν καταρῶμενον ἰσχυμένους τέμνειν, ὥσπερ ἐτέρας τέ τινας καὶ τὴν θάψιαν, ἀλειψάμενον λίπα, τὸ γὰρ σῶμα ἀνοιδεῖν, ἐὰν ἐξεναντίας· καὶ ἄνεμον δὲ καὶ τοῦ κυνὸς βάρτου συλλέγειν τὸν καρπὸν· εἰ δὲ μὴ κίνδυνον εἶναι τῶν ὀφθαλμῶν· τὰς δὲ νύκτωρ καὶ μετ' ἡμέραν, ἐνίαι δὲ πρὶν τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, οἷον καὶ τὸ κλύμενον· καὶ ταῦτα μὲν καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις τάχ' ἂν οὐκ ἄλλοτρίως δόξαιεν λέγειν· καὶ πινεῖτε γὰρ ἐνίων καὶ δυνάμεις· ἐπεὶ καὶ ὁ ἐλλεβόρος ταχὺ καρησαρεῖν ποιεῖ, καὶ αὐτὸς δύνανται πολλὸν χρόνον ὀρύττειν· διδ καὶ ἐσθίουσι σκόροδα, καὶ ἄκρατον ἐπιτίνουσιν· ἄλλα τὰ τοιαῦτα, ὥσπερ ἐπίθετα πῶρ' ὦν, οἷον τὴν παιονίαν· οἱ δὲ γλυκυσιδὴν καλοῦσι· νύκτωρ κελεύουσιν ὀρύττειν· ἐὰν γὰρ ἡμέρας καὶ ὀφθ' τις ὑπὸ θεμοκολάπτου τὸν μὲν καρπὸν ἀπολέγων, κινδυνεύει τοῖς ὀφθαλμοῖς· τὴν δὲ ῥίζαν τέμνων ἐκπίπτει τὴν ἕδραν· φυλάττεσθαι δὲ καὶ τὴν κενταυρίδα κόπτοντα τριόρχην, ὅπως ἂν ἄτρωτος ἀπέλθῃ, καὶ ἄλλας δὲ τινας αἰτίας· τὸ δ' ἐπευχόμενον τέμνειν, οὐδὲν ἴσως ἄτοπον· ἀλλ' εἴ τι καὶ ἄλλο προσήκειν, οἷον ὅταν τὸ πανακὲς τὸ ἀσκήπιον καλούμενον· ἀντεμβάλλειν γὰρ τῇ γῇ πανκαρτίαν μελιττοῦντα· ὅταν δὲ τὴν ξίριν, τριμήνου μελιττοῦντας ἀντεμβάλλειν μισθόν, τέμνειν· ὃν ἀμφέκει ξίφει περιγράφοντα εἰς τρεῖς· καὶ ὅτι ἂν πρῶτον τμηθῇ μετέωρον ἔχειν, εἰδ' οὕτω τὸ δεύτερον τέμνειν· καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα πλείω· περιγράψειν δὲ καὶ τὸν μανδραγόραν εἰς τρεῖς ξίφει, τέμνειν δὲ πρὸς ἐσπέρην βλέποντα, τὸν δὲ ἕτερον κύκλῳ περιόρχεσθαι, καὶ λέγειν ὡς πλείεστα περὶ ἀφροδισίων· τοῦτο δ' ὁμοίον εἶρηκε τῷ περὶ τοῦ κυμίνου λεγομένῳ κατὰ τὴν βλασφημίαν, ὅταν σπεύρωσι· περιγράψειν δὲ καὶ τὸν ἐλλεβόρον καὶ τὸν μέλανα, καὶ τέμνειν ἰσάμενον πρὸς ἑὸν κατευχόμενον· αἰτὸν δὲ φυλάττεσθαι καὶ ἐν δεξιᾷ καὶ ἐξ ἀριστερᾶς· κινδυνὸν γὰρ εἶναι τοῖς τέμνουσιν, ἐὰν δὲ ἐγγὺς μὴ διατέμῃ (sic), ὁ αἰτὸς ἀποθνήσκει ἐν αὐτῷ· ταῦτα μὲν οὖν ἐπιθέτοις ἔοικεν, ὥσπερ εἰρηται· τρόποι δ' οὐκ εἰσὶ τῶν ῥιζοτομιῶν πλὴν οὗς εἶπομεν· ἔτι δ' ὥσπερ ἐλέχθη, τῶν μὲν πάντα χρήσιμα καὶ ἡ ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ ὄσος, ὥσπερ ἄλλων τε καὶ τοῦ πανακὸς· τῶν δὲ ἡ ῥίζα καὶ ὁ ὄσος, ὥσπερ τῆς σκαμμωνίας, καὶ τῆς κυκλαμίνου, καὶ τῆς θάψιας, καὶ ἐτέρων, καθάπερ καὶ τοῦ μανδραγόρου· τοῦ μὲν φύλ-

tae autem est valentior, & lethum inducit facilius & ocyus: hoc inferi paullo debilius, si instar pilularum propinetur: at validior, est in alios usus. Validus est & thapsiae humor: reliqui omnes debiliores. Succorum rationes igitur his habentur modis. Radicum praecisionis, seu dissectionis non est tanta differentia; fit enim tantum tempore aestivo, vel autumnali, & quando & quales praecidendae sunt, ut in elleboro, quae inferiores, & exiliores sunt, praecidendae. Quae in superiori parte sunt locatae, & caput crassius habent, inutiles esse ducuntur, & canibus tantum exhibendae, quando eos purgare volumus: & de quibusdam aliis alias huiusmodi esse circumstantias aiunt. Circa has res & seplasiarii herbariique modo aequae ac familiariter loquuntur, modo rem narrant exaggerantes. Iubent enim stantes imprecatoriis verbis radices secare, ut & alias quasdam, & praesertim thapsiam, pinguedine oblitire corpus: intumescere enim, si ex adverso; & contra ventum fructum rubi canini colligere, aliter periculum esse in oculis; & alias noctu, & ante diem, alias vero decerpere prius quam sol ascendant, ut de chymeno. Et haec quidem & alia bis similia, fortasse non aliena dicere videntur; etenim mirae quarundam rerum videntur virtutes; quandoquidem & elleborus statim grave reddit caput, & nequeunt ad multum tempus effodere, quare comedunt allium, & merum bibunt; aliaque tamen huiusmodi, quasi e longinquo adiecta ut est paeonia (alii ghyccysidem vocant) noctu iubent effodere: si enim interdum adspiciatur aliquis a pico Martio fructum legere, oculis periclitatur: radicem autem secando decidit sedes. Cavere autem in secanda ceniaurea buieonem triorchida, ut invulneratus abeat, & alias quasdam causas. Secare autem orantem, non erit fortasse absurdum: sed si quidpiam aliud addant, ut quum panacem asclepium vocatum; vicissim enim in terra reponere placentam mellitam ex variis fructibus confectam: quando enim xiridem, tunc trimestres mellitas placentas reponere in mercedem, & eam secare ancipiti gladio, circumscribendo in tres partes, & quod primum secum est suspensum habere, deinde & alterum secare, & quaedam huiusmodi alia plura. Circumscribere & mandragoram in tres partes gladio, & secare circa vesperam circumspectando, & aliterum in gyrum circumsalsare, & dicere quamplurima de rebus venereis. Hoc autem simile dicitur circa cyminum dictum secundum imprecationem, quando ferunt. Circumscribere & elleborum, & maxime qui niger est, & secare stando versus orientem, & imprecando: aquilam autem cavere & a dextra, & a sinistra: periculum enim esse secanti, si prope adsit aquila, ut moriatur eodem anno. Haec quidem commentis videntur similia, ut dictum est. Modi extractionis sectionisque radicum non sunt praeter eos, quos diximus; & harum quidem partim omnia sunt utilia, radix, fructus, & succus, ut aliarum rerum, & panacis: partim vero, radix & succus, ut scammoniae, & cyclamini, & thapsiae, & aliarum quarundam, quemadmodum & mandragorae, cuius quidem

φύλλον χρήσιμον εἶναι φασι πρὸς τὰ ἔλκη μετ' ἀλφίτου· τὴν δὲ ῥίζαν πρὸς ἐρυσίπελας ζυσεύεισαν, καὶ ὅχει δευδεύεισαν πρὸς τὰ ποδαγρικὰ καὶ πρὸς ὕπνον καὶ πρὸς Φίλτρα. διδάσκει δ' ἐν οἶνῳ, ἢ ὅχει· τέμνουσί τε τροχίσκους, ὥσπερ ῥαφανίδος, καὶ ἐνείραντες ὑπὲρ γλεῦκους, ἐκρέμασαν ἐπὶ καπνῷ. ὁ δὲ ἐλλίβορος ἐπὶ ταῦτα τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καρπῷ χρήσιμος. εἴτε οἱ ἐν Ἀντικύρῃ καθάπερ Φασὶ τῷ καρπῷ καθάρειν. ἔχει δὲ σισαμώδη τοῦτον. πλείω δὲ καὶ τοῦ πάνακος τὰ χρήσιμα, καὶ οὐ πάντα πρὸς τὰ αὐτὰ· ἀλλ' ὁ μὲν καρπὸς πρὸς τὰς ἐξαμβλώσεις καὶ τὰ σπάσματα καὶ τοὺς τοιοῦτους πόνους, ἔτι τε πρὸς τὰ ὤτα καὶ τὰς Φωνασκίας· ἡ δὲ ῥίζα πρὸς τε τοὺς τόκους καὶ τὰ γυναικεία, καὶ πρὸς ὑποζυγίων φύσεις· χρησίμη δὲ καὶ πρὸς τὸ ἥρπιν μύρον διὰ τὴν εὐωδίαν· ἰσχυρὸν δὲ περὶ Συρίαν, καὶ τέμνονται περὶ πυραμντόν. τοῦ δὲ κυκλαίου ηὐ μὲν ῥίζα πρὸς τὰς ἐκπνεύσεις τῶν φλεγμονῶν, καὶ πρόσθετον γυναιξί, καὶ πρὸς τὰ ἔλκη ἐν μέλει· ὁ δὲ ὅπως πρὸς τὰς ἀπὸ κεφαλῆς καθάρσεις ἐν μέλει ἐκχεόμενος, καὶ πρὸς τὸ μεθύσκεν, ἐὰν ἐν οἶνῳ διαβρέχων διδώ τις πίνειν. ἀγαθὴν δὲ τὴν ῥίζαν καὶ ὠκυτοκίον, περιάπτον καὶ εἰς Φίλτρα· ὕταν δὲ ὀρύξωσι κατακαίουσιν, εἴτ' ἐν οἶνῳ δεύσαντες, τροχίσκους ποιοῦσιν, ὥσπερ τρυγὸς, ἢ ῥιπτόμεθα. καὶ τοῦ σικίου δὲ τοῦ ἀγρίου τὴν μὲν ῥίζαν, ἀλλὰ καὶ ψώρας βοσκημάτων· τὸ δὲ σπέρμα χυλίσθεν ποιεῖ τὸ ἐλατήριο· συλλέγεται δὲ τοῦ Φθινοπώρου· τό τε βέλτιστον γάρ. τῆς δὲ χαμαιδρουοῦ τὸ μὲν φύλλον πρὸς τὰ ῥήγματα καὶ πρὸς τὰ τραύματα ἐν ἐλαίῳ τριβόμενον, καὶ πρὸς τὰ νεύμενα ἔλκη· τὸν δὲ καρπὸν καθάρειν χολήν· ἀγαθὴν δὲ καὶ ὀφθαλμοῖς, πρὸς δὲ τὰ ἄργεμα προσάγειν τῷ φύλλῳ τρίψαντα ἐλαίῳ. ἔχει δὲ φύλλον μὲν ὁλόπερ δρύς, τὸ διαστάσημα τῆς ὀλῆς, ὅσον σπιθαμίων, εὖοσμον δὲ καὶ ἡδύ. τὸ μὲν οὖν μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ πάντα τὰ μέρη χρήσιμα τυγχάνειν, ἐκ ἴσως ἄτοπον, θαυμασιώτερον, οἷον ἐξ τῆς θαψίας ἐξ τῆς ἰσχάδος· οἱ δ' ἄπιοι καλῶσι· ἐξ τῆς λιβανωτίδος. ὅσα γὰρ αὐ καὶ κάτω ἢ καὶ ἄνω τὰ αὐτὰ δύναται καθάρειν· ὥσπερ τὸ ἐλατήριο, οὐδὲν ἄτοπον. ἔχει δὲ ἡ θαψία φύλλον μὲν ὅμοιον τῷ μαράθρῳ, πλὴν πλατύτερον, καυλὸν δὲ νερθηκώδη, ῥίζαν δὲ λευκὴν. ἡ δ' ἰσχὰς ἢ ἄπιοι φύλλον μὲν ἔχει πηγανώδες βραχὺ, καυλοῦς δὲ ἐπιγείους τρεῖς, ἢ τέτταρας, ῥίζαν δὲ ὅταν περ ὁ ἀσφάδεος, πλὴν λεπυρώδη· Φιλεῖ δὲ ὀρεῖνὰ χωρία καὶ κοχλακώδη· ξυλλέγεται δὲ τοῦ ἥρος. τοῦτο μὲν ἴδιον τῶν εἰρημέων. ὁ δ' ἐλλέβορος ὅτε μέλας καὶ ὁ λευκός, ὥσπερ ὁμώνυμοι φαίνονται, καὶ τῇ ὄψει παραπλήσιοι εἶναι, πλὴν τῆς ῥίζης. αὐτὴ δὲ τῷ μὲν λευκῇ, τοῦ δὲ μέλαινα· τὴν δὲ μορφὴν αὐτῶν τοίαν· καυλὸν μὲν ἀνθηρῶδη, βραχὺν σφῶδρα, φύλλον δὲ πλατύσχισον, ὅμοιον τῷ τοῦ νάρθηκος, μήκος ἔχον εὐμηκες, εὐφὺν δὲ ἐκ τῆς ῥίζης ἡρτημένον καὶ ἐπιγείῳ φύλλον, πολὺρίζον εὐ μάλα ταῖς πλείσταις καὶ χρησίμοις· ἀναιρεῖν δὲ τὸν μέλαινα καὶ ἴππους καὶ ὕς· διδὼ καὶ οὐδὲ νέμεσθαι

folium utile esse dicunt ad ulcera una cum farina; radicem vero ad erysipelas rasam, & aceto adpersam ad dolores podagricos, & ad somnum, & ad res amatorias: dant autem cum vino, aut aceto, secantque in rotulas, uti raphani, & traicientes suspendunt super fumum musti. Elleborus praeterea radice, & semine utilis, ut aiunt ii, qui in Anticyra degunt, qui & semine purgant. Idem valet & sesamum. Plura autem sunt & panacis utilia, sed non omnia ad eadem: at semen quidem ad abortus, & ad convulsiones, & ad huiusmodi morbos; praetereaque & ad aures, & ad roborandam vocem: radix vero ad partus, & ad muliebria, & ad iumentorum morbos; utilis est & ad nasale unguentum propter suavitatem odoris. Validum autem est circa Syriam, & secant circa tritici messem. Cyclamini autem radix ad expirationes phlegmonicas quidem, & exhibetur mulieribus, & ad ulcera cum melle: succus vero ad fluxiones capitis melle commixtus, & ad ebrietatem, si dederis ad bibendum una cum vino: optima autem eius radix, partum enim promouet, & ad res amatorias (1) pro amuleto: ubi effoderint adurunt; deinde vino irrigantes, pastillos faciunt instar faecis vini, qua maculae deterguntur. Et cucumis silvestris radix quidem ad impetiginem & ad scabiem erodentem: fructuum succus in humorem concretum redactus elaterium facit: colligitur autumnis; tunc enim optimus. Chamaedris folium ad rupturas, & ad vulnera in oleo tritum, & ad ulcera depascencia: semen vero purgat bilem: optimum & oculis, & ad ulcera oculorum, addendo folia trita in oleo: habet autem folia ut quercus: altitudo eius tota est unius spithamae, boni odoris, & suavis: haec autem herba habet partes utiles omnes, non tamen ad idem; nec forte absurdum, etsi hoc est mirabilius, ut & partes thapsiae, & ischadis, quam quidam apium vocant, & libanotidis: haec enim omnia & infra, & supra possunt purgare, ut facit elaterium, & hoc non est absurdum. Habet autem thapsia folium simile foeniculo silvestri, sed amplitudine maius, & caulem ad narthecis similitudinem, radicem vero albam. Ischas autem dista, folium habet rutaceum breve, caules vero ad terram tres, aut quatuor, & radicem, ut asphodelus, sed squamosam: amat loca montana, & petrosa: colligitur vere. Hoc est proprium rerum distarum. Elleborus autem, sive niger, sive albus, ut cognomines apparent, ita visu similes sunt, praeterquam in radice: haec autem unius est alba, alterius vero est nigra, facies tamen illorum est eadem: caulem quidem habent rutilum, brevem valde, folium vero amplissimum, simile illi narthecis, longitudinem habens bene multam, statim a radice dependentem, & folia ad terram appropinquantia, multiplici radice & bene multis utili: sed occidere nigrum & equos, & sues aiunt, quare ipsos neque hoc pasci:

(1) Plin. Lib. XXV. Cap. IX.

μεσθαι τῦτον· τὸν λευκὸν δὲ νίμεσθαι τὰ πρόβατα, καὶ ἐκ τούτου πρῶτον συνοφθῆναι τὴν δύναμιν καθεμένων ἐκείνων. ὥραίος δὲ μετοπάρυ· τοῦ δὲ ἥρος, ἄωρος. ἀλλὰ πρὸς τὴν Πυλαίαν οἱ ἐκ τῆς Οἰτης συλλέγουσι· πλεῖστος γὰρ ἐνταῦθα φύεται ἢ ἄριστος· μοναχοῦ δὲ φύεται τῆς Οἰτης περὶ τὴν Πυρᾶν· μύσγεται δὲ πρὸς τὴν πύσιν, ὅπως εὐερέσῃ, τὸ τῆς ἐλλεβορινῆς σπέρμα. τοῦτο δ' ἐστὶ ποάριον· φύεται δ' ὁ μὲν μέλας πανταχοῦ· καὶ γὰρ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ, καὶ παρ' ἄλλοις· ὁ δὲ λευκὸς ὀλιγαχοῦ. βέλτιστοι δὲ καὶ οἱ . . . .

pasci: albo vero pasci oves, & ex hoc primum conspici virtutem, dimittentibus ipsis. Tempus vero opportunum est autumnus: ver, autem inopportunum: sed ad Pylaeam qui sunt ex Oeta colligunt: plurimus enim illic nascitur & optimus: solummodo provenit ex Ortha circa Pyram: miscetur ad potionem, ut bene vomas, elleborines semen. Haec autem est parva herba. Nascitur autem niger ubique: etenim in Boeotia, & in Euboea, & apud alias gentes: albus autem raro. Optimae ibi sunt oves . . . .

CODICVM GRAECORVM

QVI IN CELEBERRIMA MEDICEA BIBLIOTHECA

RELIGIOSISSIME ADSERVANTVR,

RECENSIO

INCEPTA MENSE IVLIO DIE VIGESIMA QVARTA

ANNO MDCCLX.

DIE VERO DECIMAQVINTA MENSIS APRILIS A. MDCCLXIX.

COMPLETA

FELICITER EXPLICIT.

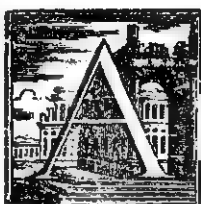
INDEX GENERALIS

IN TRIA CATALOGI GRAECORVM CODICVM VOLVMINA

QVO SINGVLORVM AVCTORVM NOMINA ET OPERA IN IIS
RECENSITA, ALPHABETICE SVB OCVLOS PONVNTVR.

*Nota quod numerus Romanus maior Tomum, Arabicus columnam, sive
paginam, Romanus vero minor paragraphum designat.*

A

BARIDIS Hyperborei, Seu-
chi filii, sacerdotis Apol-
linis, non ante Olympia-
dem tertiam celebris, Epi-
stola ad Phalaridem. Tom.
II. pag. 334. §. LIX. & p.
434. §. XIX.

ABGARI toparchae Edeffeni ad Iesum, &
Iesu ad eandem per Ananiam cursorem E-
pistolae. I. 360. XX.

ABRAMI S. Vita conscripta a S. Ephrae-
mo Syro. I. 504. XII.

ACACII Caesarensis Episcopi, Eusebio
successoris, fragmentum. I. 137. X.

ACATHISTAE Virginis Officium. I. 40.
XIV.

ACHILLIS TATHI, Alexandrini, Echni-
ci primum, deinde Christiani, atque etiam,
si credimus Suidae, Episcopi, incertae ad-
modum aetatis, Isagoge, seu Introductio in
Arati Phaenomena. II. 67. Cod. XLIV. §. III.

ADAM & EVA in antiquo Bibliorum
Codice depicti. I. 69. I.

ADAMANTII Sophistae, gente Iudaei,
qui tempore Attici Episc. Constantinopolita-
ni Christianam amplexus religionem, Alexan-
driam se contulit, ibique sedem fixit, Tracta-
tus de Ventis. II. 67. Cod. XLIV. §. II. Phy-
siognomica Libris duobus. III. 15. III.

ADAMANTIO. Vid. *Nemefius Emeſenus*.

ADRIANI Papae IV. Epistola ad Basilium
Achridentum. I. 10. LXXXVIII.

ADRIANI Rhetoris, Phoenicis, Herodis
Attici discipuli, & Aristidis in declamando
aemuli, Excerpta ex eius declamationibus, ca-
pitibus quinque distincta. II. 353. XXVI.

Adulterae mulieris historia deest in anti-
quo Evangeliorum Codice. I. 135. XII. Ra-
tio adfertur huius defectus. Ibid.

AELIANI CLAVDII Praenestini, qui Ro-
mae saeculo post Christum secundo sub Imp.
Antonino Pio claruit, Variarum Historiarum
libri quatuordecim. II. 609. IV. & 686.
III. De natura, seu proprietate animalium
libri septem ac decem. III. 296. I. & 298.

II. Cit. ab Arsenio Monembasiae Archiep.
I. 549.

AELIANI Tactici, integro prope saeculo
antiquioris Aeliano historiarum scriptore,
Tactica ad Adrianum Imp. II. 230. XVIII.
Eiusdem, seu potius Aeneae Tactici Com-
mentarius de toleranda obsidione. Ibid. XIX.

AENEAS TACTICVS. Vide *Aelianus*.

AEOLVS scriptor Fabricio ignotus cit. in
Viol. Comp. I. 549.

AESCHINIS, Oratoris Atheniensis, disci-
puli Isocratis. Epistolae quatuor. II. 351.
XIX. Orationes tres, nimirum contra Ti-
marchum; de perfide obita ad Philippum
legatione; & contra Ctesiphontem, cum argu-
mentis in singulas; duplici auctoris vita in prin-
cipio, altera anonymi, altera Apollonii; &
uberrimis scholiis in margine. Ibid. 423.
VIII. Eaedem Orationes tres cum scholiis
nonnullis Latinis. Ibid. 444. III. & seqq.
Epistolae sex. Ibid. 425. XXVII. Epistolae
duodecim. Ibid. 444. II. & 491. XX. & 588.
III. & 618. II. & 678. II. Oratio contra
Ctesiphontem. Ibid. 588. I. Apologia de
perfide obita ad Philippum legatione. Ibid.
588. II. Sententiae quaedam. III. 325. XXII.
Cit. in Violaria Compositione. I. 549.

AESCHYLI, poetae Atheniensis, qui sae-
culo ante Christum quinto claruit, Tragoediae
tres, nimirum Prometheus, septem ad The-
bas, & Perſae, cum poetae vita in prin-
cipio, anonymi argumentis, scholiis margina-
libus, & epigrammatis quibusdam iambicis
in fine singularum. II. 44. II. III. & IV. &
119. I. Eaedem Tragoediae tres sine ar-
gumentis. 74. III. & 124. IV. Eaedem
Tragoediae tres cum argumentis, scho-
liis &c. ut supra pag. 44. sed tragoedia
tertia in fine mutila. Ibid. 76. VII. Tra-
goediae duae, nimirum Prometheus, ac se-
ptem supra Thebas, una cum poetae vi-
ta in principio, scholiis marginalibus, glos-
sis interlinearibus, & argumentis in singu-
las. 79. V. & III. 421. Cod. V. Tragoe-
diae quinque, nimirum, Prometheus, septem
su-

supra Thebas, Persae, Agamemnon, & Eumenides, cum poëtae vita in principio, argumentis in primam, quartam & quintam, glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. II. 83. II. Tragoediae septem, nimirum, Persae, Agamemnon, Choëphori, Prometheus, Eumenides, septem supra Thebas, & Supplices, item cum scholiis marginalibus antiquissimis, argumentis, & poëtae vita in fine. 133. II. Prometheus. 173. III. De Nili adicentia, seu adlutione sententia. 583. II. & 610. VI. Persae cum scholiis. III. 290. VII. Cit. in florilegio sententiarum. I. 253. & in violar. composit. 549.

AESOPi e Phrygia fabulatoris, qui saeculo ante Christum VI. floruit, Fabulae centum ordine alphabetico dispositae, cum duplici eius vita in principio, quarum prima auctorem fortasse habet Maximum Planudem. II. 383. III. Eadem Fabulae cum unica Aesopi vita. 464. IV. Proverbia. 466. XI. Fabulae sexaginta una. 555. II. Fabulae impressae Venetiis in 4. sine anni indicio. 608. Cod. XVII. Sententiae. III. 325. XXII. Fabulae centum quadraginta octo. 415. Cod. LXXIX. Cit. in violar. composit. I. 549. & in florileg. sententiar. 253.

AETII Amideni, medici celeberrimi, & Comitum Opificii, qui aliquanto iunior est Oribasio, & a nonnullis cum Aëtio Antiocheno haeresiarcha perperam confunditur, syntagmatis medicinae ex veteribus contractae, quod Tetrabiblos nuncupatur, libri septem, a nono scilicet usque ad decimum quintum inclusive. III. 139. I. & seqq. Eiusdem Operis libri tres, scilicet sextus, septimus & octavus. 146. I. & seqq. Ex libro secundo & tertio eiusdem Operis capita quaedam excerpta. 146. IV. Eiusdem Operis libri quatuor posteriores. 151. I. & seqq. Accuratissima synopsis de urinis, translata e medica arte Persarum. 153. II. De significatione ex pulsibus Excerptum. 153. III. Eiusdem Operis medici liber decimus, undecimus, & pars duodecimi. 157. VII. Prior libri tres. 159. I. & seqq. Libri tres posteriores. 160. I. & seqq. Libri quinque, nempe nonus, decimus, undecimus, duodecimus, & decimus tertius. 166. Cod. XVIII. Libri priores quinque. 168. I. & seqq. Libri posteriores octo. 169. I. & seqq.

AFRICANAE Synodi Canon adlegatur ab Iustiniano Imp. in anecdoto a nobis edito. I. 193. Epistola ad Caelestinum Papam. 73. XXII. Ad Bonifacium Romae Papam Epistola. 478. IV.

AFRICANVS. Vide *Sextus Iulius Africanus*.

AGAPETI, Diaconi magnae Ecclesiae Constantinopolitanae, Liber ad Imp. Iustinianum Magnum de Imperio bene administrando, Capitibus constans LXXII. quorum primae litterae reddunt verba, Τῷ θεοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγα-

πητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. II. 261. XX. & 533. XXIV. & III. 109. XXXVIII. & 298. III. Cit. in florileg. sentent. I. 253.

AGATHAE S. Martyrium. I. 23. II.

AGATHANGELI cuiusdam (nescio an Ilius, ex cuius narrationibus excerpta refert Allatius in Diatriba de Georgiis) Vita S. Gregorii Armenii. I. 276. II.

AGATHARCHIDIS Cnidii, peripatetici, quem sub Ptolemaeo Philometore ac deinceps vixisse observat Vossius de Hist. Gr. & alii, Excerpta quaedam brevia de proprietatibus quorundam populorum. III. 326. XXV.

AGATHIAE Myrinaei, Memnonii rhetoris & Pericleae filii, professione scholastici, & religione Christiani, qui saeculo post Christum sexto claruit, Excerptum de Phocensium in Massaliam transmigratione, & de Francis, ex eius chronographia desumptum. II. 530. IX. In Plutarchum sepulcrales versus heroëlegi. 626. I. Ex eius historiae libris quinque, varia Excerpta. III. 113. LXIV.

AGATHODAEMONIS Chemici ad Osiridem Aegypti regem quartum de rebus Chemicis liber. III. 355. XXXVIII.

AGATHONIS cuiusdam poëtae incertae aetatis distichon iambicum de Deo. III. 224. Cod. VII.

AGATHONIS Papae ex confessione fidei missa ad VI. Synodum. I. 122. XXXVI. Eiusdem & cum eo sextae synodi Canon de azyms, quae offerunt Latini. 416. XXIX. Cit. in expositione sacrorum praeceptorum. 98. in florilegio sententiar. 253. in thesauro orthodoxae fidei. 432. & in violar. comp. 549.

AGESILAVS &

AGRIPPINVS, Fabricio ignotus, citantur in viol. comp. I. 549.

ALBINI, philosophi Platonici, Galeni aequalis, & qui certe post Thrasyllum & Der-cyllidem scripsit, Introductio in Platonis Dialogos. II. 485. III. & III. 258. VI.

ALCAEVVS cit. in violar. composit. I. 549.

ALCIDAMANTIS Eleatis, qui saeculo ante Christum V. floruit, Oratio inscripta Vlysses contra Palamedem prodicionis. I. 533. VII. & II. 339. XXXIV. & 435. III. Oratio contra Sophistas. II. 338. XXXIII. & 435. III.

ALCINOI, philosophi Platonici celeberrimi, incertae aetatis, sermo didascalicus, seu Compendium philosophiae Platonicae. I. 443. XIV. II. 485. V. III. 23. X. & 257. III.

ALCIPHONIS rhetoris ac sophistae, incertae aetatis, antiquioris tamen Aristaeoneto, Epistolae Piscatoriae & Amatoriae quinquaginta una. II. 492. XXI.

ALCMAN lyricus cit. in violar. compos. I. 549.

ALDRICHII Caroli Epistola ad Ant. M. Salvinum Oxoniae Cal. Ianuar. MDCCIX. scripta. II. 436.

ALEXANDRI Aphrodisiensis, medici & phi-

philosophi celeberrimi, qui principio saeculi post Christum tertii floruit sub Imp. Septimo Severo & Antonino Caracalla, in Aristotelis librum de sophisticis elenchis Commentarius. III. 9. Cod. xiii. & 10. Cod. xvii. ubi dicitur esse vel Michaelis Ephesii, vel Pselli) & 27. Cod. ii. & 30. Cod. vi. & 241. xvii. Quaestionum naturalium libri priores duo, & initium tertii. 22. ix. In Aristotelis Topica Commentarius. 31. Cod. ix. & 241. xvi. In primum librum Analyticorum priorum Aristotelis Commentarius. 32. Cod. xi. & 33. Cod. xiii. cum scholiis marginalibus manu ut videntur Angeli Politiani. Problematum physicorum libri duo. 161. iv. De febribus libellus. 161. i. In libros tantum decem Aristotelis Metaphysicorum Commentarius. 246. xxvi. Problematum libri duo edit. Ald. Venet. mccccxcvii. fol. 282. Cod. xxvi. In quatuor Aristotelis libros de Meteoris Commentarius. 388. Cod. ix. In Aristotelis Metaphysicorum libros quatuordecim Commentarius. 393. Cod. xii. Cit. in violar. composit. I. 549.

ALEXANDER ex interrogationibus ad magnum Eusebium Alexandrinum citatur in expositione sacrorum praeceptorum. I. 98. ii.

ALEXANDRI Magni Macedonum Regis, Aristotelis discipuli, qui saeculo ante Christum quarto floruit, sententiae quaedam. III. 325. xxi. & xxii. Epistola ad Aristotelem. 326. xxvi. Alia fratri Ionathae. I. 358. i.

ALEXANDRI monachi, incertae aetatis scriptoris, Commentarius historicus de Constantino Imp. I. 410. iv.

ALEXANDRI Sophistae, Numenii rhetoris, qui sub Adriano Imp. claruit, filii, libellus de figuris sensus, ac dictionis. II. 265. xxxix. Vide *Menander Rhetor*.

ALEXANDRI Tralliani, qui saeculo post Christum sexto floruit, de dignoscendis & curandis morbis & adfectibus corporis humani Opus in libros duodecim divisum. III. 95. v. & seqq.

ALEXII COMNENI Imp. qui imperium ab anno mxxxii. usque ad annum mcxviii. obtinuit, significatio synodica de non faciendis nuptiis septimi gradus. I. 9. lxxxii. Novella, de sponfalibus. Ibid. lxxxiv. De producendis testibus. 80. lxxxiii. Novella de contractibus matrimonialibus. III. 179. ii. Ad Dominum Nicolaum Sclerum Caesariensem responsum de iis, qui a sententia iudicis provocant. Ibid. iii.

ALEXII MACREMBOLITAE, incertae aetatis scriptoris, & Fabricio ignoti, in S. Matthaeum, & S. Io. Theologum terrasticha. II. 167. cxcvii. De regno Dei, & de mortuis illud consequentibus terrastichon. 172. cxcxiv. Alia carmina iambica & politica in varia argumenta. Ibid. ccxxxi. seqq.

ALEXII Patriarchae Constantinopolitani ab anno mxxv. ad annum mxliii. Decisio de

diversis rebus Ecclesiasticis. I. 78. lv. Ad Theophanem Thessalonicae. 79. lxxviii. De nuptiis. 10. xciii. & 80. lxxvii. Iudicium synodicum de matrimoniis. 81. lxxxvi.

ALEXII S. vita. I. 522. xlii.

ALEXIS cit. in violar. composit. I. 549.

AMASIDIS, Aegyptiorum regis, Epistola ad Polycratem Samium. II. 353. xxix.

Cit. in violar. composit. I. 549.

AMBRACIVS cit. in florilegio sententiar. I. 253.

S. AMBROSII Mediolanensis Archiep. Vita. I. 507. iv. & 508. iv. Citatur a Niceta Choniata in thes. orth. fidei. 432.

AMELII philosophi Platonici de Ioannis theologia. I. 496. ii.

AMMIANI incertae aetatis scriptoris, interpretatio metrica primi psalmi Davidici ad imitationem Apollinari. I. 64. ii.

AMMONAE Abbatis, & coenobii Nitrien- sis in Aegypto conditoris, de quo Athanasius in vita Antonii &c. Capita paraenetica, si- ve aetetica undeviginti. I. 472. xxii.

AMMONIVS quidam Alexandrinus presbyter, incertae aetatis scriptor, citatur in catena in septem Epistolas Catholicas. I. 102. iv. In expositione Sacror. Praeceptor. 98. ii. In catena in quatuor Evangelistas. 161. iv. In catena ad Danielelem. 21. vii.

AMMONII philosophi, Hermiae filii, qui saeculo post Christum sexto claruit, de usu Astrolabii libellus. II. 39. ii. & 55. iii. Introductio in universam philosophiam cum scholiis marginalibus. 116. x. & 386. viii. & III. 38. i. In quinque Porphyrii Voces Commentarius cum scholiis item marginalibus. I. 493. v. & II. 117. xi. & III. 3. v. & 8. iii. iv. & 17. ii. & 23. ii. & 31. i. & 38. iii. & 237. i. initio mutilus. In Arist. decem Praedicamenta comment. cum Arist. vita in principio, & prooemio. III. 4. vi. & vii. & sine Arist. vita. 24. vii. & ita pag. 33. i. & 35. Cod. xvi. & 38. v. In Aristotelis librum de Interpretatione Commentarius. 5. ix. & 31. ii. & 38. Cod. xxiii. & 239. ix. In Isagogen Porphyrii breve scholion. I. 493. vi. Vide *Philoponus Ioannes*.

AMMONIS Episcopi Elearchiae de conversatione & vita SS. Pachomii & Theodori Epistola ad Theophilum patriarcham Alexandrinum. I. 505. xxii.

S. AMPHILOCHII Iconiensis Episcopi, qui obiit circa annum Christi cccxciii. Epistola ad Seleucum. I. 201. lxi. Vita & miracula S. Basilii Archiep. Caesareae. 277. v. & 416. vi. & 511. xix. & 522. xxx. De Virgine Maria, de Anna, & Symeone. 278. & 442. vii. Sermo in Domini circumcisionem, & brevis laudatio in Magnum Basilium. 522. xxxi. Citatur a Niceta Choniata in thes. orth. fidei. 432. & in florilegio sententiar. 253. Ex eius Epist. ad Seleucum excerptum, *quomodo dicamus Deum crucifixum, Deum passibilem &c.* II. 114. iii. De Trinitate & Spiritu Sancto Excerpta. 600. Cod.

xi. §. II. In S. Amphilochem versus. I. 27.

II. LII. & 400. XXXVI.

AMPHIS cit. in florileg. sententiar. I. 253.

ANACHARSIDIS Scythae, aequalis Solonis, Epistolae novem cum titulis, & initiis. II. 334. LVIII. & 434. XIX. Eadem Epistolae. 350. III. Eiusdem Epistolae octo. 425. XXIV. Epistola ad Croesum. 491. IX. Epistolae quinque. 588. V. Effata quaedam. III. 320. X. & 325. XXII. Citatur in florileg. sentent. I. 253. & in violar. composit. 549.

ANACREON poeta cit. in violar. composit. I. 549.

ANASTASIAE S. martyrium cit. in expositione sacror. praecept. I. 100.

ANASTASII Imp. ad Abbatem Theodosium Archimandritam Epistola. I. 505. XVIII.

ANASTASIVS Sinaita, Patriarcha Antiochenus, qui circa annum Christi DIC. obiit, cit. in catena ad Psalmos. I. 91. XXIV. In quatuor Evangelistas. 161. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 347. & in alio opere anonymi contra eundem. 358. in expositione sac. praecept. 98. & in thes. orthod. fidei. 432. Excerpta ex Hodego. 121. XXXII. Sermones tres de hominis creatione. 195. VI. In sextum Psalmum. 196. IX. & 284. XIX. Sermo tertius de hominis creatione profertur. 299. Excerptum ex eius sermone *περί της ἀγίας συνόδου*. 361. XXV. Quedam de terminis theologicis circa mysterium incarnationis. 364. I. Definitiones desumptae ex Hodego. 402. LIII. Sermo in transfigurationem Domini. 456. XXIX. In decollationem Praeursoris. 457. XLV. De septem aetatis hominis gradibus. 469. XXI. Quaestiones & responsiones. 524. I. & 525. I. & 540. I. De rectis Christianorum dogmatibus sermones duo. 544. III. Responsio ad quaestionem, utrum melius sit assidue communicare, an ex intervallo. II. 650. IV. De Fide Excerptum, ex eius Hodego desumptum. III. 294. V. Eius testimonium de praedeterminatione & praescientia Dei. 295. VIII.

ANASTASII Persae vita a Georgio Pifide conscripta. I. 412. XVI. Alia, auctore Metaphraste. 418. XXI. & 498. IV.

ANATOLII Episcopi Thessalonicensis Orationes in decollationem S. Io. Baptistae, quae Ioanni Chrysostomo tribuuntur. I. 457. XLIII. & 496. XXII. Aliae in idem argumentum Orationes tres. II. 687. V.

ANATOLIVS Alexandrinus, Christianus, Episcopus in Syria Laodiceus circa ann. Chr. CCLXX. Vide *Arithmeticae Theologumena* in serie philosophorum Anonymorum.

ANAXAGORAE Clazomenii, qui fuit Anaximenis auditor, & quadraginta annis ante Democritum natus est, de Nili adscensu, seu adlutione sententia. II. 583. II. & 610. VI. Sententiae quaedam. III. 320. X. 325. XXII. Cit. in florileg. sententiar. I. 253. & in violar. composit. 549.

ANAXAMARIS &

ANAXANDRITES citantur in violar. composit. I. 549.

ANAXARCHI Abderitae philosophi ex eorum secta, qui *εὐδαιμονικοί* dicebantur, dicta quaedam sententiosa. III. 320. X. Cit. in violar. composit. I. 549.

ANAXIMENIS Eurystrati filii Milesii, Anaximandri discipuli, Epistola ad Pythagoram. II. 491. XII. Cit. in violar. composit. I. 549.

ANCYRANI Concilii Canones. I. 72. XIV. & 397. XV. & 477. IV.

ANDOCIDIS Atheniensis rhetoris, Leogorae filii, qui saeculo ante Christum quinto floruit, Orationes quatuor, nimirum de mysteriis, de suo ipsius reditu, de pace cum Lacedaemoniis ineunda, & contra Alcibiadem. I. 532. I.

ANDREAE Cretensis Archiepiscopi, patria Damasceni, cognomine Hierosolymitani ob monasticam vitam Hierosolymis initam, qui circa A. C. DCCXX. vel DCCXXXIII. obiit, sermo in nativitatem Deiparae. I. 30. XCII. & 441. III. & 495. I. Alius in idem festum. 510. I. & 519. I. Canon in agentes animam. 40. XIII. Commentarius in Apocalypsim. 289. I. Sermo in annunciationem Deiparae. 442. X. In sacratissimam dormitionem. Ib. XI. & XII. In transfigurationem Domini. 455. XXVI. In dormitionem Virginis. 456. XXXVI. XXXVII. & XXXVIII. Encomium in S. Apostolum Titum. 457. XLI. Sermo in decollationem Praeursoris. 457. XLV. In exaltationem Crucis. 495. II. & 511. III. In dormitionem Deiparae Oratio II. in fine mutila. II. 600. Cod. XI. §. I. Eius testimonium de praedeterminatione & praescientia Dei Excerptum ex triodio in feriam secundam maioris hebdomadae. III. 295. VIII. Cit. ab Ioanne Cantacuzeno contra Palamam. I. 347. & in thes. orth. fid. 432.

ANDREAE cuiusdam chartophylacis Libadinarii tetrastichon iambicum in Iudicem. III. 417. I.

ANDREAE Archiep. Caesareae Cappadociae, quem saeculo post Christum natum nono vixisse ferunt, in Apocalypsim S. Io. Prologus. I. 138. XI.

ANDREAE cuiusdam expositio in Areopagitam (eadem videtur ac S. Maximi). I. 51. I.

ANDREAE Lopadiotae, scriptoris Fabricio ignoti, in Crucifixionem carmina iambica. II. 170. CCXIII.

ANDRONICI Byzantii, qui forte idem est cum sequenti Andronico Callisto, epigramma versibus hexametris in librum a Bessarione Cardinale, & Patriarcha Constantinopolitano pro Platone compositum. II. 92. II. & 96. X.

ANDRONICI Callisti Thessalonicensis, philosophi Peripatetici, qui saeculo post Christum decimoquinto floruit, Epistola ad Card. Bessarionem, suae pro Theodoro Gaza adversus Plethonem apologiae nuncupatoria. II. 483. XIII. Eiusdem *ἀντιρρησις*, seu Apo-

Apologia pro Theodoro Gaza adversus Plethonem. Ibid.

ANDRONICI Rhodii, in successione ab Aristotele undecimi, Boethii Sidonii praeceptoris, paraphasis ethicorum Aristotelis ad Nicomachum. III. 173. Cod. III.

ANGELI Politiani, qui saeculo post Christum decimoquinto floruit, Epistolae ad Varinum Camertem Excerptum Latinum. II. 281. Epigramma tetrastichum Graece & Latine in laudem Varini Dictionarii. Ibid. Epigramma Graecum elegiacum versuum quatuordecim in Euripidis Andromachen. III. 224. Cod. VI.

ANGELORVM SS. Officium. I. 40. IX.

ANNVNCIATAE SS. Virginis Officium. I. 41. XIX.

ANICII Manlii Severini Boetii, qui anno Christi DX. sub Theodorico Ostro-Gothorum in Italia Rege solus Consulatum gessit, eiusdemque iussu anno Christi DXXIV. vel iuxta alios DXXVI. Ticini in carcere occisus est, de Consolatione Philosophiae liber e Latino in Graecum translatus a Maximo Planude, cum scholiis marginalibus. II. 327. IX. & III. 236. I. Eiusdem Dialectica item a Maximo Planude e Latino in Graecum translata, cum scholiis marginalibus uberrimis. III. 21. III. Vid. *Georgius Pachymeres*.

ANNAE Comnenae Porphyrogenitae & Caesarissae, Ioannis Comneni sororis, & Alexii Comneni Imp. & Irenes primogenitae filiae, versus in Christum. I. 25. XL. Nonnulla de eadem subnotantur. Ibid. Alexiadus, sive de rebus Alexii Comneni parentis sui libri quatuordecim. II. 656. Cod. II.

ANONYMI, sive ANEPIGRAPHI Auctores.

Grammatici & Rhetores.

Institutio super orationibus, epistolis & versibus scribendis. I. 142. II. Fragmentum grammaticum, initio & sine mutilum, de accentibus, apostrophis, &c. II. 43. I. Declinationes nominum, & verborum. Ibidem III. De variis poetarum & poematum generibus. 76. VII. & 133. II. De nomine ac potestate vigintiquatuor litterarum Graecarum. 76. VII. De variis heroicorum versuum speciebus. 77. I. Etymologiae & alia quaedam in primum Euripidis drama de Hecuba; alia pauca de variis pedum metricorum generibus. 79. III. De pedibus & mensuris versuum. 85. III. Excerptum de tragicarum poeseos speciebus. 91. III. Canones grammatici de dialectis Ionica, Attica, Dorica, Aeolica, & Boeotica (forte sunt Gregorii metropolitae Corinthi). 94. V. Tractatus latinus de arte metrica contextus ex Donato maiore, Beda, Isidoro, & Honorato, opus cuiusdam Fratris Ord. Praedicatorum. 94. VII. In Herculis scutum Excerpta enarrationum brevissima. Ibid. IX. Declamationes rhetoricae quatuor, nimirum: Prima, quae verba diceret Ajax videns Vlyssē apud in-

feros. Secunda, quae diceret Iupiter videns Ino in vaccam conversam. Tertia, quae Adraustus Thebanis post victoriam non permittentibus sepeliri Argivos in bello interemptos. Quarta, quae Ismenias tibicen, super everfas Thebas canere tibiis ab Alexandro coactus. 194. XIV. Lexicon verborum iuxta alphabetum indicans casus, quibus iunguntur, ac breviter exempla constructionum apponens. Ibid. xv. Tractatus de dialectis Ionica & Aeolica. Ibid. xvi. Regulae declinationum nominum & verborum iuxta quinque dialectos. 245. III. Dictionarium alphabeticum de differentiis similium vocum secundum litteras, accentus, & spiritus. 262. XXIV. & xxv. Praecepta quaedam ad rectam scribendi rationem utilia. 263. xxx. Proverbia iuxta alphabetum collecta ex omni graecanica eruditione, valde utilia. 266. XLIV. Flosculi vocum & sententiarum, earumque explicationes tum ex sacris litteris, tum ex profanis auctoribus desumptae. 272. II. De dictionis adfectionibus, quae in poetis potissimum libris occurrunt. 278. V. De figuris, quae soloecismi speciem habent, quae & quarum dialectorum sint. Ibid. VI. Tractatus de constructione. 296. II. Oratio ad Imperatorem quemdam. 297. XI. De pedibus & metris versuum. 316. V. Tractatus grammaticus, seu orationis grammaticae examinandae ratio ad instar Moschopuli schedographiae. Ibid. II. De nominum & verborum declinationibus Excerpta breviter. 330. III. De duobus viris Cleomene & Aristomene, qui fortiter in bello se gesserant, & de palma certabant, declamationis excerptum. 353. XXVII. Quatuor brevissimae dissertationes, seu declamationes rhetoricae (1), quarum adferuntur tituli. 361. XXXIII. De constructione verborum ac nominum Tractatus varii. 367. II. III. IV. V. & 370. XXII. & 371. XXVII. & 388. III. 396. IV. & 427. XII. & 458. III. & 466. XV. & 468. IX. & 545. III. & III. 428. II. & 430. XIV. & 432. XXIII. De litterarum Graecarum inventionem. II. 368. X. De pedibus ac metris. Ibid. XI. De verbis, & nominibus. Ibid. Grammatica quaedam Excerpta. 369. XIX. De spiritibus, de quarundam litterarum Graecarum pronuntiatione, & de encliticis dictionibus. 370. XXIII. Nominum ac verborum Graecorum declinationes quaedam. 372. Cod. XXV. Etymologiae diversae secundum ordinem litterarum, ac de verbo *εἶπαι*, ac de accentibus aliarum particularum encliticarum. 373. V. Dictiones canonum iambicorum secundum ordinem litterarum. Ibid. VI. De nominibus desinentibus in *oratos*. 374. XIV. Canones, sive regulae grammaticae, & orthographiae ad cantum accommodatae memoriae facilius gratia; ac de litteris quae contrahuntur in genitivo. 375. XVI. Deorum Iovis, Bacchi, & aliorum Epitheta. Ibid. XVII. Excerpta quaedam pauca fabulosa. 383. II. De figuris Tractatus.

F F

tus

(1) Harum tertia tribuitur Libanio in Cod. XXX. Plot. LXIX. §. IX.

tus ad quemdam regem. Ibid. 385. II. De antistoechis, seu vocibus, quae varie scriptae, varia significant; de verbis ac nominibus anomalis, ac de syntaxi verborum cum nominibus, per alphabetum &c. 389. VII. VIII. & IX. De formis rhetoricae. Ibid. X. De syllogismis recte conficiendis. Ibid. De dictionum adfectionibus, quae sunt vel per redundantiam, vel per defectum. 390. XII. De dialectis Dorica, Ionica & Aeolica. Ibid. De accentibus Graecis pauca quaedam Latina. 394. XXV. Compendium de antistoechis ad idiotas. Ibid. XXVII. Notae numerorum apud Graecos. Ibid. XXVIII. De septem speciebus analopthes. Ibid. XXIX. Grammaticae Graecae rudimenta (f. Manuelis Moschopuli) valde mutila. Ibid. I. Regulae circa faciendos iambos. 396. IV. Etymologiae vigintiquatuor litterarum alphabeti Graeci. 419. VII. Grammatica quaedam de verbis anomalis &c. 427. XIII. De adfectionibus dictionum. 429. I. Schedia duodecim in totidem Herculis certamina cum exercitationibus in ea grammaticalibus, ac scholiis interlinearibus. 430. VII. 609. I. & III. 104. XIII. Excerptum grammaticale. II. 433. XV. Institutio grammaticalis ad pueros per interrogationem & responsionem. 458. V. Canonismata, seu regulae valde necessariae circa verba ex poetis & oratoribus selectae. Ibid. IX. De conscribendis orationibus Tractatus. 462. IV. De quatuor partibus perfectae orationis. 463. V. De ratione legendi rhetores; quinam ad unumquodque genus orationis, auctorum delectus sit habendus; de epistolis & versibus iambicis &c. Ibid. Excerpta quaedam de hyperbato, antonomasia, ironia, & aliis figuris rhetoricis; nec non de vocationibus adfectionibus, encliticis &c. 465. I. Transitiones orationis ex uno ad aliud argumentum, & figurae ex diversis oratoribus. Ibid. III. Canonismata, seu regulae variae ex Homero. 469. XI. Tres proverbiorum, aliarumque loquendi formularum collectiones. 471. Cod. XXIX. §. II. III. & IV. & 575. XIV. Quaedam pauca de prosodia. 476. II. Methodus conscribendarum epistolarum, seu epistolici characteres vigintiquatuor. 492. XXII. De exordiis orationum, & figuris dictionis. 498. XX. De adverbis, praepositionibus, ac de verborum constructionibus per alphabetum. 528. III. De recta scribendi ratione. 532. XVII. De praepositionibus, & quibus iungantur casibus. 545. II. De verbis synonymis per alphabetum. Ibid. IV. Opus, cui titulus: *Regulae Graecae, quas Graeci vocant ἐρωτήματα*, seu ἐρωτηματικά, id est, *interrogationes magistrales, partim secundum communem usum, partim secundum ordinem Ang. Decembrii praeceptoris*. 554. I. Tractatus de spiribus Graece & Latine ex versione Ioannis monachi Placentini, impressus Mediolani anno MCCCCLXXX. in folio. 568. IV. De dialecto Ionica. 569. I. Quorundam proverbiorum declaratio. Ibid. Regulae quaedam,

quomodo scribenda sint nomina composita ἀπὸ τοῦ κρείας, κέρας, γύρας, &c. Ibid. II. Liber de antistoechis, sive de orthographia. 570. IV. Excerpta quaedam de nonnullorum verborum inflexione & significatione. 574. III. Aliae eiusmodi observationes grammaticales circa quorundam verborum inflexiones. Ib. VI. De Ionica dialecto brevis tractatus. Ib. VIII. De adverbis. Ibid. De soloecismo. Ibid. IX. Pedum metricorum nomina & exempla. 575. X. De dialectis Ionica & Attica breves enarrationes. Ibid. XIV. Rhetoricae Prolegomena. 614. I. Problemata quaedam rhetorica in status, seu quaestiones oratorias. 615. IX. Synopsis de pulcro genere dicendi. 617. VII. Fragmenta quaedam grammaticalia sine principio. Ibid. XI. De verbis & eorum derivatione quaedam pauca. 650. VIII. De constructione tractatus valde diffusus. Ibid. 651. XI. De metris ac pedibus odorum Pindaricarum Excerpta. III. 34. III. De soloecismo Excerptum. 108. XXXI. Aliud de soloecismo morali. 109. XXXII. Quaedam verborum declarationes, & loquendi formulae variarum gentium propriae. 203. XV. & 204. XVII. Alphabetus Graeca & Latina. 212. XXXI. Problemata rhetorica sexagintanovem in status, seu quaestiones oratorias. 221. Cod. II. De metris & pedibus diversorum versuum. 326. XXVI. Artis grammaticae elementa, e variis auctoribus concinnata, quibus titulus est *fons cognitionis*. 368. I. De diversis metris excerptum. 390. VIII. De dialecto Ionica circa verborum coniugationem. 391. XII. De figuris dictionum Excerptum. 427. I. De derivatione quorundam verborum ac nominum, quae apud poetas, & praesertim Homerum occurrunt, & de reductione eorum ad communes inflexionum regulas. 429. VIII. De variis poetarum speciebus. 432. XXIV.

Poetae.

Senarii versus in quatuor prophetas maiores. I. 19. Carmina iambica *Aurea* dicta in avarum. 105. Alia in laudem Panopliae dogmaticae Euthymii Zigabeni. 115. In S. Lucam tristichon iambicum. 117. In Christi sepulcrum duo tristicha heroica. 241. In singulas Gregorii Nazianzeni orationes tetrasticha iambica. 242. & seqq. Alia in laudem Scalae Paradisi Ioannis Climaci. 266. & 390. Iambicum Carmen in laudem Basilii Imperatoris. 430. XXXIV. Senarii versus quatuordecim in laudem Theodoretii. 499. In Euclidis laudem hexastichon elegiacum. II. 13. II. Monostichon ad quemdam Leonem geometram. 14. VII. Versus iambici in laudem Deiparae Virginis. 18. VI. Decastichon iambicum de monte Aetna. 44. II. Versus iambici decem & octo in Prometheus & Aeschylum. 45. II. Versus iambici novem in argumentum Aeschyli Tragoediae, quae inscribitur *septem Duces adversus Thebas*. Ibid. III. & 79. V. Versus iambici quatuor in Darium. 45. IV. Versus quidam heroëlegi in ar-

argumentum Aiæcis Mastigophori, sed ob marginem blattis corrosum pessime detruncati. 46. v. Octastichon iambicum in argumentum Electrae. Ibid. vi. & 201. Cod. xl. Versiculi Latini octo de ratione numerandi ab unitate usque ad mille decies centena millia. 53. iii. Iambicum octastichon in explicationem cuiusdam astronomicae tabulae, lunae cursum exhibentis. 71. Herculis labores tredecim, totidem versibus heroicis expressi. 74. & 132. i. Iambicum octastichon in Archistrategum stantem ante portas, & enslem rotantem. 77. i. Heptastichon iambicum in Angelum. 78. Distichon elegiacum in grammaticum cornutum. Ibid. Septem mundi miracula iambicis versibus expressa. 79. iv. Sententiae monostichae ex diversis auctoribus collectae, & sub titulis iuxta litterarum ordinem digestae, edit. Flor. 1496. in 8. membr. 82. ii. Disticha iambica quinque in totidem Aeschyli Tragoedias. 83. ii. Pentastichon iambicum in Aiæcem. 85. ii. Hexastichon elegiacum de vanitate huius vitae. Ibid. & iterum. 132. i. & 195. Cod. xxxiv. Tetrastichon elegiacum in praesentis vitae brevitatem. 97. xiii. Hexastichon iambicum in idem argumentum. 116. ix. Tetrastichon iambicum de acri ac vehementi genere dicendi. 117. xi. Argumentum in Sophoclis Oedipum Tyrannum, versibus decem & octo elegis expressum. 132. i. Aenigmata quaedam versibus elegis. 145. xxi. De duodecim Herculis laboribus hexastichon politicum. 178. Cod. xxxiii. & 609. i. De quinque ludis apud Graecos celebrari solitis distichon hexametrum. 196. i. & 199. ii. De novem poetis lyricis versus elegi viginti. Ibid. In Theocriti Syringem, seu Fistulam tristichon iambicum. 197. & 205. i. In eiusdem Bucolica tetrastichon iambicum. 198. In eundem heptastichon. 199. i. & 210. v. In novem poetas lyricos octastichon elegiacum. 199. ii. Epigrammata quaedam in Erinnae, & Stesichorum, in Iuvencam ita dictam, &c. 199. ii. Distichon iambicum in Sophoclem. 202. Cod. xl. Distichon hexametrum versibus retrogradis. Ibid. Distichon elegiacum in collectionem bucolicorum Theocriti. 210. v. Octastichon elegiacum in delicias. 256. xii. Pentastichon iambicum in laudem Phocylidis poetae. 261. xxiii. Versus quidam cum expositione. 269. xiii. Epigrammata duo elegiaca, alterum, quo scriptor suam desit paupertatem; alterum de duobus furdis litigantibus. 297. xii. Oraculum novae Romae, versibus iambicis viginti. 358. Cod. xvii. §. i. Epigramma octastichon in Mercurium. 382. xii. Distichon elegiacum retrogradum in laudem Hippocratis. Ibid. & iterum iii. 111. xlv. (In Biblioth. Caesar. tribuitur Nicomedi, vel Basso.) Tetrastichon iambicum in Aristotelis librum de natura Universi. ii. 386. x. iii. 396. i. Hexastichon iambicum in librum de antioechis ad Callinicum quemdam. ii. 389.

vii. Iambici quindecim versiculi ad quemdam Callinicum de laudibus veri amici. 392. xix. Distichon iambicum. 393. xx. In duodecim Apostolos hexastichon. 429. Cod. xxviii. Sententiae morales, versibus iambicis expressae, sed mutilae. 432. vii. Praecepta salutaria de sanitate tuenda, versibus viginquique. 432. x. (in Bibl. Caesar. tribuuntur Dioscoridi). Versus politici octo, varias sententias continentes. 433. xiv. Carmina iambica sepulcralia quatuor in Theodorum Prodromum. 467. iii. & seqq. Versus quidam politici in illud, *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς*. 477. viii. Exempla quatuordecim variorum metrorum, totidem in laudem Virginis Deiparae carminibus expressa. 480. ii. Hexastichon iambicum in Aristidem contradicentem Platoni. 498. xxi. Versus iambici triginta ad animam paraenetici, ut Dei providentiam in omnibus adoret ac veneretur. 529. iv. Varia carmina iambica, de medico, ad medicum, de muliere loquace, & taciturna; ac tandem ad iudicem. Ib. v. Epigrammata quaedam in Hesiodi, Lini, Orphei, Musaei, & Oppiani sepulcra enunciantur. 534. xxx. referuntur deinde integra. 582. xiii. & seqq. Epigrammata duo iambica. 565. xxiii. Dodecastichon hexametrum in duodecim anni menses. 575. x. Heptastichon iambicum in mulierem ignorantem & superbam. 576. Cod. xlv. Hexastichon iambicum in laudem cuiusdam puellae. 577. i. Tetrastichon heroicum in statuam Periclis. 590. ii. & 612. ii. Versus quidam scripti in Panathenaico. 596. Tetrastichon elegiacum in laudem Aristidis. 596. ix. In laudem Hermogenis distichon iambicum. 612. iv. In Nemesis picturam distichon elegiacum. 613. Cod. xxv. In profanos ac sceleratos distichon heroicum. 618. ii. In Plutarchi laudem tristichon iambicum. 627. iv. In laudem librorum viginti Antiquitatum Iudaicarum Flavii Iosephi decastichon iambicum. 642. i. Epigrammata iambica duo contra Scholiastem in Eusebium, tamquam ipsi nimis iniuriosum. 667. i. & ii. Distichon elegiacum in Iovem. 692. ix. Pentastichon iambicum in laudem commentariorum Simplicii in Aristotelis categorias. iii. 2. Tetrastichon elegiacum in laudem decem praedicamentorum Aristotelis. 4. vii. Versus iambici quatuordecim in laudem dialecticae S. Io. Damasceni. 12. i. Heptastichon iambicum in laudem sermonis. 17. ii. Decastichon iambicum in laudem balnei. Ibid. Pentastichon iambicum in laudem Organi Aristotelici. 29. Aliud octastichon iambicum item in laudem Aristotelis. Ibid. Pentastichon iambicum ex persona cuiusdam ad laborum tolerantiam adhortantis. 34. Versus quidam iambici, argumenti sacri. 34. iii. Carmen iambicum Herculis labores complectens. 34. iii. Versus quidam in laudem artis medicae ex Homero desumpti. 50. xxi. Tria carmina iambica in laudem Nicetae collectoris

Chirurgorum veterum. 80. seqq. Distichon elegiacum in Epictetum. 104. VII. Tetra-
stichon politicum in Isocratem. Ibid. VIII.
Carmen iambicum continens etymologias eo-
rum, quae ad hominem pertinent (f. Io-
annis Mauropodis.) 112. L. Epigrammata
duo iambica, alterum tristichon, alterum he-
xastichon in duodecim festa, quae Graeci di-
cunt *δεσποτικά*. 325. XXIII. Dodecastichon
iambicum, nomina & naturam Zodiaci si-
gnorum duodecim exprimens. 343. XV. Oc-
tastichon iambicum, quo clauditur collectio
quaedam scriptorum Chemicorum. 357. XLVI.
Hexastichon iambicum valde obscurum. 389.
I. Carmen iambicum de septem synodis oe-
cumenicis, ac de haeresibus per ipsas subla-
tis. 399. XVIII. In Prometheus & Aeschyl-
um versus iambici. 421. I. Distichon iam-
bicum in Aeschyli tragoediam *septem supra
Thebas* inscriptam. 421. II. Carmen iambi-
cum de piscibus cum scholiis uberrimis. 430.
XVI.

Astronomi.

De inveniendi horoscopo commentario-
lus. I. 296. VIII. De origine indictionis.
532. VIII. Capita quaedam Astronomica. II.
9. in notis, & 17. in notis. Alia de posi-
tione Solis & Lunae. 17. III. Tabulae quae-
dam ad inveniendum, quo die hebdomadis
incidat novilunium; tum regulae ad invenien-
dos quolibet die gradus elevationis Solis. 19.
VIII. Quaedam de zodiaco, de Gange, in-
sula Taprobana, monte Sardonycho &c. 20.
Cod. IX. De inveniendi interlunio, & plen-
ilunio. 24. VII. De iis, quae particulatim
collationes temporum consequantur. Ibid. VIII.
De phasibus, epochis stellarum fixarum,
exaltationibus Solis, &c. Ibid. X. In Persi-
cos astronomiae canones traditio, cum tabu-
lis astronomicis. 25. I. & 32. I. Explicatio
triangulorum duodecim zodiaci signorum, &
elevationum ipsorum. 27. I. De Horoscopo.
Ibid. Brevis modus inveniendi secundum
quaesitum mensem Romanum currentis anni
locum & tempus coniunctionum & plenilu-
niorum per novos canones translatos a ma-
gna Ptolemaei Constructione, &c. 28. IV.
Quomodo considerare oporteat annorum trans-
lationes, quaeque in iis accidunt iuxta qua-
tuor anni conversiones. 29. VIII. & 59. V.
De apparitionibus stellarum, de significati-
onibus duodecim signorum; apotelesmata so-
larium & lunarium eclipsium; de variis ope-
ribus faciendis secundum lunam, cum tabu-
lis astronomicis; & alia huiusmodi, in qui-
bus citatur Pseillus, Blemmydes, & Ptole-
maeus. 30. XII. De sphaera iuxta Chal-
daeos, de eclipsibus, de horoscopo &c. 30.
XIII. Declaratio notarum ac figurarum, qui-
bus zodiaci signa, ac planetae ab astronomis
denotantur. 31. XVI. & 458. VIII. Capita
quaedam genethliaca, & medicoastrologica,
ac praecipue recensio dierum lunae secun-
dum usum phlebotomiae &c. Ibid. XVII.
Canones longitudinis & latitudinis insignio-

rum urbium; tabulae longitudinis & latitu-
dinis stellarum; & alia astronomica. 33. VIII.
De iis, quae vocantur centra, de adscensio-
nibus & declinationibus, de singulis duode-
cim locorum appellationibus & adfectionibus.
34. XII. Persica astronomiae constructio cum
tabulis astronomicis. 34. Cod. XVII. Com-
mentarius in Ptolemaei librum, qui inscribitur
ναυτις, imperfectus. 38. III. Commen-
tarius in eiusdem Ptolemaei Opus quadripar-
titum, seu quatuor Apotelesmatum libros.
38. V. Idem Commentarius in primos tan-
tum duos eiusdem Operis libros. Ibid. 59.
VI. Excerpta quaedam Apotelesmatica. 39.
VI. Calculatio secundum Indos, dicta *Ma-
gna*. 40. III. Capita astronomica octo, quo-
rum adferuntur tituli. 40. IV. & 55. II. De
mensum apotelesmatibus. 40. IV. & 55. V.
Ex Commentariis in priores quatuor, & in
sextum librum magnae Ptolemaei Constructio-
nis, Excerpta. 40. VI. Modus inveniendi
Pascha, litteram Dominicalem, aureum nu-
merum &c. 42. V. Astrologica quaedam,
seu Cabalistica ad inveniendum signum zodia-
ci, in quo quis natus est, & alia huiusmodi.
Ibid. VII. Astrologica de diebus, & horis,
in quibus primus anni mensis ponitur Mar-
tius. Ibid. II. Tabulae quatuor astronomi-
cae duodecim zodiaci signorum, & notae
quaedam marginales de caelestium siderum
in singulas corporis partes influxu. 53. III.
Capita astronomica decem, quorum recen-
sentur tituli. 56. II. Chaldaeorum & Aegy-
ptiorum doctrina de dominantibus terminis
coniunctionis astrorum; de transitu astrorum
iuxta zodiacum: de proprietatibus errantium,
& fixarum; conversionibus, eclipsibus, terrae-
motibus &c. 60. IX. De universalibus disqui-
sitionibus & apotelesmatis. Ib. X. Ephemerides,
seu de orientibus & occidentibus stellis, &
quam quaeque ipsarum in ortu & obitu mu-
tationem in aëre efficiat, ventos, nimirum,
turbines, procellas maris, pluvias &c. Ibid.
XI. Astrologica quaedam de sortium inven-
tione, de virtute duodecim signorum zodia-
ci. 60. XII. De iis, quae una cum duode-
cim zodiaci signis exoriuntur iuxta Teucrum.
Ibid. XIII. Septem planetarum nomina epi-
theta; & alia de tropicis, & aequinoctiis;
de astrorum elevationibus, figuris, &c. 61.
XV. Excerpta de electionibus, de regionibus
duodecim signorum zodiaci, eorumque signi-
ficationibus & dominiis, de eclipsium signis;
de annis climaticis iuxta philosophum
Heliodorum, & alia apotelesmatica. Ibid.
XVI. Item de duodecim zodiaci signis, de
obsidenda urbe, de expeditione suscipienda &c.
Ibid. XVIII. Tabulae astronomicae iuxta Per-
sas cum ipsarum brevi explanatione in prin-
cipio. 66. Cod. XLII. §. II. Brevissimum
Excerptum astronomicum, cui titulus: *Quod
trigesima dies Septembris est proprie initium an-
ni, & non alia praeter ipsam*. Ibid. IV. De
climatibus terrae, in quibus, mutatis vicibus,
contingit auctio & decretio noctis ac diei. 66.
Cod.

Cod. XLIV. §. I. Tractatus astronomicus, Capitibus constans tribus ac triginta. 68. III. Capita quaedam astronomica, quorum adferuntur tituli. 69. IV. Caput astronomicum inscriptum: Πῶς δὲ εὐρίσκειν τὰ τῆς ἀστρονομίας πέντε κεφάλαια. 70. Cod. XLVIII. §. I. Septem planetarum nomina, ac figurae. 93. Cod. XXIII. §. I. & 458. VIII. De cometis, & aliis de genere stellarum. 119. XXVII. Fragmentum geometricum, in quo agitur potissimum de parabola. 293. XII. Tabula Paschalis, & aliorum festorum mobilium Ecclesiae ab anno MCCCCLXXVII. ad MCCCCLXXXVI. 311. XIX. Nomina septem planetarum, ex quibus singuli hebdomadae dies denominantur. 368. VIII. Tabula Paschalis ab anno Chr. MCCCXXVIII. ad MCCCCLIV. 370. XXI. Computus Ecclesiasticus, & ratio inveniendi Pascha, Epactas solis & lunae. 420. X. Alia ratio inveniendi Paschatis. 433. XIII. & 466. XVI. & 476. III. De Cometis brevis tractatus. 449. II. De duodecim zodiaci signis. 466. XVI. De Bissexto. Ibid. XVII. Cursus lunae decennovenalis. 519. XIII. Quaedam pauca de Luna, ac Sole, eorumque eclipsi, & de anno. 570. IX. Charta quaedam topographica terrae ambitum exhibens. 638. Cod. XVI. Tabula cycli lunaris, & solaris cum subiecta explicatione & methodo ad ipsum inveniendum. III. 18. VI. Quaedam de ratione temporum, inveniendi Paschate, & aliis festis mobilibus. 51. I. Astronomica quaedam, & geographica Excerpta. 52. XVII. & XVIII. De calendis, nonis, & idibus dissertatio. 112. LII. & LVIII. Tabula exhibens horas diurnas & nocturnas singulorum mensium. 150. XIII. Iudicia quaedam astrologica in vitas atque fortunas marium & feminarum secundum signa zodiaci. 168. V. De solis & lunae significationibus, & eorum universalibus apotelesmatibus, in quibus etiam de fulminibus & terraemotibus. 213. II. De phaenomenis & sphaera. 391. XVII. Brevis explicatio phaenomenorum Arati. Ibid. De duodecim signis zodiaci. 397. VI. De inventionem cycli solis & lunae, paschatis, carnisprivii, &c. carmen politicum. 397. VII. Alius tractatus de fundamentis & cyclis solis & lunae, indictione & bissexto. 397. VIII. Canones paschales, sive de ratione inveniendi legitimum pascha, scripti, ut apparet, anno Christi MCLXXIII. 400. XXII. Constructio & usus circularis astrolabii cum figuris geometricis. 412. Cod. XLVIII. §. I.

Philosophi.

Compendium philosophiae. I. 142. III. De virtutibus & affectionibus animae & corporis. 298. XXIV. Prognostica ex terraemotibus deducta. 414. XVII. Tractatus geographicus. Ibid. XVIII. De septem aetatis hominis gradibus. 469. XXI. Capita quaedam dialectica. 492. III. & 513. III. Opusculum philosophicum de divisionibus. 493. IX. De generatione hominis. Ibid. VIII. Excerpta geographica, & alia quaedam de

coloribus iuxta Aristotelem. II. 19. Cod. VIII. Sapientum rhetorum sententiae de natura. 41. IV. Excerptum de Elephante. 116. VIII. Tractatus de modis divisionum, & alia quaedam dialectica. 117. XII. Excerptum dialecticum, in quo definitiones philosophiae ex Pythagora & Platone, & alia recensentur. Ib. XIV. Synopsis accurata de philosophiae terminis, seu definitionibus, & alia ad musicam, & geometriam pertinentia. 118. a §. XVII. ad §. XXIII. inclusive. Naturales quaedam quaestiones, de somniorum origine, de ventis, &c. 294. XIV. Tractatus varii de aquis, ventis, tempestatibus, ac serenitatibus (f. ex Aristotelis scriptis excerpti) 385. V. Nomina variorum ventorum, eorumque iuxta loca, unde spirant, variae denominationes. Ibid. V. & 433. XII. & 528. IV. Opusculum quoddam philosophicum, prorsus anepigraphum. 424. X. De ponderibus & mensuris. 420. IX. & III. 113. LXI. & 417. I. Definitiones quaedam philosophicae partim, ac partim theologiae, alphabetico ordine dispositae. II. 465. IX. De piscibus, reptilibus, avibus, insectis &c. 519. XIII. De insomniis excerptum aureum. 530. VIII. De virtutibus animae & corporis Excerpta brevia. 613. Cod. XXV. Schemation divisionis philosophiae in theoreticam & practicam, cum brevissimo prologo. III. 2. Cod. III. §. I. Synopsis quinque vocum. 3. IV. Tractatus de syllogismis. 5. III. Excerptum de sex tropis. 5. IV. Particula expositionis in primum librum priorum Analyticorum Aristotelis. 7. Cod. X. In decem eiusdem categorias scholia. 8. V. Fragmentum dialecticum. Ibid. VI. In librum primum Analyticorum posteriorum commentarius. 9. Cod. XII. Divisio quatuor anni tempestatum, quibus respondent totidem elementa, ac fluidorum & temperamentorum species. 11. Cod. XX. §. I. Variae veterum de figura terrae sententiae. 12. I. Notula quaedam de temporis divisione. 14. VII. Arithmeticae Theologumena, seu liber insignis de iis, quae veteres, Pythagorici praesertim, de numeris theologicis ac philosophice speculati sunt, magnam partem ex Anatolio Alexandrino, & Nicomacho Geraseno collectus. 15. II. Paraphrasis in decem praedicamenta Aristotelis. 17. III. In librum de interpretatione, & de tribus figuris. 17. IV. De praedicamento πῶς, seu quod dicitur *quando* fragmentum. 18. VIII. Problema quoddam geometricum cum demonstratione. Ibid. IX. Fragmentum quoddam dialecticum de decem generibus generalissimis. Ibid. X. Paraphrasis in Aristotelis sophisticos elenchos. Ibid. XII. De memoria & reminiscencia, & de iis quae ipsas consequuntur, fragmentum. 19. XIII. Enarratio in Aristotelis Analytica posteriora. Ibid. XVI. & 20. XVIII. Fragmentum tractatus de substantia. 20. XX. Tractatus de syllogismis. 22. V. Praefatio quaedam in quinque voces. 24. III. Brevissima & clarissima expositio in librum de

de Interpretat. Arist. 26. IV. Breve compendium philosophiae. 30. VIII. Capita quaedam dialectica. 98. II. Compendium Aristotelis libelli de spiritu animali. 100. VII. Brevis enarratio in Platonis de optimo statu reipublicae sententiam. 101. XII. Demonstratio geometrica, quare infantes septimo & nono mense nati facilius vivant, quam qui octavo. 109. XXXVII. Hominis physiognomica. 112. LI. De numero quaternario, in quem omnia a Pythagoricis resolvebantur ac dividebantur. Ibid. LVI. Denominationes quaedam animalium terrestrium & aquatili-um. 276. II. & 369. Cod. XXVI. Fragmentum de bono & malo, honesto & turpi, iusto & iniusto, Dorica lingua conscriptum. 277. III. & 280. Cod. XXIV. §. III. Tabulae duae musicae. 289. II. Problemata quaedam arithmetica. Ibid. III. Quaedam de Pythagoreorum & Stoicorum placitis. 326. XXV. Capita quaedam de memoria & discretione, (f. Michaelis Pselli) 346. IV. Dubitationes quaedam cum suis solutionibus in quinque Porphyrii voces. Ibid. V. Interpretatio signorum sacrae artis & libri de auro conficiendo. 348. II. Brevissimum fragmentum de sacrae aquae confectione. 349. VIII. De sacra aqua dealbationis, & de auro conficiendo alii Tractatus. 352. XXII. & XXIII. Alia Capita de arte Chemica. 354. XXIX. & XXX. & 355. XXXVII. & 356. XLII. XLIII. & XLIV. Analysis priorum quinque Aristotelis librorum de physico auditu. 362. I. Alia prolegomena in Aristotelis physicam auscultationem. Ibid. III. Excerpta quaedam dialectica valde brevissima. 389. I. Geometrica quaedam Excerpta, in quibus de Hippocrate Chio, & de Antiphonte Geometra mentio fit &c. Ibid. Dialectica quaedam, seu prolegomena in philosophiam, & in categorias Aristotelis &c. 394. IV. Scheda quaedam in illa verba, *Ego dormio, & cor meum vigilat*. 397. III. De septem causarum speciebus. Ibid. V. Prolegomena quaedam in Aristotelis libros de anima. 408. II. Summarium trium Aristotelis librorum de anima. 409. II. Scholia in trigintaduos Platonis libros. I. 142. IV.

Theologi.

Expositio Orationis Dominicae. I. 23. IX. Opusculum de azymis. 62. De assumptione humanae naturae per Iesum Christum filium Dei. Ibid. XIII. Editiones sacrae Scripturae ex Hebraico in Graecum. 87. De generibus argumentorum in psalmos. 88. VIII. Inscriptiones & initia centumquingaginta psalmorum, & odorum. Ib. IX. Dissertatio de libri psalmorum divisione. Ibid. XIII. Quomodo compositum sit psalterium. 89. XIV. De Alleluia. Ibid. XV. De psalmis graduum. Ibid. XVI. Fragmenta tria de Fide. 119. VIII. De psalmis Gradualibus sermo. 150. V. Disputatio adversus Iudaeos. 165. Expositio in Apocalypsim. 216. Paraphrasis perpetua in carmina heroica & elegiaca S. Gregorii Nazianzeni. 257. Dubita-

tiones & responsiones de rebus sacris. 262. De poenitentia & confessione. Ibid. II. Enumeratio virtutum praecipuarum. 263. XI. Interpretatio in illud: *Domine Iesu Christe miserere nobis*. Ibid. XII. & II. 273. VI. & 274. VII. Interpretatio nominum Mariae & Annae. II. 263. XIII. Interpretatio in illud Davidis, *ecce in iniquitatibus conceptus sum*. Ib. XIV. Interpretatio in illud: *Ego dixi in excessu meo, omnis homo mendax*. Ibid. XV. Interpretatio in orationem Dominicam. Ib. XVIII. & XIX. Interpretationes aliquot in Epist. ad Corinthios secundam, & ad Romanos. 264. XX. & XXI. Quaestio circa processionem Spiritus Sancti. 288. VI. Oratio in Occursum Domini. 294. V. Tractatus contra Palamam. 357. Quaedam e veteri Testamento in compendium redacta. 413. II. Testimonia de adventu Christi per carnem. 432. XXVI. Definitiones Christiani. 425. XX. Scholia in Orationem Dominicam. Ibid. XXI. Dissertatio contra Plotinum de praexistentia, & transmigratione animorum. 444. XV. & II. 535. XXXII. Gubernatoria animarum hypotyposis. I. 471. I. Praecepta moralia. Ibid. II. Practicae vitae summaria praecepta. Ib. III. Florilegium praeceptorum moralium. 472. XIII. Caput asceticorum collectio. 494. I. Orationes ad Angelum Custodem. 495. Eclogae sententiarum. 506. XXIX. De duabus in Christo naturis. 544. IX. Alii tractatus theologici, nimirum de articulo, quem Graeci nominibus trium divinarum Personarum modo praefigunt, modo praetermittunt; de imagine, ac de ordine SS. Trinitatis Personarum distincto. 545. II. III. & IV. Dissertatio de Psalmorum ordine, & ex Ebraica lingua in Graecam versionibus tum ipsorum, tum totius veteris Testamenti &c. II. 116. IX. De Psalmis Gradualibus. Ibid. Oratio Latina ad Iesum Christum. 142. XIV. Oratio ad D. N. I. C. marucina, meridiana, & vespertina, typis impressa sine ulla loci, vel anni nota. 204. Cod. XLIV. Capita quaedam de rebus sacris. 308. IX. Capita quaedam sententiarum, ex SS. Patribus, Scriptura, & aliis auctoribus profanis excerpta. 309. XI. De Anima quaestiones quaedam cum suis solutionibus. 273. IV. De Trinitate. 274. VII. Quaestiones quaedam theologicae cum suis responsionibus, quarum Capita sunt quatuordecim. 307. IV. Quaestiones de rebus Ecclesiasticis, seu liturgicis, cum suis responsionibus. 309. XII. Brevissimum Excerptum continens librorum veteris & novi Testamenti enumerationem. 310. XIII. Orationes quaedam Latinae Ecclesiasticae, Graecis characteribus conscriptae. 311. XIX. Interpretationes nominum Apostolorum, Prophetarum, & aliarum dictionum Hebraicarum. 393. XXII. Symbolum fidei Nicaenum Graecum. 394. XXVI. Nomina Archangelorum & Apostolorum, & interpretatio dictionum Hebraicarum. 428. II. Epitome Enarrationum in triodia maioris hebdomadae, ac

reliquos diversos Dominicorum festorum Canones conscriptarum, a Protonotario composita. 432. vi. Quaedam pauca theologica de Deo. 465. ix. Quaestio contra Arrianos, quare neque plura, neque pauciora quatuor sint Evangelia. 475. xxii. De tempore baptismi, passionis, & crucifixionis Iesu Christi, ac de hebdomada tyrophagi. 476. ii. Quaestiones ac responsiones circa res ad sacram Scripturam pertinentes (forte ex Theodoro excerptae). 477. v. Cuiusdam fratris Epistola *πρὸς γέροντα*, de ratione victus fervenda ab iis qui monasticam vitam degunt, pro ratione diversorum festorum dierum; de genuflexionibus, &c. cum Epistola responsiva, ac quodam Menologio celebriorum dierum festorum, qui infra annum occurrunt. 478. ix. Oratio ad Deum. 481. vii. De processione Spiritus Sancti. 483. xiv. Enarrationes in undecim Evangelia *ἐν ἑνῇ*, seu matutina, de iis, quae gesta sunt post Christi resurrectionem. 517. i. Enarrationes utiles de rebus nostrae fidei per interrogationem & responsionem. 518. ii. Variorum ex Evangelii locorum, ac parabolarum allegoricae explanationes &c. 518. iii. Disputatio Christiani cum Iudaeo de rebus nostrae Fidei. 518. viii. Aliae interrogationes & responsiones circa varia Scripturae loca. Ibid. ix. Descriptiones quaedam physiologicae animalium, sua unicuique moralitate subiecta. 519. x. Descriptio falsarum calumniarum contra S. Ioannem Chrysostomum circa eius depositionem. Ibid. xi. Aliae interrogationes & responsiones de rebus sacris. 521. xxv. Etymologia vocis *ἐπιστολή*. Ibid. Expositio Fidei. Ibid. xxvii. Enumeratio quatuor virtutum Cardinalium, & septem vitiorum capitalium. 523. xxxiv. Tractatus continens ecclesiasticam historiam universam, & minutam descriptionem omnium, quae in divina liturgia perficiuntur. 524. xxxiv. Sententiae diversae ex Scriptura collectae ad ostendendum, quod Spiritus Sanctus etiam ex Filio procedat. 531. xi. Tomus expositus a sacra synodo congregata contra sentientes cum Barlaam & Acindyno sub Impp. Cantacuzeno & Palaeologo. 531. xii. Canon in tres hierarchas, Basilium Magnum, Gregorium Theologum, & Io. Chrysostomum (forte Constantini Pselli). 548. iv. In Deiparam Virginem breve elogium. 549. in calce Cod. xxviii. Definitiones variae secundum traditionem & fidem sanctae Catholicae & Apostolicae Ecclesiae, collectae ex Clemente & aliis sanctis Patribus &c. 570. ix. De idolis, & eorum quae apud Ethnicos ferebatur potestate. 605. vi. De praeceptis Decalogi. Ibid. Triodiam sanctae quadragesimae, incipiens a Dominica publicani & pharisaei, usque ad Dominicam Sanctorum omnium. 635. Cod. xiii. §. i. Ordo precum, quae fiunt in Ecclesia, pro regibus nimirum, pro patre, amicis, inimicis &c. 640. ii. Epitheta quaedam de Deo. 643. ii. Nomina pastorum &

magorum, qui natum in Bethleem Iesum adoraverunt, & alia quaedam circa ipsorum invocationem. 664. xxii. Sententiae aliquot morales e sacris libris petitae. III. 14. vii. Fragmentum de animae immortalitate. 20. xix. Allocutiones quaedam breves paraeneticae, ac preces sacrae. Ibid. xxii. Forma confessionis & absolutionis peccatorum &c. Vide *Manuelem Calecam*. Brevis disquisitio de tempore quo Christus passus est ad verum diem paschatis investigandum. 110. xlv. Menologium quoddam Graecorum versibus iambicis. 151. xv. Testimonia & auctoritates de praedeterminatione & praescientia Dei e sacrae Scripturae libris petitae. 295. viii. Auctoritates & demonstrationes e sacris litteris desumptae ad probandum, quod omnia quae in nobis sunt, a Deo sunt praeter peccatum. 296. ix. Quaestiones quaedam breves theologicae in Testamentum vetus. 326. xxv. De septem sacrae Scripturae versionibus. Ibid. Homiliae cuiusdam fragmentum. 333. i. Quaestiones quaedam breves theologicae, cur nimirum Latini in azymis sacrificent; cur dixerit Iesus Christus discipulis suis, *Hoc est Corpus meum*; & quare post tres dies surrexerit a mortuis. Ibid. 345. ii. Interpretatio illorum verborum: *Ego induro cor Pharaonis*; & illorum: *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram*. (forte Michaelis Pselli). 346. iv.

Historici sacri & profani.

Martyrium S. Agathae. I. 23. ii. Narratio de urbe Samariae. Ibid. viii. De sanctis & oecumenicis synodis. 48. xxxv. De inventione capitis S. Io. Baptistae. 276. Acta SS. Metrophanis & Alex. 276. iv. Vita & conversatio S. Melaniae. 293. iii. Excerpta historica ex libris sacris. 360. xix. De coronatione Imp. Graeci Commentarius. Ib. xxi. Calculatio annorum, quibus celebratae sunt S. synodi. 415. xx. Narratio prodigii, quod factum est Constantinopoli in simultatem inter diaconum, & presbyterum. 429. xx. Commentarius in denominationem imaginis Deiparae, quae Romae adservatur. 441. i. Sermo de vita Deiparae. Ibid. ii. & 456. xxxii. Alter in laudem eiusdem. 442. xiii. Martyrium S. Procopii. 446. xiv. In transfigurationem Domini. 455. xxvii. Sanctio circa magnum & eorum omnium, quae ad Christum attinent, ultimum mysterium, facto scilicet initio ab eius in terram descensu, usque ad resurrectionem. 456. xxxi. Martyrium SS. Flori & Lauri fratrum germanor. 457. xl. De quatuor Paradisi fluminibus. 466. & 532. viii. Enarratio ex sermone habito in occisionem SS. PP. commorantium in Rhaithu. 471. v. Passio S. Theodori. 495. v. Passio magni martyris Georgii. 495. xiv. Eiusdem miraculum. Ibid. xv. Passio SS. Apost. Petri & Pauli. 445. ix. 496. xviii. Vita S. Irenae. 496. xix. Acta Eliae Thesbitae. 504. x. Vita S. Spirdionis. 504. xvi. Vita S. Pachonii. 505. xx. Vi.

Ex praeceptis S. Pachomii. Ibid. xxi. Certamen S. Barbarae. 507. I. Sermo in venerabilem Crucem. 520. ix. Martyrium S. Sufannae. Ib. x. Vita S. Silvestri. 522. xxxii. Vita S. Domitiae. Ib. xxxv. Passio S. Tatianae. Ibid. xxxvi. Vita S. Theophanis Sigrianensis. 522. xli. S. Alexii. Ibid. xlii. Basilii. Ib. xliii. Excerpta ex Scripturis sanctis, de creatione mundi, de Hebraeis, eorumque Regibus, ac praecipue Salomone, eiusque opulencia. De Latinorum origine, ac multa de Remo ac Romulo: de septem mundi aetatibus, usque ad Christi adventum; nonnulla tandem de Petro Apostolo. II. 79. iv. Vita S. Martyris Georgii Cappadocis. 83. I. Historicum fragmentum de Priamo. 97. xiii. Excerptum *ἐκ τῆς μυθολογίας ἱστορίας*. 133. II. De Veneris ortu, Baccho, Pelope, &c. narratio fabulosa. 174. Cod. xxiii. Novem Musarum nomina, cui quaeque praesit scientiae, & quis eius inventor. 176. Cod. xxviii. §. I. Duodecim artificum nomina, quibus totidem artium tribuitur inventio; & de primis rei agrariae, aedificatoriae, sagittariae &c. inventoribus ante diluvium. 192. xii. De mirabilibus fontium, fluminum &c. de mulieribus in bello fortibus, de Homero, & Hesiodo, de Graecorum tumultis & inscriptionibus &c. (forte Phlegontis Tralliani). 290. II. De maximis orbis terrae montibus, insulis ac maribus; de septem mundi miraculis, septem hominis aetatibus, &c. 296. II. De vitis philosophorum Excerpta quaedam historica. 371. xxix. Excerpta quaedam historica, in quibus praeter cetera nominatur Sopater quidam Armeniae Princeps. Ibid. xxxi. Nomina fluminum, fontium, montium, urbium, gentium, & lapidum. 374. xv. & 428. II. & 529. xii. De proprietatibus aliquarum regionum Excerptum. 420. viii. Enarratio de more apud Romanos invecto alendi barbam. Ibid. xv. Historica quaedam de Apostolis, Deipara, ac praecipue de Ioanne Theologo. 429. Cod. xlviii. Nomina civitatum Graecarum vetera & nova. 433. xvi. Aetates diversorum veteris Testamenti Patriarcharum ab Adam usque ad Abraham: Duces Hebraeorum a Moyse ad Sedeciam; Persarum Reges a Cyro ad Cleopatram; Romanorum Impp. a Iulio Caesare ad Alexium. 466. xiv. De pugilum apud veteres certamine. 479. Cod. xxxii. De litterarum Hebraearum & Graecarum inventoribus. 518. iii. Compendium historiarum Romanorum Imperatorum incipiens a Iulio Caesare, & desinens in Nicephorum Botaniatem. 519. xiv. De Bogomilorum haeresi enarratio, in qua de eius auctore Basilio quodam medico agitur, eiusque sectae dogmata enumerantur ac confutantur. Ibid. xv. Catalogus Imperatorum Romanorum, Patriarcharum Hierosolymitanorum, Antiochenorum, Alexandrinorum, Romanorum, & Constantinopolitanorum. 521. xxii. & xxiii. Enumeratio decem plagarum, quae in Aegyptios immisae fuerunt. 523.

xxxiv. Vita & conversatio Impp. Constantini & Helenae, & apparitio venerabilis Crucis D. N. I. C. 524. xxxv. Vita & conversatio S. P. N. Germani fundatoris monasterii Cosenitzae. Ibid. xxxvi. Tractatus acephalus, in quo multa & variis Scriptoribus Excerpta referuntur, historica, geographica, & etiam moralia. 550. I. Tabula quaedam continens seriem & ordinem Metropoleon, & Archiepiscopatum Graeciae. 565. xxi. Excerptum de Xerxe, & Dario. 569. I. Excerptum de Cyro. 591. ix. Historiae quaedam fabulares in Homerum. 617. ix. Denominationes quorundam locorum & populorum, puta, Longobardorum, Venetorum &c. Ibid. De rebus Persicis historicus liber. 656. ix. De historia Alexandri fragmentum paucorum versuum. 690. Cod. xxxiv. De rebus gestis Alexandri Magni contra Darium historia. 693. Cod. xxxvii. Hippocratis vita. III. 99. iv. De certaminibus, quae *pentathla* nominantur. 112. LIV. De ratione qua apud Athenienses singulorum mensum dies numerabantur. Ibid. lv. Clarissima & brevis epitome antiquitatum Hebraicarum, & Romanarum rerum ab universitatis initio; nec non enumeratio annorum ab orbe condito per Hebraeorum & Romanorum imperia & magistratus, progrediens usque ad annum Christi MEXXVIII. 113. LXIII. Excerpta quaedam geographica. 150. x. & 151. xiv. Historica quaedam Excerpta de haeresibus Acephalorum, Anthropomorphitarum, Barlanuphitarum, Hesiianistarum, Petrianorum, & eorum, qui dicuntur *οἱ κατὰ Σίγγιον τὸν Πέρην*, nec non Marcianistarum. 293. I. Synodicum in epitome continens synodos omnes orthodoxas, & haereticas factas a sanctis & insignibus Apostolis usque ad octavam oecumenicam magnam & sanctam synodum in Capita CLVI. divisum. Ibid. III. Quaedam Excerpta historica, geographica & astronomica. 298. I. Geographico-historica quaedam de Aegypti regione, & Nili alluvione. 326. xxv. Excerpta quaedam de primis artium inventoribus; de Hebraici alphabeti litteris; de Archimede; de natura ac proprietate quorundam animalium; de Oenopide, Caesare Augusto, Greg. Theologo, Semiramide; de decem Hierosolymae depopulationibus, totidemque diebus festis apud Hebraeos &c. Ibid. Quaedam chronologica ab ortu Moysis usque ad El'am & Elifaeum. 391. xv. Homeri Vita. Ibid. xvi. De quatuor maximis fluminibus, Istro, Nilo, Tigri, & Euphrate; nec non de Nili alluvione. 417. I. De primis artium inventoribus. Ibid. De quodam lapide *παραρρη* dicto; de draconum apud Indos venatione; de duabus margaritarum speciebus, earumque piscatione. 431. xxi. De Menippo Lycio, de Apollonio Tyanensi, de Nerone, de regionibus Aethiopiae, Indiae &c. excerpta breviter. Ibid. xxii.

Medici.

Remedia quaedam ad varios morbos curandos. I. 265. xxix. Prognostica de aegroto. Ibid. xxx. Unguentum Zoës reginae. Ibid. xxxii. De motu & quiete, de pari mensura cibi & potus, somni & vigiliarum. Ibid. xxxiii. & xxxiv. De moderamine gravidæ. Ibid. xxxv. De ornatu corporis. Ib. xxxvi. De viribus ciborum, & de discrimine saporum. Ibid. xxxvii. Variæ unguentorum & medicamentorum præparationes. Ibid. & II. 97. xvii. & III. 132. II. & 141. II. & 142. IX. & 150. IX. & 151. XVI. & 155. I. & 165. VIII. & 166. Cod. XIX. & 168. VII. Tractatus varius de urinis & de prænotionibus ex ipsis faciendis. I. 266. xxxviii. & II. 368. VI. & III. 122. VII. & 142. VI. & 143. VIII. & 146. VI. & 153. I. & 365. III. ubi dicitur *accuratissima synopsis de urinis ex arte Medica Persarum translata*. Capita quaedam Medico-physica de palpitacione, de dissolucione membrorum humani corporis, de infomniis, &c. II. 31. XVI. Brevissimum Excerptum continens, quæ ratione sopor aegroto inducatur, ac dignoscatur, utrum moriturus sit, necne; de vino, merum ne sit, an aqua immixtum &c. 79. II. Curiosa quaedam de vino odorifero præparando, eiusdemque acrimonia tollenda. Ibid. Fragmentum medicum de virtute τοῦ κεφάλαιου, seu *cephalæ*. 198. Excerpta duo medica, unum de morborum signis, alterum de urinis, pulsibus, & febribus. 200. VI. Curationes quaedam morborum, medici Cyprii. 365. Cod. xxii. §. v. De prognosticis ex sanguinis missione faciendis. 369. XIX. De diversâ generandi ratione. 466. XII. De generatione hominis. Ib. xvii. Tractatus medicus, de decubitu &c. (forte tamen Galeni). 524. I. Signa ponderum, seu notæ, quibus varia ponderum & mensurarum genera solent a medicis designari. III. 47. I. Nomina medicorum instrumentorum, quibus in chirurgicis operationibus utimur. 47. I. Brevia quaedam Excerpta de nonnullorum morborum curationibus. 50. XXI. De mensurarum notis, quibus medici uti solent ad varios medicamentorum apparatus. 97. XIX. & 146. v. De febribus Excerptum. 99. v. De differentia febrium. Ibid. VII. De virtutibus herbarum per alphabetum. 119. x. De variis medicamentis liber. Ibid. XI. De lapidibus & eorum facultatibus. Ib. XIII. De sero lactis & eius facultate. 121. II. & 145. XI. De alimentorum facultatibus. 121. III. & 145. XIII. De antidotis & ipsarum facultate introductoria methodus de latino in graecum translata. 121. IV. (in Cod. Vienn. tribuitur eidem auctori, cuius sunt Peregrinantium Viatica) & 144. IX. De sacris antidotis. 121. v. & 145. XIV. De virtutibus quarundam herbarum. 122. II. Schematicus capitis structuram repræsentans. 124. IV. Caput de observatione eorum, qui purgantur. 128. Cod. xxiv. §. II. Descriptio cuiusdam chirurgicæ operationis factæ anno

Christi mccccviii. die septima mensis Augusti. 130. Cod. xxvii. Tractatus varius de pulsibus. 132. III. & 141. I. De musculorum motu quaedam pauca. 135. IV. De diebus decretoriis Caput. 137. II. Notæ quaedam, quibus utuntur medici ad varias tum medicamentorum, tum instrumentorum medicinalium species indicandas. Ibid. De antidotis, emplastris, & unguentis tractatus alphabetice dispositus, & uberrimus, ex medicorum veterum, Alexandri, Antonii Sophistæ, Dioscoridis, Galeni, Pauli Parisiacæ Constantinopolitani, Theonis &c. scriptis collectus, in quo etiam nonnulla in fine de amuleis & supersticioso medicamentis. Ibid. IV. De ponderibus & mensuris Excerpta varia. Ibid. v. & 149. VII. Duæ tabellæ notas ponderum & mensurarum compendiaras, quæ apud medicos usurpari solent, exhibentes. Ibid. VII. De succedaneis, sive de iis herbis, quarum usus in medicinis est reciprocus, iuxta alphabetum. Ibid. x. De antidotis quaedam pauca. Ibid. VII. Compendiaria synopsis de remediis, & quæ ratione danda sint una cum præviis potionibus; nimirum quæ prius ad bibendum dari oporteat & purgandum; similiter & de trochiscis & heligmatibus; de oleis & emplastris, & reliquis ad diversorum morborum curationem necessariis (forte Michaelis Pselli). 148. III. De re veterinaria, seu cura equorum Tractatus uberrimus Capitibus constans centum triginta quatuor, Constantini Porphyrogeniti iussu & auspiciis concinnatus. Ibid. 149. VII. Quaedam remedia ad diversos morbos. 154. VI. Varia prognostica, ut plurimum supersticiosa. 155. VIII. Compositio oxymellis & antidoti Iulianæ dictæ. Ibid. IX. tractatus varius de medicina. 157. II. IV. & v. Capita quaedam remediorum evacuantium. 165. I. Iatroso-phion continens diversorum philosophorum definitiones & methodos, virtutes naturales, & curationes morborum, & ex therapeuticis Cocrani, nec non de alimentorum facultate per alphabetum. 167. I. & II. De virtute herbarum synopsis alphabetica. Ibid. IV. De oleis brevis libellus. 168. VI.

Iuridici.

Tractatus legalis de actionibus. I. 532. VI. Fragmentum latinum de manumissionibus cum graeca paraphrasi. II. 140. I. Latinae voces, quæ ut plurimum in libris legalibus occurrunt, cum graeca interpretatione. 307. II. & III. Tractatus Iuridico-Canonicus de rebus Ecclesiasticis, capitibus constans vigintiquinque, quibus eorundem Imp. Constitutiones continentur. 310. XVI. Collectio expositum in Codice, Digestis, & Novellis Constitutionibus de Episcopis, Clericis, Monachis, rebus sacris, atque etiam de Iudæis & Hæreticis, mutila tamen, & mirum in modum confusa. Ibid. XVII. Collectio legalis & Digestis, Institutis & Novellis, titulos continens vigintitres. 311. XX. Fragmenta quaedam legalia de variis conditionum speciebus, par-

tim graeca, & partim latina. 441. II. Legalium quarundam vocum & phrasum explicationes partim latinae, partim graecae. Ibid. De stipulatione Aquiliana. 466. XVII. Capita quaedam legalia cum sua interpretatione. 532. XIV. Alia eiusmodi Capita. 535. XXXVI. Excerpta quaedam iuridica de litibus. III. 109. XI. Tractatus legalis valde longus de obligationibus & actionibus. 172. I. De actionibus & obligationibus alius tractatus. 182. XIV. De actionibus specialibus. 184. XXX. Tractatus legalis *περὶ διαφορὰς ἀνὰ γινώσκων*. 191. XX. De gradibus consanguinitatis. 401. XXIV. Interpretationes quarundam dictionum, quae in legalibus libris occurrant. 417. I.

Tactici.

Fragmentum de quadam expeditione militari, ac de obsidione, initio mutilum. II. 218. Cod. IV. Formula iuramenti Iustiniano ac Theodorae praestari soliti ab iis, qui novum magistratum aut praefecturam suscipiebant. Ibid. Tractatus Tacticus initio mutilus. 225. XIII. Alius tractatus Tacticus capitibus constans quinquaginta quatuor, in fine mutilus. Ibid. XIV. Alius eiusdem argumenti tractatus auctore Christiano, sed antiquo, ac valde accurato, initio mutilus. 227. XV. Aliud breve de eodem argumento Excerptum. 229. XVI. Conciones exhortatoriae ad fortitudinem ex diversis occasionibus argumenta sumentes. 232. XXIII. Problematum militarium libri duodecim, initio mutili, auctore fortasse Leone Sapiente Imperatore. 234. XXVII. Excerpta quaedam strategica fine titulo. 565. XXII. Quaedam brevis militarium legionum divisio. III. 14. VII. Stragemata, seu militaria exempla desumpta ex rebus praecclare gestis Imperatorum Romanorum, Graecorum, & aliorum. 148. IV. Acroluthia, sive hymni sacri militares, qui canuntur pro felici expeditione & confictu exercitus, ad Iesum Christum. Deiparam, Angelos, Apostolos, Martyres, &c. 149. VI.

De variis argumentis.

Variae sententiarum collectiones, partim ex sacris, partim ex profanis auctoribus contextae. I. 252. II. 441. IV. V. & VI. & 478. I. & 537. I. & III. 298. I. Epistolae quinque anepigraphae. I. 488. I. Prooemium in versionem cuiusdam Operis D. Thomae Aquinatis. 513. IV. Epistola inscripta *τῷ ἀρχιδιάκονῳ*, ad quemdam Imperatorem. II. 76. V. Nomina mensium apud diversas nationes. 125. II. & 458. VII. & 498. XX. & 528. IV. & 575. X. & 577. II & III. 112. LIII. & 325. XXIV. Fabulae triginta octo instar Aescopicarum. II. 273. V. Excerptum ex Oratione quadam ad Imperatorem de iuramento Regibus praestando a suis subditis. 274. VIII. Excerptum, in quo agitur de necessitate, qua homines primum, relicta solitudine, aliorum societatem quaerere coacti sunt. Ibid. IX. Variae brutorum animalium voces. 393. XXII. Oratio anepigrapha, ut ait Montfauconius,

de Amicitia. 424. IX. Diversae animalium voces; discrimen inter *εἰδωλόν*, *βέριον* &c. de Romanis dictionibus, ac de ponderibus & mensuris quaedam. 428. II. Epistola quaedam anepigrapha. 456. X. Variae proverbiorum collectiones. 466. XI. & III. 203. XIV. & 204. XVIII. & 430. XVII. Adversus eos, qui dicunt, quod prima sedes sit Roma, eo quod prima Coryphaeum Episcopum exceperit. II. 466. XIII. De mense Augusto, unde sic dictus. Ibid. XVII. Prophetiae septem Sapientum, qui prophetarunt in templo Minervae, quorum nomina sunt, Titan, Bias, Polo, Chilo, Thucydides, Tenander & Plato. 477. IV. De triplici lege, naturali, scripta, & spiritali. 518. III. Alphabeta graecum scripturae arcanae. 519. XII. Epitheta Iovis, Apollinis, Neptuni, & aliorum Numinum apud Ethnicos. 528. IV. Nomina Hebraica, quomodo graece scribantur. 529. X. Inscriptiones undeviginti graecae, variis in locis inventae, litteris capitalibus exaratae, innuuntur p. 534. XXX. integrae vero referuntur p. 579. & seqq. Anepigrapha quaedam epistola. 547. XX. Epistolae decem item *ἀδελφότητι*. 565. XXIII. Declaratio notarum, quas in marginibus librorum apponere solebant veteres calligraphi ad aliquid notatu dignum indicandum. 570. VI. Epistolae, & alia quaedam auctoris incerti. 574. IX. Orationes duae, seu monodiae in funere cuiusdam. 591. VIII. Brevis ratio praeparandi aurum, quo solebant veteres quos aiant illuminatores, litteras initiales depingere. 615. X. Epistolae novem, item anepigraphae. 618. I. & seqq. Alia ad Anatolium epistola. Ibid. III. Fragmentum cuiusdam allocationis, moralia praecepta continentis. III. 40. III. De indictione brevis disquisitionis iuxta Hesychium Illustrium. 112. LIX. Notae quaedam numericae ab unitate usque ad tria millia. 134. X. Computus annorum ab orbe condito usque ad Constantinopolis aedificationem. 150. XII. Capita quaedam circa rationem scribendi aureis characteribus, & liquo aureo. 357. XLVI. Excerptum de animalibus, quae cuique numini dicata esse fabulantur poetae. 390. XI. De mensura miliarii excerptum. 397. VIII.

ANTAGORAS cit. in violat. composit. I. 549.

ANTHIMI Episcopi Nicomediae passio. I. 513. III.

ANTHOLOGIA, seu florilegium diversorum Epigrammatum in septem libros divisum, a Maximo Planude collectum, & anno MCCCCLXVI. emendatum per Demetrium Chalcondylam, & Ioannem Laurentii. II. a pag. 99. ad p. 103. Cod. XXVIII. Eadem typis Aldinis excusa anno MDII. in 8. 104. Cod. XXX. Eadem Florentiae typis edita per Laurentium Francisci de Alopa Venetum anno MCCCXCIV. in 4. 105. Cod. XXXIII. Epigrammata quaedam, inter quae unum in Imp. Theodosium, & alterum in sepulcrum Sardanapali,

li, forte ex Anthologia desumpta. 140. I.
Ex eadem Anthologia Epigrammata xxvii.
in columnas in Hippodromo erectas. 145.
xxii. Ex eadem Epigrammata quaedam de
variis argumentis. 208. Cod. L. §. III. Ex
eadem Epigrammata quaedam, quorum pri-
mum est Nicomedis, seu, ut alii volunt, Bassi
in Hippocratem, & quidem Sotadicum, seu
quod retrorsum etiam legi potest. 382. xii.
Ex eadem Epigrammata selecta XXIII. nimi-
rum Antipatri, Archiae, Asclepiadis, Leonis
philosophi, Leonidae, Mnafalcae, Philippi,
& Anonymi. 575. xi. Ex eadem Epigram-
ma tetrastichon anonymi in Thucydidem
historicum. 622. Cod. II. & 638. Cod. xvi.
Alia Epigrammata inde desumpta. III. 110.
xlvi. Epigrammata quinquaginta item ex
Anthologia decerpta, quorum titulos, & ini-
tia adferimus. Auctorum nomina sunt, Anti-
pater, Archias, Archilochus, Demaratus,
Gauradas, Hadrianus Caesar, Leonidas, Le-
ontius, Lucianus, Metrodorus, Moschus,
Nicarchus, Orestes, Paullus Silentarius, Phi-
lippus, Plato, Posidippus, Simonides, Ze-
nodorus. 425. III.

ANTHOLOGION Ecclesiae Graecae. I.
471. I.

ANTIGONVS cit. in viol. comp. I. 549.
& in florilegio sententiarum. 253. & in alia
sententiarum collect. III. 325. xxii.

ANTIMACHVS cit. in violar. compos. I.
549.

ANTIOCHENAE synodi Canones. I. 72.
xvii. & 397. xviii. & 477. iv.

ANTIOCHI monachi Palaeftini Laurae S.
Sabae Abbatis, qui saeculo post Christum
septimo floruit sub Imperatore Heraclio, Pan-
dectes S. Scripturae. I. 551. §. I. & II.
602. I.

ANTIOCHVS astrologus. Vide *Rhetorius*.

ANTIOCHVS quidam cit. in floril. sen-
tent. I. 253.

ANTIPHANES cit. in florileg. sentent. I.
253. & in violar. compos. 549. & in alia sen-
tent. collect. II. 589. xi.

ANTIPHONTIS Atheniensis oratoris, ae-
qualis praestantissimorum oratorum Themis-
toclis, Aristidis & Periclis, Orationes quin-
decim, praevia ipsius vita. I. 533. iv. Cit. in
viol. compos. 549.

ANTISTHENIS Atheniensis, Socratis di-
scipuli, & auctoris sectae Cynicae, qui sae-
culo ante Christum quarto floruit, Declama-
tiones duae, *Ajax* altera, altera *Vlysses*, in-
scriptae. II. 339. xxxv. & xxxvi. & 435. III.
Cit. in floril. sentent. I. 253. in viol. compos.
549. & in alia sentent. collectione. III. 320.
x. & 325. xxii.

ANTIPATRI Bostrensum in Arabia Pe-
traea Episcopi, qui medio circiter saeculo
post Christum quinto illam rexit Ecclesiam,
in Nativitatem S. Ioannis Baptistae Oratio.
I. 445. vi. & II. 687. iv.

ANTIPATRI Sidonii epigramma in Ho-
merum. II. 147. Cod. xviii. Cit. in violar.
compos. I. 549.

ANTONII &

MAXIMI monachorum collectio sententia-
rum. I. 253.

ANTONII S. ex vita excerptum. I. 100.
& 515. ix. Eiusdem vita. 417. xvii.

ANTYLLI medici, Oribasio, Aetio, Paul-
lo Aegineta & aliis memorati, ex secundo li-
bro de victus ratione Excerptum. III. 152.
vii. Ex libro de clysteribus, quod tribus de
caussis fumantur (f. eiusdem) Excerptum.
152. viii. Vide *Oribasius*.

APELLES cit. in violar. compos. I. 549.

APHTHONII Sophistae, qui floruit saeculo
post Christum quinto, Progymnasmata cum
scholiis. II. 604. I. & 611. I. & 615. I. &
III. 390. vii. Eadem Progymnasmata cum
prolegomenis & commentariis. II. 614. I.
Citatur in floril. sentent. I. 253.

APOLLINARIS iunioris, Laodicensi in Sy-
ria Episcopi, qui ob haeresim a S. Damaso
Papa an. Chr. ccclxxv. damnatus, paullo
post sub Imp. Theodosio obiit, metaphrasis me-
trica psalmodum cum praefat. anonymi ad Mar-
cianum Imp. I. 62. I. Commentarius in O-
rationes S. Gregorii Nazianzeni. 537. I.

Adlegatur in catena ad Ezechielem. 21. vi.
In Iobum. 52. I. in Psalmos. 91. xxiv. in
septem Epp. Catholicas. 102. III. in quatuor
Evangelia. 161. iv. in Parabolas Salomonis.
291. xvi. in Acta Apostolorum, & Epp.
Paulli. 363. I. Primi, & ultimi psalmi Da-
vidici paraphrasis metrica. II. 529. I. & II.
Expositiones in loca quaedam veteris Testa-
menti. 652. xii.

APOLLINIS, &

SERAPIDIS Oracula quaedam. II. 145.
xx. Eiusdem Apollinis alia Oracula. 264.
xxxiv. (Manuelis Moschopuli Aenigma in-
scribitur in Viennensi Codice, Nessel. P. I.
pag. 304. §. 20.

APOLLODORI Atheniensis grammatici,
Asclepiadae filii, discipuli Aristarchi gram-
matici, qui saeculo ante Christum natum se-
cundo floruit, Bibliotheca, sive de Diis li-
bri tres. II. 618. Cod. xxix. Cit. in violar.
compos. I. 549. Vide *Sophocles*.

APOLLONIDES cit. in violar. compos.
I. 549.

APOLLONII Alexandrini, cognomento Dyf-
coli, seu Difficilis, qui temporibus Hadriani
& Antonini Pii Alexandriae floruit, de con-
structione partium orationis libri quatuor. II.
612. Cod. xxiii. & 651. x. ubi eiusdem Vita
praecedat.) Eiusdem de constructione libri
tres priores. 615. Cod. xxvi. De constru-
ctione orationis liber primus. III. 428. vi.

APOLLONII Citiensis, magni nominis me-
dici, qui circa annum LXX. ante Christum
vixit, libri tres de articulis. III. 89. xli. seqq.

APOLLONII grammatici, Vita Aeschini
oratoris Atheniensis. II. 423. viii.

APOLLONII Rhodii, qui sub Ptolemaeo
Evergete floruit, Argonautica libris iv. cum
scholiis graecis ad marginem, ex Lucillo
Tarrhaeo, Sophocleio, & Theone desumptis,

ac duplici poëtae vita in principio, edit. Florent. mccccxcvi. in 4. in membran. II. 82. Cod. vii. §. I. Idem Opus Ms. cum poëtae vita, argumento, & scholiis ad marginem. 86. Cod. xi. & 98. Cod. xxvi. & 133. III. Idem Opus Ms. pag. 142. iv. & pag. 204. Cod. xlv. §. I. In eius Argonautica Commentarius, ut in edit. Florent. supracit. ac duplex poëtae Vita. 685. Cod. xxv. Argonauticorum liber primus, secundus, & pars tertii. III. 427. iv. Cit. in florileg. sentent. I. 253. & in viol. compos. 549.

APOLLONII Tyanensis, qui ab anno Augusti Imp. quadragesimo secundo usque ad primum Nervae aetatem produxisse fertur, Epistolae xci. II. 351. ix. Eiusdem Epistolae quatuor. 352. xxiii. Eiusdem Epistolae nonaginta. 424. xv.

APOMASARIS cuiusdam Astrologi, incertae aetatis, Excerpta libris tribus, quorum primus inscrib. *Liber apotelesmaticus mysteriorum Apomasaris*, secundus *Mysteriorum scientiae Apomasaris*, tertius *Introductio Apomasaris*. II. pag. 58. I. Eiusdem Operis liber primus, & pars secundi, nimirum usque ad Caput octogesium secundum. 62. Cod. xxxvi.

APOSTOLII Michaëlis, patris Arsenii Monembasiae Archiepiscopi, qui exsule Graecia in Italiam venit medio circiter saeculo decimoquinto, de Trinitate Dialogus. I. 492. iv. Oratio deliberativa ad affinem suum iratum, quia ad secundas nuptias transierat. Ibid. v. Cit. in violar. compos. 549. Ad Card. Bessarionem epistola, apologiae pro Plethone adversus Theodorum Gazam nuncupatoria. II. 482. viii. Eiusdem pro Georgio Gemisto Plethone adversus Theodorum Gazam de Aristotelica substantia liber Apologeticus. 483. xii.

APOSTOLORVM doctrina de charismate. I. 396. Constitutiones de ordinationibus. Ib. Canones. Ib. ix. Canon LXXXV. de veris ac germanis S. Scripturae libris cum sua interpretatione. II. 429. Cod. xlviii. Eorumdem testimonium de praedeterminatione & praescientia Dei. III. 295. viii. Eorumdem Canones quidam de Episcopis & Clericis. 326. xxvi.

APPIANI Alexandrini, qui saeculo post Christum secundo floruit, Romanarum Historiarum libri varii, nimirum, de bellis Gallicis Epitome. II. 659. II. De bellis Syriacis liber. 660. III. De bellis Punicis, Illyricis, Parthicis, & Mithridaticis. Ibid. iv. & seqq. De bellis civilibus libri quinque. 661. xi. & seqq. Librorum, quibus totum ipsius Opus historicum constat, elenchus. 659. II. Romanarum Historiarum libri duo, Hispanica nimirum, & Annibalica. 685. I. & II. De bellis civilibus libri tres posteriores. 689. Cod. xxxiii.

APSINIS Gadarensis, oratoris & grammatici Graeci, qui saeculo post Christum tertio floruit, de prooemiis, sive Ars rhetori-

ca. II. 500. v. Eiusdem de figuratis quaestionibus. Ibid. vi.

AQVILA Sinopenfis Ponticus, qui sub Imp. Hadriano vixit, citatur in catena ad lobum. I. 52. Eiusdem fragmenta quatuor. 137. x.

AQVINAS. Vide *Thomas Aquinas*.

ARATI Solensis, qui circa annum ante Aeram Christianam CCLXXII. floruit, & Ptolemaeo Philadelpho Regi Aegypti, & Antigono Gonatae Regi Macedoniae fuit synchronus, Phaenomena, & Diosemeia, cum prolegomenis, & commentariis: prolegomena sunt anonymi; commentarii vero Theonis Alexandrini. II. 63. I. II. III. & IV. Eadem Phaenomena. 105. IV. Cit. in violar. compos. I. 549. Vide *Achilles Tatius*, *Hipparchus Bithynus*, & *Theon Alexandrinus*.

ARCANA scripturae specimen. II. 368. XII. & 597. VI. & 599. v.

ARCESILAVS, &

ARCHELAVS patria Milesius, philosophus Atheniensis, Anaxagorae discipulus, cit. in locis communibus S. Maximi. I. 440. I. & in viol. compos. 549.

ARCHELAI alterius, philosophi Christiani, incertae aetatis, poëma iambicum de arte faciendi auri, versibus constans trecentis triginta. III. 359. LII.

ARCHIGENIS Apameensis, medici antiqui, incertae aetatis, de amputandis partibus Excerptum. III. 87. XIX. Vide *Oribasius*.

ARCHILOCHVS Pythagoreus cit. in violar. compos. I. 549.

ARCHIMEDIS Syracusani, geometrae & astronomi celeberrimi, qui in direptione Syracusarum obruncatus est anno ante Christum cccxii. de sphaera, & cylindro. II. 14. I. De dimensione circuli. Ibid. II. De figuris conoidibus & sphaeroidibus. Ib. III. De lineis spiralibus. Ib. IV. De planis aequiponderantibus, seu centris gravium planorum. Ibid. v. Arenarius. Ibid. vi. De quadratura parabolae. Ibid. vii. Cit. in florileg. sent. I. 253.

ARCHITAE Tarentini, qui Platonis praeceptor fuit, & a Pythagora in successione octavus, Epistola ad Dionysium. II. 491. XIII. Cit. in violar. compos. I. 549.

ARETHAE Archiepiscopi Caesareensis, qui forte diversus non est ab illo, qui adhuc presbyter Caesareensis scripsit de translatione Euthymii Patriarchae Constantinopolitani anno Christi mccccxi. defuncti, scholion in Clementis Alexandrini Paedagogum. I. 49. III. Allegatur in catena in Psalmos. 91. XXIV.

ARETAEI Cappadocis, medici ac philosophi ex illorum secta, qui Pneumatici dicebantur, Paulo Aegineta & Aëtio antiquioris, de signis & causis acutorum morborum libri duo. III. 162. I. & II. De signis & causis chronicorum morborum. Ibid. III. & IV. De curatione acutorum morborum libri duo. 163. v. & vi. De curatione chronicorum morborum liber unus in fine mutilus. Ibid. vii.

AR-

ARGYRI Isaaci monachi, qui saeculo post Christum decimoquarto floruit, tractatus Astronomicus ad Oenaeoten Dominum Andronicum. II. 25. II. & 33. III. & 56. I. & III. 321. XIV. Methodus faciendi Astrolabium instrumentum. II. 33. x. De metris poetiis Opusculum. 94. vi. Methodus certa & brevis geodaeiae, sive dimensionis locorum cum figuris geometricis in margine. III. 109. xxxvi. Demonstrationes, quod optimum omnium initium solarium & lunarium cyclo- rum est dies trigesima Septembris &c. 321. xiv. De inventione quadraticorum laterum irrationabilium numerorum quadratorum. 321. xv.

ARIMNESTVS, &

ARISTARCHVS citantur in viol. comp. I. 549.

ARISTIDIS Aelii Sophistae Adrianensis, qui saeculo post Christum secundo sub Imp. M. Antonino Philosopho potissimum floruit, Orationes XVII. quarum postrema mutila. I. 491. I. & seqq. Cit. in viol. comp. 549. Orationes tres. II. 297. viii. & seqq. Panathenaica Oratio. 300. xxiv. cum scholiis marginalibus in principio = & 305. II. & 392. xx. in fine mutila. Oratio ad Achillem, Vlyssis nomine, ab Agamemnone legati. 362. III. & III. 266. lvi. Rhetorica, sive de civili ac de simplici dictione libri duo. II. 463. Cod. xxii. §. I. & 500. viii. & ix. Excerptum ex libro de formis dicendi. 465. iv. Oratio Platonica pro quatuorviris, Pericle, Cimone, Miltiade, & Themistocle, cum scholiis & argumento. 498. xxi. & III. 266. liv. Oratio Platonica prima pro rhetorica, item cum scholiis. II. 499. xxii. & III. 266. lv. Oratio Platonica tertia ad Capitonem, item cum scholiis. II. 499. xxiii. & III. 265. liii. Oratio in Puteum, qui erat in Aesculapii templo. II. 499. xxiv. Oratio contra criminantes, quod non declamaret. 499. xxv. Oratio Aegyptica, in fine mutila. Ib. xxvi. Orationes quinque. 527. v. Oratio de Rhetorica in fine mutila. 544. xxiii. Orationes xxxi. cum scholiis. 584. I. & seqq. Orationes septem cum scholiis. 590. I. & seqq. Orationes trigintaquatuor. 592. I. & seqq. Orationes quinquaginta cum scholiis. 594. I. & seqq. Orationes XXXII. item cum scholiis. 597. I. & seqq. Orationes duodecim. 601. I. & seqq. Orationes quadraginta una. 610. I. & seqq. Orationes undecim. 612. I. & seqq. Ad Reges Romanorum de Smyrna Epistola. 673. vi. Palinodia de Smyrna in staurata. Ibid. vii.

ARISTIDIS Lysimachi filii Atheniensis, cognomento Iusti, effata quaedam. III. 325. xxii.

ARISTIPPVS Cyrenaeus cit. in floril. sentent. I. 253. in violar. compos. 549. & in alia sententiarum collectione. III. 320. x. & 325. xxi. & xxii.

ARISTOBLI Apostolidae, hierodiaconi, fratris Arsenii Monembasiae Archiep. Epi-

gramma graecum in laudem lexici Varini II. 282.

ARISTOCLES, &

ARISTON, &

ARISTONYMVS citantur in viol. comp. I. 549. & hic postremus etiam in floril. sent. 253.

ARISTOPHANIS Comici, qui saeculo ante Christum V. floruit, Comoediae quatuor, nimirum, Plutus, Nubes, Ranae & Equites, cum prolegomenis ex Hephaestione, Demetrio Triclinio, Platonio, & Thoma Magistro, ac praeterea argumentis in singulas, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. II. 80. Cod. iv. Eadem Comoediae quatuor cum prolegomenis, & argumentis in singulas, ultima excepta. 87. Cod. xiii. Comoediae novem, nimirum, Plutus, Nebulae, Ranae, Equites, Acharnenses, Vespae, Aves, Pax, & Concionantes. cum prolegomenis, Epigrammate in Aristophanem, & alio Scipionis Carteromachi in laudem Aldi Manutii &c. (edit. Venet. apud Aldum 1498.) 87. Cod. xii. Comoediae sex, nimirum, Acharnenses, Concionantes, Equites, Aves, Vespae, & Pax, cum argumentis, & scholiis uberrimis. 89. II. Comoediae octo, nimirum, Plutus, Nubes, Equites, Ranae, Acharnenses, Aves, Vespae, & Lysistrata, sine scholiis. 90. Cod. xvi. Plutus. 91. Cod. xix. Nebulae, cum scholiis, glossis interlinearibus, & argumento. 93. Cod. xxii. Comoediae tres, nimirum, Plutus, Nubes, & Ranae, cum poetarum vita, argumentis, & scholiis. 113. Cod. xxxv. & III. 215. II. Plutus, & Nubes cum vita poetarum, & argumentis. II. 113. Cod. xxxvi. Plutus, Nubes, Equites & Ranae cum poetarum vita in principio, & variis argumentis in singulas. III. 423. I. & seqq. Cit. in florileg. sentent. I. 253. & in violar. compos. 549.

ARISTOPHANIS Byzantii, Grammatici, qui praefecturam gessit Bibliothecae Alexandrinae regnante Ptolemaeo Philadelpho, hypothesis in Sophoclis Oedipum tyrannum, versibus iambicis expressa. II. 132. I. Argumentum in Aeschyli Eumenides. 133. II. Argumentum in Euripidis Medeam. III. 422. III. Argumentum in Aristophanis Plutum versibus iambicis. 423. I.

ARISTOPHON cit. in viol. comp. I. 549.

ARISTOTELIS Stagiritae, qui saeculo ante Christum quarto floruit, & anno ante Aeram Christianam cccxxii. obiit, de Virtutibus & Virtus libellus. I. 297. xvii. & II. 317. iv. & 387. xiii. & 462. vi. & 481. v. & III. 363. viii. De Anima liber primus. I. 489. III. Interrogationes, & responsiones de rebus astronomicis. II. 41. III. Mechanica cum figuris mathematicis in margine. 67. Cod. xlv. §. I. De Poetica liber. 88. Cod. xiv. §. I. & 603. I. & 605. I. & 611. Cod. xxi. De Arte Rhetorica libri tres. 88. Cod. xiv. §. II. & 600. Cod. x. §. I. & 608. §. I. & III. 363. vi. Rhetorica ad Alexandrum. II. 88. Cod.

Cod. xiv. §. III. & 600. Cod. x. §. II. & 608. II. & III. 363. VII. Categoriae cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. II. 117. XIII. & 535. XXXV. & III. 32. I. & 397. X. Virtutum & vitiorum definitiones ex moralibus. II. 317. V. & 387. XIV. Physiognomica. 385. V. De Vniuerso ad Alexandrum Regem liber. 386. X. & 439. V. & III. 363. XI. & 394. Cod. XIII. §. I. & Cod. XIV. §. I. & 396. I. & 403. III. De mirabilibus auscultationibus liber. II. 610. VII. & III. 290. V. Praedicamenta. III. 5. II. & 24. VI. & 34. I. & 35. I. & 38. IV. Metaphysicorum libri quatuordecim. 10. Cod. XVI. §. II. & 220. XIV. & 392. Cod. XII. & 404. Cod. XVIII. & XIX. & 410. II. De Interpretatione liber cum scholiis marginalibus, partim Pselli. 24. IV. & 32. Cod. XII. §. I. Organum cum introductione Porphyrii, & scholiis marginalibus Anonymi. III. 28. I. & seqq. & 29. I. & seqq. & 30. III. & seqq. & 414. II. & seqq. Analyticorum priorum liber secundus. 31. Cod. VIII. Analyticorum priorum libri duo cum scholiis marginalibus uberrimis. 32. II. & 33. II. Analyticorum posteriorum libri duo. 33. III. Topicorum libri octo. 33. IV. & 36. Cod. XVIII. De sophisticis elenchis. 33. V. & 35. IV. De Interpretatione. 35. Cod. XV. §. II. & Cod. XVII. §. II. & 398. XI. Analyticorum priorum liber primus. 35. Cod. XV. §. III. Analyticorum posteriorum libri secundi fragmentum. 36. Cod. XVIII. Analyticorum priorum libri primi pars prima. 36. I. Topicorum liber primus. 40. VI. Ethicorum ad Nicomachum libri decem. 219. I. & 224. Cod. VII. cum scholiis) & 225. Cod. VIII. §. I. cum scholiis) & Cod. IX. §. I. & 226. Cod. X. & Cod. XI. §. I. & 229. Cod. XVI. XVII. & XVIII. §. I. Meteorologicorum libri quatuor. 219. II. & 387. IV. & 392. IV. & 410. I. De caelo libri quatuor. 219. III. & 387. II. & 392. II. & 403. I. & 406. XIV. De partibus animalium & earum causis libri quatuor. 219. IV. & 229. III. De animalium incessu liber. 219. V. & 384. IV. & 403. VII. De anima libri tres. 219. VI. & 363. X. & 392. VI. & 403. VI. & 404. I. & 408. Cod. XXII. & Cod. XXIII. §. I. & 409. I. De sensu & sensibili liber. 219. VII. & 385. V. & 392. V. & 405. III. & 407. I. De memoria & reminiscencia. 219. VIII. & 392. VII. & 405. IV. & 407. II. De somno & vigilia. 219. IX. & 392. VIII. & 405. V. & 407. III. De insomniis. 220. IX. & 392. IX. & 405. VI. & 407. IV. De divinatione per somnum. 220. IX. & 392. X. & 405. VII. & 407. V. De animalium motione. 220. X. & 385. VI. & 392. XI. & 407. VI. De generatione animalium libri quinque. 220. XI. & 379. II. & 384. I. De breuitate & longitudine vitae. 220. XII. & 385. VII. & 392. XII. & 405. VIII. De senectute & iuventute, vita & morte, & de respiratione. 220. XIII. & 385. VIII. & 392. XIII. & XIV. & 405. IX. Moralium ad Eudemum libri septem. 223.

Cod. IV. & 226. Cod. XII. §. II. & III. & 228. I. & 234. Cod. XX. §. I. De republica libri octo. 223. I. & Cod. VI. & 234. Cod. XXI. §. I. De cura rei familiaris, seu administratione domestica libri duo. 223. II. & 234. Cod. XXI. §. II. Magnorum moralium libri duo. 226. Cod. XI. §. II. & Cod. XII. §. I. & 227. I. & 229. Cod. XVIII. §. II. & 363. IX. & 403. V. De plantis libri duo. 249. III. & 279. Cod. XXII. §. II. Problematum physicorum sectiones XXXVIII. edit. Ald. Venet. MCCCXCVII. in fol. 281. Cod. XXVI. Eadem manuscripta. 396. Cod. XV. Apophthegmata quaedam. 320. X. & 325. XXII. Epistola ad Alexandrum. 326. XXVI. De physico auditu libri octo. 363. V. & 385. Cod. V. & 387. Cod. VII. §. I. & 389. II. & 392. I. & 400. XIX. De historia animalium libri decem. 379. I. & 410. Cod. XXVII. Eius Operum editionis Aldinae Venet. MCCCXCVII. Volumen secundum, in quo continentur de historia animalium libri novem, de partibus ipsorum libri quatuor, unus de incessu; tres de anima; parva, ut vocant naturalia; de generatione animalium libri quinque; de coloribus unus, item de physiognomia, de admirandis narrationibus, de Xenophanis, Zenonis, & Gorgiae dogmatibus, & de lineis infecabilibus; tum Theophrasti de piscibus, de vertiginibus, de lassitudinibus, de odoribus & de sudoribus. 379. & seqq. Cod. II. Ex primo libro de generatione animalium fragmentum cum scholiis marginalibus. 383. I. De historia animalium libri novem. 384. II. Physica problemata, in fine mutila. 384. III. Naturalis auscultationis liber quartus cum amplissimo commentario Ioannis Philoponi. 386. Cod. VI. De generatione & corruptione libri duo. 387. III. & 389. III. & 392. III. & 403. II. & 408. IV. De Anima liber primus cum scholiis marginalibus. 394. Cod. XIII. §. II. Analyticorum priorum liber primus non integer. 398. XII. Physicorum Problematum pars quaedam. 406. XVII. De lineis infecabilibus liber. 407. VII. Naturalis auscultationis libri tres postremi. 408. Cod. XXIV. Cit. in floril. sentent. I. 253. & in viol. compos. 549. Vide *Philosophos anonymos* supra pag. 458.

ARISTOXENI Tarentini, Aristotelis discipuli, sententiae quaedam. II. 447. Cod. XI. §. II.

ARNALDI de Villanova, qui floruit circa initium saeculi decimiquarti, de arte Chemica Excerptum. III. 357. XLVIII.

ARRIANI Nicomediensis, qui saeculo post Christum secundo floruit, Historiarum de Expeditione Alexandri Magni libri septem. I. 443. II. & II. 653. I. & 669. I. & 684. Cod. XXIV. & 688. I. & iterum Cod. XXX. Rerum Indicarum historia. I. 443. III. & II. 654. II. & 669. I. & 688. I. & iterum Cod. XXX. Ars Tactics, sive de acie instruenda liber. II. 231. XX. Instructio aciei adversus Alanos, sive exemplum, quo aciem a se adversus Alanos

nos instructam describit. Ibid. xxi. De Episteti dissertationibus libri quatuor. 589. I. Excerpta ex eius libris de expeditione Alexandri. III. 3. 6. xxv.

ARSENII Monembasiae Archiepiscopi, qui obiit anno Christi MDXXXV. Carmen iambicum Graeco Latinum ad Clementem VII. Pont. Max. cui insignem Evangeliorum Codicem dono mittit. I. 85. Violaria Compositio, seu lexicon philologicum ad Leonem X. Pont. Max. 547. I.

ARTAXERXES cit. in locis communibus S. Maximi. I. 440. I. Vide *Hippocrates*.

ARTEMIDORI Daldiani, qui Hadriani & Antonini Pii temporibus vixit, Oneirocritica, sive de somniis libri quinque. III. 387. I. & seqq.

ARTEMIDORVS Grammaticus. Vide *Theocritus*.

ASCLEPIADIS Bithyni, seu Prusienfis Medici, qui ante annum V. C. DCLXII. floruit, teste L. Crasso apud Ciceronem, Excerptum, quod diuturno morbo quibusdam articuli prolabantur. III. 86. XVIII.

ASCLEPIADIS Myrleani, qui saeculo ante Christum primo, ac deinceps floruit. & Dioscoridis, praecepta salutaria Medica, versibus iambicis vigintiquinque comprehensa. II. 432. x. ubi tamen sunt auctoris nomine destituta. Eadem praecepta Medica versibus iambicis octoginta tribus. 533. XXIII. & III. 397. II.

ASCLEPII Tralliani, Ammonii Hermeae discipuli, in priores sex, vel septem Aristotelis Metaphysicorum libros commentarius ex ore eiusdem Ammonii exceptus. III. 332. Cod. x. & 333. Cod. XI.

ASCLEPIODOTI philosophi, incertae aetatis, Capita Tactica duodecim cum iconibus. II. 229. XVII.

ASPASII Peripaterici celeberrimi, cuius discipulum audisse se refert Galenus, qui sub Antoninis floruit, unde de ipsius aetate constare potest, in varios Arist. Moralium ad Nicomachum libros commentarius. III. 228. Cod. XIV. In quartum, septimum, & octavum eorumdem Moralium commentarius. 242. XVIII. num. 4. 7. & 8.

ASTERII Amaseae metropolis Ponti Episcopi, qui saeculo post Christum quarto exeunte floruit, Homiliae quinque, nimirum prima in locum Evangelii secundum Lucam de divite & Lazaro; secunda de oeconomio iniquitatis; tertia adversus avaritiam; quarta in festum Calendarum; quinta denique in locum Evangelii secundum Matthaeum, *an liceat homini dimittere uxorem suam ob quamlibet causam*. I. 198. XLV. & seqq. Encomium in sanctam martyrem Phocam. 514. XVIII. Cit. in Catena in Psalmos. 91. XXIV. & in exposit. divinor. praeceptor. 435.

ASTRAMPSYCHI Aegyptii Astronomi ad Regem Ptolemaeum de praedictione ad varias quaestiones, seu quaesita plura in diversas materias, cum suis responsionibus &c. II. 29. VI.

ATHANASII S. re & cognomine Magni, qui anno Christi CCCXXVI. creatus est Archiepiscopus Alexandrinus, eamque per quadraginta sex annos rexit Ecclesiam, Epistola ad Ammonem de gonorrhoeo. I. 47. XXII. & 74. XXVIII. & 399. XXXVI. & 468. XII. Ex festiva Epistola Excerptum. 47. XXIII. & 74. XXIX. & 399. XXXVI. & 468. XII. Aliud ex Epistola ad Antiochum Ducam. 47. XXIV. De multis & necessariis quaestionibus in scriptura controversis ad Antiochum. 54. II. & II. 521. XXIV. Epistola ad Rufinianum. I. 74. XXX. & 400. XXXVII. & II. 347. XXVIII. Forte auctor opusculi de editionibus S. Scripturae. I. 87. II. & de divisione Psalmorum. 88. XIII. Epistola ad Marcellinum in Psalmorum interpretationem. 89. XVII. & 543. XXII. & II. 477. VII. Fragmentum ex Oratione de humana natura. I. 119. XII. Ex Epistola ad Serapionem. 119. XIII. Ex primo Sermone contra Arianos. 120. XIV. Rescriptum ad Liberium Romae Episcopum. Ibid. xv.

Aha fragmenta. Ibid. XVII. In caecum a nativitate Oratio. 285. XXXI. Eius sententia de intacta Domini anima adfertur ab Anastasio Sinaita in Homilia tertia de hominis creatione. 310. Eius vita. 417. XVIII. & 498. I. Epistola ad Castorem Episcopum. 504. XIV. Symbolum. 509. III. Sermo in descriptionem, & in S. Virginem Mariam, & in S. Ioseph. 521. XXV. Confessio fidei. 533. I. Interpretatio in symbolum. 534. IV. Alia expositio fidei. Ibid. v. Epistolae duae ad Serapionem. 536. XXV. Epistola catholica. Ibid. XXVII. Sermones XXI. 542. I. & seqq. Alii sermones, nimirum, contra Idola, de humana natura, ex sermone maiori de fide, Praeconium in Annunciationem Deiparae, in illud *Euntes in castellum, quod contra vos est*, Epistola ad Epictetum Episcopum Corinthi contra haereticos; Expositio fidei, Liberii ad Athanasium, & Athanasii ad Liberium Epistolae, Tomus ad Antiochenos, de aeterna subsistentia Filii, & Spiritus cum Deo, & contra Sabellianos; quod unus sit Christus; Epistola ad Adelphium Episcopum; Epistola ad Maximum Philosophum de incarnatione Dei Verbi; de inhumanatione unigeniti Verbi contra Arium, & Apollinarium, de incarnatione Christi, de salutari Christi apparitione & contra Apollinarium; tandem contra omnes haereses. 546. I. & seqq. Ex eius Epist. ad Epictetum Excerptum. II. 114. III. Eius divisio in psalmos ad Caesarium monachum, in compendium redacta. 308. IX. Epistola ad Ioannem & Antiochum. 456. IX. De Trinitate & Spiritu Sancto Excerpta. 600. Cod. XI §. II. Eius *ἑλάνιον*, seu falsum embamma. III. 167. III. Ex eius Operibus Excerpta quaedam de Spiritu Sancto. 324. XX. Adlegatur in Catena in Esaiam. I. 18. in Psalmos. 34. I. & 91. XXIV. in Lucam. 101. III. in utraque sacrorum praeceptorum expositione. 98. & 436. ab Ioanne Cantacuzeno contra Palamam.

nam. 38. in floril. sentent. 253. in opere Anonymi contra Palamam. 358. & in thesauro orthodoxae fidei Nicetae Choniatis. 432.

ATHANASII Scholastici, sive Advocati Eusebii, in librum Eustathii Antecessoris de temporum intervallis scholia. I. 530. III.

ATHENAEI Grammatici, ex Naucrati urbe Aegypti celebri, qui paullo post Commodum Imp. scripsit, *Dipnosophistarum*, seu eruditorum convivalium sermonum libri quindecim. II. 583. Cod. I. & II.

ATHENAGORAE Atheniensis, e philosopho Ethnico Christiani, qui Adriani & Antonini Imp. temporibus floruit, liber de resurrectione. I. 496. VIII. & 519. I.

ATTALIATAE Michaelis, iudicis & proconsulis, qui saeculo post Christum undecimo vixit, *Manuale*, seu synopsis iuris pragmatici. I. 80. LXXXI. Idem *Opus titulis constans quinquaginta duobus*. III. 180. IV.

ATTICI Archiepiscopi Constantinopolitani, qui anno Christi ccccxv. obiit, *Epistola ad S. Cyrillum*. I. 121. XXXII.

AVGVSTINI S. Episcopi Hippoensis in Africa, qui obiit anno Christi cccxxx. aetatis LXXVI. *Epistola ad Bonifacium* adlegatur ab Iustiniano Imp. I. 193. *Sermo de Spiritu S.* 483. X. *Excerptum ex libro de cognitione verae vitae*. Ibid. XI. & 515. XXII. Ex eius contemplativis & amatoriiis precibus *Capita quaedam ascetica*, a Demetrio Cydone in graecam linguam versa, & in Italia a Marco Eugenio inventa. II. 522. XXX. Ex *Epist. ad Maximinum*, *Enchiridio*, & *Libro decimoquinto de Trinitate* testimonia de Spiritu Sancto. III. 325. XX. Cit. in thesaur. orthodox. fidei. I. 432.

AVICENNAE medici Arabis *Opera Romae typis Mediceis impressa Arabice in fol.* anno 1593. III. 139. Cod. I.

AVTOLYCI Pitanaei, qui saeculo ante Christum quarto floruit, de orbitibus stellarum *breve Excerptum*. II. 30. XIV.

B

BABRIAS idem ac **GABRIAS**, quem vide.

BABYLAE Archiepiscopi Antiochiae *paffio*. I. 514. IV. *Fragmentum ex eiusdem vita*. 361. XXVI.

BACCHIDIS *Epistolae tres*. II. 217. XXVIII.

BACCHYLIDES Ceus lyricus cit. in *violar. compos.* I. 549.

BALSAMONIS Theodori, Patriarchae Antiocheni ab A. Chr. mclxxxvi. usque ad mccciv. *Expositio Canonum Ecclesiasticorum*. I. 1. Cod. II. §. I. & 70. Cod. XL. & 395.

Responsiones ad Marci Patriarchae Alexandrini interrogationes. IO. xcvi. & 78. LXL. *Epistola de ieiuniis*. II. IC. & 78. LX. *Epilogus in Nomocanonem versibus iambicis innuitur p.* II. C. adfertur iareger p. 81. & seqq. *De ordine tenendo in sedibus a Metropolitana-*

nis, & Archiepiscopis. II. CI. *Tractatus Iuridico Canonicus in Capita octoginta septem divisus, & ex Iustiniani Constitutionibus excerptus*. 402. LVI. & II. 310. XV. ubi *Collectoris nomen reticetur*. Versus iambici quinquaginta scripti in lapidem continentem *edictum approbati dogmatis ab Imp. D. Manuele, & erectum intra sanctissimam Dei magnam Ecclesiam*. II. 665. XXVII.

BARBARAE S. Vita. I. 508. I.

BARLAAMI monachi S. Basilii, inter philosophos saeculi decimiquarti longe principis, *Tractatus de Solari eclipfi accuratius deprehendenda ex magna Ptolemaei Constructione*. III. 413. II. *Logisticae, seu Arithmeticae subtilius demonstratae Libri sex*. 414. V.

BARSANVPHIUS monachus Palaestinus circa annum Christi DL. cit. in *exposit. sacror. praeceptor.* I. 98. & 100.

BASILICORVM, sive Imperialium Constitutionum ex sexaginta illis, in quos totum Ius Civile auspiciis Basilii, Leonis Sapientis, ac denique Constantini Porphyrogeniti redactum est, *Liber xxviii. Tir. xxii. de prohibitis matrimoniis*. I. 79. LXXXIII. A quinto Titulo Libri xxv. Cap. II. & a primo Titulo Libri xxix. Cap. cxv. *Excerpta*. 81. LXXXVIII. & seqq. *Basilicorum Epitome*, Titulis constans cccxlvi. *ordines litterarum digestis*, solo honoris causa extra ordinem praemisso titulo de Fide. 530. I. & III. 187. II. & 194. I. & 208. Cod. XX. Ex Basilicis *Excerpta quaedam Capita*. III. 181. VI. & seqq. *Alia e Basilicis, Novellis, & Codice Excerpta*. 183. XVIII. & seqq. *Basilicorum pars cum scholiis marginalibus antiquissimis*. 199. Cod. XI. *Basilicorum Volumen primum, seu ex sexaginta Basilicorum libris decas prima*. 200. Cod. XII.

BASILII Achrideni, Thessalonicensis circa annum mclv. Archiepiscopi ad Adrianum Papam *Epistola*. I. 10. LXXXIX.

BASILII Ancyranus presbyteri *paffio*. I. 522. XLIII.

BASILII S. cognomento Magni, qui anno Christi cccclxix. Caesareae in Cappadocia Archiepiscopus creatus est, & Calendis Ianuarii cccclxxviii. obiit, *Epistolae Canonicae*. I. 46. IX. *Ad Caesarium de communione*. 47. XXVI. *Asceticorum Caput cccxlvi. Ib. xxvii. Praeceptio ad Sacerdotes*. Ibid. xxviii. *In Iobum*. 52. *Ad S. Amphilochem Epistolae tres*. 74. XXXI. & 400. XXXVI. & 468. VI. *Ad Diodorum de non ducendis duabus fororibus*. 74. XXXIV. *Ad Gregorium presbyterum, ut separaretur a muliercula*. Ibid. xxxv. & 468. XII. *Ad Chorepiscopos, ne absque eo fiant Ministri*. 74. XXXVI. *Ad Episcopos, ne pecuniis ordinentur*. Ibid. xxxvii. *Ex vigesimo septimo & vigesimo nono Capitulum eorum, quae de Spiritu Sancto ad Amphilochem scripta sunt*. Ib. xxxviii. & seqq. *Ex Epistola ad Nicopolitas*. 76. LII. & 468. VII. *In Psalms*. 90. XXIV. *Fragmenta varia*.

120. XVIII. In Nativitatem Domini. 277. II. & 416. III. & 495. VIII. Eius vita, & miracula conscripta ab Amphiloquio Episcopo Ieonii. 277. V. Oratio exhortatoria ad S. Baptisma. 278. XI. & 417. X. & 495. IX. Historia Ecclesiastica. 359. IX. De ieiunio Sermo primus ex eius moralibus. 284. XX. & 294. IX. Laudatio SS. quadraginta martyrum. 284. XVII. In illud: *Attende tibi ipsi*. Ibid. XXI. *Quod non est Deus auctor malorum*. Ibid. XXII. Excerptum ex Epist. ad Imp. Iulianum. 360. XVI. Alia excerpta ex eius Epistolis. 402. LV. De ascerica disciplina. 414. XIII. & 424. XII. Excerpta ex asceticis. 414. XV. Encomium in S. martyrem Gordium. 417. VIII. & II. 607. XIII. De libero arbitrio. I. 423. II. De Baptismate liber in Sermones tres divisus. Ibid. III. & seqq. De fide. Ibid. VII. & 535. XXIII. Constitutiones asceticae. 423. VIII. Regulae breviores. 424. IX. Exhortatio de renunciatione saeculi &c. Ibid. X. Sermo asceticus. Ibid. XI. Admonitio ad iuniores. Ibid. XIII. Quot sint poenae in monachos delinquentes constitutae. Ibid. XIV. Epistolae quaedam. Ibid. XV. Sermo de Synactis innuitur. Ibid. Adfertur vero integer. 460. De ira. 424. XVI. De vitae asceticae scopo. 425. XVIII. Regulae fusius tractatae. Ib. XIX. Homiliae novem in Hexaëmeron. 482. II. & 550. III. Expositio in Esaïam. 518. I. Eiusdem cum S. Gregorio Theologo dialogus. 524. II. Homiliae quadraginta, & Epistolae quatuor. 525. I. Homiliae quadraginta septem, Epistolae decem, & liber de Virginitate. 528. I. & seqq. Epistolae viginquique. 535. XVIII. Sermo de Spiritu Sancto. 536. XXIV. Epistolae CCCXLIV. 539. II. *Quod non sint tres Dii annuntiandi*. Ibid. III. De ieiunio Sermo secundus. 541. I. In Hexaëmeron homiliae duodecim. 541. I. In Psalmos, & alia diversi argumenti opuscula viginti duo. 542. II. & seqq. Sermo contra Sabellium &c. 544. V. & 551. V. Adversus eos, qui nos accusant, quod tres Deos dicamus. 544. VI. Oratio ad iuvenes, quomodo ex Ethnicorum libris utilitatem capere possint. 547. I. & 555. I. & II. 472. VI. & 571. Cod. XI. §. II. & 673. IV. & III. 416. II. De Spiritu S. liber ad Amphiloquium. I. 550. I. Contra Eunomium libri quinque. Ibid. II. De opificio hominis. 551. IV. In illud: *In principio erat Verbum*. Ibid. V. Ex eius Epistola quadam ad Simplicianum fragmentum. II. 273. IV. Epistolae CCXLVII. 347. XXIX. Epistola unica ad Libanium. 392. XIX. Eiusdem, & Libanii Epistolae mutuae XXIV. 454. III. Eiusdem, & Libanii Epistolae mutuae XXIII. 551. VII. De Trinitate & Spiritu Sancto Excerpta. 600. Cod. XI. §. II. Ex Oratione, *Attende tibi ipsi*, Excerptum. 650. II. Ex Epist. ad Caesarium Patricium Excerptum. Ibid. V. Alia Excerpta, quod non ex consuetudine ac lege, sed consulto ac mente pura ad sacram Synaxin accedendum

sit. Ibid. VII. Expositiones in loca quaedam veteris Testamenti. 652. XII. Epistola ad Olympium. 673. II. Testimonium de praedeterminatione & praescientia Dei. III. 295. VIII. Testimonia de Spiritu Sancto ex variis eius operibus desumpta. 324. XX. Adversus Eunomium Sermones tres antirrhethici. 334. III. IV. & V. De Spiritu Sancto ad Amphiloquium. Ibid. VI. De generatione hominis sermones duo. Ibid. VII. & VIII. Laudatur a Nicolao Hydruntino. I. 28. LXVIII. Occurrit in catena in Esaïam. 18. in quatuor Prophetas maiores. 19. in Psalmos. 34. in septem Epp. Catholicas. 102. in quatuor Evangelistas. 158. & 161. in Acta Apostolorum & Epp. Paullinas. 363. Citatur in Expositione divinorum praeceptorum. 98. & 436. in floril. sentent. 253. ab Ioanne Cantacuzeno contra Palamam. 347. in alio Opere anonymi contra eundem. 358. & in thes. orthod. fidei. 432. Eius tandem Caput octavum Libri ad Amphiloquium citatur ab Iulimiano Imp. 169. Vide *Libanius*.

BASILII S. Seleucia in Isauria Episcopi, qui anno Christi CCCCLI. Concilio generali Chalcedonensi interfuit, Sermones xxxv. nimirum, in illud: *In principio creavit Deus caelum & terram*. In Adam Sermones duo. In Cain & Abel. In Noënum item Sermones duo. In Abrahamum. In Ioseph. In Moysen. In S. Eliam. In Ionam duo. In Davidem quatuor. In Herodiadem. In Centurionem. In Chananaeam. In claudum sedentem ad portam Speciosam. In illud: *Navigabant una cum Iesu discipuli, & erat tempestas magna &c.* In Daemoniacum. In illud: *Dic, ut sedeant hi duo filii mei &c.* In illud: *Quem dicunt homines esse filium hominis?* In illud: *Ego sum pastor bonus*. In Olympia. In illud: *Nisi conversi fueritis, & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum caelorum*. In illud: *Venite ad me omnes, qui laboratis &c.* In illud: *Venite post me, & faciam vos fieri pisces hominum*. In illud: *Ecce adscendimus Hierosolimam &c.* In illud: *Pater, si possibile est, transeat a me calix iste*. De quinque milibus nutritis quinque panibus. In illud: *Tu es, qui venturus es, an alium expectamus?* In Publicanum, & Pharisaicum. In duos caecos Evangelii. I. 196. X. & seqq.

BASILII secundi, seu iunioris Imperatoris, Bulgaroconi, qui ab exeunte anno DCCCCLXXV. ad MXXV. imperavit, Novella, qua Nicephori Imp. lex adversus Ecclesias & religiosas domos promulgata, perfecte aboletur. III. 191. XVII. Novella de potentibus, qui a pauperibus acquisierunt. Ibid. XVIII. Eiusdem antipharmacum. 167. III.

BASILII Imp. (primi ne, an secundi prorsus nescio) laudes senariis versibus expositae. I. 430. XXXIV.

BASILII Minimi Caesareensis iunioris, qui saeculo post Christum decimo scripsit, & aliorum Commentarii inediti in aliquot Oratione.

tiones S. Gregorii Nazianzeni . I. 536. I. & seqq. Eiusdem prooemium in dictos Commentarios ad Constantinum Porphyrogenitum adfertur integrum. Ibid.

BASILII monachi Cappadocis responsum ad Nicetam, qui circa annum Christi MCC. erat Metropoli Thessalonicensis . I. 9. LXXXVI.

BASSVS poeta. Vide *poetas anonymos* supra pag. 453. sub finem.

BECCVS. Vide *Veccus Ioannes*.

BELLAE Episcopi interrogationes. I. 10. xc.

BENIAMIN medici Iudaei, incertae aetatis, medicamenta purgantia omne cerebri ac stomachi excrementum III. 164. I.

BESSARIONIS patria Trapezuntini, S. R. E. Cardinalis, Episc. Tusculani, Archiep. Niceni, & post captam Constantinopolim a Papa Pio II. Patriarchae Constantinopolitani titulo decorati, qui obiit anno Christi MCCCCLXXII. Oratio dogmatica, sive de unione. I. 483. II. Ad Alexium Lascarum de processione Spiritus S. Ibid. III. Responso pro Ioanne Vecco contra Gregorii Palamae Antigaphas de processione Spiritus S. Ibid. IV. Oratio ad Oecumenicam octavam synodum. Ibid. V. Responso ad syllogismos quatuor Maximi Planudis de processione Spiritus S. contra Latinos. Ibid. VI. Ad Theodorum (f. Gazam) Epistola. Ib. VII. Ad dicta Plethonis in Aristotelem de substantia. Ibid. VIII. Confutatio Capitum syllogisticorum Marci Eugenici. 484. XIV. Epistola ad filios Plethonis. 489. VIII. Ad Ioannem Argyropulum. II. 275. I. Ad Theodorum Gazam. 386. VII. Ad Plethonem de quatuor Platonicis philosophiae quaestionibus. 481. III. Ad Andronicum Callistum. 482. IX. Ad Michaellem Apostolium. 482. X. Vide *Gemistus Pletho*.

BESTAE Theodori, scriptoris Fabricio ignoti, Encomium in S. martyrem Euphemiam. I. 446. xv.

BIAS Prieneus, unus e septem sapientibus, cit. in florilegio sententiarum. I. 253 in violar. compos. 549. & in alia collectione sententiarum. III. 320. x.

BIBLIORVM sacrorum vulgata editio. I. 13. Cod. IV. Pentateuchus, libri Iosue, Iudicum, & Ruth. 69. Proverbia, Ecclesiastes, Salomonis Sapientia, Iob, & Ecclesiasticus. 291. Acta Apostolorum, & Epistolae Catholicae, & Paullinae cum Commentariis. 551. I. & 552. I. & 553. Cod. XXXI. & XXXII. Apocalypsis. 553. IV. & 554. XI. Sacrorum bibliorum vetus in capita divisio. 315. & 464.

BION Borysthena, philosophus Platonicus, cit. in violar. comp. I. 549. & in sententiarum collectione. III. 320. x.

BLEMMYDAS. Vide *Nicephorus Blemmydas*.

BOETHIVS. Vide *Anicius Manlius &c.*

BREVIARIUM Ecclesiae Graecae. I. 470. I. & 484. I.

BRVTI M. & aliorum mutuae Epistolae septuaginta. II. 180. v. & 298. xv. & 350. IV. & 492. XIX. & III. 320. XI. Earumdem Epistolarum septuaginta elenchus duplex, alter iuxta seriem Cuiacianae Collectionis, alter iuxta alphabetum. II. 181. seqq. Epistolae viginti sex. 248. x. Epistolae sexagintaquinque. 454. II. Cit. in violar. compos. I. 549.

BRYENNIVS Rex citatur in violar. compos. I. 549.

BVSETH cuiusdam philosophi de significatione figuratum, seu regulae quaedam ad divinandum de futuris. III. 341. XIII.

C

CABASILAE Nicolai, Metropolitae Thessalonicensis, qui circa annum Christi MCCC. floruit, Epistolae quatuor, quarum prima ad Ostiarium Thessalonicae Synaedum. III. 107. XXIV. Altera ad Cydonem. Ibid. XXV. Tertia ad eundem. Ibid. XXVII. Quarta ad Tarchaniotam. Ibid. XXIX.

CABASILAE Nili, Archiepiscopi Thessalonicensis, qui saeculo post Christum decimoquarto floruit, ad Nicolaum Cabasilam confrobrinum suum Epistola. III. 107. XXVIII.

CAELESTINI I. Papae testimonium de Spiritu Sancto. III. 325. XX.

CAESARINI Card. Iuliani Tractatus in quaestionem, utrum licuerit, vel liceat adponere in symbolo vera, nec ne? I. 534. IX.

CALECA Ioannes, qui anno Christi MCCCXXXIII. electus est Patriarcha Constantinopolitanus, accusatur ab Archiepiscopis & Metropolitanis variarum urbium apud Imperatricem Annam Palaeologinam. I. 344. II.

CALECAE Manuelis, e familia Ioannis Calecae, qui pro Latinis adversus Graecos suos scripsit, & inter monachos Ordinis Praedicatorum nomen suum professus est, vixitque circa annum Christi MCCCIX. Hymni *Te Deum laudamus* graeca versio. I. 533. II. Monodia in funere Meledonis. III. 106. XIX. Forma confessionis & absolutionis peccatorum iuxta Latinorum ritum, e Latino in Graecum translata. 110. XLI.

CALENDARIVM. Vide *Synaxarium*.

CALLICLIS Nicolai Carmina quinque iambica in obitum Andronici Palaeologi. II. 192. XIII.

CALLICRATIDES Pythagoreus cit. in viol. compos. I. 549.

CALLIMACHVS Cyrenaeus, qui sub Prolemaeo Philadelpho & deinceps floruit, Grammaticus doctissimus, & Poeta insignis, citatur in viol. compos. I. 549. & in alia sentent. collect. III. 325. XXII.

CALLINICI Sophistae Syri, qui Athenis docuit, imperante Gallieno, de laude Romae fragmentum. II. 353. XXV.

CALLINVS Poeta, &

CALLISTHENES Olynthius Peripateticus citantur in violar. compos. I. 549. Huius po-

postremi sententia de Nili adscensu & alluvione. II. 583. II. & 610. VI.

CALLISTRATI Sophistae, Leonis filii, Amphictyonum in Pythiis procuratoris, & Plutarchi aequalis, Descriptiones statuarum. II. 320. IV. Eadem Descriptiones typis Aldinis impressae Venet. MDIII. in fol. 471. IV. Eiusdem descriptiones statuarum quinque, nimirum Satyri, Bacchae, Indi, Cupidinis, & Narcissi. 527. IV. Descriptiones statuarum duodecim. 573. Cod. XLIV. §. II.

CALOIOANNIS cuiusdam, Fabricio ignoti (nisi eundem dicamus esse cum Ioanne Comneno Imp. qui ob morum probitatem *καλοϊωάννης* dictus est) Epistola ad Chrysocephalum. II. 607. XII.

CAMATERI Ioannis, qui saeculo post Christum duodecimo floruit, poema iambicum de Astrologia ad Manuelem Porphyrogenitum. II. 27. II.

CANONES Apostolici. I. 477. III. Canonum Ecclesiasticorum insignes collectiones. 467. & 477. & cum expositione Zonarae & Balsamonis. 2. 70. 395. Alia Canonum collectio facta a Ioanne Antiocheno Scholastico, Patriarcha Constantinopolitano. 45. Canones poenitentiales cum brevi expositione. 48. XLII.

CANTACVZENI Ioannis, qui anno Chr. MCCCXLVII. Imperator Constantinopolitanus coronatus est, & anno MCCC LV. abdicato imperio in Monasterium Manganorum se recepit, Ioasaphi nomine adscito, liber contra Palamam. I. 38. Sermo de discrimine divinae naturae & operationis. Ibid. VI. Hymni octo in Verbum Dei. 39. VIII. Scripta contra Palamam, Barlaam, & Acindynum. 342. I. In eius laudem Carmen. 349. Historia suorum temporum. 403. I.

CANTICA Sacra, quae canuntur in Ecclesia Graeca. I. 470. I. & 489. II. & 508. I.

CANTICVM Canticorum cum collatione diversorum interpretum. I. 385.

CARCINVS,

CARNEADES, &

CARPATHIVS citantur in exposit. sacror. praeceptor. I. 98. & in floril. sentent. 253. & in violar. compos. 549.

CASSIAE, sive Cassianae, sive Icasiae, virginis, in consiliis octavi & noni saeculi clarae, praecepta moralia versibus iambicis. III. 402. XXX. De monachis aliud carmen iambicum. 402. XXXI.

CASSIANI Ioannis, Eremitae, patria Romani, qui anno Christi ccccxliv. obiit, de octo vitiosis cogitationibus. I. 366. XI. & 472. XIV. Regulae ex eius opere ad Castorem Episcopum. 469. XXI. Ad Leontium de Patribus Scetioris. 472. XV. Ad Castorem Episcopum de institutione & disciplina coenobiorum Aegypti & Orientis. 504. XIV. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 98.

CATENA SS. Patrum in Esaiam collecta a Nicolao Muzan Archiepiscopo Cypri. I. 17. In quatuor Prophetas maiores. 19. In

duodecim minores. 499. I. & 516. I. In Psalmos. 34. & 55. In Iobum. 52. & 494. III. In Parabolas Salomonis. 291. XVI. In quatuor Evangelia. 100. 158. 161. 252. & 354. In Epistolas Paulinas. 362. & 473. I. & 486. I. & 517. I. & 551. I. & 552. I. In septem Epistolas Catholicas. 100. 354. & 517. I. & 551. I. In Acta Apostolorum. 362. 517. I. & 551. I. In Apocalypsin. 552. I.

CATONIS M. Porcii, cognomine Maioris, vel Censorii, qui anno ante aeram Christianam cxcv. cum L. Valerio Flacco Consul fuit, Disticha paraenetica ad filium, a Maximo Planude monacho Constantinopolitano ex Latina in Graecam linguam translata. II. 135. II. & 259. XVI. & 327. VIII. & 575. XV. & 606. VI. & III. 203. XII. & 215. I. & 236. II. (Non tamen esse Catonis Censorii, vel Vticensis arbitramur, duce Fabric. in Bibl. Lat. quamvis Nesselius ipsi tribuat apertissime.) Citatur in violar. compos. I. 549. & in florileg. sent. 253.

CEBETIS Thebaei, qui teste Xenophonte Socratis auditor fuit, Tabula, in fine mutila. II. 423. VI. Eadem typis impressa Graece sine anni nota. 571. Cod. XL. §. I.

CHAEREMON &

CHALCIDAMAS citantur in florileg. sentent. I. 253. & in violar. comp. 549.

CHALCOCONDYLIS Demetrii, qui saeculo post Christum decimoquinto floruit, Epistolae graecae ad lectores, Homeri Operibus praemissae, excerptum. II. 130. Vide *Isocrates*.

CHALCOCONDYLIS Nicolai, sive Laonici, Atheniensis, eiusdem aevi cum Demetrio Chalcocondyle, Historia de origine ac rebus Turcarum, & imperii Graecorum interitu, ab anno nimirum MCCCXVIII. ad MCCCCLXII. perducta, ac libris dicem comprehensa. II. 349. Cod. IX.

CHARES, &

CHARICLEAS citantur in viol. compos. I. 549.

CHARICLES, &

CHARITON citantur in floril. sentent. I. 253.

CHARITONIS Confessoris Vita. I. 515. XXIII. Excerptum ex eadem. 100.

CHARITONYMI Hermonymi, de quo nulla apud Fabricium mentio fit, Capira decem demonstrativa, quod Iesus Christus est filius Dei, & verus Deus, & quod aliter fieri non possit. I. 492. IV. Oratio funebris in honorem celebris Imperatricis uxoris D. Thomae Palaeologi Porphyrogeniti, Dominae Catharinae Palaeologinae. II. 433. XVII.

CHARONDAS Tarentinus citat. in violar. compos. I. 549.

CHEMICORVM Graecorum collectio uberrima. III. 347. & seqq.

CHILONIS Lacedaemonii, unius ex septem Graeciae sapientibus, qui saeculo ante Christum sexto floruit, Epistola ad Periandrum. II. 491. IV. Dicta quaedam sententiosa. III. 320. X.

H h 2

Cit.

Cit. in florileg. sentent. I. 253. & in viol. compos. 549.

CHIONIS Heracleensis, Matridis filii, ac Platonis discipuli, Epistolae decem ac septem. II. 351. v. & 578. viii. Epistolae octo. 425. xxv. Ad Platonem unica. 425. xxviii.

CHLORVS. Vide *Demetrius Chlorus*.

CHOERILVS, &

CHORICIVS citantur in violar. compos. I. 549.

CHOEROBOSCI Georgii, Grammatici Christiani, qui saeculo post Christum natum quinto floruit, Excerpta de spiritibus & accentibus dictionum. II. 263. xxviii. & 388. vi. De tropis & figuris poetice libellus. 263. xxxii. & 278. iv. & III. 398. xv. & 428. iii. Alius tractatus de xxvii. figuris poetice. III. 428. iv.

CHRISTI Servatoris nostri Ethopoeia. I. 158.

CHRISTIANI cuiusdam philosophi mysteria quaedam, & operationes Chemicæ. III. 350. xv. & seqq.

CHRISTODVLI Magistri Sapientis, sub quo forte nomine latet *Thomas ille Magister* vulgo dictus, saeculo post Christum decimoquarto ineunte clarus, de constructione verborum tractatus per alphabetum, in fine mutilus. II. 76. vi.

CHRISTOPHORI Rufi ad Cosmum I. Medicem, Magnum Etruriae Ducem, Epistola Graeca. II. 674. Cod. xiv.

CHRYSIPPVS Solensis Stoicus cit. in viol. comp. I. 549. & in collect. sentent. III. 320. x.

CHRYSOLORAE Demetrii, qui eodem ferme tempore vixit, quo sequens Manuel Chrysoloras, Dialogus de processione Spiritus Sancti. I. 32. Cod. xii. Sermo in Magnum Demetrium, & in Vnguentum. 495. iii. De miraculo Deiparae. Ibid. xii. Sermo in Annunciationem eiusdem. Ibid. xiii.

CHRYSOLORAE Manuelis, alias Emanuelis, patria Byzantini, qui sub finem saeculi post Christum decimiquarti floruit, primusque in Italia Graecarum litterarum studium excitavit, Romaeque, Venetiis, Florentiae, ac Ticini docuit, Epistola ad Ioannem Palaologum Imp. de comparatione veteris & novae Romae. I. 139. i. & 490. vi. & II. 541. Cod. xxiii. §. I. Epistolae duae, altera ad Ioannem, altera ad Demetrium Chrysoloras. I. 139. ii. & iii. & 490. vi. & II. 541. Cod. xxiii. §. ii. & iii. Epistola ad Pallantem Strozam de morte fratris sui consolatoria. I. 139. vi. & II. 541. Cod. xxiii. §. iv.

CHRYSOSTOMVS. Vide *Ioannes Chrysostomus*.

CICERO cit. in sentent. collect. III. 325. xxii.

CLAVDIVS,

CLEANETVS, &

CLEANTHES citantur in violar. compos. I. 549. postremus vero etiam in floril. sentent. 253. & in alia sentent. collect. III. 320. x. & 325. xxii.

S. CLEMENTIS primi eius nominis Pontificis, qui anno Christi c. martyr obiit, Epitome supposititia de gestis & peregrinationibus S. Perri, in qua simul eiusdem Clementis Vita comprehenditur. I. 512. i. & 540. ii. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 99.

CLEMENTIS Alexandrinae Ecclesiae praesbyteri, & Catechesarum Magistri, qui cognomento Stromateus dictus est, floruitque initio terti a Christo nato saeculi, Stromatum libri octo. I. 12. i. Ex Theodoti libris Excerpta. Ibid. ii. Selecta Prophetarum. Ib. iii. Paedagogus cum scholiis. 49. Occurrit in catena in Psalmos. 34. in Iobum. 52. in quatuor Evangelia. 161. Excerpta ex eius operibus. 402. lv. Cit. in florilegio sententiar. 253. in violar. compos. 549. & ab Io. Cantuazeno contra Palamam. 347.

CLEMENTIS Ancyran Episcopi & martyris passio. I. 418. xxii. & 498. v.

CLEOBVLI Lyndii Epistola ad Solonem. II. 491. vi. Dicta quaedam sententiosa. III. 320. x. Cit. in violar. compos. I. 549.

CLEOMEDIS Astronomi, qui sub Imp. Theodosio iuniore circa A. Chr. ccccxvii. claruisse creditur, circularis meteororum inspectio, in libros duos divisa. II. 636. iii.

CLEOPATRAE Reginae Aegypti, quae anno ante acram Christianam trigesimo voluntaria morte perijt, fragmentum Chemicum de ponderibus & mensuris. III. 347. i.

CLEOSTRATVS Tenedius Astronomus cit. in florileg. sent. I. 253. in violar. compos. 549. & in alia sentent. collect. III. 325. xxii.

CLIMACI Ioannis Abbatis montis Sina, qui circa annum Christi dlxxx. obiit, Scala Paradisi, & Sermo ad Pastorem. I. 256. 266. 362. 366. & III. 411. i. & ii. Item cum expositione Eliae Metropolitae Cretensis. I. 406. Et cum scholiis Anonymi. 481. Cit. in exposit. sacror. praecept. 99. & 436. & in florileg. sententiar. 254.

CLINIAS,

CLITOMACHVS, &

CLITARCHVS citantur in violar. compos. I. 549. Hic vero postremus etiam in florileg. sentent. 253. & in alia sententiar. collect. III. 325. xxii.

CODINI Georgii Carpalatae, qui saeculo post Christum decimoquinto non tantum floruit, verum etiam ipsi Urbis Constantinopolitanae expugnationi aliquandiu superstes fuit, Excerpta Chronica de Originibus Constantinopolitanis. II. 675. i. De officiis magnae Ecclesiae, & Aulae Constantinopolitanae liber. Ibid. ii. De annis ab O. C. usque ad Imperium Constantini Magni; & de iis, qui in ipsa urbium regina regnarunt a Constantino Magno usque ad Constantinum Palaologorum ultimum, sub quo ab Agarenis capta est. 676. iii.

CODRATI prophetae de diebus, quibus a sectione venae abstinendum est. III. 430. xviii.

COGNATIONIS graduum schema. I. 80. LXXX.

COLLECTIO sententiarum ex sacris profanisque auctoribus. I. 510. I.

COLVTHI Thebani Lycopolitae, sub Imp. Anastasio clari, de raptu Helenae Carmen heroicum. II. 98. Cod. xxvii. §. I. & cum poëtae vita, & argumento poematis. 103. III.

COMARII philosophi, ac pontificis, a quo Cleopatra divinam & sacram artem didicit lapidis philosophorum, Tractatus Chemicus. III. 349. VII.

COMICVS poëta cit. in viol. comp. I. 549.

CONCILIORVM variorum Canones, & Acta, nimirum,

Ancyрани Concilii anno cccxiv. celebrati Canones. I. 72. xiv. & 397. xv. & 477. iv.

Neocaesariensis eiusdem anni Canones cum interpretatione. 72. xv. & 477. iv.

Laodicei anni cccxix. vel cccxx. Canones. 72. xviii. & 397. xix. & 477. iv.

Nicaeni Generalis primi anno cccxxv. sub Imp. Constantino Magno celebrati Canones. I. 46. 397. & 477. & II. 310. xiv. Concilii Epistola ad Alexandrinam Ecclesiam de sacris imaginibus. I. 399. xxxiii. & III. 294. vi. Eiusdem Constitutio de festis & ieiuniis. I. 413. III.

Gangrensis anni cccxxvi. Canones. I. 72. xvi. & 397. xvi. & 477. iv.

Antiocheni anni cccxli. Canones. 72. xvii. & 397. xviii. & 477. iv.

Sardicenis anni cccxlvii. Canones. 398. xxiii.

Constantinopolitani primi, Generalis secundi anni cccxxxxi. Expositio Fidei centumquingenta Patrum Constantinopoli congregatorum. 359. xiii. Canones. 478. iv.

Constantinopolitani anni cccxciv. Acta quaedam in causa Agapii & Bagadii Episcoporum sibi Bostrensem vindicantium. 73. xxiii.

Carthaginensis anni ccccxviii. & seqq. Canones. 46. vi. & 73. xx. & 398. xxv. & 478. iv.

Ephesini Generalis tertii anni ccccxxxi. Acta. 359. xiii.

Chalcedonenis Generalis quarti anni ccccli. Excerpta. 361. xxiii. & 534. vi.

Eiusdem Concilii Epistola ad Leonem Papam. 361. xxiv. Canones. 359. xiii. & 478. iv. Citantur in exposit. sacrorum praeceptorum. 100.

Constantinopolitani Generalis sexti anni dclxxx. & seq. Definitiones quaedam. 534. vii.

Constantinopolitani in Trullo congregati anno dcxcii. vel dccvii. Canones. 46. & 477. iv.

Nicaeni secundi, Generalis septimi anni dclxxxvi. Canones. 478. iv. Alia Excerpta. 534. viii.

Constantinopolitani in templo S. Sophiae

congregati, in quo septima Generalis Synodus confirmata est, Canones. 399. xxxv. & 478. v.

Ferrariensis & Florentini Concilii Generalis anni mccccxxxviii. seq. Acta. 474. I. Varia ad ipsum pertinentia. 483. Alia ipsius fragmenta. 491. I. & 534. x.

Toletanorum plurium Conciliorum Excerpta brevia. 535. xvi.

Collectio Canonum septem Conciliorum Oecumenicorum, primi, secundi, tertii, quarti, quinti, sexti, & septimi, & aliorum Provincialium. 46. & 70.

Ex quarta & quinta Synodo quaedam testimonia de Trinitate & Spiritu Sancto. II. 600. Cod. xi. §. II. Ex Cap. centesimoprimo quartae Synodi excerptum liturgicum. 650. III. Ex prima & secunda Synodo Constantinopolitana Canones quidam. Ibid. ix. Ex Canonibus sanctae Synodi in templo S. Sophiae congregatae Excerpta quaedam. Ib. Excerpta quaedam brevia synodica. III. 19. xvii. & 20. xxi. Ex Synodi Neocaesariensis Canone quarto testimonium de praedestinatione & praescientia Dei. 295. viii. Ex prima Synodo testimonium de Spiritu Sancto. 324. xx.

CONCODRII, sive Cocondrii, Rhetoris incertae aetatis de figuris libellus. II. 532. xix.

CONSTANTINI Arabicae, scriptoris Fabricio ignoti, descriptiones quaedam poeticae. II. 266. xlii.

CONSTANTINI Armenopoli, Nomophylacis & Iudicis Thessalonicensis, qui circa annum Christi mcccxlvi. floruit, Prochiron legum, seu Promtuarium Iuris, in sex divisum libros. III. 230. I. & 417. II. Epitome divinorum sacrorumque Canonum. 232. II. & 418. IV. De haeresibus, sive sectis, sive de opinionibus haereticorum, qui singulis temporibus exstiterunt, libellus. 233. III. & 418. VI. De fide orthodoxa, seu fidei Confessio. 418. v.

CONSTANTINI Iudaei Vita. I. 412. xviii.

CONSTANTINI Magni Imperatoris historia ab Alexandro monacho descripta. I. 410. IV. Edictum, sive donatio facta S. Sylvestro Romae Papae. 360. xv. & 361. xxviii. & III. 418. III.

CONSTANTINI & ROMANI Expositio unionis Ecclesiae. I. 397. xxxiv.

CONSTANTINI Porphyrogeniti Imp. qui coepit imperare anno Chr. dccccxii. & obiit anno dcccclix. Narratio de non manufacta IESV CHRISTI imagine missa ad Abgarum. I. 456. xxxix. Constitutiones de potentibus in praedia pauperum succedentibus. 530. II. De militaribus fundis. Ibid. Novellae abbreviate undecim. Ibid. IV. Strategicon de variarum gentium moribus, & quomodo unaquaeque earum pugnet, & quomodo ei pugnando resistere oporteat. II. 235. xxix. Novella prima de alienatione fundorum, & praelatione propinquorum &c. III. 182. xvi. & 194. VII. Novella de intestato morientibus

bus sine filiis. 186. I. Novella de potentibus in consortia pauperum succedentibus. 188. IV. & 194. III. Novella de militaribus fundis. 188. V. & 194. IV. Novella ad de cisionem relationis de fundis Armenicis &c. 188. VI. Lex in forma meditationis de iis, qui consulto caedes committunt, & ad Ecclesiam confugiunt, ut ipsi non recipiantur. 188. VII. & 197. XXIV. Lex altera de caedes patrantibus consulto, recipiens quidem ipsos ex commiseratione praeter sententiam prioris Constitutionis, perpetuo tamen exilio & bonorum amissione multans. 188. VIII. Novella de sportulis, & de aperiendis testamentis, & quod definitus in omnibus iudiciis consuetudinum modus esse debeat. 189. IX. Alia Novella de sportulis. 189. X. Novella de potentibus in praedia pauperum succedentibus. 195. XIV. Alia Novella de militibus. 196. XV. Novella de refusione pretii militarium praediorum. 196. XVI. Novella de fugis mancipiorum, & de iumentis perditis. 196. XVII. Novella de non deferendo iudicio ab iis, qui actionem instituunt, & de iis, qui ad tres menses, vel annum absunt. 196. XVIII. Novella, quod nihil accipere debeant iudices civiles. 196. XIX. Alia Novella de sportulis. 196. XX. Item alia de consuetudinibus. 196. XXI. Et alia de aperiendis testamentis. 196. XXII. Alia de consuetudinibus scribae. 197. XXIII.

CONSTANTINI Rhagini, Roberti Guiscardi Normannorum, Apuliae, Calabriae & Siciliae Ducis, protosecretarii, qui anno Christi MLXXII. factus est monachus Casinensis, & alias a patria sua Constantinus Africanus appellatur, Opus medicum, cui titulus *Viatica peregrinantium*, de omnium fere morborum, qui homini accidere possunt, cognitione & curatione, in libros septem divisum, & ex Syriaco in Graecum versum. III. 122. VI. & 142. I. & seqq. Ex eodem Opere Excerptum de urinarum significationibus. 137. II.

CONSTANTINI Siculi grammatici & philosophi, saeculo post Christum undecimo clari, Carmina Anacreontica tria, ut plurimum amatoria. II. 211. VIII. IX. & X. Iambicum Carmen ad Imp. Isaacum Comnenum. Ibid. XI. Aliud iambicum Carmen in scabiem, qua olim laborarat. Ibid. XII.

CORISCVS cit. in floril. sentent. I. 253.

CORNELII Centurionis passio. I. 514. XII.

CORNVTVS. Vide *Phornutus*.

SS. COSMAE & DAMIANI Officium. I. 41. XXI. Vita eorundem. 497. I.

COSMAE Cyparissiorae, auctoris Fabricio ignoti, Officium supplex in Iesum. I. 40. XVII.

COSMAE Hierosolymitani, qui circa annum Christi DCCXLIII. Maiumae in Palaestina Episcopus factus est, Hymni varii in Festa Dominica, typis impressi sine anno & loco. II. 204. Cod. XLIV.

COSMAE Indopleustae, ita ab Iadica na-

vigatione dicti, qui saeculo post Christum sexto vixit, Topographia Christiana, sive descriptio mundi universi e Christianorum mente. I. 437. Cit. a Niceta Choniata in thes. orthod. fidei. 432.

COSMAE sub Imp. Romano seniore Magistri Officiorum sententiae duae de Colonis. I. 530. II.

COSMAE cuiusdam in festum Transfigurationis homilia cit. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. I. 347. Forte idem est ac Cosmas Vestitor, cuius variae in Sanctos homiliae inveniuntur a Fabric. in Bibl. Graec.

COSMAE cuiusdam hieromonachi, incertae aetatis, interpretatio scientiae de auro conficiendo. III. 356. XLV.

CRANTOR Comicus cit. in violar. comp. I. 549.

CRATETIS Thebani, philosophi Cynici, qui saeculo ante Christum quarto floruit, Epistolae quatuor. II. 198. XVI. Epistolae quatuordecim. 351. XVII. & 425. XXII. Epistolae tredecim. 588. VI. Cit. in florileg. sentent. I. 253.

CRATINVS,

CRATISTVS,

CRATO, &

CRITIAS citantur in florileg. sentent. I. 253. primus vero & postremus etiam in violar. comp. 549.

CRITODEMI Astrologi incertae aetatis Excerpta apotelesmatica & astrologica. II. 31. XV.

CRITOPVLI Imbrii, auctoris Fabricio ignoti, Oratio ad Dominum nostrum Iesum Christum. II. 522. XXVIII. Versus iambici quidam ascetici. Ibid. xxx.

CYDONIS Demetrii Thessalonicensis, qui anno Christi MCCCXV. cum Imp. Ioanne Cantacuzeno monasterium ingressus est, Graeca versio Operis D. Thomae Aquinatis de recta Fide. I. 534. XI. Aliae eiusdem versiones. Ibid. XII seqq. Oratio pro Latinis, solvens Graecorum obiectiones, quas profert contra syllogismos Thomae Nicolaus Cabasilas in suo libello adversus Latinos. II. 532. XV. Oratio deliberativa de Callipoli. 542. II. Altera Oratio item deliberativa. Ibid. III. Oratio de contemnenda morte. Ibid. IV. Monodia, seu lamentatio super iis, qui Thessalonicae ceciderunt. Ibid. V. Ad Imp. Cantacuzenum Orationes duae. Ibid. VI. & VII. Ad Imp. D. Ioannem Palaeologum Oratio. Ibid. VIII. Epistolae XXII. alphabetice etiam dispositae. Ibid. IX. Ad Nicolaum Cabasilam Epistola. III. 107. XXVI. Vide *Iulianus Apostata*.

CYPSELLVS cit. in violar. comp. I. 549.

CYRI & IOANNIS martyrium. I. 418. XXX.

CYRI Sophistae (nescio an Cyri Theodori Prodrumi, qui sub initia saeculi post Christum duodecimi vixit) de differentia statuum, seu quaestionum Oratoriarum. II. 218. Cod. III. §. II. & 462. III.

CYRIACI Anconitani, qui tempore Frederici III. in Strabonem videtur Graeca scholia conscripisse, Inscriptiones septemdecim, partim Graecae, partim Latinae. III. 212. xxxii.

CYRIACI anachoretæ, & abbatis Lauræ S. Sabæ Vita. I. 504. xvii. & 515. xxiv.

S. CYRILLI Archiepiscopi Alexandrini, qui anno Christi ccccxxxi. Concilio Ephesino adversus Nestorium haeresiarcham nomine S. Caelestini Papæ praefuit, & anno ccccxlii. vel seq. obiit, Excerpta quaedam Canonica ex eius Epist. ad Dominum, & ad Libyæ & Pentapolis Episcopos. I. 47. xxx. & xxxi. & 468. xii. Ex dogmaticis solutionibus propositis de Tiberio Diacono. Ib. xxxii. Constitutio vigesimaquarta ad Epiphanium. 48. xxxiv. De Trinitate septem Dialogi. 59. i. Capita argumentorum, quæ continentur in Dialogo de Spiritu S. Ib. ii. De incarnatione Unigeniti Filii Dei. Ibid. iii. De adoratione in spiritu & veritate liber primus tantum. 60. iv. Fragmenta de fide. 118. v. Anathematismi duodecim cum reprehensionibus Theodoretæ ac Cyrilli responsis. 118. vi. & 544. viii. Ex Commentariis in Ezechielem. 119. ix. Fragmenta ex eius operibus desumpta, in quibus agitur de Spiritu S. processione. Ibid. x. Epistola ad Atticum Episcopum Constantinopolitanum. 122. xxxiv. Adversus eos, qui dicunt recte habere Nestorii placita. 128. xx. Solutiones dogmaticarum quaestionum. 128. xxi. Supplicatio tradita S. Cyrillo a fraternitate, quam integram proferimus. Ib. Epistola ad Calosyrium adversus Anthropomorphitas. 129. xxii. Fragmenta quatuor expositionum in librum Numerorum. 137. x. Ex contradictoriis in illud, quod Spiritus S. ex Patre & Filio procedit. 415. xxvi. Sermo in Occursum Domini. 419. xxxii. & 442. viii. In Transfigurationem Domini. 455. xxv. Ad Hermiam de consubstantiali Trinitate. 536. xxviii. Epistola dilectis & charissimis Anastasio, Alexandro &c. 544. vii. Ex eius Epistola ad Succentum. Excerptum. II. 114. iii. Lexicum ipsi tributum. 476. iii. & 528. i. & 570. iii. & 578. Cod. II. Idem lexicon, initio mutilum. 418. Cod. XLII. §. I. & 427. I. De Trinitate & Spiritu Sancto Excerpta. 600. Cod. xi. §. II. Expositiones in loca quaedam ex duodecim Prophetis minoribus &c. 652. xii. Varia testimonia de Spiritu Sancto ex eius operibus desumpta. III. 324. xx. Occurrit in Catena in Iobum. I. 52. in Psalmos. 91. xxiv. in Epistolas Catholicas. 102. in quatuor Evangelia. 159. & 161. in Parabolas Salomonis. 297. & in Epp. Pauli. 363. Cit. in expof. sacror. praecept. 99. & 436. in florileg. sententiar. 253. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 347. in Opere Anonymi contra eundem. 358. & in thes. orthod. fidei. 432. Epistola ad Reginas citatur in anecdoto Iustiniani Imp. 179. item adversus confutationes Theodoretæ, & contra Nestorianos. Ibid.

S. CYRILLI Archiepiscopi Hierosolymitani, qui anno Christi cccclxxxvi. obiit, Sermo in Occursum Domini. I. 419. xxxii. & 522. xxxviii. Historia Mystagogica Ecclesiastica, sive allegorica expositio rituum quorundam Ecclesiae, vel Liturgiae Graecae. II. 428. iii. De Trinitate & Spiritu Sancto Excerpta. 600. Cod. xi. §. II. Cit. a Niceta Choniata in thes. orth. fidei. I. 433. in expositione sacror. praeceptor. 99. & ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348.

CYRILLI Scythopolitani, inter monachos Lauræ Hierosolymis vicinae celebris medio circiter saeculo post Christum sexto, Vita S. Euthymii. I. 503. ii. Vita S. Sabæ. Ibid. iii. Vita S. Ioannis Episcopi & Silentarii Lauræ. Ibid. iv. Vita Abbatis Cyriaci. 504. xvii. De S. Abbate Theodolio. 505. xix.

CYRVS quidam cit. in florileg. sententiar. I. 253.

D.

DAMASCENI S. Ioannis, monachi Lauræ, seu monasterii S. Sabæ, qui saeculo post Christum viii. floruit, Excerptum ex eius sermone, *Quod Deus comprehendere non potest*. I. 121. xxiii. Capita Philosophica, & Theologica. 255. & 273. & 422. i. & ii. & iii. 375. & seq. De iis, qui in fide obierunt. I. 249. viii. Sacra Parallela. 367. Oratio in Nativitatem Domini. 416. v. Sermo in Nativitatem Deiparae. 442. iv. & 520. ii. Sermo in Transfigurationem Domini. 456. xxviii. In Dormitionem Virginis sermones tres. Ibid. xxxiii. Capita Philosophica. 492. iii. Oratio in Transfigurationem Domini. 496. xix. Excerptum de mensibus Macedonicis ex Ecclesiastica traditione. 525. vii. Epistola ad Iordanem Archimandritam de hymno trisagio. 535. xxi. Contra Manichaeos Dialogus. Ibid. xxii. De septem planetis fragmentum. II. 53. iii. De luce, de zodiaco, Sole, & Luna &c. Excerpta. 118. xvi. Varii Hymni typis impressi sine ulla anni, vel loci nota. 204. Cod. xiv. Isagoge dogmatum elementaris ad Ioannem Episcopum Laodiceae. 472. v. & III. 13. iii. Excerpta quaedam ex eius Dialectica. III. 4. vii. Dialectica iuxta breviorum methodum. 12. i. Accurata expositio orthodoxae Fidei. Ibid. ii. Sermo de natura composita contra Acephalos. 13. iv. De duabus in Christo voluntatibus & operationibus, deque naturalibus reliquis proprietatibus, ubi etiam obiter de duabus naturis & una hypostasi. Ibid. v. Accuratissima dissertatio adversus Nestorianam haeresim. Ib. vi. De figura terrae Excerptum. 14. viii. Caput dialecticum de nominibus. Ibid. ix. Excerptum de Deo &c. 34. ii. De sanctis ieiuniis Epistola ad Dominum Cometam, subiectis aliorum SS. Patrum testimoniis circa idem argumentum, nimirum Ignatii, Basilii, Chrysostomi, Anastasii Constantinopoli-

rani patriarchae, Epiphani, Ioannis Ep. Athenarum, Anastasii patriarchae Antiocheni, & Petri patriarchae Hierosolymitani. 294. vii. Testimonium de Spiritu Sancto. 324. xx. Ex eius Dioptra versus politici sexdecim. 357. XLVII. Excerpta quaedam ex eius Capitibus philosophicis. 394. Cod. XIV. §. II. Cit. in floril. sent. I. 254. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. in opere Anonymi contra eundem. 358. & in thes. orthod. fidei. 433.

DAMASCENI Ioannis, filii Mesue, sive Moylis, medici Arabis celeberrimi, qui circa annum Christi MCLVIII. floruit, liber de evacuantibus medicamentis, & ipsorum natura, proprietate ac virtute, & quibus aliis speciebus admisceri oporteat acuta & asperima medicamenta ad ipsorum noxam & acrimoniam minuendam, in sex τμήματα, seu sectiones divisus. III. 121. I. & 144. x.

DAMASCII philosophi Damasceni, qui Marini successoris Procli in schola Atheniensi fuit discipulus, & sub Imp. Iustiniano I. sive Magno floruit, Dubitationes & responsiones de primis principiis ex mente Pythagoreorum, & Orphei, & Platonis. III. 291. Cod. v.

S. DAMASI primi eius nominis Pontificis Romani Excerptum ex confessione Catholicae fidei ad Paullinum Episcopum. I. 122. xxxix. Testimonium de Spiritu Sancto. III. 325. xx.

DAMNASTI, auctoris Fabricio ignoti, Excerptum ex eius scriptis de curatione puerarum & infantium. III. 47. II.

DANIELIS Abbatis Scetiorae Novus Paradisus. I. 471. vi. De Patricia transformata in Eunuchum narratio. Ibid. ix. Eiusdem Danielis vitae Excerptum. Ibid. vii.

DANIELIS Stylicae Vita. I. 508. vii. & iterum ibid. Cod. xi. §. vii. & 511. x. Excerptum ex eadem. 100.

DANIELIS unius ex quatuor Prophetis Maioribus, qui saeculo ante Christum sexto vivebat, Visiones quatuor, quarum prima est historia Susannae. I. 521. xxiii.

DAPHNOPATAE Theodori, protosecretarii, & Patricii, qui appellatur etiam aliquando *Magister*, Commentarius in translationem pretiosae manus S. Io. Baptistae. I. 417. xii. De laudibus S. Paulli Apostoli Oratio ex diversis Chrysostomi Operibus contexta. 357. xxxiii. Encomium in SS. Apostolos Petrum & Paullum item ex Chrysostomo concinnatum. 445. xi. Encomium in nativitatem Praeursoris. 496. xvii.

Δαριανύβης pro Iuriconsulti *Datianebris* nomine male interpretatum. I. 532. vi.

DAVIDIS cuiusdam philosophi, incertae aetatis, Prolegomena philosophiae. III. 25. I. & 30. I. & 39. I. & 238. iv. Prolegomena in Introductionem Porphyrii. 25. II. & 39. II. & 238. iv. In decem Aristotelis Praedicamenta Commentarius. 238. vi.

DAVIDIS, GEORGII, & SYMEONIS

Confessorum Officium. I. 425. i. Eorundem Vita. Ibid. II.

DAVIDIS, Regis & Prophetae Hebraeorum, qui floruit & obiit saeculo ante Christum undecimo, Psalterium in viginti cathismata divisum cum Canticis. I. 13. 40. 41. 48. 53. 58. 59. & 70. Cum catena SS. Patrum. 34. 55. 81. & 87. Cum interpretatione Euthymii Zigabeni. 389. Psalterium ex versione metrica Apollinaris, & Ammiani, cum Canticis ex versione item metrica Ioannis Geometrae. 64. Primus psalterii psalmus ab Apollinare versus carmine heroico. II. 529. I. Fragmenta quaedam psalmorum. III. 23. xi.

DECEMBRIVS Angelus. Vide *Anonymos Rhetores* supra pag. 451. sub finem.

SS. DECEM Martyrum in Creta passio. I. 511. xiv.

DEMADIS Atheniensis Oratoris, qui saeculo ante Christum tertio floruit, Oratio pro duodecennio, sive de suis per duodecennium proximum gestis apologia ad populum Atheniensem. II. 339. xxxvii. & 435. III. Cit. in florileg. sentent. I. 253. & in violar. compos. 549.

DEMETRII Chlorig, incertae aetatis philosophi, Methodus, qua ratione inveniat horoscopus, seu pars oriens sine errore. II. 32. II.

DEMETRII Melidonis, auctoris Fabricio ignoti, grammaticalis in Homerum explicatio. II. 94. iv.

DEMETRII S. Martyris passio. I. 495. iv.

DEMETRII Moschi (nescio an eius, cuius exstant glossae, & argumentum in Orphei librum de Lapidibus) Carmen Dramaticum inscriptum *Neaera*, ad Illustrissimum Ducem Ludovicum Gonzagium. II. 555. Cod. xxxiv.

DEMETRII Pepagomeni, qui saeculo post Christum decimotertio floruit, de re accipittraria Opus in Capita excii. tributum. II. 364. I. Aliud Orneosophion in accipitrem rudior lingua. Ibid. II. De canum curatione libellus, Capita continens quinquaginta duo. Ibid. III. De podagra libellus. 365. Cod. xxii. §. iv.

DEMETRII Phalerei, philosophi Graeci Periparetici, qui saeculo ante Chr. tertio floruit, de interpretatione, sive elocutione liber. II. 500. iv. & 604. vii. & III. 227. II. Formae epistolares xxi. seu formulae scribendarum epistolarum varii generis ad Heraclidem, alias tributae Libanio, alias Theoni. II. 606. v. Dicta quaedam sententiosa. III. 320. x. De Elocutione libellus Florentiae typis Iuntarum impressus anno MDLII. in 8. 367. Cod. xxiv. Cit. in floril. sentent. I. 253. & in violar. compos. 549.

DEMETRII Triclinii grammatici recentioris, qui circa initia saeculi post Christum decimi quarti floruit, delectus scholiorum in Hesiodi Opera & Dies, ex Procli, & Tzetzae enarrationibus excerptorum. II. 96. viii. Vide *Aristophanes*.

DEMETRIVS quidam Poëta cit. in violar. comp. I. 549.

DEMOCRATIS philosophi Pythagorei sententiae quaedam. II. 441. III. De Nili adfensu, seu adlutione sententia. 583. II. & 610. VI. Cit. in floril. sent. I. 253. & in viol. comp. 549.

DEMOCRITI Abderitae, qui saeculo ante Christum quinto floruit, Epistola ad Hippocratem de natura hominis. II. 425. XXVI. Sententiae collectae in Democrito, Epicteto, & aliis philosophis. 442. VII. Aliae eiusdem sententiae. 589. XI. Physica & Mystica supposititia ad chrysopoeiam pertinentia. III. 348. IV. Liber ad Leucippum item de chrysopoeia. 355. XXXV. Alius de eodem argumento Sermo. Ibid. XXXIX. Cit. in florileg. sentent. I. 253. in violar. compos. 549. & in alia sentent. collect. III. 325. XXII. Vide *Hippocrates*.

DEMOCRITI cuiusdam Excerptum. III. 167. I.

DEMONAX, &

DEMONICVS citantur in florileg. sententiar. I. 253. & in viol. compos. 549.

DEMOSTHENIS, Oratoris Atheniensis, qui anno ante aeram Christianam cccxxii. veneno sibi necem conscivit, Olynthiacae Orationes tres. I. 441. IV. & seqq. & II. 382. XI. Philippica prima. I. 441. VII. De Corona. Ibid. VIII. Oratio funebris in eos, qui in Chaeronea pugna occiderunt. 547. XIII. & 555. III. Fragmentum ex eius Oratione de falsa legatione. II. 299. XXI. Orationes sexdecim. 490. I. & seqq. Orationes viginovem cum argumentis, & Oratoris vita, altera anonymi, altera Libanii. 494. Cod. VII. §. I. & seqq. Orationes octo cum argumentis & scholiis. 496. I. & seqq. Orationes viginti cum argumentis. 496. & 497. Cod. X. Accedit vita Demosthenis, auctore incerto. 498. XX. Orationes vigintrres cum Libanii argumentis ferme in omnes, & Vlpiani Enarrationibus in septem ex ipsis. 536. Cod. XIX. §. I. & seqq. Orationes XXI. cum vita ipsius in principio, ac praefatione; tum Libanii argumentis in singulas. 544. I. & seqq. Epistolae sex. Ibid. XXII. Orationes decem ac septem cum Libanii argumentis in principio. 546. I. & seqq. Orationes tres. 549. I. & seqq. Orationes decem cum Libanii argumentis. 571. Cod. XXXIX. §. I. & seqq. Orationes tres. 572. Cod. XII. §. I. & seqq. Oratio de falsa legatione cum argumento. 577. I. Orationes septem. 578. I. & seqq. Effata quaedam. III. 325. XXII. Aliae Orationes septem. 419. III. & seqq. Contra Ctesiphontem. 420. Cod. LXII. §. I. Orationis de Corona fragmentum. 420. Cod. LXII. §. II. Cit. in floril. sentent. I. 253. & in viol. compos. 549.

DEXIPPI philosophi Platonici, Iamblichi discipuli, adeoque iunioris Dexippo Herennio Atheniensi, qui saeculo post Christum tertio claruit, in Aristotelis praedicamenta

dubitationum & solutionum libri tres. III. 21. IV. & 37. I.

DIADOCHI Photices in veteri Epiro, siue Illyrico Episcopi, qui circa A. Chr. cccxc. floruisse creditur, Capita Gnostica. I. 506. XXVIII. Testimonium de praescientia Dei. III. 295. VIII. Cit. in exposit. sacror. praecept. I. 99. & in collect. capitum asceticorum. 495.

DICAEOGENES tragicus cit. in violar. comp. I. 549.

DIDYMI Alexandrini, Didymi falsamentarii filii, Aristarchi & Grammatici, qui floruit sub Augusto Imp. & cognominatus est Chalcenterus, quasi aeneis intestinis praeditus ob assiduum laborem & indefessum scribendi studium, Collectio Proverbiorum. II. 550. II.

DIDYMVS alter item Alexandrinus, ob multa, quae conscripsit egregia Opera, & quod S. Hieronymum in Aegypto discipulum habuerit, percelebris, qui circa annum Christi cccxciii. obiit, occurrit in Catena in Psalmos. I. 34. in Iobum. 52. in septem Epistolas Catholicas. 102. in quatuor Evangelia. 161. in Parabolas Salomonis. 291. Contra Manichaeos. 430. XXXV. Cit. in floril. sententiar. 253.

DINARCHI Rhetoris Atheniensis, qui post Hyperidis & Demosthenis mortem potissimum claruit, Orationes tres, nimirum contra Demosthenem, Aristogitonem, & Philoclem. I. 533. III.

DIACLIS Carystii, medici dogmatici, qui saeculo ante Christum quinto claruit, Epistola prophylactica, seu de tuenda valetudine ad Antigonum Regem. I. 265. XXVII. & III. 255. VII.

DIODORI Siculi, qui sub Imp. C. Iulio Caesare & Augusto vixit, Bibliothecae Historicae libri quatuor, nimirum primus, secundus, tertius, & quintus. II. 654. V. & seqq. & 670. IV. Ex eiusdem Operis libro trigesimo secundo Excerptum. 661. X. Bibliothecae Historicae libri decem, ab undecimo nimirum usque ad vigesimum inclusive. 671. I. & seqq. Eiusdem Bibliothecae libri quinque priores integri. 676. I. & seqq. Eiusdem Bibliothecae libri quatuor, nimirum libri primi sectio altera, secundus, tertius, & quintus. 678. Cod. XVIII. Eiusdem Bibliothecae liber primus, & secundus integri; tum fragmentum tertii, & quinti. 690. I. & seqq. Cit. in viol. comp. I. 549.

DIODORI Tarsensis Episcopi, saeculo post Christum quarto clari, qui Concilio Constantinopolitano Oecumenico interfuit anno ecclxxxli. fragmenta plurima expositionum in libros Regum. I. 138. X. Occurrit in catena in Psalmos. 91. XXIV. & in Parabolas Salomonis. 291.

DIODORI alterius Tarsensis Grammatici, incertae aetatis, Excerpta quaedam breviter de mensuris. II. 607. XIV. & III. 150. VII.

DIOGENIANI Heracleotae Pontici, qui

sub Hadriano Imp. floruit, Excerptum de Proverbis. II. 550. v.

DIOGENIS Cynici philosophi, Sinopenfis, qui saeculo ante Christum quarto floruit, Epistolae vigintinovem. II. 351. xvi. & 424. xxi. Epistolae tredecim. 588. iv. Apophthegmata quaedam. III. 320. x. Epistolae decem & octo. 326. xxvi. Alia eiusdem, nec non quarundam mulierum Graecarum apophthegmata. 401. xxvi.

DIOGENIS Laërtii, qui saeculo post Christum secundo sub Imp. Antonino Pio claruit, Vita Platonis. II. 485. ii. & III. 258. v. Vitae & sententiae eorum, qui in philosophia claruerunt, & de placitis singularum sectarum libri decem. II. 635. Cod. xiii. §. ii. & 645. Cod. xxviii. & 649. Cod. xxxv. Cit. in florileg. sententiar. I. 253 & in violar. compos. 549. & in alia sent. collect. III. 325. xxii.

DIONIS Cassii Cocceiani, qui sub initia tertiæ a Christo nato saeculi floruit, Historiae Romanae libri quindecim, a fragmento scilicet libri trigesimi sexti usque ad quinquagesimum non expletum, II. 668. Cod. viii. Eiusdem Historiae libri decem ac novem, a quadragesimo secundo nimirum usque ad sexagesimum inclusive. 670. i. Fragmentum ex libro trigesimo octavo. 670. ii. De Nili adscensu tempore aestivo Excerptum (s. eiusdem Dionis). 425. xxviii. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

DIONIS Prusaeensis, ob eloquentiam cognominati Chrysostomi, sophistae ac philosophi, qui saeculo post Christum secundo sub Imp. Traiano potissimum floruit, Orationes decem. I. 555. iv. De Homero Oratio. II. 126. Cod. iv. & 604. iv. Epistolae quinque. 352. xxi. Oratio, quod Ilium non sit caprum. 353. xxx. Orationes octoginta cum quibusdam prolegomenis, quorum nonnulla sunt Arethae Archiepiscopi, & scholiis marginalibus. 538. Cod. xxii. §. i. & seqq. & III. 221. Cod. ii. Orationes sex. II. 568. i. & seqq. Ex oratione prima & secunda de Regno Excerpta duo. 646. v.

DIONYSII Alexandrini, vulgo περιουσιῶν dicti, qui saeculo post Christum secundo floruit, Descriptio Orbis terrarum versibus hexametris, cum prolegomenis, & anonymi paraphrasi graeca, & stichometria in fine. II. 44. i. Idem Carmen. 84. iv. & 99. iii. & 197. iii.

DIONYSII ex Ethnico Christiani, qui circa annum Christi cccxlviii. creatus est Episcopus Alexandrinus, Epistola Canonica ad Basilidem Episc. Pentapolitanum. I. 73. xxiv. & 399. xxxvi. & 468. vi. Occurrit in Catena in quatuor Evangelia. 161. & in Epistolas Paulli. 363. Commentaria in Arcopagitam ipsi non recte tributa. 34.

S. DIONYSII Areopagitae, qui Athenis anno Christi quinquagesimo a S. Paulo Apostolo ad Christianam religionem conversus, & primus Urbis Atheniensis Episcopus

creatus est, de Caelesti & Ecclesiastica Hierarchia, ac de Divinis Nominibus cum scholiis vulgo adscriptis S. Maximo. I. 31. Epigrammata in eius laudem, Ibid. ii. Vna cum prologo S. Maximi, & scholiis eiusdem. 32. Alia Epigrammata in eius laudem. 33. Aliud exemplar. 41. Cum scholiis cuiusdam Andreae, & Maximi, & Epigrammatis in eius laudem. 50. Aliud exemplar cum multis versiculis in laudem auctoris. 56. Cum commentariis Georgii Pachymerae. 289.

Quatuor Epistolae ad Caium. 296. iv. Definitio de anima. 311. Excerpta ex eius operibus cum scholiis S. Maximi. 361. xxv. Ex eius Mystica Theologia Capita quaedam cum scholiis S. Maximi. II. 115. vi. De Caelesti Hierarchia liber cum nonnullis scholiis item S. Maximi in principio. Ibid. vii. Testimonium de praescientia Dei. III. 295. viii. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Psalmos. 34. & 91. xxiv. in Iobum. 52. in exposit. sacror. praeceptor. 99. in Catena in Epistolas Catholicas. 102. in florileg. sententiar. 254. Citatur ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. in opere anonymi contra eundem. 358. & a Niceta Choniata in thes. orthod. fidei. 433.

DIONYSII Halicarnassaei, Rhetoris & Historici, qui saeculo post Christum primo, tempore Imp. Augusti floruit, Vita Isocratis. II. 446. Cod. x. Ad Ammaeum Epistola de iis, quae Thucydidi propria sunt. 463. Cod. xxii. §. ii. & 499. ii. & 605. ii. & 608. iii. Methodus orationum panegyricarum, nuptialium &c. sive potius ars rhetorica ad Hechecratem. 499. i. De compositione nominum, sive de structura orationis ad Rufum Metilium. 500. iii. & 527. i. De Oratoribus Atticis, Lysia, Isocrate, Isaeo, & Dinarcho Commentarii ad Ammaeum. 527. ii. De compositione nominum Epitome. 608. iv. & 615. viii. Romanarum Antiquitatum liber undecimus. 664. xxiv.

DIONYSIVS Longinus. Vide Longinus.

DIONYSIVS Siculus, Syracusarum tyrannus, cit. in viol. comp. I. 549. & in alia sentent. collect. III. 325. xxii.

DIONYSII Sophistae Antiocheni, Christiani, ut putat Fabricius, Epistolae quadraginta sex. II. 351. x.

DIONYSII Thracis, Grammatici, quem Suidas Aristarchi Grammatici discipulum fuisse ait, & docuisse Romae Pompeii Magni temporibus, Capita quaedam ex eius arte Grammatica desumpta. III. 368. i.

DIOSCORIDIS Anazarbenis, qui saeculo ante Christum primo sub Imp. C. Iulio Caesare & Augusto floruit, & Asclepiadis praecepta salutaria Medica. versibus iambicis viginti quinque comprehensa. II. 432. x. ubi tamen auctoris nomen nullum habent. Eiusdem de facile parabilibus simplicibus & compositis medicamentis ad Andromachum libri duo. III. 95. iii. & 122. Cod. xx. & 137. ii. De materia medica liber quintus.

119. xiv. De materia medica libri novem.
125. i. Fragmentum libri de experientia
medica, de simplicibus & compositis medica-
mentis ordine litterarum. 153. iv. De An-
tipharmacis. 328. v. Vide *Galenus*.

DIOTOGENES Pythagoreus, &

DIPHILVS citantur in viol. comp. I. 549.

S. DOMNICAE Vita, & miracula. I.
522. xxxv.

DONATI Episcopi, MACARII Presby-
teri, & THEODORI Diaconi martyrium. I.
410. vi.

DOROTHEI Episcopi Tyri Vita. I. 553. iii.

DOROTHEI Metropolitae Mitylenes Dis-
sertatio habita tempore, quo Constantinopoli-
lis ab Agarenis capta est. I. 496. xvi.

DOROTHEVS Hierosolymitanus cit. in
expos. sacror. praecept. I. 99. & 436.

DOXOPATRI Ioannis Rhetoris, in Aph-
thonii progymnasmata Homiliae Rhetoricae
cum prolegomenis. II. 339. i. & ii. Vide
Hermogenes.

DYRRHACHII Magni Sacellarii interro-
gatio de quibusdam nuptiis. I. 10. xcii.

E

ECCLESIASTES. I. 291. & 292. & cum
collatione diversorum interpretum. 385.

ECCLESIASTICA praecepta exposita. I. 92.

ECLOGADIVM quatuor Evangelistarum.
I. 130. i.

ELEVETHERII cuiusdam (forte illius,
quem sub nomine *Eleutherii Zebelini* inter A-
strologos ineditos reponit Fabric. Bibl. Gr.
Vol. II. pag. 516.) brevis methodus ad in-
veniendum, in quo signo, gradu, & minuto
Sol existat. II. 32. ii.

ELEVETHERII S. Vita. I. 508. xi. bis.

ELIAE cuiusdam philosophi praefationis
pars, & prolegomena in Porphyrii Introdu-
ctionem, alibi sub nomine Davidis philoso-
phi. III. 7. i. & 30. ii.

ELIAE Metropolitae Cretensis, qui Con-
cilio Nicaeno secundo interfuit anno Christi
mcccxxxvii. Responsiones ad Dionysium mo-
nachum. I. 9. lxxxv. Expositio in Scalani
Climaci. 406.

ELIAE Thesbitae, &

ELISAEI eius discipuli Acta. I. 504. x.

EMPEDOCLIS, &

ERATO-THENIS sententia de distantia
Solis ac Lunae a Tellure. II. 9. i. Citantur
in violar. compos. I. 549. secundus vero et-
iam in alia sentent. collect. III. 325. xxii.

EMPIRICVS. Vide *Sextus Empiricus*.

EPHAESTVS cit. in viol. compos. I. 549.

EPHESINAE Synodi Canones. I. 398. xxi.
& 478. iv.

S. EPHRAEM cognomine Syri, Edessae
in Mesopotamia Diaconi, qui anno Christi
mccclxxviii. obiit, Oratio in magnam poeni-
tentiam. I. 14. vii. Orationes collectae a sa-
cra Scriptura. 59. vi. De dilectione & poeni-
tentia, de fine mundi, & de secundo Domini

adventu. 285. xxvii. De salute animae, & de
futuro iudicio. 294. vii. Orationes septua-
ginta quinque. 231. & seqq. Testamentum.
325. lxxxvi. Vita eiusdem. 418. xxviii.

Sermo in Transfigurationem Domini. 419.
xxxiii. Vita S. Abramii, 504. xii. Sermo
de charitate & compunctione, & de secun-
do Domini adventu. 508. ii. Sermo in pul-
cherrimum Ioseph. 511. xv. Cit. in exposit.
sacror. praeceptor. 99. in catena in septem
Epistolas Catholicas. 102. in florileg. sen-
tentiar. 254. & ab Io. Cantacuzeno contra
Palamam. 348. Vid. *Marcus Eugenicus*.

EPHRAEM Archiepiscopi Antiocheni A-
pologia citatur a Niceta Choniata in thes.
orthod. fidei. I. 433.

EPICHARMVS, &

EPICLITVS citantur in florileg. sentent. I.
254. & in viol. comp. 549.

EPICTETI celeberrimi philosophi Stoici,
qui saeculo post Christum primo floruit, Ex-
cerpta Capita xxxv. ex eius Enchiridio, si-
ve Manuali philosophiae Stoicae. II. 115. viii.
Enchiridii paraphrasis graeca, auctore Chri-
stiano aliquo aetate quinti fortasse saeculi a
Christo nato, Capitibus lxxii. comprehensa.
233. xxv. In Enchiridium enarratio anony-
mi. 234. xxvi. & III. 103. vi. Enchiri-
dium, seu Manuale philosophiae Stoicae. II.
258. xv. & III. 104. vii. & 234. Cod. xxii.
§. i. Sententiae collectae ex Epicteto, De-
mocrito, & aliis philosophis. II. 442. vii.
Cit. in floril. sentent. I. 254. & in viol. comp.
549.

EPICVRVS cit. in floril. sentent. I. 254.
& in viol. comp. 549.

EPIMACHI S. Martyrium. I. 410. vi.

EPIMENIDIS Cretensis, qui saeculo an-
te Christum sexto floruit, Epistola ad Solo-
nem. II. 491. x. Cit. in viol. compos. I.
549.

S. EPIPHANI, Constantiae, siue Salami-
nis in Cyprio insula Episcopi, qui floruit ab
A. C. cccclxi. usque ad cccclxxx. quo valde se-
nex obiit, de septuaginta interpretibus. I. 87. i.
Ex vita eiusdem excerptum. 100. Ancora-
tus. 117. Panarium cum scholiis. 118.

Sermo in diem Palmarum. 286. xxxvi. &
511. iv. In divinum sepulcrum Domini.
286. xlv. & 426. xxi. Excerpta ex Anco-
rato. 413. iii. seq. In illud, *de illa die &*
hora nullus scit, interpretatio. 415. xx. Ex-
cerpta ex libro primo de haeresibus. 469.

xxiv. Vita. 503. v. De septuaginta duo-
bus Prophetis, & de Prophetis. 525. viii.
De sexdecim Prophetis, hoc est quatuor
maioribus, & duodecim minoribus. Ib. ix.
Excerptum de septem operibus, quae fecit
Deus in die Annunciationis. II. 433. xi.

Ex eius Ancorato fragmentum. 538. Cod.
xxi. Breve excerptum de mensuris & pon-
deribus. 570. viii. Testimonium de praede-
terminatione & praescientia Dei. III. 295.
viii. Testimonium de Spiritu Sancto. 324.
xx. Cit. in exposit. divinor. praecept. I. 99.

in Catena in quatuor Evangelia. 161. & in Parabolas Salomonis. 291.

EPISCOPORVM quatuor magnarum parocciarum, Hierosolymitanæ nimirum, Alexandrinæ, Antiochenæ, & Romanæ Catalogus a Christo usque ad Magnum Constantinum. II. 680. II.

ESAIAE, unius ex quatuor Prophetis maioribus, qui saeculo ante Christum septimo obiit, Prophetia cum expositione SS. Patrum. I. 17.

ESDRAE prophetae iudicia Calendarum iuxta dies hebdomadae. III. 344. XVIII.

ETEOCLES cit. in florileg. sentent. I. 254.

ETYMOLOGICVM Magnum, initio & fine mutilum. II. 336. Cod. III. Idem integrum. 350. Cod. XI. & 357. Cod. XV.

EVAGRII Scholastici Epiphaniensis & Expraefecti, qui circa finem saeculi post Christum natum sexti floruit, Ecclesiasticae Historiae libri sex cum scholiis aliquot. II. 625. Cod. V. §. II. & 683. I. Ex eius Historia Ecclesiastica Excerpta duo. 661. VIII. Ex quarto libro Ecclesiasticae Historiae Excerptum, templi S. Sophiae descriptionem continens. 662. XVII. Cit. in Catena in Iobum. I. 52. in Parabolas Salomonis. 291. in exposit. sacror. praecept. 99. & in florileg. sentent. 254.

EVANDER cit. in viol. compos. I. 549.

EVANGELIA quatuor Evangelistarum, quae in Ecclesia Graeca legi consueverant. I. 83. De prisca eorum lectione, ac sectionibus. Ibid. & seqq. Alia exemplaria. 107. 117. 125. 126. 130. seqq. 140. 147. 148. 149. 150. 156. 157. 158. & 159. Evangelia, Actus Apostolorum, & Epistolae tum Paullinae, tum Catholicae cum archoteleia in margine. 122. 150. & seqq. Carmina in laudem singulorum Evangelistarum. 135. 148. 150. 162. 352. Evangelia cum Catena SS. Patrum. 158. & seqq. 161. & seqq. & 351.

EVANGELISTARVM effigies pictae in Codicibus. I. 125. 147.

EVCLIDIS Geometrae, qui sub Prolemaeo Lagi filio, Alexandriae in Aegypto floruit, Elementorum Geometricorum libri tredecim. II. 11. VII. Eorumdem libri quindecim ex traditione Theonis, cum scholiis marginalibus. 12. I. & 13. I. & 16. & 19. Eiusdem Data, in Theoremata XIII. divisa, ex Theonis traditione. 12. VIII. & 20. I. Eadem Data, in Theoremata XIV. divisa, cum prologo, & scholiis marginalibus. 13. II. & 19. Eiusdem Optica. 14. II. & cum scholiis ibid. 16. & 20. II. Phaenomena. 14. III. & cum scholiis ibid. 16. & 20. III. In eiusdem laudem Epigramma. 13. II. Definitio gnomonis ex eius XXVIII. libro desumpta. III. 397. IV. Elementorum geometriae liber primus. 403. XXXIII. Cit. in violar. compos. I. 549.

EVCRAATES Ioannes. Vide *Moschus*.

EVDEMI rhetoris, incertae aetatis, Collectio dictionum utilium, quibus potissimum

uti sunt Oratores, & historicorum quique differtissimi. II. 569. II.

EVDOCIAE Augustae, Leontii philosophi filiae, ac Theodosii iunioris Imp. uxoris Centones Homerici de Vita Christi. I. 23. I. & 56. & 489. I. Poëma heroicum de martyrio SS. Cypriani & Iustinae, nunc primum in lucem editum. 225.

EVDOCIMI S. Vita. I. 511. XXIV.

EVDOXII, RHOMYLI, ZENONIS, & MACARII passio. I. 514. VI.

EVDOXIVS philosophus cit. in Catena in Daniele. I. 21. VII. & in Cantica Sacrae Scripturae. 92.

EVDOXVS Cnidius, Vide *Hipparchus Bithynius*.

EVENVS cit. in violar. compos. I. 549.

S. EVGENIAE ex martyrio Excerptum. I. 100.

EVGENII & MARIAE eius filiae Vita. I. 411. XIV.

EVGENII cuiusdam poëtae, Fabricio ignoti, Carmina iambica de variis argumentis, I. 23. VI. seqq. & 25. XXXIII. seqq. & 27. LXIII.

EVLOGII Episcopi Alexandrini, qui anno Christi pcviii. obiit, Excerpta ex libris de S. Trinitate. I. 262. VII.

EVLOGII cuiusdam Latomi Vita. I. 471. VIII.

EV MENES cit. in floril. sentent. I. 254. & in viol. compos. 549.

EVNAPII Sardiani, rhetoris, & medici, Oribatio coaevi. Vita Libanii ex eius Viris Sophistarum. II. 300. XXV. & 673. I. Eiusdem Vitae philosophorum & sophistarum, III. 297. II.

EVP HORION,

EVP HRON, &

EVPOLIS citantur in violar. compos. I. 549.

EVP HROSYNES Alexandrinae passio. I. 515. XX.

EVP HROSYNII coqui Vita. I. 429. XXI.

EVRIDAMVS cit. in viol. comp. I. 549.

EV RIPIDIS, Poëtae Tragici, qui saeculo ante Christum quinto floruit, Tragoediae undecim cum argumentis, nimirum, Rhesus, Iphigenia in Tauris, Iphigenia in Aulide, Pentheus, Supplices, Cyclops, Heraclidae, Hercules furens, Helena, Ion, Electra. II. 73. I. Phoenissae cum argumento & scholiis marginalibus. 80. Cod. V. §. I. Tragoediae tres, scilicet Hecuba, Orestes, & Phoenissae cum argumentis, praeter primam, scholiis marginalibus & glossis interlinearibus. 82. Cod. VI. Eadem cum Poëtae vita in principio, argumentis in singulas, glossis interlinearibus & scholiis marginalibus. 84. I. & 91. Cod. XVIII. §. I. & 92. I. & 112. I. & 179. III. Tragoediae quatuor, nimirum Medea, Hippolytus, Alceste, & Andromacha, cum argumentis (edit. Flor. 1496. in 8. membr.), 82. IV. Eadem Mss. cum argumentis in singulas. 88. Cod. XV. §. I. Tragoediae octo,

nimirum Hecuba, Orestes, Medea, Phoenixis, Alcestis, Andromache, Hippolytus, & Rhesus, quae tamen postrema mutila est: argumenta omnibus praecedunt, prima & ultima excepta: primae vero magna pars habet etiam interpretationem Latinam interlinearem. 85. I. Hecuba, & Orestes cum scholiis marginalibus & glossis interlinearibus. 90. Cod. XVII. & 97. I. Tragoediae octo, nimirum Rhesus, Troades, Bacchae, Cyclops, Heraclidae, Helena, Ion, & Hercules Furens, typis Aldinis excusae anno 1503. in 12. 104. Cod. XXXI. Tragoediae decem & octo, nimirum Supplices, Bacchae, in fine mutila, Cyclops, Heraclidae, Hercules, Helena, Rhesus, Ion, Iphigenia in Tauris, Iphigenia in Aulide, Phaedra, Medea, Alcestis, Andromache, Electra, Hecuba, Orestes, & Phoenixis cum argumentis in decem ex ipsis. 124. III. Hecuba, 173. II. Epistolae quinque. 351. VI. & 424. XII. & 547. XVII. De Nili adscensu, seu adlutione sententia. 583. II. & 610. VI. Effata quaedam. III. 325. XXII. Scholia in Hippolytum, Alcestidem, Medeam & Andromachem. 422. I. & seqq. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

EVRYPHAMVS Pythagoreus cit. in viol. compos. I. 549.

EVSEBIVS Emesenus cit. in Catena in Esaiam, I. 18.

EVSEBII Monachi Sebasteni martyrium SS. Eustratii, Auxentii, Eugenii, Orestae & Mar-darii. I. 459. XI. & 528. XLV.

EVSEBII cognomento Pamphili, Caesareae in Palaestina Episcopi, qui anno Christi cccxl. obiit, in Inscriptiones Psalmorum interpretatio. I. 87. Argumenta in Psalmos. Ibid. VI. & 88. XII. & 90. XXIV. De Angelis ad monumentum visis, & de illis verbis: *Vespere autem sabbati*. 101. De Praeparatione Evangelica libri quindecim. 102. & 124. Canones X. harmoniae Evangeliorum. 125. I. Idem cum Epistola ad Carpianum. 126. I. & 133. III. & 147. & 158. Contra Hieroclem. 142. Concordantiae eorum, quae in sepulcro Domini contigerunt, ac de Angelis ad monumentum visis. 159. Epitome Chronica, ubi & de sancto Paschate. II. 119. XXV. Ex eius Chronicis Excerpta de adventu Domini Nostri Iesu Christi secundum carnem. 308. VI. VII. & VIII. Contra Hieroclem, quod Apollonium Tyaneum Christo conferre conatus fuerit, liber editus Venet. apud Aldum MDI. in fol. 445. Cod. IX. §. II. Expositiones in loca quaedam veteris Testamenti. 652. XII. Ecclesiasticae Historiae libri decem cum scholiis. 666. I. & 681. IV. Ex eius Vita Constantini Excerptum continens huius Imperatoris Constitutionem, quam, destructis tyrannis, Graeca lingua conscriptam, subditis gentibus transmisit. 681. IV. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Hieremiam, 20. in Psalmos. 34. in septem Epistolas Catholicas. 102. in quatuor Evangelia.

159. 161. in Parabolas Salomonis. 291. in Acta Apostolorum, & Epistolas Paulinas. 363. Cit. in exposit. sacror. praecept. 99. 436. in florileg. sententiar. 254. & in violar. compos. 549.

EVSTATHII, Archiepiscopi Thessalonicensis, qui anno Christi MEXCIII. floruit, Commentarius in totam Homeri Iliadem, in duo amplissima volumina divisus. II. 488. & 489. Cod. II. & III. Commentarius in Homeri Odyssaeam. 493. Cod. VI. In Iliadis Commentarium Prolegomena. 572. Cod. XLIII. §. I. Commentarius in illam libri Iliadis secundae partem, quae inscribitur *Navium Catalogus*. 573. Cod. XLIII. §. II.

EVSTATHII Antecessoris Constantinopolitani de temporalibus intervallis a momento usque ad annos centum. I. 530. III. & III. 191. XIX.

EVSTATHII cuiusdam Iconiensis Episcopi Epigrammata septem. II. 679. I.

EVSTATHIVS Romanus Iurisperitus, Fabricio ignotus. Liber legalis aberrantissimus constantis Titulis LXXV. qui ab aliquibus nominatur *Experientia*, ab aliis *Doctrina*, ex eius Practicis congestus. III. 184. XXXI.

EVSTATHII & uxoris eius THEOPISTES, & filiorum AGAPII, & THEOPISTI Vita. I. 513. II. & 514. XVII.

EVSTATHIVS quidam occurrit in Catena in Parabolas Salomonis. I. 291.

EVSTRATII, AVXENTII, & EVGENII Vita. I. 508. IX. & ibid. Cod. XI. §. IX.

EVSTRATII cuiusdam presbyteri scholium in Aristotelem. I. 493. VI.

EVSTRATII Metropolitae Nicaeni, celeberrimi interpretis Aristotelis, & saeculo post Christum natum duodecimo clari, de tonitru & fulgure. I. 297. XVIII. In librum nonum ac decimum Aristotelis Moralium ad Nicomachum Commentarius. III. 222. I. & II. In librum primum, secundum, tertium, & sextum eorundem. 241. XVIII. num. 1, 2, 3. & 6. Cit. in thes. orthod. fidei. I. 433.

EVTECNII sophistae, incertae aetatis scriptoris, paraphraseos prosaicae in Oppiani Halieutica fragmentum. III. 327. IV. Paraphrasis item prosaica in Nicandri Theriaca. 327. IV. & 328. VI. ubi defectum celeberrimi Codicis Bibliothecae Caesareae supplementa ex hoc nostro per extensam protulimus. Paraphrasis in Nicandri, Alexipharmaca. 331. VII.

EVTHALII Episcopi Sulcensis, qui medio circiter saeculo post Christum quinto claruit, Hypotheses in Epistolas S. Pauli. I. 363. 404. & 475.

EVTHYMENIS, Fabricio ignoti, nisi eundem dicamus esse cum illo, quem sub nomine Euthymanis enunciat, de Nili adscensu, seu adlutione sententia. II. 583. II. & 610. VI.

EVTHYMI monachi, Symeone Metaphraste antiquioris, Encomium venerabilis zonae B. Mariae Virginis. I. 457. XLVIII.

EVTHYMII S. Vita . I. 417. XIX. & 498. II. & 503. II.

EVTHYMIUS Zigabenus . Vide *Zigabenus*.

EUTOCHII Afcalonitae , difcipuli Ifidori Milefii , Commentarius in Archimedis libros duos de fphaera & cylindro . II. 15. VIII. In librum eiuſdem de circuli dimenfione . Ib. IX. In libros duos de planis aequiponderantibus . Ibid. X.

F

FABIVS cit. in locis communibus S. Maximi . I. 440. I.

FAVORINVS cit. in floril. ſentent. I. 254.

FRANCISCI Cretenſis (ſive , ut teſtatur Lucas Holſtenius , Franciſci Porti , qui apoſtata & haereticus Genevae obiit) Epiftola ad quemdam Summum Pontificem . II. 65. Cod. XII.

FVRNE Ioannis monachi Apologia contradiſtoria de Spiritu Sancto . I. 415. XXI.

G

GABRIAE , ſeu BABRIAE fabulatoris , incertae aetatis , tetraſtica iambica XXI. quae in editionibus deſiderantur . I. 29. ſeqq. Cit. in floril. ſentent. 253.

GABRIELIS Bracii Braſichellenſis ad bonarum artium cultores Epiftola latina , praemiſſa editioni Venetae Fabularum Aefopi Graecarum . II. 608. Cod. XVII.

GAIVS *Ἰωάννης Γαλιλῆος* cit. in violar. compoſ. I. 549.

GALENI Claudii Pergameni , qui ſaeculo poſt Chriſtum ſecundo floruit , de ponderibus & menſuris . I. 265. XXVIII. De decubitu infirmorum praenotiones aſtologicae ad Aphrodiſium . II. 26. V. & 33. VI. & 59. II. Liber , quod animi mores ſequuntur corporis temperamenta . 314. II. De ſpeciebus philoſophiae . Ibid. III. De hiſtoria philoſophica , 439. IV. & III. 50. XX. De typis , ſive formis morborum libellus . II. 525. IV. & III. 99. VIII. & 134. XI. In Hippocratis librum de natura hominis commentariorum libri duo . II. 525. VI. In Hippocratis librum de ſalubri viſtus ratione commentarius , 526. VII. Synopſis proprii tractatus de pulſibus . 526. IX. De fetuum formatione liber . 526. X. & III. 49. VII. Excerptum de ſeptimeſtri partu . III. 47. III. Adverſus Lycum de aphoriſmo , ideſt pro Hippocratis aphoriſmo decimoquarto libri primi . 48. I. Adverſus ea , quae Iuliano contra Hippocratis aphoriſmos enunciata ſunt , 48. II. Diſtionum Hippocratis exoletarum explicatio . 49. III. Thraſybulus , vel de optima ſecta . 49. IV. De purgantium medicamentorum facultate . 49. V. & 124. I. Ad Patrophilum de conſtitutione artis medicae . 49. VI. An in arteriis natura ſanguis contineatur . Ibid. VIII. De inſtrumento odoratus . Ibid. IX. De ſe-

primeſtri partu . Ibid. X. Vtrum animal ſit , quod eſt in utero . Ibid. XI. Vtrum medicina , an gymnſtica plus ad valetudinem tuendam conferat . Ibid. XII. Quod optimus medicus ſit quoque philoſophus . Ibid. XIII. De optima doctrina contra Phavorinum & alios , qui *αρετήν* veritatis tollebant . Ib. XIV. De exercitio , quod parva piſa ſit . Ibid. XV. Quod qualitates incorporeae ſint . Ibid. XVI. De viſtus ratione in morbis acutis ex Hippocratis ſententia . 50. XVII. De cuiuſque animi peccatorum dignotione ac medela . Ib. XVIII. De propriorum animi cuiuſque adſequum dignotione & curatione . Ibid. XIX. De comate ſecundum Hippocratem . Ib. XXI. De uſu partium corporis humani libri ſeptemdecim . 50. Cod. IV. cum ſcholiis marginalibus , & iterum 94. Cod. IX. & 120. I. De elementis ex Hippocrate libri duo . 51. II. & 162. III. De temperamentis libri tres . 51. III. De naturalibus facultatibus libri tres . Ibid. IV. De ſubſtantia naturalium facultatum . Ibid. V. Libri de dignotione ac medela cuiuſque animi peccatorum Capita duo priora . Ibid. VI. De uſu reſpirationis . Ibid. VII. De praenotione . Ibid. VIII. De totius morbi temporibus . Ibid. IX. De ſectis ad eos , qui introducuntur . 52. X. De inaequali intemperie . Ibid. XI. De tumoribus praeter naturam . Ibid. XII. Ad Piſonem de theriaca antidoto . Ibid. XIII. Ad Pamphilianum de theriaca . Ibid. XIV. De antidotis libri duo . Ibid. XV. & XVI. De medendi methodo libri quatuordecim . 53. Cod. VI. Ex libro ſexto praediſti tractatus excerpta Capita de fractis . 84. VII. De offibus ad tiro- nes . 91. XLVIII. De ſaſciis . Ibid. LI. In Hippocratis librum de articulis commentariorum libri quatuor . 92. LIII. In Hippocratis aphoriſmos commentariorum libri ſeptem . 93. I. In Hippocratis prognostica commentariorum libri tres . 94. II. Vberima Colleſtio medicamentorum in omne morborum genus e Dioſcoride , Galeno & Ioanne Medico Damasceno concinnata libris tribus . 95. I. & ſeqq. Eiuſdem ex anatomice adminiſtrationibus excerptum . Ibid. II. Excerpta ex eius libris de placitis Hippocratis & Galeni , ex Therapeutice , ex libris de uſu partium corporis humani , & ex libro de tremitu & rigore . 100. I. & ſeqq. Ex eius commentariis in Hippocratem de natura hominis excerptum . Ibid. VI. Fragmentum ex ſecundo libro de diebus utiliſſimis . Ib. VIII. Fragmenta ex primo libro de elementis ſecundum Hippocratem , & ex ſecundo de ſymptomatum cauſſis . 101. XI. Definitiones medicae . 115. I. Medicus , ſive Introductio . 115. II. De morborum differentiis libri tres . 117. I. & ſeqq. De ſymptomatum cauſſis alii libri tres . Ibid. IV. & ſeqq. De locis adfectis libri ſex . 118. VII. & 131. Cod. XXX. De ſimplicium medicamentorum facultate liber decimus . 119. XV. De ſimplicium medicamentorum facultate libri undecimi fragmentum-

mentum. Ibid. xvi. De pulsuum differentiis libri quatuor 120. II. & 130. I. De dignoscendis pulsibus libri quatuor. 120. III. & 130. II. De causis pulsuum libri totidem. 120. IV. & 130. III. De praefagitione ex pulsibus libri totidem. 121. V. & 131. IV. De curatione per venae sectionem. 124. II. De venae sectione. Ibid. Cod. xxii. §. III. Ex eiusdem libris de Hippocratis & Platonis placitis fragmenta. 125. IV. De compositione medicamentorum secundum genera libri septem. 128. Cod. xxv. §. I. In Hippocratis Epidemiorum librum tertium commentarii tres. Ibid. II. De bonis malisque alimentorum succis liber. 129. III. Ex tribus commentariorum libris in Hippocratis praenotiones Excerpta. 133. VI. VII. & VIII. Excerpta quaedam de differentiis pulsuum & urinarum. Ibid. IX. Ex anatomicis administrationibus Excerptum. 136. II. De fabrica hominis ex Galeno & aliis excerpta. Ibid. In Hippocratis librum de victus ratione in morbis acutis commentarii quatuor. 146. VIII. In tres libros praedictionum Hippocratis commentarius. Ibid. IX. De pulsibus libellus ad tirones. Ibid. X. Alia synopsis de pulsibus, quam Rufo Ephesio quidam tribuunt. 151. IV. Quosnam purgari oporteat, & quibus purgantibus, & quando. 152. V. De consuetudinibus. Ibid. X. De medicamentorum compositione secundum loca libri decem. 153. V. & 166. II. De medendi methodo ad Glauconem libri duo. 156. IV. & 164. IV. Lexicum botanicum ordine litterarum. 157. I. Succedaneorum, sive synonymorum aliud lexicon ordine litterarum. Ib. De febribus libri duo. 161. II. Excerptum *in tñs mupās tēxvñs*. 167. I. De urinis Excerptum. Ibid. Cit. in florileg. sentent. I. 254. Vide *Oribasius*.

GAZAE Theodori, Thessalonicensis, Grammatici, Rhetoris, Historici, & Philosophi celeberrimi, qui saeculo post Christum decimoquinto floruit, Graeca versio Epistolae Nicolai V. Pont. Max. ad Constantinum Palaeologum. I. 484. xv. Paraphrasis interlinearis Homeri *Batrachomyomachiae*, & *Iliadis*. II. 121. I. & II. De Mensibus Atticis liber. 270. I. & 277. I. De Voluntario, & Involuntario libellus. 270. II. & 271. IV. & III. 226. Cod. IX. §. II. Epistolae quatuordecim ad diversos. II. 271. III. Ex hisce Epistola quinta ad Cardinalem Bessarionem, refertur integra pag. 287. & 288. Grammatica Graeca libris quatuor. 275. Cod. XII. & 279. Cod. XV. & 280. Cod. XVI. Liber antirrheticus, seu contradictorius pro Aristotele in Plethonem. 276. II. Graeca versio Catonis Maioris, seu libri Ciceronis de Senectute. 484. xv.

GEMINI Rhodii, qui saeculo ante Christum primo floruit, Excerptum astronomicum de exeligno, seu evolutione. II. 18. v.

GEMISTI Plethonis Georgii, qui saeculo post Christum decimoquinto cum Card. Bessarione floruit, de Platonicae & Aristotelicae philosophiae differentia liber initio mutilus. II. 316. Cod. XVIII. §. I. De Fato. 317. II. De Virtutibus libellus. 317. III. & 387. XII. & 481. VI. & III. 104. XII. & 214. IV. Sui ipsius libri Epilogus, seu libellus quidam imperfectus, in quo de substantia, de Deo, de aeternitate &c. agitur. II. 317. VI. Responso ad ea, quae in Aristotelis defensionem obiecerat Scholarius. 318. VII. Adversus librum Card. Nicaeni pro Latinis, cum eiusdem Nicaeni responsionibus, & in fine ipsiusmet Plethonis contradictionibus. 318. VIII. Ad Imperatorem Manuelem Palaeologum de rebus Peloponnesiacis Oratio. 318. IX. & III. 215. VI. Ad Desporam Theodorum Oratio symbuleutica, seu suasoria de Peloponneso, II. 318. X. In obitum Despinae Helenae, seu Hypomonis Palaeologinae Oratio funebris. Ib. XI. Alia ad Imp. Manuelem Palaeologum de rebus Peloponnesiacis, ac praecipue de Isthmo Epistola, seu Oratio a superiore diversa. 385. VI. Scholia, seu expositio in magica Zoroastris Oracula. 386. IX. & III. 214. III. Ad Card. Bessarionem Epistolae duae, quibus Platonicae philosophiae quaestiones quatuor sibi ab eodem propositas solvit. II. 481. IV. De differentia Platonicae & Aristotelicae philosophiae liber. III. 214. II.

GENNADII Patriarchae Constantinopolitani Scholarii, qui ante susceptam hanc dignitatem, Georgii Scholarii nomen habuit, & decimoquinto post Christum natum saeculo claruit, Preces quaedam. I. 59. IV. Epistola encyclica ad omnes metropolitas, & Papam Romae. 75. LI. & 400. XXXVI. & 468. XII. & 478. V. De via salutis hominum Dialogus cum Amurathe. 295. Cod. XXXIV. §. I. Tomus secundus de processione Spiritus Sancti. 287. I. Responso ad Capira syllogistica Marci Eugenici adversus Latinos. 484. XIV. Scholia quaedam in Porphyrii *Isagogen*. II. 535. XXXIV. Enarratio in librum magistri Thomae Aquinatis de esse & essentia ad Matthaeum Camariotam Capitibus constans centum trigintaquatuor. III. 370. I. De humana felicitate Sermo conciliatorius Aristotelis & Plotini. 371. II. Vide *Georgius Curtesius Scholarius*.

GENNADIVS alter Constantinopolitanus cit. in exposit. sacror. praecept. I. 99. & in floril. sentent. 254. Occurrit etiam in Cate-na in Epistolas Paullinas. 363.

GEOMANTIAE Liber, cum punctis & figuris geomanticis, inscriptus, Pythagoricum Laxeuterium, sive Rhabolium ita Persice nuncupatum, in quo praeter alia astronomica & apotelesmatica habetur Domini Leonis Sapientis methodus prognostica ex S. Evangelio & psalterio; Pythagorae laterculi, seu tabulae cabalisticae; Nicolai Hydruntini proemium in artem Laxeuterii, Circulus Petrosiridis, & Epistola ad regem Necheplo; Ebraeae Prophetarum iudicia Calendarum iuxta dies hebdomadae, in quos incidunt, &c. II. 41. I. & seqq.

segg. & III. 338. I. & segg. (ubi exactissimam singulorum recensionem damus) & 361. Cod. XVII.

GEOMETRA Ioannes. Vide *Ioannes Geometra*.

GEOPONICORVM Collectio, initio mutila, cum nominibus auctorum in margine, Collectore incerto. II. 42. I. Eadem Geoponicorum Collectio ad Constantinum Porphyrogenitum, integra, 554. Cod. xxxii.

GEORGIDII Ioannis monachi florilegium sententiarum. I. 152. III. Sententiarum eclogae versibus iambicis. II. 307. I.

GEORGH Acropolitae magni Logothetae, & saeculo post Christum decimotertio clari, Carmen iambicum instar praefationis in Theodori Lascaris Epistolas. II. 556. II.

GEORGH cuiusdam Amerutzae schedula, quod intellectus non sit communis omnium hominum, ut quidam existimant sensisse Aristotelem. III. 403. IV.

GEORGH, seu GREGORII, Caesareae Cappadociae presbyteri, qui circa An. Chr. dccccl. floruit, Sermo in sanctos cccxviii. Patres Nicaenos, & in Constantinum piissimum Imperatorem. II. 683. II.

GEORGH Chartophylacis Callipolitani versus iambici de Roma Federico Imp. obviam procedente. I. 26. XLV. Alia Carmina. Ib. XLVII. segg. & 27. LIV. segg.

GEORGH Cyprii, qui in monachatu Gregorii nomen assumpsit, & A. C. moclxxxiii. ab Imp. Andronico Palaeologo seniore post Iosephi Galestotae obitum, Patriarcha Constantinopolitanus creatus est, Vita. II. 298. xviii. Eiusdem Chria. 299. XIX. Encomium in mare, sive in universam aquarum naturam, in fine tamen mutilum. Ibid. xx. Epistolae quinque. Ibid. xxiii. Collectio proverbiorum, ordine litterarum digesta. 389. XI. & III. 316. VII. Epistolae sexaginta tres, quarum duplex datur recensio, altera iuxta seriem, quam obtineat in Codice, altera iuxta litteras alphabeti. III. 316. IX. & segg.

GEORGH Cartesii Scholarii, qui forte idem est cum Georgio Scholario, seu Gennadio Patriarcha Constantinopolitano, de elementis, & litteris, de accentibus, & octo partibus orationis, seu potius in grammaticam introductio prima. II. 470. I. Epistolae decem & octo. III. 107. xxx. Vide *Gennadius Patriarcha Constantinopolitanus*.

GEORGIVS Diaereta. Vide *Hermogenes*.

GEORGH Metropolitae Corcyrae, saeculo post Christum duodecimo clari, de igne purgatorio. I. 60. III. Ad Nectarium Praepositum monasterii Casulorum Epistola. 416. xxviii.

GEORGH Monachi, & archimandritae, cognomento Hamartoli, seu Peccatoris, circa annum Christi dcccxl. clari, Chronicon ab Orbe condito usque ad Michaelē Theophili Imp. filium. II. 671. Cod. xi.

GEORGH alterius, qui sub extremum sae-

culi a Christo nato non creatus est Archiepiscopus Nicomediensis, Sermo de venerabili veste Deiparae in Blachernis. I. 419. xxxv. Alter in Praesentationem Deiparae. 442. VI. Alter in Conceptionem eiusdem. 521. xxi.

GEORGIVS quidam cit. in florileg. sententiar. I. 254.

S. GEORGH martyris Officium. I. 41. xxii. Passio. 495. xiv. Miraculum. Ib. xv.

GERMANI Patriarchae Constantinopolitani, qui anno Christi dcccxx. sub Imp. Leone III. cognomine Conone & Iconomacho, propter cultum sacrarum imaginum sponte Patriarchatum abdicavit, de paralauris &c. I. 10. xciv. Versus quidam. 28. lxxi. De non diripiendis Episcoporum bonis. 79. LXIV. Encomium in Ingressum, sive Praesentationem Deiparae. 442. v. & 495. VI. & 510. II. & 521. xvii. Sermo in Encaenia templi Sanctissimae Deiparae Chalcopratorum. 457. XLVII. In Dormitionem eiusdem. 511. xxv. Testimonium de praesentia Dei. III. 295. VIII. Forte auctor expositionis cuiusdam in Orationem Dominicam. I. 23. IX.

GLYCERAE ad Bacchidem Epistola. II. 217. xxvii.

GLYCO cit. in floril. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

GORGIAE Leontini Siculi, Scepticorum ac Sophistarum principis, qui saeculo ante Christum quinto floruit, orationes duae, Helenae scilicet Encomium, & pro Palamede Apologia. I. 533. VI. Helenae Encomium. II. 338. xxxii. & 435. III. & 691. II. Cit. in viol. comp. I. 549.

GRAECORVM Lexionarium. I. 493. I. Horae sacrae. 494. Cod. xxviii.

GRAPTUS Theodorus cit. ab Ioanne Cantacuzeno contra Palamam. I. 348.

GRASSI Ioannis Siculi, scriptoris saeculi, ut arbitror, decimotertii, versus iambici. I. 27. lIII. LX. & 28. LXIV.

GREGORII seu GEORGHII aneponymi, philosophi Peripatetici, incertae aetatis, Compendium Logicae Aristotelis. II. 459. II. Compendium Physicae Aristotelis, scilicet I. librorum octo de physica au(c)katione, II. de Caelo, III. de generatione & corruptione, IV. de Meteoris, V. de Mundo, VI. de partibus animalium, VII. de generatione eorundem, VIII. de Anima, IX. de sensu, & rebus sensibilibus, X. de memoria & reminiscencia, XI. de motu animalium, XII. de animi principatu, XIII. de insomniis, & de divinatione per somnia, XIV. de longitudine, & brevitate vitae, XV. de iuventute, & senectute, de vira & morte, de respiratione & expiratione, XVI. de corpore. Ib. §. III. num. 1. & segg. Compendiaria traditio quatuor scientiarum mathematicarum, nimirum Arithmeticae, Musicae, Geometriae & Astronomiae, ferme eadem cum Tetrabiblo Michaelis Pselli. 461. IV. & III. 389. IV. & V. De virtute libellus. II. 462. V. De Fide & de divinis dogmatibus. Ibid. VII.

GREGORII Armeni Vita cum prologo Agathangeli. I. 276. II. Eiusdem passio. 515. xxv.

GREGORII cuiusdam, qui dicitur ὁ ψαλμωγός, seu *ingenii sublimis*, quaestionum theologicarum solutio per interrogationem & responsionem. II. 308. v.

S. GREGORII Dialogi quaedam. I. 413. VIII. & 535. xv.

GREGORII Papae veteris Romae Vita. I. 428. xviii.

GREGORII Mammae Melisseni, qui ex hieromonacho, & Protosyncello creatus est Patriarcha Constantinopolitanus A. mccccxlv. ad Imperatorem Trapezuntis Epistola. I. 483. xi. Apologia ad confessionem Marci Ephesii. 484. xii. Responso ad Epistolam eiusdem. Ibid. xiii. Forte auctor professionis fidei, quam innuimus pag. 264. xxii.

GREGORII, seu GEORGII Metropolitae Corinthi, cognomento PARDI, grammatici non adeo antiqui, Isagogicus, seu Introductorius liber de soluta oratione, de epistolis, de versibus, ac de octo partibus orationis rhetoricae. II. 264. xxxvii. & xxxviii.

Alius Tractatus de constructione orationis, vel de non soloecizando, & de barbarismo: tum de constructione praepositionum, verborum &c. 267. xlvi. & 607. x. De dialectis, Attica, Dorica, Ionica, & Aeolica, liber. 279. ix. & 315. I. & 330. II. & 468. x. Commentarius in Hermogenis librum de methodo apti & ponderosi generis dicendi. 292. ix. & 342. vii. Expositio Canonum Dominicorum festorum totius anni, ac triodiorum maioris hebdomadae, ac Deiparae. 428. iv. Vide *Grammaticos Anonymos* sup. pag. 449.

S. GREGORII Nazianzeni, cognomento Theologi, primum quidem Episcopi Sasimorum, postea vero Archiepiscopi Constantinopolitani, qui anno Christi cccclxxxix. obiit. Orationes trigintaquinque. I. 41. seqq. Ex secunda Oratione de Filio fragmentum. 62. xiv. Ex aliis eius Operibus fragmenta. 120. xix. & 402. lv. Orationes tres de Pace. 140. vii. seqq. Orationes sexdecim, 202. I. seqq. & 207. I. seqq. cum scholiis, & 241. Cod. xi. & 275. item cum scholiis, & 293. Cod. xxxii. Orationes vigintiquinque. 205. I. seqq. Eius Vita, auctore Gregorio Presbytero. 206. xxvii. & 214. xlvi. & 247. liii. & 272. liii. & 418. xxiv. & 498. vii. Explicationes fabularum, quarum Gregorius meminit in Oratione in S. Basilium. 206. xxvi. & 215. xlviii. & 247. liv. & 538. xv. in sancta Lumina. 215. xlvii. & 247. lv. & 538. xv. in prima in Iulianum Investiva. 215. li. & 248. lvi. in secunda, ibid. lvii. tribuantur autem Nonno Panopolitae. Orationes trigintatres cum argumentis versibus iambicis conscriptis, & scholiis. 208. I. seqq. Orationes quadragintaquinque item cum scholiis, & carminibus in laudem auctoris. 211. seqq. Orationes quinquaginta duae cum scholiis. 241. Cod. xii. §. I. seqq. & 270. I. seqq. Orationes sexdecim cum uberimis Commen-

tariis Nicetae Heracleensis. 249. I. seqq.

Sermo in Nativitatem Domini. 277. I. & 293. Cod. xxxiii. §. II. & 511. xvi. Funebris Sermo in S. Basilium Magnum. 277. iv. In sancta Lumina. 278. x. & 294. iv. & 511. xvii. In sanctum Baptisma. 278. xii. Orationes decem & octo. 288. seqq. Oratio de suis Sermonibus & in Iulianum Exaequatorem. 293. Cod. xxxiii. §. I. De Filio Sermones duo. 295. I. & II. De Spiritu Sancto. 296. iii. De Theologia Sermo secundus. Ibid. ix. Ad Evagrium de Divinitate. Ibid. x. Ad Cledonium Epistolae duae. Ib. xiii. & xiv. Ad Nectarium contra Apollinarium. Ibid. xv. De Anima. 297. xxiii. Ex Oratione in S. Athanasium fragmentum. 361. xxv. Oratio valedictoria coram centumquingenta Episcopis. 363. vi. Oratio in S. Pascha. 511. xviii. Testamentum. 532. vii. In quatuordecim eius Orationes commentarii variorum inediti. 536. I. seqq. Eiusdem sententiae distichae. 30. lxxxviii. Ex eius Carminibus, quinam veteris, & novi Testamenti libri sint legendi. 75. xlix. & 400. xxxvi. & 468. xii. Carmina iambica ferme omnia. 198. I. seqq. Terrasticha item iambica cum interpretatione Nicetae Davidis philosophi. 207. xvii. Insignis Codex, eius Carmina universa complectens. 216. seqq. Carmina heroica & elegiaca cum Anonymi perpetua paraphrasi. 257. seqq. Alia elegiaca. 278. v. Epigrammata quaedam latine reddita ab Antonio Maria Salvinio. 312. seqq. Versus iambici morales vigintiquatuor, a litteris alphabeti incipientes. 419. I. & 553. Cod. xxxii. §. I. & II. 432. viii. De decem Aegypti plagis dodecastichon elegiacum. II. 93. Cod. xxiii. §. I. Eiusdem aliud Epigramma versibus heroicis undecim, quod tamquam ineditum proferimus. Ibid. Carmina heroica, & elegiaca septuagintaquatuor. 143. xlix. & 145. xxiii. Epistolae cccxxii. I. 539. I. Epistolae cccxxiv. II. 347. xxx. Ad Celeusium unica. 454. iv. Epistolae quinquagintaquatuor. 456. vii. Epistolae tres. 512. xxvi. Epistola ad Nicobulum. 673. ii. Epistolae decem. III. 401. xxv. De Trinitate & Spiritu Sancto Excerpta. II. 600. Cod. xi. §. II. Testimonium de praescientia Dei. III. 295. viii. Testimonia de Spiritu Sancto ex variis eius Operibus desumpta. 324. xx. Occurrit in Carena SS. Patrum in Esaiam. I. 18. in Psalmos. 34. & 91. in Iobum. 52. in quatuor Evangelia. 161. in Parabolas Salomonis. 291. & in Epistolas Paulinas. 363. Cit. ab Iustiniano in anecdoto a nobis edito. 169. & 180. ab Anastasio Sinaita. 209. in florileg. sent. 254. ab Io. Canacuzeno contra Palamam. 348. in alio opere anonymi contra eundem. 358. in thes. orthod. fidei. 433. & in exposit. sacror. praeceptor. 99. & 436.

S. GREGORII Neocaesareae in Ponto Episcopi, cognomine Thaumaturgi, qui obiit anno Christi cclxv. Epistola Canonica de
K k iis,

jis, qui in barbarorum incurfione idolothyrta comederant &c. I. 47. XXI. & 74. XXVII. & 399. XXXVI. & 468. VI. Eius vita fcripta a Nyffeno, 276. III. Sermo in fancta Theophania. 522. XXXIII. Expofitio fidei. 469. XIX. & II. 525. II. In Annunciationem Deiparae Sermo. I. 285. XXXIII. & 523. XLIV. Testimonia de Spiritu Sancto ex variis eius fcriptis defumta. III. 324. XX. Cit. in expofit. facror. praeceptor. I. 99. & 436. & in thef. orth. fidei. 433.

S. GREGORII Epifcopi Nyffae in Cappadocia, qui S. Baſilii, Caefareae in Cappadocia Archiepifcopi, frater fuit natu minor, & anno Chriſti CCCXCV. vel CCCXCVI. obiit, de vita & miraculis S. Gregorii Epifcopi Neocaefareae Thaumaturgi. I. 276. III. Epiftola ad Letoium. 47. XV. & 75. XI. & 400. XXXVI. & 468. XII. & 478. V. Diſputatio de ordinatione Pfalmorum. 89. XVIII. In infcriptiones Pfalmorum. Ibid. XIX. In Diapfalma. Ibid. XXII. In Pfalmos. 91. XXII. Fragmenta ex eius operibus. 120. XX. Contra Eunomium. 127. Explicatio Apologetica in Hexaëmeron ad Petrum fratrem, 128. XVII. & 482. V. & 205. IX. & 541. VI. Adverſus Ethnicos ex communibus notionibus. 128. XVIII. & 296. XI. Epiftola ad cives fuos de fide, ei perperam tributa, ſed quae Nilum monachum habet auctorem, 128. XIX. & 296. XII. Interpretatio in infcriptiones Pfalmorum. 165. De hominis anima Dialogus, qui Macrinia infcribitur. Ibid. II. & 298. XXVI. & III. 335. III. Oratio in S. Stephanum. I. 277. III. & 494. II. & 522. XXVIII. In principium ſanctorum ieiuniorum. 279. XIV. Commentarius in Canticum Canticorum. 290. I. De opificio hominis liber ad Petrum fratrem. 203. I. & 482. III. & 541. V. & 551. IV. & III. 334. II. & 335. II. Demonstratio rationalis naturae res eſſe requies. I. 203. II. Definitiones de Angelis, de Anima, eiusque facultatibus, de virtutibus, de elementis, de triplici lege, de centum denariis, &c. 203. & 204. & 482. IV. Dodecaſtichon iambicum praecipua continens feſta, quae apud Graecos celebrabantur. 204. VIII. & 482. IV. Sermo in Occurſum Domini. 419. XXXI. Antirrheticus adverſus Apollinarium. 205. X. & 482. VI. In Nativitatem Domini. 522. XXIX. Epiftola de aduentibus Hieroſolymam. I. 425. XVII. & II. 456. VIII. De Trinitate & Spiritu S. Excerpta. 600. Cod. XI §. II. Testimonium de praefcientia Dei. III. 295. VIII. Testimonia de Spiritu S. ex variis eius Operibus defumta. 324. XX. Epiftola ad quemdam Ioannem de variis argumentis, ac de ratione vitae & ſtatu ſororis eius Macrinae. 335. IV. Alia Epiftola ad Libanium. Ibid. V. Sermo Catecheticus. Ibid. VI. Epiftolae vigintiquatuor ad diverſos, quarum initia & infcriptiones adferimus primum uti iacent in Codice, deinde per alphabetum. Ibid. VII. Occurrit in Catena in Eſaiam. I. 18. in Pfalmos. 34. in

Epiftolas Catholicas, 102. in quatuor Evangelia, 161. Cit. in expofit. facror. praeceptor. 99. in florileg. ſententiar. 254. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. in opere anonymi contra eundem. 358. & in thef. orth. fidei. 433.

GREGORII presbyteri Vita S. Gregorii Nazianzeni praeceptoris fui. I. 206. XXVII. & 214. XLVI. & 247. LIII. & 272. LIII. & 418. XXIV. & 498. VII.

H

De **H**Aereticis, quo pacto recipiendi ſint ad Eccleſiam accedentes, Epiftola ſcripta Conſtantinopoli ad Martyrium Epifc. Antiochenum, I. 400. XXXIX.

HARPOCRATIONIS Valerii, Rhetoris Alexandrini, incertae aetatis, Lexicum neceſſarium rhetoricarum diſtionum ſecundum ordinem litterarum. II. 277. II. & 441. I. Ex eius lexico Excerpta. III. 429. XI.

HELIAE cuiusdam monachi Characis de diverſis metris ad Ioannem fratrem ſuum libellus, II. 316. VI.

HELIAS quidam cit. in collect. capitum aſceticorum. I. 495.

HELICONIDIS S. Martyris paſſio, I. 410. X.

HELIODORI Astrologi Lariffaci, incertae aetatis, Excerpta apotelesmatica ex Commentario in Paulli Alexandrini doctrinam astrologicam. II. 29. X. & 61. XVI. Vide *Anonymos Astrologos*.

HELIODORI Chirurgi, Paulo Aeginetae & Galeno citati, de mutilatione, & de iis quae digicis accidunt. III. 87. XX. & XXI. Vide *Oribasius*.

HELIODORI, Emefae in Phaenicia nati, philoſophi, & poſtea Tricae in Theſſalia Epifcopi, qui ſaeculo poſt Chriſtum quarto floruit, Aethiopica, ſeu de caſtis amoribus Theagenis & Charicleae Fabula, Libris decem. II. 692. Cod. XXXVI. Poëma iambicum de arte auri faciendi, verſibus conſtans CCLXV. ad Imp. Theodoſium Magnum, ſive Seniore. III. 358. II. Cit. in violar. compoſ. I. 549. Vide *Ioannes Eugenius*.

HENIOCHVS cit. in viol. comp. I. 549.

HEPHAESTIONIS Alexandrini Grammatici, qui inter Imp. Veri praeceptores Iulio Capitolino laudatur, de Metris libellus, qui dicitur Enchiridion, I. 489. VI. & II. 385. III. & 480. II. Ex eodem libro fragmentum. II. 264. XXXV. Vide *Ariſtophanes*.

HEPHAESTIONIS Thebani Astrologi incertae aetatis, & aliorum veterum Excerpta apotelesmatica. II. 26. III. & 28. V. & 33. IV. & 59. IV. De decubitu infirmorum prognostica, ſeu praenotiones astrologicae. 26. VII. Ex eius Astronomicis Excerpta valde longa. 29. XI.

HERACLIDAE Pontici Excerpta de Graecorum politiis, ſeu rebus publicis. II. 609. Cod. XIX. §. V. & 686. IV. Eius diſta quaedam ſententioſa, III. 320. X.

HERACLII Imp. qui ab anno Christi DCX. imperavit ad annum usque DCXLI. Lex de Episcoporum, Clericorum & Monachorum foro competenti. I. 480. IX. & II. 311. XVIII. De numero religiosorum Clericorum. I. 480. X. & II. 311. XVIII. Alia Constitutio anepigrapha. II. 311. XVIII.

HERACLITI Ephesii, philosophi celeberrimi, qui saeculo ante Christum quinto floruit, Epistolae novem. II. 351. VIII. & 424. XIV. Cit. in floril. sentent. I. 254. in violar. compos. 549. & in alia sentent. Collect. III. 320. X.

HERMAPHRODITVS,

HERMARCHVS,

HERMES, &

HERMODOTVS citantur in viol. compos. I. 549.

HERMETIS & AGATHODAEMONIS Aenigma Chemicum. III. 354. XXVIII.

HERMETIS Trismegisti, seu **MERCVRII** Termaximi, quem saeculo ante Christum decimosexto floruisse volunt, Medicomathematica, seu de decubitu infirmorum, ad Ammonem Aegyptium, brevis tractatus. II. 26. IV. & 33. V. & 59. I. Eiusdem Poemander. III. 22. VII.

HERMIAE S. Martyrium. I. 411. XIII.

HERMIAE, sive **HERMAE**, Platonici philosophi, Syriani discipuli, & Ammonii patris, in Platonis Phaedrum, sive dialogum de pulcro Commentarius. III. 290. Cod. IV.

HERMIPPVS, &

Ἡρμού ἐν τοῦ Ἰσίδору citantur in floril. sentent. I. 254.

HERMIPPVS, sive Opusculum Astrologicum dialogi forma conscriptum libris duobus, quorum singuli Capita continent viginti, sub titulo Hermippi, qui in dialogo loquens inducitur, auctore Christiano. III. 372. II. ubi Capitum singulorum titulos per extensum protulimus.

HERMOGENIS Tarsensis, qui saeculo post Christum secundo sub Imp. M. Antonino philosopho claruit, Artis Rhetoricae libri quatuor cum scholiis nonnullis marginalibus, ex Syriano scilicet. II. 88. IV. De figuris, quarum meminit in libris de Inventione & de formis dicendi. 278. III. & 614. VI.

Ars Rhetorica cum Commentariis Syriani, Sopatri, Marcellini, & anonymorum. 284. I. & 493. Cod. VII. **Ars rhetorica** de statibus, cum Commentariis Anonymi, forte Ioannis Doxopatri. 340. III. De statuum, seu quaestionum Oratoriarum divisione, item cum Commentariis anonymi, (forte eiusdem Doxopatri) & Georgii Diaeretae. Ibid. IV. De Inventione Oratoria libri quatuor item cum Commentariis anonymi, & Georgii Diaeretae. Ibid. V. De Formis Oratoriis libri duo cum interpretatione Ioannis Siculi. 341. VI. De Methodo apti & ponderosi generis dicendi, cum interpretatione & scholiis Gregorii, seu Georgii Metropolitani. Corinthi. 342. VII. In eius Rhetoricam, scilicet in librum de

statibus, seu quaestionibus Oratoriis, & in quatuor libros de Inventione. Commentarius Anonymi. 355. I. seqq. Excerpta plura ex eius libris de partitione statuum, de formis Oratoriis, de apto & ponderoso genere dicendi, ac de Inventione. 465. II. De partitione statuum, & Oratoriarum quaestionum cum scholiis marginalibus. 604. II. De Inventione Oratoria libri quatuor item cum scholiis. 605. III. De formis Oratoriis libri duo cum scholiis. Ibid. IV. De apto & ponderoso genere dicendi methodus, cum scholiis. Ibid. V. De partitione statuum, sive quaestionum Oratoriarum. 611. II. De Inventionem Oratoria libri quatuor. 612. III. De formis Oratoriis libri duo. Ibid. IV. De apto & ponderoso genere dicendi methodus. Ibid. V. De partitione statuum, de Inventionem Oratoria, de formis dicendi, ac de eloquentia, cum prolegomenis in singula, & commentariis. 614. II. & seqq. & 616. III. & seqq. Progymnasmata. 616. II.

HERMYLI, & STRATONICI passio. I. 515. V.

HERODIANI Grammatici, filii Apollonii Alexandrini, cognomento Dyscoli, qui saeculo post Christum secundo sub Imp. Commodoclaruit, tria opuscula Grammaticalia proferuntur. I. 144. VI. seqq. Tractatus de nominibus &c. II. 262. XXVI. De dictionibus dichronis, seu duorum temporum. Ibid. XXVII. De figuris. 315. II. De spiritibus. 388. V. Alius tractatus de Nominibus. 457. Cod. XIX. §. I. & 638. III. De Verbis. 457. Cod. XIX. §. II. & 638. IV. De numerorum notis apud veteres. III. 113. LXII.

HERODIANI Historici, qui saeculo post Christum tertio floruit, de Imperio post Marcum libri octo. II. 423. VII. & 677. Cod. XVII. & 682. Cod. XXI.

HERODIS Attici Rhetoris, apud Impp. Antoninos Pium & philosophum, Verumque gratiosi. Oratio de republica. I. 533. IX.

HERODOTI Halicarnassei, omnium historicorum Graecorum profanorum antiquissimi, qui saeculo ante Christum quinto floruit, Vita Homeri. II. 126. Cod. IV. & 604. III. & 691. I. De Nili adscensu, seu adlutione sententia. 583. II. & 610. VI. Historiarum libri novem, totidem Musarum nominibus inscripti. 657. Cod. III. & 665. Cod. VI. & 688. Cod. XXIX. & 689. Cod. XXXII. Excerptum de serpentibus alatis, qui in Aegypto & Arabia reperiuntur. III. 326. XXVII. Cit. in viol. compos. I. 549.

HERONIS Alexandrini, qui saeculo ante Christum secundo floruit, Excerptum ex spiritualium machinarum libro primo. II. 529. VI. & III. 109. XXXII. Spiritualium libri duo, figuris elegantissime deliquatis instructi. III. 371. I.

HERONIS tertii, qui saeculo post Christum septimo floruit, & respectu duorum antiquiorum eiusdem nominis insignium mathematicorum Tertius appellatur, quorum

primus, sive senior floruit saeculo ante Christum secundo sub Ptolemaeo Evergete II. alter vero, sive iunior saeculo post Christum quinto sub Imperatore Leone Thrace; de mensuris & ponderibus Excerpta. II. 15. XI. Introductio in terrae dimensionem. III. 109. xxxv.

HESIODI Aseraei, qui saeculo ante Christum nono praecipue floruit, Poëma inscriptum *Opera & Dies*, cum commentario marginali, & scholiis interlinearibus. II. 80. II. & 93. Cod. xxiii. §. 1. & 95. I. sine comment. & 114. §. 1. item sine comment. & 120. I. cum glossis interlinearibus, & 124. II. & 142. v. & 197. IV. in fine mutilum; & 202. Cod. 41. sine comment. Theogonia, sive Deorum generatio. 91. Cod. xx. §. 1. & 95. II. & 142. VI. & III. 429. VII. Scutum Herculis cum hypothesi in principio, & stichometria in fine. II. 91. Cod. xx. §. II. & sine hypothesi, & stichometria, ibid. 95. III. & 104. I. & 142. VII. Theogoniae fragmentum. 104. II. & III. 391. XIX. Ex eiusdem Scuto Herculis fragmentum. II. 178. Cod. xxxiii. Opera & Dies typis impressa sine anni indicio. 568. VI. Excerptum ex commentario in eiusdem Opera & Dies. III. 112. LVII. Alii versus ex dicto Opere. 391. XX. Cit. in violar. compos. I. 549. Vide Ioannes Diaconus, Proclus Diadochus, & Tzerzes Ioannes.

HESYCHII Hierosolymitani presbyteri, quem circa initia saeculi post Christum quinti floruisse aiunt, Excerptum ex Sermone in Christi Nativitatem. I. 525. VI. Occurrit in catena in Psalmos. 34. 91. & 92. in septem Epistolas Catholicas. 102. in quatuor Evangelia. 161. & in collect. capitum asceticorum. 495.

HESYCHII Milesii Illustris, qui Iustiniani Imp. temporibus scripsit, de viris sapientibus, qui eruditionis laude claruerunt, liber. II. 569. x. & 674. Cod. XIV

HIERAX in τὴν περί διανοίας, &

HIERON citantur in viol. compos. I. 549.

HIERON alius Siciliae Rex cit. in florilegio sententiar. I. 254.

HIEROCLIS philosophi Stoici Alexandrini celeberrimi, qui saeculo post Christum natum quinto sub Leone Thrace potissimum vixit, commentarius in Pythagorae Aurea Carmina. I. 444. XVI. & II. 175. Cod. xxvi. & 480. I. Cit. in violar. compos. I. 549.

S. HIERONYMI Stridonensis, qui A. Chr. cccxxx. obiit, ad Damasum Papam de catholica fide Excerptum. I. 535. XIV. Testimonium de Spiritu Sancto. III. 325. XX. Occurrit in catena in Psalmos. I. 91. XXIV.

HIEROTHEI cuiusdam hieromonachi (nescio an eius, cuius collectionem Canonum memorat Nicolaus Comnenus pag. 188. & alibi) contra Latinos dialogus inter Lucam, & Nephonem de mysterio SS. Trinitatis. I. 262. v. Cit. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348.

HIEROTHEI alterius, philosophi Chri-

stiani, Carmen iambicum de arte faciendi auri, versibus constans cccxiii. III. 359. LI.

HIPPARCHI Bithyni, patria Nicaeni, qui saeculo ante Christum secundo floruit, Expositionum in Arati & Eudoxi Phaenomena libri tres. II. 64. I. Expositiones asterismorum secundum septentrionale & meridionale hemisphaerium, quas eidem Hipparcho tribuit Petrus Victorius; sed revera ex Claudii Ptolemaei magnae Constructionis libro VII. & VIII. sunt excerptae. Ibid. II. & III. Ex eiusdem tertio libro Expositionum in Arati & Eudoxi Phaenomena Excerptum de astris una cum duodecim zodiaci signis exorientibus. 67. Cod. XLIV. §. IV.

HIPPARCHIA cit. in collect. sentent. III. 320. X.

HIPPOCRATIS Coi, qui saeculo ante Christum quinto floruit, Epistola suppositicia ad Ptolemaeum Aegypti Regem. I. 263. X. Epistolae quindecim, inter quas nonnullae sunt Artaxerxis, Paeti, Hyllanis, Democriti &c. II. 351. VII & 424. XIII. & 492. XVI Aphorismorum fragmentum. 525. V. Epistolae tredecim. 547. XIX. Epistolae quinque. 588. VIII. Eius dictionum Onomasticon. III. 41. I. Iuramentum. Ibid. III. & 102. III. Lex. 41. IV. De arte. Ibid. V. De veteri medicina. Ibid. VI. Praeceptiones 42. VII. De decenti ornatu. Ibid. VIII. De natura hominis. Ibid. IX. De salubri diaeta. Ibid. IX. De genitura. Ibid. X. De natura pueri. Ibid. XI. De articularis. Ibid. XII. De humoribus. Ibid. XIII. De alimento. 43. XIV. De ulceribus. Ibid. XV. De sacro morbo. Ibid. XVI. De morbis libri quatuor. Ib. XVII. & seqq. De affectionibus. Ibid. XXI. De affectionibus internis. Ibid. XXII. De diaeta, seu victus ratione libri tres. Ibid. XXIII. & seqq. De insomniis. 44. XXVI. De visu. Ib. XXVII. De diebus iudicatoriis. Ibid. XXVIII. Aphorismi. Ibid. XXIX. Praenotiones. Ibid. XXX. & 142. VIII. De victus ratione in morbis acutis. 44. XXXI. De flatibus. Ib. XXXII. Mochlicus, seu de ossibus impellendis. Ibid. XXXIII. De ossium natura. Ibid. XXXIV. De fracturis. Ibid. XXXV. & 84. IV. De officina medici. 44. XXXVI. & 83. III. De exsectione fetus. 44. XXXVII. & 45. XLVI. De morbis muliebribus libri duo. 45. XXXVIII. & seq. De sterilibus. Ibid. XI. De superfetatione. Ibid. XII. De septimestri partu. Ibid. XLII. De octimestri partu. Ibid. XLIII. De virginum morbis. Ib. XLIV. De natura muliebri. Ibid. XLV. Praedictionum libri duo. Ibid. XLVII. & seq. De fistulis. Ibid. IL. De haemorrhoidibus. Ibid. L. Coacae praenotiones. Ibid. LI. De morbis popularibus libri septem. 46. LII. Epistolae vigintiseptem. Ibid. LIII. De articulorum repositione. 84. V. De vulneribus capitis. Ibid. VI. Prognosticorum libri tres. 99. IX. Aphorismi cum commentariis uberrimis anonymi. 102. IV. Apopspasmation de vulneribus. 124. IV. Iuramentum carmine expressum. 135. II. Praenotiones quae-

quaedam & signa morborum. 157. I. Excerpta varia. 167. I. Aphorismi cum Theophili commentario. 331. VIII. Cit. in floril. sentent. I. 254.

HIPPODAMVS Tyrius, &

HIPPONAX citantur in violar. compos. I. 549.

S. HIPPOLYTI Portuenfis Episcopi & Martyris, qui circa annum Christi ccxxx. sub Imp. Alexandro Severo passus est, fragmenta expositionum in Daniele. I. 21. In Psalmos. 36. 90. & 92. De consummatione mundi, & de Antichristo, & de secundo Domini adventu. 270. XIII.

HIPPOLYTI alterius Thebani, qui saeculo post Christum undecimo floruit, de duodecim Apostolis, ubi singuli ipsorum praedicarint, & ubi sint mortui, Excerptum. II. 209. X.

HIPPOTHOON cit. in floril. sentent. I. 254.

HOMERI poëtae, qui saeculo ante Christum decimo natus est & floruit, obiit vero saeculo nono, Iliados liber primus, & pars secundi, usque ad Navium Catalogum, cum anonymi paraphrasi perpetua ad marginem, & scholiis uberrimis. II. 81. V. Batrachomyomachia, sive ranarum & murium pugna. 92. VI. & 125. II. & 128. III. & 174. II. & 208. Cod. I. & 480. Cod. II. Hymni duodecim, scilicet in Martem, Dianam, Venerem, Palladem, Iunonem, Cererem, Rheam, Herculem, Aesculapium, Castorem & Pollucem, Mercurium, & Apollinem, qui postremus est mutilus. 105. III. Batrachomyomachia cum perpetua paraphrasi interlineari, ut fertur, Theodori Gazae. 121. I. Ilias item cum perpetua paraphrasi interlineari, ut supra. Ibid. II. Ilias cum uberrimis scholiis vetustis, ac recentibus. 124. Cod. III. §. I. & sine scholiis pag. 134. Cod. X. Ilias cum prolegomenis ex Herodoto, Plutarcho, & Dione Chrysostomo, & argumentis in singulas rhapsodias. 126. I. Odyssea cum argumentis in singulas rhapsodias. 127. II. & sine argumentis 174. Cod. XXIII. & 177. Cod. XXX. Eiusdem Hymni. 128. IV. Ilias cum argumentis, & scholiis quibusdam marginalibus, & glossis interlinearibus. 128. Cod. V. & 134. II. & 173. Cod. XXII. §. I. & 176. Cod. XXVII. Ilias, Odyssea, & Batrachomyomachia. 129. Cod. VI. Eadem Opera, ac praeterea Hymni, edit. Florent. A. mccccxxxviii. in fol. curante Bernardo Nerlio. Ibid. Cod. VII. Ilias cum scholiis quibusdam, in fine mutila. 131. Cod. VIII. & 200. Cod. XXXVIII. Odyssea, variis in locis mutila. 135. I. & 174. Cod. XXIV. Odyssea, Batrachomyomachia, & Hymni, edit. Florent. an. 1488. fol. in membran. 140. Cod. XIV. Ilias. Ibid. Cod. XV. & 147. Cod. XVIII. & 206. Cod. XLVII. Iliadis libri septem priores. 175. Cod. XXV. Iliadis libri duo priores, cum poëtae vita in principio, argumentis, perpetua anonymi paraphrasi,

scholiis uberrimis, & glossis interlinearibus. 176. Cod. XXVIII. §. I. & II. Iliadis libri tredecim priores, cum argumentis, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. 178. Cod. XXXI. Odyssea cum quibusdam scholiis in principio. 201. Cod. XXXIX. In Iliadem paraphrasis verbalis, auctore Michaële Psello. pag. 202. Cod. XLII. Hymni quinque, nimirum in Apollinem, in Mercurium, in Venerem duo, & in Bacchum. 205. IV. In Iliadem scholia valde necessaria & utilia. 384. I. In quatuor primos Odysseae libros scholia antiqua. Ibid. II. Iliadis interpres perverustus, Romae editus in membrana an. mdxvii. fol. cum binis Iani Lascaris Epigrammatis in principio, & Leonis X. Edicto in eius calce. 396. Cod. XXXVIII. Carmina quaedam ex eius Iliade excerpta, in quibus variae deorum, dearumque, atque ducum adlocutiones continentur. 534. XXVII. In Odysseam praefatio encomiastica, paucis designans poëtae mentem. 606. IV. Hymni XXXI. 692. VII. Ilias cum scholiis siue principio. III. 420. Cod. I. Ilias in fine mutila, item cum scholiis. 420. Cod. II. Odysseae libri quatuordecim priores. 421. II. Cit. in violar. compos. I. 549.

HORAE sacrae Graecorum. I. 494. I.

HOROLOGIVM, sive Diurnum Graecorum. I. 14. V.

HORI APOLLINIS, sive Horapollinis, Isidis filii, qui inter Scriptores Homero antiquiores numeratur, Hieroglyphica, quae quidem Aegyptiaca lingua auctor ipse in lucem dedit, Graecè vero interpretatus est Philippus, libris duobus distincta. II. 445. Cod. VIII. & 645. II. & III. 228. II. & 234. Cod. XX. §. II.

HYDRVNTINVS. Vide Ioannes, Nicolaus, & Rogerius.

HYDRVNTINI cuiusdam Archiepiscopi litterae commendaticiae. I. 25. XLIV.

HYPATI cuiusdam interpretatio partium corporis humani. III. 111. XLVII.

HYPERIDES cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. comp. 549.

HYPSAEVS, cit. in violar. comp. I. 549.

HYPSIAS cit. in locis communibus S. Maximi. I. 40. I.

HYPSICLI Alexandrino Astronomo tribuitur liber XIV. & XV. Elementorum Euclidis, quae in Codicibus II. & III. Plut. XXVIII. continentur. II. 12. & 13.

HYSTANES. Vide Hippocrates.

I

IACOBI S. Apostoli, cognomine Minoris, & fratris Domini, ac primi Hierosolymorum Episcopi, Epistola cum Catena SS. Patrum. I. 354. I. De Confessoribus & Virginibus Constitutio. 396. VI. Ex eiusdem disputatione Excerptum, in quo de consuetudine agitur radendi Clericorum comam. 469. XXIII.

IACOBI cuiusdam Neobaptistae, qui sub Heraclio Imp. & Georgio Carthagenensis urbis Praefecto vivebat, ad eos Iudaeos, qui recens baptizati erant, Epistola, seu Doctrina, quod post Christi adventum non oporteat sabbatizare &c. I. 412. XVII.

IACOBI Ppsychreffi Medici, qui Aëtio, & Alexandro Tralliano aliquando citatur, Emplastrum quoddam *ἐν τράνδρ*, seu *vim habens intendendi*. III. 47. IV.

IAMBlichI Chalcidenfis ex Coelefytia, philosophi Platonici celeberrimi, qui Imp. Constantini Magni, filiorumque eius, atque etiam Imp. Iuliani Apostatae temporibus floruit, de Mysteriis Aegyptiorum liber. I. 496. I. Libri quatuor de secta Pythagorica, quorum primus de vita Pythagorae agit, secundus de philosophia in genere, tertius de communi mathematica scientia, & quartus de Nicomachi Arithmetica Introductione. III. 286. Cod. III. §. I. seqq. & 375. Cod. XXIX. Cit. in violar. compos. I. 549.

IANI PLANCI Ariminensis, Medicinae, Anatomes & Botanicae professoris nostra aetate celeberrimi, Latina interpretatio fragmenti ex libro Theophrasti de historia plantarum decimo profertur. III. 432. & seqq.

IBANCI cuiusdam, qui sapientissimus & eruditissimus vir nuncupatur, auctoris Fabricio ignoti, Monodia super sanctissimo & glorioso metropolitano Thessalonicae Isidoro Glaba. III. 105. XVII. Ad Simoneſm sancti Montis hieromonachum Epistola. 107. XXIII.

IESV, filii Sirach, qui saeculo ante Christum tertio vivebat, Excerpta ex eius Sapientia. II. 261. XXII.

IEZECHIEL cit. in floril. sent. I. 254.

IGNATII Diaconi Constantinopolitani, qui vixit circa initia noni a Christo nato saeculi, versus paraeneticus vigintiquatuor a litteris alphabeti incipientes. I. 420. II. & 504. XV. Adferuntur integri 516.

IGNATII cuiusdam philosophi honoratissimi, metropolitani Silybriae, in scripta Aristotelis Logica Commentarius. III. 10. Cod. XVI. §. I.

S. IGNATII martyris, Episcopi Antiocheni, qui A. C. cxvi. Romae passus est, Epistolae interpolatae undecim. I. 269. I. seqq. Epistolae novem. II. 347. XXXI. Epistolae septem genuinae, quas nimirum collegit S. Polycarpus, suaeque ad Philippenses Epistolae subiecit, typis impressae Graece & Latine Oxonii e Theatro Sheldoniano 1708. in 8. 435. Cod. LIII. Eiusdem passio. I. 511. XII. Cit. in expos. sacror. praeceptor. 99. in florileg. sententiar. 254. & in thes. orthod. fidei. 433.

INDORVM sapientiae specimen, seu Dialogus inter Absalonem Indorum Regem, & Gymnosophistam quemdam per fabulas scire confictas animi sui sensa ei pandentem, & mores instituentem. I. 510. II. & II. 382. I.

IOANNICHI Euchairarum, preces quaedam sacrae. III. 20. XXII.

S. IOANNICHI Vita cit. in expos. sacror. praecept. I. 100.

IOANNIS ACTVARI, Zachariae filii, qui saeculo post Christum decimoquarto floruit, & Opus suum de methodo medendi Apocauchio magno Duci & Gubernatori totius Aulæ Constantinopolitanae dedicavit, de Vrinis libri septem. III. 102. V. & 156. Cod. IX. §. I. & 158. I. & 164. II. De actibus & adfectibus spiritus animalis eiusque nutritione libri duo ad Iosephum Rhacendytam. 156. II. & III. & 158. II. & 164. III. De medendi methodo ad Apocauchum libri sex. 156. V. & 158. III. & 164. V.

IOANNIS Archipraefulis in Ebania Tractatus Chemicus. III. 354. XXXI.

IOANNIS Carpathii ad Monachos Indiae Capita Consolatoria centum. I. 472. XVII. Alia Capita practica cxvii. Ibid. XVIII. Eadem initio mutila. 252. II. Cit. in collect. Capitum Asceticorum. 495.

IOANNIS Characis grammatici, incertae aetatis, de Encliticis Tractatus. II. 373. III. & 468. VIII.

IOANNIS Chartophylacis, Ionopuli filii, expositio Patriarchalis Brevis de quodam, qui matris suae consobrinam, uxorem duxerat. I. 78. LVIII. Alia Ecdosis, seu Expositio legalis. 79. LXXII.

S. IOANNIS CHRYSOSTOMI, qui natus est Antiochiae anno Christi cccliv. vel ccclv. ac Presbyter ordinatus a Meletio Patriarcha Antiocheno, creatus fuit Archiepiscopus Constantinopolitanus, obiitque in exilio anno Christi ccccvii. Homilia de Spiritu Sancto. I. 120. XXI. Ex homilia septuagesima quinta in Ioannem Excerptum. Ibid. XXII. Ex Commentario in Epistolam primam Divi Pauli ad Corinthios fragmentum. 206. Cod. VI. De Sacerdotio libri sex. 251. I. & seqq. & 458. I. & 505. XXV. Homilia in calamitatem urbis Antiochiae. 252. I. & 278. VIII. In Herodem & Infantes. 278. IX. De Nivitarum poenitentia. 279. XVI. ubi adfertur integra. In dictum illud, *Confedera, quod in medio laqueorum ambules*. 285. XXV. Ex prima Oratione de Statuis Excerptum. Ibid. XXVI. De tentatione. Ibid. XXVIII. In filium Prodigum. Ibid. XXIX. & 294. VI. & 541. Cod. XVII. §. VI. In Samaritanam. 285. XXX. In Annunciationem Deiparae. Ib. XXXII. & 442. IX. & 495. XI. In Lazarum. 285. XXXIV. In sicum arefactam. 286. XXXVII. In decem Virgines. Ib. XXXVIII. In meretricem, & de unguento. Ib. XXXIX. In proditorem Iudae. Ibid. XL. In magnam Parasceven. Ibid. XLII. In Epistolam D. Pauli ad Hebraeos Homiliae trigintaquatuor cum hypothese in principio. 325. I. seqq. & sine hypothese. 341. XXXV. & 349. & 351. Cod. XI. iterum cum hypothese. In Epistolam ad Ephesios Homiliae vigintiquatuor. 327. XXXVI. seqq. De Incomprehensibili Sermones sex. 328. LX. seqq. & 351. XII. Ad Stagirium daemoniacum Sermones tres. 329. LXVI.

lxvi. seqq. & 426. ix. seqq. & 459. viii. In Genesim Homiliae sexaginta septem. 329. i. seqq. & 341. Cod. vii. In Evangelium S. Ioannis Homiliae quadraginta sex. 333. i. seqq. In Evangelium S. Matthaei Homiliae quadragintaquinque. 336. i. seqq. In primam D. Paulli Epistolam ad Thessalonicenses Homiliae undecim. 339. i. seqq. In secundam ad eisdem Homiliae quinque. Ibid. xii. seqq. In primam ad Timotheum decem & octo. 340. xvii. seqq. Contra Iudaeos Orationes sex. 350. i. & 458. iii. In Oziam Homiliae quinque. 350. ii. seqq. & 458. v. & 506. xxx. In Seraphim unica. 350. vii. & 506. xxxi. & 507. xli. De sigillis librorum &c. 350. viii. De prophetiarum obscuritate duae. 350. ix. & x. In eos, qui dicunt a Daemonibus gubernari mundum. 350. xi. De Consubstantiali. 351. xiii. In petitionem matris filiorum Zebedaei. 351. xiv. De providentia Dei adversus eos, qui scandalizabantur ob adversitates, quae piis contigerant. 351. xv. Moralia excerpta ex ipsius Homiliis in Epistolas D. Paulli ad Romanos, ad Hebraeos, ad Titum, ad Philemonem, & in primam & secundam ad Timotheum. 353. Cod. xiii. In Evangelium Matthaei Commentarius ex eiusdem Homiliis concinnatus. 354. ii. & 386. Cod. xxix. In Evangelium Marci item Commentarius. 355. iii. Homiliae trigintatres, quae Margaritae dicuntur. 355. i. seqq. De Virginitate liber. 358. iv. Adversus eos, qui habent virgines subintroductas. Ibid. v. Quod regulares feminae viris cohabitare non debeant. Ib. vi. Epistolae ad diversos ducentae. Ibid. vii. Morale ex septuagesima octava in Matthaeum Homilia desumptum. 359. x. Homiliae tertiae in Acta Apostolorum fragmentum. Ibid. xi. Alia duo Moralia ex ipsius in Acta Apostolorum Commentariis excerpta. Ibid. xii. Aliud item simile ex Homilia quinquagesima secunda in eadem Acta. 361. xxii. Alia Excerpta ex eius Operibus. Ibid. xxv. seqq. In Genesim Homiliae triginta septem posteriores. 385. Cod. xxviii. & 389. Cod. i. Homiliae XXI. varii argumenti ad populum Antiochenum. 386. i. & seqq. & 393. Cod. vii. Oratio encomiastica in omnes Sanctos. 391. i. In S. Martyrem Babylam. Ibid. ii. In SS. Martyres Iuventinum & Maximinum. Ibid. iii. In SS. Martyres Bernicen, Prosdocen, & Domoinam. Ibid. iv. In SS. Martyres Aegyptios. Ibid. v. In S. Martyrem Barlaam. Ibid. vi. & 511. xvi. In S. Martyrem Romanum. 392. vii. & 521. xv. In beatum Philogonium. 392. viii. & 459. xiv. & 521. xxiv. In S. Martyrem Lucianum. 392. ix. In S. Martyrem Ignatium. Ibid. x. In S. Meletium. Ibid. xi. & 522. xxxix. In S. Eustathium. 392. xii. In S. Pelagium. Ibid. xiii. In S. Martyrem Iulianum. Ibid. xiv. In S. Apostolum Paulum Homiliae septem. Ibid. xv. In SS. Maccabaeos duae. Ibid. xvi. & xvii. In S.

Martyrem Drosidem. Ibid. xviii. In Evangelium S. Matthaei Homiliae quadragintaquinque, a quadagesima sexta nimirum usque ad nonagesimam inclusive. 392. Cod. v. In Acta Apostolorum Homiliae quinquagintaquinque. 393. Cod. vi. §. i. Acta SS. Apostolorum Petri & Paulli, nec non SS. Perpetuae & Potentianae Virginum, sub eius nomine. Ibid. ii. Homilia in parabolam eius, qui decem millia talentorum debebat &c. 395. xxiii. Homilia in magnam hebdomadam, cur ita dicatur, &c. Ibid. xxiv. Commentarius in prophetas Esaiam, Hieremiam, & Iobum. 408. i. seqq. In festum sanctorum Luminum Oratio. 417. xi. In Nativitatem Praeursoris. 419. xxxiv. & 520. xi. In idem argumentum alia. 445. vii. In Synaxin Archangelorum. 426. vi. & 511. vi. Epistolae quaedam. 426. i. & 427. xv. Ad Demetrium monachum de compunctione. 426. ii. Ad Srelechium item de compunctione. Ibid. iii. Adversus oppugnatores eorum, qui ad monasticam vitam inducunt. Ibid. iv. Ad patrem infidelem Sermo. Ibid. v. Alter ad eundem fidelem. Ibid. vi. Ad Theodorum lapsum Sermones duo. Ibid. vii. & viii. & 459. vii. In venerabilem Crucem Sermo habitus in coemeterio. 426. xii. & 507. xlv. Sermo catecheticus in S. Pascha. 427. xiv. & 485. Cod. xv. §. ii. & 506. xxxii. Eclogae sententiarum ex eius & aliorum SS. Patrum Operibus, & ex sacra Scriptura collectae, & in diversas materias redactae, sub eius nomine. 427. a §. i. ad §. xix. inclusive. In Evangelium S. Ioannis Homiliae quadraginta tres, a quadagesima sexta nimirum usque ad octogesimam octavam inclusive. 435. Cod. xxv. Encomium in SS. Apostolos Petrum & Paullum. 445. x. & 511. xxii. Aliud in duodecim Apostolos. 446. xii. In Decollationem Praeursoris Sermones tres. 457. xliii. xli. & xli. quorum secundus habetur etiam pag. 496. xxii. & 511. xxvi. In Evangelium S. Matthaei Homiliae vigintriquinque priores. 457. Cod. xxxiv. Contra Anomoeos Sermones octo. 458. ii. De Lazaro Homiliae quatuor. Ibid. iv. De Diabolo tentatore. Ibid. vi. In Annam Sermones quinque. 459. ix. Quod nemo laeditur nisi a seipso. Ibid. x. In Occursum Domini. 495. x. & 522. xxxvii. De incomprehensibili Sermones novem. 505. xxvi. In inscriptionem psalmi quinquagesimi Homilia. 506. xxxiii. Alia in eundem psalmum. Ibid. xxxiv. & 541. Cod. xvii. §. iv. De poenitentia & castitate. 506. xxxv. xxxvi. & xxxvii. De eleemosyna ex Epist. ad Romanos Moralia duo. 507. xxxviii. & xxxix. De Phariseo. Ibid. xl. De ieiunio & eleemosyna. Ibid. xli. In illud Matthaei, *nolite thesaurizare vobis thesauros in terra &c.* Ibid. xlii. Quod gratiam scientiae habens debet impertire indigentibus. Ibid. xliii. Adhortationes spirituales. Ibid. xli. In Oziam Sermo quintus. Ibid. xli. In Christi Trans.

Transfigurationem. 511. xxiii. De non appropinquando theatris, & de Abraham. 521. xxii. In Nativitatem Domini. Ibid. xxvi. & xxvii. In SS. Theophania. 522. xxxiv. In Christi Incarnationem. 541. Cod. xvii. §. ii. In vanitatem huius vitae. Ibid. iii. In eum qui incidit in latrones. Ibid. v. Ex eius Epist. ad Caesarium Excerptum. II. 114. iii. Epistolae tres, quarum postrema mutila. 394. xxiv. Explicatio Orationis Dominicae. 518. iv. Interpretatio in verba *ὅς ἰλαρόν* &c. Ibid. v. Excerptum Sermonis de fornicatione. Ibid. vi. Excerpta varia ex eius Orationibus paraeneticis. Ibid. vii. Excerpta ex eius interpretatione in Epist. ad Ephesios & ad Hebraeos. 650. vi. In Nativitatem S. Ioannis Baptistae Orationes duae a superioribus diversae. 687. ii. & iii. Testimonia de Spiritu Sancto ex variis eius Operibus excerpta. III. 324. xx. Officium in eius festum. I. 40. viii. In translationem eius reliquiarum. 41. xx. & 418. xxvii. Eius Vita a Palladio conscripta. 411. xv. Excerpta ex eadem. 206. Cod. vi. & 506. xxvii. Haec eadem Vita cit. in exposit. sacror. praecept. 100. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Hieremiam. 20. in Danielelem. 21. in Iobum. 52. in Psalmos. 34. & 91. in Matthaeum. 100. in Ioannem. 101. in septem Epistolas Catholicas. 102. in quatuor Evangelia. 158. 161. & 351. in Parabolas Salomonis. 291. in Acta Apostolorum, & in Epistolas Paulinas. 362. Cit. in florileg. sententiar. 254. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. in opere Anonymi contra eundem. 358. in thes. orth. fidei. 433. in collectione Capitum Asceticorum, 495. & in expositione sacror. praeceptor. 99. & 436.

S. IOANNIS Evangelistae Apocalypsis. I. 341. xxxvi. & 554. xi. & cum expositione incerti auctoris. 216. Eius Reliquiarum translatio, & Officium. 40. xi. Vita. 515. xxi.

IOANNIS Comitis Sozopolitae, nescio an eius, cuius meminit Fabricius B. G. Vol. XIII. pag. 838. versus anacreontici in forma confessionis. II. 530. x.

IOANNIS cuiusdam archiatri, & discipuli Aristotelis liber medicinalis Capita continens XXXIX. de morborum omnium etiam occultorum curatione in compendio. III. 157. iii.

IOANNIS cuiusdam medici scholia in Hippocratis librum de natura pueri. II. 526. xi.

IOANNIS monachi Placentini latina versio litteralis Compendii octo Orationis partium a Constantino Lascare editi, Tryphonis libelli de figuris dictionum, & aliorum tractatum grammaticalium de verbis anomalis per alphabetum, & de spiritibus, edit. Mediolan. ann. mcccclxxx. in fol. II. 567. i. seqq.

IOANNIS alterius item monachi de unione secundum hypostasim. I. 402. lv.

IOANNIS cuiusdam S. Epiphani discipuli, Vita praeceptoris sui. I. 503. v.

IOANNIS & CYRI Martyrium. I. 418. xxx.

S. IOANNES Damascenus. Vide *Damascenus monachus*.

IOANNES Damascenus medicus. Vide *Galenus, & Damascenus medicus*.

IOANNIS Diaconi, τῷ Γαλλνῆ, sive *Tranquilli*, alias etiam *Pediafimi* dicti, Primae Iustinianae, & totius Bulgariae Chartophylacis, sive Custodis sigilli Patriarchalis, qui saeculo post Christum decimoquarto floruit, Commentarius Grammaticus in Hesiodi Scutum. II. 96. vi. Unde dictus fuerit etiam *Porbus*. 95. in not. & 162. cxxxv.

IOANNIS Ducae Imperatoris ab anno mcccxxii. ad annum mccciv. Aurea Bulla de non diripiendis Episcoporum bonis. I. 78. lxiii. Novella de commercio mancipiorum capru facilius, III. 191. xvi.

S. IOANNIS Eleemosynarii Vita cit. in exposit. sacror. praecept. I. 100.

IOANNIS Episcopi Scythopolitani testimonium de duabus in Christo operationibus. I. 359. xiv.

IOANNIS Eugenici Nomophylacis, qui fuit Marci Eugenici Metropolitae Ephesi frater, Orationes quaedam, seu preces ad SS. Triadem, ad D. N. I. C. ad Spiritum Sanctum, ad unum trishypostatum Deum, ad SS. Deiparam, & ad S. Io. Chrysostomum. II. 522. xxix. In imaginem magni Chrysostomi Carmen iambicum. III. 322. xvi. In Panagiarium tetraſtichon iambicum. Ib. xviii. In Aethiopica Heliodori praefatio. Ibid. xix.

IOANNIS Geometrae, qui saeculo post Christum decimo, vel undecimo vixit, versus iambici in S. Panteleemonem. I. 23. vi. Versio metrica Canticorum sacrae Scripturae. 65.

IOANNIS Glycis, Logothetae Dromi, seu cursus publici, qui postea Patriarcha Constantinopolitanus fuit, Sermo de recta constructionis ratione ad filium suum Georgium. II. 268. ii. Ad Imp. Michaellem Palaeologum Epistola. 369. xviii. Ad Logothetam aerarii alia Epistola. 369. xix.

S. IOANNIS Hefychastae Vita cit. in exposit. sacror. praecept. I. 100.

IOANNIS Hydruntini, discipuli Nicolai Hydruntini in Parmam a Friderico II. Imperatore subiugatam versus iambici. I. 25. xliiii. Solutio cuiusdam quaestionis dialecticae. III. 347. vi.

IOANNIS cognomento & origine Itali, qui saeculo post Christum xi. sub Imp. Michaelle Duca, beneficio dialecticae & sophistarum cavillationum adeo inclaruit, ut post Michaelis Pselli, cuius discipulus & aemulus fuerat, adtentionem monasticam & discessum Constantinopoli, universae philosophiae Professor, & princeps omnium philosophorum publice declaratus fuerit, Methodus synoptica Dialecticae ad Imp. D. Andronicum. III. 17. v.

IOANNIS Maupodis, primum monachi, deinde Euchaitarum Metropolitae, saeculo post Christum undecimo clari, Canon in S. An-

Angelum Custodem. I. 40. XII. Encomium in SS. Patres Basilium Magnum, Gregorium Theologum, & Io. Chrysostomum. 418. XXIX. Invocatio & confessio in S. Angelum Custodem versibus iambicis. 420. III. Sermo in dormitionem Deiparae. 496. XXI. Etymologicum metricum nominum in divina Scriptura celebriorum. III. 111. II. Vide *Anonymos poetas* supra pag. 455.

IOANNIS Eremitae, & SYMEONIS Vita. I. 504. XI.

IOANNIS Metropolitae Ephesi, qui sub finem saeculi post Christum decimitertii clauit, de unione Ecclesiarum contra Schismaticos. I. 358. VIII.

IOANNES Moschus. Vide *Moschus*.

IOANNIS Nomici Botanatae Cretensis Grammatici, de cuius aetate minime constat, ad Isidorum Diaconum & Tabularium Chiotam versus centum, iambicum declarantes metrum. II. 439. I. In Salutationem Deiparae decaetichon iambicum. Ibid. In idem argumentum tetrastichon heroicum. Ibid. In dormitionem Deiparae tetrastichon iambicum. Ibid. Alii versus in crucifixionem, sepulturam, ac baptismum D. N. I. C. atque in SS. Demetrium, Nestorem & Nicolaum. Ibid.

IOANNIS Patriarchae Constantinopolitani diiudicatio synodica de rebus, quae ad monasteria pertinent. I. 76. LIII. Ex eius synodico Tomo Excerptum. 79. LXXI.

IOANNIS Patriarchae Hierosolymitani de Azymis Sermo. I. 62. XI. Cit. in thes. orth. fidei. 433.

IOANNES Philoponus. Vide *Philoponus*.

IOANNIS propter Christum pauperis Vita. I. 417. XV. & 515. VII.

IOANNES Scholasticus. Vide *Climacus*.

IOANNIS alterius Scholastici collectio Canonum. I. 45.

IOANNES Siculus. Vide *Hermogenes*.

IOANNES Syrus cit. in floril. sent. I. 254.

IOANNES Tzetzes. Vide *Tzetzes*, & *Lycophron*.

IOASAPHI hieromonachi, sub qua fortasse adpellatione latet Ioannes Cantacuzenus Imp. qui abdicato Imperio in Manganorum monasterium se recepit hoc nomine adscito, Explicatio in illud, *Παράκλησις Τριπλήτης*, ad quemdam fratrem, qui hoc ab eo petierat. III. 106. XX. Vide *Cantacuzenus*.

IOBI liber cum Catena SS. Patrum. I. 52. 291. 385. & 494. III.

IODOCHI S. Episcopi Photices, Fabricio ignoti, Excerptum morale. II. 141. I.

IOSEPHI, Christiani Scriptoris, de cuius aetate inter scriptores minime constat, Excerpta Capita ex eius Hypomnestico, quomodo compositum sit Psalterium, & Psalmi dispositi; & quinam sint libri in Scripturis memorati, ac si existerent, nec tamen reperi &c. I. 88. XI. & II. 477. VI.

IOSEPHI Flavii, Iudaei Sacerdotis, secta Pharisei, Historici celeberrimi, clari post Christum natum saeculo primo, Enarratio

in martyrium SS. Maccabaeorum. I. 455. XXIII. & II. 629. IV. Excerpta ex eius contra Apionem libro primo. II. 54. VII. Iudaicarum Antiquitatum libri viginti. 629. I. & 642. I. De sua ipsius vita, & conversatione libellus. 629. II. Fragmentum libri de Maccabaeis. Ibid. III. & 640. II. De bello Iudaico & eversione Hierosolymorum libri septem. 639. Cod. XVII. & 640. Cod. XIX. & 649. Cod. XXXVI. Antiquitatum Iudaicarum libri priores quindecim. 640. I. De antiquitate Iudaica adversus Manethonem, Apollonium, Molonem, Lyfimachum &c. libri duo. 641. Cod. XXII. Sermo ad Graecos de causa Univerſi adversus Platonem. 643. II. Excerptum de muliere proprium filium comedente Hierosolymis. III. 109. XXXIX. Ex antiquitate Iudaica excerptum de iis, qui seipsos propriis manibus peremerunt. 113. LX. Ex libro secundo de Iudaeorum captivitate excerptum de tribus apud Iudaeos sectis, Phariseorum, Sadduceorum, & Essenorum. 115. LXVII. Cit. in Catena in quatuor Evangelia. I. 151. in floril. sentent. 254. ab Ioanne Cantacuzeno contra Palamam. 348. & in violar. comp. 549.

IPHICRATES cit. in locis Communibus S. Maximi. I. 440. II.

IRENAEVS S. Lugdunensis Episcopus, qui cum omni ferme civitatis suae populo sub Imp. L. Septimio Severo, qui imperare coepit anno Christi cxcviii. martyrio coronatus est, occurrit in Catena in quatuor Evangelia. I. 161. Cit. in florileg. sententiar. 254. Eius testimonium de praescientia Dei desumptum in τοῦ δ' ἐλέγχει καὶ ἀνατρέπει τῆς ψευδοῦς γνώσεως. III. 295. VIII.

S. IRENES Antistitae monasterii Chryso- balanti Vita. I. 496. XX.

ISAACI Angeli, qui imperavit ab anno mclxxxv. ad annum usque mxcv. Constitutio, ut electorum Episcoporum uxores tondeantur. I. 9. XXXIII.

ISAACI Syri, & presbyteri Antiocheni, qui vixit saeculo post Christum sexto, Sermo de contemptu mundi, & monastica disciplina. I. 504. XIII. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 99. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. & in collect. Capitum Asce- tior. 495.

ISAACVS Argyrus. Vide *Argyus Isaacus*.

ISAEI Oratoris Atheniensis, Demosthenis magistri, Orationes undecim, praevia ipsius Vita. I. 532. III. Cit. in violar. comp. 549.

S. ISAIAS cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 99.

ISIDIS prophetissae ad filium suum Ho- rum de mysterio chryfopoeiae. III. 355. XXXIV.

ISIDORI Pelusiotae, presbyteri, vel Ab- batis Aegyptii, & S. Ioannis Chrysostomi discipuli, qui sub Imp. Arcadio, eiusque filio Imp. Theodosio iuniore floruit, Episto- la quingentesima nonagesima nona. I. 101. II. Epistola ducentesima decima sexta. 358. II. Ex eius scriptis Excerptum. II. 114. III.

Epistolae decem cum technologia, five explicatione grammaticali in eisdem. 606. viii.
Epistolae cccxi. quarum duplex adfertur recensio, prima iuxta feriem, qua iacent in Codice, altera iuxta litteras alphabeti. III. 298. iv. & seqq. usque ad pag. 316. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Hieremiam. 20. v. in Psalmos. 91. in Evangelium Lucae. 101. in librum Iudicum. 138. in quatuor Evangelia. 161. in Acta Apostolorum, & Epp. Paullinas. 363. Citatur in exposit. divinorum praeceptorum. 99. 436. in floril. sentent. 254. in thes. orthod. fidei. 433. & in violar. composit. 549.

ISMAELIS, SABELIS, & MANVELIS fratrum Persarum martyrium. I. 445. ii.

ISOCRATIS, Oratoris Atheniensis celeberrimi, qui saeculo ante Christum quarto floruit, Orationes undecim. I. 547. i. Oratio admonitoria ad Demonicum. II. 261. xix. & 381. viii. & 568. vii. cum auctoris vita, & III. 104. viii. Ad Nicoclem de regno. II. 381. ix. Nicocles, seu Oratio Socialis. 382. x. Orationes tredecim cum argumentis, & auctoris vita in principio. 442. Cod. v. Orationes XXI. Graecae, impressae Mediolani mccccxciii. in tol. curante Demetrio Chalconuyia, cum triplici auctoris vita, ex Plutarcho prima, ex Philostrato secunda, & ex Dionysio Halicarnasseo tertia. 446 Cod. x. Orationes totidem. 447. Cod. xii. & 449. Cod. xiv. Orationes quatuor. 541. Cod. xxiv. § i. Oratio contra Sophistas. 568. viii. Laudatio Archidami. 678. iii. Epistolae octo. Ibid. iv. Sententiae ex eius Oratione ad Demonicum excerptae. III. 325. xxi. Aliae sententiae. Ibid. xxii. Orationes undecim, quarum postrema de Permutatione multo longior est in Codice, quam in edit. 395. iii. & seq.

IVDAEORVM iuramenti formulae duae. III. 233. iv & v.

IVLEBBI praeparationes quaedam. I. 265. xxxvii.

S. IVLIANAE passio. I. 511. xiii.

IVLIANI Imperatoris Apostatae, qui anno Christi cccxli. imperare coepit, & anno cccxliii. periit, Epistola ad Magnum Basilium, una cum eius responso. I. 278. vi. Epistolae decem & octo ad diversos. ii. 97. xi. Epistola ad Iambiichum. 200. vi. Epistolae octo, quarum tres sunt ad Libanium, una Libanii ad Iulianum, aliae quatuor, incertum an sint Iuliani, an alterius (forte Cydonis.) 352. xxiv. Oratio in Regem Solem. 385. iv. & 589. ii. Epistolae quadraginta sex, inter quas habetur etiam eius Lex de Medicis. 454. v. Antiochenis, seu Misopogon. 589. iii.

IVLIANI Laodicensis. incertae aetatis scriptoris de astrologia iudiciaria Excerpta brev. II. 26. iii. & 59. vii.

IVLIANVS Alexandrinus occurrit in Catena in Iobum. I. 52.

IVLIVS Africanus. Vide *Sextus Iulius Afric.*

IVLIVS Papa cit. ■ Niceta Choniata in thes. orth. fidei. I. 433.

IVSTINI philosophi & martyris, qui anno Christi clxi. vel clxiii. cruentum pro Christo martyrium subiit, Expositio fidei. I. 122. xxxviii. & 296. xvi. Sermo exhortatorius ad Gentiles. 496. ix. Testimonium de praedeterminatione & praescientia Dei, ex thes. orth. fidei. I. 295. viii. Cit. ab Ioanne Cantacuzeno contra Palamam. I. 348. & in thes. orthod. fidei. 433.

IVSTINIANI Imperatoris primi, five Magni, qui anno Christi dxxvii. caepit imperare. & anno dxxv. obiit, ex tertio libro Institutionum de gradibus cognationis Excerptum. I. 10. xcvi. Novella de adpellationibus. 81. lxxxvii. Edictum de confessione rectae fidei. 166. iv. & 469. xx. Epistola adversus defendentes impium Theodorum, Epistolam Ibae, & Theodoreri libros contra rectam fidem. 166. v. ubi adfertur integra Graece & Latine. In eos qui laesiviunt contra naturam Constitutio. 400. xxxviii. Novellae Constitutiones, quae cum sacris Canonibus consentiunt. 478. vi. Constitutiones Legum Civilium confirmantes SS. Patrum Ecclesiasticos Canones. 478. vii. Collectio expositorum in Codice, Digestis, & Novellis Constitutionibus, de Episcopis, Clericis, Monachis, rebus sacris &c. in duos Libros divisa. 480. vii. & viii. Novella Constitutio, nequis imitari habitum monasticum, aut illi quoquomodo illudere audeat. II. 650. ix. Novellae Constitutiones centumsexaginta tres. III. 174. iv. Leges colonariae, five georgicae. 418. vii. Cit. in thes. orthod. fidei. I. 433.

L

Ex **L**ABEONE quodam universalis observatio ex luna de fulminibus, & aliis aëris adfectionibus, iuxta interpretationem ad verbum. II. 61. xvi.

LACO Samius Pythagoreus cit. in floril. sentent. I. 254. & in viol. comp. 549.

LAONICVS Chalcocondyles. Vide *Chalcocondyles Nicolaus.*

LAPI cuiusdam Epigramma distichon graece & latine in Demosthenem. II. 495. xxx.

LASCARIS Constantini, Byzantini, qui saeculo post Christum decimoquinto floruit, Grammaticae Graecae liber tertius typis impressus in 4. forte anni mccccclxxvi. Mediolani. II. 470. ii. Compendium octo Orationis partium, & aliorum quorundam necessariorum Graece, cum Latina versione Ioannis monachi Placentini, impressum Mediolani mccccclxxx. in fol. 567. i. Grammaticae Graecae liber secundus de nomine & verbo. 572 Cod. xlii.

LASCARIS Iani, seu Ioannis Rhyndaceni, viri iure Graeco consultissimi, qui in Italia saeculo decimosexto floruit. Epigramma graecum, & Epistola latina ad Petrum Medicem. II. 106.

II. 106. seqq. Alia Epigrammata duo graeca in Homeri Interpretes. 397.

LASCARIS Mitylenes filii, nova expositio, quomodo scribat nunc Constantinopolitanus Patriarcha Papae, ac reliquis Patriarchis, Archiepiscopis, Metropolitibus, aliisque saeculares magistratus administrantibus. II. 534. XXIX.

LAXEVTERII, seu Rhabolii Pythagorici liber Geomantiae cum punctis & figuris Geomanticis. II. 41. I.

LECAPENI Georgii monachi, qui in Thessalia medio saeculo decimoquarto vixit, de artificio Grammatico, sive de constructione ac significatione verborum, nominum, praepositionum &c. liber. II. 348. Cod. VIII. & 430. V. & VIII. Epistolae duodecim cum grammaticali in ipsas exercitatione, quae eadem est cum eiusdem Opere inscripto *de artificio grammatico*. 367. I. Vide *Michael presbyter Ecclesiae Hierosolym. & Syncellus*.

LECTIONARIUM Graecae Ecclesiae usus adcommodatum. I. 412. I. & 493. I.

LEONARDI Aretini, qui anno MCCCXLIII obiit, de Florentinorum Republica ad Georgium Amuruzan liber Graece conscriptus. II. 606. IX.

LEONIDES cit. in floril. sentent. I. 254. in violar. compos. 549. & in alia sententiar. collect. III. 325. XXII.

S. LEONIS, primi eius nominis Pontificis Romani, Epistola ad Flavianum. I. 79. LXV. & 295. XXV. Concilii Chalcedonensis ad ipsum Epistola. 361. XXIV. Ex eius Epistola ad Flaciscum Excerptum. II. 114. III. Cit. ab Iustiniano in anecdoto. I. 170. in floril. sententiar. 254. & 360. XVIII. & in thes. orthod. fidei. 433.

LEONIS Decimi Pont. Max. Edictum in calce editionis Homeri Interpretis pervetusti appositum. II. 397. Eius laudes. I. 547. I.

LEONIS Imp. cognomento Philosophi, seu Sapientis, qui ab anno Christi DCCCLXXXVI. ad DCCCXI. imperavit, Precatio ad Virginem. I. 59. III. Ordo praesidentiae sanctorum quinque Patriarcharum, nec non Metropolitanorum, & Archiepiscoporum Patriarchae Constantinopolitano subditorum. 402. LVII. Sermo in S. Protomartyrem Stephanum. 455. XXIV. Constitutio, quod non liceat monacho exire de monasterio. 478. VII. Quod non liceat quempiam invitum in scenam producere. 479. §. eod. Epitome Novellarum quinquaginta septem. 531. V. Ad culturam virtutum gubernatoria animarum hypotyposis, libris duobus digesta. 471. I. & II. suppresso tamen auctoris nomine, & iterum cum anonymi enarratione, sed in principio mutila. II. 115. V. De praedictionibus rerum methodus prognostica a S. Evangelio, & Psalterio. II. 42. VI. & III. 339. VI. Militarium Constitutionum brevis traditio. II. 234. XXVIII. Canticum Compunctionis versibus politicis, in tristichas strophas distinctis, quarum singulae ab alphabeti litteris

incipiunt. 432. IX. Ex eius gubernatoria, seu morali hypotyposi Capita quaedam cum interpretatione. III. 104. IX. Tacticorum compendium Capitibus CIL. 148. IV. Compendium legum Titulis constans XLII. 184. XXVIII. De universa legislatione ab ipso in sexaginta integris libris tractata atque collecta. 186. I. Novellae abbreviatae octo, scilicet I. ut secundum sequentes Constitutiones Iudices causas diiudicent, II. quod monachus de bonis adquisitis testari possit, III. decenem monachum fieri posse, IV. clericum non posse iterum fieri laicum, V. de servo, qui insciente domino clericus factus est, VI. de servo, insciente domino, monasterium ingressus, VII. de servo, insciente domino, facto Episcopo, VIII. de emphyteusi. 197. XXX. & seqq.

LEONIS & ALEXANDRI condemnatoria sententia adversus Iudices. III. 181. V.

LEONIS, BASILII, & CONSTANTINI Compendium Legum Titulis constans quinquaginta ab Embato (seu Symbatio Protospathario) expositis. III. 180. V.

LEONIS & CONSTANTINI Constitutio de matrimoniis concessis & prohibitis. I. 48. XXXVIII. Delectus Legum compendarius, Titulis constans decem & octo. 403. LIX. Alius Legum Delectus tredecim Titulos comprehendens. III. 179. I.

LEONIS cuiusdam philosophi, a Leone Imperatore fortasse diversi, in discipulum suum balbum versus iambici. I. 30. LXXXIX.

LEONIS Magentini, vel Magenteni, Metropolitae Mitylenensis, Ioanne Philopono iunioris, Excerptum de quinque vocibus. III. 2. II. Alia Excerpta duo expositionis in loca quaedam Porphyrii Introductionis. 3. III. Tractatus de syllogismis. 5. IV. & 22. VIII.

In quinque Porphyrii voces Commentarius. 237. II. In decem Aristotelis Praedicamenta Commentarius. 238. VII. In librum Aristotelis de Interpretatione Commentarius. 239. X. In Aristotelis Analytica priora Commentarius. 239. XII.

LEONIS Magistri, Proconsulis, & Patriicii, cognomento Mystici, interpretatio in Octateuchum, & quatuor libros Regum. I. 429. XXII. seqq.

LEONTII Byzantini Scholastici, qui circa initia saeculi II Christo nato septimi vixit, scholia, seu tractatus de Sectis. I. 535. XVII.

LEONTII Episcopi Neapoleos, sive Hagiopoleos in Cypro insula, saeculi septimi initio, Mauricio imperante clari, Excerptum ex quinto Sermone pro Christianorum Apologia. I. 360. XVI. Vita SS. Symeonis, & Ioannis Eremitae. 504. XI.

LEONTII presbyteri Hierosolymitani, qui videtur circa finem saeculi post Christum quinti, aut sexti initium scripsisse, Sermo in praeparationem ad Baptismum, & in diem Palmarum, & in fuscationem Lazari. I. 286. XXXV.

LEONTII monachi, forte eiusdem cum
L I 2 su-

superiore, Sermo in Nativitatem Praeursoris. I. 445. v.

LEONTIVS quidam cit. a Niceta Choniata in thes. orth. fidei. I. 434.

S. LEONTII martyrium. I. 445. III.

LESBONACTIS Rhetoris Atheniensis, de cuius aetate non constat, Orationes duae, Politica nimirum de bello Corinthiaco, & Exhortatoria. I. 533. VIII.

LESBONACTIS alterius Romani Grammatici, & superiore, ut arbitror, iunioris, de figuris libellus. II. 533. XXI. De spiritibus. Ibid. XXII. De dialectis gentium. 617. x.

LEVCIPIVS cit. in florileg. sententiar. I. 254.

LEXICON uberrimum ex libris Veteris & Novi Testamenti, & ex aliis etiam profanis Scriptoribus contextum, & S. Maximo tributum. I. 16. I. & 436. I. Aliud Lexidion. 17. II. Aliud simile vocum legalium. Ibid. III. Lexicon vocum Ecclesiasticarum valde diffusum. 43. I. Lexicon Ostateuchi. 44. II. Lexicon quatuor librorum Regum. Ibid. III. Alia Lexidia vocum, quae in Epistolis D. Pauli, & in Evangelii reperiuntur. 554. XII. Lexicon vocum Hesiodi, cum ipsarum explicatione. 437. III. Lexicon Homericum, seu scholia antiqua in Homeri Odysseam, Lexici formam praeferebat. II. 349. Cod. x. Lexicon Graecolatinum, auctoris anonymi. 357. Cod. XVI. Lexicon, in quo variae nominum, verborum, adverbiorum, praepositionum, aliarumque orationis partium constructiones, ac derivationes explicantur, iuxta alphabetum, auctoris anonymi. 358. Cod. XVIII. Aliud Lexicon Graecum. 398. Cod. XXXIX. Lexicon aliud dictionum, quae pro varietate accentuum ac spirituum, varia significant. 419. II. Lexicon quarundam vocum, quae in undecim Demosthenis contra Philippum Orationibus occurrunt, cum ipsarum explicationibus, seu glossis. Ibid. III. Aliarum rhetoricarum dictionum collectio, & explicatio. Ibid. IV. Dictionum quarundam, quae in tribus Demosthenis Orationibus deliberativis occurrunt, explicatio. Ibid. V. Lexicon dictionum veteris & novi Testamenti, expositarum a Stephano, Theodoro, & aliis lexicographis, Cassiano, Longino philosopho, fortasse in fine mutilum. Ibid. VI. Lexici herbarii fragmentum. Ibid. Lexicon militare, sive nominum, quibus varia militum officia, dignitates, vestes, exercitus partes &c. designantur, explicatio. 420. XI. Dictionum, quae habentur in Evangeliiis, interpretationes. Ibid. XII. Lexicon dictionum, quae habentur in Iure, cum ipsarum graeca interpretatione. Ibid. XIII. Dictiones ex Christianorum libris. Ibid. XIV. Dictiones excerptae ex vita S. Heliae iunioris. Ibid. XV. Lexicon vocum, quae inveniuntur in Tropariis. 421. XVI. Alterius Lexici fragmentum. Ibid. XVII. Aliud Lexicon verus. 427. XI. Aliud parvum Lexicon, seu Lexici fragmentum. 428. II. Aliud Lexicon uberrimum, &

integrum. 431. I. Variae interpretationes vocum, quae inveniuntur in libris sacrae Scripturae veteris & novi Testamenti. Ibid. II. & III. Interpretatio vocum, quae inveniuntur in hymnis Ecclesiasticis. Ibid. IV. Interpretationes Canonum, qui canuntur in variis sanctorum festis diebus. Ibid. V. Glossae, seu dictiones quaedam diversorum populorum propriae. 458. VIII. Lexicon verborum irregularium. 459. X. Lexicum, in quo definitiones theologicae, ac philosophicae continentur, alphabetice dispositae. 476. I. Aliud Lexicum. 528. II. Index alphabeticus nominum Canonis Tyrophagi. Ibid. IV. Catalogus nominum in *εἰα*, vel *ια*, vel *εἰος*, vel *ορεος*, vel *εωυ*, vel *αιωυ*, vel *εἰος* vel *εἰωυ* desinentium, ac verborum in *ω* circumflexum, & in *ῖω* desinentium. Ibid. V. & seq. Lexicon synonymorum. 532. XVI. Lexicon verborum anomalorum graece & latine ex versione Iohannis monachi Placentini, impressum Mediolani anno MCCCCLXXX. in folio. 567. III. Lexicon vocum, quae occurrunt in Psalmis, Canticis, libro Iob, Proverbiis, & aliis Scripturae sanctae libris. 570. VII. Dictiones excerptae ex Herodoti libris, per alphabetum digestae. 574. VII. Lexicon vocum latinorum, quae in Legalibus libris occurrunt, characteribus graecis exaratae, cum sua interpretatione. III. 172. II. Lexicon botanicum. 157. I. Aliud Lexicum succedaneorum. Ibid. Aliud Lexicum latinorum verborum, quibus utuntur Graeci Iurisconsulti, cum ipsorum explicatione. 182. XV. Lexicon metallicum sacrae artis Alchimiae, in quo signa explicantur, & nomina metallorum, quae in arte Chemica usurpantur. 348. III. Lexicon verborum & nominum, ipsorum constructione apposita secundum varias dialectos. 429. IX.

LIBANII Sophistae, qui saeculo post Christum quarto floruit, relatio de Ara. I. 441. I. Monodia in Iulianum praevaricantorem. Ibid. II. & II. 385. I. Orationes XXI. quarum septima, & vigesima longiores sunt in Codice, quam in editione. II. 136. a §. I. ad §. XXI. Epistolae CCXLIX. 199. IV. Eiusdem, & Basilii Epistolae mutuae viginti. Ibid. Fragmentum ex Progymnasmatum exemplo illo, quod inscribitur: *Picturae descriptio in Senatu*. 200. IV. Monodia in Sacellum Apollinis in Daphne igne, vel fulmine exustum. Ibid. V. & 426. VI. & 551. VIII. Epistolae CCCCXXIV. cum mutuis in fine eiusdem, & Basilii Epistolis. 216. XXIV. Ad Caesarium Magistrum Oratio, in fine mutila. 242. XI. Argumenta in septem Demosthenis Orationes. 293. X. Eiusdem, & Basilii Epistolae mutuae quatuordecim. 334. LXIII. Epistolae CCCCXXVII. 359. Cod. XIX. §. I. Eiusdem & Basilii Epistolae mutuae decem & octo. Ib. II. Orationes, & Declamationes trigintaduae. 359. Cod. XX. §. I. seqq. Eiusdem Vita, seu de sua ipsius fortuna liber. 361. XXXIV. Declamationes triginta octo. 361. Cod. XXI. §. I. seqq.

feqq. Declamationes triginta. 365. I. feqq. Declamationes vigintiquinque & Orationes trigintaduæ. Ibid. pag. 375. Cod. xxvii. §. I. feqq. Character Epistolicus, seu conscribendarum Epistolarum methodus. 387. I. & 604. v. Epistolæ sexdecim, inter quas tamen nonnullæ sunt Basilii ad Libanium; duæ vero Libanii per extensum referuntur. 391. xviii. Epistola unica ad Basilium. 392. xix. Declamationes septemdecim, quarum postrema in fine mutila. 421. Cod. xliv. §. I. feqq. Orationes undecim, quarum prima initio mutila. 422. xviii. feqq. Declamationes octo. 426. Cod. xlvii. §. I. feqq. Epistolæ CCC. 427. x. Progymnasmatata. 440. vi. Loci Communes quinque, Laudationes octo, totidemque Vituperationes; Comparationes quinque, Ethopoeiæ vigintiquinque, Descriptiones septem, & Propositum unicum. Ibid. a §. vii. ad §. xiii. inclusive. Eiusdem, & Basilii Epistolæ mutuae vigintiquatuor. 454. iii. Aliae Epistolæ tres. Ib. Eiusdem, & Basilii Epistolæ mutuae vigintitres. 551. vii. Disputatio, cui argumentum *Rosa* &c. 551. ix. & 574. iii. Orationes sex. 551. x. & feqq. Descriptiones Ebrietas, & Heroum curriculum. 552. xvi. Declamationes septemdecim. Ibid. xvii. & feqq. Ad Priscianum Epistolæ duæ. 606. vii. Declamationes duæ. 615. x. Declamatio unica. 649. Cod. xxxvii. §. I. Epistolæ CCCLXXX. 673. iii. Prosphonicus, seu Panegyricus Iuliano dictus. 673. v. Orationes tres. Ibid. viii. & feqq. Oratio adversaria, ab Achille habita ad Vlysem legatum missum, ut eum ad inimicitias, quas cum Agamemnone gerebat deponendas hortaretur. III. 266. lvii. Epistolæ CCCXII. 316. v. Argumenta in septem Demosthenis Orationes una cum Vita Demosthenis & praefatione ad Proconsulem Montium. 419. I. & feqq. Cit. in violar. compos. I. 549. Vide *Demosthenes*.

LIBERII Papæ Epistola ad S. Athanasium. I. 120. xvi. & 546. viii.

LINDVS cit. in florileg. sentent. I. 254.

LINVS cit. in violar. comp. I. 549.

LONGIBARDI cuiusdam viri sapientissimi, Fabricio ignoti, Parechologiae valde utilia de constructione & antistoechis. II. 266. xli.

LONGINI Dionysii, saeculo post Christum tertio clari, de sublimi genere dicendi liber. II. 54. Cod. xxx. Ex eius Operibus Excerptum. 465. viii.

LVCAE S. Medici Antiocheni atque Evangelistae, & itinerum S. Pauli comitis, qui obiit circa annum Christi septuagesimum, Acta Apostolorum. I. 517. I. Α'λάριον, seu falsum embamma. III. 141. II. & 167. iii. Vide *Biblia sacra*.

LVCA sub Patriarcha Constantinopolitano, qui Patriarchatum obtinuit anno mclv. Synodica diiudicatio de non faciendis nuptiis in septimo gradu consanguinitatis. I. 9. lxxxii.

LVCIAE S. martyrium, & in eius laudem

versiculi Ioannis Tzetzae. I. 23. iii. iv. & v.

LVCIANI Samosatensis, Sophistae, qui sub Imp. M. Antonino Philosopho, eiusque filio Commodo floruit, Dialogi decem ac novem. I. 509. iii. feqq. Dialogi trigintiquinque, ac praeterea Dialogi Mortuorum, Deorum, Marini, & Meretricii. II. 137. a §. I. ad §. xxxix. Phalaris prior, & secundus. 173. Cod. xxi. §. I. Dialogi quatuordecim, ac praeterea Deorum Dialogi vigintiquatuor, Marini undecim, ac Mortuorum septem. 206. Cod. xlviii. §. II. feqq. Dialogi LI. ac praeterea Mortuorum Dialogi triginta, Deorum vigintifex, Marini quindecim, Meretricii totidem, & Epistolæ Saturnales quatuor. 331. a §. I. ad §. lviii. Eius Operum editio Graeca Florentina anni mccccxcvi. in fol. 335. Cod. II. Dialogi quadraginta, ac praeterea Mortuorum duodecim, Deorum decem & octo, Marini quindecim, totidemque Meretricii. 343. & feqq. Dialogi quadragintadu, ac praeterea Epistolæ Saturnales quatuor. 354. I. feqq. Dialogi septuagintatres, nec non Epistolæ Saturnales quatuor, Mortuorum triginta, Deorum vigintifex, Marini quindecim, totidemque Meretricii; Vita Auctoris in principio, ac scholia nonnulla in margine. 378. Cod. xxviii. §. I. feqq. Deorum Dialogi vigintiquatuor. 381. I. Marini quindecim. Ibid. II. Mortuorum triginta. Ibid. III. & 421. Cod. xliii. §. III. Menippus, sive Oraculum mortuorum consultum. 381. IV. & 421. Cod. xliii. §. II. Charon, seu Contemplantæ. 381. v. Traiectus, seu Tyrannus. 421. Cod. xliii. §. I. Tragopodagra. 423. II. Ocypus. Ibid. III. Cynicus. Ibid. IV. De Dea Syria. Ibid. v. Dialogi sexdecim praeter Epistolæ Saturnales quatuor, Mortuorum Dialogos triginta, Marinos quindecim, & Deorum vigintiquinque. 425. I. feqq. Dialogi vigintitres: adde etiam Mortuorum Dialogos triginta, Deorum vigintifex, Marinos quindecim, ac Meretricios totidem. 433. I. feqq. Halcyon, sive de Transformatione. 487. xliii. & III. 207. viii. & 263. xxxix. Pseudosophista, sive Soloecista. III. 430. xx. Cit. in floril. sentent. I. 254.

LVCILLVS Tarrhaeus. Vide *Apollonius Rhodius*.

LYCON Troadenis cit. in violar. comp. I. 549. & in collect. sentent. III. 320. x.

LYCOPHRONIS, poetæ tragici, & grammatici, qui saeculo ante Christum tertio floruit, doctissimum, sed obscurissimum Poëma, inscriptum *Cassandra*, seu *Alexandra*, cum glossis interlinearibus. II. 84. v. Idem Opus cum scholiis Isaaci Tzetzae, & prolegomenis. 146. Cod. xvii. & 173. Cod. xx. ubi nulla prolegomena, & 177. Cod. xxix. & 196. Cod. xxxvi. §. I. Eiusdem Operis fragmentum. 210. vi. Item aliud fragmentum paucorum versuum. III. 391. xxi. Cit. in violar. compos. I. 549. Vide *Tzetzes Ioannes*.

LYCVRGI Rhetoris Atheniensis, Lycophronis filii, qui Platonem philosophum audivit,

divit. Oratio adversus Leocratem. I. 533. v. LYCVRGVS, &

LYSANDER citantur in florileg. sentent. I. 254. in violar. comp. 549. & in alia sententiar. collect. III. 325. xxii.

LYSIAE, Cephalii Syracusani filii, Oratoris Arheniensis celeberrimi, qui floruit saeculo ante Christum quarto, Oratio funebris in eos, qui in bello perierant. I. 555. II. & III. 338. ix. Orationes XXXI. II. 336. I. & seqq. & 435. II. Orationes XXVIII. 423. I. Orationes undecim. III. 101. xiii. Cic. in locis Commun. S. Maximi. I. 440. & in violar. compof. 549.

LYSIDIS Tarentini Pythagorei, qui juvenis Pythagoram iam senem audisse fertur, ad Hipparchum Epistola. II. 351. xl. & 424. xvi. & 491. xv. & 547. xxi.

M

MACARII Macri hieromonachi, forte illius, qui ex hieromonacho Montis Atho. factus est Protosyncellus Constantinopolitanus, & obiit anno Christi mccccxxi. descriptio imaginis magni Demetrii, quum insidiis fuit appetitus. III. 105. xv. Alia descriptio imaginis super nativitate Christi, lb. xvi.

MACARII presbyteri & fociorum passio. I. 410. vi.

MACARIUS alter cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 99 & 436. & in collect. Capitulum Asceticorum. 495. Eius item Vita citatur pag. 100.

MACROBII Ambrosii Aurelii Theodosii, viri Consularis & Illustris, sacrique Cubiculi Praefecti de cuius patria minime constat inter scriptores, Commentarius in Scipionis Somnium Ciceronianum libris duobus in Graecum e Latino conversus a Maximo Planude. III. 213. I.

MAGENTINVS Leo. Vide *Leo Magentinus*.

MAGISTRATVVM quorundam nomina apud varias nationes. I. 114. xxxvii.

S. MAMANTIS Vita. I. 513. II.

MAMMA Gregorius Melissenus, Imperatorum Ioannis & Constantini Palaeologorum a Confessionibus, forte auctor professionis fidei, quae innuitur. I. 264. xxii.

MANDRE Monasterium laudatur ab Eugenio quodam poeta. I. 24. xxiv. Vide *Eugenius*.

MANETHONIS Aegyptii, poetae & astrologi veteris, Apotelesmaticorum, seu de viribus & affectibus astrorum Poëma heroicum libris sex comprehensum, & Ptolemaeo Philadelpho dicatum. Exemplar vetustissimum, & ex quo reliqua omnia apographa defluxerunt. II. 52. II.

MANLII Marci testimonium latinum de Theocrito. II. 206. Cod. xvi.

MANVELIS Bryennii, (qui forte idem est cum illo, qui sub Palaeologo seniore circa

ann. Cat. mccccx. floruit) Harmonicorum libri tres cum suis diagrammatibus musicis diligentissime depictis. II. 20. Cod. xi. §. I. & 472. viii.

MANVELIS Comneno imperante, & Luca Chrysoberge Patriarcha Constantinopolitano, significatio Synodica de non faciendis nuptiis in septimo gradu consanguinitatis. I. 9. lxxx.

MANVELIS Moschopuli, qui saeculo post Christum decimoquinto floruit, Erotemata Grammaticalia, seu artis grammaticae traditio per interrogationem & responsionem. II. 43. II. & 244. I. & 329. Cod. xxviii. §. I. & 553. I. & 573. I. & 576. Cod. xlv. Collectio Atticarum dictionum, selecta ex Philostrato, & aliis poetarum libris, ac per ordinem litterarum digesta; desinit autem in littera B 134. I. Eadem Collectio nominum Atticorum integra. 303. I. & 329. Cod. xxvii. & 429. II. Schedographia, seu Introductio in Grammaticam, qua de partibus orationis, ac de ratione examinandae orationis agitur. 245. IV. & 305. I. & 316. Cod. xvii. §. I. & 328. Cod. xxiii. mutila; & 329. Cod. xxvi. item mutila; & 396. Cod. xxxvii. & 418. Cod. xli. & 553. I. & 573. I. & III. 412. Cod. xxv. Eiusdem Scholia in Philostrati Imagines. II. 246. v. De adfectionibus dictionum libellus. 279. viii. & 533. xx. Fragmentum Tractatus de Nominibus. 430. iv. Fragmentum Schedographiae. III. 429. xii. Vide *Grammaticos Anonymos* supra pag. 451.

MANVELIS Patriarchae, & aliorum Episcoporum & Metropolitunorum, Synodica quaedam definitio. I. 10. xci.

MANVELIS, SABELIS, & ISMAELIS fratrum Perfarum passio. I. 445. II.

MANVELIS Straboromani, scriptoris Fabricio ignoti, versus iambici ad S. Demetrium &c. ex persona Imp. Alexii Comneni. II. 212. xiv. Eiusdem alii versus iambici sepulcrales ex persona matris ad filium. lb. xv.

MARCELLI Archimandritae, Historia de inventione Capitis S. Ioannis Baptistae in urbe Emesena. II. 687. I.

S. MARCELLI monachi Vita. I. 100.

MARCELLI Sidetae, qui saeculo post Christum secundo floruit, de Piscibus Poëma heroicum, seu potius Poëmatidis fragmentum. II. 246. vii.

MARCELLINI Rhetoris, incertae aetatis, de Thucydide historico brevis Commentarius. II. 605. Cod. xvi. §. III. Vide *Hermogenes*.

MARCESII nomen perperam sumptum pro *Moceni*. I. 536. in not. I.

S. MARCI Evangelium cum Catena SS. Patrum. I. 355. III. Vide *Biblia Sacra*.

MARCI Antonini Imp. Philosophi, qui imperare coepit anno Chr. clxi. die v. Martii, & obiit anno clxxx. die xvi. Martii, Capita quaedam excerpta ex eius libris duodecim *de rebus suis*, seu *Vita sua* inscriptis. II. 256.

xiv. & 533. xxv. & 574. v. & III. 104. xi. MARCI Episcopi Hydruntini, Leonis Philosophi Imperatoris aetate clari, hymnus in fabbatum maioris hebdomadae, typis impressus sine ulla loci & anni nota. II. 204. Cod. xliv.

MARCI Eugenici, Metropolitae Ephesii, qui Concilium Florentinum anno Christi mccccxxxviii. & xxxix. partim Ferrariae, partim Florentiae celebratum, acerrime oppugnavit, Capita syllogistica adversus Latinos. I. 484. xiv. Imago dormitionis S. Ephraem Syri. 543. i. & III. 105. xiv. Martyres Coronati. I. 544. II. Quaestiones quinque theologicae de Trinitate cum suis responsionibus. III. 106. xxi. Epistolae duae, forte eiusdem. Ibid. xxii. Precatio ad SS. Triadem. 110. xlii. Ad Georgium Scholarium Epistola. Ibid. xliii. Vide *S. Augustinus*.

MARCI Patriarchae Alexandrini, qui sub finem duodecimi a Christo nato saeculi illam rexit Ecclesiam, interrogationes Canonicae, & Theodori Balsamonis responsiones. I. 10. xcvi.

MARCI cuiusdam Patriarchae, (nescio an idem sit cum superiore) orationes ac preces ad Dominum & ad Deiparam Virginem. II. 521. xxvi. & 523. xxxii.

M. TVLLII CICERONIS Arpinatis, Romanae eloquentiae principis, qui anno ante Christum xlii. obtruncatus est, liber de memoria artificiali graece versus a Maximo Planude. II. 387. xi. & III. 214. v. Somnium Scipionis, graece itidem versum a Maximo Planude. II. 387. xv. & III. 213. i. Cato Maior, seu de Senectute liber ad Atticum, e latino in graecum translatus a Theodoro Gaza. II. 484. xv. & III. 216. Cod. xxvii. §. II.

MARCVS quidam monachus citatur in exposit. sacror. praeceptor. I. 99. & 436. in florileg. sententiar. 254. & 495. & in violar. compos. 549. Eius sententiae quaedam. II. 447. Cod. xi. §. II.

S. MARCIANI Oeconomi sanctae Dei magnae Ecclesiae Vita. I. 515. iii.

MARCIANO cuidam dicatur Psalmorum metaphrasis metrica Apollinaris. I. 63.

Ad MARCIANVM Imperatorem adlocutio sanctae synodi generalis Chalcedonenfis. I. 360. xviii.

MARCIANVS Bethleemita cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 99.

MARIAE S. Aegyptiacae Vita scripta a Sophronio Archiepiscopo Hierosolymitano. I. 294. xi. & 459. xii. Orationes quaedam ad Dominum & ad Deiparam Virginem. II. 521. xxvi.

S. MARIAE BEATISSIMAE VIRGINIS DEIPARAE Vita. I. 411. xii.

MARINI Neapolitani, qui Procli Lycii discipulus fuit, eique in cathedra Atheniensis successit, Proclus, seu de felicitate Liber. III. 289. iv.

MARTHAE matris S. Symeonis Vita. I.

410. vii.

S. MATTHAEI Evangelium cum Catena SS. Patrum. I. 354. II. Vide *Biblia Sacra*.

In MAVRICIVM Constantinum, uxorem eius & filios sepulcrales versus (f. Nicolai Hydruntini.) I. 28. lxxxii.

MAVRVS quidam Monachus, expositionem sacrorum praeceptorum elaboravit. I. 92.

MAXIMI Byzantini, sive Epirotae philosophi, quem Iulianus Imp. audivit, Carmen heroicum de Electionibus, sive auspiciis actionum, initio mutilum. II. 52. i. Eiusdem Carminis ex heroico metro in pedestrem dictionem metaphrasis integra, auctore Anonymo. 61. xvii.

MAVROPVS. Vide *Ioannes Mauropus*.

MAXIMI S. Confessoris, qui alias etiam Monachus, Abbas, & Martyr solet appellari, & anno Christi dclxii. obiit, in Dionysium Areopagitam scholia. I. 31. 32. 41. 50. 56. 361. & II. 115. vi. & vii. Lexicon ex libris veteris & novi Testamenti, eidem tributum. I. 16. i. & 44. iii. & 436. i. Sentent. Collectio. 252. iv. & 510. i. Exercitatio dogmatica. 262. vi. De anima Tractatus varii. 297. xx. xxi. xxii. Disputatio cum Pyrrho Monothelita, cui praemittuntur carmina quaedam. 365. ii. Aliae quaestiones theologicae. Ibid. iii. iv. v. Capita dogmatica. 366. vii. Excerpta ex eius Operibus. 402. lv.

De habitu monachorum. 415. xxiii. Quaestiones cum suis responsis. Ibid. xxiv. Capita de Charitate. 419. xxxvi. Loci Communes. 440. i. Ad Theocharistum Caput IV. Mystagogiae. 494. ii. Commentaria in Orationes S. Gregorii Nazianzeni. 537. i. Capitulum de Charitate centuria quatuor cum prologo ad Elpidium. II. 239. ii. Epistolae tres, quarum duae ad Thalassium, tertia ad Constantinum Sacellarium. 240. iii. iv. & v. Epistolae vigintisex. 345. & seq. Interpretatio in psalmum quinquagesimum nonum. 347. xxvii. De anima Excerptum. 523. xxxiii. Testimonium de praedeterminatione & praescientia Dei *ἐκ τῶν πρὸς Θεοδόσιον καὶ τῶν πρὸς Ἑλλάδιον ἀντιρρητικῶν* desumptum. III. 295. viii. Alia testimonia de Spiritu Sancto. 324. xx. Apologia pro S. Gregorio Nysseno ad dignoscendum in eius Sermonibus esse, quod ultima status animarum immutatio bene sit futura. 337. viii. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Psalmos. 91. & in quatuor Evangelia. 161. Cit. in exposit. sacror. praecept. 99. & 436. ab Ioanne Cantacuzeno contra Palamam. 348. in opere anonymi contra eundem. 358. in thes. orthodoxae fidei. 434. & in collectione capitum asceticor. 495. Forte auctor est Opusculi illius de duabus in Christo naturis, quod recensemus. I. 544. ix.

MAXIMI Tyrii philosophi Platonici celeberrimi, qui saeculo post Christum secundo floruit, Dissertationes philosophicae undecim. III. 274. ii.

MAXIMI cuiusdam, Dei miseratione Patriarchae Christianorum, qui ubique sunt, orthodoxorum, piis Christianis, qui subditi nobis sunt, Epistola. II. 523. xxxi.

MAXIMVS Planudes. Vide *Planudes*,

S. MELANIAE Vita. I. 293. iii.

MELANIPPVVS, &

MELEAGER citantur in violar. composit. I. 549.

MELETII Ducis passio. I. 410. viii.

MELETII Episcopi Antiocheni laudatio, auctore Gregorio Nysseno. I. 23. x.

MELETII monachi monasterii SS. Trinitatis apud Tiberiopolim in Phrygia Maiore, incertae aetatis, Excerptum ex libro de natura & structura hominis. III. 167. i. Idem Opus integrum. 283. ii. & 364. i.

MELISSAE Samiae Pythagoreae ad Clearetam Epistola. II. 351. xii. & 424. xvii.

MELITON Sardenfis. cit. in thes. orthod. fidei. I. 434.

MEMNONIS historici, quem Vossius sub Caesare Augusto vixisse coniicit, Excerptum ex Commentariis de rebus Heracleae Ponticae. II. 664. xxiii.

MEMNON,

MENANDER, &

MENEKRATES citantur in violar. composit. I. 549.

MENANDRI cuiusdam, incertae aetatis, ad Glyceram Epistola. II. 217. xxvi.

MENANDRI Rhetoris, & (ut suspicatur Fabricius) Sophistae Laodicensi ad Lycum fluvium, Capita quaedam *περί γενεθλίων*, initio mutila, & de divisione causarum in genere demonstrativo, ex eius Rhetorica excerpta (quae tamen altera pars Alexandro Rhetori vindicanda est, auctore Henrico Valesio). II. 289. i. Eiusdem divisio causarum in genere demonstrativo. 500. x. & III. 225. ii.

MENANDRI & PHILISTIONIS dialogismus, seu sententiarum collatio versibus iambicis. II. 479. iv. Eiusdem Menandri sententiae monostichae, sive uno singulae versu iambico comprehensae, iuxta alphabetum. I. 490. iii. & II. 604. vi.

MENAE, HERMOGENIS & EVGRAPHI Vita. I. 508. Cod. xi. §. vi. & 511. ix.

MENEDEMVS cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in alia sententiarum sylloge. III. 320. x.

MENODORAE, METRODORAE, & NYMPHODORAE passio. I. 514. ix.

MENOLOGIA varia a mense Septembri ad Augustum. I. 126. 130. 141. 149. 150. 151. 154. & 163.

MENOPHILVS cit. in violar. composit. I. 549.

MENSIVM nomina apud diversas nationes. I. 58. xi. Vide *Anonymos de variis argumentis* supra pag. 467.

MERCVRIVS Trismegistus. Vide *Hermes Trismegistus*.

MESONYCTIVM Sabbati, & Dominicae. I. 14. vi.

METAPHRASTES Symeon. Vide *Symeon Metaphrastes*.

S. METHODII Martyris, primum quidem Olympi, vel Patarorum in Lycia, deinde Tyri in Phoenicia Episcopi, qui obiit in Diocletiani persecutione circa annum Christi cccxi. de libero arbitrio liber. I. 430. xxxvii. Occurrit in Catena in Iobum. 52. & in Epistolas Pauli. 363. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 99. & in florileg. sententiar. 254.

S. METHODII, qui anno Christi dcccxlvi. post impii Imperatoris Theophili interitum, Patriarcha Constantinopolitanus electus est, Imaginum cultus propugnatoris acerrimi, Constitutio circa eos, qui diverso modo ac diversa aetate, post abnegationem coactam, vel voluntariam, ad fidem Christianam revertuntur. I. 400. xl.

METHODII cuiusdam Patriarchae, (superiorisne an alterius nescio) Aenigmata duo, totidem tristichis iambicis comprehensa. I. 30. xc.

METOCHITAE Georgii, Ioannis Vecchi Archidiaconi, ac *Λατινόφρονος*, qui propterea una cum eodem Vecco in exilium eiectus est ab Andronico Palaeologo anno Christi mcccxxxiii. Orationes tres de causis dissidiorum Graecos inter ac Latinos. I. 292.

METOCHITAE Theodori, in aula Imperatoria Constantinopolitana sub Imp. Andronico Palaeologo seniore, Magni Logothetae seu Cancellarii, qui sub Imp. Andronico Palaeologo iuniore magnam fortunae mutationem perpeffus anno Christi mcccxxxii. obiit, Capita quaedam ex eius astronomica Institutione excerpta, quorum tituli referuntur. II. 69. v. Paraphrasis in quadraginta Aristotelis libros, scilicet libros viii. physicorum, iii. de Anima, iv. de Caelo, ii. de ortu & interitu, ceterosque qui parvorum naturalium nomine veniunt, de memoria & reminiscencia, de somno & vigilia, de insomniis, de divinatione per somnum, de motu animalium, de brevitare & longitudine vitae, de senectute & iuventute, vita & morte; & in libros iv. Meteorologicorum. III. 250. Cod. iv.

METON Physicus,

METOPVS, &

METRODORVS citantur in violar. composit. I. 549. hic vero postremus etiam in florileg. sententiar. 254.

Ex METRODORAE (sic) scriptis de mulierum morbis uteri Tractatus valde longus, cui adfinitas magna est cum illo, qui sub Cleopatrae nomine latine circumfertur. III. 141. iii.

METRODORI poetae, qui Chrestodori & Iuliani Aegyptii fuisse aequalis videtur, in varias humanae vitae conditiones decastichon elegiacum. III. 111. xlvi. & 402. xxix.

METROPHANIS & ALEXANDRI Vita. I. 276. iv.

MICHAELIS Acominati, sive Choniatis, Athe-

Atheniensis Metropolitae, qui saeculo post Christum decimotertio floruit, & Nicetae Acominati frater natu maior fuit, Opera plurima, nimirum, Protheoria, seu praefatio in suum librum Orationum & Epistolarum. II. 501. I. Oratio ad eos, qui aegre ferebant, quod ipse ingenii sui specimen edere noller. Ibid. II. Encomium in D. Nicetam Archiepiscopum Chonarum. Ibid. III. Oratio tradita cuidam rhetori in sanctissimum Patriarcham D. Michaëlem. Ibid. IV. Oratio habita, quum primum Athenas ingressus est. Ibid. V. Homilia dicta in tertia Dominica Ieiuniorum, in qua venerabilis Crux adoratur. 502. VI. Alia in festum Palmarum. Ibid. VII. Allocutio ad Praetorem D. Nicephorum Profuchen, Athenas ingredientem. Ibid. VIII. Oratio in S. hieromartyrem Leonidam & socios eius. Ibid. IX. Allocutio ad Praetorem D. Demetrium Driman, Athenas ingredientem. Ibid. X. Homilia, quum primum inviseret Euripam Euboicum. Ibid. XI. Threnodia, seu Lamentatio in funere D. Theophylacti Belissariotae. Ibid. XII. Oratio encomiastica in Imp. D. Isaacium Angelum. Ibid. XIII. Oratio funebris in D. Neophytum monasteriorum Atheniensium Archimandritam. Ibid. XIV. Monodia in sanctissimum Thessalonicensem D. Eustathium. Ibid. XV. Hypomnesticum, seu Commonitorium ad Imp. D. Alexium Comnenum. Ib. XVI. Acclamatio in fratrem uxoris Imperatoris D. Basilium Camaterum. 503. XVII. Acclamatio in magnum Ducam Stryphnum. Ibid. XVIII. Monodia in fratrem suum D. Nicetam Choniatem. Ibid. XIX. Dialogus Animae, & Corporis cum protheoria. Ibid. XX. Schedæ, ac versus iambici quidam ad Deum. Ibid. XXI. Carmen heroicum, *Theano* inscriptum. 504. XXII. Alia Carmina heroica in dormitionem Deiparae, secundum adventum Domini, Crucifixionem, Angelos &c. Ibid. XXIII. Initia quaedam Epistolarum numero XXIII. exercitationis gratia conficta, & ad diversas materias accommodanda. Ibid. XXIV. Epistolae ad diversos, centumoctoginta, primum iuxta seriem, quam obtinent in Codice, ac deinde iuxta litteras alphabeti recensitae. Ibid. XXV. & XXVI. a pag. 504. ad p. 516.

S. MICHAELIS Archangeli Officium. I. 40. X. & 425. III. Miraculum. 514. V. & 520. XII.

MICHAELIS Cerularii, qui sub Imp. Constantino Monomacho, anno Christi MXLIII. vel XLIV. Patriarcha Constantinopolitanus electus est, & insensissimus Latiorum hostis fuit, Excerptum ex eius Epistola. I. 79. LXIX. Ex alia aliud. Ibid. LXX. Sententia de matrimonio prohibito. 80. LXXXIII. De uxore sacerdotis moecha. Ibid. LXXXV. Ad Petrum Patriarcham Antiochenum Epistolae duae. II. 412. XX. & XXI.

MICHAELIS Ecclesiae Hierosolymitanæ presbyteri & Syncelli, qui sub initium noni

a Christo nato saeculi floruit, de constructione orationis methodus, extempore composita Edessae Mesopotamiae rogatu Lazari Diaconi, philosophi, & Logothetae. II. 266. XLV. & 372. Cod. XXVI. §. I. (Alibi tribuitur hic libellus Georgio Lecapeno, quem vide.)

MICHAELIS Ephefii, quem multi eundem faciunt cum Michaële Psello, qui saeculo post Christum natum undecimo claruit, Allatius vero distinguendos monet, in quintum, nonum, & decimum Aristotelis Moraliū libros ad Nicomachum Commentarius. III. 242. XVIII. num. 5. 9. & 10. In alios Aristotelis libros, scilicet libros IV. de partibus animalium, I. de animalium incessu, I. de memoria, de somno & vigilia, de insomniis, ac de divinatione per somnum, de animalium motu, de longitudine & brevitate vitae, libros V. de generatione animalium, de senectute & iuventute, vita & interitu, de respiratione; ac tandem de odoratu, Commentarius. 245. XXV. num. I. & seqq. Aliud exemplar Commentariorum in quatuor Aristotelis libros de partibus animalium, unum de animalium incessu, & quinque de eorundem generatione. 327. I. II. & III. Vide *Alexander Aphrodisiensis*.

MICHAELIS Ioannicii nomen adscriptum legitur in margine e regione quorundam versuum continentium argumentum Aristophtanis Comoediae, quae inscribitur *Plutus*. II. 113. Cod. XXXV.

MICHAELIS cuiusdam in Plutarchi laudem Epigrammata duo iambica. II. 626. II. & 627. III.

MICHAEL Psellus. Vide *Psellus*.

MILESIVS cit. in floril. sentent. I. 254.

MIMNERMVS cit. in violar. compos. I. 549.

MINVCIANI, Sophistae Atheniensis, qui saeculo post Christum secundo floruit, de sedibus argumentorum (in alio Nicagorae.) II. 500. VII.

MITHRIDATIS Epistola ad Regem Mithridatem consobrinum suum. II. 194. XVI. & 350. IV.

MOCENI Georgii & aliorum Commentarius in aliquot S. Gregorii Nazianzeni Orationes. I. 537. I. seqq.

MOLTYS Rex cit. in violar. compos. I. 549.

MOSAICAE legis Capita selecta. I. II. XCVII.

MOSCHI Ioannis, cognomento Eucratis, qui monasticam vitam in coenobio S. Theodosii Hierosolymis, & in deserto ad Iordanem, & in nova S. Sabae Laura coluit, quemque anno Christi DCXX. diem obiisse supremum adnotant Bollandistae, Liber inscriptus *Pratum*, seu *Viridarium*, seu *Novus Paradisus*. I. 471. IV. Cit. in violar. compos. I. 549.

MOSCHI Syracusani, qui saeculo ante Christum secundo floruit, Idyllium inscriptum *Europa*, Theocrito tributum. II. 142. X.

M m

Amor

Amor fugitivus. Ibid. xi. & 692. viii. & iii. 111. xlvi. & 425. ii. Megara uxor Herculis. II. 142. xii.

MOSCHIONIS cuiusdam, incertae aetatis scriptoris, praecepta vitae. I. 532. viii. Cit. in violar. comp. 549. & in florilegio sentent. 254.

MOSCHOPVLVS. Vide *Manuel Moschopolus*.

MOYSIS cuiusdam Abbatis, septem Capitula ascetica, quae misit ad Abbatem praesidentem. I. 471. x. De virtutibus Capita undecim. Ibid. xi.

MVSAEI Atheniensis, Orphei synchroni, Poëma de amoribus Herus, & Leandri. (edit. Flor. mccccxcvi. in 8. in membr.) II. 82. iii. Idem Carmen in fine mutilum. 692. x.

MVSICAE notae in Evangelistis. I. 83. 140. & 158.

MVSONII philosophi, qui sub Imp. Nerone claruit, ad Pancratidam Epistola de liberis ad philosophiam instituendis. II. 351. xv. & 424. xx. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. comp. 549.

MVZAN Nicolaus Archiepiscopus Cypri, collector insignis in Esaiam Catenae. I. 17.

MYIAE Theanus & Pythagorae filiae, ac Milonis Crotoniatae uxoris, ad Phyllidem Epistola. II. 351. xiii. & 424. xviii.

N

NAVCRATII, qui Theodori Studicae in Abbatia Studii successor fuit, Epistola Encyclica seu Circularis ad Fratres persecutionem patientes propter iustitiam de obitu S. Theodori Abbatis. I. 521. xiv.

NAVCRATES, &

NAVMACHIVS citantur in violar. comp. I. 549.

NAVMACHICAE, Strategematicae, & Piraticae Institutiones, auctoris Anonymi, fortasse Christiani. II. 383. Cod. xxxi. Canones, qui canuntur ad bella. 384. Cod. eodem.

NECHEPSO Regis Aegypti, antiquissimi astrologiae iudicariae scriptoris, quaedam apotelesmatica. II. 26. iii. & 29. ix.

NECTARII ortu Tarsensis Cilicis, qui e Senatore ac Praetore Constantinopolitano, atque adeo laico, necdum baptizato, Episcopus Constantinopolitanus post Nazianzeni abdicationem constitutus est anno Chr. ccclxxxi. ac successorem habuit Ioannem Chrysostomum, Homilia, cui titulus: *Quare primo Sabbato sanctorum ieiuniorum celebretur memoria S. Martyris Theodori, ac de misericordia*. I. 244. x.

NEMESII, Emeseni in Phoenicia Episcopi, & incertae aetatis scriptoris, de natura hominis liber. I. 202. lxii. & 298. xxv. & II. 320. Cod. xxi. & III. 293. ii.

NEOPHRON cit. in violar. composit. I. 549.

NERLII Bernardi ad Petrum Medicem, Laurentii filium, Epistolae Latinae, Homeri Operibus praemissae, Excerpta. II. 130.

NICAGORAS. Vide *Minucianus*.

NICANDRI Colophonii, celeberrimi Medici, Historici, Poetae, & Grammatici, qui saeculo ante Christum secundo floruit, Theriaca, initio mutila. II. 142. xiii. Alexipharmaca. Ibid. xiv. Theriaca & Alexipharmaca cum scholiis & glossis. III. 430. xviii. & xix.

NICEPHORI Archiepiscopi Constantinopolitani & Confessoris, qui in locum Tarasii anno Chr. dcccvi. suffectus est, Canones Ecclesiastici citantur in exposit. sacror. praeceptor. I. 99. & in thes. orthod. fidei. 434.

NICEPHORI Blemmydae, monachi ac philosophi doctissimi, qui circa annum Christi mclxxii. obiit, fragmentum ex eius libris de Spiritu Sancto. I. 121. xxxi. Oratio de regno. 442. i. Logica. III. 6. i. & 398. xvi. Physica. 6. ii. & 398. xvi. Oratio, seu libellus de Fide ad monachos monasterii a se exstructi. 399. xvii. Vid. *Astromonos Anonymos* supra pag. 455.

NICEPHORI Callisti Xanthopuli, qui principio saeculi post Christum decimiquarti floruit, Sermo in S. Mariam Magdalenam. I. 446. xviii. ubi integer adfertur. Catalogus Imp. Orientis a Constantino I. ad Constantinum XV. versibus iambicis. III. 409. xx. Catalogus Patriarcharum Constantinopolitanorum item versibus iambicis. Ib. xxi.

Ex NICEPHORI Chartophylacis magnae Ecclesiae Constantinopolitanae, forte eiusdem cum illo, quem paulo ante Patriarcham Constantinopolitanum anno dcccvi. creatum fuisse diximus, Epistolis ad Theodosium monachum Corinthium circa solutionem quarundam quaestionum Excerpta. I. 9. lxxxii.

NICEPHORI Gregorae, qui saeculo post Christum decimoquarto floruit, Protheoria & initium Commentarii in Synesii librum de Insomniis. I. 489. v. De regularum instabilitate Excerptum. II. 85. iii. & 265. xl. & 388. v. & 607. xi. In Palamiticum Tomum libri decem antirrhethici. 311. i. seqq. Ex Romanae Historiae secunda Parte excerpti libri undecim. 313. xi. seqq. Ad quemdam Imperatorem Epistola (f. eiusdem.) 388. iii. Monodia in funere Imp. D. Andronici Palaeologi. III. 106. xviii. Expositio in Synesii librum de Insomniis, Capita continens centum septuaginta. 366. Cod. xxiii.

NICEPHORI Imperialis Notarii, eius fortasse, cuius *διγύμνατα* edidit Allatius inter Rhetorum Graecorum Excerpta, quique sub Alexio Comneno floruit anno Christi mclxxx. Progymnasmata, seu Narratio de Ulyssae. II. 184. vii. Sententiae. 185. viii. & ix. Constatio eorum, quae circa Atalantam feruntur. Ibid. x.

NICEPHORI Patriarchae Constantinopolitani, illius fortasse, qui Arsenio successit, & sub

sub Imp. Michaelē Palacologo circa ann. Christi MCLIX. claruit, Onirocriticon, sive de somniorum significatione, Carmina iambica ordine alphabeti. II. 212. XVI.

NICEPHORI Phocae Imperatoris ab anno Christi DCCCLXIII. ad DCCCLXIX. Novella de non construendis novis monasteriis & gerocomiis, & de latifundiis religiosae domus non ampliandis. I. 530. II. & III. 190. XIV. & 194. VI. Novella, quod potentes pauperibus praeferantur in emptione fundorum a potentibus venditorum. III. 190. XV. Novella de Armenicis fundis. 197. XXV. Novella de monasteriis, hospitalibus, & gerocomiis. Ibid. XXVI. Novella, quod potentes a potentibus emere debeant. Ibid. XXVII. Novella de aedificiis, sive villis. Ibid. XXVIII. Novella consulens iis, qui ante penuriae tempus coemerunt. Ibid. XXIX. Hae vero quinque postremae Novellae abbreviatæ etiam occurrunt. I. 530. IV.

NICEPHORI Straboromani, scriptoris Fabricio ignoti, iambici versus sepulcrales in sum patrem ex persona defuncti. II. 212. XIII.

NICEPHORI cuiusdam monachi & presbyteri monasterii Citoris, seu Creatoris, Epitome Itagoga de causis naturalibus, & meteoris. III. 345. I. & 376. Cod. XXXI.

NICEPHORI cuiusdam poetæ versus iambici in iuvenem philosophum mortuum. I. 28. LXIX.

NICETAE Acominati, Choniatae, qui magnis in Aula Constantinopolitana dignitatibus functus, capta tandem a Latinis Constantinopoli, profugus Nicaeae obiit non ante annos postremos Henrici Graecorum Imperatoris defuncti ann. Chr. MCCXVI. Thesaurus Orthodoxae Fidei libris viginti septem in quo post expositam salutarem doctrinam, omne genus haeresum ad suam usque aetatem persequitur ac refellit. I. 430. Cod. XXIV. §. I. Pars posterior Historiarum eius in libros duos divisa. 431. II.

NICETAE Byzantini philosophi & magistri, (illius fortasse, quem Caveus monachum facit circa ann. Chr. MCCC.) Capita syllogistica vigintiquinque de processione Spiritus Sancti contra Latinos. I. 415. XXII.

NICETAE Chariophylacis magnae Ecclesiae Constantinopolitanae, (forte eiusdem cum illo, qui postea Serrarum in Macedonia Archiepiscopus, ac tandem Heracleae Ponti in Thracia fuit Metropoli) Constitutio synodica de non faciendis nuptiis in septimo gradu. I. 9. LXXIX. Alia synodica sententia sub Michaelē Cerulario. 78. LVII.

NICETAE alterius Chariophylacis Nicaeni, incertae aetatis, Dissertatio, quo tempore, & quas ob causas a Constantinopolitana Ecclesia secesserit Latina. I. 263. VIII.

NICETAE cuiusdam Medici veteris, incertae aetatis, Collectio insignis Chirurgorum veterum. III. a pag. 53. ad pag. 93. Index Capitum DXVIII. quibus tota constat praedicta Collectio, per extensum relatus. Ib. a

pag. 57. ad pag. 78. Tria Carmina iambica in laudem Nicetae Collectoris. Ibid. a pag. 80. ad pag. 83.

NICETAE cuiusdam philosophi in Daphnin versiculi iambici. I. 28. LXX.

NICETAE Davidis, Paphlagoniae Episcopi, Rhetoris & Philosophi, qui circa ann. Christi DCCCLXXX. claruit, interpretatio, seu scholia in tetrasticha iambica S. Gregorii Nazianzeni. I. 207. XVII. Encomium in SS. Martyres. Cerycum & Iulittam. 446. XVI. Encomium in S. Apostolum Matthiam. 456. XXX.

NICETAE Eugeniani, illius nimirum, cuius exstat Poësis de *Chariclis & Drosillae amoribus*, Epistola ad Amasium grammaticum. II. 77. IX.

NICETAE Maronitæ, qui ex Chartophylace magnae Ecclesiae Constantinopolitanae, factus fuit Metropoli Thessalonicensis, & floruit saeculo post Christum duodecimo exeunte, Dialogi sex inter Graecum & Latinum de processione Spiritus Sancti. II. 114. II.

NICETAE S. passio. I. 514. XIII.

NICETAE Seidi, vel Sidenis, Latinorum adversarii, quem Leo Allatius circa saeculi post Christum natum duodecimi initia vixisse opinatur, de celebranda in die vigesimaquinta Martii Resurrectione Dominica Excerptum ex eius Sermone de Azymis. I. 263. IX.

NICETAE, primum quidem Serrarum in Macedonia prima Archiepiscopi, postea autem Heracleae Ponti in Thracia Metropolitæ, clari circa ann. Chr. MLXXVII. Catena SS. Patrum in quatuor Prophetas Maiores, cum senariis versibus in singulos praemissis. I. 19. seqq. Commentarii in sexdecim Orationes S. Gregorii Nazianzeni. 249. I. seqq. Expositio in Epistolas D. Pauli. 404. De Trinitate & Spiritu Sancto Excerpta ex eius Commentariis in Gregorium Nazianzenum. II. 600. Cod. XI. §. II. Cit. in collect. Capitum Asceticorum. I. 495.

NICETAE Stethari, sive Pectorati, monachi & presbyteri monasterii Studitani Constantinopoli, qui circa annum Christi MLIV. claruit, Centuriae tres Capitum Asceticorum. I. 262. III. Varia de eius vita & scriptis attinguntur. 262. in not. I. De Azymis, de ieiunio sabbati, & de nuptiis sacerdotum contra Latinos. 415. XXV. Collectio Capitum Asceticorum diversa ab aliis. 494. Cod. XXX. §. I.

NICIAS citat. in florileg. sententiar. I. 254.

NICIVS, Hermogenis filius, elephantis docilitate proposita, illius exemplo, ut ad bonam frugem revertatur, commonetur. I. 139. V.

NICOCLES cit. in florilegio sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

NICOLAI Hydruntini, qui sub Alexio IV. Angelo claruit circa saeculi duodecimi initia, & interpretis officio functus est in disputationibus inter Latinos & Graecos habitis rem. m. 2. li.

ligionis causa Constantinopoli, & alibi, Carmina iambica varia, nimirum in S. Barbaram, in S. Nicolaum, & in S. Petrum. I. 25. xxxi. seqq. In Montem Thabor, in S. Stephanum, in SS. Basilium, & Gregorium, in SS. Anempodistum, Aphthonium, Acindynum, Elpidiphorum, & Pegasium, in Deiparam, in S. Thomam, & in Praecursoris Decollationem. 28. lxxvi. seqq. Sermo in eos, qui inrident Graecos, propter illos, qui coronas imponunt desponsatis; & de synaxi, quae sit extra templum in sacra nocte resurrectionis Dominicae. 60. i. De barba non radenda. Ibid. ii. Disputationes, seu syntagmata tria in forma Dialogi Graecum inter & Latinum de iisdem argumentis, de quibus disputat Nicolaus Methonensis in suo triphci syntagmate, ex quo multa Hydruntinus decerpit, omnia Graece & Latine. Ib. iv. seqq. De sanctis Imaginibus. 62. viii. Quod non deceat mulieres introducere in sacrarium. Ib. ix. Prooemium in artem Laxeuterii, ex Romana in Graecam linguam ab ipso translatum, quum prius Chaldaice scriptum esset &c. III. 340. xii. Fragmentum disputationis inter Graecum & Latinum de processione Spiritus Sancti. 407. viii.

NICOLAI Methonensis in Peloponneso Episcopi & Metropolitae, Michaële Cerulario multo recentioris, quem ad duodecimum a Christo nato saeculum refert Fabricius, resolutio theologica institutionis Procli Lycii. I. 406. i. Quaestiones quaedam theologicae cum suis responsionibus, forte eiusdem. 407. ii. Syntagmata tria quorum primum agit de processione Spiritus Sancti; alterum de SS. Eucharistia in panem fermentato conficienda; tertium de ieiunio Latinorum in fabato, de coniugio sacerdotum, & quod in Quadragesima non sit perfecta Missa celebranda. Ibid. iii. iv. & v. Varia de eius vita attinguntur. 406. in not. 2. Cit. in thes. orthod. fidei. 434.

NICOLAI Secundini, Euboici, qui in Concilio Basileensi ann. mccccxxxi. & in Ferrariensi Florentiam translato ann. mccccxxviii. seqq. interpretem egit, versio graeca Tractatus illius, seu Quaestionis Iuliani Cardinalis Caesarini, *utrum licuerit, vel liceat apponere in symbolo vera, necne?* I. 534. ix. Epistola ad Andronicum Callistum. II. 482. xi.

NICOLAVS Presbyter occurrit in Catena SS. Patrum in Sacram Scripturam. I. 92.

NICOLAI Patriarchae Constantinopolitani, illius fortasse, qui cognomento *Grammaticus* dictus est, & ad Patriarchatum evectus est anno mxxxiv. synodicae responsiones ad quasdam quaestiones sibi propositas a Basilio Philippopolis Metropoli. I. 9. lxxx. Aliae responsiones synodicae ad varias quaestiones propositas a quibusdam Monachis extra Urbem habitantibus, una cum expositione Balsamonis. Ibid. lxxxvi.

NICOLAI Papae Quinti, Epistola ad Constantium Palaeologum ultimum Imperato-

rem Constantinopolitanum, a Theodoro Gaza e latino in graecum translata. I. 484. xv.

NICOLAI cuiusdam scriptoris antiqui, saeculi circiter undecimi, Carmina in laudem S. Gregorii Nazianzeni. I. 214. seq.

NICOLAI cuiusdam sacerdotis, quinque vel sex Epigrammata iambica argumenti ut plurimum sacri. II. 468. vii.

NICOLAVS quidam *ἐκ τῆς συνταγωγῆς* cit. in floril. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

NICOLAI Metropolitae Corcyrae, eius fortasse, qui sub Imperatore Alexio Comneno interfuit Episcoporum, & aliorum Procerum conventui habito circa instaurandum decretum unionis de sacrarum Imaginum cultu, versus iambici argumenti ut plurimum sacri. I. 29. lxxxvi.

NICOLAI S. Myrensis Episcopi Vita. I. 495. vii. & 507. iii. & 508. iii. & 511. vii. & 513. Cod. xix. §. i. Cit. in exposit. sacror. praecept. 100. Excerptum ex ipsa. 511. v. In eius festum Canon. 510. ii.

NICOMACHI Geraseni, philosophi Pythagorei, Platone multo iunioris, quum in eius Operibus non Platonis tantum & Eratosthenis, sed & Thrasylli mathematici, qui Augusto & Tiberio imperante claruit, mentio fiat, Introductionis Arithmeticae libri duo, cum scholiis marginalibus antiquis. II. 62. Cod. xxxv. Idem Opus cum Commentario Asclepii Tralliani, & glossis interlinearibus. 472. ix. Cit. in violar. compos. I. 549. Vide *Arithmeticae Theologumena* in serie philosophorum Anonymorum supra pag. 458.

NICOMEDIS poetae, seu, ut alii volunt, Bassi Epigramma in Hippocratem. II. 382. xii. Vide *poetas anonymos* supra pag. 453. sub finem.

NICONIS monachi Rhaichensis Palaestini, qui sub Constantino Duca A. mxx. floruit, Pandectes de interpretationibus divinarum mandatorum, Capitibus constans sexaginta tribus. I. 92. seqq. (ubi, quum nondum auctoris nomen innotuisset, tamquam *ἀδίστατον* recensuimus.) Alius Pandectes a superiore diversus. 435. Cod. xxvi. Eius mentio fit. II. 603.

NICONIS monachi cuiusdam, forte eiusdem, de quo supra, Capita quaedam ascetica. II. 602. ii.

NICOSTRATVS cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

S. NILI discipuli S. Ioannis Chrysostomi, & ex Praefecto urbis Constantinopolitanae monachi & Abbatis, qui circa ann. Christi ccccxl. obiit, ad Olympiodorum Praefectum Epistola. I. 360. xvi. De philosophia secundum Christum. 414. xi. & 420. iv. De oratione Capita centumquingenta tria. 414. xii. & 420. vi. Admonitio ad Monachos. 420. viii. & 472. xix. De octo malitiae spiritibus. 420. v. & 472. xx. Ad Characterum presbyterum crudeliter invehentem in pec-

peccantes. 473. XXI. Ad iuniores monachos instructio. 426. VII. De cogitationibus Capita vigintitria. Ibid. IX. Sermo, quod iis, qui exercentur in urbibus, praestantiores sint quiescentes in eremis. Ibid. X. Ad Monachum admonitiones in Capitibus quinquaginta tribus. Ibid. XI. Capita diversa septuagintaquinque. Ibid. XII. Sententiae abducentes hominem a corruptibilibus, & incorruptibilibus unientes. Considerationes. Epistolae CCCL. Sermo ad Eulogium monachum. Tractatus alter ad eundem. Ad Magnam Diaconissam Ancyrae de voluntaria paupertate. Capita sexagintaduo. Capita alia trigintatria. Admonitiones ordine alphabetico. Aliae sententiae secundum alphabetum. Item sententiae aliae. Narratio de Pachon patiente bellum meretricium, & vincente. 421. a §. XIII. ad §. XXIV. inclusive. In occisionem Sanctorum Patrum in Monte Sina & Rhatho. 421. XXV. & 515. VI. Alia Capita asctica, tetrasticha scilicet elegiaca nonagintaquinque. 422. XXVIII. Ex eius secundo Sermonem in Pascha Excerptum. II. 665. XXV. Testimonium de Spiritu Sancto. III. 324. XX. Occurrit in Catena in Psalmos. I. 34. in Iobum. 52. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 99. in florilegio sententiar. 254. & in collect. Capitum Asceticor. 495.

NONNI Panopolitae, qui saeculo post Christum quinto floruit, Paraphrasis in Evangelium S. Ioannis. I. 225. CXLV. Dionysiaca libris quadraginta octo, cum inscriptionibus in singulos disticho comprehensis. II. 141. II. Ipsi tribuantur explicationes fabularum, quarum meminit S. Gregorius Nazianzenus in nonnullis Orationibus. I. 206. in not. Vide *Gregorius Nazianzenus*.

NONNOSI, Christiani scriptoris, qui sub Iustiniano Imp. variis legationibus perfunctus est, passio SS. Arethae, & sociorum. I. 459. XIII.

NVMENII Apameensis, Pythagorei philosophi, qui saeculo post Christum secundo floruit, fragmentum de Ente. I. 496. III. De secunda causa. Ibid. VII.

O.

OBRIMVS citat. in violar. compos. I. 549.

OCELLI Lucani, cuius nepotes convenisse se scribit Archytas in Epistola ad Platonem, de Universi natura libellus. III. 377. Cod. XXXII.

OECVMENII incertae aetatis scriptoris, sed iudicio ac perspicuitate commendabilis, Commentarius, seu Catena in Epistolam S. Iacobi Apostoli. I. 354. In Acta Apostolorum. 362. In Epistolas Pauli. 362. 404. 473. 474. & 551. I.

OENOPIDIS de Nili adscensu, seu adlutione sententia. II. 583. II. & 610. VI. Cit. in violar. compos. I. 549.

OLYMPIADES cit. in violar. comp. I. 549.

OLYMPIODORVS Diaconus Alexandrinus, incertae aetatis scriptor, Anastasio tamen Sinaita, a quo saepius laudatur antiquior, occurrit in Catena in Hieremiam. I. 20. v. in Iobum. 52. in Psalmos. 91. in Parabolas Salomonis. 291. & in Ecclesiastem. 494. Cit. in florileg. sententiar. 254.

OLYMPIODORI Thebani, sive Thebis Aegyptiis oriundi, magni philosophi Platonici Alexandrini, religione Gentilis, qui saeculo post Christum quinto sub Imp. Theodosio iuniore floruit, in quatuor Aristotelis Meteorologicorum libros Commentarius, in Lectiones LI. distributus. III. 244. XX. & 283. I. Ad Petaium Armeniae regem de divina & sacra arte lapidis philosophorum. 352. XIX. & seqq.

ONOSANDRI, Platonici philosophi, Strategicus, sive de Imperatoris institutione liber, initio mutilus, ad Q. Veranium, illum forte, de quo meminit Tacitus, unde de Onosandri aetate coniecturam facere licet. II. 232. XXII.

OPPIANI Cilicis, qui saeculo post Christum tertio floruit, Halieutica, sive Poëma de Piscatione libris quinque ad Antoninum Caracallam, cum Auctoris Vita in principio, & scholiis marginalibus. II. 77. I. & 120. II. & 142. IX. & III. 365. I. & 369. Cod. XXVI. & 378. Cod. XXXIII. Eiusdem Cynegetica, sive de Venatione Poëma libris quatuor ad eundem Antoninum Caracallam, cum perpetua paraphrasi graeca prosaica Eutecni Sophistae ad marginem, adhuc inedita, cuius prooemium versibus iambicis octo, & quatuor hexametris constat. II. 78. II. Idem Opus de Venatione cum poëtae tantummodo Vita in principio. 99. IV. & 142. VIII. & III. 365. II.

ORATIONES, seu Troparia ad Sanctos. I. 509. V.

ORDO servandus circa eos, qui a Manichaeis ad Christianorum fidem accedunt. I. 400. XII. Item de Hebraeis ad Christianorum fidem accedentibus. 401. XLIV. Item de Athinganis. Ibid. XLV. Item de aliis haereticis. Ibid. XLVI.

ORGIAS cit. in florileg. sententiar. I. 254.

ORIBASII Pergamenis, qui saeculo post Christum quarto, Imperatoris Iuliani Apostatae fuit medicus, familiaris & promotor ad Imperium, Excerpta varia ex magno LXX. Librorum Syntagmate Medico, nimirum ex Galeno & Heliodoro de fracturis; item ex Galeno de fracturis in capite; ex Heliodoro de cranii carie; ex Archigene de sanguine subtercurrente, & de futurarum disunctione; ex Antyllo de hydrocephalis; ex Heliodoro de osse excrecente, & de capillis fluentibus. III. 84. a §. VIII. usque ad §. XVI. Eiusdem de luxatis ex Galeno. 86. XVII. De laqueis & fasciis ex Heracle, Galeno, Heliodoro, Diocle, Hippocrate, Amynta, Apollonio, & Menecrito. 87. a §. XXII. ad §. XXXIV. De differentia repositionum ex Heliodoro, Galeno,

no, Nymphodoro, Apellide, & Rufo. 88. a §. xxxv. ad §. xl. Synopsis medica ad filium suum Eustathium libris novem. 116. I. & seqq. & 118. I. & seqq. De fractis & luxatis libri duo ab Ant. Cocchio editi Gr. & Lat. 134. Cod. xxxii.

ORIGENIS Adamantii, presbyteri Alexandrini, qui saeculo post Christum tertio maxime claruit, & post praeceptorem suum Clementem Alexandrinum, magister Catechesarum fuit, Excerptum de variis sacrae Scripturae versionibus. I. 87. II. Philosophumena. 444. xvii. Philocalia. 540. Occurrit in Catena in Ezechielem. 21. VI. in Psalmos. 34. 91. in Iobum. 52. in quatuor Evangelia. 159. & 161. in Acta Apostolorum, & Epistolas Pauli. 363.

ORPHEI Thracis, unius ex Argonautis, qui saeculo ante Christum decimotertio floruit, de terraemotibus liber, sive prognostica de significationibus terraemotuum, versibus heroicis. II. 119. xxvi. Argonautica. 204. Cod. xlv. §. II. & 691. III. Hymni ad Musaeum, plures quam editi. 205. III. Ad Musaeum Carmen. 691. IV. Hymni octoginta sex. 691. V. Cit. in violar. composit. I. 549.

P

S. PACHOMII Vita. I. 505. xx. Cit. in exposit. sacror. praecept. 100. Parapomene ex eadem. 505. xxiv.

PACHYMERIS Georgii, Constantinopoli quidem oriundi, sed Nicaeae nati, Proteclici Magnae Ecclesiae & Dicaeophylacis Aulae Constantinopolitanae, qui circa annum Chr. mcccxl. obiit, Paraphrasis in Dionysii Areopagitae Opera. I. 289. Excerpta tria ex eius paraphrasi in universam Aristotelis philosophiam. III. 284. III. Idem Opus integrum, sive Compendium philosophiae ex mente Aristotelis libris constans duodecim, titulis quadraginta octo, capitibus ducentis triginta octo. 285. Cod. II. & 365. Cod. xxii. ubi prolegomena quaedam praecedunt circa divisionem locorum dialecticorum iuxta Boetium, Aristotelis vita, & ipsius Pachymeris dodecastichon iambicum ad Eumorum, cui Opus hoc est inscriptum. Commentarius in Aristotelis libros octo de physica auscultatione. 385. Cod. v. Heroici quidam versus in laudem dicti Operis Aristotelici. Ibid.

PAEANII, incertae aetatis scriptoris, Eutropio tamen non multo iunioris, qui Valentis Augusti tempore claruit, Metaphrasis in Eutropii Romanam Historiam. II. 663. xxi.

PAEDARETVS cit. in violar. composit. I. 549.

PAETVS. Vide Hippocrates.

PALAEPHATI Atheniensis, antiquissimi scriptoris, sed incertae aetatis, de incredibilibus historiis libellus. II. 319. Cod. xx. §. I. & 609. III.

PALAMAE Gregorii, Archiepiscopi The-

salonicensis, qui saeculo post Christum decimoquarto floruit, Consutationes Inscriptio-num Ioannis Vecci Patriarchae Constantinopolitani. I. 483. IV. Orthodoxae fidei confessio. II. 532. XIII. Hunc insectatur Ioannes Cantacuzenus. I. 342. Item Auctor Anonymus. 357. Vide Cantacuzenus Ioannes, Nicephorus Gregoras, & Veccus Ioannes.

PALLADAE poetae sub Valentiniano & Valente Imp. clari, ad Grammaticos Homeri interpretes Epigramma octastichum. II. 128. Cod. v.

PALLADII Galatae, Episcopi Helenopolitani discipuli & familiaris S. Ioannis Chrysostomi, Dialogus de vita praeceptoris sui. I. 411. xv. Excerpta ex eodem. 206. Cod. vi. & 506. xxvii. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 100.

PALLADII iatrosophistae, Galeno, quem laudat, iunioris, Excerptum de cibo & potu. III. 47. v. Scholia in Hippocratis libros de fracturis. 92. LII. Scholia in Galeni librum de sectis. 99. x. Fragmentum sextae & septimae sectionis eius scholiorum in Hippocratis librum sextum de morbis popularibus. 170. ix. In dictum Hippocratis librum scholia integra, in sectiones octo distributa. Ibid. i.

Παλλ, titulus cuiusdam Libri Apotelesmatici. II. 58. II.

PAMPHILI presbyteri Caesareensis ac Martyris, qui anno Christi cccrx. sub Maximino Imp. passus est, ex Apostolorum synodo Antiochena Canones novem. I. 467. II.

PAMPHILI monachi, auctoris Fabricio ignoti, Oratio encomiastica in S. Soteridem virginem & martyrem, cum aliquibus versibus heroicis praemissis in eiusdem virginis laudem. I. 284. xxiii. & xxiv.

PANCHARII astrologi, incertae aetatis, de decubitu infirmorum prognostica. II. 26. VI. Epitome de eodem argumento. 59. III.

PANTALEONIS Diaconi & Chartophylacis magnae Ecclesiae Constantinopolitanae, qui deinde Λατινόφων, Dominicanorum Ordini se adscripsit anno mcccii. Encomium in S. Michaellem Archangelum. I. 425. IV. Narratio miraculorum eiusdem. Ibid. v. & 503. ix. & 520. xii. Encomium in exaltationem S. Crucis. 520. VIII.

PANTELEEMON laudatur ab Ioanne Geometra. I. 23. VI.

PANYASIS cit. in violar. comp. I. 549.

PAPPI Alexandrini philosophi, qui saeculo post Christum quarto exeunte floruit, in quintum & sextum librum Mathematicae Ptolemaei Constructionis/Commentarius. II. 36. VI. & VII. Forte eiusdem est Hemerodromium de iis, (nempe astris) quae res gubernant & administrant. 61. XIV.

PASCHALES quaedam Tabulae. I. 56. III. & II. 311. XIX. & 370. XXI. Vide Aftronomos Anonymos supra p. 456. & 457.

PASTOR occurrit in Catena in septem Epistolas Catholicas. I. 102.

S. PATAPII Vita. I. 508. Cod. x. §. v. & Cod. xi. §. v.

PATRICHII Ararei, quem Fabricius *Ararsum* vocat, incertae aetatis scriptoris, ex Oratione, quae inscribitur *Oceanus*, Excerptum. III. 293. III.

PATROCLES cit. in violar. composit. I. 549.

PAVLLI Aeginetae Medici, qui post medium saeculi a Christo nato septimi, tempore Constantini Pogonati claruit, Artis Medicae compendium libris septem. III. 46. I. & 130. Cod. xxvii. & 132. I. De fracturis, & quae sint earum differentiae. 90. XLVI. Fragmentum ex libro primo artis Medicae. 119. XII. Ex libro sexto artis Medicae Capita quaedam excerpta de fracturis. 122. I. Ex libro quinto & septimo eiusdem Operis alia Capita excerpta. 123. II. Ex aliis libris alia Capita. 124. III. Ex libro septimo Caput vigesimum quintum de succedaneis. 127. II. & 145. XII. & 156. VI. & 159. IV. & 165. VII. Ex eodem libro Caput vigesimum sextum de mensuris & ponderibus. 127. IV. & 156. VI. & 165. VI. Institutionum medicarum liber sextus chirurgica continens. 128. Cod. xxiv. §. I. Artis Medicae libri tres posteriores, nempe quintus, sextus, & septimus. 129. Cod. xxvi. Eiusdem Operis libri quatuor priores. 131. Cod. xxix. Ex libro quinto Capita quaedam excerpta. Ibid.

PAVLLI Alexandrini Astrologi, qui saeculo post Christum natum quarto floruit, Introductio in Astrologiam Apotelesmaticam, cum scholiis anonymi ad marginem (quorum tamen auctorem putat Fabricius vel Apomafarem, vel Stephanum Atheniensem.) II. 18. VII.

S. PAVLLI Apostoli Epistolae quatuordecim cum expositione SS. Patrum. I. 473. 474. 475. & 486. I. Glossarium in eisdem Epistolas. 437. II. Eiusdem Acta. 393. & 445. IX. & 496. XIX. & 511. XXI. Constitutiones de Canonibus Ecclesiasticis. 396. VII. & 469. XVI. seqq. Vide SS. *Petrus & Paulus*.

PAVLLI Emeseni, & aliorum SS. Patrum auctoritates ad intelligendum, quomodo dicamus *Deum crucifixum*, *Deum passibilem* &c. II. 114. III.

PAVLLI Silentiarii, qui saeculo post Christum sexto floruit, semiambi in Thermas Pythias, cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus, forte Manuели Moschopuli. II. 256. XIII. & 390. XIV. & 464. II. & III. 110. XLV.

PAVLLI Thebaei Vita. I. 417. IX. & 515. I.

PAVSANIAE, Cappadocis Caesariensis, Historici, qui sub Imp. Hadriano, Antonino Pio, & Antonino Philosopho floruit, Graeciae historica ac geographica Descriptio libris decem cum notis marginalibus. II. 306. Cod. x. & xi. Cit. in violar. comp. I. 549.

PAVSANIAE cuiusdam proedri, auctoris Fabricio ignoti, Oraculum. in Trallibus inventum. II. 534. XXX.

S. PAVSI Vita cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 100.

PEDANIVS Dioscorides. Vide *Dioscorides*.

PEDIASIMVS. Vide *Ioannes Diaconus*.

PELAGII, philosophi Chemici, incertae aetatis, de divina & sacra arte faciendi auri liber. III. 353. XXVI. & seq.

PELOPIDAS cit. in florileg. sentent. I. 254.

PERIANDRI Corinthii, unius e septem Graeciae Sapientibus, Epistola ad sapientes Delphis congregatos. II. 491. VII. Altera ad Procleum Epidauriorum tyrannum. Ib.

Bius Apophthegmata quaedam. III. 320. X. Cit. in violar. comp. I. 549. & in sententiar. collect. III. 320. X.

PETOSIRIDIS, philosophi Aegyptii antiquissimi, Canon astrologicus. II. 59. IV. Ad Regem Aegypti Nechepso Epistola de mense bono & malo. Ibid. VII. Alia ad eundem Epistola astronomica de vita & morte humana. III. 343. XIV.

S. PETRI Apostoli in τῆς παραδόσεως πρὸς Κλήμεντα τὸν αὐτοῦ μαθητὴν. I. 361. XXV.

In eius Catenas Sermo, 417. XVI. & 515. VIII. Vide *Biblia Sacra*.

SS. PETRI & PAVLLI Apostolorum Constitutiones. I. 396. VIII. seqq. & 469. XVII. & 477. I. Passiones. 445. IX. & 496. XIX. & 511. XXI. Acta eorundem, ac SS. Perpetuae ac Pudentianae. 393. II. Vide *Biblia Sacra*.

S. PETRI Episcopi Alexandrini, & Martyris, qui passus est anno Christi cccxi. Canones de poenitentia. I. 47. XX. & 73. XXV. & 399. XXXVI. & 468. VI. Ex Sermone de Paschate Excerptum. 73. XXVI. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 99.

PETRI Hispani, Ordinis Dominicani scriptoris, medio circiter saeculo XIII. clari, Dialectica. III. 20. I.

PETRI Patriarchae Antiocheni ad Michaellem Cerularium Patriarcham Constantinopolitanum electum anno MCLIII. vel MCLIV. Epistola responsiva. II. 413. XXII. Ad Ioannem Episcopum Tranensem in Apulia alia Epistola. Ibid. XXIII. Ad Patriarcham Alexandrinum Epistola. Ibid. XXIV. Ad Patriarcham Hierosolymitanum Epistola. Ibid. XXV. Ad sanctissimum Romae Papam (sc. Leonem IX.) Epistolae duae. 414. XXVI. & XXVII.

PHALARIDIS Agrigentiorum Tyranni, qui saeculo ante Christum sexto floruit, Epistolae tredecim. I. 489. VII. Epistolae nonaginta septem. II. 97. XII. Epistolae septuaginta octo. 180. IV. Eiusdem Epistolae septuagintaquatuor. 248. XI. Omnium eiusdem Epistolarum in Collectione Ciucianna editarum duplex elenchus, alter iuxta seriem editionis, alter alphabeticus. Ibid. a pag. 247. ad pag. 255. Epistolae quadraginta una. 298. XIV. Epistolae triginta una. 334. LXI. & 434. XIX. Epistolae centum triginta novem. 350. I. Epistolae sexdecim. 352. XXIII. Epistolae centum vigintiquatuor. 443. Cod. VI. §. I. Epistolae centum vigintiseptem. 454. I. Epistolae centum quadraginta octo.

octo 492. xviii. Cit. in viol. comp. I. 549.

PHANOCLES, &

HERECRATES citantur in violar. comp. I. 549.

HERECYDIS Syrii philosophi antiquissimi, Pythagorae praeceptoris, Epistola ad Thaletem. II. 491. xl. Cit. in violar. comp. I. 549.

PHILARETI medici, quem Fabricius ait eundem esse cum Philotheo, seu Theophilo iatrosophista, qui Heraclii Imp. temporibus claruit, de pulsum scientia liber. II. 526. viii.

PHILELPHI Francisci, Tolentinatis, viri graeca ac latina eruditione clari saeculo post Christum decimoquinto, Epigrammata *ἑπτὰ* septem. II. 335. Cod. ii. Psychagogia, sive de animi recreatione libri tres, varia continentes Carmina, partim elegiaco, partim sapphico metro conscripta ad diversos aetatis suae viros ac Principes, quorum nomina singillatim recensentur. 450. Cod. xv. Ad Alphonsum Regem Elegia. 452. Ad Bessarionem Cardinalem Nicaenum ode sapphica. 453.

S. PHILEMONIS Vita cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 100.

PHILEMONIS Attici Grammatici, incertae aetatis, fragmentum lexici. III. 429. x.

PHILEMON quidam cit. in floril. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

PHILES Manuelis, Ephesii, qui saeculo post Christum XIII. exeunte, vel ineunte XIV. floruit, Carmina varia. II. a pag. 147. ad p. 172. Horum Carminum longiora sunt: Erhopsia dramatica de laudibus Ioannis Cantacuzeni. 147. i. Carmen de Animalium proprietate. 150. xxiii. Carmen de se ipso, seu de laudibus diversarum artium. 166. clxxxvi. Monodia in despotam D. Ioannem Palaeologum. 168. ccviii. Hominis cum Anima Dialogus. 169. cxxi. Carmen de Elephante ad Imperatorem. Ib. cxxii. Plurima autem Imperatori, & aliis Aulae Constantinopolitanae Magistratibus inscripta sunt; necnon ferre innumera in Deiparam, & in Sanctos terrasticha. In SS. Apostolos Petrum & Paulum se invicem intuentes ac ferme colloquentes tetrastichum iambicum. 368. xiii. In Pachymerem versus iambici sepulcrales centum. III. 366. ii. Cit. in violar. compos. I. 549.

PHILETAS cit. in violar. compos. I. 549.

PHILIPPI Macedonum Regis ad Senatum & populum Atheniensem Epistola. II. 495. xxx. & 497. Cod. x. & 536. xi. & 544. xi. & 571. viii. & III. 419. viii. Cit. in floril. sentent. I. 254. in exposit. sacror. praeceptor. 436. & in violar. compos. 549.

PHILIPPIDES,

PHILISCVS, &

PHILISTION cit. in floril. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549. Vide *Menander*.

PHILISTVS cit. in florileg. sententiar. I.

254.

PHILONIDES cit. in violar. compos. I. 549.

PHILONIS Iudaei, natione Alexandrini, de genere sacerdotum, qui Legatus a suis Romam missus est ad Imp. Caium Caligulam anno Christi quadragesimo, ac deinde iterum ad Imp. Claudium, sacrarum legum allegoriae post sex dierum opus liber primus. I. 487. i. & II. pag. 631. vii. & viii. Sacrarum allegoriarum liber tertius, in Codice secundus nuncupatus. I. 487. ii. & II. 633. xvi. De sacrificiis Abel, & Cain. I. 487. iii. & II. 632. x. De Cherubim, & flammeo gladio. I. 487. iv. & II. 632. ix. De agricultura. I. 487. v. Quod Deus sit immutabilis. Ibid. vi. & II. 633. xiv. De Gigantibus liber. I. 487. vii. & II. 633. xiii.

Vita sapientis per doctrinam perfecti, sive de legibus non scriptis, hoc est Abrahamo. I. 487. viii. & II. 631. v. De migratione Abrahami. I. 487. ix. De congressu quarendae eruditionis gratia. Ibid. x. De eo, quod a Deo mittantur somnia. Ibid. xi. De mundi creatione secundum Moysen. Ibid. xii. & II. 632. xi. De Decalogo, & de specialibus legibus, quae referuntur ad singula Decalogi Capita. I. 487. xiii. xiv. xv. xvi. & xvii. De vita Moysis libri tres. 488. xviii. seqq. & 491. Cod. xxiii. & II. 630. i. seqq. De virtutibus, fortitudine, pietate, humanitate, & de poenitentia. I. 488. xxi. & 491. Cod. xxiii. & II. 631. vi. Vita viri civilis, seu de Iosepho. I. 488. xxii. & 491. Cod. xxiii. & II. 631. iv. Quod liber sit quisquis virtuti studet. I. 488. xxiii. De vita contemplativa, sive supplicum virtutibus. Ibid. xxiv. Adversus Flaccum. Ibid. xxv. De virtutibus & legatione ad Caium. Ibid. xxvi. De mundi incorruptibilitate. Ibid. xxvii. De plantatione Noë liber secundus. Ibid. xxviii. Quis sit rerum divinarum heres. 491. Cod. xxiii. Ex eius Operibus Excerptum de secunda causa. 496. iv. De vita Moysis liber primus. 509. i. Excerpta quaedam, moralia ut plurimum praecepta continentia. II. 353. xxviii. Sententiae quaedam. 447. Cod. xi. §. ii. De mercede meretricis non accipienda in sacrarium. 632. xii. De decem Oraculis, seu sacrarum allegoriarum liber secundus. 633. xv. Eiusdem Opera omnia. III. 267. i. seqq. Excerptum historicum. 430. xv. Occurrit in Catena in Psalmos. I. 34. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 99. in florileg. sentent. 254. & in violar. compos. 549.

PHILONIS mulier cit. in florileg. sentent. I. 254.

PHILOPONI Ioannis Alexandrini Grammatici, & Philosophi, qui saeculo post Christum sexto floruit, Commentarius in decem Aristotelis Praedicamenta. I. 493. vii. ubi praecedat Aristotelis vita; & iterum III. 4. viii. & 14. Cod. xxiii. & 25. iii. Libellus de usu

usu astrolabii &c. II. 33. IX. & 39. I. & 55. IV. De diversis accentibus, seu de vocibus, quae pro diversa significatione diversum accentum accipiunt, per alphabetum. 373. IV. & 458. VI. & 545. V. Commentarius in secundum librum Analyticorum posteriorum Aristotelis, in fine mutilus. III. 9. Cod. XV. ubi sub Anonymi titulo innuimus. Commentarius in duos Aristotelis Analyticorum posteriorum libros. 16. I. & II. & 240. XV. Commentarius in duos Aristotelis Analyticorum priorum libros ex confabulationibus Ammonii. 26. V. & VI. & 35. Cod. XVII. §. III. & 37. Cod. XX. & 240. XIII. Scholion in librum secundum priorum Analyticorum. 28. IX. In primum librum Analyticorum priorum scholia & adnotationes e congressibus Ammonii Hermeae. 37. II. In quinque Porphyrii Voces Commentarius. 237. III. In tres Aristotelis de Anima libros Commentarius. 243. XIX. In primum Meteorologicorum Aristotelis librum Commentarius, libris tribus digestus. 244. XXI. In libros duos de generatione & interitu Commentarius. Ibid. XXII. In partem physicae Aristotelis Auscultationis Commentarius. 245. XXIV. In librum quartum integrum dicti Operis Aristotelici Commentarius. 386. Cod. VI.

PHILOSTORGII Cappadocis Historici, Carterii & Eulampii filii, qui saeculo post Christum quinto ineunte claruit, Excerpta duo ex eius Ecclesiasticarum Historiarum Epitome. II. 661. IX.

PHILOSTRATI Flavii Lemnii Sophistae, qui saeculo post Christum tertio floruit, Imaginum liber primus, cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus Manuelis Moschopuli. II. 246. V. & 463. Cod. XXIII. §. I. In eisdem Imagines technologia, seu particularis expositio Maximi Planudis. 246. VI. Eiusdem Philostrati Heroica, a latina in graecam linguam translata per eundem Maximum Planudem, cum glossis & scholiis. 247. VIII. Epistolae Amatoriae quinquagintatres. 247. IX. & 455. VI. Imaginum libri duo. 319. Cod. XX. §. II. & 444. Cod. VII. & 457. Cod. XVIII. §. II. & 479. III. & 573. III. cum scholiis; & 646. IV. Imagines quaedam cum exercitationibus in eas grammaticis, & scholiis marginalibus. 371. XXX. Imagines tres. 392. XIX. De Apollonii Tyanei Vita libri octo, Venetiis editi apud Aldum MDI. in fol. 445. Cod. IX. §. I. Vita Iocratidis. 446. Cod. X. & 457. Cod. XVIII. §. III. Heroica. 456. Cod. XVII. & 457. Cod. XVIII. §. I. & 464. III. ubi sunt etiam scholia; & 479. I. & 574. IV. cum scholiis; & 646. III. Excerptum quoddam, fortasse ex eius Vitis Sophistarum. 457. Cod. XVIII. §. II. Imaginum libri duo, Venetiis impressi MDIII. in fol. apud Aldum. 471. Cod. XXVIII. §. I. Heroica typis impressa, ut supra. Ibid. III. Vitae Sophistarum impressae, ut supra. Ib. V. Eadem Vitae manuscriptae. 527. III. & 646. II. Imagines quaedam. 545. XXIV.

Epistolae decem & octo. 550. IV. Excerpta ex eius Vitis Sophistarum. 569. XI. Vita Apollonii Tyanei libris octo cum scholiis. 644. Cod. XXVI. & 645. I. & 648. Cod. XXXIII. Ex dictae Vitae libro octavo Excerptum. III. 100. V. Excerptum quoddam breve de epistolico charactere. 396. XVI. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. in violar. compos. 549. & in alia sententiar. collect. III. 325. XXII.

PHILOSTRATI iunioris, qui & ipse Lemnius, & prioris sororis filius fuit, Imaginum liber unus typis impressus Venetiis in aedibus Aldi MDIII. in fol. II. 471. Cod. XXVIII. §. II. Idem liber Imaginum manuscriptus. 479. II.

PHILOTHEVS cit. in Opere Anonymi contra Palamam. I. 358.

PHILOXENVVS cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

PHLEGON Trallianus. Vide *Anonymos historicos* supra pag. 463.

PHOBENI Georgii, Dicaeophylacis Thesalonicensis, incertae aetatis, explicatio quarundam rerum in iure obscuriorum, vel duplicem sensum habentium. II. 534. XXVIII.

PHOCION cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. comp. 549.

PHOCYLIDIS. Milesii poetae ae philosophi, saeculo ante Christum sexto clari, poema admonitorium. I. 490. II. & II. 92. IV. & 143. XVIII. & 261. XXII. cum pentasticho iambico in principio; & 327. VI. & III. 104. X. Idem poema, in fine mutilum. II. 143. XVII. Cit. in violar. comp. I. 549.

PHORNTI, seu CORNTI Stoici philosophi, praeceptoris Persii & Annaei Lucani poetarum, qui a Nerone in Insulam relegatus & prope occisus est, de Deorum natura libellus, in fine mutilus. II. 118. XXIV. Idem integer. 320. III. & 371. XXVIII. & 448. Cod. XIII. §. I. & 609. II. De Cometis brevis Tractatus, forte eiusdem. 449. II.

PHOTII Archiepiscopi Constantinopolitani, viri quidem doctissimi, sed turbulentissimi, qui saeculo post Christum nono floruit, Canonicae Constitutiones super diversis criminibus. I. 48. XLIII. Epistolae quinque. 79. LXXIV. Argumentum Poëmatum Eudociae Augustae de Martyrio S. Cypriani a nobis reperti. 226. seqq. Excerpta ex octavo Titulo, quae continent Constantini Magni Imp. Donationem factam Sylvestro Papae. 361. XXVIII. In Nomocanonem Prologus. 395. I. Excerpta ex eius Operibus, in quibus agitur de processione Spiritus Sancti. 407. III. Epistola ad Nicolaum I. Papam. 408. VI. Epistolae duodecim. II. 184. VI. Earumdem tituli, ac varii defectus recensentur. 393. XXIII. Epistolae vigintiquinque. 393. XXIII. Capita undecim syllogistica contra Latinos de Spiritu Sancto. III. 324. XX. Cit. in thes. orthod. fidei. I. 434. & in locis Communibus S. Maximi. 440. I.

PHRYNICHII Arabii, Sophistae Bithyni, N n Mar-

Marco Antonino & Commodo eius filio imperante clari, Selectio vocum Atticarum. I. 147. ix. & II. 370. xx. Epistola ad Cornelianum, quae eius Operi de selectione vocum Atticarum praefigi solet, II. 370. xxii. Ex eius scriptis Excerptum de recta verborum significatione, 390. xv.

PHRYNICHVS *μετ' ἡρώδης* cit. in violar. compos. I. 549.

PILATI Pontii relatio ad Tiberium Imp. de Iesu Christo. I. 362. vi.

PINDARI Thebani, poetae lyrici, qui saeculo ante Christum quinto floruit, Olympionicae Odae cum scholiaste perperuo ad marginem. II. 81. iii. Ex eiusdem Olympionicis fragmenta quaedam, 128. Cod. v. Olympionicae Odae quatuordecim cum prolegomenis, scholiis marginalibus & glossis interlinearibus. 178. Cod. xxxiii. §. i. & 195. Cod. xxxv. §. i. & 197. ii. & 199. ii. & 203. Cod. xliv. §. i. Pythionicae Odae duodecim item cum scholiis & glossis. 179. ii. & 196. ii. & 199. iii. Olympionicae Odae quatuordecim, Pythionicae duodecim, Nemeonicae undecim, & Isthmionicae octo, quarum postrema decem versibus longior est, quam in edit. 202. Cod. xli. §. i. ii. iii. & iv. & 209. i. seqq. cum scholiis, glossis & argumentis. Pythionicae Odae priores duae. 204. Cod. xliv. §. ii. Cit. in violar. compos. I. 549.

PIRITHOVS, &

PISANDER citantur in violar. compos. I. 549.

PISIDAE Georgii, Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Diaconi, Chartophylacis atque Referendarii, qui circa annum Christi pccxxx, floruit, Hexaëmeron, seu Opus sex dierum versibus iambicis. I. 23. vii. In quemdam Regem distichon iambicum. 28. lxxv. Vita & martyrium S. Anastasii Persae, 412. xvi.

PISISTRATI, Atheniensium tyranni, qui saeculo ante Christum sexto claruit, Epistola ad Solonem. II. 491. ii.

PISONIANVS Dio cit. in florileg. sentent. I. 254. & in viol. comp. 549.

PITTACI Mitylenaei philosophi Epistola ad Croesum. II. 491. v. Apophthegmata quaedam. III. 320. x. Cit. in florileg. sent. I. 254. & in viol. compos. 549.

PLANVDIS Maximus, monachi Constantinopolitani, saeculo post Christum decimo-quarto clari, libellus de processione Spiritus Sancti contra Latinos. I. 483. vi. Forte eiusdem est prooemium quoddam in versionem alicuius Operis D. Thomae Aquinatis. 513. iv. Eius nomen adscriptum legitur Excerptis quibusdam geometricis. II. 19. Cod. viii. De verborum constructione libellus cum glossa interlineari. 94. iii. & 268. xlviii. & 393. xxi. & 471. Cod. xxix. §. i. & 545. i. & 575. xiii. Graeca versio Catonis distichorum paraeneticorum. II. 135. ii. & alibi. Vide Cato. - Epistolae quaedam. 142. xvi.

In Philostrati Imagines technologiae, seu particulares quaedam expositiones. 246. vi. Philostrati Heroicorum = latina in graecam linguam translatio. 247. viii. Sententiae, & Epigrammata ex iis, quae Maximus Planudes collegit, excerpta cum scholiis. 256. xiii. De Grammatica dialogus inter Palaetium & Neophronem, in fine mutilus. 268. xlvii. & 388. iv. Idem dialogus integer. 295. i. & 369. xvii. & 575. xii. Epistolae vigintitres, quarum prima, & postrema mutilae sunt. 299. xxii. Epistolae CXXI. cum singularum titulis ac principiis. 321. seqq. Eaedem alphabetico ordine digestae. 325. seqq. In sepulturam Corporis D. N. I. C. Oratio. 327. ii. & 566. xxiv. In Apostolorum principes, Petrum & Paulum. 327. iii. In S. Diomedem martyrem. Ibid. iv. Laudatio hiemis. Ibid. v. Epigrammata duomoralia versibus politicis. 368. vii. Epimerismata, Opus, cui titulus est litteris arcani-exaratus. 368. xii. In novercam tetraastichum elegiacum. 369. xiv. Vita S. Mariae Aegyptiacae versibus heroicis viginti. Ib. xv. Alia duo Epigrammata. Ibid. xvi. Graeca versio libelli M. Tullii Ciceronis de Memoria artificiali. 387. xi. Graeca versio Somnii Scipionis a M. T. Cicerone descripti. Ib. xv. Excerptum quoddam grammaticale. 532. xviii. Collectio proverbiorum popularium. 550. iii. Epistola ad Philanthropenum. 551. vi. Vita Aesopi, eius Fabulis praemissa edit. Venet. in 4. sine anni indicio. 608. Cod. xvii. Vita Aesopi manuscripta. 689. Cod. xxxi. Graeca versio Commentarii Macrobii Ambrosii in Scipionis Somnium a Cicerone descriptum. III. 213. i. Excerpta ex eius technologia. 429. xiii. Vide Aesopus, Anthologia, & Theon Alexandrinus.

PLATONIS Atheniensis, Academiae veteris principis, qui saeculo ante Christum quarto floruit, Axiochus, sive de morte dialogus. I. 509. xxi. Definitio universalior philosophiae. 493. vi. Menexenus, vel funebris Oratio. 555. v. Timaeus parvus, seu de natura universi. Ibid. vi. Definitiones. II. 54. iii. & 488. liii. & III. 207. x. & 234. Cod. xx. §. iii. & 265. lii. Dialogi, qui inscribitur Menexenus, pars, in Codice inscripta, Funebris Oratio in eos, qui in bello Peloponnesiaco occubuerunt; ac praeterea Clinias, & Timaeus. II. 54. iv. v. & vi. Epistolae tres. 298. xvii. Epistolae octo. 351. xviii. & 425. xxiii. Ex eius Dialogis Excerptum. 465. v. Dialogi omnes cum scholiis marginalibus. 485. vii. seqq. & III. 258. vii. seqq. Epistolae tredecim. II. 488. lii. & 492. xvii. & III. 207. xi. & 265. li. Leges de iis, quae sunt timenda, versibus iambicis viginti (forte alterius Platonis.) II. 529. iii. Dialogus, qui inscribitur Menexenus. 578. ix. Epistolae duae. 588. vii. Sententiae quaedam. 589. xi. Phaedo, seu de anima dialogus. 591. x. Gorgias, seu de rhetorica dialogus. 591. xi. & 644. ii. & III. 415. Cod.

LXXVIII. §. I. Ex eodem Dialogo Excerptum. II. 613. Cod. xxv. Ex eius definitionibus excerpta. III. 111. XLVIII. De Republica, seu de Iusto libri decem. 185. I. & 208. I. Parmenides, seu de ideis dialogus. 185. II. Voces quaedam, quarum usus apud ipsum frequens occurrit. 203. XVI. De Legibus libri duodecim. 207. I. Dialogi septem. Ibid. II. seqq. Timaeus, seu de natura dialogus. 208. II. Hipparchus, seu de lucri cupiditate dialogus. 216. Cod. xxvii. §. I. Dialogi trigintadu cum scholiis, & Anonymi Epistola ad quemdam Praefectum libellorum supplicum ipsis praemissa. 252. I. seqq. Dialogi viginti. 254. I. seqq. Dialogi duodecim cum scholiis. 271. I. seqq. Dialogi octo. 273. II. seqq. Proverbia ex eius Operibus excerpta. 316. VIII. Apophthegmata quaedam. 320. X. Euthyphron. 404. X. & 415. II. Apologia Socratis. 404. XI. Crito, sive de eo quod agendum est. 415. III. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

PLATO Comicus. Vide *Pofidippus*.

PLATONIUS. Vide *Aristophanes*.

PLOTINI, philosophi Platonici celeberrimi, qui saeculo post Christum tertio floruit, Dissertationum philosophicarum Platoniarum Enneades sex, cum eius vita, auctore Porphyrio. III. 274. I. & 383. II.

PLVTARCHI Chaeronensis, philosophi, & historici celeberrimi, qui saeculis post Christum primo & secundo sub Imp. Domitiano, Nerva & Traiano floruit, de Placitis Philosophorum liber secundus. II. 119. XXVIII. Vita Homeri. 126. Cod. IV. & 305. VIII. & 329. Cod. XXV. & III. 177. LV. & 210. XXXII. & 218. VI. Sermones Morales viginti. II. 294. Cod. II. §. I. seqq. Sermones Morales tres. 297. V. seqq. Sermones Morales vigintitres. 301. & 302. Vitae sex. 302. XXIV. seqq. Sermones Morales viginti. 302. & 303. Vitae duae. 303. XXI. & XXII. Sermones Morales septem. 304. Cod. VII. §. I. seqq. Moralium Sermonum LXXXII. editio Veneta anni MDIX. in fol. cum graeco Hieronymi Alexandri epigrammate, & Demetrii Ducae item graeca ad studiosos praefatione. 306. Cod. IX. Apophthegmatum liber ad Traianum. 314. I. Sermones Morales quatuor. 328. Cod. XXIV. Sermones Morales duo. 381. VI. & VII. Vita Lyfiae Oratoris Arheniensis, ab aliis tributa Dionysio Halicarnasseo. 435. I. & 678. I. Vita Isocratis. 446. Cod. X. Ex eius libro sexagesimo excerptum. 465. X. De Musica liber. 475. XXI. & 485. VI. Epitome in Timaei de animae procreatione librum. 486. XXI. & III. 265. XLV. De puerorum institutione liber graece impressus sine anni nota. II. 571. Cod. XL. §. III. Idem manuscriptus. III. 215. Cod. XXV. Sermo de virtute & vicio. II. 578. X. Sermo, quomodo oporteat adolescentem poemata audire. 603. II. Vitae parallelae quadraginta octo. 619. I.

seqq. Vitae parallelae decem ac novem cum scholiis. 624. Cod. III. Vitae parallelae decem & octo. 625. Cod. IV. Vitae parallelae quatuordecim. 626. Cod. VI. Vita Crassi cum scholiis. 643. Cod. XXIV. Vitae parallelae quindecim. 647. Cod. XXXI. Vitae parallelae duodecim. Ibid. Cod. XXXII. Vitae parallelae decem. 649. Cod. XXXIV. De Alexandri fortuna, vel virtute Sermones duo. 654. III. & IV. & 669. II. & III. De animae generatione, quae in Platonis Timaeo describitur, liber. 664. XXII. Morales Sermones sexagintanovem. III. 175. I. seqq. Vita Galbae. 176. XXV. & 210. II. Vita Othonis. 176. XXVI. & 211. III. Proverbia, quibus Alexandrini utebantur. 203. XIII. Sermones Morales trigintanovem. 209. I. seqq. Sermones Morales vigintinovem. 210. I. seqq. Consolatio ad uxorem suam. 212. XXXIII. Sermones Morales septemdecim. 216. Cod. XXVIII. §. I. seqq. Sermones totidem. 217. I. & seqq. Sermones Morales novem. 218. I. seqq. Ex eius Serm. de Alexandri fortuna Excerpta. 326. XXV. De placitis philosophorum liber quintus. 404. IX. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in viol. comp. 549.

POLEMONIS Antonii, sophistae Smyrnaei, apud Imp. Traianum, Hadrianum, & Antoninum Pium maxime gratiosi, Orationes duae funebres, seu Declamationes in Callimachum & Cynaegirum Athenienses, parentum nomine dictae. II. 292. VII. & VIII. & 568. IX. & 688. II. & III. 396. XIV.

POLITIANVS. Vide *Angelus Politianus*.

POLLVCIS Iulii, Naucraticae Aegyptii, qui Hadriani Sophistae discipulus fuit, & Antipatri Hierapolitani praeceptor, ad Commodum Caesarem Onomasticum libris decem. II. 56. III. & 307. Cod. XII. & 437. Cod. I. & 440. Cod. III. & 469. I. cum eiusdem Pollucis epigrammate iambico octasticho ad ipsum Commodum. Onomastici liber primus. I. 489. IV. Eiusdem Onomastici libri quinque, nimirum quintus, sextus, octavus, nonus, & decimus. II. 293. XI. Eiusdem Onomastici liber primus, & secundi pars. 296. IV.

POLVS cit. in violar. compos. I. 549.

POLYAENI, qui saeculo post Christum secundo floruit, Stratagematum libri octo ad Imp. M. Antoninum & L. Verum. II. 293. XIII. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

POLYBII Megalopolitani ex Arcadia, qui saeculo ante Christum secundo claruit, Historiarum libri quinque. II. 628. I. Ex eiusdem historiarum libris duodecim, a sexto nimirum usque ad decimumseptimum inclusive Excerpta. Ibid. II. Item alia ex libris sexto, septimo, octavo, nono, & decimo. 641. Cod. XXI. Ex eiusdem historiarum libris, sexto, decimo, & decimo octavo Excerpta. III. 203. XI.

POLYBII Rhinocurorum Episcopi, discipuli S. Epiphanii Episcopi Constantiensis, Vita praeceptoris sui. I. 503. VI. Epistola

ad Sabinum Constantiae Episcopum. Ibid. VII.

POLYBII Sardiani, scriptoris Fabricio ignoti, de soloecismo. III. 391. XIII. De speciebus ornamentorum orationis. Ibid. XIV.

S. POLYCARPI Episcopi Smyrnaensis, & martyris, qui passus est anno Christi centesimo quadragesimo septimo, Epistola ad Philippenfes. I. 270. XII.

POLYCHRONIVS, Theodori Mopsvesteni frater, Episcopus Apameensis, saeculo post Christum quarto clarus, occurrit in Catena in Ezechielem. I. 21. VI. in Daniele. Ibid. VII. in Iobum. 52. in Cantica sacrae Scripturae. 92. & in Parabolas Salomonis. 291. Cit. in florileg. sententiar. 254.

POLYCRATIS Ephesinae Ecclesiae Antistitis, saeculo post Christum secundo clari, Epistolae ad Victorem Romanae Ecclesiae Episcopum fragmentum. I. 58. XV. Occurrit in Catena in quatuor Evangelia. 161.

POLYEVCTI Martyrium. I. 417. XIII. & 515. II.

POLYIDES, &

POMPEIVS ὁ μάρτυς citantur in violar. compos. I. 549.

PORPHYRII Tyrii philosophi, qui saeculo post Christum tertio claruit, Excerptum, quod anima non sit actus corporis, sed quod immortalis. I. 496. VI. Introductio in Apotelesmaticen Ptolemaei cum figuris geometricis. II. 38. I. Introductio in librum de quinque Vocibus ad Chrysaorium, cum scholiis uberrimis marginalibus. 117. XV. & 535. XXXIV. & III. 3. III. & 8. II. & 17. I. & 23. I. & 28. I. & 29. I. & 30. III. & 38. II. & 397. IX. & 414. I. Homericae Quaestiones trigintaduae ad Anatolium, typis impressae. II. 319. Cod. XIX. §. 1. De antro nymphaeum in Odysea allegorica & philosophica Commentatio, typis impressa. Ibid. II. Commentaria in prima tantum Capita quatuor libri I. Musicorum Ptolemaei, una cum prooemio. 475. XX. In Aristotelis praedicamenta explanatio per interrogationem & responsum. III. 14. I. Ex eius libro quarto de abstinentia ab esu carniū Excerptum. 101. X. De abstinentia ab esu carniū libri quatuor. 204. I. Sententiarum ad intelligibilia ducentium Capita duodetriginta. 205. II. Vita Plotini. 274. I. & 383. II. Cit. in violar. compos. I. 549.

POSIDIPPVS Cassandreus, poeta Comicus, cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

POSIDIPPI alterius, Siculi poetae, incertae tamen aetatis, elegiacum Epigramma decaetichon in varias humanae vitae condiciones, quod alii tribuunt Platoni Comico. II. 392. XX. & III. 111. XLVI. & 402. XXVIII. (In Biblioth. Caesar. tribuitur Heraclito.)

PRISCIANI philosophi Lydi, Simplicii & Damascii aequalis, metaphrasia libri Theophrasti de phantasia. III. 405. XI. Item libri de sensu. Ibid. XII.

PRAECEPTA sacra exposita. I. 92. seqq.

Ex PROCLI Archiep. Constantinopolitani, qui ab anno cccxxxiv. ad ccccxlv. illam rexit Ecclesiam, Epistola ad Ioannem Antiochenum de causa Theodori Mopsvesteni Excerptum. I. 48. XL. In magnam Parasceven Sermo. 286. XLIII. Alter in sanctam Christi apparitionem. 413. II. Encomium in S. protomartyrem Stephanum. 416. IV. De gentiliū sacerdotum arte (forte eiusdem.) 496. V. Encomium in SS. Desiparam. 521. XVIII. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & a Niceta Choniatae in thesaur. orth. fidei. 434.

PROCLI Lycii Diadochi philosophi, qui saeculo post Christum sexto ineunte floruit, Hypotyposis Astronomicarum hypothesium. II. 18. IV. & 24. IX. & 53. Cod. XXVIII. & 66. Cod. XLIII. §. III. & 70. Cod. XLVIII. §. I. & 665. XXVI. Ex eiusdem in Platonis Timaeum expositione Excerptum Arithmeticum. 39. VII. In Hesiodi Opera & Dies expositionis collectio, in qua tamen aliorum etiam interpretum admixta esse fragmenta arbitramur. 93. II. Epistolici characteres. 264. XXXVI. Ex eiusdem scholiis in Cratylum Platonis excerpta Capita centum octoginta sex. 439. III. Elementa Physica, sive de motu libri duo. 645. III. & III. 22. VI. Hymni quatuor. II. 691. VI. Institutio Theologica Capitibus, seu propositionibus CCXI. in Codice tamen mutila. III. 18. VII. Idem Opus integrum. 320. XIII. Vranodromus. 157. VI. In Platonis libros de Republica Commentarius. 192. Cod. IX. In Platonis Parmenidem Commentariorum libri septem. 255. Cod. VIII. §. I. In Alcibiadem priorem Commentarius. 256. II. Excerpta e Commentariis in Parmenidem Ibid. III. Vide *Demetrius Triclinius*.

PROCOPII Caesareensis, Rhetoris, Sophistae, & Historici, qui saeculo post Christum sexto floruit, de Imperatoris Iustiniani aedificiis. I. 443. IV. Excerpta quaedam ex eius historiis, nimirum ex libro secundo Annalium rerum Persicarum, de peste, quae eo tempore exorta est. Ibid. V. Ex primo rerum Libycarum libro de Romanorum Imperio. Ibid. VI. Ex primo rerum Gothicarum lib. de Ionio sinu. Ibid. VII. Item ex secundo de insula Thule. Ibid. VIII. De Amazonibus. Ibid. IX. De Asiae, & Europae finibus. Ibid. X. De transportatione vermis ferici ex India. Ib. XI. De Brytia insula. Ibid. XII. Historia bellorum adversus Gothos per Belisarium Ducem a Iustiniano Imp. acceptorum, libris quatuor distributa. II. 627. Cod. VIII. Ex libris de Iustiniani aedificiis Excerptum, templi S. Sophiae descriptionem continens. 662. XVI. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

PROCOPII Gazaei, Sophistae Christiani, qui circa finem saeculi post Christum quinti & initium sexti floruit, Epistolae centumduodecim. II. 185. XI. Earundem Epistolarum Index

Index duplex, quorum prior earum initia & inscriptiones, ut in Codice xxxiii. Plut. xxxii. iacent, alter ipsarum seriem ordine litterarum digestam exhibet. Ibid. a pag. 185. ad pag. 190. Epistolae quadraginta. 351. xx.

PRODROMVS. Vide *Theodorus Prodromus*.

PROPHETAE quatuor Maiores cum Catena SS. Patrum. I. 19. Cod. ix. & 500. xiv. seqq.

PROPHETAE duodecim Minores item cum Catena SS. Patrum. I. 475. & 499. i. seqq.

PSALTERIVM item cum Catena SS. Patrum. I. 34. Cod. xiv. & 87. Cod. iii.

PSELLI Constantini, quem nonnulli eundem esse cum Michaële Psello, de quo infra, opinantur, Expositio Fidei tradita Imperatori D. Constantino Monomacho ad eorum, qui ipsum damnabant redargutionem. II. 548. i. Ad Imp. D. Michaëlem Ducam Carmen politicum de Dogmate. Ib. ii. Ad eundem aliud Carmen politicum de septem synodis. Ibid. iii. Vide *Theologos Anonymos* supra pag. 461.

PSELLI Michaëlis Constantinopolitani, qui saeculo post Christum undecimo floruit, viri eloquentissimi & sapientissimi, excerpta Capita triginta septem ex eius Omnifaria Doctrina ad Michaëlem Ducam Imperatorem. I. 414. xvi. Ex eodem Opere alia Capita septem. II. 548. v. Item alia Capita centum viginti unum. III. 346. iii. Item alia eiusdem Operis Capita sitis multa. 394. iii. Timotheus, seu de Daemonibus dialogus. I. 444. xviii. & II. 68. Cod. xlv. §. iii. cum aliquot scholiis in marg. & 533. xxvi. Scholia in dictum illud S. Basilii in Apologia de Hexaëmero: *Ideo ipsi ad materiales suppositiones confugerunt &c.* I. 482. i. Paraphrasis in Aristotelis librum de Interpretatione, in sectiones quinque distributa. 493. viii. & III. 11. Cod. xix. §. i. & 24. v. & 239. xi. Epistolae duae. I. 509. ii. In Platonicam psychogoniam liber. II. 21. ii. & 472. vii. Admirabilium lectionum medico-physicarum libellus ad Michaëlem Caerularium Patriarcham Constantinopolitanum. 21. iii. & 663. xviii. De Omoplatoscopia, & Oeonoscopia libellus ad eundem. 21. iv. & 663. xix. De lapidum virtute. 21. iv. (coniunctus enim est cum superiore libello de Omoplatoscopia) & 663. xx. Paraphrasis verbalis in Iliadem Homeri; deest pars libri vigesimiquarti. 202. Cod. xlii. De pluvia, fulgure, & tonitru dissertatio. 211. vii. De verbis non suppositis, & contrasuppositis versus politici centum. 370. xxiv. & 374. xii. De constructione versus politici centum triginta octo. 370. xxv. & 374. xiv. De nominibus femininis desinentibus in *ia* versus politici triginta sex ad Michaëlem Ducam. 370. xxvi. & 374. xiii. Versus iambici centum de rebus grammaticis, ac praecipue de nominibus contractis. 370. xxvii. & 374. ix. Synopsis

omnium scientiarum versibus politicis ad Michaëlem Ducam iussu patris ipsius, ut facile & suaviter ille ad scientiarum cognitionem traheretur. 373. vii. De nominibus contractantibus, vel custodientibus *o* in genitivo. Ibid. viii. De antistoechis versus iambici centum. 374. x. De eodem argumento alii versus iambici centum. Ibid. xi. Tetrabiblos, seu de quatuor Mathematicis scientiis, Arithmetica nimirum, Musica, Geometria, & Astronomia libri quatuor. 390. xvi. Epistolarum CCXXX. duplex elenchus, prior iuxta seriem, quam habent in Codice, alter iuxta litteras alphabeti. Ibid. a pag. 399. ad pag. 410. In inscriptionem psalmorum. 410. ii. In illud, quid sit *secundum imaginem*, & *secundum similitudinem*. Ibid. iii. In illud Evangelii, *crescebat aetate & gratia*. Ibid. iv. Disputatio, quod multum sapienter typica lex iunioribus Hebraeorum fuerit interclusa, &c. Ibid. v. Alia quaestio theologica. Ibid. vi. Variorum phaenomenorum, veluti fulgurum, &c. explicationes. 411. vii. Responsio ad interrogationem, *utrum duo Basilii, vel duo Gregorii essent homonymi, an synonymi*. Ibid. viii. Ad tres sacrae Scripturae quaestiones responsio, nempe I. *quodnam esset pallium, quod praecingens Petrus in mare se proiecit*. II. *quaenam locustae, ac mel sive vestre, quo vesceretur Praecursor*. III. *quinam panis carbonibus suppositus*. Ibid. ix. In illud, & *opera manuum nostrarum dirige super nos &c.* Ibid. x. In illud, *quoniam spiritus pertransiit in illa*. Ibid. xi. Aliae solutiones quaestionum in diversa loca Orationum S. Gregorii Nazianzeni, D. Pauli Epistolarum, Psalterii &c. Ibid. a §. xii. ad §. xix. Sermo, qui dicitur *Selenius*. 414. xxix. Sermo ad discipulos, adversus se invicem incompocita, inordinata, ac puerilia scribentes. Ib. xxx. Monodia in Bestarcham Georgium Actuarii filium. Ibid. xxxi. Monodia in defunctum Metropolitanum Ephesi D. Nicephorum. Ib. xxxii. Sermones duo anepigraphi. Ibid. xxxiii. In cimices Sermo. Ibid. xxxiv. Ad quemdam Georgium, qui dixerat, se nunquam fuisse a pulice morsum. 415. xxxv. Aurea bulla missa ad Humbertum ab Imp. D. Michaële Duca. Ibid. xxxvi. Oratio ad Imp. D. Constantinum Monomachum. Ibid. xxxvii. Alia ad eundem Oratio. Ib. xxxviii. Ad quosdam, qui ipsi titulum *εὐεργέτου*, seu *honoratissimi* invidabant. Ibid. xxxix. Contra sui obrectatores. Ibid. xl. De Christi Crucis, ac sepulturae mysterio. Ibid. xli. In primum iuri dicundo Praesidem, sibi prius amicissimum, mox vero aliquantulum invidentem. Ibid. xlii. Characteres Gregorii Theologi, Magai Basilii, Io. Chrysostomi, & Gregorii Nysseni. Ibid. xliii. Quis sit Paradisus, quod lignum vitae, quodque lignum scientiae. 416. xliiv. In illud Apostoli, *Ex ipso, & per ipsum, & in ipsum omnia*. Ibid. xlv. Alia Oratio ad Imp. Constantinum Monomachum. Ib. xlvi. Monodia in Ioannem Pa-

Patricium discipulum suum Ibid. XLVII. Medicinalium quaestionum solutiones. Ibid. XLVIII. De pluvia, grandine, nive, pruina, rore, ventis, tonitru, fulgure, fulmine, turbine e nubibus prorumpente, ac typhone. Ibid. II. & seqq. In eos, qui putant philosophum amare rerum comprehensibilitatem, & idcirco eum obtestant. Ibid. LII. Exemplar Commentarii ab ipso elaborati super solutione sponsalium cuiusdam Elpidii Cenchres filii, ipsius generi. Ibid. LIII. Sententiae quaedam morales. 417. LIV. Etymologiae variae, Ibid. LV. Miscellanea quaedam de Constantio Constantini Magni patre, de annorum computo a creatione Adam ad duodecimum annum Imperii Theophili; de quinque animae facultatibus, &c. nec non Liturgica quaedam. Ibid. LVI. De tentationibus. Ibid. LVII. Ascetica quaedam de manuum extensione & elevatione in orando; de lacrymarum utilitate, & in proximum commiseratione. Ibid. LVIII. De monachorum habitu, eiusque singularum partium mystica significatione. Ibid. LIX. De somniis. Ib. LX. Alia miscellanea de Saturno, Perseo, Europa, Remo, Romulo, & Alexandro. Ib. LXI. De multiplici appellatione vestis summi Sacerdotis, & quomodo apud Hebraeos per varios adamantini lapidis colores ac litteras alphabeti futura praenoscantur. Ib. Quaedam de Amazonibus. Ibid. De diversarum artium inventoribus. Ibid. Re Regibus Og, Ezechia, Salomone, Achabo, Iezabele &c. Ibid. Historica nonnulla excerpta de Rhodiis, postea dictis Colossensibus, de Iulio Caesare &c. Ibid. LXII. De tribus magnis terrae motibus. Ibid. De caetera peste, quae Constantinopoli grassata est. Ibid. De quibusdam fetibus monstrosis sub Imp. Heraclio Constante in lucem editis. Ibid. Brevis interpretatio in illa Petri verba; *Domine, bonum est nos heic esse* &c. Ibid. Brevis Oratio pro puerpera in fetu emittendo graviter laborante. Ibid. Interpretatio verborum, *Ἡ καλὴ τὸν ὥρην*, quae de Virgine Deipara sunt intelligenda. 424. XI. De iis, quae praefumuntur in methodum Aegyptiacam Arithmeticae. 473. x. Hypotyposis summaria veterum dogmatum apud Chaldaeos. Ib. XI. Expositio mathematicae in Timaeo Platonis de animi existentia & cognitione. 474. XII. Explicatio alterius Platonicae sententiae ex Timaeo. Ibid. XIII. Expositio lemmatis perfectior. Ibid. XIV. De ideis, quas dicit Plato. Ibid. XV. De cubo. Ibid. XVI. Ratio inveniendi latus cuiuscumque numeri. Ib. XVII. Iterum de cubo, eiusque multiplicatione. Ib. XVIII. Quaedam dialectica de tribus figuris syllogismorum, & de syllogismis hypotheticis. 617. VIII. Excerpta duo ex enarrationibus in Porphyrii Introductionem. III. 3. III. Pars quaedam paraphraseos in primum Aristotelis Analyticorum priorum librum. II. Cod. XIX. §. II. Initium paraphraseos in librum de Interpretatione. 19.

xv. Carmen iambicum contra Sabbaitam. 40. IV. Liber medicinalis Capitibus constans ducentis quinquaginta ad Imp. Constantinum, Porphyrogenitum, 147. I. De cibis bonum, vel malum succum efficientibus ad eundem Constantinum. Ibid. II. De duodecim Apostolis, quam quisque mortem oppetit, do-decastichon iambicum. 150. XI. Compendium legum versibus iambicis & politicis ad Imp. D. Michaëlem Ducam ex iussu Imperatoris patris ipsius. 184. XXIX. Paraphrasis in primum librum priorum Analyticorum Aristotelis, in duas sectiones distributa. 240. XIV. Sententiae de anima, seu liber de animae facultatibus secundum variam philosophorum opinionem. 390. VI. De motu anni, cyclis Solis & Lunae, eclipsibus ipsorum, & inventione Paschatis quaestiones & responsiones in duos libros divisae. 401. XXIII. De Daemonibus, utrum corporei sint, an incorporei; item de Angelis, & an discrimen intersit inter Angelorum corpora & Daemonum. 406. XV. Liber Medicinalis ad Imp. Constantinum Porphyrogenitum, Capitibus constans CCXCI. 416. Cod. LXXXIII. De constructione partium orationis, seu de non solocizando, ac de barbarismo. 428. V. VI. de *Alexander Aphrodisiensis*, *Philosophi Anonymi* supra pag. 459. & *Astronomi item Anonymi* pag. 455.

PTOLEMAEI Claudii Pelusiota, qui saeculo post Christum secundo floruit, Epigramma tetrastichon de se ipso. I. 489. IX. ubi interpretatio subiicitur, & II. 582. XIX. Magna Constructio libris tredecim cum prolegomenis, ac figuris geometricis. II. 9. I. & 70. Cod. XLVII. §. I. & III. 414. IV. Explanatio & ordinatio expeditorum Astronomiae Canonum ad Syrum. II. 10. II. & 17. II. & 23. III. & 70. Cod. XLVII. §. II. Hypothesis stellarum errantium ad Syrum. 10. III. & 17. III. & 24. V. & 70. Cod. XLVII. §. V. Apparentiae stellarum fixarum, earumque significationes; pars posterior. 11. IV. & 70. Cod. XLVII. §. III. De iudicandi facultate, & animi principatu. 11. V. & 23. IV. & 70. Cod. XLVII. §. IV. Geographia libris octo. 19. Cod. IX. & 64. Cod. XXXVIII. & 66. Cod. XLII & 71. Cod. XLIX. cum tabulis geographicis. Tetrabiblos, sive Opus de apotelesmatibus & iudiciis astrorum libris quatuor ad Syrum. 34. XI. & 38. IV. & 66. Cod. XLIII. §. I. Gentiloquium, seu liber centum aphorismorum, seu sententiarum, qui & *Καρπός*, hoc est *fructus librorum suorum* inscribitur, ad Syrum. 34. XIII. & 38. II. Mathematicae Constructionis liber sextus cum scholiis marginalibus. 40. V. Ex eiusdem Hypothesi stellarum errantium fragmenta duo. 68. I. Ex eiusdem declaratione & ordinatione promtorum Astronomiae Canonum fragmentum. Ibid. II. Distichon heroicum de se ipso. 69. III. ubi nullum auctoris nomen; & 582. XVIII. Musica libris tribus. 474. XIX. Excerpta quaedam pauca ex ipso de proprie-

prietatibus quorundam populorum. III. 326. xxv. Vide *Hipparchum Bibynum*, & *Astronomos Anonymos* supra pag. 455.

PVBLII Valerii Consulis Romani ad Regem Epirotarum Pyrrhum Epistola responsiva. I. 490. viii.

PYRRHI Epirotarum Regis Epistola ad Publium Valerium Consulem Romanum. I. 490. vii. Cit. in florileg. sententiar. 254.

PYRRHONIS Elei, Sceptici philosophi, Anaxarchi discipuli, & Epicuro paullo antiquioris, apophthegmata quaedam. III. 320. x.

PYTHAGORAE Samii, principis philosophiae Italicae, qui saeculo ante Christum sexto floruit, Carmina Aurea, vulgo quidem Pythagorae dicta, sed revera potius appellanda Pythagorica, quorum verus auctor creditur esse Lysis Pythagoreus. I. 490. iv. & II. 92. vii. & 175. Cod. xxvi. cum Hieroclis Commentario; & 208. Cod. I. §. II. & 260. xvii. & 327. vii. & 486. xix. & III. 257. II. & 391. xviii. Epistola ad Hieronem. II. 334. ix. & 350. II. & 434. xix. & 491. xiv. Apophthegmata quaedam. III. 320. x. Laterculi, seu tabulae quaedam cabalisticae ad divinandum, cum Epistola ad Iliadem inscripta. 340. ix. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

Q

QVINTI, seu COINTI Smyrnaei, *Calabri* etiam dicti, de cuius aetate nihil certi constat, Paralipomena Homeri libris quatuordecim, edit. Aldinae in membrana in 8. sine temporis nota. II. 103. I. Idem Opus manuscriptum. 330. Cod. xxix. & 646. Cod. xxix.

QVINTILIANI testimonium latinum de Theocrito. II. 206. Cod. xlvi.

R

RASIS. Vide *Rhazeus*.

RHABDAE cuiusdam, scriptoris Fabricio ignoti, Epistola ad philosophum D. Andronicum Zaridam. II. 566. xxv.

RHACENDYTAE Iosephi, illius, cui libros suos de actionibus & adfectibus spiritus animalis inscripsit Ioannes Actuarius, Praefatio in compendium Rhetoricae. II. 438. Cod. II. §. I. Iambicum Carmen, totum argumentum complectens in compendio libri de Rhetorica. Ibid. Ipsum Rhetoricae compendium. 439. sub finem §. I. & 459. I. & 462. I.

RHAZEI, vulgo RASIS, Zachariae filii, scriptoris Muhammedani, qui vixit saeculo post Christum decimo, de pestilentiali morbo liber e Syrorum lingua in graecam translatus. III. 97. xviii.

RHEGINVS cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

RHETORII cuiusdam Astrologi, incertae aetatis, Excerpta ex Antiochi Thesauris A-

potelesmatum de duodecim signis &c. II. 19. viii. & 59. viii.

RHODIVS cit. in violar. compos. I. 549.

ROGERII Hydruntini, scriptoris Fabricio ignoti, ad quemdam Praefectum D. Eugenium versus iambici. I. 24. xxviii.

ROMANI senioris Imperatoris ab anno Christi dcccxcix. ad dccccliv. Novella prima de praerogativa. I. 80. lxxxii. Novella de potentibus in consortia pauperum succedentibus. 530. II. & III. 187. III. & 194. II. Novella de alienatione fundorum. I. 530. II. Alia de agentibus duplandi pretii nomine. Ibid. Alia de praelatione. Ibid. IV. & III. 189. XI. & 195. XIII. ubi Constantino tribuitur. Alia Novella, quae potentes arcet ab emtionibus in universitate praedii faciendis. I. 530. IV. & III. 195. XI.

ROMANI iunioris Porphyrogeniti, qui imperavit ab anno mxxviii. ad annum mxxxiiv. Novella de militaribus fundis. I. 530. II. Novella de refusione pretii militarium praediorum. III. 190. XII. Novella de mulctis. 190. XIII. Novella de donatione ex edicto Principis ad eos promulgato, qui sunt in provincia Thracensium. 194. V. Parvum Manuale Iuris iuxta ordinem litterarum digestum, *μικρὸν κατὰ στοιχεῖον*, ipsi tributum. 205. Cod. xvi. §. I.

ROMYLVS cit. in florileg. sentent. I. 254. & in viol. comp. 549.

RVFI Ephesii medici, qui saeculo post Christum secundo floruit, partium corporis humani appellationes. III. 91. II. De offibus. Ibid. I. Synopsis de pulsibus ipsi tributa. 151. IV. De purgantibus medicamentis. 152. VI. Vide *Oribasius*.

Ex RVFI Tacticis, & Basilicis leges poenales militares Capitibus XLVIII. III. 149. V.

RVFVS quidam cit. in violar. compos. I. 549.

S

S. SABAE Vita. I. 507. II. & 508. II.

Citatur in expositione divinorum praeceptorum. 100.

SABAE cuiusdam, viri eloquentissimi, de quo nulla apud Fabricium mentio fit, ad sapientissimum Blemmydam Epistola. III. 398. XIV.

SABINI Episcopi Constantiae in insula Cypro, ac S. Epiphanii discipuli, ad Polybium Episcopum Rhinocurorum Epistola. I. 503. VII.

SALOMONIS, Davidis & Bersabeae filii, Regis Hebraeorum, qui regnavit saeculo ante Christum undecimo, Proverbia cum Catena SS. Patrum. I. 291. XVI. & XVII. Ecclesiastes. Ibid. XVIII. Sapientia. Ibid. XIX. Item Proverbia, Ecclesiastes, & Canticum Canticorum cum collatione diverforum interpretum. 385. II. seqq. Ex ipsius libris collectio proverbiorum. II. 261. XXI.

SAL-

SALVINI Ant. Mariae, Florentini, graecarum litterarum, ac latinae eloquentiae Professoris ineunte saec. XVIII. celeberrimi, latinae versiones metricae quorundam Epigrammarum S. Gregorii Nazianzeni. I. 312. seqq.

SALVSTIVS. Vide *Sophocles*.

SAMPSONIS Xenodochi Vita. I. 445.

VIII.

SAPPHO Lesbica, &

SARAPIS citantur in violar. comp. I. 549.

SARDICENSIS Concilii anni cccxlvii. Canonnes varii. I. 73. xix. & 478. iv. Vide *Concilia*.

SCHOLARIVS. Vide *Gennadius Patriarcha Constantinopolitanus*.

SCIPIONIS Carteromachi, vulgo *Forteguerra*, Pistoriensis, qui natus est anno circiter mcccclxx. in laudem Aldi Manutii Epigramma graecum. II. 87. Cod. xii. Ad Aldum Romanum Epistola graeca. 104. Epigramma graecum in laudem lexicæ Varini. 282.

SCIVRVS cit. in violar. compos. I. 549.

SCVTARIOTAE cuiusdam (f. Nicetae) initium schedae continentis varia noëmata, seu sententiae. II. 266. XLIII. Preces quaedam sacrae. III. 20. xxii.

SECVNDVS cit. in florileg. sentent. I. 254.

SELEVCVS cit. in locis Communibus S. Maximi. I. 440. i. & in sententiar. collect. III. 325. xxii.

SENTENTIARVM collectio, auctore Anonymo. I. 252.

SEPTEM Graeciae Sapientum, scilicet Thaletis, Solonis, Menandri, Cleobuli, Chilonis, Pittaci, & Biantis, Apophthegmata. II. 261. xviii. & III. 221. Cod. ii. & 417. i. Eorumdem praecepta, quae inventa sunt sculpta in columna Delphica. II. 588. ix. Eorumdem nomina, genus, & effata heptasticho heroico comprehensa. 588. x. Eorumdem sententiae versibus tredecim expressae. III. 401. xxvii.

SEPTVAGINTA Interpretum tria fragmenta in libros Regum. I. 138.

SERAPIDIS Oracula quaedam. II. 145. xx.

SERAPION cit. in florileg. sententiar. I. 254.

SERENI cuiusdam Abbatis collatio de invisibilibus mundi potestatibus. I. 472. xvi.

SERGII Monothelitae, & ab anno Christi dcx. ad dcxxxix. Patriarchae Constantinopolitani, litterae ad Heraclium Imperatorem allegantur in Homilia Anastasii Sinaitae a nobis edita. I. 300.

SERINVS cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. comp. 549.

SETHI Symeonis Magistri, ac Prorovestiarum in Palatio Antiochi Constantinopolitano, qui claruit imperante Michaeli Duca, medio circiter saeculo post Christum undecimo, de nutrimentorum facultate liber iuxta ordinem alphabeti ad Michaellem Ducam Imp. I. 264.

xxiii. & III. 150. viii. Synopsis & delibatio physicorum & philosophicorum dogmatum item ad Michaellem Ducam Imperatorem, libris quinque distributa. II. 442. viii. Ex dicto Opere Capita quaedam excerpta. I. 264. xxiv. & 298. xxvii. & 414. xvi. De morbis, & eorum cura liber ad Constantinum Porphyrogenitum. 265. xxv. Videtur autem idem esse cum illo, quem innuimus paullo supra, pag. nimirum 572. lin. 2. ac Michaeli Pfello adiudicavimus.

SETION cit. in violar. compos. I. 549.

SEVERI, Antiocheni Episcopi, Monophysitae, qui anno Christi dxcix. ob nimiam S. Concilii Chalcedonensis oppugnationem, iussu Imp. Iustini Thracis, Episcopatu depositus est, Concordantia Evangelistarum circa ea, quae in sepulcro Domini contigerunt: item de sabbatis, & varietate exemplarium S. Marci. I. 159. Expositiones in loca quaedam veteris Testamenti. II. 652. xii. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Hieremiam. 20. in Iobum. 52. in Cantica sacrae Scripturae. 92. in septem Epistolas Catholicas. 102. & in quatuor Evangelia. 159. & 161.

SEVERI Iatrosophistae, incertae quidem aetatis, Galeno tamen & Aetio, a quibus citatur, antiquioris, de instrumentis infusoriis, seu clysteribus. III. 152. ix.

SEVERIANI, Gabalorum in Syria Episcopi, S. Io. Chrysostomi primum amici, mox aemuli, qui obiit Theodosii iunioris, quem sacro baptismate tinxerat, temporibus, adeoque post annum Chr. ccccviii. scholia in Hexaëmeron S. Basilii. I. 550. iii. Excerpta quaedam circa mundi creationem. II. 433. xiv. De XXII. litteris Hebraeorum Moyse traditis a Deo in monte Sina. De duodecim magnis montibus. De mensibus apud Iudaeos, Macedones & Aegyptios. De aëre, sive de nummis, ac de triginta denariis, quibus venditus est D. N. I. C. (forte omnia eiusdem Severiani). Ibid. Definitiones theologicae. III. 99. vi. Occurrit in Catena in septem Epistolas Catholicas. I. 102. & 363. Cit. in florileg. sententiar. 254. & in Anonymi Opere de processione Spiritus Sancti &c. 545. i.

SEVERIANI S. Passio. I. 514. viii.

SEXTI Empirici, a Sexto Chaeroneo Stoico, Plutarchi nepote diversi, & acutissimi defensoris sectae Scepticae, sive Pyrrhoniae, qui sub Imp. Commodio, vel paullo post claruit, adversus Astrologos liber. I. 443. xiii. & II. 534. xxxi. Pyrrhoniatarum hypotyposeon, sive Institutionum Scepticarum libri tres. III. 270. i. & 277. i. & 279. Cod. xxiii. §. i. & 280. Cod. xxiv. §. i. Adversus Mathematicos, sive Dogmaticos per omne genus disciplinarum libri decem. 271. ii. & 277. ii. & 280. Cod. xxiv. §. ii. Adversus Mathematicos libri duo primores. 280. Cod. xxiii. §. ii.

SEXTI Iulii Africani, vetustissimi Christianorum Chronographi, qui floruit tertio post Christum saeculo, Cestorum, seu Operis Ennea-

neabibli, liber de re militari, initio ac fine mutilus. II. 232. xxiv. Ex eius Celsi excerptum Caput de purgantibus simplicibus. III. 127. III.

SEXTVS Sophista cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

SIBYLLAE Erythraeae, quam nonnulli Homero antiquiorem fuisse, quin & Orpheum aetate praecessisse autumant, versus decem de Deo. II. 484. xvi.

SIBYLLINORVM Oraculorum libri octo. I. 512. Cod. xvii. §. 1. seqq.

S. SILVESTRI Papae Vita. I. 417. vii. & 522. xxxii. Eius testimonium de Spiritu Sancto. III. 325. xx.

SIMONIDES cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. comp. 549.

SIMONIS Cananaci Canones Ecclesiastici varii, quorum primus est de consecratione Episcoporum. I. 468. xv.

SIMPLICII Cilicis, qui saeculo post Christum sexto sub Imp. Iustino seniore & Iustiano Primo, sive Magno floruit, Expositio in decem Praedicamenta Aristotelis edita typis Venet. an. mccccic. per Calliergum. III. 1. Cod. I. Eadem Expositio manuscripta. Ibid. Cod. II. & 5. I. & 238. viii. In Episteti Enchiridium Commentarius. 234. Cod. xxii. §. II. In Aristotelis de physica auscultatione libros octo Commentarius. 244. xxiii. In primum, & secundum eiusdem Aristotelici Operis librum Commentarius. 247. Cod. II. In quintum & sextum eiusdem Operis librum Commentarius. 251. Cod. v. In tres Aristotelis libros de Anima Commentarius, initio & sine mutilus. 278. Cod. xxi. In secundum, tertium, & quartum Aristotelis librum de caelo Commentarius. 282. Cod. xxvii. Prolegomena in physicam auscultationem. 363. iv. Ei perperam in Codice XXXV. Plut. VII. tribuitur Paraphrasis in tres Aristotelis libros de Anima, quae Sophoniam quemdam monachum habet auctorem. I. 297. xix. Cit. in violar. compos. Ibid. 549.

S. SRAE Martyrium. I. 409. i.

SISEBTVS monachus, qui saeculo vixit post Christum undecimo, auctor, ut ferunt, hymni *Te Deum laudamus*. I. 533. II.

SISINNII Patriarchae Constantinopolitani ab an. Chr. dcccxcvi. ad mccccic. Tomus synodalis, quo sancitur, ne duo fratres ducant uxores duas consobrinas. I. 9. lxxviii. & 48. xxxvii. & 79. lxxvi. Eius, & aliorum Episcoporum expositiones quorundam Canonum. 79. lxxvii.

SMYRNAEI cuiusdam, Fabricio ignoti, Sermo de Azymis, & de ea, quae apud Romanos dicitur, Spiritus ex Filio processione, Capitibus viginti comprehensus. II. 114. iv.

SOCRATIS Atheniensis, principis philosophiae Ethicae, qui floruit saeculo ante Christum quinto, Epistolae septem. II. 679. v. Apophthegmata quaedam. III. 320. x. Cit. in florileg. sentent. II. 254. & in violar. compos. 549.

SOCRATIS Constantinopolitani, Scholastici, seu caussarum patroni, qui medio circiter saeculo post Christum quinto claruit, Ecclesiasticae Historiae libri septem cum scholiis aliquot. II. 625. Cod. v. §. 1. & 668. II. Eiusdem Historiae Ecclesiasticae libri primi pars cum aliquibus scholiis. 627. Cod. vii.

SOCRATICIS quibusdam, nimirum Xenophonti, Antistheni, Simoni coriario, Aristippo, & Aeschini, tributae Epistolae duodecim, quas tamen, Sophistarum longe recentiorum *μελέται* esse, viri docti opinantur. II. 679. vi.

SOLONIS Salaminii, unius ex septem Graeciae Sapientibus, qui saeculo ante Christum sexto floruit, Epistolae quatuor ad Pisistratum, Periaetrum, Epimenidem, & Croesum. II. 491. iii. Apophthegmata quaedam. III. 320. x. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. in violar. compos. 549. & in alia sententiar. collect. III. 325. xxii.

SOPATRI Sophistae celeberrimi, non illius Apameensis, qui iussu Imp. Constantini Magni, cui familiaris fuerat, tandem securi percussus est, sed alterius Alexandrini ducentis propemodum annis iunioris, liber de divisionibus controversiarum. II. 218. ed. iii. §. 1. & 462. II. Commentarii in Artem Rhetoricam Hermogenis. 284. i. & 493. Cod. vii. Ex eius translationibus Excerptum. 465. vi. Ex aliis eiusdem Sopatri, ac Syriani Operibus Excerptum. Ibid. vii. Argumentum in Aristidis Orationem Platoniam pro Quatuorviris. 590. II. & 597. II. Prolegomena in Aristidis Orationes. 596. i. seq. & 601. & 612. II. & 613. III.

SOPATER quidam, uter autem ex dictis duobus nescio, cit. in violar. comp. I. 549.

SS. SOPHIAE & filiarum eius passio. I. 524. xv.

SOPHOCLEIVS. Vide *Apollonius Rhodius*.

SOPHOCLIS poetae Tragici, qui saeculo ante Christum quinto claruit, Tragoediae tres, nimirum Ajax, Electra, & Oedipus, cum auctoris vita, prolegomenis, argumentis, scholiis marginalibus anonymi, & Epigrammate iambico ad finem Electrae. II. 45. v. vi. & vii. & 195. Cod. xxxiv. & 201. Cod. xl. Tragoediae sex cum argumentis, nimirum, Ajax, Electra, Oedipus Tyrannus, Philoctetes, Antigone, & Trachiniae. 73. II. & 123. i. Tragoediae duae, nimirum Ajax, & Electra (sed haec mutila est in fine) cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus, & argumento in secundam. 83. III. Tragoediae tres, nimirum Ajax, Electra, & Oedipus, cum scholiis ad marginem, & argumento in Electram. 85. II. Tragoediae septem, nimirum Ajax, Electra, Oedipus Tyrannus, Antigone, Philoctetes, Oedipus Coloneus, & Trachiniae cum argumentis in singulas, praeter primam, sextam, & septimam. Accedunt scholia nonnulla marginalia. 86. II. Eadem Tragoediae septem cum scholiis marginalibus vetustissimis, & argumentis.

mentis ex Aristophane grammatico, Apollodori Bibliotheca, Salustio, & Anonymo. 132. 1. Ajax flagellifer cum argumento, scholiis, & glossis. 178. Cod. xxxii. Ajax, & Electra cum argumentis, scholiis, & glossis. 207. Cod. xlix. Electra, & Oedipus Tyrannus, cum argumentis, scholiis, & glossis. 208. Cod. li. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

SOPHONIAE cuiusdam monachi, incertae aetatis, nisi eundem dicamus esse cum illo, ad quem scripsit Simon Constantinopolitanus saeculo clarus post Christum decimoquarto, Paraphrasis in Aristotelis de Anima libros tres. I. 297. xix. & III. 19. xiv. & 278. Cod. xx.

SOPHRONII Patriarchae, sive Archiep. Hierosolymitani, qui sub Imp. Heraclio floruit, & successit in sede Hierosolymitana, Modesto Patriarchae anno Christi dcxxxiii. Excerpta ex synodicis. I. 61. v. & 62. xii. Ex confessione fidei, quam misit ad sextam synodum. 122. xxxv. Vita S. Mariae Aegyptiacae. 294. xi. & 459. xii. Ex Epistola ad Honorium Papam. 402. Oratio in Exaltationem sanctae Crucis. 520. vi. Epistola synodica, in qua contra omnes haereses disputatur. III. 294. iv. Cit. a Niceta Choniati in thesauro orthod. fidei. I. 434. & in opere inedito de processione Spiritus Sancti. 545. i.

SOPHRONIVS quidam, nescio an idem cum superiore, in graecum vertit vitam S. Hilarionis. I. 502. i.

SORANI Ephesii medici iunioris, respectu alterius item Ephesii, qui Alexandriae aliquamdiu versatus est, ac postea medicinam exercuit Romae temporibus Traiani & Hadriani, Vita Hippocratis. III. 41. ii. & 102. ii. De fracturarum signis in cranio. 90. xlv. De fasciis. Ibid. xlv. De fracturarum signis liber ab Antonio Cocchio editus Gr. & Lat. 134. Cod. xxxii.

SOSIADES, &

SOSIPHANES citantur in violar. compos. I. 549.

SOSTRATI cuiusdam (nescio an illius, quem inter Medicos veteres accenset Fabricius, an alterius) Epistola ad Lysistratum. II. 394. xxiii. num. 12. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in viol. comp. 549.

SOTADES cit. in violar. comp. I. 549.

SOTERICIVS cit. in thes. orthod. fidei. I. 434.

S. SOTERIDIS (f. Soderæ) Eacomium, auctore Pamphilo monacho. I. 285. xxiv.

SOTION ἐκ τοῦ περὶ ὀπῆς cit. in florileg. sententiar. I. 254.

S. SOZONTIS passio. I. 514. vii.

SPEVSIPPI. Potonae sororis Platonis filii, eiusdemque discipuli, & in schola successoris, apophthegmata quaedam. III. 320. x.

S. SPIRIDONIS Episcopi Trimithuntis Vita. I. 504. xvi. & 508. viii.

SS. STEPHANI & IOANNIS Comitum,

& MELETHII Ducis, & sociorum martyrium I. 410. viii.

S. STEPHANI iunioris Vita cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 100.

STEPHANI Archiepiscopi sanctae Civitatis, de quo nulla apud Fabricium mentio fit, Sermo de Mundi consummatione. I. 286. xli.

STEPHANVS Magnus Drungarius cit. a Niceta Choniati in thes. orthod. fidei. I. 434.

STEPHANI cuiusdam monachi de sacris mysteriis. I. 263. xvi.

S. STEPHANI Thebaei, forte eiusdem cum superiore, Regula ad omnes monachos. I. 414. xiv.

STEPHANI Atheniensis philosophi, qui Theophili medici & protospatharii discipulus fuit, vixitque circa tempora Heraclii Imperatoris, nec diversus fuisse videtur a Stephano Alexandrino Medico, & philosopho Chemicum, Tractatus apotelesmaticus ad Timotheum discipulum, compositus occasione recens natae Mohamedis sectae &c. II. 27. viii. & 29. vii. & 33. vii. Scholiorum in Hippocratis Praenotiones libri tres. 525. iii. Idem auctor esse creditur a Fabricio scholiorum marginalium in Paulli Alexandrini Introductionem ad Astrologiam Apotelesmaticam. 19. vii. De magna & sacra arte auri conficiendi Actiones novem ad Heraclium Imp. III. 348. vi. Epistola ad Theodorum quemdam. Ibid. Aliud excerptum Chemicum. 356. xli. Stephani & Theophili de febrium differentia libellus ex Hippocrate & Galeno collectus. 364. ii.

STESICHORVS cit. in viol. comp. I. 549.

STILBAE Cyziceni, auctoris Fabricio ignoti, brevis quaedam expositio, seu expositio- nis fragmentum in Habacuc prophetam. I. 263. xvii.

STILPONIS Megarensis philosophi, qui Euclidis Megarici auditor fuit, ac magister Zenonis Ciciei, Apophthegmata quaedam. III. 320. x.

STOBAEI Ioannis, ita fortasse a Stobis Macedoniae secundae civitate nuncupati, scriptoris, ut ex eius Opere conici potest, a Christi nomine alieni, & a temporibus Themistii philosophi non multum remoti, Florilegium ad filium suum Epimium, sive Septimium, vel Apophthegmarum, ac praeceptorum moralium Eclogae, in Locos Communes centum vigintitres digestae. II. 446. Cod. xl. §. 1.

STRABONIS Amaseni, geographi celeberrimi, qui temporibus Augusti & Tiberii potissimum floruit, Geographiae libri decem priores. II. 15. Cod. v. & 65. Cod. xl. Geographiae libri septem posteriores. 31. Cod. xv. Geographiae libri octo posteriores. 37. Cod. xix. Ex eiusdem Geographicis Excerpta duo de magnitudine & figura terrae, per Georgium Gemistum correctae. 53. Cod. xxix. §. i. & ii.

STRA-

STRATICO Fr. Dominicus, Ordinis Dominicani monachus, & in Vniversitate Senensi publicus Professor, auctor latinae versionis, quam adposuimus Epistolae Imperatoris Iustiniani a nobis editae. I. 166. seqq. & Anastasii Sinaitae Homiliae item a nobis per extensum relatae. 299. seqq.

SVIDAE, vel SVDAE lexicographi, ab alio SVIDA historico diversi, de cuius aetate variae variorum sententiae sunt, Lexicum. II. 213. I.

S. SVSANNAE martyrium. I. 520. x. & 521. xxiii.

SYMBOLVM fidei Nicaenum Graece. II. 394. xxvi.

S. SYMEONIS Mandritae Vita. I. 513. I.

SYMEONIS, cognomine Metaphrastae, qui fuit Magister & Logotheta in Aula Constantinopolitana, decimoque post Christum saeculo claruit, Vitae ac Martyria quorundam sanctorum, nimirum SS. Quadraginta Martyrum. I. 284. xviii. Anastasii Persae. 418. xxi. Sampsonis Xenodochi. 445. viii. Marinae. 446. xvii. Hypomnema in magnum Eliam Prophetam. 455. xix. SS. Panteleemonis, Callinici, & Eudocimi. Ibid. xx. seqq. S. Ioannis Baptistae. 457. xlii. SS. Demetrii, & Nicolai. 495. iv. & vii. SS. Cosmae & Damiani, Acindyni, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii & Elpidiphori, Acepismae, Iosephi & Aithalae, Ioannicii Magni, Galactionis & Epistemes, Paulli Archiepiscopi Constantinopolitani, Hieronis & sociorum eius, Matronae, Theoctistae, Menae Aegyptii, Ioannis Archiepiscopi Alexandrini, & Ioannis Chrysostomi. 497. i. seqq. SS. Euthymii, Timothei Apostoli, Anastasii Persae, Clementis Ancyran, Xenae, Xenophontis ac filiorum eius Arcadii & Ioannis. 498. ii. seqq. Fragmentum vitae S. Hilarionis. 502. i. SS. Sabae, Nicolai Myrensis, Ambrosii Mediolanensis, Parapii, Menae, Hermogenis, Eugraphi, Danielis Stylitae, Spiridonis Episcopi Trimithuntis, Eustratii, Auxentii, Eugenii, Mardarii, Orestae, Thyrsi, Leucii, Callinici, Philemonis, Apollonii & sociorum, & Eleutherii. 507. ii. seqq. Hypomnema in magnum Prophetam Danielelem. 511. xi. SS. Ignatii Theophosi, & Iulianae. Ibid. xii. & xiii. SS. Symeonis Mandritae, Mamantis, Anthimi Episcopi Nicomedensis, Babylae Archiep. Antiocheni, de prodigio, quod factum est Chonis, Eudoxii, Khomyli, Zenonis & Macarii, Sozontis, Severiani, Menodora, Metrodora & Nymphodora, Theodora Alexandrinae, Autonomi, Cornelli Centurionis, Nicetae, Euphemiae, Sophiae & filiarum eius Pistos, Elpidis & Agapes, Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis, Eustathii & Theopistes & eorum filiorum Agapii & Theopisti, Theclae Iconiensis, Euphrosynes Alexandrinae, Evangelistae Ioannis, Callistrati & sociorum, Charitonis, Cyriaci anachoretae, & Gregorii magnae Armeniae. 513. Cod. xx. §. i. seqq. Ser-

mo in primam, secundam & tertiam inventionem capitis Praeursoris. 522. xl. Testimonium de Spiritu Sancto. III. 324. xx. Cit. in locis Communibus S. Maximi. I. 440. I.

SYMEON Sethus. Vide *Sethus*.

SS. SYMEONIS propter Christum τοῦ σαλῶν, seu *stulti*, & IOANNIS Eremitae Vita, auctore Leontio Neapoleos in insula Cypro Episcopo. I. 504. xi.

S. SYMEONIS Thaumaturgi, sive Stylitae senioris, qui anno Christi cccclx. obiit, Vita citatur in exposit. sacror. praeceptor. I. 100. Ex eius Epistola ad Ascetam aliquem inclusum, & ex Doctrinis asceticis Excerpta citantur. Ib. 99.

SYMMACHI gente & religione Samaritani, postea Iudaei, ac denique Christiani Ebionitae, qui libros antiqui foederis graece interpretatus est imperante L. Septimio Severo, fragmenta duo in libros Regnorum. I. 138. Occurrit in Catena in Iobum. 52.

SYNTAXIA Graeca, seu ordo legendi Evangeliorum pericopas, seu sectiones pro quolibet die, incipiendo a mense Septembri usque ad mensem Augusti. I. 127. i. & 130. i. & 141. v. & 149. Cod. xxv. & 150. i. seqq. & 153. xiv. & 157. i. seqq. & 162. vi.

SYNESII, philosophi & Sophistae Alexandrini, qui anno Christi cccc. sub Imp. Theodosio iuniore, a Theophilo Patriarcha Alexandrino Episcopus Cyrenaeus ordinatus est, Epistolae centum quindecim. II. 192. xii. Epistolae centum quinquaginta sex. 240. i. & III. 316. vi. Epistolarum, quotquot habentur in Paris. edit. A. mdcxxxiii. catalogus per alphabetum. II. 241. seqq. Orationes novem. 242. a §. ii. ad §. x. Epistolae centum quinquaginta quinque. 269. i. Hymni metrici decem. Ibid. ii. Orationes decem. Ibid. a §. iii. ad §. xii. Epistolae vigintinovem. 297. xiii. Epistolae centum quadraginta septem. 334. lxii. Epistolae quatuor cum subiecta singulis brevi explicatione grammaticali. 371. xxxi. Epistolae vigintiquinque. 391. xvii. Epistolae octo. 547. xxi. Oratio de Regno, in fine mutila. Ib. xxii. Epistolae septuagintanovem. 555. i. Orationes septem cum scholiis. 591. xii. seqq. Orationes item septem. III. 208. iii. seqq. Effata quaedam. 325. xxii. Epistola ad Dioscorum magni Serapidis in Alexandria sacerdotem, instar scholiorum in Democriti Physica & Mystica ad chrysopoeiam pertinentia. 348. v. Cit. in locis Communibus S. Maximi. I. 440. i.

SYRI cuiusdam, Fabricio ignoti, universalis praeceptio de aëris qualitate. II. 61. xv.

SYRIANI Alexandrini, philosophi Platonici, qui circa annum Christi cccclxx. floruit, Commentarius in librum tertium, decimum tertium & decimum quartum Metaphysicorum Aristotelis. III. 280. Cod. xxv. §. i. & ii. Ex eiusdem, & Sopatri Operibus Excerptum. II. 465. vii. Vide *Hermogenes*.

SYRVS quidam cit. in locis Communibus
S. Maximi. I. 440.

T

TABVLAE celebriorum Europae, Libyae,
atque Asiae urbium nomina exhiben-
tes. II. 9. I. & 24. VI.

TACTICORVM auctorum collectio uber-
rima. II. 218. Cod. IV.

TARASII Patriarchae Constantinopolitani
ab anno Christi DCCLXXXIV. usque ad annum
DCCCVI. Epistola ad Hadrianum I. Papam de
non faciendis pecunia ordinationibus. I. 71.
x. & 398. xxviii. & 468. xii. & 478. IV.
Testimonium de Spiritu Sancto. III. 324. xx.
Cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 99.

TARRHAEI Lucilli, incertae aetatis scri-
ptoris, collectio Proverbiorum. II. 550. II.
Vide *Zenobius*.

TASIMVS ἐκ τῶν Κυρίων cit. in violar.
comp. I. 549.

S. TATIANAE martyrium. I. 522. xxxv.

TELES cit. in violar. comp. I. 549.

TEVCER Babylonius, sive ZEVCHVS.
Vide *Astronomos Anonymos* supra pag. 456.

THAIDIS, de qua nihil apud Fabricium
occurrit, Epistolae duae, quarum altera ad
Thessalam, altera ad Euthydemum. II. 217.
xxix.

THALASSIVS cit. in collect. capitum
Ascricor. I. 495.

THALETIS Milesii, Solonis aequalis, qui
saeculo ante Christum sexto claruit, Epi-
stola ad Solonem. II. 491. I. De Nili ad-
fensu, seu adiuuione sententia. 583. II. &
610. VI. Apophthegmata quaedam. III. 320.
x. & 325. xxii. Cit. in viol. comp. I. 549.

THEAETETI cuiusdam, nescio an eius-
dem cum Theaeteto Scholastico, quem Fa-
brius sub Iustino Imperatore claruisse ait,
an alterius, de nominibus Atticis. II. 368. ix.

THEAGES cit. in violar. composit. I.
549.

THEANIDIS cuiusdam Laconis, de quo
nihil apud Fabricium occurrit, effata quae-
dam. III. 325. xxii.

THEANVS, quae Pythagorae sive uxor,
sive discipula fuit, Epistolae tres. II. 217.
xxv. & 351. xiv. & 424. xix. Cit. in viol.
compos. I. 549.

THECLAE Iconiensis passio. I. 514. xix.

THEMISTII, cognomento *εὐφραδὴς*, seu
Eloquentis, qui saeculo post Christum quarto
floruit, paraphrasis Analyticorum postero-
rum Aristotelis. II. 479. v. & III. 18. xi. &
38. Cod. xxiv. & 39. Cod. xxv. Epigram-
ma tetrastichon in seipsum. II. 366. xiv. &
575. xvi. & III. 409. iii. Explorator,
sive Philosophus. II. 589. iv. In patris sui
obitum Oratio. 590. v. Paraphrasis octo
librorum Physicorum Aristotelis. III. 272.
Cod. xiii. & 273. I. & 277. Cod. xviii. Pa-
raphrasis in tres Aristotelis libros de Anima.
276. I. & 277. Cod. xvii. & 404. II. ubi in

septem dividitur libros; & 409. III. ubi item
in septem libros dividitur. Ex eiusdem pa-
raphrasi in primum Aristotelis librum de
physico auditu fragmentum. 406. xvi.
Fragmentum paraphraseos in primum Aristo-
telis librum de Anima. 408. III. Cit. in
violar. compos. I. 549.

THEMISTOCLIS, Atheniensium ducis
celeberrimi, qui anno ante Christum CCCCLXX,
in exilio obiit, ad Chrysippum Epistola. I.
139. IV. Cit. in violar. compos. 549. & in
alia sententiar. collect. III. 325. xxii.

THEOBVLVS cit. in violar. composit. I.
549.

THEOCRITI Poetae Syracusani, Praxa-
gorae & Philines filii, qui saeculo an-
te Christum tertio floruit, Idyllia tredecim
cum argumentis in singula, ultimo excepto;
ac praeterea scholiis marginalibus usque ad
octavum Idyllium. II. 81. IV. Idyllia qua-
tuor. 91. Cod. xviii. §. II. Idyllia novem
cum Poetae Vita, & quibusdam scholiis in
principio, & glossis interlinearibus. 98. Cod.
xxv. §. II. Idyllia decem ac novem cum
glossis interlinearibus & argumentis. 141. III.
Syrinx, sive Fistula, fragmentum Idyllii, quod
inscribitur *Διόκουρος*, & Idyllium, quod in-
scrib. *Laudatio Ptolemaei*. 197. Cod. xxxvii.
§. I. Idyllia sexdecim cum argumentis ac
prolegomenis & scholiis. 198. I. Idyllia
vigintiocto cum argumentis, scholiis & glos-
sis. 203. Cod. XLIII. Idyllia decem & octo
cum Theocriti Vita, argumentis in aliquot
ipsorum, scholiisque nonnullis. 205. I. Idyl-
lia quindecim cum argumentis, & scholiis,
& Artemidori grammatici in bucolicorum
collectionem Enarratione. 210. v. *Περὶ ὕμνων*,
sive Ala. Ibid. In aliquot eiusdem Idyllia
anonymi scholia. 458. IV. Idyllia decem &
octo typis impressa sine anni indicio. 568. v.
& III. 424. I. Apophthegmata quaedam. III.
325. xxii. Idyllia tria cum scholiis & glos-
sis, necnon Vita poetae in principio, &
prolegomenis circa inventionem bucolici car-
minis. 368. II. Idyllia octo cum poetae
vita in principio, & scholiis marginalibus.
427. Cod. ix. Cit. in florileg. sententiar. I.
254. & in violar. compos. 549.

THEOCTISTI cuiusdam, (medici ne, an
melodi; hos enim duos tantummodo memo-
rat Fabricius, an alterius, nescio) sententiae
quaedam. II. 447. Cod. xi. §. I.

THEODECTES cit. in violar. composit. I.
549.

THEODORAE Alexandrinae passio. I.
514. x.

THEODORETI, Cyri, urbis in provincia
Syriae, Augusta Euphratesia dicta, Episcopi,
qui anno Christi ccccxxi. sancto Concilio
generali Ephesino interfuit, nec multo post
sanctum Concilium generale Chalcedonense
anno Christi ccccli. celebratum obiit, in du-
bia selecta sacrae Scripturae. I. 54. I. Phi-
lotheus. Ibid. III. De Divina dilectione. 55.
IV. Quaestiones in Genesim, initio ac fine

mutilae. 102. v. Quaestiones aduersus Iudaeos cum suis solutionibus, quas per extensum damus. 110. x. Institutiones breues anagogicae in sanctos viros, qui ante legem clauerunt. 112. xi. Institutio moralis de iis, quae ad summum Sacerdotem pertinent. Ib. xii. Solutiones quaestionum in Ostateuchum, quatuor libros Regnorum, ac duos Paralipomenon. 113. xiii. seqq. Excerptum ex Cap. III. libri V. Haereticarum Fabularum, de Spiritu Sancto. 121. xxv. Ex secundo Sermonem de Graecorum adfectionibus. Ibid. xxvi. Ex Historia Ecclesiastica Sermo primus. Ibid. xxvii. Ex Epistola ad Monachos Euphratesiae &c. Ibid. xxviii. Ex Epistola ad Ioannem Episcopum Antiochenum. Ibid. xxix. Quaestiones in aliquos libros Ostateuchi, in quatuor libros Regum, & in duos Paralipomenon. 136. i. seqq. Curatio Graecarum adfectionum. 202. lxiii. & 485. i. & 486. i. & 499. iii. Hypotheses in Epistolas Pauli. 363. iii. seqq. Ecclesiasticae Historiae libri quinque. 486. ii. De Providentia Orationes decem. Ibid. iii. Interpretatio in Ezechielem & Danielelem. 499. i. & ii. Expositio in Psalmos. 501. Cod. v. Excerpta quaestionum in Leviticum, Numeros, Deuteronomium, Iesum Nave, Iudices, & Ruth II. 520. xvi. seqq. De Trinitate & Spiritu Sancto Excerpta. 600. Cod. xi. §. ii. & iii. 324. xx. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in quatuor Prophetas Maiores. 19. in Psalmos. 34. in Cantica sacrae Scripturae. 92. in Epistolas Catholicas. 102. & in Epistolas Pauli. 404. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 100. & 436. Eius Epistola ad Ioannem Germaniciae Episcopum cit. ab Iustiniano Imp. in anecdoto. 191. Vide *Theologos Anonymos* supra pag. 461.

THEODORI Antiocheni, qui ab Episcopatu Mopsuestiae, civitatis in Cilicia secunda, quem triginta sex annos gessit, Mopsuestenus dictus est, obiitque A. Chr. ccccxxix. Fragmentum aduersus Apollinarium citatur ab Iustiniano Imperatore in Epistola a nobis edita. I. 171. Fragmenta quatuor expositionum in libros Regnorum (f. eiusdem). 138. x. Cit. in Catena in Esaiam. I. 18. in Iobum. 52. in septem Epistolas Catholicas. 102. & in quatuor Evangelia. 161.

SS. THEODORI Diaconi & sociorum martyrium. I. 410. vi.

S. THEODORI alterius Militum praefecti martyrium. I. 445. i. & 495. v. & 511. xx.

THEODORI τοῦ ἡγιασμένου Vita cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 100.

THEODORI Ducae Lascaris, iunioris, qui imperavit ab anno Christi mclv. usque ad annum mclix. de naturali Communicatione libri sex cum figuris geometricis elegantissimis. II. 274. Cod. xi. & 439. ii. Epistolae CXXXI. ad diversos, nimirum Nicephorum Blemmydam, Georgium Acropolitam, Patriarcham D. Manuelem, & alios. Ibid. a pag. 556. §. ii. ad pag. 565. §. xxi.

THEODORVS Edeffenus cit. in collectione Capitum Asceticorum. I. 495.

THEODORVS Heracleae Episcopus in Thracia, qui obiit circa annum Christi ccclv. occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Hieremiam. 20. in Iobum. 52. in Cantica sacrae Scripturae. 92. in septem Epistolas Catholicas. 102. in quatuor Evangelia. 161. & in duodecim Prophetas Minores. 516. i. Cit. in opere Anonymi contra Palamam. 358. & in thes. orth. fidei. 434.

THEODORO Neocastroriae tribuitur a Montfauconio heptastichon in Theocritum. II. 199. i. & 210. v.

THEODORI Petrarum Episcopi Vita S. Abbatis Theodosii. I. 505. xviii.

THEODORI presbyteri & Syncelli Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Sermo de veste Deiparae. I. 446. xiii.

THEODORI Prodromi, qui saeculo post Christum duodecimo sub Imp. Alexio, ac deinde Ioanne Comneno floruit, versus quidam iambici ex persona uxoris Logorhetae. I. 28. LXXX. Alii iambici versus in S. Barbaram. 29. LXXXIII. Menologium, seu festa Sanctorum diei cuiuslibet totius anni, monostichis iambicis expressa. II. 75. i. Ad Imp. Ioannem Comnenum Hymni duo versibus politicis, alter in Christi Nativitatem, alter in Baptisma. Ibid. ii. & iii. Breve, sive Epistola ad Dominum Constantinum Bardachlam, tamquam ab Orationibus Monasterii Paschasiorum. Ibid. iv. Tetrasticha sacra iambica & heroica LXXXXI. in capita rerum, quae enarrantur in quatuor Evangelis, in Actibus Apostolorum, libris Regum &c. 76. viii. Tetrastichon iambicum in S. Theodorum Stratelatem. 171. ccxiv. In helluonem, & alia argumenta tetrasticha iambica. 172. ccxxv. seqq. In Erotemata brevis Enarratio ad Irenem Augustam. 245. ii. & 280. ii. Excerpta vero brevia ex hoc Opere habentur. III. 368. i. Tetrasticha iambica & heroica in Dominica festa, nimirum in Deiparae Nativitatem & Praesentationem, in Nativitatem Christi, in Occursum, &c. II. 467. ii. In sanctum Lupum tetrastichon iambicum. 643. iii. Aliud Epigramma tetrastichon iambicum (f. eiusdem.) Ibid. iv. Carmen iambicum aduersus quemdam Baryn. III. 40. v.

THEODORI Rhaithuni presbyteri, medio circiter saeculo post Christum septimo clari, Oratio dogmatica de Incarnatione Verbi. I. 492. i.

THEODORI Studitae, Abbatis Monasterii Constantinopolitani, cognomine Studii, qui An. Chr. dcccxxvi. obiit, fragmentum de Spiritu Sancto. I. 61. & 407. iii. Encomium in nativitatem Praecursoris. 445. iv. Testamentum. 520. xiii. Catechesis, quae dicitur parva, ad suos discipulos, Capitibus CXXIV. comprehensa. II. 239. i. Testimonium de praedeterminatione & praescientia Dei, ἐν τοῦ εἰς τοὺς ἀπ' αἰώνων κεκοιμημένους

τηρηται defunctum. III. 295. viii. Citatur in exposit. sacror. praeceptor. I. 99. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. & in thes. orthod. fidei. 434.

THEODORI cuiusdam Episcopi Dialogus cum Agareno de rebus nostrae fidei. II. 273. III. Demonstratio, quod Deus habet Filium consubstantialem & coaeternum. Ibid. IV.

THEODORI cuiusdam Excerptum ex libro de S. Trinitate. I. 525. III.

THEODORI cuiusdam philosophi Aphorismata. III. 320. X.

THEODORI cuiusdam Protasecretis, seu primi a secretis Neocaesariae, versus iambici sepulchrales triginta in Palaeologinam, quae sibi adhuc vivens epitaphium scribi curaverat. II. 296. III.

THEODORVS quidam cit. in violar. compof. I. 549.

THEODORVS Daphnopates. Vide *Daphnopates*.

THEODORVS Gaza. Vide *Gaza*.

THEODORVS Graptus. Vide *Graptus*.

THEODORVS Mopsestenus. Vide *Theodorus Antiochenus*.

THEODORITI nescio cuius, incertae aetatis grammatici, Tractatus de spiritibus ad Patricium quemdam, praemisso instar prooemii Epigrammate elegiaco versuum duodecim. II. 396. III.

THEODOSII Archimandritae Eremitae prope Hierosolimam Vita, auctore Theodoro Petrarum Episcopo. I. 505. XVIII. Alia, auctore Anonymo. 417. XIV. & 515. IV. Citatur in exposit. sacror. praeceptor. 100.

THEODOSII, grammatici Alexandrini, scriptoris Christiani incertae aetatis, Tractatus de Verbis. II. 244. I. Erotemata grammaticalia, de prosodia nimirum, de pedibus, carminum generibus, dialectis &c. necnon ipsi declinationum canones. 280. Cod. XVII. §. I.

THEODOSII monachi item grammatici, de quo nihil apud Fabricium occurrit, nisi eundem dicamus esse cum superiore Theodosio grammatico Alexandrino, ad Ioannem quemdam presbyterum de Sanctorum festorum canonibus, sive interpretationes in plures acrostichides Canonum diversorum anni festorum. II. 420. XVI.

THEODOSII, & VALENTINIANI Imperatorum ad Ormisdam Praetorio Praefectum Edictum. I. 478. VII.

THEODOTIO Ephesus, alter post Aquilam Ponticum, sacrorum librorum graecus interpres, occurrit in Catena in Iobum. I. 52.

THEODVLI Praefecti Urbis Constantinopolitanae Vita. I. 411. XI.

THEOGNIDIS Megarensis gnomographi, qui floruit saeculo ante Christum sexto, sententiae versibus elegiacis. II. 92. V. & 206. Cod. XLVIII. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compof. 549.

THEOGNOSTI Grammatici, qui sub Imperatoribus Leone Armeno, & Michaeli Balbo vixit, Regulae circa orthographiam. II. 395. II.

THEONIS Alexandrini, qui saeculo post Christum quarto floruit, & aliorum mathematicorum in Ptolemaei magnam Constructionem prolegomena. II. 9. I. & III. 413. III. Eiusdem Commentarius in libros duos priores magnae Constructionis Ptolemaei. II. 11. VI. In expeditos Ptolemaei Canones Commentarius libris quinque ad Eulalium & Origenem, quorum tamen desideratur liber quintus, cum figuris geometricis. 22. II. In eosdem expeditos Ptolemaei Canones alia expositio, seu syntagma secundum ad Epiphanium filium cum tabulis astronomicis, 16. I. & 24. VI. & 40. IV. & 47. Cod. XXVI. §. I. seqq. ubi singularum tabularum recensio exhibetur; & 55. I. & 69. IV. & 70. Cod. XLVIII. §. II. Capita quaedam inter prolegomena in magnam Ptolemaei Constructionem. 9. I. Commentarii in magnae Ptolemaei Constructionis libros primum, secundum, tertium, quartum & sextum. 35. I. seqq. In Arati Phaenomena Enarratio, digesta a sapientissimo D. Maximo Planude. 63. IV. & 67. V. Vide *Apollonius Rhodius*.

THEONIS Sophistae item Alexandrini, cognomine Aelii, de cuius aetate minime constat, Progymnasmata. II. 272. I.

THEONIS alterius Smyrnaei, philosophi Platonici, incertae item aetatis, Theone tamen Alexandrino senioris, de iis, quae in mathematicis utilia sunt ad Platonis lectionem, liber. II. 21. Cod. XII. §. I. & 485. IV. & III. 258. IV.

THEOPEMPTVS cit. in florileg. sentent. I. 254.

THEOPHANIS Grapti Melodi, qui frater fuit Theodori Grapti, ac sub Imp. Theophilo vixit, Hymnus in Annunciationem Deiparae typis impressus sine ulla loci, vel anni nota. II. 204. Cod. XLIV.

THEOPHANIS Sigrianensis encomium. I. 522. XLI.

THEOPHANES alter cit. in violar. comp. I. 549.

THEOPHILI Antecessoris, qui Theophilo illo, Iustiniani aequali, longe fuit iunior, & circa Constantini Porphyrogeniti tempora fortasse vixit, quatuor Institutionum Iuris civilis libri e latino in graecum translati. I. 481. I. & III. 171. Cod. I. & 173. III. & IV. & 183. XVII. & 207. Cod. XVIII. valde mutili.

THEOPHILI, Archiepiscopi Alexandrini ab anno Christi cccclxxxv. usque ad ccccxii. Edictum, quum Theophania die Dominico instarent. I. 47. XVI. & 75. XLII. & 400. XXXVI. & 468. XII. Alia Canonica. 47. XVII. seqq. & 75. XLIII. seqq. & 400. XXXVI. & 468. XII. Responsum ad Epistolam Ammonis Episcopi Elearchiae. 505. XXII. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 100. & in florileg. sententiar. 254.

THEOPHILI Iconomachi, Imperatoris ab an. dcccxxxix. ad annum usque dcccxli. versus iambici decem scripti, seu potius inusti in frontibus SS. Theophanis poetæ, & Theodori Grapti, II. 280. III.

THEOPHILI medici & protospatharii, sive armigerorum primi, eiusdemque etiam monachi, ac philosophi, qui Christianus fuit, vixitque circa tempora Heraclii Imperatoris, in Hippocratis aphorismos commentarius in principio mutilus. III. 98. I. Idem Commentarius integer, in sectiones septem divisus, una cum Hippocratis textu. 331. VII. De urinis libellus. 99. III. Alius de urinis libellus. 132. II. & 137. II. De pulsibus liber. 132. IV. De alvi excrementis. 133. V. De urinae coloribus Excerptum. 137. II. Therapeuticus liber, quem ipse ex variorum scriptorum operibus collegit, scilicet Aëcii, Alexandri, Cosmæ Astuarii, Dioscoridis, Galeni, Hippocratis, Pauli, Philagrii, Romani, Stephani &c. 167. III. Theophili & Stephani de febrium differentia libellus ex Hippocrate & Galeno collectus. 364. II.

THEOPHILI cuiusdam, qui inter Gregorii Nazianzeni scholiastes graecos nullus a Fabricio recensetur, Commentarius in aliquot eiusdem S. Gregorii Nazianzeni Orationes. I. 537. I.

THEOPHILI cuiusdam astrologi veteris, (uter autem sit ex duobus illis, quos inter Astrologos ineditos accenset Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 515. nescio) Excerpta quaedam apotelesmatica. II. 26. III. & 29. IX. & 59. VII.

THEOPHRASTI Eresii, Aristotelis discipuli, & in schola Atheniensi successoris anno ante Christum cccxiv. Metaphysica. II. 67. Cod. XLV. §. II. Sententiae quaedam. 447. Cod. XI. §. II. Ex eius libro de Igne Excerptum. 530. VII. & III. 109. XXXIV. Characteres quindecim. II. 609. V. & 614. VII. & III. 212. I. & 290. VI. Schema animae facultatum divisionem exhibens, ex eodem *περί τῆς ἐκ γῆς φύσεως* excerptum. III. 124. IV. De historia plantarum libri novem & pars decimi. 248. I. & 279. III. De causis plantarum libri sex. 249. II. & 279. Cod. XXII. §. I. De historia plantarum libri decem & de causis plantarum libri sex editionis Aldinae Venet. mcccxcvii. in folio. 281. Cod. XXVI. Apophthegmata quaedam. 320. X. & 325. XXII. Opera quaedam in secundo Aristotelis Operum volumine edit. Aldinae supracitatae contenta, nimirum de piscibus, de vertiginibus, de lassitudinibus, de odoribus, ac de sudoribus. 381. XII. & seqq. Ex eius Characteribus Excerptum. 396. XV. De sensibus liber. 405. X. De igne liber. 406. XIII. Libri decimi de historia plantarum fragmentum multo longius quam in editis, profertur cum versione latina Iani Planci Ariminensis. 431. & seqq. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. comp. 549.

THEOPHRASTI cuiusdam, philosophi Christiani, poema iambicum de Chrysopeia, versibus constans ducentis sexaginta. III. 358. I.

THEOPHYLACTI, Achridis in Bulgaria Archiepiscopi, qui sub finem saeculi post Christum undecimi floruit, in Paulli Epistolae Commentaria. I. 108. & 477. I. & 502. I. Prologi in quatuor Evangelistas. 134. Commentaria in eosdem. 149. & 501. I. & 502. I. Epistolae trigintanovem. 482. Interpretatio in Evangelium Matthaei, Marci, & Ioannis. 503. I. In Acta Apostolorum, & Epistolae Paulinas. 523. I. Dissertatio ad quemdam suorum familiarium de iis rebus, ob quas Latini a Graecis reprehenduntur. II. 291. III. & 516. XXVIII. Oratio ad Imp. Alexium Comnenum. 291. IV. & 517. XXXIV. Oratio, seu Institutio Regia, ad D. Constantinum Porphyrogenitum. 292. V. & 517. XXXII. Oratio in adorationem Crucis. medio Ieiuniorum tempore habita. 292. VI. Carmen iambicum in Augustissimum Caesarem. 467. I. Epistolae septuagintaquinque. 516. XXVII. Oratio ad magnum Oeconomum Patriarchae fratrem. 516. XXIX. Ad suos discipulos dissidentes Oratio. Ibid. xxx. Eunuchismi Apologia ad fratrem eunuchum cum duobus argumentis. Ibid. xxxi. Allocutio ad pueros. 517. XXXIII. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in thes. orthod. fidei. 434.

THEOPHYLACTI Simocattae, generis quidem Aegyptii, sed in Graecia nati, qui saeculo post Christum septimo floruit, & historiam Imp. Mauricii conscripsit, Dialogus de diversis naturalibus dubitationibus, & solutionibus ipsarum. II. 263. XXXIII. Epistolae eiusdem ethicae, rusticae, & amatoriae, numero octogintaquinque. 353. XXXI. Epistolae morales, & rusticae numero novem. 535. XXXIII. Historia Mauricii Tiberii Imperatoris libris octo. 652. Cod. XXXVIII. Epistolae morales, amatoriae ac rusticae quindecim. III. 320. XII. Cit. in locis Communibus S. Maximi I. 440. I.

THEOTOCIA quaedam, seu invocationes ac preces ad Deiparam. I. 509. IV.

S. THERAPONTIS martyris miraculorum enarratio. I. 410. IX.

THERON cit. in violar. comp. I. 549.

THESSALONICI cuiusdam Mesopotamiae versus iambici. I. 434. III.

D. THOMAE Aquinatis ex Ordine Fr. Praedicatorum, qui anno Christi mclxxxiv. obiit, Confessio e latino in graecum versa a Demetrio Cydone. I. 483. I. Prolegomena in Aristotelis Opera physica, in graecum translata fortasse a Georgio Scholario. III. 362. II. In libros Aristotelis de Anima enarratio item in graecum sermonem versa a Georgio Scholario. 363. XII. Idem Opus, sed mutilum. 403. VIII. Laudatur a Nicolao Hydruntino. I. 28. LXXVIII.

THOMAE cuiusdam philosophi, forte eiusdem

eiusdem cum Divo Thoma, Tractatus Logicus. III. 21. II.

THOMAE, Magistri communiter dicti, qui saeculo post Christum quartodecimo in eunte claruit, Lexicon Atticum, seu nomen ac verborum Atticorum selectio, quibus veterum probatissimi utuntur, &c. ordine litterarum disposita. II. 304. Cod. vi. §. II. & 357. Cod. xvii. §. I. & 430. III. Idem Opus in fine mutilum. 371. xxxii. Vita Aristophanis poetae. III. 423. I. Vide *Aristophanes*.

THRASYBVLI philosophi Epistola ad Perianthum. II. 491. VIII.

THVCYDIDIS Atheniensis, Historici celeberrimi, qui saeculo ante Christum quinto floruit, tempore belli Peloponnesiaci, Historia Peloponnesiaca libris octo, cum scholiis in margine. II. 622. Cod. II. & 638. Cod. xvi. & 646. I. Cit. in violar. compos. I. 549.

THYRSI, LEVCHII, CALLINICI, PHILEMONIS, APOLLONII & sociorum Vita. I. 508. Cod. x. §. x. & Cod. xi. §. x.

TIMOCLES cit. in violar. comp. I. 549.

TIMONIS Phliaii Sceptici philosophi, sub Ptolemaeo Philadelpho clari, apophthegmata quaedam. III. 320. x. Cit. in florileg. sentent. I. 254.

TIMOTHEI Archiepiscopi Alexandriae, qui Concilio Oecumenico secundo, Constantinopolitano autem primo, anno Christi cccclxxxi, interfuit, & anno cccclxxxv, obiit, Responsiones Canonicae. I. 47. xxix. & 75. xli. & 400. xxxvi. & 468. xii. De miraculis S. martyris Menae. 503. viii. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 100.

TIMOTHEI presbyteri Ecclesiae Constantinopolitanae, qui sub Imp. Anastasio Dicoro, Patriarcha Constantinopolitanus factus est anno dxi. liber ad Ioannem Scevophylacem templi S. Mariae in Chalcopratibus, de differentia haereticorum, qui ad Catholicam fidem accedunt. I. 401. xlix.

TIMOTHEI S. Apostoli Vita. I. 418. xx. & 498. iii.

TITVS Bostrensis, qui floruit potissimum sub Imp. Iuliano Apostata, Ioviano & Valentiniano I. occurrit in Catena in quatuor Evangelistas. I. 161.

TRISAGIA, &

TROPARIA. I. 14. iv.

TROPHILVS cit. in florileg. sententiar. I. 254.

TROPHIMI, SABBATHI, & DORYMEDONTIS passio. I. 514. xvi.

TRYPHIODORI Aegyptii, grammatici & poetae, quem nonnulli Coluthi aequalem, alii vero longe antiquiorem faciunt, de Troiae eversione Poëma Epicum. II. 98. Cod. xxvii. §. II. & 142. xv. Idem Opus typis impressum sine anni nota. 103. Cod. xxix. §. II.

TRYPHONIS grammatici, qui sub Imp. Augusto floruit, observatio de dictione *ω*,

& aliis quibusdam. II. 263. xxxi. De adfectionibus dictionum libellus. 279. vii. & 315. iv. & 372. II. & 384. I. & III. 390. ix. De figuris alius Tractatus. II. 315. III. & III. 390. x. De figuris dictionum alius Tractatus. II. 430. vi. De adfectionibus dictionum graece & latine ex versione Ioannis monachi Placentini, impress. Mediolani mccccclxxx. in fol. 567. II.

TYPICVM Sabae. I. 484. I.

TYRTAEVS cit. in violar. comp. I. 549.

TZETZAE Ioannis Grammatici, qui saeculo post Christum duodecimo claruit, de S. Lucia commentarius. I. 23. III. Versus in eandem. Ibid. iv. Martyrium eiusdem. Ibid. v. De differentia poetarum, & vita Hesiodi Enarratio. II. 95. iv. Eiusdem, & aliorum veterum auctorum scholia in Hesiodi Theogoniam. Ibid. v. Eiusdem Commentarius in Lycophronis Alexandram. 146. Cod. xvii. & 173. Cod. xx. & 177. Cod. xxix. & 196. Cod. xxxvi. §. I. & 210. vi. Ex eiusdem persona Epigramma tetraстichon heroicum in commentarium in Lycophronis Alexandram. 211. vi. De particulis encliticis. 263. xxix. Epistola versibus politicis, varias historias continens, seu ex eius Chiliade quarta Excerptum, pag. 384. III. Allegoriae in Homeri Iliadem versibus politicis ad Augustam D. Irenem; progrediuntur usque ad libri septimi versum quadagesimum quintum. 395. Cod. xxxvi. §. I. Chiliadum Opus in tres *τρίαντας*, seu *Tabulas* divisum. 636. I. Carmina quatuor, quorum tria iambica. unum heroicum. 637. II. Vide *Demetrius Triclinius*.

V

VALENTIS Antiocheni, qui saeculo post Christum quarto sub Constantino Magno floruit, Apotelesmatica quaedam. II. 59. vii.

VALERIANI Episc. Iconii, qui una cum Amphilochio Sidae Episcopo Concilio Ephesino interfuit anno Chr. ccccxxxi. fragmentum de fide. I. 119. vi.

VARINI, alias PHAVORINI, Camertis, Ioannis Lascaris & Angeli Politiani discipuli, monachi Ord. S. Benedicti ex Congregatione Silvestrinorum ac tandem Episcopi Nucerni, qui anno mdxxxvii. obiit, Lexicum Graecum. II. 281. Cod. xviii. In laudem dicti lexi epigramma Aristobuli Apostolidae. 282. Ex eiusdem Epistola graeca nuncupatoria ad Petrum Medicem Excerptum. Ibid. Cit. in violar. compos. I. 549.

VECCI, seu BECCI Ioannis, Photiani primum, ac deinde *Αατρίφωρος*, qui ex Charophylace Magnae Ecclesiae Patriarcha Constantinopolitanus creatus est anno mclxxiv. eamque dignitatem obtinuit usque ad annum mclxxxii. quo deiectus, ac relegatus obiit tandem in carcere anno mcccxcviii. Testamentum. I. 292. Inscriptiones in sententias SS.

SS. Patrum, quas collegit de processione Spiritus Sancti, una cum totidem Gregorii Palamae confutationibus, & Bessarionis apologiis. 483. iv. Epigraphae, seu Praescriptiones tredecim. 535. xx. Aliud de processione Spiritus Sancti opus, eodem forte auctore. 545. i. De ordine personarum Trinitatis distincto. 546. iv.

De VETERINARIA medicina, seu cura equorum Scriptores. III. 149. vii.

VETTI seu VECTII VALENTIS Antiocheni Astrologi, parum certae aetatis, quam alii Constantino Imperatori coevum, alii longe ipso iuniorum faciunt, e libro primo Anthologiarum de natura planetarum atque signorum fragmentum. III. 361. Cod. xviii.

VICTOR Antiochenus Presbyter, Ioanne Chrysostomo iunior, occurrit in Catena in Hieremiam. I. 20. v. in Cantica sacrae Scripturae. 92. & in quatuor Evangelia. 159. ii. seqq. & 355.

Ex VICTORIS Carthaginensium Episcopi, qui medio circiter saeculo post Christum seipso vivebat, Epistola ad Theodorum Papam Excerptum. I. 48. xli.

VIRGINIS Deiparae Ethopoeia. I. 158.

VLPIANI Rhetoris, eiusdemque Iuriconsulti, sub Alexandro Severo Imp. clari, Commentaria graeca in decem & octo Demosthenis Orationes, cum argumentis etiam Anonymi in aliquot ex ipsis. II. 214. Cod. ii. a §. i. ad §. xxiii. inclusive.

VRBICII, incertae aetatis Scriptoris, Tactics Strategicae, sive Ordinationes Militares libris duodecim comprehensae, sed pluribus in locis mutilae. II. 219. i. seqq. Nonnullarum vocum extranearum ac phrasium barbararum, quae in dictis Urbicii libris occurrunt, index alphabeticus. 221. seqq.

WILHELMVS II. Siciliac Rex laudatur ab Eugenio Philosopho. I. 27. Lxiii.

X

XANTHOPVLI Theodori, qui saeculo post Christum decimotertio vivebat, Epistola ad magnum Logotheram D. Georgium Acropolitam. II. 556. ii.

XANTHVS cit. in florileg. sententiar. I. 254.

XENAE S. Matris Vita. I. 418. xxiii. & 498. vi.

XENOCRATIS Chalcedonii, Platonis discipuli, apophthegmata quaedam. III. 320. x. Cit. in florileg. sentent. I. 254.

XENOPHANIS Colophonii, quem Laertius Olympiade sexagesima claruisse tradit, apophthegmata quaedam. III. 320. x. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

XENOPHONTIS, & filiorum eius Arce-dii & Ioannis Vita. I. 418. xxv. & 498. viii.

XENOPHONTIS Atheniensis, Philosophi, Historici, Oratoris & Imperatoris clarissimi,

qui Socratis discipulus fuit, & saeculo ante Christum quarto praecipue floruit, Excerptum ex eius de Socrate Commentariis. II. 255. xii. Convivium Philosophorum. 283. i. & 288. x. & III. 203. ix. & 266. lix. Oeconomicus II. 283. ii. & 285. ii. & 288. ix. & III. 203. viii. & 266. lviii. De Cyri Institutione libri octo. II. 283. iii. & 285. iv. & 635. Cod. xii. §. ii. & III. 204. Cod. xiv. Apomnemoneumatum, seu memorabilium Socratis dictorum & factorum libri quatuor. II. 285. i. & 286. iii. & III. 203. vii. Cynegeticus, seu de venatione. II. 285. iii. & 288. xi. & III. 203. x. De Cyri expeditione libri septem. II. 285. v. & 639. Cod. xviii. Hipparchicus, seu de Magisterio Equitum. 285. vi. & iv. & III. 203. iii. Hieron, seu Tyrannicus. II. 285. vii. & 286. ii. & III. 203. iv. De Re Equestri. II. 286. viii. & v. & III. 203. v. De Lacedaemoniorum Republica. II. 286. ix. & 287. vi. & 644. i. & III. 203. vi. De Atheniensium Republica. II. 286. x. ubi mutila, & 287. vii. & III. 202. i. De Proventibus. II. 286. x. ubi acephala; & 287. viii. & III. 202. ii. In Regem Agelismum Sermo. II. 286. i. Hieron, sive Tyrannicus, typis impressus sine anni nota. 571. Cod. xl. §. iv. Historiarum Graecarum libri septem. 635. Cod. xii. §. i. & 638. Cod. xv. Excerpta quaedam ex libro quarto & quinto Cyropaediae. III. 100. ix. Cit. in violar. compos. I. 549.

XYSTI Pont. Rom. Epistola ad S. Cyrilum citatur in Epistola Iustiniani Imp. a nobis edita. I. 186.

Z

ZALEVCVS Locrus cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

ZENOBII Sophistae, quem Scholiastes Aristophanis Zenodotum appellat, atque Adriani Imperatoris temporibus Romae versatum fuisse testatur Suidas, Epitome proverbiorum Tarrhaei & Didymi secundum ordinem litterarum, Florentiae typis impressa ann. mcccxcvii. 4. II. 358. Cod. xvii.

ZENONIS Cyprii, Iuliani Imp. temporibus archiatri, Medicamina composita a variis medicis. I. 265. xxvi. Apophthegmata quaedam. III. 320. x. & 325. xxii.

ZENO quidam, nescio an idem cum superiore, cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. comp. 549.

ZENONIS Imperatoris, Leonis Magni filii, qui imperavit ab ann. Chr. cccclxxiv. usque ad ann. cccxcxi. Constitutio de novis operibus aedificandis. I. 403. lxi.

ZEVCHVS, sive TEVCER. Vide *Astrologos Anonymos* supra pag. 466.

ZIGABENI, seu ZIGADENI Euthymii, monachi Graeci in monasterio Deiparae τῆς περιβλήτου Constantinopoli, Alexii Comneni, apud quem gratiofus fuit, temporibus
P P clari,

clari, Panoplia Dogmatica. I. 115. Versus in eius laudem. Ibid. Interpretatio Psalterii. 389. Cit. in thes. orthod. fidei. 433.

ZOES Reginae Vnguentum. I. 265. xxxii.

ZONARAE Ioannis ex Aulae Imperialis Constantinopolitanae Magno Drungario Vigiliae & Proto-Secretario, Ascetae, sive Monachi, qui circa an. Chr. mccc. claruit, expositio SS. Canonum. I. 1. seqq. & 70. seqq. Forte auctor paraphrasis in Carmina S. Gregorii Nazianzeni. 257. i. Historiarum Compendium. II. 658. i. Ex eius Chronographia Excerpta duo de Iosepho Hebraeo, quid dicat de Christo, & quomodo Alexander honoravit Iudaeos. III. 115. lxxv. & lxxvi. Cit. in locis Communibus S. Maximi. I. 440. i.

ZOROASTRIS astrologi vetustissimi, de cuius aetate tam multa inter se pugnancia tradiderunt scriptores, ut nihil certi statui queat, Magica Oracula, cum interpreta-

tione (forte Gemisti Plethonis). II. 386. ix.

ZOSIMAE Abbatis Capita ascetica. I. 471. xii.

ZOSIMI Panopolitae, Philosophi Platonici Alexandrini atque Historici, religione Gentilis, ac Comitis & Exadvocati Fisci, qui sub Imp. Arcadio, Honorio, & Theodosio iunioris floruit, Historiae Novae libri quinque cum scholiis aliquot. II. 682. Cod. xxii. Commentaria genuina de instrumentis, vasibus, & caminis Chemicis. III. 349 ix. De virtute compositionis aquarum Tractatus in tres actiones divisus. 350. x. De crystallorum confectio, de dealbatione, & alia eiusmodi Chemica. 350. a §. xi. ad §. xiv. Genuina scriptio de sacra & divina arte auri & hydrargyri conficiendi per compendium in Capita divisum. 352. xviii. & 353. xxiv. & xxv. Alia Capita Chemica. 354. xxxii. xxxiii. & 355. xxxvi. & xl. & 356. xlvi.

INDEX SECVNDVS

NOMINVM AC RERVV NOTABILIVM,

QVAE IN TRIBVS CATALOGI TOMIS ET IN PRAEFATIONIBVS OCCVRRVNT.

Littera P. Tomi primi Praefationem, numerus vero Romanus appositus, ipsius paginam indicat.

A

A Bradaris stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*
 Accentus cinnabari delineati in Evangelariis. *tom. 1. pag. 83. §. 1.* Accentus & spiritus raro occurrunt in antiquis Codicibus. *ibid. pag. 141. §. v.*

Acciaioli Zenobii Ordinis Fratrum Praedicatorum notula quaedam in Codice adposita. *tom. 1. pag. 551. §. 1.* Idem scriptor Codicis II. Plut. LV. anno circiter 1480. *tom. 2. pag. 217.* Emendavit Codicem VII. Plut. LXXXI. *tom. 3. pag. 224.*

Acindynus Perdicca possessor Codicis XXXVIII. Plut. XXXI. *saec. xv. tom. 2. pag. 120.*

Agathoclis &

Agasilai stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Albertinus Franc. Bibliothecae Mediceae a Leone X. Pont. Max. Romam advectae meminit. *Praef. tom. 1. pag. xxi.*

Alebiadis stratag. *tom. 3. pag. 149.*

Alexandri stratag. *ibid.*

Allatius Leo dare voluit in lucem Corpus Chemicorum Graecorum. *ibid. pag. 359.*

Alphazan nascitur. *tom. 1. pag. 39.*

Amalphi terraemotus ingens. *ibid. pag. 277. §. 1.*

Ambarachius. Vid. *Petrus Benedictus Maronita.*

Ambra Franciscus scriptor Codicum. *P. xix. in not. 1.*

Ambrosius Camaldulensium Generalis laud. *P. ix.* Codices iubente Cosmo studiose conquirunt. *ibid. x.* Eius Epistolae e Mediceae Bibliothecae Codicibus descriptae. *ibid. xix.* Eius effigies. *ibid. xx.* Dialogum Palladii Episcopi de vita S. Ioannis Chrysostomi in graeco latine vertit. *tom. 1. pag. 411. §. xv.*

Ambrosius Frater ex urbe Rhegii anno 1385. insignem Codicem Graecum adquirunt. *tom. 1. pag. 507. §. XLV.*

Ammiratus Scipio Bibliothecam Venetiis a Magno Cosma aedificatam memorat. *P. x.*

Anconitani Cyriaci Itinerarium in Codice Laur. Bibliothecae descriptum, atque editum. *ibid. xix.*

Andosilla Rudesindus monachus Vallumbrosi. Caesarini Card. Opusculum Gr. & Lat. in lucem profert. *tom. 1. pag. 534. §. ix.*

Andreas sacerdos & tabularius Leantinus scriptor Codicis III. & IV. Plut. LXIX. anno 1399. *tom. 2. pag. 624.* item Cod. IX. Plut. LXX. eodem anno. *ibid. pag. 670.*

Anecdotorum Catalogus, quae in primo

Volumine huius operis proferuntur. *P. xx. seqq.*

Angelus Bucinensis laud. *ibid. xi. in not. 3.*

Angelus quidam monachus una cum aliis scripserunt Alexandri Tralliani Opus medicum, quod habetur in Cod. x. Plut. LXXIV. *saec. xiv. tom. 3. pag. 97.*

Angelus quidam sacerdos scriptor Cod. I. Pl. XXXI. *saec. xv. tom. 2. pag. 74.*

Angelus alter scriptor Codicis x. Plut. LXXIV. *saec. xiv. tom. 3. pag. 98.*

Antigoni &

Antiochi stratagemata. *ibid. pag. 149.*

Antonii cuiusdam Eremitae in insula Pannonio mors anno Chr. MLXIII. *tom. 1. pag. 540. §. 1.*

S. Antonii Ecclesia ad Portam Faventinam de Florentia memoratur in Cod. XXVI. Plut. LX. *saec. xiv. tom. 2. pag. 615.*

Antonius Atheniensis scriptor Cod. VII. Plut. LVI. anno 1436. Senis sumtibus Francisci Philelphi. *ibid. pag. 305.* item Cod. IX. Plut. LXIX. anno 1435. Senis in Tuscia sumtibus Francisci Philelphi. *ibid. pag. 628.*

Antonius alter scriptor Cod. XXIII. Plut. XXXI. *saec. xv. ibid. pag. 94. §. III.*

Antonius Marii filius Calligraphus. *P. xix. in not. 1.*

Antonius Presbyter scriptor Codicum. *ibid. xi. in not. 1.*

Apostolii Michaëlis Byzantini manu exaratus videtur Codex Geomanticus. *tom. 2. pag. 41. §. 1.* Idem scriptor Codicis XXXIII. Plut. LVIII. *saec. xv. ibid. pag. 480.* item Cod. XXI. Plut. LIX. in insula Creta. *ibid. pag. 538.* item Cod. XVII. Plut. LXXXVI. *tom. 3. pag. 361.*

Arabes Siciliam invadunt. *tom. 1. pag. 39.*

Archidami Lacedaemonum Regis stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Argentinenfis Io. Burckardus scriptor Codicum. *P. xi. in not. 1.*

Argyropilus Io. bonis litteris Petrum Medicum instituit. *ibid. xi.*

Arlenius possessor Codicis IV. Plut. VI. *saec. xiv. tom. 1. pag. 92.* item Cod. VIII. Plut. VI. *saec. xiv. ibid. pag. 110. §. x.* item Codicis XIX. Plut. XXXII. *saec. xv. tom. 2. pag. 173.*

Arretinus Io. scriptor Codicum. *P. xix. in not. 1.*

Arretinus Leonardus laud. *ibid. ix. Codices*

ces Mss. iubente Cosmo Mediceo conquirat. *ibid.* x. Eius Epistolae in Mediceis Codicibus descriptae. *ibid.* xviii.

Arsamis stratagemata. *tom.* 3. *pag.* 149.

Arfenius Monembasiae Archiepiscopus insignem Evangeliarum Codicem Clementi VII. Pont. Max. dono dat. praemissis in eius laudem senariis versibus. *tom.* 1. *pag.* 85. Vide *Medices Clemens*. De eius Vita nonnulla attingimus. *ibid.* in not.

Assermannus Stephanus Evodius Orientales Codices Laurentianae, ac Palatinae Bibliothecae recensuit. *P.* xviii.

Asulanus Andreas Galeni Opera inscribit Clementi VII. Pont. Max. *ibid.* xxiv. in not. 3.

Athanasius sacerdos curat exscribi Codicem Theodoretii. *tom.* 1. *pag.* 502. §. 1.

Athingani quomodo recipiendi ad Catholicam Ecclesiam. *ibid.* *pag.* 320.

Atho mons. *tom.* 3. *pag.* 117.

Augustinus Ant. Archiepiscopus Tarracoenensis, Codices Laurentianae Bibliothecae ad ius Civile & Canonicum pertinentes excussit. *P.* xvi. *tom.* 1. *pag.* 11. 45. 70. & *tom.* 3. *pag.* 178. 186. 200. & 230. Fortasse illum effugit Cod. xlii. Plut. lvi. *tom.* 2. *pag.* 307. & Codices x. & xi. Plut. lxxx. *tom.* 3. *pag.* 194. & 199.

Autophradatis stratagemata. *tom.* 3. *pag.* 149.

B

Baldinium Baccium, philosophum praestantissimum, Laurentianae Bibliothecae praefecit Cosmus I. Magnus Etruriae Dux. *P.* xv.

Baldovinettus Ioannes laud. *ibid.* xv.

Balsamon scriptor Codicis x. Plut. lxxiv. saec. xiv. *tom.* 3. *pag.* 98.

Baptizandorum quidam ritus, Cosmae Indopleustae aevo recepti. *tom.* 1. *pag.* 440.

De Bardis Ioannes possessor Cod. iii. Plut. lv. saec. xv. *tom.* 2. *pag.* 218.

Bargaeus Petrus Angelus. *P.* xv.

Barlaam quidam possessor Codicis vii. Plut. xi. saec. xiv. expositionem Theophylacti in Epistolas Pauli continentis. *tom.* 1. *pag.* 502. §. 1.

Barlaamus Calaber plura scripsit adversus Graecos. Varia attinguntur de eius vita. *ibid.* *pag.* 342. in not. 1.

Baroëtius Alex. S. I. loquitur de insigni nostro Codice Commentariorum in quatuor Prophetas Maiores. *ibid.* *pag.* 22. ac de insigni Catena in Iobum. *ibid.* *pag.* 53.

Bartholinus Gaspar de insigni Codice Chirurgicorum loquitur. *tom.* 3. *pag.* 56.

Bartolinus Fr. Bernardus Dominicanus, scriptor Cod. xxi. Plut. v. saec. xv. Psalterium Graecum & Hebraicum continentis. *tom.* 1. *pag.* 44.

Bartolomaeus Canonicus Pistoriensis, forte scriptor Cod. xvii. Pl. lxxxi. saec. xv. *tom.* 3. *pag.* 229.

Bartolomaeus quidam scriptor Codicum. *P.* xi. in not. 1.

Basilianorum monachorum Bibliotheca in Calabria. *tom.* 1. *pag.* 30.

Beccarellus Ludovicus Bononienis, Archiepiscopus Ragusinus, & Praepositus Pratenfis, dono dedit Mediceae Bibliothecae Cod. xxvii. Plut. iv. *ibid.* *pag.* 551. item Cod. xiii. Plut. lxx. anno 1569. *tom.* 2. *pag.* 524. item Cod. xv. Plut. lxxxv. *tom.* 3. *pag.* 276.

Benedictus Cardinalis Innocentii III. Pont. Max. legatus ad Graecos. *tom.* 1. *pag.* 61. §. v. & vi.

Benignus Contr. de Ianua possessor Cod. 1. Pl. lxxxi. *tom.* 3. *pag.* 221.

Benvenuti Laurentius scriptor Codicum. *P.* xix. in not. 1.

Bernardus quidam scriptor Codicum. *ibid.* xi. in not. 1.

Beroaldus Philippus iunior, Bibliothecam Mediceam Romam a Leone X. P. M. adventum memorat. *ibid.* xiii. Codices exscribit. *ibid.* xix.

Bessario Cardinalis, primus Graecorum ab Eugenio IV. inter Purpuratos Patres cooptatus est ann. 1439. *tom.* 2. *pag.* 277.

Bibliotheca in agro Mugellano a Cosmo & Laurentio Mediceis fratribus excitatur. *P.* x. in not. 2. Alia Venetiis a Laurentio Magnifico erigitur in Coenobio S. Georgii Majoris, nunc penitus diruta. *ibid.* Alia in Coenobio D. Marci Ordinis Praedicator. Florentiae. *ibid.* Altera in Coenobio S. Bartolomaei ad radices montis Fesulei. *ibid.*

Bibliothecae Mediceae Laurentianae initium, vicissitudines, & incrementa. *ibid.* xii. *seqq.* & *Praef.* *tom.* 3. §. iii. Regii eiusdem Bibliothecarii qui fuerint. *Praef.* *tom.* 1. *pag.* xv. Vid. *Medicea Bibliotheca*.

Bibliothecariorum Laurentianae Biblioth. series, & iura ab Imp. FRANCISCO constituta. *P.* xv. *seqq.*

Bigotius Emericus Codices describit e Laurentiana Biblioth. *ibid.* xix. in not. 1. Eius iudicium de Dialogo historico Palladii Episcopi de vita Chrysostomi. *tom.* 1. *pag.* 411. in not. Illum omnium primus graece a Mediceo Codice in lucem profert. *ibid.* §. xv.

Biscionius Ant. Mar. Laurentianae Bibliothecae Praefectus renunciatur. *P.* xix. Orientalium Codicum Catalogum rursus conscribere adgreditur, at re infecta obit. *ibid.*

Bonaventuri Thomas Codices exscribit e Laur. Bibliotheca. *ibid.* in not. 1.

De Bendelmontibus Christophorus, Raynerii filius, Presbyter Flor. in Archipelagi insulis Cosmi Magni iussu Graeca conquirat Volumina. *ibid.* x. & *tom.* 1. *pag.* 292. §. xxi. & in not. 1. Scriptor Codicum. *P.* xi. in not. 1. Idem emit Codicem xxi. Plut. lvii. anno 1418. Candiae. *tom.* 2. *pag.* 364. item Cod. xxvii. Plut. lxxix. anno 1419. apud Andron insulam maris Aegaei. *ibid.* *pag.* 645. item Cod. xxxiv. Plut. lxxix. anno 1419. apud Embrum insulam maris Aegaei. *ibid.* *pag.* 649. item

item Cod. vi. Pl. LXXXVII. anno 1415. in monte Iucta. *tom. 3. pag. 387.*

Bonincontrius Canonic. Laur. Codicum scriptor. *P. ix. in not. 1.*

Borellus Alphonsus Mediceos Duces commemorat, quibus Laurentiana Bibliotheca cordi fuit. *ibid. xv. in not. 7.*

Borganius Petrus Paullus possessor Cod. LXXVIII. Pl. LXXXIX. *sup. tom. 3. pag. 415.*

Bottarius Io. Romanus Praeful, Codices exscribit ■ Laur. Bibliotheca. *P. xix. in not. 1.*

Brennonis Galatarum Regis stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

C

CAbasilas Constantinus possessor Cod. x. Plut. xi. *saec. xi. tom. 1. pag. 508. §. xi.*

Cabasilae Nilus & Theodorus, scriptores Codicis x. Pl. LXXIV. *saec. xiv. tom. 3. pag. 97.*

Caesaris stratagemata. *ibid. pag. 149.*

Caesar Strategus scriptor Cod. viii. Plut. LXXIV. *saec. xv. ibid. pag. 94.*

Caii Romanor. Consul stratagemata. *ibid. pag. 149.*

Calabriam Graeci olim incolebant. *tom. 1. pag. 30. §. xcii.*

Pro Callinico quodam sacerdote scriptus est Codex xxxiv. Plut. LVII. *saec. xv. tom. 2. pag. 389.*

Camilli Romanorum Imp. &

Campani stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Candaces Regina Aethiopum. *tom. 1. pag. 552. §. 1.*

Candidus Petrus Monasterio Angelorum Codicem donat. *tom. 3. pag. 423.*

Cantacuzenus Ioasaphus monachus exscribi curavit Codicem iii. Pl. LXXX. *saec. xiv. tom. 1. pag. 39. §. xv. & tom. 3. pag. 174.* Vide Indicem I. verb. *Cantacuzenus.*

Cantinius Sigismundus scriptor Codicum. *P. xi. in not. 1.*

Capoferreus Evangelista Romanus, possessor Cod. xxxvii. Plut. xxxii. *saec. xiv. tom. 2. pag. 198.*

Caracciolus Io. Bapt. septem Epistolas S. Gregorii Nysseni in lucem profert ex Cod. xiii. Plut. LXXXVI. *saec. xiv. tom. 3. pag. 337.* Laudatur. *P. xix. in not. 1.*

Carolus VIII. Francorum Rex Florentiam ingreditur. *P. xii. Ab eius militibus Aedes, ac Bibliotheca Medicea diripiuntur. ibid.*

Carota Antonius, & Tassus opifices laquearis Mediceae Bibliothecae. *ibid. xiv. in not. 2.*

Carteromachus Scipio possessor Codicis xiii. Pl. LXXXVI. *tom. 3. pag. 338.*

Cassandri stratagemata. *ibid. pag. 149.*

Castiglioni Lapi Epistola e Codice Laur. Bibliothecae descripta & edita. *P. xix.*

Castro Marius de calligraphus. *ibid. in not. 1.*

In Catenis Patrum cur aliquando differant

fragmenta ibi relata a genuinis eorum operibus. *tom. 1. pag. 90. §. xxiv.*

Catoticus Paullus possessor Cod. ii. Plut. LXXI. *tom. 3. pag. 2.*

Cenninius Petrus calligraphus. *P. xix. in not. 1.*

Chalcocondyles Demetrius, & Ioannes Demetrii emendarunt Anthologiam, quae exstat in Cod. xxviii. Plut. xxxi, anno 1466. *tom. 2. pag. 103.*

Charetis stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Charisianites scriptor Codicis x. Pl. LXXIV. *saec. xiv. ibid. pag. 97.*

Chartusiani monachi extra Florentiam possident exemplar Anthologiae edit. Flor. literis capitalibus, sed sine Lascaris Epigrammate Graeco, & Latina Epistola ad Petrum Medicem. *tom. 2. pag. 105.*

Chauriae stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Chemicorum latinorum corpus edendum. *ibid. pag. 359.*

Chianigiani Nicolaus calligraphus. *P. xix. in not. 1.*

Chidones Demetrius possessor Cod. i. Pl. xxviii. *tom. 2. pag. 12.*

Chilonis stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Chirurgorum veterum Graecorum insignis collectio. *ibid. pag. 53. seqq.*

Choerilli stratagemata. *ibid. pag. 149.*

Chrysococca Georgius scriptor Codicis xix. Plut. lv. ann. 1427. sumtibus Francisci Philippi. *tom. 2. pag. 284.* item Cod. xxxiv. Plut. lxx. anno eodem Constantinopoli sumtibus Christophori Garathonis. *ibid. pag. 691.*

Chrysoloras Demetrius in aula Manuelis Imp. maxima floruit auctoritate. *tom. 1. pag. 139. in not. 2.*

Cinque Baptista del, &

Ciapius artifices Pluteorum Mediceae Bibliothecae. *P. xiv. in not. 4.*

Ciriaco Io. Gerardus del, scriptor Codicum. *ibid. xi. in not. 1.*

Clearchi stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Clemens monachus, Coenobio SS. Deipae Hodegetriae Prophetarum Codicem dono dedit. *tom. 1. pag. 475. §. 1.*

Clementis Alexandrini Stromata ex antiquissimo Mediceo Codice primus descripsit & edidit P. Victorius. *tom. 1. pag. 12. §. 1.*

Cleomenis stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Cocchius Antonius contulit Cod. xx. Plut. x. & Cod. xi. Plut. LXXIX. & alios Philonis Iudaei Opera continentes, eorumque variantes habentur in nuperrima editione Londinensi anni 1742. *tom. 2. pag. 634.* Contulit quoque Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Codices Mediceos pro ipsis edit. Amstelod. anni 1746. *ibid. pag. 655. §. viii. & pag. 670. §. iv.* Edere adgressus est Veterum Chirurgorum insignem Collectionem. *tom. 3. pag. 53.* Eiusdem schedae Mss. recensionis Codicum Graecorum Bibliothecae Mediceae, qui Medicas & Chirurgicas res continent. *ibid. pag. 134. seqq.* Laudatur. *P. xviii.*

Codices auro descripti. *tom. 1. pag. 22.*

Co.

Cokius Codices exscribit Laur. Bibliothecae. *P. xix. in not. 1.*

Coluccii Benedicti Pistoriensis Opusculum e Cod. Laur. Bibliothecae descriptum atque editum. *ibid. xix.*

Coluthi poematis variantes lectiones ex Codice xxvii. Plut. xxxi. excerptae occurrunt in eius editione, quae cura nostra prodit Florentiae anno 1765. in 8. *tom. 2. pag. 98. in not. 2.*

Combesius Franciscus Clementis Alexandrini selecta Prophetarum ex Laurent. Biblioth. Codice edidit. *tom. 1. pag. 13. §. iii.*

Comnenus Patriarcha Constantinopolitanus. *tom. 3. pag. 252.*

Comparinus Bartolomaeus Pratenfis, scriptor Cod. xxix. Plut. lvii. saec. xv. vel xvi. Florentiae. *tom. 2. pag. 382. Laudatur. P. xi. in not. 1.*

Constantinopolitana Pseudosynodus habitata pro adstruendo errore Gregorii Palamae, damnandisque Barlaamo, & Acindyno anno Chr. mccccl. *tom. 1. pag. 344. in not. 1.*

Constantinus humilis sacerdos, scriptor, vel possessor Codicis i. Plut. lxxxix. sup. saec. x. *tom. 3. pag. 411.*

Constantinus alius scriptor Codicis viii. Plut. xxxi. saec. xiv. *tom. 2. pag. 84.*

Cophi monasterium. *tom. 1. pag. 211.*

Corefes Io. possessor Codicis xiii. Pl. lxxiv. saec. xv. *tom. 3. pag. 115.*

Cosmae Indopleustae Topographiam Christianam primus e Mediceo Codice edidit Montfauc. *tom. 1. pag. 439.*

Costa Franc. Liburnensis Codicem Cosmo III. M. D. E. dono dedit. *ibid. pag. 298. §. xxvii.*

Craterus scriptor Codicis x. Pl. lxxiv. saec. xiv. *tom. 3. pag. 98.*

Cruces in Codicibus efformandi mos. *tom. 1. pag. 37.*

Cryptae-Ferratae Monast. *tom. 3. pag. 162.*

Cubuclesius Gregorius scriptor Cod. vi. Pl. lxix. saec. xiv. licet in nota numerica error irrepperit. *tom. 2. pag. 626.*

Cydones Demetrius introducit in Dialogo Demetrii Chrysolorae de Processione Spiritus Sancti. *tom. 1. pag. 32.*

Cyriacus Prasianus Callipolitanus, scriptor Cod. xxxv. Plut. lxxi. ann. 1291. *tom. 3. pag. 24.*

Cyri stratagemata. *ibid. pag. 149.*

D

DAmilas Antonius Mediolanensis, qui etiam Cretensis dicitur, scriptor Codicis xii. Plut. xxxii. saec. xv. sumtibus & cura Magistri Laurentii de Florentia. *tom. 2. pag. 135. item Cod. xxxiii. Plut. lviii. saec. xv. cuius etiam possessor fuit. ibid. pag. 484. item Cod. v. Plut. lxxi. anno 1480. tom. 3. pag. 6.*

Darii stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Dathi Leonardi Epistolae e Mediceae Bibliothecae Codicibus descriptae. *P. xix.*

Pro Defunctis precabantur veteres Christiani. *tom. 1. pag. 440. in not. 3.*

Deiparae Virginis festa, & Orationes in eadem habitae a SS. Patribus. *ibid. pag. 520. in not. 1.*

Demetrii stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Demetrius quidam scriptor Codicis xlii. Plut. xxviii. ann. 1445. Ptolemaei Geographiam continentis. *tom. 2. pag. 66.*

Demosthenis &

Dercyllidis stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Diodorus quidam forte possessor Codicis ix. Plut. vi. saec. xiv. *tom. 1. pag. 114. §. i.*

Dionysii stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Donatus Angelus calligraphus. *P. xix. in not. 1.*

Donatus Ioannes, Ioannis Matthaei filius, scriptor Cod. xviii. Plut. lv. saec. xvi. *tom. 2. pag. 282.*

Donus Io. Bapt. Codices describit e Medicea Laur. Bibliotheca. *P. xix. not. 1.*

Dorothei Hierosolymitani iambicu psalmodum versio memoratur. *tom. 1. pag. 64. §. iii.*

Dorvillius Codices confert Laur. Bibliothecae. *P. xix. in not. 1.*

Draco Bibliothecae Mediceae fores obfideus a FRANCISCO Imp. fere peremptus. *praef. tom. 3. §. xi.*

Ducci Paullus Pisanus calligraphus. *P. xix. in not. 1.*

Duccius Franc. Mar. Laurentianus sacerdos laud. *ibid. xviii.*

E

EPaminondae stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Eparchus Antonius Graecus, Codices quosdam Graecos ad Cosmum I. Magnum Etruriae Ducem adfert. *P. xv. Descripsit Cod. xxxi. Plut. lvii. anno 1564. Corcyrae. tom. 2. pag. 384. item Cod. xl. Pl. lxxxvi. eodem anno. tom. 3. pag. 333.*

Epimenidei trochisci alimi, sive Epimenidei pastilli contra famem, in obsidionibus deficiente annona adhibiti. *tom. 2. pag. 21. in not. 2.*

Epiphaniae, & Natalis Domini festum die sexta Ianuar. celebrabant veteres Aegyptii, & Orientales. *tom. 1. pag. 440. in not. 1.*

Eringena Io. Scotus latine vertit S. Maximi ambigua, seu difficiliora loca in Orationibus quibusdam Gregorii Nazianzeni. *tom. 1. pag. 296. in not. 1.*

Ernstius Henricus Catalogum ieiunum & mancum Mediceae Laur. Bibliothecae in lucem dedit. *P. xvi. & xvii.*

Eudocia Augusta inter alia scripsit metaphrasim Psalmorum. *tom. 1. pag. 64. §. ii.*

Eulogius monachus forte possessor Cod. xxxii. Pl. lix. saec. xi. *tom. 2. pag. 554.*

Eumenis stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Euthymius scriptor Codicum. *P. xi. in not. 1.*

F

Fabricius Io. Alb. non loquitur de insigni Carena SS. Patrum in *Esaïam*. tom. 1. pag. 18. nec de alia item celeberrima in *Psalmos*. *ibid.* pag. 34. *seqq.* nec de expositione Canticorum sacrae Scripturae versibus iambicis. *ibid.* pag. 65. non de quibusdam Ioannis Geometrae, Eugenii, Rogerii Hydruntini, Nicolai item Hydruntini, Annae Comnenae, Ioannis Hydruntini, Georgii Chartophylacis, Ioannis Grassi, Nicephori, Nicetae philosophi, Germani Patriarchae Constantinopolitani, ac Prodromi Carminibus. *ibid.* pag. 23. §. vi. *seqq.* per totum Cod. x. Plus. v. Opus Ioannis Cantacuzeni eidem ignotum. *ibid.* pag. 342. not. 2. Eidem pariter videntur fuisse ignota ea, quae sequuntur, nimirum,

- I. Leonis Sapientis Opusculum de rerum praedictionibus. tom. 2. pag. 42.
- II. Smyrnaei cuiusdam Sermo de Azy-mis. *ibid.* pag. 115.
- III. Leonis Sapientis Opus inscriptum, *Ad culturam virtutum gubernatoria animarum hypotyposis*. *ibid.*
- IV. S. Iodochi Episcopi Photices Excerptum. pag. 141.
- V. Alexii Macrembolitae tetrasticha duo in S. Matthaeum. pag. 167.
- VI. Nicephori cuiusdam Imperialis No-tarii Opuscula quaedam. pag. 185.
- VII. Quidam Nicolai Calliclis versus iam-bi. pag. 192.
- VIII. Ezerzae grammatici Opus de par-ticulis encliticis. pag. 263.
- IX. Longibardi de constructione & anti-stoechis. pag. 266.
- X. Arabitae D. Constantini Opus quod-dam de poetis descriptionibus. *ibid.*
- XI. Theodori Gazae Opusculum de Vo-luntario & Involuntario. pag. 270.
- XII. Heliae Characis monachi ad Ioan-nem fratrem de diversis metris Opusculum. pag. 316.
- XIII. Theaeteti Opus de Nominibus Ar-ticulis. pag. 368.
- XIV. Ioannis Glycis Epistola ad Logothe-tam aerarii. pag. 369.
- XV. Ioannis Characis grammatici de en-cliticis. pag. 373.
- XVI. Herodiani de spiritibus Opusculum. pag. 388.
- XVII. Theodosii grammatici ad Ioannem presbyterum interpretationes in acrostichides Canonum diversorum anni festorum. pag. 420.
- XVIII. Charitonymi Hermonymi Oratio funebris in quamdam Imperatricem. pag. 433.
- XIX. Demetrii Moschi Drama, cui titu-lus, *Neaera*, inscriptum Duci D. Ludovico Gonzagio. pag. 555.
- XX. Rhabdae cuiusdam Epistola ad D. Andronicum Zaridam. pag. 566.

XXI. Lesbonactis dialecti gentium. pag.

617.

XXII. Theodori Balsamonis carmen quod-dam iambicum. pag. 665.

XXIII. Damnasti cuiusdam Excerptum de curatione puerperarum & infantium. tom. 3. pag. 47.

XXIV. Palladii in Galeni librum de se-ctis commentarius. pag. 92. & 99.

XXV. Versio Latina Operum Hippocra-tis M. Fabii Calvi, Romae impressa anno MDXXII. pag. 84.

XXVI. Opuscula quaedam Macarii Macri hieromonachi. pag. 105.

XXVII. Ibanci cuiusdam monodia super me-tropolitae Thessalonicae Isidoro Glaba. *ibid.*

XXVIII. Manuelis Calecae Monodia super Meledone. pag. 106.

XXIX. Ioasaphi hieromonachi Opusculum asceticum. *ibid.*

XXX. Quaestiones quaedam theologicae Marci Eugenici hieromonachi. *ibid.*

XXXI. Georgii Scholarii de humana feli-citate libellus. pag. 371.

Idem Fabricius, Maximi philosophi Carmen heroicum de Electionibus ex vetustissimo hu-mani Bibliothecae Codice vulgavit. tom. 2. pag. 52.

Meminit praeterea Cod. IV. Pl. I. V. *Tactica* continentis. *ibid.* pag. 230. item

Cod. I. Plat. LVI. pag. 294. item Cod. XXX. Plat. LVII. pag. 383. item Cod. XXX. Plat. LVIII. pag. 476. item Cod. IV. Plat. LXX. pag. 658.

item celeberrimae Chirurgorum vete-rum Graecorum collectionis. tom. 3. pag. 79.

Eius error notatur. tom. 2. pag. 106. not. 2. & pag. 267. not. 1. & pag. 529. not. 3. & tom. 3. pag. 19. §. XIV. & pag. 357. not. 1.

Federigus secundus Imp. Parmam subiuga-vit. tom. 1. pag. 25. §. XLIII.

Feius Petrus scriptor Codicum. P. XI. not. 1. Ferdinandus II. Orientalium linguarum ty-pographiam Romae instituit. tom. 3. pag. 139.

Fesulanum ruscium Angeli Politiani. *ibid.* pag. 154.

Ficinus Marfilius laud. P. IX. Laurentii Medicei studiorum comes. *ibid.* XI. not. 2.

Eius effigies. *ibid.* XX. Versionem suam la-tinam Poemandri Mercurii Trismegisti con-cinnavit ad exemplum Codicis XXXIII. Plat. LXXI. tom. 3. pag. 22.

Item Plotini versio-nem adornavit ad fidem Cod. III. Pl. LXXXVII. qui eius correctiones & marginales notas praefert. *ibid.* pag. 383.

Fiegiovanni Io. Baptista Prior S. Lauren-tii, dignitatibus auctus a Leone X. & Cle-mente VII. Pontificibus, Bibliothecam Me-diceam, Florentiam reducem excipit, eidem-que praeficitur. P. XIII. not. 4.

Flaminius M. Antonius forte possessor Cod. XXVIII. Plat. LVIII. continentis varia Philo-strati Opera Venet. edita an. 1503. eius enim manu notulae quaedam sunt in marg. tom. 2. pag. 471.

Flammengus Georgius scriptor. tom. 1. pag. 50.

Florentini Concilii occasione multi Florentiam Graeci Codices adsportantur. *P. x.*

Fogginius Petrus Franciscus, Vaticanæ Bibliothecæ custos, Vergilii vetustissimum Codicem in lucem protulit. *ibid. xviii.*

Franciottus Card. Roboreus, nepos ex sorore Iulii II. P. M. Mediceam Bibliothecam acquirit. *ibid. xiii. not. 1.*

FRANCISCVS Caesar Augustus, & Magnus Etruriae Dux, Mediceæ Bibliothecæ novum conclave addidit. *ibid. xiv.* Regium Bibliothecarium post septuaginta & amplius annos, ex quo nemini id munus conlatum fuerat, eiusque iura constituit. *ibid. xvi.* Ut exactissimus Codicum catalogus adornetur, iniungit. *ibid. xix.* Eius favor & patrocinium in bonas litteras promovendas. *ibid. xx.* Draconem Bibliothecæ fores obsidentem peremit. *praef. tom. 3. §. xii.* Mala post eius mortem sublequuta. *ibid. §. xiii.* Vid. *Biblioth. Medicea, & Mediceæ gentis favor.*

Franciscus Lucae not. *tom. 3. pag. 229.*

Frati Leonardus Pistor Flor. laud. *P. xxiv.*

G

G Alefiota Georgius possessor Cod. xxxiv. Plut. xxxii. saec. xvi. *tom. 2. pag. 195.*

Garathon Christophorus possessor Cod. xxxiv. Plut. Lxx. scripti anno 1427. *ibid. pag. 691.*

Gaza Theodorus scriptor Cod. i. Pl. xxxii. saec. xv. *ibid. pag. 121.* Forte etiam Codicis xviii. Plut. Lxx. saec. xv. *ibid. pag. 678.* Eius effigies ad vivum expressa est in prima pag. Cod. xv. Plut. lv. *ibid. pag. 279.* Laudatur. *P. xi. not. 1.*

Geminianus scriptor Codicum. *ibid.*

Georgius magister scriptor Cod. xlv. Pl. Lix. anno 1449. *tom. 2. pag. 576.*

Georgius sacerdos, Alexandri filius, scriptor Codicis xxii. Plut. xxxii. an. 1459. *ibid. pag. 174.*

Georgius alter forte possessor, aut scriptor Codicis ii. Pl. Lxxxi. saec. xiv. *tom. 3. pag. 222.*

Gerardus ex antiquis Patribus scriptor Codicis i. Plut. Lxix. anno 1431. Mantuae. *tom. 2. pag. 622.*

Germanus Patriarcha Constantinopolitanus Commentaria scripsit in Arcopagitam. *tom. 1. pag. 34. §. vi.*

Gini Benedictus Andreae calligraphus. *P. xix. in not. 1.*

Giraldus Iulianus orationem habet in funere Ferdinandi I. Magni Etrur. Ducis. *ib. xv.*

Glycys scriptor Cod. x. Pl. Lxxiv. saec. xiv. *tom. 3. pag. 97. 98.*

Gondi Franc. Mariae de Medicea Bibliotheca a Cardinali Franciotto redempta testimonium. *P. xiii.*

Gorius Ant. Franc. Codices confert Laur. Bibliothecæ. *ibid. xix. not. 1.* Laudatur in *praef. tom. 3. §. ii.*

Gorus quidam Prior sanctæ Crucis &c.

possessor Cod. xii. Plut. Lx. saec. xiv. *tom. 2. pag. 602.* item Cod. xviii. Plut. Lxxii. saec. xv. *tom. 3. pag. 36.* item Cod. vii. Pl. Lxxxv. *ibid. pag. 254.* item Cod. v. Plut. Lxxxvii. *ibid. pag. 386.*

Graecæ litterae quantum hoc saeculo negligantur. *praef. tom. 3. §. vi.*

Graeca lingua in Calabria olim excolebatur. *tom. 1. pag. 30. §. xcii.*

Grazinus Ant. Franc. Lafca dictus, abbatis Nursiani Vallis Umbrosæ monachi quam argute perstringat incitiam. *P. xiv. not. 1.*

Gregorius hieromonachus possessor Codicis xx. Plut. iv. saec. xii. *tom. 1. pag. 542. §. i.*

Gregorius Patriarcha possessor Codicis viii. Plut. x. saec. xi. *ibid. pag. 475.*

Gronovius Abrahamus, Aeliani Romani variarum historiarum libros xiv. contulit cum Codice xix. Plut. Lx. saec. xiv. ex eoque variantes lectiones decerpit pro sua editione. *tom. 2. pag. 609.* Item contulit insignem Codicem vii. Pl. Lxxxvi. saec. xii. eiusdem Aeliani de natura animalium libros xvii. continentem. *tom. 3. pag. 296.*

Gronovio Iacobo Magliabechius pretiosum Codicem Mediceum indicat. *tom. 1. pag. 444. §. xviii.* Idem Gronovius editionem Manethonis Apotelesmaticorum ex huius Biblioth. Codice adornavit. *tom. 2. pag. 53.* Loca quaedam Aeneae Tactici emendavit ope Codicis iv. Plut. lv. *pag. 231.* Item Harpocratonis Lexicum edidit cum variis lectionibus Codicis xiv. Plut. lv. & Codicis iv. Plut. lviii. *pag. 278.* Quatuor huius Bibliothecæ Codices Arriani de Expeditione Alexandri contulit pro sua edic. Lugd. Batav. ann. 1704. in fol. *pag. 653.* Contulit quoque Codicem iii. Plut. Lxx. Herodoti historiarum libros novem continentem, exemplar vetustissimum. *pag. 657.* Laudatur. *P. xix. not. 1.*

Gros de Pineto scriptor Codicum. *P. xi. not. 1.*

Gualterottus Franc. Mediceæ Bibliothecæ Codices aliquot apud se retinebat. *ibid. xiii.*

Gualconi Ioachimo, apud Galliarum Regem Oratori, Flor. Resp. litteras misit, ut recuperaret a Io. Lafcare Codices aliquot Mediceæ Bibliothecæ. *ibid. xii.*

Guazris moritur in Sicilia. *tom. 1. pag. 39.*

Gudius Marquardus, teste Fabricio, variantes lectiones librorum quatuordecim Cl. Aeliani Sophistæ de Varia Historia selegit ex Cod. xix. Plut. Lx. & ex Cod. xxvi. Plut. Lxx. *tom. 2. pag. 686.*

Guemiol scriptor Codicum. *P. xi. not. 1.*

Guidius Episcopus Pinnae, Atriaque Codices pro Cosmo I. Magno Etruriae Duce studiose conquirat. *ibid. xv.*

H

H Adrianus VI. Pont. Max. eligitur. *P. xiii.*

Haereticos infectatus est Euthymius Zigabenus in panoplia dogmatica. *tom. 1. pag. 116.*

Hamilcaris,
Hannibalis, &

Harpagi stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Harmonius Atheniensis possessor Codicis xxv. & xxxvi. Plut. xxxi. saec. xvi. *tom. 2. pag. 98. & 113.* item Codicis xxviii. Plut. lviii. saec. xv. *pag. 381.* item Cod. iv. Plut. lviii. saec. xv. *pag. 442.* item Cod. ix. Pl. lxxx. saec. xi. *tom. 3. pag. 194.* item Cod. vii. Pl. lxxxii. saec. xv. *pag. 125.* item Cod. xix. Pl. lxxxii. *pag. 223.* item Cod. xiv. Pl. lxxxv. *pag. 274.*

Havercampus Codices confert Laur. Bibliothecae. *P. xix. in not. 1.*

Heinsii Danielis iudicium de Theophilo Antecessore. *tom. 3. pag. 171.*

Heinsius Nicolaus, favente Leopoldo Mediceo Etruriae Principe, Christianae Augustae, Svecorum Reginae, Catalogum Laur. Bibliothecae obtulit. *P. xviii. Codices confert. ibid. xix. in not. 1.*

Hervetus Gentianus e Mediceo Codice Clementis Alexandrini Stromata latine vertit. *tom. 1. pag. 12. §. 1.*

Hodegon celebre monasterium. *tom. 1. pag. 498. §. xii.*

Holstenius Lucas quam bene de Mediceis Codicibus meritis. *P. xvii. Admirandum Codicem iv. Plut. v. qui Catenam continet in quatuor Prophetas Maiores, laudat. tom. 1. pag. 22. Eius lapsus. ibid. pag. 34. §. 1. & pag. 39. §. xv. & tom. 2. pag. 20. not. 3. Dictionarium Ecclesiasticum laudat. tom. 1. pag. 44. Expositionem quamdam in Psalmos perperam Athanasio tribuit. ibid. pag. 55. Meminit Codicis iv. Pl. vi. pag. 92. Laudat Cod. viii. Pl. viii. pag. 349. item Cod. xxxii. Pl. ix. pag. 444. Citatur passim. Eius iudicium de Cod. xviii. Pl. xxviii. *tom. 2. pag. 37.* Testimonium de praestantia Cod. viii. & ix. Pl. xxxii. *pag. 131. & 134.* item de antiquitate Cod. vii. Pl. lxxiv. *tom. 3. pag. 56. 79.* Habuit Codicem Dissertationum ineditarum Procli. *pag. 193.**

Hymni sacri militares. *tom. 3. pag. 149.*

Hypatia, Theonis Alexandrini filia, Isidori philosophi coniux, doctissima femina, e cuius scriptis nihil aetatem tulit, memoratur. *tom. 2. pag. 35. §. iii.*

I

Iacobus scriptor Codicis x. Plut. lxxiv. saec. xiv. *tom. 3. pag. 97.*

Iacominius Tebalduccius Laurentius orationem habet in funere Francisci I. Magni Etr. Ducis. *P. xv.*

Ignatius cognomento Iustus describi curat Codices Vitae Sanctorum continentes. *tom. 1. pag. 498. §. xii.*

Indices Laurentianae Bibliothecae a variis conscripti. *P. xvii.*

Index de novo conditus, & quam immenso

labore. *ibid. xx. seqq. & praef. tom. 3. §. vii.*

Innocentius III. Pont. Max. Benedictum Card. Legatum mittit ad Graecos. *tom. 1. pag. 61. 62.*

Ioachim scriptor Codicis i. Plut. xi. saec. xiv. sanctorum quorundam vitas continentis. *ibid. pag. 498. §. xii.*

Ioannes, Abrahami filius, scriptor Codicis xvi. Plut. xxviii. anno 1382. cuius exstat in principio Epigramma decaetichon in laudem Codicis. *tom. 2. pag. 32.*

Ioannes alter humilis scriptor Codicum, Tragicorum varia Opera continentium, saeculo xv. *tom. 2. pag. 84. 90. & 208.*

Ioannes Laurentii una cum Demetrio Chalcocondyla emendavit Anthologiam, quae exstat in Codice xxviii. Plut. xxxi. anno 1466. *ibid. pag. 103.*

Ioannes Maistrus Aeglyrae haereticus memoratur in Expositione in Apocalypsim incerti Auctoris. *tom. 1. pag. 216.*

Ioannes peccator scriptor Cod. xxiv. Plut. xxxii. saec. x. *tom. 2. pag. 175.*

Ioannes possessor Codicis xiv. Plut. v. saec. xii. Catenam in Psalmos continentis. *tom. 1. pag. 37.*

Ioannes vel scriptor, vel possessor Cod. xxxix. Plut. xxxi. saec. xii. *tom. 2. pag. 120.*

Ioannes sacerdos scriptor Codicis xxviii. Plut. viii. anno 973. *tom. 1. pag. 386.*

Ioannicius scriptor plurimum Codicum medicorum. *tom. 3. pag. 121. 135. 146. 152. 385.*

Iosephi Flavii Operum Codices collati, ac praecipue Codex xxii. Plut. lxix. pro nuperima edit. Amstelae. anni 1726. *tom. 2. pag. 641.*

Iosephus II. Romanorum Imperator Medicam Bibliothecam invisit. *praef. tom. 3. §. xiv.*

Iphicratis stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Isaac Mesopotamita possessor Cod. xii. Plut. lix. saec. xiv. *tom. 2. pag. 517.*

Isaias scriptor insignis Codicis ix. Plut. xi. anno 1021. in quo Vitae Sanctorum continentur. *tom. 1. pag. 503. §. ix.*

Isidorus sacerdos, & Praefectus Monasterii S. Ioannis Apeiri describi curat dictum Codicem ix. Plut. xi. *ibid. pag. 506. §. xxxi.*

Iulianellus Petrus, Presbyter Laurentianus, Catalogum Codicum Orientalium, a Biscionio imperfectum relictum, in lucem protrudit. *P. xix.*

Iulianus Andreae calligraphus. *P. xix. in not. 1.*

Iustinianus Leonardus forte possessor Cod. xv. Pl. lxxxv. *tom. 3. pag. 276.*

K

Koberus Io. Theophilus Saxo descripsit ex Cod. iv. Pl. lv. tres tractatus ineditos de re militari, duos Anonymi, tertium Asclepiodoti. *tom. 2. pag. 235. Laudatur. P. xix. in not. ii*

L

- L** Accedaemoniorum, &
 Laconis stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*
 Lagomarsinus Hieronymus S. I. Tullianus
 Codices Laurentianae Bibliothecae integro
 decennio contulit. *P. xviii.*
 Lamius Ioannes quam bene de Laurentia-
 nis Codicibus meritis. *ibid.* Theophylasti
 Epistolae quasdam primus in lucem dedit.
tom. 1. p. 482. not. 2. Specimen expositionis
 in primam Epist. ad Corinthios, Nicetae,
 Heracleae Archiepiscopo tributae, protulit.
ibid. pag. 518. not. 1. Catalogum Aegyptio-
 rum Regum, & Imp. Romanorum; nec
 non Hemerologium mensium variarum gen-
 tium ex Cod. xxvi. Plut. xxviii. edidit & il-
 lustravit in Novellis Litterariis. *tom. 2. pag.*
47. not. 2. & 4. Leonis Tactica ex Cod.
 iv. Plut. lv. restituit ac supplevit. *ibid. pag.*
235. Item ex dicto Codice edidit Constani-
 tini Imp. Strategicon. *ibid.* Laudatur. *praef.*
tom. 3. §. 11.
 Landinius Christoph. laud. *P. ix.* Lau-
 rentii Medicei studiorum comes. *ibid. xi.*
not. 2.
 Langermannus Codices confert Biblioth.
 Laurent. *ibid. xix. not. 1.*
 Langius Willelmus Danus Orientalium &
 Graecorum Codicum Laurent. Biblioth. ca-
 talogum contexuit. *ibid. xviii.* Eius iudi-
 cium de Codice xviii. Pl. xxviii. *tom. 2.*
pag. 37.
 Laonicus Atheniensis possessor Codicis vi.
 Plut. lxx. scripti anno 1318. *ibid. pag.*
665.
 Lasca. Vide *Grazinus.*
 Lascaris Constantinus Comnenus Monaste-
 rio Cophi Codicem dicat Operum Nazian-
 zen. *tom. 1. pag. 211. §. xxxiii.*
 Lascaris alter Constantinus Homiliam lati-
 ne vertit Chrysostomo tributam. *ibid. pag.*
393. §. 11.
 Lascaris Demetrius Leontarius possessor
 Codicis iv. Plut. lv. in quo variae subscriptio-
 nes leguntur eius manu exaratae ab anno
 1407. usque ad annum 1450. *tom. 2. pag.*
236. seqq.
 Lascaris Georgius memoratur in subscri-
 ptione Codicis xxiv. Plut. xxviii. saec. xiv.
ibid. pag. 43.
 Lascaris Ioannes ad Baiazetem Imp. Tur-
 carum, ut Graecos Codices tuto possit con-
 quirere, a Laurentio Mediceo legatus mitti-
 tur. *P. xi. xii.* Ei Florentina Respublica, ut
 Codices aliquot Mediceae Bibliothecae resti-
 tuat, Epistolam mittit. *ibid. xii.* Ex Grae-
 cia attulit nonnullorum Rhetorum Graecorum
 Opera, nimirum Sopatri, Antiphontis &c.
tom. 2. pag. 218. not. 2.
 Laurae erant cellae anachoretarum, & so-
 litariorum loca. *tom. 1. pag. 504. not. 1. &*
tom. 3. pag. 117.
 Laurentius Dyrrhachii Episcopus. *tom. 1.*
pag. 80. §. lxxxvi.

- Laurus Laurentia semper virens. *P. xi.*
not. 6.
 Leges Civiles. *tom. 1. pag. 530. & tom. 3.*
pag. 178. 186. 194. 199. 205. 208. 230.
417. & 485.
 Leges Ecclesiasticae. *tom. 1. pag. 1. seqq.*
& pag. 45. 70. 395. 467. & 477.
 Lementius Georgius possessor Cod. xliv. Pl.
 lxx. saec. xiv. *tom. 2. pag. 575.*
 Leo X. Pont. Max. Codicem Commentato-
 rum in Aristotelem, Oceanum nuncupatum,
 recuperavit. *tom. 3. pag. 247.*
 Leo possessor Codicis xxviii. Plut. viii. saec.
 x. *tom. 1. pag. 386.*
 Leo Geometra memoratur in Cod. iv. Pl.
 xxviii. saec. xiii. *tom. 2. pag. 14.*
 Leo Lector scriptor Codicis xxxi. Plut.
 lxxxvi. anno 1315. *tom. 3. pag. 376.*
 Leonardus Pistoriensis Mercurii Trismegi-
 sti Poemandrum = Macedonia Florentiam
 adtulit. *ibid. pag. 22.*
 Leontius scriptor Codicum. *P. xi. not. 1.*
 Laudatur in Epigrammate quodam in calce
 Codicis xviii. Plut. vi. saec. x. *tom. 1. pag.*
136.
 Libanii Epistolarum editio nuperrima Am-
 stelaedamensis anni 1738. in fol. adornata
 fuit etiam ex collatione variorum huius Bi-
 bliothecae Codicum. *tom. 2. pag. 200.*
 Litterarum Romanarum, five capitalium,
 variae apud auctores denominationes. *tom. 2.*
pag. 112. Earum usus antiquus. *ibid.* Ab
 iisdem errata plura derivata sunt. *ibid.*
 Long Iacobus Le meminit insignis Codi-
 cis xxvii. Pl. viii. *tom. 1. pag. 385.*
 Longus Georgius scriptor Codicum. *P. xi.*
not. 1. Eius manu suppletus Codex ii. Plut.
 vi. antiquissimum Evangelium continens.
tom. 1. pag. 85.
 Lucas peccator monachus scriptor Codicis
 ix. Plut. xi. anno 1021. *ibid. pag. 506. §.*
xxx1.
 Lucas alius scriptor Codicis x. Plut. lxxiv.
 saec. xiv. *tom. 3. pag. 97.*
 Luchinus presbyter Flor. Codices confert
 Bibliothecae Laur. *P. xix.*
 Ludovicus Francorum Rex, tria Lilia ut
 Mediceo stemmati adicerentur, Petro Medi-
 ceo indulsit. *ibid. xi.*
 Lupi Marthiae Sangimianensis Bibliothe-
 ca, iubente Cosmo I. in Laurentianam inlata.
ibid. xv. not. 1.
 Lycurgi stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

M

- M** Abillonius Ioannes, monachus Ordinis
 S. Benedicti, vir celeberrimus, multa =
 Laurentiana Bibliotheca, Magliabechio du-
 ce, descripsit. *P. xviii.* Cosmae Indopleustae
 Topographiam Christianam ex Codice anti-
 quissimo & insigni eiusdem Bibliothecae ede-
 re cogitavit. *tom. 1. pag. 412. §. xvii.*
 Macarius Iacobus Venetus scriptor Codi-
 cum. *P. xi. not. 1.*
 Madalius Io. Bapt. de Laurentia Lauro
 sem.

semper virente carmina conscripsit. *ibid.* not. 6.

Magliabechius Ioannem Mabillonium adiuvit, ut describere posset quosdam Laur. Bibliothecae Codices. *ibid.* xviii. Laudatur. *ibid.* xix. not. 1.

Malachias scriptor Codicis x. Plut. lxxiv. tom. 3. pag. 97.

Manganorum monasterium memoratur tom. 1. pag. 459. §. xiv.

Manuel Aulicus Logista, cognomento ex Angelis, scriptor Cod. xxiii. Plut. lxxix. saec. xiv. tom. 2. pag. 643.

Manuel sacerdos possessor Cod. xxxii. Plut. v. saec. xv. tom. 1. pag. 58. §. xv.

Manuel alter possessor Codicis xvi. Plut. xxxii. saec. xiii. tom. 2. pag. 141.

Manus Domini in antiquis Codicibus pingebatur ad declarandum Dei praesidium. tom. 1. pag. 69.

Marcellus II. Pont. Max. Antonio Eparcho ad Graeca conquirenda volumina utebatur. P. xv.

S. Marci Conventus de Florentia possessor Cod. v. Plut. xxxii. saec. xiv. tom. 2. pag. 128. item Cod. iv. Plut. lx. saec. xv. *ibid.* pag. 589. item Cod. xxvi. Plut. lx. saec. xiv. *ibid.* pag. 615. item Cod. xxii. & xxviii. Plut. iv. tom. 1. pag. 546. & 551.

Marcus, Ioannis filius, Cretenensis scriptor Cod. lxi. Plut. lvii. saec. xvi. Florentiae. tom. 2. pag. 435.

Marii Romanorum Imp. stratagemata. tom. 3. pag. 149.

Maronita Petrus Benedictus, Ambarachius dictus, in Pisano Athenaeo publicus sacrarum litterarum Professor, multa de Orientalibus Laur. Bibliothecae Codicibus notata reliquit. P. xviii.

Martinottiis Nicolaus de, emit anno 1431. Codicem Aeschyli. tom. 3. pag. 421.

Martinus scriptor Codicum. P. xi. not. 1. & xix. not. 1.

Martinius Cyrillus presbyter Flor. laud. *ibid.* xix.

Marcinus Papa Romae synodum convocat. tom. 1. pag. 300.

Martyrius Metropoli Capha restaurari iussit Cod. lxxxv. Pl. lxxxix. sup. anno 1567. tom. 3. pag. 418.

Mathusalae monachi Excerpta ex opere Gennadii Constantinopolitani Patriarchae de processione Spiritus Sancti habentur in Bibl. Vindob. tom. 1. pag. 288. §. vi.

Matthaeus hieromonachus scriptor Cod. xxi. Plut. viii. anno 1324. *ibid.* pag. 366. §. iv.

Maximus possessor Cod. xvi. Pl. xxxii. saec. xiii. tom. 2. pag. 141.

Mediceae Bibliothecae initia. P. x. *seqq.* Eam Caroli VIII. Galliarum Regis milites diripiunt. xii. Qui superfuerunt ex ea Codices, mox ad hastam distracti sunt. *ibid.* Eos undequaque collectos Florentina Respublica curat ut Fratres Dominicani ad D. Mar-

cum recipiant. *ibid.* Ad Ianum Lascarem, ut quos retinebat Mediceos Codices restituat, in Galliam scribit. *ibid.* Varias eiusdem Bibliothecae vicissitudines. xiii. Romam advehitur. *ibid.* Florentiam sub Clemente VII. P. M. revertitur. *ibid.* In Basilica Laurentiana reconditur. *ibid.* Admirabile aedificium ad eam custodiendam, describitur. xiv. Cosmus I. Medices, Thufcorum Magnus Dux, illud absolvit. *ibid.* *seqq.* Codices pretiosissimos undequaque conquirat. xv. In Bibliotheca adaugenda reliquorum Etruriae Magnorum Ducum sollicitudo. *ibid.* Regii eiusdem Bibliothecarii. *ibid.* *seqq.*

Mediceae gentis favor in bonis litteris promovendis. *ibid.* ix. In conquirendis undequaque Codicibus studium. x. & xxiv. Scriptores plurimos alebat, ut vetustos Codices excrimerent. *ibid.* xi. Laudes eiusdem, ab Arsenio Monembasiae Archiepiscopo decantatae. tom. 1. pag. 547. Stemma gentilitium elegantissime depictum habetur in Codicibus paene innumeris, ac praecipue in Cod. xi. Plut. xxviii. tom. 2. pag. 21. & in Cod. 1. & viii. Plut. lxxiv. saec. xv. tom. 3. pag. 41. & 94.

Medices Alexander, Vitalis filius, Laurentianae Bibliothecae Praefectus. P. xvi.

Medices Clemens P. M. laud. *ib.* xi. Eligatur in Summum Pontificem. xiii. Curat, Medicam Bibliothecam Florentiam adportari, ac in Laurentiana reponi Basilica. *ibid.* Michaëli Angelo Bonarrotae, ut aedificium admirabile, ad eam custodiendam excitaret, mandavit. *ibid.* -Eiusdem conservationi prospicit duobus Pontificiis diplomatibus. xiv. Ei Galeni Opera inscribit Andreas Afulanus. xxiv. not. 3.

Medices Cosmus, Patriae Pater nuncupatus, & Laurentius quinque sumtuosissimas Bibliothecas condiderunt. *ibid.* x. Viris doctissimis ad conquirenda Graeca & Latina Volumina utebantur. *ibid.* Incredibilem scriptorum numerum ad excrimerendos Graecos & Latinos Codices alebant. xi. Donavit Codicem v. Pl. lxxxv. tom. 3. pag. 251. Bibliothecae Fratrum Praedicator. D. Marci dicavit Codicem Alexandri Aphrodisiæ. *ibid.* pag. 393.

Medices Cosmus I. Magnus Thufcorum Dux, Codices studiose conquirat. P. x. Aedificium Mediceae Bibliothecae absolvit. *ibid.* xiv. Ei Gentianus Hervetus Clementis Alexandrini Stromata e Codice Mediceo descripta dedicat. tom. 1. pag. 12. §. 1.

Medices Cosmus III. Magnus Etruriae Dux nonnullos Sinicos Codices in Laurentianam intulit Bibliothecam. P. xv. Petrum Benedictum Maronitam, Arabice Ambarachium, perhonorifice exceperat, ut Orientales Codices Bibliothecae excuteret. *ibid.* xviii. Mabillonio monacho celeberrimo Ordinis S. Benedicti indulgit, ut Indicem Laur. Bibliothecae conficeret. *ibid.* xvii.

Medices Ferdinandus I. & Franciscus I. Qq 2 Ma-

Magni Etr. Duces Laurentianam Bibliothecam novis Codicibus exornarunt. *ibid.* xv. Primus vero etiam Hieronymum, & Io. Bapt. Vecchiertos misit in Orientem ad conquirendos Codices. *ibid.*

Medices Ioannes, immatura morte sublat. Codices conquirat. P. xi.

Medices Laurentius, Petri filius, bis Ioannem Lascarem ad Baiazetem Turcarum Imp. Legatum misit, ut tuto per Graeciam conquirere posset Volumina. P. xi. Ducenta & amplius Volumina, inter quae non minus quam octoginta incognita reperiuntur, secunda inita peregrinatione Florentiam advenit. *ibid.* Ea videre Laurentius, morte praereptus, non potuit. *ibid.* Laurentii ultima verba. *ibid.* Gemmis nummisque veteribus adornari Codices satagebat, una cum suis ac familiae Mediceae emblematis auro variisque coloribus intermixtis. *ibid.* E Cardinalis Vrsini ergastulis pretiosos Codices, inter quos Tertullianum & Plautum, eripuit. *ibid.* Transcribi curat Cod. Athenagorae. tom. 1. pag. 519.

Medices Laurentius & Ioannes possessores antiqui Codicis Orationum S. Gregorii Nazianzeni. *ibid.* pag. 289. item S. Ioannis Chrysostomi. pag. 351. & 352. Eorum nomina leguntur etiam in Cod. xxxiii. Plut. lviii. tom. 2. pag. 484. in Cod. xxvi. Plut. lxx. *ib.* pag. 546. & in aliis paene innumeris.

Medices Leo P. M. laud. P. xi. Bibliothecae Mediceae dispersos Codices acquirit, ac Romam advehit. *ibid.* xiii. Huic Lucium Parmenium Genesium praeficit. *ibid.*

Mediceo Leopoldo Etruriae Principi schedas suas de Laurentianae Bibliothecae Codicibus obrulit Lucas Holstenius. *ibid.* xviii.

Medices Petrus, Cosmi Magni filius, quam bene de litteris meritis. *ibid.* xi. Codices quamplures exscribi curat. *ibid.* A Ludovico XI. Francorum Rege aurea tria Lilia, insigne Regum Francorum, ut proprio stemmati adiceret, obtinuit. *ibid.*

Medices Petrus, Laurentii filius, iuvenis minus prudens, Caroli partibus adhaesit. *ib.* xii. Varios & ipse Codices describi curat, eiusque nomen adscriptum legitur in variis Codicibus, ut Cod. xxiv. Plut. xxxi. & Cod. xxii. Plut. lxx. tom. 2. pag. 97. & 541. & alibi passim.

Megetis stratagemata. tom. 3. pag. 149.

Mehus Laurentius laud. P. ix. not. 1. & x. not. 2. & xv. not. 1. & xviii.

Melerius Nicolaus scriptor Codicum. P. xi. not. 1.

Melites, seu Melitenfis Nicolaus, forte idem cum superiore, scriptor Cod. xxvi. Pl. v. anno 1348. tom. 1. pag. 52. §. xiii.

Melior Ferd. Leopoldus, direptam a Galis fuisse Mediceam Bibliothecam perperam negat. P. xii. not. 4.

Meliori Philippo Mediceae Bibliothecae curam cessit Io. Bapt. Fiegiovanni. *ibid.* xiii.

Memnonis stratagemata. tom. 3. pag. 149.

Menologium quoddam Graecorum versibus iambicis. *ibid.* pag. 151. Vid. Indicem I. verb. *Menologia.*

Meropis stratagemata. *ibid.* pag. 149.

Meursius Ioannes primus Mediceo Codice xii. Plut. lxx. saec. xiv. Theophylacti Bulgarorum Episcopi Epistolas ab Andrea Schotto descriptas edidit. tom. 1. pag. 482. not. 2. & tom. 2. pag. 516.

Michael quidam sacerdos forte possessor Cod. 1. Plut. vii. tom. 1. pag. 198. §. l.

Minerveus Raphael Bernardi possessor Cod. lxxix. Pl. lxxxix. sup. tom. 3. pag. 416.

Mingarellus Io. Aloysius tom. 1. pag. 259. suorum Anecdotorum Rom. 1756. ubi Theophylacti Bulgariae Archiep. Allocutionem graece, & latine profert, mentionem facit Codicis 1. Plut. lvi. saec. xiv. tom. 2. p. 291.

Mirandulanus Ioannes Comes, Laurentii Medicei studiorum socius. P. xi. not. 2. Eius effigies inspicitur in tabula prima aeri incisa. *ibid.* xx. Idem possessor Codicis xiii. & xx. Plut. xxviii. tom. 2. pag. 25. & 39.

Μωρίου τοῦ ῥωμαίου stratagemata. tom. 3. pag. 149.

Monasterium SS. Deiparae τῆς περιβλεπτῆς. tom. 1. p. 116. Aliud Deiparae Hodegetriae. *ibid.* pag. 475. Aliud S. Mariae in Calabria dictum a Trapizomata. *ibid.* p. 393. §. ii. Aliud S. Salvatoris Graecorum in urbe Mesana. *ibid.* Monasterium Angelorum. tom. 3. pag. 423. Monasterium Ceph. tom. 1. pag. 211. Monasterium Manganorum. *ibid.* pag. 459. pag. §. xiv. Monasterium Cryptae-Ferratae. tom. 3. pag. 162.

Montfauconius Bernardus Ordinis Sancti Benedicti, aeternae memoriae vir, Catalogum Laurentianae Bibliothecae, Antonio Maria Salvini, & Francisco Maria Ducio auxiliatrices manus porrigentibus, confecit. P. xviii. De celeberrimo Stromatum Codice loquitur. tom. 1. pag. 49. Eius lapsus. *ibid.* pag. 248. Opusculum Severi edidit. *ibid.* pag. 259. Curat exscribi Topographiam Christianam Cosmae Indopleustae. 439. not. 1. Eius Catalogus emendatur. tom. 2. pag. 20. Cod. x. §. ii. & pag. 27. not. 1. & 2. & pag. 31. Cod. xv. & not. 2. & pag. 44. not. 3. & pag. 81. not. 1. & pag. 89. not. 1. & pag. 115. not. 1. & 2. & pag. 142. not. 2. & 173. not. 2. & pag. 185. not. 1. & pag. 192. not. 5. & pag. 229. not. 1. & pag. 248. §. x. & pag. 268. not. 4. & pag. 273. not. 1. & pag. 311. not. 1. & p. 341. not. 1. & 353. not. 1. & 373. not. 1. & 375. not. 1. & 381. not. 1. & 2. & 383. not. 2. & 395. not. 1. & 427. not. 1. & 433. not. 1. & 435. §. iii. & 443. not. 1. & 449. not. 1. & 478. §. ix. & 489. not. 1. & 499. not. 1. & 2. & 503. not. 1. & 517. §. xxxiii. & 520. §. xv. & 525. not. 1. & 527. not. 1. & 559. not. 1. 2. & 4. & 609. not. 2. & 621. not. 2. & 625. not. 1. & 627. not. 1. & 639. not. 1. & 655. not. 2. & 669. not. 1. & tom. 3. pag. 3. not. 1. & 47. not. 2. & 52. §. xiii. & 97. not. 1. 2. & 3. & 99.

& 99. §. ix. & 101. §. xiii. & 153. not. 1. & 202. §. xi. & 239. not. 1. & 345. not. 1. & 361. not. 1. & 399. not. 1. & 401. not. 1. & 3. & *alibi passim*. Suppletur tom. 2. pag. 85. not. 2. 3. & 5. & p. 113. not. 1. & 127. not. 1. & 133. not. 1. & 136. not. 2. & 137. not. 1. & 139. not. 1. & 201. not. 1. & 301. & 333. not. 1. & 349. not. 1. & 360. not. 8. & 387. not. 1. & 423. not. 1. & 445. not. 1. & 516. not. 2. & 3. & 545. not. 1. & 549. not. 1. & 551. not. 1. & 2. & 560. not. 3. & 573. not. 1. & 588. not. 4. & 5. & 615. not. 1. & tom. 3. pag. 50. Cod. iv. & 145. not. 1. & 2. & 338. not. 2. Eius Palaeographia Graeca suppletur tom. 1. pag. 127. not. 1. & pag. 248. not. 1. & pag. 251. §. xvi. & tom. 2. pag. 174. not. 2. & pag. 175. & 245. not. 1. & 269. not. 1. & 303. not. 1. & 315. not. 1. & 463. not. 1. & 643. not. 1. & *alibi*. Emendatur tom. 2. pag. 213. not. 1. & 364. §. iii. & 625. not. 1. & *alibi*.

Muratorius Ludovicus Antonius laud. *praef.* tom. 3. §. ii.

Murmurius Nicolaus scriptor Codicis xxvi. Plut. xxxii. saec. xv. tom. 2. pag. 175.

N

Neaopolis Regina Bibliothecam Mediceam invisit. *praef.* tom. 3. §. xiv.

Neocastriota Theodorus scriptor Cod. lii. Plut. xxxii. saec. xiv. tom. 2. pag. 211.

Neophytus ὁ κύριος πᾶρας scriptor Codicis x. Pl. lxxiv. saec. xiv. tom. 3. pag. 97.

Nerlius Franc. Cardinalis, Palladii Dialogum ineditum de Vita Chrysostomi exscribi curat. tom. 1. pag. 412. in not.

Nicandri variantes lectiones ex Cod. xvi. Plut. xxxii. excerptae habentur in nostra ipsius edit. Florent. anni 1764. in 8. tom. 2. pag. 142. §. xiii. & xiv.

Niccolus Nicolaus, Medicus Florentinus celeberrimus, laud. P. ix. Codices iubente Cosmo Mediceo studiose conquirir. *ibid.* x. Possessor Codicis xxii. & xxviii. Plut. iv. tom. 1. pag. 546. §. iv. & 551. §. i. Eius notulae quaedam in Cod. x. Plut. lxxiv. saec. xiv. varia Galeni Opera continente. tom. 3. pag. 52.

Nicetas collector Chirurgicorum scriptorum. *ibid.* pag. 55.

Nicetas Cyprius Chartophylax magnae Dei Ecclesiae possessor Codicis xxxix. Plut. xxviii. continentis Hipparchi Bithyni Enarrationes in Arati & Eudoxi Phaenomena. tom. 2. pag. 64.

Nicetas scriptor Codicis xxvi. Plut. lvii. saec. xiv. *ibid.* pag. 375.

Nicetae nomen occurrit in Codice Evangeliorum, qui forte possessor eiusdem fuit. tom. 1. pag. 163.

Niciae stratagemata. tom. 3. pag. 149.

Nicodemus monachus scriptor Cod. xi. Pl. lxx. saec. xv. summis nobilissimi viri Tzulli Romani. tom. 2. pag. 500.

Nicolaus alter scriptor Cod. vii. Plut. lv. anno 1315. *ibid.* pag. 246.

Nicolaus alter sacerdos scriptor Cod. xxv. Plut. lviii. saec. xv. *ibid.* p. 468. & Cod. xx. Plut. lxxi. saec. xv. Anconae. tom. 3. p. 14.

Nicolaus Notarius Agalonis possessor Cod. xxxiv. Plut. xxxii. saec. xvi. tom. 2. pag. 195.

Nicolaus ὁ πᾶρας scriptor Codicis x. Plut. lxxiv. saec. xiv. tom. 3. pag. 97.

Nilus scriptor Cod. xii. Plut. vii. saec. xv. varia Opera Nazianzeni continentis. tom. 1. pag. 248. §. lvii.

Nosocomium XL. Martyrum Constantino- poli. tom. 3. pag. 55.

Nympheron planta Panormitana laudata carmine ab Eugenio quodam Siculo. tom. 1. pag. 24. §. xx.

O

Olmo Fortunatus Benedictinus Bibliothecam memorat a Magno Cosmo Mediceo Venetiis conditam. P. x. not. 1.

Oniae stratagemata. tom. 3. pag. 149.

Oricellarius Bernardus Mediceae Bibliothecae direptionem describit. P. xii.

Oricellarius Horatius Mediceae Laur. Bibliothecae Praefectus. *ibid.* xvi.

Oudendorpius Codices confert Laur. Bibliothecae. *ibid.* xix. not. 1.

P

Palaeologus Ioannes deiecit focerum suum Imp. Cantacuzenum. tom. 3. pag. 251.

Παλαία. seu *velius* vocabatur urbis Antiochiae pars, ad Orontem fluvium sita, in qua erat Ecclesia, παλαιά item dicta, etiamque Apostolica. tom. 1. pag. 394. not. 1.

Paltza Andreas Moractus possessor Cod. xxxiv. Plut. xxxii. saec. xvi. tom. 2. pag. 195.

Pammenis stratagemata. tom. 3. pag. 149.

Papadopolus Georgius scriptor Cod. xxvi. Plut. v. anno 1420. tom. 1. pag. 51. §. ii.

Pappi Commentarius in librum sextum Mathematicae Ptolemaei Constructionis latuit hactenus bibliographos, ac praefertim Fabricium. tom. 2. pag. 36. §. vii.

Parma rebellis. tom. 1. pag. 27. §. lvii.

Paullis Paschalis de Bibliothecam Mediceam invisit. *praef.* tom. 3. §. xv.

Paullus Physicus Flor. possessor Codicis viii. Plut. lxxv. tom. 3. pag. 154.

Perdicca Nicolaus supplevit Codicem Aristotelis de mirabilibus auditionibus. *ibid.* pag. 290.

Perlarum stratagemata. *ibid.* pag. 149.

Peruzzius Philippus ser Vgolini possessor Codicis ii. Plut. ix. tom. 1. pag. 390.

Petrarchae Francisci Epistolae e Mediceis descriptae Codicibus. P. xix.

Petrus Bened. Maronita. Vide Maronita.

Petrus Cretensis ex urbe Rhetemno scriptor

- ptor Cod. i. Plut. LV. anno 1420. Mantuae. tom. 2. pag. 213.
- Petrus humilis scriptor Cod. XXI. Plut. LV. saec. XIV. *ibid.* pag. 286.
- Petrus alius scriptor Cod. II. Plut. LXIX. saec. X. *ibid.* pag. 622.
- Philanthropenus Georgius Chumnus scriptor Cod. V. Plut. XXXII. saec. XIV. *ibid.* pag. 128.
- Philelphus Franciscus laud. P. IX. Codices exscribit. *ibid.* XI. not. 1. Theodoram Chrysolorae filiam sibi matrimonio iungit. tom. 1. pag. 139. Idem possessor Cod. XXXII. Plut. XXVIII. saec. XV. tom. 2. pag. 58. item Cod. I. Plut. XXXI. saec. XV. *ibid.* pag. 74. item Cod. I. Plut. XXXII. saec. XV. *ibid.* pag. 121. item Codicis XVI. Plut. XXXII. saec. XIII. *ibid.* pag. 141. item Cod. XXIII. Plut. eiusdem saec. XV. *ib.* p. 174. item Cod. XIX. Pl. LV. anno 1427. scripti. *ib.* pag. 284. item Cod. VII. Plut. LVI. anno 1436. scripti. *ib.* pag. 305. Videtur esse scriptor Cod. VI. Plut. LVII. pag. 344. Eius sumtibus exaratus Codex XI. Plut. LVII. anno 1466. in insula Creta in civitate Candaci dicta. pag. 350. Idem scriptor, & auctor Cod. XV. Plut. LVIII. saec. XV. pag. 450. Item possessor Cod. XIX. Plut. LVIII. saec. XV. pag. 458. item Cod. XXII. Plut. LIX. saec. XIV. pag. 541. item Cod. XVIII. Plut. LXX. saec. XV. pag. 678. item Cod. XXII. Plut. LXXX. tom. 3. pag. 212. item Cod. XX. Pl. LXXXI. *ibid.* pag. 234. Describi curavit Cod. XIII. Pl. LXXXI. anno 1444. *ibid.* pag. 227.
- Philippi stratagemata. tom. 3. pag. 149.
- Philologus Andreas scriptor Cod. XIV. Pl. LXXXVI. saec. XV. *ibid.* pag. 345.
- Philothens monachus Codicis Conciliorum possessor. tom. 1. pag. 467. §. 1.
- Phocensium stratagemata. tom. 3. pag. 149.
- Phrula Ioannes scriptor Cod. XXII. Plut. LXXXI. anno 1513. *ibid.* pag. 235.
- Pichena Curtius, a secretis Ferdinandi I. Magni Etruriae Ducis, ad Tacitum illustrandum Laurentianae Bibliothecae Codices quosdam obtinuit. P. XVII.
- Pinnella Nicolaus Antonius scriptor Cod. XVI. Plut. LVI. anno 1451. tom. 2. pag. 315.
- Pisciensis Dominicus calligraphus. P. XIX. not. 1.
- Pitti Alphonfus possessor Cod. IX. Pl. XCI. sup. tom. 3. pag. 427.
- Pius V. Pont. Max. Antonio Eparcho Graeco homine ad Graecos conquiendos Codices utebatur. P. XV.
- Plauti Codicem unicum e Card. Vrsini manibus eripuit Cosmus Mediceus. P. XI.
- Pneumaticus Marcus possessor Cod. XXIV. Plut. IX. tom. 1. pag. 435.
- Poggius laud. P. IX. Codices in Gallico & Germanico itinere studiose conquirat. *ib.* XI. Codices exscribit. *ibid.*
- Polites Alexander Codices confert Biblioth. Laur. *ibid.* XIX. not. 1.
- Politianus Angelus laud. P. IX. Codices exscribit. *ibid.* XI. not. 1. Laurentii Medicei studiorum comes. *ibid.* not. 2. Eius effigies. *ibid.* XX. Idem possessor Codicis XVIII. Plut. XXVIII. saec. X. tom. 2. pag. 37. item Cod. XXXVII. eiusdem Plut. *ibid.* pag. 64. item Codic. XLVI. Plut. XXXII. saec. XV. *ibid.* pag. 205. item Cod. IV. Plut. LVI. saec. XV. *ibid.* pag. 302. item Cod. XXXIII. Plut. LVIII. saec. XV. pag. 481. item Cod. XXXV. Plut. LIX. saec. XIV. pag. 556. item Cod. V. Plut. LX. anno 1485. scripti. pag. 590. item Cod. XIV. Pl. LX. saec. XV. pag. 604. item Cod. XXXIII. Pl. LXXI. saec. XIV. quem emit a Marsilio Ficino. tom. 3. pag. 23. item Cod. VIII. Plut. LXXV. *ibid.* pag. 154. item Cod. VI. Pl. LXXXI. *ibid.* pag. 223. Eius glossae quaedam, seu summaria rerum autographa habentur in Codd. V. X. & XXX. Plut. LXXI. & in Cod. XIII. Pl. LXXII. *ibid.* pag. 5. 7. 15. & 33. Eius ruscum Fesalanum. *ibid.* pag. 154.
- Politici versus unde ita dicti. tom. 2. pag. 637. §. 1.
- Pompeii stratagemata. tom. 3. pag. 149.
- Porphyrus Libros quatuor *περί ἀποχῆς τῶν ἐμψύχων* Petrus Victorius e Codice Mediceo in lucem profert. P. XV.
- Possevinus Ant. S. I. indiculum Mediceorum Codicum edidit ad calcem Apparatus Sacri. *ibid.* XVII.
- Possinus Petrus S. I. Specimen Sapientiae Indorum primus edidit. tom. 1. pag. 510. §. II.
- Pothus scriptor Codicis X. Plut. LXXIV. saec. XIV. tom. 3. pag. 97.
- Primicerius Philippus scriptor Cod. XVI. Pl. LXXXV. in insula Creta. *ibid.* pag. 276.
- Prodromites Thomas scriptor Cod. XI. Pl. LXXXV. anno 1465. *ibid.* pag. 271.
- Pseudagorae, &
- Ptolemaei stratagemata. tom. 3. pag. 149.
- Ptolemaeus Lucensis calligraphus. P. XIX. not. 1.

R

R Einestii Thomae indicium de collectione Chemicorum. tom. 3. pag. 359.

Relandi Hadriani iudicium de fastis Consularibus, qui habentur in vetustissimo Codice XXVI. Plut. XXVIII. huius Bibliothecae. tom. 2. pag. 71. & 72.

Rhegium urbs Calabriae. tom. 1. pag. 507. §. XLVI.

Rhodus Ioannes Cretensis presbyter scriptor Codicum. P. XI. Eius manu exarati sunt Codex XXII. Plut. VI. anno 1491. tom. 1. pag. 142. Cod. IV. Plut. VII. anno 1489. *ibid.* pag. 205. Cod. III. Plut. IV. anno 1491. *ibid.* pag. 519. Cod. VI. Plut. XXXII. anno 1465. tom. 2. pag. 129. Cod. IX. Plut. LV. anno 1471. *ibid.* pag. 270. Cod. XI. Plut. LVI. anno 1485. *ibid.* pag. 307. Cod. XLVI. Pl. LVII. *ibid.* pag. 426. Cod. XI. Plut. LVIII. anno 1493. *ibid.* pag. 447. Cod. XIII. eiusdem Plut. anno 1491.

1491. *ibid.* pag. 449. Cod. xxvi. Plut. lxx. saec. xv. *ibid.* pag. 546. Cod. xlvi. eiusd. Pl. anno 1489. *ibid.* pag. 577. Cod. xxii. Plut. lxx. anno 1490. *ibid.* pag. 683. Cod. xiv. Pl. lxxv. anno 1491. *tom.* 3. pag. 162. Cod. vii. Plut. lxxxii. anno 1495. *ibid.* pag. 224. Cod. xii. Plut. eiusdem. *ibid.* pag. 226. Cod. viii. Plut. lxxxv. anno 1489. *ibid.* pag. 256. Cod. iv. Plut. lxxxvi. anno 1490. *ibid.* pag. 291. Cod. xxiii. Plut. eiusdem anno 1491. *ibid.* pag. 367. Cod. vii. Plut. xci. sup. anno 1485. *ibid.* pag. 424.

Riccus Ang. Mar. Codices exscribit e Laur. Bibliotheca. P. xix. not. 1. Sermonem sub Andreae Cretenfis nomine iam vulgatum inter S. Io. Damasceni Opera, tamquam ineditum in lucem profert. *tom.* 1. pag. 520. §. iv.

Rinuccinus Alamannus anno Dom. 1473. in latinum vertit Apollonii Tyanei Vitam a Philostrato conscriptam. *tom.* 2. pag. 644.

Rizzonius Franciscus laud. P. xix.

Roboreus. Vide *Franciottus Card.*

Rodoba Stamma possessor Codicis Operum Areopagitae. *tom.* 1. pag. 51. §. ii.

Rodolphus Card. insignem Codicem Chirurgicorum scriptorum Francisco I. Gallorum Regi dat muneri. *tom.* 3. pag. 56. & 79.

Rondinellus Ioannes Laurentianae Bibliothecae Praefectus. P. xv. Indiculum conscripsit. *ibid.* xvii. Codices nonnullos in Pluteis in armarium quoddam detruxit. *ibid.*

Rostgardi Friderici iudicium de Codice ii. Plut. lv. & de eius exscriptore Zenobia Acciaio. *tom.* 2. pag. 216.

Rubeis Ioannes de possessor Cod. i. Plut. lv. anno 1530. *ibid.* pag. 213.

Runckenii Davidis iudicium de Indice Mediceae Laur. Biblioth. *praef.* *tom.* 3. §. x.

S

Sacci Philippus Nannis de Pistorio calligraphus. P. xix. not. 1.

Salvestus Franc. possessor Cod. vii. Plut. xci. sup. scripti anno 1485. manu Io. Rhosi. *tom.* 3. pag. 424.

Salvatorum Bibliotheca Florentiae. *ibid.* pag. 193.

Salvinus Ant. Mar. Bernardi de Montfaucon adiutor in consiciendo Laurentianae Bibliothecae Catalogo. P. xviii. Codices exscribit. *ibid.* xix. not. 1. Dialogum Palladii de Vita Chrysostomi e Codice Laur. describit. *tom.* 1. pag. 412. in not. Latinis versibus reddit Carmina quaedam Gregorii Nazianzeni. *ibid.* pag. 312. *seqq.* Idem Libanii Epistolas ex Codd. xix. & xlvii. Plut. lvii. descripsit ac latine vertit anno 1695. *tom.* 2. pag. 427. §. x.

Salutati Colucci Pierii Codices in Mediceam inlati Bibliothecam. P. xi. Eius Epistolae descriptae & vulgatae. *ibid.* xviii.

Samofatenus Paullus a trecentis decem &

octo ss. Patribus damnatus. *tom.* 1. pag. 533. §. iii.

Sanleolinus Sebastianus Cosmi I. curam in adornanda Medicea Bibliotheca summo opere laudat. P. xv.

Sanlovinus Bibliothecam Venetiis a Magno Cosmo aedificatam memorat. *ibid.* x.

Sartius Ant. presbyter Laurentianus laud. *ibid.* xxiv. & *tom.* 1. pag. 226.

Sarzana Ioannes de possessor Codicis xxxvi. Plut. xxxi. *tom.* 2. pag. 113.

Sassetae domus Bibliotheca in Mediceam inlata. P. xi.

Savonarolae Hieronymi tumultus, ac Coenobii Fratrum Praedicatorum ad D. Marcum direptio. *ibid.* xiii.

Scholarius Georgius possessor Codicis xxxv. Plut. vii. *tom.* 1. pag. 297. §. xix.

Scholastici ob eruditionem appellabantur apud Latinos viri doctissimi. *ibid.* pag. 266. not. 2.

Schottus Andreas, Epistolas Theophylacti e Mediceo descripsit Codice. *ibid.* pag. 482. not. 2.

Scipionis Romanorum Consulis stratagemata. *tom.* 3. pag. 149.

Scutariota Ioannes Thesaurus Codicum scriptor. P. xi. not. 1. Idem scriptor Cod. xxxvii. Plut. xxviii. Florentiae anno 1464. *tom.* 2. pag. 63. item Cod. xviii. Plut. xxxii. Florentiae anno 1452. *ibid.* pag. 147. item Cod. v. Plut. lx. anno 1485. *ibid.* pag. 590. item Cod. vi. Pl. lxxxii. anno 1494. *tom.* 3. pag. 223.

Scytharum stratagemata. *tom.* 3. pag. 149.

Sellarius Nicolaus Callipolitanus scriptor Codicis xv. Pl. lxxxvi. anno 1347. *tom.* 3. pag. 340.

Septimanae Abbatiae Ordinis Cisterciensis Codices in Laurentianam inlati. P. xv. not. 1.

Sguropulus Demetrius scriptor Cod. xiii. Plut. lxxxii. anno 1444. Mediolani. *tom.* 3. pag. 227.

Siciliam olim Graeci incolere. *tom.* 1. pag. 30. Arabes occuparunt. *ibid.* 39.

Sigerus scriptor Codicis x. Plut. lxxiv. saec. xiv. *tom.* 3. pag. 97.

Sinibaldus Antonius scriptor Codicum. P. xi. & xix. not. 1.

Socratis Ecclesiasticae Historiae Codex v. Plut. lxxix. saec. xi. collatus fuit cum edit. Genevensi, eiusque variantes lectiones appositae sunt in nuperrima edit. Amstelodam. anni 1695. *tom.* 2. pag. 666.

Soldanius Iacobus orationem habet in funere Ferdinandi I. Magni Ducis Etr. P. xv.

Sophianus scriptor Codicis x. Plut. lxxiv. saec. xiv. *tom.* 3. pag. 97.

Sphinea Manuel scriptor Codicis iii. Plut. xxxi. continentis Oppiani Halieutica & Cynegetica anno 1291. *tom.* 2. pag. 78.

Spiritus lenis, ac densi figurae adhiberi solitae in Graecis per capitales litteras editionibus. *ibid.* pag. 112.

Spizelius Theophilus Codices theologicos Lau-

Laurentianae Biblioth. descripsit. P. xvii.
Sponius Iacobus mira quaedam praedica-
vit de insigni Codice Chirurgicorum. *tom. 3.*
pag. 56.

Stabalerius Ioannes Lector Syracusanus
scriptor Codicis sacrorum officiorum. *tom. 1.*
pag. 485. §. II.

Stephanus hieromonachus scriptor Codi-
cis xi. Plut. lxxv. anno 1412. *tom. 3. pag.*
159.

Scia Petrus Ioannes de calligraphus. P. xix.
not. 1.

Strategius presbyter scriptor Codicum. P.
xi. *not. 1.* Idem scriptor Codicis xxii. Plut.
xi. anno 1285. *tom. 1. pag. 516. §. xi.*

Strozza Cyriacus Mediceo Codice Stroma-
rum Clementis Alexandrini usus est, ut illa
Latio donaret. *tom. 1. pag. 12. §. I.*

Strozze Pallanti Epistolam inscribit Ma-
nuel Chrysoloras de morte fratris sui Manue-
lis. *ibid. pag. 139. §. vi.*

Strozziarum stemma depictum in Cod.
xxiv. Plut. lxxix. saec. xv. *tom. 2. pag. 643.*

Syllae stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Synisactae quae essent. *tom. 1. pag. 460.*

T

TAcha Galaction hieromonachus possessor
Codicis xv. Plut. v. *tom. 1. pag. 38.*
§. v.

Tacticorum Codex. *tom. 2. pag. 218. seqq.*

Alia Tactica habentur. *tom. 3. pag. 148.*

Taracha Vrbs Peloponnesi direpta a Tur-
cis. *tom. 1. pag. 357. §. xxxiii.*

Tassus, & Carota, opifices laquearis Me-
diceae Bibliothecae. P. xiv. *not. 2.*

Taurellius Franc. Cosmi industriam in Me-
dicea Bibliotheca adornanda summis effert
laudibus. *ibid. xv.* Politianeas habuit Pan-
dectas, a nobis Laur. Bibliothecae post duo
saecula, ex quo deperditae credebantur re-
stitutas. *ibid. xvii.*

Telefinici stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Tertulliani unicum exemplar e Card. Vr-
sini manibus eripuit Cosmus Medices. P. xi.

Thebanorum, &

Themistoclis stratagemata. *tom. 3. pag.*
149.

Theodorus scriptor Cod. xxv. Plut. lx.
saec. xiv. *tom. 2. pag. 614.*

Theodosius Princeps possessor Cod. xxiv.
Plut. lxxxvii. *tom. 3. pag. 409.*

Theonis Alexandrini Commentarius in
promtos Ptolemaei Canones ad Eulalium &
Origenem, libris constans quinque, Fabricio
ignotus. *tom. 2. p. 22. §. II.* Eiusdem alius
Commentarius in Canones Ptolemaei ad Epi-
phanium filium, qui exstat in Cod. vii. Plut.
xxviii. memoratur ab eodem Fabricio Bi-
blioth. Gr. Vol. viii. *ibid. pag. 17. §. I.*

Theopemprus scriptor Cod. xxvii. Plut.
lvii. anno 1392. *ibid. pag. 378.*

Theophilus scriptor Cod. xxxix. Pl. xxxi.
saec. xii. *ibid. pag. 120.*

Thomas monachus & sacerdos scriptor
Codicis xiii. Plut. vii. saec. xi. continentis
varia Nazianzeni Opera. *tom. 1. pag. 251.*
§. xvi.

Timothei stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Timothei cuiusdam, Paradisi filii, nomen
adscriptum legitur in Cod. xix. Plut. x. saec.
xii. *tom. 1. pag. 486. §. II.*

Titius Robertus orationem habet in fune-
re Ferdinandi Magni Etr. Dacis. P. xv.

Tollius Iacobus multa exscripsit e Lauren-
tinae Bibliothecae Codicibus. P. xviii.

De edendo insigni Codice Chirurgicorum co-
gitavit. *tom. 3. pag. 56.* Contulit antiquis-
simum Codicem Artemidori. *ibid. pag. 388.*

Traversagnus calligraphus. P. xix. *not. 1.*

Tribizius Georgius scriptor Codicum. *ibid.*
xi. *not. 1.* Idem dono dat Antonio Metamili
(ut videtur) Codicem xiv. Plut. lvi. anno
1464. *tom. 2. pag. 314.* Idem scriptor Cod.
xxix. Plut. lvi. saec. xv. Venetiis. *ibid. pag.*
330.

Tribolo Nicolaus pavementum Mediceae
Bibliothecae mirifica quadam arte compo-
suit. P. xiv.

Triclinius Nicolaus peccator scriptor Cod.
vi. Plut. lxx. anno 1318. *tom. 2. pag. 665.*

Tryphiodori poematis variantes lectiones
ex Cod. xxvii. Plut. xxxi. & alio Cod. xvi.
Plut. xxxii. dedimus in nostra ipsius edit.
Florent. an. 1765. in 8. *tom. 2. pag. 98. not.*
2. & pag. 142. §. xv.

Tyrrhenii stratagemata. *tom. 3. pag. 149.*

Tzammia Manuel scriptor Codicis vi. Plut.
lvi. saec. xv. *tom. 2. pag. 304.*

Tzutzuna Ioannes monachus possessor Co-
dicis xxxii. Plut. iv. *tom. 1. pag. 554. §.*
xii.

Tzunkv... scriptor Codicis x. Plut. lxxiv.
saec. xiv. *tom. 3. pag. 97.*

V

VAlorius Baccius Bibliothecae Laurentia-
nae Praefectus. P. xv. Indiculum con-
fecit. *ibid. xvii.*

Varchius Benedictus forte possessor Cod.
xiii. Plut. lxxii. saec. xv. *tom. 3. pag. 33.*

Varinus Camers Bibliothecae Mediceae
Praefectus anno 1512. *tom. 2. p. 282. in not. 2.*

Vbertius Fr. Leonardus calligraphus. P.
xix. *not. 1.*

Vecchietti Hieronymus, & Ioannes in O-
rientem missi a Ferdinando Primo Magno
Etruriae Duce ad conquirendos Codices.
ibid. xv.

Ventura Iudaeus Perusinus Florentiam a
Cosmo I. Magno Etruriae Duce conductus,
ut Hebraicos Codices interpretaretur. *ibid.*
xv.

Vergilii, vetustissimi omnium Codicis Bi-
bliothecae Laur. specimen scripturae aere in-
cidi curavit Antonius Cocchius. *ibid. xviii.*
Totum vero Codicem descripsit, ac typis
edidit Petrus Franciscus Fogginius. *ibid.*

A Ver.

A Verrazzano Alexander scriptor Codicum. *ibid.* xi. not. 1.

Vespucius Bartolomaeus calligraphus. *ibid.* xix. not. 1.

Vespucius Georgius Antonius Ord. Praedicatorum possessor Cod. xiii. Plut. lvii. saec. xiii. tom. 2. pag. 355. item Codicis xiv. Pl. lxxx. tom. 3. pag. 204. item Codicis i. Pl. lxxxi. *ibid.* pag. 221.

Victorinus Feltrensis dono dat Saffulo Pratenſi Codicem xxi. Plut. lv. scriptum manu humilis Petri saec. xiv. tom. 2. pag. 285.

Victorius Petrus primus editor librorum quatuor Porphyrii de non necandis ad epulandum animalibus &c. P. xv. not. 2. Franciscum I. Medicem Magnum Etruriae Ducem summopere laudat, quod Laurentianam Bibliothecam novis Codicibus auxerit. *ibid.* xv. Aristotelis, ac Tullii Codices, quotquot ibi reperiebantur diligenter excussit. *ibid.* xvi. Primus editor e Laur. Codice Clementis Alexandrini Stromatum. tom. 1. pag. 12. §. 1. Hipparchi item Bithyni Enarrationum in Arati & Eudoxi Phaenomena libros tres ex Codice huius Bibliothecae primus edidit. tom. 2. pag. 64.

— Virgilius Georgius Rhithimnaeus Cretensis

possessor Cod. xxv. Plut. lx. saec. xiv. *ibid.* pag. 613.

Vissanius Nicolaus calligraphus. P. xix. not. 1.

Vitri Mediceae Bibliothecae quam mira arte depicti. *ibid.* xiv. not. 3.

Vossius Isaacus S. Ignatii martyris Epistolas descripsit ex Cod. vii. Plut. lvii. saec. xi. tom. 2. pag. 347. §. xxxi.

Vrsini e Cardinalis manibus plures pretiosos Codices eripuit Laur. Medices. P. xi.

X

X Anthopulus Manuel possessor Codicis xvii. Plut. xxxi. scripti anno 1431. tom. 2. pag. 90.

Xiphilinus Euthymius monachus scriptor Codicis xxiv. Plut. vii. anno 1091. tom. 1. pag. 276.

Z

Z Acagnius S. Gregorii Nysseni Epistolas xiv. in lucem profert. tom. 3. pag. 337.

Zarzioannes Manuel scriptor Cod. xxiii. Pl. lviii. saec. xv. tom. 2. pag. 464.

Numerus Codicum Graecorum tam manuscriptorum, quam typis editorum, qui in singulis Pluteis continentur.

Tom. I.	p. 517. Plut.	iv. continet Graecos Codices Mss.	xxxiii. editos	—
	p. 1. Plut.	v. —————	Mss. xxxviii. editos	ii.
	p. 83. Plut.	vi. —————	Mss. xxxiii. editum	i.
	p. 165. Plut.	vii. —————	Mss. xxxv. editos	—
	p. 321. Plut.	viii. —————	Mss. xxx. editos	—
	p. 389. Plut.	ix. —————	Mss. xxxv. editos	—
	p. 467. Plut.	x. —————	Mss. xxxi. editum	i.
	p. 497. Plut.	xi. —————	Mss. xxii. editos	—
Tom. II.	p. 10. Plut.	xxviii. —————	Mss. xlix. editos	—
	p. 74. Plut.	xxx. —————	Mss. xxxiii. editos	vi.
	p. 122. Plut.	xxxii. —————	Mss. l. editos	ii.
	p. 214. Plut.	lv. —————	Mss. xxii. editos	—
	p. 290. Plut.	lvi. —————	Mss. xxvii. editos	ii.
	p. 331. Plut.	lvii. —————	Mss. l. editos	iii.
	p. 437. Plut.	lviii. —————	Mss. xxx. editos	iv.
	p. 485. Plut.	lix. —————	Mss. xlvii. editos	ii.
	p. 583. Plut.	lx. —————	Mss. xxviii. editum	i.
	p. 619. Plut.	lxi. —————	Mss. xxxviii. editos	—
	p. 653. Plut.	lxx. —————	Mss. xxxvii. editos	—
Tom. III.	p. 1. Plut.	lxxxi. —————	Mss. xix. editum	i.
	p. 25. Plut.	lxxxii. —————	Mss. xxvi. editos	—
	p. 41. Plut.	lxxxiv. —————	Mss. xxxi. editum	i.
	p. 139. Plut.	lxxxv. —————	Mss. xxi. editum	i.
	p. 171. Plut.	lxxx. —————	Mss. xxx. editos	—
	p. 219. Plut.	lxxxxi. —————	Mss. xxxiii. editos	—
	p. 237. Plut.	lxxxv. —————	Mss. xxvi. editum	i.
	p. 283. Plut.	lxxxvi. —————	Mss. xxii. editum	i.
	p. 379. Plut.	lxxxvii. —————	Mss. xxvi. editum	i.
	p. 411. Codices Gaddiani Graeci sunt	—————	Mss. xviii. editi	—

Omnes simul sunt Graeci Codices Mss. dcccxx. editi xxx.

A D D E N D A.

- Epigramma heroicum in labores Herculis, quod inc. Πρώτα μὲν ἐν Νεμέῳ, κ. τ. λ. & adfertur *Tom. II. pag. 74.* exstat in Anthologia Lib. IV. Cap. VIII.
- E duobus versibus retrogradis, quos dedimus *ibid. pag. 202.* secundum, nempe, Ἀ' μήσας ἔρδην, κ. τ. λ. exstat in Anthol. Lib. VI. Cap. XIII.
- Epigramma in duos furdos litigantes, quod inc. Δυσκόφῳ δὺσκολος, κ. τ. λ. *ibid. pag. 297.* exstat in Anthol. Lib. II. Cap. XXX. & Nicarcho tribuitur.
- Themistii philosophi Epigramma tetrastichon in seipsam, quod inc. Ἀ'ντρυγῆ, κ. τ. λ. *ibid. pag. 366.* exstat in Anthol. Lib. II. Cap. LII.
- Ptolemaei Epigramma tetrastichon, quod inc. Οἷδ' ἔτι θυγρὲς, κ. τ. λ. *ibid. pag. 534.* exstat in Anthol. Lib. I. Cap. XLVI.
- Epigramma heptastichon in septem Sapientum nomen, patriam, & effata, quod inc. Μέρπον μὲν, κ. τ. λ. *ibid. pag. 588. & 589.* exstat in Anthol. Lib. I. Cap. LXXXVI.
- Epigramma in columnam Periclis, quod inc. Ἡ'γάμην ὀρόων, κ. τ. λ. *ibid. pag. 590.* exstat in Anthol. Lib. V. num. 23.
- Epigramma in laudem Aristidis, quod inc. Νεῖκος Ἀ'ριστίδης, κ. τ. λ. *ibid. pag. 596. §. IX.* exstat in Anthol. Lib. IV. Cap. XXXI.

C O R R I G E N D A.

- Tom. I. pag. 29. col. 1. lin. 20.* Ioannis Metropolitae *corr.* Nicolai Metropolitae.
- Pag. 39. §. xv. sub finem.* Ethnicorum Nicomachicorum *corr.* Ethicorum Nicomachicorum.
- Pag. 264. not. 2.* Vixit sub Constantino Duca *corr.* Vixit sub Michaële Duca.
- Tom. II. pag. 396. lin. 8.* expunge verba illa: Nihil de hoc Theodorito grammatico apud Fabricium.
- Tom. III. pag. 10. §. II.* Aristotelis Metaphysicorum Libri XII *corr.* Aristotelis Metaphysicorum Libri XIII.
- Pag. 101. lin. 49.* quum primam, utpote anepigrapham & acephalam *corr.* quum prima, utpote anepigrapha & acephala.
- Pag. 158. §. I. de Vrinis Libri VI. corr. de Vrinis Libri VII.*
- Pag. 203. lin. 11.* Oeconomienicus *corr.* Oeconomicus.
- Pag. 295. §. VIII.* τοῦ ψευδωνύμου γνώσεως *corr.* τῆς ψευδωνύμου γνώσεως.
- Pag. 460. lin. 7.* Interpretatio nominum Mariae & Annae. II. 263. XIII. *corr.* I. 263. XIII.
- Pag. 493. lin. 58.* In parabolas Salomonis. 297. *corr.* In parabolas Salomonis. 291.
- Pag. 501. lin. 28.* Ecclesiastes. I. 291. & 292. *expunge & 292.*
- Pag. 521. lin. 30.* pro numero 480. *corr.* 488.
- Pag. 588. lin. 54.* pro numero 481. *corr.* 485.

F I N I S T O M I T E R T I I.

SUPPLEMENTA

- I. ENRICO ROSTAGNO -- NICCOLA FESTA: Indice dei codici Greci
Laurenziani non compresi nel Catalogo del Bandini p.3*
- II. ENRICO ROSTAGNO: Codici Greci Laurenziani meno noti p.63*
- III. HENRICUS ROSTAGNO: Indicis codicum Graecorum Bybliothecae
Laurentianae Supplementum p.65*
- IV. Descriptiones quattuor codicum Graecorum Laurentianorum
neque apud BANDINI neque in Supplementis a ROSTAGNO et FESTA
congestis descriptorum p.87*

(Stud. Ital. di fil. class. I, 1893)

E. ROSTAGNO E N. FESTA

INDICE DEI CODICI GRECI LAURENZIANI

NON COMPRESI

NEL CATALOGO DEL BANDINI

I. Conventi soppressi
II. S. Marco

III. Acquisti
IV. Ashburnhamiani

I codici greci Laurenziani dei Conventi soppressi, di S. Marco e degli Acquisti furono già illustrati da Francesco del Furia, il cui Catalogo manoscritto si conserva nella Laurenziana; degli Ashburnhamiani si hanno scorrettissimi inventarii a stampa. Facendomi interprete del desiderio degli studiosi, pregai il signor Prefetto della biblioteca Laurenziana, Cav. Guido Biagi, di permettere che due dotti e volenterosi giovani, il Dr. Enrico Rostagno, conservatore dei mss. della biblioteca medesima, e il Dr. Niccola Festa, libero docente di letteratura greca nell' Istituto Superiore di Firenze, preparassero di tutti que' codici una descrizione sommaria, ed insieme accurata, che potesse in breve tempo esser consegnata al tipografo. Annui l'egregio uomo, e così ho ora la soddisfazione di presentare agli studiosi questo indice, che dotti d'ogni paese da lungo tempo desiderarono invano. Il titolo di 'indice' parve il meno ambizioso, e fu adottato; ma sappiamo benissimo che anche un indice poteva esser meglio eseguito, se maggior dottrina avesse assistito i compilatori e me stesso che ho riguardato il loro lavoro. Così come è, vi abbondano senza dubbio testimonianze della manchevole erudizione nostra, nè escludiamo che possano occorrervi errori anche grossi; ma non ostante siamo convinti di aver fatto opera grandemente utile. La maggior parte però della gratitudine di coloro che se ne gioveranno, sarà dovuta non a noi, bensì alla memoria di FRANCESCO DEL FURIA; poichè senza il sussidio del suo Catalogo ms. o il presente indice sarebbe riescito di gran lunga più imperfetto, o non si sarebbe mai fatto.

Il Dr. Rostagno ha composto l'indice dei codici di S. Marco, il Dr. Festa quello di tutti gli altri.

G. VITELLI

I.

Conventi soppressi.¹

1. (AF 2744, olim 77; Mfc. 364, 20)

Gregorii Papae dialogi historici (a Zacharia Pontifice graece versi) cum Anonymi praefatione et indicibus (S. Gregorii Papae I. Opera omnia [Paris 1705], II 120A—474E *ἐὰν πρὸ θανάτου ἡμεῖς αὐτοὶ θύσια γενώμεθα*).

Chartac. cm. 22,3 × 13,5; ff. 326. Scripsit Ioasaph a. 1368 (326^v *ἔτους 5705' Ἰωδ. 5'* | *θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος* | *Ἰωάσαφ* | *τῷ συντελεστέῳ τῶν καλῶν θεῷ χάρις*).

2. (AF 2862, olim 73; Mfc. 369, 5)

1 Anonymi schedographia (ad Barlaamum, ut patet ex f. 1^v): *Ἀρχὴ σὺν θεῷ κοντάκιον τῶν εἰσαγωγικῶν πρῶτον ~ Κε' ἰὼ χε' ὁ θς' ἡμῶν τεχθεὶς ἐκ τῆς (παρθένης deletum) ἀγίας θῆκῃ καὶ ἀειπαρθένου μαρίας — (112) εἴτε βούλοιο φερωνύμως καλεῖσθαι χριστιανός: ~ κοντάκιον σὺν θεῷ ἀγ(ί)ω τῶν χωρικῶν πρῶτον ἀρχθέν,*

*ἀγία τριάς βοή' (= βοήθει μοι) τῷ σῶ δούλῳ βαρλαάμ ἱεροῦ: ~ Φέρε δὴ, σοὶ τὰ εἰκόνα παραινῶν μοι — (199^v) οἷς μὴ ἔστιν ἐξ ἔργων κινδυνεύουσι μᾶλλον ἀπολέσθαι ἴσ, σωθῆναι, quibus subiciuntur senarii sine versuum distinctione τὸ ψῆχος ἡμᾶς οὐκ ἐὼν πλείω λέγειν, ἐνταῦθα πείθει καταπαῦσαι τὸν λόγον · ὃν καὶ διελθεῖν ἀσφαλῶς, σπεύσατέ μοι. οὐδὲν φέροντα γρίφον οὐδὲ ποικίλον, πάντη δὲ ληπτὸν καὶ κομιδῇ νηπίω · καὶ τὸν λογισμὸν οὐκ ἔχοντι παλῶς · ὥς τῆτες ἢ πρότριτα καὶ προβραχέως, σχεδογραφικῶν ἡγγμένω ποτημάτων (amplius est opus quam a Roberto Stephano [Paris. 1545] editus Manuelis Moschopuli libellus *Περὶ σχεδῶν*, quocum pleraque concinunt; ceterum v. Conv. Soppr. 28 et 117, et cum ff. 46^v sqq. cf. Boissonade, Anecd. Gr. III 330—338 200 *Ἐπὶ λαμπρὰ ἐορτίω, ἐμὸς λόγος, εἰ δοῖ τῇ, σήμερον μελωδεῖ · ἐπὶ παιδρὰ πατηγύρει — (212) πᾶσα γὰρ δοτικὴ πληθυντικῶν ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνωκῶν, μηνι · μηνὶν · ἀλάντι, αἰάσι: σεσημειῖται (hic et infra compendiose) τὸ πᾶσι · διὰ τὴ σεσημειῖται · ἵνα μὴ συνεμπέση (usque ad 210^v, post quod nonnulla interciderisse videntur, epistulae sunt ad Nicolaum quendam, quibus adscribuntur passim in marg. nomina τοῦ νυνὶ μαῖστρον κυροῦ στεφάνου τοῦ νερετηνοῦ, τοῦ κυροῦ γεωργίου, τοῦ εὐγενείου κυροῦ νικητά, τοῦ κυροῦ στεφάνου τῆς τραπεζοῦντος, τοῦ παραβλεπτηνοῦ, τοῦ ῥόδκου, τοῦ**

*κορίνθου, τοῦ καυθέντος κυροῦ γεωργίου τοῦ τῶν μύρων, τοῦ κυ κυροῦ βα', comparant autem et hic grammaticalia quaedam [202 'χλωρός' μέγα, 'χλωρός' μικρόν; 208 de veriloquio vocis σφόδρα]; tum 211 ['ἡμῶν' · πόλας πτώσεως; γενικῆς τῶν πληθυντικῶν etc.] rursus schedographica) summo margine 211^v—212 exstat clavis cryptographica qualis ap. Gardthausen, *Griech. Pal.* p. 235.*

Chartac. cm. 22,4 × 14; ff. 213 (212^v vacuum; 213^v quaedam conscribuntur reco.).

Scripsit Barlaam hieromonachus s. XIV (144 marg. et alibi: *κε' ἰὼ χε' βοήθει μοι* etc.), diversus a Barlaamo qui scripsit Laur. S. Marc. 384.

3. (AF 2818, olim 62; Mfc. 365, 10)

1 Πρακτικὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης ἐν φλωρεντία γενομένης συνόδου: *Τὴν μὲν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐς Ἰταλίαν περίοδον, ὡς περιττὴν οὖσαν γραφῇ παραδοῦναι διὰ τὸ μήκος, ταύτην ἐάσω — τελεσθέντων οὖν τούτων πάντων, ἐξήλθομεν ἀπὸ Φλωρεντίας, καὶ ἦλθομεν εἰς Βενετίας · κακεῖθεν πάλιν, ἐξεληθέντες ἦλθομεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. κακεῖ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια (Hardouin, Conciliorum Coll. IX, 133*

¹) AF = Abbazia Fiorentina (vulgo 'Badia'), C = Camaldoli, V = Vallombrosa, MN = S. Maria Novella, A = Angeli, S = S. Spirito. — Praeterea: Mfc. = Montfaucon Diarium italicum, M = Migne Patrologiae graecae cursus completus.

1-433B; cf. Leonis Allatii in Creyghtoni apparatus etc. exercitationes, Romae 1655). τῷ θεῷ δόξα καὶ χάρις τῷ δόντι τέλος τῆς βίβλου ταύτης: ἀμήν. ἰω^{ον} πλου-
σιαδηνού (compend.) ἱερέως ἀρχοντος τῶν ἐκκλησιῶν (compend.), καὶ κτῆμα καὶ
πόνος 309 de die festo S. Iohannis Baptistae apud Florentinos Τῇ γγ' τοῦ
ἰουνίου μηνὸς ποιούσι μεγάλην λιτανίαν — φιλοφρόνως ἡμᾶς ἐδέξαντο τῇ θεωρίᾳ τῆς
ἐορτῆς 311 (in laudem Eugenii Papae) Τῷ αγωνιάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ etc.
311^v Georgii Scholarii orationes IV (M. 160, 385-524) 390 Iohannis Plu-
siadeni εὐχὴ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα ('Ελθὲ τὸ παντοδύναμον καὶ ζωοποιὸν — τρισάγιον καὶ
θεῖον αἶνον, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν) 394 Τῇ κυριακῇ τῆς ὁρθοδοξίας ψάλλεται
τοῦτο τὸ τροπαριον ὁκτάηχον · ἰωκάννου τοῦ δαμασκηνοῦ. Εὐφραυνέσθω τῶν ὁρθο-
δόξων ἡ ἐκκλησία — πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Chartac. cm. 21,9 × 14; ff. 394 (308^v. 310. 389^v. 393^v vacua). Totum codicem scripsit Iohan-
nes Plusiadenus (cf. Omont, *Fac-similés des mss. grecs des XV et XVI siècles*, t. xxix) s. XV
(post. a. 1439).

4. (AF 2863, olim 66; Mfc. 365, 18)

1 (in Porphyrii Isagogen scholia) Περί μὲν τῆς φιλοσοφίας κοινῶς προεῖρηται
τοσαῦτα — καὶ τὸ ἀντιδιαρροῦμενον τῷ ἐνδεχομένῳ, quibus subicitur (4) Τοῦ μητρο-
πολίτου Μιτυλήνης κυροῦ Λέοντος τοῦ Μαγεντηνοῦ: Ἀνάγκη περὶ καθόλου διαλαβεῖν
πρότερον — διὰ τὸ περιπατοῦντας διδάσκειν¹), et eadem pagina (7) post vacuum
spatium homiliae vel epistulae fragmentum <κ>αλεῖς, ἡμεῖς δὲ σπεύδομεν — ἵνα
τόχωμεν ὧν σπουδάζωμεν 7^v index latinus 9 Agapeti Scheda regia
17 Maximi Tyrii dissertationes XVII-XLI. XIV-XVI. X. XI. I-IX. XII.
XIII (Dübner) 137 παρεγενόμεθα εἰς τὴν Τραπεζοῦντα κατὰ τὸ 'ζωαγ' ἔτος (1384
post Chr. n.) μηνὶ ὁκτωβρίῳ τοῦ ἁγίου Δημητρίου. ὁ δὲ μακαρίτης φιλόσοφος ὁ πάσης
σοφίας ἐμπλεως, ὁ τὰς ἡμετέρας φωτίσας διανοίας τῇ καθ' ἑκάστην αὐτοῦ χρυσῇ
134 διδαχῇ, ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 'ζωαγ' <1388> μηνὶ φεβρουαρίῳ κε' · ἡμεῖς δὲ ἐξήλθομεν
τῆς Τραπεζοῦντος, πρότερον ἐπὶ τὸν μακαρίτου ἐκείνου τάφον τὰ συνήθη χριστιανοῖς
ἐκτελέσαντες, κατὰ τὴν ε' τοῦ ἀπριλλίου μηνός · ἡμέρα α' ἐν ᾗ τότε ἐπετελεῖτο ἡ
τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησις 138 Orphei Argonautica.

Chartac. cm. 22,6 × 14,8; ff. 156 (137^v vacuum; praeterea bina folia adiecta sunt in principio
et fine custodiae loco, ex hirmologio aliquo abscissa); s. XIV a compluribus librariis exscriptus
(138 sqq. s. XV).

7. (AF 2719, olim 84; Mfc. 369, 28)

1 Aeschyli vita, Prometheus (39 et 39^v versus in Aetnam et in Aeschyli Pro-
metheum: iidem versus alio ordine in cod. Laur. 28, 25 ap. Bandini II 44),
Septem a. Th., Persae (103^v in Xerxem versiculi tres ὁ γῆν θαλασσῶν περσικω-
τάτω θράσει — δεικνύται Ἑρέξης), cum schol. et argumentis 104 Dionysii
Periegesis cum scholiis (praemitt. vita Dionysii et excerptum de ventorum no-
minibus) 156^v (Libanii) epist. 1032. 392 (Wolf) 103^v manus diversa ab
illa quae codicem fere totum exaravit, notulam adiecit ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κων-
σταντίνου εἰσὶν χρόνοι 'αμβ'. ἀπὸ δὲ τοῦ δεσπότου χριστοῦ 'ατμδ', ἀπὸ δὲ τῆς κτίσεως
κόσμου, 'ζωνβ'. ἔκτισεν δὲ ὁ εὐσεβεστάτος βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς τριακοσίας ἐξηκοντα-
πέντε ἐκκλησίας, tunc manus alia adscripsit: θέλωμεν δὲ καὶ ὡς τα συντέλεια ἐξη-
κονταπέντε ἐκκλησίας (extrema haec duo verba deleta).

Chartac. cm. 21,8 × 13,8; ff. 156 (73^r. 104^v vacua); s. XIV (103^v a. 1344).

8. (AF 2720, olim 82; Mfc. 368, 31)

1 Manuelis Moschopuli grammatica 32^v varia de differentiis verborum τέρας
σημεῖον τεκμήριον etc. 33 Thomae Magistri grammat. 95 Phrynichi
grammat. 109 Max. Planudis de grammat. et (168^v) de syntaxi 180^v Ioh.
<Glycis> de syntaxi 207 Hesiodi Opera et Dies cum scholiis et glossis interl.
227^v Manuelis Moschopuli expositio in Hesiodi O. et D. (in fine 254^v ἰδρώτι πολὺ
135 καὶ κόπω συναχθέντι | μόλις τὸ γλυκεῖ κατελάβομεν τέλος | ὅσοι δὲ τὴν <superscr.
δέλτον> ἀναχέρας φέρεται εὐχεσθαί μοι | διὰ τὸν πν καὶ μη καταράσθαι ὅτι | πᾶς ὁ
γράφων παραγράφει · καὶ ὁ κρινων | παρακρίνει et in marg. rubr. Δημήτριος)

¹) Excerpta sunt haec omnia ex breviato Ammonii et integro Magentini commentario, ut
docuit nos humaniter Adolfus Busse.

255 Pindari vita (Boeckh II 4, 4—5, 23 et 21, 17—26 confuse) et carmina Olympia cum scholiis 295^v varia de litterarum inventoriis et de metris (cf. Uhlig, Dionys. Thr. p. LIV sq.) 296 Trichae synopsis novem metrorum, Anonymi de metro heroico, Trichae epitome, Choerobosci in Hephaestionis Enchirid. (p. 56, 19—57, 20 Hoerschelmann in Studemundi Anecd. I), Heliae monachi de synizesi (Studemund p. 177, 19—180, 20), quae omnia sub tit. 'Tricha de Metris' ed. Fr. de Furia (Lps. 1814, pp. 1—73) 320^v Synesii epist. 140 (usque ad v. *φύσιν ἐλέγχουσιν* p. 725, 18 Herch.) 'Codici praefixa sunt folia quattuor ad homiliam sacram autographam pertinentia, ut indicant correctiones (f. I *ἐπιφανῶν μὲν ὄντες* — V^v extr. *τὸν πλησίον δυσωδίας ἐμπύλησι*). Inter folium tertium et quartum inserta est (duobus foliis scripta) . . . notissima illa 'Ἐπιτομή τῶν ἐννέα μετρῶν (sic) ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου ἡφαιστίωνος, cuius posterior pars efficitur tractatibus Demetrii Triclinii, qui leguntur in Pindari Boeckhiani tomo II p. 13 med.-p. 15 med.; sequitur tabula pedum metricorum singulorum cum singulis paradigmatis. In fine codicis adglutinata sunt quattuor folia homiliae supra dictae' (Studemund p. 91 sqq.; cf. M. Treu, 'Max. Planud. epist.' p. 189 sq.).

Chartae. cm. 21 × 13,7; ff. 320 (108^v. 206^v vacua) + x ff. custodiae loco; s. XIV (f. 213 re-
centior scriba supplevit): 206 imo mrg. *δημητρίον ἀναγνώστον καὶ καθάσῃα τέλος*; 330^v scripsit
alia manus *ἦλθεν ὁ μητροπολίτης καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου μὲν ἡμέρα παρασκευῇ, ὥρα πρώτη τῆς νυκτὸς*
ἐτους, ὡς ἐν τῷ γ' (= a. 1360). Indiculus, minutissimis litteris exaratus, exstat ii^v imo marg.

9. (AF 4, olim (?); Mfc. 367, 38)

1 Philostrati vita Aristidis (Ar. ed. Dindorf III 758—61) 2 prolegomena in
Ar. et in eius or. Panathenaicam (ib. 737—44) 4 Aristidis orationes XIII.
XXXIII—XXXVII (praem. argum.). XXIX—XXXII. XXXVIII. XXXIX.
XLIX—LI. XVI. X (praem. arg.). XVIII. XX. XLI. XXI. XXII. XIX. XV.
II (usque ad *παῖδες ἀμεινον*; t. I p. 15, 15 Dind.). Sequuntur: 145 *Προλεγόμενα* 136
τῶν περὶ ῥητορικῆς λόγων: Σωπάτρον (p. 744—57), 152 Ar. or. XLV (in duas
partes divisa; cf. Dind. t. II 104). XLVI (praem. argum. p. 435, 17—439, 8).
XLVII. XLIV. XLII 323^v Libanii or. ad Theodos. (I 626 R.) 329 Ar.
or. XXIII—XXVIII. VII. V. XL 363^v index latinus 364^v (Libanii) ep.
316. 7. 961. 335 (Wolf) 365 varia philosophica et rhetorica Arist. ora-
tiones sunt passim scholiis instructae.

Chartae. cm. 20,4 × 12,8; ff. 365 + π custodiae loco (142—4. 149^v—51. 364^v vacua); s. XIV.
Indices graeci exstant duo, alter f. I^v imperfectus, alter f. II^v, a Manuele Bullothe exarati, qui
in margine indicis prioris scripsit *Μαν<ον>ηλ δ' βουλω<ε>της*, et f. I^r: *Μανουήλ πέφυκα πυκνὸς τοῦ*
βουλω<ε>τος [ita hic] ον . . . ὅς ἐξήνεγκε . . . λ . . . ὡς καὶ κόσμος ἀνέθρεψε τῆς κωνσταντίνου . αὕτη
δὲ κοσμήσασα γ . . . παρέσχε καὶ πόρισμα πολλῶν πυκνίδων. ἀπ' ὧν ἐγὼ πέφυκα τῶν πλείστων
μία . μαν<ον>ηλ δ' βουλω<ε>της; cf. cod. Ambros. D 56 sup., ap. Gardthausen *Gr. Pal.* p. 379, et
cod. Rehdiger. 270 f. 206 (Catal. codd. gr. Vratisl. p. 66; cf. B. Keil in *Wochenschr.* f. class. *Philol.*
VI 1367 sq.). Idem Manuel notulam addidit f. 365: *τῇ ἡ' τοῦ μαίου μὲν τῆς ἡ' ἐνδ. ἡρξά . . . τὸν*
'Αριστείδην ἐγὼ καὶ ὁ 'Αλέξιος ὁ καθ' ὡς . . . φύλαττε οὖν αὐτοὺς ὡς παμμακάριστοι θεοί . . . ὡς ἀρχὴν . . .
<οὐτω> ἰδεῖν καὶ τέλος, tum (Hom. θ 408 sq.) ἔπος δ' εἶπερ τι βέβαιον δεινόν, ἀπαρ τὸ, φέροιεν
ἀναπαύσασθαι θέλλαι: † μανουήλ . . . et (θ 351) δεῖλαί τοι δεῖλῶν καὶ ἐγγύαι ἐγγνώσθαι. Codicem
possedit olim (Michael Marullus) Tarchaniotes; legitur enim I^r 'Arestide uodī <volume dī?>
trachagnotti', et I^r τοῦ ταρχανειῶτον. In veteribus catalogis bibliothecae Abb. Flor. (Laur. Conv.
Soppr. 151) comparet codex f. 5^r sub tit. 'Platonis dialogi et Aristidis opera in papyro volumine
mediocri corio croceo', et f. 72^v s. t. 'Aristidis orationes et quaedam Platonis opera saeculi XIV';
praeterea est in fronte codicis inscriptio 'Orationes Aristidis et aliqui Dialogi Platonis', unde
Mfc. I. c. effecit 'Ar. orationes. Item dialogi quidam Platonis. Eiusdem epistolae'. At neque mu-
tilus videtur codex, et unum Aristidem agnoscunt Manuelis indices et Tarchaniotae inscriptio;
error ortus fortasse ex inscriptione platoniarum Aristidis orationum. — Fuit et hic codex Ba-
ronis a Schellersheim (cf. ad Conv. Soppr. 158).

10. (AF 2718, olim 86; Mfc. 365, 14)

1 Nectarii expositio cur primo sabb. etc. (M. 39, 1821 sqq.) 18^v Basilii του
ναιου (h. e. τοῦ νέου) πρὸς Γρηγόριον quaedam barbare scripta ('Ἐς κῶνα μῶνον
κατάδραμε — καὶ πάλιν πᾶν ὁρατόν, cetera a bibliopego recisa sunt in ima pagina)
19 narratio de sanctis imaginibus (Combefis, Hist. Monoth. p. 715—43) 37 Ioh. 137
Chrysostomi in deserentes ecclesiam (51, 65—76), in b. Philogon. (48, 747—56),
in diem natalem Christi (49, 351—62), in terrae motum etc. (48, 1027—44), de
adorat. Crucis (52, 835—40), in Iobum (*Καθάπερ οἱ λειμῶνες ἔχουσι* etc.), de
patientia etc. (60, 723—30) 158 Germani homilia in Mariae zonam (98,

371–84) 166^v versiculi tres (ὁ παντάνασσα — ἐγκλημάτων) 169 Ioh. Chrysostomi de poenitentia sermo I (60, 681–700) 214 Ἰωάννου τοῦ Μηλοκηδόνου στίχοι (Ἐδείξεν ἀγνή — συνεπλάκη et Ὁ μὲν σὸς υἱὸς — λιταῖς σου παρθένη) 217 Georgii Nicomed. or. VI (100, 1420–40) 227^v Andreae in annuntiatio-nem Virginis (97, 881–913) 241 narratio de festo τῆς ἀκαθίστου (Combefis, Hist. Monoth. p. 806–826).

Chartac. cm. 20,2 × 14,1; ff. 255 + III custodiae loco (I^v–II index latinus, II^v–III^v vacua); s. XIV ex. (recentioris aetatis homo ineptissimus multa adiecit ut paginas scriptura vacuas expleret, ex. gr. 18. 36^v. 116^v. 166^v–168^v. 214–216^v al.).

11. (AF 2886, olim 56; Mfc. 370, 7)

I Euripidis Hecuba, Orestes, Phoenissae, cum scholiis et glossis interl. 93^v Aeschylī vita (usque ad Ἀθηναῖοι δὲ p. 469, I Weckl.) 94 eadem vita (usque ad p. 469, 6) 95 Aeschylī Prometheus, Septem a. Th. (usque ad v. 637), Persae, cum scholiis et glossis interl. singulis tragoediis praeter Hecubam praemittuntur argumenta.

Chartac. cm. 21,7 × 14; ff. 150; s. XIV. Initio exciderunt duo folia (sc. Euripidis vita et Hecubae argumentum).

14. (AF 2724, olim 83; Mfc. 362, 11)
Psalterium et cantica.

Chartac. cm. 21 × 14,5; ff. 103; s. XV.

15. (AF 2823, I, olim 90; Mfc. 370, 11)

I Hesiodi Opera et Dies cum glossis interl., (31) Theogonia usque ad v. 1020, (67^v) Scutum Herculis usque ad v. 379 (ff. 77–79 collocanda ante 74–76) 81 Theocriti Idyll. I. V. VI. IV. VII. III. VIII. X–XIII. II. XIV–XVI. XXV (= incert. IX Ahrens), Moschi Idyll. IV (= inc. VIII), Theocr. XVII, Moschi III (= inc. I) usque ad v. 15 Theocritea nonnulla scholiis et argumentis instructa sunt.

Chartac. cm. 21 × 14; ff. 143 (67^v vacuum); s. XIV ex. Codex mut. in fine et post f. 80. Cf. E. Hiller, Beitr. z. Textg. d. gr. Bukol., p. 2sqg.

20. (AF 2741, olim 89; Mfc. 369, 6)

I Max. Planudis grammat. (= Bachmann, Anecd. gr. II 3–166; in fine f. 73 τέλος σὺν θεῷ τοῦ διαλόγου τοῦ σοφωτάτου etc.) 73^v (Pselli) carmen de iambico metro (ed. Studemund, Anecd. I 198sq.) ib. narratiuncula de muliere viribus ingentibus praedita (λέγεται φανῆναι ἐν τῇ κατ' ἀντικρὺ τῆς Χίου Καστα — μὴν λέγεται ἀντιτάσασθαι πρὸς δύο τριήρεις πειρατικῶς καὶ ἀπώσασθαι ἀπὸ γῆς βάλλουσα βέλεσιν: ~ ἔτους, ζωμῷ [= 1341 p. Chr. n.]) 74 Λιβανίου σοφιστοῦ characteres epistolares (Hercher p. 6, 38–7, 4. 8, 15–13, 6; Hinck vv. 1–13. 129–265) 76^v (Demetrii Phaler.) typi epistolares usque ad γραφόμενος (Hercher p. 1, 1–41) 77 Πρόκλου de epistolico characterē (Δεῖ τὸν ἀκριβῶς — βαίνειν, Hercher p. 7, 19–8, 12; Hinck vv. 89–128) 77^v voces animalium ('Stud. ital. di filol. class.' I 384) ib. Δεῖ εἰδέναι ὅτι τὰς ἐκ φύσεως ἀρετὰς ἀνδραποδώδεις ὁ Πλάτων καλεῖ — θερμότερας γὰρ ἐπιτυχῶν κρᾶσεως ἀνδρείος ἐστίν, καὶ ψυχρότερας σώφρων · καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως 78 Sibyllae prophetia de Christo (Ὅπῃ ποτὲ τις — πείσεται πρῶτος), epigr. Anth. Pal. XI 292 (t. II 334 Düb. n.; Themistii in cod.), Δύο ἀδελφοὶ τῷ Φιλίππῳ ἦσαν, Κρατερός καὶ Ἀμφ. etc. (cf. Plut. Mor. p. 177F), versiculi Δεόχιππος ἀνῆρ τὴν ὁδὸν παρατρέχων — ἀλλ' ἐπ' αἰθέρος τρέχειν, fabula de Gorgonibus et Perseo et in marg. de Nereidum nominibus 80 Max. Planudis de syntaxi etc. (Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν — ἵνα βρέξῃ ἢ οὐ, quibus pauca adduntur σπουδαῖω περὶ λόγους — ἀπανθίζω ἐνεργητικῶς; cf. Bachmann II 153 92 de iambico et heroico metro (τὸ νέον ἱαμβικὸν μέτρον κτλ.) 94 Choerobosci de figuris poeticis (Walz VIII 802, 3–818, 8) 95^v Aristidis orat. XX–XXI (Dind.) cum adnotat. marg. et interl.

Chartac. cm. 20 × 13,5; ff. 99 (33–40. 78^v–79. 93 vacua: 91^v quaedam a m. rec.); scr. (praeter f. 78 et 99^v) Leo Monomachus a. 1341 (73 monocondyl. Λέων ὁ Μονομάχος, τὸν μικρὸς σπινθὴρ κάμνον ἀνακαίει, ἐν προῤῥῶν δλην ἀγέλην φθείρει). Cf. H. Hinck in Jahrb. f. Phil. XCIX 546.

21. (AF 2732, olim 79; Mfc. 363, 1?)

Theophylacti archiep. Bulgariae comment. in Pauli epist. ad Rom. (M. 124, 336—560).

Chartac. cm. 20,8 × 14,1; ff. 136; s. XVI.

23. (AF 2902, olim 95; Mfc. 367, 3)

1 Xenophontis de Lacedaem. rep. (s. t. Πλουτάρχου λόγος κατὰ τοὺς νόμους Λακεδαιμονίων) 21^v Bruti epistulae (ed. Hercher) I—XVI. XXIX. XXX. LI—LVIII. XVII—XX. XXXI. XXXII. LXIX. LXX. XXXV—L. XXI—XXVIII. LIX. LX, Mithridatis epistula praemissa 37^v Philippi (Aristotelis cod.) epistula VIII^a (Herch.), Aristotelis V^a, Alexandri I^a 39^v Basilii Magni epist. ad iuvenes (mrg. adscr. rec. Hesiodi Operum versus, sc. 40^v vv. 293. 295—96, 44^v vv. 287—92).

Membran. cm. 18,2 × 11,7; ff. 60 (58^v—60 vacua); s. XVI.

24. (AF 2742, olim 93; Mfc. 362, 29)

Lectionarium in principio et menologium in fine mutila (Παύλου. τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγόν — οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτιτον ἀποσμήχειν . ἀλλὰ).

Membran. cm. 18,7 × 13,8; ff. 148 (+ iv custodiae loco); s. XI. Recentior scriba 111 imo marg. notulam addidit: *μητὶ μαρτίῳ ἡμέρα ε' ἔτ. 778 (= 1176) ἐκοιμήθη . . . βασιλεὺς ὁ πρεσβύτερος Ἰωδ. θ'.*

25. (AF 2739, olim 88; Mfc. 367, 28)

1 Libanii argumenta in Demosthenis oratt. I—IV. VI. IX. X. VII. VIII. V. XI 10 Demosthenis oratt. I—III. V. IV. VI. IX. X. VII. VIII. XI. XII. 133 Aeschinis epistulae I. II 135 Alexandri epistula I^a (p. 98 Hercher), Aristotelis VI^a (p. 174), Philippi VII^a (p. 466).

Membran. cm. 19,5 × 12,7; ff. 135; s. XVI. Cf. F. Schultz, De codicibus quibusdam Demosthenicis etc. (Berol. 1860) p. 38.

26. (AF 2836, olim 98; Mfc. 367, 1).

Plutarchi de virtute et vitio, (3) de puerorum educatione, (24^v) quomodo quis suos in virt. sentiat profectus, (43^v) de sera numinis vind., (81) de capienda ex inim. util., (93^v) quom. adulescens poetas audire debeat, (132^v) quom. adulator ab amico internoscatur, (179^v) de se ipsum citra invidiam laudando, (195) de cohib. ira, (216) de curiositate, (230^v) de tranq. animi, (253) de vitioso pudore, (267) de fraterno amore, (292) de garrulitate, (314) de fortuna.

Chartac. cm. 16,6 × 12; ff. 318; s. XIV in. Fuit olim *Ιωάννου νοταρίου τοῦ χορτασμένου* (ita post indicem in custodiae folio et summo marg. 1^v).

28. (AF 2905, olim 100; Mfc. om., ut vid.)

Anonymi schedographia (Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγῶ τοῦ μικροῦ σχεδίου. Ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, φησί τις θεὸς ἀνὴρ — δοτικὴ συντασσόμενα, tum rubr. τέλος. τῷ συντελεστέῳ τῶν καλῶν θεῷ χάρις. ἀμήν.). Cf. Conv. Soppr. 2 et 117.

Chartac. cm. 14,35 × 10,5; ff. 109; s. XV.

30. (AF 2830, olim 92; Mfc. 369, 15)

1 Προλεγόμενα εἰς τὴν ἀριθμητικὴν (Ἀριθμητικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη θεωρητικὴ — τὰ ὄντα ἢ συνεχῆ ἢ διωρισμένα · περὶ) 9 epistula quaedam, cuius frusta tantum legi possunt 9^v alia epistula (Εἰ μὲν ἰσοταχὴς ἦν ἡ δύναμις τῇ βουλήσει — θεοῦ τῇ χάριτι) 10 geometricum quoddam theorema (ἐὰν δύο τρίγωνα etc.) 10^v Nicomachi introductio arithmetica cum scholiis uberrimis 69 Euclidis elementorum II. I—III (integer est liber III, quamvis exstet 122 notula ζήτει τὴν . . . ἀναπλήρωσιν τοῦ γ') 123^v epistula (Τολμῶν ὁ δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου — τολμήσας ἀνέφερον) 124 definitiones quaedam arithmeticae 124^v fragmenta sententiarum moralium 125 notulae variae.

Chartac. cm. 18,8 × 12,5; ff. 125 (1—8 cm. 17 × 12 recentiora; 3^v—8. 118—119. 122^v sq. vacua); s. XIV.

32. (AF 2835, olim 97; Mfc. 363, 32sq.)

- 1 index 2 Iohannis Climaci vita (M. 88, 596–608), (6) epistula ad Iohannem Rhaithuensem (ib. 625–28), (7) scala paradisi cum prologo (ib. 628–1161), (187^v) sermo ad pastorem (ib. 1165–1208) 203 Δόξα τριάδι τῇ
141 τρισαγίῳ πρέπει | τῇ τέρμα δόξα τῇ παρούσῃ νῦν βιβλῶ. | πρόσδεξαι ᾗ τὰς εὐχὰς μου τοῦ Ἰωσήφ: | οἶδας μὲν τὸν νοῦν, οἶδας δὲ καὶ τοὺς χρόνους, tum rubr. ἐπληρώθη σὸν θεῶ ἡ βίβλος κλίμαξ τοῦ φευρουαρίου κ . . . (cetera legi nequeunt): δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι πάντων ἔνεκα.

Chartac. cm. 16,3 × 12,3; ff. 203; scripsit Ioseph s. XIV.

34. (S 799)

Psalterium et cantica.

Chartac. cm. 13,9 × 9,8; ff. 210; scr. Ravennae a. 1447 Iacobus Bobbus Arcoleon Cretensis (210 Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ψαλτήριον ἐν ἔτει ,ς' ἀγ' ἐνδ. ἰ' ἡλίου κύκλος α' σελήνης κύκλος πρῶτος ἐν μινὶ ἀγ'ονοῦ· εἰς τὰς κα'· ἐν ἰταλίοις χώραν ρεβέναν· διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ τάλῃ λακώβου· οὗ τὸ ἐπὶ κλειον βοββὸς καὶ ἀρκαλέον ἐκ νόσσου κρήτης ἔζομ (correctum ἔζομένον ἐκ) χωρίου βοδοβάειν. καὶ οἱ ἀναγνώσκοντες, μηδὲν με καταρᾶσθε· διὰ πολλῶν σφαλμάτων μου, λέγω τῆς ἀμαθίας· ὅτι χορικός ὑπάρχω, καὶ ἀμαθεὶς γραμμάτων. Τέλος· ἀμήν). Imo marg. 1^r: 'Fratri Leonardi Coquaei Aurelii Confessarii M. Ducissae Christianae a Lotharingia. 1606.'

35. (AF 2914, olim 103; Mfc. 362, 9sq.)

- 1 psalterium (tit. rubr. Ἀρμονίης ἱερῆς μεληιδέα ὅσματα Δαβὶδ) 193 cantica
214^v symbolum Apostolorum sec. orthodoxos, cum interpretatione latina (litteratura langobardica) cuius pars posterior legitur f. 192 216 preces christianae et hymni varii 238 index latinus psalmorum, numeri graeci latinis litteris expressi etc.

Membran. cm. 9,5 × 7,9; ff. 238 (l. 2. 238 recentius scripta); s. XI. Post 211 abscisa sunt duo folia (cf. cod. 36 f. 254–56).

36. (AF 2913, olim 102; Mfc. 362, 9sq.)

- 1 index psalterii inde a psalmo VII 7 psalmi et (234) cantica.

Membran. cm. 11,9 × 9,8; ff. 258 (20^v. 22^v rec.; 118^v vacuum); s. X (233^v *νε βοηθ<ει> νικολάω> μ<ον>να<χ>ῶ> καὶ ἰωαννιδά μ<ον>να<χ>ῶ> τῷ πόθ<ω> γράψαν· ἀμήν*; scripsit scilicet Ioannicius monachus in usum Nicolai).

142 39. (AF 2757, olim 48; Mfc. 363, 28)

- 1 Theodoretii interpretatio in psalmos 246 Adriani isagoge (usque ad περὶ τοῦ δοθέν — M. 98, 1309 l. 6).

Membran. cm. 27 × 20; ff. 254; scripsit a. 1105 (1095 conl. Vitelli) Lucas monachus, cuius subscriptionem v. ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. III.

41. (AF 2788, olim 38; Mfc. 370, 5)

- 1 Sophoclis Ajax vv. 1–44 et 559–1420, Electra, Oed. Tyr., cum argum. et scholiis (Dind. Schol. II p. vi et p. 11–13. 243) 46 Dionysii Periegesis (praem. vita et de duodecim ventorum nominibus) usque ad v. 1002, cum scholiis 68 Porphyrii Isagoge cum scholiis 82 Aristotelis vita West. 2 usque ad verba ἐτη ζγ' (lin. 104) 83 scholia in Aristotelis Categorias 85^v Aristotelis Categoriae usque ad verba ἀναγκαῖον καὶ τοῦνομα (5 p. 2^a 20), cum scholiis.

Chartac. cm. 26 × 17; ff. 87; s. XIV (primum folium Aiacis vv. 1–44 continens supplevit recentior librarius).

42. (AF 2758, olim 35; Mfc. 367, 7)

Platonis Respublica.

Membran. cm. 25,6 × 19,2; ff. 249 (98. 103. 143sq. 166–69 recentius suppleta); s. XII.

47. (AF 2755, olim 33; Mfc. 367, 19)

Aristotelis Rhetorica et Rhetorica ad Alexandrum.

Membran. cm. 25,9 × 19,1; ff. 127; s. XV.

48. (AF 2761, olim 36; Mfc. 369, 18)

1 Homeri Ilias cum scholiis et glossis interl.; in fine (291) epigramma Anth. Pal. XVI 304 292 Theodori Prodromi carmen de virtutibus (ἐγωγε πηγή καὶ περιεὶώ κυκλω — καὶ κυριεύω τοῦ λόγον χωρὶς λόγον; v. cod. Laur. S. Marc. 318) et versus admonitorii (εἴπερ θέλεις ἐνδοξος ἐν ψυχῇ μέγας — εἰς ὕψος ἑλθῶς τῆς ἄνω κληρονομίας) 292^v Homeri vitae IV^a et V^a West. 292^vsq. ὑπόθεσις τῆς ὁλῆς Ἰλιάδος (Ἡ Ἑκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον — τῆς Τροίας ἀπέπεμψεν: Matranga, An. Gr. II 361—363, 14; Cramer, An. Paris. III 99, 24—101, 6) 143 293^v (Tzetzae) allegoriae Homeri (usque ad initium libri XI).

Membran. cm. 25,8 × 17,1; ff. 299 (232—48 al. man. suppl.); s. XIV.

51. (AF 2753, olim 34; Mfc. 369, 12)

Binis foliis in principio et fine custodiae loco adiectis continentur astronomica quaedam (καὶ ἡ τῶν κανόνων ἐκθεσις — κατὰ τὸν αὐτὸν κανόνα ἐξ ἀναλόγου) I tractatus rhetoricus (ὁ πολιτικός λόγος ὃς ἐστὶ συμβουλευτικός etc.) XVII^v index capitum in Aphthonii Progymn.; in mgg. definitiones alia manu scriptae et notula ἐάλω παρὰ τῶν Λατίνων ἢ Κωνσταντίνου πόλις ἐν ἔτει ,ζωιὰ τῇ ιβ' τοῦ Ἀπριλλίου μηνός XVIII schemata artis rhetoricae (τῶν στάσεων αἱ μὲν λογικαὶ etc.) XIX problemata rhetorica 1—7 (Walz VIII 402sq.) XX schemata rhetorica (cf. ib. III 704sq.) XXII Σημειώσεις εἰς τὰς εὐρέσεις (ib. VII 74—6), Προλεγόμενα τῶν εὐρέσεων (ibid. 52—4), ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως, h. e. excerpta e scholiis ad Hermogenis de inventione (ib. 55sq.) I (Maximi Planudis) prolegomena rhetorices (ib. V 212—21) 2^v prolegg. Progymn. (ib. II 5sq. et n. 10) 3 (mg. epigramma εἴ σοι ῥητορικῆς — Ἀφθονίῳ λάβη ib. I 120. II 5 n. 10) Aphthonii Progymn. partim cum scholiis 31^v Hermogenis de statibus et de inventione partim cum scholiis 115^v excerpta de metris ac pedibus (Δισύλλαβος . . . σπονδαῖος · ἥρωος · τετράχρονος · πυρρίχιος δίχρονος — δισπόνδειος ὀκτάχρονος οἷον εἰρηνάρχης) 116 Περί τῶν ἐξ περιστάτικῶν (ἀλλ' εἴπομεν εἰ δοκεῖ — τοῖς περιστάτικοις ὕλαι) 116^v τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ — ἀνά-πασιν καὶ ῥυθμόν ib. ἰδέα ἐστὶ ποιότης λόγου — ἀρμονίας διαπλοκήν 117 Hermog. de ideis et (195) περὶ μεθόδου δεινότητος 208 Προλεγόμενα τῶν στάσεων (ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχώς Ἑρμογ. — τίς ἢ εἰς τὰ μέρη τομὴ καὶ ἡμῖν ζητητέον) 208^v epistula (βαβαὶ τῆς πλάνης — τοῦτο δὴ μεταχειρίσασθαι); alia quaedam conscribilla vit scribe recens et imperitus.

Chartac. cm. 25 × 16; ff. 2 + xiii + 208 + 2 (xiii. 194 vacua), quorum i—xvi membranea recentiora sunt quam 1—208 (116 ab al. m.), xvii—xxii (praeter indicem xvii^v) adiecta videntur ab eo qui monocondylium scripsit (f. xvii) Κοντάκιον σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν εἰσαγωγικῶν δεύτερον ἀρχθὲν μὲν ἰσπεμβρίῳ ἰνδικτιώνος δεκάτης ἔτους ,ζωοθ' (= 1370 p. Chr. n.). ἀγία τριάς βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Μανουήλ Ἀγαπητῷ διακόνῳ (legitur ibidem ζθοθιθῶ ζλνθυλω h. e. Μαλαχίας μονα-χός, quod nomen etiam f. 160 mg. sup. in monocondylion legitur); s. XIV, partim a. 1370 a Ma-nuele Agapeto scriptus. Inter ff. 83—84 foliolum insertum est scholia continens quae marginibus contineri non potuerunt. 144

52. (AF 2763, olim 50; Mfc. om.)

Homeri Odyssea.

Membran. cm. 24,6 × 19,6; ff. 296 (quorum 228sq. et postremum [ω 527—48] rec. add.); s. XI (ita recte, ut vid., De Furia; s. X Ludwig, s. XII Wattenbach). Emit hunc codicem a. 1244 Georgius Theodori filius, a. 1298 ignotus quidam, postremo Manuel Sguropulus. Vide haec et alia ap. Wattenbach, *Schrifttafel* II p. 12 et t. XL; A. Ludwig, *Hom. Od.* I p. x n. 5.

53. (AF 2708, olim 46; Mfc. 362, 18)

1 evangeliarium et synaxarium 349 alphabeta cryptographica (Gardt-hausen, *Griech. Palaeogr.* 239sq.) 349^v notulae chronol. recentiores.

Chartac. cm. 24,5 × 17,5; ff. 348 (1 membr. rec.; 70^v. 140^v. 309^vsq. vacua); scripsit Marcus a. 1331 (348^v χεῖρ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλαχίστου Μάρκου · ἐτελειώθη ἐν ἔτει ,ζωμ' μὲν δεκεμβρίῳ καὶ ἡμέρᾳ σαββάτῳ). Plura ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. xxxviii, ubi codex perperam signatur n.º 52.

54. (AF 2795, olim 51; Mfc. 367, 11)

2 index dialogorum Platonis 2^v Albini in Platonis opera introductio 5 Platonis Euthyphro, (11) Apologia, (21) Crito, (26) Phaedo, (50^v) Cratylus,

(74) Theaetetus, (107^v) Sophistes, (128^v) Politicus, (155^v) Parmenides, (173) Philebus, (197^v) Convivium, (223) Phaedrus, (246^v) Alcibiades I, (260) Charmides, (273) Alcibiades II sine titulo inde a verbis *δίκαην δεδωκέναι* p. 139D, (278) Hipparchus, (280^v) Amatores, (284) Theages usque ad verba *ἐπιστήμονες ὦσω* p. 122E scholia passim comparent.

Chartac. cm. 25 × 17; ff. 284 (l. 4^v. 152^vsq. vacua; rec. suppleta folia membranea 1sq., chartacea 3sq. 107–109. 116sq. 124sq. 132sq. 140sq. 148sq. 154sq. 260–262. 265–272); s. XIV.

145 57. (AF 2871, olim 67; Mfc. 367, 2)

I Plutarchi de exilio usque ad verba *χεῖσθαι τοῖς παρούσιν ἀλλ' οἱ* III 570, 12 Bernard., (9) de primo frigido inde a verbis *ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν μελαινόμενον* IV 1163, 3 Dübner, (15^v) vita Homeri (V 100–164 Dübner.), (66^v) an docenda sit virtus, (68) de Roman. fortuna, (80) de Alexandri fort. aut virt., (101) praecepta politica, (132) apophthegmata usque ad verba *στρατιωτῶν αὐτῷ βραδέως* II 94, 27 Bern. 169 alia manu arithmetica et geometrica problemata.

Chartac. cm. 23,2 × 16,3; ff. 169; s. XIV.

58. (AF 2716, olim 72; Mfc. 363, 27)

I Ephraemi adhortatio ad fratres inde a verbis III 213D Assem. *θεός οὐκ εἰς κακὸν συγχωρεῖ*, (2^v) quod flere oporteat non ridere, (6) in quotidie peccantes etc., (7^v) de subiectione, beatitudinibus et infelicitatibus, (9) de anima cum ab inimico temptatur, (14) de iudicio, desiderio et compunctione 17 (olim 25) accephala et mutila excerpta ex vet. et nov. testam., Basilio, Isidoro Pelus.,

Iohanne Climaco, Iohanne Chrysost. etc. (21^v *ἰωσι ἐκ τῶν μακαβαϊκῶν*) 45 *τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ θεολόγου περὶ τῆς τελειώσεως (sic) τῆς ἀχράντου* etc. (Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας — νεφέλη φωτὸς ἤρπασέν με καὶ ἔστησέν με ἐνθάδε) in fine (47^v) alia manu scriptum est *τω παρὸν βυβλίον ἀφνέρωσεν εἰς τὴν μονὴν ταύτην τ . . . οὐ τοῦ σπηλ . . . οὐ πόλεως πανόρμου > ὁ νοτάριος Ἰωὺ λεγόμενος τοῦ νάσου . . . τῆς . . . ἐνδ. θ'.*

Membran. cm. 23,6 × 16,3; ff. 47, quorum ordo valde turbatus; s. XIII.

59. (AF 2709, olim 60; Mfc. 367, 12)

148 I Ἀρχὴ σὺν θεῷ περὶ βοτανῶν συναγωγὴ ἀφέλιμος (ἐχῖνος θαλάττιος εὐστόμαχος — τὸ ψιμίθιον καὶ κίνει συνεχῶς sc. excerpta ex Dioscoride de mat. med. II 1–V 103, p. 167, 10–771, 12 Sprengel) 27 Philonis de vita Moisis lib. II. I, (103) vita politici, (141) vita sapientis, (178^v) de fortitudine usque ad verba *τό τε ἐπ' ὀλίγων πολλὰς* p. 573F ed. Colon., (186) allego-
148 riarum sacrae Legis I (inde a verbis *λογικὸν δὲ φασὶν ἄνθρωπον* p. 32D) II, (195) de Cherubim, (202^v) de generatione Abel, (209^v) quod deterius potiori insidiari soleat, sine titulo, usque ad verba *ἀμούσως οὔτε γραμματικῇ* p. 123A.

Chartac. cm. 23,1 × 14,2; ff. 211 (27–57 rec. suppleta; post 185 complura folia intercedunt); s. XIV.

63. (AF 2857, olim 54; Mfc. 363, 7)

Athanasii de vita et disciplina S. Antonii (M. 26, 835–976).

Chartac. cm. 22,7 × 16,4; ff. 66; s. XVI a duobus librariis parum accurate scriptus.

64. (AF 2865, olim 68; Mfc. 369, 11)

I ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τὴν δοκοῦσαν λύσιν — *δεῖ οὖν ποιεῖν καὶ τὸν ἀντί-* (scil. Maximi tractatus *Περὶ τῶν ἀλότων ἀντιθέσεων*; Walz V 582, 20–590, 19) III imago Sancti cuiusdam et breves preces I Aphthonii Progymnasmata (in titulo arabice fī 'ilmī 'lḥikāyati, h. e. 'ad scientiam eloquentiae') usque ad verba *ἐπίλογον εὐχῇ μᾶλλον προσήκοντα* I 87, 19 Walz 9 Hermogenis ars rhetorica sine titulo (at 233^v *Ἐρμωγένους περὶ μεθόδου δεινότητος*).

ff. I–174 chart. saec. XIV, ff. 175–212 chart. saec. XV; cm. 23,7 × 15,5. Constat foliis III + 253 (8. 253 vacua), quorum I–7 variis manibus exarata sunt ab illa quae 9–174 scripsit diversis. Marg. inf. 174^v in monocondylio legitur *Μανουήλ* . . . . .

66. (AF 2715, olim 53; Mfc. 370, 10)

1 Aristophanis Plutus, (13) Nubes, (28) Ranae 40^v 'Υπόθεσις τῆς ὀλῆς Ἰλιάδος (v. supra cod. 48, sed hic integra; spatium est vacuum inter verba *οἱ Τρῶες* συμ et ἀπό, ut in Crameri codice Paris. gr. 2556) 41 Sophoclis Electra inde a v. 755, (46^v) Oedipus Tyrannus usque ad v. 311 50 Euripidis Hecuba, (60) Orestes usque ad v. 1681 73 Sophoclis Oed. Tyr. a v. 312 ad finem 49^v extr. metricorum pedum schemata fabulis praeter Plutum, Electram et Hecubam hypotheses praemittuntur, Oedipo etiam oraculum Lai et versus (cf. ex. gr. Bandini II 202 in.) *Ἀηλῶν τὰ πικρὰ τῷ γλυκεῖ τῶν ῥημάτων, Ἀψίνδιον μέλιτι κινῶς, Σοφόκλεις.* 147

Chartac. cm. 24,3 × 15,7; ff. 81 (39^vsq. 49^r vacua); s. XIV. Ante ff. 1—40 collocanda esse ff. 41—81 et numeri veteres ostendunt et Iliadis argumentum f. 81^v (nunc 40^v); conicias enim excidisse partem codicis ipsum Homeri poema continentem. Et exstat sane f. 41 et 42 (olim 1 et 2) notula in imo margine 'Ylias homeri Abbatie florent.'; sed addita haec fuerint ab oscitante lectore, qui mutilam Sophoclis Electram non agnovisset.

68. (V 906)

Παράφρασις τοῦ Ψέλλου (sic) *εἰς τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου* usque ad Ψ 652 (Bekker Scholia in Hom. Iliadem App. p. 651—801).

Chartac. cm. 23,1 × 15,1; ff. 262 (sequuntur ff. vacua); s. XV.

69. (AF 2713, olim 70; Mfc. 366, 16)

1. (M. Planudis; at v. A. Eberhard, 'Fabulae Romanenses gr. conscr.' I p. 1x sq.) vita Aesopi (p. 226—305 Eberh.) 26 fabulae Aesopicae CXLII (concordant cum editione Aldina a. 1505).

Membran. cm. 23,9 × 16,9; ff. 52 (52 vacuum); s. XV.

71. (AF 2817, olim 76; Mfc. 369, 36)

5^v Sophoclis vita usque ad *πράγματα* p. 132, 5 West., (8) Ajax, (42^v) Electra, (82^v) Oedipus Tyrannus 124 *Γένος Εὐριπίδου* p. 141 sq. West., (124^v) Hecuba, (155) Orestes, (198) Phoenissae usque ad v. 1687 245^v scripturae specimina varia (etiam excerptum grammatic. τὸ ἄ μόνον ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρεσιν — ποτὲ δὲ τὸ ὁμοῦ ὡς ἀκόλουθος ὁ ὁμοκέλευθος, cf. Moschopulus in cod. Conv. Soppr. 141) 246 (Lucian. Dial. Deor. 21 c. 1) *ἤκουσας — ὑπερφέρει* omnibus tragoediis hypotheses praemittuntur et scholia adscripta sunt; post Electrae hypothesin f. 42^v legitur epigramma *περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος* (Boissonade Anecd. II 471 al.).

Chartac. cm. 22,5 × 13,9; ff. 246 (1—5. 122sq. vacua; item 245, ubi nomen 'Antonio Bichi'; 2^v Aurispae latinum epigramma autographum); s. XIV.

72. (AF 2721, olim 75; Mfc. 369, 14)

Manuelis Chrysolorae erotemata, sine titulo.

148

Membran. cm. 22,8 × 15,8; ff. 37; s. XVI.

73. (AF 2722, olim 81; Mfc. 364, 18)

1 Cassiani Abbatis collatio I (τὸ χρέος διὰ ἐπηγγελίαν — φοβουμένοις αὐτόν [latine Migne P. L. 49, 477—524], (19^v) collatio VII (συνετόχου πάλιν τῷ ἄββᾷ Σερῖνω — ἀναγγελοῦμεν ὑμῖν [latine ib. 667—720] 37 Aristidis oratio XIV usque ad verba καὶ Φάσις ἐνθένδε καὶ Εὐφράτης (I 356, 4 Dind.) 61 Philostrati vitae Apollonii fragm. a verbis Φωκέων τε καὶ Θεταλῶν ὅτι εὐδόκιμον κτλ. (I 332, 16—344, 6 Kayser).

Chartac. cm. 21,7 × 14,2; ff. 68 (36. 53—60. 68 vacua); s. XV.

74. (AF 2726, olim 96; Mfc. 368, 9)

1 Cyrilli lexicon initio mutilum (<σκολιὰ βουλευόμενος μήτης γὰρ ἡ βουλή εἴρηται [cf. Laur. 59, 16 s. v. ἀγκυλομήτης] — ὡδεῖ: στὰν δύο περισπῶμεν) 97 *Ἀυτολεξίαι* (οὐχοῖονται; οὐχυπολαμβάνω — ἐναντίον ἐχθρῶδες); scr. *Ταυτολεξίαι*, ut est in cod. Bibl. Univ. Matrit. E. I. N. 61 (ap. Graux-Martin p. 133) ib. voces collec-

tae e psalmis, canticis, evang., act. apost. etc. 104 explicationes nominum
(ὀνομάτων καὶ λέξεων) hebraic. S. Scripturae 108^v *Περὶ λέξεως τῶν διαφό-*
ρων δεχομένης πρὸς διάφορον σημαίνουσαν ("Ἄγων ἢ μετοχὴ παροξύνεται — ὁρθός,
ὁ ἴσος τὸ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται"); cf. Ioh. Philop. *Περὶ τῶν διαφορῶς τονουμένων κτλ.*
ed. Egenolff, sed differt haec collectio et numero et ordine vocabulorum.

Membran. cm. 17 × 13; ff. 111; s. XII. Cf. R. Reitzenstein in *Berl. Phil. Wochenschr.* 1893
p. 164sqq.

77. (AF 2640, olim 58; Mfc. 368, 3)

Luciani operum collectio amplissima (singula post Sommerbrodtium Mus.
Rhen. XXXVI 214–16 recensuit Vitelli in 'Mus. Ital. di ant. class.' I 15sqq.)

Constat ff. 284 (partim membraneis partim chartaceis) s. X et XIV scriptis; cf. Vitelli l. l.,
qui idem scripturae specimen dedit 'Coll. Fior.' t. VIII.

149 78. (AF 2643, olim 42; Mfc. 367, 8)

1 Platonis Euthyphro praemisso indice XXIX dialogorum Platonis, (8) apo-
logia, (17^v) Crito usque ad verba καὶ ἄλλοι δὲ πῶς ἀνὰ ἀρίστην ἀγαπή- p. 45 C, (21) Axi-
ochus, (23) de iusto, (24^v) de virtute, (25^v) Demodochus, (27^v) Sisyphus;
(29) Aleyon 30 Procli in Platonis Parmenidem introductio 36 Platonis
Parmenidis cap. I cum Procli commentario usque ad verba τυραννὶς σύμβολον
παράλληλται 42 Phaedrus cum Hermiae commentario scholia comparent
f. 21. 29 etc.

Chartac. cm. 30,2 × 22,2; ff. 134 (18^v–20^v. 34^vsq. 40sq. vacua); s. XIV. Binis columnis
scripta sunt ff. 1–29, quorum 21–29 man. rec. ut et cetera omnia. In custodiae folio: 'Cod. an.
1459'.

83. (AF 2662, olim 39; Mfc. 367, 22)

1 Isocratis or. I–III. X. XI. 36^v Aristidis orationes XLIII^a et XIII^a usque
ad verba ἐμπόρων τε καὶ (I 156, 13 Dind.) 54 Aristophanis Plutus usque ad
v. 192 62 Basilii Magni oratio ad iuvenes.

Chartac. cm. 29,4 × 21,5; ff. 73 (51–53. 57^v–61. 71^v–73 vacua); s. XVI.

84. (AF 2665, olim 19; Mfc. 367, 24)

1 Isocratis oratt. II–IV. X. IX. XI. XIII. XIV. VII. XX. XXI. XVI. XIX.
XVII. V (omisso titulo f. 102). VIII. VI. XV. XVIII (usque ad verba οὐ πλέον
ἔχειν τοῦ δικαίου ζητοῦντες c. 67) 179 Aeschinis or. adv. Timarchum (cf.
F. Schultz, Aesch. oratt. p. xxv et p. 80 n. 5) 201^v Anonymi epistula De
imperio (ed. Vitelli in 'Stud. ital. di filol. class.' I 380–383).

Chartac. cm. 29,6 × 21,5; ff. 202 (178 vacuum); s. XIV. Exstat monokondylion 201^v .....
(Κυριακὸς legit De Furia, nos κύριος; nomen κυριακὸς m. rec. scriptum comparet mrg. 14^r)
μοναχός .....

85. (AF 2656, olim 30; Mfc. 363, 9)

1 Basilii Magni in hexahemeron homiliae I–IX M. 29, 4–208; (78) de hominis
structura orationes I. II ib. 30, 9–61; (92^v) de Paradiso ib. 61–72.

Chartac. cm. 29,6 × 21,5; ff. 95; s. XV. Olim fuit Francisci de Castiglione (Castiglionensium
stemma pictum est f. 1).

150 86. (AF 2658, olim 57; Mfc. 367, 20)

Simplicii commentarium in Aristotelis Categorias.

Chartac. cm. 28,3 × 19,4; ff. 331; s. XVI.

88. (AF 2686, olim 40; Mfc. 368, 5)

1 Luciani Hippias s. balneum, (2^v) de domo, (6^v) Demonax, (11) muscae enc.,
(13) adv. indoctum, (18^v) de somnio, (21) de sacrificiis, (23^v) de luctu, (26) Hero-
dotus, (27^v) patriae enc., (29) Phalaris I, (32) Phal. II, (33^v) rhetorum praecep-
tor, (38^v) verae historiae lib. I. II, (56) Iupp. confutatus, (59) Iupp. tragoedus,
(68^v) de Dipsadibus, (70) de merc. cond., (80^v) Bacchus, (82) Hercules, (83) Ni-

grinus, (89^v) tyrannicida, (94) abdicatus, (101^v) de electro, (102^v) calumn. non tem. cred., (108) de saltatione, (119) Prom. es in verbis, (120^v) navigium, (129) amores, (141^v) Demosthenis enc., (149) Lucius, (164) pseudosophista, (166^v) macrobii, (170^v) Zeuxis, (173) de lapsu inter sal., (175^v) apologia, (178^v) Harmonides, (180) diss. cum Hesiodo, (181^v) Scythia, (184^v) de conscrib. historia, (196^v) fugitivi, (201^v) Alcyon.

Membran. cm. 28,4 × 19,5; ff. 202 (162sq. recentius exarata ab eodem scriba qui mrg. 150^v. 151 nonnulla addidit omissa); s. XV.

94. (AF 2639, olim 41; Mfc. 369, 27)

Codex in principio et fine mutilus continet: Pindari Ol. XIV, Pyth. I. II. III (1—40. 59—115). IV (usque ad v. 56). V (a versu 118 ad finem). VI—XII, Nem. I—X. XI (usque ad v. 21), Isthm. III (inde a versu 37). IV. V. VI (usque ad v. 19), Ol. V (inde a v. 16). VI. VII (usque ad v. 25); omnia cum scholiis et glossis interl.

Chartac. cm. 30,7 × 20,5; ff. 94, quorum series confusa (folia multa exciderunt); s. XIV. Marg. f. 9 ἐντεῦθεν ἐμετρήθη τὰ Πύθια παρ' ἐμοῦ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Cf. Pindari Carm. rec. T. Mommsen (Berol. 1864) p. xxx (Mus. Rhen. VI [1848], 437sq.). Abel, Schol. rec. in Pind. Epin. p. 419.

97. (AF 2714, olim 63; Mfc. 366, 18)

1 (Max. Planudis) fabulae Aesopi CXLVII (= edit. Ald. a. 1505) 34 Aristophanis Nubes cum glossis interl.

Chartac. cm. 23,5 × 17; ff. 85 (29^v—33. 83^vsq. vacua; 1—29 recentius scripta); s. XV.

98. (AF 2872, olim 59; Mfc. 369, 39)

1 Μακαρίων τοῦ Παραδευσᾶ epistula mutila ad Philadelphiae metropolitam (Μὴν μὲν ἐτι παρήμειβε Ληναίων — ἀρτω ἀγγέλων ἐν ἐρήμῳ) 3 Euripidis vita (3 West.), Hecuba praemissa hypothesi cum scholiis, tum Orestis argumentum et scholia quaedam 35 Manuelis Philae versus iidem qui leguntur in cod. Laur. 32, 19 ff. 231—245 (Bandini II 168, 56—169, 6), quos excipiunt eiusdem versiculi Εἰς λίθον ἐγκόλπιον ἐν ᾧ ἦν γεγλυμμένος ἱησοῦς ὁ χριστός; tum Εἴληφε τέρμα τουτονὶ τὲ τῶν στίχων | χριστοῦ ἱησοῦ τοῦ θεοῦ μου οἰκέτης | φιλή μανουήλ τῶν γεγραφότων τῶν | (marg. del. ὅτως . . . . φιλή μανουήλ χάριν) | εἰς τὸν δεσπότην τὸν ἰωάννην τάχα 40^v μεγάλου σακελλαρίου τοῦ Μελιτηνιώτου epistula ad Philadelphiae metropolitam (δσος οὖν ἀφροδίτης ἐπεπλήσμεθα καὶ χαρίτων — μεγάλης καὶ θαυμαστῆς ταύτης φορᾶς) 41^v versiculi in Thetidis laudem (Heliodori Aethiop. III 2 p. 79, 9—22 Bekker) 42 excerptum de metris heroico et iambico; septem sapientum apophthegmata; Musarum nomina eorumque interpretationes; quis sit εὐφνῆς quis ἀφνῆς secundum Platonem; de vitium putatione Naupacti reperta (εἰς τὴν ναῦπακτον οὖν ἐγίνωσκον οἱ ἐκεῖσε ὄντες ἄνθρωποι κλαδεύειν τοὺς ἀμπελώνας etc.) 43 Euripidis Orestes cum scholiis et glossis interl., (82) Phoenissae, praem. hypothesi, cum scholiis, (124^v) Andromachae hypothesi, versus politici in Virginis Deiparae laudem (ἄν βάρος με τῶν λυπηρῶν — ἐν δεινοῖς ἤλπισα σωτηρίαν), (125) Euripidis Andromacha usque ad v. 40. In mg. chronologica quaedam ab origine mundi ad Phocae regnum 126 Aeschyli vita usque ad τυπεὶς ἔθαιε (1, 92 West.), Prometheus, Septem a. Th. et Persae, cum argumentis, scholiis et glossis; versiculi exstant post Prometheus οὐαὶ Προμηθεῦ — τοῦτο γὰρ πάρεστί σοι (cf. Bandini II 45), post Septem a. Th. πληροὶ κατάρας — ἀλλήλους ξίφει ἐτ ζητεῖς, θεατά, τίνες οὗτοι οἱ δύο — πανοικτίστου γόνου (Bandini ib.), post Persas ὁ τετραπλόρον κοσμικῆς μοναρχίας — ἀπαλωτάτης (6 versus) et ὁ τετρακλίμου χθονὸς ὦν κυβερνήτης — ἀρηγε κάμου τὴν χέρα πρὸς τὸ γράφειν (7 + 2 versus), in fine Σοφοκλέους ᾧδ' ἐστὶ τοῦ σοφοῦ γένος, | ὅς πάντας ἄρδην τοὺς σοφοὺς ἐν τοῖς λόγοις, | ἐπέβραλε κράτιστα τιμῶν τοὺς λόγους, | τοὺς τραγικούς τε καὶ τραγωδιογράφους 207 Sophoclis vita (1 West.) ib. de comoedia (Prolegg. VI, 1 Bergk Aristoph. p. xxxivsq.) 210 Aiakis argumentum et scholia nonnulla 211^v versiculi ἀγκαλίζεται χερσὶν ὁ πρεσβύτης Συμεῶν τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν καὶ δεσπότην τοῦ παντός (ᾧ πρεσβύτα Συμεῶν — νῦν ὁ Συμεῶν βρέφος ἀγκαλίζεται) 212^v de scarabeis pentastichum (τῶν κανθάρων ἄθην — πῶς τίκτει κόπρος), methodus inveniendi cyclum solarem, lunarem, in-

151

152

dictionem etc. (sim. etiam 322^v) 213 Sophoclis Ajax, Electra, Oed. Tyr. cum argumentis, scholiis et glossis interl. 315 Choerobosci de tropis et figuris (Walz Rh. Gr. VIII 803, 4—818, 8) 317 Herodiani de figuris verborum 322 notulae grammaticae et astronomicae.

Chartac. cm. 22,2 × 14,5; ff. 322; s. XIV (211^v imo marg. τῇ κτ' τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς ὁρισμῶ τοῦ παναγιασίου ἀνθ' ἐντὸν καὶ δεσπότον ἡμῶν, <κεροῦ μακαρίου add. ead. man.> παρεδόθη μοι τὸ μονήδιον τοῦ τιμίου ἀρχιεπισκόπου τοῦ κεραμεῖδιον ἰνδ. ια' τοῦ 750 πρὸς πα' ἔτους sc. 1372 post Chr. n.; 322^v τῇ εἰκοστῇ ὁγδόῃ τοῦ μαρτίου μηνὸς ἡμέρα τῇ ἀγία καὶ μεγάλη τετραδί, ἰνδ. ζ', ἐγεννήθη ἡ ἀδελφή ἡμῶν Μαρία).

101. (MN 363)

1 epigramma A. P. IX 357 (Archiae tribuitur in codice) cum latina interpretatione verbali et metrica et adnotationibus grammaticis; Diotimi epigr. A. P. IX 391 cum expositione gramm. 2 (Ludovici Vives) dialogi latini cum graeca interpretatione (A. M. Salvini?) ('Surrectio matutina' *Εγερεσις ἐωθινή usque ad prima verba dialogi XVI 'quid tu tam sero surgis et quidem semisomnis?' τί σὺ ἐγείρη οὐκ <τω> = p. 70 extr. editionis Iuntinae 1568).

Chartac. cm. 25,1 × 17,1; ff. scripta 38 (1^v vacuum); s. XVII.

103. (AF 2759, olim 47; Mfc. 367, 14)

1 Platonis Euthyphro, (8^v) Crito, (15) Apologia Socr. 30 Hermiae in Phaedrum prolegomena et 36^v Phaedrus cum Hermiae comment. 188 Timaei Locri de anima mundi 194^v Procli prolegg. in Parmenidem et 212^v Parmenides cum Procli comment. 465 (Pselli) synopsis in platonicas ideas (ed. C. G. Linder, Philol. XVI 523—26).

Chartac. cm. 25 × 16; ff. 465 (29^v vacuum); scripsit impensis Iohannis Contostephani a. 1358 Longinus monachus, cuius monocondylium vide ap. Vitelli-Paoli 'Coll. Fior.' t. XXXIX. Possedit Iohannes Quirino stinphalidos.

104. (AF 2850, olim 61; Mfc. 364, 17)

Dionysii Areopagitae de div. nominibus cum scholiis Maximi, praemissis indice capitum et epigrammate in hoc Dionysii opus (M. 3, 117).

Membran. cm. 23,1 × 15,8; ff. 89; s. XVI.

105. (AF 2858, olim 71; Mfc. 370, 13)

Ovidii Metamorphoses graece Maximo Planude interprete.

Chartac. cm. 22,5 × 15; ff. 288; s. XIV. Monocondylia diversis manibus, exercitationis causa ut videtur, exarata occurrunt: 288^v θῶμας μαρχος (sic?) . . . ., 3^v—4 γεώργιος ὁ χρυσόκοκκης ter et ἰωάννης(?) ἀναγνωστῶν. Rursus alia man. 3 summo marg.: κατὰ τὴν κθ' τοῦ ἰουλίου μηνός, τῆς ιδ' ἰνδ. ἐλογαρίσθη ὁ ἰωάννης εἰς τὴν ὁγόναν αὐτῶν, καὶ ἀνεφάνη ὅτι ἐδόθησαν αὐτὸν (sic) μέγρι σήμερον κθ' ἰουλίου ὑπέρπερα (nota tachygr. hic et infra) ἐξ, tum deleta εἴπερ ἀποδειχθῇ ὅτι τῆς παπαδίας τὸ ὑπέρπερον, τὸν ἀπριλλίου μήνα τὸ ἀπῆρην (?). Similia etiam f. 1, ubi et eiusdem Iohannis et aliorum nomina comparent.

106. (AF 2882, olim 80; Mfc. 369, 3?)

1 Constantini Lascaris grammaticae lib. II. III sine prooemio 125 Γραμματική σὺν θεῷ ἀγίῳ δωνάτου τινὸς ἰταλικοῦ μεταγλωτισθεῖσα γρεκῶς (Πύλη εἰμὶ τοῖς ἀμαθέσι — δι' αὐτοῦ δηλοῦμεν οὐσίαν καὶ ποιότητα; super titulum 'Erotimata Guerrini' sic) 157 Athanasii symbolum (M. 28 c. 1585—88) 158^v benedictio mensae ('Ο ἱερεὺς · Εὐλογήσατε · ἀπόκρισις · εὐλογήσατε — δεδήλωται ἀνωθεν).

Chartac. cm. 20,5 × 14,8; ff. 161 (122—24. 155—56 vacua); s. XV. Imo marg. 1^r: 'Vsui D. Laur. Lucalbertii Flor.'

107. (AF 2723, olim 78; Mfc. 363, 3)

1 Philonis de mundi opificio, (44) de meretricis mercede, (49) de gigantibus, 154 (61) quod Deus sit immutabilis, (91) in Moisis decalogum, (119) sacrarum legum alleg. liber II usque ad verba ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ (sic) ἡ γῆ κατάρτος.

Chartac. cm. 21,1 × 14,1; ff. 174 (172^v sqq. vacua); s. XV.

108. (S 792)

I Gregorii Nysseni in canticum canticorum homiliae I—XIV (M. 44, 756—1120) 233 versiculi XII in Gregorii laudem (σοφός σοφοῦ δόγματα πανσόφως λέει — σοφοῦ σοφίζων Σολομώντος τοῦς λόγους; v. infra) 239 de beatitudinibus sermones I—VIII (ib. 1193—1301).

Chartac. cm. 20,8 × 13,5; ff. 304 (234—38 vacua); scripsit a. 1602 Constantinus in usum Maximi (233 rubr. κατὰ τὸ ἀρχὴν ἔτος τὸ σωτήριον, tum iambi quos supra indicavimus; in his v. 5 sq. Τέως δὲ τὸν μένησο τοῦ Κωνσταντίνου | ἀνθος χαρίτων Μάξιμος τοῦ σοῦ φίλου).

110. (AF 2657, olim 24; Mfc. 365, 29)

I Xenophontis Commentarii, (59^v) Cyngeticus, (75) Hipparchicus, (85) de re equestri, (96^v) Lacedaemoniorum Respublica, (105^v) Atheniensium Resp. usque ad verba φίλοι μάλιστα ἦσαν Ἀθηναίων [c. I, 16], quibus sine ulla distinctione adnectitur (107 med.) liber de Vectigalibus inde a verbis καὶ σοφισταὶ καὶ φιλόσοφοι [c. V, 4] usque ad finem, ubi tamen subscriptio exstat: Ξενοφῶντος ῥήτορος Ἀθηναίων πολιτεία: τέλος, (108) Convivium inde a verbis πλείονος ἢ τὴν τοῦ σώματος [c. VIII, 28] 113 Gregorii Corinthii de graecae linguae dialectis usque ad ἀλκᾶς καὶ ἀρχᾶς: τέλος τῶν διαλέκτων (p. 596, 5 Schäfer) 125^v Dionysii Halic. de composit. verborum epitome 142 Theophrasti characteres I—XV, praemisso capitulum indice et prooemio.

Membran. cm. 29,5 × 21,2; ff. 148 (110^v—112 vacua); s. XV.

112. (AF 2660, olim 29; Mfc. 365, 27)

I Xenophontis Oeconomicus, (22) Cyropaedia, (135) Anabasis, (210) Hiero.

Membran. cm. 28,5 × 21,2; ff. 218 (209^v, 217^v sq. vacua); s. XV. Xenoph. Oec. VIII 10—22 (ἔτι δὲ ἀν — ἀγορᾶς) in fol. 9 omitta supplevit alia manus in f. 10.

114. (AF 2625, olim 45; Mfc. 367, 30)

Dionis Chrysostomi orationes I—LXXX.

155

Chartac. cm. 30,7 × 21,5; ff. 234. Scripsit Theodorus Doceianus a. 1328 (232 ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοδώρου Δοκεϊανοῦ τοῦ Συμεῶν, κατὰ μῆτρα Φευρονάριον τῆς ια' ἰνδ. τοῦ ς' αὐλῆς ἔτους: — ἔχοντα τὸν μῆτρα ἡμέρας ιη'). Cf. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. V. Vacua sunt ff. 232^v—34, sed exstat 232^v ὁ αὐρίσπας et 234^r notulae quas refert Vitelli l. l.

115. (AF 2663, olim 31; Mfc. 365, 1)

Historia Barlaami et Ioasaphi (tit. ἱστορία ψυχοφελῆς ἀπὸ τῆς ἐνδοτέρας χώρας τῶν ἰνδῶν ἐνεχθεῖσα δια ἰωῦ ᾱ [= μοναχοῦ] μονῆς τοῦ ἁγίου σάβα · περὶ βαρλαάμ καὶ ἰωάσαφ' τιμίων ἁγίων ἀνδρῶν, at marg. sup. rec. τοῦ Δαμασκηνοῦ); ed. Boissonade, Anecd. gr. IV 1—365.

Membran. cm. 28 × 22; ff. 140 (binis columnis scripta, praeter 73—82; quum enim intercideret quaternio i', supplevit his foliis palimpsestis παλαιὰ καὶ μηδὲν — καινοῦσ τινας μὲθοιολογούντων διῶνος [p. 185, 13—208, 11 Boiss.] recentior scriba, qui et quaedam scripsit 82^v rursus eadem pagina exercitationis gratia ab aliis exscripta); s. X vel in. XI.

116. (AF 2661, olim 32; Mfc. 363, 32)

I protheoria in Iohannis Climaci Scalam (τὴν ἰσάριθμον ἡμῖν τῆς τοῦ χριστοῦ κατασάρκα ἡλικίας — ἐναργῆς τῆς γραφῆς τοῦδε τοῦ βιβλίου) et index, tum (1^v) Iohannis vita ἐν ἐπιτομῇ usque ad περιεχούσας διδάγματα (στηρίγματα ap. M. 88, 605 lin. ultima), et (4^v) Amanuensis verba ad lectorem (παρακαλῶ τοὺς ἐντευξομένους — ψυχῆς τοῦ ἀμαρτωλοῦ) et epistolae Ioh. Rhaithuensis et Ioh. Climaci (ib. 624—7) 6 Scala Paradisi (ib. 632—1160) 102 exhortatio ad Scalam (τοῖς ἐν τῇ βίβλῳ — τέλος δὲ ὁ τῆς ἀγάπης θεός) et quaedam recentius adscripta (index dierum et Sanctorum mensium Septembris et Octobris) 103^v exhortatio ad Scalam (ib. 1160sq.) et sermo ad pastorem.

Membran. cm. 29 × 21,2; ff. 111; s. X vel in. XI. In fine: ἔλεος τῷ γράφαντι, σωτηρία τῷ κτήσαντι.

- 156 117. (AF 2637, olim 43; Mfc. 364, 22)
 fluminum, montium, marium nomina mendose scripta 5 Anonymi schedo-
 graphia ('Αρχή σοφίας φόβος κυρίου · φησί τις θεῖος ἀνείρ — κάλλος δὲ τὸ παροξυστό-
 νος ἡ ὠραιότης διὰ δύο ἁλ: ceterum cf. supra codd. 2 et 28). 24^v Agapeti
 Schedae Regiae cc. I—XXXV. LVI cum expositione grammatic. 47 Ano-
 nymi professio fidei (πιστεύομεν ὅτι ἐστὶ θεὸς δημιουργός — διελύθη ἂν εὐκό-
 λως) 51 Thomae Aquinatis de veritate cathol. fidei et contra haereses (De-
 metrii Cydone interprete) lib. I ('Αλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου etc.)
 147 τοῦ Σχολαρίου fragmentum (ὅτι ὁ θεὸς τὰ μὲν θέλει γίνεσθαι ἐν ἡμῖν ὠρισμένη
 θελήσει — τῇ ἡμετέρα ὁρμῇ ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπακολουθεῖ) 147^v 'Αν-
 δρονίκου Λούκα τοῦ Σγούρου ἢ διαίρεσις αὐτῇ in tabulae modum descripta (τῶν
 ἀνθρώπων οἱ μὲν εὐσεβεῖς — τῆς ἀπολαύσεως ἐπιτεύχονται) 148 Thomae etc.
 lib. II ('Εμελήθησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου — τέλειον διαμένον εἰς αἰῶνας κτῆ).

Chartac. cm. 29 × 20,8; ff. 283 (1^v—4. 50. 146^v. 283^v vacua); s. XV.

118. (A 183)
 Gregorii Nazianzeni orationes (Migne) I. XLV. XLIV. XLI. XV. XXIV. XIX.
 XXXVIII. XLIII. XXXIX. XL. XI. XXI. XLII. XIV. XVI, quibus index
 praemittitur in primo folio.

Membran. cm. 28,2 × 21; ff. 205; s. X (sed ff. 1. 2. 87. 103 s. XVI suppleta).

121. (C 558)
 1 notae chronologicae 1^v Gregorii Nazianzeni epitaph. in Basilium (M. 38,
 72—5), tum (3) eiusdem orationes I. XLV. XLIV. XV. XXIV. XIX, cum ex-
 positione Nicetae Serrani (M. 36, 944sq. expositionem orationis I tantum
 edidit) 135 Basilii (Minimi) epistola ad (Constantinum) imperatorem (M. 36,
 1073—80, sed amplior est in codice) et Gregorii Naz. or. XXXVIII. XLIII.
 XXXIX. XL. XI. XXI. XLII. XIV. XVI, cum Anonymi commentario (com-
 ment. in or. XI sub Nicetae nomine ap. M. 36, 969—84); praeterea in marg.
 157 scholia Theodori Philosophi, Iohannis Geometrae, Basilii etc. 356^v expli-
 catio notarum criticarum (in Greg. Naz.) 357^v versus in Crucifixionem (ὦ
 φοικτὸν ἔργον · ὦ κατάπληκτος θεά — νέκυν ὥσπερ ἐν τάφῳ), in Virginem ('Αγνω-
 μοσίνης αἰτίαν — τῶν ἀναγκῶν τὰς στροφὰς διαλύσαις), εἰς τὸν (scriptum τ) ἄγιον
 βάρ (ἂν ἐξ ἀκάνθης — φυτοσπόρον λέγω: · εἰς τὸν ἄγιον διμήτρειον) nec plura); tum
 aenigma a m. rec. ὁ πατήρ μου ἐγέννησεν ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἐγέννησα τὴν μητέρα τῶν
 παιδίων μου, καὶ τὰ παιδία μου ἠῤῥοναν καὶ ἐγέννησαν τὴν μητέρα τοῦ πατρὸς μου.

Membran. cm. 26,7 × 18,8; ff. 357 (357^v vacuum); s. XIV scripsit Leo (3 'Ιησοῦ, βοήθ(ει)
 τῷ σὺ δούλω Λέοντι).

127. (C 335)
 Iohannis Chrysostomi in Iohannem Evangelistam homiliae I—XLIV (M. 59,
 23—250).

Membran. cm. 27,5 × 20; ff. 317 (binis columnis scripta praeter 31^v); s. XII.

128. (C 336)
 Eclogae ex diversis homiliis Iohannis Chrysostomi secundum ordinem codicis
 Coisliniani (v. M. 63, 563—5) omissis hom. XXX et XXXIII.

Membran. cm. 28,1 × 20,4; ff. 225; s. X.

132. (C 334)
 I excerpta ex commentariis in S. Scripturas (λαμβάνει μὲν ὁ πατήρ οὐκ αἰτήσας —
 δυσκόλως πιστεῖται γενέσθαι ἀνάστασιν) 3 Ioh. Chrysostomi homiliae in
 Genesim I—XXX 290 vacuum, nisi quod 290^v haec tantum verba leguntur:
 'Αρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου 'Ιὼν ᾧ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προ- 291 ex-
 cerpta ut f. 1 sq. (καὶ ἀπέθανε λαὸς πολλὸς — δαδ γίνεται. βούλεται).

Membran. cm. 32 × 23; ff. 295 (at 1. 2. 70. 256. 281. 287—95 chartac. rec.); s. XI.

136. (AF 2707, olim 49; Mfc. 367, 26)

Demosthenis orationes: 1 I—III (II. III cum argum.), 13 VIII. VII. VI. IX—XI, 50^v XXII, 63^v XXIV, 97 XX, 121^v XVIII. XIX, 232 XXIII, 262^v XX iterum usque ad verba *συμμάχους ἤδη τινάς* (c. 3), 263 XII scholia raro comparent.

Chartac. cm. 25,9 × 17,4; ff. 265 (37^r. 95^v—96. 231^v. 265^v vacua); s. XIV (XIII?)—XVI. Complures enim scriptorum manus (*M* antiqua, *M'* antiquae aliae, *m* recentiores nonnullae, *m'* recentissima s. XVI) hoc ordine se excipiunt: 1—12 *m*, 13—68 (at 37^v Dem. IX c. 70—76 et 38^r marg. Dem. X init. *m*) et 69—91 med. *M'*, 91 med.—95 *m*, 97—218 *M*, 219—231 *m*, 232—240^v init. *M'*, 240^v init.—262 *m*, 263—265 *m'*. Cf. F. Schultz, De codicibus quibusdam Demosth. etc. (Berol. 1860) p. 16. H. Weil, *Les plaidoyers polit. de Demosth. (deuxième série)* p. II.

138. (AF 2756, olim 37; Mfc. 363, 16)

Gregorii Nazianzeni orationes (Migne) I. XLV. XLIV. XLI. XV. XXIV. XIX XXXVIII. XLIII. XXXIX. XL. XI. XXI. XLII. XIV. XVI usque ad verba *φόβω καθαυμένον* (M. 35, 964, 1).

Chartac. cm. 25 × 18,1; ff. 188; 79—188 s. XIII vel XIV in., 3—78 s. XIV, 1—2 s. XV.

139. (AF 2762, olim 64; Mfc. 369, 17)

1 Homeri Ilias 243^v epigrammata A. P. XVI 297. 304. IX 24. VII 3. 7 (Antipatro Sidonio ambo tribuuntur in cod.). XVI 298. 302. 300; versiculi ex Homeri vitis West. 1, 481. 2, 44 sq. (= 3, 25sq.) 8, 144—6; tum *τί ἂν εἴποι Ἀπόλλων περὶ Ὀμήρου*; *Ἀεῖδον μὲν ἐγὼν ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ὀμηρος | ἐτελεύθων μὴν ὀκτωβρῶν δ' ἰνδ. ε' ἔτους, ζω' + ἡμ'* . . . accedunt alii versiculi (*ἰδοὺ γλυκὺ προήλθεν ἐκ πικροῦ πάλιν · ψυχροῦ δὲ θερμὸν καὶ νεκρώσεως βλός — τοῦ παντός ἡκρωτηριάσθη δ' ἂν φύσις*) et rursus alii (. . . *αλλόφυλοι τὴν δίναν — ἐφθειρε μίγεις καὶ φονευθεῖς ἐφθάρη*).

Chartac. cm. 24,3 × 15,9; ff. 244 (1. 244 vacua); s. 1291.

140. (AF 2779, olim 52; Mfc. 370, 9)

1 Aristophanis vitae pars postrema (West. p. 160, 18sq.) 1^v Anonymi de comoedia IV. VI, 1. 2. (p. xxxiisq. Bergk.), excerptum de scoliis (*σκολιά λέγεται παρόλιν μέλη τὰ ἐπὶ τῷ συμποσίῳ ἀδόμιστα · καὶ ὥς μὲν ἐνιοὶ φασὶν ἐκ τοῦ ἐναντίου — σκολιά ἐλέγετο*; cf. Schol. Ar. Vesp. 1239 p. 162sq. Dübner.) 2^v Aristophanis Plutus, (47) Nubes, (94) Equites, (143) Ranae; cum argumentis et scholiis.

Chartac. cm. 24,1 × 15,7; ff. 185 (4 rec. suppl.); s. XIV scripserunt duo librarii (alter inde s. f. 84^v).

141. (C 408)

1 Manuelis Moschopuli technologia sine titulo (*Τὸ ἄ μόνον ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν etc.*) et eiusdem tractatus de constructione (107 *τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν δηλοῦσι πάθος etc.*) 117 Thomae Magistri grammatica 223 synonyma et dictiones (*συμφωνεῖ καὶ συνάδει καὶ συνομολογεῖ — ἐχθρὸς ὀνειδίσειν ἡμᾶς*) 228^v fragmentum epimerismorum Planudis (*Φωνίχη ἢ Συρία — ὀπωρίζομαι τὸ ὀπώρας . . .*) 230 alia collectio alphabetica dictionum (*τῶν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχομένων λέξεων — ἀφ' οὗ καὶ ἡ ψῶρα μέγα τέλος*), quam Georgio Cortesio Scholario tribuendam ducit De Furia.

Chartac. cm. 21,8 × 14,8; ff. 258 (222^v et folium inter 228 et 229 vacua); s. XV (223—58) et XVI (1—222). Paginae 257^v. 258^v continebant paradigmata verborum graecorum nunc deleta; 258^v summo marg. *γεωργίου κορυττίου τοῦ σχολαρίου εἰς γραμματικὴν δευτέρα εἰσαγωγή · ἡ λεξικὸν στοιχειώδες κανονικὸν · ἐξεδόθη δὲ τῷ σεβαστοπολίῳ κυρῷ μανουὴλ αἰτήσαντι*, a man. rec.

142. (C 990)

1 Sophoclis vita (1 West.) 3 hypothesis et scholia in Aiacem 27^v hypothesis et scholia in Electram usque ad *φονεῦσαι αὐτόν* (p. 160, 9 Papag.) 45 scholia in Trachinias 70 hypothesis metrica in Oedipum Coloneum (Dindorf, Schol. II 17) 70^v Scholia in Oed. Col. usque ad *ἀκούσαι* (p. 468, 19 Papag.) 94 hypotheses et scholia in Philoctetem 108 quaestio *διὰ τί τῶραντος ἐπιγέγραπται*, Cadmi oraculum (*Φράζω δὴ μοι μῦθον ἀγήρορος ἔκγονο*

(sic) · *ἴνα τε γῆς* (p. 104 ima Hercher); 54 Chionis I—XVII; 69 Euripidis I—V; 74 Hippocratis I—V. XI—XVIII. XX. XXII; 94^v Heracliti IX. I—VIII; 104^v Apollonii I—XLII. XCVIII—CV. XLIH—LXXVII. CVI—CIX. CXI. CXII; 120 Pythagoreorum III (sine titulo). XI. XII. IV—VI; 127 Musonii I; 131 Diogenis I—XXIX; 140^v Cratetis I—XIV; 143^v Platonis II fragm. (*πῶς χρῆ — ὄνειδος ἀμφοῖν* p. 312BC et *μεγίστη φυλακῇ — νέον γεγονότος* p. 314BC). I. II. IV. V. IX. X; 152 Bruti I—XX. XXXI. XXI—XXX. XXXII—LXX, Mithridatis epistula praemissa.

Chartac. cm. 29,2 × 20; ff. 165 (quibus praemittitur fol. membr. continens Phalaridis ep. VII alia manu scriptam, latinas quasdam inscriptiones et indicem epistularum quae in codice leguntur); s. XV.

155. (AF 6, olim (?); Mfc. 368, 1)

Philostrati vita Apollonii Tyanei usque ad verba *Βοιωτῶν πολλοὶ ἀργόθεν* (VIII 15, p. 332, 15sq. Kayser).

162

Chartac. cm. 22 × 15; ff. 216; s. XV a pluribus librariis scriptus. In custodiae folio nonnulla luserunt exercitationis causa; pagina versa computationes (*λογαριασμός*) ad codicis possessorem et Manuelem quemdam pertinentes. — Fuit et hic codex Baronis a Schellersheim; v. ad cod. 158.

157. (AF 3, olim 55; Mfc. 365, 3)

1 de sanctis oec. VII synodis (*Πρώτη γέγονεν ἐν Νικαίᾳ — ἀπὸ τῆς ἑκτῆς συνόδου ἕως τῆς ἑβδόμης ἐτὶ ἔκ · κόσμον ἰσχύς*) 5^v de baptismo (*Τὸ βάπτισμά ἐστι καθὼς etc.*) 8^v de episcopis ex constitutionibus (*ὅτι οἰκεν ἡ ἐκκλησία τῇ — εὐσεβῶς δόντων ἐποιεῖν*) 10 *περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ἱερέα λειτουργίας δύο* 10^v de synodis (*χρῆ γινώσκειν ὅτι ζ' — εὐχόμενος ὑπὲρ ἡμῶν . ἀμήν*) 23 *περὶ τῶν σχισμάτων τῶν καλουμένων διακρινομένων* (*Ἡτῆσας ἡμᾶς — δημοῦ αἰρέσεις ὅς*); sc. Timotheus ap. M. 86, 52—68 et plura alia 55^v Timothei epist. ad Ioh. Chalco-pratensem (M. 86, 12—52) 72 epist. Thomae Hierosolym. a Mich. Syncello (*μικρὰ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου πρεσβυτέρου καὶ συγκέλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἱεροσολύμων*) ex arabica Th. Abucaræ (*ἀκκουκαῖα* cod.) scriptura conversa (M. 97 c. 1504—21), tum 84^v Abucaræ de unitate etc. (c. 1601—9) et 90 de vocibus philosophorum et contra Severianos (c. 1469—92) 105 Basilii Magni historia mystagogica ecclesiastica (*Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς θεοῦ — ὁμολογεῖτε*) 120^v Epiphani haereseon omnium matres et prototypi quatuor (*Βαρβαρισμός ἦτις καθ' ἐαυτὴν — καὶ οἱ τοὶ διαφέρονται*) 126^v interpretationes duae in *Pater noster* (neutra concinit cum ed. in Ioh. Chrys. Opp. VIII 149sq. Montf.; cf. cod. Coisl. gr. 83) 129 Iosephi episc. Methones refutatio Marci Ephesini (M. 159, 1024—1093).

Chartac. cm. 21 × 15,8; ff. 170; s. XV.

158. (AF 2823, 2, olim (?); Mfc. 369, 22)

1 Hesiodi vita (2 West.) et Opera et Dies, (27) Theogonia, (50) Scutum; cum scholiis et glossis 61 excerpta de tragoedia (Cramer, Aneod. Paris. I 19 sq.) 64 Theocriti Idyll. I—XIV cum scholiis et glossis 94 Dionysii Periegesis cum scholiis 123 excerpta ex Prophetis et Proverbiis (*Ὀλοκληρία οὔτε τραῦμα οὔτε μῶλωψ — γυνή γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται*) 137 excerpta grammatic. (ed. ex apographo Birnbaumiano in Sturzii Etymol. Gudian. p. 669—682, cf. praef. p. iv; Dionys. Thr. ed. Uhlig p. XLII).

163

Chartac. cm. 22,1 × 14,6; ff. 161 (13^v—14^r. 61^v—63. 93^v—110. 121—122 vacua); s. XIV (64—67. 137sq. s. XV). Monocondylion (*Νικηφόρου Καλλίστου τῇ . . . . . ἀγίων*) exstat 120^v. — Quomodo et hic et alii Abbatiae Florentinae codices (Conv. Soppr. 9. 155. 207) in manus pervenerint Baronis a Schellersheim exposuit Vitelli in 'Mus. ital. di ant. class.' I 2; cf. 'Stud. it. di filol. class.' I 441sq.

159. (AF 69, olim 69; Mfc. 365, 12)

Evangeliarium: I^v epistula Eusebii ad Carpianum et concordantiae evangeliorum (Gallandii Nov. Bibl. vet. patr. [Venet. 1765] II 533sq.) 1 evangelia cum indicibus 215 Gregorii Naz. ex oratione in Arianos de numero evangeliorum (*ἐπειδὴ γὰρ τέσσαρα κλήματα — οἰκονομίας χριστοῦ ἀθετήσωσιν*) 216^v interpretatio de genealogia Christi (*Διαφωνία τις εἶναι δοκεῖ — καὶ ἅπαν*

σκάνδαλον) 218 tabula declarans principia et fines evangel. etc. 225 synaxarium per totum annum.

Membran. cm. 22,6 × 16,7; ff. v + 229 (i-iv picturis et auro ornata; 218-29 recentiora; 102^v vacuum); s. X (1^r man. rec. προσετέθη τὸ παρὸν τετραεὐάγγελον ἐν τοῖς κατοικοῦμένοις τοῦ δόσιου πατρὸς ἡμῶν ἀθανάσιον τοῦ ἐν τῷ αἰθῶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἰωσήφ ἱερομονάχου καὶ εὐχεσθ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, cf. Montfaucon, Bibl. Coisl. p. 298 et 444 [codd. CCXLII et CCCXXIII]).

160. (AF 99, olim 99; Mfc. 362, 25)
Evangeliarium cum concordantiis, indicibus, notulis et imaginibus pictis nonnullis (versiculi in quatuor Evangelistas 64^v. 66 etc.); cf. Mfc. l. c.

Membran. cm. 14 × 11,4; ff. 214; s. X.

162. (AF 2920, olim 101; Mfc. 363, 33)
1 Ioh. Rhaithuensis epistula ad Ioh. Climacum 5^v prologus (M. 88, 628) et
164 fragm. indicis Scalae 6^v versiculi alia manu descripti (ὦ τύμβε πικρὸν —
ταῦτης τὰ κάλλει. τοιοῦτο ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀχιλεὺς εἰς τῆς συνεύνου μνήμα),
praeterea preces variorum ad Christum (v. infra), cuius imago calamo descripta
subiicitur 7 epistula ad Theodulum quemdam monachum (Τιμιώτατε ἐν
ἱερομονάχοις — φυλλακτήριον) 7^v prologus Scalae (ἐσκόπησεν ὄντως
ἀρίστως μάλα ὁ τὴν ἰσάριθμον — τοῖς δράμασι M. 89, 629) 8 vita Ioh. Cli-
maci 13 epistula ad Ioh. Rhaithuensem 15 Scala Paradisi 290 index
Scalae capitum inverso ordine 291 sermo ad pastorem 318^v Προοίμιον
τοῦ περὶ σωμάτων (M. 88, 880 ἡκούσαμεν etc.).

Membran. cm. 12,3 × 9,5; ff. 318; s. X. Man. rec. 6^v μὴ κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου
μικρὰ καὶ τῆς συμβίον αὐτοῦ ἐρήνης. μὴ κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου γκολέμου. μὴ κύριε τὴν
ψυχὴν τῆς δούλης (compend. δούλης) σου θεοδώσας ᾧ etc. Ordo foliorum restituendus l. 5-10. 2.
11-18. 3. 19-24. 4. 25 sqq. Ante f. 25 folia nonnulla desiderantur; so. ὅτι ἐν λείπει — μὴ ἰσχύοντας
M. 88, 656-58.

163. (MN 442)
4 Epicteti vita (Ἐπίκτητος Ἱεραπόλεως — καλῶς οἰκονομήσας) 5 Galeni et
Simplicii testimonia de Epicteto (Ὁ περγαμηνός — περιώζεται) et 5^v epigram-
mata Anth. Pal. VII 676. IX 207. 208 (1 Ἐκ τῶν Πρόκλου εἰς Πλωτῖνον ὑπομνη-
μάτων, Λεωνίδου Δούλος — ἀθανάτοις, 2 Ἀδελφον. Μῆτιν — γαίης, 3 Ἀδελφον. Ὅς
κεν — περιωπῆν) 6 Epicteti Enchiridion 38^v Pythag. carmen aureum et
(43) excerptum ex Hieroclis comment. (διὸ καὶ νόμος — κτήσασθαι p. 484 extr.
Mullach).

Chartac. cm. 13,2 × 9; ff. 60 (1-3. 44-60 vacua); s. XVI.

164. (C 323)
1 Ciceronis de senectute graece Theodoro (Gaza) interprete 18 Herodiani
historiae 104 explicationes verborum (ζῳγιοὶ ἱπποὶ οἱ ἐν τῷ ζυγῷ — πρὸς τὴν
Ἀσίαν ὁρῶσα), Titanum fabula (Μυθολογοῦσιν οἱ Κοῆτες), Apollonii epistulae
(XCIX-CII et [105] CIII-CV Hercher), quaedam de synonymis et verborum
165 explicationes 105 excerpta ex Clementis Alexandrini Paedagogo 116^v ex-
cerpta mythica et historica et sententiae selectae ex variis auctoribus (Aristo-
phane, Diodoro etc.; 123 Carcini fr. 5 p. 799 Nauck², 124 Stesichori fr. 26
Bergk, Claudiani Gigantomachiae fragmentum, 126 Pythiae oraculum de Ho-
mero [West. Vita Hom. 8, 35-8 omisso 36], scholia in Euripidis Hecubam)
129 Moschopuli Τεχνολογία καὶ ἀνάπτυξις τῶν λέξεων librorum I-II Iliadis
160^v verborum explicationes (ἀβατῶ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ' ἀβακῶ — δέδουκα). Alia
eiusmodi ab alia manu adiecta sunt (ἀαπτος ὁ ἀπροσπέλαστος κτέ.).

Chartac. cm. 30,2 × 20,3; ff. 164 (101-103 vacua); s. XVI. In mg. sunt adnotationes nonnullae Angeli Politiani.

168. (AF 2605, olim 44; Mfc. 367, 25)
I Libanii in Demosthenem hypotheseon prooemium et de partibus rhetorices
II hypotheses in Demosthenis orationes I-XI. XIII-XXI. XXIII. XXII.

XXIV. XXV. LIX. LVIII. LVII. XXVII—XXXI. LIV. XXXIX. XL. XXXVI. XLV. XLVI. XXXII. XXXVII. XXXVIII. XXXV. XXXIV. XXXIII. LV. LII. LI. L. XLIX. LIII. XLII. XLI. XLVIII. LVI. XLVII. XLIII. XLIV. XIV elenchus orationum in classes distributarum XIV^v scholia in or. Olynthiacam I 1^v Demosthenis or. I—XIV. XVI. XV. XVII. XXII. XVIII—XXI. XXIII—XXVI. LVIII. LXI. LX. XXVII—XXXIV.

Membran. cm. 29,4 × 23,9; ff. xv + 225; s. XIV—XV. Cf. Schultz, De codicibus quibusdam Demosth. etc. (Berol. 1866), p. 37sq.

169. (AF 2581, olim 9; Mfc. 366, 38)

I Plutarchi Theseus, (9) Romulus, (20^v) Solon, (30) Publicola, (37^v) Themistocles, (46^v) Camillus, (59) Aristides, (68) Cato maior, (79) Cimon, (85^v) Lucullus, (102) Pericles, (113) Fabius Maximus, (122^v) Nicias, (132^v) Crassus, (145^v) G. Marcius, (156) Alcibiades, (168) Demosthenes, (177) Cicero, (193) Demetrius, (206^v) Antonius, (227^v) Pyrrhus, (240) Marius, (254) Aratus, (267) Artaxerxes, (275^v) Agis et Cleomenes, (290) Graecchi, (301^v) Lycurgus, (312) Numa, (322^v) Lysander, (331^v) Sulla usque ad verba εὐθὺς [ἐπὶ τὴν πόλιν add. 166 al. m.] (II 428, 25 Sint.).

Membran. cm. 33,5 × 22,7; ff. 335 (335^v index; 192^v. 335^v vacua); <scripsit aestate anni 1398 [non 1399] Andreas Tabullarius Leantinus; exstat enim notula summo mg. 1^r partim abscissa γε βοηθεῖ. ἀρχὴ τῶν μαιων ἐβδου>. Cf. R. Schöll in 'Hermes' V 123sq., et cod. Laur. 69, 3.

170. (C 702)

I Lycophronis Cassandra, quam sequitur (27) Tzetzae commentarium.

Chartac. cm. 31,1 × 21,2; ff. 178 (26. 176sq. vacua); s. XV (ff. 27sq. et XVI (ff. 1—25).

171. (AF 2607, olim 7; Mfc. 362, 31)

Catena in Matthaeum (inde a c. II 16 usque ad XXVIII 16).

Membran. cm. 28,7 × 22; ff. 323 (253—60 vacua); s. X. Mutilus est codex in principio et in fine et post f. 252.

172. (AF 2664, olim 18; Mfc. 369, 37)

I Euripidis Heraclidae inde a v. 1003, (1^v) Hercules, (13^v) Helena, (28^v) Electra, (40) Hecuba, (51^v) Orestes, (67^v) Phoenissae 84 Sophoclis Ajax, (97) Electra, (110) Oedipus Tyrannus et 123^v argumenta duo in Antigone Euripidis fabulae (praeter Heraclidas et Electram) et Sophoclis Electra argumentis instructae sunt 124 Ioh. Chrysostomi homiliae in Genesim XXII (a verbis οὐ γὰρ ἐστὶν προσωπολήπτης M. 53 p. 193, 53 ad finem) et XXIII (usque ad ἐμαστίζατε μνηρία κατὰ p. 199 circa finem cap. 2).

Membran. cm. 30,5 × 21; ff. 1—123 s. XIV, 124—30 s. X. Euripidea et Sophoclea pars sunt abscisa codicis Palat.-Vatic. gr. 287 (cf. C. Robert in 'Hermes' XIII 133sq.; R. Prinz in Jahrb. f. Philol. CV 525sq., ap. Vitelli in 'Riv. di Fil.' VIII 514, et in praef. ad Eurip. Hec.).

175. (AF 2575, olim 3; Mfc. 363, 21)

I Ioh. Chrysostomi homilia in principium ieiunii M. 56, 525—38; (16) in Genesim I—XXX; (263) in evangelium Matthaei hom. LXVII usque ad verba (cf. M. 58, 638, 6) καὶ τῶν ὑγιαίνοντων καταπίπτουσιν, ἀλλ' ἡμεῖς τηρήσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ τῶν ὑγιαίνοντων τάγμα. ἐν χριστῷ etc., (267^v) in Genesim XXXII. XXXIII 285 Sophronii in vitam S. Mariae Aegypt. (M. 87³, 3697—725) 299 Ioh. Chrys. in annuntiationem (M. 50, 791—6, ubi aliter des.) 302 martyrium quadraginta Martyrum.

Membran. cm. 31,8 × 24,3; ff. 306 (32—7. 49. 69 rec.); s. X. In custodiae folio extremo: 'τοῦ θεοδώρου ἐπισκόπου ὁλαίνης Θεοδορίου Constantinopolitani ἐπὶ ὁλονον.' Ib. monocondyl. σκέψεις ἰωάν^{στ} (ἰωαννικίου?) α^κ | νικο^λ τρι^λ | μάκαρ (τρισμακάρι) · ὁδεγρά | τ^{στ} λέγεται τῷ ὁ θ^ς σῶσ^τ | ρ^τ." 167

176. (AF 2564, olim 8; Mfc. 362, 37)
Catena in Lucam (c. VI, 28–XII, 10).

Membran. cm. 33,6 × 23,5; ff. 314; s. X.

177. (AF 2594, olim 25; Mfc. 363, 11)
1 Gregorii Nazianzeni orationes et epistolae et carmina quaedam, cum scholiis
242 'deperditi alicuius Gregorii carminis interpretatio' (De Furia), tit. v. ap.
Vitelli 249^v vita Gregorii Naz. a Gregorio Presbytero conscripta.

Membran. cm. 31 × 24; ff. 249; s. X; manu Theophylacti (ex. gr. 249 Θεοφυλάκτω Ναζιανζαίω τῷ πόθῳ κτησαμένῳ). Codicem (olim Francisci de Castiglione) descripsit et scripturae specimen dedit Vitelli ('Coll. Fior.' t. XXXV), qui et tachygraphica omnia et stichometricas notas edidit in 'Mus. ital. di ant. class.' I 29. 165 etc. Usus est hoc libro Zenobius Acciaiuoli; v. ad cod. S. Marc. 689.

179. (AF 2566, olim 22; Mfc. 365, 26)
Thucydidis Historiae usque ad VIII 108, 4 (ὄντων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ), ubi tamen τέλος rubro scripsit librarius in extremo folio verso (Anth. Pal. VII 311) ὁ τάφος αὐτὸς ἐνδὸν οὐκ ἔχει νεκρὸν | ὁ νεκρὸς δὲ ἔξωθεν οὐκ ἔχει τάφον | ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ τάφος ἐστὶ καὶ νεκρὸν, et Hesiodi O. et D. versus 287–95 quibus subiiciuntur latini 'virtutem posuere dei – inclita virtus'.

Membran. cm. 34 × 24,5; ff. 187; s. XV.

- 188 180. (AF 2552, olim 13; Mfc. 367, 9)
1 Pythagoreorum carmen 1^v Timaei Loori de anima mundi et natura
5^v Plutarchi ἐπιτομή τοῦ περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχογονίας 6^v Platonis Timaeus, (33) Alcibiades I, (43^v) Alcibiades II, (48) Hipparchus, (50^v) Amatores, (53) Theages, (57) Charmides, (65^v) Laches, (74) Lysis, (81) Euthydemus, (95) Protagoras, (114) Gorgias, (142) Meno, (152) Critias, (157) Minos, (160) Leges, (272) Epinomis, (278^v) epistolae I–XIII, (297) definitiones.

Membran. cm. 39 × 27; ff. 299 (151 continens Menon. p. 96 B–100 C recentius scriptum); XV.

181. (AF 2565, olim 23; Mfc. 368, 18)
Lexicon graeco-latinum manu Francisci Philelphi, cuius epistolam in custodiae folio scriptam ed. Mfc. l. c. (δ' ἡο interiectio exclamantis – ὡς ὠπός 'vultus aspectus frons').

Chartac. cm. 33,7 × 23,6; ff. 156; s. XV. Cf. cod. 580.

185. (AF 2621, olim 27; Mfc. 367, 37)
1 Aristidis oratio XIII cum scholiis (77^v–78^v imo marg. ab al. m. Orph. Argon. 510–23. 593–98. 637–46), et 78 eiusdem orat. argum. (ὁ παναθηναϊκὸς ἀριστείδου – ὡς τῶν ἐγκωμίων · τὰ [III 743, 14 Dind.] sequitur spatium vacuum) 79 hypothesis in Aristidis or. XLVI (III 435, 17–439, 8 Dind.) et 80^v ipsa oratio, quam sequitur (203) oratio XLV (in duas partes divisa, ut in cod. Conv. Soppr. 9).

Chartac. cm. 30,5 × 21,8; ff. 267 (202^v. 267^v vacua; 260–67 suppl. al. m.); s. XIV. Mg. 1^r 'Aristidis opera quaedam et Platonis dialogi XXXVIII' (primitus XXVIII); cf. ad Conv. Soppr. 9.

189. (AF 2613, olim 15; Mfc. 364, 25)
1 Menologium inc. a die XX mensis Octobris (martyrium Artemii) des. XV Ianuarii (vita et institutio patris Calybetae) 51 Germani hom. in Mariam (M. 98, 309–20) 65^v Ioh. Chrysost. in filium prodigum (usque ad v. αὐτῷ
169 τοῖνον πρ . . . M. 59, 522, 14) et 103^v de b. Philogonio (48, 747–56) 111 Gregor. Naz. hom. XXXVIII, Ioh. Chrysost. in infantes (61, 699–702), Amphilochoii de vita Basilii, Basilii Magni in baptisma (31, 424–44), Greg. Naz. hom. XXXIX.

Membran. cm. 30,1 × 24,2; ff. 158 (13 chartaceum rec.; folia nonnulla interciderunt, alia confusa sunt); s. XI.

191. (AF 2574, olim 14; Mfc. 362, 12)

Actus Apostolorum, epistulae catholicae et Pauli cum Euthalii prologis (commentarium in Pauli epistulas ex Occumenio excerptum).

Membran. cm. 33,7 × 24,5; ff. 342 (341 rec. vacuum); scripsit a. 984 Theophylactos (f. 340 suppletum s. XV; 342 *ἐγράφη αὐτῇ ἡ δέλτος τοῦ ιβ' ἔτ. 'συνβ' διὰ χειρὸς Θεοφυλάκτου πρεσβυτέρου καὶ νομοδιδασκάλου*). Plura ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. XXVI (cf. 'Mus. ital. di ant. class.' I 169 al.).

192. (AF 2604, olim 28; Mfc. 367, 21)

1 Porphyrii Isagoge (cfr. Busse p. xvi) 6^v Aristotelis libri logici: Categoriae, (18) de interpretatione, (27^v) Analytici priores, (92^v) Topicorum II. VIII et (135) *Τοπικῶν θ' περὶ τῶν τοῦ συμβεβηκότος τόπων (Σκοπεῖν εἰ τὸ ὡς γένος) ὑπάρχον* — *τρέφεται μὲν γὰρ αἰεὶ τὰ ζῶα, αἰξεται δὲ οὐκ αἰεὶ*, (136) Sophistici elenchi.

Chartac. cm. 30,3 × 24,2; ff. 147 (1 et 147 membran., recentius suppleta; 147 vacuum); s. XIV scripsit idem librarius qui codicem Laur. 87,7 (= F Bekkeri) exaravit (Ioannicius esse vult Bandinius).

196. (AF 2602, olim 26; Mfc. 363, 5?)

Eusebii Ecclesiasticae historiae libri X.

Chartac. cm. 31 × 20,8; ff. 242; s. XIV.

197. (AF 2563, olim 4; Mfc. 363, 23)

1 Ioh. Chrysostomi homiliae in Genesim I—XXX (M. 53 p. 21—282) 286 hom. in Gen. IV a verbis *τὰς βίβλους* (p. 42, 5 ab imo) ad verba *καὶ οὐκ εἶπεν* (p. 44, 11 ab imo).

Membran. (280—89 chartac.) cm. 33 × 25 (286—89: cm. 30,4 × 22,5); ff. 293 (288 vacuum); s. X praeter l. 5. 14. 21 sq. 150—64. 253—58. 275—89 anno 1426 suppleta (285^v *ἡ παρούσα βίβλος ἀνεκρινίσθη εἰς κοινὴν ὠφέλειαν, ἐκ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐξόδου τοῦ εὐτελοῦς ἱερέως Κωνσταντίνου ὡς οὐσα αὐτῇ ἀρχῇθεν ἐκ τῆς πόλεως Φιλοδελφείας: τοῦ 'ς' λδ' ἡδ. δ' μαρτίου* ιβ', et 291^v summo mg. *ἡ βίβλος αὐτῇ διεφθαρμένη οὐσα πᾶν τὸ πρότερον, ἀνεκρινίσθη τοίνυν παρ' ἐμοῦ καὶ χρὴ ταύτην φυλάττειν ἀκριβῶς, ἵνα μὴ ὑπὸ νοτίδος καὶ πάλιν διαφθαρεῖ*). Folia 290sq. frusta sunt foliorum eiusdem veteris codicis, ad Chrysostomi vitam spectantia, quae Constantinus servari iussit.

198. (AF 2590, olim (?); Mfc. 363, 17)

I—III index et argumenta sermonum qui in codice continentur 1 Ioh. Chrysostomi de Incomprehensibili hom. I—V (M. 48 p. 701—48) 49^v contra anhomaeos hom. XI (ib. 795—802) 57^v Basilii Magni epistula ad Gregorium (32, 223—33) 63 Ioh. Chrysostomi hom. de statu I—XIX. XXI (49, 15—222), 282 ad illuminandos catech. II (ibid. 231—40), 293 adversus Iudaeos I. IV—VIII (48, 843—942), 389 de b. Philogonio (ib. 747—56), 414 in psalmum XLVIII (55, 499—512), 427^v in psalmum L (ib. 565—88), 457 in Davidem reg. et Paulum Ap. (ib. 527—32), 458^v de poenitentia hom. II (49, 283—92), 465^v ad populum Antioch. hom. XX (ib. 197—212), 482 de Lazaro concio VI (48, 1027) usque ad verba *ὑποστήσεσθε θόρυβον* (p. 1039, 15; manus recentior consuetam hom. clausulam adposuit) 495 fragmentum rec. exaratum (*δεῖ μὲν γὰρ οὐχὶ μόνον κτᾶσθαι τὰ βιβλία — ἐπὶ τῷ στόματι αἰεὶ μενέτωσαν*) in custodiae folio volumini praemisso legitur Pauli Silentarii epigramma Anth. Pal. X 76 (p. 265 Dübner).

Membran. cm. 31,7 × 20,3; ff. III—495 (151—60 rec., sc. s. XV); s. X.

200. (AF 2550, olim 2; Mfc. 363, 31)

Cyrilli Alexandr. exposit. in Isaiam libri V (M. 70, 9—1449).

Chartac. cm. 42,5 × 28; ff. 370 (370 recentius suppletum); s. XIV in.

201. (AF 2553, olim 6; Mfc. 363, 25)

1 Ioh. Chrysostomi hom. in Gen. I—XIX. XXI—XXX (XX—XXIX in cod.); (293) in Bassum (M. 50, 719—26); (299) in Evangelii dictum et de virginitate (64, 37sq.); (316) in Lucae Evangelium, in drachmam etc. (61, 781sq.).

Membran. cm. 34,9 × 24,2; ff. 324; s. X.

- 171 202. (AF 2557, olim 11; Mfc. 363, 34)
 1 Prologus Maximi in Dionysii Areopagitae de caelesti hierarchia et scholia eiusdem Dionysii de caelesti hierarchia, (42^v) de ecclesiastica hierarchia, (97) de divinis nominibus, (166^v) de mystica theologia, (171^v) epistulae 190 Polycratis Ephesii ad Victorem epistula 190^v Clementis Alexandrini ex libro 'quis dives salvetur' cap. XLII (M. 9, 648–649, 4 ab imo) 191^v excerpta ex Philonis libris de vita contemplat. 194 interpretatio dictionum Dionysii (M. 4, 23–28) 198 martyrium Dionysii (ib. 669–84).
 Membran. cm. 37,8 × 28,5; ff. 206 (9–16. 81–84. 116–122. 171–174. 191–196 s. XV suppleta); s. IX. Codicem descripsit, scripturae specimen dedit Vitelli, 'Coll. Fior.' t. XVII, ubi peram signatur n.º 102.
206. (AF 8, olim 10; Mfc. 366, 31)
 Plutarchi vitae XIV: (1) Phocion, (19^v) Cato minor, (55) Dio, (83^v) Brutus, (113^v) Aemilius (praem. prooem. quod in vita Timoleontis legitur; Sintenis II Isq.), (138) Timoleon, (161^v) Sertorius, (178) Eumenes, (192^v) Philopoemen, (206^v) T. Quinctius Flam., (221^v) Pelopidas, (245) Marcellus, (268) Alexander, (320^v) Caesar in fine manus recentior adiecit (353^v) ἐπιτάφιος κλεοπάτρης ἐπ' ἀντωνίου: ὁ φίλε – ἔζηκα (vita Antonii c. 84 ap. Sintenis IV 421, 23–422, 7).
 Membran. cm. 31,4 × 22; ff. 07 + 353; s. X in. (s. VIII Mfc. Pal. gr. 268; ff. 41–46. 332–339 suppleta s. XV). Cf. R. Schoell in 'Hermes' V 114sq.; Vitelli in 'Mus. ital. di ant. class.' I 2; Wattenbach, Scripturae graecae specimina, t. XX.
207. (AF 207, 1, olim (?); Mfc. 365, 23)
 1 Herodoti historiae et 310^v lexicon Herodoteum mutilum.
 Membran. cm. 27,2 × 19,5; ff. 310; s. XI in. (ff. 9–14 s. XV). Specimen scripturae dedit Vitelli, 'Coll. Fior.' t. XXI. – Fuit et hic codex Baronis a Schellersheim; cf. ad cod. 158.
580. (C 39. 30)
 1 lexicon gr.-lat. (δ' ὁ ἐκὼς ἐκλαμῶν ἐκλαμῶντος – ὡς ὡπὸς vultus aspectus frons) 210 de coniugatione verborum graecorum regulae latine scriptae.
 Chartac. cm. 38 × 14; ff. 219; s. XVI. Cf. cod. 181.
- 172 603. (C 100. 53)
 1 testimonia variorum de processione Spiritus Sancti a Patre et Filio (Πρωτων. Λέων πάπας ἐν τῷ λόγῳ οὐτως ἡ ἐπιγραφή) 184 Becci, Palamae et Bessarionis disquisitiones de S. Spiritu (Χρήσεις διάφοροι – εαυτοῦ δοθέντων τε καὶ οὐθέντων, ed. maximam partem P. Arcudius, Opuscula aurea etc. Romae a. 1670) 217 de controversiis gr. et lat. ecclesiae sine tit. (Λέγονται οἱ γραῖκοι – δ' ζῆ καὶ βασιλεύει οὐκ παρὰ etc.) 240^v Eugenii Papae IV.¹ bulla unionis eccl. gr. et lat. 247 Basilii Magni hom. in hexahem. I. II usque ad v. τῆς γραφῆς (M. 29, 40, 32).
 Chartac. cm. 22,8 × 16,1; ff. 257 (247–57 rec.); s. XV.
607. (MN 88. 57)
 1 Aristoph. Plutus (praem. person. ind.) et Nubes (praemittuntur hypoth. I. II. III [usque ad v. ἐκκάλεσας p. 118, 12 Bergk²]. IV. III et VIII init. breuiatum, et person. ind.).
 Chartac. cm. 20,2 × 13,3; ff. scripta 62; s. XV. Cf. C. O. Zuretti, Anal. Aristoph. p. 13.
626. (AF 2380, olim (?); Mfc. 368, 7)
 Cl. Ptolemaei geograph. II. VIII, cum tabulis etc.
 Membran. cm. 59,5 × 44; ff. 104; s. XV. In fine epigramma Ἐν γραμμαῖς τὸν κόσμον – πέρας ἀντολῆς γῆς.
627. (AF 2728, olim 94; Mfc. 365, 34)
 1 Theodori Ducae Lascaris epistulae LX ad filium Georg. Muzalonem¹) 10^v versiculi in Theodorum (ὡς εὐφρῆς κράτιστε – κηδεμῶν καὶ τῶν κάτω) et Theodori epist. ad magistros Mich. Senacherim et Andronicum (v. Cobet p. 186)
¹) Singulas non recenseamus, quia cum ceteris Theodori epistulis has quoque omnes ubi primum licuerit edere in animo est.

11^v epistula magni Logothetae ad Io. Tornicem (Ἡράκλεις μονσὸληπτος ἐξαπίνης — τεματιῶσαι σου τὴν ἀξίωσιν) 12 στίχοι τοῦ καλοῦθους πρὸς δημῶδη λόγον λέγοντα λέων λέων καὶ εἰς τὸ φωμίον δράκων (λέων μὲν οὗτος τὴν κυριωνμίαν — . . . . .), τοῦ σοφωτάτου Ὀλοβόλου πρὸς αὐτὸ (Ὁ γεννάδας τὴν κλῆσιν οὔτοσι, λέων καλῶ σε. ποῦ; πρὸς τοὺς γάμους) 12^v epist. Niceph. Blemunidae ad 173
Manuelem patriarch. ὅτε παῖδας διδάσκειν τοῦτον ἀντεκαλέσατο ἐν τῇ Νικαίῳ (Ἡμεῖς μὲν ὦ παραγιώτατε — καὶ ἀντιλήψεις διαπαντός) 13^v τοῦ λογιωτάτου Μανασσῆ μονωδία ἐπὶ τῷ ἀστρογλήνῳ αὐτοῦ τεθνηκότι (ἔκειτό μοι καὶ σὲ νεκρὸν κατιδεῖν — ὦ οἶον συμμοносπόλον ἀφήρημαι) 14^v τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν θαινομένην δάφνας εἰς τὴν ἐορτήν (τεκμήριον οὐσα πρὶν μαντικῆς δάφνη — χριστοῦ τὸν οἶκον ἀντὶ σῶν χρηστηρίων) 15 τοῦ Προδρόμου εἰς τὸν κομνηνὸν κῆριν Ἀλέξιον τὸν Κοντοστέφανον (ἔδει με σιγᾶν — ταῖς ἡλιακαῖς συνδρόμοις ἱππεύσεις)
16^v εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ σφωρακίου (σχολὴ μεγίστη — συγχροῦν τὸ λοιπὸν καὶ πάλιν διδασκέτω) 17 τοῦ λογιωτάτου Ὀλοβόλου μονόστιχα εἰς τινὰ τῶν τοῦ κυρίου παθημάτων καὶ ἀτιμιῶν ὧν ἐπέστη δι' ἡμᾶς: "Ὅταν τῷ Πιλάτῳ παρίσταται κρινόμενος (Κρίνη κριτά μου τῆς ἀνεξικακίας), "Ὅταν δεδεμένος ὧν τὰς χεῖρας ἔλκεται ὑπὸ Ἰουδαίων (Ὁ πάντα συνδῶν δέσμιος, τίς σὺ τρέμει), "Ὅταν δ' Ἰούδας προδίδωσι τοῦτον (Φιλῶν Ἰούδα προδίδως τὸν δεσπότην), Εἰς τοὺς φυλάσσοντας στρατιώτας τὸν τάφον (Κονστωδία φύλαττε τὸν βασιλέα), Ἔτερα μονόστιχα εἰς μέρος τι τῆς χειρὸς τοῦ ἀγίου Ἰω τοῦ χρυσοστόμου (Τί, χρυσοστόμου · τῇ ψυχῇ δ' ὅλον φέρω · | χρῆμα τὸ πᾶν μοι, τοῦ χρυσοστόμου μέλος), Ἔτερα ἀπὸ ἑητοῦ λέγοντος (Psalm. 36, 24) · ὅταν πέση σὺ καταρραγήσεται, ὁ γὰρ κύριος ὑποστηρίξει αὐτόν (Κἂν καὶ πέσω, σύντριψιν σὺδόλως πάθω | μέρος με χειρὸς ἐδράσει χρυσοστόμου), τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἐπιτάφιοι ὡς ἐν τύπῳ δράματος (in laudem Constantini Maliaseni; personae sunt φίλος et ξένος) (Ὁ κείμενος τίς πυνθάνη — καὶ κατενθῶναι τὰ διαβήματά σου), στίχοι τοῦ Ψελλοῦ <Κωνσταντίνου τοῦ Ψ. Paris. suppl. gr. 690 f. 70 ap. C. Dilthey, Symb. crit. ad anthol. graec. [Gottingae 1891], p. 5 n. 2> εἰς τὴν σεβαστήν ἐπιτύμβιοι (Νῦν κοσμητῇ θύελλα νῦν κοινῇ ζάλη — ἄνασσε βασίλευε τῆς οἰκουμένης) 19^v στίχοι τοῦ μεγάλου λογαριαστοῦ ἐπιτύμβιοι εἰς τὴν δέσποιναν Κομνηνὴν κυρὰν Εἰρήνην (Ἐμὸν βλέπων ἐνταῦθα τάφον ὦ ξενε — εἰς αἰδίων λάχος) 20 Nicolai Irenici Chartophylaci tetrasticha εἰς τὸν ἀρραβῶνα Io. Ducae et Annae Augustae (Εἰς εὐφρὴν κυπάριστον — χαῖρε χαρίτων κλῆσις) 20^v στίχοι τοῦ Τζέτζου πρὸς τινὰ κόψαντα μέρος τοῦ τόμου τῶν στίχων αὐτοῦ εὐρὼν τοῦτον ἐν τῷ σακελλίῳ κελλίῳ, 174
ἐγράφησαν δ' οὗτοι καὶ ἐκολλήθησαν εἰς τὸν τόμον ἐκείνῳ ἀντ' ἐκείνων τῶν κοπέντων (Τόμας σταλέντα τόνδε τῷ σακελλίῳ — νιὸς βροτοῖς πρέπει γὰρ, σὺ γεννᾶν ὅας) 21 Εἰς τύχην (ἐν ἀρεταῖς προῦνκειτο βήματος θρόνος — καὶ νῆπιος ἄνθρωμα πᾶσι δεκνύεις), Ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολῇ τῶν πραγμάτων (πίθος τίς ἦν μέλιτος ὁ προὖν βλος — τὰ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκτοκάματα [ita scriptum vid., non ἐκτοκεύματα] θρόνων), Εἰς τὸν βασιλέα Μιχαὴλ καὶ τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς αὐτοῦ (ἢ τῶν ἀδελφῶν τετράς ἡγλασμένη — τὴν σταυροειδῆ τῶν ἀδελφῶν τετράδα), Εἰς τὸν λιθασμὸν Στεφάνου (χρυσοῦν ὁ μάρτυς καὶ πρὸ τῶν λίθων στέφος — λιθοκόλλητον στέφος), Εἰς τὸν Ζαχαῖον (Ζαχαῖε μικρὲ μικρὸς ὦν τὸ σαρκίον — τὴν ἄμπελον δὲ τὴν ἀληθινὴν βλέπε), Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν (ἐοίκασι ξένον τι δηλοῦν ἐνθάδε — μὴ φύρων τὰς οὐσίας), Εἰς τοὺς ἀγίους ἀναγύρους (ἰδοὺ τί τερπνὸν ἢ γέμον θυμηδίας — θεῖα γὰρ ἐγγὺς εὐτυχῆς δὲ καὶ τέχνη) 21^v (tit. in marg. evan.) Εἰ μὴ γένησθε φησὶν ὡς τὰ παῖδια, | σὺ μὴ τύχητε τῆς αὐτῆς κληρουχίας | ὁ χριστὸς εἶπεν ἐν λόγοις εὐαγγέλοις · | θάρσει Σολομῶν ἐν κρίσει ταύτης τύχης, | φρονεῖς γὰρ ἦττον καὶ βρεφῶν καὶ παιδίων | κἂν κλῆσιν αὐχ τοῦ φρονοῦντος (spat. vac.), tum Παραινέσεις ἡθικαὶ σύντομοι (φείδον στόματος εἰσάγειν, ἀδ, ἐξάγειν — ὕβρις κενὸς καὶ κοῦφος ἄερος κτύπος), Ὑγιεινὰ παραγγέλματα σύντομα (εὐδεξίας τράπεζαν εἰ θέλεις μιάθε — μετὰ θεοῦ τούτοις γὰρ ἐκφύγης νόσους), Ἐν ὀνείρῳ ἐποίησα ἡρώων εἰς μυροβλυτοῦν ὅστον | τοῦ ἀγίου παντελεήμονος τόδε: | ὕδατα προφρονέως ἐκπινε πέτρης, κύψας: | ἐνόουν τὸ κύψας ἀντὶ τοῦ προσκυνήσας: · ἐκπιθι τὸ ὀρθόν: ·, tum στίχοι τοῦ Προδρόμου πρὸς τὸν ἅγιον Νικόλαον ἀπὸ σχεδόν (χάρις χάρις σοι ναὶ — ἂν ἡ πνοὴ λίπης με, πῶς ζήσω πάτερ), στίχοι τοῦ Σκουταριώτου πρὸς τὸν πορφυρογέννητον (sc. Alexium) (ἀλλ' ὦ βασιλεῦ — ἀνακτος ὃς τοῖς πᾶσι παντός ἐκράτει), sine tit. Ἐκ βαθέων φεῦ καρδίας — οἰκτρὸς ταπεινὸς καὶ

βέβηλος πτωχῇ 22 στίχοι τοῦ ἀγιοτεσσαρακον γεωργίου τοῦ κανθέντος (cf. supra cod. 2 p. 132) ἐκδοθέντες ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐμπρησμοῦ τ . . . . . ἐν τῷ ναῶ τῶν ἀγίων μαρτύρων μ' (ὡμοί τις ὕδωρ τῇ κεφαλῇ . . . . . ὕσει — πρόσσεσι φλόξ ἀνυμίας), et eadem pagina Longi Sophistae de Daphnide et Chloe. 36 (praem. 175

- versus duo ἔρωτα πικρὸν ἀλλὰ σώφρονα . . . . . | ὁ Κλειτοφῶντος ὡς περ ἐμφαίνει λόγος) Achillis Tatii de amoribus Clitophontis et Leucippes usque ad verba ἐλέφαντος καμπύλος ὁδὸς μεταξὺ δέ (IV 4 p. 70, 32 Hirschig) 47^v *περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν* (ὁ μέδιμνος λίτρας > μη' — γράμμα Γρ; cf. Hultsch, *Metrol. script.* n.º 58 p. 230), *Ἐκ τῶν λέξεων τῶν βοτανῶν κατὰ στιχεῖον sic* (ἀείζων τὸ ἀμάραντον — τοῦ ἀλευρόν ἢ πάσπαλις. βάμφυτον) 48 Charitonis Aphrodisiensis de Chaerea et Callirrhoe 70^v Xenophontis Ephesii de amoribus Anthiae et Abrocomae 80 Athanasii ad Antiochum (M. 28, 597—700) 92^v *περὶ γενέσεως ἀνθρώπου* (ed. Krumbacher, *Sitzungsber. der bayer. Akad.* 1892, II 345—47), Dorothei didaschalia XV (M. 88, 1788—93) 93^v *τοῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Λούκα αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν ψαλμῶν καὶ ἡ ὅλη ὑπόθεσις τῶν ψαλμῶν διὰ στίχων* (οὐκ ἔστι τὸ ψαλτήριον δέσποτά μου βιβλίον — καὶ γράψω σοι τὴν ἀρετὴν τῶν ψαλμῶν θεωρίαν); cf. Sathas, *Mesaion. Bibl.* V ξε' n. 55 95 *διάλογος τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου* (ut in cod. Laur. 4, 6 ap. Bandini I 524) 96 Aesopi vita (οὐ κατὰ πάντα τὸν βίον βιωφελέστατος ἦν Αἴσωπος — αὐτοῦ τὸν θάνατον), praem. summo mg. *Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς φρὺξ μὲν ἦν τὸ γένος, τέχνη δὲ δοῦλος* (cf. initium alterius vitae) 106 *fabulae Aesopicae* (ed. F. De Furia Flor. 1809), praemissa alia Aesopi vita (Eberhard, *Fab. roman.* p. 306—8) 118 Gregorii Naz. et Basilii Magni epistolae: Basil. 14. Greg. 4. 5. 2. 6. (Basilio in cod. tribuitur). 46. 60. 1. 19. 8. 45. 47. 40. 58. Basil. 71. Greg. 59. 48—50. 41. 43. 103. 170. 110. 211. 91. 186. 185. 151. 219. 220. 127. 167. 172. 158. 120. 216—218. 221. 215. 213. 99. 214. 183. 163. 121. 123. 139. 77. 159. 157. 124. 160. 161. 115. 152. 162. 122. 168. 169. 209. 210. 81. 72. 73. 76. 197. 182. 11. 195. 95. 239. 23. 21. 93. 135. 37. 29. 39. 22. 190. 191 (cum praegressa ad Sophronium cod.). 100. 228—30. 174—6. 187. 177. 178. 17. 18. 44. 66. 53. 204. 224. 188. 198. 179. 180. 192. 232. 25. 62 (cum praegressa ad Dioclem cod.). 238. 233. 200. 165. 166. 31. 30 (amplior in cod.). 78. 61. 235. 63. 25. 62 et 26 in unam confusae. 27. 79. 129. 9. 234 176 (ad Olympium cod.). 67. 69. 87. 32. 3. 55. 97. 128. 137. 68. 149. 199. 206. 231. 84. 227. 225. 237. 82. 83. 86. 85. 96. 134. 71. 34—6. 173. 132. 133. 136. 70. 94. 92. 33. 38. 181. 221. 56. 153. 74. 89. 138. Basil. 170. 169. 171. Greg. 226. 193 (*Βιταλίω* cod.). 194 (τῷ αὐτῷ). 75 (τῷ αὐτῷ). 208. 205. 242. 201. 240. Basil. 279. Greg. 90 (*Ἀνυσίω* cod.). 207. 164. Basil. 1 (*Λόγον ἔρῳ πρὸς τὴν σὴν λογίωτα θαυμαστὸν μὲν ἴσως, ἀληθὴ δέ . Ἐγὼ κατέλειπον* (corr. -λιπ-) τὰς Ἀθήνας κτέ.). Greg. 171. 142. Basil. 208. 329 (*Φαλερίω Γρηγόριος* cod.). 186. 174 usque ad verba *ἐν τῇ καρδίᾳ* (M. 32, 652 lin. 11). 321 (= Greg. 57; *πρὸς ἐλευθέραν* cod.). Greg. 223. 222. 24. 141. 142. 105. 104. 131. 130. 125 (*Ἀλυπῶν ἀρχοντι* cod.). 140. 106. 143. 54. 113. 189. 10. 15. 203 (*Ῥαλεντίω* cod.). 98. 109. 107. 108. 119. 212. 116—8 (118 *Ἐγγενίω* cod.). 111. 112. 7. 14. 20. 156. 155. 147. 148. 150. 12. 52. 51. 13. 184. 16. 64. 65. 144. 126. 146. 154. 196. 145 (*Οὐρανίω* cod.). 28. 241. Gregorii Nysseni epist. I usque ad verba *ἦδη διαφυσήση* (M. 46, 1005, 22) 140 Gregorii Nazianzeni in Basilium epitaph. v. 35—8. 39—42. 43—6. 47sq. 49sq. 51sq. cum paraphrasi unicuique versuum seriei subiecta; versus ipsi rubro colore scripti sunt. Accedunt Gregorii versus Theol. XL 1—4 (M. 37 c. 968). XXXIX et XL 5—8. In fine versus:

*Μετριοπομπέουσα δειπνοποιία
οἶδε τραπέζης τοὺς δρῶνς μὴ συγχέειν
βιάζε καὶ σὺ τὰς ἀτάκτους κινήσεις
τάξιν πρεπώδη καὶ νόμοις εἰρμοσμένην (sic)*

*ἄπταιται γὰρ οὐ τῶν πολλῶν μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρίστων ὁ μῶμος, ὡς μόνον εἶναι θεοῦ
τὸ παντελῶς ἄπταιστον καὶ ἀνάλωτον πάθειν.*

Chartae. cm. 17,3 × 12,8; ff. 140; s. XIII (47^v. 140^v rec.; 140^v inter varia quaedam: κατὰ τὴν
σήμερον ἡμέραν τοῦ ἰοννίου μπρὸς ἐπισηάμην συνέβασιν τιαντήν ἐγὼ καὶ ὁ κύρις ἰω μετὰ μιχαὴλ ὁ . . . .
et infra δημήτριος ὁ μελιτηνιώτης; 79^v item rec. ὁ δοῦλος τοῦ κρατῆσιου καὶ ἀγκίου ἡμῶν ἀνθέντου
καὶ βασιλέως μιχαὴλ, tum in monocondylio μιχαὴλ . . . .; alia eadem pagina non expeditimus
(ἀρχιερεὺς γέγωνεν ἐν μιλιτῷ πόλει etc.). Scripturae specimen ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.'
t. XXIII. Cf. Cobet, *Variae Lectiones*² p. 169sqq.

II.

S. Marco¹

222.

1 Ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας (Aeschyl. ed. Weckl. I 469, 26–470, 12), catalogus fabularum Aeschyli (ib. 470) et vita (467–469, 25) 2 Agamemnonis vv. 1–322. 1051–1158 praem. argum. et 7^v Choeph. (inde a v. 10) cum Agam. confusa 20 Eumenides (praem. arg.) 34 Supplices fabulae scholiis sunt instructae.

Chartac. cm. 33 × 24,8; ff. 47 (25–29 ante 24 collocanda); s. XIV.

226. (N)

1 Euripidis Hecuba (vv. 1–396 interpretatione lat. interl. instructi), 27 Orestae argum. usque ad verba *ἐαυτὸν ἄμα* (II 243, 19 Nauck³), 32 Medea inde a v. 262, 60^v Phoenissae praem. argum. (392, 22–27) et sphingis aenigm. (395, 29–396, 2), 106^v Alcestis praem. argum. usque ad v. *τὴν γυναῖκα* (I 3, 18), 135 Andromache praem. arg. usque ad v. *νήσους ὠκησεν* (45, 23), 164^v Hippolytus praem. arg. usque ad v. *ἐγκαταστήσασθαι* (414, 2), 194^v Rhesi vv. 1–608 (at imo marg. 205^v τοῦ σοῦ συνήθη h. e. initium versus 609) nullo praemisso argumento, quamvis exstet titulus 194^r imo mg. *ὑπόθεσις ῥήσου*.

Chartac. cm. 28,9 × 21; ff. 206 (108^v. 206 vacua; ordo foliorum 19–32 est: 19. 22. 20. 23. 28–31. 24. 21. 25–27. 32); s. XVI. Cf. A. Nauck, Eur. trag.³ I p. XLII n. 91; R. Prinz in *Jahrb. für Philol.* CV 527sq.

294.

178

1 Ioh. τοῦ Γλυκεῖος de vera syntaxeos ratione 19 Max. Planudis proleg. Rhetor. (Walz V 212–221) 20^v prolegom. Progymn. (Walz II 5 not. 10; 9, 21–12, 20) 21 Aphthonii Progymnasmata cum commentario 38 Hermogenis ars Rhetorica usque ad verba *καὶ τὰ τοιαῦτα ἐποίησαν* (Walz III 418, 7) cum commentariis.

Chartac. cm. 21,3 × 29,5; ff. 147 (17sq. vacua); s. XIV–XV a pluribus librariis exscriptus. Conscribillavit 36^v indoctus scriba *ἀντιμονία ἐστὶ φραγμός λόγου ἀντιταγμὰ φησὶς φ^α γὰρ εὐριπίδης πᾶς γὰρ φραγμός λόγου etc.*

301. (N)

1 Ἐρρανος λέξεων ἐκ τῶν ἀπαξ ἀπασῶν βιβλίων συναθροισθῆσα ἐκ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων καὶ καθ' ἡμᾶς διδασκάλων (*ἀρχὴ τοῦ ἄλφα μετὰ τοῦ α̃. Ἄαπτος ὁ ἀπροσπέλαστος – ὠψίσθη ἐβράδυνεν*) 310^v sine titulo explicationes nominum litterarum (*ἄλφα τὸ στοιχεῖον παρὰ τὸ ἄλφω – διπλοῦν ὄν. τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ*).

Chartac. cm. 14,5 × 22,5; ff. 316; s. XIV. In margine et inter lineas interpretatio latina. In tribus custodiae foliis et 312^v–316 fragmenta lexicī graeco-latini (*παρὰκαθεστεις-θεεις* iuxta sedens – *τὰ συμμεινόμενα commixta*. petrus barbi² [?]); 315 ead. m. *in Xpo sibi kmo fr. Marco de parma*.

303. (olim Angeli Politiani)

1 ἀρχὴ τοῦ ἄλφα

IC	XC
----	----

 στοιχείου

ἐτυμολογικὸν τοῦ NI

K	Λ
---	---

 μεγάλου γραμματικοῦ.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς μεγάλης γραμματικῆς: Πόθεν ἄλφα · παρὰ τὸ ἄλφω – (209) ὁ μικροῦ τὴν φωνήν, cf. *Etymologicum Magnum* ed. Gaisford (cod. Voss.) in

¹) N = olim Nicolai de Niccolis.

pagina ante codicem custodiae loco adiecta legitur: βιβλίον Θεοδώρου τοῦ λιθο-
 πυργίτου, et infra μηνὶ ὀκτωβρίῳ πρώτη ἔτους 5748' (1290) ἡμέρα κυριακῇ
 ἡραβωνίσθη ἡ θυγάτηρ μου εὐδοκία τὸν λιθοπυργίτην κῦριν θεόδωρον; tum στίχοι
 τοῦ λογοθέτου τῶν γενικῶν κυροῦ Γ<εωργίου> τοῦ ἀκροπολίτου γεγονότες εἰς
 179 εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἔχουσιν τὰς ἡβ' δεσποτικὰς ἐορτάς (Σώσασα κοινὴν
 ἐν θεῷ φύσιν τόκω — τῶν εὐσεβοῦντων προστάτιν ἔχειν θέλων | κἀγὼ προιστῶν Κα-
 λοειδᾶς τοῦπικλήν | κλησιν δὲ Νικόλαος εὐροίμι λάχος | μέγα κἂν αἰτῶ τὴν ἐδέμ μετὰ
 βίον (sunt versus 17), quos sequitur epistula τοῦ Ψελλοῦ τῷ μητροπολίτῃ Νικαίας
 Νικηφόρῳ (ὄφελον ἐγὼ κατὰ γωνίαν — ὀξυτάτην σου πρόνοιαν). Praeterea in ipso
 codice occurrunt epistulae: 84 mg. inf. Νικήτη διακόνῳ καὶ λογοθέτῃ (ἐτι σφαδά-
 ζοντα καὶ ἀσπαίροντα — ἀποδράσῃ νομεύς), 84^v Λέοντι πατρικίῳ (ἐπὶ συμφοραῖς
 ἀλαλήτοις — περίβλεπτε καὶ ἐπιφανέστατε), 86 sine tit. (καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων
 ἀτυχημάτων — ὡς τὸ εἶδος δυσχεραίνουσιν), 90^v τοῦ Ψελλοῦ Λέοντι πατρικίῳ (ἐξ
 ὀδυνωμένης καὶ ἀδυμίας [corr. ex εὐθ.] — ἐπαυρόμενος προκοπαῖς), 138 τοῦ Ψελλοῦ
 τῷ πρωτονοταρίῳ Ἡλία [alia inscriptio deleta: Νική^τ διακόνῳ καὶ λογοθέτῃ]
 (ἀρχάδας ἐξ ὧν φασι — τοῖς ἀτυχοῦσιν ἡμῖν), 209 ἐπιστολὴ τοῦ Πλανοδῆ πρὸς τὸν
 Ῥόδον (ed. Treu p. 215sq.), 209^v στίχοι εἰς τὸν ἄγιον Δημήτριον τοῦ Βλεμμύδους
 (φυτουργὸς ὡς ἄριστος ἀγρόν δεσπότον — νῦν δὲ τοὺς καρποὺς βλέπε), ib. τοῦ Ψελλοῦ
 τῷ κυρῷ Σεργίῳ καὶ κριτῇ τῆς Θρακίης [sic] (ὁ νέος-οὗτος Ἡλίας — αὐτεπάγγελτον
 ἔχεις λαβὼν mut.), 210 fragmentum epistulae (χεῖρο οὖν μοι τῷ παντοδαπῷ —
 ἀνάτρεχε πρὸς τὸ πέλαγος), ib. τοῦ αὐτοῦ νικ^τ διακόνου καὶ λογοθέτου (ἐβουλόμην
 πρὸς τὴν φυλακὴν [?] καὶ ἀπαθῶς γραφεῖσιν — τὴν ἀρχὴν εἰληφότες ἡμεῖς), 210^v Βα-
 σιλείῳ διακόνῳ καὶ χαρτοφύλακι (ἀλλ' ἡμεῖς μηδὲν τιθέντες — ὡς φησὶ τῶν ὧδε
 ἐξέρχεται), 211^v Νικήτα διακόνῳ καὶ λογοθέτῃ (ἀλγερὰ ἡ ἀγγελία καὶ τῶν — προξενεῖν
 εἴωθε), 211^v σημείωμα διαζ^ν (αἰτία μὲν ἐξ ὧν τινα τῶν ἐννόμων συνοικεσιῶν ἐννόμως
 διαλύονται — εἰρήνῃ τῷ κυρῷ συνέσεται).

Chartac. (120–127 membran.) cm. 16,9 × 25; ff. 212 (nonnulla exciderunt post 209); s. XIII,
 ante annum 1290 (v. supra). Mg. 1 ἀγγέλου πολιτιανοῦ καὶ τῶν φίλων, 212 'est mei Caroli Arretini,
 nam dono mihi dederunt', 212^v 'Questo libro fu di Messer Agnolo Politiano et venne in S. Marco
 havuto da Syndichi l'anno 1497 et comperato dalle mani di Guarino da Camerino' — 'et dalli
 medesimi Syndici de rebelli fu consegnato al convento addi 19 di Gennaio 1497 in compenso
 di libri di detto convento che furono imprestati già ad Messer Agnolo antiquo patrone di questo
 180 libro et alla sua morte si perderono' (similia etiam mg. 1); ibid. notula ἐκοιμήθη ὁ διδάσκαλος
 ἡμῶν κύριος *σάνις (* litteram non expedimus, fort. ἀ) ἐν τῇ ἐσρίπῳ μηνὶ ἰουνίῳ εἰς τὰς κ' ἡμέρας
 ἔτους 5748' <1386> δὲν κύριος ὁ θεὸς κατατάξει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ τῶν δικαίων, et in custodiae
 folio ἐπράθη ἐν τῇ ἐσρίπῳ διὰ διδασκάλου κυροῦ ἀσα (?) . . . . . Cf. E. Miller, *Mélanges de Litté-
 rature grecque* p. 4.

304. (N)

1 <Ἐτυμολογικὸν μέγα mutilum init.> ἀγανοῖσι προσηνέσι πράξι (Gaisford 5, 57)
 — τροπὴ τοῦ ἡ εἰς ὧ ὥχῳκε . δόξα σοι ὁ θεὸς | ἐτελειώθη σὺν θεῷ μηνὶ μαῖῳ γ' ἡμέρα
 κυριακῇ ὥρα τῆς ἡμέρας ὅτε ἤνυσεν ἡ με^τ ἐκκλησία> 262 ἐτυμολογίαι διάφοροι
 ἀπὸ διαφόρων ἐτυμολογικῶν ἐκλεγεῖσθαι (Miller p. 319sq.).

Membran. cm. 23,5 × 17,5; ff. 273; s. X. Cf. E. Miller, *Mélanges de litt. gr.* p. 1 sqq. R. Reitzenstein
 in *Philol.* XLVIII 450sq. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. XX.

305.

Manuelis Moschopuli Erotemata (ed. Basileae 1540 al.).

Chartac. cm. 16 × 22,8; ff. 101; s. XV.

306.

1 Constantini Lascaris ἐπιτομὴ τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν etc. (Gramm. I. I ed.
 Ald. Venet. 1512) 60 Περὶ παθῶν τῶν λέξεων ἐκ τῶν τοῦ γραμματικοῦ Τρύφω-
 νος (ib. in calce edit.).

Chartac. cm. 29,2 × 16,3; ff. 65 (63sq. vacua); s. XV ex. Insunt adnotationes graecae et
 latinae; 65^v versiculi Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιῶ θεόν, | βίον τὸ κέρδος ἐκβιοῦν καθημέραν · |
 γίνωσκε πάντα, πράττε δ' ἂν πράττειν θέμις · | δεινὸν πένεσθαι, δεινὸν εὖ πλοῦτεν κακῶς (cf. Greg.
 Naz. Carm. Mor. 30, 1sq. ap. M. 37, 908–909).

307.

3 tractatus grammat. init. mut. (οἶον σωλὴν ποιμὴν · ἡ εἰς αἶ οἶον θώραξ ἀρπαξ —
 ἀναφορικαὶ δὲ ὁ αὐτὸς ἡ αὐτὴ τὸ αὐτὸ · συνδέσμων δὲ προποιοῦ:~) 4^v Ἐτέρα παραδόσεις

σαφῆς τῆς γενέσεως τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος (Πᾶν ῥῆμα λήγει εἰς ὦ — ἀπὸ τοῦ ἀ' προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρ<ακειμέν>ον τετύφωμαι τετυφόμενος 6^v Ἀρχή 181 σὺν θεῷ διαφόρων σχεδῶν (Ἀρχή σοφίας — καὶ καταρραθνοῦ γ<ε<ν<ω<τῆ> συντάσσεται), cf. Conv. Soppr. 117 etc. 11 Manuelis Moschopuli grammatica (cf. Conv. Soppr. 8) 35 rursus Schedographia alia in multis cum Moschopuli insequenti libello concordans 51 Moschopuli tractatus Περὶ σχεδῶν (ed. Rob. Steph. Paris. 1545) 181 Agapeti Schedaria regia, cum commentario (cuius excerpta tantum ap. M. 86, 1161—62) 231^v Michaelis Melitzae in laudem Alexandri cuiusdam Lesbii hierarchae. στίχοι φέροντες ἀκροστιχίδα (᾿Υμνος προσφέρω κάγω τὸν μέγαν θύτην — σὺ μὴ παύσῃ πρὸς κύριον μέγαν); sc. est acrostichis ὕμνῳ κάγω τὸν μέγαν ἱεράρχην Μιχαὴλ Μηλίτζης, qui post versus scripsit μιχαὴλ σ' ἐγκωμιαζόμενον τοῦ μηλιτ' τοῦτου τὰς δεήσεως προσδέχον ὦ θεοῦ λάτρι καὶ ταῦτας προσάγαγε τῷ δόντι σ' ἐξουσίαν πρεσβέβειν ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν σε ὑμνούντων.

Chartac. cm. 22 × 13,9; ff. 234 (2^v. 9sq. 178^v—180. 223^v—230 vacua); a compluribus librariis exaratus s. XIV ex. (35—50 s. XV), quaedam a Michaele Melitza. Mg. sup. 3 Λαυρ. ῥωμ. καὶ τῶν φίλων, 232^v τῇ ιδ' αὐγούστου τῆς ινδ. ἡ ἐπέθανεν εἰς μακρὰν τὸν πεδῖον μου μαργα εἰς φλαμουλῆνα et τῇ δ' τοῦ μαρτηνοῦ τῆς ια' ἐνδικτοῦ ἐπέθανεν εἰς μακρὰν τὴν θεοδοῶν εἰς θυγατέρα μου; 233 computationes expensarum.

308. (olim Georgii Antonii Vespuccii)

1 Manuelis Chrysolorae Erotemata (usque ad verba συμπλεκτικός καὶ παραπληρωματικός p. 102 ed. Ald. a. 1517) 40 Libanii epistolae l. 532. 414. 328. 330. 334. 336. 355. 317. 791. 605. 611. 612. 961. 666. 707. 423. 429. 841. 959. 758. 767. 770. 819. 102. 114. 119. 150. 122. 123. 137. 143. 173. 175. 184. 192. 210. 222. 227. 240. 241. 242. 248. 251. 256. 258. 259. 301. 285. 302. 304. 351. 1119. 1126. 412. 936. 968. 1001. 925. 923. 829. 827. 730. 673. 721. 712. 706. 653. 648. 647. 643. 565. 606. 475. 466. 407. 393. 391. 389. 382. 377. 1028^b. 78. 79. 494^a. 18. 551. 394^a. 372. 1033. 1040. 1143. 1046. 1047. 1053. 1084. 1055. 1057. 1056. 1074. 1078. 1083. 1186. 648. 1125. 33. 598. 535. 64. 637. 104^v Libanii declamationes (Δύσκολος ὠλισθεν IV 612 R., Δύσκολος γήμας ibid. 134, Παράσιτος ἐπὶ δειπνον κληθεὶς ib. 150, Δύο γείτονες ἦσαν πτωχοὶ ib. 159) 134 Libanii epistolae 442. 447. 320. 415. 280. 271. 464. 136 Cratetis epistolae I—XIV (Herch.) 138 Platonis epistolae II (fragmenta ut in cod. Conv. Soppr. 153). I. II. IV. V. (usque ad verba εἰ τι πλάτων, ὅπερ ἐν τῇ πατρίδι γέγονεν).

Chartac. cm. 14,1 × 21,7; ff. 143 (39^v vacuum); s. XV scripsit Ἀντώνιος ἀπὸ βουλίου μαύρου (39). Duo folia membranea adiecta sunt custodiae loco, quorum alterum in fine codicis positum continet Apocalypseos (II 17) fragmentum uncialibus litteris erasum; de altero v. infra ad cod. 316. — Cf. R. Foerster in Sitzungsber. der Berl. Akad. XXXIX (1885) p. 904sq.

314. (olim Angeli Politiani)

1 (titulus [spat. vacuum] στολῶν κυροῦ γεωργίου τοῦ λακαπηνοῦ pertinere videtur ad epistulas f. 30sq.) Ἀρχὴ τοῦ α. Ἀγωνία λέγεται ὁ ἀγὼν καὶ τὸ ἀγώνισμα — ἐκπολιορκήσωσιν αὐτήν, sc. Georgii Lecapeni grammatica (v. Krumbacher, Byz. Litter. p. 283) 30 Τοῦ λεκαπηνοῦ τῷ ζαρίδῃ epistolae tres (a. Τῷ μηδὲν ἡμᾶς, b. Ὁ πάλαί φίλτρον ἡμῶν, c. Ἐμοὶ σὺ δοκεῖς — τὰ πρόσωπα πίπτοντα, a et b ut in Monac. gr. 50 f. 207 [Hardt I 275]) 35 Max. Planudis dial. de gramm. et (56) de syntaxi (Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν etc.) 67 Demosth. or. IV usque ad v. τῇ ννὶ βοηθεία (c. 14) 72 Catonis sententiae interpr. Planude 82 Isocratis or. I usque ad v. τῆς ἀρετῆς ἀμελεῖν (c. 48) 88 Michaelis Syncelli de syntaxi usque ad v. εἰ δὲ πον εὐρεθῇ (f. D^r edit. Iunt. a. 1526 s. n. Georgii Lecapeni, post Theod. Gazae Grammat.) 120 lexi fragmentum (φθάσας καὶ Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ Ἑλέβων μὲν ἐστὶ Κρής' ἀνέωξε γὰρ τοῖς ξένοις τὴν οἰκίαν καὶ Θεοκυδίδης ἐν δευτέρῃ — τὸ μέντοι τετελεσμένον λαμβάνεται παρ' Ὀμήρῳ ἐν Ἰλιάδι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ παντὸς τελεσθέντος, φῶσιν δὲ ἔχοντος).

Chartac. cm. 21,4 × 13,9; ff. 120 (33sq. 66^v. 69sq. 71. 87bis vacua); s. XV. In foliis custodiae loco additis: 'Iste liber est domini Theodori Gazi constantinobolitani', 'liber conventus S. Marci etc. habitus a Syndicis rebellium 19 ianuarii 1497 in compensatione librorum conventus eiusdem qui commodati olim D. Angelo Politiano huius libri quondam possessori in eius morte amissi sunt'.

183 315.

1 Manuelis Chrysolorae erotemata mutila (καὶ ἀληθεῖ, τὴν ἀληθεία — τοῦτο κρίνομεν. τέλος περὶ πνευμάτων p. 24—105 ed. Ald. a. 1517) 33 praepositiones, numeri, verborum coniugationes aliaque ad linguae graecae grammaticam pertinentia latine 59 Nicolai Perocti ad Iacobum Scyppum Veronensem de metris libri duo (74^v l. II 'De Flacci et Boetii Severini metrorum diversitate'), latine.

Chartac. cm. 21,4 × 14,5; ff. 86 (45—58. 84^v—86 vacua); s. XV. Marg. inf. l. 'frater Io. Masinius' et ΜΑΣΗΝΥ.

316. (olim Georgii Antonii Vespuccii)

2 Manuelis Moschopuli Schedographia (= ed. Rob. Steph. a. 1545).

Membran. palimpsestus cm. 20,5 × 14,3; ff. 129 (l. 124—28 vacua); a. 1426 (123^v τελευθὲν κατὰ τὴν ἐν' ἀπριλλίον μηνὸς Ἰνδ. δ' ἔτους, ς' αὐτῶν). Folia 2—128 desumpta sunt ex antiquo codice (s. X) Iohannis Chrysostomi (124. 128 invenias particulas homil. in Gen. XXXV et LXII; M. 53, 224, 8 et 54, 535, 19 ab imo); folium 1 pertinet ad codicem (s. X) commentariorum vel catenae in Matthaeum; comparent enim verba *Κεῖται γοῦν σοι καὶ παρὰ πόδας ἡ προφητεία καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ* etc. (Matth. 2, 6). Folium denique 129, s. XIV ut vid. scriptum, continet decreta ad monasterium τοῦ Ξηροχωραφίου pertinentia: 129^r (summo marg. 'Ορισμός διὰ τὰ καθαρπαγένητα χωράφκια' τῆς μονῆς παρὰ τε τῶν Σαμνηνῶν καὶ τῶν Μαλαχῶν) 'Υπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου παρὰ τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ἱερᾶς ἡτοὶ τοῦ Ξηροχωραφίου ὡς τόπια τινὰ διαφέροντα αὐτῇ ἀπὸ πάλαιθεν χρόνου πολλῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων καὶ ἐν τῷ θέματι Μαϊνάνδρου διακείμενα, καθηρέπαγξον κατὰ διαφορὰς καιροὺς παρὰ τε τοῦ μέρους τοῦ πανσεβαστου Φοκά κυροῦ Γεωργίου καὶ τινῶν Σαμνηνῶν καὶ ἐτέρων προσώπων, καὶ κατέχονται παρ' αὐτῶν καὶ νέμονται ἀμετόχως μικρὸν τι ἢ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν πορίζομένης τῆς τοιαύτης μονῆς etc. καὶ ἐδεήθησαν οἱ μοναχοὶ τῆς βασιλείας μου etc. ἡ γοῦν βασιλεία μου, μὴ βουλομένη τὴν μονὴν τῆς ἱερᾶς στέρησιν ὑποστῆναι τῶν <διαφερόντων αὐτῇ, διορίζεται σοι τῶ πανεντιμοτάτω καὶ οἰκείῳ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ κανικλείου> κυρῶ Βασίλειῳ τῷ Χρυσομάλλῃ καὶ Δαφνί τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων τηρεῖσθαι τὰ προσόντα τῇ μονῇ δικαιώματα etc. Huc pertinet et folium nunc ante cod. 308 (supra p. 182) custodiae loco positum, ubi de eodem monasterio agitur, et nomina adferuntur notariorum et testium bene multa. — Fuerat codex Fr. Emanuelis ordinis praedicatorum, a quo emit B(artholomaeus Lapaccius) episcopus Cortoniensis 'precio yperp. sex argenti a. d. MCCCCXLVI^o die octobris XXVIII^a in Constantinopoli'.

184 317. (N; ex dono Cosmae Iohannis de Medicis)

Manuelis Moschopuli erotemata (cf. cod. 305, ubi longe plura verborum paradigmata proponuntur).

Membran. cm. 18 × 12,5; ff. 203; a. 1404 (203 τῷ συντελεσθῇ τῶν καλῶν θεῶ χάρις. εἴληφε τέλος τῷ μηνὶ ἰουλίῳ ἐν ἔτει ς' αὐτῶν Ἰνδ. τρεχούσης καὶ αὐτῆς ιβ').

318.

1 τοῦ Πανώτου carmen de virtutibus (in cod. Conv. Soppr. 48 est Theod. Pro-

dromi) 1^v σὺ τοῦ Καβάσι κυροῦ γ [sc. Γεωργίου] ('Ακουε λαμπρὰ καὶ σοφὴ γερονσία — εὐλόγει νηφάλους) ib. al. man. 'Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου (Ἐρώτησις. Δεσπότης. πῶς συνεχώρησεν ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ σωτὴρ Χριστὸς τῷ Ἰούδα etc.) 3 Λόγος περὶ τοῦ ὅτι οὐκ ἀπόβλητος ἀλλὰ στερκτέα πάντως ἡ ἀκοσίος καὶ βιαία ἀπόκαρσις. τοῦ μοναχοῦ κυροῦ (?) Ἀντωνίου (Μέλαινα εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρα ἱεροῦσαλήμ — τὰς καρδίας ὑμῶν etc.) 7^v Ἐκ τῶν περιόδων τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου (Ζητητέον τίς ἡ πόλις — μίᾳς εὐρεθείσης) 8^v Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἐρμηνεῖα εἰς τὸ ἀποστολικόν (Pauli ad Coloss. 3, 5) ἑγτόν (Νεκρώσατε οὖν — Ἰακώβον μήτηρ ὡς δεδῆλωται) 9^v rec. quaedam 10 fragm. lexicī (ὥρμει ἐπὶ ἀνύχων — ἀφανηκότες ὄψωνήσαντες) 10 de adverbis (τὰ εἰς βί' ἐπιρρήματα διὰ τὸ ἰ γράφεται οἷον ἀτρίβι — ἀπωτέρω δέ) et de praepositionibus (Vitelli in 'Mus. it. di ant. class.' III 303—310, ubi tralatitio errore Georgii Lecapeni esse dicuntur quae sunt Michaelis Syncelli) 17 Ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν συντάξεων (ἀγάλλομαι σου ἀγάλλω δέ σε — ὠνοῦμαι ὠτακωστῶ γενικῇ), 29^v αἱ διπλᾶ συντάξεις (ἀνέχομαι τὸ καταφρονῶ γενικῇ — φευκτέον δὲ αἰτιατικῇ), 31 περὶ τῆς καθόλου τῶν νοημάτων συντάξεως (Τὰ κατ' ἐπικράτειαν λεγόμενα — τὸ δὲ προσλαμβάνω αἰτιατικῇ) 32 Ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν διὰ τοῦ στερος καὶ οτατος ('Ἐπεὶ περ κατ' ἐμάντων — φιλὸς παρὸς ψυχῇ) 32^v Ἀ. σ. θ. τῶν ἀνυποτάκτων (Δεῖ γινώσκειν ὡς ὅταν εὐρίσκηται — χάνης . . . . . χρέων), 33^v Τὰ ἀνυπότακτα ('Ἰστέον ὅτι μὴ εὐρίσκομένων — ἐὰν συνήσους, ἐὰν φανήσονται), 34^v Τὰ εἰς μί. ἀνεμι. κάτειμι — ὡς εἴρηται ἰ καὶ ἡ 35 Τὰ χωρὶς παραγωγῆς ὀνόματα ἑλληνικά —

Βελισάριος καὶ τὰ ὅμοια, Τὰ ἐβραϊκὰ ὀνόματα (τὰ εἰς εὐμ λήγοντα — καὶ σίρις ποταμός) 185
 38^v Ἑρμηνεία καὶ λεξικὸν λέξεων ἐβραϊκῶν (καὶ ὀνομάτων superscr.) κατ' ἀλφά-
 βητον ('Αδάμ γῆ σαρκουμένη — σαμάρεα ἀναπανομένη . σελλά . . .) mutila
 43 lexicon Ἀβρώταξις ἁμαρτία — ὥτονυζεν ἐθρήνει 56^v περὶ ἐτυμολογίας
 ('Ετ. ἐστὶν ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος — κέρδος καϊόμενος ἰδρώς), concordat
 plerumque cum cod. Laur. 57, 40 f. 277^v sqq. 57 Περὶ διαφορᾶς λέξεων (Τί
 διαφέρει συναίρεσις κράσεως — καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν) 58 excerpta initio
 mutila ex capitibus de vita et insignibus monachicis, cum explanatione (ἐμπαθοῦς .
 καὶ οὗτος γὰρ ἦν ἂν ψυχὴν περιέχῃ ἀνέθλιψε δάκρυον [ex explanatione capitis prae-
 cedentis XIII^{um}] — ἐκτός καθιστάμενος); primum caput est nunc XIII, extre-
 mum LV, sed non integra est capitum series; specimen proponimus λή'. Συμβο-
 λικὸν τὸ τοῦ μοναχοῦ στόλισμα . θεῖος γὰρ δπλίτης etc. cum explan. Τὸ μοναδικόν
 (i. μοναχικόν) σχῆμα συμβολόν ἐστι τῆς νοητῆς etc. Ceterum cf. cod. Laur. 57, 40 f.
 280 sqq. (Bandini II 417), ubi nonnullae harum explanationum recurrunt
 60^v excerpta ex Maximi Confessoris quaestion. et dub. V—LXXII (om. VII.
 IX. XII. XIV alia multa), M. 90, 789 sqq. 66 Περὶ διαλέκτων (ἃ περὶ ἀτθίδος .
 ἡ ἀτθίς τρέπει τὸ σ — καὶ δυστυχή καλοῦσιν ἄνθρωπον) 69 Ὁρος ὀρθογραφίας
 ('Ο. ἐστὶ στοιχείων διὰ τῆς γραφῆς φανέρωσις — διὰ γὰρ τοῦ σ γράφεται) 70^v Περὶ τῆς
 πρὸς ἄλληλα συντάξεως τῶν ῥημάτων καὶ τῆς αὐτῶν πρὸς τὸ ὄνομα συμπλοκῆς (Τινὲς
 λέγουσι τοῦ λόγου — ὥς φθάσαντες εἴπομεν) 76^v πρεσβυτέρου (πρ^{ος} cod.)
 συγκλέλ^{ον} μιχαῖλ^λ πκατ^ριάρχ^{ον} ιεροσολύμων . Περὶ διαφορᾶς λόγου καὶ
 ἐτκερότητος? ('Επειδὴ περὶ λόγου εἰπεῖν προσθέμεθα — χαρακτηρὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα
 ὑπερθετικά) mut.

Chartac. cm. 18,8 × 13,5; ff. 79 (folia interciderunt post 42. 57. 79; cf. index latinus 2^v);
 s. XIV.

320. (N)

1 lexicon <'Α>βραι δοῦλαι νεότεραι — <ᾶ>ψισα ἐχρόνησα . <ᾶ> ὄτινι 252 nomina
 archangelorum, 252^v apostolorum, 253 Λέξεις ἐβραίων, 253^v voces animalium
 ('Stud. it. di filol. class.' I 384), 254 τί διαφέρει εἰδωλον καὶ βρέτας etc. et quaedam 186
 de mensuris etc. [cf. Laur. 57, 48; Bandini II 428].

Membran. cm. 14,5 × 10,4; ff. scripta 255; scripsit s. XV. Iohannes Angelus (254^v ἐτελειώθη,
 ἡ παροῦσα δέλτος; διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἰωάννου) τοῦ ἀγγέλλον . τάχα καὶ ἀναγνώστου . καὶ
 οἱ ἀναγινώσκοντες, εὐχεσθαί μοι διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων εὐχεσθαί σὺν καὶ μὴ καταρᾶσθαι).

330. (N)

Xenophontis Παραλειπόμενα (sc. historiae Hellen.).

Chartac. cm. 28,2 × 19,8; ff. scripta 84; s. XV.

356. (N)

Anonymi epistulae eadem quae exstant in cod. Monac. gr. 198 s. XVI f. 339 sqq.
 (Hardt II 287 sqq.).

Chartac. cm. 15,5 × 10; ff. 294; s. XIV ex. 292^r: 'anno domini m. cccc. xvi ego christophorus
 presbiter de bondelmontibus de florentia emi hunc librum apud villam macri tiechi insulae
 cretae hyperp. duorum.' Cf. Bandini III 600. — Indicavit nobis Monacensem codicem vir doc-
 tissimus Maximilianus Treu, qui etiam monuit Monacensem ex Laurentiano codice descriptum
 esse; quod enim epistulae ρξβ' fragmentum habet Laurentianus in dimidiato f. 257, omittit
 Monacensis. Epistularum auctor et Millero (Man. Philae carm. I 433 n. 1) et nobis ignotus.

676. (N)

Iohannis Chrysostomi hom. in Gen. XXXII—LXVII.

Membran. cm. 34 × 25,9; ff. 245; s. X. Excidit folium post 99 et 192 (sc. XLV M. 54, 415 sq.
 <τῆς πάλεως δι' αὐτὴν — ἐαυτὸ οὐκ ἂν et LX M. ib. 521 sq. <ἐπ' αὐ>τὴν σπουδὴν — ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς
 θέας).

677. (N)

1 Basilii Magni in XL martyres (M. 31, 508 sqq.) et de ieiunio II et I (ib. 185 sqq.
 164 sqq.) 15 Iohannis Chrysostomi hom. in Genes. I—XXXII.

Membran. cm. 32,3 × 24; ff. 352 (39—46 collocanda post 54); s. X a duobus librariis exaratus,
 quorum alter Basilii, alter Ioh. Chrys. homilias scripsit (14^v χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ

- 187 πάντα δημιουργίας δωρῶν καὶ μισθῶν τῷ ἐξονισμένῳ τὴν ψυχοφελὴ δέλτον ταύτην. Χριστοδούλω πατρὶ καὶ τῇ ἐαυτοῦ συνείνῳ. Εὐρήσῃ καὶ τοῖς γνησίοις τέκνοις αὐτῶν, ἰωάννι, Ὑμηζῶν Λέωντι καὶ Εὐδοκίᾳ καὶ Μαρίᾳ καὶ Κωνσταντίνῳ ὁπως ἴλεως γένηται αὐτῶν κύριος, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἐν τῷ ἀγωνισμένῳ Κωνσταντῇ ἱερῇ τῷ ξένῳ, quibus praem. m. rec. ευχεσται μοι τον αμαρ* και ταπεινον με τον ιβριστο* ποιησας υπερ αρεσως των αμαρτιων etc.). In custodiae folio: 'hic liber est mendosissimus ab inscio neque orthographo descriptus etc. Experimento didicit hoc ..... ὁ γριουναγενεός <?> dum captus chrysostomi lepore et eruditione percurreret mense novembri 1514 Faesulis in nostro S. Dominici coenobio' etc.

678. (N)

Ioh. Chrysost. hom. in Genes. XXXI–LXVII.

Membran. cm. 30,4 × 24; ff. 296 (quorum 1. 2. 296 custodiae loco; folium excidit post 191. 208. 294); s. XI. Folia 1. 2. 296 continent et ipsa homiliarum in Genes. fragmenta (1 hom. XXXII M. 53, 293, 8sq.; 296 et 2 hom. XXXI M. ib. 288, 14–289, 5 [ab imo]).

679.

Iohannis Chrysostomi homiliae et epistolae (M. 47, 423. 447. 471. 52, 549 [Olympiadi; in cod. πρὸς Κυριακὸν ἐπίσκοπον]. 572 [in cod. ut s.]. 391. 395. 56, 107. 112. 119. 129. 135. 163. 175. 49, 241–42. 51, 207. 217. 225. 59, 663. 48, 1043. 51, 271. 281. 289. 41. 56, 141).

Membran. cm. 32,1 × 22,5; ff. 297; s. XI. Mg. 264 monocond. Ἰωσήφ, et 296^v τοῦ μοναχοῦ μέλετ; 297 quaedam nunc erasa (ἔχει τὸ παρὸν βιβλίον φύλλα . . .); m. rec. scripsit mendosissime alia (ΤΑΣ ΕΣΤΡΙΝΑΣ ΗΜΩΝ ΕΥΧΑΣ ΠΡΟΣΔΕ ἄε etc., τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς etc.), et 297^v . . . ἡ τὸ παρὸν βιβλίον . . . καὶ ἀκράντου οἰχο . . . ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας θικοῦ τῆς πα . . . etc.

680.

Iohannis Chrysostomi in Iohannem homiliae XLVII–LXXXVIII (M. 59, 261–482).

Membran. cm. 32 × 25; ff. 220 (1–5. 219. 20 suppl. s. XV); s. X. Membrana in fine codicis custodiae loco posita continet excerpta ex Prisciano: 'ut ebibo, educo, ergo [sic]— tria quando post vocalem' (p. 51sq. Hertz), 'natura longam — bona oratione respondit' (p. 53, 1–54, 4); in membrana ante codicem: 'Contulit Fr. Georgius Antonius Vespuccius anno 1499' etc.

188 682. (N)

1 Basilii Magni homiliae (M. 29, 209–385. 30, 81. 29, 388–493. 30, 104. 31, 197. 261. 277. 217. 237. 329. 353. 1437. 304. 525. 540. 1457. 444. 589. 600. 164. 185. 1508. 464. 472. 1429 [usque ad v. προσηγορία καὶ ὁμοιώσει p. 1436, 1]. 1488. 424. 385. 564. 484. 489. 508) 377^v epistolae XLVI. XLV. II 392 constitutiones asceticae (31, 1321–1428, sed numero et ordine capitum differunt ab editis; triginta sunt in cod.) 437 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀποταγῆς etc. (31, 869–81) 443 de renuntiatiōne saeculi etc. (31, 625–48).

Membran. cm. 31 × 20; ff. 453 (255–82 suppl. s. XIV); s. X. In fine 453^v τὸ παρὸν βιβλίον ἐστὶν τοῦ κυροῦ νικολάου τοῦ χρυσολογοῦ μὴνι ἀγνοῦστω ἰνδ. ι', et al. m. infra πάντων (?) τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτωλότερος κοσμῶς καὶ ἀχρεῖος; rurs. al. m. μνηστ* καὶ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης τοῦ θεοῦ ἀννης ἐπερ . . . ἀμαρτιῶν αὐτῆς τῆς καλουμένης πατζάνης (?). In custodiae foliis actus notarii florentini ('Ego Iohannes Iuncte quondam Antonii de Monete vectulino provincie vallianebule destitutus Florentiae' etc.).

683. (N)

1 Cyrilli Alex. thesaurus de trinitate (M. 75, 9–617 κατὰ τὴν τινῶν ἀβουλίαν, desunt testimonia p. 617 et index p. 13–21), 156 de fide orthodoxa (76, 296–312 ζωοποιός ὡς θεός, ἀνάθεμα ἔστω, sine explanationibus), 159 glaphyrorum in genesim, exodum etc. (69, 13–677; sed deest particula Περί τῶν διὰ Μωσέως etc. p. 465–85).

Chartac. cm. 29,8 × 22,3; ff. 325 (157sq. vacua); s. XIV (156 al. m.).

684. (N)

1 excerpta de deo, caelo, angelis etc. (ex Ioh. Damasc., Greg. Nyss., Ioh. Chrysost., Clemente, Epiphanio, Anastasio, Basilio Magno etc.) 65 Ioh. Chrysost. in princip. ieiunii (Αγάποιτη · πάλιν ἡ ἀγία etc.) et (73) de iuramento et

periurio (*Ακούσατε ἀδελφεῖ · τοῦ προφίτου* etc.) 75^v Ephraemi de iis quae post crucem etc. (III 247 Assem.) et eiusdem interrogationes etc. (II 377) 83^v narratio de sanctis imaginibus (cf. Conv. Soppr. 9 f. 19) 87^v Ioh. Chrysost. homiliae (M. 50, 815. 791—96. 63, 817—22. 61, 715—20. 59, 527—32. 525 [sed longe amplior quam ap. M.]) 108 *τοῦ χρυσοστόμου ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου εἰς ὅπερ ὁ νόμικὸς δόλιως ἠρώτισεν* (*Πρὸ πάντων τῶν στείχων ἡ θέσης* etc.) 109^v Epiphani in sepult. div. corp. (II 259 ed. a. 1682) 115^v Ioh. Chrys. in S. Pascha (M. 52, 765—72) 120^v quaestiones anepigr. (*Ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐνερήσκομεν πρὸ τοῦ φθάσαι — μεταλαμβάνοντες*) 126 excerpta ex Symeone iuniore (*θεὸς τοῖς μὲν σωματικῶς — εἰς θεὸν ἐλπίδα*, non concordant cum ed. M. 120, 603sq.) 127 quaedam de baptisate 128^v vita Xenophontis Senatoris, Mariae eius coniugis et filiorum Iohannis et Arcadii (*Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ξενοφῶν — τὴν κέλευσίν · πατερ*) 131 Neophyti presbyt. interpretatio psalterii et cant. (*Ἀποθεν μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς — βρωμάτων οὐχ εἰδονής*) 144 Amphilochii de virtute (v. Vitelli infra l.) 183 quaedam *περὶ ἀγαθῆς πολιτείας* (*Πάντων τῶν ἀγαθῶν κεφάλαιον — καὶ ἀπο δέχεται*), tum Ephraemi quod non debet christianus mortem timere (*εἰς θάνατος · ἡ ἀμαρτία* etc.; cf. M. 64, 1345 [inter spur. Ioh. Chrysost. M. 64, 1345]) 168^v *Ἐἶπεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθανάσιος — χάριτος* 169 Paphnutii vita Onuphrii (Acta Sanctor. XXII Iul.) 179^v Amphilochii vita Basilii episc. Caesar. (p. 155 Combefis) 197^v martyrium Nicephori (p. 209 Ruinart.) 199^v Ioh. Chrysost. (i. Ephraemi III 308 Assem.) in vanam vitam (cf. M. 64, 1382) et (202) in parab. de filio prodigo (59, 515) 207 martyrium quadraginta martyrum (= Conv. Soppr. 175 f. 302sq.) 210^v excerpta ex Palladio et Apophthegmatis Patrum (M. 34, 1007sq.; 65, 72sq.) 236 sermo de Maria quod vere ac proprie sine semine genuerit (*Οἱ τοῖς οὐ θεοτόκον · κατὰ ἀλήθειαν* etc.) 238^v versus septem de memoria mortis (*Τὸ γλυκοὶ πηκρὸ · νεκροφῶν βίον μέλη — τάφος ἐστὶν · κὰν θέλοις · κὰν μὴ θέλῃς*) 239 ascetica (de Isidoro scholastico, Constantino rege, Theognosto etc.), quae excipiunt versus septem (*Μὲ λήτοις τρόπον — καὶ φωτῆστικὸν · ὡ σὺ κηρίον βίον*) 241 Anastasii Sinaitae de fornicat. et confessione *κεφάλαιον* *υἱ* (*Ἡ τῶν σώματων ἐπηθνημία — ἐβαλαν αὐτὸ μετάνιαν οἱ ἀδελφοί*).

Chartac. cm. 29 × 22; ff. 241; a. 1385 (ωγ' = ,ζωγ') scripsit ex.^{um} aetatis annum agens hieromonachus mire indoctus Barlaam, cuius subscriptionem v. ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. VI.

685. (N)

Augustini de Trinitate libri XV a Max. Planude graece versi (ed. XV cc. 17—19 [= ff. 176—180 codicis] ap. M. 147, 1113sq.).

Chartac. cm. 28,8 × 19,8; ff. 187; s. XV. Cf. Fr. Ant. Zacchariae Iter ital. p. 54.

686. (olim Cosmae de Medicis)

Maximi prologus in Dionys. Areopag. (M. 4, 16—21), 3 indices et testimonia • Dionysio excerpta, 5^v notulae de dictione Dionys., 6 *ἐρμηνεία λέξεων* (ib. 23—28), 9^v *σχόλια*. *Ἰστέον ὡς τινες — κλέπτειν* (ib. 21 sq. quibus subicitur *ἐπειδὴ δέ — ἐφικτόν τῷ θεῷ*, ut in cod. Conv. Soppr. 202 ap. Vitelli, 'Coll. Fior.' t. XVII) 10 Dionys. Areopag. de caelesti hierarchia, de div. nominibus, de eccles. hierarchia, de mystica theologia, epistolae decem (M. 3, 1065—1117); praem. indicibus et epigrammatis 214 Polycratis epist. ad Victorem, Clementis Alex. et Philonis fragmenta ut in cod. laud.; in fine *Μέμνηται τούτων καὶ Εὐδῆβιος ὁ Παμφίλον — θεραπευτὰς ὀνομάζεσθαι* in marginibus scholia Maximi in Dionysii opera.

Membran. cm. 29,3 × 21; ff. 217 (82 rec.; 130^v vacuum); s. X. Mg. 217^v rec. *Ἰστέον ὅτι ὁ τὰ σχόλια ἐκθέμενος εἰς ταύτην τὴν πάντιμον καὶ ἱερὰν βίβλον τοῦ μακαρίου καὶ ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς Λιονισίου, ὁ μέγας Λιονόσιος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ὁ ἀπορητόρων.*

687. (N)

I [post interpretationem aliquot nominum hebraic. rec. (s. XIV) scriptam] Ioh. Chrysost. quaestiones in Matthaeum (cf. M. 64, 1337, 32) 83^v excerptum ex Eusebii quaest. II ad Marinum (M. 22, 940—44, 7 ab imo) 84 Isidori

Pelus. de Christi resurr. (ep. 212 ad Theognostum; M. 78, 652sq.) et de tribus diebus sepult. (ep. 114 ad Timoth.; p. 257—60) 85^v exc. ex Euseb. de sepulchro etc. (22, 952—56; differt ab ed.) 86^v Titi Bostrensis in Lucae evang. (Bibl. vet. patr. gr. [Par. 1624] II 762—836) 115 Ioh. Chrysost. quaestiones in Iohannem (cf. M. 64, 1411, 20).

Membran. cm. 28,3 × 20,1; ff. 173; a. 943 iussu Georgii episcopi Euripi scripsit Sisinnius, cuius subscriptionem v. ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. I.

191 688. (N)

1 index 2 Basilii Minimi epistula ad Constantinum imp. (M. 36, 1073), quam sequuntur brevia quaedam prolegomena rhetorica (ὁ λόγος ὁ κατὰ ἀποτάδην — καὶ εὐφραίνεσθαι παρακελευομένη), et 4^r scholia eiusdem in Gregorii Naz. oratt. XXVIII. XXIV. XV. XIV. XLI. XIII. XXX. XXXI. XXXIV, epist. CI et CII, oratt. XXXVI. XXVI. XXV. II. IX—XI. III. XVII. XVI. VII. VIII. XVIII. IV. V. XXXIII. XX. XIX; scholia in orationes IV. V. XXV. VII edita sunt M. 36, 1080—1204.

Membran. cm. 25,6 × 18,8; ff. 180 (179^v. 180 vacua); s. X. Initio scholiorum cuiusque orationis adscribitur nota critica 'ΑΝΤΕΒΛΗΘΗ'.

689. (N)

3 Gregorii Naz. oratio XLIII cum scholiis.

Membran. cm. 25,8 × 18,2; ff. 52 (1. 2. 52 custodiae loco); s. XI (35—45 al. man.). Varias lectiones ex alio libro desumptas appinxit Zenobius Acciaioli (cf. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. XVI), qui idem in custodiae folia varia graece et latine coniecit (2^v fragm. orationis Iohannis Mauropi Euchaitarum metropolitae [cf. M. 29, cccxc]: Γρηγορίου δὲ τοῦ σοφοῦ περὶ ἄλλοις — καθάπερ πρὸς κανόνα τινὰ καὶ διαβήτην ἐξακριβοῦμενα: Ταῦτα ὑπερκείμενα λέγει Ἰωάννης ὁ μητροπολίτης Εὐχαιτῶν ἐν τῷ συγγραφέντι αὐτῷ λόγῳ εἰς ἐγκώμιον Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦδε τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου), et notulam 52^r: 'Declaratio loci qui est in hac oratione ad chartas 34. Sumpta ex Gregorio quodam qui vitam scribit s. gregorii nazianzeni quam contigit me legere in volumine mihi commodato ab abbatis florentina (sc. Conv. Soppr. 177) in quo post multas orationes Gregorii nazianzeni est vita ipsius de qua haec tibi lector ego fr. Zenobius descripsi cum hanc ipsam funebrem orationem enarrarem', quam excipiunt scholia duo ad ἐπεγένετο κτλ. M. 36, 572, 1 (γρηγόριος συγγραφεὺς · ὁ μὲν οὖν Βασίλειος — διλογίας 35, 268, 6 ab imo — 272, 2) et ad οἱ δεινὸν ποιησάμενοι 36, 533 extr. (Γρηγόριος ὁ συγγραφεὺς · τῆς ἀρειανῆς αἰρέσεως ἐπικλ. τ. ἐκκλ. [35, 273, 8 ab imo] ἐδόθη παραρησία τοῖς ἀσθενοῦσι ποιῆσαι — λήθην ἐμπούσας περὶ ἀρρωστίας).

690.

1 Eusebii animadv. in Philostr. comment. de Apollonio Tyan. (M. 22, 796sq., liber c. Hieroclem) 23 Athenagorae de resurr. (ib. 6, 973—1024) 41^v Iustini coh. ad Graecos (ib. 241—312) 81^v Μῦθος. Σκόλαξ ὀδοιπόρου τινός etc. (Vitelli in 'Mus. it. di ant. class.' III 311sq.).

Membran. cm. 25 × 15,7; ff. 81; s. XV. Omnia codicis folia abrasa continent Propertii elegiarum fragmenta; 65—81 nova scriptura vacua sunt.

692.

1 Gregorii Nysseni in canticum canticorum (M. 44, 756—1120) 89 Basilii Magni homiliae (M. 29, 209. 31, 197. 29, 249. 264. 460. 469. 31, 185. 164. 386. 329 [des. τὴν διὰ τῆς p. 348, 20]) 157 fragmentum de baptismo (? οὐσίας καὶ φύσεως τοῦ πατρὸς καὶ τοῦτο δηλοῦται ἐν τῷ λέγειν υἱός μου, ἦγονν ὁμοῖος ἐμοὶ — ὥς φησι ἱερόνυμος, ἵνα ὁρόμον ἐνός ἐνιαυτοῦ τελεῖ).

Chartac. cm. 22 × 15,4; ff. 158 (88 vacuum); s. XIV ex. a tribus librariis scriptus (a. 1—87, b. 89—156, c. 157sq.). Notula in cust. folio ἡμερὰ β' εἰστίηκει τοῦ μαίον μηνός · ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ τόπῳ λεγομένῳ ψα^{μμ} μετὰ τῶν οὐγγαράρων ἀναμεταξὺ κονπερτι καὶ τῆς τούρρης καὶ ἔλαβον τὸ νίκος οἱ ἡμέτεροι ἐν τῇ ἡμέρᾳ β' (= 1352). Ib. al. m. ἐμοὶ τῷ πατρίῳ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων etc. In custodiis foliis nonnulla graeca, alia italico-sicula graecis litteris scripta.

693. (N)

1 Gregorii Naz. oratt. I. XLV. XLIV. XLI. XV. XXIV. XIX. XXXVIII. XLIII. XXXIX. XL. XI. XXI. XLII. XIV. XVI 293 Mich. Pselli in canticum cantic. (M. 122, 540—661, omissis quae p. 540sq. Ex tribus sanctis Patri-

bus' inscripta sunt) 321^v ἐπιστολὴ κυρίου Λέοντος δεσπότη τοῦ φιλοσόφου
περὶ ἀσκητικῆς καταστάσεως πρὸς τινὰ μονάζοντα init. mut. (c. δ' Τὸ ἀγωνιστικὸν
εἰς ἄκραν ἐλάσαν — c. ρς' des. συγγνωμονῶν τὰ σφάλματα; cf. cod. Laur. 31, 37 ap.
Bandini II 115), commentario perpetuo instructa (Ἰσχυρὸν ἢ φιλία βιάζεσθαι —
τὰ παραπτώματα συγχωρούμενος etc.); adnot. scriptor mg. 322 λείπονσι ἐξ αὐτῆς
τῆς ἐπιστολῆς στίχοι ιβ', ἐκ δὲ τῶν τοιούτων κεφαλαίων κεφάλαια τρία, φθαρὲν ὡς
οἶμαι τὸ βιβλίον ἐκ πολυκαιρίας φθόνῳ τοῦ δαίμονος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὑπὸ ὕδατος · ἐγὼ
δ' ἐρῶν λίαν ταῦτα . . . . 338^v Gregorii Naz. ἀκροστιχίς πάντων τῶν πάντων
στοιχείων ἐκάστον ἰάμβον τελείαν παραίνεσιν ἔχοντος (M. 37, 908—910), ὃν ἡ ἐξή- 193
γησις τυγχάνει, Νικητὰ τοῦ καὶ Δαδ' δούλου χριστοῦ τοῦ φιλοσόφου (Comment.
Πάσης ἐργασίας καὶ λόγου — τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἰακώβ · αὐτῷ ἢ δόξα etc.)
340 τοῦ ἁγίου Μαξίμου, σύντομος εἰδησις ἀριθμητικῆς (Πᾶς ἀριθμὸς διαιρεῖται — τὴν
εἰς ε', καὶ πέντε: ~ ἡ Διοτίμα γυνὴ φιλόσοφος, ἡ διδάσκαλος τοῦ φιλοσόφου Σωκρά-
τους).

Chartac. cm. 20,5 × 14; ff. 340; s. XIV ex. scripsit, ut videtur, Damianus hieromonachus
qui 121^v et 122 in monocondyllo nomen profitetur: ταπεινὸς δαμιανὸς ἱερομόναχος. Notulam
habes 340^v: τέμα τέταχεν ἡ παρούσα πηξήδα γρηγορίου πάνν τε τοῦ θεολόγου etc. — ἀνδρέου
ταπεινοῦ τοῦ πάνν ἐλαχίστου. In custodiae folio theologica quaedam fragm.: φιλοσοφῆσαι. μικρὸ
λόγῳ τὰ μεγάλα σταθμώμενον — καὶ ἀθάνατον ὁρατὸν καὶ ποσούμενον, μέσον μεγέθους καὶ ταπεινότητος.

694. (olim Bernardi de Guicciardinis)

1 Ioh. Damasceni de fide orthodoxa usque ad v. οὐκ ἀκηκόαμεν (M. 94, 1028, 4;
omissis adiecticiis capitibus quae ap. M. occurrunt p. 845. 864sq. 900sq. 905.
909 [Εἰσι δὲ αἱ — κανόνες ιβ']. 1016) 83 τοῦ Σολομώντος cantio. canticorum
89 Ioh. Damasceni Logica inde a c. 4 (M. 94, 537sq.; de capitum ordine etc.
v. M. ib. 528, 19 ab imo), et 129 Πρόλογος τοῦ Δαμασκינוῦ etc. (ib. 521—25).

Chartac. cm. 21,1 × 14; ff. scripta 130 (+ 2 vacua); s. XV ex.

695. (N)

1 index et Photii de Athanasio (M. 25, COLXXVIII) 2 Athanasii varia (M. 25,
4. 96. 28, 440. 25, 537. 26, 12. 145. 521. 984. 25, 221. 26, 529. 608. 28, 81. 85.
26, 1049. 1132. 1093. 648 (inde a n. 8; des. p. 676). 28, 204 (inde a v. Τῶν μὲν
ἀνθρώπων κτλ., des. p. 208 n. 78). 27, 12. 28, 252. 29. 89. 1441. 1444. 26, 1072.
28, 169. 26, 796. 28, 96. 121. 26, 1085. 468. 624. 637 (des. p. 648, 13 ab imo; se-
quitur tamquam novus tractatus Περὶ δὲ οὗ γράφων ad finem p. 676). 25, 416.
480 (des. φρονούμεν καὶ γράφομεν p. 497 extr.). 644. 248 (des. τὰ τῶν αἰγυπτίων,
ἔστι τάδε p. 252, 17). 692 (des. προαίρεσιν ἐλέγχει p. 704, 25). 26, 681 (des. τοῦ- 194
τοις μόνοις p. 692, 20). 1165. 1168. 25, 524. 26, 1029. 28, 185.

Chartac. cm. 31,9 × 21,4; ff. 343 (202^v vacuum, sed nihil deest; M. 26, 656, 17); s. XIV. In
mg. exstant notulae (nonnullae manu, ut videtur, Angeli Politiani, cuius nomen occurrit 337.
341. 343).

696. (N)

1 Theodoret in psalmos (M. 80, 857—1997), passim cum scholiis 284^v catena
in XII cantica vet. et novi Testamenti.

Membran. cm. 31,1 × 23,6; ff. 315; s. XI.

697. (N)

Excerpta de Trinitate et S. Spiritus processione. Adferuntur testimonia vet. et
novi Testam.: tum Athanasii, Gregorii Nazianzeni, Cyrilli Hierosolymitani,
Gregorii Nysseni, Amphilochoii, Cyrilli Alexandrini, Theodoret, Synodi Oecu-
menicae IV^{ae} et V^{ae}, Gregorii Thaumaturgi, Basilii, Ioh. Chrysostomi, Epipha-
nii, Sophronii, Ephraemi, Caesarii, Maximi, Anastasii, cum recent. emendatio-
nibus.

Membran. cm. 31,5 × 21,3; ff. 101 (quorum ordo est pessime turbatus); saec. XV.

700. (49)

1 veteris Testamenti libri xx (Genesis—Esdras I et II, Neemias, Maccabaeorum
I—III) 414^v Iosephi Flavii de Maccabaeis (ed. Dindorf, a. 1847, II p. 392

—411) 427^v Esther, Iudith, Tobias (usque ad v. τὴν ἀπώλειαν Νινευή XIV, 15: reliqua legi nequeunt).

Chartae. cm. 21,7 × 30,8; ff. 450 (1sq. rec. suppleta; 143–163. 172–180. 188. 195sq. 200 sq. 204. 242 foede corrosa); saec. XIV.

704. (N)

Lectiones ex Apost. Actibus (usque ad f. 50) et Epistulis desumptae (12^v Τῇ ἁγία καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα. Πράξεις. Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην κτλ. I, 1 etc.); praemittitur σύνοψις καὶ ὑποτύπωσις ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθείας τὴν ἀρχὴν τῶν ἐμπερομένων ποιούσα 185^v Synaxarium.

Membran. cm. 27,3 × 21,2; ff. 217 (211–216 chart. rec. suppleta; 205 et 217 inverse a biblio- pego compacta; extrema rescripta), a duobus librariis exaratus (α 1–172; β 173sq.), cum notis musicis rubr. Exstant 164 notulae litteris copticis conscriptae; et 10^v m. rec. in mg.: ὁ θεὸς συγχωρεῖ τὸν πνευματικὸν τὸν κύριον μακάριον τὸν βοδενῆ· ὅπου με ἐπόλησεν τὸ ἀριστώτατον βιβλίον ἡρκουν· τὸν ἀπόστολον τὸ ὑπερμέλλῃ γλυκάζων. — καὶ ὁ θεὸς ἐλέησεν καὶ κατὰ βοδώσιν αὐτοῦ ἀμὴν. συμπεῖν θύτης . . reliqua recisa sunt.

706. (N)

Evangelium (Τῇ ἁγία . . . κυριακῇ . . . Ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην . ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος — τῷ κεφαλαίῳ ἐκείνῳ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς κτλ. Ioh. 21, 1).

Membran. cm. 23,6 × 19,7; ff. 182 (43^v. 64^v vacua); notis musicis rubr. instructus, saec. X. In mg. sup. 15^v nonnulla rudi calamo scripta leguntur, ubi nomina monachorum Nili et Demetri occurrunt.

708.

Psalterium et cantica.

Membran. cm. 21,8 × 14,1; ff. 134 (127–132. 133^v sq. vacua); saec. XV. Psalmi I–XLIV, 11 latina versione interlineari instructi sunt. M. rec. 132^v sq. litteras alphabeti et gr. declinationis exempla addidit.

725. (N)

Theodoret in vetus Testamentum (M. 80, 76–596) commentaria, quibus (praeter ff. 273^v–289^v = M. p. 485–527) aliorum Patrum commentariorum particulae intermiscuntur; praeterea in marginibus scholia, partim recentiora.

Membran. cm. 25,8 × 17,7; ff. 328; s. XI.

770. (N)

Georgii Choerobosci epimerismi in psalterium et cantica (p. 1–193, 13 Gaisf.); praemittuntur (f. 1–4) Prolegomena (Τὸ σχέδος ποίου μέρους λόγου ἐστίν; — οὐδὲν δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις).

Membran. rescriptus cm. 21,3 × 15,1; ff. 202; s. XIV in. Membranae pertinerunt ad Menologium uncialibus litteris scriptum (142^v μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀκριβὲς ἰωσήφ. 80^v γέννησις καὶ ἀσκήσις καὶ ἀθλήσις τοῦ ἁγίου μάρτυρος κλήμεντος etc.). Indices nonnulli mutili 202^v.

771. (N)

Georgii Choerobosci epimerismi in psalterium et cantica (p. 1–193, 13 Gaisf.).

Membran. cm. 14,3 × 11,6; ff. 278 (+ 4 initio et 6 in fine codicis, custodiae loco); s. XII. Recentiores notulae 60^v al.: κύριε βοήθει τὸν σὸν δούλον Νικόλαον sim.

787. (N)

1 Menologium cum Synaxario a m. Septembri ad m. Februarium 283 Ψηφηγορία τοῦ Πάσχα, tum methodus inveniendi τὰς ἡμερίας, cyclum solarem et lunarem, epactas, indictionem, τὸ βίσεκτον sim., τί ἐστὶν ὀλυμπιάς etc.

Membran. cm. 23,5 × 18; ff. 287; s. 1050 scripsit Sabas monachus (282^v τέλος σὺν θεῷ τῶν ἑξ' μηνῶν τοῦ συναξαρίου . ἐτελεύτησεν δὲ ἐν ἔτει . . . ἡμερῶν . . . σελήνης . . . κύκλος . . . γ' ἡλίου κύκλος . . . ζ' γραφὴν διὰ χειρὸν ἀχρεῖων σάβα μοναχοῦ ἁμαρτωλῶ καὶ ἐλαχίστου μονῆς τῆς ὑπεραγίας . . . θεοτόκου τοῦ καλαμίου . . . οἱ ἐντυγχάνοντες εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ . . . 286^v mg. inf. (partim recisa) m. rec. στίχοι· εἰς τὸν ἄγχιον· Βασίλειον· ~ λ' / ~ . (Λέοντος?) ≡ ἁμαρτωλοῦ ποιήμα· <Κρηπὶς φαλῶν> (σφάλισμα?) τοῖς ἀναξίοις μάλα· τὸ κατὰ τολμ' ὑπεραξίαν ἔφην ≡ χαμαὶ πεσοῦσαν οἶδα μεμπτέον· τοῖς ὀρθοῖν βαῖνοῦσιν χεῖρα διδόναι etc. Ceterum Sabas librarius post chronologica, de quibus v. supra, scripserat (286^v sq.) Μὴν Σεπτεμβρίου et spatiis relictis numeros dierum α'–λ', tum Μὴν Ὀκτωβρίου (def. cod. 287^v), et quaedam memorabilia appinxerat (velut κοίμησης· τ<σ> ἁδελφ<σ> μ<σ> χα<σ> μ<σ> α<σ> ἡμέρ<σ> α<σ> πέμπτ<σ> η<σ> ἡλδ<σ> α<σ> ὁ ἀρχι<σ> ἐπίσκοπος κύριος· ἡμερῶν· ὁ κυριώδης ἔτους ξα' (?) sim.

III.

Acquisti

197

4. (Castiglionensis)

4 Aristot. Politica 93^v epist. Philippi (Aristot. cod.) VIII^a, Alexandri I^a, Aristot. VI^a 95 Rhetorica ad Alexandrum.

Chartac. (membran. 1-10. 17-19. 28sq. 38 etc.) cm. 28,1 × 12,5; ff. 126 (94^v vac.); s. XV. Cf. Susemihl, Ar. Polit. ed. mai. (Lips. 1872), p. XXI.

37.

Excerpta varia ex Platone, Polybio, Xenophonte, Aeschilo, Euripide, Isocrate; et 118^v-121^r quaedam latina.

Chartac. cm. 15,6 × 10 (50-102: cm. 15 × 10); ff. scripta 138; s. XVI.

39.

1 tractatus de accentibus mutilus (θηλονκά, περισπῶνται — αἱ γενικαὶ παροξύνονται) 5 elenchus generum epistularium quorum exempla in codice collecta sunt 7 Βασιλείον ἐπιστολὴ πρὸς Εὐσέβιον ἐπίσκοπον Σαμοσάτων, scil., ut in cod. mg. adn., Gregorii Naz. epist. ad Nicobulum (LI M.; ap. Hercher Epistologr. gr. p. 15, 23-16, 21) 9^v ὁμοία τοῦ αὐτοῦ (Προσῆκει τὸν γράφειν ἐθέλοντα — ταῖς προγραφαῖς ἐπιστέλλοντες) sequuntur epistulae hoc ordine: 11 Ioh. Chrysost. CLV, 12 τοῦ θεολόγου sc. Greg. Nazianzeni Ὡς ἀληθῶς οὐδὲν τῆς ἀγάπης ἐρασμιώτερον — ὑπερεχόμενος, 13 Ioh. Chrysost. CLXXI, 14^v Δίονος Εὐσεβίου (Dionis Chrysost. [p. 786 Emper.] feruntur duae epist. ad Euseb.) ~ Καὶ ὁ λόγος εἰ μὴ τις — εὐχαῖς σου μὴ ἐλλείποις, 16 τοῦ Ψελλοῦ πρὸς πατριάρχην Ἀντιοχείας ~ Ἡ τῶν γραμματεφύρων — πεποιθότων εὐχαῖς, 17^v eiusdem ad eundem (CXLVI sec. Laur. 57, 40), 18^v τοῦ Βούρη ~ Εἰ καὶ τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς — ἡμῖν μὴ διαλέποις, 20 eiusdem Ὅσον Θεσσαλονικέων καὶ ἡμῶν — τοῖς ἰσοῖς ἀμειβόμεθα, 21^v eiusdem Μαθῶν σου τριπόδητε — χαρὰς ἀπείρου πληρώμεθα, 22^v Ioh. Chrysost. CXCv, 23. 24. 24^v eiusdem tres (Κινεῖ μὲν πρὸς τὸ γράφειν — δηλὰ ἡμῖν ποιήσης, Εἰ καὶ μὴ γραφῇ — μὴ λέγεις καὶ γράφεις, Ἡδὴ πλείστον παραγυέντος — νομισθείης. ἔρρωσο), 25^v πρὸς τὸν σοφώτατον Μανουηλίτην τοῦ Φιλαρέτου τοῦ γέροντος κυροῦ Δουκαίτου ~ Περί ἐμοῦ δ' οὐδέ τις σοὶ λόγος — σώζοιό μοι σοφώτατε καὶ λογιώτατε, 28. 28^v anepigraphoi duae (Οἶδεν ἄρα ποθοῦντων καὶ ποθουμένων — ἐρρώσθημέν τε καὶ ἐξωώθημεν (l. ἐξωώθ.). Τὸ γράμμα δεξάμενος τῆς σῆς οἰοῦντος — ἐκτείνεσθαι δεῖν κρίνων), 29^v Ioh. Chrysost. (ita mg. rubr.) Ἡ ἐπιστολὴ σου δεικνύει — πάτερ θαυμασιώτατε ἀδελφῶν, 30^v Theod. Studitae Nicephoro II 79 (M. 99 c. 1317) cum adn. in fine αὕτη μικρὸν ἔστι μεταποιημένη ἐκ τῆς προ αὐτῆς, 33 anepigr. Ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἐπιστολὴ — βασιλείας οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, 36 Th. Studitae Ἡδεῖας καὶ ποθεινᾶς ἡμῖν συλλαβὰς — σατανικῆς ἐπιρρείας καὶ ἐπιθέσεως, 38^v Basilii Magni CXXXIV usque ad διατεμπόμενοι (M. 32 c. 572), 39^v Pselli CLXXXII (sec. Laur. 57, 40), 43^v. 44 τοῦ Μαγίστρου duae (Ἐν πᾶσιν ἐκ θεοῦ — παντὸς λυπηροῦ συναντήματος, Τὸς εὐεργέτας τοῖς ὁμοίοις — ζῶσιν ἐγκαταλέγοιμι), 45. 46. 47. 49^v anepigraphoi quatuor (Πανιερώτατε μητροπολίτα — βίω παντὶ φυλακτήριον [cf. Conv. Soppr. 162 f. 7], <Ε>βουλόμην λίθους ἐξ Ἰνδῶν — παρ' ἀξίαν κατονομάζεσθαι, <Κ>αὶ προσθήσω ἐτι ἀπαξ — σώος αὐθις γένομαι, τοῦ αὐτοῦ ὁμοία πρὸς αὐτὸν ~ <Τ>ῆς κατὰ θεὸν προκειμένης — διηρκεῖ ὀφείλωμεν), 51. 51^v Pselli CLXXXIII. CXXXIII (sec. Laur. 57, 40), 53^v. 57. 58. 58^v. 59^v anepigraphoi quinque (<Ο>ὐκ οἶδα πότερον παρὰ τὴν ἐμὴν ἀτεχνίαν, <Ε>ὶ καὶ τολμικὸν ἀνδρὶ <Β>ασίλ. Magn. ep. CCLXXX), Παρὼν δ' εἶνα περιφανέστατε, <Π>ολλὰ δὴ μερημνῆσαι, Τραύματα μὲν φίλων ἀξιοπιστότερα, 60^v Photii I 4

(M. 102 c. 617–21), 65^v. 66^v. 68 anepigraphoi tres (*Ἡ ἀγάπη τὰ εαυτῆς οὐ ζητεῖ*, [ἀπαρνητικὴ mg. rubr.] *Μήτηρ ἐστὶ πολέμον διαβολή*, <Κ>αὶ τὰς δύο ἀκοὰς παρέχεις, 70^v Synesii [sic mg. rubr.] *Ἐσφάλην ὁμολογῶ* — *ἡμαρτηκέναι Χριστοῦ*, 71^v τοῦ θεολόγου sc. Greg. Naz. duae (*Δέδοκται μοι τόδε τὸ πρᾶγμα*, *Ἀνὴρ ἀσύμ-*
 199 *βουλος ἐν ἀπάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ*), 72^v. 73^v. 76. 79^v Basilii Magni LXII. CCCII. VI. V, 83 Photii LXXIV et VII (M. 102 c. 884 et 285), 83^v. 86^v. 91 Theod. Studitae II 144. 145. 110 (M. 99, 1452. 1453. 1369), 93^v Ioh. Chrysost. ad viduam (M. 48 c. 599–610), 103 τοῦ θεολόγου sc. Greg. Naz. *Αἰὼν ἡμᾶς ἡ ἀποβίω-*
σις τοῦ μακαρίου, 103^v ὁμοίᾳ τοῦ θεολόγου ~ *Θνητοὶ μὲν καὶ ἀπὸ θνητῶν*, 105 (Theophylacti) Bulgar. archiep. d. Michael Pantechno XXXI ed. Lami (M. 126 c. 552 sq.), 107 (mg. sup. 107^v rubr. τοῦ Βουλγαρίας ut in praeced. ep.) *πρὸς ἀδελφόν*
τοῦ Ψελλοῦ θανάτος ~ *Ὅτι μὲν ἀλγεῖς καὶ δάκνη τὴν ψυχὴν*, 108 (τοῦ Βουλγαρίας ut supra) *παραμυνητικὴ ἐν θλίψεσι διαφοροῖς καὶ ἀσθενείαις* ~ *Τὴν ἐπελθοῦσαν σοι παμπό-*
θητε, 109 (mg. sup. rubr. τοῦ Χρυσοστόμου) *Ἀλγεῖ μὲν καὶ φυτηκόμος τὸ δένδρον*, 111 Ioh. Chrysost. ad viduam iterum (sed in fine mutila et ab edita nonnihil diversa), 117 ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιερέως τοῦ τότε καιροῦ παρὰ τινος ἐπεναιτικῆ (sic) καὶ
διδασκαλικῆ ἐκπεμφθεῖσα πρὸς τὸν τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ κλῆρον (mg. inf. παρὰ τινος τῶν ἀρχιερέων ἦγον παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου) ~ *Ἡμεῖς δὲ θεοφιλέστατον χρι-*
στοῦ ποιμνιον, 122^v ἑτέρα ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου *παραινετικὴ ἐκ τῶν θείων γραφῶν ἐραδισθεῖσα* (l. ἐρανισθ.) *παρὰ τινος τῶν ἱερέων*
πρὸς μοναχὴν τινὰ καὶ ἐναρέτην γυναῖκα ~ *Ἐδεῖ μὲν ἡμᾶς δὲ κυρία καὶ πνευματικὴ*
ἀδελφή, 130 Th. Studitae *Ὅσον ἡμῖν δέσποτὰ μον θεϊότατε*, 134. 136^v anepigraphoi duae (*Ὁκητροὺς ἡμᾶς ποιεῖ* (Basil. Magn. ep. CLXXIII), <Τ>μᾶσθω πρῶτον ἐν
 ἔργοις) 137^v titulus Agapeti Schedae regiae in monocondylio descriptus (mg. sup. ὡ χριστὲ βοήθει τῷ σῶ δούλῳ Νικολάῳ), tum (138) Scheda regia usque
 ad c. III cum technologia cuique capiti subiecta, rursum (146) Schedae cc. I–XXXIX cum technologia, et (213) cc. I–XXXII.

Chartac. cm. 14,9 × 10,5; ff. 259; s. XVI scripserunt complures librarii (Nicolai nomen comparat 137^v).

40.

1 Plutarchi de musica 23 Porphyrii in Ptolem. harmon. usque ad c. IV extr. *τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα* (p. 265 Wallis).

Chartac. cm. 22 × 14,3; ff. 108; s. XVI.

200

41.

Demosthenis oratt. XVIII (praem. Libanii argum.) et LX.

Chartac. cm. 14,5 × 21,3; ff. 97; s. XV.

42.

1 Aristidis Quintiliani de musica I, usque ad verba σχήματα δ' αὐτῶν ποικίλα ἀπὸ τῶν διαστημάτων — (Meibom p. 17 lin. 18) 10 eiusd. de mus. II usque ad verba ἀρετὴν ὁμοιώσεως ἀντεχόμενοι (ib. 110 extr. sed nonnulla in medio ommissa videntur) 26 glossarium medicum graeco-barbarum 'ex bibl. Reg. Gall.' (inc. *κητηρέας ἐδράγαν* [sic]) 38 ἀποφθέγματα καὶ ἐρμηνείαι εἰς τοὺς δημῳδαίους λόγους 'ex Bibl. Reg. Gall.' (inc. καὶ κλέπτης καὶ σκληρός) 41 Θεωδωρίτου περὶ γραμμάτων (Τῶν γραμμάτων οὐ πάντα — κατὰ φυσικὴν ἐκφώνησιν); cf. cod. Paris. gr. 1270 f. 235 42 Eranii Philonis de diversa verborum significatione (Valckenaer, Ammon. p. 155–174) 48 Λιβόνιακτος ἐθνικοδιάλεκτοι (Οἱ Ἐβραεῖς τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν — Αἰγύπτιοι βοῶσιν); consentit plerumque cum edito Lesbonactis opusculo (p. 178, 8sq. Valck.), extrema concordant cum Choerobosco ap. Walz Rh. Gr. VIII 819, 5–820, 1. Ceterum cf. Leonis Allatii Symmicton libri decem etc. (ed. Romae Andreas Peschiullius a. 1658) p. 13 'Lesbonactis sive Libonactis Ethnicodialecti' etc. 52 Ἀδριανοῦ ῥήτορος (immo Iamblichi) ἐκ τοῦ περὶ προόδου τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως inde ab ἡγούνται (Walz, Rhet. Gr. I 531, 15–532, 25; vel post Hincii Polemonem p. 49, 20sq.; cf. Hercher, Erot. gr. II, LXVI sq. ed. Lips.) 54 Costantini Lascaris de nomine et verbo.

Chartac. cm. 21,6 × 15,4; ff. 69 (8^v. 9. 22^v–25. 29^v–37. 50^v–51. 53 vacua); scriptus s. XVI–XVII variis manibus, 48^v–50. 52 a Leone Allatio (52 Λέων ἔγραψεν).

43. (Castiglioneensis)

1 Aristot. de interpretatione 39 eiusdem tractatus latina interpretatio
 (Francisci Castiglioneensis?) 75 'Editio antiqua in dialecticam' sic (sc.
 [Apulei] liber *περὶ ἑρμηνείας*, quem novissime ed. A. Goldbacher in *Wiener Studien* VII 259—277).

Chartac. cm. 13,7 × 10,3; ff. 100; scripsit s. XV Franciscus Castiglioni (38 et 100: *Φράγκισκος ἐγραφε*).

47.

1 liturgia Ioh. Chrysost. et (32) Basilii Magni 74 *Τάξις γινόμενη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου*, item 76 *ὑποδιακόνου*, 78 *διακόνου*, 83 *πρεσβυτέρου*, 88 *μητροπολίτου ἢ ἐπισκόπου*.

Chartac. cm. 19,4 × 14,3; ff. 93 (29^v—31. 73 vacua); scripsit a. 1635 Theodosius (93^v *μνήσθητι τοῦ γράψαντος Θεοδοσίον μηδίας ταπεινοῦ, τοῦ μητροπολίτου: ἀχλὺς δὲ καταβρίω, κβ' . ἡμέρα, ε' . ἡδ. δ'*).

50. (Castiglioneensis)

1 Aeschinis vita et 2 Apollonii in Aeschinem enarratio 4 Oratio adv. Tim. (p. 80 n. 5 Schultz conc. cum eod. Conv. Soppr. 84) et de falsa legat., praemissis argum. 98 argum. orat. contra Ctesiph. usque ad verba *μᾶλλον εὐικός* p. 149 sq. Sch., quibus accedunt *ὅτι ἡδυνήθη νικῆσαι — καὶ μελέτης ἀφανοῦς* (p. 5 sq. Sch.), et 101 ipsa oratio 159^v Aeschinis epistulae I—XII.

Chartac. cm. 26,6 × 16,9; ff. 180 (97^v. 173^v—180 vacua); s. XV.

58. (Castiglioneensis)

1 Xenophontis Cyropaedia et (147^v) Anabasis.

Chartac. cm. 32 × 21,8; ff. 238; s. XV.

60. (Castiglioneensis)

Hesiodi Operum et Dierum vv. 1—60. 101—225. 294—436. 273—293. 77—100. 105. 226—244, cum Tzetzae commentario.

Chartac. cm. 31,1 × 21,9; ff. 28, quorum ordo valde perturbatus (folia complura interciderunt); s. XV.

63. (Flor. Bibl. S. Trinitatis)

Ioh. Philoponi comment. in Aristotelis de anima.

Chartac. cm. 32,7 × 23; ff. 311; s. XV.

64.

De hoc codice v. infra (*Supplenda*)

202

65. (Castiglioneensis)

Aristotelis Mechanica.

Chartac. cm. 30,1 × 20,9; ff. 16 (15^vsq. vacua); s. XV.

66. (Castiglioneensis)

Aristot. de sensu etc. usque ad v. *ὁρῶ καὶ* (c. 6 p. 446^b9).

Chartac. cm. 27,1 × 20,3; ff. 10; s. XV.

67. (Castiglioneensis)

Aristotelis de memoria et reminiscencia.

Chartac. cm. 29,4 × 21,7; ff. 10 (6sq. vacua); s. XV scriptus ab eodem librario qui cod. 66 exaravit.

68. (Castiglioneensis)

Aristotelis de generatione animalium libri V.

Chartac. cm. 30 × 22; ff. 88; s. XV scr. ead. manus quae cod. 65.

71. (Castiglionensis)

1^v πίναξ 2 Demosthenis orationes XVIII. LX. IV–XIV. XVI. XV. XVII. XXII. XII (inde a verbis *ὁμολογεῖτε καταπέμπετε* c. 13). XIII. XIV. XVI. XVII. XXI. XXIII. XXII. XXIV–XLV (usque ad v. *παρέδωκεν* c. 81); Libanii argumenta nonnullas praecedunt orationes, alias sequuntur.

Cm. 28,8 × 20,9; 1 membr. s. XIV, 2–114 chart. s. XV, 115–310 chartac. s. XIV, sc. duo codices in unum compacti, quorum alter paginarum numeros veteres adhuc servat 1–195 (= 115–309); in hoc autem ipso folia nonnulla exciderunt, ita ut orationes non omnes integrae legantur (ordo ita restituetur, signo † folia deperdita indicante: 115–119† 121† 120. 123† 122† 126. 128–133. 124. 125. 134–139† 127† 140–152† 153–211† 212–295. 304. 296–303. 305–310†). Manus recentior scripsit 122 et 123^v; vacua sunt 1^v. 114.

92. (Castiglionensis)

Lexicon graeco-latinum (*ἀβάκχευτος* 'imbacchatus' – *ὠχυρωμένος* 'vallatus').

Chartac. cm. 41,2 × 14,4; ff. 158; s. XV.

184. (Saibantianus 76, Gianfilippi 241)

1 Ὑπομνήματα καὶ ζητήματα εἰς τὸ Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς βιβλίον
 πρῶτον Νικολάου Κούρσουλα Ζακυνθίου (Ἀπορία τοῖς ἐξηγηταῖς οὐ μικρά — ῥαδίως
 τοῖς μικρὸν τι προσέχουσι), tum (103) in lib. II (Νῦν καὶ περὶ τῶν τεσσάρων στοι-
 χείων — καὶ ῥαδίως διαλυθήσονται).

Chartac. cm. 19,5 × 14; ff. 165 (97^v–102 vacua); s. XVI.

205 187. (Saibantianus? Gianfilippi 249)

Ocellus Lucanus de universi natura Ludovico Nogarola Comite Veronensi
 interprete, et (70) eiusdem Nogarolae epistula 'super viris illustribus genere
 Italis qui graece scripserunt'.

Chartac. cm. 22 × 15,6; ff. 89; scriptus 'XXI Novembr. MDLVII' ab ipso Nogarola (conc.
 cum edit. Venet. a. 1559).

236. (Saibantianus 39, Gianfilippi 307)

Euclidis elementorum ll. I–IX et Xⁱ initium usque ad v. ἄλογα καλεῖσθαι καὶ
 αἰ (III 2, 18 Heiberg).

Chartac. cm. 21 × 14; ff. 115; s. XIV.

274. (Saibantianus, Gianfilippi 393)

Libanii epistulae (Wolf) 223. 222. 211. 212. 214–216. 225. 228. 230. 237. 240.
 241. 243. 245. 247. 255. 259. 262–264. 270–272. 283. 316. 337. 345. 346. 1590.
 367. 374. 380. 388. 384. 394. 396–400. 402. 408. 415. 423. 424. 436 et 437 in
 unam confusae. 430. 439–441. 450. 452. 466. 467. 461. 239. 207. 8. 5. 9. 11–13.
 19. 21–23. 26. 27. 30. 33–35. 37. 41. 42. 59. 60. 64. 66–68. 70. 71. 73. 80–83.
 93. 95. 100–102. 104. 106. 107. 112. 114. 119. 122. 125. 132. 137. 143. 153–155.
 157. 183. 184. 191. 195. 197–199. 203. 224. 965. 1153. 1039. 1100. 1163–1165.
 1167. 1155. 1038. 1169. 1166. 1096. 48. 49. 61. 69. 72. 75. 87. 89. 133. 158. 159.
 163. 378. 379. 354. 358. 718. 580. 78. 1183. 227. 79. 1125. 1045. 491. 1054. 62.
 1088. 1215. 414. 1185. 449. 426. 429. 1099. 1044. 1202. 1186. 666. 884. 690. 175.
 385. 1189. 390. 375. 1184. 1197. 1191. 1193. 1194. 344. 1032 (usque ad v. ἀδικεῖν
 οἶμαι ἄλλως τε . . .).

Chartac. cm. 21 × 16; ff. 72; s. XV. Cf. R. Förster l. l. p. 899sqq.

998.

Laonici Chalcocondylae (χαλκοκανδύλου cod.) historiarum ll. IV–VI (Τῷ μὲν
 ὄν πρεσβυτέρῳ Θεοδώρῳ — τὴν πόλιν πειρώμενοι ἐξελεῖν M. 159, 208 C–320 A);
 sequuntur (64sqq.) excerpta ex libro IX (αὐτὸς δὲ τραπόμενος — τοὺς λιμένας
 206 ὡς εἰρηται 445 B–448 extr., et βασιλεὺς δὲ Ἀθήνας — τελευτή οὕτως ἐσχε
 476 B–C).

Chartac. cm. 20,6 × 14; ff. 66 (+ vacua in princ. 10, in fine 12); s. XV ex.

1144. (ex bibl. Caroli Millon)

1 Pindari Olymp., Pyth., Nem. I–III

131 Lycophronis Alexandra.

Chartac. cm. 24 × 17; ff. 180 (129^vsq. vacua); s. XV. In custodiae folio: Ἐμοῦ τοῦ Βαλ-
 τασαροῦ τοῦ Μελιβακίου 'Mei Baltasaris Meliavacciae'. Codicem descripsit et cum Christii edi-
 tione contulit Al. Cerrato in 'Riv. di Filol. class.' XVIII 213–221. — Fuit et hic codex olim
 Saibantianus, postea Villosioni, si Libro fides ap. Delisle p. 14 n. 3.

1244.

Ἰωάννου τοῦ Καματηροῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ Κανικλείου περὶ τῆς οὐρανίας τῶν ἀστέρων
 διαθέσεως etc. (ut in cod. Paris. gr. 2409).

Chartac. cm. 19,4 × 13,9; ff. scripta 33; s. XVI scripsit Angelus Vergetius (cf. Omont, *Fac-
 similes* etc. t. 2), cuius nomen man. rec. occurrit in custodiae folio: descripsisse videtur Ver-
 getius cod. Parisinum 2409, quem ipse exaraverat et correxerat. Cf. E. Miller in *Not. et extr. de
 mss.* XXIII 2 p. 51. Versus 3 est in nostro codice ἀναξ κράτιστε (non Μανουήλ) πορφυρόβλαστε κλάδε.

1283. (olim Collegii Mussipontani soc. Iesu)

1 Origenis in primi libri Regum cap. XXVIII (M. 12, 1012—28) 14 Eustathii Antiocheni contra Origenem de Engastrimytho (ib. 18, 613—73) 68 Gregorii Nysseni de Pythonissa (ib. 45, 108—13) 74 *Ἰσὺν τοῦ ἐνωτικοῦ (Ἀντοκράτορ καίσαρ Ζήνων — ἐπαινεθήσεσθε)*; Euagr. hist. eccl. III 14 (M. 86, 2620 C—2625 A).

Chartac. cm. 22,1 × 15,4; ff. 76; s. XVI. Cf. cod. Sarag. bibl. d. Pilar 1732 (Graux-Martin p. 218). Codex noster pervenit ad collegium Mussipontanum 'dono Domini Iacobi Dornonii apud Serenissimum Lotharingiae principem libellorum supplicum magistri'.

1439. (Saibantianus, ex bibl. Reinae)

Pollucis excerpta graec.-lat.: 1^v praefatio (Σὺν ἀγαθῇ τύχῃ καὶ εὐτυχῶς ἐπειδὴ ὁρῶ πολλοὺς ἐπιθυμοῦντας — διὰ βραχείων περὶ ὁμίλλας καθημερινῆς συνέγραφα δὲ 207 ὑποτεταγμένα εἰσὶ), 2^v exercitationes graeci sermonis quotidiani (πρὸ τοῦ ὁρθρου ἐργηρόρησα — ἵνα ἐκδράμω), 18 index capitum lexicis sequentis, 20 lexicon verborum in varias classes distrib. ('Ὀνόματα θεῶν 'Nomina deorum' | οἱ θεοὶ ἀθάνατοι 'dii immortales' — ἀσθμα -τος 'anhelitus').

Chartac. cm. 20,4 × 12,2; ff. 89; s. XV 'Marsilius Ficinus scribebat Florentie' (f. 50). Inscriptio est in cod. 'Vocabula excerpta ex Iulio Polydeuca graeca et latina', in catal. Saibant. ap. Förster p. 902 'Lexicon et interpretatio nominum'. Cf. codd. Montepessul. 306 et 143 ap. Omont, *Inventaire sommaire des mss. gr. des bibl. d. Départements in Cabinet historique* 1883 p. 202.

1440. (Saibantianus 66, ex bibl. Caroli Millon)

Callimachi Hymni.

Chartac. cm. 20,9 × 14,1; ff. 23; s. XV.

1441. (Saibantianus 69, ex bibl. Caroli Millon)

Plutarchi de animae generatione in Timaeo.

Chartac. cm. 21,3 × 14,3; ff. 18; s. XVI.

1442. (Saibantianus 64, ex bibl. Caroli Millon)

Zenobii proverbia.

Chartac. cm. 20,9 × 14,5; ff. 62; s. XVI. Codex descriptus est ex libro cuius folia confusa erant, nonnulla etiam perierant, ut notula indicat 55 mg. inf.

1443. (Saibantianus 68, ex bibl. Caroli Millon)

Orphei Argonautica.

Chartac. cm. 20,8 × 14,2; ff. 28 (+ 4 vacua); s. XV.

1444. (Saibantianus 72, ex bibl. Caroli Millon)

Διήγησις παναιξέρετος περὶ τοῦ θαυμαστοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου etc. (κφλ. α'. Ἡ γέννησις καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου — ἐμειράσκειαν τὰ βασίλεια τῆς γῆς ὅλλης καὶ ἐχωρίσθησαν εἰς ὅ βασιλεια τῆς γῆς ὅλλης ἀμὴν etc. δόξα σοι ὁ θεός. εἰς τὸν αὐτὸν 208 καὶ ὁμοιον τρόπον οἱ αὐτοὶ καὶ ἕτεροι ἔλεγον [τρώπων οἱ αὐτῇ sim. cod.]).

Chartac. cm. 21,2 × 15; ff. 189; scripsit a. 1521 Michael Cyriacopulos (189: '1521 δημεθ' 8 ἐτελιώθη ἡ παρούσα ἱστορία τοῦ ἀλεξάνδρου > διαχειρὸς ἐμοῦ μιχαὴλ κυριακοπλου > εὐχεσθαι καὶ μὴ καταράσθαι et in monocondyl. θεοδόσιος . . . .). Exstat huiusmodi historia lingua gr. vulg. conscripta etiam in codice Vindob. Theol. gr. 244 f. 26sq.; v. Nessel, Catal. p. 341. Vesselofskii librum inspicere non licuit.

1469. (olim Sebastiani Donati? Cf. Delisle p. 21 et n. 3)

Manuelis Chrysolorae (χρυσολογῶ) erotemata.

Membran. cm. 18,4 × 13; ff. 35; s. XV.

1549. (ex bibl. Caroli Millon)

1 Basilii et Gregorii dialogus de Ioh. Baptista (Γρηγόριος εἶπεν · Ζαχαρίας ὁ πατὴρ ἰωάννου — καὶ καταράσσεται εἰσὶν οἱ ἀπόστολοι) 8 Ioh. Chrysost. variae

interpretationes ex evangeliiis (Ἀνθρώπος τις κατέβαινεν — ἡ θάλασσα αἱ ἁμαρτίαι) 14 Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Κύπρου πῶς διαμεθμεῖ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου (Ἐσταυρώθη ὁ Κύριος ἡμῶν — καὶ τιμὴν πρὸς πάντας) 16^v Τοῦ ἁγίου Βασιλείου περὶ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (εἰπέ μοι τῇ Θεοτόκῃ ἐν ποίῳ χρόνῳ εὐηγγελίσσατο — λοῦία Κύριος ἔρχεται) 20 de antichristo versus politici vulgari sermone scripti (Κύριε παντοκράτορα φωστῆρ μεγάλε — ἀντήχρηστος να λέγονσι να τὸν αἱμαρτυροῦσι) 22 Παρηγορία πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κη Μαρίνου τοῦ Φαλιέρου πρὸς τινὰ ἄρχων βενεδίκων τάπολιν ἐν τῇ νῇ κρη (Ἀγαπημένοι μου ἀδελφαί γλυκῆτατό μου τέρη — εἰς χρόνον ἀγανάκτισοις καὶ χάσῳτην καὶ κείνη); cf. Legrand, *Bibl. gr. vulg.* II p. LXII.

Chartac. cm. 21,4 × 15,5; ff. 26 (18sq. vacua); s. XVI scripsit idem librarius (Mich. Cyriacopolus) qui codicem 1444 exaravit. In proclivi est idcirco conicere Saibantianum olim fuisse etiam hunc codicem, quem Saibantianis et Villosionianis ipse Librius adnumerabat; cf. ad cod. 1144.

209 1583. (olim O. Turnebi, ex bibl. Buheriana)

5 Theodori Gazae verborum coniugationes (Ῥῆμα ὀριστικὸν ἐνεργητικὸν κτλ.) 172 verba anomala secundum alphabetum disposita 189 de spiritibus ὀρθογραφία καλίστη 199 interrogationes grammatic. (Τύπτων ποίου μέρους λόγον ἔστιν; etc.) 200 de pronomibus 216^v varia orthographica (ἐκθλίψις ἔστιν — διφθογγον καταχρηστικῶς) 225^v de metris (Τὸ λαμβικὸν μέτρον ἐπιδέχεται πόδας ἑξ — τί τὸν τοσοῦτον ἀνδρικώτατοι χρόνον) 226 schemata metrorum.

Chartac. cm. 10,3 × 7; ff. 226 (1–3. 4^v. 188. 199^v. 216^r. 217^v–224^r. 225^r vacua); s. XV. Mg. f. 224^v 'Ex libris O. Turnebi'. 4^r 'Codex ms. Bibliothecae Buherianae F. 34. MDCCXXI'; cf. L. Delisle, *Le Cabinet des mss.* II 278sq.

1599.

1 Themistii paraphrasis in Arist. de anima lib. I–III 105 Timaei Locri de anima mundi et natura 113 Cleomedis de motu circulari corporum caelestium libri duo 153 Maximi Planudis Ψηφηγορία κατ' Ἰνδοῦς ἡ λεγομένη μεγάλη.

Chartac. cm. 24,2 × 16,4; ff. 175 (101^v–4. 107. 112. 151sq. vacua); s. XV (fort. XIV ff. 153–175). Foliolis insertis suppleta nonnulla inter 159. 160 et 163. 164. — In custodiae folio: 'ἔμου τοῦ βαλτάσαρος τοῦ μελιαβακκοῦ mei baltasaria meliavaccaae'.

1639. (Saibantianus 71, ex bibl. Caroli Millon)
Synesii de insomniis (schol. rubr. 9^v. 10^v mg.).

Chartac. cm. 21,5 × 14,2; ff. 15; s. XV. In custodiae folio picta est Πυθαγόρου ἀπτάχορδος λύρα.

1640. (Saibantianus, ex bibl. Caroli Millon)
Aeschinis or. c. Ctesiph. usque ad v. τάξις λιπών (c. 181).

Chartac. cm. 21,9 × 14; ff. 40; s. XV.

1641. (Saibantianus, ex bibl. Caroli Millon)
Ciceronis Somnium Scipionis Max. Planude interprete.

Chartac. cm. 20,9 × 14,2; ff. 6 (+ 2 vacua); s. XV.

210 1642. (Saibantianus, ex bibl. Caroli Millon)
Theodori Gazae de mensibus.

Chartac. cm. 20,9 × 13,9; ff. 22 (+ 2 vacua); s. XV.

1644. (Saibantianus 61 vel 62, ex bibl. Caroli Millon)
1 Κωνσταντίνου βασιλέως Τακτικά, περὶ ναυμαχίας, στρατηγημάτων καὶ πειρατικῆς: ~ ([A]φῆς δὲ εἴπομεν ταῦτα, ὅπάρτι ἵνα διαταξώμεθά σοι καὶ περὶ τῆς γινόμενης εἰς θάλασσαν μάχης — καὶ ταῦτα περὶ θαλασσομαχίας ἐν συντόμῳ εἰρήκαμεν: ~, 23 Ὑποθήκαι καὶ παραγγελεῖαι πρὸς τὸν στρατηγόν, αἷς προσέχειν ὀφείλει, ἐκ τῶν

ἀρχαίων συλλεγῆσαι, ἐν κεφαλαίοις, διακοσίοις καὶ εἴκοσιν: Ἀφοῦ πληρώσης στρα-
τηγὲ τὰς παραγγελίας—ὕπαικνε αὐτοῖς [hucusque concordat, verbis mutatis, cum
Leonis imp. Tactic. cc. XIX—XX in Meursii Opp. ed. Lami VI 826—904],
69^v Περὶ ἐκλογῆς πεζικῆς δυνάμεως καὶ στρατιωτῶν ἐπιμελείας: ~ Ἀρμόζει ἐκλέ-
ξασθαι πεζοὺς στρατιώτας ἀπὸ Ῥωμαίων καὶ Ἀρμενίων — καὶ παραλῦσαι αὐτήν:
~, 74^v Περὶ παραταγῆς τῶν καβαλαρίων etc. Αἱ δὲ καβαλαρικαὶ παραταγαὶ ὀφείλου-
σιν ἴσταςθαι ὀπισθεν τῶν πεζ. — οἷον μενάβλια καὶ κοντάρια, καὶ σκοντάρια: ~, 79^v
sequuntur alia capita CCXII—CCLI [ex. gr. CCXXXV Περὶ νυκτὸς πολέμου,
CCXL Περὶ τοῦ τοξεύειν ἐπιτηδείως καὶ ἰσχυρῶς, CCXXVII Τί δεῖ ποιεῖν τὸν στρα-
τιγὸν ὅταν μέλλῃ πρωτὶ γενέσθαι τὸν πόλεμον, etc.], quorum ultimum est [f. 118]
Εἰς τὸ κλέψαι κάστρον · στρατηγήματα παρὰ τὸν ἀρχαίων γεγονότα Ἑλλήνων,
Ῥωμαίων καὶ βαρβάρων: ~ Ὀφείλει τις ἐπιτηδεύσασθαι. ἵνα κρατήσῃ etc., tum 149
Περὶ ὁρύγματος, 150 Στρατήγημα Ἀντιόχων et Περὶ παρεμβολῆς, 151 Κλίσις δεξιᾶ ·
ἡ κλίσις ἀριστερᾶ · ἄλλο μεταβολή etc., 153^v Ἔστι μὲν τι ἐπαγωγή ἐν ταῖς πορείαις
καλουμένη etc. et in fine [154^v] ἰστέον δὲ ὅτι ἐξ πόδ^ο ~ [sc. πόδας] ποιοῦσιν ὁργυιὰν μίαν
— ὥστε ἔχειν τὸ μίλιον πόδας τετρακισχιλίων πεντακοσίων [cf. Hultsch, Metrol.
Script. I 201, 24 et prolegg. § 36], τῷ δὲ παντοδυνάμῳ Θεῷ κτέ.) 155 Κανόνες
παλλόμενοι εἰς πολεμίους καὶ ἡ^οχ^ο α̃ (Ὁ πάλαι Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ — καὶ παρέχοις νίκης
ἀήττητον τρόπαιον, εἰς δόξαν σου).

Chartac. cm. 22,1 × 15,6; ff. 155 (142. 155^v vacua; 141^v in strategem. ρλδ' notula mg. λείπει
ἕως ἐξήκοντα δύο στίχοι); s. XVI. Cf. cod. Bodl. Misc. 253 (Coxe p. 805 B—D), ex eadem biblio- 211
theca Saibantiana oriundus. Nostrum codicem scripserunt alternis duo librarii; alterius scrip-
tura primum comparet f. 57 (post p. 885, 23 Meurs. ed. Lami). Ad στρατηγήματα f. 118sq.
praeter cod. Laurentianum a Cozio (l. c.) laudatum cf. cod. Baroco. 131 f. 262sq. (Coxe
p. 221 C—D).

1705. (ex bibl. Ducis de Sussex)

Aegidii Menagii etymologicon linguae graecae.

Chartac. cm. 30,6 × 20,9 × 6,7; s. XVII, autographus. In custodiae folio: 'Les origines de la
langue Gréque recoeuillies par feu M. l'Abbé Ménage qui me les a données par son testament la
veille de sa mort arrivée le 27 Juillet 1692. Simon de Valhébert.'

1706.

Aeg. Menagii collectiones verborum ex variis linguae graecae dialectis secun-
dum regiones distributae.

Chartac. cm. 30,5 × 20,4 × 2,3; s. XVII, autographus.

1885. (Saibantianus 67)

Theognidis sententiae (vv. 1—1220).

Chartac. cm. 20,8 × 14,5; ff. 26; s. XV.

Appendix¹⁾

1. N.º 44 Acquisti. Serie prima.

1 Aristee ad Philocratem historia LXX interpretum (Ἀξιολόγων διηγήσεως — κομίζη τοῦ βουλήματος ἑπαθλον) 11^v Pentateuchi recensio (Τὰ ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ ἀναγεγραμμένα τεύχη — ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης . ἔχει τὸ δευτερονόμιον στίχους γρ') 14^v Theodoreti Prologus ad quaest. in locos diff. S. Scripturae (M. 80, 75) 15 Pentateuchus cum uberrima catena (sc. Procopii Gazaei, ut docuit nos Leopoldus Cohn) 311 Iesus Nave, Iudicum, Ruth, Regum I—IV, Paralip. I—III (sc. βίβλος γ' τῶν παραλειπομένων [357] est initium Esdrae apocr. Καὶ ἤγαγεν Ἰωσίας — προφωνηθῆναι [sic] c. VI, 6 Fritzsche p. 1—17), Esdrae I—III (l. I inde a v. Σισάνιος ὁ ἑπαρχος κτλ. c. VI, 6; βίβλιον γ'. Καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ χασηλεῦ — εἰς ἀγαθωσύνην est Neemias), Esther (v. Fritzsche p. xi), Judith, Maccabaeorum I—IV (sc. cum Flavii Iosephi qui fertur libro) et Tobiae libri (def. in v. οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς III, 15); omnes sine commentariis, sed comparent in ff. 311—320 scholia nonnulla critica et exegetica.

Membran. cm. 41,3 × 29,8; ff. 384 (14^v vacuum; 63—6. 155—8. 175—8. 283—6. 311—384 suppl. saec. XIII ex. vel XIV in.); s. X. Codicem e Liguria advectum Bibliothecae donavit Ferdinandus III M. D. Etr. die 3 Aug. a. 1798 curante A. M. Bandinio. Signatur n.º 52 in editione Holmesiana; cf. O. Fr. Fritzsche, Libri apocryphi vet. testam. gr. [Lips. 1871] p. ix etc.

213 2. Antinori 101 (B. 3. 246; olim 76)

7 Περὶ πάντων τῶν ἐδωδίων κατὰ ἀλφάβητον συγγραφὴν παρὰ Συμεὼν μαγίστρου Ἀντιόχου τοῦ Σήθ . καὶ δοθέν Μιχαὴλ βασιλεῖ τῷ Δούκα (ed. Langkavel p. 18—125, 15 et 126 [inde a tit. Περὶ δοίξης sic] — 140, 25). Capitum series eadem fere est quae in Langkavelii cod. B, sed exstant in nostro capita Περὶ καρναβαλίου et Περὶ μαλάχης et vacua sunt folia inter 37^r (δίψαν αὐτῶν p. 80, 3) et 40^r (φησὶ δὲ ὁ λογιώτατος p. 83, 20), praeter 38^v ubi breviter contracta occurrunt cc. Ὀστρακόδεμα, Ὀρτιγες sic, Ὀρνίθες, Πέπωνες, Πιστάκια, Πέρδικες, Περιοστερόπουλα, Πάγουροι 70^v Ἑρμηνεία τῆς φλεβοτομίας . ὅσαι φλέβες εἰσὶν ἐν τῷ σώματι τοῦ ἀνθρώπου (Ὁ ἀνθρώπος ἔχει φλέβας δύο — καὶ πρὸς ὕγειαν τῶν ταύτην ἐν καιρῷ προσφερομένων ἑαυτοῖς) 74 Περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου (Ὁ κόσμος οὗτος — καὶ ἕως γήρους sic ed. Ideler, Phys. et med. gr. minores I 303sq., quibus subicitur ἔχουσι δὲ καὶ ἰδίαν γνώμην . τὸ αἷμα ποιεῖ τὸν ἀνθρώπον ὄλον καλόν — ταχέως πολιᾶς ἐκβάλλοντα) 75^v Περὶ συλλήψεως ἀνθρώπου (Νόμος μὲν πάντα κρατῶν — μόνος δὲ ὁ ἀντίχειρ δύο Ideler I 294—96, quibus subicitur εἰσὶ δὲ καὶ σησαμοειδῆ λαγόνων ὅστέα δύο — κεῖται δὲ ἐν τοῖς εὐωνύμοις μέρεσιν ὁ στόμαχος et [78] Τὰ ἔντερα ἔχουσι χιτῶνας δ' — ὁ δὲ ἐνδοθεν σαρκώδης) 78^v Περὶ βίου ἐκάστης ὥρας (Καλῶς ἔχει καὶ πρὸς τὰς ὥρας ἀφορῶντας διατᾶσθαι — διαλλάσσουσι τὰς κρᾶσεις τῶν ὡρῶν) 79 Κανὼν περὶ οὐρῶν πονηθεῖς παρὰ τοῦ φιλοσοφώτατου καὶ τιμιωτάτου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βλεμίδου καὶ στιχαρὰ προσόμοια . ἦχος πρῶτος . πρὸς τὸ τῶν οὐρανίων ταγμάτων (Τῶν ἀσθενῶν ὑελία — τὸ βορβορῶδες καὶ ὄζον ὡσαύτως θάνατον ἰσθι, sc. Max. Planudes ap. Ideler II 318—322) 82^v Ἐτι περὶ οὐρῶν διαγνωστικά (Ἐὰν ἡ τὸ ὑέλιον τοῦ ἀρρώστου ἐρυθρόν πολλὰ, φαγέτω γογγυλίαν ἐξ ἐλαίου — καὶ τοῦτο θανάσιμον ἐστὶ καὶ ἀπόταξον αὐτόν) 83^v Περὶ σφιγμῶν sic (sunt n.ⁱ 25—28 tractatus Mercurio tributi Ideler II 256, sed post n. 25 inserit noster Κράτησον τὸν σφιγμόν, καὶ εἰ μὲν ῥίπτει ὄλον ἔξω ἀραιὰ, ἕως ἡμέρας τρεῖς ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτοῦ) 84 [praem. Σημεῖα ζωῆς: Εἰς νήπιον σφιγμόν οὐ δύνασαι νοῆσαι εἰ ζήσεται ἢ οὐ ζήσεται] Προγνωστικά σημεῖα περὶ ζωῆς καὶ θανάτου (Ἐἴχρουν πρόσωπον καὶ

¹⁾ Appendicis codices descripsit Henricus Rostagno.

αἱ ἐν αὐτῷ αἰσθήσεις — ὡς διαχώρημα γένηται) 84^v Ἐπίταγμα τοῦ Πορφυρογεν-
νήτου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου ἐπίτομον περὶ τροφῶν (prae-fationem ad Con-
stantinum Καὶ τοῦτο τῆς σῆς ἔργον προνοίας — καὶ λεπτόνουσαν sequuntur capita
de Alimentis I—XXV ed. Ideler II 257—268, 29); cf. Daremberg, *Not. et Extraits
des mss. médicaux*, p. 153 92^v Ὅπως δεῖ τὰς φλεβοτομίας ποιεῖν (Τὰς φλεβο-
τομίας — ξυλλέγεσθαι); cf. Daremberg p. 166 93 *Περὶ πυρετῶν* (Οἱ πλείστοι τῶν
πυρετῶν — κακουργῆται ὁ ἄνθρωπος) 93^v <Περὶ τῆς κατὰ τὰς δ' ὥρας διαίτης>
Περὶ διαίτης χειμῶνος. Τοὺς ἰδιώτας ὥδε χρη — τοὺς δὲ στρυφνοὺς τοῦναντίον. Non
concordat cum cod. Laur. 75, 19 (Bandini III, 167) vel Ideler II 198 95 *Περὶ*
δυσκοιλιῶν (Ὁκόσοισι δὲ ἀνεπιτήδεϊον ἀπεμέειν τὰ σιτία — εἴτε μεταπίπτει εἰς ἕτερον
ἢ νοῦσον) 95^v Τοὺς τραυματίας λιμοκτονεῖν — πρὸς δὲ τὴν διαχώρησιν, οὗ
97^v Τῶν σιτίων καὶ τῶν ποτίων ἃ προσφορώτατα — καὶ τὴν διαχώρησιν διὰ τοῦτο
ταχεῖαν παρέχει 99^v de alimentis per singulas anni tempestates (Τὸν μὲν
ἐνιαυτὸν εἰς τέσσαρα μέρη διαιροῦσιν — πλὴν εἴ τι μικρὰν ἡδονῆς παρέχειν εἴνεκα)
101 Πῶς γίνεται ὁ πυρετός (Πυρετός δὲ ἀπὸ τῶνδε γίνεται · ὀκότεν — ἐλάχιστα δὲ ἀπὸ
τούτων) 101^v Ὅπως γίνεται τὸ ῥίγος (Τὸ δὲ ῥίγος ἐν τῇσι νοῦσοισι — τοῦ αἵματος
μετὰ ῥίγος) 102 Ὅπως γίνεται ὁ ἰδρῶς (Ὁ ἰδρῶς δὲ γίνεται διὰ τὸδε · ὀκόσαι —
ἀπαλλάσσονται τῶν νοσημάτων) 102^v Πῶς γίνεται φρενίτης (Φρενίτης δὲ ὥδε
ἔχει · τὸ αἷμα — πληρούμενον ψύχεται) 103 Κριθεῖ φύσει μὲν ὑγρὸν καὶ ξηρὸν —
ὑγραίνει δὲ καὶ καλεῖ διὰ τὸ λιπαρὸν καὶ πῖον · κνίκος διαχωρεῖ 105 *Περὶ* δὲ ζώων
τῶν ἐσθιομένων, ὥδε χρη γινώσκειν: Βόεια κρέα ἰσχυρὰ — ὀκόσα ἐν ἐλεσι διατίθεται ἢ
ἐν ὕδασι πάντα ὑγρά 106 quaedam de aqua, vino, aceto etc. (ὕδωρ ψυκτικόν,
οἶνος θερμὸν — ὑπάγει δὲ στι γλυκύ) 106^v Ἱπποκράτους περὶ διαίτης γυναικῶν
(Τὰς γυναικας ὥδε χρη — τὰς σκιατραφίας) ib. *Περὶ διαίτης νηπίων* (Τὰ δὲ
παιδιά χρη — γίνηται καὶ εὐχρωστέρα) ib. *Περὶ δυσκοιλιῶν καὶ δυσμετῶν* (est
fragm. ex iis quae f. 95 leguntur) 113^v, praem. indice (107sq.), (Theo-
phanis Nonni) de curatione morborum (sunt autem in codice CCC capita);
cf. Laur. 7, 19 (Bandini I 265 § 25) et Bernardi edit. (p. 4—366) 193 medica- 215
menta varia (primum Πρὸς τὸ γεννᾶν ταχέως γυναῖκα, ultimum Οἰνόγαρον καθαρ-
τικόν, quod des. v. καθαίρει τὸν μελαγχολικὸν χυμόν. Sequitur rubr. 218 Τῷ δὲ
θεῷ ἡμῶν εἴη δόξα etc. Μανονήλ ὁ Ἀτράτης) 218^v Τὰ ἀντιβαλλόμενα alpha-
betice; desunt litt. μ-χ (Ἀντὶ ἀμυγδαλῶν πικρῶν, ἀψίνθιον — ἀντὶ ὠκίμοειδους,
ἡδόσομον ἄγριον) 220 Ἀλόη · σαπέρ · κινάμωμον · τερσινή — ἀνακάρδιον · πα-
λατήρ 221 curationes variae (εἰς ἀναβώλιμα ῥευματισμοῦ. Ξανθὴν ἀλόην κτλ.),
ex. gr. 222 Ἱατρικὸν Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ · ἱατρεῖαι διάφοροι · (Πρὸς πόνον
κεφαλῆς. Κάραμον κοπάνισον, καὶ ποίησον αὐτὸ ὡς ἄλευρον κτλ.), 230 Ζουλάπιν
ἡπατικὸν ἐκφράττον τε καὶ καθαίρον. Ῥίζας σελίνων κτλ., 234 Σκευασία ἢ τετραφάρ-
μακος, σκευασία ἢ πεντάθετος, σκευασία ἢ ἰση 234^v excerpta recent. de men-
suris et ponderibus (Ἡ λίτρα ἔχει οὐγγίας ιβ' · ἡ οὐγγία — τῆς χρυσαφικῆς λίτρας
ς' γ') 235 *Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν ἄττικῶν καὶ σημείων* (Ἐπειδὴ καὶ τῶν
μέτρων καὶ σταθμῶν etc. cfr. cod. Reginens. gr. 172 f. 229^v, Stevenson p. 116),
ib. *Περὶ ξέστου*, 235^v *Περὶ ῥάβδων κόγχης καὶ κογχίμου etc.*, 236 *Σημεῖα ἱατρικὰ*
σταθμῶν καὶ μέτρων 236^v Τοῦ Διοσκορίδους, περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν (fere
eadem, quae apud Hultsch p. 240, 1—241, 4. 242, 12—244, 8). Sequuntur in
cod. (237^v) δύο δὲ εἰσι διώβολον — ὀξυβαφον δηλοῖ · ξ^ο, ib. *Περὶ σταθμῶν καὶ ὀβολῶν*
(Ἄλλω τρόπῳ περὶ σταθμοῦ — προσαγορεύουσιν), ib. Ἡ Ἀλεξανδρίνη μνᾶ ἔχει —
ἀκολουθοῦντας ἐκείνοις, 238 Ὁ Ἰταλικὸς χοῦς — τὸ δὲ κο^{xx} γράμμ^τ ἔχει γ'. δ γίνεται
Σ', 239 Τὰ ἐν τοῖς ἀντιδότοις τοῦ βασιλικοῦ καρβύου τὸ μέγεθος — τὸ δὲ δ^ο, γοβ^τ,
ib. Τοῦ δε οἶνου τὸ κεράμιον — ὁ θερμός κ', ας'' 240 Ἡλιοδώρον περὶ μέτρων
<καὶ> σταθμῶν (Ἡ μνᾶ γρ^α γράμμα — γρ, λ ὀβολοῦς ξε') 241^v *Περὶ ἐπισημασιῶν* (Μηνὶ
μαρτίῳ ιθ' καὶ κγ' etc. Εἰς τὰς τοσαύτας ἡμέρας — κινεῖν εἰς τὰς τοιαύτας ἡμέρας.)
242 *Περὶ τῶν ἡμερῶν* [in cod. tachygr. scriptum] τῆς σελήνης (Ἡμέρα α' τῆς
σελήνης, Ἀδὰμ ἐπλάσθη — ἡμέρα λ' τῆς σελήνης Σαμουήλ ἐγεννήθη ὁ προφήτης — ὁ
νοσῶν τάχιον ὑγιαίνει) 245 Pauli Aeginetae caput XXV ex lib. VII inscrip-
tum ex Galeno de succedaneis (ut in cod. Laur. 74, 23 ap. Bandini III, 127 § II, 216
at des. ἀντὶ ὠκίμοειδους, ἡδόσομ, ἄγριον; cfr. Galen. XIX 722—47 K.) 253 Χυ-
μοὶ δ' · αἷμα · χολή ξανθή · μέλαινα · καὶ φλέγμα. Τὰ καθαίροντα τὸ αἷμα ταῦτα εἰσὶ
etc. — συνάγεται τὸ τοιοῦτον γάλα, πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου 256 Ἀντιδότος
λίθων θριπτική (Ἀλθέας σπερ^κ — τυχοδαίμονος κεκανμένον) 256^v Ἀντιδότος

- αἰγυπτιακή . τοῦ Τρισευαγγέλιου Ἑρμοῦ (Πρὸς ποδαλγικούς · πάννυ πεπειραμένη — καὶ ἂν οὕτως ποιῇ, οὐκ ἀποτυγχάνει) 261 Πράξεις ὠφέλιμαί πάντῃ εἰς ὅποιαν δῆτινα ὑπόθεσιν (Περὶ φθειριάσεως κεφαλῆς. Σταφίδαν ἀγρίαν — εἰ δὲ συμβῇ αὐτοῖς λύσις γαστρὸς, δεῖ τοῦ πίνειν τὸ ζουλα^α. Commemorantur 265^v Iudaeus quidam, 272^v Iudaeus Beniamin, 273^v Andromachus, Paulus, alii) 284 Πτελέα (Πτελέας τοῖς φύλλοις etc.), Πτέρεις (Πτέρεως εἴζα etc.), Περὶ ῥητίνων (Ῥητίναι πᾶσαι — εἰς τὰ ἐσώδη μαλάγματα) 285 Περὶ τῶν ἰοβόλων θηρίων καὶ ποίους τόπους παραφυλακτέον (prooem. Προεκθέσθαι βουλόμενος καὶ περὶ τῶν ἰοβόλων θηρίων λόγον, ἀναγκαῖον — τὰς τῶν ἰοβόλων ζώων διαφορὰς. Tum: Τῶν ἰοβόλων ζώων τὰ μὲν ἔστι χερσαῖα — τῶν ὄψεων, καὶ ἰοβόλων θηρίων καὶ σκορπίων) 323 Alexandri Tralliani Περὶ ἐλμίνθων (Ideler I 305—311) 327^v Παύλου πρὸς ἐλμίνθας (Πρόσταξον εἰ μὲν ἔστιν ἀπορία etc.), tum alia 328^v Ἐκ τοῦ Παύλου, aliaque anon. 328^v Ἀλεξάνδρου περὶ βουλίμων (Ἡ βούλιμος παντελής ἔστιν ἀνορεξία etc.), tum (329) Περὶ ἐκλύτου στομάχου etc., et περὶ ἀνορεξίας (des. ἡ τῇ ἀθανασίᾳ, κατὰ τῶν ἔξωθεν) 329^v Λέοντος ἱατροῦ πιττάκιν σταλὲν ἀπὸ Θεσσαλονίκης Νικηφόρου καίσαρι δεσπότῃ τῷ Μελισσηνῷ πρὸς ἱατρον Θεόδωρον περὶ κυνάγκης νόσου καὶ τοὺς ἱατροὺς Βερροίας τί ὀφείλουσιν χάριν σωτηρίας προσάγειν αὐτῷ μηνὶ δεκεβρίῳ εἰς τὴν κη' ἰνδ. 8^{ης} (Ἐὰν ὑπάρχῃ τὸ νόσημα etc. et alia de eodem morbo = Galeno et Hippocrate) 332^v Ἀλεξάνδρου θεραπεία τῆς κυνώδους ὀρέξεως (Εἰ δὲ ἐκ θερμότητος etc.) ib. Περὶ βουλίμων (Ἡ βούλιμος καλούμενος μέγας etc.) 332^v Ἀλεξάνδρου λόγος περὶ ἀνορεξίας (Εἰδέναι δὴ δεῖ ὡς etc.), tum curationes variae (e quibus 336^v Περὶ ἀντιδότων στομαχικῶν, τροχίσκος ὁ τῶν Ἀμαζόνων etc., et Περὶ ἐμπνευματώσεως γαστρὸς Κωνσταντίνου αὐτοκράτορος, 338^v Ἀλεξάνδρου φάρμακον τὸ Γαλήνιον, 338^v eiusd. ἐπίδημα ὁδόνης στομάχου et χρίσμα στομάχου καὶ ἀλειμμα πρὸς ψυχρὰν δυσκρασίαν τοῦ Πορφυρογεννήτου, 339 εἰς κοιλιοστόμαχον Παύλου, 339^v Παύλου περὶ λυγμοῦ, 340 πρὸς τὸ ποιῆσαι ὄρεξιν [mg. Παύλου], 340^v Πρὸς ἔμετον στομάχου Δημοκρίτου et Σταλτικὸν ἐμέτον, αὐδηρίτου (sic), 342^v ἄλλο <εἰς ἔμφραξιν στομάχου> δοθέν παρὰ Θεοδώρου ἱατροῦ τῶν Μαγγάνων, 343 πρόσταξις στομαχικὴ τοῦ ξενῶνος τῶν Μαγγάνων 343^v Ἐπιστολὴ ἀπὸ Θεσσαλονίκης παρὰ Στεφάνου ἀρχιατροῦ τῶν Μαγγάνων etc. Sequuntur multa multorum, velut 344 Περὶ ἥπατος Γαλήνου, ib. Ἱπποκράτους, 345^v Ἀλεξάνδρου περὶ ἥπατος φλεγμονῆς etc., 346 Πρὸς ἐμφράξεις ἥπατος Ἀλεξάνδρου etc., 349^v Παύλου γενικοῦ (sic) περὶ ἥπατος, 353^v Περὶ ἥπατικῶν πρόσταξον ἐκ τοῦ ξενῶνος τῶν Μαγγάνων, ib. τοῦ σαρακηνοῦ τοῦ Ἀβράμῃ καὶ Ἀκταρίῳ (cf. Daremberg p. 161) τῶν Μαγγάνων καὶ βασιλικῶ ἀρχιατροῦ βοήθημα καθαρτικὸν ἐπὶ τε ἥπατικῶν, βιτερικῶν καὶ σπληνικῶν καὶ ἰσχυδιακῶν. Ἀλλιλέκχ · ἦγουν χρυσοβάλλανον etc., 355 Περὶ τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως ἐκ τοῦ Ἱπποκράτους (ὅππ. cod.) λόγος περὶ διακύστεως et q. s. (Ἡκουσα ἀγῶν Εὐστάθιος ὁ εὐτελής ἱατρός etc.), 356 Παύλου γενικοῦ καὶ Δημοκρίτου περὶ πόνων ἰσχίου, 358 τοῦ Ἐλευθέρου ἐπὶ ἰσχυδιακῶν, item ἐκ τοῦ Παύλου, 359 Γαλήνου ὁδὸς · τί ἐστὶ φάρυγξ, ib. Δημοκρίτου περὶ φλεγμονῆς γαργαρεῶνος. Γαργαρεῶν ἐστὶν ἡ λεγομένη παρὰ etc., ib. Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου περὶ γαργαρεῶνος, 359^v Παύλου περὶ κιονίδος etc. 361^v ἀντίδοτος ἡ τοῦ Τρισευαγγέλιου Ἑρμοῦ · ἀρθρητικὴ, ποδαλγικὴ καὶ νεφριτικὴ (Ποδαλγικὴ. Ἀντίδοτος ἐκ τῶν τοῦ Ἡφραίστου ἀδύτων τοῦ ἐν Μεμφίδι etc.). Sequuntur medicamenta varia, quorum primum πρὸς ἀρτηροτομίας inscr. (362: Τὴν δὲ φλεγμονὴν etc.), ultimum πρὸς τὸ στήσαι αἷμα πληγῆς (364^v χαρὶς χόρτινον καὶ πανίον etc.) 364^v Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ περὶ τοῦ πῶς δεῖ πιεῖν τὸ βοήθημα (Ἀναγγέλλειν δεῖ το πῶς δεῖ ποτίζειν etc.), quem libellum excipit remedium collectio (371^v σκευασία τὸ ῥόδιον ἔλαιον — 383^v πρὸς ἐξωχάδας <sc. ἐξοχ.> · Χρὴ ἔχειν καινὴν μάχαιραν, ἢ μηδαμοῦ ἐχρήσω ἐτέρωθι etc.) 383^v sq. m. rec. alia quaedam remedia appinxit; denique 388^v preces ad ss. Demetrium et Georgium occurrunt (τοῖς τῶν αἱμάτων σου ξείθροις Δημήτριε etc., et ὡς τῶν αἰχμαλώτων ὁ Ἐλευθερωτής — τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε etc.).

Chartac. cm. 21 × 15; ff. 394 (1—6. 37^v. 38^r. 39. 58—60. 240^v. 244^v. 249—52. 258—60. 282sq. 385—88^r. 389sq. vacua); s. XV scripsit Manuel Atrapas (v. f. 218^r); cf. cod. Vatic.-Reginens. gr. 181 ap. Stevenson p. 121—23. Legitur 4 'ex libris Aloysii Checchini', et mg. 7 'ex libris Io. Francisci Viligiardi M'.

3. Plut. VI, cod. 35.

Anastasio Sinaitae, praem. indice, quaestiones I—XXXI. XXXIII—VIII. XL. XLII. XLIII. XLV. XLVII—L. LI—VIII. LX—III. LXV. LXVI. LXVIII.

LXIX. LXXI. LXXII. LXXXII—VI. LXXXVIII. LXXXIX. XCI—IV. XCVIII. XCIX. CI. CII. CIX—XI. CXIII—XXI. CXXVI. CXXVIII. CXXX. CXXXV—IX. CXLI. CXLIII—VII. CXLIX—LIV (M. 89, 312sq. q.) subi-
ciuntur XXXIII aliae quaestiones, quarum prima est *περὶ τοῦ, εἰς τὸ ποιήσωμεν*
ἀνθρώπου κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν: τίς δ' εἰπὼν τὸ ποιήσωμεν καὶ τίτι
λέγει (174^v ὁ πατήρ δ' εἰπὼν τὸ ποιήσωμεν etc.), ultima *περὶ τοῦ, τίνας καλεῖ γήγαν-*
τας ἢ γραφῇ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὀνομαστοὺς αἰουνοὺς (at ἀήτους 184: *τινὲς τὸν περὶ τῆς*
γένεσεως etc.).

Membran. cm. 24,7 × 18,2; ff. 184; s. XI. Titulus est (f. 6) *βίβλος σὺν θεῷ τὸ λεγόμενον ὁ*
ὁδηγός. ἐρω καὶ ἀποκρίσεως διαφόρων κεφαλαίων · πρὸς τὸν ἀββάν ἀναστάσιον · ὡν τὰς λύσεις οὐκ ἐξ
αὐτοῦ ἀλλ' ἐκ πείρας καὶ ἀναγνώσεως τῶν ἁγίων πατέρων, cuius similis occurrit in cod. Laur.
S. Marc. 684 (34^v ἕτερα κάψάλαια τὸν ἁγίου · ἀνάστασιον · οὐκ ἐξ αὐτοῦ · ἀλλ' ἐκ πείρας καὶ
ἀναγνώσεως τῶν ἁγίων · πατέρων), ubi harum quaest. nonnullae leguntur (37^v quaest.
XVII, 38 extr. q. XVI, 38^v q. CXXVIII et LXXII, 41 q. LXXXVIII, 41^v q. LXXI etc.).
Rec. m. 5^v: τὸ παρὼν βιβλίον τὸ λεγόμενον ὁδηγός ὑπάρχει τῆς μοκνῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου με-
γαλομάρτυρος γεωργίου τοῦ τροπεδοῦ, τὸ λεγόμενον τῆς κρίας βρίσεως · ἐκ τῆς νήσου τοῦ μαρμαρὰ ·
ἐπαρχίας τοῦ πανιερωτάτου μὲτοπολύτου πρεσβυτέρου, καὶ μηδὲς τολμῆς λαβὴν αὐτὸ ἐκ τῆς μονῆς αὐτῆς,
ἐν βασιλείᾳ ἐπιτιμῆν, καὶ ἄλλι ἀφωρισμοῦ, et infra σφ. φ. ιε' ρμ'. Mg. inf. 6: διὰ χειρῶν ἰωσήφ
ἀμαρτωλοῦ καὶ τ' ἀπεινοῦ? μοναχοῦ. Manus rec. quaedam 184^v conscribavit, quae exscribi non
expedit. Codicem ex Graecia advexit Iuvenalis Goan; Bibliothecae Laurentianae dono dedit,
curante A. M. Bandini o, Ferdinandus III d. XVI Junii a. 1794.

4. Plut. VI, cod. 36.

1 canones Eusebiani 6 quattuor evangelia (43 στίχοι εἰς τὸ τέλος τοῦ ματ-
θαίου · Ματθαῖος ἐστὶ μυστικῶς πρῶτος τύπος — τοῖς κατὰ χριστὸν οἰκονομίαις λόγον,
70 in Marcum ὁ μάρκος ἐστὶ, δεύτερος τύπος πάλιν — ὃν ἐξ ἰουδα ἱσραὴλ σκύμνον ἐφν,
146 in Iohannem ἰωάννης τέταρτος αὐθις εἰκόνα — οὐρανίους δόγμασιν αἰθεροδρο-
μος) 147 acta Apostol. 179 epistulae catholicae (cum lacunis post f. 181
epist. Iac. IV, 6 ταπεινοῖς — ep. Petri prima I, 17 ἔργον ἐν φόβῳ, et post 194 epist.
III Ioh. des. v. 2 ἐδοδοῦται: deest epist. Iudae) 195 epistulae Pauli (prima
ad Rom. mutila, inc. v. 18 ἀσέβειαν) 281 psalterium et cantica.

Membran. cm. 18,9 × 13,2; ff. 365 (42^vsq. 70^vsq. 113^vsq. 146^v. 178. 268^v. 319. 356^vsq.
vacua, item 182sq., 235, 242, 305. 343 chartac. rec. suppleta); saec. XI cum picturis. Lacunae
sunt in Epp. Pauli, ubi paginarum ordo est turbatus. M. rec. 5 appinxit: *μνηθ' ἀγνοῦστού ἐς*
τὰς · κβ. | ἐτληθῇ ὁ θῆος ἰω^η | βλαθησλαβοῦ βοή | βῶθα · | ἐνετη ε' λξδ <= 1456> ἐδὴ τοῦ ἡ μνήμη.
Codicem Constantinopoli Florentiam advexit Iuvenalis Goan etc. (v. ad cod. plut. VI, 35).

5. Redi 15 (130, ex monasterio Angelorum)

1 excerpta ex Clem. Alex. Strom. 14 Epicteti Enchiridion cum v. l. in
mrg. (ab Angelo Politiano) 32 Plutarchi de consolatione ad Apollon.
48 Eratosthenis ep. ad Ptolemaeum (Eutoc. in Archimed. de sphaera II 102,
21—114, 8 Heiberg) 51 Michaelis Apostol. epist. I—LXXXII (sec. cod. Vati-
canum a Noireto collatum) 111 Donati grammatica et 152 Catonis senten-
tiae, interpr. Planude 167 Pseudophocylidea cum glossis 176 aenigma
(Anth. Pal. XIV 110) 177 preces christianae 178 Athanasii professio
fidei 179^v *Τὸ παρὰ τοῖς Ἱταλοῖς λεγόμενον, ὑδενδέω λαοντάμους* (sc. 'te deum
laudamus') 181 Homeri Batrachomyomachia 194 Philostrati Images
I—XVII usque ad verba *οὕτω ἐθαρσεῖτο* (II 319, 9 Kayser).

Chartac. cm. 21,1 × 15,5; ff. 205; s. XV scripserunt Antonius Damilas, Laurentius Lauretanus
[et Nicolaus?] (a. 1489), Georgius Gregoropulus, alii (31^v *Ἀντώνιος Μεδιολανεύς καὶ ταύτην τὴν*
βύβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραφα μισθωθεὶς χρήμασι, 50 Τέλος τοῦ Ἐρατοσθένους · μετεγραφή ὁ παρὼν
Ἐρατοσθένης, αὐτὸς ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως μὴνός Δεκεμβρίου ε' μέση χειρὶ δ' ἐμοῦ Λαυρεντίου
Λαυρετάνου ἰδῇ (mg. add. ποτὲ) τοῦ Νικων ἐνετίας, 151 θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γεωργίου πόνος τοῦ
Γρηγοροπούλου τάχα καὶ θύτον); cf. Omont, *Facsimilés des mss. gr. des XV. et XVI. siècles*, t. III
et XXI. — Paginae et folia vacua sunt in codice complura, quae vel in computatione foliorum
negleximus.

6. Redi 87 (137)

1 Plutarchi de audiendis poetis et (33^v) de recta aud. ratione (usque ad v. *παύ-*
σασθαι τὸν διαλεγόμενον · καὶ παν — c. IV, p. 48, 15 ed. Dübner), cum notis.

Chartac. cm. 21,1 × 13,8; ff. scripta 36; s. XVI. Legitur in custodiae folio ante codicem:
πῆγμα τοῦ βαρθολομαίου βαρβαδόρου καὶ τῆς τύχης · ἡ χάρις ἀλλάξει τὴν φύσιν οὐ δύνανται, et 1^a
'Bartholomei Barbadori et Amicorum'.

219

220

7. Redi 110 (116)

1 Plutarchi quomodo quis suos in virt. sentiat profectus, 10 de curiositate, 17 de discernendo adulate ab amico, 39 de Alex. fortuna aut virtute (III 401–422 Dübner), 64 de Roman. fortuna aut virtute; omnia cum notis.

Chartac. cm. 24,2 × 16,9; ff. 78 (37^v sq. vacua); s. XV a duobus librariis exaratus (α 1–37, β 39–78).

8. Rinuccini 2

Psalterium (inde a v. ἡ ὁπομονή τῶν πενήτων ps. IX, 19) et cantica solita, cum interpretatione arabica.

Chartac. cm. 21,4 × 14,4; ff. 216 (215 vacuum); scripsit Daniel a. 1688 (214^v χεῖρ δανηλ ἐν ἐτι ,αχπὴ' ἰουλιου κς'). Indocta manus eademque rec. nonnulla 215^v sq. (215^v al. m. σαβλοσ μεγαλισ δημητριω πηγαος) conscribavit, velut 216^v εἰτους αγυδ <1744> απρὸ λείου λ νερου- συλήμ ζονγιάφα αγοράζι τω παρὼν ψάλτήριον ηρώ εμού του ζαμντίου ιερὸς καὶ οἱ κωνάμου αποτο- λεοντ ερι δια γρωσια δέκα etc., et infra nota a. 1746 legitur.

(v. supra p. 202)

64.

1 Theophili de coloribus (Ideler, Phys. et med. gr. min. I 266, 21—268, 11)
2 μουσικοῦ κανόνος κατατομή, (3) περὶ καταπικνώσεως, (4) περὶ ἀναλογιών, (6^v) πῶς
δεῖ καταλαβέσθαι τὰς διαφορῶν τάξεις, (8) ἀνωνύμου σύγγραμμα περὶ μουσικῆς
vol. 221, (9) ἀνάλυσις τοῦ διατεσσάρων etc. 15 Senecae Herc. fur. 639—935
(Peiper) cum scholiis.

Chartac. (15—18 membran.) cm. 27,8 × 20,7; ff. 18 (15—18 rest. ord. 16. 15. 18. 17); s. XVI
(15—18 saec. XIV). Mrg. 1 'ex bibliotheca regis Galliae fragmentum', 7 'ex cod. ms. Bibl.
Palat.^{ae} in quo est Pselli synopsis' (scil. cod. Palat. Heidelb. 281 ex quo f. 6 subscriptio quoque
[Nicolai calligraphi a. 1040] affertur, quam vide ap. Wattenbach *Anl. z. griech. Pal.* p. 52 et
tab. III).

INDICES¹⁾

A. Auctores et Opera

- 223

¹⁾ I = Conventi Soppressi, II = S. Marcò, III = Acquisti, IV = Ashburnhamiani, App. = Appendix. Prima quaeque numerorum series vel omisso 'I' ad codices Conv. Soppr. pertinet. Ex cod. App. 2 potiora tantum nomina excerptimus.

- bach, Meletem. gr. p. 23sq.; M. Treu, Eustathii Macrembolitae quae fer. aenigmata, p. 7). 198. *App.* 5.
- Antipater Sidonius 139.
- Antonius (*περί βυαίας ἀποκρίσεως*) II 318.
- Aphthonius 51. 64. II 294.
- Apollonius in Aeschinem III 50.
- Apollonius Tyaneus 153. 164.
- Apophthegmata Patrum II 684. Cf. Septem sapientes, Demosthenes, Plutarchus, Alexander — *εἰς τοὺς δημόδους λόγους* III 42.
- Apostoles v. Michael.
- Apostolorum symbolum 35. 147 etc.
- 224 Apuleius III 43.
- Archias 101.
- Argonautica v. Orphei Arg.
- Argumenta in Aesch., Soph., Eur., Hom. etc., v. Aeschylus etc.
- Aristeae epist. ad Philocr. *App.* 1.
- Aristides 9. 20. 73. 83. 185.
- Aristides Quintilianus III 42.
- Aristophanes 66. 83. 97. 140. 164. 607.
- Aristophanes gramm. 142. 172; cf. Sophocles etc.
- Aristoteles 23. 25. 41. 47. 86. 192. III 4. 43. 65. 66. 67. 68; cfr. IV 184.
- Arithmetica 30; cf. Anonymus.
- Athanasius 63. 106. 627 (f. 80). II 695. 697. *App.* 5.
- Athenagoras II 690.
- Augustinus II 685.
- Βᾶλ' Cyprius 2.
- Barlaami et Ioasaphi vita 115.
- Barsanuphius II 318.
- Basilius Magnus 23. 58. 83. 85. 157. 189. 198. 603. 627 (f. 95. 118sq.). II 677. 682. 684. 692. 697. III 39. 47. IV 1549.
- Basilius ὁ νέος 10.
- Basilius Minimus 121. II 688.
- Beccus 603.
- Bessarion 603.
- Blemmides v. Nicephorus.
- Βουῆ III 39.
- Brutus 23. 153.
- Cabasilas v. Georgius.
- Caesarius II 697.
- Callimachus IV 1440.
- Caloethes 627 (f. 12); an appellativum?
- Camaterus v. Iohannes.
- Cantica vet. et nov. Testam. v. Psalterium.
- Carcinus 164.
- Cassianus Abbas 73.
- Castiglione v. Franciscus.
- Catena in Matthaeum 171. II 316. in Lucam I 176. in cantica II 696. in Pentateuchum *App.* 1.
- Cato II 314. *App.* 5.
- Chalcocondylas v. Laonicus.
- Charito 627 (f. 48).
- Chion 153.
- Choeroboscus v. Georgius.
- Chrysoloras v. Manuel.
- Chrysostomus v. Dio, Iohannes.
- Cicero 164. IV 1641.
- Claudianus 164.
- Clemens Alex. 164. 202. II 684. *App.* 5.
- Cleomedes IV 1599.
- Climacus v. Iohannes.
- Concilia 3. 157. II 697.
- Constantinus imp. IV 1644. — Cf. *App.* 2.
- Constantinus Lascaris 106. 144. II 306. III 42.
- Constantinus Psellus v. Psellus.
- Corinthius v. Gregorius.
- Crates 153. II 308.
- Cursula v. Nicolaus.
- Cyrillus Alex. 200. II 683; cf. I 74 et Anonymus (*Lexica*).
- Cyrillus Hierosolym. II 697.
- Damascenus v. Iohannes.
- David v. Nicetas.
- Decreta ad monast. τοῦ Ξηροχωρίου pertinentia II 308. 316.
- Demetrius Cydones 117.
- Demetrius Phalereus 20.
- Demetrius Triclinius 8 (cf. 94).
- Democritus Abder. *App.* 2.
- Demosthenes 25. 136. 168. II 314. III 41. 71. (apophth.) I 143.
- Dio Chrysostomus 114. epist. *Λίονος Ἐδσεβίου* III 39.
- Diodorus 164.
- Diogenes Cyn. 153.
- Dionysius Alex. Episc. II 686.
- Dionysius Areop. 104. 202. II 686.
- Dionysius Halic. 110.
- Dionysius Perieg. 7. 41. 158.
- Dioscorides 59. *App.* 2.
- Diotimus 101.
- Donatus *App.* 5. *Δωνάτος τις Ἰταλικός* I 106.
- Dorotheus 627 (f. 92v).
- Δουκαίτης III 39.
- Ephraemus 58. II 684. 697.
- Epictetus 163. *App.* 5.
- Epigrammata v. Anth. Pal. et Anonymus. 225
- Epiphanius 157. II 684. 697. IV 1549.
- Epistulae v. Anonymus.
- Epistulae catholicae 150. 191. *App.* 4; cfr. Evangelia, Testam. Nov. etc.
- Erasmus Philo III 42.
- Eratosthenes *App.* 5.
- Etymologicum Magnum II 303. 304.
- (Evagrius) IV 1283.
- Evangelia 53. 159. 160. II 706. *App.* 4.
- Euclides 30. IV 236.
- Eugenii IV Bulla unionis etc. 603.
- Eugenius Nicetas 2.
- Euripides 11. 66. 71. 98. 153. 164. 172. II 226. 294 (?). III 37.
- Eusebius 159. 196. II 686. 687. 690.
- Eustathius Antiochenus IV 1283.
- Euthalius 191.
- Eutocius *App.* 5.
- Faliero v. Marinus.
- Flavius v. Ioseph.
- Franciscus Castiglioneensis III 43.
- Franciscus Philelphus 181.
- Fridericus II Imp. 152.
- Galenus 163. *App.* 2.
- Gaza v. Theodorus.
- Georgius 2.
- Georgius Acropolites II 303.
- Georgius Cabasila II 318.
- Georgius Choeroboscus 8. 20. 98. II 770. 771. III 42.
- Γεωργίου Κουρτέση τοῦ Σχολαρίου 141.
- Georgius Lecapenus II 314. 318.
- Georgius Nicomed. 10.
- Georgius Scholar. 3. τοῦ Σχολαρίου 117.
- Γεωργίου τοῦ κωνσταντίνου 627 (f. 22); cfr. I 2 τοῦ κωνστ. τοῦ τῶν Μόρων.
- Germanus 10. 189.
- Glycys v. Iohannes.
- Gregorius Corinth. 110. τοῦ Κορίνθου 2.

- Gregorius Nazianzenus 4 (f. 7 epist. 124 M.).
 118. 121. 138. 159. 177. 189. 627 (f. 95.
 118sqq.). II 306. 688. 689. 693. 697. III 39.
 IV 99. 1549.
 Gregorius Nyssenus 108. 627 (f. 139). II 684.
 692. 697. IV 99. 1283.
 Gregorius Presbyter 177. II 689.
 Gregorius I Papa 1.
 Gregorius Thaumaturgus II 697.
 'Guerrini Erotimata' 106.
 Helias Monachus 8.
 Heliodori Aethiop. 98. Cf. Anth. Pal.
 Heliodorus medicus *App.* 2.
 Henoticon Zenonis imp. IV 1283.
 Hephaestio 8.
 Heraclitus 153.
 Hermes Trismegistus *App.* 2.
 Hermias 78. 103.
 Hermogenes 51. 64. II 294.
 Herodianus historicus 164.
 Herodianus gramm. 98.
 Herodotus 207.
 Hesiodus 8. 15. 23. 158. 179. III 60.
 Hierocles 163.
 Hippocrates 153. *App.* 2.
 Hirmologium 4.
 Holobolus 627 (f. 12. 17).
 Homerus 48. 52. 139. 164. *App.* 5. Cf. I 9. 66.
 IV 64, et v. Psellus, Moschopulus, Tzetzes.
 Hymnologium IV 64. 65.
 Iamblichus v. Adrianus rhetor.
 Ioasaphi et Barl. vita 115.
 Iohannes Apostolus (Evangelista, Theologus
 etc.) 58. 150. II 308. 318; cf. Testamentum
 etc.
 Iohannes Camaterus IV 1244.
 Iohannes Chrysostomus 10. 58. 127. 128. 132.
 172. 175. 189. 197. 198. 201. II 316. 676.
 677. 678. 679. 680. 684. 687. 697. III 39. 47.
 IV 147. 1549.
 Iohannes Climacus 32. 58. 116. 162.
 Iohannes Damascenus I 3. 115. II 684. 694.
 (hymni vespert. init.) II 679.
 Iohannes Geometra 121.
 Iohannes Glycys 8. II 294.
 Iohannes Mauropus Euchaitarum metropolita
 II 689.
 Iohannes Melocedonius 10.
 Iohannes monachus *μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα* 115.
 Iohannes Philoponus 74. III 63.
 Iohannes Plusiadenus 3; cf. Ioseph. episc.
 Methon.
 226 Iohannes Rhaituensis 32. 116. 162.
 Iohannes Tzetzes v. Tzetzes.
 Iosephus episc. Methones 157; cf. Ioh. Plu-
 siadenus.
 Iosephus Flavius (*Ἰωσήφου*) *ἐκ τῶν μακκα-
 βαϊκῶν*) 58. II 700. *App.* 1.
 Irenicus v. Nicolaus.
 Isaac Syrus *App.* 2.
 Isidorus Pelusiotes 58. II 687.
 Isocrates 83. 84. II 314. III 37.
 Iulius Polydeuces IV 1439.
 Iustinus Martyr. II 690.
 Κουρτέση v. Georgius.
 Laonicus Chalcocondylas IV 998.
 Lascaris v. Constantinus et Theodorus.
 Lectionarium 24. II 704 etc.
 Leo imp. II 693. IV 99. 1644.
 Leo Magentinus 4.
 Leo medicus *App.* 2.
 Leonidas 163.
 Lesbonax III 42.
 Libanius 7. 9. 20. 25. 168. II 308. III 41. 71.
 IV 274.
 Longus 627 (f. 22).
 Lucianus 71. 77. 88. (Aleyon) 78.
 Ludovicus Nogarola IV 187.
 Ludovicus Vives 101.
 Lycophron 170. IV 1144.
 Macarius Paradissa 98.
 Magentinus v. Leo.
 Magister v. Thomas — *τοῦ μαγίστρου* (?) III 39.
 Manasses 627 (f. 13^v; cf. Barocc. 131 f. 174
 ap. Coxe p. 217 A).
 Manuel Chrysoloras 72. II 308. 315. IV 1469.
 Manuel Moschopulus 2. 8. 71. 141. 164. II 305.
 307. 316. 317.
 Manuel Philes 98.
 Marinus Faliero IV 1549.
 Marsilius Ficinus IV 1439.
 Martyrium XL martyrurum 175. II 684. — Ar-
 temii I 189. — Nicephori II 684. — Dionysii
 I 202 etc.; cf. Menologium etc.
 Maximus confessor 104. 202. II 318. 686.
 697. — (arithmetica) II 693.
 Maximus Planudes 8. 20. 51. 69. 97. 105. 141.
 II 294. 303. 314. 685. IV 1599. 1641.
App. 2. 5.
 Maximus rhetor 64.
 Maximus Tyrius 4.
 Meliteniotes 98. De Theodoro Mel. magno
 Sacellario v. Krumbacher *Byz. Litt.* p.
 382sq. et H. Usener, *Symb. ad hist.*
astronom. [Bonnae 1876], p. 8sq. q.
 Melitzes v. Michael.
 Melocedonius v. Iohannes.
 Menagius v. Aegidius.
 Menologium 24. 189. II 770. 787; cf. I 116 etc.
 Mercurius *App.* 2.
 Michael Apostoles I 143. *App.* 5.
 Michael Melitzes II 307.
 Michael Psellus v. Paellus.
 Michael Syncellus 157. II 314. 318.
 Missae graecae ordo 147.
 Mithridatis epistula 23. 153.
 Moschopulus v. Manuel.
 Moschus 15.
 Musonius 153.
 Nectarius 10.
 Neophytus Presbyter II 684.
 Neretenus v. Stephanus.
 Nicephorus Blemmides 627 (f. 12^v). *App.* 2.
 Nicetas v. Eugenius.
 Nicetas David II 693.
 Nicetas Diaconus II 303.
 Nicetas philosophus v. Theod. Prodromus.
 Nicetas Serranus 121.
 Nicolaus Irenicus 627 (f. 20).
 Nicolaus Καλοειδής II 303.
 Nicolaus Cursula Zacynthius IV 184.
 Nicolaus Peroctus II 315.
 Nicomachus Gerasenus 30.
 Nogarola v. Ludovicus.
 Nonnus v. Theophanes.
 Ocellus Lucanus IV 187.
 Oecumenius 191.
 Origenes IV 1283.
 Orphei Argonautica 4. 185. IV 1443.
 Ovidius 105.

- 227 **Palamas** 603.
Palladius v. *Apophthegmata patrum*.
Πανύτης II 318 (idem versus sub nom. Pselli editi sunt post Gesneri Heraclidem Ponticum, Basil. 1544).
Paphnutii vita Onuphrii II 684.
Παπαβλεπτός 2.
Paradissa v. **Macarius**.
Paulus Aeginet. *App.* 2.
Paulus Apostolus 150. 191. *App.* 4; v. *Evangeliarium, Lectionarium, Testamentum* etc.
Paulus Silentarius 198.
Phalaris 153.
Philephus v. **Franciscus**.
Philes v. **Manuel**.
Philippus 23. 25. III 4. (apophth. ex Plut. Mor. p. 177 F) I 20.
Philo 59 (v. *Corrigenda*). 107. 202. II 686.
Philoponus v. **Iohannes**.
Philostratus 9. 73. 155. *App.* 5. Cf. II 690.
Phocylides v. **Pseudophocyl.**
Photius II 695. III 39.
Phrynichus 8.
Pindarus 8. 94. IV 1144.
Planudes v. **Maximus**.
Plato I 20. 42 (cf. Jordan in 'Hermes' XIII 475 sqq.). 54. 78. 98. 103. 153. 180. II 308. III 37. Cfr. ad I 9. 185..
Plusiadenus v. **Iohannes**.
Plutarchus [23]. 26. 57. 169. 180. 206. III 40. IV 1441. *App.* 5. 6. 7. (Mor. p. 177 F, Philippi apophth.) I 20.
Pollux v. **Iulius Polydeuces**.
Polybius III 37.
Polycrates Ephesius 202. II 686.
Polydeuces v. **Iulius**.
Porphyrius 4. 41. 192. III 40.
Priscianus II 680.
Proclus 20. 78. 103. Cfr. 163.
Procopius Gazaeus *App.* 1.
Prodromus v. **Theodorus**.
Propertius II 690.
Proverbia 20; cf. **Zenobius**.
Psalterium et *Cantica* 14. 34. 35. 36. II 708. *App.* 4. 8.
Psellus 20 (cfr. Nauck *Mé. Gr. Rom.* II 492 sq.). 68. 103. 627 (f. 17. 93^v). II 303. 693. III 39. 64 (p. 221). Cfr. **Paniotes** et **Th. Prodromus**.
Pseudophocylides *App.* 5.
Ptolemaeus 626. Cfr. **Porphyrius**.
Pythagoras et *Pythagorei* 153. 163. 180. *Πυθ. ἀκτάχορδος λόγα* IV 1639.
Rhodos (?) 2.
Salomon II 694; cf. *Testamentum* etc.
Salvinus 101.
Schedographia 2. 28. 117. II 307. 316.
Scholarius v. **Georgius**.
Scholia in *Homerum, Sophoclem* etc. v. **Homerus, Sophocles** etc.
Scutariotes 627 (f. 21^v).
Seneca trag. III 64 (p. 221).
Septem Sapientum apophth. 98.
Sermo quotidianus IV 1439.
Seth v. **Symeon**.
Sibyllae prophetia de Christo 20.
Silentarius v. **Paulus**.
Simplicius 86. 163.
Sopater 9; cf. **Aristides**.
Sophocles 41. 66. 71. 98. 142. 152. 172.
Sophronius 175. II 697.
Stephanus med. *App.* 2.
Στεφάνου τῆς Τραπεζοῦντος 2.
Στεφάνου τοῦ Νεοητηνοῦ 2.
Stesichorus 164.
Studites v. **Theodorus**.
Symeon iunior II 684.
Symeon Seth *App.* 2.
Synaxarium 53. 159. II 704. 787.
Syncellus v. **Michael**.
Synesius 8. III 39 (?). IV 1639.
Tactica IV 1644.
Testamentum vetus et novum 58. 152. 158. 191. II 694. 697. 700. 725. *App.* I. 4; cf. *Evangeliarium, Lectionarium, Psalterium, Menologium* etc.
Themistius 20. IV 1599.
Theocritus 15. 158.
Theodoretus 39. II 696. 697. 725. *App.* 1.
Theodoretus *grammat.* III 42.
Theodorus Duca *Lascaris* 627 (f. 1 sqq.).
Theodorus Gaza 164. IV 1583. 1642.
Theodorus *medicus* *App.* 2.
Theodorus *philosophus* 121. 228
Theodorus *Prodromus* 48 (v. **Paniotes**). 627 (f. 14^v sq. et 21^v; sed versiculi in laurum f. 14^v leguntur in Laur. 5, 10 f. 192^v sub *Nicetae philosophi nomine*). Cf. II 318.
Theodorus *Studites* III 39. IV 99.
Theodosius 143.
Theognis IV 1885.
Theophanes *Nonnus* *App.* 2.
Theophilus med. III 64 (p. 221).
Theophrastus 110.
Theophylactus 21. III 39.
Thomas Aquinas 117.
Thomas Hierosolym. v. **Abucara**.
Thomas Magister 8. 141.
Thucydides 179.
Timaeus *Locrus* 103. 180. IV 1599.
Timotheus 157.
Titus Bostrensis II 687.
Trichas 8.
Triclinius v. **Demetrius**.
Tryphon II 306.
Tryphonis *martyris εὐχή* IV 64.
Tzetzes 48. 170. 627 (f. 20^v). III 60.
Vita *Homeri, Sophoclis* etc. v. **Homerus, Sophocles** etc.
Vives v. **Ludovicus**.
Xenophon 23. 110. 112. II 330. III 58.
Xenophon *Ephesius* 627 (f. 70^v).
Xenophontis *Senatoris* *vita* II 684.
Zacharias *pontifex* 1.
Zenobius IV 1442.
Zenon imp. IV 1283.

B. Codicum scriptores

- Aegidius Menagius IV 1705. 1706.
 Agapetus v. Manuel.
 Angelus v. Iohannes.
 Angelus Vergetius IV 1244.
 Arcoleon v. Iacobus.
 Atrapes v. Manuel.
 Augustinus (?) 152.
 <Andreas Tabullarius Leantinus> 169.
 Antonius ἀπὸ βουνίων μαύρον II 308.
 Antonius Damilas (Μεδιολανεύς) App. 5.
 Apostoles v. Michael.
 Barlaam 2.
 Barnabas monachus IV 99.
 Bobbus v. Iacobus.
 Bullothes v. Index D.
 Cabasilas v. Demetrius.
 Callistus v. Nicephorus.
 Camillus (Καμilloῦ Σκαρλαττοῦ) 147.
 Constantinus 108. — 197.
 Cyriacopulos v. Michael.
 Cyriacus 84 (?).
 Damianus II 693.
 Damilas v. Antonius.
 Daniel App. 8.
 Δημητρίου ἀναγνώστην καὶ καβασίλα 8.
 (Demetrius Triclinius 94.)
 Δοκειανός v. Theodorus.
 Ficinus v. Marsilius.
 Franciscus Castiglioneensis III 43.
 Franciscus Philelphus 181.
 Georgius Gregoropulos App. 5.
 Gregoropulos λεγέτις 144.
 Iacobus Bobbus Arcoleon 34.
 Ioannicius (saec. X) 36. — (saec. XIV) cfr. ad 192.
 Ioasaph I.
 Iohannes Angelus II 320.
 Iohannes Plusiadenus 3.
 Ioseph (s. XI) App. 3. (s. XIV) I 32.
 Laurentius Lauretanus App. 5.
 Leo 121.
 Λέων <Allatius> III 42.
 Λέων ὁ Μονομάχος 20.
 Longinus 103.
 Lucas 39.
 Ludovicus Nogarola IV 187.
 Malachias 51.
 Manuel 64.
 Manuel Agapetus 51.
 Manuel Atrapes App. 2.
 Manuel Bullothes v. Index D.
 Marcus 53.
 Marsilius Ficinus IV 1439.
 Menagius v. Aegidius.
 Michael Apostoles 143.
 Michael Cyriacopulos IV 1444. (1549).
 Μονομάχος v. Λέων.
 Nicephorus Callistus 158.
 Nicolaus (saec. X) 36 (?). (s. XVI) III 39.
 (s. XV) App. 5.
 [Nicolaus Calligraphus] III 64 (p. 221).
 Nogarola v. Ludovicus.
 Philelphus v. Franciscus.
 Plusiadenus v. Iohannes.
 Sabas II 787.
 Scarlatti v. Camillus.
 Sisinnius II 687.
 Symeon IV 64.
 Tabullarius v. Andreas.
 Theodorus Δοκειανός τοῦ Συμεών 114.
 Θεοδοσίον Μηδέας III 47.
 Θεοφύλακτος 191.
 Θεοφύλακτος Ναζηραῖος 177.
 Vergetius v. Angelus.

220

C. Annorum notae in codicibus obviae

948 II 687.	1328 114.	1388 4.	1521 IV 1444.
984 191.	1381 53.	<1398> 169.	1557 IV 187.
[1040] III 64 (p. 221).	1341 20.	1404 II 317.	1602 108.
1050 II 787.	1344 7.	1416 II 356.	1606 34.
1095 v. ad 39.	1352 II 692.	1426 197. II 316.	1635 III 47.
1105 39.	1358 103.	1446 II 316.	1688 App. 8.
1176 24.	1360 8.	1447 34.	1692 IV 1705.
1244 52.	1368 1.	1456 App. 4.	1721 IV 1583.
1282 152.	1370 51.	(1459) 78.	1744 App. 8.
1289 IV 64.	1372 98.	1489 App. 5.	1776 147.
1290 II 303.	1384 4.	1497 II 303. 314.	
1291 139.	1385 II 684.	1499 II 680.	
1298 52.	1386 II 303.	1514 II 677.	

D. Possessores codicum. Varia

- Alexander Lesbi hierarches II 307.
 Ἀλέξιος ὁ καθῶς (?) 9.
 Alexius Contostephanus 627 (f. 15).
 alphabeta cryptographica v. cryptographica.
 Andreas II 693.
 Andronicus magister Theodori Lascaris 627
 (f. 10^v).
 Angelus Politianus 164. II 303. 314. 695.
 App. 5.
 Animalium voces 20. II 320.
 Anna Πατζάνη (?) II 682.
 ἀντεβλήθη II 688.
 Antinori App. 2.
 Antonio Bichi 71.
 ἀφιέρωσεν codicem 58.
 arabica notula 64. interpretatio psalterii
 App. 2.
 ἀριστώτατον II 704.
 Asanis (?) II 303.
 ἀστρογλήνη 627 (f. 13^v).

Athos 159.
Aurispa 71. 114.
Baltasar Meliavacca IV 1144. 1599.
Barbi v. Petrus.
Barlaam (schedogr. ad Barl.) 2.
230 Bartholomaeus Barbadoro App. 6.
Bartholomaeus Lapaccius episcopus Coronensis (non Cortonensis) II 316; cf. Bandini Suppl. II 332sq.
Βασίλειος ὁ πρεσβύτερος 24.
Basilus Chrysomalles II 316.
Bernardus de Guicciardinis II 694.
Bichi v. Antonio.
Buheriana biblioth. IV 1583.
Bulotes v. Manuel.
Buondelmonti v. Christophorus.
Caria mulier ingentibus viribus praedita 20.
Carolus Arretinus II 303.
Castiglione v. Franciscus.
Checchini Aloysius App. 2.
Chortasmenus v. Iohannes.
Christiana a Lotharingia Ducissa 34.
Christodulus II 677.
Christophorus de Bondelmontibus II 356.
Chrysococces v. Georgius.
Chrysomalles v. Basilus.
Constantinopolis capta a latinis a. 1203 etc. 51.
Constantinus 197. II 677.
Constantinus Maliasenus 627 (f. 17).
Contostephanus v. Alexius, Iohannes.
coptica II 704.
Coquaeus v. Leonardus.
Cosmas de Medicis II 317. 686.
cryptographica 2. 51. 53. IV 99.
Demetrius monachus II 706.
δημῳδῆς (λόγος) 627 (f. 12). III 42.
Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος II 686.
Diotima II 693.
Dornonius v. Iacobus.
ἔλεος τῷ γράφοντι, σωτηρία τῷ κτήσαντι 116.
Emanuel fr. ord. praed. II 316.
ἐθνικοδιάλεκτοι III 42.
Euripus II 203. 687.
Faesulae (coenob. S. Dominici) II 677.
Franciscus de Castiglione 85. 177. III 4 etc.
Furia (del) Francesco p. 130. I 52. 177.
Georgius Antonius Vespucci II 308. 316. 680.
Georgius Chrysococces 105.
Georgius episcopus Euripi II 687.
Georgius Phocas II 316.
Georgius Theodori filius 52.
Gérando (bibl. Baronis de Gér.) IV 64.
Gianfilippi IV 147sqq.
Goan v. Iuvenalis.
Gorgones 20.
Guarino da Camerino II 303.
Guicciardini v. Bernardus.
Guilelmus Libri p. 203sqq.
Hymezan (Ἰμεζᾶν) II 677.
hyperpyron not. tachygr. 105.
Iacobus Dornonius IV 1283.
imagines pictae 159. 160. imago Christi 162.
Sancti cuiusdam 64.
Ioannicius 175.
Iohannes quidam 105.
Iohannes ἀναγνωστῶν (?) 105.
Iohannes Contostephanos 103.
Iohannes Iuncta notarius flor. II 682.
Iohannes Masinius II 315.

Iohannes notarius 58.
Ἰωάννου νοταρίου τοῦ Χορτασμένου 26. (Chortasmenus quidam scripsit cod. Vatic. gr. 1059 saec. XV, ap. Usener, Symb. ad hist. astron. p. 3; monachi Ἰωαννίου τοῦ Χορτασμένου, nobis aliunde non noti, traditur σύνταγμα rhetoricum in cod. Riccard. 58 saec. XV).
Iohannes ὁ κριτικὸς Cypriarchiep. (s. XI) II 787.
Iohannes Quirino Stinphalidos 103.
Ioseph II 679.
Iosephus mon. monast. in m. Atho 159.
Ἰσον (Ἰσον) = 'exemplum' IV 1283.
italico-sicula graec. litt. scripta II 692.
Iuncta v. Iohannes.
Iustinianus ἔκτισεν τῆς ἐκκλησίας 7.
Iuvenalis Goan App. 3. 4.
K v. C.
Καλαμίον v. μονή.
ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου II 316. IV 1244.
κατηχούμενα 159 (cf. Addenda).
κοιτάκιον 2. 51. IV 65.
κουπερτίων II 692.
κῆσαντι 116.
Κυριακὸς 84.
Langobardica litteratura 35.
Laurentius Lucalbertus 106.
Λαῶν. ὧμῶ II 307.
Leonardus Coquaeus 34.
Libri v. Guilelmus.
Lithopyrgites v. Theodorus.
λογαριασμός 155.
Lucalbertus v. Laurentius.
Macarius quidam 98.
Macarius ὁ βοδενῆς II 704.
Macri ticchi in insula Creta II 356.
Μαϊνάνδρου θέμα II 316.
Malachias monachus 51.
Μαλαχ... (populi) II 316.
Maliasenus v. Constantinus.
μᾶνα, μανασίνα II 307.
Manuel 155.
Manuel Bullotes 9.
Manuel Sebastopulos 141.
Manuel Sguropulos 52.
Μανουηλίτης τοῦ Φιλαρέτου III 39.
Marco de Parma II 301.
Marullus v. Michael.
Masini v. Iohannes.
Maximus 108.
Meletios (?) II 679.
metropolitae quidam 8.
Michael... 627 (79^v).
Michael imp. 627 (140^v).
Michael Marullus Tarchaneiotae (Trachagnotti) 9.
Michael ὁ ἱεροποῶς II 677.
Michael Senacherim 627 (f. 10^v).
Migliavacca v. Baltasar.
Μιλντὼ πόλει 627 (f. 140^v).
Millon (Caroli) bibliotheca IV 1144sqq.
monasterium Athanasii in monte Atho 159.
τοῦ σηλαίου πόλεως Πανόρμου 58. Κρυπτοφέρρης IV 64. τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, τὸ λεγόμενον τῆς καρίας βορίσεως ἐκ τῆς νήσου τοῦ Μαργαρά etc. App. 3. τοῦ Ξηροχωραφίου II 308. 316. τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τοῦ καλαμίον II 787.
μονόδριον τοῦ τιμίου ἀρχιστρατήγου τοῦ κεραμειώτου 98.
musicae notae II 704. 706. IV 64. 65.
Mussipontanum collegium societatis Iesu IV 1283.

- Ναύπακτος* 98.
Nereides 20.
Nicam magnum grammaticum finxit Politianus ex II 303.
Nicolaus (s. X) 35.—175.—(rec.) II 771.
Nicolaus (epist. ad Nic.) 2.
Nicolaus de Niccolis II 226 etc.
Nicolaus Χρυσολογῆς II 682.
Nilus monachus II 706.
νομοδιδάσκαλος 191.
νοτάριος 26. 58.
numeri graeci lat. litteris 35.
Palatini codicis pars abscisa 172.
Pancratius abbas IV 64.
Πανόριον 58.
παπαδία 105.
Πατρίνη v. Anna.
πηξήδα II 693.
Petrus Barbi II 301.
Philadelphia 197.
Philadelphiae metropolitae 98.
Phocas v. Georgius.
Politianus v. Angelus.
Πριθηήσου (?) μητροπολίτου App. 3,
προστέθη τὸ παρὸν βιβλίον 159.
παμ nomen loci II 692.
πικτίς 9.
Quirino v. Iohannes.
Ravenna (ρεβέντα) 34.
Redi App. 5. 6. 7.
Regis Gall. biblioth. III 42. 64 (p. 221).
Reinae Mediolanensis bibl. IV 1439.
Riccardiani codicis folia abscisa IV 99.
Rinuccini App. 8.
δῶγα 105.
Ῥοδοβάνειν nomen loci 34.
Σακελλάριος (μέγας) 98.
Saibanti IV 147sq.
Σαμψηροί II 316.
Schellersheim v. ad I 158.
σχεδίων 28.
Sebastopulos v. Manuel.
Sguropulos v. Manuel.
Σγουρόν 117.
Simon de Valhébert IV 1705.
Sussex (bibl. ducis de S.) IV 1705.
Symeon θύτης II 704.
Tachygraphica 177.
Tarchaneiotes v. Michael.
τετραεπτάγγελον sic 159.
θέμα Μαυάνδρου II 316.
Theodorus Constantinopolitanus episc. Olo-
nensis 175.
Theodorus Gaza II 314.
Theodorus Lithopyrgites II 303.
Theodosius IV 1444.
Theodulus mon. (epist. ad Th.) 162.
Thomas μάχος (sic?) 105.
Τούρρης II 692.
Trachagnotti v. Michael.
Trapezus 4.
Valhébert v. Simon.
Vespucci v. Georgius Antonius.
Viligiardi App. 2.
Villoison IV 1144. 1549.
Ξηροχωράφιον v. μονή.
Zenobius Acciaiuoli 177. II 689.

ADDENDA ET CORRIGENDA

Conv. Soppr.

- 4f. 7. *Καλσίς* — σπονδάωμεν est Greg. Naz. ep. CXXIV M.
 8f. 109 summo mg. rec. *Ἰωάννου τοῦ πατριάρχου περὶ συντάξεως, τοῦ σοφωτάτου Γλυκέως,*
sed recte tit. rubr. Γραμματικὴ τοῦ σοφωτάτου Πλανούδη; folia enim 109sq. continent Planudis
dialogum de gramm. Πρὸς τῶν λόγων — ἀγεται (Bachmann, Anecd. gr. II 3—101), 145sq. sine
tit. Περί συντάξεως ἡμῖν — κτήματος (ib. 105—166), 168^vsq. Τοῦ Πλανούδη περὶ συντάξεως. Τῶν
ῥημάτων τὰ μὲν — τουτέστιν ἵνα βρῆξῃ ἢ οὐ (cf. ib. p. 153).
 48f. 292. Cf. *Index A s. v. Πανιώτης.*
 59f. 27 'de vita Moisis lib. II. I' l. 'de vita Moisis lib. II. III. I'.
 98f. 41^v = Anth. Pal. IX 485.
 159 extr. Cf. Laur. 74, 15 (Bandini III 117).
 198 lin. 3 l. Incomprehensibili.
 607 lin. 3 l. ἐκκαλέσας.
 627 p. 173, 4 et 6 cf. *Index A s. v. Manasses et Theodorus Prodromus.* || p. 173, 24 πεσω l.
πέσω. p. 174, 23sq. edita sunt ap. Ideler, Phys. et med. gr. minores I 202 s. t. Ἀσκληπιαδῶν
ὑγιεινὰ παραγγέλματα. || p. 175, 1 post Chloe adde (post 32 intercidit folium, sc. p. 302, 30—308,
22 Herch.). || p. 175, 22 Αἰσωπος l. Αἰσωπος.
 S. Marco.
 814f. 35 summo mg. adscripsit librarius

ἐκθεσις παιδείης λογικῆς ἰδὲ τεχνολογίης
ἐς φάος ἦν κλυτὸς θῆκε Πλανούδης Μάξιμος

- sc. hexametrum, si Musis placet, et pentametrum quales ipse Maximus Planudes abominaretur
 (cf. Bachmann, An. gr. II 98sq.; Cobet, Var. Lect.² p. 182 sqq.). Ceterum post verba 'dial. de
 grammat.' adde 'usque ad p. 72, 19 Bachm.' et mox l. '(Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν — ἵνα βρῆξῃ ἢ οὐ,
 quibus subiciuntur Ἰστέον διὰ τὸ ἅπαντα ὅτε προτίθεται, νοεῖται ἀντὶ τοῦ ἅπαντα — προσήκει μοι τοῦδε
 καὶ προσήκει μοι τότε; cf. Conv. Soppr. 20 et Addenda ad Conv. Soppr. 8)'.
 316 extr. l. 'episcopus Coronensis'.
 318f. I cf. *Index A s. v. Πανιώτης.* || p. 185, 28 l. ἐτσερότης? >.
 384f. 207 cf. Laur. 7, 26 f. 165^v (Bandini I 284).
 686 lin. 5 excidit parentheses signum post '21 sq.' || in fine ὁ ἀπορητόρων] cf. Migne PG. 40, 9sq.
 Ashburnhamiani.
 1439 ff. 1—17 ed. M. Haupt, Opusc. II 509—20; Boucherie l. ibi l.

CODICI GRECI LAURENZIANI MENO NOTI

L'indice de' codici greci Laurenziani, pubblicato nel primo volume di questi Studi, comprende tutti quelli non descritti dal Bandini. Ora esiste in Laurenziana una filza di codici (s. t. 'cod. Orientale Palatino 456'!), che sebbene illustrata dal Bandini, può facilmente passare inavvertita, perchè la descrizione si trova dopo gli *Indici* del tomo V del Catalogo (codd. ital.; coll. 770-74). Sarà pertanto opportuno darne qui la nuova segnatura, indicandone brevissimamente il contenuto.

Acquisti 162-180. — 162 Cl. Ptolemaei de hypoth. stell. errant.; 163-164 Diophanti arithmet.; 165-166 Theodosii Tripolitae de noctibus et diebus, de habitationibus; 167 scholia in Theodosii Sphaerica; 168 Euclidis Data; 169 scholia in Euclidis Elementa; 170 Pappi Collection. ll. III-VII init.; 171 Autolycei de sphaera quae movetur; 172 Procli Sphaera; 173 Stephani de mathematica scientia et Apotelesmatica; 174 index capitum tractatus apotelesmatici; 175 Aristotelis de interpretatione cum schol.; 176 Theonis Smyrnaei mathematica ad leg. Platonem utilia; 177 Anonymi fragm. arithmet.; 178 fragm. phrasarii graeci cum interpr. lat.; 179 Liturgia S. Iacobi apostoli etc.; 180 Officium S. Caesaris martyris.

Giova poi aggiungere altri tre codici greci, due de' quali sono ricordati dal Bandini alla col. 774 dello stesso tomo V, cioè:

Plut. LXXXIX super. n.° 13 Basilii Magni expositio in Esaiam;

Plut. XC super. n.° 18 Michaelis Syncelli de constructione orationis et Athanasii fragm. de quaestionibus in divina scriptura controversis etc.; ed il terzo fu descritto da A. M. Biscioni nel Catalogo de' codici ebraici p. 158 (Florentiae 1752), cioè:

Plut. LXXXVIII n.° 39 Porphyrii isagoge et Aristotelis Categoriae, De interpret., Analyt. prior. I.

Firenze, Ottobre 1893.

E. ROSTAGNO

INDICIS CODICVM GRAECORVM

BYBLIOTHECAE LAVRENTIANAE

SVPPLEMENTVM

Pervolventi mihi latinos codices, qui in Bybliothea Laurentiana adservantur, semel atque iterum ac saepius contigit ut in nonnulla graece exarata incidere, quae oblivione paene dixerim obscurata inibi delitescerent. Haec igitur, auctore potissimum Hieronymo Vitelli (cui eam quam debeo in me meritorum memoriam semper praestabo) in unum conferre institui: qua quidem in re cum veluti micas, quae ex mensa conquisitissimis cibis ab A. M. Bandinio exstructa decidissent, ut colligerem superesset, non abs re fore arbitratus sum vel minima leviorisque momenti persequi et accurate perlustrare, ut quicquid graecae scripturae codices Laurentiani continent, praeter ea quae Bandinii amplissimus Catalogus (a. 1791–93) et Index¹⁾ abhinc annos prope quattuor editus complexi sunt, unum in corpus ita congererem, ut codicum graecorum Bybliothecae Laurentianae recensio aliquando tandem satisfactum plane esse constaret. Praeterea quos codices graecos in 'Bibliothecae Leopoldinae' Catalogo, sive in Supplementi ad Catal. Bybl. Laur. tribus voluminibus Bandinius recensuit, quippe qui codicibus latinis italicis etc. permixti viros doctos quasi latere magnam partem viderentur, recipere operae pretium visum est, cum praesertim essent quae tum corrigere tum addere velles.²⁾ Quod demum propositum habui quo planius adsequerer, ut doctorum commoditati utilitatique ita consulerem, ut quae per varios libros dispersa essent in unum redigerentur, ea quoque nonnihil quidem aucta et emendata huc referre non dubitavi, quae in altero horum voluminum de nonnullis graecis codicibus strictim ac breviter dixi, qui viros doctos fugisse viderentur.³⁾ Reliquum est ut quanta benivolentia Guido Biagi, Bybliothecae Laurentianae praefectus, inceptum meum foverit recorder quantamque ei habeam gratiam publice profiteri.

Florentiæ, Idib. Iuniis MDCOCXCVII

H. ROSTAGNO

¹⁾ Cfr. *Studi ital. etc.*, I 130 sqq.

²⁾ Neque vero hoc mirum in maxima illa codicum copia cfr. sis huius Supplementi n. 36. 44. 45. 46. 47. 49. 51. 54. 58 etc.

³⁾ Cfr. *Studi ital. etc.*, II 154 'Codici greci laurenziani meno noti'.

1. ACQUISTI E DONI 125 (Castilionensis, olim 62. 169).

101 Ἰσοκράτους καὶ Σωκράτους [καὶ Σόλωνος] γινῶμαι · Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας. Π. φιλίας. Π. φιλαδελφίας. Π. ἐδεργείας. Τὰ κακά, quas excipiunt Ἐπικτήτου καὶ Ἰσοκράτους. (inc. Ἰσοκράτους · Βούλου τὰς τῆς ἀρετῆς εἰκόνας ὑπόμνημα μᾶλλον ἢ τοῦ σώματος καταλιπεῖν etc.; des. 104^v ἀλλ' οὐδὲ τὸ μέγα εὖ ἐστίν, τὸ δὲ εὖ μέγα. — Τὸν συνάξαντα καὶ τοὺς εἰπόντας καὶ γράψαντα σῶζον ἤ μιν ·).

Cod. lat. chartac., ff. 181 (0,145 × 0,215), saec. XV exeuntis; continet Ciceronis Oratorem, Brutum et ll. III De nat. deorum.

2. ACQUISTI E DONI 141.

'Stephanus De urbibus — Guilelmi Xylandri augustani labore a permultis foedisque mendis repurgatus, etc. Basileae, ex officina Oporiniana a. 1568'.

Huius editionis laurentianum exemplar hic commemorare visum est, quippe quod notis Lucae Holstenii et variis lectionibus Salmasii e codd. Palatino-vaticanis n.º 108 olim 57, n.º 349 olim 253 desumptis instructum sit. Salmasii autem epistula autogr. f. 10^v adglutinata exstat: 'Vt fidem meam liberem, eruditissime Holstheni, mitto ecce tibi Stephanum olim a me cum duobus scriptis codicibus e Palatina Bibliotheca collatum' etc. ('xī Kal. Mart.' 1626). — Emptum die 14 Iunii a. 1821.

3. ACQUISTI E DONI 143.

'Oecumenici Concilii sub Eugenio IV. Pontifice Florentiae habiti pro unione Ecclesiae graecae et latinae Chartae olim in aedibus populi Florentini adservatae nunc in Mediceam Regiam Bibliothecam beneficio Ferdinandi III. A. A. M. D. E. translatae studiosis omnibus patent. Angelus Maria Bandinius Regius eiusdem Bibliothecae Praefectus et Columbariae Societatis a Secretis ex autographis exscripsit, prolegomenis et notis illustravit. MDCC. XCIV.'

Chartac., ff. LXIV—160 (0,224 × 0,300) praeter 3 ante initium cum titulo et indice; 155sq. vacua; a. 1794, autographus. Quem codicem in hoc Supplementum recipere ideo visum est, quod — praeter cetera — exscripta continet cum textum qui dicitur Decreti unionis ecclesiae graecae cum latina, graece et latine etc. exarati (docum. I. II. III. IV.), tum Patrum graecorum, qui Concilio interfuere, subscriptiones etc. (docum. I, III).

4. 'DOCUMENTA ad Concilium Oecumenicum Florentinum [a. 1439] spectantia' hic commemorantur, quae in argentea capsula, nullo quidem numero instructa, in Bybl. Laur. adservantur. Huc vero pertinent docum. I—IV, scil.: I. Decretum unionis etc. latine et graece conscriptum (die 6 iulii a. 1439) cum Patrum latinorum et graecorum, nec non Pontificis et Imperatoris subscriptionibus autogr.; II. Eiusdem exemplar II lat. et gr., cum parte subscriptionum Patrum latin.; III. Eiusdem exempl. III lat. et gr., cum graecis subscriptionibus; IV. Eiusdem exempl. IV lat., gr. et ruthenice exaratum, exscriptis tantummodo Patrum latin. nonnullis subscriptionibus.

5. ACQUISTI E DONI 162.

Claudii Ptolemaei de hypothesibus stellarum errantium.

Chartac., ff. 10 (0,233 × 0,345), 9^v—10 vacua; saec. XV.

6. ACQUISTI E DONI 163.

Diophanti Alexandrini Arithmeticon libri I–II, cum scholiis.

Chartac., ff. 81 ($0,224 \times 0,325$ et $0,219 \times 0,331$), 80^v–81 vacua; saec. XVI.

132 7. ACQUISTI E DONI 164.

Diophanti Alexandrini Arithmeticon libri III–VI et De numeris multangulis. Accedunt quaedam arithmetica sine titulo.

Chartac., ff. 96 ($0,207 \times 0,282$), 92^v–96 vacua; saec. XVI.

8. ACQUISTI E DONI 165.

Theodosii Tripolitae de noctibus et diebus, cum scholiis et figuris.

Chartac., ff. 48 ($0,212 \times 0,284$), 46–48 vacua; saec. XVI.

9. ACQUISTI E DONI 166.

Theodosii Tripolitae de habitationibus, cum figuris et scholiis.

Chartac., ff. 39 ($0,204–214 \times 0,271–283$), 23–26 et 38–39 vacua; 1–15 scripta ab eodem librario qui cod. 8 (= Acquisti e Doni 165) exaravit; 16–22 elegantior manus conscripsit; 27–37 latinam interpretationem ἀντελήντων continent; saec. XVI.

10. ACQUISTI E DONI 167.

Anonymi in Theodosii Tripolitae sphaericorum libros tres scholia, cum figuris.

(Mrg. σφαῖρα ἐπιπέδον οὐκ ἄπτεται. Εἰς τὸν γ' τοῦ α' τῶν σφαιρικῶν. Διὰ τοῦ β' τοῦ Γ' τῶν Εὐκλείδου ~ "Ἐστι γρ. ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας – Εἰς τὸν ιδ'. τὰ γὰρ ὁμοία ἢ ἐνὸς κύκλου οὗτα ἴσα ἐστὶ ἢ δύο ἰσῶν κύκλων καὶ ἴσα ἐστὶ | Ἀπὸ τοῦ ιγ' τοῦ β' | Εἰς τὸν τῶν σφαιρικῶν βγ Θεωδοσίου σχολ' : | τέλος | δόξα τῷ Θεῷ | καὶ πατρὶ').

Chartac., ff. 8 binis columnis exar. ($0,211 \times 0,283$), 6–8 vacua; saec. XVI.

11. ACQUISTI E DONI 168.

Euclidis Data, cum praefatione Marini.

Chartac., ff. 71 ($0,202 \times 0,277$), 40^v. 52^v. 68–71 vacua; saec. XVI.

12. ACQUISTI E DONI 169.

Scholia in Euclidis Elementa.

Chartac., ff. 46 ($0,189 \times 0,266$), 43^v–46 vacua; saec. XVI.

133 13. ACQUISTI E DONI 170¹ et 170².

Pappi Alexandrini Collectionum libri III–VI et initium libri VII, cum schematicis geometricis.

Chartac., vol. 170¹ ff. 296 ($0,202 \times 0,278$), 99^v. 255^v. 256^v. 257–259^v. 295^v sqq. vacua; scriptum saec. XVI–XVII variis manibus. Vol. 170² ff. 16 constat ($0,238 \times 0,346$), saec. XVII; schemata libri VII continet.

14. ACQUISTI E DONI 171.

Autolycei de sphaera quae movetur, cum figuris et scholiis.

Chartac., ff. 10 ($0,211 \times 0,286$), 10 vacuum; saec. XVI.

15. ACQUISTI E DONI 172.

Procli Sphaera.

Chartac., ff. 15 ($0,109 \times 0,161$); saec. XV.

16. ACQUISTI E DONI 173.

Stephani philosophi sermones de mathematica scientia. Capita quaedam de praenotionibus capiendis ex astris, et de multiplici planetarum denominatione. Stephani Apotelesmatica ad Timotheum grammaticum missa.

Chartac., ff. 12 ($0,211 \times 0,284$), 6^v vacuum; saec. XVI ex.

17. ACQUISTI E DONI 174.

Index tractatus cuiusdam apotelesmatici in V libros distributi. ('Πίναξ ἀκριβῆς τῆς δὲ τῆς πέντα βίβλου <sic>. Καταρχὰς τῆς παρούσης βίβλου ἐγράφησαν λόγοι σοφωτάτων τινὸς περὶ τῆς μαθηματικῆς τέχνης — λῆ. λόγος τοῦ σοφῶ· μασάλα περιέχων τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων ὧν ἐξέδετο ἕκαστος τῶν παλαιῶν σοφῶν καὶ τὰς δυνάμεις τῶν τούτων βιβλίων').

Chartac., ff. 9 (0,210 × 0,285), 7–9 vacua; saec. XVI-XVII.

18. ACQUISTI E DONI 175.

7–37 Aristotelis περὶ ἐρμηνείας cum uberrimis scholiis marginalibus et interlinearibus a variis auctoribus, praesertim a Psello, desumptis, tum manus aequae antiquae, tum recentioris. Ff. 9^v, 10^r adsunt etiam notulae quaedam latine exaratae. Τμήμα πέμπτον autem (f. 31^v) instructum est ea quae vocatur 'Pselli Paraphrasis' (cfr. Ammonius etc. edit. Venet. per Aldum a. 1503, inde a verbis τί δαί [edit. δέ] εἰ τὴν ῥητορικὴν τῇ φιλοσοφίᾳ ἐγκαταμίξαμεν [edit. -μίξαμι] καὶ ἐκατέρωθεν κτλ. ad finem). Verum ordo foliorum pessime turbatus ita est restituendus: 7. 8. 9. etc. 27. 28. 29. 46. 45. 30. 31. etc. 36. 37. Reliqua codicis folia item perturbate compacta sunt, quibus haec continentur: 1. f. 2^r exstat finis Paraphras. Pselli nuper laudatae inde a verbis τε γὰρ τὸ ἁρμονιώτερον τοῦ ᾧ σχήματος κτλ. — οὐδὲν ἀπεκρυσάμην ὑμῖν . τέλος τοῦ περὶ ἐρμηνείας (cfr. f. 37^v). Hanc excipit diagramma quoddam στοιχεῖα τριττά εἰσι κτλ. et δρος στοιχείου. 2. ff. 3^v (inde a v. 8)—4—5—1^v Fragmenta e Iohannis Philoponi Comment. in Anal. prior. (ζητοῦσι τινὲς πότερον μέρος ἐστὶν ἢ ὄργανον τῆς φιλοσοφίας ἢ λογικὴ τε καὶ διαλεκτικὴ πραγματεία κτλ. [mrg. τί ἢ λογικὴ πραγματεία | ἢ μέρος ἢ ὄργανον] scil. inde a verbis Prooemii [p. III^r circa dimidium, in editione venet. a. 1536] ἐξῆς ζητητέον πότερον μέρος κτλ. Prooemium desinit f. 5^r [ibid. p. III^v], quo in folio incipit [Πρῶτον εἰπεῖν κατὰ ἀττικὸν ἔθος κτέ.] eiusdem Comment. in I librum. Desinit folium 5^v in Aristotelis lemmate I, 1, 2, πρότασις μὲν οὖν ἐστὶ λόγος καταφατικός ἢ ἀποφατικός [ibid. p. v^v, lin. 10]: quae sequuntur τινὸς κατὰ τινος · οὗτος δὲ ἢ καθόλου κτέ. [ibid. p. v^v, lin. 11] exstant in f. 1^r usque ad verba οὐδεμία ἐπιστήμη περὶ τὰ καθ' ἕκαστα καταγίνεται [edit. ἔχει, p. v^v lin. 17]. Haec excipit textus inde a verbis λόγος καταφατικός ἢ ἀποφατικός τινὸς κατὰ τινος · ἥρκει μὲν οὖν καὶ οὕτως κτλ. [ibid. p. vi^v, lin. 47–53, et p. vii^v lin. 1–18] usque ad πάση γὰρ προτάσει καὶ μόνῃ τούτου ὑπάρχει [f. 1^v], quibus in verbis desinit scriptura antiqua. In parte folii 1^v, quae vacua supererat, quaedam manu recent. adpicta leguntur, quae incipiunt: 'Ὁ τῇ σῇ θεικῇ προνοίᾳ · τὴν κοσμικὴν σύστασιν ἅπασαν συμπηξάμενος καὶ τὴν ἀρχέγονον ἐκείνην ὕλην ἀρητολιγία τινὶ προνοποστησάμενος · ἐξ αὐτῆς δὲ πᾶν ἔργον κινήσας μορφωτικῶς ἑτεροειδοῦς φύσεως τῆς σῆς κρείττοτέρας αἰρέσεως καὶ ἀπερινοήτου σοφίας τεκμήριον διαμαρτυράμενος ἅμα μὲν προβλέπων τὰ παρὰ σου γενησόμενα ἅμα δὲ καὶ τὴν παραγωγὴν τῶν οἰκείων ἐγκωμιάσας ἔργων τὴν τῶν πάντων τέ συνεκδοχικὴν καὶ συνεκτικὴν ἐντελέχειαν etc.). 3. Aliud fragmentum Ioh. Philoponi Comment. in Anal. prior. I, 1, 5 continet f. 2^v (ζητεῖται εἰς τὸ 'συλλογισμός· δὲ ἐστὶ λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν' τὸ πόθεν ἦλθεν· ἢ ψυχὴ εἰς ἐν[οίαν ἢ ψυχὴ τοῦ συλλογίζεσθαι · διὰ τὸ] τὰ πράγματα ὁρᾶν — μετὰ τοῦ ὅτι καὶ τὰς αἰτίας ἐπίσταται, p. x lin. 6–24 editionis venet. a. 1536): quod excipiunt quaedam a Ioh. Philoponi comment. discrepantia, scil.: a. Διαφέρει δὲ συλλογισμός ἀπαγωγῆς · ὅτι ὁ μὲν συλλογισμός ἄμφω τὰ ἄκρα συνάπτει διὰ τοῦ μέσου etc.; b. Ἀπαγωγή δὲ λέγεται ὅταν ἡ ἐλάττων πρότασις ἔστω ἀμφίβολος οἷον τὸ τετράγωνον κατὰ παντὸς εὐθύγραμμον, τὸ εὐθύγραμμον κατὰ παντὸς κύκλου etc.; c. Ἄλλο ἐστὶ παράγγελμα καὶ ἄλλο τόπος καὶ ἄλλο ἐπιχείρημα . παράγγελμα μὲν οὖν ἐστὶν ὡς τύπω εἰπεῖν τούτο, οἷον τὸ λέγειν ὡς ἐπιχειρητέον ἐκ τῶν ἐναντίων etc.; et de dialecticae officio quaedam (τὸ κατασκευάζειν καὶ ἀνασκευάζειν); d. (f. 3^r) ἰστέον ὅτι τὰ νοητὰ παραδείγματα εἰσὶ τῶν μαθηματικῶν, τὰ δὲ αἰσθητὰ εἰκόνες τῶν γεωμετρικῶν etc.; e. Ἐνστασις ἀνασκευῆς διαφέρει · ἐνστασις μὲν γὰρ ἐστὶ πρότασις προτάσεως ἐναντία · ἀνασκευὴ δὲ τοῦ προβλήματος · ; f. ἐν τῷ συλλογισμῷ τρία εἰσὶ, τὸ διδόμενον, τὸ ἀξιῶμα καὶ τὸ ζητούμενον etc.; g. Περὶ τῆς ἀμέσου προτάσεως · χρὴ γινώσκειν ὅτι ἀμεσος πρότασις ἐστὶν ἢ μὴ δεομένη ἄλλης προτάσεως πρὸς ἀπόδειξιν etc.; h. (f. 3^v) mrg. τί ὑπόθεσις. ~ Θέσις λέγεται καὶ ὁ ὀρισμός · ὑπόθεσις δὲ ὅπερ λείπεται κατὰ τὴν ἀπόδειξιν · καὶ δέεται προσθήκης τινός · οἷον · εἰ ἡμῖν ἐστὶν ὁ ἥλιος, ὑπὲρ γῆν ἐστὶν etc. Demum ff. 6^r, 6^v continent diagrammata quaedam manus recent. ad argumentum libri

- π. ἐρμ. spectantia. 4. Ordo foliorum inde a f. 38 ita restituetur: 47. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 48; quae folia fragmentum continent operis, quod in cod. Plut. VI, 22 (cfr. Bandin. I, 142, n.° III) f. 51^r inscribitur *Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας* - *σύνοψις τῆς λογικῆς πραγματείας* (ed. Wegelinus sub n. Gregorii Aneponymi; cf. ex. gr. Cod. Mutinens. 90 in *Studi ital.* IV, 444 sq.). Inc. fragmentum inde a verbis *παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, παρὰ τὸ τιθέναι, τὸ μὴ αἷτιον ὡς αἷτιον* etc., desinit f. 48^r *οἷος τὲ ὦν ἐπιστήμην πᾶσαν ἰχνηλατεῖν*. | τέλος τῆς φιλοσοφίας (cfr. 136 Plut. VI, 22; ff. 77^r init. - 83^r). Fragmentum excipit scholion de philosophiae officio (*ἔργον τῆς φιλοσοφίας ἐστὶ τὸ ἀναπληροῦν τὰ ἐλλείποντα τῷ συλλογισμῷ, τὰ δὲ πλεονάζοντα ἀφαιρεῖν, ἕτερον τὸ μὴ κρύπτειν τὴν ἀληθείαν, ἀλλὰ διακρίνειν ἀπὸ τοῦ ψεύδους* · ὁ συλλογισμὸς δὲ ὄργανον τοῦ ὁργάνου ἐστί. ἔχει δὲ καὶ ὁ φιλόσοφος ἐνθόμημα etc.). 5. 48^v initium παραφράσεως A. Pselli (cuius extrema pars scripta legitur f. 2^r, ut supra commemoravimus): *Πρὸ τῆς ἀκριβοῦς ἐκθέσεως τῶν προτάσεων* etc., usque ad verba *οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ἀπλοῖς ἢ ῥήμασιν ἢ ὀνόμασιν <τὸ> ἀληθὲς ἢ τὸ ψευδές* (= lin. 29 paginae primae quae littera M obsignata est in edit. a. 1503). 6. 44^r Fragmentum astrologicum a scriba sane indocto adiectum: inc. (post vv. 2 et dimidium, qui legi fere nequeunt, adeo sunt corrupti)¹⁾ *ἐν δὲ τὸ ταύρο στρογγυλοπρόσωπον λευκὸν δια το εἶναι οἶκον τοῦ λέοντος τῆς ἀφροδότης ♀ σημεῖον ἔχουσα ἐν τὸ τραχίλω ἢ ἐν τὸ κριῶ τόπω · ὡς ἐπὶ πλήστον ἔμπαχον* etc. (des. autem in verbis: *ἐστὶν ὑπόκυρτον δια το . . . ὡς ζῆ*). 7. 44^v diagrammata <περὶ> τῶν προτάσεων et scholia duo.

Chartac., ff. 48 (0,133 × 0,184) pleraque foede corrosa; saec. XIV.

19. ACQUISTI E DONI 176.

Theonis Smyrnaei de iis quae in mathematicis utilia ad Platonis lectionem.

Chartac., ff. 88 (0,203 × 0,269): 84^v sqq. vacua; saec. XVI.

20. ACQUISTI E DONI 177.

Fragmentum arithmeticum acephalum (inde a verbis § ιζ' *γὰρ αὐτοὺς ἐλάσσονος μὲν εἶναι ἑκατοντάδος, μετρεῖσθαι δὲ ὑπὸ δεκάδος · καὶ δεόν ἐστω, τὸν ἐξ αὐτῶν στερεὸν εἰπεῖν μὴ πολλαπλασιάσαντα αὐτοὺς · ἐστῶσαν οὖν οἱ πνυθμένες · ἔσονται ἄρα ἐξεδδγ. δ' ἄρα ἐξ αὐτῶν στερεὸς γίνεται μονάδες, ζ'* etc., ad verba *ῥητέον τὸν ἐξ ἀρχῆς στίχον · μῆνιν αἶδε θεὰ, δημήτερος ἀγλαοκάρπου: πολλαπλασιασθέντα δύνασθαι μυριάδων πλήθος ἐνναπλῶν, ζιη' · ὀκταπλῶν, διμῶ, ζνζ'*). 137

Chartac., ff. 6 (0,234 × 0,342): 6^v vacuum; saec. XV exeuntis.

21. ACQUISTI E DONI 178.

Fragmentum phrasarii graeci cum latina interpretatione (*ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι excessisse ex humanis, ἐνανθρωπήσαι assumpsisse naturam humanam* — *ἄρτι ἐξ ἐφήβων annos modo pubertatis, ἀφειμένοι | περυσῖνοι | ἐφήβοι liberiores et qui paulo ante fuerint ephēbi*).

Chartac., ff. 6 binis columnis exarat. (0,234 × 0,339); saec. XVI.

22. ACQUISTI E DONI 179.

Liturgia S. Iacobi Apostoli, praevio quodam excerpto Nicolai episcopi Methonensis ex eius scripto *De corpore et sanguine Christi* (οὕτω προσφέρομεν ἄρτον τέλειον — τῷ ἱερῷ Κλήμεντι λειτουργίας παραδεδώκασιν, apud Mign. vol. 135, p. 513, C sqq.), quod excipit canon latinus ex sexta synodo de consecratione.

Chartac., ff. 15 (0,214 × 0,306), 1^v vacuum; saec. XVI. F. 15^v *ἔγραψε καὶ δῶρον ἔδωκε Μαριάνῳ τῷ Οὐνετωρίῳ Ἀνδρέας ὁ Δουδῆτιος Σβαρδελλᾶτος ἐν Λονδίῳ ἔτει ἀπὸ θεογονίας, ἁγνε* (1555).

23. ACQUISTI E DONI 180.

Odarium seu officium S. Caesaris martyris (*Μὴν νοεμβρίου · πρῶτος · τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος καισαρίου: στιχηρὰ προσόμοια ἤχος δεύτερος · πρὸς*

¹⁾ Deprehendi vix possunt haec verba: . . . ὡς ἐπὶ πλήστον ξανθῇ δια το εἶναι οἶκον τ . . . Inscriptio vero desideratur.

ὅτε ἐκ τοῦ ξόλου σε · ἴδε, ὅτι πάσας μου εἰς σέ, μάρτυς, ἀνεθέμην ἐλπίδας καὶ πᾶσαν
μέριμναν, ἔνδοξε καισάριε — πᾶσι τὸν ἀχώρητον ὡς θεὸν διό σε θεοτόκον · καὶ γλώσση
καὶ καρδία · ὁμολογοῦντες μεγαλύνωμεν. τέλος).

Chartac., ff. 8 (0,146 × 0,220), l. 8. vacua; saec. XV.

24. ACQUISTI E DONI 195.

A. *Eis Pañvaldon τὸν ἐκ τῶν Μαλασπινῶν, νέον ἐπιφανέστατον τε καὶ πολυμαθέστατον Βαρθολομαίου τοῦ Βεκχίου* (sc. Bartholomaei de' Vecchi, quo de cf. *Studi ital.* II, 559sq.) φιλομαθοῦς ἐπίγραμμα. Τίνας ἂν εἴποιεν λόγους οἱ καθ' ἡμᾶς σοφισταὶ εἰς τὴν τοῦ νέου τουτουὶ παιδείαν ἀφορῶντες (sunt δίστιχα quattuor: Κλεινοῦ ἀλεξάνδροιο τύπον ποτὲ εἶσδε καῖσαρ — ἄμμες ἐφ' ὕσπλήγγων τέματος οὗτος ἔσω). Folium chartac. (0,196 × 0,282) saec. XVII, instar epistulae in parte aversa inscriptum: *Τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ σοφωτάτῳ Παῦνάλδῳ τῷ ἐκ τῶν Μαλασπινῶν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ παιδείας.* B. Folium chartac. (0,193 × 0,269), saec. XVII ut quidem videtur exaratum, adnotationes continens quae sequuntur: 1. 'Nel libro d'Ammonio sopra i x Predicamenti stato di Lorenzo Benivieni, oggi de SS.¹ Gianni ἰστέον ὅτι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγίου Μάρκον τοῦ ἐν φλωρεντία τουτὶ τὸ ὑπόμνημα οὐ τῷ ἁμμωνίῳ ἀλλὰ φιλοπόνῳ προσεγεγράφη καὶ προσεγεγράφη. | Init. δ' Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένοι ἦν Μακέδων | Scholiorum initium | Καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγωγῶν ἐλέγομεν'. 2. 'Ἰερωνύμον Ἀλεάνδρον τοῦ Μοττέως' epigramma, quod in editione *Plutarchi Opuscula*. LXXXII. (Venetiis, in aedibus Aldi et Andreae Asulani Soceri, mense Martio MDIX) legitur: cfr. Legrand, *Bibliogr. hell.* etc., I, 92. 3. 'Init. Anonymi Interpretationis in 2° Posteriorum | Τὰ ζητούμενα ἐστὶν ἴσα τὸν ἀριθμὸν'. 4. 'Isocrate | in fine ἐτελειώθη — ἐνενηκοστῷ τριτῷ (sic)', scil. subscriptio quae in editione 'Ἰσοκράτους λόγοι (Venet., Ald. 1493) f. 200^v legitur; cfr. Legrand, l. I. p. 15. C. Folia quinque membran., ex antiquo quodam codice (saec. X.) abscissa, et custodiae loco laurentianis codicibus, ut quidem videtur, dehinc apposita: 1, binis columnis exaratum (0,222 × 0,272); scriptura vero ita est erasa, ut legi nequeat. 2^r, scriptura erasa; 2^v (0,173 × 0,246) ex Ioh. Chrysostomi in cap. IV Genes. homil. XVIII, inde a verbis (M. LIII, p. 156, § 159 init.) [στρέφ]εται διὰ τὸ πλημ[μελη]θέν ὡς ἐπεὶ [δὲ] ἐπιμεινόμενος etc. ad verba (*ibid.*, § 159 circa dimid.) οἰκίαν (sic) ἀγαθότητα μιμούμενος κατάλληλα | 3, (0,172 × 0,255) ex eadem homilia inde a verbis (*ibid.*, § 159 circa dimid.) ταχέως αὐτὸν ἀνημῆσασθαι (sic) καὶ μὴ ὑποβρέχιον etc. ad verba (*ibid.*, p. 157, § 160 circa dimid.) τὴν (sic) ἱατρειάν εἰσφέρει τὰ παρ' ἑαυτοῦ ἀπαντα πληρῶν | 4, (0,173 × 0,249) ex eiusdem in cap. IV Genes. homil. XIX inde a verbis (*ibid.*, p. 160, § 163 fin.) τὴν ἑαυτοῦ φιλανθρωπίαν ἐπιδείξασθαι etc. ad verba (*ibid.* § 164) *Εἰ δὲ μὴ τοῦτο ἐβούλον μὴδὲ* | 5, (0,176 × 0,255) ex eadem homilia, inde a verbis (*ibid.*, p. 161, § 164 fin.) τὸν οὐδὲν ἡδονικῶτα ἐφόνευσας etc. ad verba (*ibid.*, p. 162, § 165 fin.) ἀπατήσας τὸν ἀδελφὸν καὶ εἰς τὸ παιδίον (sic) ἐξαγαγὼν | Altera columna et ima pars membranarum 2–5 foede recisa. D. Folia quattuor chartac. (a, b, c, d 0,210 × 0,300; saec. XVII: a^r, a^v, c^r, d^v vacua): b^r. 'Ἰωάννη Οπορινῷ 'Ἰερώνυμος Βόλφιος, συγκαίρων τῆς ἐντεκνίας [disticha quinque: Τηλέγετόν σοι ἔδωκ' ἐπὶ γήραος — φοῖβος ἀεὶ καθαρός]; 'Martini Crusi' distichon [Τηλέγετ' Ἐμμανοὴλ πολέλιστε — τοκέων ἄξιος αὖξαν' ἀεὶ]; *Eis Χαλκοτυπίαν Μουσῶν Μητέρα σὺ ὕμνοτάτην* [sic; mrg. σεμνοτάτην] πρὸς Ἰωάννην τὸν Ὀπορινὸν συμπάτορα αὐτῷ καὶ 'Ἰλερμον τὸν Εὐλάνδρον (Interpretem Stephani de Urbibus Σεβαστοπολίτην. 'Ὑμνος Καρόλου τοῦ Οὐ ἰέν-ο-βλος [senarii 24 'ad imitationem epigrammatis Anthologiae in Bacchum, ubi epitheta Bacchi literarum ordine recensentur' (d^r adn.): 'Ἀρχετύπην ἄδωμεν αἰοίδιμον — ὠρόσκοπον, ὠλεσιχάριον. | Κᾶρ-ἔλος, θεῶ ἔην, οὐδὲν-ὀ-βλος | πέλω θεοῦ | Basileae 1568. E Bibliotheca [Oporiniana.] Horum carminum in Io. Oporinum (*Io. Herbst*, 1507–1568) latinam interpretationem continent ff. c^v, d^r.

Codex optimo quidem iure *Miscellanea* inscriptus, quippe qui plurimis foliis tum membranceis tum chartaceis undique collectis et adinstar libri una compactis constet.

25. ASHB. 905 (olim 666).

Inscriptiones graece exaratae n.° XXVI, quae sequuntur: 61 apud Kaibel *Inscr. gr. Siciliae et Italiae* etc. n.° 1439 66^v *ibid.* n.° 1585 80 *ibid.* n.° 1084 et n.° 1654 80^v *ibid.* n.° 1051 et n.° 1206 (quae iterum legitur f. 106) 87 *ibid.*

- n.° 1690 87^v CIG. IV 9907 88^v apud Kaibel *o. l.* n.° 1092a et n.° 1092b
(inscriptio n.° 1092a iterum legitur f. 119^v) 89^v *ibid.* n.° 1494 90^v *ibid.*
n.° 1008 92 *ibid.* n.° 1264a (verum nonnihil in cod. differt ab edita) et
140 n.° 1886 108 *ibid.* n.° 1620 108^v *ibid.* n.° 2063 109^v *ibid.* n.° 1874b
112 *ibid.* n.° 915 114 *ibid.* n.° 1786 116 *ibid.* n.° 1694 119 CIG.
IV 9803 124 ap. Kaibel *o. l.* n.° 1811 137^v *ibid.* n.° 1584a 138 *ibid.*
n.° 1584b 138^v *ibid.* n.° 1386 139 *ibid.* Add. n.° 2388a.

Membran., ff. 167 (0,104 × 0,156), vacua 165^v, 166^v–167^v, saec. XV. Continet inscriptio-
num uberrimam collectionem, quas conlato cod. *Magliab. cl. XXVIII, 5* exscripsisse videtur
Fr. Iocundus (Fra Giocondo, n. 1450).

26. ASHB. 1174 (32. H).

- 43^v Epigramma sepulcrum (CIG 6268; Kaibel n. 582 p. 236, et Anth. Palat.
vol. III Didot, p. 131 [II, 261]) cum latina interpretatione 186 Τοῦ δλοβόλου
ῥήτορος ἐξήγησις εἰς μέτρα τῆς τοῦ θεοκρίτου σύριγγος (Th. Bergk, *Kl. phil.*
Schriften II 771, 7–21), tum τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις ῥηματικῇ τῆς τοῦ θεοκρίτου
σύριγγος (Bergk 771, 22–772, 21) 186^v–189^v ἐτέρου ἐξήγησις τῆς τοῦ θεοκρίτου
σύριγγος (Δίκαιος ἂν εἴην – ὁ λόγος γὰρ οὐ λιθάζεται apud Dübner *Sch. in Theocr.*
etc. 1849 Didot, p. 110–111 sub nomine Ioannis Pediasimi); cf. cod. Ambros.
B. nr. 75 ap. Haeblerlin, *Carm. figur.* p. 7 189^v Τοῦ σοφωτάτου ῥήτορος
δλοβόλου ἐπίγραμμα εἰς τὴν σύριγγα ἡχημα – σύριγγε (Anthol. gr. Didot. vol. III
p. 326 n. 214) in marg. sinistr.; item in marg. dext. τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος δλοβόλου
σύριγγε – θέλεις (ib. p. 415 n. 89); cf. Haeblerlin p. 6. Tum in medio Theocriti
fistula (ἀ^α σύριγγε ὀνομ' ἔχεις – ἰ^α καλλιόπη | νηλεύστω), Haeblerlin p. 74 ad
Adnot. p. 80 sq. Appictae exstant imagines Theocriti et Panis 189^v Τοῦ
αὐτοῦ ῥήτορος δλοβόλου ἐξήγησις εἰς τὸν βωμόν τοῦ ἀπόλλωνος Εἴμι ὁ βωμός δηλον-
ότι – ὅφ' ἡρακλέους ἐπὶ τῶν ἐλλήνων edidit H. Rostagno: cfr. *Studi ital.* etc., V,
p. 287 sq.) 190^r τοῦ ῥήτορος δλοβόλου (Χριστὲ ἀναξ σατὰν δς κάρβαλες ἄδω σοι
δόξαν) et τοῦ αὐτοῦ (οὐ τῆς ἀθηνᾶς οὐτοσί βωμός φίλος – τῷ θεῷ δ' ἡ χάρις: senarii
quattuor); tum in medio Ara Dosiadae (εἴμι' ἄρσενος – τρεῖς πορθόν), Haeblerlin
p. 73. Appictae exstant imagines Dosiadae et Apollinis 191^r τοῦ αὐτοῦ συμ-
μῖον ῥοδίου ὦν (Κωτίλας – ἀηδόνας δωρίας ἀγχοῦ), Haeblerlin p. 71 et Adnot.
141 p. 77. Exstant notulae in marg. et imagines Simmiae et Mercurii. – De Maximo
(Manuele) Holobolo v. M. Treu in programme Gymnasii Frederic. Vratista-
viensis a. 1893 p. 23 sqq.

Codex latin., chartac., saec. XVI, ff. 218 (0,147 × 0,217); vacua, praeter duo nullo signata
numero, folia 47^r–59^r; 66^v–70^v; 99^r–110^v; 124^v. 126^r. 127^r–130^v. 137^v–141^v. 144^r–151^v.
168^r–169^v. 183^r–185^v. 190^v. 191^v. 197^v–218^v. Olim hybliothecae 'Francisci pandulphini &
amicorum, n.° 281' (ut scriptum legitur in custodiis folio ante initium), quo libro Vincentius
Borghinius usus est, ut constat e cod. Magliabechiano II. x. 109. – Praeter ea, quae superius
recensuimus, alia quaedam graece exarata in hoc codice exstant, videlicet: 119^v pictura in-
scripta *ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ* ('statua marmorea eximia arte fabrefacta apud thasii portus uestibulum
nuper a Francisco Gatalusio principe erecta, olim vero Thasiorum consilii simulachrum fuisse
sua ad basim insculpta antiqua inscriptione patet'): cfr. E. Jacobs, *Die Thasiaca des Cyriacus*
von Ancona im cod. Vatic. 5250, p. 116 v. 23 et Adnot. 27 (in *Athen. Mittheil.* d. K. deutsch.
Arch. Institut. XXII, 1–2 a. 1897 p. 113sq.) 121^v herma Aristotelis inscr. *ΑΡΙΣΤΟ-
ΤΕΛΗΣ* 123 ὁ γνώμων ('ad triangularem basim ornata marmoream': τοῦ γνώμωνος –
γνώμωνα τόνδε . A. | . C. CAECILIO . | . CN. PAPIRIO | COS') 123^v–124 imagines sex
inscriptae *ΕΡΑΤΩ . ΤΕΡΨΙΚΟΡΗ . ΘΑΛΕΙΑ . ΠΟΛΥΜΝΙΑ . ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΑΛΙΟΠΗ* ('ad arcem
antiquam Samothraciae urbem quam παλαιόπολιν uocitant etc.') 125^r *ΑΙ ΤΩΝ ΣΑΜΟΘΡΑΚΩΝ*
ΝΥΜΦΑΙ (imagines quatuor) 192^rsq. Inscriptiones variae maioribus litteris exaratae, de quibus
cfr. Th. Mommsen *Observationes epigraphicae*, XXI *Cyriaci Thracica* (Ephemer. epigr., III
1877 pp. 235–6), qui Mommsenus hanc codicis partem recensuit cum nondum in Laurent. By-
blioth. liber Ashburnh. translatus erat. Praevio Ptolemaei loco 3, 13. 47 de Lemno insula, et
Cyriaci graeco epigrammate in Brandae honorem, quod edidit Oliverius p. 63, exstant tituli
descripti Selymbriae et Perinthi, ii fere quos in libro Cyriacano Manutiano 5250 edidit Alber-
tus Dumont (*Inscriptions et monuments figurés de la Thrace*, Paris 1876; cfr. etiam *Mélanges*
d'archéol. et d'épigr. par Albert Dumont etc. réunis par Th. Homolle, Paris, E. Thorin, 1892
pp. 366 sqq.), scilicet: (192^r) 62 b apud Dumont [p. 366 Dumont-Homolle] (verbum vero quod
εὐσηνητικωτάτων [?] Mommsenus exscripsit, scriptum legitur in codice *ἐρευνητικωτάτων*); (192^v)
72 e *ibid.* [rectius autem 72 f et 72 e pp. 383. 382 apud Dumont-Homolle; sed ponuntur tantum
tribuum nomina quaedam], et CIG. III 2020 (omissis tamen in cod. verbis quae sunt ἀγαθῇ
τύχῃ; cfr. etiam Anthimus Gazes *Ἐσμ. λογ.* a. 1813 p. 112; 74 a p. 388 Dumont-Homolle; at cfr.
100 c p. 430 *ibid.* = CIG. 2013); (193sq.) 72 c ap. Dumont [p. 382 l. l.]; *Χρησμός Σιβύλλης*
(quod oraculum in cod. a verbo *εὐτυχεῖτε* incipit et in verbo *ἀρχιμυστοῦντος* desinit [= 74 z

p. 396 l. 1.]); 72 d ap. D. (qui titulus ad praecedentem spectare videtur: oraculum enim Sibyllae, quod Georgius Kaibel in *Museo Rheno* edidit XXXIV, 211, a. 1879, verba ἀλέξανδρος — μη-
νόφιλος complectitur [p. 382 l. 1.]); inscriptio quaedam a Mommseno l. l. edita (AYP ACKΛΗ-
ΠΙΟΔΟΤΗ — ΠΑΡΟΔΕΙΤΑ = 74 z' p. 396 l. 1.); 72 a ap. D. [p. 381 l. 1.]; CIG. III. 2024 imper-
fecte, cum in medio vocabulo deficiat [= 74 e p. 389 l. 1.]. — Haec omnia excipiunt ff. 196^v—197^r
figurae complures, varia instrumenta exhibentes ad rem rusticam spectantia, ut βατοκόπος,
φυτεντήριον, ἄρπη, δρέπανον, διχημητήριον, μάκελα etc.

27. ASHB. 1281 (RR. XX).

2—4 Πίνακες ὧν οἱ γραῖκοι εἰς τὸ τὰς ἐθνικῆτος ἐορτὰς εὐρίσκειν χρῶνται τῷ νέῳ
ῥωμαϊκῷ καλανδαρίῳ κατηρητισμένοι ἀπὸ τοῦ ρῥ' πγ: χρόνον καθ' ἐνιαυτὸν μέχρι βσ'
καθεξομένου τοῦ ἁγιοτάτου κυρίου ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ρώμης δεκάτου τρίτου.
Sunt V tabulae, quas excipit satis copiosa adnotatio 'Αἱ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ πί-
νακι συνεχόμεναι ἐορταὶ — ἄλλας ἂν δοκεῖ ἐνκοποτέρως ποιεῖν. τέλος. τῷ μεγίστῳ θεῷ
δόξα καὶ χάρις. ἀμήν. Sequitur f. 4 tab. VI^a.

Chartac., ff. 18 (0,289 × 0,429), saec. XVI ut quidem videtur.

28. ASHB. 1398 (37.—I 49).

In custodiae f. νόμιζε ἀδελφούς τοὺς ἀληθινούς φίλους 9 Pindarus γλυκὸ πόλε-
μος ἀπειροῖσιν (Paroemiogr. gr. I, 231 = Diogen. III, 94 'e Pindari Hyporche-
mate' Suidas 17 Nazianzenus θεοῦ διδόντος — μηδὲν ἰσχύει πόνος versiculi duo
(Apostolii VIII, 89 i [Paroem. gr. II p. 456]) 17^v Aesopus θεὸν τὰ μὲν οἰκοδο-
μεῖν τὰ δὲ καταβάλλειν 33 Homerus οὐκ ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων (δ 695)
et ex Plutarcho Περὶ εὐθυμίας · 'Ἡδὲ μὲν εἰ τι φέρης ὀλίγον δ' ἄχος ἥνδ' ἀποείπης
(sic) 34 ἡ χάρις βραδύπους ἀχαρίς χάρις (cfr. pentameter ille pervulgatus ἂ
χάρις ἂ βραδύπους ἀχαρίς ἐστὶ χάρις) 41 Menander ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν
ὀργὴν πόνος (n. CCLXXXV, p. 80 Didot) 42 Phocylides Μῆτε δίκην δικάσεις,
πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης (Pseudophocyl. 87, Bergk Anth. lyr.) 63^v Epicteti
παραίνεσις · 'Ανέχον καὶ ἀπέχον 74 Diogenes γέρον ἀπορος 84^v Basil.
Sermo verus & a mente sana profectus 'Απλοῦς ἐστὶ καὶ μονότροπος 85^v Πολλὰ 143
μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρον (Zenobii V, 71; Diogeniani VII, 46)
89 Hesiodus βραχεῖα τέρψις ἐστὶν ἡδονῆς κακῆς (Mantissae proverb. I, 38 [II
p. 749]; Stob. Floril. 3, 18, 23) 39 Menander φιλόπονος ἴσθι, καὶ βίον κτίσῃ
καλήν (v. 527, p. 100 Didot) 126 Euripides in Medea βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν
μέγα (v. 331) 126^v Socratis dictum Τὸ φιλεῖν ἀκαίρως ἴσθι ἐστὶ τῷ μισεῖν
130 Theocritus 'Ἡ πενία, διοφάντε, μὴ τὰς τέχνας ἐγείρει (Idyll. XXI, 1 apud
Poet. bucol. etc. Didot) 130^v Δεινὸν πένεσθαι χεῖρον δὲ εὐπορεῖν κακῶς
155 Phocylides Πλούτον μὲν φεῖδον — ὄλβον ἔχειν χρήματ' ἄγεσθαι (Pseudophocyl.
109—110, Bergk l. c.); et Menander Μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει (Fragm.
p. 13 Didot: Stobaei Serm. CIII, 7) 158 Menander Ταμεῖον ἀρετῆς γενναῖα
γυνή (cfr. Menandri Fragm. p. 104 Didot) 164 'Ο φθόνος ἐστὶ κάκιστον —
ἄμματα καὶ κραδίην (versiculi duo: Anonymi in Anth. Pal. XI, 193) 176^v Grae-
cus versus in quo omnes partes orationis continentur: Homerus Iliad. A (v. 185)
αὐτὸς ἰὼν χλίστην δὲ τὸ σὸν γέρας ὄρε' εὐ εἰδῆς Ibid. versus blensis proponendus:
γραῦν χθονίαν αἰσχρὸς ἐξαγεν οὐ ἔλπος ἐχθροῦ 230^v Epitaphium Assyrii
Regis ipsius statuæ inscriptum Εἰς ἐμὲ ὁρῶν εὐσεβὴς ἔστω 241^v Fabula
aesopica Ταῦρος καὶ τράγος n.° 396 p. 191 (Halm 84), lituris quidem deleta:
nonnihil differt ab edita.

Codex chartac., ff. 248 (0,096 × 0,156), saec. XVII inscriptus 'Illustres quaedam sententiae
apophthegmata etc. ex optimis et variis autoribus selectae latinae tum germanicae. 1607'.
F. 1° scriptum legitur: Pangracius ἂ Ruess et Er. ph. Louis 1761; in integumento autem insigne
quoddam gentile impressum est, hisce notis instructum: M. K. A. et 1604.

29. ASHB. 1400.

207 Syntipae fabula 54: Νεανίσκος καὶ γραῦς. Νεανίσκος τις ὁδοιπορῶν — ἀλλ'
ἕτερόν τι τῶν δεόντων πεποιημέναι 211 Συντίπα φιλοσόφου μῦθοι (index
graecus).

Chartac. ff. 294 (0,096 × 0,160), saec. XIX. Continet uberrimam fabularum collectionem,
lat. exaratarum et e Philolpho, Phaedro, Nicephoro, Aesopo, Theone, Syntipa, aliis excerp-
tarum.

144 30. ASHB. 1547.

150–153^v '... di salutare comprare = uendere et numerare in lingua italiana e greca' (bondi – *calimera*; il tuo giorno sia buono – *cali sus mera* etc. – tre milioni – *tria chilia chiliades*).

Chartac., ff. 165 (0,098 × 0,156), saec. XVII. Est caput 31^m operis quod inscribitur f. 2^r 'Vocabolario italiano et arabesco. – Vocabolario della lingua italiana conforme all'arabesco... et il modo di comprare e vendere et numerare in Greco et Turchesco' etc. – 'Ex libris Collegii Oratorij' ≡ ≡ ≡.

31. ASHB. 1732 (olim Saibantianus).

Recentior manus (scil. saec. XV) supplevit quae graece exarata deerant Decimi Magni Ausonii Burdigalensis Opusculis (cfr. R. Peiper, Lipsiae Teubner 1886). 6^r n.° XLVII (XXVIII) *ibid.* p. 330; n.° XLVIII (XXVIII), n.° L (XXXI), n.° LI (XXXII) *ibid.* p. 331 7^r n.° LVII (XXXX) *ibid.* p. 333 11^r n.° XXI (LXXXVIII) *ibid.* p. 318 22^v n.° VIII p. 235 23^v graeca quae leguntur in carmine (*ibid.* p. 235) X. 'Aequoream liqui' etc.

Membran., ff. 56 (0,157 × 0,227), saec. XIII/XV.

32. ASHB. 1866 (Miscellanea Petri Danielis Hueti).

Ex amplissima hac epistularum carminum dissertationum scriptorum, ut ita dicam, *συμμίκτων* collectione, huc pertinent quae sequuntur: a). diversorum epistulae, scil.: n.° 11, Δημητρίου Ἀμυραλλίου gr. exarat. ('Ες τοιαύτην ὑπερβολὴν τὸ περισσὸν etc., s. u. t. n.); n.° 48, Eduardi Bernardi (cum graeca quadam ipsius inscriptione de terrae motu *ἐν τῇ χωρῇ τῶν οὐωνίων* – d. 19 sept. a. 1683); nn. 356 sqq. Gisberti Cuperi (scil.: n.° 356 [13 ianuar. a. 1703] quae graecam inscriptionem Aleppi inventam continet [CIG. III 4451]; n.° 357 [16 mai. 1703] cum duobus christianis titulis gr. exaratis *ex oriente* ad Cuperum missis; n.° 363 [15 mai. 1708] quae inscriptionem graecam adfert 'inventam prope amphitheatrum urbis cuius olim nomen Aphrodisias' [sunt vero duae: cfr. CIG. II 2745 et 2746]; 145 n.° 367 [12 aug. 1710] cum inscriptione quadam Smyrne adlata 'ex qua cognoscas apud Gentiles *Theologas foeminas* fuisse' (*ibid.* 3199); n.° 371 [10 nov. 1714] quae de inscriptione quadam gr. exar. agit (*ibid.* 3311); n.° 377 cum inscriptione de qua cfr. n.° 356 [*Dissertation touchant les dieux Madbachus et Solomonés*]; n.° 383 [s. u. t. n.], quam τῷ ἐκλαμπροτάτῳ κῶ, κῶ περιφανεστάτῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Ἀββᾶ Οὐέτ scripsit Δημήτριος ὁ Ἕλληρ ('Υγρὸν ἐπὶ τῶν παρειῶν μου καταρᾶει τὸ ἔρευνος etc.); Aegidii Menagii, praeter ceteras, epistulae n.° 1219 (d. 18 oct. a. 1661) et n.° 1245 (d. 11 febr. a. 1663) ad Huetium missae¹⁾ b). carmina graece exarata, scil.: n.° 3048 Clementis Fermatii epigramma (*sur une belle qui pleuroit*; cfr. L. G. Péliissier, *À travers les papiers de Huet*. Paris V^e. L. Técheiner 1889, p. 49); n.° 3063 Petri Danielis Hueti Ἐπὶ τῷ Λοδοϊκῶν ΣΕΑΤΖΙΟΥ εὐγενεστάτου καὶ ἔλλογιμωτάτου νεανίου θανάτῳ ἔλεος (vv. 4: Ἀρχετε νῦν – ἐξέφυγεν); n.° 3065 Ἐπίγραμμα πέτρον δανιῆλος ὕετιον εἰς ἑαυτὸν (vv. 6); n.° 3067 ΙΟΥΛΙΑΝΙΟΥ βασιλέως εἰς οἶνον ἀπο κριθῆς [Ἀνθολ. βιβλ. πρωτ. p. 83 scil. Anth. Pal. IX, 368: Τίς; πόθεν εἰς διώνυσσε; etc., vv. 6]; n.° 3165 (a. Theodor. Prodr. Tetrast. in Genes. Γῇ φύτῃ πάντα πρόφυσσον etc.; b. Id. Geometr. in Paradis. p. 4. Epigr. ζ'. δξύχολός τις ἀνῆρ etc.; c. Idem *Ibid.* p. 17. καὶ πασῆς ἀρετῆς μόχθος etc.; d. Martial. lib. XIV. Epigr. CLXXIII a Ios. Scalig. graece redditum p. 53. 2. Δίσχον ἀπ' ἐχθροδοποῦ etc. vv. 2; e. absque ullo titulo vv. 4: ἐκραγεν δξύ κόραξ – ἐκραγε λαυὰ κόραξ. f. Εἰς Τρεχέδειπνον παρόστιον vv. 6: εὐχομαι ὃ γενέτορ πάντων etc.; quae carmina omnia emendatiora occurrunt sub n.° 3166); n.° 3173 sine titulo ὀλβιος, ὃς τ' ἀρεταῖς – κακῶς. n.° 3206 (a. Εἰς τὰ τῆς φυλλίδος δάκρυα ἐπίγραμμα ἀγανακτικόν vv. 8: Ἀλγε' ἐμὴ φυλλίς ᾧ etc. cum lat. interpr.; b. Εἰς σαμουήλ τοῦ Βοχάρτον βιβλίον τὸ περὶ ζώων Ἐπίγραμμα. vv. 6: ωκυπόδας ἐλάφους etc. cum lat. interpr.; c. Εἰς ἀντανίου Ἀλλαίου Ροδοδακτύλου ἐπίγραμμα εἰς τὸ 146 ροδον. vv. 2: τοιοῦτα εἰ πέμπεις etc. cum lat. interpr.; d. item latine et graece vv. 2 sine tit.: οὐ τρία σῶ φίλῳ etc.; e. item Εἰς βιβλίον ἐν ᾧ οὐριγίλιος καὶ ὠράτιος ἐδέχοντο vv. 2: ἡρώων Μάρων etc.; f. item sine tit.: ὦ τίτε, εἴ τι ἀρῆξω etc.; g. Εἰς

¹⁾ In hoc cod. sub n.° 3385 adservatur *Μαυραγίου Τύμβος* typis impr. (F. Tarillon. S. F.) qui vv. 39 heroicis constat.

λύραν Anacreon heroicis: Ἀτρείδας ἐθέλοιμι — ἔρωτας αἰδεῖ [vv. 9], itemque 'Anacreon lyricus εἰς λύραν': Θέλω λέγειν — ἔρωτας ᾄδει [23 apud V. Rose, Lipsiae 1876]; h. Εἰς γυναικας [Anacr. her.: Φύσις ἔδωκε κέρα ταύροις etc., vv. 8; Anacr. lyr.: Φύσις κέρατα ταύροις etc.; 24 ibid.]; i. Εἰς ἔρωτα [An. her.: δύσέτο ἠέλιος etc. vv. 12; An. lyr.: Μεσονυκτίους ποθ' ὥραις etc., 33 ibid.]; k. Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον [An. her.: Καββλήτ' ἀμβροσίην διὰ etc., vv. 10; An. lyr.: διὰ νυκτός etc. 37 ibid.]; l. Εἰς ἔρωτα [An. her.: Εἰσοράω γε βρέφος etc., vv. 11; An. lyr.: ἀνέωξα, καὶ βρέφος etc. h. e. 33 ibid. inde a v. 16]; n.° 3311 Πρὸς Ὑεττον [scripsit Aeg. Menagius] Μέγα θαῦμα τῶν αἰδῶν — φιλείσθαι, vv. 25; n.° 3337 Εἰς Κορίνναν, πρὸς Θεοσιτάδην distichon ab eod. scriptum: Ταῖς χάρισις etc.; n.° 3345 Εἰς κρήνην τὴν ταννουσιὰδα . ἡ κρήνη φθέγγεται distichon ab eod. scriptum: Ὑδατα μοι etc.; n.° 3225 fragmentum quoddam: 'Versus Orphei, seu Onomacriti hi sunt: ἔθνος ἐς ἀφνειὸν — πληθούσης μήνης'. e). Demum adnotationes quaedam, nomine auctoris destitutae, quae n.° 3240 ita inscribuntur: 'Errata Jacobi Cillij super Gregorium Nazianzenum oratione 31 a pagina 504 usque ad finem. Ex editione parisiensi' etc. etc.

33. ASHB. 'Append. 1870'.

16^v Euripidis fragmenta 320. 410. 1079. 825. 459 (Tr. gr. fr. ed. Nauck²), e Stobaei Flor. (74, 13; 85, 2; 113, 5; 94, 2 et 3) deprompta 21^v eiusdem ex Oreste vv. 1—3 inscripti: στέπενπια εουρυπιδος cum lat. interpr. praeviis his verbis: 'Euripidie Sententię ueritatem re ipsa edoctus agnosco' [cfr. Cicer. Tusc. Disp. IV. 29, 63].

Chartac. ff. 38 (0,143 × 0,201), vacua 1. 2, 10^r. 11^v. 12—15. 20—21^r. 22. 23. 35sq.; saec. XV ex.: continet praeter alia quaedam, carmina Gregorii Tiphernij, Francisci et Marii Philelphi, Io. Baptistae Trivisani etc.

34. AEDIL. 219.

Lexicon gr. lat. Ἀβάκχευτος Imbacchatus — ὠχυρωμένος Vallatus. Τέλος . θεῶ δέ δόξα. 147

Chartac., ff. 267 (0,213 × 0,282) saec. XV. Possederunt codicem Bartholomaeus Lapaccius episcopus Coronensis et Georgius Ant. Vespuccius.

35. AEDIL. 220.

Orphei Argonautica et Hymni. Procli Hymni. Homeri Hymni. Moschi Amor fugitivus. Heroelegeion Ζεὺς κύκνος ταῦρος etc. Musaei τὰ κατ' Ἡρώ καὶ Λέανδρον usque ad v. δεινὸς ἔρως . καὶ πόντος ἀμείλιχος, ἄλλο θαλάσσης.

Membran., ff. 90 (0,175 × 0,256), saec. XV. Codicem scripsit Iohannes Thessalus Scutariotes, ut patet conlato cod. Laur. 70, 35 (et Riccard. 52); possedit Georg. Ant. Vespuccius: latuit autem hic codex cum Alfredum Goodwin, qui hymnos homericos edendos susceperat, tum Thomam Gulielmum Allen, qui edidit a. 1893 (Oxonii, e typographeo Clarendoniano); non latuit Ludwichium (Eudociae Augustae, Procli etc. Carm., Lipsiae ap. Teubnerum 1897) p. 125.

36. AEDIL. 221.

Quatuor evangelia praemissa singulis tabula capitum. Praeterea: 3 Interpretationes nominum hebraicorum, quae in Lucae Evangelio occurrunt 3^v Ordo sectionum quae ex eodem Evangelio per dominicas legi debent 4 Eusebii epistula ad Carpianum et concordantiae evangeliorum (Gallandii Nov. Bibl. vet. patr. [Venetiis 1765], II, 553 sq.) 170 Excerpta ἀπὸ τῆς βιβλου τῆς ἐξόδου de Agni Paschalis comestione (c. XII, 1—20. 37—39; c. XIII, 8 sqq., verum ultimae chartae foede corrosae vix frustulum exstat).

Chartac., ff. 171 (0,155 × 0,237), saec. XIV.

37. AEDIL. 222.

Psalterium et cantica. Praemittuntur duo folia membranea (1^r professio fidei Πιστεύω εἰς ἓνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα etc., Quicumque vult salvus esse ante omnia opus est ut teneat catholicam fidem etc., 2^r numeri graeci et alphabetum 148 graecum, 2^v init. evangelii Iohannis Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος etc.), quae recentiores manus conscribillarunt.

Chartac., ff. 170 (0,146 × 0,218), saec. XIV. Possedit a. 1469 et a. 1480 Georgius Ant. Vespuccius.

38. AEDIL. 223.

Γένος Ἀπολλωνίου. Ἀπολλώνιος οὗτος, Ἀλεξανδρεὺς μὲν, ἦν τὸ γένος· μητρὸς καὶ πατρὸς· ἔσχε δὲ υἱόν, Ἡρωδιανὸν γραμματικόν — καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ Ἡρωδιανοῦ. Tum Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρέως τὰ προζητούμενα τῆς συντάξεως. Ὅτι ὃν τρόπον — καὶ πότε οὗ. Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρέως, περὶ συντάξεως βιβλίον πρῶτον. Ἐν ταῖς προεκδοθείσαις ἡμῖν σχολαῖς etc. Liber quartus des. προσγενήσεται τὸν ἀναγινώσκοντα. Τέλος τοῦ περὶ συντάξεως τεττάρων βιβλίων, τοῦ Ἀπολλωνίου. θεοῦ τὸ δῶρον, καὶ τοῦ θετταλοῦ κόπος.

Chartac., ff. 120 (0,170 × 0,239), saec. XV. Codicem scripsit Iohannes Thessalus Scutariotes, possedit Georgius Ant. Vespuccius.

39. AEDIL. 224.

Pollucis Onomasticon libri X, praevia singulis capitum tabula et epistula ad Commodum: liber X des. κῶρημα· κωβωτόν λόχον. (Suppleta sunt in fine codicis, quae librarius suo loco omiserat f. 232^v: VII 23 <ὠνόμαζον· ὥσπερ τοῦ χρυσοῦ τὸ ἄνθος — 25 καὶ ἐλαγωγοί: καὶ τὰ ἐργαλεῖα).

Chartac. ff. 181 (0,195 × 0,288), saec. XV. Possedit a. 1480. 1483. Georgius Ant. Vespuccius.

40. CONV. SOPPR. 406 ('Ognissanti 443').

2^r—1^v ex Prologo Scalae Paradisi Ioannis Climaci excerpta (Πάντων τῶν προαιρουμένων — τῶν ὑπὲρ φύσιν ap. Mign. 88, 633A—C) 10^r eiusdem Scala Paradisi, praevis vita a Daniele monacho conscripta (aceph., ibid. 597 inde a v. 3) et epistulis Io. abbatis Raithuni et Io. Climaci: tum Liber ad Pastorem (98^r), praefatio Ambrosii monachi in librum Sancti Basilii de vera virginitate (106^r) etc.: quae omnia latine quidem exarata sunt; at tum Scalae capitum tituli, tum
149 textus notabilia excerpta quamplurima in marginibus adferuntur, quae ab homine graecis litteris apprime erudito scripta fuisse videntur. Liber ad Past. expl.: Ἐπληρώθη σὺν θεῷ ἡ βίβλος κλίμαξ δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι πάντων ἔνεκα. τέλος.

Membran., ff. 181 (0,124 × 0,182), 2^v. 3^v. 4^v—6^v. 149^r—151^v.: 170^v—171^v, 177^rsq. vacua; saec. XV: f. 4^r perperam inscriptus est codex 'Collationes Ioh. Cassiani'. Ambrosii praefationem sup. l. excipit liber S. Basilii Caesariensis de vera integritate virginitatis: tum sequuntur 152^r Plutarchi de remediis irae libellus translatus per Coluccium Salutatum; 162^r Summa S. Thomae de articulis fidei etc.; 172^r Basilii ad Gregorium Nazianzenum de vita solitaria (caret fine).

41. CONV. SOPPR. 440 (SS. Annunziata 1677).

167^r—176^v Epigrammata ex Anth. Palat. ut plurimum excerpta, et lat. interpretat. instructa, scil.: 167: IX, 357 (Ἀρχίου), 13 vv. 3—8 (Ἀντιφίλου), 12 (Λεονίδου); Politiani (Τυφλὸς ἄπους — νωτοφορεῖτο δ' ἄπους) 167^v: IX, 137 cum responsione; Politiani ἀπόκρισις τοῦ πενήτον (Οὐδέτερος ἀδικῶ — δέ μέλει), 61 168: IX, 75 (Εὐκίου), 39 (μουσικίου οἶδε πλάτωνος etc., suprs. ἄδηλος) 168^v: IX, 496 (ἄδηλος); X, 106 (παλλαδᾶ) quod excipit IV, 19 (Anth. gr. Appendix, ed. Cougny. Paris, Didot 1890) et proverbium πολλοὶ βουκένται, παῦροι δὲ τε γῆς ἀροτήρες (ex Diogeniano VII, 86: cfr. Paroemiogr. gr. ed. Leutsch et Schneidewin, Goettingae 1839, I p. 301); IX, 110 169^v: X, 26; IX, 111 170: IX, 359 v. 1 (ποσειδέππον, οἱ δὲ κράτητος τοῦ κυνικοῦ) cum notula 'habes alibi' 171: IX, 360 v. 1 cum eadem notula 171^v: X, 31 172: X, 58 (Παλλαδᾶ), 65 (τοῦ αὐτοῦ), 72 (τ. α.), 73 (τ. α.) 172^v: vv. quattuor (ἄδηλος): Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἂν δεῖ παθεῖν — τι δεῖ μαθεῖν, παθεῖν γὰρ χρή, (ut in cod. Riccardiano n.° 45. Cfr. Studi it. etc. II, p. 503); exstant in Apostolii Cent. VI, 67 d <Δημοκρίτου>. Paroem. gr. II, p. 381; X, 84; VII, 688 vv. 3—4 173: IX, 446; X, 123 (ἄδηλος) 173^v: X, 124 et 124* (ἄδηλος); IX, 133 (ἄδ.); 339 (sine lat. interpret.) 174: IX, 378 (ἄδ.); 56 174^v: X, 33; IX, 52 175: X, 30 (λουκιανοῦ); IX, 47 v. 1; 126 175^v: X, 108; IX, 1, 18 176: X, 69 (s. a.), 85, 88 176^v: X, 112, 27; IX, 53 in adnot.; XI, 282 (λουκιλλίου). 194^v (alia
150 quidem manu): στοίχοι λαμβικοί πρὸς τὴν θῆν Γεώρ του τριβιζία. Λέξαι με δέσποινά πανένμητε βροτῶν — ὅς τὰς ψυχὰς πάντων σώσσοιτο διὰ σοῦ. Sequitur monocond. Ἰωάννης (?). De Georgio Tribizio, codicis 29 Plut. LVI scriptore, cfr. Bandinius Codd. gr. II, 330 et Gardthausen, Gr. Palaeogr. p. 322.

Chartac., lat., ff. 526 (0,136 × 0,199), saec. XVI, carminibus tum lat., tum italicis refertus.

42. GADD. 15 (olim 47).

Lexicon graeco-latinum a. 1648 exscriptum (ā oh exclamatio siue interiectio exclamantis — ὠθισμός impulsus).

Chartac., ff. 301 (0,233 × 0,337). Possederunt Petrus Hieronymus de Ciachis, Paulus Naldius et Nanna de Nicolini. Cfr. Bandin. Suppl. II, 15.

43. GADD. 124 (olim 610).

Pericopae evangelicae et Evangelia in festis Sanctorum legenda.

Membran., saec. XI (at Bandin. ibid. 137 saec. XIII), ff. 131 (0,186 × 0,236), in principio et in fine mutilus.

44. GADD. 125 (olim 611).

Theod. Gazae grammaticae II. IV., *Μέτρων σύντομος ὕμνος ἀγνῆ* (sic) *παρθένω* (qui hymnus legitur in principio tractatus Trichae 'Synopsis novem metrorum': cfr. cod. *Conv. Soppr.* 8, f. 296 sqq.; hic vero commentarii desunt), *Περὶ ἐγκλινομένων*, Numerorum notae, *Περὶ ἀνωμάτων ἐρημάτων κατὰ στοιχείον* (ut in cod. Plut. LIX, 16 f. 80^v sqq.), et Grammaticorum cum veterum tum recentiorum nomina.

Chartac., saec. XV, ff. 189 (0,165 × 0,236): cfr. Bandin., ibid. 138.

45. GADD. 182 (olim 926).

Grammaticae gr. rudimenta in forma dialogi latina interpretatione passim instructa. (Est autem *γραμματικὴ δονάτου μεταγλωττισθεῖσα ἐκ τῆς τῶν ῥωμαίων φωνῆς πρὸς τὴν ἐλλάδα παρὰ κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη* ut constat conlato codice LAURENTIANO-R.ED. n.° 15 f. 116 sqq.; at differt in fine, et caret prooemio *Πόλλη εἰμὶ τοῖς ἀμαθέσι κτλ.*). Cf. cod. Angelic. 5 (*Studi ital.* IV, 35 sq.). Sabbadini, *La scuola e gli studi di Guarino* etc. p. 43. 151

Chartac., saec. XVI, ff. 59 (0,155 × 0,204): cfr. Bandin., ibid. 177.

46. GADD. 186 (olim 935).

Μανουὴλ τοῦ κρήτης, sc. Manuelis Moschopuli de ratione examinandae orationis (seu Schedographia; cfr. cod. LAURENT. -S. MARCI n.° 316 et edit. Lutetiae, R. Stephani 1545).

Chartac., saec. XIV, ff. 129 (0,155 × 0,232): cfr. Bandin., ibid. 180. Possedit Benedictus Varchius.

47. GADD. 218 (olim 1068).

Manuelis Moschopuli *Erotemata* (ut constat conlato cod. S. MARCI n.° 305 et ed. Basileae 1540). Mutila in principio: inc. enim f. 2 *περισπομένη ἡ γὰρ βαρεῖα* etc. Lacunae unius folii exstant post ff. 8, 15, et post f. 1, quod ante f. 22 restituendum est. Desinit *τοῦ τετυπομένου . τέλος τῶν ἐρωτημάτων*.

Chartac., saec. XV, ff. 114 (0,107 × 0,146): cfr. Bandin., ibid. 209.

48. GADD. 219 (olim 1069).

Th. Gazae grammaticae II. III et IV. Alia manus f. 119 notulas de verbis addidit ut *ἀγάζω αἰτῶ. ἀγαπῶ τὸ ἀρκοῦμαι δοτῶ ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἀγαθοῖς — ἐπιλαμβάνεσθαι γενικῶς μέμψεσθαι*.

Chartac., saec. XV, ff. 119 (0,110 × 0,154): cfr. Bandin., ibid. 210.

49. MEDIC. PALAT. 242.

Testamenti veteris libri octo (1 liber Genesis inde a cap. II, 5: chartae, quae fuit prima, vix frustulum exstat; 34 l. Exodi, 103 Leviticus, 157 Numeri, 217^v Deuteronomium, 266^v Iesus Nave, 296^v Iudices, 326^v Ruth), cum uberimis scholiis tum manus aequae antiquae (quae, conlato cod. ACQUISTI E DONI n.° 44 [cfr. *Studi it. di fil. cl.* I, p. 212] ad Procopii Gazaei catenam pertinere 152 videntur), tum recentioris (saec. XIV).

Membran., ff. 330 (0,239 × 0,332): 1-33 chartac., saeculo XIV suppleta, notulis passim instructa; saec. XI. F. 330^v rec. manu exarata haec continet (saec. XIV): a) S. Athanasii

Alexandrini ex Synopsi Scripturae Sacrae cap. 77 (Migne, XXVIII, p. 433sq.): *Πόσαι παραδόσεις — διαφύλαξιν* [exstant etiam in cod. Plut. LVI, 13 f. 7^v at in fine diversa, et Plut. VI, 3 f. 3^v]. — b) *Ποσάκις καὶ πότε ἐπορεύθησαν οἱ ἑβραῖοι* (ut in cod. Plut. LVI, 13 f. 8; at in fine differt). — c) *sine titulo* [πόθεν γέγονεν ἡ ἀσάφεια τῆς παλαιᾶς διαθήκης] *Ὅτι ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ — παραδέδωκεν* (Plut. LVI, 13 f. 7). — d) *sine titulo* [Ὁνομασία θεοῦ] *δέκα ὀνόματα παρ' ἑβραίων — δ. ζών* (ibid. f. 7). — Mrg. f. 330: *οὐκ ᾔσκηται (?) περι | ἐξ ἧ βύβλου αὐτῆς*. — Olim 'Conventus Sancti Dominici de Fesulis. In banco primo, e parte meridionali n.° 2, olim 10'. — In editione Holmesiana n.° 18 signatur.

50. MEDIC. PALAT. 243.

Menologium et *εὐαγγέλια εἰς διαφόρους μνήμας*. Inc. ex Iohannis evang. (a m. Septembri ad m. Augustum).

Membran., saec. XI, ff. 368 (0,284 × 0,382): veteris quaternionis β' reiecti (qui rec. manu suppletus est: quaterniones autem binis columnis exarati sunt et numeris α'—μζ' signati) altera pars ante initium, altera post finem codicis custodiae inseruit. De monumento f. 368^v latine exarato, quod docet librum a teucro quodam (ut quidem videtur, a Marco Castinselmo) Florentiam Constantinopoli devectum et a summo Florentin. Rei publicae magistratu emptum esse flor. aureis 400 die 1. Augusti a. 1454 etc., cfr. Bandin. Catal. Bibl. Leopold. etc. III, 487 sqq., et eiusdem Dissertatio *Illustrazione di due Evangelarii greci del secolo XI ecc.*, In Vinegia, nella Stamperia Coletti 1787, 4°, pp. 43. — E Gazophylacio imperiali in Laurentianam Byblioth. translatus est die 19 Maii a. 1783.

51. MEDIC. PALAT. 244.

Lectiones evangelicae xxij a dominica Resurrectionis ad Dormitionem M. Virginis, praevia epistula, lat. exarata, Alexii Caeladeni episcopi Melfitani, ad Iulium II etc. (2—4^v).

Membran., ff. 120 (0,277 × 0,337), vacua 1^r, 5^r, 118^r—119^r; cuius de aetate haec vulgo probari videntur: ff. 1—4 membranas, scripturam, picturas, ad saec. XVI pertinere; ff. 5—120 cum membranas omnes, tum picturas et scripturam (aureis litteris grandioribus depictam) saeculo XI esse tribuenda, praeter liturgica quaedam ff. 115—117^v recentius conscripta (saec. XIV—XV, ut quidem videtur: *Τάξις γινώσκ' τῇ ἀ τοῦ cent' ἐν τῷ φόρῳ ~ ἡ ὁμοία τάξις καὶ τῇ ἀ τοῦ μαλόν* etc.) et monumenta duo rubris characteribus ff. 114^v, 119^v exarata, quibus e monumentis eruitur codicem Constantinopoli a Michaeli Callicrinio Trapezuntem dono missum, Mariae Chrysocephalae a Barnaba Metropolitae, imperante Andronico Magno Commeno, dedicatum auroque et argento ornatum esse curante medico Chotza Lulo *μὴ σεπὶ ἰὸδ' ἔτρουσ. γωλθ'* (f. 120^r imo marg. nota haec adpicta: *ἐν ἔτει γωλθ' ἰὸδ' ἰγ' †*); cfr. Bandin. I. l. — Possedit demum saec. XVI in. Alexius Caeladenus (✠ 1517), cuius legitur epistula, qua Iulio II codicem dono missum prosecutus est. In Laurentianam Byblioth. translatus est e Gazophylacio imperiali die 19 Maii a. 1783. — In aetate vero codicis decernenda, mirum quantum alucinati sunt quotquot prae manibus eum habuerunt. Fieri enim potuit ut folia quidem Evangelistarum imagines exhibentia antiq. manus, scil. saec. XI, colorum luminibus exornaret; est etiam cur censeas alia quaedam saec. XI conscripta esse; at bene multa, paene dixerim pleraque, absque dubio saec. XV—XVI frustis veteris cuiusdam codicis interserere nescio quis ausus est, qui antiquam scripturam mirabili quadam imitatione expressit: non enim litterarum modo, verum etiam verborum italice exaratorum vestigia aere impressa deprehendere licet, siquando minus perspicua (quippe quae erasa et pumice expolita sint), tamen saepius luce clariora. Eiusmodi igitur folia haec sunt¹⁾: 12^v, *13^r, 15^v, *16^r, *33^r, 33^v, 34^r, 39^r, 45^v, *46^r, 47^v, 48^r, 50^v et 51^r (pumice aequata omnia), *52^v, 60^r, 60^v, 61^r, 62^r, *62^v, *63^r, 63^v, 64^r, 65^v, 66^r, 67^r, 68^v, 69^r, 72^v, 73^r, *75^r, 75^v, *76^r, *76^v, 77^r, 77^v, 78^r, 80^r, 86^v, 91^r, 95^v, 96^r, *96^v, *97^r, 98^v, 99^r (ubi typis impressa haec liquido comparent: *Pace tra el duca et vinitiani . . . . . | Papa Eugenio perduta la marca & ribellatasi da roma . . . . . | fuggì per mare a Pisa & quindi a Firenze . . . . . | Nicolo Piccino ruppe le genti . . . . . | donne prigione Nicolo da tole . . . . .*), 107^r, 110, 111^v, 112^v, 113^r, 115^v, 116^v, 117^r, 117^v, *118^r, 119^v, 120^v.

52. PLVT. XVI, 40.

5—12 Constantini Testamentum etc. a Nicolao Hydruntino Constantinopoli scriptum. Subscriptionem adfert Bandinius (I, 295 Cat. codd. lat.): cfr. Plut. VIII, 17.

Membran., lat.-gr., ff. 39 (0,105 × 0,166), saec. XVI.

154 53. PLVT. XVII, 13.

1 Psalterium et cantica binis columnis, altera latine altera graece exarata

162^v Preces variae: *δόξα τῷ κυρίῳ* etc., *πᾶρ ἡμῶν ὁ* etc., *χαῖρε καὶ χαριτωμένη* etc.,

χαῖρε βασιλεῖσα etc., *Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν* etc.

Membran., ff. 163 (0,121 × 0,173), saec. XV. Cfr. Bandin., I, 341.

¹⁾ Quae ex exemplari quodam membran. editionis florentinae (a. 1492: cfr. Hain, n.° 1563) *Historiarum florent.* Leonardi Bruni et Poggii Bracciolini a Donato Acciaiolii et Iacobo Poggi e lat. in ital. versarum abscisa esse Guido Biagi me nunc docet.

* vestigia scripturae typis excussae manifeste deprehenduntur.

** quae typis impressa erant etiam nunc lectu satis facilia sunt.

54. PLVT. XLVII, 8.

25 *Χρήσις χρόνων ἐφ' ἐκάστης τῶν πτώσεων (ληπτέον δὲ καὶ τοὺς τελικοὺς τε καὶ — πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου παροξυστόνως. Est nimirum excerptum e l. III Th. Gazae grammaticae)* 30 Theodori Gazae de accentibus (*προσωδία μὲν οὖν ἐστὶ τάσις etc.*, e III libri principio Grammaticae).

Chartac., latin., ff. 271 (0,197 × 0,277) saec. XV exeuntis; cfr. Bandin., II, 392sq.

55. PLVT. LXXXVIII, 39.

1 Porphyrii introductio in quinque voces 21 Aristotelis de x. general. generibus, 50^v de interpretatione, 69^v Analyticorum priorum I in fine mutilus, cum scholiis.

Chartac., ff. 74 (0,127 × 0,186) praeter ff. 8 ante initium vacua et II in fine, quae custodiae inserviunt; 5–6 et 11–74 saec. XIV; 1–4 et 7–10 saec. XVI suppleta. In f. custodiae membran. ante initium: *τὸ βιβλίον καὶ πέτρων παύλων καὶ βοριανίου*, n.° 67', et *'Liber mei Petri magistri Ludouici'*. Cfr. Biscioni, Catal. etc. p. 158.

56. PLVT. LXXXIX super., 13 (olim Gaddianus).

Basilii expositio in Esaiam prophetam (cfr. Plut. IX, 2).

Chartac., ff. 153 (0,138 × 0,351), 152^vsq. vacua; saec. XVII. Cfr. Bandin., V, 774.

57. PLVT. XC super., 2 (olim Gaddianus).

210 Anonymi epigramma sepulcrare: cfr. Anthol. Palat. vol. III [Didot], II, 261 p. 131, et cod. Ashb. n.° 1174 f. 43^v.

Codex lat. chartac., ff. 218 (0,217 × 0,294), saec. XV. Cfr. Bandin., III, 423sq.

58. PLVT. XC super., 18 (olim Gaddianus).

1 Michaelis presbyteri et Syncelli de constructione orationis methodus (cfr. Γ. it. LVII, 26): at folium 1 inverse compactum restituendum est ita: 1^v, 1^r, etc. Caput ultimum (32^v) *περὶ τοῦ πῶς δεῖ συντάσσειν* (f. 47^v in cod. 26 Plutei LVII) deficit in verbis *οὕτω ἐστὶ κρύψαι μεμαλῶσαν οὐλομένην* paullo ante nimirum methodi finem, quae in cod. 26 nuper laudato f. 48^r occurrit 33^r S. Athanasii Alexandrini de multis et necessariis quaestionibus in divina scriptura controversis etc. (cfr. Plut. V, 29 f. 138 sqq.; Mign., PG. XXVIII, 597–607, quaestiones I–XVIII); fragmentum desinit f. 40^v *πιστός ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός* (f. 140^v circa dimid., Plut. V, 29: cum initio scil. quaestionis XVIII apud Mign. l. I. p. 607) 41^r *Exempla declinationum (τον αἰνέλου — δε λον αἰνέλα, τῷ αἰνέλα — ἄλλον αἰνέλα etc., λάχης — λουχιᾶχη, λέβης — λακαλδᾶρα, χρύσης — λου-χρύση etc. etc.; sed ante f. 41 restituendum est f. 47, quod desinit in verbis αἰνέλας — λοῦ αἰνέλα; expl. autem: ὀτιμήεν — ὠνονόρατοῦ | Κε ἰ ρέγουλα δέτζιμα).*

Chartac., ff. 47 (0,149 × 0,221), saec. XVI (at saec. XV apud Bandin. V, 774) ab indoctissimo scriba exaratus.

59. PLVT. XC super., 37. (olim n.° 990 Gaddianus).

107^v sq. *Μόσχου ἔμωσ δραπέτης* cum versione lat. et ital. Ang. Politiani (Bucol. graec. etc. reliquiae, rec. Ahrens, Lipsiae Teubner 1884, p. 108 sq.).

Codex lat. chartac. ff. 139 (0,133 × 0,199), saec. XV ex. Cfr. Bandin. III, 531sq.

60. PLVT. XC super., 42 (olim n.° 294 Gaddianus):

70^v Index vocabulorum graecorum cum lat. interpretatione, tribus columnis distributus: *ἡδίων* dulcior, *ἐμελλεν* debebat — *συμπότης* compotatio, *γέρω* sene. (Praeedit: *ἐν τάφον · ἐν ψόχει · πρισκιανὲ οὐδεὶς ἀθάνατος · ὁ λόγος τοῦ διονύσου).*

Codex lat. chartac. (Colucci Pyeri Salutati De fato et fortuna), ff. 70 (0,217 × 0,301), saec. XV. Cfr. Bandin. III, 573sq.

156 61. PLVT. XCI infer., 15 (olim Gaddianus).

Pandectarum a Politiano conlatarum volumen primum (impres. Venetiis a. 1486 arte et impensis Andreae Papiensis). Ante initium sex folia adsuta sunt ($0,285 \times 0,427$), quorum ff. 2^r–6^r constitutionem 'De conceptione Digestorum' manu Ang. Politiani lat. exaratam continent: praecedit autem graecum epigramma in Iustiniani laudem *Βιβλὸν Ἰουστινιανὸς κτλ.* (cfr. Digesta Iustiniani Augusti, ed. Th. Mommsen etc., I p. XXI*). Cfr. Bandin. IV, 8.

62. PLVT. XCI infer., 17 (olim Gaddianus).

Pandectarum a Politiano conlatarum volumen tertium (impr. Venetiis a. 1485 impensis Bernardini de Novaria et Antonii de Stanchis de Valentia; apud HAIN n.° 9587). Ante initium novem folia adsuta sunt ($0,281 \times 0,428$): 1^r sqq. Excerpta graece exarata ex Herenni Modestini libb. I, II, III (2^r), IV (2^v), V et VI (3^v) legum *De excusationibus*, quae in hac editione desiderabantur, manu Ang. Politiani exscripta (cfr. Dig. Iust. Aug., ed. Th. Mommsen, I 781, lib. XXVII, tit. I) 4^r Iustiniani constit. graece, ab Ang. Politiano exscripta (ibid. p. XXXIII* sqq.); exstat quidem (4^r) inscriptio (ibid. p. XXXIII*, 1–5), at absunt verba *δέδωκεν – ἐπερώτησις α̃* | (ibid. XXXIII*, 6–XXXV*, 17), et praevio signo amplissimae lacunae incip. inde a verbis | *περ ἄμφω παρακολονθήματα* (ibid. XXXV*, 17) 7^v Index graeco-latinus manu Politiani item exaratus (ibid., LI* sqq.). Cfr. Bandin., IV, 11: qui cum de his foliis loqueretur ad codicem Plut. XCI infer., 16 perperam respexit: corrigendus itaque et apud Mommsenum (p. XXXIII*) numerus 16 quo codex 17 designatus est.¹⁾

157 63. PLVT. LXVI, 31.

10^r sqq. Glossae in Homeri Iliada, 259^r in Aeschinis orationes, 406^r in Theocritum etc., cum excerptis quamplurimis in linguam latinam conversis 182^v Epigr. sepulcr. (Anthol. Palat. VII, 153).

Chartac., ff. 437 ($0,147 \times 0,218$), saec. XV. Cfr. Bandin. II, 804 ('adversaria quaedam satis docta' etc., '... versiones exercitationis gratia ab erudito quodam saec. XV exaratae, qui forte est Angelus Politianus adhuc adolescentulus; eius enim manum ... valde referunt').

64. PLVT. XXIII dextr., 3.

131^v sq. Apospasma circa tempus nativitatis et passionis Christi: *αὔγουστος ὀκτάβιος ἐβασίλευσεν ἔτη ᾗς μὴ β̃. τῷ λδ̃ ἔτει καὶ ἰ μηνὶ ἐθέσπισε δόγμα ἀπογορῆσθαι τὴν οἰκουμένην – ὡς ὁ θεὸς λουκᾶς ὑπηγόρευσεν.*

Codex lat. membran., ff. 158 ($0,176 \times 0,245$), saec. XIII: at graeca multo recentius adiecta sunt; cfr. Bandin. IV, 631sq.

¹⁾ Quoniam in Pandectarum ab A. Politiano conlatarum mentionem ex operis ratione venimus, silentio non est praetermittendus codex ille celeberrimus florentinus [vulgo 'Le Pandette fiorentine'] quem diligentissime recensuit et edidit Th. Mommsenus (op. l.): idque non quod haud ita pauca graece exarata in initio codicis occurrant, quorum exemplum a Politiano factum (qui primus Constitutionem *Δέδωκεν* e digestis descripsit) exstat, ut supra dictum est, in foliis praepositis Infortiato olim Gaddiano; sed quod graeca quaeque e textu excerpta in foliis membran. duobus codicis florentini voluminibus saec. XV additis unaque adsutis doctus quidam post Christophorum Landinum et Marsilium Ficinum descripsit, quae Mommsenus tacitus praeteriit, h. e.: Vol. I, ff. 442–450 saec. XV addita (448^v sqq. vacua): 442^r Epigr. *Βιβλὸν* etc. (quod in cod. f. 10^v altera columna legitur); tum sequitur adnotatio: 'Epigramma hoc superius sex versuum reperitur in precedenti volumine in fine tabule voluminis | Christophorus Landinus Secretarius manu propria | Ego marsilius ficinus interfui, dum hoc reperiretur idque manu propria scripsi. die 9.^a aprilis 1486 | petro Berardi de berardis sedente Vexilliphero Iustitiae. Quapropter perspicuum iudicamus hoc volumen proprie | fuisse ab ipso Iustiniano compositum neque solum transcriptum'. Hanc excipiant verborum et locorum graecorum exempla cum lat. interpr. descriptorum e libb. I; f. 443^r III et IV; f. 443^v V, VI, VIII, X; f. 444^r XI–XIV, XVI, XV; f. 444^v XVII, XVIII; f. 445^r XIX–XXI; f. 445^v–448^r XXII, XXVI; f. 448^r XXVIII, XXIX (in cod. xviii), XIV. – Vol. II, ff. 1–10 praecunt saec. XV addita (8–10 vacua) praeter membran. nullo numero obsignatam quae inscriptionem exhibet recent. 'Pandectarum | Exemplar archetypum | Pars II'; graeca autem exstant hoc ordine descripta: f. 1^r. e lib. XXX et XXXI; f. 1^v. e lib. XXXII (cum uno vocabulo e l. XXXV excerpto); f. 2^r. e l. XXXIII; f. 2^v. e l. XXXIV; f. 3^r. e l. XXXVI, XXXVIII–XL; f. 3^v. e l. XLI, XLII, XLIII, XLV–XLVII; f. 4^r. e l. XLVIII; f. 4^vsq. e l. XLIX; f. 5^v. e l. L (hucusque cum lat. interpret. usque ad Rubr. *De mundinis*); f. 7^r. e l. XLIII (in cod. XLII; at cfr. Momms. II, p. 577).

65. REDIANVS 191.

70 sqq. 'Nota di alcuni dialetti greci': lexici scil. specimen (*A. a. λ. ἀληθέως* ionice idem quod ἀληθῶς uere reuera profecto certe — ὠφελή seu ωφέλια poetice idem quod ωφέλεια utilitas adiumentum emolumentum auxilium).

Sunt ff. 24 (0,199 × 0,284) in cod. chart. saec. XVII miscellaneo, qui 'Zibaldone di Francesco Redi' inscriptus est.

66. RED. 192.

p. 799 sqq. 'Ad Ser.^{mum} Cosmum tertium etc. in recurrenti D. N. Iesu Christi natali die auspicia per quinque linguarum characteres a Cosmo Maria Medices adumbrata' (scil. p. 802 lat., p. 809 hebr., p. 813 graece, sed 11 tantum versiculi adferuntur: *Σὺν θεῷ. Εἰς γέννησιν τοῦ Χριστοῦ Γενεθλιακὸν ἔπος · | Οὐρανοῦ ὃς μεγάροις οἰκεῖ καὶ πάντας ὑπέρβη — ὡς θεός, ἰέμενος θείων, καὶ μήκει γαίας . . .*, p. 815 hispan., p. 822 italice).

Exstant hae paginae (0,194 × 0,275) in cod. chartac. saec. XVII inscripto 'Di Francesco Redi. Zibaldone di diverse Poesie parte buone parte ragioneuoli parte cattive'.

67. RED. 203.

f. 253 sqq. Alexandri Mori epistula ad Fr. Redium graece conscripta, s. n. t. et l. (*Ἀλεξανδρὸς ὁ Μῶρος φραγκίσκῳ τῷ Ρεδίῳ [οὐπερ αὐτὸς ἐνδεῶς ἔχει ἐν ὑγιάνσει ἔτι καθεστηκώς.] ὑγιαίνειν. — Εἶωθα μὲν ἐγώγε, ὦ κράτιστε καὶ φιλοφίλτατε φραγκισκὲ, πάντα τὰ τῶν φίλων καὶ ἀπὸ τῶν φίλων οὐ μόνον ἀξία τιμῶν etc.*).

Chartac., saec. XVII, qui quamplurimas epistulas autogr. continet, quas non praestat hic recensere.

68. RED. 215.

'Lettere del Conte Carlo di Dottori Padovano a Francesco Redi Aretino' e quibus graece exarata sunt quae ff. 147^r (*Δοττόριος Ρέδιῳ εὐπράττειν: Εἰ μὲν ἔλυσσόμενος etc.*, 28 febr. a. 1661), 157^r (*Κατέπεμψα τὴν αὐτὴν ᾠδὴν etc.*, 4 iul. a. 1661), 320^r (*Οὐπω τέλος — ἰ τοῦ σεβαστοῦ μηνὸς ἀχ' ἔγ*) occurrunt: aliae quaedam tamen graeca non ita pauca continent.

159

69. SCIOPIANVS 19.

133^r Inscriptio gr. et lat. dogmatis dati a S. Basilio episcopo Caesar. equitibus militiae S. Constantini Magni imperatoris; tum f. 133^v sequitur 'Regula militaris ordinis S.^o Georgio dicati' decem articulis constans, cum lat. interpr. (*α. Πρῶτον εὐσεβῶς μνημονεύειν — τῆς ἑαυτοῦ γαμετῆς. Καὶ ἐν τούτῳ δεκαλόγῳ πᾶσα ἐφίσταται χριστιανοῦ προφέροντος ἀρετὴ καὶ σωτηρία πρὸς τὴν πατρίδα αἰώνιον συνακολουτεῖν*).

Folium chartac. (0,212 × 0,314) quod adservatur in libro miscellaneo olim Gasparis Scioppii comitis a Claravalle (saec. XVII): codices autem Scioppiani, magna ex parte autogr., a. 1816 empti sunt.

70. SCIOPIANVS 25.

48^r 'Coppia dal Compendio in iddioma Greco delle Historie del Rs.^{mo} Arciu.^o di Meluasias Theodoro, folio 712' h. e. 'Del Cadauere di Magno Costantino, che porto il figliolo suo Costantio da Nicomidia. Ὡσὼν ἐβασίλευσιν ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωσταντίνου — τὰ ὁποῖα γράμματα ὁποῦ ἦσαν εἰς τὸν τάφον τοῦ μεγάλου Κωσταντίνου ἦσαν τα ψηφὰ τῶν ὀνομάτων ὡς εἶπαμεν ἄνωθεν. Καὶ ἴδετε αὐτῶ. Tum sequitur: Ἰδε τὴν ἐξήγησιν τῶν αὐτῶν γραμμάτων παρὰ τοῦ σχολαρίου τοῦ Πατρῆαρχου τῆς Κωσταντινουπόλεως. | τῶν πρώτων τῆς ἰνδικτου ἡ βασιλεία του ἰσμηλ — — παραλαβόν- τεσ θελημα ἔμον πληρεται. ~

Folium chartac. (0,149 × 0,206), saec. XVII, quod in libro miscellaneo olim Gasparis Scioppii exstat.

71. ASHB. 215.

1 Meleagri epigramma (cfr. Anthol. Palat. IX, 331).

160

Chartac., ff. 112 (0,150 × 0,207), a. 1586 ab Andrea Chiocco Patavii exaratus. Cfr. C. Paoli, *I codd. Ashb. etc.* p. 230.

72. PLVT. XXXVIII, 17.

84^v litteris latinis et graecis Io. Boccaccius epigrammata duo descripsit; scil.: a) Anth. Pal. IX, 448. ('Ερώτησις Ὀμήρου . Ἀνταπόκρισις Ἀρκάδων); b) Anth. Palat. [App. Planud.] XVI, 297 (at inc.: ἐπὶ διερίζουσιν etc.).

Codex latinus celeberrimus, membr., ff. 84 (0,190 × 0,250), qui Terentii comoedias a Io. Boccaccio descriptas continet: cfr. Bandin. II, 267 et H. Hauvette: *Notes sur les Mss. autogr. de Boccaccio* etc. (Rome, Imprim. de la Paix, 1894).

73. PLVT. XIII dextr., 3.

248 Epigramma in Dionysii Areopagitae librum de mystica theologia litteris latinis exaratum ('Ton son ardeusas etc., cfr. M. III, 117).

Membran., ff. 248 (0,261 × 0,361), saec. XIII. Cfr. Bandin. IV, 428.

74. ASHB. 133.

1 Alphabet graeca duo, 'dyphtongi, aspirationes, praecepta de accentibus' (latine) 2 Preces (φύλαξον κύριε ἰησοῦ χριστὲ θεὸς ἡμῶν etc., Χαῖρε καὶ χαριτωμένη etc.) cum lat. interpr. 2^v Sybillae prophetia αὐτῇ σὺν τῷ φλαμμόλω παθαλλάπει — πᾶνσει ὄργη . τέλος . AMHN cum lat. interpr.

Codex lat., membran., ff. 68 (0,135 × 0,210), saec. XV. F. 68^v: 'Presbyter Nicholaus de Villa hoc mihi dono dedit. S. Hieronymo Maripetro anno domini 1420'. Cfr. C. Paoli, *I codd. Ashb.* etc., p. 97.

Quoniam autem contigit, ut in precum et alphabetorum graecorum mentionem incidere, diligentiae causa ceterorum codicum laurentianorum indicem hic subicere visum est, quotquot quidem cum preces, tum alphabeta graece exarata continere constat, quos tamen abs re esset accuratius recensere.

75. a) PLVT. XXXV sin., 5 (saec. XIII), f. 25^v: *Doxa. campsisitis. theo.* etc. (litteris lat. exar.);

161 76. ASHB. 1185 (saec. XV), f. 9: 'Oratio dominica';

77. GADDIAN. 108 (saec. XV), f. 3^v: 'Confessio fidei'; ff. 5^v—11^r: XII articuli fidei septem linguis expressi ('continet xij articulos fidei in diversis linguis, s. in ebreo et greco, et latino, et arabico, et in caldeo et tartarico et armenico' etc.);

78. b) PLVT. XXIX, 8 (saec. XIV), f. 44^v: alphabeta graeca duo, et inscriptio gr. apud Sanctum Felicem ad Emam reperta (Anth. Pal., Append. III vol. [Didot], II. 224). Cfr. Bandin., II, 10; scripsit Io. Boccaccius;

79. PLVT. XLII, 38 (saec. XV), f. 21: alphab. gr. cum lat. interpretatione;

80. PLVT. XXII sin., 3 (saec. XI in.), f. 1: ratio numerandi per graecas litteras ab 1 usque ad 900;

81. PLVT. XXXI sin., 9 (saec. XIII), in f. custodiae ante initium, et f. 49^v: ratio numerandi ut supra;

82. ASHB. 932 (saec. XV), f. 3: alphabetum et diphthongi graecae;

83. ASHB. 1097 (saec. XI, membran.), librum de computo Helperici monachi Sangallensis excipiunt, praeter alia quaedam, tabulae ad astronomiam spectantes, ubi litteris graecis pro numeris auctor usus est (41^r, 42^v, 43^v etc.): exstat autem ratio numerandi ab I ad DCCCC f. 40^r;

162 84. ASHB. 1125 (saec. XVI, membran.): Alphabetorum collectio graece, latine, gallice, etc. exaratorum¹⁾ (scil. 3^r 'Alphabet de plusieurs et diverses

¹⁾ Huius simillimum opus exstat in cod. laur. Plut. XLV, 24 ff. 98, chart.; 0,271 × 0,412; saec. XVI: f. 1^v 'Questa opera è di frate Dominico De fossi, fiorentino Dipintore, negli anni della sua etha sesantasei. hauendo perseuerato nella Osseruanza di Sancto Francescho anni quarantotto et negli anni del Signore MDXLV': graecorum alphabetorum exempla occurrunt ff. 14^v, 18^v, 26^v, 27^v—29^v. Cfr. Bandin. V, 225.

sortes de lettres antiques & modernes etc. etc. Anno domini 1576' et 4^r 'Les noms entiers des Alphabets desquels cestuy-cy a esté colligé & qui sont abreges sur chacune lettre. Latin ou Rommain. Italien. François. Grec. *Grec antique de 2. sortes. Iacobitaine. Cophtite etc. etc.*);

85. CONV. SOPPR. 156 (olim Abbat. Flor. 152. 28), f. 147^v: alphabetum gr. saec. XV exaratum;

86. CONV. SOPPR. 437 (olim 'Camaldoli 630'), f. 84^v: alphabetum gr. litteris grandioribus a 'Laurentio ser Nicholai' a. 1464 exaratum;

87. REDIAN. 123 [61], f. 31^v: alphabeta gr. duo (saec. XV exeuntis);

88. STROZZ. 78 (saec. XII), f. 156^v: alphab. et ratio numerandi per gr. litt. ab I usque ad 1000; f. 157^r: id., id. (ab I usque ad 900).

Demum cum lemmata, quae vocantur, ex Theocriti carminibus desumpta graece exarata legantur in codice Redian. 35 [132], hunc quoque commemorare operae pretium erit: quo index graecorum codicum Bybliothecae Laurentianae feliciter absolvatur.¹⁾

89. REDIAN. 35 [132].

163

1 'Scholia in Theocriti Idyllia, ea, quae inuenta sunt, ac diuersis exemplaribus apte in communem utilitatem a Zacharia Calliergo Cretensi collecta' ('Αδύ τι τὸ ψιδύρισμα, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰπολετήνα . | 'Αδύ τι · Tenuatur α, Dores uero mutantes etc. etc. — 1 in id. I; 65 in id. II; 90 in id. III; 107 in id. IV; 117^v in id. V; 139 in id. VI · 252 Sapientissimi scriniorum Praefecti primae Iustianae ac totius Bulgariae firmamenti Ioannis Pediasimi Enarratio in Theocriti fistulam: 'Utinam iustus essem — lapidibus non obruitur clare auditur' cum lemmatibus item graece).

Chartac., ff. 259 (0,142 × 0,203), saec. XVII. F. 259^v: 'Finis 18 xbris 1658'. De Zacharia Calliergi (Καλλιέργιος, Καλλιέργης) et de Theocriti editione ab eodem comparata, cfr. Legrand, *Bibl. hellén.* I, cxxv et 134.

¹⁾ Missos enim facere par fuit codices, quorum recensio terminos indicis graecorum codicum praescriptos praetergredi videretur, scil.: a. Acquisti e Doni 212 et Ashb. 596 qui Diarium ab Antonio Cocchio (1695–1758) exaratum continent, partim gallice, partim latine et italice, partim etiam graece [in cod. 212 graeca exstant ff. 3^r τὴν Ἀπυλλίου, ἀρχὴ ἡλικίας α', 4–8^v; in cod. 596, qui pars tertia Diarii fuit, graeca leguntur ff. 2^r, 2^v, 3^r, 10^r, 10^v, 11^r, 11^v, 12^r, 12^v, 13^r, 17^r, 24^r, 31^r, 54^v, 56^v; specimenis causa haec e f. 2^r adferam: α'. Σελήνης. ἐν βασάνω. ἰά. ἐνδ. παρασκευή. πρόπομα. λαλιά. περιπατός διὰ πόλιν. ἰδὲ δὲ δεσπ. ἐνεργθεν. ἰε πάντες οἱ ἐπὶ προσηγμένοι παραγνώμεθα. ἐπεὶ δὲ περὶ ζ' μιλάρια ἐπορεύσαμεν ὁ δεσπ. ἀνέρχεσθαι ἐβούλετο. καὶ αὐθις εἰς βασάνον. ἀριστον εἴλομεν. ἐλάλησαμεν. ἃ λαλιά. καφφέ. γ'. etc.]. b. Ashb. 889 (saec. XVII ex.) 'Liber continens nummos antiquos Romanos Graecos ac diversorum Regum et Ciuitatum qui reperiuntur in Gazophylacio Ser.^{mi} Magni Ducis Aetruriae'; chart. ff. 562 (0,159 × 0,217), in quo permulti nummi cum graecis inscriptionibus recensentur. c. Ashb. 1512 (saec. XVII, chart., ff. 213; 0,182 × 0,264) miscellaneus, qui praeter alia multa italice, latine, gallice conscripta, ff. 37–42, 45^v, 57sq. anonymi de lingua graeca nonnulla lat. exarata continet (f. 37 impr. 'de litteris et ratione legendi; potestas litterarum' etc.; 42^v, 45^v, 58^v vocabulorum graecorum indices cum lat. interpretatione '1682 gbris ult.^o'). d. Redian. 77 [27, olim 86] Inscriptionum latinarum collectio (saec. XV, chartac.); f. 1^v hae sententiae occurrunt maioribus litteris et variis coloribus exscriptae, cum lat. interpr.: ἡ τελεία. ενεργεια εν τη. ιδονη καθεστηκε — σιγαν τε οπον δει και λεγειν ασφαλες — το ενεργειαν και αλθινειν — γινωθι σαπτον — ουκ επικωτως — τα παντα τηρη [= τυχῆ]; f. 107^v 'in cathedralem beati kyriaci edem ad marmor. equestrem statu antiquam doricum epigramma' ΠΟΛΩΝ. | ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ. ΑΙΞΩΝΕΥΣ. e. Medic. Palat. 118 (saec. XV, chart. 0,206 × 0,287; cfr. Bandin. Suppl. III, 324sq.) qui ff. 3^r–10^v inscriptionum latin. syllogen Signorilianam continet, qua de cfr. CIL. VI p. I, pag. xv adn. 3. Hanc in syllogen quattuor titulos graecos Nicolaus Signorilius inseruit; sed primus adeo corrupte descriptus est f. 7^v 'In caco scī Stephani de Pineā' ut intellegi nequeat: f. 8^r inscriptiones apud Kaibel *Inscr. gr. Sic. et It.* nn. 1085 et 714 signatae leguntur, f. 9^v n.º 1584 b (*ibid.*). Inscriptiones graecas huius syllogae Bandinius tacitus praeteriit, codicis laurentiani variis lectionibus Kaibel l. I. usus non est. f. Redian. 147 (autogr.): de morbis notiones quaedam cum veterum graec. auctorum permultis testimoniis. g. Demum cod. Plut. XXIV, 8 qui latinus quidem est, sed graecis litteris valdeque implicito caractere exaratus ('Quaestiones theologiae'); chart., saec. XV, ff. 82 [0,303 × 0,392]; cfr. Bandin. I, 742.

INDICES

A. Auctores, Opera, etc.

- Adversaria quaedam 24. 63.
[Aeschines 63].
Aesopus v. Fabula aesopica.
Aleander *ὁ Μορτεῦς* (?) v. Hieronymus.
Alexander Morus 67.
Alexius Caeladenus 51.
Alphabetica graeca 37. 74. 78. 79. 82. 83. 84. 85.
86. 87. 88. et *adn.* ad 88 c.
Anacreontica 32.
Anthol. Palat. 26. 28. 32. 41. 57. 63. 71. 72. 78.
Antonius Cocchius *adn.* ad n. 88 a.
II. ἀνομάλων ἐπημάτων 44.
Apollonius Alexandrinus 38.
Aristoteles 18. 55.
Arithmetica quaedam 6. 7. 20.
Astrologica quaedam 18.
Astronomica quaedam 16.
Athanasius 49. 58.
Ausonius 31.
Autolycus 14.
- Bandinius 3.
Barthol. de' Vecchi 24.
Basilius 56. 69.
- Caesarii (S.) officium 23.
Calendarium 27.
Callergi v. Zacharias.
Cantica 37. 53.
Carmina figurata 26.
Carolus 'di Dottori' 68.
Carolus *ὁ οὐθὲν-ὁ-βίος* 24.
Christi (de) nativ. et pass. 64.
Claudius Ptolemaeus 5. 26.
Clemens Fermatius 32.
Concilium oecum. florentinum 3. 4.
Concordantiae evangel. 36.
Constantini testamentum 52.
Cosmas Maria Medices 66.
Crusius Martinus 24.
Cuperus Gisbertus 32.
Cyriacus 26.
- Declinationum exempla 58.
de dialectis graecis quaedam 65.
de encliticis 44.
Δημήτριος Ἀμυράλλιος 32.
Δημήτριος ὁ Ἑλληρ 32.
de verbis quaedam 48.
Digesta Iustiniani 61. 62 et *adn.* ad n. 62
(*Pandette florentine*).
Diophantus Alexandr. 6. 7.
Dominicus 'De fossi' *adn.* ad n. 84.
Donatus 45.
- Eduardus Bernardus 32.
Epictetus 1.
Epigrammata 26. 32. 41. 57. 61. 71. 72. 73.
Euclides 11. 12.
Euripides 33.
- Eusebius 36.
Evangelia 36. 43. 50. 51.
Excerpta ex Exodo 36.
- Fabula aesopica 28.
Fermatius v. Clemens etc.
Figurae ad rem rusticam pertinentes 26.
φιλοσοφίας ἔργον 18.
- Gaza v. Theodorus Gaza.
Gennadius Scholarius 70.
Georgius Tribizius 41.
Grammaticorum nomina 44.
Gregorius Aneponymus 18.
- Heroelegeion quoddam 35.
Hieron. Aleander *ὁ Μορτεῦς* 24.
Hieron. Bolphius (sc. Wolf) 24.
Holobolus v. Manuel.
Holstenius Lucas 2.
Homerus 35. (63).
Huet Petrus Daniel 32.
- Iacobi (S.) liturgia 22.
Index tractatus apotelesmatici 17.
Inscriptiones 25. 26. 32. 78. *adn.* ad 88 d, e.
Iohannes Chrysostomus 24.
Iohannes Climacus 40.
Io. Pediasimus 26. 89.
Iohannes Philoponus 18.
Ios. Scaliger 32.
Isocrates 1.
Iulianus imperator 32.
- Lexica 21. 30. 34. 42. 60. 63. 65.
Liturgica 22. 23. 43. 50. 51.
λογικῆς πραγματείας σύντομος v. *σύντομος* etc.
- Manuel Holobolus 26.
Manuel Moschopulus 46. 47.
Marinus 11.
Martialis 32.
medica quaedam *adn.* ad n. 88 f.
Meleager 71.
Menagius Aegidius 32.
Menologium 50. 51.
Michaël presbyter 58.
Modestinus (Herennius) 62.
Moschus 35. 59.
Μορτεῦς (ὁ) v. Hieronymus.
Musaeus 35.
- Nicolaus episc. Methonensis 22.
Nicolaus Hydruntinus 52.
Nicolaus Signorilius *adn.* ad 88 e.
Nominum hebraic. interpret. 36.
Numeri graeci 37. 44. 80. 81. 82. 88.
Nummi Gazophylacii Magni Ducis *adn.*
ad n. 88 b.
- Onomacritus 32.
ὄρος στοιχείον 18.
Orpheus 32. 35.

Pandette florentine v. *Digesta* etc.
 Pappus Alexandr. 13.
 Phrasarium 21.
 Planudes Max. 45.
 Politianus 41. 59. 61. 62. 63.
 Pollux 39.
 Porphyrius 55.
 Preces, professio fidei etc. 53. 74. 75. 76. 77.
 (37).
 Proclus 15. 35.
 Procopius Gazaeus 49.
 π. τῶν προτάσεων 18.
 Proverbia 28. 37.
 Psalterium et cantica 37. 53.
 Psellus 18.
 Salmasius 2.
 Scholia in Euclidis Elementa 12, in Theodosii
 sphaerica 10.
 Sententiae 1. 28. 37. et *adn.* ad n. 88 *d.*

Sibyllae orac. 26; prophetia 74.
 Socrates 1.
 Stephanus 2.
 Stephanus Athen. 16.
 στοιχεῖα, ὅρος στοιχείων 18.
 Syncellus 58.
 σύντομος τῆς λογικῆς πραγματείας 18.
 Syntipas 29.
 Testamentum vetus 49.
 Theocritus 26. (63). 89.
 Theodorus Gaza 44. 48. 54.
 Theodorus 'Melvasiae' archiepiscopus 70.
 Theodorus Prodromus 32.
 Theodosius Tripolites 8. 9. 10.
 Theologicae quaestiones 49. et *adn.* ad n. 88 *g.*
 Theo Smyrnaeus 19.
 Trichas 44.
 Zacharias Callergi 89.

166

B. Scriptores

Alexander Morus 67.
 Andreas Chioccius 71.
 Ἀνδρέας ὁ Δουδίτιος Σβαρδελλᾶτος 22.
 Bandinius A. M. 3.
 Boccaccius Io. 72. 78.
 Carolus 'di Dottori' 68.
 Clemens Fermatius 32.
 Cocchius Antonius *adn.* ad n. 88 *a.*
 Δημήτριος Ἀμυράλλιος 32.
 Δημήτριος ὁ Ἑλλήν 32.
 Dominicus 'De fossi' *adn.* ad n. 84.

Eduardus Bernardus 32.
 Fra Giocondo 25.
 Gisbertus Cuperus 32.
 Huet Petrus Daniel 32.
 Io. Scutariotes 35. 38.
 Menagius Aegidius 32.
 Politianus Ang. 61. 62. (63).

C. Annorum notae in codd. obviae

1439 4.	1576 84.	1648 42.
1464 86.	1586 71.	1661 68.
1545 <i>adn.</i> ad n. 84.	1607 28.	1682 <i>adn.</i> ad n. 88 <i>c.</i>
1555 22.	1626 2.	1794 3.
[1568] 2.		

D. Varia

Barnabas Metrop. 51.
 Barth. Lapaccius 34.
 Benedictus Varchius 46.
 Chotza Lulus 51.
 Christophorus Landinus *adn.* ad n. 62.
 Cillius Iacobus 32.
 Er. ph. Louis 28.
 Georgius Ant. Vespuccius 34. 35. 37. 38. 39.
 Gregorius PP. XIII 27.
 Guilielmus Xylander 2. 24.
 Herbst Io. v. Io. Oporinus.
 Hieronymus Maripetrus 74.
 Hermus Xylander v. Guilielmus.
 Io. Boccaccius 72. 78.
 Io. Oporinus 24.
 Marcus Castinselmus 50.
 Marianus Victorius 22.
 Marsilius Ficinus *adn.* ad n. 62.
 Michaël Callicrinetus 51.
 Nanna de Nicolini 42.
 Nicolaus de Villa 74.
 Pandulphinius Franciscus 26.
 Pangracius a. Ruest 28.
 Paulus Borianus 55.
 Paulus Naldius 42.
 Petrus Hieron. de Ciachis 42.
 Petrus mag. Ludovic. 55.
 Raynaldus Malaspina 24.
 Scioppius Gasp. 69. 70.
 Terentius 72.
 Varchius v. Benedictus.
 Vespuccius v. Georgius.

DESCRIPTIONES
QUATTUOR CODICUM GRAECORUM LAURENTIANORUM
NEQUE APUD BANDINI NEQUE IN SUPPLEMENTIS A ROSTAGNO
ET FESTA CONGESTIS DESCRIPTORUM *

1. ACQUISTI E DONI 310.

'Triodion et Pentecostarion' (scil. Officium in Graecorum ecclesiis recitari solitum a Septuagesima). Inc. 'Αρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν στιχηρῶν τοῦ Τριωδίου τε καὶ Πεντηκοσταρίου ἀρχόμενον (sic) ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνιον καὶ φαρισαίου, καὶ λήγοντος μέχρι τῆς κυριακῆς τῶν ἀγίων πάντων κτλ. In fine: τέλος καὶ δόξα τῷ αἰωνίῳ θεῷ — κατὰ τὸ ,αὐδ' ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ κγ'. ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς τοῦ . . . τελοῦς ἐν ἱερομονάχοις διονυσίου ἀρχιμανδρίτου κ . . . τριανοῦ ναυπλοιάτου εἰς χρῆσιν δὲ τοῦ πανευλαβεστάτου θεοσεβεστάτου τε ἐν ἱερεῦσι κυρίου κυρίου κυρ. νικολάου οὗ τοῦ πικλήν λαφές.

Chartac., ff. II + 153 + IV; saec. XV (si recta est indicatio 1404); textus passim neumis ornatus.

2. ACQUISTI E DONI 340.

Iamblichi Chalcidensis De mysteriis Aegyptiorum. Inc. (post prologum 'Ιστέον ὅτι ὁ φιλόσοφος πρόκλος ἐπόμνημα κτλ.) f. 1^v 'Αβάμωνος διδασκάλου πρὸς τὴν Πορφύριον, πρὸς 'Ανεβῶ ἐπιστολὴν ἀποκρίσις καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀπορημάτων λύσεις: ~ Θεός ὁ τῶν λόγων ἡγεμὼν κτλ.; expl. f. 196^v τῆς ὁμοιοφωνικῆς φιλίας τῆς πρὸς ἀλλήλους. Τέλος σὺν θεῷ ἀγίῳ ἀμήν: ~

Chartac. cm. 10 × 16; ff. VIII + 207 + II (ff. II–III et 197 sqq. vacua; inter ff. 206 et 207 foliolum insertum est collationes continens, cuius in margine notatum est 'di mano di E. Pistelli'); saec. XV ex.

3. ACQUISTI E DONI 341.

Theodori Prodrumi, Nicetae Eugeniani, Philostrati Atheniensis, Gregorii Theologi, Symeonis magistri Antiocheni, Georgii Macrembolitis scripta varia. Inc. (post titulum primi libri) 'Ἦδη τὸ τετράπωλον ἡλίου δίφρον; cod. mutilus expl. f. 271^v Οὐδὲν γὰρ ἐνεργὸν πέφυκεν ἄνευ τῆς τοῦ πάσχοντος ἐπιτηδεύτητος γέ.

Chartac. cm. 10,4 × 15,3; ff. 272 (duabus coll. scriptus, usque ad f. 177^v); saec. XV (f. 272^r notae variae).

4. ACQUISTI E DONI 416.

Johannis (S.) Climaci Scala Paradisi.

Chartac. cm. 24 × 16,8; ff. 292, aceph.; saec. XV.

*) Gratias maximas hoc loco agimus Bibliothecae Laurentianae rectrici, Dr. Merolle Tondi, quae benigne atque liberaliter materiam ex inventariis bibliothecae nobis imprimendam commisit.

